ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်း၊ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကုသလ
ရင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့်တောရတိုက်၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးနာယက
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပဋ္ဌာန်းသိပ္ပံတိုက်ဆရာတော် ဦးဣန္ဒက-စသော
အသျှင်သူမြတ်တို့၏တပည့် (ပါဠိပါရဂူဘွဲ့ရ)

ဦးသီဟမလ

စီစဉ်ရေးသားအပ်သော

ပိဋကလမ်းညွှန်

ပထမတွဲ

(အ—မှ—န—အထိ)

နိကာယ်ငါးရပ် ပါဠိ အဋ္ဌကထာတို့မှ မှတ်သားဘွယ်ရာ အချက်များကို
ထုတ်နုတ်၍ အက္ခရာစဉ်တို့ဖြင့် ညွှန်ပြထား၏

(၃) ကြိမ်မြောက် ဓမ္မဒါနအဖြစ် [illegible]ဒါန်းပါ၏
(၇) ကြိမ်အတွက် ကုန်ကျငွေပေါင်း (၁၅၆၉၆-၅၀-ပြား) ရှိသွားပါပြီ

၁၃၂၆—ခု၊ ၁၉၆၄—ခု၊

[illegible]
စာကြည့်တိုက်
[illegible] -ရန်ကုန်

၂၁၄၉၀

ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်း၊ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကုသလ
ရှင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့်တောရတိုက်၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးနာယက
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပဌာန်းသိပ္ပံတိုက်ဆရာတော် ဦးဣန္ဒက
အသျှင်သူမြတ်တို့၏တပည့် (ပါဠိပါရဂူဘွဲ့ရ)

ဦးသီဟဗလ

စီစဉ်ရေးသားအပ်သော

ပိဋကလမ်းညွှန်

ပထမတွဲ

(အ–မှ–န–အထိ)

နိကာယ်ငါးရပ် ပါဠိ အဋ္ဌကထာတို့မှ မှတ်သားဘွယ်ရာ အချက်များကို
ထုတ်နုတ်၍ အက္ခရာစဉ်တို့ဖြင့် ညွှန်ပြထား၏

(၇) ကြိမ်မြောက် ဓမ္မဒါနအဖြစ် လှူဒါန်းပါ၏
(၇) ကြိမ်အတွက် ကုန်ကျငွေပေါင်း (၁၅၆၉၆-၅၀-ပြား) ရှိသွားပါပြီ

၁၃၂၆–ခု၊ ၁၉၆၄–ခု၊

ဤကျမ်းစာ ကုသိုလ်ရှင်

မြစ်ကြီးနားခရိုင် ဖါကန့်မြို့၊ အဘ–ဦးထွန်းခိုင်၊ အမိ–ဒေါ်ခြို၊ ဦးလေး–ဦးညို တို့ကို အမှူးထား၍ ကျောက်စိမ်း ကုန်သည်ကြီး ကျောင်းဒါယကာ ဦးဘဒင်၊ ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်ဉာဏ်၊
သား–မောင်းဝင်းဖေ၊ မောင်ဝင်းရွှေ၊
သမီး–မမြရင်၊ မမြခင်၊ မစိန်စိန်၊ မစိန်ဝင်း၊ မစီစီ တို့ကောင်းမှု။

စာအုပ်ပေါင်း　　၁၀၀၀

ကုန်ကျငွေပေါင်း　　၈၁၁၅–၅၀ ပြား

အခမဲ့တာဝန်ခံထုတ်ဝေသူ
ဦးတင်ဦး
ယာယီမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၁၄)
မြဇော်စာပေ
အမှတ် ၅၂–ဆင်တဲတားလမ်း အိမ်တော်ရာ
မန္တလေး။

ပုံနှိပ်သူ
ဒေါ်မြမေ
ယာယီမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၃၀)
မြဇော်ပုံနှိပ်တိုက်
ဆင်တဲတားလမ်း အိမ်တော်ရာ–မန္တလေး။

" ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်များ ကန်တော့ပန်း "

(၁) ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကုသလ။

(၂) ရမည်းသင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့် တောရတိုက် တိုက်အုပ် ဆရာတော် ဦးနာယက။

(၃) ရမည်းသင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့်တောရတိုက် မလှိုင်မြို့နယ် အုန္နဲစုရွာဇေတဝန်ကျောင်းဘုန်းကြီး ဦးဥတ္တမ။

(၄) မန္တလေးမြို့ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် သံတော်ဆင့်ကျောင်းဘုန်းတော်ကြီး ဦးဝါသဝါဘိဝံသ။

(၅) မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်တိုက် အာဂမနယူပဒေသ ကျောင်း ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တာဘိဝံသ။

(၆) မန္တလေးမြို့မစိုးရိမ်တိုက် ပိဋကနယူပဒေသကျောင်းဆရာတော် ဦးစန္ဒာဘာသာဘိဝံသ။

(၇) မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်တိုက် ဝိနယကျောင်းဆရာတော် ဦးဉာဏဝံသ။

(၈) မန္တလေးမြို့ မဟာဝေယန်ဘုံသာတိုက်သံတော်ဆင့်ကျောင်းပါဠိတက္ကသိုလ် ကထိက ဦးဝိမလ။

(၉) စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပဌာန်းသိဒ္ဓိတိုက် ဆရာတော် ဦးဣန္ဒက။

(၁၀) စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပါဠိကာရီ သုံးခွတိုက်ဆရာတော် ဦးဝရသာမီဘိဝံသ။

ဤ ၁၀–ပါးသော ဓမ္မစရိယာ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်များအားရှင်း,

(၁) ရမည်းသင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့်တောရတိုက် ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော် ဦးဣန္ဒာစာရ။

(၂) မြင်းခြံမြို့ စွန်းလွန်းဂူကျောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီး ဦးကဝိ။

ဤ ၂–ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်များ အားရှင်း,

နိဒါန်း

ကျ။ ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထောက်ကြံ့ခြင်းကျောင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီး ဦးကလျာဏ (ဥပဇ္ဈာစရိယ) အားရင်း,

ခ။ ရမည်းသင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့်တောရတိုက် ဘဏ္ဍာထိန်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးမာလာ (နိဿယာစရိယ) အားရင်း,

ဂ။ ရမည်းသင်းမြို့နယ် ဇီးဖြူကုန်းကျောင်းသစ်ဆရာတော် ဦးဥတ္တံသ။

ဃ။ ရမည်းသင်းမြို့နယ် ဆင်ကျုံးတောရဆရာတော် ဦးပညာ။

င။ ရမည်းသင်းမြို့နယ် မှန်စီကျောင်းဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓ။

ဤသုံးပါးသော (သြဝါဒါစရိယ) ဆရာတော်များအားပုင်း။

ဤဆိုခဲ့ပြီးသော သရာသခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏။

ဤ ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီးကို ရေးသားပြုစုရသော ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များလက်သို့ အရောက်လှူဒါန်းရသော ဓမ္မဒါနကုသိုလ်၊ ဆည်းပူးကြိုးစား အားထုတ်ခဲ့သော အခြားသော ကောင်းမှုကုသိုလ်များ၏ အဘို့ဘာဂကို ဆိုခဲ့ပြီးသော ဆရာသခင်ကျေးဇူးရှင်တို့အား အစလက်ဦး အထူးအားဖြင့် အမျှ ပေးဝေပါ၏။

ထိုမှတပါး မိဘများနှင့်တကွ အားလုံးသော သတ္တဝါတို့အားလည်း အမျှ ပေးဝေပါ၏။

သာဓုနုမောဒ် ကောင်းချီးခေါ်နိုင်ကြပါစေ။

ဤကျမ်းစာနှင့် ပတ်သက်၍ သိအပ်ဘွယ်များ

စာရေးသူ စိတ်ကူးချက် စာရေးသူမှာ အသင့်အတင့် ပိဋကအရသာကို ခံစားနိုင်သော အခါ ဗုဒ္ဓဒေသနာတော်များကို သင်ကြားရခြင်း ကြည့်ရှု မှတ်သားရခြင်း၌ များစွာပျော်ရွှင်လှသည်၊ အားရကြေနပ်လှသည်၊ လောကဓမ္မနှစ်ဌာန၌ လိမ္မာယဉ်ကျေး စိတ်ကောင်းမွေးနိုင်အောင် အသိဉာဏ်ပေးသော ပညာဘဏ်တိုက်ကြီး ဟူ၍လည်း စွဲမြဲစွာ ယူဆထားသည်၊ သတ္တဝါ အနန္တတို့ တွေ့ကြုံခံစားနေရသောပူမီးအားလုံးကို ငြိမ်းသတ်ပေးနိုင်သော ဗဟိုမီးသတ်ဌာနကြီး ဟူ၍လည်း မြဲမြံစွာ သက်ဝင်ယုံကြည်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် အကြောင်းတရပ်ပေါ်လာတိုင်း ပေါ်လာတိုင်း ထပ်ကာ ထပ်ကာ ကြည့်ရှုခဲ့သည်၊ ထိုသို့ကြည့်ရှုရာတွင် ရံခါရံခါ သိလိုသော အကြောင်းအရာတခုကို တနေကုန် တနေခမ်း ကြိုးပမ်းရှာဖွေသော်လည်း စိတ်မော လူမောဖြင့် ဒေသနာရေယဉ်ကျော၌ မြောခဲ့ရပေါင်း များလေပြီ။

စိတ်မော လူမော သက်သာစေရန် ဒီဃနိကာယ်ကို အစအဆုံး ပေါက်ရောက်အောင် ကြည့်ရှု၍ မှတ်သားဘွယ်ရာ အချက်များကို ကျရောက်လာသလို ဗလာစာအုပ်တွင် နံပါတ်နှင့်တကွ ရေးမှတ်ထား၏၊ (အက္ခရာစဉ်ထားခြင်း မဟုတ်သေး) ဤနည်းမှာ အနည်းငယ် အမောပြေစေသော်လည်း လုံးဝ အမောပြေစေသော နည်းမဟုတ်သေးဟု ကြည့်ရင်း ရှုရင်းသဘော ပေါက်လာပြန်သည်၊ တွေ့လိုသော အကြောင်းအရာတခုကို ရေးမှတ်ထားသော ဗလာစာအုပ် ကုန်အောင် ဘတ်ရှု နေရခြင်းကပင် အချိန်ကုန်လှသည်၊ ထို့ကြောင့်—

(၁) မိမိကိုယ်ဘိုင်လည်း အမောပြေစေ။

(၂) အခြားပုဂ္ဂိုလ်များသည်း အလွယ်တကူ ရှာဖွေနိုင်ကြပါစေ။

(၃) နိကာယ်ငါးရပ် အကုန်ကြည့်ရှုဘူးသည်ဖြစ်စေ။

(၄) ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ထူးကြီးကိုလည်း ဆည်းပူးမိစေ။

ဤ စိတ်ကူးချက် လေးချက်ကြောင့် မဖြစ်မနေ ကြိုးစား အားထုတ်လာခဲ့ရာ ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီး ပဌမတွဲကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရပေတော့သည်၊ လိုရာပန်းတိုင်သို့ သုံးပုံနှစ်ပုံ ရောက်ရပြီဖြစ်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်လှသည်၊ ကြေနပ် အားရလှသည်၊ ရွှင်လန်းအားတက်လှသည်။

နိဒါန်း

ထို့ကြောင့်ပင် ကျမ်းစာများကို ရေးသားခြင်း၊ ရေးသားပြီးသော ကျမ်းစာများ ပုံနှိပ်ပြီး လူဒါန်းဝေငှနိုင်ရေးအတွက် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းဖြင့်သာ အချိန်ကို ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။

လူသတင်း လူချင်းဆောင် ကျောက်မဲမြို့နေ မောင်အေးမောင် ဆိုသူသည် စာအုပ် ရိုက်ငွေထဲမှ ချေးငှါးသွားရာ ပြန်မပေးမှုကြောင့် ၁၃၂၀–ပြည့်နှစ် တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၇–ရက်နေ့တွင် မြောက်ပိုင်းရှမ်းပြည်သို့ ခရီးထွက်ခဲ့ရသည်၊ လမ်းတွင် တပည့်မိတ်ဆွေဖြစ်သော မောင်တင်ဝင်း မခင်သောင်းတို့ နေထိုင်ရာ မေမြို့နယ် ဝက်ဝံဘူတာအနီး ရေဦးရွာသို့ ၅–ရက်ခန့် ဝင်ရောက်နားခဲ့သည်၊ ရေဦးရွာ ဒကာ ဒကာမတို့၏ အားထားရာ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သော ဘော်လှိုင်ကျောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်–

(၁) ရောက်လာသမျှသော ဧည့်သည် အာဂန္တုကတို့ကို ကြည်ဖြူစွာ လက်ခံ တတ်ခြင်း။

(၂) လာနေသော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော် လွန်မင်းစွာ ဝမ်းမြောက်တတ်ခြင်း။

(၃) လာရောက်နေထိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါ်၌ ကုလမဆွေရ နည်းပါး၍ စိတ်သဘောထား ဖြောင့်စင်းတော်မူခြင်း။

စသော ချီးကျူးဘွယ်ရာ ဂုဏ်အင်္ဂါများကို ကိုယ်တိုင်လည်း အနည်းငယ် သိခွင့်ရ၍ သူတပါး ပြောသံကိုလည်း ကြားသိခဲ့ရသည်။

ဤကျမ်းစာ ရေးသားရာဌာန ဤပိဋကလမ်းညွှန် ကျမ်းကြီးကို အေးချမ်းစွာ ရေးသားရန် နေရာကို ရှာဖွေကြည့်ရှုသောအခါ စာရေးသူ ရောက်ခဲ့ဘူးသော ရေဦးရွာ ဘော်လှိုင်ကျောင်းသည်–

(က) ရာသီဥတု အေးချမ်းခြင်း၊

(ခ) မောင်တင်ဝင်း–မခင်သောင်း တို့ ရှိနေခြင်း။

(ဂ) ဆရာတော်ကြီး၏ အရိပ်ကို ခိုလှုံရသော် အေးမြအံ့ဟု အထင်ရှိခြင်းတို့ကြောင့် ၁၃၂၁–ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း(၁၂)ရက်နေ့က ဘော်လှိုင်ကျောင်းသို့ သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ပြီး ၁၃၂၅-ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁၂–ရက်အထိ ၅–နှစ်တိုင်တိုင် ထိုကျောင်းတွင် ဤပိဋကလမ်းညွှန် ကျမ်းကြီးကို ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။

နိဒါန်း

မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် တောင်ခွင်တိုက် ပတ္တမြားကျောင်းတွင် ၇–လ ကျော် နေထိုင်၍ ရေးသားခြင်းလည်း ပါဝင်သည်။

ဤကျမ်းစာ ရေးသား ရသော အချိန်ပေါင်း ၁၃၂၁–ခုနှစ် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁–ရက်နေ့မှ စ၍ ရေးသားလာခဲ့ရာ ၁၃၂၄–ခုနှစ် နှောင်းတန်းခူး လဆန်း ၅–ရက်နေ့တွင် ပဌမအကြိမ် အကြမ်း, အချော ရေးသား၍ ပြီးစီးခဲ့သည်၊ ကိစ္စကြီးငယ်ရှိ၍ စာရေးစာကြည့် ပျက်သော ရက်များကို နုတ်ပယ်ပြီး မပျက်မကွက် ကြည့်ရှုရေးသားရသော နှစ်, လ, ရက်ကို ရေတွက်သော် ၂–နှစ်, ၇–လ, ၅–ရက်ကြာခဲ့လေသည်။

တဦးတည်း စာအုပ်ဒကာ ပေါ်ထွက်လာပြီးနောက် ရုတ်တရက် ပုံနှိပ်ခွင့် မရသေးသဖြင့် သေချာသည်ထက် သေချာစေရန် ပြည့်စုံသည်ထက် ပြည့်စုံစေရန် ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံရေးသာပြန်ရာ ၁၃၂၄–ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၂–ရက်နေ့မှစ၍ ၁၃၂၅–ခုနှစ် နှောင်းတန်းခူးလဆန်း ၁၂–ရက်နေ့တွင် ဤပဌမ တွဲ ပြီးစီးအောင်မြင်သည်၊ မပျက်မကွက် ရေးသားရသော နှစ်, လ, ရက်ပေါင်းကို ရေတွက်သော် ၁–နှစ်, ၂–လ, ၇–ရက် ကြာမြင့်ခဲ့သည်၊

ပဌမအကြိမ်	၂–နှစ်,	၇–လ,	၅–ရက်။
ဒုတိယအကြိမ်	၁–နှစ်,	၂–လ,	၇–ရက်။
ပေါင်း	၃–နှစ်,	၉–လ,	၁၂–ရက် တိုင်တိုင်

ရေးသားပြုစုခဲ့ရသည်၊ ဤ နှစ်, လ, ရက်များတွင် ပျက်ကွက်သော ရက်များ လုံးဝမပါ၊ မပျက်မကွက် ရေးသားရသော နှစ်, လ, ရက်များသာဖြစ်၏၊ ၎င်းပြင် ဒုတိယတွဲအတွက် နောက်ထပ် ၄–လကျော် ၅-လနီးပါး ရေးရပေဦးမည်၊ ဤ ၅–လကိုပါ ထည့်သွင်းရေတွက်သော် ၄–နှစ်, ၂-လ, ၁၂–ရက်တိုင်တိုင် ပြုစုရေးသားခဲ့ရ လေသည်။

(**ရေးသားရသော အကြိမ်ပေါင်း**)

(၁) **ပဌမအကြိမ်။** ။ပါဠိနှင့် အဋ္ဌကထာကို တွဲစပ်ကြည့်ရှုပြီးလျှင် မှတ်သား ဘွယ်ရာ အချက်များကို အက္ခရာအလိုက် အကြမ်းရေးသားရသည်။

(၂) **ဒုတိယအကြိမ်။** ။ထိုအကြမ်းရေးသားပြီးနောက် စာမူများကို အ– အာ–ဠ–ဤ စသည်ဖြင့် စီစဥ်ပြီးကာ မူအချောရေးသားရသည်။

(၃) **တတိယအကြိမ်။** ။ထိုမူ အချောရေးသားပြီးသော စာမူတွင်းမှ အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရ စကားရပ်များ ထပ်ကာထပ်ကာ ပါနေရာ အကျဉ်းချုပ်မိစေရန်အတွက် ပဥ္စနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် အပေါင်း စာမူကြမ်းကို ရေးသားရပြန်သည်။

(၄) **စတုတ္ထအကြိမ်။** ။ထိုအပေါင်း စာမူအကြမ်းကို တဖန် မူအချောဖြစ်စေရန် ရေးသားရပြန်သည်။

(၅) **ပဥ္စမအကြိမ်။** ။သေချာသည်ထက် သေချာစေရန်၊ ပြည့်စုံသည်ထက် ပြည့်စုံစေရန် နိကာယ်ငါးရပ် ပါဠိအဋ္ဌကထာများကို ပြန်လည်ကြရှု၍ လိုနေ, ကျန်နေသောအချက်များကို မူလအချောရေးပြီးသော ဗလာစာအုပ်တွင် ခဲနှင့် အကြမ်းရေးသားရပြန်သည်။

(၆) **ဆဋ္ဌမအကြိမ်။** ။မူလ အချောရေးပြီးသော စာမူနှင့် နောက်ထပ်ခဲဖြင့် ဖြည့်စွက် ရေးသားထားသော စာမူများကို ၆–ကြိမ်မြောက် ပုံနှိပ်စက်သို့ ပို့ရန် နောက်ဆုံးစာမူ အချောရေးသားရပြန်သည်။

ဤသို့လျှင် မူကြမ်း–သုံးကြိမ်၊ မူချော–သုံးကြိမ်၊ ပေါင်း ၆–ကြိမ်တိတိ ရေးသားခဲ့ရ လသည်။

စာအုပ်ဒါယကာ ချီးကျူးဘွယ်ရာ

၁၃၂၄–ခုနှစ် ဝါဆိုလတွင် စာအုပ်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မန္တလေးမြို့ တောင်ပြင် အောင်မြေရွှေဘုံတိုက် သာသနာ့ဗိမာန်ကျောင်း မိတ်ဆွေရင်း အသျှင်သုဇနပဏ္ဍိတ ထံသို့ ရောက်ခဲ့သည်၊ မကြာသေးမီက မန္တလေးမြို့ပေါ်ရှိ ကျောင်းပေါင်းအားလုံးကုန် အစုံအစေ့ ဆန်, ဆီ, ဆား, လှူဒါန်းသော ဒါယကာထံသို့ စာအုပ်ပုံနှိပ်လှူဒါန်းနိုင်ရေးအတွက် အလှူခံကြည့်ရလျှင် ရတန်ကောင်းရဲ့ဟု အကြံပေးခဲ့သည်။

ထိုအကြံပေးအားလျော်စွာ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၄–ရက်နေ့က စာဖြင့် အကြောင်းစုံရေးသား၍ အလှူခံကြည့်၏၊ ထိုအလှူခံစာတွင်–

(၁) ငွေကိုမူ ဦးပဥ္ဇင်းတို့က လုံးဝလက်မခံလို။

(၂) စာအုပ် ပြီးသောအခါတွင်လည်း အချို့အဝက်ကို ဒါယကာကြီးတို့ သဘောကျသော ပုဂ္ဂိုလ်များအားများလည်း လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်ဟု ရေးသားလိုက်၏။

နိဒါန်း

ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၄—ရက်နေ့တွင် စာထည့်လိုက်ရာ ၁၀—ရက်နေ့တွင် စာအုပ်ဒါယကာ ကိုယ်စားလှယ် ကိုစံလင်း မန္တလေးသို့ ရောက်လာ၍ စုံစမ်းတော့သည်၊ စာရေးသူကို ပင့်၍ မေမြို့မှ မန္တလေးသို့ ဆင်းလာသော်လည်း စာအရောက်နောက်ကျ၍ ကိုစံလင်းနှင့် မတွေ့လိုက်ရတော့၊ အသျှင်သုဇနပဏ္ဍိတထံ မေးမြန်းစုံစမ်းပြီး ကြေနပ်နှစ်သက်၍ ဖါကန့်မြို့သို့ ပြန်ကာ စာအုပ်ဒါယကာအား အကြောင်းစုံ ပြောပြတော့သည်။

စာအုပ်ဒါယကာလည်း တဆင့်ကြားဖြင့် အားရကြေနပ် နှစ်သိမ့်လှကာ တော်သလင်းလဆန်း ၆—ရက်နေ့တွင် ကိုစံလင်း ကိုပင် စေလွှတ်၍ မန္တလေးမြို့ အိမ်တော်ရာ ဆင်တံတားလမ်း မြဇော်ပုံနှိပ်တိုက်ပိုင်ရှင် ဦးတင်ဦး လက်သို့ ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီးကို ပုံနှိပ်ပြီး လှူဒါန်းနိုင်ရန် ငွေ တသောင်းတိတိ ပေးအပ်ခိုင်းလေသည်။

ကျမ်းပြုဆရာကိုလည်း မသိဘူး မမြင်ဘူးသေးပါဘဲလျက် ဤမျှရက်ရက်ရောရော နှမြောမတွန့် ပေးလှူဝံ့သည်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်သာမန် ပြုရန်ခက်ခဲလှသော အလုပ်ကြီး တခု ဖြစ်တော့သည်၊ ထိုခက်ခဲလှသော အလုပ်ကြီးတခုကို အလွယ်တကူ ပြုလုပ်လိုက်သည်မှာ ချီးကျူးဘွယ်ရာ အံ့ဩဘွယ်ရာ လက်ဖျောက်တီး၍ အံ့ချီးစရာ သာ တကား။

မြဇော်ပုံနှိပ်တိုက်ပိုင်ရှင် ဦးတင်ဦး ကလည်း ပေးအပ်လာသောငွေတသောင်းကို အကုန်လက်မခံဘဲ နောင်အခါမှ လိုနေသေးလျှင် အကြောင်းကြားပါမည်၊ ယခုတော့ ၈၀၀၀ိ သာ လက်ခံပါရစေဟု ပြောကြားပြီး ၈၀၀၀ိ သာ လက်ခံထားလိုက်သည်၊ တဖန် ငွေလာပို့သူ ကိုစံလင်းမှာ ဝယ်ယင်းခြမ်းယင်း ငွေ မလောက်သဖြင့် ဦးတင်ဦး ထံမှ ငွေ ၅၀၀ိ ပြန်ယူသွားသဖြင့် ၇၅၀၀ိ သာ ကျန်ရှိတော့သည်။

ဤကျမ်းစာကို ကြည့်ရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့

ကြိုတင်သိထားရန်

(၁) အကျဉ်းမျှ ဖေါ်ပြထားသော ကျမ်းစာအမည်များကို သိရှိနိုင်စေရန် ရှေ့၌ ပြလတ္တံ့သော ပုံစံကို မှတ်သားထားစေလိုပါသည်။

(၂) ညွှန်ပြထားသော နံပါတ်များမှာ နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနအဖွဲ့မှ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေသော ဆဋ္ဌသံဂါယနာ တင်မူ စာအုပ်ကြီး နံပါတ်များချည်း ဖြစ်ကြ၏။

(၃) နိကာယ်ငါးရပ် ပါဠိအဋ္ဌကထာများကို နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်ကြည့်ရှုရေးသားပါသော်လည်း သတိမေ့လျော့၍ ကျန်နေသော အချက်အလက်များ ရှိကောင်း ရှိပါလိမ့်မည်၊ ထိုအချက်အလက်များကို တွေ့ရှိပါက စာရေးသူထံသို့ အကြောင်းကြားပါလျှင် ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံပါမည်၊ နောင်အကြောင်းညီညွတ်ပါက ဒုတိယအကြိမ် စသည် ပုံနှိပ်သောအခါတွင် ထည့်သွင်းဖေါ်ပြရန် ဖြစ်ပါသည်။

(၄) ညွှန်ပြသောနံပါတ်များတွင် အချို့နေရာ၌ ညွှန်ပြသည့်အတိုင်း ရှာဖွေ မတွေ့ပါက နံပါတ်များ ရှေ့နောက်လွဲနေသောအရာလည်း အနည်းငယ် ရှိကောင်း ရှိပါလိမ့်မည်၊ သို့မဟုတ် ရှေ့နောက်ကပ်လျက်လည်း ရှိတတ်ပါသည်၊ ပြင်ဆင်ကြည့်ရှုတော်မူကြပါ။

(၅) အချို့နေရာ၌ မူရင်း မညွှန်ပြမိဘဲ အကိုးသာမကကို ညွှန်ပြမိသောအရာလည်း ရှိပါလိမ့်မည်၊ ထိုညွှန်ပြသော စာမျက်နှာ၏ အောက်နား၌ ကြည့်ရှုပါက မူရင်းကို ညွှန်ပြထားသော နံပါတ်ဂဏန်းကို တွေ့မြင်ရပါလိမ့်မည်၊ ထိုနံပါတ်အတိုင်း ရှာဖွေကြည့်ရှုပါက မူရင်းကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်၊ (ဤကား ဆဋ္ဌမူများ၏ ကောင်းခြင်းတရပ်တည်း)။

(၆) ဤပိဋကလမ်းညွှန် ကျမ်းကြီးကို ရေးသားပြုစုရာ၌ စာရေးသူလက်ထဲတွင် နိဿယစာအုပ်များ တအုပ်မျှမရှိ၊ ငှါးရမ်းရန်လည်း မလွယ်ကူသောကြောင့် နိဿယများကို လုံးဝမကြည့်ရှုဘဲ မိမိဉာဏ်မှီသမျှသာ ရေးသားရခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် လွဲမှားနေသောအရာ ကျန်ရှိနေသော အရာများ တွေ့မြင်ပါက မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ပြင်ဆင် ကြည့်ရှုတော်မူကြပါ။

နိဒါန်း

(၇) ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီးကို ၆-ကြိမ်မြောက် စာမူအချော ရေးသားသော အခါ၌ အ—အက္ခရာ အခဏ်းတွင် အသင့်အဘင့် ဖေါ်ပြသင့်သော နေရာ၌ ဖေါ်ပြ၍ ရေးသားလိုက်ရာ အ–အက္ခရာ တလုံးတည်းဖြင့်ပင် စာမျက်နှာ (၁၆၅) ရှိနေခြင်းကြောင့် အာ—အက္ခရာခဏ်းမှစ၍ ရှေ့တွင် ထိုသို့ မဖေါ်ပြတော့ဘဲ အညွှန်းသက်သက်မျှသာ ပြရတော့သည်။

အ–အက္ခရာ အခဏ်းကဲ့သို့ အက္ခရာစင်ကုန်အောင် အသင့်အတင့်မျှ ဖေါ်ပြရေးသားခဲ့သော် ပဌမတွဲ ဒုတိယတွဲ နှစ်တွဲသာမက ၅—တွဲ ၆-တွဲလောက် ထွက်ရပေလိမ့်မည်၊ စာရေးသူ ရေးသားနိုင်သော်လည်း ကောင်းမှုရှင် ဒကာပေါ် ထွက်ရန်ကား ခက်ခဲလှဘိသည်၊ ထွက်ပေါ်လတ္တံ့ ဖြစ်သော ဒုတိယတွဲ အတွက်ပင် ကောင်းမှုရှင် ဒကာမပေါ် ထွက်သေး၊ ထို့ကြောင့် အာ–အက္ခရာ ခဏ်းမှစ၍ ရှေ့တွင် အညွှန်းသက်သက်မျှသာ ပြခြင်းဖြစ်တော့သည်။

(၈) အချို့သော နေရာများ၌ ညွှန်ပြရာဝယ် ကျမ်းအမည်မပါဘဲ ရှိတတ်ခြင်းမှာ ၎င်းအညွှန်း၏ အထက်က ပြခဲ့ပြီးသော ကျမ်းအမည်နှင့် တူသောကြောင့် ထပ်မံမရေးသားတော့ဘဲ အကျဉ်းချုံးထားခြင်းဖြစ်၏။

(၉) ကျမ်းစာအဆုံး၌ အမှားအမှန် ပြင်ဆင်ချက်များ ပါရှိတတ်ရာ မှားနေသော အက္ခရာများကို အမှန်ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင် ရေးသားပြီးမှသာ ကြည့်ရှုတော်မူကြပါ။

နိဒါန်း

ကျမ်းအမည် အကျဉ်း	ကျမ်းအမည် အပြည့်အစုံ
ပဏ်—၁	မူလပဏ္ဏာသ
ပဏ်—၂	မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ
ပဏ်—၃	ဥပရိပဏ္ဏာသ
ပါ—	ပါဠိ
ဌ—	အဋ္ဌကထာ
အံ—၁	အင်္ဂုတ္တရ ဧကက နိပါတ
အံ—၂	အင်္ဂုတ္တရ ဒုက နိပါတ
အံ—၃	အင်္ဂုတ္တရ တိက နိပါတ
အံ—၄	အင်္ဂုတ္တရ စတုက္က နိပါတ
အံ—၅	အင်္ဂုတ္တရ ပဉ္စက နိပါတ
အံ—၆	အင်္ဂုတ္တရ ဆက္က နိပါတ
အံ—၇	အင်္ဂုတ္တရ သတ္တက နိပါတ
အံ—၈	အင်္ဂုတ္တရ အဋ္ဌက နိပါတ
အံ—၉	အင်္ဂုတ္တရ နဝက နိပါတ
အံ—၁၀	အင်္ဂုတ္တရ ဒသက နိပါတ
အံ—၁၁	အင်္ဂုတ္တရ ဧကာဒသက နိပါတ
သဂါထာ—သံ	သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
နိဒါန—သံ	နိဒါနဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
ခန္ဓ—သံ	ခန္ဓဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
သဠာ—သံ	သဠာယတနဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
မဟာ—သံ	မဟာဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
ခုဒ္ဒက	ခုဒ္ဒကပါဌ
ဓမ္မ	ဓမ္မပဒ
ဣတိ	ဣတိဝုတ္တက
သုတ္တ	သုတ္တနိပါတ
ဝိမာန	ဝိမာနဝတ္ထု
ပေတ	ပေတဝတ္ထု
ထေရ	ထေရဂါထာ
ထေရီ	ထေရီဂါထာ
အပ	အပဒါန

နိဒါန်း

ကျမ်းအမည်အကျဉ်း	ကျမ်းအမည် အပြည့်အစုံ
ဗုဒ္ဓ	ဗုဒ္ဓဝံသ
ပဋိသံ	ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂ
မဟာနိ	မဟာနိဒ္ဒေသ
စူဠနိ	စူဠနိဒ္ဒေသ
ပေဋက	ပေဋကောပဒေသ
ဝိသုဒ္ဓိ	ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ
ဇာတက—ပ	ဇာတက ပဌမ
ဇာတက—ဒု	ဇာတက ဒုတိယ
ဇာတက—တ	ဇာတက တတိယ
ဇာတက—စ	ဇာတက စတုတ္ထ
ဇာတက—မ	ဇာတက ပဉ္စမ
ဇာတက—ဆ	ဇာတက ဆဋ္ဌ
ဇာတက—သ	ဇာတက သတ္တမ
ဒီဃ—၁	ဒီဃနိကာယ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ
ဒီဃ—၂	ဒီဃနိကာယ မဟာဝဂ္ဂ
ဒီဃ—၃	ဒီဃနိကာယ ပါထိကဝဂ္ဂ
ဝိ—၁	ဝိနယ ပါရာဇိကကဏ္ဍ
ဝိ—၂	ဝိနယ ပါစိတ္တိ
ဝိ—၃	ဝိနယ မဟာဝဂ္ဂ
ဝိ—၄	ဝိနယ စူဠဝဂ္ဂ
ဝိ—၅	ဝိနယ ပရိဝါရ
အဘိ—၁	အဘိဓမ္မ ဓမ္မသင်္ဂဏီ
အဘိ—၂	အဘိဓမ္မ ဝိဘင်္ဂ
အဘိ—၃	အဘိဓမ္မ ဓာတုကထာ
အဘိ—၄	အဘိဓမ္မ ပုဂ္ဂလပညတ္တိ
အဘိ—၅	အဘိဓမ္မ ကထာဝတ္ထု
အဘိ—၆	အဘိဓမ္မ ယမက
အဘိ—၇	အဘိဓမ္မ ပဋ္ဌာန
ပါ—ပ	ပါဠိ ပဌမအုပ်
ပါ—ဒု	ပါဠိ ဒုတိယအုပ်

နိဒါန်း

ဋ္ဌ—ပ	အဋ္ဌကထာ ပဌမအုပ်
ဋ္ဌ—ဒု	အဋ္ဌကထာ ဒုတိယအုပ်

ထပ်မံရှင်းလင်းချက်

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ဧကက၊ ဒုက၊ တိက၊ စတုက္ကနိပါတ ပါဠိများ တွဲလျက် ပဌမအုပ်။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ပဉ္စက၊ ဆက္က၊ သတ္တကနိပါတ ပါဠိများတွဲလျက် ဒုတိယအုပ်။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ အဋ္ဌက၊ နဝက၊ ဒသက၊ ဧကာဒသက နိပါတပါဠိများ တွဲလျက် တတိယအုပ် ဟူ၍ သုံးအုပ်ရှိ၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ဧကကနိပါတ အဋ္ဌကထာ ၁—အုပ်။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ဒုက၊ တိက၊ စတုက္က နိပါတတွဲလျက် အဋ္ဌကထာ ၁—အုပ်။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ပဉ္စက၊ ဆက္က၊ သတ္တက၊ အဋ္ဌက၊ နဝက၊ ဒသက၊ ဧကာဒသက နိပါတတွဲလျက် အဋ္ဌကထာ ၁—အုပ်၊ ပေါင်း အဋ္ဌကထာ ၃—အုပ် ရှိ၏။

ဗုဒ္ဓဘိဝံသပါဠိ စရိယာပိဋကပါဠိမှာ အပဒါနပါဠိ ဒုတိယအုပ်၌ တွဲလျက်ရှိ၏။

၁။ အဘိဓမ္မ ဓမ္မသင်္ဂဏီ အဋ္ဌကထာ ၁—အုပ်၊ (အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ)

၂။ အဘိဓမ္မ ဝိဘင်္ဂအဋ္ဌကထာ ၁—အုပ်၊ (သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ)

အဘိဓမ္မ	ဓာတုကထာပါဠိ	
အဘိဓမ္မ	ပုဂ္ဂလပညတ္တိ	ဤပါဠိ ၅-ကျမ်းအတွက်
အဘိဓမ္မ	ကထာဝတ္ထု	အဋ္ဌကထာ ၁—အုပ်
အဘိဓမ္မ	ယမက	(ပဉ္စပကရဏ အဋ္ဌကထာ)
အဘိဓမ္မ	ပဋ္ဌာနပါဠိ	ပေါင်း အဋ္ဌကထာ ၃—အုပ်သာ ရှိ၏။

ဝိနယ ပါစိတ္တိယပါဠိ	ဤပါဠိ ၂—ကျမ်းအတွက်
ဝိနယ မဟာဝဂ္ဂပါဠိ	ပါစိတျာဒိ အဋ္ဌကထာ ၁—အုပ်။
ဝိနယ စူဠဝဂ္ဂပါဠိ	ဤပါဠိ ၂—ကျမ်းအတွက်
ဝိနယ ပရိဝါရပါဠိ	စူဠဝဂ္ဂါဒိ အဋ္ဌကထာ ၁—အုပ်။

မူလပဏ္ဏာသပါဠိ	၌	ပဌမ၊ ဒုတိယ၊ အဋ္ဌကထာ ၂—အုပ်ရှိ၏။
ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိ	၌	ပဌမ၊ ဒုတိယ၊ အဋ္ဌကထာ ၂—အုပ်ရှိ၏။
သုတ္တနိပါတပါဠိ	၌	ပဌမ၊ ဒုတိယ၊ အဋ္ဌကထာ ၂—အုပ်ရှိ၏။

နိဒါန်း

ထေရဂါထာပါဠိ ၌ ပဌမ၊ ဒုတိယ၊ အဋ္ဌကထာ ၂—အုပ်ရှိ၏။
ဓမ္မပဒပါဠိ ၌ ပဌမ၊ ဒုတိယ၊ အဋ္ဌကထာ ၂—အုပ်ရှိ၏။
အပဒါနပါဠိ ၌ ပဌမ၊ ဒုတိယ၊ အဋ္ဌကထာ ၂—အုပ်ရှိ၏။
ဝိနယပါရာဇိကပါဠိ ၌ ပဌမ၊ ဒုတိယ၊ အဋ္ဌကထာ ၂—အုပ်ရှိ၏။

ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူ ပါဠိအဋ္ဌကထာ စာအုပ်များ၌ အောက်နားတွင် ပါသော အညွှန်းများတွင် အချို့သော အညွှန်းများ၌ ခု—၁၊ ခု—၂၊ စသည်ဖြင့် ညွှန်ပြတတ်ရာ ထို ခု—၁၊ ခု—၂၊ စသည်ကိုရှာဖွေ၍ လွယ်ကူစေရန် အောက်ပါ ပုံစံကို ဖော်ပြလိုက်သည်။

ခုဒ္ဒကပါဌ၊ ဓမ္မပဒ၊ ဥဒါန၊ ဣတိဝုတ္တက သုတ္တနိပါတပါဠိ (ငါးကျမ်းတွဲ)	ခုဒ္ဒက—၁၊
ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပေတဝတ္ထု၊ ထေရဂါထာ၊ ထေရီဂါထာ၊ (လေးကျမ်းတွဲ)	ခုဒ္ဒက—၂၊
အပဒါနပါဠိ (ပဌမတွဲ)	ခုဒ္ဒက—၃၊
အပဒါနပါဠိ (ဒုတိယတွဲ) နှင့် ဗုဒ္ဓဝံသ၊ စရိယာပိဋကပါဠိ (သုံးကျမ်းတွဲ)၊	ခုဒ္ဒက—၄၊
မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိ	ခုဒ္ဒက—၅၊
စူဠနိဒ္ဒေသပါဠိ	ခုဒ္ဒက—၆၊
ဇာတကပါဠိ (ပဌမတွဲ)	ခုဒ္ဒက—၇၊
ဇာတကပါဠိ (ဒုတိယတွဲ)	ခုဒ္ဒက—၈၊
ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိ	ခုဒ္ဒက—၉၊
နေတ္တိ၊ ပေဋကောပဒေသပါဠိ (၂-ကျမ်းတွဲ)	ခုဒ္ဒက—၁၀၊
မိလိန္ဒပဥှပါဠိ	ခုဒ္ဒက—၁၁၊

မှတ်ထားချက်—

(၁) ကူညီထောက်ပံ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များစာရင်း။

(၂) ဓမ္မာစရိယ ပါရဂူကျမ်း လှူဒါန်းပြီးနောက်မှ ရသော ငွေများ စာရင်းချုပ်တမ်း။

(၃) စာအုပ်ဒါယကာတို့ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်များ။

ဤ ၃—မျိုးကို စာအုပ်နောက်ပိုင်းတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

ပဏာမကထာ

(က) သဗ္ဗဒေဝ မနုဿာနံ၊
နိဗ္ဗာနမဂ္ဂ ဒေသကံ။
မဂ္ဂင်္ဂပထ ပုရေဏံ၊
ဒီပကံ လောကနာယကံ။ ။

(ခ) နမာမဟံ သုဝိသုဒ္ဓံ၊
သဒ္ဓမ္မံ ဇိနပူဇိတံ။
အနင်္ဂဏံ ဒွယသံဃံ၊
အာစရိံ တီဟိ သာဒရံ။ ။

သဗ္ဗဒေဝ မနုဿာနံ—ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ ဘုံသုံးဆဲ့တစ် ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ဗြဟ္မာ နတ်လူ ဟိန္ဒူဂူတို့အား၊ နိဗ္ဗာနမဂ္ဂဒေသကံ—တဏှာဝါန အေးမြငြိမ်းချမ်း နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်ရန် လမ်းအမှန်ကို ကေန်ကျန ညွှန်ပြတော်မူတတ်ထသော၊မဂ္ဂင်္ဂပထ ပုရေဏံ—ရှေးရှေးနောင်ခတော် မြတ်ဇိနေ်ာတို့ ဟောဖေါ်ညွှန်ပြ မဂ္ဂဒေသနာ လမ်းဟောင်းရာကို၊ ဒီပကံ—ကမ္ဘာသချ်ေ လွန်လေကြာညောင်း ပိတ်ပေါင်းခြုံနွယ် ပိတ်ဖုံးကွယ်သဖြင့် မလွယ်သိရန် လမ်းဟောင်းမှန်ကို ကေန်ကျန ညွှန်ပြတော် မူတတ်ထသော၊လောကနာယကဥ္စ-လမ်းမှန်ညွှန်တတ် ဂုဏ်သကတ်ကြောင့် သုံးရပ် ဘုံသူ များဗိုလ်လူတို့ ကြည်ဖြူရှေထား ရှေသွားကြီးမှူး ဦးစီးအကျော် မြတ်ဘုန်း မော်ကိုင်၎င်း၊ သုဝိသုဒ္ဓံ—ကာမ အတ္တ နုယောဂလမ်း မသမ်းရှောင်ကွင်း ချဉ်းနင်း အလယ် မှီတွယ်ရခြင်းကြောင့် ကောင်းမွန်သန့်ရှင်း လွန်မင်းထူးမြတ် သန္တိဓာတ် လည်း ရှိပေထသော၊ ဇိနပူဇိတံ—သုံးလူစိန္တေ မြတ်မဟေတို့ ရိုသေလေးမြတ် အာရုံပြုအပ်သည်လည်းဖြစ်ပေထသော၊ သဒ္ဓမ္မဉ္စ—မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်ဟု ဆယ် တန်ပိုင်းခြား မြတ်တရားကို၎င်း၊ အနင်္ဂဏံ—လောဘ ဒေါသ မောဟ စသား ညစ်ကြေးများတို့ လားလားမကပ် ကင်းစင်တတ်သဖြင့် မြင့်မြတ်သန့်စင် ကြည် လင်ပြီးသား ကြည်လင်ငြားရန် လမ်းမှန်လိုက်တတ် ဂုဏ်သကတ်ကြောင့် မြင့်မြတ်သန့်စင် ကြည်လင်လတ္တံ့ဖြစ်သော၊ ဒွယသံဃဉ္စ—ရှစ်သွယ်အရိယာ များ သံဃာနှင့် ကောင်းစွာကျင့်ဘိ သမုတိသံဃာ ဤနှစ်ဖြာကို၎င်း၊ အာစေရဉ္စ— ဓမ္မဝိနယ လမ်းမှန်ကျအောင် ရှေဆောင်ညွှန်ပြ အနန္တကျေးဇူး ပူဘူးပေတတ် ဆရာမြတ်အပေါင်းကို၎င်း၊ အဟံ—လောကဓမ်ကြုံ မတုန်လှုပ်တတ် ခန္တီဓာတ် အား ကြီးမားပြန့်ကျယ် သွယ်သွယ်ဘေးရန် တွန်းလှန်ဖြိုဖျက် ဤအနက်ကြောင့် အချက်သိမြင် ကျေးဇူးရှင်သည် မည်တွင်စေရ **'သီဟဗလ'** နာမမှည့်ခေါ် တပည့်

တော်သည်၊ တီဟိ–ကာယဝစီ တလီမနော သုံးပါးသောဒွါရတို့ဖြင့်၊ သာဒရံ–ဘယလာဘ ကုလကြည်ရှောင်း ဂုဏ်တော်ပေါင်းကို ခညောင်းဝပ်စင်း ရှိသေခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နမာမိ–လက်အုပ်အဥ္စလီ ထိပ်ဝယ်ချီလျက် ရှင်ကြည်ဝမ်းသာ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ဝိသေသ ပဏ္ဏာမကထာ

သီဟဗလံ သီဟနာဒံ၊
သီဟသေယျဥ္စ ဥတ္တမံ။
သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓ ကာယံ တံ၊
ဝန္ဒာမိ သီဟ ဟာနုကံ။

သီဟဗလံ–လောကမေကြုံ မတုန်လှုပ်တတ် ခန္တီဓာတ်အား ကြီးမားပြန့်ကျယ် သွယ်သွယ်ဘေးရန် တွန်းလှန်ဖြိုဖျက် ဤအနက်ကြောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်တမူ ခြင်္သေ့မင်း အားနှင့်တူတော်မူထသော၊ သီဟနာဒံ–သားများသနင်း ခြင်္သေ့မင်းသည် ကြောက်ခြင်းကင်းဘိ ရဲရင့်ရှိကာ ဟောက်ဝံ့ပါသို့ သုံးလူ့စိန္တေ မြတ်ဗုဒ္ဓေလည်း ဝေနေပေါကြွယ် များဗိုလ်လယ်၌ ရဲရဲရင့်ရင့် နှုတ်ခွန်းဆင့်တော်မူတတ်ထသော၊ ဥတ္တမံ–သုံးမျိုးလေးမျိုး အိပ်ကြရိုးတွင် အရိုးမြင့်မြတ် ဇာတိဓာတ်ကိန်း အေးငြိမ်းအိပ်တတ် အမြတ်ဖြစ်ပေသော၊ သီဟသေယျဥ္စ-လက်ယာနံတောင်း စောင်းလျက်ပြုကာ ခြေမှာနည်းငယ် ထက်အောက်ဖယ်၍ ပြည့်ကြွယ်အတိ သမ္ပဇဉ်ရှိလျက် မပျက်အမူ ကျိန်းစက်တော် မူထသော၊ သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယံ–ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်ကိုယ် မောက်မို့ပြည့်သား ကဲ့အလားသို့ ဘုရားကိုယ်တော် လုံးစုံလျော်ကန် ရှေ့ရံဝဲနောက် ပြည့်ဖြိုးမောက်ကာ လွန်စွာတင့်တယ်တော်မူထသော၊ သီဟ ဟာနုကံ (ဟနုကံ ဟု ရှိသင့်သော်လည်း ဆန်းဂိုဏ်းငဲ့၍ ဒီဃနှင့်ရှိနေခြင်းဖြစ်၏) ခြင်္သေ့မင်းဖျား အောက်မေးလားသို့ ထွားထွားပြည့်ကြွယ် နှစ်သွယ်မေးဖျား ထင်ရှားပေါ်လွင် အမြင်သန့်ရှင်း ပြည့်ဖြိုးခြင်းလည်း ရှိတော်မူထသော၊ တံသီဟံ–ခြင်္သေ့မင်းစစ် အဖြစ်မှန်ငြား ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ (ဝါ) သီဟောတိ ခေါ ဘိက္ခဝေ တထာဂတဿေတံ အဓိဝစနံ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ မြွက်ဟပါဠိ လာရှိဒေသနာ သေချာရှင်းလင်း ခြင်္သေ့မင်းစစ် အဖြစ်မှန်ငြား ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ–သီဟဗလ နာမမှည့်ခေါ် တပည့်တော်သည်၊ ဝန္ဒာမိ–ဂုဏ်တော်ဖုံဖုံ အာရုံထုံမွမ်း စိတ်ဖြင့်မှန်းကာ သဒ္ဓါကြည်ညို ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ဂန္ထာရမ္ဘကထာ

ဒဒါမိ တံ အဟံဒါနိ၊
ပိဋကမဂ္ဂဒေသကံ။
ပိဋကေ အကိလမတ္ထာယ၊
ဂဝေသီနံ ယထာဗလံ။

ပိဋကေ—အစုသုံးသွယ် အကျယ်ငါးရပ် နှ့် စပ်ပြန့်ကျယ် ပိဋကပင်လယ်၌၊ ဂဝေသီနံ—လိုရာလိုရာ ရှာဖွေပါသော် စိတ်တော်ပင်ပန်း ကိုယ့်လည်းနွမ်းလျက် ခဲခက်ဘိတောင်း ရှာဖွေသူ အပေါင်းတို့အား၊ (ဝါ) ရှာဖွေသူ အပေါင်းတို့ကို၊ အကိလမတ္ထာယ—အလွယ်တကူ ရှာဖွေယူနိုင် ငေးမှိုင်မရှိ ပကတိရွှင်လန်း မပင်ပန်း စိမ့်သောငှါ၊ ပိဋကမဂ္ဂဒေသကံ—ပိဋကသုံးသွယ် နိကာယ်ငါးရပ် နှ့် စပ်ပြန့်ကျယ် မြစ်ပင်လယ်၌ အလွယ်တကူ ရှာဖွေယူဘို့ မချို့အကွရာ စဉ်တန်းကာဖြင့် အသင့်တင်ပြ "ပိဋကလမ်းညွှန် မြတ်ကျမ်းမွန်ကို၊" ယထာဗလံ—ကိုယ်အား ဉာဏ်အား စွမ်းပကားရှိသမျှသာ၊ (လီခိတွာ) လေးမိုးလေးနှစ် အားသစ်လုံ့လ ဝိရိယဇွဲ မြဲမြဲကြိုးကုတ် အားထုတ်ရေးသားပြီး၍၊ ဒါနိ ဣဒါနိ—အချိန်ရောက်လာ ယခု အခါ၌၊ တံ—ထို ပိဋကလမ်းညွှန် မြတ်ကျမ်းမွန်ကို၊ အဟံ-**သီဟဗလ** နာမမှည့်ခေါ် တပည့်တော်သည်၊ ဒဒါမိ—ပညာပါရမီ ဖြစ်စေရည်လျက် မပျက်စေတနာ သုံးဖြာ ရွှင်လန်း လှူဒါန်းပါ၏ဘုရား။

ပတ္ထနာကထာ

သီဃံ ပပ္ပေါမိ နိဗ္ဗာနံ၊
ဟန္တွာ ကိလေသ ကိဥ္စနံ။
ဗဟုလံဝ ပရတ္ထမ္ပိ၊
လလေမိ ဇာတိဇာတိယံ။

ဇာတိနေရပ်

ဦးသီဟဗလ
ထီးလှိုင်ကျောင်း ရမည်းသင်းမြို့နယ်
၂၆—၃—၁၅ ရက်၊
၂၅—၅—၆၄၊

ပဝတ္တိနေရပ်

ဦးသီဟဗလ
ပတ္တမြားကျောင်း
တောင်ခွင်တိုက် ၄၁ -လမ်း၊
အနောက်ပြင် မန္တလေးမြို့။

ပိဋကလမ်းညွှန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဉ္စနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

(အ)

အဦးအစဖြစ်သောအရာ(၇)မျိုး ဂါထာ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၃၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၈။ ။ သုတ္တ ပါ—၃၇၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—၁၇၇။

အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ ယညာ၊ သာဝိတ္တီ ဆန္ဒသော မုခံ။
ရာဇာ မုခံ မနုဿာနံ၊ နဒီနံ သာဂရော မုခံ။ ။
နက္ခတ္တာနံ မုခံ စန္ဒော၊ အာဒိစ္စော တပတံ မုခံ။
ပုညံ အာကင်္ခမာနာနံ၊ သံဃော ဝေ ယဇတံ မုခန္တိ။ ။

သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၅၊ ၃၆၊ ဋ္ဌ—၈၈—ကဝိသုတ်၌ကား····

ဆန္ဒော နိဒါနံ ဂါထာနံ၊ အက္ခရာ တာသံ ဝိယဉ္ဇနံ။
နာမသန္နိဿိတာ ဂါထာ၊ ကဝိ ဂါထာနမာသယောတိ—ဟု ရှိ၏။ ။

အကာ ဟူသောပုဒ် ဟောအပ်သော အနက်။ ။ပေဋက—ပါ—၅၈၆—၌···· အကာ ပုရိသာ ဝုစ္စန္တိ အရိယာ ပုဂ္ဂလာ····ဟု ဟောထား၏။ ။အကာ ပုရိသသေဝိတော—ဟူသော ပုဒ်အဖွင့်များ၌လည်း များစွာရှိ၏၊အံ—၅—ပါ—၂၀၊ဋ္ဌ—၈၊ (ဗုဒ္ဓါဒီဟိ မဟာပုရိသေဟိ သေဝိတတ္တာ အကာပုရိသသေဝိတော) ထေရ—ပါ—၃၁၄၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၁။ ။ထေရီ—ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၂။ ။ နေတ္တိ—ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၁။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၃၄၊ ဋ္ဌ—၂၄၅။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—၄၀၂။

အကိတ္တိစရိယဝဏ္ဏနာ။ ။စရိယာ—ပါ—၃၈၅၊ ဌ—၂၁၊ ရသေ့ဖြစ်စဉ်အခါ ဒါန ပါရမီဖြည့်ကျင့်ခဏ်း၊ ၎င်း၌ ပါရမီ "၁၀" ပါးလုံးရကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ ဌ—၂၇။ ။အကိတ္တိဇာတက ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၆၊ ဌ—စ—အုပ်—၂၃၇။

အင်္ကုရနတ်သားဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဒု—အုပ်—၁၄၃—၃၅၅၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ရွေးချယ် စီစစ်၍ လှူဒါန်းရန် ဂါထာများ။ ။ပေတ—ပါ—၁၅၄—မှ ၁၆၀—ထိ၊ ဌ— ၁၀၄—မှ ၁၃၀—ထိ၊ အသက် နှစ်သောင်းတမ်း လူဘဝကဒါနပြုခဲ့ပုံ၊ ဌ—၁၂၆၊ မကုန်နိုင် မခမ်းနိုင်အောင် ပေးလှူနိုင်သည်မှာ ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်က ကူညီနေသော ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဌ—၁၅၅။ ။တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တွင် နတ်သား ဖြစ်သည်၊ ပါ—၁၅၉၊ ဌ—၁၂၅။ ။(သာသနာပ ဒါနက သာသနာတွင်း ဒါနကို မမှီနိုင်ပုံ) ဣန္ဒကနတ်သားဝတ္ထုလည်း ပါဝင်၏။

အကုသလ ကမ္မပထ ဒသကဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၅၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၁၊ ဝိနိစ္ဆယကို ကျယ်ဝန်းစွာပြဆိုထား၏။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၂၃၊ ဌ—၂၃၁။ ။ အဘိ—၁—ဌ—၁၄၀။ ။၂—ပါ—၄၀၅၊ ဌ—၄၉၅။

အကုသလမူလ သုံးပါး (လောဘ ဒေါသ မောဟ)။ ။စူဠနိ—ပါ—၄၇၊ ဌ— ၁၀၊ ၁၁။ ။အကုသလမူလနိက္ခေပကထာ၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၀၅၊ ဌ— ၃၈၀။ ။၂—ပါ—၃၇၆၊ ဌ—၄၇၆၊ မဖွင့်။ ။၎င်းသုံးပါး ကိန်းခြင်း၏ အပြစ်ကို ဟောသော "ဘဒ္ဒိယသုတ်" အံ—၄—ပါ—၅၁၁၊ ဌ—၃၆၆။ ။ ကေသမုတ္တိသုတ် အံ—၃—ပါ—၁၈၉၊ ၁၉၀၊ ဌ—၁၈၁။ ။တနည်း ၉—ပါး၊ နေတ္တိ ပါ—၂၊ ဌ—၁၈၊ (တဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ သုဘသညာ၊ သုခသညာ၊ နိစ္စသညာ၊ အတ္တသညာ)။ ။ပေဋက—ပါ—၁၆၉၊ ၁၇၀—၌ ဂါထာ။ ။ပါ—၂၄၇၊ ၈—၌ အကျယ်ဖွင့်ဟောထား၏။

အကုသလမူလ သုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန်။ ။အကျယ်တဝင့် ဟောထားသော ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၆၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၁။ ။၎င်းသုံးပါး ရှိခြင်းအပြစ်, မရှိခြင်းအကျိုးကို ဟောသော "ဆန္နသုတ်" အံ—၃—ပါ—၂၁၆၊ ဌ—၂၀၀။ ။၎င်းသုံးပါးကြောင့် ကာယိကဒုက္ခ, စေတသိကဒုက္ခတို့ဖြစ်ကြရ ကြောင်း ဟောသော အညတရဗြာဟ္မဏသုတ်၊ ပရိဗ္ဗာဇကသုတ်၊ နိဗ္ဗာန သုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၅၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈၊ ဌ—၁၄၁။ ။ဒုစရိုက် အမှုတို့လည်း ပြုကြကြောင်း၊ အံ—၃—ပါ—၁၉၀၊ ၄။ ။အံ—၄—ပါ—၅၁၁၊ ဌ—၃၆။ ။ ၎င်းသုံးပါးကြောင့် ယခုဘဝတွင်လည်း ဆင်းရဲ၍ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့လည်းရောက်ရ ကြောင်း ဟောသော "အကုသလ မူလသုတ်" အံ—၃—ပါ—၂၀၂၊ ဌ—၁၉၁။

အကုသလဓမ္မတို့ကို ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။(ကောဓ ဥပနာဟ မက္ခ ပဠာသ စသည် ၁၆ ပါး) ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀။ ။ပါ—၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။ ။ ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၁။ ။ပါ—၁၃၂၊ ဋ္ဌ—၃၇၀။ ။ဝဿလသုတ်၊သုတ္တ—ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉။ ။အကုသလပေယျာလ၊ အံ—၂—ပါ—၉၆၊ ဋ္ဌ—၆၄။ ။ အကုသလဓမ္မနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၇၁၊ ဋ္ဌ—၄၇၃။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။၎င်းတို့၏အကြောင်းရင်းကို ဟောသော မဟာလိသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၁၃။ ။၎င်းတို့၏အပြစ်များကို ဟောထားသော သရာဂသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—၃၁၅။ ။အကျယ်ဟောသော ကဏှ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၇။ ။၎င်းတို့ကို ပယ်စွန့်ရန် ဟောသော ဥရဂသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂။ ။အကုသလ ဓမ္မတို့ကို ဥပမာပေးထားပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇။ ။ မဟာစုန္ဒသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—၃၀၀။

အကုသိုလ်တရားသည် အောက်သို့ စုန်ဆင်းစေ၍ ကုသိုလ်တရားသည် အထက်သို့ ဆန်တက်စေကြောင်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၅၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၆။ ။အသိ ဗန္ဓကပုတ္တကသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၁။

အကုသလဓမ္မတို့ကို တဖြည်းဖြည်း မှုတ်ထုတ်ရန် ရွှေပန်းထိမ်သည် ဥပမာဂါထာ ။ ။ဓမ္မ—ဒု-အုပ်—၂၇၁။ ။အဘိ—၅—ပါ—၉၁၊ အညွန်း။

အကြီးအကဲဖြစ်သူတို့ နမူနာယူစရာ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၀။ ။ပဏ်— ၂—ဋ္ဌ—၉၅၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် အများသံဃာတို့ ဆွမ်းခံ သွားချိန်တွင် ကျောင်းစဉ် လှည့်လည်ကြည့်ရှု၍ တံမြက်မလှည်းရသေးသော နေရာကို တံမြက်လှည်းခြင်း၊ အမှိုက်ကျုံးခြင်း၊ သောက်ရေ သုံးရေခပ်ထား ခြင်း၊ ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်များထံသွား၍ အလိုရှိအပ်သောအရာများကို ပြောကြပါ ဟု ဘိတ်မန်ခြင်း၊ ရှင်ဖြစ်စ ရဟန်းဖြစ်စ ပုဂ္ဂိုလ်များထံသွား၍ အားပေး စကားပြောကြားခြင်း စသည်အမှုများကို ပြုပြီးမှသာလျှင် ဆွမ်းခံကြွတော် မူ၏။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၃၆—၌ အကျယ်ပြထား၏။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ— တ—အုပ်-၂။ ။ဓမ္မ—ပ—အုပ်—၃၆၉။ ။အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်လည်းနည်းတူ ပြုကြောင်း၊ ဝိနယ—၁—ပါ—၂၉၇၊ ဋ္ဌ — ဒု—အုပ်—၂၃၂။ ။ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ရဟန်းတော်များအား မသင့်လျော်သော ကိုယ်နှုတ်အမှုအရာ ရှိခဲ့ပါလျှင် ကဲ့ရဲ့ကြဟု ဘိတ်ကြားတော်မူပုံ၊ ပဝါရဏာသုတ်၊ သဂါထာ သံ—ပါ—၁၉၂၊ ဋ္ဌ—၂၅၃။

အကျင့်ကောင်း အကျင့်ဆိုးနှင့် ပတ်သက်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုးကိုပြခဏ်း

(၁) မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေသော အကျင့်ရှိသူမှာ–မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်း။
(၂) သူတပါးကို ပူပန်စေသော အကျင့်ရှိသူမှာ–တံငါမုဆိုးစသည်တည်း။
(၃) နှစ်ဦးစုံ ပူပန်စေသော အကျင့် ရှိသူမှာ–သားကောင်ကို သတ်၍ ယဇ်ပူဇော်သူတည်း။
(၄) နှစ်ဦးစုံ မပူပန်စေသော အကျင့်ရှိသူမှာ–ဘုရား သာသနာတော်၌ သီလ ၄–ပါးကို လုံခြုံအောင်စောင့်ထိန်း၍ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် ရအောင် အားထုတ်သူတည်း။ ။အင်္ဂုတ္တိ–၄–ပါ–၁၆၃၊ ဋ္ဌ–၈၁။ ။ဒီဃာ=၃–ပါ–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၈။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁။ ။ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၆။ ။ပါ–၇၄၊ ဋ္ဌ–၈၇။ ။ဃောဋမုခသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၆၄၊ ဋ္ဌ–၂၈၂။ ။အဋ္ဌကနာဂရသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၂၇၊ ဋ္ဌ–၃၇၃။

အကောက် ၃–မျိုး ဥပမာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၃–မျိုးကို နှိုင်းယှဉ်ပြခဏ်း။ ။ဒီဃာ–၃–ပါ–၁၇၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၃။

(၁) အချို့သော ရဟန်းရှင် လူတို့သည် ပဌမအရွယ်၌ မကောင်းသော အမှုများကိုပြု၍ ဒုတိယ တတိယအရွယ်၌ ကောင်းသော အမှုများကို ပြု၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကား နွားကျင်ငယ်ကောက်နှင့် တူသောကြောင့် ဂေါမုတ္တဝင်္ကတာ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။
(၂) အချို့ကား····ပဌမ တတိယ အရွယ်၌ ကောင်းသော အမှုများကို ပြု၍ ဒုတိယအရွယ်၌ မကောင်းသော အမှုများကိုပြု၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကား–လပြေးကောက်နှင့် တူသောကြောင့် စန္ဒဝင်္ကတာပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။
(၃) အချို့ကား····ပဌမ ဒုတိယအရွယ်၌ ကောင်းသော အမှုများကိုပြု၍ တတိယအရွယ်၌ မကောင်းသောအမှုများကိုပြု၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကား ထွန်တုံးဖျားကောက်နှင့် တူသောကြောင့် နင်္ဂလဝင်္ကတာပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

တနည်း၊ အင်္ဂုတ္တိ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၉၅၊ ဥဇုကတာပုဒ်အဖွင့်။

(၁) အကြွင်သူသည် မကောင်းမှုကို ပြုရိုးမှန်ပါလျက် မပြုဟု ပြောဆို၏၊ ထိုသူသည် ရှေ့သွားပြီး နောက်ပြန်ဆုတ်သော နွားကျင်ငယ်နှင့်တူသောကြောင့် ဂေါမုတ္တဝင်္ကတာပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

(၂) အကြင်သူသည် မကောင်းမှုကို ပြုရိုးမှန်ပါလျက် ငါသည် မကောင်းမှုကို ပြုရမှာကြောက်လှ၏ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုသူသည် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ လွန်းသောကြောင့် လ—ရေးကောက်နှင့်တူရကား စန္ဒဝင်္ကတာ ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။

(၃) အကြင်သူသည် မကောင်းမှုကို ပြုလျက်သာလျှင် "အဘယ်သူသည် မကောင်းမှုကို မကြောက်ဘဲရှိအံ့နည်း" ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုသူသည် အလွန်မကောက်လွန်းသောကြောင့် ထွန်တုံးဖျားကောက်နှင့် တူရကား နင်္ဂလဝင်္ကတာပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

အကောက် ၃—မျိုး (ကာယ-ဝစီ-မနော) ကို ဖြောင့်ပေးတော်မူနိုင်ကြောင်း ဟောသော "သစေတနာသုတ်" အံ—၃—ပါ—၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၇၉။

အကြောင်းဟော ပရိယာယ်ပုဒ်များအဖွင့်။ ॥၁၀—ပုဒ်၊ အဘိ—၅—ပါ—၂၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၈၈။ ॥မဟာနိ—ပါ—၁၉၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၈။ ॥ရင်းပရိယာယ် ၁၀—ပုဒ် ဂါထာ၊ အဘိ—၆—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၉။

မူလံ ဟေတု နိဒါနဉ္စ၊ သမ္ဘဝေါ ပဘဝေနစ။
သမုဋ္ဌာနာဟာရာရမ္မဏံ၊ ပစ္စယော သမုဒယေနစ။ ။

အကျိုးဆောင် ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး။ ॥ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၃။ ॥ ဆဝါလာတသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၀၇၊ ဋ္ဌ—၃၂၅။ ॥ရာဂဝိနယသုတ်၊ ပါ— ၄၀၈။ ॥ခိပ္ပနိသန္တိသုတ်၊ ပါ—၄၀၉၊ ဋ္ဌ—၃၂၆။ ॥အတ္တဟိတသုတ်၊ သိက္ခာပဒသုတ်၊ ပါ—၄၁၁။ ॥ဟိတသုတ် (ပ—ဒု—တ—စ—မ) ၅—သုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၅။ ॥အဘိ—၄—ပါ—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—၈၁။ ॥ဒီဃ—၃— ပါ—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၈။ ॥အလံသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၁၁၈၊ ဋ္ဌ—၂၄၁။ ॥ပါ— ၅၆—၅၇—၁၄၅။

(၁) ကိုယ်ကျိုးရှိအောင်သာကျင့်၍ သူတပါးအကျိုးရှိအောင် မကျင့်သူ။
(၂) သူတပါးအကျိုးရှိအောင်သာကျင့်၍ ကိုယ်ကျိုးရှိအောင် မကျင့်သူ။
(၃) နှစ်ဦးစုံအကျိုးရှိအောင် မကျင့်သူ။
(၄) နှစ်ဦးစုံ အကျိုးရှိအောင် ကျင့်သူ။

အကျိုးမရှိသောပျော်မွေ့ခြင်း ၄—မျိုး။ ॥ဒီဃ—၂—ပါ—၁၁၈၊ ဋ္ဌ—၆၆။ ॥ အံ—၅—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၃၉။ ॥၇—ပါ—၄၁၃၊ ဋ္ဌ—၁၆၀။ ॥ဣတိ—ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၄၊ ညှိ၍ ၃—မျိုး။

(၁) ကမ္မာရာမတာ····ပရိယတ္တိကို သင်ယူချိန် ချုပ်ချိန်, ပဋိပတ္တိကိုနှလုံးသွင်း အားထုတ်ချိန်မထားဘဲ သက်နှီးချုပ်ခြင်း၊ ဆိုးခြင်း၊ တံမြက်လှည်းခြင်း စသော အမှုကိစ္စဖြင့်သာ ပျော်မွေ့တတ်သူ။
(၂) ဘဿာရာမတာ····အကျိုးမရှိသော တိရစ္ဆာနကထာကို ပြောဆိုခြင်း ဖြင့်သာ ပျော်မွေ့တတ်သူ။
(၃) နိဒ္ဒါရာမတာ····ရပ် သွား ထိုင် ဟူသော ဣရိယာပုထ် ၃–မျိုး၌ပင် ငိုက်မျဉ်းခြင်း အိပ်စက်ခြင်းဖြင့်သာ ပျော်မွေ့တတ်သူ။
(၄) သင်္ဂဏိကာရာမတာ ···· ဣရိယာပုထ် ၄–ပါးလုံး၌ တယောက်တည်း မနေတတ်ဘဲ နှစ်ယောက် သုံးယောက်စသည်ရှိမှ နေတတ်သူ၊ (ဝါ) အပေါင်း အဖော်ဖြင့်သာ ပျော်မွေ့တတ်သူ။

အက္ခဏသုတ်။ ။(အက္ခဏတရား ၈–ပါး) ဟာရားကျင့်ခွင့် မရသော ခဏ ၈–ဂါးဟူလို၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏။ ။အံ-၈-ပါ-၆၀၊ ဠ–၂၂၄။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၄၈၊ ဠ–၂၄၆။ ။ဝိဓာန၊ ဠ–၁၇၇။ ။ သာသနာတွင်းအခါဝယ်····

(၁) ငရဲဘုံ၌ဖြစ်သောသူ၊
(၂) တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ဖြစ်သောသူ၊
(၃) ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်သောသူ၊
(၄) အသညသတ်ဘုံ, အရူပဘုံတို့၌ဖြစ်သောသူ၊
(၅) ပစ္စန္တရစ်ခေါ် သာသနာမရှိသောအရပ်၌ ဖြစ်သောသူ၊
(၆) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်နေသူ၊
(၇) သုဂတိအဟိတ် ပဋိသန္ဓေနေခဲ့သူ၊ (ဝါ) လူစဉ်မမှီသူ၊
(၈) တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေခဲ့သော်လည်း ဘုရားရှင်တို့မဖြစ်ထွန်းသောကမ္ဘာ၌ ဖြစ်သောသူ။

တနည်း၊ အက္ခဏတရား ၉–ပါး၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၂၁၉၊ ဠ–၂၂၉၊ အသုရကာယ် ဘုံကို သီးခြားတခုပြု၍ ၉–ပါးဟု ဟောတော်မူ၏။ ။အံ–၈–ပါ–၆၁– ၆၂–၌ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ ပါ၏။

အခြေနှစ်ချောင်း မကယ်ကောင်း ဟူသောစကားပုံ ဖြစ်လာဟန်ဂါထာ။ ။ ဇာတက ပါ–ပ–အုပ် ၂၇၁၊ ဠ–စ–အုပ်–၂၆၀။ ။စရိယာ–ဠ–၁၄၆၊ အညွန်း။

သစ္စံ ကိရေဝ မာဟံသု၊ နရာ ဧကစ္စိယာ ဣဓ။
ကဏ္ဍံ နိဂ္ဂဝိတံ သေယျော၊ နတွေဝေ ကစ္စိယော နရောတိ။ ။

အခြံအရံနှင့်ပတ်သက်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုး။ ။(ရုက္ခူပမနိဒ္ဒေသ) အဘိ-၄-ပါ-၁၆၁၊ ဋ္ဌ-၇၉။ ။အသုရသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၄၀၃၊ ဋ္ဌ-၃၂၄။

(၁) အကာချည်းရှိသော သစ်ပင်ကို အနှစ်ရှိသော သစ်ပင်များက ခြံရံသကဲ့သို့ ဒုဿီလ ပါပဓမ္မ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သီလဝန္တ ကလျာဏဓမ္မ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ခြံရံနေခြင်း။

(၂) အနှစ်ရှိသောသစ်ပင်ကို အကာချည်း ရှိသော သစ်ပင်များက ခြံရံသကဲ့သို့ သီလဝန္တ ကလျာဏဓမ္မဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒုဿီလ ပါပဓမ္မ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ခြံရံနေခြင်း။

(၃) အနှစ်ရှိသော သစ်ပင်ကို အနှစ်ရှိသော သစ်ပင်များက ခြံရံသကဲ့သို့ သီလဝန္တ ကလျာဏဓမ္မဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သီလဝန္တ ကလျာဏဓမ္မ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ခြံရံနေခြင်း။

(၄) အကာချည်းရှိသော သစ်ပင်ကို အကာချည်းရှိသော သစ်ပင်များက ခြံရံသကဲ့သို့ ဒုဿီလ ပါပဓမ္မဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒုဿီလ ပါပဓမ္မဖြစ် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ခြံရံနေခြင်း။

အဂတိ ၄-ပါး။ ။ဝိ-၃-ပါ-၃၉၅၊ ဋ္ဌ-၄၀၂-၄၀၅။ ။ဝိနယသင်္ဂဟ ဋ္ဌ-၂၄၃။ ။ဝိ-၅-ပါ-၂၉၂၊ ဋ္ဌ-၂၁၁။ ။အဘိ-၂-ပါ-၃၉၀၊ ဋ္ဌ-၄၀၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ် ၃၂၄။ ။အံ-၂-ပါ-၇၂၊ ဋ္ဌ-၄၇။

(၁) ဆန္ဒာဂတိ....မိမိနှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်သူ လာဘ်ပေးသူအား မျက်နှာလိုက်၍ အမှားဟုသိလျက် အမှန်ဟုဆုံးဖြတ်ခြင်း။

(၂) ဒေါသာဂတိ....မိမိမုန်းနေသူ ဖြစ်သောကြောင့် အမှန်ဟု သိလျက် အမှားဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်း။

(၃) မောဟာဂတိ....အမှားအမှန် ဝေခွဲနိုင်သော ပညာဉာဏ် မရှိသောကြောင့် အမှားကိုအမှန်, အမှန်ကိုအမှားဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်း။

(၄) ဘယာဂတိ....လာမည့်ဘေးရန်ကို တွေးကြောက်၍ မိမိအားရန်ရှာနိုင်သူကို အနိုင်ပေးဆုံးဖြတ်ခြင်း။

ဤ အဂတိ ၄-ပါးကို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ လုံးဝမလွန်ကျူးကြတော့ကြောင်း အဘိ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဝိနယ-ဒီဃတို့၌ ဟောပြ ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၇။ ။ဝိ-၄-ပါ-၄၀၁၊ မူရင်း။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၁၄၇၊ ဋ္ဌ-၁၂၇၊

အဂတိလိုက် ညမိုက်ပမာ ထိုဂါထာ၊ အဂတိမလိုက် ထွန်းခိုက်လပမာ ဂါထာကို ဟောသော အဂတိသုတ်။ ။(ဒု–တ) အံ–၄–ပါ–၃၂၅–၆၊ ဠ–၆၂၅၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသကသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၂၆၊ ဠ–၂၆၂။ ။အံ–၅–ပါ–၂၄၀–၂၊ ဠ–ဂ၅၊ အဂတိလိုက်စားခြင်းအပြစ်၊ မလိုက်စားခြင်းအကျိုးကို ဟောထား၏။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၀၇၊ ဠ–၂၂၁။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၄၇၊ ဠ–၁၂၆။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၉၄-၂၉၆။ ။ဝိနည်းမိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အဂတိလိုက်စားပြစ်ကို ဟောသော အဂတိအဂန္တဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ဝိ–၅–ပါ–၂၉၂၊ ဠ–၂၁၀။ ။မလိုက်စားခြင်းအကျိုးကို ဟောသော အဂတိအဂမနဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၂၉၅၊ ဠ–၂၁၀၊ ၂–ဂါထာ၊ ၎င်းလေးပါး၏ အကြောင်းရင်းကိုပြခန်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၃ဂ၊ ဠ–၁၀၇။ ။ပါ–၉၇၊ ဠ–၂၀၂။

အဂ္ဂသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၄–နက်။ ။ပဏ်–၁-ဠ–ပ–အုပ်–၁၄၀၊ ပါ–၂ဂ။ ။အံ–၁–ဠ–၉၆။ ။အံ–၂–ဠ–၂၂။ ။ဣတိ–ဠ–၂၆ဂ၊ ပါ–၂၅၄။ ။ဗုဒ္ဓ–ဠ–၆ဂ၊ ပါ–၃၀၄။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–ဂဂ၊ ဠ–၂၁၀။ ။ဝိ–၁–ပါ–၇၊ ဠ–ပ–အုပ်–၁၄၁၊ (အဂ္ဂသဒ္ဒေါ အာဒိ ကောဋ္ဌိ ကောဋ္ဌာသ သေဋ္ဌေသု ဒိဿတိ)

အင်္ဂသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၄–နက်။ ။ပဏ်–၁ ဠ-ပ-အုပ်–၁၄၄၊ပါ–၂၉။ ။ဗုဒ္ဓ–ဠ–၂၀၉၊ ပါ–၃၃၇။

(အင်္ဂန္တိ ကတ္ထစိ ကိုလေသာ ဝုစ္စန္တိ၊ ကတ္ထစိ ယံကိဥ္စိ မလံဝါ ပက်ောဝါ၊ ကတ္ထစိ တထာရူပေါ ဘူမိဘာဂေါ)

အဂါရဝ သဂါရဝကို အကျယ်ပြဆိုခန်း။ ။ရတနာသုံးပါး၌ မရိုသေခြင်း အဂါရဝ၊ ရိုသေခြင်း သဂါရဝ၊ သိက္ခာသုံးပါး၊ သမာပတ် ၈–ပါးကို မဖြစ်စေခြင်း အဂါရဝ၊ ဖြစ်စေခြင်း သဂါရဝကိုပြဆိုခန်း၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၂၃၊ ဠ–၁၈၉။ ။အံ–၅–ပါ–၂၁၆၊ ဠ–၇၆။ ။ပါ–၁၂၊ ဠ–၆။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၀၂၊ ဠ–၂၁၇၊ ၆–ပါးစီ။ ။အဂါရဝနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၂၉၊ ဠ–၄၈၈။ ။ဝိ–၅–ပါ–၁၆၅၊ ဠ–၁၅၂။

အဂါရိက၊ အနာဂါရိကပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ။ ။(အဂါရိက–လူ၊ အနာဂါရိက–ရှင်ရဟန်း ရသေ့) ပဏ်–၁–ပါ–၄ဂ၊ ဠ–ပ–အုပ်-၁ဂ၄။ ။အဘိ–၄–ဠ–ဂ၅၊ ပါ–၁၆၆။ ။ဥဒါန–ဠ–၁၅၆၊ ပါ–၁၀၃။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၇၊ ဠ–၁၀၄။ ။ဝိ-၁–ပါ–၁၃၊ ဠ–ပ–အုပ်–၁၆၉။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၁၊ ဠ–ဒု–အုပ်–၁၀၇။ ။(အာဂါရိက ဟူ၍လည်း ဒီဃနှင့် ရှိတတ်၏။)

အင်္ဂုတ္တိုရ်မျာ။ ။(ပ—ဒု) မိး ၇—မျိုးဟော၊ အံ—၇—ပါ—၄၂ဂ—၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၅—၁၆၆၊

(၁) ရာဂဂ္ဂိ····ရာဂမီး။
(၂) ဒေါသဂ္ဂိ····ဒေါသမီး။
(၃) မောဟဂ္ဂိ····မောဟမီး။
(၄) အာဟုနေယျဂ္ဂိ····ဆရာမိဘစသော ကျေးဇူးရှင်တို့ကို ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ့ရခြင်းဟူသော အာဟုနေယျမီး။
(၅) ဂဟပတဂ္ဂိ ···· အိမ်ရှင် လင်ယောကျ်ားကောင်းအား ပြစ်မှားသော မိန်းမတို့ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ့ရခြင်းဟူသော ဂဟပတိမီး။
(၆) ဒက္ခိဏေယျဂ္ဂိ····ရဟန်းသံဃာကောင်း သရဏဂုံသီလရှိသူ လူကောင်းသူကောင်း ဟူသော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မွန်တို့အား ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ့ရခြင်းဟူသော ဒက္ခိဏေယျမီး။
(၇) ကဋ္ဌဂ္ဂိ····ထင်းမီး။

ဒုတိယ အဂ္ဂိသုတ်ကား ထိုမီးများလောင်ကျွမ်းခံရပုံကို အကျယ်ဟောထား၏၊ အဂ္ဂိသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၂ဂ၁၊ (ရာဂမီး၊ ဒေါသမီး၊မောဟမီး လောင်ကျွမ်းပုံ၊၎င်းမီးကိုငြိမ်းစေပုံနည်းကိုလည်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏)။ ။ အဂ္ဂိနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃ဂ၃၊ ဋ္ဌ—၄ဂဝ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၃ဝ၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၆၊ အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသူကြီးကို ချွတ်ခဏ်း အပြည့် အစုံနှင့် အင်္ဂုလိမာလ သုတ်ကို (ပရိတ်ကြီးတွင် ပါ) တကမ္ဘာလုံးတည်အံ့သော "မဟာပရိတ်မည်၏" ဟု ဖွင့်ပြထားသည်။ ။ အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၃၃၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၄၊ ဆင်ပြောင် ၇—စီးအားကို ဆောင်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ကုသိုလ်မှာ ···· မီးလှုံခစခဲ့သော ကြောင့်ဟု မိန့်ဆိုထား၏။ ။အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်အနားတွင် အသဒိသ အလှူတော်ကြီးကို ပေးလှူသောအခါ ဆင်ကြမ်းကြီး ကို ထားရာ····၎င်း ဆင်ကြမ်းကြီးမှာ အသက်ပင်မရှူဝံ့ကြောင်း၊ ဓိဿ—၂—ဋ္ဌ—၂၄၇။ ။ဓမ္မပဒ၌ လည်း ရှိသေး၏။

အင်္ဂေါဟမသ္မိ လောကဿ။ ။
ဇေဋ္ဌောဟမသ္မိ လောဿဿ။
သေဋ္ဌောဟမသ္မိ လောကဿ။ ။
အယမန္တိမာ ဇာတိ၊ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါတိ။ ။

ဘုရားအလောင်းတော် မွေးဖွားပြီးနောက် ကြုံးဝါးသောစကား၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၃၊ ဌ—၃၁။ ။ပဏ္ဏ—၃—ပါ—၁၆၄၊ ဌ—၁၃၂။ ။ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၃။ ။ပဏ္ဏ—၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၀။ ။ဒီဃ—၁၊ ဌ—၆၀။ ။ပဋိသံ—ဌ—၁—အုပ်—၁၉၁။

အစလစေတိယဋ္ဌာန ၄—မျိုး။ ။(ဘုရားရှင်တိုင်း မပြောင်းလဲ မရွေ့ရှားဘဲ စေတီထိုက်သောနေရာ ၄—နေရာ ဟူလို၊) ဒီဃ—၂၊ ဌ—၁၇။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၅၀။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀။ ။ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၁၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၇၂။

(၁) မဟာဗောဓိပင်ရင်း ပလ္လင်တော်နေရာ။

(၂) ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်ကိုဟောတော်မူသော ဣသိပတနမိဂဒါဝုံတောတွင်း နေရာ။

(၃) တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်ရာ သင်္ကဿနဂိုရ်မြို့ရှိစောင်းတန်းဦး နေရာ။

(၄) ဂန္ဓကုဋိတိုက်အတွင်း ညောင်စောင်း (ကုဋင်) တော် နေရာ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်နေရာသည် ရံခါကျယ်၍ ရံခါကျဉ်း၏၊ ညောင်စောင်းတော် နေရာကား....မည်သည့် ဘုရားရှင် လက်ထက်မှ မပြောင်းလဲဘဲ မြဲသည်သာ တည်း။

ဓမ္မ—ဒု—၁၄၇—၌ကား....နံပါတ် ၃—ကိုသာ ပြထား၏။

အစ္စယသုတ်။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၄၁၊ ဌ—၃၂၄၊ အပြစ်ရှိသည်ကို အပြစ်ရှိ၏ဟု မသိသူ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို တောင်းပန်ဝန်ချပါလျက် မကြေနပ်သူမှာ.... ဗာလ မည်ကြောင်း၊ အပြစ်ရှိသည်ကို အပြစ်ရှိ၏ဟု မသိသူ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို တောင်းပန် ဝန်ချပါက ကြေနပ် လက်ခံသူမှာ .... ပဏ္ဍိတ မည်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။အစ္စယသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၀၁၊ ဌ—၇၁၊ အထက်ပါ ၂—ချက်စီနှင့်တကွ အပြစ်ရှိသည်ကို ပြေပျောက်အောင် တရားအားလျော်စွာ မကုစားသူ—ဗာလ၊ ကုစားသူ—ပဏ္ဍိတဟု ဟောထား၏၊ ဤသုတ်၌ ဗာလ အင်္ဂါသုံးပါး၊ ပဏ္ဍိတ အင်္ဂါသုံးပါးဟူလို။

အစ၁ အာဟာရ နှင့် ဥတုကောင်းမွန်မှုလည်း ပဿဒ္ဓိ သမ္ဗောဇ္ဈင် ဖြစ်တတ်
ကြောင်း။ ။ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်းခဏ်း၌ ရှု၏။

အစိန္တိတမ္ပိ ဘဝတိ စသော ဂါထာ။ ။

အစိန္တိတမ္ပိ ဘဝတိ၊ စိန္တိတမ္ပိ ဝိနဿတိ။
န ဟိ စိန္တမယာ ဘောဂါ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ။ ။

ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၇၀။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၅၃။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၀၂။

အစိန္တေယျသုတ်၊ အစိန္တေယျ ၄—ပါး။ ။အံ—၄—ပါ—၃၉၂၊ ဋ္ဌ—၃၁၉။ ။ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၃။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၁၃၆၊ အညွန်း များ။ ။(မကြံစည်အပ်၊ မကြံစည်နိုင်အောင် ဖြစ်ဘတ်သော အရာ ၄—မျိုး ဟူလို။)

(၁) ဗုဒ္ဓဝိသယော အစိန္တေယျော န စိန္တိတဗ္ဗော။
(၂) ဈာနဝိသယော အစိန္တေယျော န စိန္တိတဗ္ဗော။
(၃) ကမ္မဝိပါကော အစိန္တေယျော န စိန္တိတဗ္ဗော။
(၄) လောကစိန္တာ အစိန္တေယျာ န စိန္တိတဗ္ဗာ။

အစားအသောက်ကြီးသူတို့ သတိမူစရာဂါထာ။ ။ဒေါဏပါကသုတ်၊ သဂါထာ သံ—ပါ—ဂ၂၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။ ။အစားအသောက်ကြီးသူအပြစ်၊ သင့်လျော်ရုံ စားသောက်သူအကျိုး၊ ဓမ္မ—ဒု—၁၇၁—၁၇၂—၃၁၅။ ။နေတ္တိ—ပါ—၃၀—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၂။

အစားကြူးသူ ၅—ဦး။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၇၀။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၄၃၂၊ ပါ—၂၆၂။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၃၀၂။

(၁) အာဟာရဟတ္ထက····စားသောက်ပြီးနောက် လက်ဆွဲထူပေးရသူ။
(၂) တတြဝဋ္ဋက····စားသောက်သည့်နေရာ၌ပင် လဲနေသူ။
(၃) အလံသာဋက····ပုဆိုးမဝတ်နိုင်အောင်ပင် ရှိသူ။
(၄) ကာကမာသက····ပါးစပ်တွင်းသို့ ကျီးနှိုက်စားနိုင်သူ။
(၅) ဘုတ္တဝမိတက····စားပြီးလျှင် ပြီးခြင်း အန်သူ။

အစ္ဆရိယ အဗ္ဘုတ ၂—ပုဒ်၏ ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၀။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၅၇၊ ပါ—၃၀၂။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၄၄၊ ပါ—၂။ ။၃—ပါ—၉၅၊ ဋ္ဌ—၈၇။ ။နေတ္တိ—ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၄။

အစ္ဆရိယ အဗ္ဘုတသုတ်။ ။(ဘုရားလောင်းခဏ်း၌ ရှိ၏)။

အဆွေခင်ပွန်း ၄—မျိုး။ ။(ဗန္ဓုခဏ်း၌ ရှိ၏။)

အဆင်းလှခြင်း မလှခြင်းအကြောင်းများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၃၀၀၊ ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၀ ၌····

ပုထုဇ္ဇနော အကုသလစိတ္တေနဝါ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တကုသလေနဝါ စက္ခုသမ္ပဒါဒိဝိဟရိတံ ဝိရူပံ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဉာဏသမ္ပယုတ္တကုသလေန စက္ခုသမ္ပဒါဒိသမ္ပန္နံ အဘိရူပံ။

အကုသိုလ်ကံကြောင့်၎င်း၊ ဉာဏ်နှင့် မယှဉ်သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၎င်း၊ ရုပ်အဆင်း မလှမပဖြစ်ကြရကြောင်း၊ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ကုသိုလ်ကံကြောင့် ရုပ်အဆင်း လှလှပပ ဖြစ်ကြရကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏၊ ဤကား အတိတ်အကြောင်းတည်း။ ။အရညသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၂၇ ၌····

အတီတံ နာနုသောစန္တိ၊ နပ္ပဇပ္ပန္တိ နာဂတံ။
ပစ္စုပ္ပန္နေန ယာပေန္တိ၊ တေန ဝဏ္ဏော ပသီဒတိ။ ။

ဖြစ်ပြီးသည်ကိုလည်းတွေး၍မပူပန်၊ လာလတ္တံ့ကိုလည်း မမျှော်လင့်၊ အသင့်ဖြစ်ဆဲဖြင့်သာ ရောင့်ရဲလွယ်သူမှာ အဆင်းကြည်လင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဤကား ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းတည်း။

ဋ္ဌ—၂၇—၌····စိတ္တေ ပသန္နေ လောဟိတံ ပသီဒတိ၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိ ဥပါဒါရူပါနိ ပရိသုဒ္ဓါနိ ဟောန္တိ၊ ဝဏ္ဏာ ပမုတ္တတာလဖလသာဝိယ မုခဿ ဝဏ္ဏော ဟောတိ ဟု မိန့်ဆိုထား၏။

အဆင်းလှ မလှ၊ ဆင်းရဲ ချမ်းသာလေးချက် လှည့်၍ မလ္လိကာ မိဖုရား၏ အမေးကို ဘုရားရှင်ဖြေကြားတော်မူပုံ၊ မလ္လိကာဒေဝီသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၂၇၊ ဋ္ဌ—၃၇၂။

ဒေါသကြီးသူသည် အဆင်းမလှဖြစ်ရတတ်၏။
အမျက်မထွက် သည်းခံတတ်သူသည် ရုပ်အဆင်းလှပတတ်၏။

မလှူဒါန်း မပေးကမ်းတတ်သူသည် ဆင်းရဲတတ်၏။
လှူဒါန်း ပေးကမ်းတတ်သူသည် ချမ်းသာတတ်၏ဟု ဟောထား၏။

(ယထာကမ္မူပဂအဘိညာဏ်ခဏ်းတိုင်း၌လည်း အမျိုးယုတ်ညံ့ခြင်း၊ မြတ်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ မလှခြင်းအကြောင်းတို့ကို ပြဆိုထား၏။ ။အဆင်းလှခြင်း အသံကောင်းခြင်း၊ အစိုးရခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သော ကုသိုလ် များကို ပြဆိုခဏ်း၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၁၀၊ ဌ—၁၉၂—၁၉၃။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၃၀၊ ဌ—၁၁၆—၌ အကြောင်း ၄—ပါးကို ပြဆိုထား၏။

(၁) အာမိသဒါန····စားသောက်ဘွယ်ကို ပေးလှူခြင်း။
(၂) ဝတ္ထဒါန····အဝတ်အထည်ကို ပေးလှူခြင်း။
(၃) သမ္မဇ္ဇန····တံမြက်လှည်းခြင်း။
(၄) အက္ကောဓန····အမျက်မထွက်ဘဲ သည်းခံတတ်ခြင်း။

အဆင်းကြည်လင်ကြောင်း ၃—ဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၅၆၊ ဌ—ဆ—အုပ်—၃၀။ ။စက္ကဝါကဇာတက၌လည်း ရှိ၏။

အဇာတသတ်မင်း။ ။အဇာတသတ္တု နာမည်ရပုံဖွင့်ပြခဏ်း၊ ဒီဃ—၁—ဌ—၁၂၃၊ ပါ—၄၄။ ။ငှင်းမင်းမျိုးမှာ ၅—ဆက်တိုင် အဘကိုပြန်၍သတ်ကြကြောင်း၊ ဌ—၁၃၉။ ။နောင်အခါတွင် ဝိဇိတာဝီအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဌ—၂၁၂။ ။ပုထုဇဉ်တို့သဒ္ဓါတရားတွင် အဇာတသတ်မင်း၏ သဒ္ဓါတရားနှင့်တူသော သဒ္ဓါတရားရှိသူ မရှိကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ—၂—ဌ—၁၉၇—၂၀၂။ ။ဝိ—၄—ပါ—၃၅၀၊ ဘခင် (ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး) ကို လုပ်ကြံခဏ်း။ ။ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ၂၄—နှစ် နန်းစံရကြောင်း၊ ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၅၄။ ။ထုသ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၂၊ ဌ—တ—အုပ်—၁၁၁၊ အဇာတသတ်မင်းသား မမွေးဖွားမီအကြောင်းနှင့် ဘခင် အား ၄—ကြိမ်တိုင်တိုင် လုပ်ကြံရန်အားထုတ်ခဲ့ပုံ။ ။အတိတ်ဘဝကလည်း ဘခင်ကို သတ်ခဲ့ဘူးပုံဟောသော သံကိစ္စဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၅၉၊ ဌ—မ—အုပ်—၂၇ဂ။ ။အောင်လျှင်ပြုံး၍ ရှုံးလျှင်မဲ့တတ်သော အဇာတသတ်မင်း၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၆၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁ဂ။

အဇိတမာဏဝပုစ္ဆာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၃၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၁၊ လောကကို ဖုံးထားသော တရားကိုမေး၍ ဖြေရှင်း ဟောထား၏။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၄၊ ဌ—၁၊ (အဝိဇ္ဇာ မစ္ဆရိယ ပမာဒ တဏှာ)

အဇ္ဈေဝကိစ္စ မာတပ္ပံ စသော ဂါထာ။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၂၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၀၊ (ဘဒ္ဒေကရတ္တ သုတ်တွင် ပါသည်)။ ။ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၈၀။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၆၂။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၃၅။

အဇ္ဇေဝ ကိစ္စ မာတပ္ပံ၊ ကော ဇညာ မရဏံ သုဝေ။
န ဟိ နော သင်္ဂရံ တေန၊ မဟာသေနေန မစ္စုနာ။ ။

ဓမ္မ—ဒု—၂၆၉ ၌လည်း ဆောင်ပြထား၏။

အဇ္ဈတ္တ ၄—မျိုး။ ။(ဂေါစရဇ္ဈတ္တ၊ နိယကဇ္ဈတ္တ၊ အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တ၊ ဝိသယဇ္ဈတ္တ) ဣတိ—ဋ္ဌ—၃၂၀၊ ပါ—၂၇၁။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၊ ပါ—၂။ ။ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၈၀၊ ပါ—၃။ ။ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၃၃၉၊ ပါ—၁၇၄။

အဇ္ဈာသယ ၆—မျိုး။ ။(ဘုရားလောင်းတို့၏ နှလုံးသွင်း) ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၁၂။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၀၂။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၀။

(၁) နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယ····ကာမဂုဏ် ၅—ပါး၌ အပြစ်ကိုမြင်ပြီးလျှင် လွတ်မြောက်လိုသောစိတ်ရှိခြင်း။
(၂) ပဝိဝေကဇ္ဈာသယ····အပေါင်းအသင်းနှင့် နေရခြင်းအပြစ်ကို မြင်ပြီးလျှင် ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေလိုစိတ်ရှိခြင်း။
(၃) အလောဘဇ္ဈာသယ····လောဘ၌ အပြစ်ကို မြင်ပြီးလျှင် ပေးကမ်းလှူဒါန်းလိုစိတ်ရှိခြင်း။
(၄) အဒေါသဇ္ဈာသယ····ဒေါသ၌ အပြစ်ကိုမြင်ပြီးလျှင် သည်းခံလိုစိတ်ရှိခြင်း။
(၅) အမောဟဇ္ဈာသယ ···· မောဟ၌ အပြစ်ကိုမြင်ပြီးလျှင် အသိဉာဏ်တိုးပွားအောင် ဆည်းပူးလိုစိတ်ရှိခြင်း။
(၆) နိဿရဏဇ္ဈာသယ····ဘုံ ၃—ပါး၌ အပြစ်ကို မြင်ပြီးလျှင် လွတ်မြောက်လိုစိတ် ရှိခြင်း။

ရင်း ၆—ပါး ပြည့်စုံမှသာလျှင် ဗောဓိသုံးပါးတွင် တပါးပါးကို ရနိုင်ကြောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၁၂—၁၁၃။

အညတရာဒေဝတာ ပုဒ်၌။ ။သိကြားမင်းကိုပင် ရုံခါကြ၍သို့ သုံးစွဲထားကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၁၂။

အညဒတ္ထုတိ ဇော်သေနဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၂။ ။ပါ—၄၀၂၊ ဌ—၃၀၂။ ။အံ—၄—ပါ—၃၃၂၊ ဌ—၂၆၉။ ။စူဠနိ—ဌ—၆၂—၁၆၉။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၇၊ ဌ—၁၀၃။

အညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၃၊ ဌ—၁၀၅။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၉၃။ ။ထေရ—ပါ—၃၁၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၀။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၅၂။ ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၄။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၁၊အတိတ်ဝတ္ထု။ ။ကောဏ္ဍညသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၉၅၊ ဌ—၂၅၆၊ ဝင်္ဂီသ ထေရ်က အသျှင် အညာသိကောဏ္ဍညထေရ်အား ချီးကျူးခဏ်း။ ။ဆဒ္ဒန်ဆင်များ၏ အလုပ်အကျွေးကိုခံယူကာ ဆဒ္ဒန်အိုင်၌သီတင်းသုံးပုံ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ပဋိဝိဒ္ဓမမ္မရတ္တညူအရာ၌ တေဒဂ်ရတော်မူ၏။

အဋ္ဌက နဂရသုတ်။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၁၂၊ ဌ—ဂ၊ ဈာန်ကိုအခြေခံ၍ အရဟတ္တဖိုလ် ရပုံအထိ အသျှင် အာနန္ဒာထေရ်ဟောထား၏။ ။အံ—၁၁—ပါ—၅၄၂၊ ဌ—၃၄၆။

အဋ္ဌင်္ဂသီလ (ရှစ်ပါး) ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၆၇၊ ဌ—ဂ၉၊ အကျဉ်းပြ။ ။ဥပေါသထသုတ် (ဥပေါသထဝဂ္ဂ) အံ—ဂ—ပါ—၇၉၊ ဌ—၂၃၃၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ဥပေါသထအင်္ဂါ ဂ—ပါး ဂါထာ၊ ဝိ—၅—ပါ—၂၄၄၊ ဌ—၁၀၀။ ။အံ—၃—ဌ—၁၉၉။ ။သံခိတ္တ ပေါသထသုတ်၊ အံ—ဂ—ပါ—၇၉။ ။ဝိတ္တတူပေါသထသုတ်၊ ပါ—ဂ၁၊ နတ်ပြည် ၆—ထပ်တွင် ရောက်လိုရာ ရောက်စေကြောင်း။ ။ဝိသာခါသုတ်၊ ပါ—ဂ၄။ ။ဝါသေဋ္ဌ သုတ်၊ ပါ—ဂ၇။ ။အမျှားချမ်းသာကြောင်း။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်၊ ပါ—ဂဂ၊ ရှစ်ပါးသီလ အကျိုးများကို အကျယ် ဟောထား၏။ ။ချီးကျူးခဏ်း သက္ကသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၂၁၊ ဌ—၃၁၂။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၅၊ ဌ—၇၅—၇၆။ ။ပါ—၇၊ ဌ—ဂ၄။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၃၊ ဥစ္စာသယန မဟာသယနခဏ်း၌လည်း တစိတ်တဒေသရှိ၏။

အစုကာသိထေရီ အပဒါန်။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၉၂။ ။ထေရီ—ပါ—၃ဂ၁၊ ဌ—၃၁၊ ခိဏာသဝ (ရဟန္တာ) ထေရီတပါးကို ပြည့်တန်းဆာမဟု ဆဲရေးခဲ့သောကြောင့် အဆုံးဘဝတိုင်အောင် ပြည့်တန်းဆာမ ဖြစ်ရပုံကို ပြန်ဟောထားသည်။ ။ဒူတေနုပသမ္ပဒါဖြင့် ရဟန်းဖြစ်သော ထေရီတည်း။

အစော မဟာဒ္ဓနော မဟာဘောဂေါ။ ။သုံးပုဒ်အရကွဲပုံ ဖွင့်ပြချက်။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၅၁၊ ပါ—၁၀၆။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၂။ ။အင်္ဂ—၄—ဋ္ဌ—၇၉၊ ပါ—၁၆၀။

အကုံဝါ ထူလံဝါတိ ခုဒ္ဒကံဝါ မဟန္တံဝါ၊ တနည်း၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇံဝါ မဟာသာဝဇ္ဇံဝါ ဟု ဖွင့်ပြပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈။ ။၂—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။၂—ပါ—၄၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၉။ ။ထေရ—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၂။

အတ္တာ ဝုစ္စတိ ဒိဋ္ဌိဂတံ။ ။မဟာနိ—ပါ—၈၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၊ အတ္တာတိ စိတ္တံ။ ။စူဠနိ—ပါ—၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၄။ ။ဋ္ဌ—၄၁၊ အတ္တာတိ အတ္တဘာဝေါ။

အတ္တဒီပဝဂ္ဂ၊ အတ္တဒီပသုတ်။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၃၅၊ ဋ္ဌ—၂၄၇၊ ဤဋ္ဌ အတ္တအရ လောကီ လောကုတ္တရာတရားကို ကောက်ပြထား၏။ ။အတ္တဒီပါ ဘိက္ခဝေ ဝိဟရထ၊ အတ္တသရဏာ အနညသရဏာ၊ ဓမ္မဒီပါ ဓမ္မသရဏာ အနည သရဏာ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၈၅၊ ဋ္ဌ—၁၃၈။ ။အတ္တဒီပ သရဏာတာဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၄၈—၆၄၊ ဋ္ဌ—၂၉—၃၀။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၂၁။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၁၆၂၊ ဤနှစ်ဋ္ဌာနပါသော ဂါထာ ကား····

> အတ္တဒီပါ တတော ဟောထ၊ သတိပဋ္ဌာန ဂေါစရာ။
> ဘာဝေတွာ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿထာတိ။ ။

မဟာ—သံ—ပါ—၁၃၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၀၊ ဌ္ဌ နည်းတူဟောထား၏။ ။ဓမ္မ—ဒု—၄ ဋ္ဌ ပါသော ဂါထာကား····

> အတ္တာ ဟိ အတ္တနော နာထော၊ ကော ဟိ နာထော ပရော သိယာ။
> အတ္တနာ ဟိ သုဒန္တေန၊ နာထံ လဘတိ ဒုလ္လဘန္တိ။ ။

အန္တသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၀။ ။ဣတိ—ပါ—၂၅၅၊ ဋ္ဌ—၂၇၇။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၉၆၊ ပါ—၁၂။ ။၃—ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ပါ—၁၈၁။ ။သဠာ—သံ—ပါ—၃၀၈၊ ဋ္ဌ—၁၁၆။

(အန္တသဒ္ဒေါ ကောဋ္ဌာသေ ပရိစ္ဆေဒေ မရိယာဒါယံ သရီရာဝယဝေ စိတ္တော အဗ္ဘန္တရေ လာမကေသု ဒိဿတိ)

အန္တရာ သဒ္ဒါပေါ်နိုင်သော အနက်များ။ ။အံ—၄—ဌ—၂၉၇။ ။ဥဒါန—ပါ—၈၉၊ ဌ—၉၇—၁၄၆။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၈၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၈။ ။ဣတိ—ပါ—၂၅၂၊ ဌ—၂၆၀။ ။၅—နက်၊စရိယာ—ပါ—၃၈၅၊ ဌ—၁၆။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၃၅၊ ပါ—၁၊ (အန္တရာသဒ္ဒေါပန ကာရဏ ခဏ စိတ္တ ဝေမဇ္ဈ ဝိဝရာဒိသု ဝတ္တတိ)

အန္တရဋ္ဌက ခေါ် သေမင်းငင်ရက် ၈—ရက်ကို ယူပြပုံ။ ။ပဏ—၁—ပါ—၁၁၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၃။ ။အံ—၃—ဌ—၁၁၆။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၃၊ ဌ—၆၇။ ။ဝိ—၃—ပါ—၄၀၁၊ ဌ—၄၀၉။ ။(တပို့တွဲလအဆုံး ၄—ရက်၊ တပေါင်းလ အစ ၄—ရက်၊ ပေါင်း ၈—ရက်)

အန္တရာယ် ၅—ပါး။ ။(နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန် ချဉ်းမင်္ဂဖိုလ်ကို မရအောင် တားမြစ်တတ်သော အန္တရာယ် ၅—မျိုး) ဥဒါန—ဌ—၁၂၂။ ။ဣတိ—ဌ—၁၂၁။ ။ဝိ—၂—ပါ—၁၇၅၊ ဌ—၁၃၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၇၁။

(၁) ပဥ္စာနန္တရိယကံ ၅—ပါးသည် ကမ္မန္တရာယ်မည်၏။
(၂) နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည် ကိလေသန္တရာယ်မည်၏။
(၃) အဟိတ်, ဒွိဟိတ်ပဋိသန္ဓေတို့သည် ဝိပါကန္တရာယ်မည်၏။
(၄) အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း စွပ်စွဲခြင်းသည် အရိယူပဝါဒန္တရာယ်မည်၏။
(၅) စေတနာဖြင့် လွန်ကျူးအပ်သော အာပတ် (၇) ပုံသည် အာဏာဝီတိက္ကမန္တရာယ်မည်၏။

အကျယ်သိလိုမူ ဝိနယ ဝိသုဒ္ဓိတို့၌ ကြည့်ရှုကြကုန်။

အတ္ထသဒ္ဒါပေါ်နိုင်သော ၆—နက်။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၃၀၅။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၀၊ (အတ္ထသဒ္ဒေါ ပါဌတ္တေ ဝိစက္ခဏေ ဝဍ္ဎိမှိ ဓနေ ဟိတေ ကာရဏေသု ဒိဿတိ။)

အတ္ထကုသလေ ပုဒ်အဖွင့်။ ။(ကိုယ်ကျိုး၌လိမ္မာသူ) မေတ္တာသုတ်တွင်ပါသော ပုဒ်ဖြစ်၏၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၁၀၊ ဌ—၂၀၂။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၉။

အတ္ထဒသီဗုဒ္ဓဝံသဝဏ္ဏနာ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၅၃၊ ဌ—၂၅၄။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၉။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၉၊ ဝိဂ္ဂဟ။ ။အဘိ—၁—ဌ—၆၆၊ ဓာတ်တော်များ ပျံ့နှံ့၍ တည်တော်မူ၏။

အတြိစ္ဆတာ၊ ပါပိစ္ဆတာ၊ မဟိစ္ဆတာ ၃—ပုဒ်အဖွင့်။ ။လောဘကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ် ၃—မျိုးဟူလို) ဥဒါန—ပါ—၁၁၉၊ ဌ—၂၀၆။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၆၉၊ ဌ=၂၈၅။ ။ပဏ—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၄၅။ ။အံ—၁—ပါ—၁၁—၁၄၊ ဌ—၅၇။ ။အတြိစ္ဆတာနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၆၄၊ ဌ—၃၅၂။ ။ပါပိစ္ဆတာနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၃၆၄၊ ဌ—၄၅၅။ ။မဟိစ္ဆတာနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၃၆၄၊ ဌ—၄၅၄။

(၁) အတြိစ္ဆတာ····မိမိရသည့် လာဘ်လာဘနှင့် မရောင့်ရဲ မတင်းတိမ်နိုင်ဘဲ သူတပါး၏လာဘ်လာဘ၌တောင့်တသော သူသည် အတြိစ္ဆတာ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

(၂) ပါပိစ္ဆတာ····မရှိသောဂုဏ်ကို ရှိလေဟန် ဆောင်၍ ပစ္စည်းရအောင် ချီးမွမ်း ခံရအောင် ကြံဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည်၎င်း, အလှူခံမှု သုံးဆောင်မှု၌ အတိုင်းအရှည်မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၎င်း ပါပိစ္ဆတာ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

(၃) မဟိစ္ဆတာ ···· အမှန်တကယ် ရှိသော ဂုဏ်ကို ထင်ပေါ်လိုလှသူ၊ အချီးမွမ်းခံလိုလှသူ၊ ခံယူသုံးဆောင်မှု၌ အတိုင်းအရှည်ကို မသိသော သူသည် မဟိစ္ဆတာပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ။အနည်းငယ် ကွဲလွဲသည့် အဖွင့်များ ရှိသေး၏။

အဓမ္မရာဂ၊ ဝိသမလောဘ၊ မိစ္ဆာဓမ္မ။ ။သုံးပုဒ်အဖွင့်၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၅၀၊ ဌ—၃၆။ ။အဘိ—၁—ပါ—၂၁၅၊ ဌ—၃၉၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၆၊ ဌ—၃၄၊ (ဝိသမလောဘ)။ ။ပလောကသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၆၀၊ ဌ—၁၄၂၊ (လူတို့ ပျက်စီးကြောင်း သုံးပါးဟု ဟောထား၏)။

(၁) အဓမ္မရာဂ····အမိ—မိကြီး—မိထွေးစသည့် မသင့်လျော်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၌ ဖြစ်သောရာဂသည် အဓမ္မရာဂမည်၏။

(၂) ဝိသမလောဘ····သင့်လျော်သော အရာဝတ္ထုတို့၌ အလွန်အကဲ ဖြစ်သော လောဘသည် ဝိသမလောဘမည်၏။

(၃) မိစ္ဆာဓမ္မ····ယောကျ်ား အချင်းချင်း၊ မိန်းမ အချင်းချင်း၊ တဏှာရာဂ ဖြစ်ခြင်းသည် မိစ္ဆာဓမ္မ မည်၏။ ။အနည်းငယ် ကွဲလွဲသည့် အဖွင့် များ ရှိသေး၏။

အဒ္ဓါ ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ ဇရာမရဏတော မုစ္စိဿာမိ။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၉။ ။အဒ္ဓါ ဣမာယ ပဋိပဒါယ ဇရာမရဏမှာ ပရိမုစ္စိဿာမိ၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၂၄၄၊ ။အဒ္ဓါ ဣမာယ ပဋိပဒါယ ဇရာမရဏမှာ မုစ္စိဿာမိ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်-၁၂၀–၁၇၆–၁၈၃။ ။အဒ္ဓါ ဣမာယ ပဋိပဒါယ ပဝိဝေက သုခရသဿ ဘာဂီ ဘဝိဿာမိ–၁၂၁။

အဒ္ဓါတိ ဧကံသေန။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၆၉။ ။အဒ္ဓါတိ ဧကံသ ဝစနံ နိသံသယဝစနံ၊ ဇူဠနိ–ပါ–၂၂၈–၂၅၇။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၅၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၃။

အန္ဓဝန (အန္ဓဝန်တော) မည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ် ၂၈–၂၉–၃၀။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၇၄။

အဓိကရဏ်းနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။အဓိကရဏ်းငြိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ အတွက် နည်းပေးထားသော ကိန္တိသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၁၈။ ။ငြိမ်းပုံ ငြိမ်းနည်းကိုဟောသော သာမဂါမသုတ်၊ ပါ–၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၀။ ။အံ–၂–ပါ–၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၂၊ မှတ်သားဘွယ် အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။အံ–၇–ပါ–၅၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၉၀။ ။ဥဗ္ဗာဟိကသုတ်–အံ–၁၁–ပါ–၃၁၂၊ ဋ္ဌ–၃၁၀၊ အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းပေးထိုက်သော အင်္ဂါ ၁၀–ပါး၊ ဝိ–၄–ပါ–၄၃၄၊ ဋ္ဌ–၁၂၄၊ အတ္တာဒါနအင်္ဂကထာ။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၃၊ အကျယ်ပြထား၏။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၈–၁၈၅၊ ပါ–၂၅၀–၂၆၀၊ (အဓိကရဏ်း လေးပါး)။ ။အဓိကရဏဝူပသမန သမထကထာ၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၁၁–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၉–၄၀။ ။အဓိကရဏပစ္စယဝါရ၊ ဝိ–၅–ပါ–၁၇၉ မှ ၃၄၆–ထိ၊ ဋ္ဌ–၁၉၄–မှ ၂၂၂–ထိ။ ။ဝိ–၂–ပါ–၃၉၅၊ ဋ္ဌ–၂၁၃။ ။အဓိကရဏဘေဒ၊ ဝိ–၅–ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၁၉၄။ ။အဓိကရဏ ပရိယာယဝါရ၊ ဝိ–၅–ပါ–၁၈၃။ ။သမုဋ္ဌာပနဝါရ၊ ပါ–၂၀၂၊ အဓိကရဏ်းတခုကြောင့် သေးခုစလုံးဖြစ်နိုင်ကြောင်းဟောထား၏။ ။အဓိကရဏ်းလေးပါး၏ မူလ "၃၃" ပါးကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ဋ္ဌ–၁၇၆၊ ပါ–၂၃၂။ ။အဓိကရဏ ဝူပသမ ဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ၅–ပါ–၃၄၆၊ ဋ္ဌ–၂၂၂။ ။အဓိကရဏ်းဖြစ်သောအခါ၌ အားကိုးရသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိ–၅–ပါ–၄၃၂–၃၃၃။

(၁) ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း....ရဟန်းတို့အချင်းချင်း ဘေဒကရဝတ္ထု ၁၈–ပါးတွင် တပါးပါးဖြင့် ငြင်းခုံကြခြင်းသည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းမည်၏။

(၂) အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း····ရဟန်းအချင်းချင်း အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲစောဒနာခြင်းသည် အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း မည်၏။
(၃) အာပတ္တာဓိကရုဏ်း····အာပတ်သင့်မှုသည် အာပတ္တာဓိကရုဏ်းမည်၏။
(၄) ကိစ္စာဓိကရုဏ်း ···· အပလောကနကံ၊ ဉတ္တိကံ၊ ဉတ္တိ ဒုတိယကံ၊ ဉတ္တိစတုတ္ထကံ— ဤလေးပါးသော ကိစ္စသည် ကိစ္စာဓိကရုဏ်းမည်၏။

အဓိမာနနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။(မဂ်ဖိုလ်ကိုမရသေးဘဲလျက် ရ၏ဟု အထင်ရောက်နေတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်) အဓိမာနဖြစ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား···· အာရဒ္ဓဝီပဿက ပုဂ္ဂိုလ်သာဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၄၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၇။ ။အဓိမာနဖြစ်သောရဟန်း၊ ၃—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—၃၃။ ။အဓိမာနဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ၃—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—၃၄၊ သုနက္ခတ္တသုတ်။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၂—၃၃။ ။အံ—၁၀—ပါ—၃၀၆။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၁။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၀၀၊ ဓမ္မ—ဒု—၇၁။ ။အဓိမာနနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၇၀၊ ဋ္ဌ—၄၇၀၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ဂတိနိမိတ်ထင်လာမှ ပုထုဇဉ်မှန်းသိပြီး အားထုတ်လိုက်ရာ သမသီသိရဟန္တာ ဖြစ်သွားသော ဆန္နထေရ် အကြောင်း၊ ဆန္နသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၀။

အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၇၊ ၁၅၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၀၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၇။

အနတ္တလက္ခဏသုတ်။ ။ခန္ဓသံ—ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၆။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၀၁။ ။ဝိ—၃—ပါ—၁၀။

အနတ္တလက္ခဏာ။ ။အနတ္တလက္ခဏာကို အကျယ်ဟောထားသော သုညကထာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၇။ ။ဆဆက္ကသုတ်၊ ပဏ္ဏ—၃—ပါ—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၅။ ။ဆန္နသုတ်၊ သဠာ··သံ—ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၀။ ။အနတ္တ အနတ္တလက္ခဏာကိုခွဲပြ၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၇။ ။အနတ္တလက္ခဏာမှာ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းတော်မူသောအခါ၌သာ ထင်ရှားကြောင်း သိရကြောင်း သိရန်လည်း ခက်ခဲလှကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၆။ ။အနတ္တလက္ခဏာကို ပွားများရကျိုး ၆—ပါး ဟောသော အတမ္မယသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—၁၄၁။

အနမတဂ္ဂ သံယုတ္တ။ ။နိဒါန်—ပါ—၃၈၇—မှ—၃၉၈—ထိ၊ ဋ—၁၄၅—မှ—၁၄၉—ထိ တိဏကဋ္ဌသုတ်၊ ပထဝီသုတ်၊ အဿုသုတ်၊ ခီရသုတ်၊ ပဗ္ဗတသုတ်၊ သာသပသုတ်၊ သာဝကသုတ်၊ ဂင်္ဂါသုတ်၊ ဒဏ္ဍသုတ်၊ ပုဂ္ဂလသုတ်၊ ဂါထာများမှက်သားဘွယ်ပါ၏။ ။ဒုဂ္ဂတသုတ်၊ သုခိတသုတ်၊ တိံသမတ္တသုတ်၊ မာတုသုတ်၊ ပိတုသုတ်၊ ဘာတုသုတ်၊ ဘဂိနိသုတ်၊ ပုတ္တသုတ်၊ ဓီတုသုတ်၊ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတသုတ်၊ (သံသရာရှည်လျားလှကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေရန် ဥပမာများဖြင့် ဟောထားသော သုတ်များ) အက္ခရာအတိုင်း ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာတွင် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းရေးပြီး ရှိလေသည်။ ။အနမတဂ္ဂ ဟူသော စကားကို ထင်ရှားစေပုံ ဂါထာများ၊ ထေရီ—ပါ—၄၃၂—၄၃၃၊ ဋ—၂၇၄—၂၈၃။ ။ပုရိမကောဋိပဉှ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၅၁။ ။အနမတဂ္ဂေါယံ ဘိက္ခဝေ သံသာရော—စသော စကားတော်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၂၁၊ ဋ—၂၈၇။

အနန္တလေးမျိုး ဂါထာ။ ။

> သတ္တကာယောစ အာကာသော၊ စက္ကဝါဠာစ နန္တကာ။
> ဗုဒ္ဓဉာဏံ အပ္ပမေယျံ၊ နသက္ကာ ဧတေ ဝိဇာနိတုံ။ ။

ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၀၅၊ ဋ—၁၆၃။ ။အဘိ—၁—ဋ—၂၀၄—၂၀၅။

အနရိယဝေါဟာရ၊ အရိယဝေါဟာရကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။

> အနရိယဝေါဟာရ····ပုထုဇဉ်တို့ ပြောဆိုသောစကားများ။
> အရိယဝေါဟာရ····အရိယာတို့ ပြောဆိုသောစကားများ။

ဒီဃ—၃—ပါ—၁၈၃၊ ဋ—၂၀၇။ ။အနရိယဝေါဟာရသုတ်များ၊ အံ—၄—ပါ—၅၆၇။ ။ဝေါဟာရသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၁၂၇၊ ဋ—၂၄၆။ ။ဝိ—၂—ပါ—၂၊ ဋ—၂၊ ဤ၌ ၇—ပါး၊ ဝိ—၅—ပါ—၂၂၄။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၉၀—၄၀၁၊ ဋ—၄၇၄။ ။အနရိယဝေါဟာရ ၁၂—ချက်၊ မုသာဝါဒ၊ ပိသုဏဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာ၊ သမ္ဖပ္ပလာပ၊ ဤ ၄—ချက်မှာ သိသာပြီ။

(၅) အဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌဝါဒိတာ····မမြင်သည်ကို မြင်၏ဟု ပြောဆိုခြင်း။
(၆) အဿုတေ သုတဝါဒိတာ····မကြားသည်ကို ကြား၏ဟု ပြောဆိုခြင်း။
(၇) အမုတေ မုတဝါဒိတာ ···မတွေ့သည်ကို တွေ့၏ဟု ပြောဆိုခြင်း။

(ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို မုတ ဟုမှတ်)

(၈) အဝိညာတေ ဝိညာတဝါဒိတာ····မသိသည်ကို သိ၏ဟု ပြောဆိုခြင်း။
(၉) ဒိဋ္ဌေ အဒိဋ္ဌဝါဒိတာ····မြင်သည်ကို မမြင်ဟု ပြောဆိုခြင်း။
(၁၀) သုတေ အသုတဝါဒိတာ····ကြားသည်ကို မကြားဟု ပြောဆိုခြင်း။
(၁၁) မုတေ အမုတဝါဒိတာ····တွေ့သည်ကို မတွေ့ဟု ပြောဆိုခြင်း။
(၁၂) ဝိညာတေ အဝိညာတဝါဒိတာ····သိသည်ကို မသိဟု ပြောဆိုခြင်း။

အရိယဝေါဟာရ ၁၂-ချက် ရေတွက်ပြပုံ။ ။မုသာဝါဒါ ဝေရမဏီ၊ပိသုဏာဝါစာယ ဝါစာယ ဝေရမဏီ၊ ဖရုသာယဝါစာယ ဝေရမဏီ၊ သမ္ဖပ္ပလာပါ ဝေရမဏီ၊ ဤ ၄—ချက်မှာ သိသာပြီ။

(၅) အဒိဋ္ဌေ အဒိဋ္ဌဝါဒိတာ····မမြင်သည်ကို မမြင်ဟု ပြောဆိုခြင်း။
(၆) အသုတေ အသုတဝါဒိတာ····မကြားသည်ကိုမကြားဟုပြောဆိုခြင်း။
(၇) အမုတေ အမုတဝါဒိတာ····မတွေ့သည်ကို မတွေ့ဟု ပြောဆိုခြင်း။
(၈) အဝိညာတေ အဝိညာတဝါဒိတာ····မသိသည်ကို မသိဟုပြောဆိုခြင်း။
(၉) ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌဝါဒိတာ····မြင်သည်ကို မြင်၏ဟု ပြောဆိုခြင်း။
(၁၀) သုတေ သုတဝါဒိတာ····ကြားသည်ကို ကြား၏ဟု ပြောဆိုခြင်း။
(၁၁) မုတေ မုတဝါဒိတာ····တွေ့သည်ကို တွေ့၏ဟု ပြောဆိုခြင်း။
(၁၂) ဝိညာတေ ဝိညာတဝါဒိတာ····သိသည်ကို သိ၏ဟု ပြောဆိုခြင်း။

တနည်း၊ အရိယာတို့ မပြောသော စကားများ၊ အံ—၇—ပါ—၄၄၈၊ ဋ္ဌ—၁၇၂။

အနန္တရာယိက ဓမ္မကထာ။ ။ဘုရားရှင်တို့ အပေါ်၌ အန္တရာယ် မပြုနိုင်သော အရာ ၄—မျိုး (ဘုရားရှင်ခဏ်း၌ ရှိ၏။)

အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၉၄။ ။ ဥဒါန-ပါ—၀၀၊ ဋ္ဌ—၅၁။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၉၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၀။

အနာထပိဏ် သေဋ္ဌေး ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၉၅။ ။ဇင်းနာမည်တွင်ပုံ၊ ပဏ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၂။ ။ဓမ္မ—ဒု—အုပ်—၇၊ ဆင်းရဲသွား၍ နောက်ထပ် မလှူရန် အိမ်စောင့်နတ်က လာပြောပုံ၊ ဇင်းနတ်က ပြန်ကန်တော့ရပုံ။ ။ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၃။ ။ဘုရားရှင်နှင့်စ၍တွေ့ခဏ်း၊ ကျောင်းလှူပုံ၊ အင—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၀။ ။ဝိ—၄—ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—၆၂၊ ဘုရားဖူးသွားရကျိုး ဂါထာများ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး ဆောက်လုပ်ပုံ။ ။အံ—၁—ပါ— ၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၉၅၊ ဒါနာဘိရတ (ဒါယက) အရာတွင် တေဒဂ်ရ၏။ ။အနာထ

ပိဏ္ဍိကောဝါဒ သုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၉။ ။သုဒတ္တ သုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၃၊ ဋ္ဌ—၂၀၅။ ။ခဒိရင်္ဂဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၃။

အနာထပိဏ္ဍိကဏ္ဍိ၏ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၅၊ မာတိကာဝဏ္ဏနာ။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပဋိသံ—ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုပင် ခေါ်ဆိုကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ နေတ္တိ—ပါ—ဂ၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၇။

အနာမျိုး ၉၆—ပါးကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။အံ—၁၀—ပါ—၃၄၃၊ ဋ္ဌ—၃၁၇။ ။ စူဠနိ—ပါ—၂၀—၆၇—၂၂၁—၂၄၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၀—၁၃—၃၅—၁၉၅—၂၀၀—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—၅၁၊ ဤ၌သေချာစွာ ရှင်းပြထား၏။ ။၉၀—ပါး၊ သုတ္တ—ပါ—၃၂၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၀။

(၁) စက္ခုရောဂ—မျက်စိ၌ဖြစ်သော အနာ။
(၂) သောတရောဂ—နားတွင်း၌ဖြစ်သော အနာ။
(၃) ဃာနရောဂ—နှာခေါင်းတွင်း၌ ဖြစ်သော အနာ။
(၄) ဇိဝှါရောဂ—လျှာ၌ဖြစ်သော အနာ။
(၅) ကာယရောဂ—ကိုယ်၌ဖြစ်သော အနာ။
(၆) သီသရောဂ—ဦးခေါင်း၌ဖြစ်သော အနာ။
(၇) ကဏ္ဏရောဂ—နားရွက်၌ဖြစ်သော အနာ။
(၈) မုခရောဂ—ခံတွင်း၌ဖြစ်သော အနာ။
(၉) ဒန္တရောဂ—သွား၌ဖြစ်သော အနာ။
(၁၀) ကာသ—ချောင်းဆိုးနာ၊
(၁၁) သာသ—ကြို့ထိုးနာ။
(၁၂) ပိနာသ—နှာခေါင်းပြင်၌ဖြစ်သော အနာ။
(၁၃) ဍာဟ—ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော အပူနာ။
(၁၄) ဇရ—ဖျားသောအနာ။
(၁၅) ကုစ္ဆိရောဂ—ဝမ်း၌ဖြစ်သောအနာ။
(၁၆) မုစ္ဆာ—တွေဝေမေ့မောစေတတ်သော အနာ။
(၁၇) ပက္ခန္ဒိကာ—သွေးကို သွန်အန်စေတတ်သော ဝမ်းလေနာ။
(၁၈) သူလာ—ထိုးကျင့်စေတတ်သော ဝမ်းလေနာ။

(၁၉) ဝိသူစိကာ—ဝမ်းလျှောလွန်သောအနာ (ဝါ) ကာလနာ။
(၂၀) ကုဋ္ဌ—နူနာ။
(၂၁) ဂဏ္ဍ—အိုင်းနာ မြင်းဖုစသောအနာ။
(၂၂) ကိလာသ—ညှင်း, တင်းတိပ်နာ။
(၂၃) သောသော—အဆုတ်နာ, ပန်းနာ, ကုတ်ဟီးနာ။
(၂၄) အပမာရ—ဝက်ရူး, ကြက်ရူး, နတ်ဘီလူးဖမ်းစားသော အနာ။
(၂၅) ဒဒ္ဒု—ပွေးနာ။
(၂၆) ကဏ္ဍု—ဝဲယယ်, ဝဲခြောက်နာ။
(၂၇) ကစ္ဆု—ဝဲကြီး, ဝဲစိုနာ။
(၂၈) နခသာ "ရခသာ"—ခြေသည်း လက်သည်းတို့ဖြင့် ခြစ်မိရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော အနာ။
(၂၉) ဝိတစ္ဆိကာ—ခြေဖဝါး, လက်ဖဝါးပြင်တို့၌ အမျှင် အမျှင် ကွဲအက်သော အနာ။
(၃၀) လောဟိတပိတ္တ—သွေးသည်းခြေနာ, နီသောသည်းခြေနာ။
(၃၁) မဓုမေဟ—ဆီးချိုနာ။
(၃၂) အံသာ—အရိယိုနာ (ဝါ) ရိဖြူ ရိနီနာ။
(၃၃) ပိဠကာ—ထွတ်မြင်းနာ ဖေါ်ရောင်နာ။
(၃၄) ဘဂန္ဒလာ—ဂယင်ဂျိနာ, ဘင်နာ, ဘဂန္ဒိုလ်နာ။

ဤအနာမျိုး ၃၄—မျိုးတွင် နခသာ၊ အပမာရ၊ ၎င်းအနာ ၂—ပါးမှာ လေ, သည်းခြေ သလိတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်သည်မဟုတ် ထို့ကြောင့် ၎င်း ၂—ပါးကို ကျဉ်ထားပြီးလျှင် ကျန် ၃၂—ပါးမှာ လေ, သည်းခြေ, သလိတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကြရကား....

သည်းခြေနာ ၃၂—ပါး၊

လေနာ ၃၂—ပါး၊

သလိတ်နာ ၃၂—ပါး၊

ပေါင်းအနာမျိုး ၉၆—ပါး ဖြစ်၏။

နခသာ၊ အပမာရ၊ ၂—ပါးထည့်၍ အနာမျိုး ၉၈—ပါးဟူ၍လည်း သုံးနှုန်းကြသေး၏။

ပိတ္တသမုဋ္ဌာနာ—သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော အနာ။
သေမှသမုဋ္ဌာနာ—သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သော အနာ။
ဝါတသမုဋ္ဌာနာ—လေကြောင့်ဖြစ်သော အနာ။
သန္နိပါတ—သည်းခြေ, သလိပ်, လေ, သုံးပါးပေါင်းစုဖြစ်သော အနာ။
ဥတုပရိဏာမဇာ—ဥတုဖေါက်ပြန်၍ဖြစ်သော အနာ။
ဝိသမပရိဟာရဇာ—ကိုယ်ခန္ဓာကို မညီမညွတ် ကျန်းမာရေးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအနာ။
ဩပက္ကမိကာ—ထိုးခုတ် သတ်ဖြတ်ခြင်းစသော သူတပါးတို့ လုံ့လကြောင့် ဖြစ်သော အနာ။
ကမ္မဝိပါကဇာ—ကံကြောင့်ဖြစ်သောအနာ (ဝါ) ဝဋ်နာ။
သီတ—ချမ်းအေးခြင်း။
ဥဏှ— ပူလောင်ခြင်း၊
ဇိဃစ္ဆာ— ဆာလောင်ခြင်း၊
ပိပါသ— မွတ်သိပ်ခြင်း၊
ဥစ္စာရ— ကျင်ကြီးစွန့်လိုခြင်း၊
ပဿာဝ— ကျင်ငယ်စွန့်လိုခြင်း၊

ဤသည်တို့ကိုလည်း အံ—ပါ—၌ အနာမျိုးဟူ၍ပင် ဆက်လက်ဟောထား၏။

အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၄၈—ယောက်ကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၄၈။ ။ မဟာသံ—ပါ—၆၃၊ ဋ္ဌ—၁၈၁။ ။၅—မျိုး၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၅၂။ ။ အနာဂါမ် ၅—မျိုး ဖြစ်ရပုံဟော တတိယသိက္ခာသုတ်၊ အံ—၁—ပါ—၂၃၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၉။ ။ဝိတ္ထာရသုတ်၊ မဟာသံ—ပါ—၁၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၆၈။ ။ဖလသုတ်—ပါ—၂၄၈၊ ဋ္ဌ—၂၉၂။ ။ဒုတိယ သိက္ခာသုတ်—အံ—၁—ပါ—၂၃၄—၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၇—၈—၉။ ။အနိစ္စာနုပဿီသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၉။ ။ နေတ္တိ—ပါ—၁၆၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၀၊ ။ပဋ္ဌံသံ—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၈။ ။ ၅—မျိုး၏ အကြောင်းရင်းကိုပြခဏ်း၊ ပေဋက—ပါ—၁၈၉၊ ၇—မျိုးဟောသော ပုရိသဂတိသုတ်—အံ—၇—ပါ—၄၄၉—၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၂။ ။၂—မျိုးဟောသော သသင်္ခါရသုတ်—အံ—၄—ပါ—၄၇၃၊ ဋ္ဌ—၃၄၅။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၈၊ ဋ္ဌ—၂၁၃။ ။အနာဂါမိနိဒ္ဒေသ—အဘိ—၄—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၄၈။ ။အရိယာ ခဏ်း၌ အကျယ်ရေတွက်ပြလတ္တံ့။

အနာဂါမိဖိုလ် အရဟတ္တဖိုလ်၊ ရနိုင်ခြင်း, မရနိုင်ခြင်း အကြောင်း ၆—ပါးစီ ဟောသော အနာဂါမိဖလသုတ်၊ အရဟတ္တသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၇၅၊ ဋ္ဌ—၁၃၉။ ။အဂ္ဂဓမ္မသုတ်—ပါ—၃၇၇။ ။ရ မရ ၉—ပါးစီ ဟောသော အဘဗ္ဗသုတ်—အံ—၉—ပါ—၂၄၉။ ။အံ—၁၀—ပါ—၄၂၆။ ။ရနိုင်ခြင်း အကြောင်းများကို ဟောသော ပဋိသလ္လာနသုတ်—ဣတိ—ပါ—၂၂၁၊ ဋ္ဌ—၁၆၀။ ။သိက္ခာနိသံသသုတ်—ပါ—၂၂၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၂။ ။ဇာဂရိယသုတ်—ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—၁၆၄၊ မှတ်ဘွယ် ဂါထာများပါ၏။

အနာဂါမ် ရဟန္တာဟုကွဲပြားခြင်း အကြောင်းမှာ သမထဝိပဿနာ၌ အချင်းခပ်သိမ်း ဆန္ဒရာဂကုန်လျှင် ရဟန္တာဖြစ်၍ မကုန်သေးလျှင် အနာဂါမ်သာ ဖြစ်နိုင်၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဈာနသုတ်—အံ—၉—ဋ္ဌ—၂၇ဂ။ ။အံ—၁၁—ဋ္ဌ—၃၄၇။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၃။

အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အမူအရာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၅။ ။ အနာဂါမ်ဖြစ်လာသော ဝိသာခသေဋ္ဌေးသည် သေဋ္ဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာက လက်ကမ်းလာသည်ကိုလည်း လှမ်းမဆွဲကိုင်၊ ကြည့်လည်းမကြည့်၊ မယားနှင့်လည်း ထမင်းအတူမစား၊ တယောက်တည်း သီးခြားအိပ်၏၊ မယားနှင့်တကွ ရှိပစ္စည်း ကုဋေ ၈၀ ကိုလည်း လုံး၀ တွယ်တာမှုမရှိ၊ ဤ အမှတ်အသား များကား ကာမရာဂကို အကြွင်းမဲ့ပယ်သတ်မှုကြောင့်တည်း၊ ဒေါသကိုလည်း အရှင်းပယ်ထားလေပြီ။ ။ဝိသာခ သေဋ္ဌေးက သေဋ္ဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာ အား ပြောပြပုံ၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၇ဂ။

(အဟံ ပန အဇ္ဇ ပဋ္ဌာယ သန္ထဝဝသေန တုမှာကံ သန္တိကေ နိသီဒိတုံဝါ ဌာတုံဝါ အာဟာရပေတွာ ခါဒိတုံဝါ ဘုဉ္ဇိတုံဝါ အဘဗ္ဗော။)

အနာဂါမ် ဥဂ္ဂသေဋ္ဌေးက ကချေသည်များကို စွန့်ပစ်ပုံ၊ ဋ္ဌ—၃၀၄၊ မယားများ ကိုလည်းစွန့်ပစ်ပုံ၊ အံ—ဂ—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၂။ ။ဒု—သုတ်လည်းနည်းတူ။ ။ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီးတို့ လင်မယား အနာဂါမ် တည်ပြီးနောက် ခွဲခွါ၍ ရဟန်း ပြုကြပုံ၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၃၆။ ။နန္ဒမာတာ အနာဂါမ် ဥပါသိကာမကြီးအား လင်ဟောင်းနတ်သားကလာ၍ ကိုယ်ထင်ရှားပြသော်လည်း မဖေါက်ပြန်တော့ ကြောင်း၊ ကြောက်လန့်မှုလည်း မရှိကြောင်း၊ အံ—၇—ပါ—၄၄၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၀—၁၇၁။

အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ မဂ်ဖြင့် ဗြဟ္မစရိယ ကောဘတ္တ်ကာ ကိစ္စတို့ တပါတည်း ပါလာကြောင်း၊ ဓမ္မ–ပ–အုပ်–၂၄၀၊ အဗြဟ္မစရိယ သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိကာလ ဘောဇန သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ထူး၍ မစောင့်ရှောက်ရဘဲ လုံခြုံတော့ပြီ ဟူလို၊

(အနာဂါမိ အရိယသာဝကာနံ ဟိ သမာဒါန ဝသေန ဥပေါသထကမ္မံ နာမ နတ္ထိ၊ မဂ္ဂေနေဝ တေသံ ဗြဟ္မစရိယဥ္စ ကောဘတ္တိကဥ္စ အာဂတံ။)

အနာဂါမ် လူတို့မှာ ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်လည်း မြဲကြ၏ဟု တိကျစွာ ဆိုထားပုံ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၁–၁၀၂၊ ရဟန်းတော်တို့မှာ ဝိကာလ ဘောဇန သိက္ခာပုဒ်ကို မပညတ်မီကပင် မဂ်ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် နေလွဲ အခါ၌ စားသောက်မှု မပြုကြတော့ကြောင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၃၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ် ၁၀၄။

အနာဂါမ် ရဟန္တာတို့မှာ စေတသိကဒုက္ခမရှိတော့ကြောင်း။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၈၁။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၆။ ။အနာဂါမိ မဂ္ဂေနေဝ သောကဿ သမုဂ္ဃါတိတတ္တာ၊ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၄၅၊ ပါ–၁၃၂။ ။အနာဂါမိနော ဟိ သမာဓိသ္မိံ ပရိပူရကာရိနော၊ ဋ္ဌ–၂၄၄။

အနာဂါမ်ဖြစ်လျှင် လက်ဝဲ လက်စား စသော တန်းဆာတို့ကို ဆင်မြန်း ဝတ်ဆင်ခြင်း မပြုတော့ကြောင်း၊ ထေရီ–ဋ္ဌ–၆။ ။ယောကျ်ားဖြစ်လျှင် မိန်းမတို့၏ အတွေ့အထိကို တွေ့ထိခြင်းမရှိ၊ မိန်းမဖြစ်လျှင် ယောကျ်ားတို့၏ အတွေ့အထိကို တွေ့ထိခြင်း မရှိတော့ကြောင်း၊ အစားအသောက်၌လည်း လျှပ်ပေါ်ခြင်း မရှိတော့ကြောင်း၊ ထေရီ–ဋ္ဌ–၁၇။

အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာ စသော ဂါထာ။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၇၀–၃၁၅၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၄၅။ ။ဝေပုလ္လ ပဗ္ဗတသုတ်–နိဒါန–သံ–ပါ–၃၉၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၉။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၆။ ။ထေရ–ပါ–၃၆၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၇။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၂၉–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၁၇၇။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၆၀–၂၀၂။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၀–အညွှန်း၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–၄၅။

အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော။
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ တေသံ ဝူပသမော သုခေါတိ။ ။

အနိစ္စ၊ အနိစ္စာနုပဿနာ၊ အနိစ္စာနုပဿီ သုံးမျိုးခွဲပြပုံ။ ။ပဋိ—၁—ပါ—၃၁၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၉။ ။အံ—၇—ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။ ။အနိစ္စတာထည့်၍ ၄—မျိုး၊ ပဋိသံ—ပါ—၁၇၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၂။ ။၎င်းအကျိုး၊ ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၆၁။ ။ပေဋက—ပါ—၂၅၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၁။ ။ဝိ—၁—ပါ—၀၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅။ ။အနိစ္စတာနိဒ္ဒေသ (ရူပကဏ္ဍ) အဘိ—၁—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၃၆၅။ ။ဋီကာ—ဋ္ဌ—၂၅၄၊ အနိစ္စလက္ခဏာ ထည့်၍ ၄—မျိုး ပြဆိုထား၏။

အနိစ္စလက္ခဏာကို ပေါ်လွင်စေရန် ဟောသော သတ္တသူရိယသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၇၉။ ။ဝေပုလ္လ ပဗ္ဗတသုတ်—နိဒါန်—သံ—ပါ—၃၉၆၊ ဋ္ဌ—၀၄၉။ ။ အနိစ္စသညာသုတ်—သံ။ ။အနိစ္စသညာစသည် ၆ — ပါးကို ဟောသော ဝိဇ္ဇာဘာဂိယသုတ်—အံ—၆—ပါ—၂၉၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၆။ ။အနိစ္စသညာ စသည် ၁၀—မျိုးကို ပွားများလေ့လာပုံ ဟောသော ဂိရိမာနန္ဒသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၄၂၊ ဋ္ဌ—၃၁၇။ ။အနိစ္စလက္ခဏာကို ပွားများရကျိုးဟောသော အနုဝတ္တိတသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၁။ ။အနိစ္စသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၀၄။ ။ အနိစ္စသညာ စသည်အကျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ (ဒုက္ခ—အနတ္တ—အသုဘသညာ) ပေဋက—ပါ—၂၅၂။ ။၎င်းကို ဖုံးထားတတ်သော အကြောင်းများ၊ ပါ—၂၅၃။ ။အနိစ္စလက္ခဏာကို အသက်ရှည်သော နတ်ပြဟ္မာတို့ မြင်ကြ၍ ထိတ်လန့်ကြပုံ ဂါထာများ၊ သိဟသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၄၂၊ ဋ္ဌ—၂၉၁—၂၉၆။

အနိစ္စ၊ အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အနတ္တ၊ အနတ္တလက္ခဏာ၊ ၆—ချက် ခွဲပြပုံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၇၆။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၇။

အနိတ္ထိဂန္ဓမင်းသား။ ။ဓမ္မ—ဒု—၁၀၃၊ ကာမကြောင့် စိုးရိမ်ရ ဘေးဖြစ်ရ ကြောင်း ဂါထာ။ ။စူဠပလောဘန ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၇၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၆။ ။မဟာပလောဘန ဇာတက—ပါ—၃၄၄၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၇၂။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်း အနိတ္ထိဂန္ဓမင်းသား ၎င်းမင်းသားနှင့် မင်္ဂလာဆောင်ရန် မင်းသမီးကိုခေါ်လာရာ ညတွင်သေ၍ သောကဖြစ်၊ ၎င်းကို ဆင်ခြင်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားပုံ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၀။ ။ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၁။

အနိဟိတပုဒ်အဖွင့်။ ။ဋီကာ—ပါ—၂၁၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၆။ ။အနိတိကပုဒ်အဖွင့်၊ စူဠနိ—ပါ—၂၁၄၊ ဋ္ဌ—၀၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၃၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၅။

အနီဃပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၁၁၄၊ ဌ—၉၁။ ။စူဠနိ—ပါ—၆၁—၈၈၊ ဌ—၁၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၃၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၄။ ။ပါ—၄၅၀၊ ဌ—၃၂၁။ ။ အနီဃောတိ ရာဂါဒိ ဤဃဝိရဟိတော။

အနုတ္တရိယတရား သုံးပါး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၉၈၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၈၃။ ။ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၈၄၊ ဌ—၁၈၅။ ။(ဒဿနာနုတ္တရိယ၊ ပဋိပဒါနုတ္တရိယ၊ ဝိမုတ္တာနုတ္တရိယ။)

အနုတ္တရိယတရား ၆—ပါး။ ။အံ—၁—ဌ—၉၁။ ။အနုတ္တရိယသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၂၅၁—၂၈၆၊ ဌ—၈၇—၁၀၄၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ပဋိသံ—ပါ—၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၆၅။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၀၇၊ ဌ—၂၁၉။

(၁) ဒဿနာနုတ္တရိယ—မြင်ရခြင်း အများတွင် ဘုရားရှင်နှင့် ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားကို မြင်ရခြင်းသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

(၂) သဝနာနုတ္တရိယ—ကြားရခြင်းအများတွင် အမှန်ဖြစ်သော တရားသံကို ကြားရခြင်းသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

(၃) လာဘာနုတ္တရိယ—လာဘ်ရခြင်းအများတွင် ရတနာသုံးပါး၌ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရား လာဘ်ကိုရခြင်းသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

(၄) သိက္ခာနုတ္တရိယ—သင်ကြားအပ်သော အတတ်ဟူသမျှတွင် အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ ဤသုံးပါးကို ရအောင် သင်ကြား ရခြင်းသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

(၅) ပါရိစရိယာနုတ္တရိယ—လုပ်ကျွေးရခြင်း အများတွင် ရတနာ သုံးပါး၌ လုပ်ကျွေးရခြင်းသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

(၆) အနုဿတာနုတ္တရိယ—အောက်မေ့ရခြင်း အများတွင် ရတနာသုံးပါးကို အောက်မေ့ရခြင်းသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

အနုဝိစ္စကာရံခေါ ဂဟာဂတိ ကရောဟိ၊ အနုဝိစ္စကာရော တုမှာဒိသာနံ ဉာတ မနုဿာနံ သာခု ဟောတီတိ။ ။ဥပါလိသူကြွယ်အား ဘုရားရှင် မိန့်ကြားတော်မူသောစကား၊ (အမှုကိစ္စဟူသမျှကို စုံစမ်းနိုင်းချိန်၍သာ ပြုလုပ်ပါ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ထင်ပေါ် ကျော်ကြားသူတို့မှာ စုံစမ်းနိုင်းချိန်၍ ပြုလုပ်ခြင်းသည် ကောင်း၏ဟူလို)။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၄၂၊ ဌ—၆၃။ ။သီဟစစ်သူကြီးကို မိန့်ကြားတော်မူပုံ၊ အံ—ဂ—ပါ—၂၉၊ ဌ—၂၁၂။ ။ဝိ—၃—ပါ—၃၃၃၊ ဌ—၃၇၀။

အနုပဿနာ ၇—ပါး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၁—၂၄၇။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၁၆၁။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂—ဂ၆။ ။အဘိ—၂ဋ္ဌ—၂၀ဂ။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၃၅၇။ ။အနုပဿနာ—၁၀—ပါး၊ ပဋိသံ—ပါ—၂၃ဂ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅ဂ။ ။အမျိုးမျိုး၊ ပါ—၄၄။ ။၎င်း ၇—ပါးအကျိုး၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၄ဂ။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄။ ။အနိစ္စာ နုပဿနာ စသည်အကျိုးများကိုပြဆဏ်း၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၆၂။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၉။

(အနိစ္စာနုပဿနာ၊ ဒုက္ခာ နုပဿနာ၊ အနတ္တာ နုပဿနာ၊ နိဗ္ဗိဒါ နုပဿနာ၊ ဝိရာဂါနုပဿနာ၊ နိရောဓာနုပဿနာ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာ ၇—ပါး)။ ။အနိမိတ္တာနုပဿနာ၊ အပ္ပဏိဟိတာနုပဿနာ၊ သုညတာ နုပဿနာ ဤ ၃—ပါးထည့်သော် ၁၀—ပါးဖြစ်၏။

အနုပုဗ္ဗဝိဟာရသမာပတ် ၉—ပါး။ ။(ရူပါဝစရဈာန် ၅—ပါး၊ အရူပါဝစရဈာန် ၄—ပါး၊ ပေါင်း ၉—ပါး)။ ။အနုပုဗ္ဗဝိဟာရသုတ်၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရသမာပတ္တိသုတ်၊ အံ—၉—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—၂၇၆။ ။ပဋိသံ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၀။ ။ပေဋက—ပါ—၂၅၉။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၄ဂ၊ ဋ္ဌ—၄၀၄၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၂၂၀—၂၅၄—၂၅၅၊ ဋ္ဌ—၂၂၉။ ။အနုပုဗ္ဗနိရောဓ ၉—ပါး၊ ပါ—၂၂၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၉။

အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၄၊ အတိတ်။ ။ပစ္စုပ္ပန် ဝတ္ထု၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဂ၆—၃ဂ၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃ဂ၂။ ။ထေရ—ပါ—၃၃၆—၃၃၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄၄—၃၃၆။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃ဂ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၀။ ။သာကီဝင်မင်းသား ၆—ယောက်တို့ ရဟန်းပြုပုံ၊ ဝိ—၄—ပါ—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၁၀။ ။သုက္ကောဒန သာကီဝင်၏သားဖြစ်၏။ ။မီးလှူရကျိုး၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကအရာ၌ ဧတဒဂ်ရတော်မူ၏၊ ၅၅—နှစ်ပတ်လုံး နေသဇ္ဇိ ဓုတင်ကို ဆောင်၏။ ။၎င်းထေရ်အား ချီးကျူးခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၉။

အနုလောမခန္တီဉာဏ်။ ။၎င်းဉာဏ်ရောက်သော ဝါတကာဋ္ဌကဝတ္ထု၊ အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၀၉။ ။တမ္ဗဒါဌိက ခိုးသူ သူသတ်ကြီး၊ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၇။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၁ဂ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆။ ။အနုလောမခန္တီဉာဏ် ၃—မျိုး၊ ပါ—၄၀၉၊ ဋ္ဌ—၃၁၅၊ (မုဒုက မဇ္ဈိမ တိက္ခ)။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၅၃၊ ဋ္ဌ—၄၄၀၊

(အနုလောမိကာ ခန္တိတိ ဝိပဿနာ ဉာဏံ)။ ။အနုလောမိကာယ ခန္တိယာ စသည်အဖွင့်၊ အံ—၆—ပါ—၃၀၄။

အနုလောမဉာဏကထာ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၀၀။

အနုသန္ဓေ ၃—မျိုး။ ။(သုတ်၏ အနုသန္ဓေ ၃—မျိုး)။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၇၀။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၁၂၊ ဤ၌ အကျယ် ပြဆိုထား၏၊ (ပုစ္ဆာနုသန္ဓိ၊ အဇ္ဈာသယာနုသန္ဓိ၊ ယထာနုသန္ဓိ။)

အနုဿတိ ၁၀—ပါး။ ။အံ—၁—ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၃၆၆။ ။မဟာနိ—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၃၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၉၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၀။ ။အဓိပ္ပါယ်—အံ—၃—ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၁၉၅။ ။၆—ပါး၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၉၁—၂၁၉၊ ၎င်းနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပွားများရကျိုးကို ဟောသော အနုဿတိ ဋ္ဌာနသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၂၇၅—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၁—၁၀၂။ ။မဟာကစ္စာနသုတ်၊ ပါ—၂၇၇။ ။ကေဝမ္မပါဠိ ပဋ္ဌမဝဂ္ဂ၊ အံ—၁—ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၃၆၅။ ။အနုဿတိဋ္ဌာန ၅—ပါးနှင့် ပွားများရကျိုးကို ဟောသော ဥဒါယီသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၂။

အနုသယ ၇—ပါး။ ။အနုသယသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၇၅။ ။အံ—၇—ပါ—၄၀၁။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၅၊ အရကောက်ပြပုံ။ ။အဘိ—၁—ပါ—၉၄။ ။၄—ပါ—၃၂၃။ ။အနုသယနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၅၃၊ ဋ္ဌ—၄၄၁။ ။ပါ—၃၉၇၊ ဋ္ဌ—၄၉၁။ ။အနုသယ ယမက၊ အဘိ—၆—ပါ—ဒု—အုပ်—၅၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၇—၃၁၉၊ အနုသယမည်ပုံ အကျယ်ပြဆိုထား၏။

အနုသောတဂါမိစသော ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၇၁၊ ဋ္ဌ—၉၄။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၃၆၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။ ။အနုသောတသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၅၁။ ။ပေဋက—ပါ—၃၁၇။

(၁) အနုသောတဂါမိပုဂ္ဂိုလ် (ရေစုန်သွား) ဒုစရိုက် အမှုများကို ပြု၍ ကာမဂုဏ်ခံစားသူ။

(၂) ပဋိသောတဂါမိပုဂ္ဂိုလ် (ရေဆန်သွား) ဖြစ်ပေါ်လာသော ကိလေသာကို နှိပ်ကွပ်၍ ဆင်းရဲစွာ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သောသူ၊ သီလဝန္တပုထုဇဉ်နှင့် သောတာပန် သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၃) ဌိတတ္တပုဂ္ဂိုလ် (ရပ်နေသူ) ကာမရာဂကြောင့် မတုန်လှုပ်တော့သော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၃) ပါရင်္ဂတပုဂ္ဂိုလ် သံသရာပင်လယ်ကို ကူးပြီး၍ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဘေးကင်းရာကမ်းသို့ ရောက်ပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

အနေကဇာတိ သံသာရံ စသော ဂါထာ။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၆၁—၁၇၂—၃၄၀။ ။ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—ဂဝ၊ မူရင်း။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉ဝ။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဂ၉။

အနေသန ၂၁ ပါးကိုပြဆိုခဏ်း။ ။အနေသန ရဟန်းသာမဏေတို့နှင့် မအပ်စပ်၍ မရှာမှီးကောင်းသော ပစ္စည်းရှာနည်း ၂၁-ပါးဟူလို။ ။ရဟန်းသာမဏေတို့က ဒကာ ဒကာမအပေါ် မပြုကောင်းသောအမှုများ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။မဟာနိ — ပါ—၂၉ဝ—၃၉၆၊ ဋ္ဌ—၃၅ဝ—၃၅၂၊ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၄။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၁ဝ၊ ဋ္ဌ—၂ဝ၂။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇ဂ။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၅ဂ။ ။ မိလိန္ဒ—ပါ—၃၅၂၊ နမူနာယူဘွယ် ၂—ဂါထာပါ၏။ ။၎င်းအနေသန ၂၁-ပါး ပြုခြင်း၏ အပြစ်ကို ဟောသော သတဓမ္မဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၄။ ။ဤအနေသန ၂၁—ပါးကို ရေတွက်ပြကြရာ၌ တကျမ်းနှင့် တကျမ်း အနည်းငယ်ကွဲလွဲကြ၏။ ။မဟာနိ၊ အရ ရေတွက်ပြသော်....

(၁) အုံ့ဩဘွယ်ဖြစ်အောင် ပြောဆိုနေထိုင်ခြင်း၊
(၂) ပစ္စည်းလာဘ်လာဘရအောင် ဆွယ်၍ ပြောခြင်း၊
(၃) အခြားသူတို့ လှူဒါန်းထားသည်ကို အခြားသူတို့အား သိစေခြင်း၊
(၄) အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုခြင်း၊
(၅) တနေရာမှ ရသောပစ္စည်းကို အခြားတနေရာ၌ ပေးကမ်းခြင်း၊
(၆) သစ်သားကိုပေးခြင်း၊
(၇) ထန်းရွက် သက်ငယ်ရွက်စသည်ကို ပေးခြင်း၊
(ဂ) ရေချိုးရာ၌ အသုံးပြုသော ဆပ်ပြာမှုန့်ခဲစသည်ကို ပေးခြင်း၊
(၉) မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချ၍ ကျွန်ုပ် ကျွန်တော်စသည်ဖြင့် လူတို့နှင့်ပြောဆိုခြင်း၊
(၁ဝ) အမှန်နည်းပါး အမှားများသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၊
(၁၁) မျက်နှာသစ်ရေစသည် ပေးခြင်း၊
(၁၂) ကလေးထိန်းပေးခြင်း၊ ကလေးကိုချော့မြှူခြင်း၊
(၁၃) မပင့်ဖိတ်ဘဲ အိမ်တွင်းသို့ဝင်ရောက်၍ နေထိုင်ခြင်း၊

(၁၄) မြေနေရာ ကောင်းမကောင်းကို ရွေးချယ်ပေးခြင်း၊
(၁၅) တိရစ္ဆာန်တို့၏ လက္ခဏာကျမ်းအတတ်ကိုသင်ပေးခြင်း၊ရွေးချယ်ပေးခြင်း၊
(၁၆) ယောကျ်ား မိန်းမတို့၏ လက္ခဏာ ကောင်း ဆိုး ကို ဟောပြောပေးခြင်း၊
(၁၇) နက္ခတ်ကို ရွေးချယ်ပေးခြင်း၊
(၁၈) လူတို့ခိုင်းစေသည်ကို လုပ်ကိုင်ပေးခြင်း၊
(၁၉) လူဘို့သတင်းစကားကို ယူဆောင်၍ ပြောဆိုပေးခြင်း၊
(၂၁) စားသောက်ဘွယ်ကို ပေးကမ်းခြင်း၊
(၂၁) မိမိအား လှူထားသောပစ္စည်းကို ပြန်ပေးခြင်း၊

တနည်း၊ ပဏ်—၂—ပါ—၂၊ ဌ—၄ ၌ ပါသောအတိုင်း ရေတွက်ရသော်....

(၁) လူများကို ဆေးကုပေးခြင်း၊
(၂) လူတို့၏ (ခရီးရှည်) စေတမန်လုပ်ခြင်း၊
(၃) လူတို့က အနီးအနား၌ ခိုင်းစေသည်ကို လုပ်ကိုင်ပေးခြင်း၊
(၄) အနာကို ဒါးခွဲပေးခြင်း၊
(၅) ဆေးလိမ်းပေးခြင်း၊
(၆) အန်ဆေးပေးခြင်း၊
(၇) ဝမ်းနုတ်ဆေးပေးခြင်း၊
(၈) နှာရှူဆေးပေးခြင်း၊
(၉) မျက်စဉ်းပေးခြင်း၊
(၁၀) ဝါးပေးခြင်း၊
(၁၁) သစ်ရွက်စသည်ပေးခြင်း၊
(၁၂) ပန်းပေးခြင်း၊
(၁၃) သစ်သီးပေးခြင်း၊
(၁၄) ရေချိုးဆပ်ပြာပေးခြင်း၊
(၁၅) ဒန်ပူပေးခြင်း၊
(၁၆) မျက်နှာသစ်ရေပေးခြင်း၊
(၁၇) မျက်နှာချေမှုန့် ပေါင်ဒါပေးခြင်း၊
(၁၈) မိမိကိုယ်ကိုအောက်ချ၍ လူတို့နှင့်ပြောဆိုခြင်း၊
(၁၉) အမှန်နည်းပါး အမှားများသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၊
(၂၀) ကလေးထိန်းပေးခြင်း၊ ကလေးကိုချော့မြှူခြင်း၊
(၂၁) လူဘို့၏သတင်းစကားကိုယူဆောင်၍ တအိမ်မှ တအိမ်သို့တရွာမှ တရွာသို့ သွားလာပို့ပေးခြင်း၊

ကျန်သော ကျမ်းများ၌လာသော အနေသန ၂၁–ကို ဤဆိုခဲ့ပြီးသော ၂–နည်းကို မှီး၍ ရေတွက်တတ်လေသကပြီ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် ပြုပေးကောင်းသည်ကို ရဟန်းခဏ်း၌ ပြဆိုထား၏။

အနေ့ာတတ္တသရ ပုဒ်အဖွင့်။ ။အပ — ပါ—ပ—အုပ်—၃၄၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၁။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၀၊

အနေ့ာမဒဿိဗုဒ္ဓဝံသ။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၁၆။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၅၊ ၁၆—သခ်ေ္ယနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်ရ၏၊ ဒုက္ကရစရိယာ ၁၀—လကျင့်ရ၏။ ။ပါ—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၁၊ ပကတိ ကိုယ်ရောင်တော်မှာ ၁၂—ယူဇနာအမြဲထွန်းလင်းတော်မူ၏။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၇။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၆၃။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅။ ။ ၎င်းပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၆။ ။ပါ—၂၁၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။

အပရစေတနာချို့ယွင်းမှုအပြစ်။ ။အာဂန္တုက သေဋ္ဌေးဝတ္ထု၊ အပရစေတနာချို့ယွင်း၍ စည်းစိမ်ကိုခံစားလိုစိတ်မရှိပုံ ဟောထား၏။မယ်ကဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၀၀။ ။အပုတ္တက သေဋ္ဌေးဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၃။ ။အပုတ္တကသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၉၀—၉၂၊ ဋ္ဌ—၁၄၆—၁၄၇။ ။အပရစေတနာ မချွတ်ယွင်းအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲလှကြောင်း၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၂၀။

အပရိဟာနိယတရား ၇—ပါး။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၆၂၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။သာရန္ဒဒသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၀၇—၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၁။ ။ဝဿကာရသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၀၉၊ ဋ္ဌ—၁၅၅။ ။(မင်းတို့အတွက် မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၇—ပါး။)

(၁) ညီညွတ်စွာ မပြတ်စည်းဝေးတိုင်ပင်ခြင်း။
(၂) အစည်းအဝေးသို့ တစုတရုံးတည်း အညီအညွတ် တက်ရောက်၍ မင်းတို့ပြုဘွယ်ကိစ္စကို ညီညွတ်စွာပြုကြပြီးကာ တစုတရုံးတည်း ညီညွတ်စွာ ပြန်ကြခြင်း။
(၃) ရှေးမင်းကောင်းတို့ ပညတ်ချက် ဥပဒေသများကို အစဉ်လိုက်နာခြင်း၊ မဖျက်ဆီးခြင်း၊ အသစ်ပညတ်ချက်မထုတ်ခြင်း။
(၄) အသက်ကြီးသော မင်းတို့ကို ရိုသေလေးမြတ်စွာ ပူဇော်ခြင်း၊ ၎င်းတို့၏ဆုံးမချက်ကို နာယူခြင်း။

(၅) အမျိုးသမီးကြီးငယ်တို့ကို နိုင်ထက်ကလူ အတင်းဆွဲယူ၍ အိမ်ထောင်မပြုခြင်း။
(၆) မြို့တွင်း မြို့ပြင်ရှိ နတ်ကွန်းစေတီတို့ကို ရိုသေလေးမြတ်စွာ ပူဇော်ခြင်း၊ ရှေးထုံးစံနှင့်အညီ (ဝါ) တရားနှင့်အညီ ဗလိနတ်စာပေးခြင်း။
(၇) တိုင်းပြည်သို့ မရောက်လာကုန်သေးသော ရဟန္တာ အသျှင်မြတ် တို့ကို ကြွလာစေခြင်း၊ ကြွလာပြီးသော ရဟန္တာအသျှင် တို့ကို ချမ်းသာစွာ နေထိုင်စေခြင်း၊ တရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက်ပေးခြင်း။

အပရိဟာနိယတရား ၇–ပါး။ ။(ရဟန်းတို့အတွက်)။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၁၃။

၁–၂–နံပါတ် ဆိုခဲ့ပြီးနှင့် တူ၏။

(၃) ပညတ်တော်မူအပ်ပြီးသော ဝိနယတို့ကို အစဉ်လိုက်နာ ကျင့်သုံးခြင်း၊ မပယ်ဖျက်ခြင်း၊ အသစ်မပညတ်ခြင်း။
(၄) သီလဝန္တ ဂုဏဝန္တ ပညာဝန္တ ဗဟုဿုတရှေဖြစ်သော ထေရ်ကြီး ဝါကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်း၊ ပူဇော်ခြင်း၊ ၎င်းတို့၏ ဆုံးမချက်ကို နာယူခြင်း။
(၅) မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော တဏှာအလိုဆိုးသို့ မလိုက်ပါခြင်း။
(၆) ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တို့ကို ရလွယ်သော တောရကျောင်းတို့၌ နေလိုစိတ်ရှိခြင်း။
(၇) မိမိကျောင်းတိုက် အာရာမ်သို့ မရောက်လာဘူး သေးသော သီတင်းသုံးဘော် ကောင်းတို့ကို လာရောက်စေခြင်း၊ လာရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းတို့ကိုလည်း ချမ်းသာစွာနေထိုင်စေခြင်း။

ဤကား ရဟန်းတို့အတွက် မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း, ကြီးပွားတိုးတက်ကြောင်း ၇–ပါးတည်း။

တနည်း ၇–ပါး။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–၁၁၀။

(၁) အခါခပ်သိမ်း ဗာဟိယကိစ္စများ၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။
(၂) စကားပြောခြင်း၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။
(၃) အိပ်စက်ခြင်း၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။
(၄) အပေါင်းအသင်း၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။
(၅) လောဘဆိုးရှိသော ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလိုသို့ မလိုက်ခြင်း။
(၆) မကောင်းသော မိတ်ဆွေများနှင့် မပေါင်းသင်းခြင်း။

(၇) သီလ ဝိပဿနာ ဈာန် အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်များဖြင့် မတင်းတိမ် မရောင့်ရဲသေးဘဲ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်မှ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း၊

တနည်း ၇–ပါး။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၁၉။

(၁) သဒ္ဓါ–သဒ္ဓါတရားရှိခြင်း။
(၂) ဟိရိမနာ–မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်း။
(၃) သြတ္တပ္ပီ–မကောင်းမှုမှ ကြောက်လန့်ခြင်း။
(၄) ဗဟုဿုတ–အကြားအမြင်များခြင်း။
(၅) အာရဒ္ဓဝီရိယ–ဝိပဿနာကို အားထုတ်ခြင်း။
(၆) သတိ–သတိ အမြဲရှိခြင်း။
(၇) ပညာ–ပညာရှိခြင်း။

တနည်း ၇–ပါး။ ။ဗောဇ္ဈင် ၇–ပါးကို ပွားများအားထုတ်ခြင်း။

တနည်း ၇–ပါး။ ။အနိစ္စသညာ၊ အနတ္တသညာ၊ အသုဘသညာ၊ အာဒီနဝ သညာ၊ ပဟာနသညာ၊ ဝိရာဂသညာ၊ နိရောဓသညာ၊ ဤ ၇–ပါးဖြစ်အောင် အားထုတ်ခြင်း။

တနည်း ၆–ပါး။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၆၇–၆၈၊ ဋ္ဌ–၁၂၁။

(၁) မျက်မှောက် မျက်ကွယ်မရွေး သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ ကာယကံမေတ္တာ ရှိခြင်း။
(၂) ဝစီကံမေတ္တာရှိခြင်း။
(၃) မနောကံမေတ္တာရှိခြင်း။
(၄) တရားနှင့်ညီစွာရသော ပစ္စည်းများကို မခွဲခြမ်းမဝေဘန်ဘဲ ညီညွတ်စွာ အတူသုံးစွဲခြင်း။
(၅) သီလရှိသော ရဟန်းအချင်းချင်း အတူတကွနေထိုင်ရခြင်း။
(၆) တူမျှသော သမ္မာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော ရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ နေထိုင် ရခြင်း။

တနည်း ၄–ပါး။ ။အပရိဟာနိယသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၄၈၊ ဋ္ဌ–၃၀၀။

(၁) သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။
(၂) ဣန္ဒြေ ၆–ပါး၌ အကုသိုလ် မဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်ခြင်း။
(၃) စားသောက်မှု၌ အတိုင်းအရှည်ကိုသိခြင်း။
(၄) နိုးကြားမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်း။

(၁) သီလသမ္ပန္န။
(၂) ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒွါရတာ။
(၃) ဘောဇနေမတ္တညုတာ။
(၄) ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တတာ။ ။ပါ—၌ ဂါထာများမှတ်သားဘွယ်။

အပ္ပဋိဝိဘတ္တဘောဂီ ပုဒ်အဖွင့်။ ။(သာရဏီယ ကျင့်ဝတ်ဓလေ့တိုင်း၌ ရှိ၏) အတူနေသူတို့နှင့် ခွဲခြမ်း ခွဲခြမ်းပြုလုပ်၍ ပစ္စည်းများကို မသုံးစွဲဘဲ စိတ်တူကိုယ်မျှ အတူတကွ သုံးစွဲခြင်းဟူလို။)

အပ္ပမာဒနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်။ ။အပ္ပမာဒသုတ်၊ (တရားတို့တွင် အချုပ်ဆုံးဖြစ်၏) အံ—၁၀—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—၂၀၉။ ။သဂါ—သံ—၈၇၊ ဋ္ဌ—၁၄၂၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများပါ၏။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၃—၁၄၅၊ ပမာဒဒိဝဂ္ဂ—အံ။ ။ပတိဋ္ဌိတသုတ်၊ ပဒသုတ်၊ သံ။ ဓမ္မပဒ၌ များစွာရှိသေး၏။ ။အကျိုးများပုံဟောသော ဥဘယတ္ထသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၇၅။ ။အကျိုးပြဂါထာများ၊ ထေရ—ပါ—၃၃၄—၃၃၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၇—၃၃၁၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၃၂၆။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၆၃။ ။ကူဋ္ဌာဒိသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၀။ ။တထာဂတသုတ်—သံ၊ အပ္ပမာဒပေယျာလဝဂ္ဂ၊ မဟာ—သံ—ပါ—၃၈၊ ဋ္ဌ—၁၇၀။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၂၈။ ။မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၁။ ။နေတ္တိ—ပါ—၃၀။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၉။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၉၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၃။ ။အပ္ပမာဒအကျိုး၊ အံ—၁—ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—၆၅။ ။ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၆၅။ ။အပ္ပမာဒသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။ဒုစရိုက်နှင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုပယ်ရန်၊ သုစရိုက်နှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ပွားရန်ဟောသော အပ္ပမာဒသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၃၄၊ ဋ္ဌ—၃၃၀။ ။စန္ဒိမာဒိသုတ်—သံ။

အပ္ပဂဗ္ဘ ၃—မျိုး။ ။(ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်သုံးပါး ကြမ်းထမ်းခြင်းမှ ကင်း၏ဟူလို) စန္ဒူပမာသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၅၅၊ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၈၃။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၇၂—၁၇၅—၃၃၂၊ဋ္ဌ—၂၉၂—၂၉၄။ ။မေတ္တာသုတ်တွင်ပါသော အပ္ပဂဗ္ဘော ဟူသောအဖွင့်။

အပ္ပဋိကူလေ ပဋိကူလသညီ၊ ပဋိကူလေ အပ္ပဋိကူလသညီ ဖြစ်အောင် နှလုံးသွင်းပုံ။ ။မေတ္တာသဟဂတသုတ်၊မဟာ—သံ—ပါ—၁၀၄၊ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ။တိကဏ္ဍကီသုတ်၊အံ—၅—ပါ—၁၄၉၊ဋ္ဌ—၅၂။ ။ပေဋက—ပါ—၂၉၅—၆—၇။ ။ဒီဃ—၃—

ပါ—၉၃၊ ဋ္ဌ—၇၉။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၁၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် မဟုတ်သည်၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဟု နှလုံးသွင်းနိုင်အောင်, စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် မဟုတ်ဟု နှလုံးသွင်းနိုင်အောင် ဟောထား၏။

အပါယံ ဒုဂ္ဂတိံ ဝိနိပါတံ စသောပုဒ်များအဖွင့်။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၈၅၊ ဋ္ဌ—၃၇၆။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၈၉။ ။ဣတိ—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—၆၉။ ။မဟာနိ ပါ—၂၇၆၊ ဋ္ဌ—၃၃၅။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၄၊ ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—၃၃၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၅၇။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၅၃—၆၃၊ နေတ္တိ—ပါ—၈၅၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။ ။ဒီဃ—၂··ပါ—၈၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၄။ ။ဝိ—၁—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၅။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၂။ ။ အပါယ်သုံးဘုံဝိဂ္ဂဟ၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၃၅၊ ပါ—၃၅၂။ ။အပါယ်လေးပါး ဒုက္ခကို အကျယ် ဟောသောဗာလပဏ္ဍိတသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၀။

အပါယ်လေးဘုံမှ အလွတ်ဖြစ်သော ပြိတ္တာများ။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၁၀—၅၃။ ။ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။ပိယင်္ကရသုတ်၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၁၊ဋ္ဌ—၂၈၂။ ။ ပိယင်္ကရမာတာ၊ ဥတ္တရမာတာ၊ ဖုဿမိတ္တာ၊ ဓမ္မဂုတ္တာ ဘီလူးမစသည်၊ အံ—၇—ဋ္ဌ—၁၆၃။ ။ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ၇—ပါးခဏ်း၌ ရှိတတ်၏။

အပါယ်လေးဘုံမှ စုတေသူတို့ လူဘုံ နတ်ဘုံသို့ ရောက်သည်မှာ နည်းပါးလှ ကြောင်း ဟောသော နိရယမနုဿ နိရယာဒိသုတ်များ၊ မဟာ—သံ—ပါ—၄၁၃။ ။အံ—၁—ပါ—၃၇—၃၉၊ ဋ္ဌ—၃၇၈။

အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၇—၁၄၄၊ ။ဂါထာ—၂—ပုဒ်ပါ၏။ ။အဘိ—၂—ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၁။ ။ ဒုက္ခသစ္စာခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။

အပ္ပိစ္ဆတာဒိ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၄၊ (မှတ်သားဘွယ်ရာ ဝတ္ထုများပါ၏) လောဘနည်းခြင်း, အလိုနည်းခြင်းဟူလို။ ။ အပ္ပိစ္ဆ ၄-မျိုး၊ အံ—၁—ပါ—၁၁—၁၄၊ ဋ္ဌ—၅၇—၅၈။ ။အံ—၈—ဋ္ဌ—၂၂၆။ ။ ဥဒါန—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၆၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၈၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၈၅။ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၂၄၆၊ ပါ—၂၄၉။ ။အပ္ပိစ္ဆတာဂုဏ်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၇၄၊ ပါ—၃၆။ ။၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးကျူးတော်မူခဏ်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၉—၁၈၀။

(၁) ပစ္စယအပ္ပိစ္ဆ—ပစ္စည်း၌ရလိုမှု လောဘနည်းပါးခြင်း။
(၂) အင်္ဂမအပ္ပိစ္ဆ—မင်္ဂဖိုလ်ရသည်ကို သူတပါးတို့အား မသိစေလိုခြင်း၊ (ဝါ) လျှို့ဝှက်ခြင်း။
(၃) ပရိယတ္တိအပ္ပိစ္ဆ—ကျမ်းဂန်၌ တတ်သိလိမ္မာသည်ကို လျှို့ဝှက်ခြင်း။
(၄) ဓုတင်္ဂအပ္ပိစ္ဆ—ဓုတင်စသောအကျင့်၌ အကျင့်ကောင်းသည်ကို သူတပါး မသိအောင် လျှို့ဝှက်ခြင်း။

အပုတ္တကသေဋ္ဌေးဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၃၊ အပရစေတနာ ချို့ယွင်းခဲ့မှုကြောင့် ပစ္စည်းကောင်းများကို သုံးဆောင်လိုစိတ်မရှိပုံ၊ တူဖြစ်သူကို သတ်ခဲ့မှုကြောင့် သားသမီးမရပုံ၊ ယခုအခါတွင် ရောရုဝရဲ၌ ကျရောက်ခံနေရပုံတို့ကို ဟောထား၏။ ။အပုတ္တကသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၉၀—၉၂၊ ဋ္ဌ—၁၄၆—၁၄၇။

အပ္ပံဝါ မဟန္တံဝါ ဘောဂက္ခန္ဓံ ပဟာယ၊ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ ပဟာယ၂—ပုဒ်အဖွင့်။ ။အံ—၄—ပါ—၅၂၉၊ ဋ္ဌ—၃၇၅။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၃။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—၈၆။ ။ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၃၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၉။ ။တထောင်တန်အောက်ပစ္စည်းကို အပ္ပ၊ တထောင်တန်မှ အထက်ကို မဟန္တ ဟု ဖွင့်ပြ၏။ ။ဆွေမျိုးပေါင်း ၂၀—ယောက်မှ အောက်ကို အပ္ပ (အနည်း) ၂၀—မှ အထက်ကို မဟန္တ (အများ) ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

အပြစ်ပြ၍ ဆုံးမတတ်သူ ဆရာဟူလော၊ လက်ာဆိုင်ရာဂါထာ၊ မဟာနိ—ပါ—၄၀၄၊ ဋ္ဌ—၄၁၄။ ။ထေရ—ပါ—၃၄၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၇။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၅၆။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၄၇။

နိဓီနံဝ ပဝတ္တာရံ၊ ယံ ပဿေ ဝဇ္ဇဒဿိနံ။
နိဂ္ဂယှဝါဒိံ မေဓာဝိံ၊ တာဒိသံ ပဏ္ဍိတံ ဘဇေ။
တာဒိသံ ဘဇမာနဿ၊ သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။ ။

ချီးမွမ်းလျှင် တပည့်၊ ကဲ့ရဲ့လျှင် ဆရာ၊ ဟူသောစကားပုံနှင့်လည်း သင့်လျော်လှ၏။

အပြစ်ရှိသည်ကို ပြေပျောက်စေရန် တောင်းပန်ပုံ ပါဠိ စကား။ ။ဝိ—၂—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၆။ ။ဝိ—၄—ပါ—၃၅၂။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၈၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၁။ ။ပဏ္ဏ—၂—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၆။

"အစ္စယော မံ ဘန္တေ အစ္စဂမာ ယထာဗာလံ ယထာမူဠှံ ယထာ အကုသလံ ယာဟံ ဝေမကာသိံ၊ တဿာမေ ဘန္တေ အယျော အစ္စယံ အစ္စယတော ပဋိဂ္ဂဏှာတု အာယတိံ သံဝရာယာတိ။

ဝိ—၂—ပါ-၃၀။ ။အရာအားလျော်စွာ အနည်းငယ် ပြင်ဆိုရသည်သာ ထူး၏။

အပေါင်းအသင်းနှင့် နေရခြင်းအပြစ်။ ။အပေါ်ရှိက ငြင်းခုံရတတ်ကြောင်း ဆုံးမသောဂါထာ၊မဟာဇနက ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၄၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၇၁—၇၂။ ။အပေါင်း အသင်းနှင့် နေရသည်မှာ ထိခိုက်တတ်ကြောင်း၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ဋ္ဌ-ပ—အုပ်—၁၉၄။ ။ရဟန်းတော် များအား အပေါင်းအသင်းနှင့် နေထိုင်မှုကို များစွာအပြစ်တင် ဟောထားသော မဟာ သုညတသုတ်၊ ပဏ္ဏ—၃—ပါ—၁၅၁၊ ဋ္ဌ—၁၁၀၊ တပါးတည်းနေမှ ချမ်းသာ ကြောင်း။ ။သင်္ဂဏိကာရာမသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၆၉၊ ဋ္ဌ—၁၃၇။ ။ နာဂသုတ်၊ အံ—၉—ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၂။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၇၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၅။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၇၉။

အဖြေ ၄မျိုး။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၇၄။ ။ပဉှာဗျာကရဏသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၅၅၊ ဋ္ဌ—၃၀၄။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၄၇။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၆၂။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၆။ ။ပေဋက—ပါ—၂၂၅။ ။ဒီဃ—၂-ဋ္ဌ—၁၅၇။ ။၃—ပါ—၁၉၂၊ ဋ္ဌ—၂၀၅။ ။၅—မျိုး၊ အဘိ—၆—ပါ-ပ—အုပ်—၃၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၉။

(၁) ဧကံသဗျာကရဏ—မေးသမျှကိုသာ အတိအကျဖြေကြားခြင်း။
(၂) ဝိဘဇ္ဇဗျာကရဏ—အကျဉ်း မေးသည်ကို အကျယ် ဝေဘန်၍ ဖြေကြား ခြင်း။
(၃) ပဋိပုစ္ဆာဗျာကရဏ—မေးသူအား တဖန်ပြန်၍ မေးပြီးမှ ဖြေကြားခြင်း။
(၄) ဌပနီယဗျာကရဏ—မေးသည်ကို ထား၍ အခြားသော စကားတို့ဖြင့် ပုံဆောင်၍ ဖြေကြားခြင်း၊ (ဝါ) မဖြေသင့်သော အဖြေဖြစ်၍ သင့် လျော်အောင် ပုံဆောင်၍ ဖြေဆိုခြင်းတည်း။ ။အဖြေ ၅—မျိုးကို အဘိဓမ္မာ၌ ပြလတ္တံ့။

အမ္ဗပါလိထေရီ။ ။ထေရီ—ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၄၊ ရဟန္တာထေရီတပါးကို ပြည့် တန်ဆာမဟုဆဲရေးခဲ့ဘူးသောကြောင့်အဆုံးဘဝတိုင်အောင် ပြည့်တန်ဆာမ ဖြစ်ရပုံ၊ သရက်ပင်ခွကြားမှ ပေါက်ဖွားသူ။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၉၅။ ။

၂၉၅။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—ဂ၁၊ ဌ—၁၃၅။ ။ဝိ—၃—ပါ—၃၂၆၊ (ဘုရားရှင်အား အာရာမ်လှူပုံ)။ ။ဝိ—၃—ပါ—၃၇၇၊ ဌ—၃၉၆။

အမ္ဗူပမ နိဒ္ဒေသ။ ။သရက်သီး ဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ အဘိ—သရက်သီးခဏ်း၌ ရေတွက်ပြလတ္တံ့။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၅၁၊ ဌ—၇၆။ ။အမ္ဗသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၂၁၊ ဌ—၃၂၆။

အဘယတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေ့ရ—ပါ—၂၂၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၃၊ ဓမ္မကထိကအကျိုး၊ ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၅ဂ၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၆၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ သားတော်ဖြစ်၏။

အဘိက္ကန္တသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၄—နက်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂ဂ၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၃။ ။ပါ—၁၉၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၁၃။ ။အံ—၂—ဌ—၁၄။ ။အံ—၃—ဌ—၂၃ဂ။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဌ—၉၆။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁ဂ၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၆။ ။ဝိမာန—ပါ—၁၀၊ ဌ—၄၆။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၂၀၃၊ ပါ—ဂ၀။ ။၃—ဌ—၁၄၂း ပါ—၁၅ဂ။ ။ဝိ—၁—ပါ—၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၃ဂ၊ (အဘိက္ကန္တသဒ္ဒေါ ခယ သုန္ဒရာဘိရူပ အဗ္ဘာနုမောဒနေသု ဒိဿတိ။)

အဘိသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၄—နက်။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၁ဂ။ ။ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၆။ ။အဘိ—၁—ဌ—၂၀၊ (အဘိသဒ္ဒေါ ဝုဍ္ဍိလက္ခဏာပူဇိတပရိစ္ဆိန္နာဓိကေသု ဒိဿတိ။)

အဘိဇာတိ ၆—မျိုး။ ။(တိတ္ထိတို့အလိုနှင့် ဘုရားရှင်အလိုတော်အရ ခွဲပြခဏ်း) ဆဠာဘိဇာတိသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၃၆၊ ဌ—၁၂၆။ ။တိတ္ထိတို့ အလိုသန့်သန့် ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၇၃၊ ဌ—၃၁၄။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၇၀၊ ဌ—ဂ၄။ ။သူရားရှင်အလိုသန့်သန့် ဒီဃ—၃—ပါ—၂၀၇၊ ဌ—၂၂၀။

အဘိဘူထေရ ဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၂၆၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၇ဂ၊ ဝေဿဘူဘုရားရှင်၏ ခတ်တော် ကောက်အုံ့ဆဲဆဲတွင် နံ့သာရေဖြင့် ထင်းမီးကိုငြိမ်းစေရကျိုး၊ အာရဗ္ဘထ နိက္ကမထ စသော ဂါထာများဖြင့် သူ၏ဆွေမျိုးများအား ဟောကြား၏။ ။ထေရ—ဌ—၄၇ဂ—၌ ပါသော အပဒါနကျမ်းစာအညွှန်းမှာ နာမည်ချင်းမတူဘဲ အပဒါန ပါ—၌ စိတကာနိဗ္ဗာပကတ္ထေရအပဒါန ဟုရှိ၏။ ။ဌ—၌ကား ၎င်းအမည်ရှာမတွေ့။ ။အဘိဘူပုဒ်ဝိဂ္ဂဟအပ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၉။

အဘိဘူထေရ် ဖြဟ္မာပြည်တက်၍ တရားဟောတော်မူပုံ။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၁၀၊ ပါ—၄။ ။သိခီဘုရားရှင်၏ လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်တော်မူ၏။ ။ အရုဏဝတီသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၂၈၊ ဌ—၂၀၆။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၇—၁၅၈၊ ဌ—၂၀၃။

အာရဗ္ဘထ နိက္ခမထ၊ ယုဥ္ဇထ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
ဓုနာထ မစ္စုနော သေနံ၊ နဠာဂါရံဝ ကုဥ္ဇရော။ ။
ယော ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ အပ္ပမတ္တော ဝိဟိဿတိ။
ပဟာယ ဇာတိသံသာရံ၊ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿတီတိ။ ။

အားတက်ဘွယ် ကောင်းလှသော ဂါထာများ။

အဘိရူပ နန္ဒာထေရီ။ ။ထေရီ—ပါ—၃၈၁၊ ဌ—၂၆၊ ရုပ်လှရာ၌ ယစ်မူးနေသည်ကို ပြေပျောက်စေရန် တန်ခိုးတော်ဖြင့် ၎င်းထက်လှသော နိမ္မိတသူငယ်မကို ဖန်ဆင်းပြပြီး တခဏခြင်း အိုပြ, နာပြ, သေပြ၍ တရားထူး ရစေတော်မူပုံ၊ အဘိ—ဖြုတ်၍ ရူပနန္ဒာဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏၊ သိက္ခမာန်ဘဝကပင် ရဟန္တာ ဖြစ်သည်။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၉၀၊ ခေမကသာကီဝင်၏ သမီးဖြစ်သည်။

အဘိညာဥ် ၆—ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ္ဏ—၂—ပါ—၂၀၉၊ ဌ—၁၈၁။ ။ အံ—၃—ပါ—၂၅၆။ ။အံ—၈—ပါ—၁၂၅၊ ဌ—၂၄၃။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၅၊ ဌ—၇၂။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၄၇၊ ဌ—၄၀၃။ ။အဘိညာဥ်ကို ရအောင် အားထုတ်နည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁—၃၇—၅၆။ ။ပါရမီပြည့်သူ, ပစ္ဆိမဘဝိက ဘုရားလောင်းတို့မှာ ပရိကမ်ပြုဘွယ် မရှိတော့ကြောင်း၊ ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၀။ ။ရအောင် အားထုတ်နည်း၊ ဌ—၁၃၁။ ။အဘိညာဥ် သုံးပါး (ပု—ဒိ—အာ)၏ ဥပမာ၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၃၄၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၃။ ။ အဘိညာဥ် ၆—ပါး ဂါထာ၊ အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၄။

ဣဒ္ဓိဝိဓံ ဒိဗ္ဗသောတံ၊ စေတောပရိယဉာဏကံ။
ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏဉ္စ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသဝက္ခယန္တိ။ ။

(၁) ဣဒ္ဓိဝိဓ—တန်ခိုးအမျိုးမျိုးကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း။
(၂) ဒိဗ္ဗသောတ—နတ်တို့၏ နားကဲ့သို့ ဝေးသောအသံ, တိုးတိုးပြောသော အသံကို ကြားနိုင်ခြင်း။
(၃) စေတောပရိယ—သူတပါးတို့၏ စိတ်ကို သိနိုင်ခြင်း။

(၄) ပုဗ္ဗေနိဝါသ—ရှေးရှေး ဘဝ များစွာ၌ ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို အောက်မေ့နိုင်ခြင်း။
(၅) ဒိဗ္ဗစက္ခု—နတ်တို့၏မျက်စိကဲ့သို့ ဝေးသောအဆင်း, သေးငယ်သော အဆင်းကို မြင်နိုင်ခြင်း။
(၆) အာသဝက္ခယ—အာသဝေါတရားတို့ကို ကုန်ခမ်း စေတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်။

ရှေ့ ၅—ပါး လောကီအဘိညာဉ်,နောက် တပါးကား လောကုတ္တရာအဘိညာဉ်တည်း။ ။သမထ ဘာဝနာကို နိုင်နင်းစွာ အားထုတ်နိုင်က သာသနာပ အခါ၌လည်း ရှေ့အဘိညာဉ် ၅—ပါးကိုရနိုင်ကြ၏။

သတ္တဝါတို့ ကံအားလျော်စွာ ထိုထိုဘုံဘဝသို့ လားကြရသည်ကို မြင်သိနိုင်သော ယထာကမ္မူပဂအဘိညာဉ်။

အနာဂတ်ကာလ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သည်ကို သိနိုင်သော အနာဂတံသ အဘိညာဉ်၊ ဤ ၂—ပါးကို ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်၌ သွင်းယူရ၏။

အဘိဘာယနတရား ၈—ပါး။ ။အဘိညာဉ်ဝင်စားရာ၌ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့ကိုရင်း, ဆိုင်ရာဆိုင်ရာအာရုံတို့ကိုရင်း လွှမ်းမိုးနိုင်သော နှလုံးသွင်း ၈—မျိုး၊ အဘိညာဉ်ကို ဝင်စားရာ၌ နိုင်နင်းလှသည်၊ ဈာန်သမာပတ်ကို နိုင်နင်းစွာ ဝင်စားနိုင်သည်ဟူလို။ ။ပဏ္ဏ—၂—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။အံ—၁၀—ပါ—၃၀၄။ ။အံ—၁—ပါ—၄၂၊ ဋ္ဌ—၄၀၅။ ။အံ—၈—ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—၂၄၃။ ။ပဋိသံ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၀။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၁၅—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၀။ ။၂—ပါ—၉၂၊ ဋ္ဌ—၁၅၁။ ။အဘိ—၁—ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။ ။အဘိဘာယတန ပုဒ်အဖွင့်၊ မဟာနိ—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။

အဘိဓမ္မာမည်ပုံဂါထာ။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၀။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆။ ။ စုဏ္ဏိယ—အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃။

အဘိဉေယျာဒိဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။အဘိ—၂—ပါ—၄၄၁၊ ဋ္ဌ—၅၀၆၊ ခန္ဓာအာယတန စသည်ကို အဘိဉေယျ ပရိဉေယျ ပဟာတဗ္ဗ ဘာဝေတဗ္ဗ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ ခွဲပြခဏ်း။ ။ပဋိသံ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၉၊ အဘိဉေယျ နိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ၊ ၎င်း၌ အပြေပေါင်း "၇၇၄၀" ရှိကြောင်း ဋ္ဌ—၁၀၁။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၇၇။ ။အဘိညာသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၇၀၊ ဋ္ဌ—၃၉၆။

အဘိသမယ သံယုတ္တ။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၃၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၁၉၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်ကိုရသောသူတို့၏ ကြွင်းကျန်သောဒုက္ခမှာ အလွန်နည်းပါးသည့်ကြောင်း ဥပမာများနှင့် မဂ်ဖိုလ်ရသူတို့ကို ချီးကျူးထားသည်။ ။အဘိသမယဝဂ္ဂ၊ မဟာ—သံ—ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၃၃၃။ ။အဘိသမယကထာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၉၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၂။

အမတော်ငွေ ချေးငှါးခြင်း အလေ့။ ။(မင်းတို့က ဆင်းရဲသား တို့အား ထောက်ပံ့ငွေ) သုံးနှစ်အတွင်းအတိုးမယူကြသော ရှေးထုံးစံရှိခဲ့ပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၃၃။ ။အံ—ဂ—ဋ္ဌ—၁၉၄။ ။ဣတိ—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—ဂ၉—၉၀။ ။ တိုင်းသူပြည်သားတို့အား မျိုးရိက္ခာ စရိတ်စသည်ကို လုံးဝအတိုးမယူဘဲ အခမဲ့ ထောက်ပံ့ခဲ့သော မဟာဝိဇိတမင်း၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၆၅။

အမာသဒ္ဒါသည် သဟအနက်ကို ဟော၏။ ။(အမတ်ဟော အမစ္စပုဒ်၌ ပါသော အမာသဒ္ဒါ)။ ။ဣတိ—ပါ—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၇။ ။စရိယာ—ပါ—၄၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၅၇။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၅။ ။သုခဒုက္ခေသု အမာသဟ ဘဝါတိ အမစ္စာ။

အမိကား တိုက်၊ အသိုက် မယား၊ သားကား မြေးယှက်၊ နှောင်ဖွဲ့တဏှာ။ ။ ဟူသော အဖြေဂါထာ။ ။ကုဋိကာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—ဂ၊ ဋ္ဌ—၃၆။ ။ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉။

မာတရံ ကုဋိကံ ဗြူသိ၊ ဘရိယံ ဗြူသိ ကုလာဝကံ။
ပုတ္တေ သန္တာနကေ ဗြူသိ၊ တဏှံ မေ ဗြူသိ ဗန္ဓနန္တိ။ ။

အမိသည် တိုက်နှင့်တူ၏၊ မယားသည် အသိုက်နှင့် တူ၏၊ သားသမီးသည် မြေးယှက်တတ်သော အစေးနှင့် တူ၏၊ တဏှာသည် နှောင်အိမ် (ဝါ) လှောင်အိမ် (ဝါ) ထောင်နှင့်တူ၏ဟူလို။

အမိဝမ်းခေါင်း အောင်းနေသော သူငယ်အား အာဟာရဖြစ်ပုံ ဂါထာ။ ။ ဣန္ဒကသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၅။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၁၅။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၉၃။ ။အဘိ—၅—ပါ—၃၅၉၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၃—၁၆၂။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၅၀၁။

ယဉ္စဿ ဘုဉ္ဇတီ မာတာ၊ အန္နံ ပါနဉ္စ ဘောဇနံ။
တေန သော တတ္ထ ယာပေတိ၊ မာတုကုစ္ဆိဂတော နရောတိ။ ။

အမေးပုစ္ဆာကို ဖြေဆိုရာနှင့် စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုး။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၄၇–၁၄၈၊ ဌ–၇၄။ ။ပဋိဘာနသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၅၂၊ ဌ–၃၃၆။

(၁) အကြောင်းယုတ္တိနှင့် တကွ သင့်လျော်အောင် ဖြေဆိုနိုင်သော်လည်း ချက်ခြင်းမဖြေနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်။

(၂) ချက်ခြင်းဖြေဆိုတတ်သော်လည်း အကြောင်းယုတ္တိနှင့်လျော်စွာ မဖြေဆိုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်။

(၃) ၂–မျိုးစုံဖြစ်အောင် ဖြေဆိုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်။

(၄) ၂–မျိုးစုံဖြစ်အောင် မဖြေဆိုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်။

အမျှဝေရန် တောင်းပန်ကြပုံ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၃။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၇။ ။အမျှဝေသောအခါ ယမမင်းကြီးကိုမမေ့ကြရန်၊ ပဏ်–၃–ဌ–၁၆၆။ ။နှစ်ဦးစုံ အကျိုးရှိကြောင်း ရှင်းပြချက်၊ အံ–၁–ဌ–၁၄၇။ ။အံ–၇–ဌ–၁၇၁၊ ပါ–၄၄၄၊ အနာဂါမ် နန္ဒမာတာ ဥပါသိကာမကြီး၏ တရားသံကို ကြား၍ ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းကြီးက သာဓုခေါ်ပုံ။

အမြတ်ဆုံးသောအရာ ၄–မျိုး ဂါထာ။ ။အဘိ–၂–ဌ–၃၀၀။ ။အဘိ–၅–ပါ–၄၃၃။ ။ပဋိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၆၂၊ ဌ–၂၆၆။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၃။

မဂ္ဂါနဋ္ဌင်္ဂိကော သေဋ္ဌော၊ သစ္စာနံ စတုရော ပဒါ။
ဝိရာဂေါ သေဋ္ဌော ဓမ္မာနံ၊ ဒွိပဒါနဉ္စ စက္ခုမာတိ။ ။

အမြတ်ဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အခြေနှစ်ချောင်းထဲမှသာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း။ ။ဣတိ–ဌ–၂၇၀။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၄၊ အခြေနှစ်ချောင်းထဲမှသာ စကြဝတေးမင်း၊ မဟာသာဝက၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဗုဒ္ဓဖြစ်နိုင်ကြောင်း။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၅၇၊ ပါ–၃၀၂။

အမိုက်မှောင် အင်္ဂါလေးပါး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၄။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–၁၂၅။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၇၃။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၇၆၊ ဌ–၃၃၁။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၂၀၄၊ ပါ–၈၀။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၀။

၁—လကွယ်နေ့။
၂—သန်ကောင်ယာမ်။
၃—မိုးမှောင်ကျ။
၄—တောအုပ်တွင်း။

အမှိုက်ကြားမှ အမြိုက်များ ထွက်တတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂ဝဝ။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂ဂ၊ အညွှန်း။

အမျိုးအနွယ် ဂ—မျိုး။ ။ဤ ဂ—မျိုးတွင် အရိယာဝံသ သာ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း၊ မဟာနိ—ပါ—၃၉ဂ၊ ဋ္ဌ—၄၁၃။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၁၁၆။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၇၆။ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၉၁၊ ပါ—၁ဂဂ။

၁—ခတ္တိယဝံသ၊
၂—ဗြာဟ္မဏဝံသ၊
၃—ဝေဿဝံသ၊
၄—သုဒ္ဒဝံသ၊
၅—သမဏဝံသ၊
၆—ကုလဝံသ၊
၇—ရာဇဝံသ၊
ဂ—အရိယဝံသ၊

အယူတော်မင်္ဂလာလျှောက်ထုံး။ ။ရှေးကလည်းရှိခဲ့ဘူးပုံ၊ အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၅၂။ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၇ဝ၊ ပါ—ဂ၅။

အယောဃရ စရိယ။ ။စရိယာ—ပါ—၄၁ဝ၊ ဋ္ဌ—၁ဂ၉၊ ဘီလူးမစားနိုင်ရန် သံအိမ်ဖြင့် လျှောင်ထားရသောကြောင့် ၎င်းအမည်ရသည်၊ နေကွမ္မပါရမီကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အယောဃရ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၅၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၉၅၊ ရသေ့ပရိသတ် ၁၂—ယူဇနာရှိကြောင်း။

အယောနိသောမနသိကာရ ပုဒ်အဖွင့်။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၅။ ။ပဏ္ဏာ—၁—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂ဂ၅။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၆ဂ။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃ဂ၇၊ ဋ္ဌ—၂၅၇—၄ဂ၂။ ။ပဏ္ဏာ—၁—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၆။ ။၎င်း၏အပြစ်များကို ဟောသော အညတ္တိယသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—၁ဂဂ။ ။မှတ်သားဘွယ် ဝတ္ထုများပါ၏။ ။အံ—၁—ပါ—၁၁—၂—၃—၄—၁၅၊ ဋ္ဌ—၆၂။ ။ပဋိသံ—ပါ—ဂ၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၄။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၅၉၊

ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။အယောနိသော မနသိကာရသုတ်၊ ပါ—၈၃။ ။သံယုတ္တ—ဋ္ဌ အကျယ်ရှိပြီ၊ အယောနိသောမနသိကာရကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆—ပါးဖြစ်တတ်ပုံ ပဏ်—၁—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၃။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၊ (သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ၂—ပါးကို အရင်းခံ၍ ကာလ သုံးပါးဖြင့် ပွါးသော် ၆—ပါးဖြစ်၏။)

အရကွေယျတရား ၄—ပါး။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀။ ။အံ—၇—ပါ—၄၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၄၊ အရက္ခေယျသုတ်၊ ဤဋ္ဌ အနုပဝဇ္ဇသုံးပါး၊ ပေါင်း ၇—ပါး ဟောထား၏။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၈၂၊ ဋ္ဌ—၁၇၅၊ ဤဋ္ဌ သုံးပါး။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၅၄။ ။ဘုရားရှင်၌ ထူး၍ မစောင့်ရှောက်ရဘဲ စင်ကြယ်သောတရား လေးပါး။

၁—ပရိသုဒ္ဓ ကာယသမာစာရ၊
၂—ပရိသုဒ္ဓ ဝစီသမာစာရ၊
၃—ပရိသုဒ္ဓ မနောသမာစာရ၊
၄—ပရိသုဒ္ဓါဇီဝ။

အရည (တော) ပုဒ်ကို အရကောက်ပြပုံ ၃—နည်း။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၁၇၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—၁၀၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၆၉။ ။အပ — ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၄၊ ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၀၊ ပါ—၅၇။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၀၊ တောရကျောင်း အင်္ဂါမြောက် မမြောက် တိုင်းတာပြပုံ။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၅၀၊ ပါ—၂၆၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—၈၃။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၈၇—၁၈၈၊ ပါ—၆၇။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၆။ ။အရညနှင့် ဝနပတ္ထ အရကောက်၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၃။ ။အံ—၂—ပါ—၆၂၊ ဋ္ဌ—၂၆။

အရဏဝိဘင်္ဂသုတ်။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၉၂၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့ လိုက်နာရန်နှင့် ကိလေသာကင်းအောင် နေထိုင်နည်းကို ဟောထား၏။ ။ အရဏဝိဟာရဥာဏကထာ မာတိကာ၊ ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅။ ။ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၉၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၁၊ ရဟန္တာတို့၏ နေထိုင်နည်း။

အရဟန္တသုတ်။ ။အရဟန္တဝဂ္ဂ—ခန္ဓ—သံ—ပါ—၆၈၊ ဋ္ဌ—၂၅၈—၂၀၉၊ ရဟန္တာ အသျှင်တို့၏ ဂုဏ်များကို ချီးကျူးထားသော ဂါထာများ။ ။ရဟန္တာ

အသျှင်တို့ ကျူးရင့်သော သီဟနာဒကထာလည်းမည်၏။ ။အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၈၂။ ။ရဟန္တာခဏ်း၌ များစွာရှိ၏။

အရဟတ္တမဂ်ကို ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဘုရားဂုဏ်တော်များအပြည့်အစုံ ရလာကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၃၈၊ ဋ္ဌ—၂၄၁။ ။သာဝကတို့လည်း နည်းတူ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၆၂၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေနေဝ ဟိ ဗုဒ္ဓဂုဏာ နိပ္ပဒေသာ ဂဟိတာ ဟောန္တိ။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၃၃။ ။ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၃၉၁။ ။ပါ—၁၃၈၊ ဋ္ဌ—၁၃၈၊ သဗ္ဗညုဘာဝေါ ဟိ အရဟတ္တမဂ္ဂေန သိဇ္ဈတိ၊ အရဟတ္တဖလာဓိဂမေန သိဒ္ဓေါ ဟောတိ။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၂၊ သာဝကတို့လည်း နည်းတူရလာကြောင်း။ ။အံ—၈—ဋ္ဌ—၂၀၄။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၇၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်–၈၆။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀။ ။အရဟတ္တမဂ်က ပါရမီအားလျော်စွာ အကျိုးပေးကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၇၆။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၇။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၇၇—၉၅။

သဟေဝ ပန အရဟတ္တမဂ္ဂေန သကလေပိ သဗ္ဗညုတညာဏာဒိဂုဏရာသိ အာဂတောဝနာမ ဟောတိ။

အရသာတို့တွင် သစ္စာတရားသည်သာ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၀—၃၀၁၊ (တတိယပါဒ)။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၆။ ။မဟာသုတသောမ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၃၂။

အရဟတ္တဖိုလ်ရရန်၊ မချို့ယွင်းသော အကျင့်သုံးမျိုး၊ အပဏ္ဏကသုတ်—အံ။ ။အပဏ္ဏက ပဋိပဒါ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၉။ ။အရဟတ္တဖိုလ် ရောက်စေရန် အကျယ်ဟောထားသော တုဝဋ္ဋက သုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ၊ သုတ္တ၊ တုခဏ်း။ ။ရရန်အင်္ဂါ ၅—ပါး ဟောသော ဝိမုတ္တာယတနသုတ်—အံ။ ။ ဂိလာနသုတ်—အံ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၈၀၊ ၃—ဂါထာ။ ။(အမှာ····ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ အက္ခရာခဏ်းတွင် ရှာဖွေကြည့်ရှုကြပါလေ)။ ။ဈာန်ကို အခြေခံ၍ အရဟတ္တဖိုလ်ရပုံအထိ ဟောထားသော အဋ္ဌကနာဂရသုတ်—သံ၊ အံ။ ။

အရိယာမည်ပုံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂—၁၀၈။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၀။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၅—၆၆၊ ဂါထာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၆၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၆—

၁၅၇။ ။အရိယနိဒ္ဒေသ-အဘိ—၄—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၃၉။ ။အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက် အမည်အဖွင့်၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၆။ ။မဟာနိ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၃၁။

အရိယာနံ အဒဿာဝီ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂—၁၀၀။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၇၀။ ။ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၀၄၊ ပါ—၂၀၀။ ။အဒဿနကမျတာ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—၄၀၁။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၁—၅၂။

အရိယဝံသသုတ်။ ။အံ—၄—ပါ—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—၂၇၆။ ။ပဋိသံ—ပါ—၀၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၁။ ။အံ—၄—ပါ—၃၃၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၅—၂၀၇။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၁၊ သန္တောသ ၄—ပါးကို အကျယ် ဟောထား၏။ ။ အရိယဝံသ တရားလေးပါးရှိလျှင် နေရာမရွေး ပျော်မွေ့နိုင်ကြောင်း၊ လူနတ်ပြဟ္မာအားလုံးတို့ ချစ်ခင်လေးစားကြကြောင်း ဟောထား၏။

(၁) စီဝရသန္တောသ—အဝတ်သင်္ကန်း၌ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း။
(၂) ပိဏ္ဍပါတသန္တောသ—ဆွမ်းခဲဘွယ်၌ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း။
(၃) သေနာသနသန္တောသ—ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း။
(၄) ဘာဝနာရတ—ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ခြင်း။

အရိယာဝါသသုတ်။ ။အံ—၁၀—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—၂၉၁။ ။(ပ—ဒု) ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၂။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၂၄—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၄။ ။အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ နေထိုင်ခြင်း ၁၀—ပါးဟူလို။

(၁) ပဉ္စင်္ဂဝိပ္ပဟိန—နီဝရဏ ၅—ပါးတို့ကို ပယ်ပြီးခြင်း။
(၂) ဆဠင်္ဂသမန္နာဂဘ—အာရုံခြောက်ပါး၌ သာယာခြင်း မသာယာခြင်း မဖြစ်ဘဲ ဥပေက္ခာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။
(၃) ဧကာရက္ခ—မကောင်းမှုကို မပြုမိရန် သတိ အစောင့်အရှောက် အမြဲရှိခြင်း။
(၄) စတုရာပဿေန—ပညာဖြင့်သာမှီခဲခြင်း, သည်းခံခြင်း, ရှောင်ကြဉ်ခြင်း, ပယ်ဖျောက်ခြင်း ကိစ္စလေးပါး၌ အမြဲဆင်ခြင်၍ပြုခြင်း။
(၅) ပဏုန္နပစ္စေကသစ္စ—ငါ့ ဥာဏ်အမြင်နှင့် ငါ အယူသာမှန်၏ ဟူသော ဒိဋ္ဌိသစ္စာကို ပယ်ခြင်း။

(၆) သမဝယသင္ဓေန—ကာမ ဘဝ ပြဟ္မစရိယကိုရှာမှီးခြင်းမှငြိမ်းအေးခြင်း။
(၇) အနာဝိလသင်္ကပ္ပ—ကာမ ဗျာပါဒ ဝိဟိံသ ဝိတက်ဆိုး သုံးပါးကို ပယ်ခြင်း။
(၈) ပဿဒ္ဓကာယသင်္ခါရ-စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စား၍နေခြင်း။
(၉) သုဝိမုတ္တစိတ္တ—ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့မှ လွတ်သောစိတ်ရှိခြင်း။
(၁၀) သုဝိမုတ္တပညာ—ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကို ပယ်ဖြတ်ပြီး ဖြစ်၍ တဖန် မဖြစ်ပေါ်လာမှုသဘောကို သိခြင်း။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ နေထိုင်ကြပုံ။ ။မဟာနာမသုတ်—အံ—၆—ပါ—၂၅၁၊ ဋ္ဌ—၈၈။ ။အံ—၁၁—ပါ—၅၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၄၄။ ။ဒု—သုတ်—ပါ—၅၃၄။ ။နန္ဒိယသုတ်—ပါ—၅၃၅၊ ဋ္ဌ—၃၄၅။ ။ဗုဒ္ဓါနုဿတိ စသည် ရှေ့ ၆—ပါးကို ပွားများ အားထုတ် နေထိုင်ကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၂၀—၂၂၁—၌ အံ—မှ အညွှန်းများကို ပြထား၏။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၊ နံနက်ခင်းတွင် ဒါနပြု၍ ညနေဘက်တွင် တရားနာတတ်ကြ၏ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။တရားနာရသည်ကို မြတ်နိုးလှကြောင်း၊ ပဏ—၁—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၀—၃၀၀။

အရိယကထာ ၁၀—ပါး။ ။(အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ပြောဆိုသောစကား ၁၀—ခွန်း) (ကထာ ၁၀—ပါးခဏ်း၌ ပြလတ္တံ့)။ ။အရိယာ ဝေါဟာရ သုတ်များ၊ အံ—၄—ပါ—၅၆၈။ ။အံ—၈—ပါ—၁၂၇၊ အနရိယဝေါဟာရခဏ်း၌ အကျယ် ရေးခဲ့ပြီ။

အရိယာရဟန်းတော်တို့ တောင်းခြင်းကား ရပ်ခြင်းသာတည်းဟုမိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ပေတ—ဋ္ဌ—၁၃၆—အညွှန်း၊ ဥဒ္ဒိဿ အရိယာ တိဋ္ဌန္တိ၊ ဧသာ အရိယာန ယာစ နာတိ၊ မူရင်းမှာ အင်္ဂုသေနဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၂၊ ဂါထာ နံပါတ်—၅၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၃၃။ ။မိလိန္ဒ-ပါ—၂၂၄—ဂါထာ။

အရိယိဒ္ဓိကထာ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၉၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၀။

အရိယာတို့မှာ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကိုပင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားအောင် ပစ္စည်း ရအောင် ဟူသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကိုယ့်ဂုဏ်ကို ထုတ် ဖော်၍ မပြောဆိုကြ ကြောင်း။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၀၁၊ ဂါထာ နံပါတ်—၇၈၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၇၊ အရိယာနံ န ပတိရူပံ မဟာရာဇ အဟံ သီလဝါ ဂုဏသမ္ပန္နောတိ ပဒရသံ

အာခရာစေတုံ။ ။မဟာနိ–ပါ–၅၀၊ ဌ–၁၆၀၊ ။ဝိ–၂–ပါ–၃၅၊ ဌ–၁၇၊အရိယာနဥ္စ ပယုတ္တဝါစာနာမ နတ္ထိ။ ။ဘူဘမ္မိ ပုထုဇ္ဇနာ အာခရာစေသုံ၊ န အရိယာ။ ။အချို့ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကိုယ့်ဂုဏ်ကို ထုတ်ဖေါ်ပြောဆိုတတ်ကြရာ ထိုသို့ပြောဆိုတတ်ကြပုံ အကြောင်းကို ရှင်းပြထားချက်း၊ ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၊ ပါ–၂၁၉။ ။အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆။ ။ပီတိအဟုန်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဥဒါန်းကျူးခြင်း၊ သာသနာတော်သည် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း အစစ်ဖြစ်သည်ကို ထင်ရှားပြလိုခြင်း၊ ဤနှစ်ကြောင်းကြောင့် ထုတ်ဖေါ်၍ အချို့ပြောဆိုကြခြင်းဖြစ်၏။ ။သဘာဂရဟန်းတော်များထံ၌ကား ထုတ်ဖေါ်၍ ပြောသင့်က ပြောရကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဌ–၅၅။ ။ဝိ–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၆၃။ ။ဝိ–၂–ဌ–၁၀၊ ပါ–၃၇၊ မဂ်ဖိုလ်ရပြီးနောက် ရှုးခြင်း, စိတ်လွှင့်ခြင်းလည်း မရှိတော့ကြောင်း။

အရိယာနှင့် ပုထုဇဉ်တို့အထူး။ ။ပဌမနာနာကရဏသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၄၁၊ ဌ–၃၃၁၊ ဗြဟ္မာပြည် ရောက်ပြီးသော ပုထုဇဉ်တို့မှာ စျာန်အရှိန်ကုန်က အပါယ်လေးပါးသို့ လားကြရတတ်ကြောင်း၊ အရိယာတို့ကား ထိုဗြဟ္မာပြည့်မှာပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြရကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဝေဒနာ ခံစားရပုံချင်း တူသော်လည်း သောကဖြစ်မဖြစ် ကွာခြားပုံ ဟောသော သလ္လသုတ်–သံ။ ။အာရုံ ၆–ပါး၌ အရိယာနှင့် ပုထုဇဉ်တို့ အမြင်ချင်းမတူကြကြောင်း ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်၊ ပဋိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၆၃–၆၄။ ။ကာမဂုဏ် ခံစားရာ၌ စိတ်ထားချင်း မတူကြပုံ၊ ပေဋက–ပါ–၂၇၁။ ။အရိယာနှင့် ပုထုဇဉ်တို့ ရှာမှီးချင်း မတူကြပုံ၊ ပရိယေသနာခဏ်း၌ ပြလတ္တံ့။

အရိယာလူတို့ အသက်မွေးမှုကြပုံ။ ။ပတ္တကမ္မသုတ်–အံ–၄–ပါ–၃၇၉၊ ဌ–၃၁၃၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။လူအရိယာတို့ ကျင့်ဝတ်ကို ဟောသော ဓမ္မိကသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၃၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၆။ ။လူအရိယာတို့ သေသောအခါ ရဟန္တာကဲ့သို့ပင် ပူဇော်အပ်ကြောင်း၊ ဌ–၂၄၀။ ။အရိယာတို့ ရှာမှီးပုံကို ပရိယေသနာ ခဏ်း၌ ကြည့်ရှုပါ။ ။အရိယာတို့ ရှာမှီးခြင်းကို အကျယ်ပြ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၁၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၇၆။ ။အရိယာလူတို့ စီးပွားရှာကြခြင်း အကြောင်း ၅–ပါးဟောသော အာဒိယသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၃၀၊ ဌ–၂၂။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကုသိုလ် ပမာဏကို မရေတွက်နိုင်ကြောင်း ဟောသော ပုညာဘိသန္ဒသုတ်။ ။(ဒုတိယ)အံ–၄ ပါ–၃၆၆၊ ဌ–၃၁၀။ ။အဘိသန္ဒ

သုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၄၈၊ ဋ္ဌ–၃၂၀။ ။ဒု–သုတ်–ပါ–၃၅၀။ ။တ–သုတ်–ပါ–၃၅၁။

အရိယာတို့နှလုံးမသွင်းသော၊ မပြုလုပ်သော အရာများ။ ။အဋ္ဌသာလိနီ၊ အံ–၁–ပါ–၂၈၊ ဋ္ဌ–၃၅၂။

(၁) သင်္ခါရဟူသမျှ၌ သုခဟူ၍ နှလုံးမသွင်း။

(၂) အတ္တဟူ၍ နှလုံးမသွင်း၊ ပဉ္စာနန္တရိယကံ ၅–ပါးကိုလည်း မလွန်ကျူး၊ (၈) ဗုဒ္ဓသာသနာမှတပါး အခြားသော အညတိတ္ထိယ သာသနာ၌ ဆရာမရှာခြင်း၊ ပေါင်း ၈–ပါး။

၎င်းတို့ မပြုသောအရာများ၊ အဘင္ဗသုတ်၊ ၅–သုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၃၈၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၇၊ ဤ၌ ပဉ္စာနန္တရိယကံ ၅–ပါး၊ ဘုရားရှင်၏ ခတ်တော်များ ကိန်းဝပ်ရာစေတီတော် ဖျက်ဆီးခြင်း၊ အညတိတ္ထိယ သာသနာ၌ ဆရာရှာခြင်း၊ အလှူခံရှာခြင်း၊ လောကီမင်္ဂလာဖြင့် သံသရာမှ လွတ်မြောက်နိုင်၏ဟု ယုံကြည်ခြင်း၊ ဤအချက်များကိုလည်း မပြုလုပ်တော့ ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

မျက်နှာလိုက်၍ ပေးကမ်းမှု မရှိကြောင်း ဟောသော ဂုဏဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၈၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၊ ကျေးဇူးရှိဘူးသူအား ပို၍ ပေးကမ်းသည် ချီးမြှင့်သည်မှာ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်များသော်ပင် ကတညုတ ကတဝေဒီတရား ပြုလုပ်ကြခြင်းဖြစ်၏။

အသက်ပင် စွန့်ရစေကာမူ အဂတိလေးပါးကို မလိုက်စားတော့ကြောင်း၊ (အဂတိလေးပါးခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

နို့ရည်နှင့် သေအရက်ကို ရောစပ်၍တိုက်လျှင် (မသိသော်လည်း) နို့ရည်သာ ဝင်၍ သေအရက်မဝင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၇၃။

အရိယာတို့ မလွန်ကျူးတော့သော အရာများကို ရှင်းပြသော ဇိဝိတာဝေါရောပန ကထာ၊ အဘိ–၅–ပါ–၃၄၂၊ ဋ္ဌ–၂၃၃။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြင့် ငြင်းခုံမှု လုံးဝမရှိတော့ကြောင်း။ ။ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၂၅၊ ပါ–၃၃၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂ ပတ္တာ ဝိဝါဒေါ နာမ သဗ္ဗသော ဝူပသမ္မတိ ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။လူတို့ကွဲပြားလျှင် ကိုယ်စောင့်နတ်တလည်း ကွဲပြားကြ ကြောင်း ဟူသော အခဏ်း၌ များစွာရှိ၏။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ၅–ပါးသီလ မြဲကြကြောင်း။ ။ဘဝပြောင်း၍ အရိယာအဖြစ်ကို မသိသော်လည်း အသက်ကိုစွန့်ရစေကာမူ ၅–ပါးသီလကို လုံးဝ မလွန်ကျူးကြတော့ကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၉၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၄။ ။ဂိဋ္ဌိကာဝသထသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၁၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၁။ ။ဆရာလည်း မပြောင်းတော့ကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၀၉၊ သရဏဂမနကထာ ခဏ်း၌ရှိ၏၊ ဝိ–၃–ပါ–၃၃၄၊ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၂၀၊ ပါ–၂၃၄။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၆၀။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၂၉၀–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၃၀၇။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၇၃။ ။၂–ဋ္ဌ–၁၃၄၊ မည်သည့်အခါမှ သရဏဂုံညစ်နွမ်းခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း မဖြစ်တော့ကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၇။ ။၎င်းတို့၏ ၅–ပါးသီလကို ချီးကျူးခဏ်း၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၃၀၀၊ မိတ္တာနန္ဒ (ဒုတိယ) သုတ်–သံ။

အရိယာသာဝကဟူ၍ စခေါ်ရပုံ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၅၊ အပိစ ခေါ သိခါပတ္တ ဝိပဿနတော ပဘုတိ ယာဝ ဂေါတြဘု၊ တာဝ တဒန္နံ ရူပန အတ္တေန အယံ အရိယာသာဝကောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။အရိယာသာဝကော ဟူသောပုဒ်အဖွင့်၊ ဣတိ–ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ပါ–၂၄၆။ ။အရိယာနှင့် သာဝကခွဲပြပုံ၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၄၀၊ လေးချက်လှည့်ပြထား၏။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သင့်တတ်သောအာပတ်များ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၃၉၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၉၊ ဂရုကအာပတ်တွင် ကုဋ္ဌိကာရ သိက္ခာပုဒ်နှင့် တူသော၊ လဟုက အာပတ်တွင် သဟသေယျ သိက္ခာပုဒ်နှင့်တူသောအစိတ္တက အာပတ်များတည်း၊သင့်သော အာပတ်များကိုလည်း ဖုံး၍ မထားတတ်ကြပေ။ ။စေတနာနှင့် အာပတ်ကို မလွန်ကျူးတော့ကြောင်း၊ ဝိ–၅–ပါ–၂၁၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၁။ ။ခုဒ္ဒါနု ခုဒ္ဒက သိက္ခာပုဒ် အချို့ကို လွန်ကျူးကြသေးကြောင်း၊ သို့သော် ဓုဝသီလ ဌိတသီလ ဖြစ်ကြောင်း ဟောသော ပဌမသိက္ခာသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–၂၁၆။ ။လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကို အသက်ပင် စွန့်ရစေကာမူ မလွန်ကျူးတော့ကြောင်း၊ ဝိ–၄–ပါ–၄၂၁။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၅။ ။အဘိ–၅–ပါ–၃၄၃–အညွန်း။

အရိယာ ၄–ယောက်ကို ဘဝဖြင့် ပိုင်းခြားပုံ။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၃၃။ ။စူဠနိ–ပါ–၃၃၊ ဋ္ဌ–၃။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၃၆၊ ဋ္ဌ–၆၅။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပယ်သော တရားများကို ပြဆိုခဏ်း။ ၊ ဒီ–၂–ပါ–၇၉–၂၄၀၊ ဠ–၁၃၄–၃၇၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၂၅၊ ဤ၌ ကျယ်ဝန်းစွာ ပြထား၏။

(၁) သောတာပတ္တိမဂ်သည် ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ ဣဿာ မစ္ဆရိယ ဤသံယောဇဉ် ၅-ပါးကို အကြွင်းအကျန် မရှိအောင်ပယ်သတ်၏။
(၂) သကဒါဂါမိမဂ်သည် ရုန့်ရင်းကြမ်းထမ်းသောကာမရာဂ ပဋိဃ(ဒေါသ) သံယောဇဉ် ၂–ပါးကို ပယ်သတ်၏။
(၃) အနာဂါမိမဂ်သည် သိမ်မွေ့သော ၎င်း ၂–ပါးကိုပင် အကြွင်းအကျန် မရှိအောင် ပယ်သတ်၏။
(၄) အရဟတ္တမဂ်သည် မာန ဘဝ အဝိဇ္ဇာ သံယောဇဉ်သုံးပါးကို အကြွင်း အကျန်မရှိအောင် ပယ်သတ်၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မုသာဝါဒ မိစ္ဆာကမ္မန္တ မိစ္ဆာဇီဝကို ပဌမမဂ်က ပယ်၏။

မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ ပိသုဏဝါစာ ဖရုသဝါစာကို တတိယမဂ်က ပယ်၏။

သမ္ဖပ္ပလာပ မိစ္ဆာဝါယာမ သတိ သမာဓိ မိစ္ဆာ ဝိမုတ္တိဉာဏကို စတုတ္ထမဂ်က ပယ်၏။

အဂတိလေးပါး၊ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါး၊ မုသာဝါဒ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပဌမမဂ်က ပယ်၏။

ပိသုဏဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာ၊ ဗျာပါဒ၊ ဤသုံးပါးကို တတိယမဂ်က ပယ်၏။

သမ္ဖပ္ပလာပ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ဤနှစ်ပါးကို စတုတ္ထမဂ်က ပယ်၏။

ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာကို ပဌမမဂ်က ပယ်၏၊ ဒေါသ(ကုက္ကုစ္စ)ကို တတိယမဂ်ကပယ်၏၊ လောဘ ဒေါသ မာန ထိန ဥဒ္ဓစ္စ အဟိရိက အနောတ္တပ္ပတို့ကို စတုတ္ထမဂ်က ပယ်၏။

အနိစ္စ၌ နိစ္စ၊ အနတ္တ၌ အတ္တဟု အထင်မှားသော သညာ စိတ္တ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ ၆–ပါး၊ ဒုက္ခ–၌ သုခ၊ အသုဘ–၌ သုဘ ဟု အထင်မှားသော ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပလ္လာသ ၂–ပါး ပေါင်း ၈–ပါးကို ပဌမမဂ်က ပယ်၏၊ အသုဘ၌ သုဘဟု အထင်မှား သော သညာ စိတ္တဝိပ္ပလ္လာသ ၂–ပါးကို တတိယမဂ်ကပယ်၏၊ ဒုက္ခ၌ သုခဟု အထင်မှားသော သညာ စိတ္တဝိပ္ပလ္လာသ ၂–ပါးကို စတုတ္ထမဂ်က ပယ်၏၊

အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၇၃၊ ပါ—၃၉၀၊ (ဝိပ္ပလ္လာသ ခဏ်း၌ရှိ၏)။ ။အဘိ—၅—ပါ—၆၀။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၇၀။ ။အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ် အချို့တို့ ပယ်မပယ် ကိလေသာ၌ဒိဋ္ဌိဟုဖြစ်တတ်သေးပုံ ပဏ်—၁—ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၆။ ။(မဂ်ပယ်ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။)

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သဒ္ဓါတရားခိုင်မြဲပုံ။ ။ဝိနယဋ္ဌ မျှားစွာရှိ၏။ ။အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ခိုင်မြဲသော သဒ္ဓါတရားကို မာရ်နတ်ကြီးပင် မတုန်လှုပ်စေနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၇။ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၄၀၊ ပါ—၆၉၊ (သူရမ္ဗဋ္ဌဝတ္ထု)။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၅၀။ ။(သုပ္ပဗုဒ္ဓ) (လူနူ)။

အရိယာ ရှင်ရဟန်းတို့ လူမထွက်တော့ကြောင်း။ ။အရိယာဖြစ်ပြီးသောရဟန်း သာမဏေတို့ လူအဖြစ်သို့ ပြန်၍ မဆင်းသက်တော့ကြောင်း၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁—၂၀၉၊ မေထုန်မှီဝဲမှုလည်းမရှိတော့ကြောင်း။ ။သာမဏေရော သောတာပတ္တိဖလေ ·ပတိဋ္ဌိတော၊ အဘဗ္ဗော ဒါနိ သာသနတော နိဝတ္တိတုံ။ ။ အဘိ—၄—ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၉၅၊ အယံ သောတာပန္နော သာသနေ မူလဇာတာယ သဒ္ဓါယ ပတိဋ္ဌိတတ္တာ "သမဏ မစလော" တိ ဝုစ္စတိ။ ။အံ—၈—ဋ္ဌ—၂၃၅။ ။ပုတ္တသုတ်—အံ—၄—ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—၃၂၂။ ။ပပတိကသုတ်—အံ—၄—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၉။ ။ပါရာဇိက လေးပါး လုံးခြုံသောကြောင်း၊ အဘိ—၄—ဋ္ဌ—၇၀၊ ပါ—၁၄၂။ ။အံ—၃—ပါ—၂၃၃၊ ဋ္ဌ—၂၁၇၊ ပဌမသိက္ခာသုတ်။ ။ကဋ္ဌာရသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—၅၇။

အရိယာတို့အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ဟောသော သဥပါဒိသေသသုတ်။ ။အံ—၉—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၂၆၄။ ။နိဝေသကသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၂၃—၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၄။ ။စုန္ဒိသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၀။ ။အံ—၂—ဋ္ဌ—၂၀။ ။အရိယာတို့ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်ပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံသော တရားများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဓမ္မာဒါသ ဓမ္မပရိယာယဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၃၄။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ မပယ်နိုင်သေးသော အကုသိုလ်ကို ပြုမိသော် ဖုံးကွယ်၍ မထားတတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပေဋက—ပါ—၃၀၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၉၊ ဤ၌ပါသော ဂါထာကား····ရတနသုတ်တွင် ပါသော "ကိဉ္စာပိသော ကမ္မံ ကရောတိ ပါပကံ" စသောဂါထာပင်တည်း။ ။အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ မကောင်းမှု၌ မမွေ့လျော်တော့ကြောင်း ဂါထာ၊ ဥဒါန—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၅။ ။ဝိ—၃—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၃၇၁။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ် (၉၆) ဦးကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၁၉–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၄၇–မှ ၅၃–ထိ။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၇၂။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၇။ ။အံ–၃–ဋ္ဌ–၂၁၀–၂၁၉၊ ပါ–၂၃၄–၂၃၅။ ။ သံယောဇနသုတ်–အံ–၄–ပါ–၄၅၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၆။ ။ဒုတိယသိက္ခာသုတ်–အံ–၃–ပါ–၂၃၄၊ ဋ္ဌ–၂၁၇။

(၁) သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် ၃–မျိုးကို ပဋိပဒါ ၄–မျိုးဖြင့်ပွားလျှင် ၁၂–ဦး ဖြစ်၏၊ ၎င်း ၁၂–ဦးကို သဒ္ဓါဓုရ ပညာဓုရ ၂–မျိုးဖြင့် ပွားလျှင် သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း ၂၄–ဦးဖြစ်၏။

(၂) ကာမ ရူပ အရူပ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော သကဒါဂါမ် သုံးယောက်ကို ပဋိပဒါ ၄–မျိုးဖြင့်ပွားလျှင် သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း ၁၂–ဦးဖြစ်၏။ ။ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၂။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၅၃–၌ ပြဆိုထားပုံတည်း။

(၃) အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၅–မျိုးကို ရေတွက်ပြပုံ။

(က) အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ····အဝိဟာဘုံစသည်၌ ဖြစ်၍ အသက်အပိုင်း အခြား အလယ်ကိုမလွန်ဘဲ ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့သော အနာဂါမ်။

(ခ) ဥပဟစ္စ ပရိနိဗ္ဗာယီ····အသက်အပိုင်းအခြား အလယ်ကိုလွန်၍ ရဟန္တာ ဖြစ်လတ္တံ့သော အနာဂါမ်။

(ဂ) အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ····ချမ်းသာစွာ ကိလေသ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ္တံ့သော အနာဂါမ်။

(ဃ) သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီ····ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ကိလေသ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော အနာဂါမ်။

(င) ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဋ္ဌဂါမီ····အဝိဟာဘုံမှ အစဉ်အတိုင်း တက်လာ၍ အကနိဋ္ဌဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သော အနာဂါမ်။

တဖန် ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဋ္ဌဂါမီ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ၄–မျိုးပြား၍ ပြပြန်၏။

(က) ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဋ္ဌဂါမီ။

(ခ) ဥဒ္ဓံသောတ န အကနိဋ္ဌဂါမီ····အဝိဟာဘုံမှ အစဉ်အတိုင်းတက်၍ သုဒဿီ ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်။

(ဂ) န ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဋ္ဌဂါမီ···· သုဒဿီဘုံမှအကနိဋ္ဌဘုံသို့သွား၍ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသော အနာဂါမ်။

(ဃ) နဥဒ္ဓံသောတ နအကနိဋ္ဌဂါမီ····အောက်သုဒ္ဓါဝါသ ၄–ဘုံဘွင် ဖြစ်ရာဘုံ၌ သာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်။

အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သုံးမျိုးပြား၍ ပြပြန်၏။

(က) အဝိဟာဘုံ၌ဖြစ်၍ ကပ္ပါ—ဘရာအထက်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အနာဂါမ်။
(ခ) ကပ္ပါ—နှစ်ရာအထက်၌....။
(ဂ) ကပ္ပါ—ငါးရာမရောက်မီအတွင်း၌....။

အဝိဟာဘုံ၌ ဤအန္တရာ ပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ် သုံးဦး၊ ဥပဟစ္စ ပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ် တဦး၊ ဥဒ္ဓံသောတ အကနိဋ္ဌဂါမိ အနာဂါမ် တဦး၊ ပေါင်း ၅—ဦး ရှိသကဲ့သို့ အတပ္ပါဘုံ၊ သုဒဿာဘုံ၊ သုဒဿီဘုံတို့၌လည်း ၅—ဦးစီရှိကြ၏၊ (၅×၄=၂၀)ဦး အကနိဋ္ဌဘုံ၌ကား ဥဒ္ဓံသောတ အနာဂါမ်မရှိနိုင်၍ ၄—ဦးသာ ရှိ၏၊ (၂၀+၄—၂၄) ဦး၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း ၂၄—ဦးရှိရာတွင် တဖန် အသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီ ၂—ဦးဖြင့် ပွားပြန်လျှင် အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း "၄၈" ဦးဖြစ်၏။

(၄) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ၁၂—ဦး ရေတွက်ပြပုံ။
(က) သုညတ ဝိမောက္ခဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သော ရဟန္တာ။
(ခ) အနိမိတ္တ ဝိမောက္ခဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သော ရဟန္တာ။
(ဂ) အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သော ရဟန္တာ။

ဤ ရဟန္တာ သုံးဦးကို ပဋိပဒါ ၄—မျိုးဖြင့်ပွားလျှင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း ၁၂—ဦး ဖြစ်၏။

သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း	၂၄—ဦး
သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း	၁၂—ဦး
အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း	၄၈—ဦး
ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း	၁၂—ဦး
အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း	၉၆—ဦးဖြစ်၏။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ၁၀၈—ဦးကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၁၅၂။ ။ သုတ္တ—ပါ—၃၁၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၈၂။ ။သောတာပန် သုံးမျိုးကို ပဋိပဒါ ၄—မျိုးဖြင့် ပွားသော် ၁၂—ဦး၊ သကဒါဂါမ် ၁၂—ဦး၊ အနာဂါမ် ၂၄—ဦး၊ သုက္ခဝိပဿကရဟန္တာ၊သမထယာနိကရဟန္တာ၊ ၂—ဦး၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ် ၄—ဦး၊ အားလုံး ပေါင်း ၅၄—ဦးဖြစ်၏၊ ထို ၅၄—ဦးကို သဒ္ဓါခုံ ပညာခုံ ၂—ပါးဖြင့် ပွားလျှင် တနည်း အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း ၁၀၈—ဦးဖြစ်၏၊

အရိယာ ၄–မျိုး။ ။ဇာတက–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၈–၂၅၆၊ ဤ၌ အကျယ်ပြထား၏။

(၁) အာစာရအရိယာ····မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော လူ ရှင် ရဟန်းတိရစ္ဆာန်၊ မဟာဟံသ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၉၂၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၃၈၆။

(၂) ဒဿနအရိယာ····ဣရိယာပုထ်လေးပါး၌ ကြည်ညိုဘွယ် ရှိသော လူ ရှင် ရဟန်း တိရစ္ဆာန်၊ သမ္ဗုလဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၇၅။

(၃) လိင်္ဂအရိယာ····ရဟန်းတော်များနှင့် ဝတ်ရုံ ပုံချင်း အသွင် အပြင်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၇။

(၄) ပဋိဝေဓ အရိယာ····မဂ်ဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိသော ဘုရားစသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ယောက်။

အရိယာ သာဝကတို့ ကြီးပွားကြောင်း။ ။၅–ပါး၊ဝုဍ္ဎိသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၄၆၊ (သဒ္ဓါ သီလ သုတ စာဂ ပညာ)။ ။၁၀–မျိုး၊ ဝဍ္ဎိသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–၃၂၃၊ အထက်ပါ ၅–ပါးနှင့် ခေတ္တဝတ္ထု၊ ဓနဓည၊ ပုတ္တဒါရ၊ ဒါသကမ္မကရပေါရိသ၊ စတုပ္ပဒ၊ ပေါင်း ၁၀–ပါး။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပြစ်မှားပြစ်။ ။အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ရအပ်သော အပြစ်များကို အပြည့်အစုံ ဟောထားသော "ကောကာလိကသုတ်" သုတ္တ–ပါ–၃၈၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၇။ ။အက္ကောသသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၉၃၊ ဋ္ဌ–၃၂၆။ ။ဗျသနသုတ်–အံ–၁၁–ပါ–၅၂၁။ ။ ဝိ–၅–ပါ–၂၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၈၄၊ အပြစ် ၁၁–ပါး။

(၁) မရသေးသော တရားကို မရနိုင်ခြင်း။
(၂) ရပြီးသော တရားများ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း။
(၃) သူတော်ကောင်း တရားကို မဖြူစင်စေနိုင်ခြင်း။
(၄) သူတော်ကောင်းတရား၌ လွန်ကဲသော မာနရှိခြင်း။
(၅) မပျော်မွေ့ဘဲ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်နေရခြင်း။
(၆) ညစ်နွမ်းသော အာပတ်များ သင့်ရောက်တတ်ခြင်း။
(၇) လူထွက်တတ်ခြင်း။

(၈) ပြင်းထန်သောရာဂများ ကပ်ရောက်တတ်ခြင်း။

(၉) ရူးသွပ်ခြင်း, စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်ခြင်း။

(၁၀) တွေတွေဝေဝေ သေရခြင်း။

(၁၁) အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်တတ်ခြင်း။

အရိယာဓမ္မကို ကဲ့ရဲ့လျှင် ရောရုဝရဲ့သို့ ကျရောက်တတ်ကြောင်း နတ်သမီးက လျှောက်ထားသော ဂါထာ၊ ပဌမ ပစ္စုန္နမိတုသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၇၉။ ။အပြစ်ပြ ဂါထာများ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၁၇၃—၂၂၉။ ။ ဝိ—၁—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၃—၁၃၅။ ။မဟာသာဝဏ္ဍော ဟိ အရိယူပ ဝါဒေါ အာနန္တရိယသဒိသော။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၇၆၊ ဋ္ဌ—၃၃၃။ ။ သုနေတ္တသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၅၀၁။ ။သောရေယျ မထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၇။ ။ဇမ္ဗုကဝတ္ထု၊ ဋ္ဌ—၃၁၃၊ ကြောက်လန့်စရာကောင်းလှ၏။ ။ မပြစ်မှားသင့်သူကို ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ကျရောက်တတ်သော အပြစ်များကို ဒဏ် ၁၀—ပါးခဏ်း၌လည်း ပြထား၏။

အရိယူပဝါဒကံ၌ အပြစ်ရောက်တတ်ပုံ ပြေပျောက်စေပုံ။ ။စရိယာ—ပါ—၄၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၆။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၅၅၊ ဤ၌စုံလင်စွာ ပြထား၏။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၃၃၃။

အရုက္ခုပမစိတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၃၃၊ ဋ္ဌ—၆၁။ ။အံ—၃—ပါ—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—၉၁၊ ဝဇီရူပမသုတ်၊ (အနာဟောင်းနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်) အနာ ဟောင်းကို ထိခိုက်မိလျှင် ပြည်, သွေးပုပ် အရည်များ ယိုစီးသကဲ့သို့ ပကတိ ကပင် ကောဓ ဥပနာဟ အားကြီးသူမှာ သူတပါးက ပြောဆိုလာလျှင် ပို၍ပင် ကောဓ ဥပနာဟကြီးလာတတ်သောကြောင့် ထိုသူကို အနာဟောင်း နှင့် တူသူဟု ဟောထား၏။

အရဏဝိဘင်္ဂသုတ်။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။အံ—၃—ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၆၊ သုဘူတိမထေရ်မြတ်သည် သိခီဘုရားရှင်နှင့်အတူ ဗြဟ္မာပြည် သို့ ကြွသွား၍ အာရဗ္ဘထ နိက္ကမထ၊ ယုဉ္ဇထ ဗုဒ္ဓသာသနေ စသော ၂—ဂါထာ ဖြင့် တိုက်တွန်း တရားဟောတော်မူပုံ၊ တရားအားထုတ်သူတို့ ကျက်မှတ် ထားစရာ အလွန်ကောင်းလှ၏။

အရပ်ဒေသမရွေး နေနိုင်သောအင်္ဂါများ။ ။သန္တုဋ္ဌိ ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အရုပ်မျက်နှာ ၆—ခုကို မိဘစသည်တို့ဖြင့် ပိုင်းခြားပြပုံ ဂါထာ။ ။ဆဒိသာဒိဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၄၆၊ ဋ္ဌ—၁၂၆။ ။ပါ—၁၅၃—၁၅၆—ဌ် ဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၁၃၅။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၃၉၄။ ။သေတကေတုဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၁၉—၂၂၀။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၂၅။

မာတာပိတာ ဒိသာ ပုဗ္ဗာ၊ အာစရိယာ ဒက္ခိဏာဒိသာ။
ပုတ္တဒါရာ ဒိသာ ပစ္ဆာ၊ မိတ္တာမစ္စာစ ဥတ္တရာ။ ။
ဒါသကမ္မကရာ ဟေဋ္ဌာ၊ ဥဒ္ဓံ သမဏဗြာဟ္မဏာ။
ဧတာဒိသာ နမဿေယျ၊ အလမတ္တော ကုလေဂိဟီတိ။ ။

အရွယ်သုံးပါး၊ ဆယ်ပါး ပိုင်းခြားပြပုံ။ ။(လူတို့၏ အသက်အရွယ်)။ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၅၄။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၁၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၉၇။ ။ဂ—ပိုင်း ပိုင်းပြပုံ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၄၇၊ ပါ—၅၀။

အသက်တရာတမ်းတွင် ပဌမ ၃၃—နှစ်သည် ပဌမအရွယ်မည်၏။

အသက်တရာတမ်းတွင် ဒုတိယ ၃၄—နှစ်သည် မဇ္ဈိမ အရွယ်မည်၏၊

အသက်တရာတမ်းတွင် တတိယ ၃၃—နှစ်သည် ပစ္ဆိမ အရွယ်မည်၏။

ပဌမ ၁၀—နှစ်သည် နုနယ်လှသောကြောင့် မန္ဒဒသက အရွယ်မည်၏။

ဒုတိယ ၁၀—နှစ်သည် ကစားမြူးထူးများသောကြောင့် ခိဍ္ဍာဒသက အရွယ်မည်၏၊ (၁၀—နှစ်မှ ၂၀—ထိ)

တတိယ ၁၀—နှစ်သည် ရုပ်အဆင်းအင်္ဂါ လှပလာသောကြောင့် ဝဏ္ဏဒသက အရွယ်မည်၏၊ (၂၀—နှစ်မှ ၃၀—ထိ)။

စတုတ္ထ ၁၀—နှစ်သည် ခွန်အားဗလ ကောင်းလှာသောကြောင့် ဗလဒသက အရွယ်မည်၏၊ (၃၀—နှစ်မှ ၄၀—ထိ)။

ပဉ္စမ ၁၀—နှစ်သည် ဉာဏ်ပညာ ပွင့်လင်းလာသောကြောင့် ပညာဒသက အရွယ်မည်၏၊ (၄၀—နှစ်မှ ၅၀—ထိ)။

ဆဋ္ဌ ၁၀—နှစ်သည် ခိဍ္ဍာ—ရတိ—ဝဏ္ဏ—ဗလ—ပညာတို့ဆုတ်ယုတ်လာသောကြောင့် ဟာနိဒသက အရွယ်မည်၏၊ (၅၀—နှစ်မှ ၆၀—ထိ)။

သတ္တမ ၁၀—နှစ်သည် ရှေ့သို့ကုန်းလာသောကြောင့် ပဗ္ဘာရဒသက အရှယ်မည်၏၊ (၆၀–နှစ်မှ ၇၀—ထိ)။

အဋ္ဌမ ၁၀—နှစ်သည် ထွန်တုံးဖျားကဲ့သို့ ကောက်ကွေး လာသောကြောင့် ဝင်္ကဒသကအရှယ်မည်၏၊ (၇၀—နှစ်မှ ၈၀—ထိ)။

နဝမ ၁၀—နှစ်သည် တွေဝေမေ့လျော့သောကြောင့် မောမူဟဒသက အရှယ်မည်၏၊ (၈၀—နှစ်မှ ၉၀—ထိ)။

ဒသမ ၁၀—နှစ်သည် အိပ်ရာ၌ အအိပ်များသောကြောင့် သယနဒသကအရှယ်မည်၏၊ (၉၀—နှစ်မှ ၁၀၀—ထိ)။

အရိပ်နေလျှင် အခက်မချိုးရကြောင်း ဂါထာ။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၉၉၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၅၂။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၅၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၅၃။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၄၉၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၆၈၊ ။ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၁၀။ ။ဝိမာန—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၁၀။ ။ပေတ—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။

အရောင်လေးမျိုးတွင် ပညာရောင်သာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း။ ။(လရောင် နေရောင်၊ မီးရောင်၊ ပညာရောင်) အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၈၂၊ ပါ—၂၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၁၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၃။ ။အာဘာသုတ်၊ ပဘာသုတ်၊ အာလောကသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၅၆၊ ဋ္ဌ—၃၃၉။ ။ဩဘာသုတ်၊ ပဇ္ဇောတသုတ်၊ ပါ—၄၅၇။ ။ပညာရောင်ခကျး၌လည်း ရှိ၏။ ။(လ—နေ—မီး—ဘုရားရှင်ဖြစ်ထွန်းသောအရောင်) ဤ ၄—မျိုးတွင် နောက်ဆုံး အရောင်သာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဟောသော ပဇ္ဇောတသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—၅၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၀။

အရိုးဆေးပွဲဟူ၍ ရှေးကရှိခဲ့ဘူးပုံ။ ။အလောင်းကောင်ကို မြေမြှုပ်ခြင်း၊ မီးရှို့ခြင်းမပြုဘဲ ဂူသွင်းထားပြီး အရိုးချည်းကျန်သောအခါတွင် ထုတ်ယူ၍ အရိုးဆေးပွဲကျင်းပကြသည်။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—၃၄၅။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၈၂။ ။ခေါ်နသုတ်—အံ—၁၀—ပါ—၄၃၁၊ ဋ္ဌ—၃၃၅။

အရိုးဆက်ပုံအထူး။ ။(ဘုရားရှင်တို့မှာ သံကွင်းဆက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့မှာ ချိပ်ဆက် ကျွန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ တွေ့ဆက် ဆက်ကြကြောင်း) ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၅၄၊ ပါ—၁၀၁။ ။ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၄၁၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၀။

အရိုးတောင်လိုပုံခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ (အရိုးများကို စုထားနိုင်လျှင် တောင်ပမာဏ မျှမက ရှိခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း) ဟောသော အဋ္ဌိပုဉ္ဇသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၇၈၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၂၉၄။ ။ပုဂ္ဂလသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၉၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၇။

အလျှုခံထိုက်သော အင်္ဂါများ။ ။၁၀—ပါး၊ ပဏ်—၂—ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၁၄၊ အသေက္ခဖြစ်သော မဂ္ဂင် ၈—ပါး၊ သမ္မာဉာဏ၊သမ္မာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁၀ ပါး။ ။ ၄—ပါး၊ ဇဝသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၂၈၊ ဋ္ဌ—၃၂၉။

(၁) အဇ္ဇဝ—စိတ်ထားဖြောင့်မတ်ခြင်း။
(၂) ဇဝန—နိဗ္ဗာန်သို့ လျင်စွာသွားလိုခြင်း။
(၃) ခန္တိ—သည်းခံခြင်း။
(၄) သောရစ္စ—စင်ကြယ်သော သီလရှိခြင်း။

တနည်း၊ ၄—ပါး၊ နာဂသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၃၂၊ ဋ္ဌ—၃၂၉။

(၁) သောတ—တရားတော်ကို ရိုသေစွာနာယူခြင်း။
(၂) ဟန္တ—ဝိတက်ဆိုး သုံးပါးကိုပယ်ခြင်း။
(၃) ခန္တ—ကာယိက စေတသိကဒုက္ခများကို သည်းခံနိုင်ခြင်း။
(၄) ဂန္တာ—နိဗ္ဗာန်သို့ လျင်စွာရောက်လိုခြင်း။

အာဇာနီယသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၇၂၊ ဋ္ဌ—၃၉၇ (ပ—ဒု)။ ။ဒု—သုတ်—ပါ—၅၇၃။ ။အာသဝသုတ်—အံ—၆—ပါ—၃၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၇။ ။ဓမ္မညူသုတ်—အံ—၇—ပါ—၄၈၃၊ ဋ္ဌ—၁၈၄။ ။ယောဓာဇီဝသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၈၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၁။ ။အံ—၄—ပါ—၅၂၂၊ ဋ္ဌ—၃၇၁။ ။အံ—၄—ပါ—၄၉၀၊ ဋ္ဌ—၃၅၈။ ။ သီလသုတ်—အံ—၅—ပါ—၁၁၈၊ ဋ္ဌ—၄၄၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန အင်္ဂါ ၅—ပါး။ ။အာရုံ ၅—ပါးကို သည်းခံနိုင်မှုသာ အလျှုခံထိုက်ကြောင်းဟောသော အက္ခမသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၄၂၊ ဋ္ဌ—၅၀။ ။ သောတသုတ်—အံ—၅—ပါ—၁၄၂—၁၄၄၊ ဋ္ဌ—၅၀၊ သောတာ၊ ဟန္တာ၊ရက္ခိတာ၊ ခန္တာ၊ ဂန္တာ၊ အင်္ဂါ ၅—ပါး။ ။အဿာဇာနီယသုတ်—အံ—၅—ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—၇၆၊ အဇ္ဇဝ၊ မဒ္ဒဝ၊ ကျန်နည်းတူ။ ။အာဟုနေယျဝဂ္ဂ—အံ—၆—ပါ—၂၄၇၊ ဋ္ဌ—၈၇။ ။အာသဝသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၇။ ။ပုဂ္ဂလ သုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၆။ ။အနိစ္စာနုပဿီသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၈။ ။နိဗ္ဗာနသုတ်၊ ပါ—၃၀၆။ ။အာဟုနေယျဝဂ္ဂ—ပါ—

၅၁၀။ ။အဿာဇာနိယသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၂၁၅။ ။အာဟုနေယျသုတ်၊ (ပ—ဒု) ပါ—၁၁၄—၁၁၅။ ။ပုဂ္ဂလသုတ်—ပါ—၁၁၅၊ ဋ္ဌ—၂၄၀၊ (ပ—ဒု) ဂါထာများ ပါ၏။ ။အာဟုနေယျသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၂၇၄၊ ဋ္ဌ—၂၉၀။

အလှူပေး အလှူခံ အင်္ဂါများ။ ။အံ—၆—ပါ—၂၉၅၊ ဋ္ဌ—၁၁၇၊ ဆဠင်္ဂဒါနသုတ်၊ အင်္ဂါသုံးပါးစီ။ ။ဒါနသုတ်၊ နံပါတ် နည်းတူ။ ။နှစ်ဦးစုံ စင်ကြယ်စေရန် ဟောသော ဒက္ခိဏာသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၉၂၊ ဋ္ဌ—၃၂၀။ ။ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၉၊ နှစ်ဦးစုံစင်ကြယ်စေရန် ဟောထား၏၊ ပါ—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—၂၂၆။ ။သံဃိက အလှူခံ ၇—ဦး, ပုဂ္ဂလိက အလှူခံ ၁၄—ဦးကိုလည်း ရေတွက်ပြထား၏။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၃၊ ဋ္ဌ—၂၀၇၊ လေးချက်လှည့်ပြထား၏။

အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဒါနပြုရာ၌ ကြီးကျယ်သော ကောင်းကျိုးကို ပေးနိုင်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောသော ဝစ္ဆသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၄၂။ ။အလှူခံအစစ်များကို ဟောသော မာဃသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၃၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၉၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။သုန္ဒရိက ဘာရဒွါဇသုတ်၊ ပါ—၃၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၂၇၊ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်မှန်မြတ်က အနည်းသော ကောင်းမှုပင် ဖြစ်စေကာမူ ကြီးကျယ်စွာသော အကျိုးကို ပေးတတ်ကြောင်း ဂါထာများ၊ အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၈—၈၇။ ။အံ—၂—ပါ—၆၄၊ ဋ္ဌ—၂၉၊ (သေက္ခ အသေက္ခ) သီလဝန္တပုထုဇဉ်ကို သေက္ခ၌ သွင်းယူရကြောင်း၊ ဧတ္တစ သီလဝန္တ ပုထုဇ္ဇနော ပိ သောတာပန္နေနေဝ သင်္ဂဟိတော။ ။အဆင့်ဆင့် မြတ်သော အလှူခံများကို ဟောသော ဝေလာမသုတ်၊ အံ—၉—ပါ—၁၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၆၇။ ။အလှူခံ၏ စင်ကြယ်ကြောင်းကို ပြသော ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိဒီပတုက္ကဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၃၊ ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။အကျိုးပေး ကြီးကျယ်သော မကြီးကျယ်သော အလှူခံများကို ဟောသော ခေတ္တသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၉၉။ ။ပေါတ္ထကသုတ် အံ—၃—ပါ—၂၄၉၊ ဋ္ဌ—၂၂၄။ ။သတိပဋ္ဌာန်ဖြင့် မိမိစိတ်ကို ဆုံးမမှုသာလျှင် အလှူခံထိုက်ကြောင်း ဟောသော ဒန္တဘူမိသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။

အလှူခံခြင်း၊ စားသောက်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကိုသိရန် ညွှန်ကြားချက်။ ။သဋ္ဌာ—သံ—ဋ္ဌ—၆၇။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၆၊ ပါ—၂၈၃။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၅၈၊ ပါ—၁၁။ ။ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၃၇၃။ ။

အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၈၃၊ ပါ—၃၃၆။ ။အံ—၁၁—ဋ္ဌ—၃၅၅၊ ပါ—၅၄၈။ ။သုတ္တ ပါ—၃၂၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၅။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၁၁၄။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၈၈၊ ဋ္ဌ—၁၉၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၉၇၊ ဋ္ဌ—၄၀၈။

(၁) လှူဘွယ်များ၏၊လှူသူက အနည်းငယ်သာ လှူလိုမှု အနည်းငယ်သာ ခံယူရမည်။

(၂) လှူဘွယ်များ၏၊ လှူသူကလည်း များစွာလှူလိုမှု မိမိနှင့်မျှတရုံသာ ခံယူရမည်။

(၃) လှူဘွယ်နည်း၏၊ လှူသူကလည်း အနည်းငယ်သာ လှူလိုမှု အနည်းငယ်သာ ခံယူရမည်။

(၄) လှူဘွယ်နည်း၏၊လှူသူက များစွာ လှူလိုမှု မိမိနှင့်မျှတရုံသာ ခံယူရမည်။

အဝကုဇ္ဇပညနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—၆၃။ ။အဝကုဇ္ဇသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၂၈၊ ဋ္ဌ—၉၇၊ တရားနာရာနှင့် စပ်၍ အိုးမှောက်ထားသည်နှင့် တူသောပုဂ္ဂိုလ် တရားနာခဏ်း၌ ရှိ၏။

အဝိဇဟိတဋ္ဌာန ၄—မျိုး။ ။(ဘုရားရှင်တိုင်း မစွန့်သော အရပ် လေးမျိုး) အစလစေတိယခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

အဝိဇ္ဇာဝါရ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၆၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၈။ ။အဝိဇ္ဇာသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၄၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၇၊ အဝိဇ္ဇာ၏ အဆက်ဆက် အကြောင်းရင်းများကို ဟောထား၏။ ။အဝိဇ္ဇာကြောင့် မိစ္ဆာမဂ္ဂင်၊ မိစ္ဆာဉာဏ၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ဖြစ်ကြောင်း၊ အံ—၁၀—ပါ—၄၂၉၊ ဋ္ဌ—၃၃၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၅၇—၁၆၁၊ ဝိဂ္ဂဟ၊ နေတ္တိ—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၅၁။ ။မဟာနိ—ပါ—၄၃—၇၂၊ ဋ္ဌ—၁၅၀—၁၉၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၅—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—၂၊ နေတ္တိ—ပါ—၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၆—၄၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၉—၂၂၁။ ။အဘိ—၂—ပါ—၁၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၇၊ ဝိဂ္ဂဟ။ ။အဝိဇ္ဇာပဒနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။(သစ္စာလေးပါး၊ (၅) ပုဗ္ဗန္တ၊ (၆) အပရန္တ၊ (၇) ပုဗ္ဗန္တာပရန္တ၊ (၈) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ၊ ဤ ၈-ဌာန၌မသိမှုကိုသာ အဝိဇ္ဇာဟုခေါ်၏။ ။အဝိဇ္ဇာနီဝရဏသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၇။ ။အဘိ—၁—ပါ—၂၂၂၊ ဋ္ဌ—၄၀၃။

အဝိဟာဘုံ၌ ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ခြင်း ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ် ၇–ဦးဂါထာ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၆။ ။၃–ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၆။ ။ထေရီ–ဋ္ဌ–၂၃၀။ ။သဂါထာ–သံ–၅၉။

ဥပကော ပလဂဏ္ဍော စ၊ ပက္ကုသာတိစ ဘော ဘယော။
ဘဒ္ဒိယော ခဏ္ဍဒေဝေါ စ၊ ဗာဟုရဂ္ဂိစ သိင်္ဂိယော။
ဘော ဟိတွာ မာနုသံ ဒေဟံ၊ ဒိဗ္ဗယောဂံ ဥပစ္စဂုန္တိ။ ။

အစိစိုင်ရေနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။အဝီစိငရဲဟူ၍ ခေါ်ပုံ၊ တည်ရှိပုံ၊ ပဏ်–၃–ပါ–၂၂၂၊ ဋ္ဌ–၁၆၇။ ။ဣတိ–ပါ–၂၅၃၊ ဋ္ဌ–၂၆၇။ ။၎င်း၌ ခံရသော ဒုက္ခကိုပြသော ဂါထာများ၊ မဟာနိ–ပါ–၃၁၇၊ ဋ္ဌ–၃၇၅။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၃၇၊ ဂါထာများ ဤ၌စုံလင်၏။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၆၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂ဂဂ။ ။အဝီစိငရဲမီး ပူပြင်းလှပုံဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–ဂ၁။ ။အံ–၃–ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၁၊ ဒေဝဒူတသုတ်။ ။ပေတ–ပါ–၁၃၅–၁၅၂၊ ဋ္ဌ–၄၉။

အသညသတ်ဘုံနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။၎င်းဘုံတည်နေရာ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇။ ။၎င်းဘုံသို့ရောက်ပုံ၊ အံ–၁၀–ဋ္ဌ–၃၀၃။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၀။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၁၃၃–၁၃၄။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၂၇၊ ဋ္ဌ–၁၀ဂ–၁၀၉။ ။၎င်းဘုံသို့ရောက်ရန် နည်းလမ်းများ၊ ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၁၅၇။ ။အဘိ–၂–ပါ–၄၄၀၊ ဋ္ဌ–၅၀၄။ ။၎င်းဘုံမှာ သာသနာပရသေ့ ပရိဗိုဇ်တို့၏ တောင့်တရာ ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၄။ ။၎င်း အသညသတ် ဗြဟ္မာကို ပါဠိတွင် အဘိဘူ ဟု ဟောထားတော်မူ၏။

အသညီဝါဒ ဝဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၂၉၊ ဋ္ဌ–၁၁၀။ ။အဘိ–၂–ပါ–၄၀၃၊ ဋ္ဌ–၄၉၃၊ နေဝသညီနာသညီဝါဒကိုလည်း ဟောထား၏။

အသပ္ပုရိသနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။အသပ္ပုရိသဘူမိ၊ အံ–၂–ပါ–၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၇၊ အကတညူ၊ အကတဝေဒီ။ ။၎င်းတို့ပြောဆိုပုံ ၄–မျိုး၊ အံ–၄–ပါ–၃ဂ၉၊ ဋ္ဌ–၃၁ဂ၊ (သူယုတ်မာတို့၏ ပြောဆိုပုံ ၄–မျိုး။)

(၁) မမေးဘဲ သူတပါးတို့၏ မကောင်းသတင်းကို ပြောဆိုခြင်း။

(၂) မေးသော်လည်း သူတပါးတို့၏ ကောင်းသတင်းကိုမူ မပြောဆိုခြင်း။

(၃) မိမိ၏ မကောင်းသတင်းကို မေးသော်လည်း မပြောဆိုခြင်း။
(၄) မိမိ၏ ကောင်းသတင်းကိုမူ မမေးသော်လည်း ပြောဆိုတတ်ခြင်း။

အသပ္ပုရိသတို့၏ ပြောဆို လုပ်ကိုင် ကြံစည် ဒါနပြုပုံ အမြင် အပြည့်အစုံ ဟောထားသော စူဠပုဏ္ဏမသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၇၁၊ ဋ္ဌ—၅၃၊ အသဒ္ဓမ္မ သမန္နာဂတ၊ အသပ္ပုရိသ ဘတ္တိ၊ စိန္တိ၊ မန္တိ၊ ဝါစာ၊ ကမ္မန္တ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အသပ္ပုရိသ ဒါန ပေါင်း ၈—ချက်။ ။၎င်းတို့၏ စိတ်ထားပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်—၃—ပါ—၈၆၊ ဋ္ဌ—၆၇။ ။သပ္ပုရိသသုတ်တွင်လည်း တစိတ်တဒေသ ပါဝင်၏။ ။အသပ္ပုရိသတို့နှင့် ပေါင်းသင်းခြင်းကြောင့် ရအပ်သောအပြစ် များ၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၄၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၇။

အသပ္ပုရိသဒါန ၅—မျိုး။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၇၂၊ ဋ္ဌ—၅၄။ ။အံ—၅—ပါ— ၁၅၁၊ ဋ္ဌ—၅၃၊ အသပ္ပုရိသဒါနသုတ်။

(၁) အသက္ကစ္စ ဒါနံ ဒေတိ—လှူဘွယ်ဝတ္ထုမသန့်ရှင်းခြင်း၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား မရိုမသေ ပေးလှူခြင်း။

(၂) အသဟတ္ထာ ဒါနံ ဒေတိ—မိမိလက်ဖြင့် မပေးလှူဘဲ အခြားသူများအား ပေးလှူစေခြင်း။

(၃) အစိတ္တိကတွာ ဒါနံ ဒေတိ—လေးမြတ်မှုမရှိဘဲ ပေါ့ပေါ့ဆဆပေးလှူခြင်း။
(၄) အပဝိဋ္ဌံ ဒါနံ ဒေတိ (ဋ္ဌ—၌ အပဝိဒ္ဓံ—ဟု ရှိ၏) စွန့်ပစ်သလို သဘော ထား၍ ပေးလှူခြင်း။

(၅) အနာဂမ ဒိဋ္ဌိကော ဒါနံ ဒေတိ—ရလတ္တံ့သော ကောင်းကျိုးကို မယုံ ကြည်ဘဲ ပေးလှူခြင်း။

အသပ္ပုရိသ၊ အသပ္ပုရိသတရ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြခဏ်း။ ။သိက္ခာပဒသုတ်၊ အံ— ၄—ပါ—၅၃၉၊ ဋ္ဌ — ၃၀၉။ ။မဟာ — သံ—ပါ—၁၆၊ ဋ္ဌ—အသပ္ပုရိသသုတ် (ပ—ဒု)။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၄၃၊ ဋ္ဌ—၇၁။ ။အဿဒ္ဓသုတ်၊ အံ—၄— ပါ—၅၄၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၉။ ။သတ္တကမ္မသုတ်၊ ပါ—၅၄၁။ ။ဒသကမ္မသုတ်၊ ပါ—၅၄၂။ ။အဋ္ဌင်္ဂိကသုတ်၊ ပါ—၅၄၃။ ။ဒသမဂ္ဂသုတ်၊ ပါ—၅၄၄။ ။ ဒုစရိုက်မှုကို ကိုယ်တိုင် ပြုသူသည် အသပ္ပုရိသ (သူယုတ်မာ) မည်၏၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ပြု၊ သူတပါးကိုလည်း တိုက်တွန်းသူသည် အသပ္ပုရိသတရ (အလွန်ယုတ်မာသူ) မည်၏။

အဿဒ္ဓမ္မတရား ၄–ပါး။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၈၂။ ။ဒုတိယ ကောဓဂရုသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၅၆၊ ဋ္ဌ–၃၀၄၊ (ကောဓဂရုတာ၊ မက္ခဂရုတာ၊ လာဘဂရုတာ၊ သက္ကာရဂရုတာ)။

အဿဒ္ဓမ္မတရား ၇–ပါး။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၀၈၊ ဋ္ဌ–၂၂၁။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၄၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၉–၁၈၀။ ။အဿဒ္ဓမ္မသတ္တကနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၉၇၊ ဋ္ဌ–၄၉၁။ ။အဿဒ္ဓမ္မသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၅၀၉။ ။(အဿဒ္ဓ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပီ၊ အပ္ပဿုတ၊ ကုသိတ၊ မုဋ္ဌဿတိ၊ ဒုပ္ပည။)

အဿာဒဒိဋ္ဌိနိဒ္ဒေသ။ ။ပဋိသံ – ပါ–၁၂၉–၁၃၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၁–၄၆၊ ဒုစရိုက် ၁၀ -ပါးကို လွန်ကျူးရာ၌ အပြစ်မရှိဟူ ယူမှားသူ။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၈၃၊ ဋ္ဌ–၄၈၁၊ ကာမဂုဏ်ခံစားမှု၌ အပြစ်မရှိဟု ယူမှားသူ။

အသုဘ ၁၀–ပါး။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၈။ ။၎င်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် အကျယ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်··၁၇၃–၁၈၇။ ။အဘိ–၁–ပါ–၆၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၂။ ။အသုဘကထာကို ဟောသော ဝေသာလီသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၇၈၊ ဋ္ဌ–၂၉၆။ ။အသုဘသညာ စသည်ကို ပွားများ အားထုတ်ရကျိုး၊ သညာသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၃၂၊ ဋ္ဌ–၁၆၇။ ။(သံ–၌ များစွာရှိ၏)။ ။အသုဘာနုပဿီသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၅၁၊ ဋ္ဌ–၂၅၃၊ ရာဂ ဝိတက် အဝိဇ္ဇာကို ပယ်နိုင်ရန် အသုဘ, အာနာပါနဿတိ, အနိစ္စာနုပဿီကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။အသုဘ ထင်မြင်စေရန် ဟောသော ဝိဇယသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၇–၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၇။ ။ဥဒါယီသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၂၈၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၈၂–၌ ဤ အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှာ အလွန်အရခက်လှ၏ဟူ မိန့်ဆိုထား၏။

အဿုတာဝါ ပုထုဇ္ဇနော ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁။ ။အဿုတဝါသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၁၉၊ ဋ္ဌ–၉၀၊ (ရုပ်နာမ်၌ ဆင်ခြင်ရပုံ)။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၈၆၊ ဋ္ဌ–၆၉။ ။အံ–၁–ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၄၆။

အသူရာနတ်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။အသူရာနတ် ဟူ၍ စခေါ်ပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၀၉၊ (တာတာ န သုရံ ပိဝိမှ န သုရံ ပိဝိမှာတိ အာဟံသု၊ တတော ပဋ္ဌာယ အသုရာ နာမ ဇာတာ)။ ။၎င်းတို့၏နေရာကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဥဒါန–ပါ–၁၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၁။ ။တာဝတိံသာ နတ်တို့နှင့် စစ်တိုက်ခဏ်း၊ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၂၂၈၊ ဋ္ဌ–၂၈၁။ ။ဇာဘက–ဋ္ဌ–

ပ–အုပ်–၂၁၈၊ အသူရာနတ်ကြီး ဝေပစိတ္တိဟူသော နာမည်ရပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၁၇၊ ပါ–၂၂၉။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၄၊ ပါ–၃၇၅။ ။ ရှင်းပြည်တွင် အကြီးအမှူး သုံးဦးရှိကြောင်း၊ အံ–၈–ဋ္ဌ–၂၁၇၊ ဝေပစိတ္တိ၊ ရာဟု၊ ပဟာရာဒ။

အသေက္ခသုတ်။ ။(ပ–ဒု) အံ–၁၀–ပါ–၄၃၆၊ ဋ္ဌ–၃၃၅။ ။အသေက္ခ မည်ပုံ ဟောသော သမတ္တသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၅၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၁။ ။ အသေက္ခဓမ္မဒသကဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃-ပါ–၂၂၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၅။

အသံတော် အင်္ဂါ ၈–ပါး။ ။(ဘုရားရှင်၏ အသံတော်)။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၃၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၇၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၅၃၊ ဋ္ဌ–၃၈၇။ ။ဒီဃ–၂-ပါ–၁၇၁၊ ဋ္ဌ–၂၃၃။

(၁) ဝိဿဋ္ဌ–သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်း။
(၂) ဝိညေယျ–သိလွယ်ခြင်း။
(၃) မဉ္ဇု–သာယာခြင်း။
(၄) သဝနီယ–နားချင်ဘွယ်ရှိခြင်း။
(၅) ဗိန္ဒု–တလုံးတစည်းထည်းရှိခြင်း။
(၆) အဝိသာရီ–ပရိသတ်အပြင်သို့ ပြန့်မထွက်ခြင်း။
(၇) ဂမ္ဘီရ–နက်နဲခြင်း။
(၈) နိန္နာဒိ–ပဲ့တင်ထပ်ခြင်း။

အသားစားသူ ရှိ၍သာ သတ်ဖြတ်သူ ရှိရကား ထို ပါဏာတိပါတ အပြစ်ကို စားသူလည်း အတူခံရမည်ဟု ရှေးကပင် အယူမှားခဲ့ကြပုံ။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၃၂၊ ဋ္ဌ–၃၂။ ။စားသုံးသူ မဆိုင်ကြောင်း ဖြေဆိုထားသော ဗာလောဝါဒက ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၆၈၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၂။

အသက်မွေးမှုနှင့် စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုး။ ။ဥဋ္ဌာနဖလူပဇီဝိတာဒိ နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၅၈၊ ဋ္ဌ–၇၇။ ။ဥဋ္ဌာနဖလသုတ်၊ အံ–၄-ပါ–၄၅၂၊ ဋ္ဌ–၃၃၇။

(၁) ဝီရိယအကျိုးကိုသာ ခံစားရ၍ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို မခံစားရသူ။
(၂) ကောင်းမှု၏အကျိုးကိုသာခံစားရ၍ ဝီရိယမစိုက်ထုတ်ရသူ…ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိ နတ်ပြည်မှ အထက်ဖြဟ္မာအားလုံး။

(၃) ဝီရိယလည်း စိုက်ထုတ်ရ၍ ကောင်းမှု၏ အကျိုးကို ခံစားရသူ···· အောက်နတ်ပြည် ၅–ထပ်။

(၄) ဝီရိယအကျိုးလည်း မခံစားရ၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးကိုလည်း မခံစားရသူ····ငရဲဘုံ၌ ခံရသော သတ္တဝါများ။

အဟိဝါတရောဂါ ဆိုးဝါးလှပုံ။ ။တကြိမ်တည်းဖြင့်ပင် လူပေါင်း ၂–သန်း ၄–သိန်း သေဆုံးကြ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၁၃၊ ပါ–၃၁၃။ ။ အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၂၂၊ ထွက်ပြေးနိုင်လျှင် ကူးစက်မြန်သော ဤရောဂါမှ လွတ်ကင်းတတ်ကြောင်း။ ။ဝိ–၃–ပါ–၁၀၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၅၊ (သာမာဝတီ မိဖုရားဝတ္ထုတိုင်း၌ ရှိ၏။)

အဟေတုကဝါဒ နိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၄၇၉။ ။ပါ–၃၉၁၊ ဋ္ဌ–၄၀၅။ ။အဟေတု အပ္ပစ္စယဒိဋ္ဌိကို ဟောသော တိတ္ထာယတနသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၇၄–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၅–၁၅၇။

အဟောသိ အစ္ဆရိယတ္တေ နိပါတော။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၀၀၊ ပါ–၁၁၁။ ။ ဝိမာန–ဋ္ဌ–၉၃၊ ပါ–၂၅။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၅၊ ပါ–၂၅၉။ ။ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၄၊ ဝိမှယတ္တေ။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၃၃၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၁၀၊ ပတ္တနတ္တေ။ ။အဘိ–၂–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၁၀၁။

အဟောဝတာတိ ဂရဟာယံ ပတ္တနာယံ ဒိဿတိ။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၃၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၉၊ ။ဒု–အုပ်–၂၃၂။ ။အံ–၆–ဋ္ဌ–၉၀၊ ပါ–၂၆၀။ ။ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၄၇၊ ပါ–၁၀၀။ ။၂–ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ပါ–၂၄၅။

အဟောနုနာတိ အနုဿရဏတ္တေ နိပါတဒွယံ။ ။ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၂၂၁၊ ဋ္ဌ–၁၀၆။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၃၀၅၊ ပါ–၁၆၉။

အဟောင်းပြုပြင်သည်ကို ဘုရားရှင် ချီးမွမ်းတော်မူကြောင်း။ ။(ကျောင်းဟောင်း စရပ်ဟောင်းစသည်) ဝိ–၄–ပါ–၄၀၂။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၉–အညွန်း။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၀၀။

အုံ့ဘွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော အရာ ၃–မျိုး။ ။(ကုဟနာဝတ္ထု ၃–ပါး) ပစ္စည်းလေးပါးစသည် ရလွယ်အောင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားအောင် ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုသော အံ့သြဘွယ် အမှုများ ဟူလို၊ ရဟန်းတို့၏ မာယာ

သာဒ္ဓေယျတည်း။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၂၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၇၂–၃၆၇၊ ဋ္ဌ–၂၉၂၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၃။ ။ အဘိ–၂–ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–၄၆၀။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၈၊ ဋ္ဌ–၈၇။

(၁) ပစ္စယပဋိသေဝန ကုဟနဝတ္ထု–သင်္ကန်းစသောပစ္စည်းများကို များများရအောင် အဘိုးတန်ရလေအောင် လောဘနည်း ဟန်ဆောင်၍ အံ့ဘွယ်သရဲကို ဖြစ်စေပြီး များများရသောအခါ အဘိုးတန်ရသော အခါ အလှူခံခြင်း။

(၂) ဣရိယာပထ ကုဟနဝတ္ထု–သူ ရှင် ရဟန်းတို့ ချီးမွမ်းကြလေအောင် သွားခြင်း, ထိုင်ခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်လေးပါးဥ္ပြုပြင်၍ အံ့ဘွယ်သရဲကို ဖြစ်စေခြင်း။

(၃) သာမန္တဇပ္ပန ကုဟနဝတ္ထု–ပစ္စည်းရလွယ်အောင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားအောင် မင်္ဂဖိုလ်ဥ္စမှိုသော စကားကိုပြောဆို၍ အံ့ဘွယ်သရဲကို ဖြစ်စေခြင်း၊ (ဝါ) အရိယာတို့၏ သင်္ကန်းဝတ်ပုံကား ဤသို့တည်း စသည်ဖြင့် ပြောဆို၍ ထိုပြောဆိုသည့်အတိုင်း တူညီအောင်ဝတ်ခြင်း စသည်ကို ပြု၍ အံ့ဘွယ်သရဲကို ဖြစ်စေခြင်းတည်း။

၎င်းအမှု ၃–မျိုးကို ပြုသော ရဟန်းတို့ ရအပ်သောအပြစ်ကို ပြသောဂါထာများ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၀။ ။ထိုသို့အံ့ဘွယ် မဖြစ်စေရဟုဟောသော နကုဟနသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၁၄၊ ဋ္ဌ–၁၀၂၊ (ပ–ဒု)

အိပ်ပုံအခြင်းအရာ ၄–မျိုး။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၃၄၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၆။ ။ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၇၄။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၃၈၅၊ ဋ္ဌ–၇၀။ ။သေဿျာသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၆၆၊ ဋ္ဌ–၃၉၅။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၈၂၊ ဋ္ဌ–၃၆၄။ ။ မဟာနိ–ပါ–၂၉၅၊ ဋ္ဌ–၃၅၈။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၁၃၊ ဋ္ဌ–၁၆၅။ ။ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၃၃၀၊ ပါ–၂၅၈။

(၁) ကာမဘောဂီသေယျ – ကာမဂုဏ် ခံစားသူတို့သည် လက်ဝဲဘက်သို့ စောင်း၍ အိပ်ကြကုန်၏။

(၂) ပေတသေယျ–ပြိတ္တာတို့သည် ပက်လက်အိပ်ကြကုန်၏။

(၃) သီဟသေယျ–ခြင်္သေ့တို့သည် လက်ယာဘက်သို့ စောင်း၍ လက်ခြေ ဦးခေါင်းတို့ကို မရွေ့ရှားစေဘဲ အိပ်ကြကုန်၏။

(၄) တထာဂတသေယျ—ဘုရားရှင် တို့သည် လက်ယာဘက်သို့ စောင်း၍ စေတုတ္ထဈာန် ဝင်စားပြီး ကျိန်းစက်တော်မူကြကုန်၏။

အိပ်မက် မက်ခြင်း အကြောင်း ၄—ပါး။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၇၉။ ။အံ—၅—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—၇၁။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၉၇၊ ဋ္ဌ—၃၆၅။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၇—၁၀၈။

(၁) ဓာတုက္ခောဘ—သည်းခြေ စသည်တို့ ဘုန်လှုပ် ချောက်ချား ခြင်း ကြောင့်ရှင်း။

(၂) အနုဘူတပုဗ္ဗ—ရှေး၌ခံစားဘူးသော အာရုံ ဖြစ်သောကြောင့်ရှင်း။

(၃) ဒေဝတောပသံဟာရ····နတ်တို့၏ အာနုဘော်အစွမ်းဖြင့် ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို သိစေလိုသောကြောင့်ရှင်း။

(၄) ပုဗ္ဗနိမိတ္တ—ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံအစွမ်းဖြင့် ကောင်းကျိုး မကောင်း ကျိုးကို ကြိုတင်သိရှိစေသော ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြောင့်ရှင်း။

ဤ အကြောင်းလေးပါးတွင် တပါးပါးကြောင့် အိပ်မက် မက်ကြကုန်၏။

အိပ်မက် မက်ပုံကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၈။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၂၀၇—၂၀၉၊ သုပိနပဉှအကျယ်။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၉၀။ ။အိပ်မက် မက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ····ဝိပလ္လာသ ၁၂—ပါးကို မပယ်နိုင်သေးသော ပုထုဇဉ် သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာတည်း၊ ၎င်း ၁၂—ပါးကို လုံးဝပယ်ပြီးသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား····အိပ်မက် မမက်ကြတော့ပေ၊ အံ—၅—ဋ္ဌ—၇၂။

အိပ်ရာကောင်း၌ အိပ်ခြင်းအပြစ်။ ။ကလိင်္ဂရသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၅၇—၄၅၈၊ ဋ္ဌ—၂၁၁၊ မင်းတို့မှာ ရန်သူတို့ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ အခွင့်သာ၏၊ ရဟန်း တို့မှာ····မာရ်မင်း နှိပ်စက်ရန် အခွင့်သာ၏၊ မကောင်းသော အာရုံများ နှိပ်စက်၏ ဟူလို။ ။ဉတ္တမသေနာသနံ နာမ ပမာဒဋ္ဌာနံ စသည်၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၀၄။

အိပ်စက်ရာ၌ မေ့လျော့စွာအိပ်ခြင်းအပြစ် ၅—ပါး။ ။(မမေ့မလျော့ အိပ်ခြင်း၏ အကျိုး ၅—ပါးကိုလည်း ဟောထား၏)။ ။ဝိ—၃—ပါ—၄၀၉—၄၁၀။ ။ဝိ—၅—ပါ—၃၅၇။

(၁) ဆင်းရဲစွာ အိပ်ရခြင်း။
(၂) ဆင်းရဲစွာ နိုးရခြင်း။
(၃) မကောင်းသော အိပ်မက်များကို မြင်မက်ခြင်း။
(၄) နတ်တို့ မစောင့်ရှောက်ခြင်း။
(၅) သုက်လွှတ်ခြင်း ။

အပြန်ကောင်းကျိုး ၅–ပါး၊ သတိတရား လက်ကိုင်ထား၍ ပညာအဆင်ခြင်ဖြင့် အိပ်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား....

(၁) ချမ်းသာစွာ အိပ်ရခြင်း။
(၂) ချမ်းသာစွာ နိုးခြင်း။
(၃) မကောင်းသော အိပ်မက်များကို မမြင်မက်ခြင်း။
(၄) နတ်တို့ စောင့်ရှောက်ခြင်း။
(၅) သုက်မလွှတ်ခြင်း။

အိမ်, ကျောင်း, ရွာ, မြို့, အသစ်တည်ရာနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ အိမ်နေရာကို လူတို့မှတ်စကပင် နတ်များ အိမ်စောင့်ရောက်ကြကြောင်း။ ။ ဒီဃ–၂–ဌ–၁၃၀။ ။ဥ–ဌ–၁၅၃၊ ပါ–၁၇၅။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၃၇၉၊ ဌ–၇၆၊ (အိမ်သစ်စသည် တက်စတွင် တရားနာခြင်း အလေ့မှာ ရှေးကပင် ရှိခဲ့ပုံ) ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၁၆၊ ဌ–၁၂။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၇၆၊ ဌ–၃၇၉၊ ပါဠိလိဂါမိယသုတ်။ ။လိုက်နာရန် နမူနာများ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၇၅၊ ဌ–၁၃၁။ ။ပါဠိလိဂါမဝတ္ထု၊ ဝိ–၃–ပါ–၃၂၁–၃၂၃၊ ဌ–၃၇၇။

အိမ်လည် သွားတတ်သော ရဟန်းတို့ ရအပ်သော အပြစ် ၅–ပါး။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၃၅၊ ဌ–၁၇၀။ ။အံ–၅–ပါ–၂၂၆၊ ဌ–၇၂၊ ကုလူပကသုတ် (ပ-ဒု) ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂။ ။ဗိဋ္ဌာရသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၉၊ ဌ–၂၁၃။

(၁) အနာမန္တစာရ သိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်သင့်တတ်ခြင်း။
(၂) ရဟောနိသဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်သင့်တတ်ခြင်း။
(၃) ရဟောပဋိစ္ဆန္န သိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်သင့်တတ်ခြင်း။
(၄) ဓမ္မဒေသနာ သိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်သင့်တတ်ခြင်း။
(၅) ကာဂုဏ်ကို အကြံအစည်များခြင်း။

တနည်း အလွန်အချိန်ကြာမြင့်အောင် အိမ်လည်တတ်သော ရဟန်းအား....

(၁) မာတုဂါမတို့ကို အမြဲမြင်တွေ့ရ၍ ရောနှောခြင်း၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်း။
(၂) ရောနှောခြင်းကြောင့် ရာဂစိတ်ဝင်လာတတ်ခြင်း။
(၃) ထိုရာဂကြောင့် မပျော်မွေ့ဘဲ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်နေရခြင်း။
(၄) ညစ်နွမ်းသော အာပတ်များ သင့်ရောက်တတ်ခြင်း။
(၅) လူထွက်တတ်ခြင်း။

အိမ်နေသူတို့ မစိုးရိမ်ရန် ဟောသောတရား ၄–ပါး ဂါထာ။ ။အာဠဝက သုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၄။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၇၊• ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၉။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၂၃၆။ ။ဃရာဝါသပဥှ၊ ဇာတကာ၌လည်း ရှိ၏။

ယဿေတေ စတုရော ဓမ္မာ၊ သဒ္ဓဿ ဃရမေသိနော။
သစ္စံ ဓမ္မော ဓိတိ စာဂေါ၊ သဝေ ပေစ္စ န သောစတိ။ ။

ဋ္ဌ–၌ ဒမ္မော ဟု ဒန္တဇ တတိယက္ခရာနှင့် ရှိ၏။

(၁) သစ္စ–မှန်ကန်သော စကားကိုသာ ပြောဆိုခြင်း။
(၂) ဓမ္မ (ဒမ္မ) ပညာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။
(၃) ဓိတိ–လုံ့လဝီရိယရှိခြင်း။
(၄) စာဂ–ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း၊ ဤ လေးပါးဟူလို။

အောက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က အထက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်ကိုမသိနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ ။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၄၄၀၊ ပါ–၂၇၁။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၃၅၆။ ။အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၅၃။ ။ပဋ္ဌံ–ပါ–၁၀၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၆။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–ဂ၆၊ ဋ္ဌ–၇၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၆၁၊ ပုထုဇဉ် တို့မှာ ပရစိတ္တ ဝိဇာနန အဘိညာဉ် ရသော်လည်း သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်ကို မသိနိုင်ဟူလို၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်ကို မသိနိုင်၊ ကြွင်းနည်းတူ သိပါလေ။

အောင်နိုင်ခြင်း ၄–မျိုး ဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၆–၂၁၂။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၄၇။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄။ ။ဝိမာန–ဋ္ဌ–၆၂။

အက္ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊ အသာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊ သစ္စေနာလိက ဝါဒိနန္တိ။ ။

ဒေါသကြီးသူကို သည်းခံခြင်းဖြင့်၎င်း၊ မကောင်းသောသူကို ကောင်းသော အပြုအမူဖြင့်၎င်း၊ နှမြောဝန်တိုတတ်သူကို ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်၎င်း၊ မုသား ပြောတတ်သူကို မှန်ကန်သောစကားဖြင့်၎င်း အောင်နိုင်ရာသတည်း။ ။ ၅–မျိုး၊ တစသာရဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၉၀။ ။ ၃–မျိုး၊ တယောဓမ္မဇာတက၊ ပါ–၁၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉ဂ။ ။သည်းခံမှသာ အောင်နိုင်ရာဟု ဟောသော ဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂ဂဂ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၃။ ။၅–မျိုး မိလိန္ဒ၊ ပါ–၁၂၁။

အိုင်ကြီး (၇) အိုင် အကြောင်းကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၅။ ။ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၇၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၄၆။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၃။ အနေ‌ာတတ္တ၊ကဏ္ဏမုဏ္ဍ၊ရထကာရ၊ ဆဒ္ဒန္တ၊ ကုဏာလ၊ မန္ဒာကိနီ၊ သီဟပပါတ၊ အမည်။ ။အံ–ဂ–ဋ္ဌ–၂၁ဂ။ ။သီဒါမြစ်အကြောင်း၊ ဇာတက–ပါ– ဒု–အုပ်–၁ဂ၆၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၂၅။

အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်ခါမှ သာသနာတော်ဝင်လာသော အချို့သော ရဟန်းကြီးတို့ သည် ရဟန်းသံဃာကောင်း ရှားပါးသော အရပ်သို့ သွား၍ ကျောင်းထိုင် တတ်ကြ၏၊ ထိုသို့နေထိုင်ခြင်းကြောင့် သံဃာကောင်းကို ဖူးမြင်ရခြင်း တရား တော်ကို နာရခြင်း၌ ခဲယဉ်းလှရကား····နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်နိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။သဠာ–သံ–ဋ္ဌ–၇၉–ဂ၀။ ။အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်ခါမှ သာသနာ တော် ဝင်လာလျှင် အသုံးမကျကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅။

အိုးဥပမာပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုး။ ။ကုမ္ဘူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၅၂၊ ဋ္ဌ– ၇၆။ ။ကုမ္ဘသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၁ဂ၊ ဋ္ဌ–၃၂၇။

(၁) အိုးအတွင်း၌ ဘာမျှမရှိဘဲ ပိတ်ထားသောအိုး····နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ် ကား သွားခြင်း လာခြင်းစသည်၌ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၍ သစ္စာလေးပါးကို မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၂) အိုးအတွင်း၌ အဘိုးတန် ဝတ္ထုပစ္စည်းရှိ၍ ဖွင့်ထားသောအိုး····နှင့် တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား····သစ္စာလေးပါးကို ပိုင်းခြားသိ၍ သွားခြင်း လာခြင်း စသည်၌ ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၃) အိုးအတွင်း၌လည်း ဘာမျှမရှိ၊ ဖွင့်၍လည်းထားသောအိုး····နှင့် တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား····သစ္စာလေးပါးကိုလည်းမသိ၊ ကြည်ညိုဘွယ်လည်း မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၄) အိုးအတွင်း၌ အဘိုးတန်ပစ္စည်းရှိ၍ ပိတ်ထားသောအိုး····နှင့် တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား ···· သစ္စာ လေးပါးကိုလည်း သိ၍ ကြည်ညိုဘွယ်လည်း ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

မဇ္ဈိမနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

အကျိုးလို၍ အကပ္ပိယမံသကို ကပ္ပိယမံသဟု လိမ်လည်ကျွေးမွေး လှူဒါန်းသူတို့မှာ ကုသိုလ်ပွားကြောင်း။ ။၂—၄—၃၆၊ (ငတ်မွတ်ခြင်းဘေး နှိပ်စက်သောအခါ စသည်, ရောဂါပျောက်စေလိုသောအခါ စသည်တို့၌ ဟူလို။)

အခါမဲ့ အချိန်မဲ့ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာခြင်း အကြောင်း ၂—ပါး။ ။ (စကြဝဠာတားမင်း ဖြစ်ထွန်းသောအခါ, ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းသော အခါ) ၁—၄—ဒု—အုပ်—၉၀။

အချိန်မှန်ကို အတိအကျ သိကြသော မထေရ် ၂-ပါး။ ။(ဂေါဒတ္တထေရ် ကာဠဒေဝထေရ်) နေအမှတ်အသား၊ နာရီစသည်မရှိဘဲ စိတ်မှန်းဖြင့် အတိအကျ သိတော်မူကြ၏၊ ၁—ပါ—၂၆၊ ၄—ပ—အုပ်—၁၂၆။

အဂထိတောတိ တဏှာယ အဂထိတော။ ။၂—ပါ—၃၂၊ ၄—၃၅။

အင်္ဂါပုဒ်ကို အရကောက်ပြပုံ။ ။၁—ပါ—၃၂၊ ၄—ပ—အုပ်—၁၄၈။ ။ (လောဘ—မောဟ)။ ။အင်္ဂါခေါ် အညစ်အကြေး ၂၁—မျိုးကို စုပေါင်း ပြဆိုခဲ့၏၊ ၁—ပါ—၃၂၊ ၄—ပ—အုပ်—၁၄၇၊ ရဟန်းများ မှတ်သားဘွယ်။

အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူများကို အကျယ်ဟောထား၏၊ ၂—ပါ—၁၅၀၊ ၄—၁၃၇။

အစာပြည့်ဝခိုက်တွင် စကြ်ံနိမသွားထိုက်ကြောင်း။ ။၁—၄—ဒု—အုပ်—၃၁၃။

အစာစားနေသော ကျီး စသည်ကို ခြောက်လှန့်လျှင်ပင် ကာယသမာစာရ ခေါ် ကိုယ်အကျင့် မစင်ကြယ်သေးကြောင်း။ ။၁—ပါ—၃၃၉၊ ၄—ဒု—အုပ်—၂၁၅။

အစားကြောင့် ဖြစ်သော ထိနမိဒ္ဓကို တွန်းလှန်နိုင်ရန် နေ့အခါတွင် စင်္ကြံနိသွား ကြကြောင်း။ ။၁—ပါ—၂၉၁၊ ၄—ဒု—အုပ်—၁၇၄။

အစ္ဆရိယ ၂—မျိုး။ ။(ဂရဟ အစ္ဆရိယ—ကဲ့ရဲ့လို၍ အံ့ဩမှု,ပသံသာ အစ္ဆရိယ— ချီးမွမ်းလို၍ အံ့ဩမှု) ၂—ပါ—၁၊ ၄—၂။

အဇ္ဈာဇီဝ၊ အဓိပါတိမောက္ခ ၂—ပုဒ်ကို ခွဲပြပုံ။ ။၃—ပါ—၃၃၊ ၄—၂၅၊ အသက် မွေး ဝမ်းကျောင်းနှင့်စပ်၍ ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ် ၆—မျိုးသည် အဇ္ဈာ ဇီဝ မည်၏၊ ကျန်သော သိက္ခာပုဒ်များသည် အဓိပါတိမောက္ခ မည်၏။

အညာတိ အရဟတ္တံဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။၃—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၃၄။

အညစ်အကြေးရှိရာအရပ်၌ ဘီလူးစသည်တို့က နှိပ်စက်တတ်ကြောင်း။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၀၄။

အတ္ထနိဿိတဂါထာ။ ။၂—ပါ—၁၇၆၊ ဋ္ဌ—၁၅၂။

အာရောဂျ ပရမာ လာဘာ၊ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခံ။
အဋ္ဌင်္ဂိကောစ မဂ္ဂါနံ၊ ခေမံ အမတ ဂါမိနန္တိ။

အထာတိ အဝိစ္ဆေဒနတ္ထေ နိပါတော။ ။၁—ပါ—၂၀ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၃။ ။ အညာဓိကာရဝစနာရမ္ဘေ နိပါတော၊ ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၅၆။

အဓိဝါသနာ ပဟာတဗ္ဗ အာသဝ အဖွင့်။ ။၁—ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၁၊ အချမ်းအပူ စသည်၌ သည်းခံနိုင်ရန်အတွက် ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ်။

အဓိမာန မဖြစ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အထက် အထက် တရားများကို ရလျှင် အောက်အောက် တရားများကို စိတ်မညွတ်တော့ကြောင်း။ ။၃—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—၃၄။ ။သုနက္ခတ္တသုတ်။

အဓိမုတ္တိမရဏ (ဘုရားလောင်းတို့ နတ်ပြည်မှ ဘဝမှ စုတေပုံ)။ ။၃—ဋ္ဌ—၁၂၁။

အနင်္ဂဏသုတ်။ ။၁—ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၂၊ ကိလေသာရှိ မရှိကို သိ မသိ ပုဂ္ဂိုလ် ၄—ယောက်ဖြင့် ဝေဘန်ဟောထား၏၊ အင်္ဂဏမည်သော အညစ် အကြေး ၂၁—မျိုးကို စုပေါင်း ပြဆိုထား၏၊ ရဟန်းများ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

အနာထပိဏ္ဍိကောဝါဒသုတ်။ ။၃—ပါ—၃၀၁ ဋ္ဌ—၂၂၉၊စက္ခု သောတ စသည်ကို တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းရန် အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထား၏၊ အနာထပိဏ် သေဋ္ဌေးကြီးမှာ ဘာမျှ လှူစရာမရှိလျှင် သံကိုယူ၍ ကျောင်း အတွင်း ဖြန့်ခင်းကြောင်း၊ သေသောအခါတွင် တုသိတာ နတ်ပြည်တွင် ရောက်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

အနိစ္စလက္ခဏာကို ထင်ရှားပြသော ဂါထာ။ ။၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၀။

ဇီဝိတံ အတ္တဘာဝေါစ၊ သုခဒုက္ခာစ ကေဝလာ။
ဧကစိတ္တသမာယုတ္တာ၊ လဟုသော ဝတ္တတေ ခဏောတိ။

အနိစ္စလက္ခဏာဖြင့်ရှင်း ဒုက္ခလက္ခဏာဖြင့်ရှင်း၊ ၂—ပါးစုံဖြင့်ရှင်း အနတ္တလက္ခဏာကို ပြရကြောင်း။ ။၁—ပါ—၁၉၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၊ အနတ္တလက္ခဏာမှာ အသိခက်ကြောင်း။

အနိစ္စမည်ခြင်းအကြောင်း ၄—ပါး။ ။၁—ပါ—၁၉၁၊ဌ—၁၉၊ဥပ္ပါဒဝယဝတ္တိတော ဝိပရိဏာမ တာဝကာလိက နိစ္စပဋိပက္ခဘွေနဝါတိ စတူဟိ ကာရဏေဟိ အနိစ္စံ။

အနိမိတ္တတရား ၁၃—ပါး။ ။၁—ပါ—၃၇၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၄၊ ဝိပဿနာ၊ မဂ် ၄—ပါး၊ ဖိုလ် ၄—ပါး၊ အာရုပ္ပ ၄—ပါး၊ ပေါင်း ၁၃—ပါး။

အမနုဿ အနုမဿာတိ ဒသကထာဝတ္ထုနိ ဩဂါဟေတွာ အနုပဝိသိတွာ။ ။ ၁—ပါ—၂၀၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၆၄။

အနုမာနသုတ်။ ။၁—ပါ—၁၃၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၀၊ ရဟန်းတို့တနေ့လျှင်အနည်းဆုံး တကြိမ်မျှ ဆင်ခြင်အပ်သောသုတ်၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ် ဟောထား၏၊ အကုသလဓမ္မ ကုသလဓမ္မတို့ကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။

အနုပဒသုတ်။ ။၃—ပါ—၇၅၊ ဌ—၅၆၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား ချီးကျူးထား၏၊ ပညာ ၆—မျိုး အကျယ်ပြထား၏။

အနုရုဒ္ဓသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၀၄၊ ဌ—၁၄၂၊ မဟာဂ္ဂုတ်စျာန်ကို ပွားခြင်းကြောင့် ပြဟ္မာဘုံ၌ ဖြစ်ရပုံအခြင်းအရာကို အကျယ်ဟောထား၏။

အပဏ္ဏကသုတ်။ ။၂—ပါ—၆၂၊ဌ—၈၁၊နတ္ထိက အဟေတုက အကိရိယဒိဋ္ဌိဟူသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီး သုံးမျိုးကို အကျယ်ဟောထား၏။

အပ္ပမာဏာ စေတောဝိမုတ္တိ၌ စေတောဝိမုတ္တိ ၄—မျိုးနှင့် အပ္ပမာဏာတရား ၁၂—ပါးကိုရေတွက်ပြပုံ။ ။၁—ပါ—၃၇၁၊ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၃၊ဗြဟ္မဝိဟာရ ၄—ပါး၊ မဂ် ၄—ပါး၊ ဖိုလ် ၄—ပါး၊ ပေါင်း ၁၂—ပါးတည်း၊ တိုင်းတာ၍ မရကောင်းသော တရား ၁၂—ပါး ဟူလို။ ။ပမာဏာတရား ၃—ပါးကိုလည်း ခွဲပြပုံ (လောဘ ဒေါသ မောဟ)

အပါပုရိတ္ဝာတိ ဝိဝရိတွာ။ ။၁—ပါ—၃၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၄။

အပိဿုတိ အနုဗြူဟနတ္တေ နိပါတော။ ။၁—ပါ—၂၂၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၈၁။

အဗျာပဇ္ဇတ္ထိ နိဒ္ဒုက္ခံ။ ။၂—ပါ—၅၂၊ ဌ—၇၃။ ။၃—ပါ—၁၀၀၊ ဌ—၆၉။

အမ္ဗလဋ္ဌိကရာဟုလောဝါဒသုတ်။ ။၂—ပါ—၇၇၊ ဌ—၈၈၊ (ရှေ့—ခဏ်း၌ ရှိ၏။)

အဘယရာဇကုမာရသုတ်။ ။၂—ပါ—၅၄၊ဌ—၇၆'ဇ'ၑင်းမင်းသားကလျှောက်ထား၍ စကားအရာ၌ နှစ်သက်ဘွယ် မနှစ်သက်ဘွယ် နှစ်စားကို ဘုရားရှင် ရှင်းပြတော်မူပုံ။

အဘိဇ္ဈာနှင့် ဝိသမလောဘ ၂—မျိုးကို ခွဲပြပုံ။ ။၁—ပါ—၄၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၃။ ။သကဘဏ္ဍေ ဆန္ဒရာဂေါ အဘိဇ္ဈာ၊ ပရဘဏ္ဍေ ဝိသမလောဘော၊ မိမိ ပစ္စည်းဥစ္စာ၌ တပ်နှစ်သက်မှုသည် အဘိဇ္ဈာ၊ သူတပါး ပစ္စည်းဥစ္စာ၌ တပ်နှစ်သက်မှုသည် ဝိသမလောဘ မည်၏။ ။တနည်း—မိမိနှင့် ထိုက်တန်သော အရာဝတ္ထု၌ တပ်နှစ်သက်မှုသည် အဘိဇ္ဈာ၊ မိမိနှင့် မထိုက်တန်သော အရာဝတ္ထု၌ တပ်နှစ်သက်မှုသည် ဝိသမလောဘမည်၏။

အမ္ဗာတိ မာတရံ အာလပတိ။ ။၂—ပါ—၂၄၆၊ ဌ—၂၀၁။

အမိဝမ်းတွင်းကပင် သရဏဂုံတည်သော ဗောဓိမင်းသား အကြောင်း။ ။၂—ပါ—၃၀၀၊ ဌ—၂၂၆။

အမေးလွယ်၍ အဖြေမှာ ခက်ခဲကြောင်း၊ တနည်း အကြောင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော အမေးလည်း ခက်ခဲကြောင်း။ ။၁—ပါ—၂၀၅၊ဌ—ဒု—အုပ်—၆၅၊ဤစကားကို အကြောင်းပြု၍ “အမေးကျဲကျော်င်း, အဖြေဘုရားလောင်း” ဟူ၍ ရှေးသူဟောင်းတို့ ဆိုထားကြဟန်တူသည်။

အမွေ ၂—မျိုး ခွဲပြခဏ်း။ ။သာသနာတော်၌ အာမိသဒါယာဒ—ပစ္စည်းအမွေခံ၊ ဓမ္မဒါယာဒ—တရားအမွေခံဟူ၍ ၂—မျိုးရှိရာတွင် ဘုရားရှင်က ဓမ္မအမွေကိုသာ ခံယူကြရန် ဟောထားသည်၊ ၁—ပါ—၁၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၉၄။

အမျိုးလေးပါးတို့ ကောင်းမှု မကောင်းမှု၌ အထူးမရှိကြောင်း ဟောသော မဓုရသုတ်။ ။၂—ပါ—၂၇၀၊ ဌ—၂၂၀။

အမျိုးလေးပါးတို့ စင်ကြယ်ကြောင်းကို ဟောထားသော ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ်။ ။၂—ပါ—၃၂၇၊ ဌ—၂၄၅။

အမျိုးလေးပါးတို့တွင် ပြာဟ္မဏတို့သာ အမြတ်ဆုံးဟူသော စကားကို မဟုတ်ကြောင်း၊ အထူးမရှိကြောင်း၊ အမျိုးလေးပါးတို့ စင်ကြယ်ကြောင်းကိုဖြေရှင်းဟောထားသော အဿလာယနသုတ်။ ။၂—ပါ—၃၅၄၊ ဌ—၂၇၈။

အရညဝါသကာရဏာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၁-ပါ—၂ဝ၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁၃၂၊မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းကို ကောင်းစွာမြင်၍၎င်း၊ နောင်လာသူ ရဟန်းတို့ကို အစဉ်သနားသဖြင့်၎င်း (ဝါ) နမူနာယူစေရန်၎င်း ဘုရားရှင်တို့ တော၌ သီတင်းသုံးတော်မူကြကြောင်း ရှင်းပြထားပုံ။

အရိယာသာဝကဿ ဝေရူပံ ကောဟညံ့နာမ နပဟောတိ။ ။၁—ပါ—၃၀၉၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၂၀၂၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အံ့သြဘွယ်ရှိအောင် မပြုလုပ်တော့ပြီ၊ (ဝါ) သာဋ္ဌေယျအမှု မပြုတော့ပြီ ဟူလို။

အရိယာသာဝကတို့ ပြည့်စုံသောတရား ၁၅—ပါးကို ဟောသော "သေခသုတ်" ။ ။၂—ပါ—၁၆၊ ဠ—၁၁၊ (သ—ခဏ်း၌ ရှိ၏)

အရိယာသာဝကဿ ပန သဌော မာယာဝီတိနာမံ နတ္ထိ။ ။၂—ပါ—၃၂၉၊ဠ—၂၄၆၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မာယာ သာဋ္ဌေယျတရားများ မရှိတော့ပြီ ဟူလို။ ။မာယာ—လွန်ကျူးမိသောအပြစ်ကို သူတပါးတို့မသိအောင်ဖုံးထား တတ်မှု။ ။သာဋ္ဌေယျ—မရှိသော ဂုဏ်ကို ရှိလေဟန် ကြွားဝါတတ်မှုတည်း။

အရိယန္တိ နိဒ္ဒေါသံ လောကုတ္တရံ။ ။၃—ပါ—၁၁၆၊ ဠ—၉၂—၁၁၆။

အရိယာဝိနယတရား ၈—ပါး။ ။(အရိယာတို့ ဆင်ခြင်၍ ရှောင်ကြဉ်သော တရား ဟူလို။) ၂—ပါ—၂၃—၂၄၊ ဠ—၂၀၊ ပါဏာတိပါတ၊ အဒိန္နာဒါန၊ မုသာဝါဒ၊ ပိသုဏာဝါစာ၊ ဂိဒ္ဓိလောဘ၊ တပ်မက်မှုလောဘ၊ နိန္ဒရောသ…. ကဲ့ရဲ့မှု၊ ချုတ်ချယ်မှု၊ ကောဓုပါယာသ….အမျက်ထွက်မှု၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့မှု၊ အတိမာန…. လွန်ကဲသော မာနထားမှု၊ ဤအမှု ၈—ပါးကို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ အကြွင်းမဲ့ ပယ်နိုင်အောင် ကျင့်ကြသည် ဟူလို။

အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ သိ၍ ကျင့်၍ ပုထုဇဉ်တို့နှင့်မဆက်ဆံသော အရာ(၇)မျိုး ။ ။၁—ပါ—၃၉၀၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၂၉၀။

(၁) ကာမစ္ဆန္ဒ နိဝရဏ စသည် ၅—ပါး၌ ပရိယုဋ္ဌိတစိတ်မဖြစ် (ဝါ) လှုပ်ရှားသော စိတ်မဖြစ်ဟူ၍၎င်း၊ ငြင်းခုံမှု ခိုက်ရန်ဖြစ်မှု ရိုက်ပုတ်မှု စသည်လည်း မရှိဟူ၍၎င်း သိခြင်း။

(၂) မိမိ၏စိတ်၌ ကိလေသာ ပူပန်မှုမရှိ၍ အေးငြိမ်းမှုကိုရ၏ဟု သိခြင်း။

(၃) ဗုဒ္ဓသာသနာမှတပါး အခြားသော သာသနာ၌ အရိယာသမဏမရှိဟု သိခြင်း။

(၄) သင့်ရောက်မိသော အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းမထားတတ်ဘဲ ထင်စွာပြု၍ အာယတိံသံဝရ ရှိ၏ဟု သိခြင်း။

(၅) သိတင်းသုံးဘော်တို့၏ ကိစ္စကြီးငယ်၌ ကြောင့်ကြမှုရှိ၍ သိက္ခာသုံးပါး၌ အားကြီးစွာ တောင့်တ၏ဟု သိခြင်း။

(၆) တရားတော်ကိုနာယူရာ၌ အိပ်ငိုက်ခြင်းမရှိ စကားလည်းမပြော စိတ်လည်း မပျံ့လွင့်ဘဲ ရိုသေစွာ နာယူ၏ဟု သိခြင်း။

(၇) ထိုသို့နာယူရာ၌ အတ္ထဓမ္မကို ထိုးထွင်းသိ၍ တရားနှင့်စပ်သော နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်မှုရှိ၏ဟု သိခြင်း။

အလဂဒ္ဒူပမသုတ်။ ။၁—ါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၊နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် ဈာန်မဂ်ဖိုလ် ၏အန္တရာယ် ၅—ပါးနှင့် မိန်းမတို့၏အာရုံ ၅—ပါးကို ခံစားလျှင်လည်း အပြစ် မရှိဟု ယူထားသော အရိဋ္ဌရဟန်း၏အယူမှားကို ဖြေရှင်းဟောထားသည်။ ။ စာသင်နည်း ၃—မျိုးကိုလည်း ပြဆိုထားသည်။

အလှူရှင်တို့အိမ်၌ ဆွမ်းဦး ဟင်းဦး လောင်းလှူရန် ခွက်ငယ်များ ရှေးအခါက ရှိတတ်ကြကြောင်း။ ။၂—ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၅။

အလည်အပတ်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ (ဥယျာဉ်ကြည့် ရေကန်ကြည့် တော တောင်ကြည့် အဆောက်အဦကြည့် စသည်အတွက် သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ) အနုမတဂ္ဂိယ သဘောကို ဆင်ခြင်နိုင်မှု သွားသင့်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ (ဝိဟာရဒဿနတ္ထဉ္စ အနုမတဂ္ဂိယံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ သမုဒ္ဒပဗ္ဗတ ဒဿနတ္ထံဝါပိ ဂန္တုံ ဝဋ္ဋတိတိ) ၂——ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၄။

အဝဋ္ဋာတိ အမောဃာ၊ သဖလာတိ အယံ တဿေဝ အတ္ထော။ ။၁—ပါ—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၃။

အသမ္မောဟဝိဟာရဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၅။

အဿလာယနသုတ်။ ။၂—ပါ—၃၅၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၀၊ (အမျိုးလေးပါးခဏ်း၌ ရှိ၏)

အဿပုရ(မဟာ)သုတ်။ ။၁—ပါ—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၂၊ရဟန်းတို့ကျင့်ဝတ် ကို အကျယ်ဟောထားသည်။ ။ဟိရိဩတ္တပ္ပနှင့် ပြည့်စုံမှ သမဏခေါ်ဆို နိုင်ကြောင်း။

အဿပုရ (စူဠ)သုတ်။ ။၁–ပါ–၃၄၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၅၊ အဘိဇ္ဈာစသော တရားယုတ်များကင်း၍ ရဟန်းကျင့်ဝတ်ကို ကျင့်မှသာ သမဏ ခေါ်ဆိုနိုင်ကြောင်း ဟောထားသည်။

အသုဘ ဘာဝနာကို အားထုတ်၍ အနာဂါမိဖိုလ်ရသွားသော သာမဏေငယ်။ ။ ၎င်းသာမဏေငယ်မှာ ဆရာအား မည်သည့်အခါမျှ စကား ၂–ခွန်း မစေရဘဲ တခွန်းတည်းဖြင့်သာ လိုက်နာပြုလုပ်၏ဟု ဋ္ဌ–၌ ဖွင့်ပြထားသည်၊ ၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၉။

အိပ်ခြင်းကိုပင် တွေ့ဝေနေခြင်းဟု ယူဆ၍ သစ္စကနိဂဏ္ဌ က ဘုရားရှင်ကို စွပ်စွဲ၍ ပြေရှင်းဟောခဏ်း။ ။၁–ပါ–၃၁၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၄။

အိမ်နေလူတို့ စီးပွားဥစ္စာရှာရာ၌ နမူနာယူဘွယ် ဂါထာ။ ။၃–ဋ္ဌ–၁၇၅။

အဥ္စနာနံ ခယံ ဒိသွာ၊ ဝမ္မိကာနဉ္စ သဥ္စယံ။
မဓူနဉ္စ သမာဟာရံ၊ ပဏ္ဍိတော ဃရမာဝသေတိ။ ။

မျက်စဥ်းသွေး ဖြေးဖြေးကုန်သလို
ပြုန်းတီးမှု မပြုကြစေခလို
တောင်ပို့ ပျား စုထားသလို
ပညာရှိ စုဘိဥစ္စာကို....ဟူလို။ ။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

အကုသလရာသိသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၂၇၊ ဤ၌ နီဝရဏ ၅—ပါးကို အကုသလရာသိ ဟု ဟောထား၏။

အကုသလဓမ္မသုတ်။ ။ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—၁၆၈၊ ဤ၌ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈—ပါးကို အကုသလဓမ္မ ဟု ဟောထား၏။

အကုသလ ဝိတက္ကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၁။

အက္ကောဓသုတ်။ ။ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၃၂၅၊ သိကြားမင်းက အမျက်မထွက်ရန် ဆုံးမသော ဂါထာ။

အက္ကောသသုတ်။ ။ပါ—၁၆၁၊ဋ္ဌ—၂၀၉၊အစ်ကိုကြီးကို ရဟန်းပြုပေးသောကြောင့် ဘုရားရှင်ထံသွား၍ ဆဲသောပုဏ္ဏား၊ ၎င်းလည်း နောက်ကာလတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွားသည်။ ။အသုန္ဒရိကသုတ်လည်း နည်းတူပင်။

အကောင်းဆုံးသောအရာ ၄—မျိုး ဂါထာ။ ။အဇ္ဈသာရသုတ်၊ သဂါထာ—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—၉၁၊ ဥစ္စာတွင် သဒ္ဓါတရား၊ ချမ်းသာဆောင်မှုတွင် ကောင်းသောအကျင့်၊ အရသာတွင် သစ္စာတရား၊ အသက်မွေးမှုတွင် ပညာဟူလို၊ ဝိတ္တသုတ်။

အကျိုးစီးပွား (မိမိ-သူတပါး) ကို မသိနိုင်အောင် နှိပ်စက်ဘတ်သော တရားမှာ နီဝရဏ ၅—ပါးဖြစ်ကြောင်းဟောသော သင်္ဂါရဝသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၉၊ ပညာသင်ကြားရာ၌ ပညာမတတ်အောင်လည်း ၎င်း ၅—ပါးကပင် နှိပ်စက်ကြောင်း ဟောထား၏။

အခမယူဘဲ မန္တန်သင်ပေးမည်ဟု ဝင်္ဂီသလုလင်ကို ဘုရားရှင်မိန့်ကြားတော်မူပုံ။ ။သဂါထာ—ဋ္ဌ—၂၆၁။

အချုပ်ဖြစ်သောအရာများကို ဟောသော ကူဋသုတ်။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၄၅၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၆။

အဂါရသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၄၁၉၊ ဋ္ဌ—၃၁၉၊ စရပ်၌ လူအမျိုးမျိုးတို့ လာရောက်တည်းခိုကြသကဲ့သို့ ခန္ဓာကိုယ်၌ ဝေဒနာအမျိုးမျိုးတို့ ဖြစ်ပုံကို ဟောထား၏။

အဂ္ဂိသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၉၀၊ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ဗောဇ္ဈင် ၇—ပါးကို ပွားသင့်သောကာလ မပွားသင့်သော ကာလကို ဟောထား၏။

အဂ္ဂိက္ခန္ဓ ဥပမာအကျယ် (မီးပုံကြီး ဥပမာ ဟူလို)။ ။နိဒါန—ပါ—၃၁၂၊ ဋ္ဌ—၇၆၊ ဥပါဒါနသုတ်၊ ဥပါဒါနိယေသု ဘိက္ခဝေ ဓမ္မေသု အဿာဒါ နုပဿိနော ဝိဟရတော တဏှာ ပဝဍ္ဎတိ၊ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ စသည်တည်း၊ မီးပုံကြီး တွင် မီးစာများကို ထည့်နေသော် မီးမငြိမ်း၊ မီးစာများ မထည့်ဘဲထားသော် မီးငြိမ်းသကဲ့သို့ ဟူ၍ ဟောထား၏။

အဂ္ဂိကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၆၀၊ဋ္ဌ—၂၁၂၊ဘုရားရှင်က ပုဏ္ဏားအား နို့ဂဏာ ဆွမ်းကို လောင်းလှူ သင့်ကြောင်း မိန့်ဆို၍ လှူသောအခါတွင် ဂါထာဖြင့် သီဆို၍ တောင်းသည် မည်သောကြောင့် အလှူမခံဟု ပယ်တော်မူပြီးလျှင် အခြားလှူဘွယ်ပစ္စည်းကိုကား ပယ်သည်မဟုတ်ကြောင်း ဆက်လက်မိန့်တော် မူပုံ။

အဃမူလ သုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၇၊ဋ္ဌ—၂၄၄၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးကို ဒုက္ခဟုဟောထား၏။

အစရိံ သုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၃၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါး၌ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏ ၃—မျိုးကို ရှာကြည့်ခဲ့ပုံ ဟောထား၏။

အစိရပက္ကန္တသုတ်။ ။ပါ—၄၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၈၅၊ လာဘ သက္ကာရ သိလောကကြောင့် ဒေဝဒတ်မထေရ်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကိုယ်ပြန်၍ သတ်သည်၊ သူတပါးကိုလည်း သတ်သည်မည်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ကိုယ့်အသီးက ကိုယ့်အပင်ကို ပြန်သတ် သကဲ့သို့ စသော ဥပမာ ဂါထာ။

အစ္စေန္တိသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၂၂၊မရဏဘေးကို ကြောက်သောသူသည် အရွယ်သုံးပါး အဆင့်ဆင့် လွန်သွားသောကြောင့် လောကာမိသကို စွန့်လွှတ် ရန် ဟောထား၏။

အစေလ ကဿပသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—၃၃၊ ဒုက္ခကိုကိုယ်တိုင်ပြုသလော၊ သူတပါးပြုသလော စသည်ဖြင့် ၎င်းအစေလကဿပကမေး၍ မဟုတ်ကြောင်း ဘုရားရှင်က ရှင်းပြတော်မူပုံ။

အစေလက ကဿပသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၄၀၉၊ ဋ္ဌ—၁၃၉၊ ၎င်းကို စိတ္တသူကြွယ်က ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို မေးရာ မဖြေနိုင်၊ နောက် သာသနာတော်သို့ ဝင်လိုရာတွင် ၎င်းသူကြွယ်က ရဟန်းဒကာအဖြစ် ခံယူသည်၊ အစေလက ကဿပလည်း ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

အစားအစာခကောင်းမွန်မှုလည်း ဥာဏ်ပညာ တိုးပွားကြောင်း။ ။နိဒါန—ဋ္ဌ—၁၁၀၊ ပါ—၃၂၉။

သိနိဒ္ဒါနိ ကိုရေတ္တ ဘောဇနာနိ၊ တာနိ သေဝတော ဇနဿ ပညာ ဝဍ္ဎတိ၊ တေ ဂမ္ဘီရံ တိလက္ခဏာဟတံ ဓမ္မကထံ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ သမတ္ထာ ဟောန္တိ။

အစ္ဆရာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၈၀၊ ရဟန်းဘဝမှ စုတေစိတ်ကျ၍ နတ်သားသွားဖြစ်သော ရဟန်း နတ်သားအား နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကို အကျဉ်းချုပ် ဟောထား၏။

အဇရသာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၃၄၊ ဋ္ဌ—၈၇၊ တန်းဆာဟူသမျှတွင် မပျက်စီးသော သီလ၊ တည်ရာဟူသမျှတွင် သဒ္ဓါတရား၊ ရတနာဟူသမျှတွင် ပညာ၊ သူခိုး မခိုးယူနိုင်သော ပစ္စည်းများတွင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ ဖြစ်ကြောင်း စုပေါင်းဟောထားသော ဂါထာဖြစ်၏။

အဇ္ဈတ္တ အနိစ္စဟေတုသုတ်၊ အဇ္ဈတ္တ ဒုက္ခဟေတုသုတ်၊ အဇ္ဈတ္တ အနတ္တဟေတုသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၄၄—၃၄၅။

အဇ္ဈတ္တာနိစ္စ၊ အဇ္ဈတ္တဒုက္ခ၊ အဇ္ဈတ္တအနတ္တသုတ်။ ။ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—၁။

အဇ္ဈတ္တိက ဗာဟိရခေါ် ပုံဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၃။

အဇ္ဈတ္တသုတ်။ ။ခန္ဓဝဂ္ဂ—ပါ—၁၄၈၊ ဋ္ဌ—၃၀၇၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးရှိလျှင် သုခ ဒုက္ခ ရှိကြောင်း ဟောထား၏။

အဇ္ဈတ္တိကင်္သုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၈၉၊ယောနိသောမနသိကာရ ရှိမှသာ ဗောဇ္ဈင် ၇—ပါးကို ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြောင်း။

အဇ္ဈတ္တိကာယတန ပရိဇာနနသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၀၉။

အဇ္ဈတ္တိကာယတနသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၇၃၊ သစ္စာ ၄—ပါးကို ဟောထား၏။

အဇ္ဈတ္တံ ဝိမောက္ခ၌ မှတ်သားဘွယ် စတုက္က။ ။နိဒါန—ပါ—၂၈၆၊ ဋ္ဌ—၅၉။

အညတိတ္ထိယသုတ်။ ။ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၅၂၊ဖဿကြောင့် သုခ ဒုက္ခ ဖြစ်ကြောင်း ပရိဗိုဇ်တို့အား အသျှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်းပြခဏ်း။

အညတရဗြာဟ္မဏသုတ်။ ။ပါ–၃၀၃၊ ဌ–၇၀၊ပြုလုပ်သူကတဦး ခံစားသူကတဦး လောဟု ပုဏ္ဏားကမေးလျှောက်၍ မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြပြီး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာတော်ကို ဟောထား၏။

အညတရဘိက္ခုသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၂၀၊ ဌ–၂၄၅၊ခန္ဓာ ၅–ပါး၌ အနုသယ ကိန်း မကိန်း ဟောထား၏။ ။ဒု–သုတ်၊ ပါ–၂၉၊ ဌ–၂၄၅။

အညိန္ဒြိယသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၀၀၊ ဌ–၂၆၉၊မဂ်စိတ်၌ရသော ဣန္ဒြေ ၃–ပါးကို ဟောထား၏၊ (အနညာတညဿာမီတိန္ဒြေ၊ အညိန္ဒြေ၊ အညတာဝိန္ဒြေ)။

အညထတ္တံ ပုဒ်ကို အမျိုးမျိုးခွဲပြပုံ။ ။ပါ–၃၀၀၊ ဌ–၃၁၆။

အဏ္ဍသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၄၆၊ ဌ–၁၉၉၊ (အရိုးစု ပြိတ္တာများ အကြောင်း) နွားသတ်သမားတို့ ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ ငရဲ၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ ခံရပြီးမှ ကံကြွင်းကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ကြရပြန်၏ဟု ဟောထား၏။

အဏ္ဍပုရိသဘူမိ(တိတ္ထိတို့အလို)အရ ရေတွက်ပြပုံ။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၇၃၊ ဌ–၃၁၅။

အဏ္ဍသတသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၄၂၉၊ ဌ–၁၂၂၊ ဝေဒနာ ၁၀၈–ပါးကို ရေတွက် ပြထား၏။

အဏ္ဍဂိကသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၇၀၊ဌ–၁၄၀၊ခေတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ ကြကြောင်း။

အဋ္ဌိကသညာ (အရိုးစုကမ္မဋ္ဌာန်း)ကို ပွားများ အားထုတ်ခြင်းကြောင့် ရအပ် သော အကျိုးများကို ဟောထားသော သုတ်များ။ ။အဋ္ဌိကမဟပ္ဖလသုတ်၊ မဟာ–ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၂၁၁။ ။မဟတ္ထသုတ်၊ ယောဂက္ခေမသုတ်၊ သံဝေဂ သုတ်၊ ဖါသုဝိဟာရသုတ်၊ ပါ–၁၁၃–၁၁၄–၁၁၅။ ။အနာဂါမ် ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောသော အညတရဖလသုတ်၊ ပါ–၁၁၃။ ။နိရောဓ သုတ်၊ ပါ–၁၁၇၊ ဌ–၂၁၂။

အဋ္ဌကရဏသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၇၄၊ ဌ–၁၂၀၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်မက်မှု အပြစ် ကို ပြသော ဂါထာ။

အတ္တဟတသုတ်။ ။ပါ–၃၇၊ ဌ–၈၉၊မစ္စုနာဗ္ဘာဟတော လောကော စသော ဂါထာ၊ ကိုယ်ကိုသတ်တတ်သော တရားများဟူလို။

အတ္တရက္ခိတသုတ်။ ။ပါ–၇၂၊ ဌ–၁၂၀။

ကာယေန သံဝရော သာဓု၊ သာဓု ဝါစာယ သံဝရော။
မနသာ သံဝရော သာဓု၊ သာဓု သဗ္ဗတ္ထ သံဝရော။
သဗ္ဗတ္ထ သံဝုတော လဇ္ဇီ၊ ရက္ခိတောတိ ပဝုစ္စတီတိ။

အတ္တနုဒိဋ္ဌိသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၇။

အတ္တာနုဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၅၉။

အန္တဝါသုတ္တာဒိ ဝဏ္ဏနာ။ ။ခန္ဓ ပါ–၁၇၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၆၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ အယူဝါဒ များကို ပြဆိုခဏ်း။

အန္တရဃရေဟူသောပုဒ်ကို အရကောက်ပြပုံ။ ။နိဒါန–ဋ္ဌ–၃၃၊ ပါ–၂၅၉။ ။ပဏ်–၂..ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၆။ ။၂–ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၆။ ။နပလ္လတ္ထိကာယ အန္တရဃရေ နိသီဒိဿာမိတိ ဧတ္ထ အန္တောနိဝေသနံ အန္တရဃရံ၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခု အန္တရဃရေ ဂမိဿာမိတိ ဧတ္ထ ဣန္ဒခီလတော ပဋ္ဌာယ အန္တောဂါမော၊ ရှေ့နည်းအလို အိမ်တွင်းကို၊ နောက်နည်းအလို တံခါးခုံမှစ၍ ရွာတွင်းကို အန္တရဃံရဟု အရကောက်ပြထား၏။

အန္တဝဂ်၊ အန္တသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၄၊ အန္တ ၄–မျိုး၊ သက္ကာယန္တ၊ သက္ကာယသမုဒယန္တ၊ သက္ကာယနိရောဓန္တ၊ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒန္တ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနှင့်စပ်၍ ပြဆိုထားသော အန္တ ၄–မျိုး။

အန္တေဝါသိကသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၄၉၊ ဋ္ဌ–၄၆၊ ကိလေသာကိန်းနေလျှင် တပည့်နှင့်လည်းအတူနေ၍ ဆရာနှင့်လည်း မကွေမကွာ နေသည်မည်ကြောင်း ဟောထား၏။

အတူမရှိသောအရာ ၄–မျိုးဂါထာ။ ။သဂါထာ–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၃၁။

နတ္ထိ အတ္တသမံ ပေမံ၊ နတ္ထိ ဓညသမံ ဓနံ။
နတ္ထိ ပညာသမာ အာဘာ၊ ဝုဋ္ဌိ ဝေ ပရမာ သရာ။ ။

ကိုယ်နှင့်တူသော ချစ်သူမရှိ၊ စပါးနှင့်တူသော ဥစ္စာမရှိ၊ ပညာနှင့် တူသော အရောင်မရှိ၊ မိုးရွာခြင်းနှင့်တူသော အိုင်မရှိ ဟူလို။

အတူနေပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဝတ္တရား။ ။ခန္ဓ–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၆၊ အတူနေသူတို့အချင်းချင်း အချို့မှာ တဦးထံတဦး သွားလာမှုမရှိ၊ အရပ်တပါး သွားလျှင်လည်း ပန်ကြားမှုမရှိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် နိဗ္ဗာဝရပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ၎င်းမှအပြန်ဖြစ်သော

ပုဂ္ဂိုလ်သည် သဘာဝရပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ နိဗ္ဗာရပုဂ္ဂိုလ်အား သီလ သမာဓိ စသည်တို့ တိုးတက်မှု မရှိနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။

အတက်တွင် ဝိဇ္ဇာ၊ အကျတွင် အဝိဇ္ဇာ၊ သုဂတိသွားရာတွင် သံဃာ၊ ဟောပြောမှုတွင် ဘုရားရှင် အသီးအသီး လွန်ကဲကြကြောင်း ဟောထားသော ဝုဋ္ဌိသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၉၊ ဌ–၉၂။

အတ္တံတိရာဂသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၂၅၊ ဌ–၁၀၅၊ အာဟာရ ၄–ပါး၌ ရာဂဖြစ်ပုံ ဟောထား၏။

အတ္တိနုဓောပရိယာယသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၅၁၊ ဌ–၄၇၊ အာရုံ ၆–ပါး၌ ရာဂစသည် ရှိ မရှိကို သိခြင်း မသိခြင်း အကျယ်ဟောထား၏။

အဒန္တ အဂုတ္တသုတ်။ ။ပါ–၂၉၃၊ ဌ–၂၇၊ ဣန္ဒြေ ၆–ပါး မစောင့်စည်းလျှင် အပါယ်လေးပါးသို့ ပို့ဆောင်သည် မည်ကြောင်း။

အဒလိဒ္ဒသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၈၉၊ ဗောဇ္ဈင် ၇–ပါးရှိလျှင် ဆင်းရဲသူမမည်ကြောင်း။

အဒ္ဓဘူတသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၅၂၊ ဌ–၁၀၊ အာယတန ၁၂–ပါးကို နှိပ်စက်တတ်သောကြောင့် အဒ္ဓဘူတဟု ဟောထား၏။

အဒ္ဓါနမဂ္ဂုပ္ပဋိပန္နဥ္စ အဒ္ဓါနကို အရကောက်ပြပုံ။ ။နိဒါန–ဌ–၁၆၇။

အန္ဓကဝိန္ဒသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၅၆၊ ဌ–၂၀၂၊ သံယောဇဉ်တရားတို့ကို ပယ်သတ်နိုင်ရန် တောရကျောင်းတို့၌ နေထိုင်၍ ပဓာနအလုပ်ကို အားထုတ်သင့်ကြောင်း သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ လျှောက်ထားခဏ်း၊ တောရကျောင်းတို့၌ မနေနိုင်သော် အများနှင့် နေရပုံကိုလည်း ညွှန်ပြထား၏။

အန္ဓကာရသုတ်။ ။မဟာ- ပါ–၃၉၆၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိခြင်းကြောင့် ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏ သောက စသော အမှောင်တွင်းသို့ ကျရောက်နေကြရကြောင်း။

အန္နသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၉၊ ဌ–၇၉၊ အစားအစာသည်သာလျှင် အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်သောကြောင့် ထမင်းစသော စားသောက်ဘွယ်များကို လှူဒါန်းရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာများ။

အနတ္တသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၄၂။ ။ပါ—၁၉—၂၀။ ။ပါ—၆၄၊ ဋ္ဌ—၂၅၁။ ။(ပ—ဒု—တ) ပါ—၁၄၆—၁၄၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၆။ ။သဠာယတန—ပါ—၃၅၁၊ ဋ္ဌ—၄၁။ ။ပါ—၃၆၀—မှ ၃၆၆—ထိ။

အနတ္တနိယသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၆၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၁။

အနတ္တာနုပဿီသုတ်။ ။ပါ—၁၄၁—၁၆၀။ ။သဠာယတန၊ ပါ—၂၇၅—၃၄၅။

အနာထပိဏ္ဍိကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၅၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၄၊ သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ကြောင်းတရားကို ဟောထား၏။

အနာထပိဏ္ဍိကသုတ်၊ (ပ)။ ။မဟာ—ပါ—၃၃၂၊ ဋ္ဌ—၃၁၉၊ ရတနာသုံးပါး၌သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၊သီလလုံခြုံမှု၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၁—ပါးမှ ကင်းသူများ အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်နိုင်ကြောင်း၊ ၎င်းကို နှလုံးသွင်းသူအား ဝေဒနာများ ခဏချက်ခြင်း ငြိမ်းနိုင်ကြောင်း။ ။ဒု—သုတ်၊ ပါ—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၉၊ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင် ယုံကြည်မှု မရှိသူ၊ သီလ မလုံခြုံ သူတို့မှာ သေဘေးကို ကြောက်ကြကြောင်း၊ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှုရှိသူ၊ သီလလုံခြုံသူတို့မှာ သေဘေးကို မကြောက်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

အနန္တရံ အဗာဟိရံ ပုဒ်အဖွင့်။ ။မဟာ—ပါ—၁၃၂၊ ဋ္ဌ—၂၃၇။

အနိစ္စသုတ်(ကာလတ္တယ)။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၂။ ။ပါ—၁၈—၁၉—၂၀—၃၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၈။ ။ပါ—၆၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၁၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ဖြစ်သော တဏှာဆန္ဒကို ပယ်ရန်ဟော။ ။ပါ—၁၄၅—၁၄၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၆။ ။သဠာယတန—ပါ—၃၅၆၊ ဋ္ဌ—၄၁။ ။ပါ—၃၆၀—မှ ၃၆၆—ထိ။ ။ပါ—၄၁၆။

အနိစ္စဝဂ်(ဒုက္ခ အနတ္တလည်း ပါ၏)။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၄၂။ ။သဠာယတန—ပါ—၂၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၊ အာယတန ၁၂—ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး ထင်မြင်စေရန် ဟောထား၏။ ။အနိစ္စာဒိသုတ္တနဝက၊ ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၂။

အနိစ္စာနုပဿီသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၄၇။ ။သဠာယတန-ပါ-၁၅၉—၂၇၅—၃၄၄။

အနိစ္စသညာသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၃၊ နိစ္စသညာကို ပယ်ပုံ ဥပမာ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဟောထား၏။

အနိစ္စ နိဗ္ဗာန သပ္ပါယသုတ် စသည်။ ။သဠာ—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—၄၆။

အနိဋ္ဌာရုံများကိုတွေ့ကြုံခံစားရလျှင် မဟာပရိဋ္ဌာဟုမည်သော ငရဲ၌ ခံရသည်နှင့် တူကြောင်း ဟောသော မဟာပရိဋ္ဌာဟသုတ်။ ။မဟာ—ပါ-၃၉၃။

အနိမိတ္တပဉှာသုတ်။ ။သဠာယတန—ပါ-၄၆၂၊ ဠ—၁၂၉။

အနုပက္ကိလေသသုတ်။ ။မဟာ-ပါ—ဂ၂၊ပေဗျာင် ၇—ပါးကို ပွားများအားထုတ် လျှင် စိတ်ဖြူစင်ကြောင်း။

အနုဓမ္မသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၃၃—၃၄၊ ဠ—၂၄၆၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္န ပုဂ္ဂိုလ်အား ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ ငြီးငွေ့မှုများပြီး ပရိညာသုံးပါးဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိကြောင်း ဟောထား၏။ ။၄—သုတ်။

အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၂၊ ဠ—၁၆၉၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုကြရန် သာသနာတော်၌ ကျင့်ကြကြောင်း။

အနုရာဓသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၉၄၊ ဠ—၂ဂ၆၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးကို သတ္တဝါဟု ထင်မှား နေကြသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း၊ တိတ္ထိတို့က အနုရာဓထေရ်အားမေး၍ ၎င်းထေရ်က ဘုရားရှင်အား ပြန်လျှောက်ထားခဏ်း။

အနုရုဒ္ဓသံယုတ္တ။ ။မဟာ—ပါ—၂၅၇၊ ဠ—၂၉၃။ ။၎င်းမထေရ်မြတ် အမြဲနေပုံကို ဟောသော ကဏ္ဍကီသုတ် (ပ—ဒု—တ) ပါ—၂၆၀ ဠ—၂၉၃။ ။အနုရုဒ္ဓ သုတ်၊ သဂါထာ—ပါ—၂၀၁၊ ဠ—၂၆၇၊ ဇာလိနီအမည်ရှိ မယားဟောင်း ဖြစ်ဘူးသော နတ်သမီးက ၎င်းမထေရ်ထံ လာ၍ တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ရောက်ရန် တောင့်တပါဟု လျှောက်ထားရာ နတ်ပြည်၏ အပြစ်များကိုဟောပြ သော ဂါထာများ။

အနုသယသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၅၅၊ ဠ—၁၇၅၊ အနုသယ ၇—ပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင် ဂ—ပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

အနုသယသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၄၄၊ ဠ—၁၉၇၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတို့ မဖြစ်ကြစေရန် "နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ"ဟု အမြင်မှန်ကို မြင်ကြရန် ဟောထား၏။

အနုသဟဂတောတိ သုခုမော။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၀၇၊ ဠ—၂၉၀။

အနောတ္တပ္ပ မူလကသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၇၄၊ ဠ—၁၃၂၊ ခတ်ချင်းတူမှ ပေါင်း သင်းဆက်ဆံကြကြောင်း။

အနောတ္တပ္ပီသုတ်။ ။ပါ–၄၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၅၃၊ သမ္မပ္ပဓာန် ၄–ပါးမဖြစ်လျှင် မဂ်ဖိုလ် မရနိုင်ကြောင်း၊ ဖြစ်မှသာ မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်ကြောင်း။

အနောမသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၈၀၊ ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးထားသောဂါထာ။

အပ္ပဋိဝိဒိတသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၊ သစ္စာ ၄–ပါးကို မသိခြင်း၌ အပြစ်, သိခြင်း၌ အကျိုးကို ဟောထား၏။

အပဂတသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၉၇၊ ခန္ဓာ ၅–ပါးတို့၌ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့ မဖြစ်ကြစေရန် နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ ဟု ရှုဆင်ခြင်ကြရန် ဟောထား၏။

အပရိဇာနနသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၄၉၊ ဋ္ဌ–၆၊ အာယတန ၁၂–ပါးကို ပိုင်းခြား၍ မသိလျှင် ဒုက္ခမကုန်နိုင်ကြောင်း။

အပရိဟာနိယသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၇၇၊ ဗောဇ္ဈင် ၇–ပါးကို ပွားများအားထုတ်နေလျှင် မဆုတ်ယုတ်နိုင်ကြောင်း။

အပ္ပဿုတမူလကသုတ်။ ။နိဒါ–နပါ–၃၇၅၊ဋ္ဌ–၁၃၂၊ဓာတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်းဆက်ကြကြောင်း။

အပ္ပမာဏာစေတောဝိမုတ္တိ ပုဒ်ကို ဖွင့်ပြပုံ။ ။သဠာ–ပါ–၄၈၅၊ ဋ္ဌ–၁၃၆။

အပ္ပတိဋ္ဌ အနာယူဟကို နားလည်စေရန် သတ္တဒုကဖြင့် အကျယ်ပြဆိုဏ်း။ ။ သဂါထာ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၀။

အပ္ပကသုတ်။ ။ပါ–၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၂၀၊ မမေ့မလျော့နေထိုင်ကြသူများ နည်းပါးလှကြောင်း၊ ၎င်းအပြစ်ပြ ဂါထာ။

အပ္ပနာအတွင်း၌ ဒုက္ခိန္ဒြေ မရှိဟု ဆိုထားပုံ။ ။ဋ္ဌ–၂၇၄။

အပါယ်လေးပါးသို့ မကျမရောက်ရခြင်း၏ အကြောင်းများကိုဟောထားသော သရဏာနိသက္ကသုတ်၊ (ပ–ဒု)။ ။မဟာ–ပါ–၃၂၆–၃၂၉၊ ဋ္ဌ–၃၁၀–၉၊ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသော ဣန္ဒြေ ၅–ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှုများ ဟူလို။

အမ္ဗပါလိသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၂၃၊ ဌ—၂၁၃၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ပွားများ အားထုတ်ရကျိုး။

အမ္ဗပါလိဝနသုတ်။ ။ပါ—၂၆၃၊ ဌ—၂၉၄၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ပွားများ အားထုတ်ခြင်းကြောင့် ဣန္ဒြေများ အထူးကြည်လင်လှကြောင်း။

အဗျာကတသံယုတ္တ။ ။သဠာ—ပါ—၅၄၄၊ ဌ—၁၅၀၊ နှစ်ဘက်အစွန်းမလွတ်၍ မဖြေထိုက်သော ပုစ္ဆာများ၊ တထာဂတော ပရံမရဏာ ဟောတိ၊ နဟောတိ စသော အမေးများတည်း။

အဗြဟ္မစရိယ မည်ပုံ တမျိုးကို ဟောသော ပဥ္စမကုက္ကုဋာရာမသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၃၊ ဌ—၁၆၀၊ ဤ၌ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈—ပါးကို အဗြဟ္မစရိယဟု ဟောထား၏။

အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် (မကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်) ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် (ကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်) ကို ခွဲပြခဏ်း။ ။(က—ဒေဏ်း၌ ရှိ၏။)

အဘယသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၁၁၊ ဌ—၂၁၀၊ အမှန်ကို မသိမမြင်နိုင်အောင် ဖုံးထားတတ်သော တရားမှာ နီဝရဏ ၅—ပါးဖြစ်ကြောင်း။

အဘိဇာနသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၂၊ ဌ—၂၄၄၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးကို ပိုင်းခြားသိမှ ဒုက္ခကုန်ကြောင်း။

အဘိနန္ဒမာနသုတ်။ ။ပါ—၆၂၊ ဌ—၂၅၀၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးကို နှစ်သက်နေလျှင် မာရ်မင်းနှောင်ဖွဲ့သည်ကို ခံရတတ်ကြောင်း။

အဘိနန္ဒသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၀၃၊ ဌ—၁၄၄၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါးကို နှစ်သက်နေလျှင် ဒုက္ခကို နှစ်သက်သည် မည်ကြောင်း။

အဘိနန္ဒနသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၆၊ ဌ—၂၄၄၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးကို နှစ်သက်နေလျှင် ဒုက္ခကို နှစ်သက်သည် မည်ကြောင်း။ ။သဠာယတန—ပါ—၂၄၆၊ ဌ—၄၊ အာယတန၊ ၁၂—ပါးကို နှစ်သက်နေလျှင် ဒုက္ခကိုနှစ်သက်သည်မည်ကြောင်း။

အဘိနိဝေသသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၅၂၊ ဌ—၃၀၇၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ မှားသော အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် သံယောဇဉ်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရကြောင်း။

အဘိသန္ဒသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၄၀၊ ဌ—၃၂၀၊ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင် ယုံကြည်မှု၊ ၅—ပါးသီလ လုံခြုံမှုနှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကုသိုလ် ပမာဏကို ရေတွက်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒု—သုတ်—

ပါ—၃၅၀၊ သီလအစား ဒါနထည့်ထား၏။ ။တ—သုတ်—ပါ—၃၅၁၊ သီလအစား ပညာထည့်ထား၏။

အဘိညာ ပရိညာ ပဟာနသုတ်။ ။သဋ္ဌာ—ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—၆၊ အာယတန ၁၂—ပါးကို အဘိညာဟူ၍ရင်း, ပရိညာဟူ၍ရင်း, ပဟာနဟူ၍ရင်း, ခေါ်ကြောင်း။

အဘူတကေ္ခာသနေန ပန ပရိမုတ္တောနာမ နတ္ထိ။ ။သဂါထာ—ဋ္ဌ—၃၆၊ ပါ—၈၊ မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံ၍ ဆဲရေးခြင်း, ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်ကင်းသူကား မရှိကြောင်း။

အမြတ်ဆုံးသောအရာ ၄—မျိုး ဂါထာ။ ။သဂါထာ—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၃၂။

သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဒွိပဒံ သေဋ္ဌော၊ အာဇာနီယော စတုပ္ပဒံ။
သုဿူသာ သေဋ္ဌာ ဘရိယာနံ၊ ယောစ ပုတ္တာနမဿဝေါတိ။ ။

အခြေနှစ်ချောင်းတွင် ဘုရားရှင်၊အခြေလေးချောင်းတွင် အာဇာနည်ဆင်မြင်းစသည်၊ မယားများတွင် လင်ကို နှစ်သက်စေသော မယား၊ သားသမီးတွင် မိဘစကားနားထောင်သူတို့သာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း။

အမှန်တကယ်ရှိသော ဂုဏ်ကို ချီးကျူးရကျိုး။ ။သဋ္ဌာ—ပါ—၁၁၄၊ ဋ္ဌ—၃၃၊ ထိုသို့ ချီးကျူးလျှင် ထိုချီးကျူးခံရသူထံသို့ ချဉ်းကပ်ပါက ချဉ်းကပ်သူအား အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ထွန်းစေနိုင်ကြောင်း။

အမျိုးအနွယ်တို့ ပျက်စီးခြင်းအကြောင်း ၈—ပါး။ ။ပါ—၅၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၄။

(၁) မင်းဘေး။
(၂) ခိုးသူခားပြဘေး။
(၃) မီးဘေး။
(၄) ရေဘေး။
(၅) မြှုပ်နှံထားသောပစ္စည်းများ ပျောက်ဆုံးမှု။
(၆) အမှုလုပ်ငန်းများကို ကောင်းမွန်စွာ မလုပ်မကိုင်မှု။
(၇) ပစ္စည်းဥစ္စာများကို အရမ်းဖြုန်းတီးမှု။
(၈) သက်ရှိ သက်မဲ့ ဟူသမျှ တနေ့နေ့တွင် အနိစ္စ သဘော အတိုင်း ပျက်စီးမှု။

ဤအကြောင်း ၈—ပါးသည် အမျိုးအနွယ်နှင့် ပစ္စည်းဥစ္စာများ ပျက်စီးကြောင်းတည်း။

အမျိုးလေးပါးကို (မင်း, ဗြာဟ္မဏ, ကုန်သည်, သူဆင်းရဲ) အယုတ် အလတ် အမြတ် ခွဲပြပုံ။ ။နိဒါန—ဋ္ဌ—၁၂၈၊ ပါ—၃၉၇၊ ရှေ့ ၂—မျိုး အမြတ်၊ နောက် ၂—မျိုး အလတ်၊ ဒွန်းစဏ္ဍားပန်းမှိုက်သွန် စသည် ၅—မျိုးကို အယုတ်ဟု ခွဲပြထားသည်။ ။ဓမ္မသဘာဝအားဖြင့်လည်း ဆက်လက် ခွဲပြထားသည်။

အယျိကာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၉၇၊ ဋ္ဌ—၁၅၀၊ သဗ္ဗေ သတ္တာ မရိဿန္တိ၊ စသော ဂါထာ၊ ကောင်းမှုပြုရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

အယောဂုဠသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—၂၉၁၊ ပကတိသော ဤခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်ပင် ဗြဟ္မာပြည်သို့ သွားနိုင်ကြောင်း။

အယောနိသော မနသိကာရ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ—၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။ဧင်းသုတ်၊ ပါ—၇၆၊ အယောနိသောမနသိကာရ အပြစ်ကား....မဖြစ်သေးသော နီဝရဏတရားတို့ကို ဖြစ်စေ၍ ဖြစ်ပြီးသော နီဝရဏတရားတို့ကို တိုးပွားစေ၏။ ။ဧင်းသုတ်၊ ပါ—၈၃၊ မဖြစ်သေးသော ဗောဇ္ဈင် ၇—ပါး တရားတို့ကို မဖြစ်စေဘဲ ဖြစ်ပြီးသော ဗောဇ္ဈင် ၇—ပါး တရားတို့ကိုလည်း ကွယ်ပျောက်စေ၏။

အရညသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၅၊ဋ္ဌ—၂၆၊ တောရကျောင်းနေ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့တို့ အဆင်းကြည်လင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို မေး၍ ဖြေထားသည်၊ ကာလသုံးပါးစွဲမယူ ထိုသူ အဆင်းကြည်လင်ကြောင်း။ ။ရသမျှနှင့် ရောင့်ရဲ ထိုသူ အဆင်းကြည်လင်မြဲ ဟူသော ဂါထာ။

အရညကင်္ဂိကစုတင်ကို ဆောက်တည်ရကျိုး ဂါထာများ။ ။(တောရကျောင်း၌ နေထိုင်သော အလေ့အကျင့် ဟူလို) မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏၊ နိဒါန—ဋ္ဌ—၁၅၉၊ ပါ—၄၀၅။

အရညာယတနဣသိသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၂၈၊ ဋ္ဌ—၃၁၆၊ သီလရှိသူတို့၏ ကိုယ်အနံ့ကို နတ်များ မစက်ဆုတ် မနှစ်ရှာကြကြောင်း သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် လျှောက်ထားပုံ။

အရတိသုတ်။ ။ပါ—၁၈၈၊ ဋ္ဌ—၂၄၇၊ ဝင်္ဂီသမထေရ် ကာမဝိတက်ကို ငြိမ်းစေပုံ ဂါထာများ။

အရဏသုတ်။ ။ပါ–၄၂၊ ဋ္ဌ–၉၅၊ ကိလေသာကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရှိခိုးခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြဆိုထား၏။

အရဟန္တသုတ်။ ။ပါ–၁၃၊ ဋ္ဌ–၅၀၊ ရဟန္တာအသျှင်တို့ လောကဝေါဟာရကို သုံးစွဲရပုံ ရှင်းပြချက်။

အရဟန္တသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၇၀၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသော ဣန္ဒြေ ၅–ပါး၏ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏ ၃–ပါးကိုသိလျှင် အရဟန္တာဟု ဟောထား၏။

အရဟန္တသုတ်။ ။ပါ–၁၀၁၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေ ၆–ပါး၏ သမုဒယ အတ္ထင်္ဂမ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏ ၅–ပါးကိုသိလျှင် အရဟန္တာဟုဟောထား၏။ ။ ခန္ဓ–ပါ–၁၃၁–၁၅၇။

အရဟတ္တပဉ္စာသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၄၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၂၇။

အရိဋ္ဌသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–၂၉၅၊ အာနာပါနဿတိ ပွားများအားထုတ်ရပုံကို ဟောထား၏၊ ဤအရိဋ္ဌရဟန်းကား အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

အရိယသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၇၄၊ ဗောဇ္ဈင် ၇–ပါးကို ပွားများ အားထုတ်မှု ဒုက္ခကုန်ကြောင်း။

အရိယသုတ်။ ။ပါ–၁၄၄၊ ဒုက္ခကုန်ခမ်းရန် သတိပဋ္ဌာန် ၄–ပါးကို ပွားများ အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မြင်ရ ကြားရသည်ပင် ကျေးဇူး များလှကြောင်း ဟောသော သီလသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၆၁၊ ဋ္ဌ–၁၇၉။ ။သီလသမ္ပန္နသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၆၇၊ ဋ္ဌ–၃၁၃၊ ဂါထာများ ပါ၏။

အရိယာသာဝကာဟိ ယေဘုယျေန ဒက္ခိဏာပဿေနဝ ကာလံ ကရောန္တိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ များသောအားဖြင့် လက်ယာနံတောင်း စောင်းသျှက်သာ သေလွန်ကြ၏ဟု ဆိုထားပုံ။ ။ခန္ဓ–ဋ္ဌ–၂၀၀၊ ပါ–၁၀၁။

အရိယာသာဝကတို့မှာ ဘုရားရှင်နှင့် ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ယုံမှားမှု မရှိကြကြောင်းနှင့် ဣန္ဒြေ ၅–ပါး (သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည်) ဖြစ်ပုံကို ဟောထားသော အာပဏသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၉၇၊ ဋ္ဌ–၂၇၉။

အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ပါဏာတိပါတ အမှုကို ကိုယ်တိုင်မပြုရုံသာ မဟုတ်၊ တိုက်တွန်းခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းကိုပင် မပြုကြကြောင်း။ ။ဋ္ဌ–၂၉၉၊ ပါ–၂၇၉။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပမာဒဝိဟာရီ၊ အပ္ပမာဒ ဝိဟာရီ မည်ပုံ ဟောသော နန္ဒိယသက္ကသုတ်။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၃၄၆၊ ဌ—၃၂၀။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ် မြဲသောအရာ ၄—မျိုးကို ဟောသော ဂိဉ္ဇကာဝသထသုတ်၊ (ပ—ဒု—တ)။ ။မဟာ—ပါ—၃၁၀၊ ဌ—၃၁၁၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ စသည် သုံးပါးနှင့် အရိယာကန္တ ၅—ပါးသီလ။ ။ဤလေးပါး မြဲမှုကြောင့် အပါယ်လေးပါး မလားနိုင်တော့ကြောင်း ဟောသော ဂေါဓသက္ကသုတ်၊ ပါ—၃၂၄၊ ဌ—၃၁၇။

အရိယာသာဝကသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၀၅၊ ဌ—၇၀။ ။ဒု—သုတ်၊ ပါ—၃၀၆၊ ဌ—၇၁၊ အရိယာသာဝကတို့မှာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ အမှန်အတိုင်း သိကြ၏ဟူလို။

အရိယောတိ နိဒ္ဒေါသော နိရုပါရမ္ဘောဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဌ—၆၇၊ ပါ—၂၉၇။

အလိုရှိအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်ကို ပြသော ဂါထာ။ ။(အညွှန်း) သဂါထာ—ဌ—၁၃၅။ ။မူရင်းမှာ ဇာတကပါ—ပ—အုပ်—၂၂။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၀။

ဥက္ကဋ္ဌေ သူရမိစ္ဆန္တိ၊ မန္တီသု အကုတူဟလံ။
ပိယဉ္စ အန္နပါနမှိ၊ အတ္ထေ ဇာတေစ ပဏ္ဍိတံ။ ။

စစ်တိုက်သောအခါ ရဲရင့်သူ၊ တိုင်ပင်စရာရှိသောအခါ နှုတ်လုံသူ၊ စားဖော်င်းသောက်ဖွယ် ရှိသောအခါ ချစ်သူ၊ ကိစ္စကြီးငယ် ရှိသောအခါ ပညာရှိ ကို အလိုရှိကြသည် ဟူလို။

အဝဿုတပရိယာယသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၀၉၊ ဌ—၈၆၊ အာရုံ ၆—ပါး၌ လောဘဒေါသဖြစ်လျှင် ကိလေသာတည်းဟူသောမိုး စိုစွတ်ခံရ၍၊ လောဘ ဒေါသ မဖြစ်လျှင် ကိလေသာ တည်းဟူသောမိုး အစိုဓွတ် မခံရကြောင်း အကျယ်တဝင့် ဟောထား၏။

အဝိဇ္ဇာသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၇၆၊ ဤ၌ သစ္စာလေးပါး မသိမှုကို အဝိဇ္ဇာဟု ဟောထား၏။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၃၂၊ ဌ—၃၀၅၊ ဤ၌ ခန္ဓာ ၅—ပါး၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်း အကျင့်၊ ဤ ၄—ချက် မသိမှုကို အဝိဇ္ဇာဟု ဟောထား၏။

အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၂၉၁၊ ဌ—၆၃၊ (ပ—ဒု) သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ အကြောင်းကို ပြဆိုသတ်း။

အဝိဇ္ဇာပဟာနသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၊ အာယတန ၁၂—ပါး၌ အနိစ္စဟု သိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဝိဇ္ဇာကို ပယ်၏ဟု ဟောထား၏။ ။ သံယောဇဉ်၊ အာသဝ၊ အနုသယ၊ ဥပါဒါန်၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်း ပယ်၏ဟု ဟောထား၏။ ။ပါ—၂၇၆၊ ဋ္ဌ—၁၆။ ။အဝိဇ္ဇာပဥ္စသုတ်၊ ပါ—၄၅၁။

အဝိဇ္ဇာဝဂ်။ ။အဝိဇ္ဇာသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၅၃၊ အကုသိုလ်၏အကြောင်းကား အဝိဇ္ဇာ၊ ကုသိုလ်၏အကြောင်းကား ဝိဇ္ဇာဟု ဟောထား၏။

အဝိသယသ္မိံ ဟိ သတ္တာနံ ဝိသာတေဝ ဟောတိ စသောပါဠိ။ ။(သတ္တဝါတို့မှာ ကိုယ့်အရာမဟုတ်သည်၌ ပင်ပန်းဆင်းရဲနေကြ၏ဟု ဟောထားတော်မူပုံ) ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—၅။

အသဿတဒိဋ္ဌိသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၇၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၃။

အဿာဒသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၄၄၊ (ပ—ဒု—တ) ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏ ၃—မျိုးထင်ရှားစေရန်အကျယ်ဟောထား၏။ ။ ခန္ဓာ ၅—ပါးကိုအစွဲပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော သုခဝေဒနာ သောမနဿဝေဒနာသည် အဿာဒမည်၏။ ။ထို ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ လက္ခဏာသည် အာဒီနဝမည်၏။ ။ထို ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ နှစ်သက်စွဲလမ်းမှု ကင်းခြင်းသည် နိဿရဏမည်၏။

အဿာဒသုတ်။ ။ပါ—၆၇၊ ဋ္ဌ—၂၅၉၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿာရဏ ၃—မျိုးကိုသိလျှင် သုတဝါ (အကြားအမြင်ရှိသူ) ပုဂ္ဂိုလ်၊ ၎င်း ၃—မျိုးကို မသိလျှင် အဿုတဝါ (အကြားအမြင်မရှိသူ) ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဟောထား၏။ ။ပါ—၁၄၂၊ ဋ္ဌ—၃၀၆။

အဿဇိသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၉၊ ဒုက္ခဝေဒနာကြောင့် တဏှာဖြစ်ပုံကို ဖွင့်ပြထား၏။

အဿဒ္ဓသံသန္ဒန သုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၁၊ ဓာတ်ချင်း တူမှ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြကြောင်း။ ။အဿဒ္ဓမူလကသုတ်၊ အဟိရိကမူလကသုတ်၊ အသမာဟိတသုတ်၊ ပါ—၃၇၆၊ ဋ္ဌ—၁၃၂။

အသနိသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၂၇၊ ဋ္ဌ—၁၉၁၊ လာဘသက္ကာရ၌ စိတ်ဝင်စားနေသော ရဟန်းအား ထိုစိတ်ဝင်စားမှုသည် မိုးကြိုးပစ်ခံရသည်ထက် ဆိုးဝါးလှကြောင်း ဟောထား၏၊ မိုးကြိုးပစ်ခံရသည်ကား တဘဝသာ သေစေ၍

မသေလျှင် သေလောက်ရုံမျှ ဒုက္ခတွေ့ရမည်သာဖြစ်၏၊ အကြင်ရဟန်းသည် လာဘသက္ကာရ၌ စိတ်ဝင်စားနေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် လာဘ်ရအောင် အပူဇော် ခံရအောင် ကျော်စောထင်ရှားအောင် ရဟန်းတို့မပြုသင့်သော ကုလဒူသက အနေသန စသော မတရားမှုများကို ပြုကြတော့၏၊ ထိုအမှုများကြောင့် အပါယ်လေးပါးဝယ် ဒုက္ခမျိုးစုံကို တွေ့ကြုံခံစားရလတ္တံ့ ကေန် ဖြစ်သော ကြောင့် မိုးကြိုးပစ်ခံရသည်ထက် ဆိုးဝါးလှကြောင်း ဟောထား၏။

အသပ္ပုရိသတို့ ပစ္စည်းဥစ္စာများ အသုံးမဝင်ပုံနှင့် သပ္ပုရိသတို့ ပစ္စည်းဥစ္စာများ အသုံးဝင်ပုံဥပမာ။ ။ သဂါထာ—ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၆။ ။လူမရှိသော အရပ်၌ကြည်လင်အေးမြ သန့်ရှင်းလှသောရေအိုင်၊ လူတို့နေရာအနီး၌ရှိသော သန့်ရှင်းကြည်လင် အေးမြသော ရေအိုင်နှင့်တူ၏ဟူ၍ ဥပမာပေးထားတော်မူပုံ။

အသင်္ခတသံယုတ္တ။ ။သဠာ—ပါ—၃၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။

အသင်္ခတသုတ် စသည်များ။ ။ပါ—၃၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၄၉၊ နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း ကျင့်ရန် ဟောထားသော သုတ်များ။

အဿာသပ္ပတ္တသုတ်။ ။ပါ—၄၄၉၊ စက္ခုသမ္ဗဿ စသော ဖဿ ၆—ပါး၌ သမုဒယ,အတ္ထင်္ဂမ,အဿာဒ,အာဒီနဝ, နိဿရဏကိုသိလျှင် ဒုက္ခမှ သက်သာရာ ရကြောင်း။

အသိလောမသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၂၊ ဝက်သတ်သမားတို့ ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ သန်လျက်တွေ ပျံ၍ ပျံ၍ ထိုးဆွခံနေကြရသည်။

အသိဗန္ဓကပုတ္တ သုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၄၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၁၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဗြာဟ္မဏ တယောက်ကို လူအများက ဝိုင်းဝန်း၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ သွားပါဟု သေခါနီး တွင် တိုက်တွန်းသံကိုကြား၍ ထိုသို့တိုက်တွန်းခြင်းကြောင့် သွားနိုင်သလော ဟု မေးလျှောက်ရာ မသွားနိုင် မရောက်နိုင်ကြောင်း ရှင်းပြတော်မူပုံ၊ မိမိ ပြုသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကသာ အထက်နှင့် အောက်သို့ ပို့ပေးနိုင် ကြောင်း ဟောထား၏။

အသိသကသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၅၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၄၊ ခိုးသူသတ်သမားတို့ ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ ဥက္ကောင်းမပါကြဘဲ ရင်ဝတွင် မျက်စိ ပါးစပ် စသည် ပါရှိသော ပြိတ္တာများ ဖြစ်ကြရသည် ဟူလို။

အသုန္ဒရိကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၆၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၀၊ အစ်ကိုကို ရဟန်းပြုပေး သောကြောင့် ဘုရားရှင်အား လာဆဲသောပုဏ္ဏား၊ ၎င်းပုဏ္ဏားလည်း နောက်ကာလတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွားသည်။ ။(အက္ကောသသုတ်လည်း နည်းတူ)

အဿုသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၄၆၊ မျက်ရည် ထွက်ရဘူးသည်မှာ.... သမုဒ္ဒရာရေထက်ပင် များကြောင်း။

အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းကြောင့် ရအပ်သော အကျိုးကို ဟောထားသော သုတ်များ။ ။အဋ္ဌိကမဟပ္ဖလ သုတ်၊ အညတရဖလ သုတ်၊ မဟာ—ပါ—၁၁၃။ ။မဟတ္ထသုတ်၊ ယောဂက္ခေမသုတ်၊ သံဝေဂသုတ်၊ ပါ—၁၁၄။ ။ဖါသုဝိဟာရသုတ်—၁၁၅၊ အဋ္ဌိကအကျိုးချည်း။ ။ပုဠဝကသုတ် စသည် ၄—သုတ်၊ ပါ—၁၁၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၁။

အသက် ၂၀၀—ပြည့်အောင် မနေကြရကြောင်း တိကျစွာဆိုထားပုံ။ ။နိဒါန—ပါ—၃၉၇၊ မာဂဓကာနံ ဘိက္ခဝေ မနုဿာနံ အပ္ပကံ အာယုပ္ပမာဏံ ပရိတ္တံ လဟုကံ၊ ယော စိရံ ဇီဝတိ၊ သော ဝဿသတံ အပ္ပံဝါ ဘိယျော။ ။ဋ္ဌ—၁၄၉—၌ အပ္ပံဝါ ဘိယျောတိ ဝဿသတတော ဥတ္တရိံ အပ္ပံ ဒသဝါ ဝီသံဝါ ဝဿာနိ ပုန ဝဿသတမေဝ ဇီဝနကောနာမ နတ္ထိ၊ ဥတ္တမကောဋိယာ ပန သဋ္ဌိဝါ အသီတိဝါ ဝဿာနိ ဇီဝန္တိ။

အေးလွန်းခြင်း, ပူလွန်းခြင်း, တိမ်ထူထပ်လွန်းခြင်း, မိုးရွာလွန်းခြင်း စသည်တို့မှာ ဝလာဟကနတ်များကြောင့်ဟု ဆိုထားပုံ။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၁၄၊ ဋ္ဌ—၃၂၂။

အဟိံသကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၁၊ နာမည်နှင့် အလိုက် အဟိံသက (ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့် သူတပါးကို မညှဉ်းဆဲတတ်သူ) ဖြစ်အောင် ဘုရားရှင်က ညွှန်ကြားတော်မူပုံ ဂါထာ။

အိပ်ခြင်း ပျင်းရိခြင်းစသည်ကို ဝီရိယဖြင့် နှင်ထုတ်ရကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။ ။သဂါထာ—ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—၃၄၊ နိဒ္ဒါတန္ဒီသုတ်။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

အကတညုတာသုတ်။ ။၄—ပါ—၅၄၈၊ ဋ္ဌ—၃၉၀၊ ကာယ ဝစီ မနော ဒုစရိုက် သုံးပါး လွန်ကျူးသူနှင့် အကတညုတာ အကတဝေဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ငရဲကျတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ—၅၅၁။

အကမ္မနိယဝဂ္ဂ။ ။၁—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၄၀၊ စိတ်ကို သမထဝိပဿနာတို့ဖြင့် မလေ့လာ မပွားများလျှင် များစွာအကျိုးမဲ့ကိုဆောင်၍ လေ့လာပွားများလျှင် နိဗ္ဗာန် တိုင်အောင်သော ကောင်းကျိုးကို ဆောင်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

အကုသိုလ် ကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၅—ပါးစီ ဟောသော မဟာလိသုတ်။ ။ ၁၀—ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၃၁၃။

အကုသိုလ် ပြုရာ၌ ကိုယ်တိုင် ပြုသူ၊ စေခိုင်းသူ၊ သဘောတူသူ၊ ချီးမွမ်းသူ၊ ဤလေးယောက်စလုံး အပြစ်အတူရကြောင်း။ ။ကမ္မပထပေယျာလဝဂ္ဂ၊ ၃—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၇။ ။၄—၅၇၆။

အကုသိုလ်မဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ခြင်းကို ဟောသော သမာပတ္တိသုတ်။ ။၅—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၂၊ သဒ္ဓါ ဟိရိ ဩတ္တပ္ပ ဝီရိယ ပညာ ရှိခိုက်တွင် မရှိခိုက်တွင်။

အကုသလမူလသုံးပါးတို့ ထူးခြားပုံနှင့် အယောနိသောမနသိကာရကြောင့် ရာဂ ဒေါသ မောဟ ဖြစ်ရကြောင်း ဟောသော အညတိတ္ထိယသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၈၈၊ မှတ်သားဘွယ်သတ္တုများပါ၏။

အကုသိုလ်ပြုရာ၌ အနည်းငယ်ပင် ဖြစ်စေကာမူ အဘာဝိတသီလ စိတ္တ ပညာ ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ငရဲသို့ ကျရောက်စေနိုင်ကြောင်း၊ ဘာဝိတသီလ စိတ္တ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ယခုဘဝ၌သာ မကောင်းကျိုးကို ခံစားရတတ် ကြောင်း ဟောသော လောဏကပလ္လသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၅။

အက္ခောသသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၃၉၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၀၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပြစ်မှား ပြစ် ၁၀—ပါးကို ဟောထား၏။

အကြီးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး ဟောသော ပညတ္တိသုတ်။ ။၄—ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၂၆၁၊ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ရာဟုအသူရိန် အကြီးဆုံး၊ ကာမဂုဏ် ခံစားသူများတွင် မန္ဓာတုစကြာမင်း အကြီးဆုံး၊ အာဏာရခြင်သူများတွင် (ဝါ) အုပ်စိုးနိုင်သူ

များတွင် မာရ်နတ် အကြီးဆုံး၊ သုံးလောကဝယ် အမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်များတွင် ဘုရားရှင်အကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

အက္ခမသုတ်။ ။၅–ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–၃၀၊ သီတင်းသုံးတော်တို့ ချစ်ကြောင်း မုန်းကြောင်း အင်္ဂါ ၅–ပါးစီ ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၃၀–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–၄၉၊ အလှူခံထိုက် မထိုက်သော အင်္ဂါများကို ဟောထား၏။

အဂ္ဂပ္ပသာဒသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၄၃၊ ဋ္ဌ–၂၉၆၊ အမြတ်၌ကြည်ညိုလျှင်(ဘုရားရှင်, သမ္မာမဂ္ဂင် ၈–ပါး, နိဗ္ဗာန်, အရိယာသံဃာ၌) မြတ်သော အကျိုးကို ရကြောင်း ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ ပါ၏။

အဂ္ဂသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၀၊ အဂ္ဂလေးမျိုး သီလဂ္ဂ သမာဓိဂ္ဂ ပညဂ္ဂ ဝိမုတ္တဂ္ဂ။ ။ဒုတိအဂ္ဂသုတ်၊ ပါ–၃၉၁၊ ရူပဂ္ဂ ဝေဒနာဂ္ဂ သညာဂ္ဂ ဘဝဂ္ဂ။

အဂါရဝသုတ်။ ။၅–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၃။ ။ပါ–၁၂–၁၃၊ ဋ္ဌ–၆၊ ရဟန်းတို့ လူထွက်ခြင်း မထွက်ခြင်း အကြောင်း ၅–ပါးစီနှင့် လူထွက်ခြင်း၏ အပြစ်ကို ဟောထား၏။ ။ဒုတိယအဂါရဝသုတ်၊ ပါ–၇၊ သာသနာတော် ကြီးပွားနိုင် မကြီးပွားနိုင် အင်္ဂါ ၅–ပါးစီ ဟောထား၏။

အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၉၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၉၊ ဒုဿီလရဟန်းတို့ကို နှိပ်ကွပ် တော်မူရန် ကြောက်လန့်စရာ ဥပမာများဖြင့် အကျယ်ဟောထား၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ၌ သုတ်ပေါင်းကို ရေတွက်ပြသော ဂါထာ။ ။၁–ဋ္ဌ–၃။

အစ္စာယိကသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၂၂၁၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အဆောတလျင် ဖြည့်ကျင့်ရန် တိုက်တွန်းတော်မူ၏။

အစေလကသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၅၊ အာဂါဋ္ဌ နိဇ္ဈာမာ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ၃–မျိုးဟောထား၏။ ။အစေလကတို့၏ အကျင့်မျိုးစုံ ၄–ပါ–၅၂၇၊ ဋ္ဌ–၃၇၃။

အစ္ဆရာသင်္ဃာတဝဂ္ဂ။ ။၁–ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၄၆၊ လက်ဖျစ် တချက် တီး ရုံမျှ ကာလကြာအောင် မေတ္တာကိုပွားလျှင် ပြည်သူတို့၏ ဆွမ်းကို စားထိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၄၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၁၊ ဗျာန် ဗောဓိပက္ခိယ တရား ၃၇–ပါး၊ သမထ ၄၀–ကို ပွားများအားထုတ်လျှင်။

အဇိတသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၄၄၃၊ ဠ—၃၃၆၊ ဓမ္မ အဓမ္မကို ခွဲပြထား၏။

အညတ္ထိယသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၉၉၊ ဠ—၁၀၀၊ (အကုသလ ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

အဋ္ဌာနပါဠိ။ ။ပဌမဝဂ္ဂ၊ ၁—ပါ—၂၀၊ ဠ—၃၅၂၊ သောတာပန်တို့ မပြုလုပ်သော အမှုများကို ဟောထား၏။ ။ဒုတိယဝဂ္ဂ၊ ပါ—၂၉၊ ဠ—၃၆၂၊ စကြာမင်းတို့ နှစ်ဦးပြိုင် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ မိန်းမတို့မရနိုင်သော ရာထူးများ။ ။ဒု—က မကောင်းကျိုးသာ ပေး၍ သု—က ကောင်းကျိုးကိုသာ ပေးကြောင်း၊ ပါ—၃၀—၃၁၊ ဠ—၃၆၃-၃၆၄။

အတပနိယသုတ်။ ။၂—ပါ—၅၁၊ ဠ—၅၊ သုပြု ပူမှုမရှိကြောင်း။

အတမ္မယသုတ်။ ။၆—ပါ—၃၀၆၊ ဠ—၁၄၁၊ အနတ္တလက္ခဏာကို ပွားများရကျိုး။

အတ္တဗျာဗာဓသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၁၂၊ ဠ—၀၄၊ မိမိသူတပါး နှစ်ဦးကိုသာ ဖျက်ဆီး တတ်သော ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ဟောထား၏။

အတ္တကာရီသုတ်။ ။၆—ပါ—၂၉၆၊ ဠ—၁၀၀၊ ဝီရိယကို အမည် အမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောထား၏။

အတ္တသဠေတနာ၊ ပရသဠေတနာ။ ။၄—ပါ—၄၄၇၊ ဠ—၃၄၉။ ။နတ်လူတို့ စုတေခြင်းအကြောင်း ၂—ပါး။

အတ္တန္တပသုတ်။ ။၄—ပါ—၅၂၇၊ ဠ—၇၇၃၊ အကျင့်ကောင်းဆိုးနှင့် ပတ်သက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး (ရေးခဲ့ပြီ)

အတ္တာနုဝါဒသုတ်။ ။၄—ပါ—၄၃၆၊ ဠ—၃၃၁၊ အတ္တာနုဝါဒ ပရာနုဝါဒ ဒဏ္ဍ ဒုဂ္ဂတိဘေး ၄—ပါးကို ဟောထား၏။

အတိတ္တိသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၆၃၊ ဠ—၂၃၁၊ မရောင့်ရဲနိုင်သော အရာသုံးမျိုး၊ အိပ်ခြင်း၊ သေသောက်ကြူးအား သေရည်အရက်သောက်ခြင်း၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်း။

အန္တ၊ ဒုတိယအန္တ၊ မဇ္ဈ၊ သိဗ္ဗိနီ ဘုရားရှင် အမေးလေးချက်။ ။၆—ပါ—၃၄၉၊ ဠ—၁၃၂။

အတ္တညူ၊ အတ္တညူ စသော ပုဒ် (၇) မျိုး။ ။၇—ပါ—၄၀၁၊ ဠ—၁၀၄။

အတ္ထဝသသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၄၉၊ ဠ—၁၃၆၊ တရားဟောရ တရားနာရကျိုး။

အတ္ထိနာမာတိ အမရိသနတ္ထေ နိပါတော။ ။၅–ဋ္ဌ–၅၈၊ ပါ–၁၇၀။

အဒန္တဝဂ္ဂ။ ။၁–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၄၁၊ မယဉ်ကျေးသော မလုံခြုံသော မစောင့်ရှောက်သော စိတ်သည် အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်၍ ယဉ်ကျေးသော လုံခြုံသော စောင့်ရှောက်သောစိတ်သည် ကောင်းကျိုးကို ဆောင်ကြောင်းဟောထား၏။

အန္ဓသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၂၆၊ ဋ္ဌ–၉၆၊ ပါ–ဋ္ဌ မှတ်သားဘွယ် ဂါထားများပါ၏၊ အန္ဓ၊ ကေစက္ခုက၊ ဒွိစက္ခုကပုဂ္ဂိုလ် ၃–မျိုး ဟောထား၏။

အစ္ဆရာဝဂ္ဂ။ ။၁–ပါ–၁၈–၁၉၊ ဋ္ဌ–၆၅–၇၂၊ အစမ္ဘံ ဓမ္မောတိ ဒီပေန္တိ စသည် ဘေဒကရဝတ္ထု ၁၈–ပါးကို ဟောထား၏။

အဓမ္မသုတ်။ ။(ပ–ဒု–တ) ၁၀–ပါ–၄၃၇–မှ ၄၇၀–ထိ၊ ဋ္ဌ–၃၃၆၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈–ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ၁၀–ပါးကို အဓမ္မ ဟူ၍ရင်း၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈–ပါး၊ သမ္မာဉာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ ၁၀–ပါးကို ဓမ္မဟူ၍ရင်း၊ ဒုစရိုက် ၁၀–ပါးကို အဓမ္မဟူ၍ရင်း၊ သုစရိုက် ၁၀–ပါးကို ဓမ္မဟူ၍ရင်း ဟောထား၏။

အဓမ္မိကသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၈၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၇၊ မင်းစသည်တို့ တရားမစောင့်လျှင် မိုးလေတို့မမှန်ဘဲ လူတို့အသက်တိုခြင်း၊ အဆင်းမလှခြင်း၊ ရောဂါများခြင်း ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ မင်းစသည်တို့ တရားစောင့်လျှင် မိုးလေမှန်ကန်၍ လူတို့ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ရောဂါကင်းခြင်း ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။နွားလားစေ အကောက်သွားက။ ။အဖြောင့်သွားက ဟူသော ဥပမာဂါထာများ။

အဓိဂမသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၉၊ ကုသိုလ်ကို ရစေနိုင် မရစေနိုင်, ပွားစီးစေနိုင် မပွားစီးစေနိုင်သော အင်္ဂါ ၆–ပါးစီ ဟောထား၏။

အနရိယဂုဏမာသဇ္ဇာတိ အနရိယဂုဏကထံ ဂုဏမာသဇ္ဇ ကထေန္တိ၊ ဂုဏံ ဃဋ္ဋေတွာ ကထာ ဟိ အနရိယကထာနာမ၊ န အရိယကထာ။ ။၃–ဋ္ဌ–၁၈၇၊ ပါ–၁၉၉။

အနာပတ္တိဝဂ္ဂ။ ။၁–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–၇၁၊ အာပတ်မသင့်သည်ကိုသင့်၏၊ သင့်သည်ကို မသင့်ဟု ပြောဆိုမှု အကျိုးမဲ့စေ၍ သာသနာတော်ကို ကွယ်စေကြောင်း၊ အပြန်….တည်စေကြောင်း ဟောထား၏။

အနာဂတဘယသုတ်။ ။ ၅—ပါ—၇၇၊ ဠ—၃၆၊ တောရကျောင်းနေ ရဟန်းတို့ ဘေးကြီး ၅—ပါးကို ဆင်ခြင်၍ မမေ့မလျော့ဘဲ အားထုတ်ကြရန် ဟော ထား၏။

(၁) မြွေကင်းစသည်ဘေး။
(၂) ရောဂါဘေး။
(၃) ခြင်္သေ့ သစ်ကျား စသည်ဘေး။
(၄) သူခိုးဒါးပြဘေး။
(၅) ဘီလူးသရဲ စသည်ဘေး။

ဒု—သုတ်—ပါ—၉၀၊ ဠ—၃၆၊ ငယ်ရွယ်စဉ်၊ ကျန်းမာစဉ်၊ လူတို့ဝပြောစဉ်၊ လူတို့ညီညွတ်၍ တစုတဝေးတည်းနေစဉ်၊ သံဃာတို့ညီညွတ်စဉ်၊ တရားထူး ရအောင် အားထုတ်ရန် ဟောထား၏။ ။တ—သုတ်—ပါ—၉၃၊ အနာဂတ် ကာလ၌ အဘာဝိတကာယ သီလ စိတ္တ အဘာဝိတပညာဖြစ်သော မထေရ် ကြီးတို့က ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးခြင်း၊ နိဿယည်းပေးခြင်း ပြုကြမည်၊ တပည့်တို့လည်း နည်းတူဖြစ်ကြမည်၊ အဘိဓမ္မာကို သင်သော်လည်း လာဘ် လာဘရရုံမျှသာ သဘောထားသင်ကြ၍ နက်နဲသည်ကို မသိ၊ နက်နဲသော တရားကို နားမထောင်လိုကြ၊ မသင်လိုကြကုန်၊ သာသနာတော် ပြင်ဘက်၌ ဖြစ်သော ရွတ်ဆို၍ ကောင်းသော ဂါထာများကိုသာ သင်ယူ၍ ပစ္စည်း ရအောင်သာ အားထုတ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဟောထား၏။ ။စ—သုတ်၊ ပါ— ၉၅၊ ဠ—၃၇၊ ပစ္စည်းရအောင် အားထုတ်ကြခြင်း၊ ဘိက္ခုနီ သိက္ခမာန် သာမဏေ လူတို့နှင့် ရောရောနှောနှောနေ၍ လူထွက်ကြခြင်း၊ ဂရုကအာပတ် များ သင့်တတ်ခြင်း၊ ဝိနည်းပရိယာယ်မသုံးတော့ဘဲ တိုက်ရိုက်ခိုင်းစေခြင်း၊ ပြုကြလိမ့်မည်ဟု ဟောထား၏။

အနုဂ္ဂဟိတသုတ်။ ။၅—ပါ—၁၇၊ ဠ—၇၊ သီလ သုတ သာကစ္ဆ သမထ ဝိပဿနာ ၅—ပါးဖြင့် ချီးမြှောက်အပ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်သာ မဂ်ဖိုလ်ကို ရစေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

အနုတပ္ပိယသုတ်။ ။၆—ပါ—၂၆၀၊ ဠ—၉၇၊ သေခါနီး၌ ပူပန်ရ မပူပန်ရသော အင်္ဂါ ၆—ပါးစီ ဟောထား၏၊ ဂါထာများ ပါ၏။

အနုပုဗ္ဗနိရောဓသုတ်။ ။၉—ပါ—၂၀၀—၂၄၉၊ ပဉ္စမဈာန်ကို ဝင်စားလျှင် ကာမ သညာ ချုပ်၏ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။

အနုဗုဒ္ဓသုတ်။ ။၄—ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၉၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိခြင်းကြောင့် သံသရာရှည်ခဲ့ရပုံ ဟောထား၏။

အနုရုဒ္ဓသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—၂၄၁၊ (ဒု—သုတ်) ၎င်းထေရ်အား မာန ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စကိုပယ်ရန် အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထား၏။

အနုရုဒ္ဓမဟာဝိတက္ကသုတ်။ ။၈—ပါ—၆၂၊ ဋ္ဌ—၂၂၅၊ မဟာပုရိသဝိတက် ၈—ပါး ကြံစည်ပုံကို ဟောထား၏။

အပ္ပသာဒပဝေဒနီယသုတ်။ ။၈—ပါ—၁၅၁၊ ဋ္ဌ—၂၅၄၊ လူတို့က ရဟန်းတို့ အပေါ်တွင် မကြည်ညိုလျှင် မကြည်ညိုကြောင်း, ကြည်ညိုလျှင်လည်း ကြည်ညိုကြောင်း ပြောနိုင်သော အင်္ဂါ ၈—ပါးကို ဟောထား၏။

အပဏ္ဏကသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၈၀၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရရန် မချွတ်ယွင်းသော အကျင့်သုံးမျိုး။ ။ဣန္ဒြိယေသုဂုတ္တဒွါရတာ၊ ဘောဇနေမတ္တညူ၊ ဇာဂရိယာ နုယောဂ။

အပ္ပမေယျသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၂၃၊ သုပ္ပမေယျ၊ ဒုပ္ပမေယျ၊ အပ္ပမေယျ ပုဂ္ဂိုလ် သုံးမျိုး ဟောထား၏။ ။(တိုင်းတာ ခဏ်း၌ ရှိ၏။)

အပဏ္ဏကသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၄၊ ဝိပတ္တိ သမ္ပတ္တိ သုံးပါးစီ ဟော၏။

အပ္ပဿုတသုတ်။ ။၄—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၂၅၁၊ အပ္ပဿုတ၊ ဗဟုဿုတ၊ ဓမ္မာနု ဓမ္မပ္ပဋိပန္န၊ နဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္န၊ လေးချက်တွဲပြထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သား ဘွယ်၊ (ဋ္ဌ—၂၅၂—၌ ရှင်းပြီးရှိ၏။)

အပါယ်လေးပါးသို့ လားရအံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောသော အပါယိက သုတ်။ ။၃—ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၃၊ ပါ—၌ အဓိကအားဖြင့် နိရယဟု ဟော ထား၏။ ။နိရယသုတ်၊ ၄—ပါ—၃၀၂။ ။ဒိဋ္ဌိသုတ်၊ အကတညုတာသုတ်၊ ၄—ပါ—၅၄၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၉။ ။ပါဏာတိပါတီသုတ်၊ ပါ—၅၄၉။ ။မဂ္ဂသုတ်၊ (ပ—ဒု) ဝေါဟာရပထသုတ်၊ (ပ—ဒု) အဟိရိကသုတ်၊ ဒုဿီလသုတ်၊ ၄—ပါ—၅၄၉—၅၅၀၊ ဋ္ဌ—၃၉၀။ ။သာဝဇ္ဇသုတ်၊ အဗျာပဇ္ဇသုတ်၊ ပါ—၅၆၀။ ။ကမ္မပထဝဂ္ဂ၊ ပါ—၅၇၆—၇—၈။ ။ယထာဘတသုတ်၊ ၅—ပါ—၃။ ။မစ္ဆရိနီသုတ်၊ ပါ—၁၂၂၊ ဋ္ဌ—၄၅။ ။ဝဏ္ဏနာသုတ်၊ ဣဿုကိနီသုတ်၊ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိကသုတ်၊ ပါ—၁၂၄။ ။မိစ္ဆာဝါစာသုတ်၊ မိစ္ဆာဝါယာမသုတ်၊ ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—၄၆။ ။နိရယသုတ်၊ ၅—ပါ—၁၅၀—၁၇၉၊ ကံ ၅—ပါးလွန်ကျူးသူ။ ။

ဝေရသုတ်၊ ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၆၁၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။ ။အဝဏ္ဏာရဟာ သုတ်၊ (ပ—ဒု—တ) ပါ—၂၃၀—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—၀၄။ ။မစ္ဆရိယသုတ်၊ (ပ—ဒု) ပါ—၂၃၂။ ။နိရယသဂ္ဂသုတ်၊ ၁၀—ပါ—၄၉၀၊ (ပ—ဒု) ၄၉၂။ ။မာတု ဂါမသုတ်၊ ပါ—၄၉၃။ ။ဥပါသိကာသုတ်၊ ဝိသာရဒသုတ်၊ ပါ—၄၉၄။ ။ အဓမ္မစရိယာသုတ်၊ ပါ—၅၀၅။ ။သာမညဝဂ္ဂ၊ ပါ—၅၀၇။ ။သိက္ခာပဒ ပေယျာလဝဂ္ဂ၊ ၅—ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၀၅။ ။နိရယသုတ်၊ (ပ—ဒု) ၆—ပါ—၃၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။

အပ္ပိယသုတ်။ ။(ပ—ဒု) ၈—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၁၉၅၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့ချစ်ကြောင်း မုန်းကြောင်း အင်္ဂါများကို ဟောထား၏။

အပွေးမြင် အပင်သိ၊ အသွေးမြင် အသွင်သိ။ ။တနည်း အသွေးမြင် ဉာဏ်မြင်သိ၊ ဟူသော စကားပုံ စဖြစ်လာဟန်၊ ၁—ဋ္ဌ—၁၂၃၊ ဥပတိဿ ပရိဗ္ဗိုဇ်က အသျှင် အဿဇိထေရ်ကို အကဲခတ်မိပုံ။ ။၎င်းဥပတိဿ ပရိဗ္ဗိုဇ်ကို ကောလိတ ပရိဗ္ဗိုဇ်က အကဲခတ်မိပုံ၊ ၁၂၅။ ။ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇထေရ်အလောင်း ခြသေ့်က ဘုရားရှင်ကို မှန်းဆသိပုံ၊ ဋ္ဌ—၁၅၄။ ။အသောကမင်းကြီးက တူတော် နိဂြောဓသာမဏေကို အကဲခတ်မိပုံ။ ။မိလိန္ဒမင်းကြီးက အသျှင် နာဂသေနထေရ်ကို အကဲခတ်မိပုံ စသည်များစွာရှိ၏။

အပြစ် ၂—မျိုးမြင်၍ ကြောက်သင့်ပုံ ဟောသော ဝဇ္ဇသုတ်။ ။၂-ပါ—၄၉၊ ဋ္ဌ—၂၊ (ပစ္စုပ္ပန်ပြစ်၊ သံသရာပြစ်။)

အပ္ပံသုပတိသုတ်။ ။၅—ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၄၉၊ အိပ်စက်မှုနည်းပါးသော ပုဂ္ဂိုလ် ၅—ဦး။

(၁) မေထုန်မှီဝဲသောမိန်းမ။
(၂) ယောကျ်ား။
(၃) သူခိုး။
(၄) မင်း။
(၅) နိဗ္ဗာန်ရလိုလှသော ရဟန်း။

အဗျာကတသုတ်။ ။၇—ပါ—၄၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၂၊ အသုတဝါ သုတဝါ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အသိချင်း ကွာခြားလှပုံ ဟောထား၏။

အဘယသုတ်။ ။၄—ပါ—၄၉၃၊ ဋ္ဌ—၃၅၀၊ သေခြင်းတရား၌ ကြောက်မကြောက် ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး ဟောထား၏။

အဘိဏှပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗဋ္ဌာနသုတ်။ ။၅—ပါ—၆၃၊ ဋ္ဌ—၂၀။

(၁) ဇရာ၊
(၂) ဗျာဓိ၊
(၃) မရဏ၊
(၄) နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝ၊
(၅) ကမ္မဿကတာဉာဏ်၊

အမြဲဆင်ခြင်သော အရာ ၅—မျိုး မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများပါ၏။

အဘိသန္ဒသုတ်။ ။၈—ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၂၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃာ၌ ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားကိုရမှု၊ ၅—ပါးသီလ လုံခြုံမှုမှာ အဘယဒါနဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

အမေးပြဿနာကို မဖြေဆိုသင့်သော ကာလများကို ပြဆိုချက်။ ။၃—ဋ္ဌ—၁၀၅၊ ပါ—၁၀၉၊ ကထာဝတ္ထုသုတ်။

အမတဝဂ္ဂ။ ။၁—ပါ—၄၇၊ ဋ္ဌ—၄၁၆၊ ကာယဂတာသတိကို ပွားများရကျိုး။

အမြတ်ကိုမေး၍ ဖြေထားသော ဘဒ္ဒဇိသုတ်။ ။၅—ပါ—၁၇၇၊ ဋ္ဌ—၆၀။ ။ ဘဒ္ဒဇိထေရ်၏ အမြတ်မြင်ပုံ အယူမှားပုံကို အသျှင်အာနန္ဒာ ဖြေရှင်းပြချက်။

အမျိုးမြတ်၌ ဖြစ်လိုလျှင် ပြုရသော ကုသိုလ်မှာ····တရားဟော ပလ္လင်၊ ၎င်း အပေါ်ခင်း၊ ဥပုသ်ကျောင်းဆောင်၊ မီးလှူရကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ ၁—ဋ္ဌ—၁၅၁၊ (ဥစ္စာကုလိန သံဝတ္တနိကကမ္မ ဟူလို။)

အမျိုးလေးပါးမှလွတ်သော လူတန်းစားများ။ ။၃—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၇၆။ ။ ၄—ပါ—၃၇၉၊ ဋ္ဌ—၃၂၁၊ (စဏ္ဍာလ၊ ဝေန၊ နေသာဒ၊ ရထကာရ၊ ပုက္ကုသ)။

အယောနိသောသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၇၁၊ မမေးသင့်သည်ကိုမေးသူ၊ မဖြေသင့်သည်ကို ဖြေသူ၊ ကောင်းစွာဖြေသည်ကို ဝမ်းမမြောက်သူကို ဗာလ ခေါ်ကြောင်း၊ အပြန်ကို ပဏ္ဍိတခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။

အရကသုတ်။ ။၇—ပါ—၅၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၉၊ လူတို့အသက်တိုလှကြောင်း၊ နှစ်၊ ဥတု၊ လ၊ လဝက်၊ ရက်၊ နေ့၊ ည၊ ထမင်းစားရသော အကြိမ်ပေါင်း တို့ဖြင့် တိကျစွာ ရေတွက်ဟောထား၏၊ ဇာတိရှိနေသေးလျှင် သေခြင်းမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်း။

အရညသုတ်။ ။၄—ပါ—၅၇၅၊ တောရကျောင်း၌ နေထိုက် မနေထိုက်သော အင်္ဂါ ၄—ပါးစီ ဟောထား၏။

အရက္ခိတသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၆၄၊ ၄—၂၃၁၊ စိတ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုး၊ မစောင့်ရှောက်ခြင်းအပြစ်ကို ဟောထား၏။

အရတိသုတ်။ ။၆—ပါ—၃၀၉၊ အရတိ ဝိဟိံသ အဓမ္မစရိယာသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မုဒိတာ အဝိဟိံသာ ဓမ္မစရိယာကို ပွားများရန် ဟောထား၏။

အရိယာနံ ဘိက္ခဝေ ပရဝမ္ဘနုဝဒေသန ဖရုသဝါစာနာမ နတ္ထိ၊ အပိစခေါ ပန ဘဝန္တရေ အာစိဏ္ဏဝသေန ဘဝေယျာတိ။ ။၁—ဠ—၂၁၆၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ် ဝတ္ထု။

အရိယာနာမ မဇ္ဈတ္တာဝ ဟောန္တိ။ ။၁—ဠ—၂၃၄၊ သောမနဿ ဒေါမနဿမဖြစ်ကြတော့ဘဲ ဥပေက္ခာသာဖြစ်တော့ကြောင်း၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးက ဘုရားရှင်ကို အပင့်ခိုင်းရာ အမတ်များ ရဟန္တာဖြစ်ကြ၍ မပင့်ဖြစ်တော့ဘဲ နေကြပုံ အကြောင်းပြုဖြစ်သော စကား။

အရိယာသာဝကော ဧပံ ပိဂတာဘိဇ္ဈော ဝိဂတဗျာပါဒေါ အသမ္မူဠှော သမ္ပဇာနော စသည်ဖြင့် ဟောထားပုံ။ ။၃—ပါ—၁၉၂၊ ဠ—၁၀၂။ ။ပါ—၁၇၉။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သက်သာရာရခြင်း ၄—မျိုး။ ။ကေသမုတ္တိသုတ်၊ ၃—ပါ—၁၀၉၊ ဠ—၁၀၁။

အရိယာသာဝကတို့ မကြောက်သောဘေး ၅—ပါး။ ။၉—ပါ—၁၇၄၊ ဠ—၂၆၁။

(၁) အာဇီဝိကဘယ၊
(၂) အသိလောကဘယ၊
(၃) ပရိသသာရဇ္ဇဘယ၊
(၄) မရဏဘယ၊
(၅) ဒုဂ္ဂတိဘယ၊

ဤဘေး ၅—ပါးမှ လွန်မြောက်သောကြောင့်တည်း။

အရိယာသာဝကတို့မှာ လူ နတ် ပြဟ္မာ ဈာန် ပဋိပဒါ သညာ စသည်တို့၌ ငြီးငွေ့ကြကြောင်း ဟောသော ပဌမကောသလသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၀၃၊ ဌ–၃၀၄။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ရပုံများ။ ။ရဟန္တာ၊ အနာဂါမ် ၅–မျိုး၊ သကဒါဂါမ်၊ သောတာပန် ၃–မျိုး ဖြစ်ရပုံ ဟောသော တတိယသိက္ခာသုတ်၊ ၃–ပါ–၂၃၅၊ ဌ–၂၁၉။

အရိယာတို့ ဝိနည်း (ဆုံးမမှု) ၌ သီချင်းဆိုခြင်းသည် ငိုသည်မည်၏။ ။ကခြင်းသည် ရူးသည်မည်၏၊ ပြင်းစွာရယ်ခြင်းသည် လူငယ်ဆံ၏ဟု ဟောထားသော ရုဏ္ဏသုတ်၊ ၃–ပါ–၂၆၃၊ ဌ–၂၃၁။

အလဗ္ဘနီယဌာနသုတ်။ ။၅–ပါ–၄၇၊ ဌ–၂၄၊ မဖြစ်အောင် တောင့်တ၍ မရသော အရာ ၅–မျိုး၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ ခယဓမ္မ၊ နဿနဓမ္မ။

အလံသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၁၈၊ ဌ–၂၄၁၊ မိမိသူတပါးအကျိုးကို ဆောင် မဆောင် ပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုးကို ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၄၅။

အလုပ်နှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုး။ ။ဌာနသုတ်၊ ၄–ပါ–၄၃၃၊ ဌ–၃၂၉၊ ၎င်း ဌာနသုတ်၌ အကျယ်ပြလတ္တံ့။

အဝဇာနာတိသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၄၅၊ ဌ–၅၀၊ မထေမဲ့မြင် အပြုခံရသောပုဂ္ဂိုလ် ၅–ဦးကို ဟောထား၏၊ (ဝါ) အထင်အမြင်အသေးခံရသောပုဂ္ဂိုလ် ၅–ဦး။

(၁) ပစ္စည်းများပေးကမ်းပြီးလျှင် လူအများရှေ့တွင် ယူသူအား လက်ညှိုးညွှန်၍ ဂုဏ်ယူပြောတတ်သူ။
(၂) ၂–နှစ်၊ ၃–နှစ်၊ ပေါင်းသင်းပြီး အရည်အချင်းမရှိမှန်း အသိခံရသူ။
(၃) သူတပါး ပြောစကားကို ယုံကြည်လွယ်သူ။
(၄) အပြောင်းအလွဲမြန်သူ (ခုချစ် ခုမုန်း စသည် ပြုတတ်သူ)
(၅) လျှပ်ပေါ်လော်လည်ပြီး အသိဉာဏ် ဖျင်း အ သူ။

အသင်္ခတလက္ခဏာသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၅၀၊ ဌ–၁၃၈၊ နိဗ္ဗာန်၌ ဥပါဒ် ဌီဘင် မရှိကြောင်း ဟောထား၏။

အဿခဠုင်္ကသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၆၁၊ ဌ–၂၄၃၊ အဿခဠုင်္ကောတိ အဿ ပေါ်တာ ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ဉာဏ်စွမ်းအား၊ ဂုဏ်စွမ်းအား (ဝါ) ပြဿနာကို ဖြေစွမ်းနိုင်အား၊ ပစ္စည်းအား ၃–မျိုး ရှိ မရှိ ပုဂ္ဂိုလ် ၃–မျိုးဟော၏။

အသဿပရဿသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၉၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၃၊ အထက်ပါ ပုဂ္ဂိုလ် ၃—မျိုး၊ ဤ၌ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောထား၏။

အဿာဇာနီယသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၉၄၊ ဋ္ဌ—၂၄၃။ ။အဿခဠုင်္ကသုတ်နည်းတူ။

အဿခဠုင်္ကသုတ်။ ။၇—ပါ—၃၃၊ ဋ္ဌ—၂၁၆၊ မြင်းယုတ်မာတွင် အင်္ဂါ ၇—ပါး ရှိသကဲ့သို့ အချို့ရဟန်းမှာ အာပတ်ဖြင့် စောဒနာ၍ စိတ်ထား ယုတ်မာမှု ၇—မျိုး ရှိကြောင်း ဟောထား၏။ ။၉—ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—၂၇၃၊ အဿခဠုင်္က ပုရိသခဠုင်္က၊ အဿပရဿ၊ ပုရိသပရဿ၊ ဘဒ္ဒအဿာဇာနီယ၊ ဘဒ္ဒပုရိသာဇာနီယ၊ ၆—မျိုးတွင် တမျိုးတမျိုး၌ ၃—မျိုးစီ ဟောထား၏။

အဿာဇာနီယသုတ်။ ။၇—ပါ—၃၂၊ဋ္ဌ—၂၁၅၊အာဇာနည်မြင်းကောင်းတွင် အင်္ဂါ ၇—ပါးရှိသကဲ့သို့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်လည်း အင်္ဂါ ၇—ပါး ရှိကြောင်းဟောထား၏။

အဿဒ္ဓသုတ်။ ။၅—ပါ—၉၇၊ ဋ္ဌ—၃၇၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့ မုန်းကြောင်း ချစ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၅—ပါးစီ ဟောထား၏။

အဿာဒသုတ်။ ။၆—ပါ—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၄၂၊ အဿာဒဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သုံးပါးကိုပယ်နိုင်ရန် အနိစ္စ အနတ္တ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သုံးပါးကိုပွားရန်ဟောထား၏။

အဿာဒသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—၂၃၀၊ သခ်ါရလောက၌ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏသုံးမျိုးကို သိမှသာ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဝန်ခံခဲ့ကြောင်း ဟောထား၏။

အသုရသုတ်။ ။၄—ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၄၊ အခြံအရံနှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး ဟောထား၏။

အသံကြားလျှင် ဗာလ ပဏ္ဍိတ ဟု ခွဲခြားသိ၏ ဟူသောဂါထာ။ ။ဝိသာခသုတ်၊ ၄—ပါ—၃၆၁၊ ဋ္ဌ—၃၀၆။

အသက်ရှည်ခြင်း တိုခြင်းအကြောင်း ၅—ပါးစီ ဟောသော အနာယုဿာ သုတ်။ ။၅—ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၄၆၊ (ပ—ဒု)။

အအိပ်ကြီးသော ရဟန်းတို့ကို ဆုံးမသော သောပ္ပသုတ်။ ။၆—ပါ—၂၆၅၊ ဋ္ဌ—၉၀။

အဟိရာဇသုတ်။ ။၄—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—၃၁၆၊ ပရိတ်ကြီးတွင်ပါသော ခန္ဓပရိတ် ဖြစ်၏။

အေးငြိမ်းမှုရနိုင် မရနိုင်သော အင်္ဂါ ၆-ပါးစီ ဟောသော သီတိဘာဝသုတ်။ ။ ၆-ပါ-၃၇၉၊ ဌ-၁၄၀။

အိမ်ထောင်စုံ ၄-မျိုး။ ။ပဌမသံဝါသသုတ်၊ ၄-ပါ-၃၆၀၊ ဌ-၃၁၀၊ သူသေ လင်မယား၊ လင်သူသေ မယား နတ်သမီး၊ လင်နတ်သား မယားသူသေ၊ နတ်သား နတ်သမီး မောင်နှံ။ ။ဒုတိယသံဝါသသုတ်၊ ပါ-၃၇၀၊ ဌ-၃၁၀။

မွေပဒ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

အမှာ = အဋ္ဌကထာထည်းမှာပင် ပါဠိဂါထာများ ပါပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အဋ္ဌကထာ နံပါတ်တခုတည်းကိုသာ ညွှန်ပြထားသည်။

အကျင့်ကို ရောင်းစားရာ နွားကောင်ရေတရာ၊ ငွေသား ၁၀၀ဝ၊ မယားတယောက် ရသည်ဟု ဆိုထားပုံ။ ။(သာသနာပြင်ပ ဗြာဟ္မဏတို့အကျင့်)။ ။ဋ္ဌ--ပ--အုပ်--၄၇၂။

အက္ကောသကဘာရဒွါဇဝတ္ထု။ ။ဒု--အုပ်--၄၀၇၊ (နမောတဿပုဒ်ဖြင့် အပြည့်အစုံ ရှိခိုးပုံနှင့် ကောဓဖြတ်လျှင် ချမ်းသာကြောင်း ဟောထား၏။)

အကိုင်မတတ် လက်ပြတ်တတ် ဟူသော ဥပမာ ဂါထာ။ ။ဒု--အုပ်--၃၀၂။

အကိုကြီး အဘအရာ ဟူသော စကားပုံ။ ။အသျှင် သာရိပုတ္တရာ ထေရ်၏စကား၊ ဋ္ဌ--ပ--အုပ်--၃၉၇။

အကျိုးရှိမည့်ကေန် မှန်သောအရာဖြစ်လျှင် လှည့်ပတ်၍ ပြောတန်လျှင် ပြောရကြောင်း နမူနာ။ ။ဋ္ဌ--ပ--အုပ်--၄၀၇။

အကျိုးမဲ့စေသော အရာများကို ပြသော ဂါထာ။ ။အနတ္ထပုစ္ဆကဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ--ပ--၄၁၀။

အခွင့်ရတိုင်း ရတိုင်း ကုသိုလ်ပြု၍ ရဂါစသော အညစ်အကြေးကို မှုတ်ထုတ်ရန် ရွှေပန်းထိမ်သည် ဥပမာ ဂါထာ။ ။ဒု--အုပ်--၂၁၇။

အဂ္ဂိဒတ္တ ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။ ။ဒု--အုပ်--၁၅၆၊တော တောင် စသည်ကို ကိုးကွယ်ပြီး နေရာ ဘုရားရှင်က သရဏဂုံ ဆောက်တည်ခိုင်းပြီး တရားဟောတော်မူရာ နောက် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

အင်္ဂုလိမာလမထေရ် ဝတ္ထု။ ။ဒု--အုပ်--၁၁၀၊ မိတ်ဆွေကောင်းနှင့် တွေ့ရ၍ အကုသိုလ်များ ပျောက်ကုန်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒု--အုပ်--၄၅၂၊ အသဒိသအလှူကြီးတွင် ဆင်ကြမ်းကြီးကို ထိန်းဖြူဆောင်းစေရာ ရဟန်းတို့က မကြောက်သလောဟု မေးရာ မကြောက်ကြောင်း ဖြေထား၏။

အဇဂရပေတဝတ္ထု။ ။ဒု--အုပ်--၃၉၊ ကဿပဘုရားရှင်၏ ဂန္ဓကုဋီကို မီးရှို့ခဲ့သောကြောင့် အဝီစိငရဲ ကျပြီးနောက် ပြိတ္တာ ဖြစ်နေရပုံ။

အဇာတသတ်မင်းက ဇောတိက သေဌေး၏ စည်းစိမ်ကို လုယူရန်သွားပုံ။ ။၊ ဆင်ပြောင် ငါးစီးအား ရှိသော်လည်း ဇောတိက သေဌေး၏ လက်စွပ်ကို ရအောင် ချွတ်မယူနိုင်ကြောင်း။ ။ဒု—အုပ်—၄၄၆။

အညစ်အကြေး ၄—မျိုး ဂါထာ။ ။၂၂၂၊ မိန်းမတို့၌ လင်ငယ်နေမှု၊ ဒါနှ၌ မစ္ဆေရတရား၊ လောက၌ အကုသိုလ်၊ သတ္တဝါတိုင်း၌ အဝိဇ္ဇာ။

အတ္တဝဂ်။ ။၈၅၊ အကျိုးမဲ့သည်ကို ပြုလွယ်၍ အကျိုးရှိသည်ကို အပြုခက်ကြောင်း ဂါထာ၊ ၉၉။

အတ္တဒတ္ထတ္ထေရဝတ္ထု။ ။၁၀၂၊ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် မစံမီ ရဟန္တာ ဖြစ်အောင် အားထုတ်၍ ဘုရားရှင်က သာဓု ခေါ်တော်မူပုံ။

အတ္တနောပုဗ္ဗကမ္မဝတ္ထု။ ။၂၇၃၊ အလောင်းတော် သခ်ပုဏ္ဏားကြီးက သား ဖြစ်သူ သုသိမ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်မြတ်၏ စေတီကို ရှင်းလင်းခဲ့ပုံ၊ ဝေသာလီ ပြည်၌ ဘေးကြီးသုံးပါးကို ငြိမ်းစေပုံ။

အတ္တဒန္တဝတ္ထု။ ။၃၀၀၊ ဆဲခြင်တိုင်း ဆဲပါစေ၊ သည်းခံရန်မှာ ငါဘုရားတာဝန် ဟု မိန့်ကြားပုံ ဂါထာ။

အတုလ ဥပါသကာ ဝတ္ထု။ ။၂၀၉၊ ကဲ့ရဲ့လွန်သော ဥပါသကာ။ ။ပညာရှိ တို့မှာ ကဲ့ရဲ့တန်လျှင် ကဲ့ရဲ့၊ ချီးမွမ်းတန်လျှင် ချီးမွမ်းကြကြောင်း။

အဓိမုတ္တသာမဏေဝတ္ထု။ ။ပ—အုပ်—၄၃၂၊ ခိုးသားတို့၏ သစ္စာကြောင့် မိဘတို့ တွေ့အံ့သော ဘေးရန်ကိုပင် မိဘတို့အား မပြောခြင်းကြောင့် မိဘတို့ ညှဉ်းဆဲ ခံရပုံ၊ သစ္စာစောင့်မှုန်း ခိုးသားတို့သိ၍ ကြည်ညိုပြီး ရဟန်းပြုကြရာ ခိုးသား များ ရဟန္တာဖြစ်ကြကြောင်း။

အဓိမာနိကသမ္ဗဟုလဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဒု—အုပ်—၇၁၊ လူသေကောင် မြင်၍ ရာဂ ဒေါသဖြစ်မှ ရဟန္တာမဖြစ်သေးမှန်း သိကြသော ရဟန်းတော်များ။

အနတ္တလက္ခဏာဝတ္ထု။ ။ဒု—အုပ်—၂၅၆၊ (သဗ္ဗေဓမ္မာ အနတ္တာတိ စသော ဂါထာ)။

အနတ္ထပုစ္ဆကဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု။ ။ပ—အုပ်—၄၁၀၊အကျိုးမရှိသောတရားများကို မေး၍ ပြေဆိုထား၏၊ ဘုရားရှင်အား ပညာစမ်းသော ပုဏ္ဏား။

အနဘိရတဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။၁၅၅၊ ငွေ—၁၀၀ဝ ရှိ၍ လူထွက်လိုသော ရဟန်းအား တရားဟောရာ သောတာပန် ဖြစ်သွား၏။

အနာဂါမိတ္ထေရဝတ္ထု။ ။၁၇၀၊ ဥဒ္ဓံသောတမည်ပုံ ဂါထာ။

အနာထပိဏ္ဍိက ပုတ္တကာလဝတ္ထု။ ။၁၂၃၊ ငွေဖြင့် မျှား၍ ဥပုသ်စောင့်ခိုင်း, တရားနာခိုင်းရာ ဒုတိယအကြိမ်တွင် သောတာပန်ဖြစ်သွား၏၊ သောတာပန် ဖြစ်ရကျိုးဂါထာ။

အနိစ္စလက္ခဏာဝတ္ထု။ ။၂၅၅၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာတိ စသော ဂါထာ။

အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ပ—အုပ်—၃၇၇၊ ၎င်း၏သက်န်းကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ဝိုင်းဝန်း၍ ချုပ်ပေးတော်မူပုံ၊ ပစ္စည်းနှင့်စပ်သော စကားကို ရဟန္တာအသျှင် တို့ မပြောဆိုကြကြောင်း။

အနှစ်မရှိရာကို အနှစ်ရှိ၏ဟု မိစ္ဆာသက်ပွတို့ မြင်တတ်ပုံ ဂါထာ။ ။၇၃၊ သမ္မာ သက်ပွတို့ကမူ အနှစ်ရှိရာကို အနှစ်ရှိ၏ဟု မြင်တတ်ပုံလည်း ပါဝင်၏။

အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ။ ။ပ—အုပ်—၁၀၃—မှ၊ ၁၇၁—ထိ၊ အကျိုးအပြစ် အကျယ် ဟော ထား၏၊ အကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။၁၆၃—၄—၅၊ ဒု—အုပ်—၁၁၀—၁၁၁၊ တိမ်တိုက်မှ ထွက်သော လ ပမာ။

အပ္ပကေနာပိ မေဓာဝီ စသော ဂါထာ။ ။ပ—အုပ်—၁၆၂၊ အညွှန်း။

အပြစ်မရှိရာကို ရှိ၏ဟုထင်၊ ရှိရာကို မရှိဟုထင်လျှင် ဒုဂ္ဂတိဘဝ လားရတတ် ကြောင်း။ ။အမှန်ယူ····သုဂတိဘဝ လားရတတ်ကြောင်း ဂါထာများ။ ။ ဒု—အုပ်—၃၀၇။

အဘယရာဇကုမာရဝတ္ထု။ ။၁၀၇၊ ကချေသည်သေ၍ တရားနာရာ သောတာပန် ဖြစ်သွား၏၊ ပညာရှိတို့မှာ အာရုံ ၅—ပါး၌ မကပ်ငြိကြောင်း ဂါထာ။

အဘိက္ကမေထ ကလျာဏေ စသော ဂါထာ။ ။၃၊ ကောင်းမှုကို လျင်စွာပြုရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ။

အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုဍ္ဎာပစာယိနော စသော ဂါထာ။ ။ပ—အုပ်—၄၂၅။

အရိယာနှင့်ပေါင်း ချမ်းသာကြောင်း ဂါထာ။ ။ဒု—အုပ်—၁၇၆။

အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ဝတ္ထု။ ။ပ—အုပ်—၃၄၇၊ (ဝိနည်း၌ ရှိသည်နှင့် တူ၏) ဆုံးမသော်မူ မသူတော်ညစ်—မချစ်၊ သူတော်စစ်က ချစ်ကြောင်း ဂါထာ။

အသဒိသဒါနဝတ္ထု။ ။ဒု—အုပ်—၁၁၉၊ ဘုရားရှင်တိုင်း ထိုအလှူမျိုးကို တကြိမ် အလှူခံတော်မူကြရကြောင်း၊ ထိုအလှူ၌ အချောင်ဝန်တိုသော ကာဠအမတ်၊ ဝမ်းမြောက်သော ဇုဏှအမတ်။

အဟိပေတ ဝတ္ထု။ ။ပ—အုပ်—၃၂၂၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ ပရိဘောဂများကို ရိုက်ခွဲ၍ ကျောင်းကို မီးရှို့ခဲ့မှုကြောင့် အဝီစိငရဲ၌ ခံရပြီးနောက် ပြိတ္တာဖြစ်နေပုံ။

အအိပ်ကြီးသော သူတို့မှာ နဂါးဘဝမှ လာသည်ဟု ဆိုထားပုံ။ ။ဒု—အုပ်—၂၃၀။

အသညတ ပရိက္ခာရ ဘိက္ခု ဝတ္ထု။ ။ဒု—အုပ်—၁၀၊ ကုဋ္ဌင်စသည်ကို လွင်တီးကောင်း၌ ထား၍ ဆုံးမခံရသော ရဟန်း။

အုပ်စိုးသူတို့ မတရားသောကာလ၌ ဒုဗ္ဘိက္ခ အမနုဿ ရောဂ ဤဘေးကြီးသုံးပါး တို့ တွေ့ရတတ်ကြောင်း။ ။ဒု—အုပ်—၂၇၃။ ။အဓမ္မိကသုတ်၊ အံ—၌ လည်း ရှိ၏။

ဥဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

အဇကလာပကသုတ်။ ။ပါ–၈၂၊ဋ္ဌ–၅၈၊ ၎င်းအမည်ရှိဘီလူးက ဘုရားရှင်အား အမျိုးမျိုး ခြောက်လှန့်ပုံ၊ (အာဋ္ဌဝကဘီလူးနှင့်တူ၏)၎င်းနောက် ဘုရားရှင်က တရားဟောတော်မူရာ ဥပါသကာမျှသာ ဖြစ်သွား၏၊ မဂ်ဖိုလ်ကား မရရှာလေ။

အပ္ပါယုကသုတ်။ ။ပါ–၁၃၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ မယ်တော်မာယာ အသက်တိုပုံကို ရှင်းပြခဏ်း၊ မယ်တော်မာယာ အသက်တိုသည်နှင့် စပ်၍ သေခြင်းတရားမှ လွတ်အောင် ကျင့်ကြရန် တိုက်တွန်းထား၏။

အယုတ်တရား ၂-ပါး။ ။ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဟူသော အန္တ ၂–ပါး၏ အပြစ်ကို ဟောသော ဂဏိကာသုတ်၊ ပါ–၁၆၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၈။

အသံသဂ္ဂကထာနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရဟန်းတို့ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏၊ သံသဂ္ဂ ၅–မျိုးကိုလည်း ပြထား၏၊ လူတို့နှင့် မရောနှောသော ရဟန်းတို့ အကျိုးကို ဟောသော မေဃိယသုတ်၊ပါ–၁၁၉၊ ဋ္ဌ–၂၁၀။

ဇာတိဝတ္ထုကပါဠိအဋ္ဌကထာ

အကျင့်ကင်းက အသိဉာဏ်ဖျင်းတတ်ကြောင်း။ ။ဋ္ဌ–၂၉၇၊ ပါ–၂၆၁။

အဂ္ဂပ္ပသာဒသုတ်။ ။ပါ–၂၅၄၊ ဋ္ဌ–၂၆၀၊ အမြတ်ဖြစ်သော ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုရကျိုး၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ။

အဇာတသုတ်။ ။ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၅၄၊ နိဗ္ဗာန်သည် ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှား ရှိကြောင်း ဂါထာများ ပါ၏။

အဋ္ဌိပုဥ္ဇသုတ်။ ။ပါ–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–၇၀၊ အရိုးများ တောင်မက ရှိခဲ့ပုံ ဂါထာများ။

အတပနိယသုတ်။ ။ပါ–၂၁၃၊ ဋ္ဌ–၉၀၊ ဒုရှောင် သုပြု ပူမှုမရှိကြောင်း ဂါထာ များ။

အန္တရာမလသုတ်။ ။ပါ–၂၅၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၀၊ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ, အပြစ်ပြ ဂါထာများ။

အတ္ထဗျဥ္ဇန သမ္ဗန္ဓပုဒ်အဖွင့်။ ။ဋ္ဌ–၁၀။

အဒ္ဓါသုတ်။ ။ပါ–၂၃၂၊ ဋ္ဌ–၂၀၀၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်, အဒ္ဓန့်သုံးပါး ကို သုတ္တန် အဘိဓမ္မာနည်းဖြင့် ခွဲဝေပြထား၏။

အန္ဓကရဏသုတ်။ ။ပါ–၂၅၁၊ ဋ္ဌ–၂၅၇၊ အကုသိုလ် ကုသိုလ်ဝိတက် ၃–ပါးစီ ဟောထား၏၊အကုသိုလ်ဝိတက်ဝင်လျှင် အကာဏ်းနှင့်တူ၍ ကုသိုလ်ဝိတက်ဝင် လျှင် ပညာမျက်စိ ပွင့်လင်းကြောင်း။

အဝိဇ္ဇာ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ စသော ပါဠိ။ ။ပါ–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၇၊ ဂါထာများ ပါ၏၊ ဝိဇ္ဇာသုတ်။

အဝုဋ္ဌိကသုတ်။ ။ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၆၊ ဒါနနှင့် မိုး ဥပမာပေး၍ ဟောထား၏၊ ဒါန ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။

သုတ္တနိပါတပါဠိအဋ္ဌကထာ

အကာလ သကာလ ပုဂ္ဂိုလ် ၂—မျိုး။ ။ပါ—၃၄၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၆၊ ဥပက္ကိ လေသာ ဘာဝတော အကာလော၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌော ဟိ ဥပက္ကိလေသေန သကာ လောတိ ဝုစ္စတိ။

အကာဏ်းတို့ ဆင်စမ်းခိုင်းပုံ။ ။ပဉ္စကသုတ်၊ ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၄၊ ဝါဒနှင့်စပ်၍ တိတ္ထိတို့အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြသည်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြေရှင်း ရန် နည်းလမ်း။

အဂ္ဂိကဘာရဒွါဇသုတ်။ ။ပါ—၂၉၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၇၊ ဝသလသုတ်ဟူ၍ ပါဠိ၌ ရှိ၏၊ (ဝ—ခဏ်းတွင် ကြည့်ရှုလေ)။

အစားအစာကို မစားဘဲ ရဟန်းတရားကို အားမထုတ်နိုင်ကြောင်း။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၄၊ ပါ—၃၀၉။

အတ္တဒဏ္ဍသုတ်။ ။ပါ—၄၂၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၁၊ ဘေးမျိုးစုံ တွေ့ရသည်မှာ မိမိပြုခဲ့သော ဒုစရိုက်မှုကြောင့်သာ တွေ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း။ ။လိုက်နာရန် အချက်များ။ ။ကာမဂုဏ်၌ နစ်မွန်းပြစ်၊ ကာမဂုဏ်မှ လွတ်မြောက်ရကျိုး များကို ဟောထား၏။

အနာဂါမ် လူပုဂ္ဂိုလ်ကသာ ယနေ့ပြုသစ်စ သာမဏေငယ်ကို ရှိခိုးထိုက်ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။ ။ပါ--၃၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၂။

အမိ ရဟန်းမနှင့် သားအရင်း ရဟန်းတို့ ဖေါက်ပြန်ကြ၍ မုနိတို့၏ ဂုဏ်ပုဒ်ကို အကျယ်ဟောထားသော မုနိသုတ်။ ။ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၄။

အမဲ သား ငါး စသည်ကို စား မစား ဘုရားရှင်ကို ရသေ့တို့ကမေး၍ ဖြေကြား ထားသော အာမဂန္ဓသုတ်။ ။ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၇။

အရိယာလူနှင့် အရိယာရဟန်းတို့ ကျင့်ဝတ်ကို ခွဲခြား ဟောထားသော ဓမ္မိက သုတ်။ ။ပါ—၃၃၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်--၉၉။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ လောကီမင်္ဂလာများကို ယုံကြည်မှုမရှိတော့ကြောင်း။ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၄။

အရိယာ ရဟန်းတော်တို့မှာ မဂ်ရသည်နှင့်တပြိုင်နက် ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ် လုံခြုံတော့ကြောင်း။ ။ပါ-၃၃၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၄၊ ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်ကိုမပညတ်မီကပင် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ နေလွဲအခါ၌ စားသောက်မှုမရှိတော့ကြောင်း။

အရေအတွက် များသည်ထက် အရည်အချင်း များက မြတ်ကြောင်း (ဝါ) (အရေအတွက်မှ အရည်အချင်းသို့) ဟူသောစကားမှာ ဤဂါထာမှစလာဟန် တူကြောင်း။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၈၆။

အရောဝင်လျှင် အရှိအသေတန်တတ်သူတို့မှာ အမျိုးယုတ်ညံ့သူတို့သာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း အသျှင်ရာဟုလာက ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပုံ။ ။ပါ-၃၂၀၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၇၄။

ဝိမာနဝတ္ထုပါဋ္ဌိအဋ္ဌကထာ

အဂါရိယဝိမာနဝတ္ထု။ ။(ပ—ဒု) ပါ—၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၆၅၊ လင်မယားမကွဲဘဲ နတ်ပွဲဝင်ကြပုံ။

အနေကဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၉၉၊ ရ—ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အမ္ဗဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၂၊ ကျောင်းဆောက်လှူ၊ သရက် ဥယျာဉ် စိုက်ပြီးလှူရကျိုး။ ။ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၂၇၆၊ ခ—ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ဘုရားရှင်ကိုသာ ဘခင်ဟု သုံးစွဲကြကြောင်း။ ။ဋ္ဌ—၆၁၊ ဥတ္တရာသေဋ္ဌေးသမီးနှင့် သိရိမာပြည့်တန်ဆာမဝတ္ထု၊ ပါ—၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၉။

အလောမဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၇၊ မယောမုံ့ခြောက်လှူရကျိုး။

အသဒိသဒါနကြောင့် ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်မှစ၍ ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တိုင်အောင် နတ်သားဖြစ်သော မဟာရထဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၁။

အင်ကြင်းပွင့် လှူသောကြောင့် နတ်သမီးဖြစ်သော မဉ္ဇူကဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၅၆၊ ဋ္ဌ—၁၆၀။

အင်းပျဉ်ခေါ် (ထိုင်ခုံ) လှူခြင်းကြောင့် နတ်သမီးဖြစ်ကြသော အမျိုးသမီး ၄—ယောက်၊ ပီဌဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၁—မှ၊ ၃—ထိ၊ ဋ္ဌ—၅—မှ၊ ၂၇—ထိ။

အပ်လှူခြင်းကြောင့် နတ်သားဖြစ်သော သူစိဝိမာနဝတ္ထု။ ။(ပ—ဒု) ပါ—ဂ၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။

အိမ်စောင့်နတ် ရှိကြောင်း ဋ္ဌ—၉၇၊ ပါ—၂၆။ ။ပေတ—ပါ—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၁၆။ ။(ပဉ္စနိကာယ=အိမ်—ဧဏ်း၌လည်း ရှိ၏)

ပေတဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

အက္ခရုက္ခပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၁၆၊ ဋ္ဌ—၂၅၉၊ ဝေယျာဝစ္စအကျိုး။

အစိုးရခြင်း စသည်ကြောင့် မာနမထားရန် ဆိုးမသော ဂါထာ။ ။ပါ—၂၁၁—၂၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၄၊ ဂါထာနံပါတ်—၇၅၂—၇၆၄—၇၆၅။

အမ္ဗဝနပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၁၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၆၊ ပစ္စည်းစွဲလမ်းသေ၍ ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ သမီး၏ အလှူကြောင့် ကောင်းကျိုးခံစားရပုံ။

အမ္ဗသက္ကရပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၈၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ၎င်းလိစ္ဆဝီမင်း နောက်ပိုးခဏ်း၊ ရဟန်းသံဃာတို့ကို ညှဉ်းဆဲပုံ၊ ပါ—၁၈၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၆။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို စွန့်လွှတ်၍ သောတာပန်ဖြစ်သွားပုံ၊ ပါ—၁၈၈—၁၉၃၊ ဋ္ဌ—၂၁၉—၂၂၄။

အဘိဇ္ဇမာနပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၆၇၊ ဋ္ဌ—၁၅၆၊ မုဆိုးလုပ်ခဲ့ပြစ်နှင့် ကလေးငယ်တို့အား ငှရွှေပန်းကို ပေးခဲ့ရကျိုး ခံစားရသော ပြိတ္တာ။

အသယှသေဋ္ဌေးဝတ္ထု။ ။(အကျဉ်းပြ) ပါ—၁၅၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၅။ ။၎င်းသေဋ္ဌေး၏ အလှူ၌ ကြိုးမှူးသူမှာ အဿဒ္ဓ အပ္ပသန္န မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သောကြောင့် ပြိတ္တာ ဖြစ်သွားရကြောင်း၊ ပါ—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၀၅—၁၁၆။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

အခြင်ရနယ် (အဆောက်အဦတွင် ပါသော အရာ) လူ့ရကျိုး ဂ--ပါး၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁ဂ။ ။ဂါထာ အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၃၇၆။

အင်္ဂါကိကဘာရဒွါဇတွေ့ရ ဂါထာ။ ။ပါ-၂၆၃၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၃၄၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးရရုံမျှသော အကျိုး။

အဂ္ဂဋ္ဌံ ဝုစ္စတိ အဝိဇ္ဇာ။ ။ပါ-၂၉၉၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၆၄။

အဇိတတွေ့ရ ဂါထာ။ ။ပါ-၂၂၄၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၉၀၊ သီးသီးလူ့ရကျိုး။

အဇိနတွေ့ရ ဂါထာ။ ။ပါ-၂၄ဂ၊ ဋ္ဌ-၃၁၇၊ ထေ၁ပတ်ကြည်လူ့ရကျိုး၊ ဗာလတို့မှာ ဘုန်းကြီးသူကိုသာ အထင်ကြီးတတ်ကြကြောင်း။

အဇ္ဇုနတွေ့ရ ဂါထာ။ ။ပါ-၂၃၉၊ ဋ္ဌ-၂၃၄၊ ခြသေ့ဘဝက အင်ကြင်းပန်းခက်လူ့ရကျိုး။

အဋ္ဌာတ္တဥ္စ နဇ္ဇာနာတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ နပဿတိ စသော သုံးဂါထာ။ ။ပါ-၂၉၂၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၃၁။

အဥ္စနဝနိယတွေ့ရဂါထာ။ ။ပါ-၂၃၂၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၉၊ ပန်းလူ့ရ, အခြားကောင်းမှုလည်း ပြုရကျိုး။

အဓိမုတ္တတွေ့ရဂါထာ။ ။ပါ-၂၄၄၊ ဋ္ဌ-၂ဂ၄၊ သက်န်းဖြန့်ခင်းလူ့, အကျော်နံ့သာလူ့, ဘုရားရှင်ကို ချီးမွမ်းရကျိုး။

အဓိမုတ္တတွေ့ရဂါတာ။ ။ပါ-၃၂၀၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၆၄၊ ၎င်းထေရ် တရားဟော၍ ခိုးသားငါးရာတို့ ရဟန္တာဖြစ်ကြပုံ၊ ၎င်းမထေရ်မှာ သံကိစ္စထေရ်၏ တူတော်ဖြစ်၏။

အနုပမတွေ့ရဂါထာ။ ။ပါ-၂၆၁၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၂ဂ၊ မှန်ကူပန်း (ဝါ) မလ္လာပန်း လူ့ရကျိုး။

အဘယတွေ့ရဂါထာ။ ။ပါ-၂၄၁၊ ဋ္ဌ-၂၅၄၊ သမင်စာပွင့် (ဝါ) ထင်းရှူးပွင့် လှူရကျိုး။

အမှားတွေ့မှ အမှန်မြင်တတ်ကြကြောင်း။ ။နမူနာ၊ ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၅။

အမျိုးကောင်း၌ ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်များ။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၁။ ။ အံ—ဋ္ဌလည်း ရှိ၏။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ လာဘ်ရခြင်းစသည်ကြောင့် ဝါကြွားမှုမရှိ၊ လာဘ်မရခြင်းစသည်ကြောင့် သူတပါးတို့ကို ကဲ့ရဲ့မှုမရှိကြောင်း ဂါထာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်ထားကို ဖော်ပြထားသော ဂါထာများ။ ။ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၆။

အရိယာ ရဟန်းတော်တို့မှာ သံဃာ့လာဘ်တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငြင်းခုံမှု၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်မှု မရှိတော့ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ—၃၄၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၆။

အရိအသေပြုစရာမရှိလျှင် မနေတတ်သော ဝသဘထေရ်အလောင်း။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၆။

အသူခံပုဂ္ဂိုလ်နှင့် လယ်ယာမြေ ဥပမာပေးထားသော ဂါထာ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၃၊ လယ်ယာမြေကောင်းလျှင် အနည်းငယ်သောမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးသည်ဖြစ်စေကာမူ များစွာကောင်းကျိုး ရနိုင်ကြောင်း ဥပမာ ဂါထာများ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၂၊ အညွှန်း။

အံ့သြဘွယ်ရှိအောင် ကျင့်လျှင် ပညာမဲ့တို့က ဝိုင်းဝန်း၍ အထင်ကြီးတတ်ကြကြောင်း။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၊ အဝတ်မဝတ်၊ မစင်စား၊ ခြေတချောင်းထဲထောက်ပြီး ရပ်နေတတ်သူ ဇမ္ဗုကအား ဝိုင်းဝန်း၍ အထင်ကြီးနေကြပုံ။ ။ဗာဟိယဒါရုစိ ဝတ္ထုလည်း နည်းတူပင်။

အုန်းသီးလှူရကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဂ၉—၄၀၃။

အညတရာထေရီ ဂါထာ။ ။ထေရီ—ပါ—၃၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၊ ဆွမ်းသက်နှံး ပန်းနံ့သာစသည်လှူရကျိုး၊ ဟင်းအိုးမီးလောင်သည်ကို မြင်၍ လူဘဝနှင့်ပင် အနာဂါမ်တည်သွား၏။

အညာတရာထေရီဂါထာ။ ။ထေရီ—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၇၀၊ ကာမ ရာဂ နှိပ်စက်မှုကြောင့် ၂၅—နှစ်လုံးလုံး သမာဓိမျှမရဘဲနေရာ ဓမ္မဒိန္နာထေရီ၏ တရားတော်ကို နာရသောအခါမှ ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

အနောပမာထေရီဂါထာ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၉၆၊ ဌ–၁၄၂၊ အဆင်းလှ၍ ဝိုင်းအုံ တောင်းကြသော်လည်း မရကြဘဲ လူဘဝကပင် အနာဂါမ်တည်ပြီးနောက် ဘိက္ခုနီဘဝတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

အဘယမာတုထေရီဂါထာ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၈၂၊ ဌ–၄၀၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးနှင့် ပဒုမဝတီ ပြည့်တန်ဆာမတို့မှ မွေးဖွားသောသားမှာ အဘယမင်းသားဖြစ်၏၊ ၎င်းမင်းသား၏ အမည်ကို အစွဲပြု၍ မိခင် ပဒုမဝတီကို အထက်ပါ အတိုင်း ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

အဘယာထေရီဂါထာ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၈၃၊ ဌ–၄၂၊ ကြာပန်းလှူခဲ့ရကျိုး။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိအဋ္ဌကထာ

အတ္တာနုဒိဋ္ဌိ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၀၊ ပါဠိ၌ အကျယ်ဟော ထားၿ၏။

အတ္တဝါဒ ပဋိသံယုတ္တ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၁၅၆၊ ဋ္ဌ—၆၀၊ အကျဉ်း။

အန္တဂ္ဂါဟိကာဒိဋ္ဌိနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၁၄၉၊ ဋ္ဌ—၅၇၊ ပါဠိ၌ အကျယ်ဟောထားၿ၏။

အတ္ထသန္ဒဿနဉာဏကထာမာတိကာ။ ။ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၂။ ။ နိဒ္ဒေသ—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၅၊ အတ္ထသန္ဒဿနေတိ ကာမစ္ဆန္ဒံ ပဇဟန္တော နေက္ခမ္မတ္ထံ သန္ဒဿေတိ စသည်ဖြင့် ဟောထားၿ၏။

အဓိမတ္တဋ္ဌ နိဒ္ဒေသ (ဣန္ဒြိယကထာ)။ ။ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၂၊ ဣန္ဒြေ ၅—ပါးတို့ လွန်ကဲစွာဖြစ်ကြောင်းများကို ဟောထားၿ၏။

အနုပုဗ္ဗ ပဋိပါဋိ ဝသေန ဒသဝိသဇ္ဇနာနိ ရာသိကတွာ နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ စသောအဖွင့်။ ။ ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၀။

အနေကဓာတု နာနာဓာတု ယထာဘူတဉာဏ် အဖွင့်။ ။ပါ—၃၅၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၄၊ (တထာဂတဗလ)။

အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၅၉။ ။အရိယမဂ္ဂက္ခဏဝသေန ဧကတိံသ ဝိဿဇ္ဇနာနိ နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ စသောအဖွင့်၊ ပါ—၁၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဂဂ၊ အရိယမဂ္ဂဿ အာဒိ မဇ္ဈ ပရိယောသာနဝသေန နဝဝိဿဇ္ဇနာနိ နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ စသော အဖွင့်၊ ပါ—၁၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဂ၉။ ။ပါ—၂၂၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။ အရိယမဂ္ဂဝသေန အဋ္ဌာရသဝိဿဇ္ဇနာနိ နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ စသောအဖွင့်၊ ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၄။

အဿာဒဒိဋ္ဌိနိဒ္ဒေသ (ဣန္ဒြိယကထာ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅—ပါး)။ ။ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၅။

မိလိန္ဒပဉှပါဠိ

အကာလမရဏပဉှ = အကာလမရဏ (၇) မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။သေခြင်း အကြောင်း ၈—မျိုး၊ ပါ—၂၉၀၊ ၂—ဂါထာပါ၏၊ သတ္တဝါတို့သေချိန်ကိုမေး၍ ဖြေထား၏။

အကမ္မဇာဒိပဉှ။ ။ပါ—၂၆၀၊ အကြောင်းမရှိဘဲ ဖြစ်သော တရား ၂—ပါး၊ (ကောင်းကင်၊ နိဗ္ဗာန်)။

အကုသလစ္ဆေဒနပဉှ။ ။ပါ—၁၃၆၊ ဘုရားရှင် ကာယိကဝေဒနာကို ခံစားရသည်မှာ အကုသိုလ်တရားများ မကုန်သေး၍သာ ခံစားရသည် မဟုတ်လော ဟု မေး၍ ရှင်းပြထား၏။

အဂ္ဂဂ္ဂသမဏပဉှ။ ။ပါ—၁၇၀၊ အမြတ်ဆုံးသမဏနှင့် သမဏခေါ်ရရုံမျှသော သမဏ ၂—မျိုးကို ခွဲပြခဏ်း။

အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမသုတ်ကို ဟောတော်မူရာ ၆၀—သော ရဟန်းတို့ခံတွင်းမှ သွေးအန်ခြင်း အကြောင်းကိုရှင်းပြသော သဗ္ဗသတ္တဟိတဖရဏပဉှ။ ။ပါ—၁၆၅။

အညကာယသင်္ကမနပဉှ။ ။ပါ—၇၅၊ ဤကိုယ်မှ အခြားကိုယ်သို့ ပြောင်းရွေ့သည် မဟုတ်ကြောင်း၊ ဘဝမကုန်သေးက ကံကြောင့် အခြားနာမ်ရုပ် ရပြန်ကြောင်း ဖြေထား၏။

အတတ်ပညာ ၁၈—ရပ်, ၁၉—ရပ်ကို ရေတွက်ပြခဏ်း။ ။၄။

အတ္တနိပါတနပဉှ။ ။ပါ—၁၉၃၊ ရ—ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အန္တရာယ်လေးပါးကို ခွဲပြခဏ်း။ ။(လာဘ်လာဘနှင့်စပ်၍) ၁၅၇။

အဒ္ဓါနပဉှ။ ။ပါ—၄၉၊ နာမ်ရုပ်တို့၌ အစွန်းရှိ မရှိ မေးဖြေ။

အဒ္ဓါနမူလပဉှ။ ။ပါ—၅၁၊ မူလတရားကို မေးဖြေ။

အနန္တကာယပဉှ။ ။ပါ—၂၉၊ ထွက်သက် ဝင်သက် လေသည် အသက်မဟုတ် ကာယသင်္ခါရသာ ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

အနာပတ္တိ အဇာနန္တဿနှင့်စပ်၍ မသိ၍ပြုသော အကုသိုလ်မှာ သာ၍ အပြစ်ကြီး၏ ဟူသော မူလစကားကို မနှစ်သက်သောကြောင့် ထပ်မံမေး၍ ရှင်းပြခဏ်း။ ။ပါ—၁၅၉။

အနာဂတ်ကာလကို ကြိုတင် ကြည့်ထားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၈–ဦး။ ။ပါ–၁၉၂။

အနဝသေသ သိက္ခာပဒပဉှ။ ။ပါ–၂၆၃၊ သ–ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အနုမာနပဉှ။ ။ပါ–၃၁၄–မှ ၃၂၉–ထိ၊ ဘုရားရှင်ကို မှန်းဆသိပုံရှင်းပြခဏ်း။

အနှောင်အဖွဲ့ ၁၀–မျိုး။ ။ပါ–၂၇၈။

(၁) အမိ၊
(၂) အဘ၊
(၃) မယား၊
(၄) သားသမီး၊
(၅) ဆွေမျိုး၊
(၆) မိတ်ဆွေ၊
(၇) ပစ္စည်းဥစ္စာ၊
(၈) လာဘ်ပူဇော်မှု၊
(၉) အစိုးရမှု၊
(၁၀) ကာမဂုဏ် ၅–ပါး၊

ပေါင်း ၁၀–မျိုး။

အပုညပဉှ။ ။ပါ–၁၅၉၊ အနာပတ္တိ အဇာနန္တသကို ရှင်းပြခဏ်း။

အပြစ်ကိုသိလျက်ပြုသူ၊ မသိ၍ပြုသူ ထိုသူ ၂–ဦးတွင် မသိ၍ပြုသူက ပို၍ အပြစ် ကြီးလေးကြောင်း ရှင်းပြသော ဇာနန္တာ ဇာနန္တ ပါပကရဏပဉှ။ ။ပါ–၉၀။

အဗျာကရဏီယပဉှ။ ။ပါ–၁၄၆၊ ဘုရားရှင်မှာ ပညာပေးရာ၌ အာစရိယမုဋ္ဌိ ခေါ် ဆရာစားချန်မထားတတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

အဘိဇာနန္တသတိပဉှ။ ။ပါ–၈၃၊ သ–ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အဘိသမယန္တရာယကရပဉှ။ ။ပါ–၂၄၇၊ ပ–ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အဘိညာဉ်အစွမ်းဖြင့် မြောက်ကျွန်းစသည်သို့ ဤခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် သွားနိုင်သည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ပါ–၉၁။

အဘေဇ္ဇပရိသပဉှ။ ။ပါ–၁၆၁၊ ဘုရားရှင်၏ ပရိသတ်မှာ မပြိုကွဲ မပျက်စီးနိုင် ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

အမရာဒေဝီပဉှ။ ။ပါ–၂၀၂၊ မိန်းမတိုင်း ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှုကို ပြုကြ သည် မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

အမတ်ကြီး ၆–ယောက်။ ။ပါ–၁၁၉၊ သေနာပတိ၊ ပုရောဟိတ၊ အက္ခဒဿ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိက၊ ဆတ္တဂ္ဂါဟက၊ ခဂ္ဂဂ္ဂါဟက။

အမြတ်ဆုံးသော အရာများကို ပြသော ဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၆၊ အညွှန်း။ ။ ဆောင်ပြ ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၈၇။ ။သဂါထာ သံ–ပါ–၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၁၈။

အရဟတ္တ အဘာယနပဉှ။ ။ပါ–၂၀၄၊ ရ–ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အရဟတ္တဖိုလ် ရလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နမူနာယူအပ်သော ဥပမာများ။ ။၃၉၃-မှ ၄၀၆–ထိ၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အခဏ်းများ၌ ဂါထာများနှင့် တကွ အကျယ် တိုက်တွန်းထား၏။

အရဟတ္တဝေဒနာဝေဒိယနပဉှ။ ။ပါ–၂၄၅၊ ရ–ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အရူပဓမ္မဝဝတ္ထာန ဒုက္ကရပဉှ။ ။ပါ–၉၄၊ ဘုရားရှင်သာ နာမ်တရားတို့ကို အသီး အသီး ခွဲခြားသိနိုင်ကြောင်း ဖြေထား၏။

အရိုအသေပြုအပ်သောအရာ၌ မပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂–ယောက်။ ။၁၇၉။

အသင်္ကမနပဋိသန္ဓဟနပဉှ။ ။ပါ–၇၄၊ ပ–ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အဿာသ ပဿာသ နိရောဓပဉှ။ ။ပါ–၈၂၊ ထွက်လေ ဝင်လေကို ချုပ်စေနိုင် ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

အဿုဘေသဇ္ဇာ ဘေသဇ္ဇပဉှ။ ။ပါ–၈၁၊ ဆေးဘက်ဝင်သောမျက်ရည်၊ ဆ– ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အဟိံသာ နိဂ္ဂဟပဉှ။ ။ပါ–၁၈၃၊ ဘုရားရှင်က အချို့ကို နှိပ်ကွပ်၏၊ ညှဉ်းဆဲ၏ ဟု ထင်မြင်ကြောင်း လျှောက်၍ ကိုယ့်အမှုကသာ ကိုယ့်ကိုပြန်၍ နှိပ်ကွပ် ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

အူမတောင့်မှ သီလစောင့်နိုင်သည် ဟူသော စကားပုံ စဖြစ်လာဟန်၊ ဥဒရသံယတ ပဉှ။ ။ပါ–၂၁၀။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ

အနိစ္စ၊ အသုဘ၊ အနတ္တ သုံးပုဒ်တို့ ကိုယ်စားလှယ်ပုဒ်များကို ပြခဏ်း။ ။ ဒု—အုပ်—၂၇၉၊ အပြားလည်းဟူ၏။

အနုပဿနာ—၄၀၊ ဝိပဿနာရှုပုံ အခြင်းအရာ ၄၀—လည်း ဟူ၏။ ။၂၄၆။

အပ္ပနာကောသလ္လ ၁၀—ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပ—အုပ်—၁၂၅။

အပရာပရိယဝေဒနီယကံမှ ကင်းလွတ်သော သတ္တဝါမရှိကြောင်း။ ။ဒု—အုပ်—၄၅။

အမာနုသီ ရတိ ဟောတိ စသောဂါထာ။ ။ၚင်းပုဒ်ကိုအရကောက်ပြပုံ၊၂၇၂။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ ရှေ့အနုဿတိ ၆—ပါး ပြည့်စုံကြကြောင်း၊ သို့သော် ပုထုဇဉ်တို့လည်း နှလုံးသွင်းသင့်ကြောင်း။ ။ပ—အုပ်—၂၂၀—၂၂၁။

အရူပနိဗ္ဗတ္တိ ဝိပဿနာကာရ (နာမ်တရားတို့ဖြစ်ပုံကို ဝိပဿနာရှုရန် အခြင်းအရာကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဒု—အုပ်—၂၅၂။

အရူပသတ္တက သမ္မသနကထာ၊ နာမ်တရားတို့ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရန် နည်းလမ်း ၇—မျိုး။ ။၂၆၁။

အသက်စွန့်၍ သီလကိုစောင့်ရှောက်ပုံ ဝတ္ထုများ။ ။ပ—အုပ်—၃၄။

စရိယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

အစမ္မနတ်သားက လူတို့အား ဒုစရိုက်အမှုများကိုပြုကြရန် လိုက်၍ ကြွေးကြော်ပေးပုံ။ ။ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၅၈။

အဓိဋ္ဌာနပါရမီကို ပြသော တေမိယစရိယ။ ။ပါ—၄၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၀၈။

အဓိဋ္ဌာန်လေးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဋ္ဌ—၃၁၄။

အလမ္ပါယ် မန္တန်မှာ ဂဠုန်တို့ထံမှ ရတတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ဋ္ဌ—၁၁၉။ ။လူတို့ထံမှလည်း ရတတ်သေးကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၁၂၆။

အလမ္ပါယ်သမားတို့ မြွေကိုဖမ်းစဉ်ကဲ ဝန်ခံချက်ထားရပုံ။ ။ဋ္ဌ—၁၂၁—၁၂၇။

အလီနသတ္တုစရိယ။ ။ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၆၃၊ နန္ဒပြဒါဟ္မဏထံမှ သတ္တရဟာဂါထာကို နာယူပြီးမှ ဘီလူးစားခံရန် လာပါမည်ဟု ဝန်ခံခဲ့သော အလောင်းတော် မင်းသား၊ ဘခင် ဇယဒ္ဒိသမင်း၏ကိုယ်စား ဘီလူးစားခံရန်သွားပုံ၊ ဤဩလူသားအစစ်မှ ဘီလူးမထံ ပါသွား၍ ဘီလူးသဏ္ဌာန်ဖြစ်နေရပုံ။

အသချေ်ယျပုဒ်ကို အမျိုးမျိုးယူဆကြပုံ။ ။ဋ္ဌ--၁၂။

အသက်ဘေးမှ လွတ်လို၍ လိမ်လည်လှည့်ဖြားရာ၌ မုသာဝါဒ မဖြစ်ဘဲ သစ္စာပါရမီတွင် အတွင်းဝင်သည်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ဋ္ဌ—၂၂၁။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

အက္ကန္တသညကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၇၊ ခြေတော်ရာ၌ ကြည်ညို ရကျိုး။

အက္ကမနဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၄။

အကုသိုလ် အမှု၌ (သူတပါးပြုသော အကုသိုလ်အမှု၌) ဝမ်းမြောက်ခဲ့သောကြောင့် ဘုရားရှင်မှာ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲသော ဝေဒနာကို ခံစားတော်မူရကြောင်း ပြန်ဟောထား၏။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၈—၁၃၉။ ။ပဍ္စနိကာယ ဝိပါက်တော်ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။

အကော်လတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၁—အုပ်—၂၂၂—၂၄၁—၃၃၁၊ မှန်ကူပွင့် တနည်း—မလ္လာပွင့်လှူရကျိုး။

အခိုးတံလှူရကျိုး ၃—ပါး ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၅၊ မျက်စိကြည်လင်အောင် ရှုရသော အခိုးတံဖြစ်သည်။

အဂ္ဂပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၀၊ ရွက်ကျပင်ပေါက်နှင့် နဘူးပန်းလှူရကျိုး။

အင်္ဂတေလှူရကျိုး (စေတီတည်စဉ်အခါ) ပါ—၁၄၇၊ ဋ္ဌ—၁၁၄။ ။ပါ—၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၈။

အစားအသောက်ဖြင့် စားဖိုသည်က နှိပ်စက်၍ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၃။

အဇ္ဇုနပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၉၅၊ ဖေါက်ကြံ့ပွင့် လှူရကျိုး။

အဇေလိဖလဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၉၀။

အဇိန ဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၉၊ သစ်နက်ရေ လှူရကျိုး။

အဇိတဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၃၉၃၊ မီးလှူရကျိုး။

အဇ္ဈာယကော မန္တဓရောပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ—၁၇၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၃။

အဍ္ဍစေဠကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၁၄၈၊ ဋ္ဌ—၁၁၅၊ သင်္ကန်းစ လှူရကျိုး။

အစုစ္နိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၁၊ ဗောဓိပင်၌ လခြမ်းသဏ္ဌာန် ပြု၍လှူရကျိုး။

အန္တလိက္ခပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ (ကောင်းကင်ဟော)။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၃။

အတိဆတ္တိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၈၊ဋ္ဌ—၁၅၃၊ပန်းထီးလှူရကျိုး။

အတီးအမှုတ်အကအခုန်တို့ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။ ။ပါ—၁၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၃၁၊ ကောသ နိယထေရ် အလောင်း။ ။ပါ—၄၃၂။

အထသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၆—နက်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၁။

အတ္ထသန္ဒဿကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၁၈၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၀၊ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။

အဓိမုတ္တတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၉၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၁၊ ကြံပင်တို့ဖြင့် မဏ္ဍပ်ဆောက်၍ ဆွမ်းကျွေးလှူခဲ့ရကျိုး။

အဓောပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၁၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၀၈။

အနုသံသာဝကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၈၆၊ ဋ္ဌ—၄၁။ ။ပါ—၂၉၈၊ ဆွမ်း လှူရ ကြည်ညိုရကျိုး။

အနုလေပဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၈၊ ဗောဓိပင်၌ပွတ်လုံးလှူ အင်္ဂတေခဲလုံးလှူရကျိုး။ ။ပါ—၂၈၆၊ ဋ္ဌ—၁၉၇၊အင်္ဂတေအချော လိမ်းကျံ ပေးလှူရကျိုး။

အနုသံသာဝကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၈၀၊ တယောက်ချိုမျှ ဆွမ်းလှူရကျိုး။

အနံ့မွှေးသော အခိုးအထုံ လှူရကျိုး။ ။ပါ—၈၇၊ ဋ္ဌ—၄၂၊ ဓူပဒါယကထေရ် အလောင်း။

အပဒါန သဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၃။ ။ဤကျမ်း၌ အပဒါနသဒ္ဒါမှာ အကြောင်းဟူသောအနက်ကို ဟော ကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၁၁၄။

အပဒါန အဋ္ဌကထာမှာ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၈—၌ ဝိတ္ထာရံ ပန ရတနသုတ္တ ဝဏ္ဏနာယံ ဝက္ခာမ ဟူသောစကားကို ထောက်၍ငင်း၊ ၁၆၉—၌ ကပ္ပသဒ္ဒဿ အတ္ထံ ဝိတ္ထာရတော မင်္ဂလသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ ပကာသယိဿာမ ဟူသောစကား

ကို ထောက်၍ရှင်း၊ ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိ သုတ္တနိပါတပါဠိတွင်ပါသော ရတနသုတ် မင်္ဂလသုတ်ကို အသျှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသထေရ် ဖွင့်ပြသည် ဖြစ်သောကြောင့် ဤအပဒါန အဋ္ဌကထာကိုလည်း အသျှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ ထေရ်ပင် စီရင် ရေးသားကြောင်း သန္နိဋ္ဌာန်ကျ မှတ်သားကြရမည်။ ။(ပေါရာဏကေန ကေနစိ ထေရေန ဝိရစိတာ)ဟူသော ခေါင်းစည်းစကားမှာ မရေမရာနိုင်လှ ကြောင်း သတိပြုကြရမည်။

အထူးမှတ်ချက်။ ။၁၃၂၂—ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၅—ရက်နေ့က နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာ့အဖွဲ့သို့ ဤအပဒါန အဋ္ဌကထာ ခေါင်းစည်းတွင် (ပေါရာဏကေန ကေနစိ ထေရေန ဝိရစိတာ) ဟူသော စကားကို ဒုတိယ အကြိမ်စသည် ရိုက်နှိပ်သောအခါပယ်ဖျက်ပစ်၍(ဘဒန္တမဟာဗုဒ္ဓဃောသတ္ထေ ရေန ကတာ) ဟု ခေါင်းစီးပြင်ထည့်ကြရန် အကြောင်းကြား တိုက်တွန်းစာ ရေးသားပေးပို့လိုက်သည်။

အပဒါနိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၃၊ ဘုရား အကြောင်းကို ကြေးကြော်ရကျိုး။

အပေါင်းအသင်းမှ ခွဲထွက်လာသော ဆင်ကို မြင်၍ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားတော ဗာရာဏသီမင်း။ ။ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၉။

အမ္ဗဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၁၂၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၄၊ မျောက်ဘဝက သရက်သီး လှူရကျိုး။

အမ္ဗယာဂဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၀၊ သရက်သီးဖျော်ရည် လှူရကျိုး။

အမ္ဗယာဂုဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၃၂၇။

အမ္ဗပိဏ္ဍိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၀၀၊ သရက်သီးခိုင်လှူရကျိုး။ ။ပါ— ဒု—အုပ်—၂၂။

အမ္ဗဖလိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၃။

အမ္ဗာဋကဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၀—၂၇၊ ဝေ့းသီးလှူရကျိုး။

အမ္ဗာဋကိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၇၊ ၎င်း။

အဗျာဓိကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၁၊ မီးတင်ကုပ်လှူရကျိုး။

အနုဒ္ဒနဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—၂၆၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၂၊ ခြေနယ်ဆီ လှူရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၃။

အမောဒဖလိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၉၁၊ ဒူးရင်းသီးလှူရကျိုး။

အရုဏဝတီပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၇။

အလှူဝတ္ထု အမျိုးမျိုးတို့၏ အကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၅၀။ ။ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာဂါထာများ ကျက်မှတ်ဘွယ်ကောင်းလှ၏။

အလုပ်အကျွေးလှူရကျိုး။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၂။

အဝဋ္ဋဖလဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—၃၄၁။

အဝဋ္ဋဖလိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၁—၀၀၊

အဝေါပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၀၀။

အသနိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ (မိုးကြိုးစက်ဟော)။ ။ပါ—၁၃၆၊ ဌ—၁၀၄။

အသင်္ချေယျထိအောင် ရေတွက်ပြပုံအစဉ်။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၅။

အဿမပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ (သခ်ိမ်းကျောင်းဟော)။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ဌ—၂၃၅။

အသနဗောဓိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—၁၂၂၊ ဌ—ဒု—အုပ်—ဂ၅၊ ဗောဓိပင် စိုက်ပျိုးခဲ့ရကျိုး၊ ၇—နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။

အသောကပူဇကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁ဂ၆။

အသံ၌ ကြည်ညိုရကျိုး။ ။ပါ—၁၄၄၊ ဌ—၁၁၁။

အသံကိုလှူခဲ့ရကျိုး (ခရုသင်းမှုတ်သံ)။ ။ပါ—၁၅၂၊ ဌ—၁၂၀။ ။လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယထေရ်အလောင်း ဥဩငှက်ဖြစ်စဉ်တွန်သံ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၄၃၊ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၆—၂၄၄။

အံသကိုဋ္ဌ လှူရကျိုးသုံးပါး ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၁။

အပ်လှူရကျိုး ၅—ပါး ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၀၊ သူစိဒါယကထေရ်။ ။ ပါ—၁၃၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၂။ ။ပါ—၁၄၉၊ ဌ—၁၁၆၊ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်တတ်၏။

အပ်ကျည်လှူရကျိုး ၃—ပါး ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၁၊ အပ်ထည့်ရန်ဘူး။

အိပ်မက်ခတ်း။ ။မယ်တော်မာယာ အိပ်မက်၊ ဌ—ပ—အုပ်—၆၁။ ။ ဘုရားလောင်း အိပ်မက်—၇၂။

အုတ်လှူသော သေဋ္ဌေးသမီး (ကဿပဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်ကို စေတီတည်ရာ တွင် ရွှေအုတ်လှူသည်)။ ။ဌ—၂၀၇။

အောင်ခြင်းလေးပါး ဂါထာ။ ။မာရ်နတ်ကြီးစစ်ရှုံး၍ ဘုရားလောင်းက စစ်နိုင် သောအခါ နတ်ပြဟ္မာတို့ ကျူးရင့်ကြသော ဂါထာများ။ ။ဌ—၇၉။

အိုင်းအမာ (အနာ) ရောဂါခွဲစိတ်ရသည်ကို ငြီးငွေ့ စက်ဆုပ်ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၇။

စူဠနိဒ္ဒေသပါဠိအဋ္ဌကထာ

အခိလောတိ ရာဂေါ ခိလောစသည်အဖွင့်။ ။ပါ—၇၆—၂၂၄။

အနာဂတံသဉာဏ် ပုဒ်အဖွင့်အကျဉ်း။ ။ဌ—၅၁။

အမှန်မြင်က မလိုချင်တော့ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ—၁၀၆၊ ဌ—၆၀။

အရှုပစျာန်ကို အခြေခံ၍ မဂ်ဖိုလ်ရရန်ဟော။ ။ပါ—၁၆၇၊ ဌ—၅၅။

အသံဟီရံ စုစ္စတိ အမတံ နိဗ္ဗာနံ ဟု ဖွင့်ဟောထားပုံ။ ။ပါ—၂၂၇၊ ဌ—၇၇။

မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိအဋ္ဌကထာ

အကုသိုလ်တရားစု၏ လက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန်တို့ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ—၁၀၊ ငှ—၅၂။

အင်္ဂုတ္တိ ကာရဏံ ဝုစ္စတိ ဟု ဖွင့်ထားပုံ။ ။ပါ—၅၀၊ ငှ—၁၆၉။

အဋ္ဌာနေဝါပန ကောဓော ဇာယတိ အဖွင့်။ ။ပါ—၁၆၅၊ ငှ—၂၇၉။

အတမ္မယတာယပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ—၁၇၊ ငှ—၇၇။ ။အံ—၃—ပါ—၁၄၀၊ ငှ—၁၃၀—၁၃၁၊ အာဓိပတေယျသုတ်၌လည်း ရှိ၏။

အတ္တဒဏ္ဍ သုတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၃၁၅၊ ငှ—၃၇၃၊ ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့် ရာဂစသော ကြောင့်စူးခံရသော အပြစ်များကို အကျယ်ဟောထား၏။

အန္တရာယ်ပြုတတ်သောအညစ်အကြေး သုံးပါး။ ။လောဘ, ဒေါသ, မောဟ, အပြစ်ပြ ဂါထာများ၊ ပါ—၁၂၊ ငှ—၅၇။ ။ပါ—၂၀၂။

အတ္ထပဋိ ၆—မျိုးကို အကျယ်ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ငှ—၃—၄—၅၊ သက်ာသန ပကာသန ဝိဝရဏ ဝိဘဇန ဥတ္တာနီကရဏ ပညတ္တိ။

အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ—၃၀၉၊ ငှ—၄၀၅။

အပြိုင်အဆိုင်၌ ဥပမာ ပေးထားပုံများ (ဘုရားရှင်နှင့် ပသူရပရိဗ္ဗိုဇ်)။ ။ပါ—၁၃၇၊ ငှ—၂၅၃။

အသပ္ပုရိသာနန္တိ နသောဘန ပုရိသာနံ။ ။ပါ—၅၂၊ ငှ—၁၇၂။

အသက်ရှည်ကြာ၊ နေရပါ၊ သေကာ နောက်ဆုံးရှိချေသည်။ ။ပါ—၃၂၃။

အသက်ညာဏ်စောင့် ဟူသော စကားပုံ စဖြစ်လာဟန်။ ။ငှ—၁၅၁၊ ပါ—၄၄၊ (အမောဟော ဒီဃာယုကတာယ ပစ္စယော ဟောတိ)။

နေတ္တိပါဠိအဋ္ဌကထာ

အကုသိုလ်ကံ တခုကို ပြုကြရာ၌ အတူပြုသူတို့ အပါယ်လေးဘုံ၌ အသီးအသီး ဖြစ်တတ်သည်ကို ဘုရားရှင် မြင်တော်မူကြောင်း။ ။ပါ—၈၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၂။

အကုသိုလ် ပြုရာ၌ တဏှာမြစ် နိုင်ပါလျက် မတဏှာမြစ်သူ မှာလည်း အပြစ်ရှိကြောင်း။ ။ဋ္ဌ—၁၆၃။

အကုသိုလ် မူလသုံးပါးကို အကြောင်းရင်းခံ၍ ဒုက္ခသုံးပါး ဖြစ်ပုံအထိ ပြဆိုချက်။ ။ဋ္ဌ—၂၁၃၊ ပါ—၁၀၄။

အကုံသနည်း။ ။ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၇—၂၁၈၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်မူလတရားများ သဘောတူရာ အချင်းချင်း သက်ဝင်ကြပုံကိုပြဆိုချက်။

အကြောင်း ၂—မျိုးကို ခွဲပြသော ပရိက္ခာရဟာရဝိဘင်္ဂ။ ။ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—၁၃၆၊ (ဟေတုနှင့် ပစ္စယ)။

အက္ခရာ ပဒ ဗျဉ္ဇန စသော ပုဒ်များအဖွင့်။ ။ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၃၁။ ။မဟာနိ— ဋ္ဌ—၂—၃၊ အကာရနိရုတ္တိနိဒ္ဒေသ ၆—မျိုး။

အက္ခရာ မမှန်ကန်ခြင်းအပြစ် (ဒုန္နိက္ခိတ္တဿ ပဒ ဗျဉ္ဇနဿ အတ္ထောပိ ဒုန္နယော ဘဝတိ)။ ။ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—၇၉။

အချိန်အတွယ်ကို ပြဆိုချက် (ရှေးခေတ် အသုံးအနှုန်း)။ ။ဋ္ဌ—၂၅၉၊ ပါ—၁၅၃။

အစွန်း ၂—ဘက်ကို ပြဆိုချက်။ ။(အတ္တကိလမထာနုယောဂ၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ)။ ။ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၇။ ။ပါ—၉၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၃။

အတ္တဘာဝပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဋ္ဌ—၁၄၂၊ ပါ—၇၁။

အတ္တသမံ ပေမံ (နတ္ထိ) စသောဂါထာ။ ။ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၄၊ အညွန်း။

အတ္ထာပဂတံ ဟိ ဗျဉ္ဇနံ သမ္ပပ္ပလာပံ ဘဝတိ။ ။ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—၇၉။

အတူမရှိသော အရာလေးမျိုး ဂါထာ။ ။ပါ—၁၄၈။

အဓိဋ္ဌာနဟာရ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၄၊ ဌ—၂၀။ ။အဓိဋ္ဌာနဟာရဝိဘင်၊ ပါ—၆၁၊ ဌ—၁၂၉၊ သုတ်၌လာသော တရားတို့ကို အတူအားဖြင့်၎င်း, အထူးအားဖြင့်၎င်း, အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထားၐ။ ။အဓိဋ္ဌာနဟာရသမ္ပါတ၊ ပါ—၈၉၊ ဌ—၁၈၀။

အနုပဿနာ သုံးမျိုးကို စရိုက်အားလျော်စွာ ဝေဘန်ပြပုံ။ ။(အနိမိတ္တာနုပဿနာ စသည်) ပါ—၇၅၊ ဌ—၁၅၄။

အဝိဇ္ဇာယ နိဝုတော လောကော စသော ဂါထာ။ ။ပါ—၁၁၊ ဌ—၆၃။

အဝိသဇ္ဇနိယံပုဒ် အဓိပ္ပါယ်ကို အကျယ် ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ—၁၅၂၊ ဌ—၂၅၀၊ ဖြေ၍မဖြစ်သော ပုစ္ဆာများကို ရှင်းပြခဏ်း။

အသေက္ခဘာဂိယ သုတ်များကို စုပေါင်း၍ ပြခဏ်း။ ။ပါ—၁၂၉၊ ဌ—၂၄၁။

ပေဋကောပဒေသပါဠိ

အကုသလနည်း။ ။ပါ—၃၄၀၊ နေတ္တိ၌ ရေးခဲ့ပြီ။

အန္တောဇဋာ ဗဟိဇဋာ စသော ဂါထာ အဖွင့်။ ။၂၂၇။

အတ္တ ၂—မျိုး (ပုရိသတ္တ ဝစနတ္တ)ကို ပြခဏ်း။ ။၂၀၇။

အဓိဋ္ဌာနဟာရကိုပြဆိုခဏ်း။ ။၂၃၀။

အရိယသစ္စပ္ပကာသနဘူမိ။ ။၁၆၇။

အလောဘာဓိဋ္ဌာန၊ အဒေါသာဓိဋ္ဌာန၊ အမောဟာဓိဋ္ဌာန ဒေသနာကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၂၁၂—၂၁၃။

အသာဓာရဏဉာဏ်တော်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၁၉၂။

ဇာတကပါဠိအဋ္ဌကထာ

အကတညုဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၀၊ ကျေးဇူးမသိတတ်က ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

အကာလရာဝိဇာတက။ ။ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၃၆၁၊ မိဘနှင့်မကြီးရလျှင် ကြက်သည်ပင် အချိန်မှန်အောင် မတွန်တတ်ကြောင်း။

အကုသိုလ် အကျိုးပေးကို နီးစပ်သူတို့လည်း ခံရတတ်ကြောင်း နမူနာ။ ။(လောသက တိဿထေရ်ဝတ္ထု) ဆွေမျိုးများခံရပုံ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၂—၂၅၆၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာခံရပုံ—၂၅၃။ ။ရွာနေလူများခံရပုံ—၂၅၇။

အကုသိုလ်က ကုသိုလ်အား ကျေးဇူးပြုပုံ ပြသောဝတ္ထုများ။ ။(ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အလောင်းများ)။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၄၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၁၆။

အကုသိုလ်ကို အနည်းငယ် အနည်းငယ်ပြုဖန်များလျှင် ကြာသော် ငရဲ၌ နစ်မွန်းရတတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၂၄။

အကြီးအကဲအရာ၌ မထားထိုက် ထားထိုက်သော အင်္ဂါများကို ပြသော ဂါထာများ။ ။ပါ—၂၉၃၊ ဋ္ဌ—၂၀၁—၂၀၂။

အကျင့်(စရဏ)မပါလျှင် အပါယ်လေးပါးမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်း ဂါထာများ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၂၂။ ။ဥဒ္ဒါလဇာတက၊ ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၉၉။

အကိုကြီး အဘအရာဟု ဆိုရိုး စကားရှိသော်လည်း ဒုဿီလ အနာစာရဖြစ်လျှင် မထားထိုက်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၉၃၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၀၁—၂၀၂။

အကျိုးမဲ့ကိုပြုတတ်သော အရာ ၆—မျိုး ဂါထာ။ ။ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၆၆။

အက္ခကဏ္ဍ၊ ပုဏ္ဏကဘီလူးနှင့် ဓနဉ္စယကောရဗျမင်းတို့သောင်းတမ်းကစားကြပုံ။ ။ပါ—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၇၀။

အချင်း (ပညာ)နှင့် အဆင်း ၂—မျိုးတွင် အချင်းခေါ် ပညာရှိသူကိုသာ လိုလားသော မင်းကုသ၏မယ်တော်။ ။ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၉၉။

အခွင့်အရေးရလိုလှသောသူတို့ သတိမူစရာ ဂါထာ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၁၉၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၃၁၃၊ မူလထမင်းရှင်ကို စွန့်ပစ်ခဲ့ပြီးနောက် နှစ်ဆတိုးရ၍ ပြောင်းရွှေ့သူမှာ ယုတ်မာသူသာဖြစ်ကြောင်း မဟောသဓာ ပညာရှိက ပြောပြပုံ ဂါထာ။

အချည်းနှီးသော အရာများကိုပြသော ဂါထာ။ ။ပါ–၃၂၇၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၇၇၊ ဂါထာနံပါတ်–၁၈၄ဝ၊ ရေမရှိသောမြစ်၊ မင်းမရှိသော တိုင်းပြည်၊ လင်မရှိသောမိန်းမ။

အချိန်မဟုတ်သောအခါ၌ ကိုယ့်နေရာမှ ထွက်သွားလျှင် ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ဟောသော ကောသိယဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉ဝ။

အင်္ဂဝိဇ္ဇာဖြင့် လူကို ဘုန်းတန်ခိုး ရှိ မရှိ မဟာသုတသောမ မင်းကြီးက ကြည့်ပုံ အကြောင်း။ ။ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၂၄။

အဂ္ဂသာဝက ၂–ပါးကို ကွဲပြာ စေရန် ကြံစည်အားထုတ်သော စားကြွင်းစား၊ ဝဏ္ဏာရောဟဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၇၆။

အဂ္ဂိကဘာရဒွါဇဇာတက။ ။ပါ–၃ဝ၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၈၇၊ ကြွက်များအပေါ် ညာစားသောမြေခွေး။

အင်္ဂုလိမာလထေရ်အလောင်း လူသားစား ပေါရိသာဒ မင်းအား ဆုံးမခဏ်း၊ မဟာသုတသောမဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၉၅။ ။သုတနုဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၇၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃ဝ၉။ ။ဇယဒ္ဒိသဇာတက၊ ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၂။ ။ပဉ္စာဝုဓဇာတက၊ ပါ–၁၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉ဝ။

အစာ၌ လျှပ်ပေါ်သောကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရသော ဝတ္ထုများ။ ။ကပေါတဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၉၊ ကျီးဒုက္ခရောက်ပုံ။ ။အနုသာသိယဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၅၃၊ အစာမက်မော၍ ပျက်စီးရသော ငှက်မနှင့် ဘိက္ခုနီ။ ။လောလဇာတက၊ ပါ–၈ဝ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၆–၃၂၉။ ။ဝဋ္ဋကဇာတက၊ ပါ–၁၅၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၉၃။ ။ပါရာဝတဇာတက၊ ပါ–၁၅၃၊ ဋ္ဌ–၂၉၅။ ။ကပေါတဇာတက၊ ပါ–၁၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၁ဝ။ ။သုကဇာတက၊ ပါ–၇၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၆၊ အစာလွန်၍သေသော ကျေးသား။ ။ရုစိရဇာတက၊ ပါ–၈၁၊ ဋ္ဌ–၃၂၉။ ။

ကြောင်လေးကောင် သေရပုံဟော ဗဗ္ဗုဇာတက၊ ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၀၂။ ။အစာမက်မော ဘေးထူပြောကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၅၂၀။

အစာကိုသာမြင်၍ ငါးမျှားချိတ်ကို မမြင်သော ငါးမိုက် ဥပမာ ဂါထာ။ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၇၅။

အစားကောင်း စားရခြင်း၌ အယောနိသောမနသိကာရရှိသည့်ပုဂ္ဂိုလ်၏အပြစ်ပြ ဂါထာ။ ။ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၇၁။

အစား၌သည်းခံရန် ဟောသော မဟာသုဝဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၆၇။ ။စူဠသုဝဇာတက၊ ပါ—၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၄၇၁။

အစားစင်ကြယ် လုမျိုးကြွယ်ကြောင်း ဟောသော ဂါထာများ။ ။စက္ကဝါက ဇာတက၊ ပါ—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—၄၉၇။ ။ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၇၀-၇၁။

အဋ္ဌာနဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—ဘ—အုပ်—၄၅၀၊ တနေ့ ငွေ တထောင်ပေး၍ ပျော်ပါးရသော ပြည့်တန်ဆာမ၊ တနေ့တွင် ငွေမပါ၍ ဘုရားလောင်း သေဌေးသားကို နှင်ထုတ်ခိုင်းပုံ။ ။မဖြစ်နိုင်သော အရာ (၁၁)မျိုးကို ပြောပြခဏ်း။

အဋ္ဌသဒ္ဒဇာတက။ ။ပါ—၁၇၆၊ ဋ္ဌ—၄၀၇၊ ညသန်းကောင်အခါဘွင် ဒု—သ—န—သော အသံကြားရသည်နှင့်စပ်၍ အသံ ၈-မျိုးကြားရပုံကို ဘုရားလောင်း ရသေ့ ဖြေပြခဏ်း၊ အတိတ်ဆောင် ဟောထား၏။

အဋ္ဌိသေနဇာတက။ ။ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—၃၃၀၊ တောင်းတတ်သောသူ မုန်းဆေးဟူ ဂါထာ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

အဍ္ဍမာသကမင်း ရေသည်ဘဝမှ မင်းဖြစ်လာသူ။ ။ပါ—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—၄၂၄။

အဏ္ဍဘူတဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၇၊ မိန်းမတို့ကို လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲလှပုံ ဟောထား၏။

အတုမြင်၍ အတတ်သင်တတ်ကြောင်း နမူနာ၊ ဂိရိဒတ္တဇာတက။ ။ပါ—၄၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၉။ ။မျောက်၊ ပါ—၉၁၊ ဋ္ဌ—၄၀၅၊ ။ဆင်၊ မဟိဠာမုခ ဇာတက၊ ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၂၁၁။ ။သတ္တဝါတို့ သဘောမှာ အများအားဖြင့် ကောင်းသူနှင့် အတူနေရက ကောင်းတတ်၍ ဆိုးသူနှင့် အတူနေရက ဆိုးတတ် ကြောင်း။

အန္တဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၈၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၉၇၊ ဒေဝဒတ်နှင့် ကောကာလိကတို့ အချင်းချင်း ချီးကျူးကြသည်ကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏။

အတတ်ဟူသမျှ တတ်ကောင်းစွတည့် ဟူသော လက်ာအရ 'မစင်စွန့်လိမ္မာသော မိန်းမ မိဖုရားဖြစ်ရပုံ၊ ဗာဟိယဇာတက။ ။ပါ—၂၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၄၅။

အတွင်းရုပ်ထွေး၊ လူဖြူလေး၊ မဲသွေးမည်သည်သာ ဟူသော ဂါထာ။ ။ပါ—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၉။

အတ္ထဿဒွါရဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၈၈၊ ကြီးပွားခြင်း အကြောင်း ၆—ပါးကို ဟောထား၏။

အဒိန္နာဒါနကံ လွန်ကြူးသူတို့ ခံရသော ငရဲကို ပြခဏ်း။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၁၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၃၈။

အဒ္ဓုတိကစ္စ။ ။ပါ—၉၄၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃၉၇။ ။အဒ္ဓုတိနာမတ္ထေ နိပါတော၊ ပါ—၂၁၃၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၉၂။

အနဘိရတိဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၉၊ မိန်းမဟူသည် အများဆိုင် ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးမသော ဥပမာ ဂါထာ။ ။ပါ—၄၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၀၊ ရာဂနှိပ်စက်က ရပြီးသားမန္တန် ပျက်စီးတတ်ကြောင်း။

အနနုသောစိယဇာတက။ ။ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၈၅၊ သောကငြိမ်းရန် ဟောထား၏။

အနေကြာသော် မုန်းစိတ် ပေါ်တတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၈။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၁၇။ ။စုဏ္ဏိယ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅။

အနှစ်မရှိရာမှ အနှစ်ရှိရာဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပုံ။ ။ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၇၊ အကျဉ်း။

အပဏ္ဏက ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၊ အားကိုး မှား၍ ကုန်သည်တို့ ဘီလူးစားခံကြရကြောင်း။

အမ္ဗဇာတက။ ။ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၀၁၊ မန္တန်တန်ခိုးဖြင့် အချိန် မဟုတ်သော အခါတွင် သရက်သီးကို သီးစေနိုင်ပုံနှင့် ဆရာကိုပြစ်မှား၍ ဒုက္ခရောက်ရပုံ။ ။ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇၅၊ ကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံက အားလုံး ချမ်းသာကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ—၁၁၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၂၅၊

သရက်သီး ခိုးစားသည်ထင်၍ ကျိန်စာ ဆိုပြကြရသော သေဌေးသမီး ၄–ယောက်။

အဘထက်မြတ်သော သားများ ရှိကြောင်း မဟောသဓာပညာရှိက ထင်ရှားစေပုံ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၊ မူရင်း။ ။ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၀၂။

အမ္ဗဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၅၂၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာက ယသောဓရာထေရီအား သရက်သီးဖျော်ရည် ရအောင်ရှာပေးသည်ကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏။

အဘိဏှဇာတက။ ။ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၅၊ ဆင်နှင့်ခွေးတို့ ချစ်ကြပုံ။

အမရာဒေဝီ အကြောင်း၊ ၎င်းနှင့် မဟောသဓာပညာရှိတို့ ပညာစမ်းပုံ။ ။ပါ–ပ–၂၆၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၀၄–၂၀၅။

အမာရှုတ်မြင်တိုင်း မဟောသဓာပညာရှိ အပေါ် မကျေချမ်းနိုင်သော ကေဝဋ္ဋ ပုဏ္ဏားကြီး။ ။ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၅၅။

အမိဝမ်းခေါင်းကို ငရဲဟု ဟောထားသော ဂါထာ။ ။ပါ–ပ–အုပ် ၁၃၉၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၂၉။

အမှုချင်းတူသော်လည်း ကောင်းသူ ဆိုးသူရှိတတ်၍ အမှုမှာ ကောင်းဆိုးမခေါ်ရ ကြောင်း ဂါထာ။ ။အသိလက္ခဏဇာတက၊ ပါ–၂၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၃။

အယကူဋဇာတက။ ။ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၃၄၊ အသားစိုကို နတ်တင် လျှင် ဘီလူးစာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မသတ်ကြရန် တားမြစ်သောကြောင့် ဘုရားလောင်းမင်းအား ရန်မူလာသော ဘီလူးအကြောင်း။

အရကဇာတက။ ။ပါ–၄၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၅၊ မေတ္တာအကျိုး ဟောထား၏။

အရညဇာတက။ ။ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၃၆၊ မိန်းမဖျက်၍ သီလပျက်စီးရသော ရသေ့ငယ်။

အရှူး ၈–မျိုး ခွဲပြခဏ်း။ ။ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၂၈၊ ကာမုမ္မတ္တက၊ ကောဓုမ္မတ္တက၊ ဒိဋ္ဌုမ္မတ္တက၊ မောဟုမ္မတ္တက၊ ယက္ခုမ္မတ္တက၊ ပိတ္တုမ္မတ္တက၊ သုရုမ္မတ္တက၊ ဗျသနုမ္မတ္တက။

အရေခြုံ ဟူသောစကား စ၍ ဖြစ်ပေါ်လာဟန် သီဟစမ္မဇာတက၊ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၉–၁၀၀–၂၄၅။

အလမ္ဗာယ်သမားတို့ မြွေကိုဘမ်းယူပုံ အစီအစဉ်။ ။ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၅၉—၄၆၀။ ။သ—အုပ်—၃၀။ ။ဘယ်ရွေ့ ဘယ်မျှငွေရလျှင် ပြန်လွှတ်ပါမည်ဟု ဝန်ခံချက်ဖြင့် ဘမ်းယူရကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၃၁၊ သခ်ပါလ၊ စမ္မေယျ၊ ဘူရိဒတ္တဇာတကတို့၌လည်း ရှိ၏။ ။အလမ္ဗာယန မန္တန်ကို ဂဠုန်က ရသေ့အားပေးခဲ့ပုံ၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၃။

အလမ္ဗုသာဇာတက။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၆၁၊ ဣသိသိင်္ဂ ရသေ့ငယ်ကို လာရောက်ဖျက်ဆီးသော နတ်သမီး။

အလိက်ဝတာတိ မုသာဝတ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၀၅။

အလီနစိတ္တဇာတက။ ။ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၊ ကျေးဇူးသိတတ်လှသော ဆင်သားအဖ။

အလုပ်နှင့်အဝတ် မညီညွတ်သောကြောင့် ကဲ့ရဲ့သော ဂါထာ။ ။ဂေါဓဇာတက၊ ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၀၇။

အဝါရိယဇာတက။ ။ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၁၄၊ ဩဝါဒအပေးမတတ်၍ မျက်နှာကို လက်သီးနှင့်အထိုးခံရသော အလောင်းတော်ရသေ့။

အဝတ်ကြွက်ခဲ သုံးစွဲသူ ဆင်းရဲ၏ ဟု အယူရှိသော ပုဏ္ဏားကို ချတ်ခဏ်း။ ။မင်္ဂလဇာတက၊ ပါ—၂၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၄။

အသကိမယဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၊ ဋ္ဌ—၃၅၁၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်လျှင် သူတပါးကိုလည်း စောင့်ရှောက်သည်မည်ကြောင်း။

အသမ္ပဒါနဇာတက။ ။ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၄၉၁၊ ကျေးဇူးမဲ့လှသော ဒေဝဒတ်။

အသဒိသဇာတက။ ။ပါ—၄၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၉၊ နိက္ခမ္မပါရမီကို ချီးကျူးခဏ်း။

အသာတဇာတက။ ။ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၂၊ သေသူကို မလွှမ်းဆွတ်ကြရန် နမူနာ၊ ဖြစ်ရာဘဝမှာ ပျော်နေသော ဥပရိမိဖုရားကြီး နွားချေးပိုးမ အကြောင်း။

အသပ္ပုရိသ ဓမ္မမည်ပုံ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကို လိုလားသူထံသို့ မချဉ်းကပ်သူသည် အသပ္ပုရိသဓမ္မမည်၏ဟုဆိုထားပုံ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၀ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၄၆။

အသာတမန္တဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၃၊ မိန်းမတို့ ဖေါက်ပြန်တတ်ပုံ ဟောထား၏။

အသာတရူပဇာတက။ ။ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—၄၃၁၊ အသျှင်သီဝလိအတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ ဒုက္ခ က သုခယောင် ဆောင်ကြောင်း စသည် ဂါထာ။

အသိတာဘူ ဇာတက။ ။ပါ—၆၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်–၂၀၉၊ လင်က အရေးမစိုက်သဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ဆိုက်သွားသော အမျိုးသမီးကလေး။

အသိလက္ခဏဇာတက။ ။ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—၄၀၀၊ လာဘ်စား၍ နှာခေါင်းပြတ်ရသော ပုဏ္ဏား၊ မင်းသမီးရအောင် နတ်ကတော်နှင့် ပေါင်းပြီး ကြံသော တူတော်။

အသဲနှလုံးသား ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲများလို မာလို့များနေရော့သလားဟု ပြောဆိုတတ်ကြသော စကားအရ ဂါထာ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၅၂၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်–၃၂၀–၉။

အသီးစိမ်းချေ ကျိုးမဲ့လေကြောင်း ဥပမာဖြင့် မင်းအား ဆုံးမသော ဂါထာ။ ။ ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၅၆။

အသက်စွန့်၍ ကျီးမင်း၏ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်သောကျီး။ ။သုပတ္တဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၀၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၉၀။

အသက်ကို စောင့်ရှောက်လို၍ မိမိကိုယ်တွင် အမှန်ရှိသောတရားကို ပရိယာယ်ဖြင့် ပြောရာ၌ မုသာဝါဒမဖြစ်ကြောင်း။ ။ပဒ္ဓုာဝုဓဇာတက၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၂။ ။ဝါနရိန္ဒဇာတက၊ ဋ္ဌ—၂၉၆။ ။ဒု—အုပ်—၁၄၆။ ။တ—အုပ်—၁၂၂။

အသံကြောင့် ပျက်စီးကြရသော ဝတ္ထုများ။ ။သေရပုံ၊ တိတ္တိရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅၆။ ။အလုခံကြရသော သားအဖ၊ ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၁–၃၀၂။ ။သခမဇာတက။ ။သီဟာဓမ္မဇာတက၊ ပါ—၄၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၀။ ။သီဟကောတ္ထုဇာတက၊ ပါ—၄၉၊ ဋ္ဌ—၉၀။ ။ ကောကိလဇာတက၊ ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၉၄။

အသံ မြည်လွန်းလျှင် (လူမှာ) အဆံမရှိတတ်ကြောင်း နမူနာ၊ ဝါလောဒက ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၀၇။

အသံဟူသမျှ အကုန်သိနိုင်သော သဗ္ဗရုတ ဇာနန မန္တန် ရှိကြောင်း။ ။ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၆၀။

အသားလှုပ်နိမိတ်၊ ဝေဿန္တရာမင်း ရသေ့က သားနှင့်သမီးကို လှူဒါန်းစဉ် မဒ္ဒီမိဖုရား ရသေ့မအား ညာဘက် မျက်စေ့ လှုပ်ကြောင်း ဆိုထားပုံ။ ။ဌ—သ—အုပ်—၃၃၈။

အသွားရှိက အပြန်ရှိရကြောင်း ဂါထာ။ ။(ကျေးဇူးပြုဘူးက ပြန်ပြုရမည် ဟူလို) ပါ—ဒု—အုပ်—၃၀၀၊ ဌ—သ—အုပ်—၂၁၈။

အဟိတုဏ္ဍိကဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၉၊ ဌ—တ—အုပ်—၁၈၄၊ တပည့်ကို မဆုံးမတတ်သော ရဟန်းကြီး။

အဟောင်းမေ့ပျောက်၍ အသစ်ကို ချီးမြှောက်က ကိစ္စမပြီးမြောက်နိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။စူဠကာရိဇာတက၊ ပါ—၁၇၀၊ ဌ—၃၇၈။

အေးအတူ ပူအမျှ ဖြစ်သော သူကို မပယ်အပ်ကြောင်း ဟောသော သုစ္စဇဇာတက။ ။ပါ—၁၀၃၊ ဌ—၆၁။ ။အေးအတူ ပူအမျှ ဟူသော စကားနှင့်အညီ လင့်ဝတ္တရားကြေပြွန်လှသော သမ္ဗုလာမင်းသမီး၊ သမ္ဗုလာဇာတက၊ ပါ—၃၉၃၊ ဌ—မ—အုပ်—၉၂။ ။အေးအတူ ပူအမျှ ဂါထာ၊ မယားကောင်း လက္ခဏာ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၃၂၇၊ ဌ—သ—အုပ်—၂၇၇၊ ဂါထာနံပါတ်—၁၀၄၂။

အောင်ခြင်းကောင်းစွာ ရန်မပြုလာ ဟူသော ဂါထာ။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၁။

အိမ်နေသူ လူတို့၏ အပြစ်ကို ဟောသော ဝဍ္ဍနခဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၆၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၂။

အိမ်နေသူလူတို့၏လိုက်နာရန် ဝိဓုရပဏ္ဍိတရှိအမတ်က ဓနဉ္စယကောရဗျ မင်းအား ပြောပြခဏ်း (ဃရာဝါသပဥှ)။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၈၇၊ ဌ—သ—အုပ်—၁၈၈။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

အကျင့်နှင့်ပတ်သက်၍ ပယ်အပ်သော တရား, ကျင့်အပ်သော တရားများကို ရှင်းပြသော သမနုယုဥ္ဇာပနကထာ။ ။၁–ပါ–၁၅၄၊ ဋ္ဌ–၂၉၀။

အကျင့်၏ ညစ်နွမ်းကြောင်း ဖြူစင်ကြောင်း များကို စုပေါင်း ဟောထားသော ဥဒုမ္ဗရိကသုတ်။ ။၃–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၆။

အချိန်အခါမဲ့၌ လမ်းသွားခြင်း အပြစ် ၆–ပါး။ ။၃–ပါ–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၀။

(၁) ဆူးငြောင့်ခလုတ် မြွေကင်းစသော ဘေးရန်နှင့် တွေ့တတ်ခြင်း။
(၂) မယား သားသမီး တို့ကို စောင့်ရှောက်ရာ မရောက်၍ ၎င်းတို့ ပျက်စီးတတ်ခြင်း။
(၃) ပစ္စည်းဥစ္စာများကို သူခိုးဒါးပြတို့ ဝင်ရောက်ယူငင်ခြင်း၌ လွယ်ကူစေခြင်း။
(၄) သူတပါးပြုသော ဘေးရန်အတွက် မိမိအပေါ် အထင်လွဲခံရတတ်ခြင်း။
(၅) မိမိမပြုရိုးမှန်သော်လည်း အပြစ်ခံရတတ်ခြင်း။
(၆) ဆင်းရဲပေါင်းစုံတို့ တွေ့ကြုံဘို့ရာ လမ်းဖွင့်ပေးသည်နှင့် တူတတ်ခြင်း။

အဂ္ဂညပညတ္တိကထာဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–၁၄။ ။၁–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၀၊ ဗြဟ္မာကို ဂုဏ်ဆရာ၍ ယူခြင်းစသော အယူမှားကို ပြဆိုခဏ်း။

အဂ္ဂညသုတ္တ။ ။၃–ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–၄၃၊ ဗြာဟ္မဏတို့အလို အမျိုးလေးပါး ဖြစ်ပေါ်လာပုံ၊ အမျိုးလေးပါးတို့စင်ကြယ်ကြောင်း၊ ကမ္ဘာတည်ပုံအကျယ်ပြဆိုခဏ်း။

အင်္ဂတိုင်းမည်ပုံ ဖွင့်ပြ။ ။၁–ဋ္ဌ–၂၄၉၊ ပါ–၁၀၄။

အစေလက ကဿပဝတ္ထု။ ။၁–ပါ–၁၅၃၊ ဋ္ဌ–၂၈၇၊ အကျင့် ဟူသမျှကို ကဲ့ရဲ့၏ဟု စွပ်စွဲကြသည်ကို ဘုရားရှင်က ရှင်းပြတော်မူခဏ်း။

အစေလ ကဠာရ မဋ္ဋက ဝတ္ထု။ ။၃–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၇၊ ၎င်း အကျင့် မှားပုံနှင့် ဖေါက်ပြန်သွားပုံ ဟောထား၏။

အစေလ ပါထိက ပုတ္တဝတ္ထု။ ။ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၈၊ ဘုရားရှင်နှင့် တန်ခိုးပြိုင်အံ့ဟု ကြုံးဝါးပြီး မျက်နှာချင်း မဆိုင်ဝံ့သူ။

အဇိတကေသကမ္ဗလဝါဒဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၅၁၊ ဋ္ဌ–၁၄၉၊ တမ္ဟိ ဥဘယံ ဖလာဘာဝ မေဝ သန္ဓာယ ပဋိက္ခိပတိ။

အဋ္ဌယထာဘူတဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၁၇၉၊ ဋ္ဌ–၂၄၄၊ ဘုရားရှင်၏ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်တော်ကို ချီးကျူးခန်း။

အဋ္ဌကဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၆၊ ရှစ်ခုအစုရှိသော တရားများကို စုပေါင်း ဟောထားၡ။

အဋ္ဌဓမ္မဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၂၄၃၊ ဋ္ဌ–၂၄၆၊ ဗဟုကာရ၊ ဘာဝေတဗ္ဗ၊ ပရိညေယျ၊ ပဟာတဗ္ဗ၊ ဟာနဘာဂိယ၊ ဝိသေသဘာဂိယ၊ ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဈ၊ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗ၊ အဘိညေယျ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ ၁၀–ချက်ကို မူတည်၍ ၈–ခုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်း ဟောထား၏။

အတ္တဟု၍ ယူကြသော အယူမှားကို ဖြေရှင်း ပြခန်း။ ။၁–ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၃၀၉။

အတ္တပဋိလာဘဝဏ္ဏနာ (သုံးပါး)။ ။ပါ–၁၈၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၃၊ သာသနာတော်၌ နိယျာနိကဖြစ်ပုံ ဟောထား၏။

အတ္တပညတ္တိ နအတ္တပညတ္တိ ဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၅၄၊ ဋ္ဌ–၉၄။

အတ္တဟု၍ မစွဲလမ်းတော့သော ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။ပါ–၅၅၊ ဋ္ဌ–၉၅။

အတ္တသမနုပဿနာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၅၆၊ ဋ္ဌ–၉၆။

အတ္တဘာဝ ပဋိလာဘ ၄=မျိုး။ ။၃–ပါ–၁၉၃၊ ဋ္ဌ–၂၀၇။

အန္တာနန္တဝါဒဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၂၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၅။

အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဝါဒဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၁၀၈။

အဓိဋ္ဌာန ၄–မျိုး (ပညာ သစ္စာ စာဂ ဥပသမ)။ ။၃–ပါ–၁၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၅။

အဓိလေးပါးတွင် တပါးပါး အကြီးအမှူးပြုပြီး ရဟန္တာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။၂–ဋ္ဌ–၂၃၅၊ ပါ–၁၇၂။

အနာဂတဝံသကျမ်း (မေတ္တေယျ ဘုရားရှင်၏ဗုဒ္ဓဝံသကို ကြိုတင်ဟောထားတော်မူခဲ့ပုံ)။ ။၃–ပါ–၆၃၊ ဋ္ဌ–၃၉။

အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း သုဒ္ဓါဝါသဘုံသို့ ရောက်ကြသည် မဟုတ်ကြောင်း။ ။၂—ဠ—၃၀၀။

အနုသာသနီ ပါဋိဟာရိယ ဝဏ္ဏနာ။ ။၁-ပါ—၂၀၇၊ ဠ—၃၂၂။

အနုသာသန ဝိဓာဒေသနာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၈၉၊ ဠ—၇၇၊ အရိယာ ၄—ဦး ဖြစ်အောင် တရားဟောမှု၌ ချီးကျူးခဏ်း။

အနောနမ ဇဏ္ဍပရိမသန လက္ခဏာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၃၂၊ ဠ—၁၁၇၊ ပုဂ္ဂိုလ် အလိုက် ထိုက်တန်သော ဒါနပြုခဲ့သောကြောင့် ကိုယ်ကို မကိုင်းညွတ်ဘဲ ဒူးတော်ကို သုံးသပ်နိုင်သော လက္ခဏာတော်ရပုံ ဟောထား၏။

အနုစ်သာရယူကြပုံ၊(တိတ္ထိတို့အလိုနှင့် သာသနာတော်အလို)။ ။၃—ပါ—၄၂၊ ဠ—၂၄၊ (သာရပ္ပတ္တကထာ)။

အပရန္တကပ္ပိကဝါဒ ဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ပါ—၂၀၊ ဠ—၁၀၉၊ အပရန္တကပ္ပိကဒိဋ္ဌိ ၄၄—မျိုးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။အပရန္တသဟဂတဒိဋ္ဌိနိဿယဝဏ္ဏနာ၊ ၃—ပါ—၁၁၅၊ ဠ—၁၀၀။

အပဿေန ၄—မျိုး။ ။၃—ပါ—၁၈၇၊ ဠ—၁၉၀၊ ပဋိသေဝတိ၊ အဓိဝါသေတိ၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ဝိနောဒေတိ။

အပါယမုခကထာ (ဝိနာသမုခ)။ ။၁—ပါ—၉၄၊ ဠ—၂၄၀၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့် ပြည့်စုံအောင် မကျင့်နိုင်ခြင်းကြောင့် ရသေ့ဝတ်ခြင်းစသည်ပြုကာ သာသနာ တော်မှ ရွေ့လျော ပျက်စီးခြင်းလေးပါးကို ဟောထား၏။

အပိဿုတိ အနုပြုဟနတ္တေ နိပါတော။ ။၂—ဠ—၅၆၊ ပါ—၃၁။

အဗျာကတဌာနဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၁၂၊ ဠ—၉၉၊ မဖြေအပ်သော ပုစ္ဆာများ၊ ကိံ နုခေါ် အာဝုသော ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ စသော အမေး များ ဟူလို။ ။ဗျာကတဌာန၊ ပါ—၁၁၃၊ ဠ—၉၉။

အဘိနန္ဒသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော သုံးနက်။ ။၁—ဠ—၁၁၉၊ ပါ—၄၃။ ။အဘိ— နန္ဒသဒ္ဒေါ တဏှာယမ္ပိ ဥပဂမနေပိ သမ္ပဋိစ္ဆနေပိ အာဂတော။

အဘိနီလ နေတ္တဂေါပခုမလက္ခဏာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၃၆၊ ဠ—၁၁၉၊ ဒေါသ ဖြင့် သူတပါးကို မကြည့်ခဲ့မှုကြောင့် အလွန်ညိုသော မျက်လုံးတော် သိမ်မွေ့ နုပျို ညိုသောမျက်မွေးတော် လက္ခဏာရပုံကို ဟောထား၏။

အမရာဝိက္ခေပဝါဒဝတ္ထုနာ။ ။၁—ပါ—၂၇၊ ဌ—၁၀၆။

အမ္ဗဋ္ဌသုတ္တဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—ဂ၂၊ ဌ—၂၁၃။ ။အမ္ဗဋ္ဌမာဏဝကကထာ၊ ပါ—ဂ၂၊ ဌ—၂၂၀။ ။အမ္ဗဋ္ဌလုလင်မှာ ကျွန်မျိုး ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသော ဒါသိပုတ္တဝါဒဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—ဂ၇၊ ဌ—၂၂၉။ ။အမ္ဗဋ္ဌဝံသကထာ၊ ပါ—၉၀၊ ဌ—၂၃၇။

အမြတ်ဖြစ်သူ ဂါထာ။ ။(လူ နတ် ပြဟ္မာ တို့တွင် ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့် ပြည့်စုံသူ) ၁—ပါ—၉၁၊ ဌ—၂၃ဂ။ ။၃—ပါ—ဂ၁၊ ဌ—၅၆။

အမျိုးလေးပါးတို့ စင်ကြယ်ခြင်း၊ မစင်ကြယ်ခြင်းကို ပြသော စတုဝဏ္ဏသုဒ္ဓိ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၆၇၊ ဌ—၄၆။ ။ပါ—၇၉၊ ဌ—၅၅၊ ဒုစ္စရိတာဒိ ကထာ။ ။ဗောဓိပက္ခိယဘာဝနာ၊ ပါ—ဂ၀၊ ဌ—၅၅၊ ညစ်နွမ်းခြင်း၊ ဖြူစင်ခြင်း ၂—မျိုးကို ဟောထား၏။

အမျိုးလေးပါးတို့ ဖြစ်လာပုံကို ဟောပြခဏ်း။ ။၃—ပါ—၇၆—မှ ၇၉—ထိ၊ ဌ—၅၃—၅၄။ ။အမျိုးလေးပါးတို့ ရောက်ယှက်ကြရာ၌ အဆုံးအဖြတ်ကို ပြသော ခတ္တိယသေဋ္ဌဘာဝ ဝဏ္ဏနာ၊ ၁—ပါ—၉၁၊ ဌ—၂၃ဂ။

အရိယဖလဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ပါ—၁၄ဂ၊ ဌ—၂၇၉။

အရိယ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၁၄၉၊ ဌ—၂ဂဂ။

အရိယ သစ္စကထာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၂—ပါ—၇၆၊ ဌ—၁၃၂။

အရိယဓနေ ၇—မျိုး (သဒ္ဓါ သီလ စသည်)။ ။၃—ပါ—၂၀ဂ၊ ဌ—၂၂၁။

အလှူကြီး ၅—မျိုး (မဟာဒါန၊ ၅—ပါးသီလ လုံခြုံမှု)။ ။၁—ဌ—၂၇၃၊ ပါ—၁၃၉။

အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ရွေးချယ်ရန်နှင့် သာသနာပ၌ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ၁၀—ပါး။ ။၁—ပါ—၁၃၁၊ ဌ—၂၆ဂ။

အလုပ်ရှင်ကျင့်ဝတ် အလုပ်သမားကျင့်ဝတ် ၅—ပါးစီ။ ။၃—ပါ—၁၅၅၊ ဌ—၁၃၉။

အဝိရဠ္ဌ ဒန္တလက္ခဏ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၁၊ ပိသုဏာဝါစာမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့မှုကြောင့် သွားတော်များ မကြဲသော လက္ခဏာကို ရတော်မူပုံ ဟောထား၏။

အသဒိသအလှူတော်ကြီးကို ဘုရားရှင် အလှူခံတော်မူ ခဏ်း။ ။အလှူ ရှင်မှာ ကောသလမင်းကြီးဖြစ်၏။ ။၂—ဋ္ဌ—၂၄၇၊ ပါ—၁၀၀။ ။အချောင်ဝန်တိုသော ကာဠအမတ်ကြီးကို တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ပုံ၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။ ။ဝမ်းမြောက်သော ဇုဏှအမတ်ကြီးမှာ မင်းက ပစ္စည်းများ ထုတ်ပေးပြီး ကောသလမင်းကြီး လှူသလို လှူရပြီးလျှင် တရားနာပြီးသည့် အဆုံးတွင် သောတာပန် တည်သွား၏၊ ဋ္ဌ—၂၄၉။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၉—၌လည်း ရှိ၏။

အသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပ္ပဝေဒိတဓမ္မဝိနယ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၉၂၊ တိတ္ထိတို့ သာသနာ၌ အားထုတ်သူမှာ ဒုက္ခပျင်းသူမှာ သုခဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ အံ—၁—အုပ်—ပါ—၃၆—၌လည်း ရှိကြေမှင်း။ ။ဘုရားခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။

အသက်တမ်း အဆင်းစသည် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအကြောင်းများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အာယုဝဏ္ဏာဒိပရိဟာနိကထာ၊ ၃—ပါ—၅၄၊ ဋ္ဌ—၃၆။ ။အသက်တမ်းပြန်၍ ရှည်လာပုံကြသော အာယုဝဏ္ဏာဒိဝဍ္ဎနကထာ၊ ပါ—၆၁၊ ဋ္ဌ—၃၀၊ မှတ်သား ဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။၂—ဋ္ဌ—၇—၀။ ။အသက်တမ်း ယုတ်လျော့ရာ၌ တရာတမ်းမှ အထက်တွင် ထက်ဝက်ထက်ဝက် လျော့လာကြောင်း၊ ၃—ပါ—၅၆—၅၇၊ တက်ကပ်၌လည်း ထက်ဝက်ထက်ဝက် တိုးတက်ကြောင်း ဟောထား၏။

အိပ်ဆေးနည်း။ ။(တလလုံးလုံး အိပ်မရသော ဒမိဠမင်းကို အာဘိဓမ္မိက ရဟန်းတော် ၈—ပါးတို့က စိတ္တယမကကို ဟောရွတ် ပြခြင်းဖြင့် အိပ်ပျော်စေပုံ။ ။၂—ဋ္ဌ—၂၃၁။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

အကပ္ပိယပရိက္ခာရကို (ရဟန်းတို့၏) ဗဟုဿုတ ဝိနယညူပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဖျက်ဆီးလျှင် အပြစ်မရှိကြောင်း။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁။ ။သင်္ဂဟ၊ ဋ္ဌ—၈။

အကပ္ပိယ သမာဒါန ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်ကို ပညတ်တော်မူခန်း။ ။၃—ပါ—၃၄၈၊ ဋ္ဌ—၃၈၄။

အကရဏီယကထာ။ ။၃—ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—၃၁၆၊ ရဟန်းပြုပြီး စပြောပေးရသော ပါရာဇိက လေးပါး။

အကပ်ခံရာ၌ အင်္ဂ ၅—ပါး။ ။(စားသောက်ဘွယ်ကို ကပ်ရာ၌) ငါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် အကျယ်ကိုပြဆိုခန်း၊ ဒန္တပေါဏသိက္ခာပုဒ် ၂—ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၁၉။ ။ဝိ—၅—ပါ—၃၂၅။ ။ပဋိဂ္ဂဟဏ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ဝိနယ သင်္ဂဟ၊ ဋ္ဌ—၁၁၂။

အကျဉ်းအကြားတွင် ပေါက်သော အမွေးများကို မနုတ်ပယ်အပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၄—ပါ=၂၇၄၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။သင်္ဂဟ၊ ဋ္ဌ—၄၄၅၊ အနာရှိလျှင်ကား နုတ်ပယ်အပ်၏ဟု ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

အင်္ဂါဇာတ်ကို ဖြတ်လျှင် ထုလ္လစ္စယအာပတ်၊ အခြားအင်္ဂါကို ဖြတ်လျှင် ဒုက္ကဋ အာပတ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၄—ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—၄၆။ ။သင်္ဂဟ၊ ဋ္ဌ—၄၃၉။

အဂ္ဂါသနာဒိ အနုဇာနန ကထာ။ ။၄—ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—၆၃၊ ထေရ်ဝါကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား နေရာဦး ဆွမ်းဦး စသည်ကိုရင်း အရိအသေပြုခြင်း စသည်ကိုရင်း ပြုကြရမည်ဟု ဟောထား၏။

အဂ္ဃသမောဓာန ပရိဝါသကထာ။ ။၄—ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—၃၃။

အစ္စယဒေသနာ လေးမျိုး။ ။၅—ပါ—၃၆၈၊ ဋ္ဌ—၂၃၃၊ ကန်တော့ခြင်းကြောင့် အပြစ်ပြေပျောက်ပုံ ဒေသနာလေးမျိုး။

အစေလကဝဂ္ဂ (ပညတ္တိဝါရ)။ ။၅—ပါ—၃၀။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ—၆၆၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းအချုပ်ကို စုပေါင်း ဟောထား၏။

အစ္ဆိန္နစီဝရက ဝိနိစ္ဆယ ကထာ။ ။သင်္ဂဟ၊ ဋ္ဌ—၄၂၃။

အဆိပ်ဖြေဆေး၊ မစင်ကို ရေဖျော်တိုက်ရမည်ဟု ဟောထားပုံ။ ။၃—ပါ—၂၉၉၊ ဋ္ဌ—၃၇၄။

အဇပါလ ကထာ။ ။၃—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၀။

အဋ္ဌကဝါရ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၀၊ ဝိနယ၌ ၈—ခုစီရှိသောတရားများကို စုပေါင်း ဟောထား၏။

အဋ္ဌကထာ။ ။အဋ္ဌကထာစရိယာ ဟိ ဗုဒ္ဓဿ အဓိပ္ပါယံ ဇာနန္တိ၊ ၂—ဋ္ဌ—၁၉။ ။ ၃၄—၌ အဋ္ဌကထာစရိယာနံ ဝါ သဒ္ဒါယ ဂန္တဗ္ဗန္တိ။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂—၌ ဘဂဝတော ဟိ အဓိပ္ပါယံ ဉတွာ ဥပါလိထေရာဒီဟိ အဋ္ဌကထာ ဌပိတာ။

အတ္တဒါနဝဂ္ဂ (စောဒကတို့ သိထားဘွယ်)။ ။၅—ပါ—၃၂၀။

အတ္တဒါန အင်္ဂကထာ။ ။၁—ပါ—၄၃၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၄၊ အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းပေးရန် တာဝန်ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါကို ပြဆိုချက်။

အန္တရာယ် ၁၀—ပါး။ ။ဓမ္မိကပါတိမောက္ခဌပန) ၄—ပါ—၄၂၉။

အန္တရပေယျာလ (ပုစ္ဆာဝါရဝဏ္ဏနာ)။ ။၅—ပါ—၁၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၁။

အတိရိက် ဝိနည်းကံပြုရာ၌ မြောက်, မမြောက် အင်္ဂါ ၅—ပါးစီ။ ။၅—ပါ—၃၂၅။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။ပ—ချက်း၌လည်း ရှိ၏။

အန္တေဝါသိက ဝတ္တကထာ။ ။၃—ပါ—၈၁။ ။၄—ပါ—၄၀၇။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၃၀၊ နိဿယည်း ပေးသော ဆရာက နိဿယည်း ယူသော တပည့်တို့ အပေါ် ပြုရသော ဝတ်များ။

အန္တောဝုဋ္ဌာဒိပဋိက္ခေပ ကထာ။ ။၃—ဂါ—၃၀၄၊ ဋ္ဌ—၃၇၅။ ။ပါ—၃၃၅၊ ဋ္ဌ—၃၇၉၊ အကပ္ပိယကုဋိ (ကျောင်း) အတွင်း၌ သိုမှီးခြင်း စသည်ကြောင့် ဒုက္ကဋအာပတ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၁၁၁။

အဓမ္မကမ္မ ပဋိက္ကောသနာဒိ ကထာ။ ။၃—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၃၄၀၊ အဓမ္မကံကို ပြုလျှင် တားမြစ်ရမည်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။အဓမ္မကမ္မာဒိ ကထာ၊ ပါ—၄၄၅၊ ဋ္ဌ—၄၂၉။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၅၉။ ။အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါဒိ ကမ္မကထာ၊ ပါ—၄၃၄၊ ဋ္ဌ—၄၂၇။ ။အဓမ္မကမ္မဒွါဒသက ကထာ၊ ၄—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၁၊ တဇ္ဇနီယကံ၌ အဓမ္မကံဖြစ်ပုံကို ပြဆိုချက်။

အဝမ္မိကဒါန ၉—ပါး။ ။၅—ပါ—၂၄၅၊ ဠ—၁၈၁။ ။အခြား၌ ရည်မှန်းပြီးသော ပစ္စည်းကို အခြား၌ လှူစေခြင်းကို ဤ၌ အဝမ္မိကဒါနဟု ဟောထား၏။

အဒ္ဒါနသမုဋ္ဌာန ဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၁၆၂၊ ဠ—၁၄၉။

အဝိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ပြုပုံ။ ။၃—ပါ—၁၆၀၊ ဠ—၃၄၅။

အဝိဋ္ဌာန်တင်ပုံ ဝိကပ္ပနာပြုပုံနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်ရာများ၊ (သင်္ကန်း၌)။ ။၁—ပါ—၂၉၆၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၂၂၅။ ။သပိတ်၌ပြုပုံ၊ ၂၀၃။ ။အဝိဋ္ဌာန်ကျွံခြင်းအကြောင်း ၉—ပါး၊ သင်္ကန်း၌—၂၂၇။ ။သပိတ်၌—၂၀၅။ ။သင်္ဂဟ—ဠ—၃၁—၃၄။

အနန္တဇိနပုဒ်အဖွင့်။ ။၅—ပါ—၃၇၀၊ ဠ—၂၃၅၊ (ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ပုဒ်)။

အနာဂတေ လဗ္ဘိ ရက္ခိဿတိ(သာသနံ) ဟု ရှေးမထေရ်ကြီးများ ကျူးရင့်ခဲ့ကြပုံ၊ ၁—ဠ—ပ—အုပ်—၁၉၉။ ။သင်္ဂဟ—ဠ—၃၂၃။

အနနုညာတ သမုဋ္ဌာန ဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၁၆၃။

အနာပုစ္ဆာဝရဏ ဝတ္ထုကထာ။ ။၃—ပါ—၁၁၀၊ ဠ—၂၉၅။

အနာမာသ ဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။ရဟန်းတို့ မကိုင်ကောင်း မသုံးသပ်ကောင်းသော အရာများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၁—ဠ—ဒု—အုပ်—၁၂၉။ ။သင်္ဂဟ—ဠ—၂၀။

အနိယတကဏ္ဍ (ပဉ္စတ္တိဝါရ)။ ။၅—ပါ—၁၁။

အနိဿိတဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၃၁၃၊ ဠ—၂၁၅၊ နိဿယည်းမယူဘဲ မနေထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြဆိုခဏ်း။

အနုပဇ္ဈာယကာဒိဝတ္ထုကထာ။ ။၃—ပါ—၁၂၄၊ ဠ—၃၀၇၊ ဥပဇ္ဈာယ် မရှိဘဲ ရဟန်းခံလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ။

အနုဝါဒါဓိကရဏ်း၏ မူလကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၄—ပါ—၂၁၄၊ ဠ—၄၀။ ။၆—ပါ၊ ၅—ပါ—၁၆၆၊ ဠ—၁၅၃။ ။၎င်းအဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေတတ်သော သမထ လေးပါး၊ ၄—ပါ—၂၂၉၊ ဠ—၄၃။

အနုမောဒနဝတ္တကထာ။ ။၄—ပါ—၃၇၉၊ ဠ—၁၁၉၊ တရားဟောရာနှင့် စပ်၍ ပြုအပ်သော ကျင့်ဝတ်များကို ဟောထား၏။

အနုဝိဇ္ဇကအင်္ဂါများ။ ။၅–ပါ–၂၇၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၁၊ ဝိနည်းဆုံးဖြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သိထားဘွယ်ရာများ။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၃၁၂။ ။အနုဝိဇ္ဇကကိစ္စဝဏ္ဏနာ၊ ၅–ပါ–၂၈၁၊ ဋ္ဌ–၂၀၃။ ။ပါ–၂၉၈။ ။အနုဝိဇ္ဇကဿပဋိပတ္တိကထာ၊ ပါ–၂၈၇၊ ဋ္ဌ–၂၀၅။ ။ပါ–၃၃၃။ ။ဝေါဟာရဝဂ္ဂေ ဇာနိတဗ္ဗာဒိဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၀။ ။ပါ–၃၁၈၊ ဋ္ဌ–၂၁၆။ ။မေးစိစစ်ပုံ၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၃၂၇–၃၂၉။

အပလာဠန ဝတ္ထုကထာ။ ။၃–ပါ–၁၁၈၊ ဋ္ဌ–၅၉၅၊ သူတပါး၏ ပရိသတ်ကို ဖြားယောင်းလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၆၃။

အပတ္တာဒိဝတ္ထုကထာ။ ။၃–ပါ–၁၂၅၊ ဋ္ဌ–၃၀၇၊ သပိတ်သင်္ကန်းစသည်မရှိဘဲ ရဟန်းခံမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ။

အပ္ပဋိစ္ဆန္န မာနတ္တကထာ။ ။၄–ပါ–၁၀၄၊ ဋ္ဌ–၁၆–၂၈။ ။အဗ္ဘာနကထာ ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၁၇–၁၈။

အပ္ပမတ္တက ဝိဿဇ္ဇက သမ္မုတိကထာ။ ။ပါ–၃၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၀၈။

အပလောကနကမ္မကထာ။ ။၅–ပါ–၃၈၃၊ ဋ္ဌ–၂၅၀။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၀၃။

အဗ္ဗုဒါ ဝုစ္စန္တိ စောရာ ဟု ဖွင့်ထားပုံ။ ။၁–ပါ–၁၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၁။

အဗ္ဘာနာရဟဝတ္တကထာ။ ။၄–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၅။ ။ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၁၇–၁၈။

အဘိညာတာနံ ပဗ္ဗဇ္ဇကထာ။ ။၃–ပါ–၅၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၇၊ ရဟန်းအပြုများသောကြောင့် သဘောမတူသူတို့က ဘုရားရှင်ကို ကဲ့ရဲ့ကြပုံ။

အမသတ္တဝါတို့၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို တို့လျှင် ထိလျှင် ထုလ္လစ္စယ အာပတ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၃–ပါ–၂၇၉–၂၈၀။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၉။

အမူဠ္ဟဝိနယကထာ။ ။၄–ပါ–၁၉၉–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၊ ဥမ္မတ္တက ပုဂ္ဂိုလ်အား ပေးရသော ဝိနယဖြစ်၏။

အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၊ အနာပတ္တိဝါရ၌ အာဒိကမ္မိကဿဟု အချို့စာအုပ်တွင် ပါ၍နေသည်မှာ ပမာဒလေခဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၅။

အရိယာ (ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုရသော) ပုဂ္ဂိုလ် ဟုတ် မဟုတ် သိရန် စီစစ်ပုံကို ပြဆိုခဲ့။ ။၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၈၂–၈၃။

အရဟန္တဃာတကဝတ္ထု။ ။၃—ပါ—၁၂၃၊ ဌ—၃၀၅၊ ၎င်းကို ရှင် ရဟန်းပြု မပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။

အရိယာ ဖြစ်သော ရှေးဇမည်သော မလ္လာမင်းက သူ၏ပစ္စည်းလေးပါးကိုသာ အလှူခံတော်မူကြရန် သူတပါး၏ ပစ္စည်းလေးပါးကို အလှူမခံကြရန် တောင်း ပန်ခဏ်း။ ။၃—ပါ—၃၄၆၊ ဘုရားရှင် ခွင့်ပြုတော်မမူ။

အရိယာလင်မယားတို့ ကိုယ့်ဘိုမင့်ကြဘဲ လှူကြမှုအတွက် တတိယ ပါဋိဒေသနီယ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရပုံ။ ။၂—ပါ—၂၃၁၊ ဌ—၁၅၁။ ။ဥုနပဉ္စ ဗန္ဓန သိက္ခာပုဒ်၊ ၁—ပါ—၃၅၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၆။ ။အရိယာလူတို့မှာ ရဟန်းကိုမြင်လျှင် မလှူဘဲ မနေနိုင်ကြပုံ၊ ၂-ပါ—၁၀၆—၁၀၇၊ ဌ—၀၆၊ ၂— ဝတ္ထု။

အလဇ္ဇီပရိဘောဂဝိနိစ္ဆယ။ ။၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၃။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၆၉။ ။ အလဇ္ဇီကို ချီးမြှောက်လျှင် သာသနာတော်ကို ကွယ်စေသူဖြစ်ကြောင်း၊ ၁— ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၄။ ။အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို မိမိနေရာကျောင်းတိုက်မှ နှင်ထုတ် လျှင် အပြစ်မရှိကြောင်း၊ ၂-ဌ—၄၇—၄၇၊ ပါ-၆၅။ ။သံဃိက ကျောင်း တိုက်မှ ပြင်ဘက်ရောက်အောင်ကား နှင်မထုတ်ကောင်းကြောင်း။ ။ရန်ဖြစ် တတ်သူ ရန်ရှာတတ်သူ ရဟန်းကိုကား အပြင်ဘက် ရောက်အောင်လည်း နှင်ထုတ်ကောင်းကြောင်း။

အလဇ္ဇီလက္ခဏာ ၃—ပါး ဂါထာ။ ။၂—ဌ—၁၄၁။ ။၅—ပါ—၂၇၉၊ ဌ— ၂၀၁။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၆၄။ ။လဇ္ဇီပဋိညာဝ ကာရယော၊အလဇ္ဇီဝတ္တာနု သန္ဓိ နာတိ အဝေ့ထ၊ ၅—ပါ—၂၇၉၊ ဌ—၂၀၁။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၃၁၁—၃၂၉ ဂါထာ။

အလဇ္ဇီနိဿယ ဝတ္ထု ကထာ။ ။၃—ပါ—၁၂၇၊ ဌ—၃၁၃၊ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို နိဿယည်းလည်း မပေးအပ်၊ ၎င်းအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီခို၍လည်း မနေအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၁၆၉။

အဝန္ဒိယ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၅—ပါ—၃၅၇၊ ဌ—၂၂၄။ ။၄—ပါ— ၃၁၂။ ။၁၀—ဉ်း၊ သင်္ဂဟ—ဌ—၄၄၉၊ ရှိမခိုးထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။ အဝန္ဒနီယပုဂ္ဂလာဒိဝဏ္ဏနာ၊ ၅—ပါ—၃၆၀၊ ဌ—၂၃၄။ ။၄—ပါ—၃၁၂။

အဝိပ္ပဝါသပဥှာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၃၇၃၊ ဌ—၂၃၇။

အဝိပ္ပဝါသ သီမာနုဇာနနကထာ။ ။၃—ပါ—၁၄၇—၁၄၈၊ ဋ္ဌ—၃၁၁။

အဝိဿဇ္ဇိယဝတ္ထုကထာ။ ။၄—ပါ—၃၂၁၊ ဋ္ဌ—၇၆၊ အပြီးအပြတ် မစွန့်ကောင်း မဝေဘန်ကောင်းသော ဂရုဘဏ်ပစ္စည်းများကို ပြဆိုခဏ်း။

အဝေဘင်္ဂိယပဉ္စ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၃၇၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၃။ ။အဝေဘင်္ဂိယ ဝတ္ထုကထာ၊ ၄—ပါ—၃၂၂၊ ဋ္ဌ—၇၇။

အသာမာရုဏာဒိဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၈၉၊ ဘိက္ခုနှင့် ဘိက္ခုနီတို့ နှစ်ဦးစုံ မဆက်ဆံသော သိက္ခာပုဒ်များကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။အသာမာရုဏ ပဉ္စ ဝဏ္ဏနာ၊ ၅—ပါ—၃၇၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၃။

အဿုမာတိ ပဒပူရဏတွေ့ အဝမာရုဏတွေ့ဝါ နိပါတော။ ။၁—ပါ—ဂ၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅။

အိပ်ရာနှင့်စပ်၍ ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ။ ။အိပ်ရာပေါ်၌ပန်းနံ့သာ စသည်တို့ ဖြန့်ခင်းထားခြင်း၊ ဖြူးထားခြင်း စသည်ပြုလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ ၄—ပါ—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—၅၁။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၄၃။ ။ကုဋင်တလုံးတည်းတွင်ရင်း၊ အခင်းတခုတည်းတွင်ရင်း၊ အခြုံတခုတည်းတွင်ရင်း၊ နှစ်ပါးမအိပ်ကောင်း၊ အိပ်လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ ၄—ပါ—၂၆၁—၂၆၂။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၄၄။

အောက်ကလိအာ ကြက်သံမရောက် ကျီးသံလည်း မပျောက်ဟု စိတ္တသုကြွယ်က ဥပမာပေး၍ သုဓမ္မာမထေရ်အား လျှောက်ထားခဏ်း။ ။၄—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—၃။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

အကုပ္ပဓမ္မနိဒ္ဒေသ။ ။၄—ပါ—၁၁၄၊ ဋ္ဌ—၃၃၊ အနာဂါမ်နှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ သမာပတ်မပျက်စီးနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

အကုသလပဒ ဓမ္မုဒ္ဒေသဝါရကထာ။ ။၁—ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၉။ ။နိဒ္ဒေသဝါရ၊ ပါ—၉၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၄၊ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂—ပါးဖြစ်ပုံ ဟောထား၏။

အကုသလ ဝိပါက ကထာ။ ။ပါ—၁၃၆၊ ဋ္ဌ—၃၃၁။

အကုသလနိဒ္ဒေသ ဝဏ္ဏနာ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ)။ ။၂—ပါ—၁၅၀—၁၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၀။

အကုသိုလ်အရာ၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ အောက်မေ့ခြင်း၊ လိမ်ညာ လှည့်ပတ်ခြင်းတို့အတွက် တရားကိုယ် ကောက်ပြပုံ။ ။၁—ဋ္ဌ—၂၉၂။

အကြားအမြင်နှင့် ပတ်သက်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး ခွဲပြချက်။ ။၄—ပါ—၁၇၂၊ ဋ္ဌ—၉၅။

(၁) ပရိယတ္တိကိုလည်း မသင်ဘူး၊ မဂ်ဖိုလ်ရအောင်လည်း မကျင့်သူ။
(၂) ပရိယတ္တိကို မသင်ကြားဘူးသော်လည်း မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်းကို ကျင့်သူ။
(၃) ပရိယတ်ကို သင်ကြားဘူးသော်လည်း မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်းကား မကျင့်သူ။
(၄) ပရိယတ္တိကိုလည်း သင်ကြားဘူး၏၊ မဂ်ဖိုလ်ရအောင်လည်း ကျင့်သူ။

အစ္စန္တနိယာမကထာ။ ။၅—ပါ—၄၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၉၊ ပုထုဇဉ်တို့မှာ ငုပ်မြဲ ငုပ်ရသောကြောင့် အစ္စန္တနိယာမ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ သံယောဇန နိဒ္ဒေသ။ ။၄—ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—၅၄။

အညာဏာဒိကထာ။ ။၅—ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—၁၆၁၊ ရဟန္တာခန်း၌ ရှိ၏။

အညမညပစ္စယကထာ။ ။၅—ပါ—၃၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၄၊ အဝိဇ္ဇာနှင့် သင်္ခါရတို့ အညမညပစ္စည်း ဖြစ်ကြောင်း သကဝါဒီက ရှင်းပြချက်၊ (ကြွင်းနည်းတူ)။

အဋ္ဌကထာကဏ္ဍ။ ။၁—ပါ—၂၆၆၊ ဋ္ဌ—၄၃၇၊ တိက် ဒုက်တို့ကို အရကောက်ပြပုံ။

အဋ္ဌမက ကထာ။ ။၅- ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၇၂၊ သောတာပတ္တိခဏ်း၌ ရှိ၏။

အဋ္ဌမကဿ ဣန္ဒြိယကထာ။ ။ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၁၇၂၊ ၎င်း။

အဋ္ဌမကပုဂ္ဂိုလ်ကို အရကောက်ပြပုံ။ ။(သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်တည်း) ၆—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၆၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၀။

အဏုမြူမှစ၍ ဂါဝုတ် ယူဇနာ စသော ရှေးခေတ်သုံး အတိုင်းအတာ များကို ပြခဏ်း။ ။၂—ဋ္ဌ—၃၂၇—၃၂၀၊ ပါ—၂၅၆။

အန္တရာဘဝကထာ။ ။၅—ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၅၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေခဏ်း၌ ရှိ၏။

အတီတစက္ခုရူပါဒိကထာ။ ။၅—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၅၄။

အတီတဉာဏာဒိကထာ။ ။ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၄။

အတီတက္ခန္ဓာဒိကထာ။ ။ပါ—၁၁၅၊ ဋ္ဌ—၁၅၆။

အတီတာနာဂတာရမ္မဏကထာ။ ။ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၁၅။

အတီတာနာဂတ သမန္နာဂတ ကထာ။ ။ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၁၀၊ ဈာနလာဘီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အတိတ် အနာဂတ်(ဈာန်)နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏ဟု ယူမှားသည် ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အတ္ထ ၅—မျိုး။ ။၂—ဋ္ဌ—၃၇၀၊ ပါ—၃၀၇၊ ပစ္စယသမုပ္ပန္န၊ နိဗ္ဗာန၊ ဘာသိသတ္ထ၊ ဝိပါက၊ ကိရိယာ။

အဒ္ဓါကထာ။ ။၅—ပါ—၃၇၁၊ ဋ္ဌ—၂၄၅၊ ၎င်းအဒ္ဓါသည် ပညတ်မျှမဟုတ်၊ ပရိနိပ္ဖန္နမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အဓိမောက္ခပုဒ်အဖွင့်။ ။၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၇၇။

အဓိဂယှမနသိကာရ ကထာ။ ။၅—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၁၊ သင်္ခါရ အပေါင်းကို တပြိုင်နက် နှလုံးသွင်းနိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အနင်္ဂဏသုတ္တဝဏ္ဏနာ

အနဋ္ဌဝနိဒ္ဒေသ။ ။၂—ပါ—၃၇၄၊ ဋ္ဌ—၄၇၅၊ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲတတ်သူ၊ အကောက် ၃—မျိုး အခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ။

အနန္တရာပယုတ္တကထာ။ ။၅—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၅၊ မာတုဃာတက စသည် အမှုကိုပြုရန် အနိယတ အာဏတ္တိဖြင့် ခိုင်းစေရာ၌ အတ္တသာဓိက စေတနာ

မဖြစ်သောကြောင့် မိစ္ဆတ္တနိယတမဖြစ်၊ ထိုကြောင့် သမ္မတ္တနိယာမ ခေါ် မဂ်သို့ရောက်ခြင်းငှါ ထိုက်၏ဟု သကဝါဒီက ရှင်းပြခဏ်း။

အနန္တရပစ္စယကထာ။ ။ပါ–၃၅၈၊ ဌ–၂၄၁၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ သောတဝိညာဏ် စသည်တို့ အခြားမရှိ ဆက်ဖြစ်၏ဟု ယူမှား သည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အနာဂတဉာဏကထာ။ ။ပါ–၂၃၅၊ ဌ–၁၀၀၊ အလုံးစုံသော အနာဂတ် ကာလ၌ ဉာဏ်ရှိ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အနာဒရိယနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၀၅၊ ဌ–၄၀၁၊ ရှိသေထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၌ ရှိသေခြင်းမရှိသူ။

အနာသဝကထာ။ ။၅–ပါ–၂၀၅၊ ဌ–၁၇၀၊ ရဟန္တာခဏ်း၌ ရှိ၏။

အနိစ္စတာကထာ။ ။ပါ–၃၃၄၊ ဌ–၂၂၉၊ အနိစ္စတာသည် ပရိနိပ္ဖန္နမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အနုပုဗ္ဗာဘိသမယကထာ။ ။ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၁၆၄၊ သစ္စာလေးပါးတွင် တပါးကို မြင်ခြင်းဖြင့် ကိလေသာ အချို့ကိုပယ်၏၊ ဤသို့ ၁၆–ကြိမ်ဖြင့် ကိလေသာ ကို ပယ်ပြီးမှ အရဟတ္တမဂ်ကိုရ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အနုသယာ အနာရမ္မဏ ကထာ။ ။ပါ–၂၉၉၊ ဌ–၂၁၅။

အနုသယကထာ (တိဿောပိ)။ ။ပါ–၃၂၁၊ ဌ–၂၂၅၊ အနုသယတို့သည် အဗျာကတ အဟေတုက စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တဖြစ်ကုန်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြ ခဏ်း။

အနုသယောတိကထာ။ ။ပါ–၃၆၂၊ ဌ–၂၄၂၊ အနုသယနှင့် ပရိယုဋ္ဌာန တခြားစီဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အပရိယာပန္နကထာ။ ။ပါ–၃၆၇၊ ဌ–၂၄၄၊ ဒိဋ္ဌိဂတကို အပရိယာပန္နဟု ယူမှား သည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အပရိနိပ္ဖန္နကထာ။ ။ပါ–၄၅၁၊ ဌ–၂၀၅၊ ဒုက္ခသည်သာ ပရိနိပ္ဖန္န၊ ကျန် တရားအားလုံးသည် အပရိနိပ္ဖန္နဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အပ္ပမညဝိဘင်္ဂ။ ။၂–ပါ–၂၀၄၊ ဌ–၃၆၁။

အပါယ်လေးဘုံနှင့် ဘုမ္မဇိဝ်းနတ်တို့၌ အသက်တမ်း မမြဲကြောင်း၊ ကံသာလျှင် ပမာဏဖြစ်ကြောင်း။ ။၂—ဋ္ဌ—၅၀၄။

အပြောအလုပ်နှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုးခွဲပြခဏ်း။ ။၄—ပါ—၁၄၀—၁၄၉၊ ဋ္ဌ— ၇၅၊ ဝလာဟကူပမနိဒ္ဒေသ—မိုးခြိမ်းခဏ်း၌ ရှိ၏။

အပြစ်နှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး ခွဲပြခဏ်း။ ။၄—ပါ—၁၄၆၊ ဋ္ဌ—၇၂။

(၁) သာဝဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်....ဒုစရိုက် ကို ပြုလုပ်သူ။
(၂) ဝဇ္ဇဗဟုလပုဂ္ဂိုလ်....ဒုစရိုက်ကိုရံခါပြု၍ ရံခါသီလဆောက်တည်သူ။
(၃) အပ္ပဝဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်....သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်။
(၄) အနဝဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်....ရဟန္တာ။

အဗျာကတ ၄—မျိုး။ ။၁—ဋ္ဌ—၃၀၃၊ ပါ—၁၀၄၊ ဝိပါက်၊ ကိရိယာ၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ အဗျာကတဝိပါက (အဟေတုကကုသလဝိပါက) ဝဏ္ဏနာ။

အဗျာကတကထာ။ ။၅—ပါ—၃၆၅၊ ဋ္ဌ—၂၄၃၊ အဗျာကတ လေးမျိုး။ ။ ဒိဋ္ဌိဂတကို အဗျာကတဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ပါ—၄၄၆၊ ဋ္ဌ— ၂၇၁၊ အိပ်မက်၌ ဖြစ်သမျှ စိတ်သည် အဗျာကတတည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အဘဗ္ဗာဂမနနိဒ္ဒေသ။ ။၄—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၃၆။

အဘိဓမ္မာမည်ပုံ ရှင်းပြခဏ်း။ ။၁—ဋ္ဌ—၃—၂၀။

အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ဟောစဉ်အခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တွင် ဘုရားရှင် နေထိုင်တော်မူပုံ။ ။အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ဧကနိပါတ—ဋ္ဌ—၉၇။ ။တစပ်တည်း သိစေရန် ဤ၌ဆောင်ယူပြလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် (အမှာ)။

အဘိဓမ္မာ ၇—ကျမ်း၌ ဘာဏဝါရစသည်ကို အကျဉ်းချုပ် ဝေဘန်ပြခဏ်း။ ။ ၁—ဋ္ဌ—၇။

အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို လူ့ပြည်တွင် ပဌမဆုံးကြားနာကြရသော လင်းနို့ သား ငါးရာ ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းတော်များအကြောင်း။ ။၁—ဋ္ဌ—၁၇။

အဘိဓမ္မာကို ဟောပြော ဖြေဆိုနိုင်မှသာ ဓမ္မကထိကအစစ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုနိုင် ကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၃၀။

အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့ မေးကြ ဖြေဆိုကြသည့်အတွက် ဘုရားရှင် သာဓုခေါ်တော်မူပုံ။ ။ဌ—၂၉။ ။မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်၊ ပဏ်—၌လည်း ရှိ၏။

အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို ပုတ်ခတ်လျှင် သင့်ရောက်တတ်သော အပြစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၁—ဌ—၃၀။

အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို အဆက်ဆက် ဆောင်လာကြသော မထေရ်များ။ ။ ဌ—၃၂။

အဘိဓမ္မေ ပန နိပ္ပရိယာယဒေသနာနာမ။ ။၁—ဌ—၃၄၆။ ။၄—ဌ—၃၉။

အဘိဓမ္မံ ပတ္တာ(သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန ဟိ)နယံ ကာတုံ ယုတ္တဋ္ဌာနေ နယော အကာတော နာမ နတ္ထိ။ ။၁—ဌ—၃၇၄။ ။၂—ဌ—၁၅—၃၄။

အဘိဓမ္မေနာမ န သာဝကဝိသယော၊ ဗုဒ္ဓဝိသယော သော ဗုဒ္ဓဂေါစရော။ ။ ၁—ဌ—၄၃၇။

အဘိဓမ္မာ၏ နိဒါန်းကိုပြဆိုခဏ်း။ ။၁—ဌ—၃၀၊ ၂-မျိုး၊ (အဓိဂမ၊ဒေသနာ) ဌ—၃၂။ ။၃—မျိုး၊ (ဒူရေ၊ အဝိဒူရေ၊ သန္တိကေ) ဌ—၃၀။

အမဒ္ဒဝနိဒ္ဒေသ။ ။၂—ပါ—၃၇၄၊ ဌ—၄၇၅၊ ကြမ်းထမ်းသူ။

အမတာရမ္မဏကထာ။ ။၅—ပါ—၂၉၅၊ ဌ—၂၁၄၊ သံယောဇဉ်ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အမေးလေးထွေ၊ အဖြေငါးပါးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။၆—ပါ—၁—အုပ်—၃၁၊ ဌ—၂၉၀—၂၉၉၊ (ပုရေပဥှာ၊ ပစ္ဆာပဥှာ၊ ပရိပုစ္ဆာပဥှာ၊ မောဃပဥှာ) အဖြေ ငါးပါးကား....ပါဠိဂတိ၊ပဋိဝစန၊ သရူပဒဿန၊ ပဋိက္ခေပ၊ ပဋိသေဓ—ဝိဿဇ္ဇနာ ၅—ပါး။

အရတိနိဒ္ဒေသ။ ။၂—ပါ—၃၆၅၊ ဌ—၄၆၀။ ။ပါ—၃၀၃၊ ဌ—၄၀၀၊ သမထ ဝိပဿနာ၌ ပျင်းသူ။

အရဟန္တာဒိကထာ။ ။၅—ပါ—၁၀၆၊ ဌ—၁၅၅၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား အတိတ်၌ ဖြစ်ခဲ့သော ရာဂစသည် ရှိသေး၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အရဟတောပုညူပစယကထာ။ ။ပါ—၃၉၃၊ ဌ—၂၅၄။

အရဟတော အကာလမစ္စုတိ. (နတ္ထိ) ကထာ။ ။ပါ—၃၉၄၊ ဌ—၂၅၄။

အရဟန္တဝဏ္ဏကထာ။ ။ပါ–၄၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၃၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော ပါပဘိက္ခု ကို မြင်၍ ရဟန္တာတို့၏အသွင်ဖြင့် နတ်ဘီလူးတို့သည် မေထုန်မှီဝဲကုန်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆစ်ပိုင်း ဆစ်ပိုင်း အားဖြင့် ကိလေသာကို ပယ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ဩဓိသောကထာ၊ ပါ–၈၇၊ ဋ္ဌ–၁၄၈။

အရိယန္တိကထာ။ ။ပါ–၁၇၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၈၊ ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်ဆယ်ပါးစလုံး အရိယမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အရိယဓမ္မဝိပါက ကထာ။ ။ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ မဂ်ခဏ်း၌ ရှိ၏။

အရိယရူပကထာ။ ။ပါ–၃၆၁၊ ဋ္ဌ–၂၄၁၊ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တတို့ကို ရုပ်ဟု ယူမှားထားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အရိယမဂ္ဂင်္ဂ (ဌပေတွာ) ကထာ။ ။ပါ–၃၉၈၊ ဋ္ဌ–၂၅၇၊ အရိယာမဂ်မှတပါး ကြွင်းသော သခါရဟူသမျှ ဒုက္ခချည်းသာဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သီလ သမာဓိ ပညာ ဖြည့်ကျင့်ကြပုံ။ ။၄–ပါ–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–၇၀။

အရိယသာဝကာ ပဋိဝေဓဓမ္မံ နမဿဆာယန္တိ။ ။၁–ဋ္ဌ–၄၀၆၊ ပါ–၂၂၆။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဘုံအကူးအပြောင်းနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် အကျယ်။ ။ ၂–ဋ္ဌ–၅၀၅၊ အရိယာသာဝကဿ ရူပဓာတုယာ စုတဿ ကာမဓာတုယံ ဥပပတ္တိနာမ နတ္ထိ၊ ပုထုဇ္ဇနဿေဝ ဟောတိ၊ ၆–ဋ္ဌ–၃၃၁၊ ပါ–ဒု–အုပ်– ၂၀၁။ ။အင်္ဂုတ္တရနိကာယ စတုက္ကနိပါတ၊ ဋ္ဌ–၃၃၂။ ။အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ နောက်ဆုံးပရိနိဗ္ဗာန်စံရာဌာနကို ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက်ခွဲဟောထားတော်မူပုံ၊ အဘိ– ၄–ပါ–၁၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၃။

အရူပါဝစရနိဒ္ဒေသ။ ။၁–ပါ–၂၅၄၊ ဋ္ဌ–၄၁၀၊ ၎င်းဘုံကို ပိုင်းခြားပြပုံ။ ။

အရူပဓာတု (ဥပတ္တာနုပတ္တိဝါရဝဏ္ဏနာ)။ ။၂–ပါ–၄၂၁၊ ဋ္ဌ–၅၀၁၊ အရူပဘုံ၌ ရနိုင်သော ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ် သစ္စာ ဣန္ဒြေ ဟိတ် အာဟာရ ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တတို့ကို အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။

ပရိယာပန္နာ ပရိယာပန္နဝါရ၊ ပါ—၄၂၅၊ ဌ—၅၀၁၊ ။ဓမ္မဒယာနဝါရ၊ ပါ—၄၃၄၊ ဌ—၅၀၁၊ အရူပဘုံ ပဋိသန္ဓေအခါ ရနိုင်သော ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ် သစ္စာ ဣန္ဒြေ အာဟာရ ဖဿ ဝေဒနာတို့ကို ဟောထား၏။

အရူပါဝစရကုသလ ဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ပါ—၆၀၊ ဌ—၂၄၅။ ။ဝိပါကကထာ၊ ပါ—၁၁၇၊ ဌ—၃၂၇။ ။ကိရိယကထာ၊ ပါ—၁၄၂၊ ဌ—၃၃၄။ ။ရူပါဝစရာရူပါဝစရံ ပန တိဟေတုကမေဝ ဉာဏသမ္ပယုတ္တမေဝ၊ ၁—ဌ—၂၅၀။

အရူပဓာတုကထာ။ ။၅—ပါ—၂၇၆၊ ဌ—၂၀၉၊ နာမ်တရားဟူသမျှ အရူပဓာတ်ချည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အရူပေ ရူပကထာ။ ။၅—ပါ—၂၀၀၊ ဌ—၂၁၀၊ အရူပဘုံ၌ သိမ်မွေ့သော ရုပ်ရှိ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အဝိညတ္တိ ဒုဿီလျန္တိကထာ။ ။ပါ—၃၂၂၊ ဌ—၂၂၄၊ အဝိညတ္တိကို ဒုဿီလဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အဝိဝိတ္တကထာ။ ။ပါ—၄၃၆၊ ဌ—၂၇၆၊ ပုထုဇဉ်တို့မှာ တပြိုင်နက်သောခဏ၌ ကာမ ရူပ အရူပ ဓတ်သုံးပါးမှ မကင်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အသဘာဂဝုတ္တိနိဒ္ဒေသ။ ။၂—ပါ—၃၆၅၊ ဌ—၄၅၉၊ ပစ္စည်းအတွက် ရန်ဖြစ်တတ်သူ၊ ရိုသေမှုကင်းသူ။

အသမယ ဝိမုတ္တိ နိဒ္ဒေသ။ ။၄—ပါ—၁၁၄၊ ဌ—၃၁။

အသညကထာ။ ။၅—ပါ—၁၉၆၊ ဌ—၁၇၆၊ အသညသတ် ဗြဟ္မာတို့အား စုတိ ပဋိသန္ဓေခဏ၌ သညာရှိ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အသညသတ္တုပိကာကထာ။ ။ပါ—၃၇၆၊ ဌ—၂၄၀၊ သညာဝေဒယိတ နိရောဓ သမာပတ်ကို အသညသတ္တုပိကာဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အသဉ္စိစ္စကထာ။ ။ပါ—၄၂၇၊ ဌ—၂၇၁၊ အနန္တရိယကံ ၅—ပါးကို စေတနာ မပါဘဲ လွန်ကျူးမိသော်လည်း ထိုက်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အသာတရာဂကထာ။ ။ပါ—၃၅၂၊ ဌ—၂၃၀။

အသုရကာယ် ၂—မျိုးတွင် ကာလကဉ္စိက အသုရာကို ပေတဂတိတွင်ရင်း၊ ဝေပစိတ္တိ အသုရာကို ဒေဝဂတိတွင်ရင်း ဘွင်းယူကြောင်း။ ။၅—ပါ—၂၆၉၊ ဌ—၂၀၄—၂၀၅။

အသေက္ခဉာဏ ကထာ။ ။၅—ပါ—၂၂၈၊ ဋ္ဌ—၁၀၄၊ သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့အား အသေက္ခဉာဏ်ရှိ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အသံအလှူဖြစ်နိုင်ပုံ နည်းများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၁—ဋ္ဌ—၁၂၀။

အသံဝရ ၈—မျိုး။ ။၁—ဋ္ဌ—၁၃၈၊ စက္ခုအသံဝရ၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှ။ ပသာဒကာယ၊ စောပနကာယ၊ ဝါစာ၊ မနောအသံဝရ။

အဟေတုကကုသလဝိပါက ဝဏ္ဏနာ (အဗျာကတပဒ)။ ။၁—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၃၊ လက္ခဏ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန်တို့ကိုလည်း ပြဆိုထား၏။

အဟောသိကမ္မကို ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။၂—ဋ္ဌ—၄၃၄၊ ပါ—၃၅၁။

ပဋ္ဌနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(အ၁)

အာဂန္တုကဝတ်၊ အာဂန္တုက ရဟန်းတို့ သပိတ်သင်္ကန်းစသည်ကို ထားရာ၌ သတိမူရန်။ ။စမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၊ ဒု–အုပ်–၃၃၂။ ။အာဂန္တုက ဝတ္တကထာ၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၇၃၊ ဋ္ဌ–၆ဂ–၁၁၇။ ။ဝိနယသင်္ဂဟာ–ဋ္ဌ–၂၃၀၊ ဝါဆိုကာနီး ဝါဆိုရန် ကျောင်းရှာ ခရီးသွားမှုနှင့်စပ်၍ ဖွင့်ပြထား၏။ ။ကျင့်ဝတ် များ၊ ဝိသုဒ္ဓိ ပ–အုပ်–၉၆။ ။အာဂန္တုကနှင့် ဩ္ဘသည်တို့လာလျှင် အချိန်မဲ့စေကာမူ နှင်မထုတ်ဘဲ လက်ခံထားသင့်ကြောင်း၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆ဂ။ ။အာဂန္တုကဘတ္တကထာ၊ ဝိ–၄–ဋ္ဌ–၁၀၄။ ။သင်္ဂဟာ ဋ္ဌ–၂၇၉။ ။ခေတ္တခဏပင်ဖြစ်စေ နေလိုလျှင် ခွင့်တောင်းရသေးပုံ အစဉ်အလာ၊ အာဋ္ဌဝကဘီလူး၏ တံခါးစောင့် ဂဒြဘထံ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ခွင့်တောင်းတော်မူပုံ၊သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၉၂။ ။သုံတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၅။

အာဂူ ဝုစ္စန္တိ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ ဟု ဖွင့်ဟောထားပုံ။ ။မဟာနိ ပါ–၁၅၅၊ ဋ္ဌ–၂၇၁။ ။ပါ–၃၁၅၊ ဋ္ဌ–၃၇၃။ ။အံ–၆–ပါ–၃၀၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၁။

အာဃာတဝတ္ထု ၉–ပါး (ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း အကြောင်း ၉–ပါးဟူလို)။ ။အာဃာတသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၂၀ဂ၊ ဋ္ဌ–၂၇၆။ ။အဋ္ဌာနကောပ ထည့်၍ ၁၀–ပါး၊ ၁ဂ–ပါ–၃၇၅၊ ဋ္ဌ–၃၂၄။ ။ရူဋ္ဌနိ–ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၄။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–ဒု––အုပ်–၃၀–၃၃။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၉၃။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၁ဂ၊ ဋ္ဌ–၂၂ဂ။ ။အဘိ–၁–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–၃၉၉။ ။၂–ပါ–၄၀၃၊ ၉–ပါး၊ ၄၀၅–၌ ၁၀–ပါး၊ ဋ္ဌ–၄၉၄–၄၉၅။ ။၁၉–ပါး၊ သုတ္တ–ပါ–၂၇၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉–၁၁၊ ၉–၌အညွန်း။ ။ဏ္ဍတိ–ပါ–၁၉၅၊ ဋ္ဌ–၄၂။

(၁) မိမိ၏ အကျိုးစီးပွားကို ယခုပြုနေသူ။
(၂) ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသူ။
(၃) နောင်ကာလ၌ ပြုလတ္တံ့သူ။
(၄) မိမိချစ်သူ၏ စီးပွားမဲ့ကို ယခုပြုနေသူ။
(၅) ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသူ။
(၆) နောင်ကာလ၌ ပြုလတ္တံ့သူ။

(၇) မိမိမုန်းနေသူ၏ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်မှုကို ယခုပြုနေသူ။
(၈) ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသူ။
(၉) နောင်ကာလ၌ ပြုလတ္တံ့သူ။
(၁၀) အဋ္ဌာနကောပ .... နေပူ လွန်းခြင်း၊ မိုးရွာ လွန်းခြင်း၊ နေမပူခြင်း၊ မိုးမရွာခြင်း၊ ခလုတ်တိုက်မိခြင်း စသော အရာတို့၌ အရာဋ္ဌာနမဟုတ် ပါဘဲလျက် အမျက်ထွက်တတ်သူ။

အာဃာတပဋိဝိနယသုတ်။ ။အံ-၉-ပါ-၂၀၁၊ ဋ္ဌ-၂၇၆။ ။၁၀-ပါ-၃၇၆၊ ၎င်းအာဃာတဝတ္ထု (ရန်ညိုးဖွဲ့ခြင်းအကြောင်း) ၉-ပါး၊ ၁၀-ပါးကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ရန် ဟောထား၏။ ။စူဠနိ-ပါ-၆၀၊ ဋ္ဌ-၁၄။ ။မဟာနိ-ပါ-၁၆၅၊ ဋ္ဌ-၂၇၉။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၂၅၄၊ ဋ္ဌ-၂၂၈။ ။အာဃာတ ပဋိဝိနယသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၁၆၃၊ ဋ္ဌ-၅၆၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်ရန် ၅-ပါးစီ ဟောထား၏၊ (ပ-ဒု)ဒုတိယသုတ်၌ "ကောင်းကွက်ကြည့်ပျောက်၏ ဒေါသ" ဟု ဟောထား၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၉၁။

အာစာရဂေါစရ သမ္ပန္နောပုဒ် အဖွင့်။ ။ဥဒါန-ဋ္ဌ-၂၀၄၊ ပါ-၁၁၉။ ။ဣတိ-ပါ-၂၆၀၊ ဋ္ဌ-၂၉၂။ ။မဟာနိ-ပါ-၁၇၈၊ ဋ္ဌ-၂၉၅။ ။အာစာရ ဂေါစရ နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၂-ပါ-၂၅၅၊ ဋ္ဌ-၃၁၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၇၊ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏၊ ရဟန်းတို့ပြုအပ် မပြုအပ်သောအမှုများ၊ ကျက်စားအပ် မကျက်စားအပ်သော အရပ်များကို ခွဲပြခဏ်း။

အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။အံ-၂-ပါ-၇၆၊ ဋ္ဌ-၅၁၊ ရဟန္တာ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ခြင်္သေ့။ ။၎င်းတို့စိတ်ထား (အဿာဇာနီယသုတ်) ၈-ပါ-၃၂၊ ဋ္ဌ-၂၁၅။ ။အံ-၄-ဋ္ဌ-၂၉၂၊ ဤ၌ ယောကျ်ားအာဇာနည်၊ နွားလားဥသဘ အာဇာနည်နှင့် ပေါင်း ၆-ဦး၊ ခြင်္သေ့ဟောက်သံ မိုးကြိုးပစ်သံ စသည်ကို မကြောက်လန့်ကြကြောင်း။ ။ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၈၄၊ ဤ၌ သုံးမျိုး။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁၊ဤ၌ လေးမျိုး။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၆၀၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၆၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ခန္ဓ-သံ-ဋ္ဌ-၂၆၂။ ။၎င်းတို့ ဖြစ်ရာ အရပ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၆၁။ ။၎င်းတို့မှာ ရေထဲ၌ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် မစွန့်ကြကြောင်း၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၈၊ ဆင်အာဇာနည် (ဆင်ဖြူတော်) တို့၏ မစင်မှာ အနံ့မွေးကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်အစစ်မှာ ခီဏာသဝပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ၊ သုတ္တ-ပါ-၃၆၀၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၅-၁၅၆။

အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ။ ။ပဋ်—၁—ပါ—၃၄၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၆။ ။ ဆားသိုမှီးထားသည်ကိုပင် အပြစ်တင်သော အလောင်းတော် ရသေ့၊ ဋ္ဌ—၂၈၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၂—မှ—၃၈—အထိ၊ အာဇီဝကြောင့် သင့်သော အာပတ် ၆—မျိုးကိုလည်း ပြထား၏၊ ၎င်းသီလကို စောင့်ရှောက်သောဝတ္ထု များ။ ။သီလ လေးပါးခဏ်း၌လည်း ရှိ၏၊ သိုမှီးစားခြင်း၊ အရိပ်အမြွက် ပြောခြင်းကြောင့် ရသည်ကို စားခြင်းသည်ပင် အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိ မဖြစ်သေးကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၄၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၆။

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ၊ ၎င်းသီလရှိကြောင်း စကားအမြွက်။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၁။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၂။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၆၆၊ ပါ—၁၆၂။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၈၁။ ။၂—ဋ္ဌ—၃၂၅၊ ပါ—၂၂၃။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၁၀၉—၃၁၈၊ ပါ—၂၅၅။

အာဠ္ဍာနာဋိယသုတ်။ ။၎င်းသုတ်ကိုရွတ်ဆိုရပုံ အစီအစဉ်ကို ကျနစွာပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၅၀၊ ပါ—၁၅၈။ ။ဝိနယသင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၁၂။

အာဏာဝီတိက္ကမန္တရာယ်၊ စေတနာဖြင့်လွန်ကျူးလျှင် ဒုက္ကဋ် ဒုဗ္ဘာသိတ အာပတ်ကပင် မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ် ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပဏ်—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၈၊ ပါ—၁၀၃။ ။အံ—၄—ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၅၊သဉ္စိစ္စ ဝီတိက္ကန္တံ ဟိ အန္တမသော ဒုက္ကဋ ဒုဗ္ဘာသိတမ္ပိ မဂ္ဂဖလာနံ အန္တရာယံ ကရောတိ။ ။ အာပတ်သင့်သည်ကို လျှော်သလို မကုစားက မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ရုံမျှမက ဝိပ္ပဋိသာရီကြောင့် အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်စေတတ်ကြောင်း၊ (ရေကပတ္တနဂါးမင်းဝတ္ထု) ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၉။

အာတာပပုဒ်ကို အရကောက်ပြပုံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၉။ ။ အာတာပီ၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၁၅။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—၃၄၉။ ။အာတာပီသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၁၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၀၊ ဝီရိယရှိသူသာ အရဟတ္တဖိုလ်ရနိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။အာတပ္ပံ ဝုစ္စတိ ဝီရိယံ၊ မဟာနိ—ပါ—၂၉၅၊ ဋ္ဌ—၃၅၉။

အာတုမာ ဝုစ္စတိ အတ္တဘာဝေါ။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၂၂၆၊ ပါ—၂၅၁။ ။မဟာနိ—ပါ—၅၂။

အာတုမတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၂၃၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၂၊ နံ့သာရည် နံ့သာမှုန့်တို့ဖြင့် ပူဇော်ရသောအကျိုး။

အာတုရံ အသုစိံ ပုတိံ စသော ဂါထာ။ ။ခန္ဓာကိုယ်၌ စက်ဆုတ်ဘွယ် ထင်မြင်အောင် ဆင်ခြင်အပ်သောဂါထာ၊ ထေရီ—ပါ—၃၈၁—၃၈၉၊ ဋ္ဌ—၈၄—၁၃၇။ ။ထေရ—ပါ—၂၈၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၁။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၂၆—၂၉၁—၂၅၆၊ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၄။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၄—၅၊ အညွန်း။ ။နေတ္တိ—ပါ—၃၁။

အာထဗ္ဗဏ ပယောဂ အတတ်ကို ပြဆိုချက်။ ။ဦးခေါင်း ပြတ်နေသယောင်, လက်ခြေပြတ်နေသယောင် စသည်ကိုပြသော အတတ်ဟူလို၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၃၀၄။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၃၄။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀။ ။အာထဗ္ဗဏိ ကာတိ ပရူပဃာတမန္တ ဇာနနကာ၊ မဟာနိ—ပါ—၂၉၇၊ ဋ္ဌ—၃၆၄။

အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်။ ။သဠာ—သံ—ပါ—၃၇၇၊ ဋ္ဌ—၅၀၊ ဣန္ဒြေမစောင့် စည်း၍ ထိုအာရုံများ၌ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ, ဖြစ်ခိုက် သေလျှင် ငရဲ တိရစ္ဆာန် ဂတိ ၂—ပါးသို့ ဧကန်ရောက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၈၆။ ။အာဒိတ္တသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၂၅၁၊ ဋ္ဌ—၆၊ အာယတန ၁၂—ပါးတို့က နှိပ်စက်တတ်ပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဝိ—၃—ပါ—၄၄။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါးက နှိပ်စက်ပုံ။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၅၈၊ ဋ္ဌ—၂၅၇။

အာဒိစ္စဗန္ဓုပုဒ်အဖွင့်။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၄။ ။ပါ—၂၈၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၆၄။

အာဒီတိကာရဏံ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၃၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၄။

အာဓိပတေယျ သုတ်။ ။အံ—၃—ပါ—၁၄၆၊ ဋ္ဌ—၁၃၀၊ အတ္တာဓိပတေယျ၊ လောကာဓိပတေယျ၊ ဓမ္မာဓိပတေယျ၊ သုံးမျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကို အကြီး အမှူးပြု၍ အကုသိုလ်ကို ပယ်ကြကြောင်း, ကုသိုလ်ကို ပြုကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၈၄၊ ဋ္ဌ—၁၈၇။

အာနန္ဒာမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ချီးကျူးချက်၊ အာနန္ဒ အစ္ဆရိယသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၄၈၊ ဋ္ဌ—၃၃၅။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၉—၂၃၇။ ။အတိတ်ဝတ္ထု၊ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၈၃။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅၊ ဋ္ဌ—၂၂၃၊ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏၊ ကျောင်းဆောက်လှူချက်၊ ဋ္ဌ—၂၂၆။ ။၎င်းအား ဗျာဒိတ်ပေးပုံ၊ အံ—၃—ပါ—၂၂၉။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၅၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၆၊

(ဗဟုဿုတ၊ သတိမန္တ၊ ဂတိမန္တ၊ ဓိတိမန္တ၊ ဥပဋ္ဌက တေဒဂ် ၅–တန်ရ၏)။ ။ ဣတိ–ဌ–၂၀။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၀–၅၃၊ ပါ–၃။ ။ထေရ–ပါ–၃၄၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၁၁၊ အပြည့်အစုံပါ၏၊ ပါဠိ အဆုံးနား၌ ၂၅–နှစ်လုံးလုံး ကာမဝိတက် မဖြစ်ဘူးကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာနံပါတ်–၁၀၄၂။ ။ ၎င်းအား ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကဟု ဟောထားပုံ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၄၀၊ ဋ္ဌ– ပ–အုပ်–၃၂၃။ ။အပ်နှင့် ပုဆိုးပိုင်း လှူခဲ့ပုံ၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၄၀။ ။ အာနန္ဒအစ္ဆရိယဓမ္မဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၅။ ။တေဒဂ် ၅–တန်၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၄။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၀။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–ဂ၆။ ။ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၂။ ။၎င်းမှာ အမိတောဒန သာကီဝင်၏ သား ဖြစ်၏၊ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၀။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၇၀၊ အတိတ်ဝတ္ထု။ ။ ပရဒါရကကံ လွန်ကျူးပြစ်ကို ရှစာမင်းသမီးဖြစ်စဉ်က ကိုယ်တိုင်ပြန်ပြောပြပုံ၊ ဇာဘက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၂၇။ ။ဘုရားရှင် အား အာယုကပ်(ဝါ) ဘဒ္ဒကပ်ပတ်လုံးတည်နေရန် တောင်းပန်ခဏ်း၊ ဒီဃ–၂– ပါ–၉၆၊ ဋ္ဌ–၁၅၃။ ။အံ–ဂ–ပါ–၁၂၉၊ ဋ္ဌ–၂၄၇။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၅၂၊ ဋ္ဌ–၂၉၄။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–ဂ၄–၌ ရှင်းပြထား၏။

အာနန္ဒာမထေရ်အား အလုပ်အကျွေးရာထူးပေးအပ်စဉ် ပယ်သောဆုလေးပါး၊ ယူသောဆု လေးပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၃။ ။ထေရ–ဋ္ဌ– ဒု–အုပ်–၄၁၅။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၉။ ။ဘုရားရှင်အား ၂၅–နှစ် လုပ်ကျွေးရကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၆၁။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၂၉၊ အခွင့် အရေး ရလိုသောသူတို့ သတိမူစရာ။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၃ဂ၂။ ။ဇာတက– ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၁။ ။စ–အုပ်–၉၇။ ။ဇုဏှဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်– ၂၂၇၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၉၆။ ။ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကို သိတတ်ပုံ၊ ပဏ်– ၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၀။ ။တနေ့ ၁ဂ–ကြိမ် ဘုရားရှင်ထံ ဆည်းကပ် သွားရာ သွားတိုင်းသွားတိုင်း ပြဿနာတခု အမြဲဘန်းပါ၏ဟု ဆိုထားပုံ၊ မဟာ–သံ– ဋ္ဌ–၂၅၄။ ။ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၉၂၊ ပါ–၉ဂ။

အာနန္ဒာမထေရ်မှာ ဣရိယာပုတ် လေးပါးမှ လွတ်၍ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း။ ။ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–ဂ၁–ဂ၂။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၁၆။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ– ၁၀။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀။ ။ကောင်းကင်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၂။ ။အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်အား အထက်မဂ်ဖိုလ် ရစေရန် ဝဇ္ဇီပုတ္တမထေရ်က သတိပေးသောဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၄၅၊ ဋ္ဌ– ပ–အုပ်–၃၀၁။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၀၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၇။ ။အပ–ပါ–

ဒု–အုပ်–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၁။ ။၎င်း၏ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမှာ ဗေလဋ္ဌ သီသထေရ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝိ–၂–ပါ–၁၁၆။

အာနာပါနပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ (ကာယာနုပဿနာခဏ်း)။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၁၊ ၎င်းကိုစ၍အားထုတ်ပုံမှ မဂ်ဖိုလ်ရပုံအထိပြထား၏၊ မှတ်သား ဘွယ် ဂါထာများ။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–၉၆။ ။အာနာပါနသံယုတ္တ၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၇၁–မှ၊ ၂၉၇–ထိ၊ ဋ္ဌ–၂၉၅–မှ၊ ၃ဝ၆–ထိ၊ ပြည့်စုံစွာ ဟောထား၏၊ အာနာပါနဿတိကို ပွားခြင်းကြောင့် ရအပ်သော အကျိုး များ။ ။အံ–၁၀–ပါ–၃၄၄။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၆၁–မှ၊ ၁၉၈–ထိ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၉–မှ၊ ၁၂၃–ထိ၊ အာနာပါနဿတိကထာ၊ ဝိပဿနာကူးပုံလည်း ပါ၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၅၈–မှ၊ ၂၈၄–ထိ၊ ဝိပဿနာကူးပုံ–၂၇၈။ ။ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၃၅၂။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉–၂၂–၃၁၊ ပါ– ၈၈၊ ဋ္ဌ–၂၀–၌၊ ဝိပဿနာကူးပုံ၊ ၎င်းကို အခြေခံ၍ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရပုံ အထိ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏၊ ဝေသာလီ–သုတ်–သံ။

အာနာပါနဿတိကို ပွားများရကျိုး။ ။၅–ပါး၊ အံ–၅–ပါ–၁၀၅၊ ဋ္ဌ–၄၁၊ သုတဓရသုတ်။ ။ကထာသုတ်၊ အာရညကသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၀၅–၆၊ ဋ္ဌ–၄၁။ ။အားထုတ်ရပုံ အားထုတ်ရကျိုးကို ဟောသော သုတ်များ၊ ကေဝဋ္ဋသုတ်–သံ။ ။ဘိက္ခုသုတ်၊ သုဒ္ဓိကသုတ်၊ မဟာကပ္ပိနသုတ်၊ဖလသုတ်၊ ပဒီပေါပမသုတ်–သံ၊ (ဆိုင်ရာအခဏ်း၌ ရှာဖွေ ကြရှုည့်ကြပါကုန်)။ ။ အာနာပါနဿတိ၌ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးစလုံး ပါဝင်နိုင်ပုံ ဟောထားသော ကိမိလသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၁။ ။အာနာပါနဿတိကို အားထုတ်လျှင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၊ဗောဇ္ဈင် ၇–ပါး၊ပြည့်စုံစေနိုင်ကြောင်း၊ ၎င်း ၇–ပါး ပြည့်စုံလျှင် ဝိဇ္ဇာ ဝိမုတ္တိ နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ စေနိုင်ကြောင်း ဟောသော အာနန္ဒသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၀၅။ ။ဘိက္ခုသုတ်၊ ပါ–၂၉၁–၂၉၂။

အာနေဥ္စသမာဓိပုဒ် အဖွင့်။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၁၆၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု– အုပ်–၁၄။

အာပတ်ကိုစေတနာနှင့်လွန်ကျူးပြစ်။ ။(အာဏာဝိတိက္ကမန္တရာယ်ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)

အာပတ်ဖြင့် စောဒနာရာ၌ အချို့ရဟန်းဆိုးတို့ ရအပ်သောအပြစ် ၈–ပါး။ ။ (အဋ္ဌပုရိသဒေါသ)။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈။ ။အဘိ– ၂–ပါ–၄၀၂၊ ဋ္ဌ–၄၉၂။ ။အဿခဠုင်သုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–၂၁၆။

အာပတ်မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၂—ဦး။ ။(ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ) ဝိ—၅—ပါ—၁၅၈၊ ဋ—၂၁၄။ ။ဘုရားရှင်မှာ ဓမ္မိဿရ ဓမ္မသာမိဖြစ်ကြောင့် သိက္ခာပုဒ်များကို စောင့်ရှောက်ရန်မလိုဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဓမ္မ—ဋ—ဒု—အုပ်—၁၃၃။ ။ဗုဒ္ဓါနံ ပန သိက္ခာပဒံ နာမ နတ္ထိ၊ ဇာတက—ဋ—စ—အုပ်—၂၆၄။

အာပါယိကသုတ်။ ။ဣတိ—ပါ—၂၂၃၊ ဋ—၁၆၇၊ မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံစွပ်စွဲ တတ်သူနှင့် ဒုဿီလရဟန်းအတွက် လားရာဂတိမှာ နိရယဂတိသာဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

အာမဂန္ဓသုတ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၅၊ ဋ—ပ—အုပ်—၂၉၇၊ အသားငါးစသည်ကို အာမဂန္ဓ(စိမ်းစော်နံသောအနံ့)ဟု ယူထားကြသောရသေ့တို့ကို ဘုရားရှင်က ကိလေသာ စသည်ကိုသာ အာမဂန္ဓခေါ်ကြောင်း ဖြေရှင်းဟောထား၏။ ။ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၉၅၊ ဋ—၂၅၉၊ ဂါထာ။

အာမိသ ၃—မျိုး။ ။(လောကာမိသ၊ ကာမာမိသ၊ ဝဋ္ဋာမိသ) ပဏ်—၃—ပါ—၄၁၊ ဋ—၃၄။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၃၊ ဋ—ပ—အုပ်—ဂ၄။ ။ဥတ္တရသုတ်၊ သံ—နန္ဒသုတ်၊ ဆဖဿာယတနသုတ်—သံ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၆၅၊ ဋ—ပ—အုပ်—၂၅၄၊ ဤ၌ ကာမာမိသအစား ကိလေသာမိသဟု ရှိ၏။ ။လောကာ မိသံ ပဇဟေ သန္တိပေက္ခော စသော ဂါထာ အဖွင့်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၊ ဋ—၂၁။ ။လောကာမိသအရကောက် ၂—မျိုး၊ ဋ—၂၂။ ။ပဋိသံ အလို····

(၁) လောကာမိသ····ကာမဂုဏ် ၅—ပါး၌ ကပ်ငြိခြင်း။
(၂) ဝဋ္ဋာမိသ····ဘုံသုံးပါး၌ ကပ်ငြိခြင်း။
(၃) ကိလေသာမိသ····ကိလေသာ၌ ကပ်ငြိခြင်း။

အာမိသ ၂—မျိုး။ ။(ပစ္စယာမိသ၊ဓမ္မာမိသ)ဆွမ်းသင်္ကန်းစသော ပစ္စည်းများ (ပစ္စယာမိသ)ကို အလေးပြုလျှင် ဝိဝေကသုံးပါးမှ ဆုတ်ယုတ်တတ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၇၊ ဋ—ပ—အုပ်—၁၀၄—၁၀၅၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်။ ။၎င်း ပစ္စယာမိသကြောင့် အပြစ်တင် ဟောထားသော ပိဏ္ဍောလျသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၇၅၊ ဋ—၂၇၄။ ။ပစ္စည်းလေးပါးစသည်ကို ကပ်ငြိသူ၊ မကပ်ငြိသူ၌ ဘုရားရှင်၏စိတ်တော်မှာ တူမျှကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၃၊ ဋ—ဒု—အုပ်—၂၀၅။ ။ပစ္စယာမိသ၌ မလျှပ်ပေါ်ရန် ဆုံးမသောဂါထာ၊ ဝိ—၁—ဋ—ဒု—အုပ်—၂၆၁။ ။သဂ်ဟာ—ဋ—၅၉။

အာမေဍိတ်။ ။စကား ခွန်းဆင့် ခွန်းဆင့် ပြောဆိုမြည်တမ်းခြင်း အကြောင်း ၉—ပါးကို ပြသော ဂါထာ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၉။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၉။

အာယတနပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ။ ။အာယတန ၁၂—ပါး (ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ခဏ်း) ပဏ်—၁ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၁။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—၃၇၄။ ။အာယတနဓာတုနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၁၂။ ။အာယတနဝိဘင်၊ အဘိ—၂—ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—၄၂၊ သုတ္တန္တဘာဇနီယ။ ။အဘိဓမ္မာဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ၊ ဋ္ဌ—၄၀။ ။အာယတနယမက၊ ၆—ပါ—ပ—အုပ်—၇၁၊ ဋ္ဌ—၃၀၅၊ အာယတန ချို့ကောင်း မချို့ကောင်း ခွဲပြခဏ်း—၃၀၉။ ။ဝိဂ္ဂဟများ၊ ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၄—၇၀။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၆၅—၆၆၊ ပါ—၁၀၀၊ သုညတအားဖြင့်ရှုရန် အကျယ်ဟောထား၏။ ။အာယတနပုဒ် အဖွင့်၊ ဣတိ—ဋ္ဌ—၃၂၀၊ ပါ—၂၇၁။ ။သဠာယတန ပဒနိဒ္ဒေသ၊ (ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ) အဘိ—၂—ပါ—၁၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၆၄။ ။အာယတနပဏ္ဏတ္တိဒေသနာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—ဂ၄၊ ဋ္ဌ—၆၀။

အာယတနသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၅၅၊ ပါ—၁၇၄။ ။ ဣတိ—ဋ္ဌ—၃၂၀၊ ပါ—၂၇၁။ ။ပဋိသံ—ပါ—ဂ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၀။ ။ ၅—နက်၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၁၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၊ ၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၉၊ ၂၅၁။ ။ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၁၅ ပါ—၄၁။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၀၅၊ ပါ—၁၀။ ။၂—ဋ္ဌ—၄၂၊ ပါ—၆၉။ ။တတ္ထ နိဝါသဋ္ဌာနဋ္ဌေန အာကရဋ္ဌေန သမောသရဏဋ္ဌေန သဉ္ဇာတိဒေသဋ္ဌေန ကာရဏဋ္ဌေန အာယတနံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

အာယတန ၁၂—ပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။၎င်း ၁၂—ပါးဘ နှိပ်စက် တတ်ကြောင်းဟောသော အဒ္ဓဘူတသုတ်—သံ။ ။အာဒိတ္တပရိယာယသုတ် ရေးခဲ့ပြီ။ ။၎င်း ၁၂—ပါး၌ သာယာခြင်းအပြစ် မသာယာခြင်းအကျိုးကို ဟောသော သမ္မသသုတ်—သံ။ ။နှစ်သက်ပြစ်ကိုဟောသော အဘိနန္ဒသုတ် သံ။ ။စွဲလမ်းပြစ်ကိုဟောသော ဗာဠိသိကောပမသုတ်—သံ။ ။မစွဲလမ်း ရန်ဟောသော ဥဒ္ဒေသဝိဘင်္ဂသုတ်—ပဏ်။ ။၎င်း၌ လောဘ ဒေါသ မောဟ မဖြစ်ရန်နည်းလမ်း၊ သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—ဂ၄။ ။၎င်း၌ ပိုင်းခြားမသိလျှင် ဒုက္ခ မကုန်နိုင်ကြောင်းဟောသော အပရိဇာနနသုတ်—သံ။ ။၎င်း၌ မသာယာ လျှင် နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြစ်ကြောင်းဟောသော နောစေအဿာဒသုတ်—သံ။ ။ ၎င်းကိုစွဲ၍ သုခ ဒုက္ခ ဖြစ်ပုံကိုဟောသော ဥပါဒါယသုတ်—သံ။ ။၎င်းကို

စွဲ၍ ကိလေသာ ဖြစ် ချုပ်ကိုဟောသော မခုပိဏ္ဍိကသုတ်—ပဏ်။ ။၎င်း၌ ကာလသုံးပါးဖြင့်စွဲမယူရန်ဟောသော မဟာကစ္စာနဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊ပဏ်—၃—ပါ—၂၃၁၊ ဌ—၁၇၂၊ပါ—၌ မှတ်သားဘွယ် လေးဂါထာ ပါ၏။ ။၎င်း၌ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းရန် အသျှင်သာရိပုတ္တာရာဟောသော အနာထပိဏ္ဍိကောဝါဒသုတ်—ပဏ်။ ။ဆန္နောဝါဒသုတ်—ပဏ်။ ။၎င်းကို စွဲ၍ မာနဖြစ်ပုံ ဟောသော သေယျောဟမသ္မိသုတ်—သံ။ ။ပယ်ခွါရန်သင့်သော အကျင့်ကိုဟောသော သမုဂ္ဃါတသပ္ပါယသုတ်—သံ။ ။သမုဂ္ဃါသာရုပ္ပသုတ်၊ သံ။ ။စက္ခာယတနစသည် ၆—ပါးကို တိရစ္ဆာန် ၆—ကောင်ဖြင့် ဥပမာပေး၍ ဟောထားသော ဆပ္ပါဏကောပမသုတ်—သံ။ ။စက္ခာယတနစသည် ၆—ပါးက သမုဒ္ဒရာနှင့်တူ၍ ရူပါယတနစသည် ၆—ပါးက လှိုင်းတံပိုးနှင့် တူကြောင်း ဟောသော သမုဒ္ဒသုတ် (ပ—ဒု) သဠာ—သံ—၃၆၇၊ ဌ—၄၉။

အာယု၏ ပရိတ္တ ၂—မျိုး (အသက်တိုခြင်း နည်းပါးခြင်း)။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၊ ဌ—၂၀။ ။အာယုသုတ် (ပ—ဒု) ပါ—၁၁၉၊ ဌ—၁၆၁။ ။အာယုသင်္ခါရတို့ လျင်မြန်လွန်းကြောင်း ဟောသော ဓနုဂ္ဂဟ—သုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၅၆၊ ဌ—၂၀၇။ ။ဇဝနဟံသဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၀၊ ဌ—စ—အုပ်—၂၁၂။

အာယုသင်္ခါရောသဇ္ဇနသုတ်။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၅၁၊ ဌ—၂၉၃။ ။ဘုရားရှင် အာယုသင်္ခါရလွှတ်တော်မူပုံ၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၃၀၊ ဌ—၂၀၅။ ။အံ—ဂ၊ ဌ—၂၄၉၊ အာယုသင်္ခါရလွှတ်တော်မူစဉ်အခါ ဥဒါန်းကျူးသော "တုလမတုလဉ္စ သမ္ဘဝံ စသော ဂါထာ။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—ဂ၉၊ ဌ—၁၄၆။ ။ အာယုသင်္ခါရမောသဇ္ဇိပုဒ်အဖွင့်၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၄။ ။အသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ အာယုသင်္ခါရောသဇ္ဇနံ နတ္ထိ၊ နေတ္တိ—ပါ—၅၂၊ ဌ—၁၂၄။

အာယု ဥသ္မာစ ဝိညာဏံ စသော ဂါထာ။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—၂၅၀၊ ပါ—၃၇၀။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၁၇၊ ဌ—၂၉၆။

အာယောတိ ဝုစ္စိ၊ အပါယောတိ အဝုံစ္စိ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၃၀၊ ဌ—၃၉၆။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၉၊ ဌ—၇၀။

အာရဒ္ဓဝီရိယ ပုဂ္ဂိုလ် မည်ပုံ။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၄၆၄၊ ဌ—၂၁၅။ ။၎င်းပုဂ္ဂိုလ်၏အကျိုး၊ ပါ—၂၆၇၊ ဌ—၄၇။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၉၆၊ ဌ—၁၃၄။ ။

ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၂၀၊ ပါ—၆၇။ ။ဇာတ—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—၃၃၄၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ၊ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်သာ နိဗ္ဗာန်ရနိုင်ကြောင်း၊ ပါ—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—၃၄၃။ ။အာရဒ္ဓဝီရိယပုဒ်အဖွင့်၊ နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၆၃၊ ပါ—၁၆၀။ ။အံ—၄—ပါ—၃၂၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၀။ ။ပါ—၃၂၁၊ ဋ္ဌ—၂၅၉၊ ။အာရဒ္ဓဝီရိယောတိ ပဂ္ဂဟိတဝီရိယော အနောသက္ကိတမာနသော၊ ပဏ—၂—ဋ္ဌ—၂၁၊ ပါ—၁၀။

အာရဒ္ဓဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်။ ။အာရဒ္ဓဝိပဿက ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသည်မှာ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုခေါ်ရကြောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၆၉။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၉၇။ ။ပဋိသံ—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၀၊ ။၎င်းကို သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ခေါ်နိုင်ကြောင်း၊ ဇာတ—ဋ္ဌ—၅၀၊ ပါ—၂၀၁။ ။အာရဒ္ဓဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်ဆိုနိုင်ရန် အားထုတ်ရပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၄၀၊ ပါ—၁၇၄။ ။၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ရှုမြင်ပုံဂါထာ၊ နေတ္တိ—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၄။ ။၎င်းပုဂ္ဂိုလ်အကျိုး၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၃၉၅—၆၊ ဋ္ဌ—၉၆။

အာရဗ္ဘထ နိက္ကမထ စသောဂါထာ။ ။အာရဗ္ဘထ နိက္ကမထ၊ ယုဉ္ဇထ ဗုဒ္ဓသာသနေ စသည်ဖြင့် တရားအားထုတ်ရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ၊ အားတက်ဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။အရုဏဝတီသုတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။ ။အညွှန်းများ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၄၀၊ ။ဇာတ-ဋ္ဌ-၃၁၃။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၆၊ ပါ—၃၀၀။ ။နေတ္တိ—ပါ—၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၄။ ။မူရင်းမှာ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၂၀၆၊ ပါ—၂၂၀။ ။ထေရ—ပါ—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇၉။

အာရမ္ဘ၊ နိက္ကမ၊ ပရက္ကမ၊ ဓာတ် ၃—မျိုး။ ။ပဏ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၀။ ။အံ—၁—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၃၇။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၉။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၀၊ ပါ—၂၆၇။ ။ဇာတ—ဋ္ဌ—၃၄၀၊ ပါ—၂၇၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၂၀။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၅၉—၂၆၀။

အာရမ္ဘဝတ္ထု ၈—မျိုး။ ။ဝီရိယရှိခြင်းအကြောင်း ၈—ပါး၊ အံ—၈—ပါ—၁၄၉၊ ဋ္ဌ—၂၅၂။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၁၂—၂၄၇၊ ဋ္ဌ—၂၂၆။

(၁) ကေန်ပြုရမည့် အမှုကိစ္စများ မပြုရသေးမီ အချိန်။
(၂) အမှုကိစ္စများပြုပြီးအချိန်။
(၃) ကေန်သွားရမည့်ခရီးသို့ မသွားရသေးမီ အချိန်။
(၄) သွားပြီးအချိန်။

(၅) စားသောက်ဘွယ်များ မစားသောက်ရသေးမီအခါ။
(၆) စားသောက်ပြီးချိန်။
(၇) ရောဂါကင်းနေသောအခါ။
(၈) ရောဂါပျောက်ပြီးချိန်။

ဤအကြောင်း ၈—မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးနှင့် ကြုံကြိုက်သောအခါ ဝီရိယရှိလာ တတ်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

အာရမ္ဘသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၁။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၉၅၊ ဌ—၃၅၉။ ။အဘိ—၁—ဌ—၁၀၉၊ ပါ—၁၉။ ။ ၄—ဌ—၉၆၊ ပါ—၁၇၃။ ။အာရမ္ဘသဒ္ဒေါ ကမ္မေ အာပတ္တိယံ ကိရိယာယံ ဝီရိယေ ဟိံသာယ ဝိကောပနေတိ အနေကေသု အတ္ထေသု အာဂတော။

အာရောဂျ ပရမာ လာဘာ စသော ဂါထာ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၁၇၆၊ ဌ—၁၅၂၊ အတ္ထနိဿိတဂါထာဟု ခေါ်ကြ၏။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၃။ ။ဂါထာ ချင်း မတူကြပေ၊ ပဌမ—ပါဒသာ တူ၏။

အာရုံ ၅—ပါးမှာ မိန်းမမှ လာကြောင်း ဂါထာ။ ။မဟာနိ—ဌ—၂၂၂။ ။ မူရင်းမှာ မာတာပုတ္တသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၆၁၊ ဌ—၂၇။ ။အာရုံ ၅—ပါး လက်နက်အစွမ်းထက်ပုံ၊ အံ—၁—ပါ—၁၊ ဌ—၁၅၊ ရူပါဒိဝဂ္ဂ။

အာရုံကို သက်ဝင်ယူတတ်သော တရားများ။ ။ကုသိုလ်၌ သဒ္ဓါ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာလေးပါး၊ အကုသိုလ်၌ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါး၊ ပေါင်း ၇—ပါး ဖြစ်ကြောင်း၊ ပဋိသံ—ပါ—၁၉၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၈။ ။မဟာနိ—ဌ— ၃၄၁။

အာရုံ ၆—ပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဂါထာများ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၉၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၆။ ။၎င်း ၆—ပါးက နှိပ်စက်ပုံ၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၀၂၊ ဌ—၆၃။ ။ဗာဠိသိကောပမသုတ်—သံ။ ။အာရုံ ၆—ပါး၌ နှစ်သက်ခြင်း အပြစ်၊ မနှစ်သက်ခြင်း အကျိုးပြ ဂါထာများ၊ ထေရ—ပါ—၃၂၈၊ ဌ—ဒု— အုပ်—၃၀၃။ ။အာရုံ ၆—ပါး၌ ရာဂစသည်ရှိ မရှိကို သိခြင်း မသိခြင်းကို အကျယ် ဟောထားသော အတ္ထိနုခေါ ပရိယာယသုတ်—သံ။ ။အာရုံ ၆—ပါး၌ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဖြစ်ခြင်းအပြစ်၊ မဖြစ်ခြင်း အကျိုးကို ဟောသော အဝဿုတပရိယာယသုတ်—သံ။ ။၎င်းသုံးပါး ငြိမ်ဝပ်အောင် နှလုံးသွင်းပုံ၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၉၉၊ ဌ—၁၀၆။ ။အာရုံ ၆—ပါး၌ဘွယ်တာမူ

ကင်းလျှင် အေးငြိမ်းကြောင်း ဟောသော နာဠင္ဂနသုတ်—သံ။ ။တဏှာ မကိန်းလျှင် အေးငြိမ်းကြောင်း ဟောသော ဝဋ္ဋိသုတ်၊ ဝေသာလီသုတ်—သံ။ ။အာရုံ ၆—ပါး၌ သာယာမှုကင်းမှ ကေဝိဟာရီပုဂ္ဂိုလ်မည်ပုံ ဟောသော မိဂဇာလသုတ်—သံ။ ။အာရုံ ၆—ပါး၌ မေ့လျော့နေလျှင် နိဗ္ဗာန်မမြင်နိုင်ကြောင်း၊ မမေ့လျော့မှ မြင်နိုင်ကြောင်း ဟောသော ရူပါရာမသုတ်—သံ။

အာလယပဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။သဗ္ဗာ ပဉ္စကာမဂုဏာ အလ္လီယန္တီတိ အာလယာ၊ ဝိ—၃—ဌ—၂၄၇၊ ပါ—၅။ ။ပဏ—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၈၀၊ ပါ—၂၂၄။

အာလိန် ၅—ဆင့်၌ အစောင့်ထားပုံ။ ။မြင့်မိုရ်တောင်ခြေရှိ အသုရာနတ်တို့ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရုတ်တရက် ရောက်မလာစေနိုင်ရန် သိကြားမင်းက အစောင့်ထားပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၈၊ ဌ—၃၁၀။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၇။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၀။

(၁) နဂါး။
(၂) ဂဠုန်။
(၃) ကုမ္ဘဏ်။
(၄) ယက္ခိုသ်။
(၅) စတုမဟာရာဇ်နတ်။

အာဝါဟ ဝိဝါဟ မင်္ဂလာ။ ။အာဝါဟ မှာ သမီးယူခြင်းတည်း၊ ဝိဝါဟ မှာ သမီးပေးခြင်းတည်း၊ လောကီမင်္ဂလာ အသုံးအနှုန်းကိုဖွင့်ပြပုံ၊ ဝိ—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၉။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၉၀၊ ပါ—၁၀။ ။၃—ဌ—၁၃၀၊ ပါ—၁၄၉။ ။သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၉၈၊ ဌ—၃၆၆။ ။ပဏ—၂—ဌ—၂၇၄၊ ပါ—၃၄၉။ ။ဇာတက—ဌ—စ—အုပ်—၃၆၇။

အာသဝ လေးပါးနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ယိုစီးပုံ၊ ပဏ—၁—ပါ—၈၊ ဌ—ပ—အုပ်—၆၃။ ။၎င်းကို အမျိုးမျိုး ယူရပုံ၊ဌ—၆၄။ ။၄—၅—၆၊ ၇—မျိုးပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၈၁၊ ဌ—၁၇၁။ ။တရားကိုယ်ကောက်ပြပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၇၀။ ။ပါ—၆၈၊ ဌ—၂၂၉။ ။အံ—၃—ဌ—၈၁။ ။၆—ဌ—၁၂၇။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၀၃၊ ဌ—၁၅၈။ ။အာသဝ သုတ် (ပ—ဒု) ဣတိ—ပါ—၂၂၈၊ ဌ—၁၈၈၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၄။ ။၎င်းကို မင်္ဂကပယ်ပုံ၊ ဌ—၂၇၉။ ။ဝိဂ္ဂဟ၊ အဘိ—၁—ဌ—၉၀၊ ပါ—၅။ ။အာသဝဂေါစ္ဆက၊ ပါ—၂၂၁—၂၇၉၊ ဌ—၄၀၁—

၄၅၁။ ။အာသဝနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၈၈။ ။၎င်း လေးပါး၏ လက္ခဏာများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပေဋက—ပါ—၂၃၃။ ။၎င်းလေးပါးဖြစ်ပုံ၊ နေတ္တိ—ပါ—၉၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၁။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၈၀။ ။အာသဝတိုးပွားကြောင်း, မတိုးပွားကြောင်းများကို ဟောသော ဗာလဝဂ္ဂ၊ အံ—၂—ပါ—၈၄၊ ဋ္ဌ—၅၆။

အာသဝက္ခယဉာဏကထာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၁။ ။၎င်းပုဒ်ကို အမျိုးမျိုးယူပုံ၊ ဋ္ဌ—၆၅။ ။ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—၃၄၅။ ။အံ—၂—ဋ္ဌ—၈၂။ ။အံ—၁၀—ပါ—၄၅၀။ ။အံ—၅—ပါ—၇၃၊ အာသဝက္ခယသုတ်။ ။ဣတိ—ပါ—၂၁၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၈။ ။ပါ—၂၆၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၀၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၀၊ မာတိကာ။ ။နိဒ္ဒေသ—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၃၄၀။ ။ပေဋက—ပါ—၁၉၃။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ပါ—၇၉။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၅၈၊ ဋ္ဌ—၄၄၅။ ။ဝိ—၁—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၆။

အာသဝါနံ ခယာယပုဒ်အဖွင့်။ ။အံ—၃—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၈၁။ ။အာသဝကို ကုန်ခမ်းစေတတ်သော ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၈။

အာသဝက္ခယသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ဣတိ—ပါ—၂၆၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၁။ ။ပါ—၂၁၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၈။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၄၉၊ ပါ—၂၆၇။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၈၂၊ ပါ—၁၁၁။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၅၉၊ ပါ—၁၀၃။ ။၄—နက်၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၇၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၆၀၊ ပါ—၇။ ။အာသဝက္ခယ၊ ဖလ၊ နိဗ္ဗာန၊ အရဟတ္တမဂ္ဂ။ ။ဒီဃ—ဋ္ဌ အာသဝါနံ ခယော နာမ မဂ္ဂေါပိ ဖလမ္ပိ နိဗ္ဗာနမ္ပိ ဘင်္ဂေါပိ ဝုစ္စတိ။

အာသယာနုသယဉာဏ်တော်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၂၄။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၁၂၃။ ။မာတိကာဝဏ္ဏနာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၃။ ။နိဒ္ဒေသ—ပါ—၁၁၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—၃၃၈။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၄၉—၅၀၊ အကျဉ်း။ ။တိတ္ထဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၈။ ။ရွှေပန်းထိမ်သည်သားကို ဘုရားရှင်က တရားပေးတော်မူပုံ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၆။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄။

အာသာယ ကသတေ ခေတ္တံ စသော ဂါထာ။ ။(အာသာရှိက တောင့်တတိုင်းပြီးကြောင်း) မဟာနိ—ပါ—၂၀၃။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၇။ ။အလားတူပါဠိ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၂၇။

အာသာဝတီနွယ်နီနတ်ပန်းအကြောင်း။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၄၂။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၃၅။

အာသီဝိသူပမနိဒ္ဒေသ။ ။အင်္ဂု—၄—ပါ—၁၅၅၊ ဋ္ဌ—၇၇။ ။အာသီဝိသသုတ်၊ အံ-၄-ပါ—၄၂၅၊ ဋ္ဌ—၃၂၀၊ မြွေဆိပ်ခဏ်း၌ အကျယ်ရေးလတ္တံ့။

အာဟာရဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၁။ ။အဆင့်ဆင့်နှုးညွှံ့ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၁။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၂၃။ ။အာဟာရလေးပါးက အသီးအသီးဖြစ်စေပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၅၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၃။ ။အင်္ဂု—၁—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၇။ ။ကာယသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။အာဟာရလေးပါး၏ အကြောင်းရင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀။ ။အာဟာရသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၂၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၁၊ အကျယ်ပြ။ ။အင်္ဂု—၇—ဋ္ဌ—၃၇၇၊ ပါ—၇။ ။အာဟာရနိဒ္ဒေသ၊ အင်္ဂု—၁—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၃၆၆။ ။ကဗဠီကာရာဟာရ၊ ဖဿာဟာရ၊ မနောသဉ္စေတနာဟာရ၊ ဝိညာဏာဟာရ-အာဟာရလေးပါး။

အာဟာရ လေးပါးနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။၎င်း လေးပါးကြောင့် ဖြစ်သော ဘေးကြီးလေးပါး၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၄။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၂၅—၂၆။ ။၎င်းကိုမှီ၍ ခန္ဓာကိုယ်တည်ရပုံ၊ ဋ္ဌ—၂၄။ ။အာဟာရလေးပါး၌ နှစ်သက်ခြင်း ကင်းစေရန် ဥပမာတို့ဖြင့် အကျယ်ဟောထားသော ပုတ္တမံသူပမသုတ်၊ ပါ—၃၂၂၊ ဋ္ဌ—၉၄။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၃၄၉။ ။အပြစ်မြင်နိုင်ရန်ဟောထားသော ဥပမာလေးမျိုး အကျယ်၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၅။ ။အာဟာရလေးပါး၌ ရာဂဖြစ်ပုံ ဟောသော အတ္ထိရာဂသုတ်—သံ။ ။၎င်း၌ဆင်ခြင်ရန် ၉—မျိုး၊ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၉၇—၉၀၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃၃၆၊ ပဋိကူလဘာဝနာ၊ ၎င်း၌တဏှာဖြစ်သည်မှစ၍ သံသရာစက်လည်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ-ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—ဂ၂။ ။၎င်း၌ နှစ်သက်ခြင်းအပြစ်၊ မနှစ်သက်ခြင်းအကျိုး၊ ဝိပ္ပလ္လာသဖြစ်ပုံ စသည်ကိုအကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၄၉—၉၅—၉၇၊ ဋ္ဌ—၁၂၀—၁၉၉—၂၀၃—၂၀၉။ ။အာဟာရနှင့် စပ်၍ ပစ္စာလေးချက်ကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ပဏ္ဍိတသာမဏေယ်ာတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၀။

သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရဋ္ဌိတိကာပုဒ်အဖွင့်။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၆၃၊ ပဋိသံ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၉။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၆၊ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏။ ။အံ—၁၀—ပါ—၂၉၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၂၊ အကျယ်။

အာဟာရ၊ အာဟာရ သမုဋ္ဌာန်၊ အာဟာရပစ္စယ၊ အာဟာရပစ္စယ အာဟာရ သမုဋ္ဌာန်၊ အာဟာရပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာန်၊ ၅—ချက်ခွဲပြပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၅၁။ ။သုံးချက် (ဒု—ဘာ—မ) ခွဲပြပုံ၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၇၇။

အာဠဝကဘီလူးဝတ္ထု။ ။အာဠဝကသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၉၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏၊ သဒ္ဓိဓ ဝိတ္တံ ပုရိသဿသေဋ္ဌံ စသော အဖြေဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၂၊ (မင်း၊ မင်းသား၊ ဘီလူး၊ သုံးဦးစလုံး အာဠဝကမည်ကြ၏) ဘုရားရှင်အား အမျိုးမျိုး စစ်တိုက်ဖော်း၊ ၎င်းဘီလူးကို ချွတ်ခဏ်း။ ။အာဠဝက ဘီလူးနှင့်တူသော အဇကလာပက ဘီလူးကို ချွတ်ခဏ်း၊ ဥဒါန—ပါ—၈၂၊ ဋ္ဌ—၅၀။

အားကိုးရန်အတွက် နည်းပေး ဟောထားသော ဗြာဟ္မဏသုတ်၊ (ပ—ဒု) အံ—၃၊ ပါ—၁၅၄—၁၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၀—၁၄၁၊ ကာယ, ဝစီ, မနော, သုံးပါးကိုစောင့်စည်းရန်နှင့် ဒါနပြုရန်ဟောထား၏။ ။ဒု—သုတ် မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ။ ။အားကိုးရှာကြရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၅—၂၁၅၊ မသေမီ အားကိုးစရာ ကုသိုလ်များပြုကြရန်။ ။သား သမီး စသည်တို့ကား အားကိုးရာ အစစ်မဟုတ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သွားရာလမ်းကိုသာ သုမ်သင်ရန်ဟောသော ဂါထာ၊ ဒု—အုပ်—၂၇၁။ ။ပ—အုပ်—၁၆၂။ ။အတ္တဒီပဝဂ်၌လည်း များစွာရှိ၏။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

အာကင်္ခေယျသုတ်။ ။၁—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၈၊ သီလအကျိုး ၁၇—ပါး ကို ဟောထား၏။ ။၁၆၉-၌ ရေတွက်ပြထား၏။

အာကာရဝတီတိ ကာရဏဝတီ။ ။၂—ဋ္ဌ—၂၇—၈၂—၁၈၉၊ ပါ—၂၂၆၊ အာကာရ ဝတီတိ ကာရဏဝတီ သဟေတုကာ။ ။၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၈၄—၂၈၆။

အာကာသာနဉ္စာယတနဝါရာဒိ ဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇။

အာစာယာပစယော ဟောတီတိ ဝဋ္ဋိစ အဝဋ္ဋိစ ဟောတိ။ ။၁—ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၈၆။

အာဓာနန္တိ ဒဠှ ဝုစ္စတိ၊ ဒဠှဂ္ဂါဟီတိ အတ္ထော။ ။၁—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၄။

အာနန္ဒဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၂၈၊ ဋ္ဌ—၁၇၂၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးကို ကာလ သုံးပါးဖြင့် စွဲမယူရန် ၎င်းမထေရ် ဟောထား၏၊ ပါ—၌ မှတ်သားဘွယ် လေးဂါထာ ပါ၏။

အာနေဉ္ဇသပ္ပာယသုတ်။ ။၃—ပါ—၄၈၊ ဋ္ဌ—၃၈၊ တတိယစျာန်စသည် ၆—ပါး၊ သုက္ခဝိပဿက၊ ပေါင်း ၇—ဌာနရရန် လျှောက်ပတ်သော ဆင်ခြင်နည်းကို ဟောထား၏။

အာပတ္တာဓိကရဏ်းကို လျင်စွာငြိမ်းပေးထိုက်၊ မပေးထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး၊ ၂—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။အဓိကရဏ်းခဏ်း၌လည်း ရှိမည်။

အာဘိဒောသိကန္တိ ပါရိဝါသိကံ ဧကရတ္တာတိက္ကန္တံ ပူတိဘူတံ။ ။၂—ဋ္ဌ—၂၀၄၊ ပါ—၂၅၁။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၃၊ ပါ—၁၇။

အာယသ္မာတိ ပိယဝစနမေတံ။ ။၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—ပ အုပ်—၁၀၃။

အာရာမ (အာရာမ်) ဟု ခေါ်ရခြင်းအကြောင်း။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၂။

အာဟာရသုဒ္ဓိ ဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၁၁၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၅၄၊ အာဟာရကို ခြိုးခြံလျှင် ကိလေသာမှ စင်ကြယ်နိုင်၏ဟု ယူမှားထားကြပုံ၊ ဘုရားလောင်း ကိုယ်တိုင် အာဟာရခြိုးခြံမှုကြောင့် လွန်စွာဆင်းရဲခဲ့ပုံကို ပြန်ဟောထား၏။

အာဋ္ဌာဟနဒ္ဓိသုသာနံ။ ။၂–ပါ–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–၂၃၇။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဌကထာ

အာကာသသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၄၁၈၊ ဌ—၁၁၉၊ လေတိုက်ပုံအမျိုးမျိုး ဥပမာပြ၍ ဝေဒနာ၌ ဆင်ခြင်ရန် ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ် ၅—ဂါထာ။ ။မဟာ—ပါ—၄၆၊ ဌ—၁၇၃၊ မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်လျှင် ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇—ပါးတို့ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်စေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

အာဂန္တုကသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၄၈၊ ဌ—၁၇၃၊မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်လျှင် သိထိုက်သော တရားများကို သိနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

အာစရိယမုဋ္ဌိပုဒ်ကို ဖွင့်ပြပုံ။ ။ဘုရားရှင်မှာ တရားတော်ကို ဟောကြားပြသရာ၌ ဆရာ့လက်ဆုပ်ကလေးဟု ခေါ်ကြသော ဆရာစားများချန်မထားတတ်ကြောင်း၊ မဟာ—ပါ—၁၃၂—၃၊ ဌ—၂၃၇၊ (ဆရာခဏ်း၌ရှိ၏ ။

အာဏိသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၅၇၊ ဌ—၂၀၉၊ တရားခဏ်း၌ ပြလတ္တံ့။

အာတုရ (နာကျင်ခြင်း) ၃—မျိုး။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၉၉၊ ဌ—၂၆၃။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၊ ဌ—၂၃၀၊ အာတုရကာယောတိ ဂိလာနကာယော။ ။ဇရာတုရ ရောဂါတုရ၊ ကိလေသာတုရ။

အာဒိတ္တသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၇၉၊ မဂ်ဖိုလ်ရရာ၌ ကလျာဏ မိတ္တ သည်သာ ရှေ့သွားဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

အာဒိတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၈၊ ဌ—၇၇၊ ဒါနပြုရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာ၊ ပစ္စည်းမှာ ရန်သူမျိုး ၅—ပါးနှင့် ဆက်ဆံကြောင်း။

အာနန္ဒသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၄၂၀၊ ဌ—၁၂၀၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသမုဒယ၊ ဝေဒနာနိရောဓ၊ ဝေဒနာနိရောဓ ဂါမိနီပဋိပဒါ၊ လေးချက်ဟောထား၏။

အာနန္ဒသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၈၉၊ ဌ—၂၄၈၊ အာနန္ဒာထေရ်က ကာမရာဂကို ပယ်ရန် ဝင်္ဂီသမထေရ်အား ဟောထား၏။

အာနန္ဒသုတ်။ ။ပါ—၂၀၁၊ ဌ—၂၆၆၊ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော် မူပြီးနောက် လူတို့ကို ဟောပြောမှုများနေသော အာနန္ဒာမထေရ်ကို နတ်က သတိပေးပုံ။

အာနန္ဒသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၁၊ နိရောဓမည်ပုံမေး၍ ဖြေထား၏၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး အနိစ္စဖြစ်ပုံကိုလည်း ဟောထား၏။

အာနန္ဒသုတ်။ ။ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၅၊ (ပ—ဒု) သင်္ခါရတရားတို့၏ ဥပါဒ် ဌီ ဘင်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဒု—သုတ်—ပါ—၃၁။

အာနန္ဒသုတ်။ ။ပါ—၈၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၃၊ မန္တာဏီပုဒ္ဓဏ္ဏားမ၏သား ပုဏ္ဏမထေရ်၏ တရားတော်ကို နာရ၍ အာနန္ဒာထေရ် သောတာပန်တည်ရကြောင်း။

အာနန္ဒသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၃၀၇၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ လက္ခဏာ့ရေးသုံးပါး တင်ပြပုံ ဟောထား၏။

အာနန္ဒသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၈၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၅၊ အာနာပါနဿတိကို အားထုတ်လျှင် ဗောဇ္ဈင် ၇—ပါးပြည့်စုံစေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

အာနန္ဒသုတ်။ ။ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၆၊ ရတနာသုံးပါး၌ မကြည်ညိုမှု၊ ၅—ပါးသီလမလုံခြုံမှုမှာ ဒုဂ္ဂတိရောက်ကြောင်းဖြစ်၍ ကြည်ညိုမှု၊ လုံခြုံမှုမှာ သုဂတိရောက်ကြောင်း ဟောထား၏။

အာပဏသုတ်။ ။ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—၂၇၇၊ အရိယာသာဝကတို့မှာ ဘုရားရှင်နှင့် ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ယုံမှားမရှိကြကြောင်းနှင့် ဣန္ဒြေ ၅—ပါးဖြစ်ပုံကို ဟောထား၏။

အာဝရဏ နီဝရဏသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၈၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၈၊ စိတ်ကိုညစ်နွမ်းစေ၊ အားနည်းစေသော တရားမှာ နီဝရဏ ၅—ပါးဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြူစင်စေ အားရှိစေသော တရားမှာ ဗောဇ္ဈင် ၇—ပါးဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

အာဝေဏိက ဒုက္ခသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၄၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၂၅၊ မိန်းမတို့သာ သီးခြားခံစားရသော ဒုက္ခ ၅—မျိုး။

(၁) လင့်အိမ်လိုက်ရ။
(၂) တလတခါ၊ ဓမ္မတာသွန်။
(၃) ကိုယ်ဝန်။
(၄) သားဖွား။
(၅) ကျွေးယောကျ်ား၊ သီးခြား ငါးဒုက္ခာ။

အာသဝပဉှာသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၄၅၀။ ။အာသဝသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၇၄၊ အာသဝသုံးပါးကို ပိုင်းခြားသိရန် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု

ဟောထား၏။ ။အာသဝသုတ်၊ပါ—၁၆၆၊သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားများရမည်ဟု ဟောထား၏။

အာသဝက္ခယသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၇၀၊ ဣန္ဒြေ ၅—ပါးကို ပွားများအားထုတ်လျှင် အာသဝေါကုန်ကြောင်း ဟောထား၏။

အာသီဝိသောပမသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—၅၂၊ ခေတ်ကြီးလေးပါးကို မြွေကြီးလေးကောင် ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးမှာ ရန်သူ ၅—ဦး၊ ရာဂမှာ အတွင်းသူလျှို၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ၆—ပါးမှာ ရွာပျက်၊ ဗာဟိရာယတန ၆—ပါးမှာ ခိုးသူခားပြနှင့်တူကြောင်း မှတ်သားဘွယ်ရာ ဥပမာပေး၍ ဟောထား၏။ ။ဋ္ဌ—၅၀၊ ခေတ်ကြီးလေးပါး ပျက်စီးလျှင် ခန္ဓာကိုယ်၌ ပျက်စီးပုံကို ပြသော ဂါထာများ။

အာဟာရသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၃၊ နီဝရဏ ၅—ပါး ဖြစ်ကြောင်း၊ မဖြစ်ကြောင်း၊ ဗောဇ္ဈင် ၇—ပါးဖြစ်ကြောင်း၊ မဖြစ်ကြောင်းများကို ဟောထား၏။

အာဠဝကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၂၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ၎င်းအမည်ရှိ ဘိက္ခုနီကို မာရ်နတ်ကြီးက ကာမဂုဏ်ခံစားရန် လာတိုက်တွန်းရာ ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်များကို ဟောလိုက်၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

အာကင်္ခသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၃၆၁၊ ဋ္ဌ—၃၂၀၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလလုံခြုံကြရန်, ၎င်းမှဆက်၍ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ရနိုင်ကြောင်းဖြင့် သီလ၏အကျိုးကို ဟောထား၏။

အာဇာနီယသုတ်။ ။၄—ပါ—၅၇၂၊ အလှူခံ ထိုက်သော အင်္ဂါ လေးပါးကို ဟောထား၏။ ။ဒု—သုတ်—ပါ—၅၇၃။ ။အံ—၃—ပါ—၂၄၆—၇—၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၄၊ (ပ—ဒု—တ) မြင်းမှာ ဝဏ္ဏ, ဗလ, ဇဝ, ဤသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ မင်းသုံးထိုက်သကဲ့သို့ သီလ, အာရဒ္ဓဝီရိယ, သစ္စပ္ပဋိဝေဓ—ဤသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံမှ သံဃာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကြောင်း ဟောထား၏။

အာဇီဝကသုတ်။ ။အံ—၃—ပါ—၂၁၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၁၊ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ, ကုန်အောင် ကျင့်ကြကြောင်း အသျှင်အာနန္ဒာ ရှင်းပြခဏ်း။

အာဏာစက်ညွှဲခြင်းမှာ (ဝါ) မိမိ၏စကားကို သက်ဆိုင်သူတို့ နားမထောင်ခြင်းမှာ····ဒါနပြုခဲ့စဥ်က အသက္ကစ္စ အစိတ္တီကတ အသဟတ္ထ အပဝိဒ္ဓ အနာဂမနဒိဋ္ဌိက ၅—မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးဖြင့် ပေးလှူခဲ့သောကြောင့်ဟု ဟောထားသော ဝေလာမသုတ်၊ ၉—ပါ—၁၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၆၇။ ။၎င်း ၅—မျိုးကို အသပ္ပုရိသဒါန ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

အာတပ္ပကရဏီယသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၅၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၀၊ မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်ကို မဖြစ်အောင်, ကုသိုလ်ကိုဖြစ်အောင်, ဖြစ်ပေါ် လာသော ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်အောင် အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

အာတိထေယျ (အာဂန္တုက) ဒါန ၂—မျိုး။ ။၂—ပါ—၉၂၊ဋ္ဌ—၆၁၊ (အာမိသ ဒါန၊ ဓမ္မဒါန)။

အာဒိယသုတ်။ ။၅—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၊ အရိယာတို့ ပစ္စည်းရှာကြခြင်းအကြောင်း ၅—မျိုးကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

အာနဏျသုတ်။ ။၄—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၄၊ လူတို့အတွက် သုခလေးမျိုး၊ အတ္ထိသုခ၊ ဘောဂသုခ၊ အာနဏျသုခ၊ အနဝဇ္ဇသုခ။

အာနန္ဒသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၁၀၊ သဝိညာဏကကာယ ဗဟိဒ္ဓ သဗ္ဗနိမိတ္တတို့၌ စေတောဝိမုတ္တိ ပညာဝိမုတ္တိဖြင့် နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

အာနန္ဒသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၁၀၊ ပညာပွင့်လင်းခြင်း အကြောင်းများ။

အာနန္ဒ အစ္ဆရိယသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၄၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၅၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသက၊ ဥပါသိကာတို့ အသျှင်အာနန္ဒာကို မြင်ရခြင်း၌၎င်း၊ ၎င်းထေရ်နှင့် စကားပြောဆိုရမှု၌၎င်း၊ အားရတင်းတိမ်မှု မရှိကြကြောင်း ဟောထား၏၊ အာနန္ဒာထေရ်က လူတို့အား နှုတ်ဆက်ပုံ ရဟန်းတို့ နည်းယူစရာ ကောင်းလှ၏။

အာနိသံသဝဂ္ဂ။ ။၁၀–ပါ–၂၅၃၊ ဋ္ဌ–၂၀၇၊ သီလစသည်၏ အကျိုးများကို ဟောထား၏။

အာနေဉ္ဇသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၇၀၊ ဋ္ဌ–၂၃၃၊ ပုထုဇဉ်တို့မှာ အရူပဘုံသို့ရောက်ရသော်လည်း သက်တန်းစေ့က အပါယ်လေးဘုံသို့ ရောက်ရတတ်သေးကြောင်း။

အာပတ္တိဘယသုတ်။ ။၄–ပါ–၁၆၃၊ ဋ္ဌ–၃၉၄၊ အာပတ်များကို မလွန်ကျူးမိအောင်, လွန်ကျူးမိလျှင် အပြစ်အားလျော်စွာ ကုစားသင့်ကြောင်း ဟောထား၏။

အာပါယိကသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၆၉၊ ဋ္ဌ–၂၃၃။

(၁) အပြဟ္မစာရီ ပြဟ္မစာရီ ပဋိညပုဂ္ဂိုလ်။
(၂) ကောင်းစွာ ကျင့်သူကို မြင် ကြား ယုံမှားမှု မရှိဘဲ အပြဟ္မစာရီဟု စွပ်စွဲသူ။
(၃) ကာမဂုဏ် ခံစားမှု၌ အပြစ်မရှိဟု ယူမှားသူ။

ဤ သုံးဦးကား ငရဲသို့ (ဝါ) အပါယ်လေးပါးသို့ ရောက်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

အာယာစနဝဂ္ဂ။ ။၂–ပါ–၈၇၊ ဋ္ဌ–၅၀။ ။၄–ပါ–၄၀၂၊ ဆုတောင်းနည်းကို ပြဆိုခဏ်း။

အာရက္ခသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၃၅၊ ဋ္ဌ–၃၃၀၊ ရဇနီယ, ဒေါသနီယ, မောဟနီယ, မဒနီယတရားတို့၌ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ, မဒ မဖြစ်ရန် စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

အာရကာတိ ဒူရေ။ ။၇–ဋ္ဌ–၁၇၀၊ ပါ–၄၇၁။ ။၀–ပါ–၄၁၊ ဋ္ဌ–၂၂။

အာရဘတိသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၄၆၊ ဋ္ဌ–၅၁၊ အာပတ်သင့်ခြင်း၊ မသင့်ခြင်း၊ နှလုံးသာယာသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ မသာယာသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဤ လေးမျိုးလုံး ကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ၅–မျိုးဟောထား၏၊ နောက်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တူရန်။

အာရုံ ၅–ပါးကို သည်းမခံနိုင်လျှင် သီတင်းသုံးဘော်တို့က အလေးမပြုတတ် ကြောင်း ဟောသော အက္ခမသုတ်။ ။၅–ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–၃၀။ ။အလှူမခံ ထိုက်ကြောင်း၊ ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၄၉။ ။အာဇာနီယသုတ် (ပ–ဒု–တ) အံ–၆–ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–၈၇။ ။သမာဓိမရနိုင်ကြောင်း ဟောသော သမ္မာ သမာဓိသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၂။ ။ရဟန်းဖြစ်လျှင် ရဟန်းဟူ၍ ခေါ်ရရုံမျှသာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောသော ဘတ္တာဒကသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၄၉။

အာဝရဏသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ မဂ်ဖိုလ်ရစေနိုင် မရစေနိုင်သော အင်္ဂါ ၆–ပါးစီ ဟောထား၏။ ။၅–ပါ–၅၆၊ ဋ္ဌ–၂၆၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပိတ်ပင်တတ်သော နီဝရဏ ၅–ပါးကို ဟောထား၏။

အာဝါသိကဝဂ္ဂ။ ။၅–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၈၃၊ အာဝါသိကတို့နှင့်စပ်၍ အကောင်း အဆိုး သိမှတ်ဘွယ်ရာများ။ ။အာဝါသိကသုတ်၊ အာဝါသိကတို့ ကြီးပွား ကြောင်း, မကြီးပွားကြောင်း အင်္ဂါ ၅–ပါးစီ ဟောထား၏။

အာသဘံ ဌာနံ၌ အာသဘအရ ကောက်ပြပုံ။ ။၁၀–ဋ္ဌ–၂၉၄။

အာသဝသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၇၊ အလှူခံထိုက်သော အင်္ဂါ ၆–ပါး။

(၁) ဣန္ဒြေ ၆–ပါးကို စောင့်စည်းခြင်း။
(၂) ပစ္စဝေက္ခဏာလေးပါးကို ဆင်ခြင်ခြင်း။
(၃) အချမ်းအပူစသည်၌ သည်းခံနိုင်ခြင်း။
(၄) အဂေါစရ ပါပမိတ္တကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။
(၅) ဝိတက်ဆိုး သုံးပါးကို ပယ်ခြင်း။
(၆) ဗောဇ္ဈင် ၇–ပါးကို ပွားများအားထုတ်ခြင်း။
ဋ္ဌ–၌ အာသဝလေးပါးဖြစ်ပုံလည်း ပြထား၏။

အာသဝ၌ နိဒါန၊ ဝေမတ္တ၊ ဝိပါက၊ နိရောဓ၊ နိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ ၅–ချက်ဖြင့် ဝေဘန်ပြခဏ်း၊ ။၆–ပါ–၃၆၂၊ ဋ္ဌ–၁၃၆။

အာသာဒုပ္ပဇဟဝဂ္ဂ။ ။၂—ပါ—၈၆၊ ဋ္ဌ—၅၇၊ (အာသာတိ တဏှာ) လာဘ်ရမှု အသက်ရှည်မှု၊ တပ်မက်မှုကို စွန့်နိုင်ခဲလှကြောင်း ဟောထား၏။

အာသံသသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၈၅၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တောင့်တမှုမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်....ဒုဿီလ၊ ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်....သီလဝန္တ၊ ပြီးပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်.... ရဟန္တာ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သုံးမျိုးခွဲပြပုံ။

အားလေးမျိုးရှိလျှင် ဘေး ၅—မျိုးမှလွန်မြောက်နိုင်ပုံဟောသော ဗလသုတ်။ ။ ၉—ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၁၊ အားလေးမျိုးမှာ ပညာ၊ ဝီရိယ၊ အနဝဇ္ဇ၊ သင်္ဂဟ၊ဘေး ၅—မျိုးမှာ အာဇီဝိက၊ အသိလောက၊ ပရိသသာရဇ္ဇ၊ မရဏ၊ ဒုဂ္ဂတိ။

အား ၈—မျိုး အသီးအသီးရှိကြပုံ ဟောသော ပဌမဗလသုတ်။ ။၈—ပါ—၅၈၊ ဋ္ဌ—၂၂၃။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

အာဂန္တုကဝတ်ကို မပြုလိုလျှင် ကျောင်းတိုက်အလယ်၌ မနေအပ်ကြောင်း။ ။ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆။

အာနန္ဒထေရပဉ္စဝတ္ထု။ ။၂၆၅၊ သရဏဂုံသီလရှိသူ၏ သတင်းသာ လေအောက် လေထက် မွှေးနိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။၁၄၀—မဒ္ဒရတ္တက်အောင် သင်္ကန်းရပုံ။ ။ဒု—အုပ်—၁၅၃၊ ဩဝါဒပါတိမောက် သုံးဂါထာ။ ။၁၆၁—ယောက်ျားအာဇာနည်တို့ဖြစ်ရာအရပ်ကိုမေး၍ ဖြေထား၏။ ။၃၈၆-ဒိဝါ တပတိ အာဒိစ္စော စသော ဂါထာဖြစ်ပေါ်လာပုံ။

အာနန္ဒာသေဋ္ဌေးဝတ္ထု။ ။ပ—အုပ်—၂၈၇၊ မပေးမလှူခဲ့သောကြောင့် သေပြီး နောက် ဆင်းရဲလှန်း အရုပ်ဆိုးလှန်းသော ဒွန်းစဏ္ဍားဖြစ်ရကြောင်း။

အာယုဝဍ္ဎနကုမာရဝတ္ထု။ ။ပ—အုပ်—၄၂၃၊ ၎င်းသူငယ်ကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင် အသက်ရှည်စေရန် ညွှန်ကြားတော်မူပုံ။ ။အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုဍ္ဎာ ပစာယိနော စသော ဂါထာ။

အာသဝေါ ၄—ပါး ကုန်မှသာ ဘဝဒုက္ခကုန်ကြောင်း၊ သီလ သမာဓိ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်မျှနှင့် တင်းတိမ်မနေကြရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ။ ။ဒု—အုပ်—၂၅၂။

အာသဝေါတိုးပွားကြောင်း၊ ကုန်ခမ်းကြောင်း ဂါထာ။ ။၂၀၂။

ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

အာဂန္တုက ၂—မျိုး (အတိထိ၊ အဗ္ဘာဂတ)။ ။ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၂၀။

အာစာမ ဒါယိကာ ဝိမာန ဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—၈၀၊ ထမင်းချိုးလှူရကျိုး။

အာဂန္တုက ဝတ်ပြုခြင်းကြောင့် လင်မယားအစုံ နတ်ဖြစ်ကြသော ဥပဿယ ဒါယကဝတ္ထု။ ။(ပ—ဒု) ပါ—၈၇၊ ဋ္ဌ—၂၇၀။ ။ကုဏ္ဍလီဝတ္ထု (ပ—ဒု) ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၅။

အာသဇ္ဇသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၂—နက်။ ။ဋ္ဌ—၄၈၊ ပါ—၁၂။ ။အာသဇ္ဇ သဒ္ဒါ ဃဋ္ဋနေ သမာဂမေသု အတ္တေသု အာဂတော။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိအဋ္ဌကထာ

အာဒိနဝ ဉာဏကထာ မာတိကာ၊ အာဒီနဝဉာဏ်ထင်ပုံ ဥပမာများ။ ။ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀။ ။အာဒီနဝဉာဏနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၅၆၊ ဋ္ဌ—၂၄၂၊ ၎င်းဉာဏ် ထင်မြင်လျှင် ဒိဋ္ဌိတို့ကြောင့် မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်း ဂါထာများ။

အာဒိနဝနိဒ္ဒေသ (ဣန္ဒြိယကထာ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅—ပါး၏ အာဒိနဝကို ပြဆိုခဏ်း)။ ။ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၅။

အာဒိနဝဉာဏသ ဝတ္ထုဘူတာနံ ဥပ္ပါဒါဒီနံ ပဉ္စန္နံ အာရမ္မဏာနံ ဝသေန ဥပ္ပါဒါဒီနိ တေသံ ဝေဝစနာနိ ပဉ္စဒသဝိဿဇ္ဇနာနိ နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ စသောအဖွင့်။ ။ပါ— ၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဂ၆။

အာဒိဝိသောဓန နိဒ္ဒေသ (ဣန္ဒြိယကထာ)။ ။ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၂၊ သီလဝိသုဒ္ဓိ ပဉ္စန္နံ ဣန္ဒြိယာနံ အာဒိဝိသောဓနာ။

အာဓိပတေယျဋ္ဌ နိဒ္ဒေသ (ဣန္ဒြိယကထာ)။ ။ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၄၂၊ ဣန္ဒြေ ၅—ပါးတို့ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ၌ အစိုးရကြကြောင်း ဟောထား၏။

အာနန္တရိက သမာဓိ ဉာဏကထာ မာတိကာ။ ။ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄။ ။နိဒ္ဒေသ—ပါ—၉၁၊ ဋ္ဌ—၂၇၉၊ တေန ဝုစ္စတိ အဝိက္ခေပပရိသုဒ္ဓတ္တာ အာသဝ သမုစ္ဆေဒေ ပညာအာနန္တရိက သမာဓိမှိ ဉာဏံ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။

အာနာပါနဿတိ ကထာ။ ။ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၉။ ။သောဠသ ဉာဏ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—၇၁။ ။ဥပက္ကိလေသဉာဏနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၆၃၊ ဋ္ဌ—၇၂၊ သမာဓိ၏ဘေးရန် ၁၈—ပါးကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများ။ ။ဝေါဒါနဉာဏနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—၇၄၊ အာနာပါနနှင့်စပ်၍ စျာန်မဂ်ဖိုလ် ရရန် စင်ကြယ်ကြောင်း ၁၃—ပါးကို ဟောထား၏။ ။အာနာပါန အားထုတ် ပုံကို သေချာစွာပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၇၉။ ။သတော ကာရိဉာဏ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—ဂ၇၊ ချည်တိုင် သစ်ခေျာင်းနည်း ဥပဒေများဖြင့် စိတ်ထိန်းပုံ ဂါထာများ။ ။ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရှုရှုနေမှုမှ သိမ်မွေ့သွား အောင် အားထုတ်ရကြောင်း၊ ပါ—၁၇၄၊ ဋ္ဌ—၉၁—၉၂။ ။အာနာပါနမှ ဆက်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ရအောင် အားထုတ်နည်း၊ ဋ္ဌ—၉၃။ ။အားထုတ်ရပုံ အစဉ်ကို ပြသော ဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၉၄။ ။အာနာပါနမှ ဝိပဿနာကူးပုံ၊ ဋ္ဌ— ၁၀၀။ ။ပြည့်စုံစွာ အာနာပါနဿတိ သမာဓိကိုရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား ဤ

သာသနာ့တော်၌သာရှိကြောင်း၊ ဌ—၁၀၄။ ။ဉာဏရာသိ ဆက္ကနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၉၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၁၊ သမာဓိ၊ ဝိပဿနာ၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ နိဗ္ဗိဒါနုလောမ၊ နိဗ္ဗိဒါပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ၊ ဝိမုတ္တိသုခ၊ ဉာဏ် ၆—ပါးကို ဟောထား၏။

အာရုံ ၆—ပါး၌ ဝိညာဏ်ဖြစ်ပုံ၊ ရာဂစသည်ဖြစ်ပုံ၊ အနုပဿနာဉာဏ် ဖြစ်ပုံကို ပြသော စရိယာနာနတ္တဉာဏနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၇၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၄၊ (ဝိဉာဏ၊ အဉာဏ၊ ဉာဏ)။

အာလမ္ဗဏ၊ အာရမ္မဏ ပုဒ်ကို ဖွင့်ပြပုံ။ ။ပါ—၂၀၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၀။ ။ အဘိ—၇—ပါ—၁၊ ဌ—၃၄၅—၌လည်း ရှိ၏။

မိလိန္ဒပဉှပါဠိ

အာစရိယဂုဏကထာ။ ။ပါ—၁၀၁၊ ဆရာ့ဂုဏ် ၂၅—ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။

အာစရိယာနာစရိယပဉှ။ ။ပါ—၂၂၀၊ ဘုရားရှင်မှာ လောကုတ္တရာဘက်တွင် ဆရာမရှိကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

အာယတန ၅—ပါးတို့သည် (စက္ခာယတန စသည် ၅—ပါး) အထူးထူးသောကံ၊ အသီးအသီးသောကံတို့ကြောင့် ဖြစ်ကြကြောင်း ရှင်းပြထားပုံ။ ။၆၆။

အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော တန်ဘိုးကိုပေး၍ မင်္ဂဖိုလ်တည်းဟူသော အထည် ဝတ္ထု ပန်းနံ့သာ သစ်သီးစသော ပစ္စည်းအမျိုးစုံကို ဝယ်ယူရန် ညွှန်ကြား သော ဂါထာများ။ ။၃၁၇။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်

အာကာသကသိဏကထာ။ ။ပ–အုပ်–၁၆၉၊ ၎င်းကိုရအောင် အားထုတ်နည်း။

အာကိဉ္စညာယတနကထာ။ ။၃၂၆၊ ၎င်းကိုရအောင် အားထုတ်နည်း။

အာစာရ အနာစာရကို ပြဆိုချက်။ ။၁၇၊ ရဟန်းတို့၏ အကျင့်ဟုတ်သည်, မဟုတ်သည်ကို ပြဆိုချက် ဟူလို။

အာဒိနဝါနုပဿနာဉာဏကထာ။ ။ဒု–အုပ်–၂၀၄။

အာနိသံသပကာသနာ (ပညာဘာဝနာ) ၃၄၀။

အာပေါကသိဏကထာ။ ။ပ–အုပ်–၁၆၅၊ ၎င်းကိုရအောင် အားထုတ်နည်း။

အာရုပ္ပနိဒ္ဒေသ။ ။၃၂၀၊ (အာကာသာနဉ္စာယတနဝဏ္ဏနာ) ၎င်းလေးပါးကို ရအောင် အားထုတ်နည်း။ ။ပကိဏ္ဏက ကထာ၊ ၃၃၂။

အာလောက ကသိဏကထာ။ ။၁၆၉၊ ၎င်းကိုရအောင် အားထုတ်နည်း။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

အာကာသပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ (ကောင်းကင်ဟော၊ အာ သမန္တတော ကာသတိ ဒိပ္ပတီတိ အာကာသော)။ ॥ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၈။

အာကာသုက္ခိပိယတ္ထေရအပဒါန။ ॥ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၁၊ ကြာညိုပန်းလှူရကျိုး။

အာဓာရဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ॥ပါ—၂၃၁၊ သပိတ်ခြေလှူရကျိုး။

အာပဏပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ (ဈေးဟော)။ ॥ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၃။

အာမဏ္ဍဖလဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ॥ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၇။

အာယာဂဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ॥ပါ—ပ—အုပ်—၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၃၊ ဆွမ်းစားကျောင်းဆောက်လှူ, ဆွမ်းလှူရကျိုး။

အာယောဂပတ်လှူရကျိုး ၅—ပါး ဂါထာ။ ॥ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၅။

အာရက္ခဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ॥၂၄၀—၂၈၈၊ အစောင့်အရှောက် လှူရ, စည်းရိုးကာ လှူရကျိုး။

အာရာမဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ॥ပါ—၂၈၅၊ သစ်သီးအာရာမ် ပန်းအာရာမ် လှူရကျိုး။

အာလမ္ဗဏဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ॥ပါ—၂၃၉၊ မှီရာတံကဲ လှူရကျိုး။

အာလုဝဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ॥ပါ—၂၆၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၂၊ သင်းတောက်ဥ မျောက်ဥိုဥ ပိန်းဥ လှူရကျိုး။

အာသန သန္ထဝိကတ္ထေရအပဒါန။ ॥ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၇၊ ဘုရားရှင်နေရာတော်ကို ရှိခိုးရ, ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ချီးကျူးရကျိုး။

အာသနုပဋ္ဌာဟကတ္ထေရ အပဒါန။ ॥ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၈၊ ဋ္ဌ—၁၂၆။

အာကိဉ္စညာယတန ဈာန်မှ လွန်မြောက်၍ မဂ်ဖိုလ်ရရန် ဟောထားသော ဂါထာ။ ॥စူဠနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၇။

အာကိဉ္စညာယတန ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုပြပုံ။ ॥ဋ္ဌ—၅၂—၅၉။

အာကာသာနဉ္စာယတန ဈာန်ကို ချီးကျူးခဏ်း။ ॥ပါ—၁၆၈၊ ဋ္ဌ—၅၅—၅၉။

မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိအဋ္ဌကထာ

အာဏာခေတ် (စကြဝဠာ ကုဋေတသိန်း၊ တနည်း၊ တသန်း) တိုင်အောင် အာဏာပျံ့နှံ့သော ပရိတ် ဂ—သုတ်၊ ဌ—၃၃၆၊ အာဋာနာဋိယပရိတ္တ၊ ဓဇဂ္ဂ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ ခန္ဓ၊ မောရ၊ မေတ္တ၊ ရတနပရိတ္တ။

အာရုံ ၅—ပါး၏ ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပါ—၁၊ ဌ—၁၁။

အာရုံ ၆—ပါးဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရသူကို နိကေတသာရီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မခံရသူကို အနိကေတ သာရီ ပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်ကြောင်း။ ။ပါ—၁၅၃၊ ဌ—၂၆၉။

နေတ္တိပါဠိအဋ္ဌကထာ

အာရုပ္ပသမာပတ်ရပုံအစဉ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ—၇၃၊ ဌ—၁၅၀။

အာရုံ ၆—ပါးကို ငါးမျှားချိတ်နှင့်တူ၏ဟု ဟောထားတော်မူပုံ။ ။ပါ—၁၃၄၊ ဌ—၂၄၅။ ။ဗာဠိသိကောပမသုတ်၊ သံယုတ္တ၌လည်း ရှိ၏။

အာရုံ ၆—ပါး၌ အနိဋ္ဌာရုံနှင့်ကြုံလျှင် နိရယ၊ ဣဋ္ဌာရုံနှင့်ကြုံလျှင် သဂ္ဂဟု ဟော ထားတော်မူပုံ။ ။ပါ—၁၅၆၊ ဌ—၂၆၁၊ အာရုံ ၂—မျိုးလုံး၌ပင် ဗြဟ္မစရိယ ကို ကျင့်ရန် အခွင့်သာပေသည်တကားဟု ကြိုးစား အားထုတ်ရန် ဟော ထား၏။

အာဝဋ္ဋာဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၃၊ ဌ—၂၅။ ။ပေဋက—ပါ—၂၃၂။

အာဝဋ္ဋာဟာရဝိဘင်္ဂ။ ။ပါ—၃၅၊ ဌ—၁၀၄၊ အာရဗ္ဘထ နိက္ကမထ စသော ဂါထာ အဖွင့်၊ သုတ်၌ဟောအပ်သောတရားတို့၏ ပဒဋ္ဌာန်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ပဒဋ္ဌာန်တို့ကို အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။

အာဝဋ္ဋာဟာရသမ္ပါတ။ ။ပါ—ဂ၇၊ ဌ—၁၇ဂ။

ဇာတကပါဠိအဋ္ဌကထာ

အာဂန္တုက သေဋ္ဌေးဝတ္ထု။ ။အပရစေတနာ ချို့ယွင်း၍ စည်းစိမ်ကို ခံစားလိုစိတ် မရှိပုံဟောသော မဃကဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၀၀။

အာစရိယပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပါ—၂၄၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၀၀။

အာဇညဇာတက။ ။ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၆၊ မြင်းဘဝက အသက်စွန့်၍ ဝီရိယရှိခဲ့ပုံ ဟောထား၏။

အာဏာရှိခိုက် မတရားပြုလုပ်က အသက်တိုတတ်ကြောင်း။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၂၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၃၀။

အာဏာနှင့် ပညာ ၂—မျိုးတွင် ပညာကသာ မြတ်ကြောင်း မဟောသဓာပညာရှိ ဖြေကြားပုံ။ ။ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၉၆။

အာဒိစ္စုပဋ္ဌာန ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၆၊ နေကို ရှိခိုးယောင် ဆောင်၍ စဉ်းလဲသောမျောက်။

အာဒိတ္တဇာတက။ ။ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၄၅၊ ဒါနကိုရွေးခြယ်ပြုရန်နှင့် ပြုခဲ့ကြောင်း ဟောထား၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်တို့ဟောသောတရားအကျဉ်း။

အာနန္ဒာမထေရ်က ဘုရားရှင်အတွက် အသက်စွန့်ပုံကို အကြောင်းပြု၍ ရှေး အတိတ်ဘဝများကလည်း အသက်စွန့်ခဲ့ဘူးပုံများကို ဟောသော ဇာတ်တော်များ၊ သုဝဏ္ဏကက္ကဋဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၇၅။ ။ရောဟဏမိဂဇာတက၊ ပါ—၃၂၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၁၃။ ။စူဠဟံသဇာတက၊ ပါ—၃၂၆၊ ဋ္ဌ—၄၂၄။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၀၃၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃၅၅။ ။မဟာဟံသဇာတက၊ ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၃၇၇။

အာယာစိတဘတ္တဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၅၊ အသက်ကို သတ်၍ နတ်တင်ခြင်းအပြစ်ကို နတ်ကိုယ်တိုင် ပြောပြပုံ။

အာရာမဒူသကဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၇။ ။ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၁၊ သစ်ပင်အမြစ်ကိုနုတ်ကြည့်ပြီးမှ ရေလောင်းကြသော မျောက်များ။

အာသင်္ကဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၃၄၊ မိန်းမတယောက် အတွက် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် အဆင်းရဲခံသောမင်း၊

အာသီသေထေဝ ပုရိသော၊ န နိဗ္ဗိန္ဒေယျ ပဏ္ဍိတော စသော ဂါထာ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၃–၂၇၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၄၊ စ–အုပ်–၂၆၉။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၅၃။ ။အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ဧကနိပါတ၊ ဋ္ဌ–၁၀၂။

အားကောင်းစေလိုလျှင် နို့ရည်နှင့်ရောသော ဆွမ်းကို လှူရကြောင်း, ၎င်းကို လှူခဲ့သောကြောင့် လူသားစား ပေါရိသာဒမှာ အားကောင်းလှကြောင်း။ ။ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၁၅။

အားကိုးမှား၍ ကုန်သည်တို့ ဘီလူးစားခံကြရသော အကြောင်းကို ဟောသော အပဏ္ဏကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၁။

အားရှိသူတို့က အားမဲ့သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲခဲ့ခြင်းကြောင့် ခံရသော ဝေတရဏီ ငရဲ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်--၁၃၁။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

အာဠာရနာဠိယသုတ္တ။ ။၃—ပါ—၁၅၈၊ ဋ္ဌ—၁၄၂၊ ဤသုတ်မှာ ပဌမတွင် ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ ဥပါသက ဥပါသိကာတို့ကို နှိပ်စက်သော ဘီလူးသားရဲ စသည်တို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးရန် စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ စီစဉ်ထားပုံကို ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးက ဘုရားရှင်အားလျှောက်ထား၍ တဖန် ဘုရားရှင်က ရဟန်းတော်များအား ဟောတော်မူ၏။

အာဒိဗြဟ္မစရိယ ခေါ်သော တရုဏသမထ ဝိပဿနာပညာကို ရနိုင်ရန် အင်္ဂါ ၈—ပါး၊ ၃—ပါ—၂၄၃၊ ၂၄၄၊ ဋ္ဌ—၂၄၆။

အာဒေသနာပါဋိဟာရိယဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၃၂၂၊ ပရစိတ္တ ဝိဇာနနအဘိညာဉ်အရာ။ ။အာဒေသနာဝိဓာဒေသနာ၊ ၃—ပါ—၈၅၊ ဋ္ဌ—၇၀၊ သူတပါးစိတ်ကို သိပုံအခြင်းအရာ ၄—မျိုးကို ဟောထား၏။

အာယတပဏှိတာဒိ တိလက္ခဏ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၂၂၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။၂—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—၃၇၊ ပါဏာတိပါတအမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် အာယတ ပဏှိ၊ ဒီဃင်္ဂုလိ၊ ဗြဟ္မုဇုဂတ္တ လက္ခဏာတော် သုံးပါးကို ရတော်မူကြောင်း။

အာယုပရိစ္ဆေဒဝဏ္ဏနာ။ ။၂—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၆၊ အသက်တမ်းရှည်ခြင်း၊ တိုခြင်း၊ အကြောင်းများ၊ ဝိပဿီစသော ဘုရားရှင် (၇)ဆူတို့၏ သက်တမ်းကိုလည်း ပြထား၏။

အာယုဝဏ္ဏာဒိပရိဟာနိကထာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၅၄၊ ဋ္ဌ—၃၆၊ အသက်တမ်း အဆင်းစသည်တို့ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း အကြောင်းများကို ဟောထား၏။ ။ အာယုဝဏ္ဏာဒိ ဝဍ္ဎနကထာဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၆၁၊ ဋ္ဌ—၃၈၊ အသက်တမ်း အဆင်း စသည်တို့ တိုးတက်လာပုံကို ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

အာလယာရာမတာ ဟူသော ပုဒ်အဖွင့်။ ။(ကပ်ငြိခြင်း)။ ။၂—ဋ္ဌ—၅၅၊ ပါ—၃၁။

အာဝသထာဂါရန္တိ အာဂန္တုကာနံ အာဝသထဂေဟံ။ ။၂—ဋ္ဌ—၁၂၈၊ ပါ—၇၂။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

အာစရိယဝတ္တကထာ။ ။၃—ပါ—၇၃—၇၆—၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၆၅။ ။၄—ပါ—၄၀၁။ ။ သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၂၉၊ နိဿယည်း ယူပုံနှင့် ၎င်းနိဿယည်း ပေးသော ဆရာ၌ ပြုကျင့်ရသောဝတ်များကို ဟောထား၏။

အာစရိယ ၄—မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၃—ပါ—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—၃၆၈။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၅၆၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာစရိယ၊ ဥပသမ္ပဒါစရိယ၊ နိဿယာစရိယ၊ ဥဒ္ဒေသာစရိယ။ ။ ၅-မျိုး၊ ၅—ပါ—၃၅၈၊ ဋ္ဌ—၂၂၄၊ ဩဝါဒါစရိယတမျိုးထည့်သော် ၅-မျိုးဖြစ်၏။

အာစရိယပရမ္ပရ ဒီပန ဂါထာများ။ ။၅—ပါ—၂။ ။ဆရာခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။

အာစရိယ၊ အာစရိယမတ္တပုဂ္ဂိုလ် ၂—မျိုးကို ခွဲကောက်ပြပုံ။ ။၃—ပါ—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—၃၆၈။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၅၆။

အာစိဏ္ဏ ၂—မျိုးကို ခွဲပြခဏ်း။ ။(အလေ့အကျင့်—ဗုဒ္ဓါစိဏ္ဏ သာဝကာစိဏ္ဏ) ၁—ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၃။

အာစိဏ္ဏ အနာစိဏ္ဏကို ခွဲပြခဏ်း။ ။ဘုရားရှင်တို့၏ အလေ့အကျင့် ဟုတ်သည်, မဟုတ်သည်ကို ခွဲပြခဏ်း၊ ၄—ပါ—၃၆၈၊ ဋ္ဌ—၁၁၄။

အာဇီဝကြောင့် သင့်တတ်သော အာပတ် ၆—မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။(မုသာဝါဒကြောင့်လည်း ဟူ၏) ၅—ပါ—၁၇၈—၂၅၈—၃၆၇၊ ဋ္ဌ—၁၈၈—၂၃၁။

အာပတ်သင့်ခြင်း အကြောင်း ၆—ပါး။ ။၂—ဋ္ဌ—၁၄၁။ ။၅—ပါ—၂၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၇၈။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၆၄၊ အလဇ္ဇိတာ၊ အညာဏတာ၊ ကုက္ကုစ္စပကတတာ၊ အကပ္ပိယေ ကပ္ပိယသညိတာ၊ ကပ္ပိယေ အကပ္ပိယသညိတာ၊ သတိသမ္မောသာ။

အာပတ္တိဝါရ။ ။၅—ပါ—၆၆၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းအချုပ်ကို စုပေါင်းပြဆိုခဏ်း။ ။၅—ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။

အာပတ္တိ (ဆ) သမုဋ္ဌာနဝါရ။ ။၅—ပါ—၁၆၉။ ။ပါ—၃၅၉၊ ဋ္ဌ—၂၂၅။

အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းသည်မည်သော အင်္ဂါ ၁၀—ချက်။ ။၄—ဋ္ဌ—၁၈—၁၉။ ။ သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၃၁။ ။အာပတ္တိဆာဒနပဋ္ဌာဝဏ္ဏနာ၊ ၅—ပါ—၃၇၉၊ ဋ္ဌ—၂၄၂၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်း၏ မူလကိုပြဆိုခဏ်း၊ ၄—ပါ—၂၁၅၊ ဋ္ဌ—၄၀။

အာပတ် ၇—ဖုံ ၎င်းကိုရေတွက်ပြပုံ။ ။၄—ပါ—၄၂၇။ ။၅—ပါ—၁၆၄။ ။ ၎င်းအာပတ် ၇—ဖုံကို စေတနာနှင့် လွန်ကျူးလျှင် သဂ္ဂန္တရာယ် မဂ္ဂန္တရာယ် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝိ—၃—ပါ—၁၄၂၊ ဋ္ဌ—၃၁၇။ ။၅—ဋ္ဌ—၁၅၇။

အာပတ္တိအာဝိကရဏဝိမိ။ ။၃—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၃၄၆။ ။အာပတ္တိပဋိကမ္မဝိဓိ၊ ပါ—၁၆၈—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—၃၄၅၊ သဘာဂါပတ္တိ ပဋိကမ္မဝိဓိကထာ၊ ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၃၄၆။ ။သဘာဂအာပတ်ကုစားပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။သဘာဂအာပတ်ကို အချင်းချင်း ဒေသနာမကြားရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။အာပတ်များကို ကုစားရပုံနှင့် ထိုသို့အမည်မှည့်ရခြင်း အကြောင်းများကို ဟောထားသော ဂါထာများ၊ ၅—ပါ—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၁။

အာပတ္တ်ိယာ အဒဿနေ ဥက္ခိတ္တကဝတ္ထုကထာ။ ။၃—ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၆၊ အာပတ်ကိုမရှုခြင်း၊ မကုစားခြင်း၊ မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့် နှင်ထုတ်ရပုံ၊ (ပြန်သွင်းရပုံ)ကိုပြဆိုခဏ်း၊ အပ္ပဋိကမ္မ၊ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂ၊ ပါ—၄၅၈—၄၅၉၊ ၄၆၄၊ ၄၇၄၊ ၄၆၉။ ။၄—ပါ—၄၇၊ ဋ္ဌ—၄။ ။အပ္ပဋိကမ္မ၊ ပါ—၅၈။ ။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂ—ပါ—၆၈။

အာပတ် ၇—ဖုံကို ပါဠိဋ္ဌ၊ ပါဠိဋ္ဌတရ ခွဲပြပုံ။ ။၄—ပါ—၈၃၊ ဋ္ဌ—၈။ ။ လဟုက၊ ဂရုက၊ သာဝသေသ၊ အနာဝသေသ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လ၊ အဒုဋ္ဌုလ္လ ခွဲပြပုံ၊ ၄—ပါ—၃၆၈၊ ဋ္ဌ—၁၁၅။ ။၅—ပါ—၂၁၁၊ ဋ္ဌ—၁၅၇။

အာပတ်သင့်ရာ၌ ကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတကြောင့် သင့်တတ်သော အာပတ်များကို ခွဲပြပုံ၊ ၅—ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၃။

အာပတ်ကို ကုစားရာ၌ (ဝါ) ထင်စွာပြုရာ၌ အဓမ္မိက ဓမ္မိကဖြစ်ပုံ စသည်ကို ဟောသော ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၂၁၈။

အာပတ္တိ (ကာယိကာဒိ) ကထာ။ ။၅—ပါ—၃၆၄၊ ဋ္ဌ—၂၂၆၊ ကာယဝစီ၌ သင့်သော အာပတ်ကို ခွဲပြပုံ။ ။ပါစိတ္တိယဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၀။

အာဘိသမာစာရိက ကျင့်ဝတ်များကို မပြည့်ကျင့်သော် သီလမပြည့်စုံသော ကြောင့် မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀။

အာယောဂပတ်ကို ခွင့်ပြုရာတွင် သက်န်းကြီး (နှစ်ထပ်သက်န်းခေါ်ဒုကုဋ္ဋ) ကို အသုံးမပြုအပ်ကြောင်း။ ။၄—ပါ—၂၇၆။

အာရတိ၊ ဝိရတိ၊ ပဋိဝိရတိ၊ ဝေရမဏိပုဒ်များ အဖွင့်။ ။၅—ပါ—၁၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၁။

အာရုမ်ကို ဘုရားရှင် စ၍ အသုံးခံတော်မူခဏ်း။ ။၃—ပါ—၅၀၊ ဌ—၂၅၅။ ။ အာရုမ်စောင့်ကိုစ၍ ခွင့်ပြုတော်မူပုံ၊ ပါ—၃၀၀။ ။၁—ပါ—၃၆၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၈၈။ ။အာရာမ ပရိက္ခေပ အနုဇာနန ကထာ၊ ၄—ပါ—၃၀၀၊ ဌ—၆၂။

အာရည်ကဝတ္တကထာ။ ။၄—ပါ—၃၈၅၊ ဌ—၁၂၁။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၂၃၈၊ တောရကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြုအပ်သောကျင့်ဝတ်များကို ဟောထား၏။

အာလာပ သလ္လာပပုဒ်အဖွင့်။ ။၃—ပါ—၂၂၀၊ ဌ—၃၅၆၊ ပဌမပြောမှုသည် အာလာပမည်၏၊ ဒုတိယပြောမှုသည် သလ္လာပမည်၏။

အာဝါသိကဝတ္တကထာ။ ။၄—ပါ—၃၇၆၊ ဌ—၆၀—၁၁၇။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၂၃၂၊ ကျောင်းနေ ရဟန်း သာမဏေတို့ ပြုအပ်သော ကျင့်ဝတ်များကို ဟောထား၏။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၂၀၅၊ ဝါဆိုကာနီး ကျောင်းနေရှင်ရဟန်းတို့ ပြုရပုံများကို ပြဆိုထား၏။ ။အာဝါသိက နေဝါသိက ပုဂ္ဂိုလ် ၂—မျိုးကို ခွဲပြခဏ်း၊ ၁—ပါ—၂၇၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၀။

အာဝါသိကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၃၅၄၊ ဌ—၂၂၄၊ အပါယ်လေးပါးသို့ရှင်း, နတ်ပြည်သို့ရှင်း ရောက်နိုင်သော အာဝါသိက စသည်ကိုခွဲပြခဏ်း။

အာသနပ္ပဋိဗာဟနပဋိက္ခေပကထာ။ ။၄—ပါ—၃၁၂။ ။အာသနပ္ပဋိဗာဟနာဒိ ကထာ၊ ပါ—၃၁၅၊ ဌ—၆၄။

အာဟုန္ဒရိကဝတ္ထု။ ။၃—ပါ—၁၁၀၊ ဌ—၂၀၅၊ ရဟန်းတို့ ဥတုသုံးပါးစလုံး ရာဇဂြိုဟ်မြို့အနီး နေထိုင်ကြရာ ရဟန်းတော်များ ခရီးမထွက်ကြကောင်းလား ဟု လူတို့က ကဲ့ရဲ့ကြသောကြောင့် ဘုရားရှင်က ဒေသစာရီ လှည့်လည်ကြရန် တိုက်တွန်းတော်မူပုံ။ ။အာဟုန္ဒရိကာတိ သမ္ဗာဓောတိ ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၂—ပါ—၃၉၁၊ ဌ—၂၁၁။

အားကိုးရာ အသီးအသီးကိုပြသော ဂါထာ။ ။၅—ပါ—၂၆၃၊ ဌ—၁၉၃၊ ဂတိ မိဂါနံ ပဝနံ စသော ဂါထာ။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

အာကာသကသိဏံပုဒ်အဖွင့်။ ။၁—ဌ—၂၃၁၊ ပါ—၅၅။

အာကာသဓာတုနိဒ္ဒေသ (ရူပကဏ္ဍ)။ ။ပါ—၁၆၉၊ ဌ—၃၆၂။ ။၂—ပါ—ဂ၆၊ ဌ—၆၇။

အာကာသကထာ။ ။၅—ပါ—၂၄၆၊ ဌ—၁၉၄၊ အာကာသသုံးမျိုးရှိ၍ ၎င်းကို အသင်္ခတဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အာကာသော သနိဒဿနောတိကထာ။ ။ပါ—၂၄၇၊ ဌ—၁၉၄၊ အဇဋာကာသကို သနိဒဿနဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အာဓေယျမုခနိဒ္ဒေသ။ ၊၄—ပါ—၁၇၅၊ ဌ—၉ဂ၊ ဦးစွာပြောသူ၏စကားကိုသာ ယုံကြည်တတ်သူ။

အာနိသံသဒဿာဝီကထာ။ ။၅—ပါ—၂၉၄၊ ဌ—၂၁၃၊ နိဗ္ဗာန်၏ အကျိုးကို မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ သံယောဇဉ်ကိုပယ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။သင်္ခါရတို့ကို အနိစ္စစသည်ဖြင့် သုံးသပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၎င်း, နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၎င်း ဤနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ သံယောဇဉ်ကို ပယ်နိုင်ကြောင်း သကဝါဒီက ရှင်းပြထား၏။

အာနေဉ္ဇကထာ။ ။ပါ—၄၄၄၊ ဌ—၂ဂ၀၊ ရဟန္တာခဏ်း၌ ရှိ၏။

အာရမ္မဏစတုက္က (ပရိတ္တ ပရိတ္တာရမ္မဏ စသည်) ရူပါဝစရကုသလအဖွင့်။ ။၁—ဌ—၂၂၉၊ ပါ—၅၁။ ။အာရမ္မဏပဋိပဒါမိဿက ကထာ၊ ပါ—၅၂၊ ဌ—၂၂၉။

အာရုပ္ပကထာ။ ။၅—ပါ—၂၄၄၊ ဌ—၁၉၃၊ အာရုပ္ပလေးပါးကို အသင်္ခတဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

အာရုံ ၆—ပါး၌ ကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ၄—ပါးနှင့် ကုသိုလ်ဖြစ်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း။ ။၁—ပါ—၁၇၊ ဌ—၁၁၇—၁၁ဂ၊ ဒါနမယ၊ သီလမယ၊ ဘာဝနာမယ။ ။ကာယကံ, ဝစီကံ, မနောကံ ကုသိုလ်။

အာရုံ (ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ) မှန်ကို ဝိပါက်ဖြင့်သာ ဆုံးဖြတ်ရကြောင်း၊ ဇောဖြင့် မဆုံးဖြတ်ရကြောင်း။ ။၂—ဌ—၁၀၊ ပါ—၂။

အာရုံ ၆—ပါး အဖွင့်။ ။၁—ပါ- ၁၇၊ ဋ—၁၁၃။ ။အာရုံ ၆—ပါးတို့ မနောဒွါရ၌ ထင်လာပုံကို ပြဆိုချက်း၊ ဋ—၁၁၄—၁၁၅။

အာရုံ ၄—ပါးကို အကျယ်ဟောထားပုံ။ ။ရူပါရုံ၊ ၁—ပါ—၁၆၂၊ ဋ—၃၅၄။ ။ သဒ္ဒါရုံ—ပါ—၁၆၄၊ ဋ—၃၅၅။ ။ဂန္ဓာရုံ—ပါ—၁၆၅၊ ဋ—၃၅၆။ ။ရသာရုံ—ပါ—၁၆၇၊ ဋ—၃၅၇။

အာရုံပြုရာနှင့်စပ်၍ ဟောသော (သာရမ္မဏာ နာရမ္မဏဝါရ)။ ။၂—ပါ—၄၄၃၊ ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ် သစ္စာ ဣန္ဒြေ ဟိတ် အာဟာရ ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တတို့ကို **သာရမ္မဏ** အနာရမ္မဏအားဖြင့် ခွဲဟောထား၏။

အာဝဇ္ဇန်းမဟုတ်သော်လည်း ဂေါတြဘူစိတ်က အာဝဇ္ဇန်းအရာ၌တည်ပုံကို ပြဆိုချက်း။ ။၁—ဋ—၂၇၆။

အာသဝ သမုဒယာ အဝိဇ္ဇာ သမုဒယော ဟူသောစကားတော်ကို ရှင်းပြချက်း။ ။ ၂—ဋ—၁၇၉။

အာသဝကထာ။ ။၅—ပါ—၃၇၃၊ ဋ—၂၄၅။

အာသဝကုန်ရန် တောင့်တမှု မရှိသော, ရှိသော, ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးကို ခွဲပြချက်း၊ ၄—ပါ—၁၂၉—၁၃၀၊ ဋ—၅၇။

အာသာပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ တကျာဟောပရိယာယ်ပုဒ်။ ။(အာရမ္မဏာနံ အသနတော အာသာ) ၁—ဋ—၃၉၇၊ ပါ—၂၁၅။

အာသေဝန ပစ္စယကထာ။ ။၅—ပါ—၄၄၆၊ ဋ—၂၀၂၊ အာသေဝနပစ္စည်းမရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်း။

ပဥ္စနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(ဈ)

ဈာယ်ာတိ ဓောဒနတ္ထေနိ ပါတော။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၂၄။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၅၉၊ ပါ—၁၀၇။ ။၃—ဋ္ဌ—၁၀၊ ပါ—၃၁။ ။ ဇာတက—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၇၊ ယာစနတ္ထေ။ ။၂၆၀၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၃၃။ ။ သုတ္တ—ပါ—၂၉၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၄။ ။ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၂၉။ ။ပါ—၄၁၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၆။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၅။ ။ ဝိမာန—ဋ္ဌ—၂၁၉၊ ပါ—၇၇။ ။ဝိ—၃—ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၀၊ ဥယျော ဇနတ္ထေ။ ။အာဏတ္တိယံ၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၁၅၊ ပါ—၁၁၁။

ဈာသ္စာနင့် လောဘအထူး။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၅၁။ ။နေတ္တိ—ပါ—၂၁၊ ဋ္ဌ—၀၆။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၂—၂၁၄၊ ဋ္ဌ—၀၉။ ။ရှေးဦးစွာဖြစ်သော အားနည်းသော တပ်မက်မှုသည် ဈာသ္စာ၊ နောက်ဖြစ်သော အားကြီးသော တပ်မက်မှုသည် လောဘာ။ ။တနည်း မရသေးသောဝတ္ထုကို တောင့်တမှုသည် ဈာသ္စာ၊ ရပြီးသောဝတ္ထု၌ စွဲလမ်းမှုသည်လောဘ မည်၏။

ဈာသ္စိတံ ပတ္ထတံ တုယှံ စသော ဂါထာ။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၀၆။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၄၆။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၇။ ။ဒု—အုပ်—၅၀—၂၃၆။ ။ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၀၂။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ··ပ—အုပ်—၆၉။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၂—၁၀၀။

ဈာဇ္ဈိုသတိ သီလဝတော စေတောပဏိဓိ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ (သီလရှိက တောင့်တတိုင်း ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း စကားတော်) ဂိလာနဒဿနသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၉၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၉။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၂။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၄။ ။ စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၀၆။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၁၄—၂၁၇။ ။အံ—၀—ပါ—၇၁၊ ဋ္ဌ—၂၃၀။

ဈာဏာယိကဝတ္ထုကထာ။ ။ဝိနယ—၃—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ကြွေးမြီရှိသော သူကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။

ဈာတ္တရသဒ္ဓေါတိ ပရိတ္တသဒ္ဓေါ။ ။အံ—၅—ဋ္ဌ—၅၁၊ ပါ—၁၄၆။ ။အဘိ—၄—ဋ္ဌ—၉၀၊ ပါ—၁၇၅။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၇၆။ ။

ပါ—ဒု—အုပ်—၂၇၁၊ ဌ—သ—အုပ်—၁၄၁။ ။ဣတ္တရဇစ္စောတိ (ပ) လာမက ဇာတိကော၊ ပဏ်—၂—ဌ—၁၉၅၊ ပါ—၂၃၀။

ဣတိသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ဣတိ—ဌ—၁၇၊ ပါ—၁၉၅၊ အယံ ဣတိ သဒ္ဒေါ ဟေတုပရိသမာပနာဒိ ပဒတ္ထ ဝိပရိယာယ ပကာရ နိဒဿနာဝဓာရဏာဒိ အနေကတ္ထပ္ပဘေဒေါ။ ။မဟာနိ—ဌ—၂၆၂ ဣတိသဒ္ဒေါ ကာရဏတ္ထော ဣမိနာ ကာရဏေနာတိ အတ္ထော။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၅၇။

ဣတိဟာသကျမ်း အဆုံးအဖြတ်။ ။အံ—၃—ဌ—၁၄၆။ ။သုံတ္တ—ပါ—၃၆၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၉။

ဣတိဝုတ္တကပါဠိ၌ သုတ်ပေါင်း(၇၁၂)သုတ်ရှိကြောင်း။ ။ဣတိ—ဌ—၂—၃၀။

ဣတ္ထိနှင့် ကုမာရီအထူး။ ။ယောကျ်ားနှင့် သွားလာဘူးလျှင် ဣတ္ထိ၊ မသွားလာ ဘူးသေးလျှင် ကုမာရီခေါ်၏၊ ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၃။ ။မဟာ—သံ— ပါ—၄၀၉၊ ဌ—၃၃၆။ ။အံ—၄—ဌ—၃၃၇။ ။အဘိ—၄—ဌ—၀၉၊ ပါ—၁၆၇။

ဣတ္ထိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ထေရ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇။ ။ပဋိသံ—ဌ—ပ—အုပ်—၀၀။ ။ မဟာနိ—ဌ—၄၆၊ ပါ—၉၊ ဣတ္ထီတိ ထိယတိ ဧတိဿံ ဂဗ္ဘောတိ ဣတ္ထီ။ ။ ထေရ၌ သေချာ၏။ ။ဣတ္ထိန္ဒြိယံပုဒ်ကို အကျယ်ဟောထားပုံ၊ အဘိ—၁— ပါ—၁၆၀၊ ဌ—၃၅၇။

ဣဒံသဒ္ဒါနိုင်သော အနက်များ။ ။ဣတိ—ဌ—၁၀၂၊ ပါ—၂၁၄။ ။ဥဒါန— ဌ—၁၉၀၊ ပါ—၁၁၅၊ ဣဒံ သဒ္ဒေါ နိပါတမတ္တံ ယထာဝုတ္တေ အာသန္န ပစ္စက္ခေ ဝတ္တမာနေ အာသန္နပစ္စက္ခေ အာဂတော။

ဣန္ဒကနတ်သားဝတ္ထု။ ။ပေတ—ပါ—၁၆၀၊ ဌ—၁၃၀။ ။အင်္ကုရ နတ်သား ဝတ္ထုတိုင်း၌ ၎င်းဣန္ဒကနတ်သားဝတ္ထုမှာ ပူးတွဲပြလျက် ရှိတတ်၏။

ဣဒံ မေ ဒါနံ အာသဝက္ခယာ ဝဟံ ဟောတု ဟူသော ဆုတောင်းပါဠိ။ ။ နိဒါန—သံ—ဌ—၁၀။ ။အံ—၁—ဌ—၄၃။

ဣန္ဒြိယသံယုတ္တ။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၁၇၀—မှ၊ ၂၁၂—အထိ၊ ဌ—၂၆၄—မှ၊ ၂၇၁—အထိ။ ။ဣန္ဒြိယသစ္စနိဒ္ဒေသ၊ ဣန္ဒြိယဝိတ္ထာရကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု— အုပ်—၁၂၂။ ။ဣန္ဒြိယသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၃၁၊ ဌ—၁၉၈၊ လောကုတ္တရာ ဣန္ဒြေသုံးပါးကို ဟောထား၏။ ။အဘိ—၁—ပါ—၇၅၊ ဌ—၂၆၁—၂၆၂။ ။ နေတ္တိ—ပါ—၁၄၇၊ ဌ—၂၅၅။ ။ပေဋက—ပါ—၂၁၄။ ။ဣန္ဒြိယကထာ၊

ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၁၉၇—မှ ၂၃၀—အထိ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၄—မှ ၁၄၇—အထိ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅—ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဣန္ဒြိယယမက၊ အဘိ—၆၊ ပါ-တ—အုပ်—၇၃၊ ဋ္ဌ—၃၃၇။ ။ဣန္ဒြိယရာသိဝဏ္ဏနာ၊ ၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၂။ ။ဣန္ဒြိယဝိဘင်၊ ၂—ပါ—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၁၁၇၊ ဣန္ဒြေ ၂၂—ပါးကို အကျယ် ဟောထား၏။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၀၊ ၂၂—ပါး၊ ဝိဂ္ဂဟများ။ ။ဝေဒနိန္ဒြေ ၅—ပါးကို ပြဆိုချက်း၊ ဣတိ—ဋ္ဌ—၁၇၂။ ။ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅-ပါး၏ လက္ခဏာ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန်တို့ကို ဟောပြချက်း၊ ပေဋက—ပါ—၂၅၃။ ။ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ၌ အစိုးရပုံကို ပြဆိုချက်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၇၆။ ။ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ (ပ—ဒု) သံ။ ။ဝိတ္ထာရသုတ်—သံ။ ။ ပဋိလာဘသုတ်—သံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅—ပါးကို အကျယ် ဟောထား၏၊ ၎င်း ၅—ပါးမရှိလျှင်ပုထုဇဉ်ဘဝ၌ပင်တည်ကြောင်းဟောသော ပဋိပန္နသုတ်—သံ။ ။လောကုတ္တရာ ဣန္ဒြေသုံးပါးကိုဟောသောအညိန္ဒြိယသုတ်—သံ။ ။ ဃာဏိန္ဒြေ ပုရိသိန္ဒြေ ဇီဝိတိန္ဒြေ သုံးပါးကိုဟောသော ဇီဝိတိန္ဒြိယသုတ်—သံ၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အက္ခရာချက်းတွင် ရှာဖွေကြည့်ရှုပါ။ ။စက္ခုစသော ဣန္ဒြေ ၆—ပါးတို့၏ ဖြစ်ချုပ်ကို ဟောသော သုဒ္ဓကသုတ် စသည်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၂။

ဣန္ဒြေ ၅—ပါး စင်ကြယ်ရန် နည်းပေးထားပုံ။ ။(သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅—ပါး) ပဏ်—၃—ပါ—၂၄၃။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၁—၁၃၂။ ။ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၃၆။ ။အံ—၁—ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—၃၇၇။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၉၉၊ အညွန်း။ ။သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅—ပါးကြောင့် ရအပ်သော အကျိုးပြဂါထာများ။ ။ထေရ—ပါ—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၅—၇၆။

ဣန္ဒြေ ၄—ပါး ညီမျှမှ တရားထူး ရလွယ်ကြောင်း (ဣန္ဒြိယသမတ္တ ပဋိပါဒန) (သဒ္ဓါနှင့် ပညာ၊ ဝီရိယနှင့် သမာဓိ)။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၂၅။ ။ အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၉၁။ ။အံ—၆—ပါ—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၄။ ။သောဏကောဠိဝိသဝတ္ထု၊ ဝိ—၃—ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၃၆၅။ ။ထေရ—ပါ—၃၁၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၆။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၅။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၉၄၊ ပါ—၉၁၊ သတိ ပန သဗ္ဗတ္ထ ဗလဝတီ ဝဋ္ဋတိ။ ။မဟာ—နိ—ပါ—၄၀၇၊ ဋ္ဌ—၄၁၇၊ ကာလအားလျော်စွာ စိတ်ကိုချီးမြှောက်ရန် စသည်ဂါထာများ။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၃၇၇။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၆၄၊ ပါ—၂၀၇၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်စဉ် ၎င်းလေးပါးတို့လွန်လျှင် ဖြစ်တတ်သော အပြစ်များကိုလည်း ပြထား၏။ ။အဓိမတ္တဋ္ဌနိဒ္ဒေသ၊ ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၂။

ဣန္ဒြိယာဓိက ၅-မျိုး၊ သဒ္ဓါလွန်ကဲသော မထေရ်စသည်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ ထေရ-ဋ္ဌ-အုပ်-၅၄၅။ ။ဣန္ဒြိယတိက္ခကာရဏနဝကာ၊ ဣန္ဒြေများထက်သည်ကို ပြုတတ်သောအကြောင်း ၉-ပါး၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၂၄၈။

ဣန္ဒြိယ ပရော ပရိယတ္တ ဉာဏ်တော်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဥဒါန-ဋ္ဌ-၁၂၄။ ။ ဣတိ-ဋ္ဌ-၁၂၂။ ။ပဋိသံ-ပါ-၄၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၅၂၊ မာတိကာ။ ။ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ-၁၁၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁။ ။ပါ-၃၅၇၊ ဋ္ဌ-၂၃၄။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၇၉၊ ဋ္ဌ-၃၃၇-၃၃၈။ ။ပုရိသိန္ဒြိယဉာဏသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၅၂၊ ဋ္ဌ-၁၃၄။ ။နေတ္တိ-ပါ-၈၃၊ ဋ္ဌ-၁၆၉။ ။ပေဋက-ပါ-၁၉၃။ ။ အဘိ-၂-ပါ-၃၅၃၊ ဋ္ဌ-၄၃၉။ ။ဂုဏ်းပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ စူဠနိ-ဋ္ဌ-၄၈။

ဣန္ဒြိယ သံဝရ သီလကို အကျယ် ပြဆိုခဏ်း။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၀-၃၅၊ ဂုဏ်းမလုံလျှင် ကျန်သီလ သုံးပါး လုံခြုံရန် ခဲယဉ်းလှကြောင်း။ ။ဂုဏ်း သီလကိုစောင့်ရှောက်သော ရဟန်းတော်များ၊ ၃၆။ ။အံ-၆-ပါ-၃၄၀။ ဋ္ဌ-၁၂၇။ ။အံ-၄-ပါ-၅၃၀၊ ဋ္ဌ-၃၈၁။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၈၅၊ ဋ္ဌ-၃၄၂။ ။ဒီဃ-၁-ပါ-၆၆၊ ဋ္ဌ-၁၆၅။ ။၂-ပါ-၂၂၄၊ ဋ္ဌ-၃၂၇။ ။ သတိတံခါးဖြင့် ပိတ်ရကြောင်းဂါထာ၊ သုတ္တ-ပါ-၄၃၄၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁၁၊ အဇိတမာဏဝပုစ္ဆာ။ ။အကျိုးပြ ပဏ်-၁-ပါ-၁၂၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၇၈၊ သံဝရ, အသံဝရကိုလည်း ခွဲပြထား၏။

ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒွါရတာ ပုဒ်ကို အကျယ် ပြဆိုခဏ်း။ ။ရထောပမသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၃၀၄၊ ဋ္ဌ-၆၇။ ။အံ-၃-ပါ-၁၁၁၊ ဋ္ဌ-၀၃။ ။အဘိ-၁-ပါ-၂၆၁၊ ဋ္ဌ-၄၂၀၊ အဂုတ္တကိုလည်း ပြထား၏။ ။၄၃၀၊ ဂုတ္တ။ ။ ၂-ပါ-၂၅၇၊ ဋ္ဌ-၃၂၉။ ။ဣတိ-ပါ-၂၁၁၊ ဋ္ဌ-၉၂၊ ဒုက္ခဝိဟာရသုတ်၊ ဂါထာများပါ၏။ ။သုခဝိဟာရသုတ်၊ ပါ-၂၁၁၊ ဋ္ဌ-၉၇။ ။ဣန္ဒြေ ၆-ပါး စောင့်စည်းရန် ဂါထာများ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၅၀-၃၅၉။ ။ ဣန္ဒြေစောင့်စည်းလျှင် လူတို့ကသာမက နတ်များကလည်း ချစ်ခင်တတ်ကြကြောင်း ဂါထာ၊ ဋ္ဌ-၃၀၉။ ။ဣန္ဒြေ ၆-ပါးကိုစောင့်စည်းမှ ယဉ်ကျေးသူ၊ ယဉ်ကျေးသူမှသာ မြတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ စူဠနိ-ပါ-၆၆၊ ဋ္ဌ-၁၀။ ။ မဟာနိ-ပါ-၁၀၇၊ ဋ္ဌ-၃၀၄။ ။ပါ-ဋ္ဌ အညွန်းများ ပါ၏။ ။ဣန္ဒြေ ၆-ပါး စောင့်စည်းရန် ဟောသော ပူတိမံသဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၉၀၊ ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၅၀၆။ ။ဣန္ဒြေ စောင့်စည်းရကျိုးများ၊ ဇာတက-ဋ္ဌ ရှိ၏။

ဣန္ဒြေစောင့်စည်းရာ၌ လူသူလေးပါးတို့ အထင်ကြီးအောင်ဟူ၍ နှလုံးသွင်းသော် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိနယ—၁—ပါ—၁၃၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၉၃။

ဣန္ဒြေ ၆—ပါးကို မစောင့်စည်းခြင်း အပြစ်များ။ ။(ဣန္ဒြိယေသု အဂုတ္တဒွါရတာ) ပုဒ်အဖွင့်၊ အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၇၇၊ ဌ—၅၀၊ အာရုံ ၆—ပါး၌ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ, ဖြစ်ခိုက် သေလျှင် ငရဲတိရစ္ဆာန် ဘုံသို့ရောက်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။အာသီဝိသောပမသုတ်၊ ပါ—၃၀၃၊ ဌ—၆၃၊ ရဟန်းတို့ လူထွက်တတ်ကြောင်း၊ အပါယ်ကျတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပမာဒဝိဟာရီသုတ်၊ ပါ—၃၀၀၊ ဌ—၃၀။ ။သံဝရသုတ်၊ ပါ—၃၀၁၊ ဌ—၃၀။ ။အဒန္တအဂုတ္တသုတ်၊ ပါ—၂၉၃၊ ဌ—၂၇။ ။ဗိဠာရသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၅၉၊ ဌ—၂၁၃၊ ရဟန်းတို့မှာ မာတုဂါမ အဖမ်းခံရတတ်ကြောင်း။ ။ဣန္ဒြိယ သံဝရသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၁၆၊ ဌ—၁၁၀၊ မစောင့်စည်းခြင်းအပြစ်၊ စောင့်စည်းခြင်းအကျိုးတွဲ၍ ဟောထား၏။ ။ထေရ—ပါ—၃၂၂၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၅၊ အပြစ်ပြ ဂါထာများ။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၆၇၊ ဌ—၉၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၀၇၊ ဌ—၁၃၁။

ဣန္ဒြိယဗလ ဝီရိယဝေမတ္တတာဉာဏ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပေဋက—ပါ—၁၉၃။

ဣသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၂၁။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၄။ ။ဣတိ—ပါ—၂၀၃၊ ဌ—၆၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၂၉၉၊ ဌ—၁၅၊ (သုံးနက် သာသန၊ ပဒပူရဏ၊ လောက)။ ။လေးနက်၊ စူဠနိ—ဌ—၆၉။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၅၀၊ ဌ—၁၅၅။ ။ အဘိ—၁—ဌ—၃၀၃၊ ပါ—၂၀၀၊ (သာသန၊ ဩကာသ၊ ပဒပူရဏ)။

ဣဝေါ ဟူရုံဝါ ပုဒ်အဖွင့်။ ။မဟာနိ—ပါ—၀၄၊ ဌ—၂၁၀။ ။ခုဒ္ဒကပါဌ၊ သုတ္တနိပါတတွင် ပါသော ရတနသုတ်လာ ပုဒ်နှင့်မတူ သီးခြားသာတည်း။

ဣဒ္ဓိကမ္မဝိပါကပဥှ။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၀၇၊ မ—ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ဣဒ္ဓိကထာ ၁၀—ပါး။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၀၃—မှ ၃၉၁—အထိ၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၄—မှ ၃၀၂—အထိ။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၄၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၆။ ။ စရိယာ—ဌ—၁၅၄၊ ၎င်း ဣဒ္ဓိများဖြင့် သူတပါးကို မသတ်ဖြတ်ကြောင်း၊ သူတပါးကို သတ်ဖြတ်သည်မှာ အာထဗ္ဗဏိကာ ဣဒ္ဓိဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထား၏။ ။အဘိ—၁—ဌ—၁၃၃။ ။၁—အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ၊ ၂—ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ၊ ၃—

မနောမယိဒ္ဓိ၊ ၄—ဉာဏဝိပ္ဖါရိဒ္ဓိ၊ ၅—သမာဓိဝိပ္ဖါရိဒ္ဓိ၊ ၆—အရိယိဒ္ဓိ၊ ၇—ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိ၊ ၈—ပုညဝတောဣဒ္ဓိ၊ ၉—ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိ၊ ၁၀—ဘတ္ထ တတ္ထ သမ္မာပယောဂ ပစ္စယိဒ္ဓိ။

ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ္တ။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၂၂၂၊ ဌ—၂၀၂။ ။ဣဒ္ဓိပါဒသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၇၂၊ ဌ—၃၁၊ (ပ—ဒု)။ ။ဣဒ္ဓိပါဒဝိဘင်၊ အဘိ—၂—ပါ—၂၂၅၊ ဌ—၂၉၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၉၁။ ။ပါ—၁၉၊ ဌ—၉၅။ ။ဣဒ္ဓိပါဒပုဒ်အဖွင့်၊ အံ—၁—ပါ—၄၁၊ ဌ—၃၀၇။ ။ဣဒ္ဓိနှင့် ဣဒ္ဓိပါဒ အရကောက်၊ မဟာ—သံ—ဌ—၂၀၇။ ။ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ ဘာဝနာ၊ ဣဒ္ဓိပါဒဘာဝနာ ဂါမိနီပဋိပဒါ လေးချက်ခွဲပြပုံ ဟောသော ဣဒ္ဓါဒိဒေသနာသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၄၁၊ ဌ—၂၀၉၊ ။အာနန္ဒသုတ်၊ ပါ—၂၄၉။ ။ဘိက္ခုသုတ်၊ ပါ—၂၅၀။

ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါးကို ပွားများရကျိုးများ။ ။ဣဒ္ဓိပါဒဝဂ္ဂ၊ အံ—၉—ပါ—၂၅၅။ ။အဘိညာဉ် ၆—ပါး ခံစားရပုံဟောသော ပုဗ္ဗသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၃၀၊ ဌ—၂၀၆။ ။မဟပ္ဖလသုတ်၊ ပါ—၂၃၃။ ။အပါရသုတ်၊ ဝိရဒ္ဓသုတ်၊ အရိယသုတ်၊ ပါ—၂၂၂၊ ဌ—၂၀၂။ ။နိဗ္ဗိဒါသုတ်၊ ဣဒ္ဓိပဒေသသုတ်၊ ပါ—၂၂၃။ ။သမတ္တသုတ်၊ ဘိက္ခုသုတ်၊ ပါ—၂၂၄။ ။ဗုဒ္ဓသုတ်၊ ဉာဏသုတ်၊ ပါ—၂၂၅။ ။စေတိယသုတ်၊ ပါ—၂၂၆၊ ဌ—၂၀၂၊ စသည်များတည်း။ ။မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်၊ ပါ—၂၅၂။ ။တထာဂတသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၅၃၊ ဌ—၂၉၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၁၊ ဌ—၅၆။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၅၊ ဌ—၇၁။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၇၂၊ ဌ—၂၃၄။ ။ဖလသုတ်—သံ၊ ပုဗ္ဗာရာမ သုတ်—သံ၊ ပုဗ္ဗကောဋ္ဌက သုဘ်—သံ၊ ဆိုင်ရာ အခဏ်းတွင် ရှာဖွေ ကြည့်ရှုပါ။

ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို အားထုတ်ရပုံ ဟောသော ဝိဘင်္ဂသုတ်။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၂၄၂၊ ဌ—၂၀၉၊ အကျယ်ပြထား၏။ ။ဘုရားလောင်းဘဝက ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါးကို အားထုတ်ခဲ့ပုံ ဟောသော မဂ္ဂသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၄၅။

ဣဒ္ဓိဗလ ဒဿနပဉှ။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၄၂၊ ဘုရားရှင်သည် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်နိုင်၏ဟု ဆိုပါလျက် ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းကို မကျေနပ်၍ မေးလျှောက်သည်ကို ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏကထာ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၊ မာတိကာ။ ။ နိဒ္ဒေသ—ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၄၊ ကျယ်ဝန်းစွာ ပြဆိုထား၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁—မှ ၃၆—ထိ၊ အဘိညာဉ် ၅—ပါးရအောင် အားထုတ်နည်း။ ။ ဒီဃ—၁—ပါ—၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၉၉။ ။၃—ပါ—၉၃၊ ဋ္ဌ—၇၀။

ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယဝဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၃၂၁။ ။၃—ါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၁၀၊ တိတ္ထိတို့အပေါ် ဘုရားရှင် အနိုင်ယူတော်မူခဏ်း။

ဣဗ္ဘာတိ ဂဟပတိကာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၄၁၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၄၊ ။ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၂၇၊ ပါ—၈၅၊ အမ္ဗဋ္ဌလုလင်က ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲပုံ။

ဣရိယာပထပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ။ ။(ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ခဏ်း) ဣရိယာပုဒ် လေးပါး၌ တရားနှလုံးသွင်းရပုံ၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၇၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၅။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၉၃၊ ဋ္ဌ—၄၀၆။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၆။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၇၂၊ ပါ—၆၇၊ ကျယ်ဝန်းစွာ ပြဆိုထား၏။ ။၂—ပါ—၂၃၂၊ ဋ္ဌ—၃၅၇။ ။ဣရိယာပုထ် လေးပါး၌ ဝိတက်ဖြစ်ပုံ၊ ပယ်ရပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ အံ—၄—ပါ—၃၂၀။

ဣဿာမစ္ဆရိယတို့ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းအကြောင်း အဆက်ဆက်ကို သိကြားမင်း အား ဘုရားရှင်က ဖြေပြခဏ်း။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၀။

ဣဿရနိမ္မာနဟေတုဝါဒ၊ ကမ္ဘာလောကကြီးနှင့်တကွ သတ္တဝါတွေကို စီမံဖန်ဆင်း နိုင်သူရှိ၏ဟု ယူမှားနေကြပုံ။ ။အံ—၃—ပါ—၁၇၅၊ ဋ္ဌ—၁၅၆—၁၅၇။ ။ အဘိ—၂—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—၄၇၉။

ဣဿာပကတိတ္ထိ ဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၃၊ လင်နှင့် မှားယွင်းသော ကျွန်မကို နှာခေါင်းဖြတ်မိသော မိန်းမ၊ (ဒု—ပြု ပူပန်၊ သု—ပြု ဝမ်းသာရ ကြောင်း ဂါထာ။)

ဣဿာပုဒ်အဖွင့်၊ နိဗ္ဗုရိယဟု ပရိယာယ်ပုဒ် အသုံးပြုဟောထားပုံ။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၄၉၊ ဋ္ဌ—၃၈၅။ ။တတ္ထတတ္ထ ဣဿံ ဥပ္ပါဒေန္တော စတူသု အပါယေသု သံသိဒါပေတိ၊ စူဠနိ—ဋ္ဌ—၁၄။

ဣသိဒတ္တထေရဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၂၊ ဒူးရင်းသီး လှူရကျိုး။

ဏ္လသိဒိန္နတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၆၊ ဋ္ဌ–၃၉၉၊ ယပ်တောင်လှူရကျိုး၊ (မြန်မာ ပြည်သား။)

ဏ္လသိဒါသိထေရိဂါထာ။ ။ထေရီ–ပါ–၄၂၅၊ ဋ္ဌ–၂၆၇၊ ပရဒါရကံ လွန်ကျူး ခဲ့သော အပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ပြန်ဟောထား၏။

ဏ္လသိမုဂ္ဂဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၅၊ ပဲနောက်စေ့တို့ကို ကြိတ်၍ ပျားရည်နှင့်နယ်ပြီး လှူရကျိုး။

ဏ္လသိပုဒ်ဖွင့် အကျယ် (ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်)။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၇၀။ ။ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၂၊ ကုသလဓမ္မေ သောဘိ ဂဝေသ တီတိ ဏ္လသိ၊ ဤကား သီးခြားတည်း။

ဏ္လသိဂိလိပဿေပုဒ်အဖွင့် (ဏ္လသိဂိလိတောင်မည်ပုံဖွင့်ပြချက်း)။ ။ဝိ–၁–ပါ– ၅၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၀။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၁၁၂၊ ဋ္ဌ–ဂ၉။

ဏ္လသိပတနေ မိဂဒါယေပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၂၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၃။ ။ မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၂၇၊ ပါ–၃၆၀။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၂၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၄။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဣတ္ထိရတနဝဏ္ဏနာ (စကြာဝတေးမင်း၏ မိဖုရားရတနာကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၃—ပါ—၂၁၃၊ ဋ္ဌ—၁၆၁။ ။စကြာဝတေးမင်းကို ပြဆိုသော အခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။

ဣန္ဒြေ ၅—ပါး ဥပမာ (သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည်၏)။ ။၁—ပါ—၃၆၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၁။

ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်။ ။၃—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—၂၅၀၊ ဣန္ဒြေ ၆—ပါး၌ သောမနဿ ဒေါမနဿ မဖြစ်စေဘဲ ဥပေက္ခာသာ ဖြစ်စေရန်နှင့် ဣန္ဒြေ၌ ပွားများပုံကို ဟောထား၏။

ဣဒ္ဓိမတော ဣဒ္ဓိဝိသယောနာမ အစိန္တေယျော။ ။၂—ဋ္ဌ—၆၀၊ အစိန္တေယျ ၄—ပါးခဏ်း၌ ရှိ၏။

ဣသိဂိလိသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၁၂၊ ဋ္ဌ—၇၉၊ ဣသိဂိလိတောင်ဟူ၍ အမည်တွင်ပုံ၊ ပဒုမဝတီမိဖုရားအကြောင်း၊ ၎င်း၏သားငါးရာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်မြတ်တို့၏ အမည်များကို ဟောထား၏။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဣစ္ဆာနင်္ဂလသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၈၃၊ ဋ္ဌ—၃၀၄၊ အာနာပါနဿတိ သမာဓိဖြင့် တပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူကြောင်း အညတိတ္ထိယပရိဗ္ဗာဇ်တို့အား သိစေတော်မူပုံ၊ သေက္ခဝိဟာရ အသေက္ခဝိဟာရခွဲပြပုံလည်း ခေါ်နိုင်၏။

ဣတ္ထိ ဘဏ္ဍာနမုတ္တမံ စသောဂါထာ။ ။သဂါထာ—ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—၉၄၊ ဣဿရိယသုတ်။ ။ဘဏ္ဍာ အမျိုးမျိုးတွင် မိန်းမဘဏ္ဍာသာ အမြတ်ဖြစ်ကြောင်း (လူတို့အလို) ပြသော ဂါထာ။

ဣန္ဒကသုတ်။ ။ပါ—၂၀၈၊ ဋ္ဌ—၂၇၄၊ ဂဗ္ဘသေယျက သတ္တဝါတို့ ပဋိသန္ဓေနေပုံကို အကျယ်ပြဆိုချက်။

ဣန္ဒခိလသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၈၇၊ ဋ္ဌ—၃၃၁၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိလျှင် မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်း၊ (ဝါ) ဆရာအမျိုးမျိုးတို့၏ မျက်နှာကို မကြည့်ရတော့ကြောင်း ဟောထား၏။

ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၅၃၊ ဋ္ဌ—၄၇၊ စက္ခုစသည်၌ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿီပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မဟာ—ပါ—၁၇၈၊ ဋ္ဌ—၂၆၉၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅—ပါးကို ပွားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ။

ဣန္ဒြေ ၅—ပါး၏ (သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅—ပါး၏) အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏ ဤသုံးချက်ကိုသိမှသာ သမဏ ဗြာဟ္မဏခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောသော ပဌမ သမဏ ဗြာဟ္မဏသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၁၇၁၊ ဋ္ဌ—၂၆၄။ ။ဒု—သုတ်၊ ဣန္ဒြေ ၅—ပါး၊ ၎င်း၏ဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်းအကျင့်၊ ဤ လေးချက်ကိုသိမှသာ။

ဣန္ဒြေ ၅—ပါး၏ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏ ဤသုံးချက်ကိုသိလျှင် အရိယာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောသော သောတာပန္နသုတ် (ပ—ဒု)။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၄။ ။အရဟန္တသုတ်၊ (ပ—ဒု)။

ဣန္ဒြေ ၅—ပါးကို အကျယ်ဟောသော ဝိဘင်္ဂသုတ် (ပ—ဒု)။ ။ပါ—၁၇၂၊ ဋ္ဌ—၂၆၅။ ။ပဋိလာဘသုတ်၊ ပါ—၁၇၅၊ ဋ္ဌ—၂၆၆။ ။ဝေဒနိန္ဒြေ ၅—ပါးကို အကျယ်ဟောသော ဝိဘင်္ဂသုတ် (ပ—ဒု—တ) ပါ—၁၈၄—၅—၆၊ ဋ္ဌ—၂၇၃။

ဣန္ဒြေများ၏ တရားကိုယ်ကို ကောက်ပြသော သုတ်များ။ ။သုဒ္ဓိကသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၁၇၀၊ ဌ—၂၆၄၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည့် ၅—ပါး၏။ ။ဇီဝိတိန္ဒြိယသုတ်၊ ပါ—၁၇၉၊ ဌ—၂၆၉၊ ဣတ္ထိန္ဒြေ ပုရိသိန္ဒြေ ဇီဝိတိန္ဒြေ သုံးပါး၏။ ။အညိန္ဒြိယ သုတ်၊ ပါ—၁၈၀၊ ဌ—၂၆၉၊ လောကုတ္တရာ ဣန္ဒြေသုံးပါး၏။ ။သုဒ္ဓိကသုတ်၊ ပါ—၁၈၃၊ ဌ—၂၇၃၊ ဝေဒနိန္ဒြေ ၅—ပါး၏၊

ဣန္ဒြေ ၅—ပါးတို့ (သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅—ပါး)အနုံအရင့်လိုက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုး ဖြစ်ရပုံကို ဟောသော သံခိတ္တသုတ် (ပ—ဒု—တ) ရဟန္တာ၊ အနာဂါမ်၊ သကဒါဂါမ်၊သောတာပန်၊ဓမ္မာနုသာရီ၊သဒ္ဓါနုသာရီ ပုဂ္ဂိုလ် ၆·မျိုးဖြစ်ရပုံ။ ။ ဝိတ္ထာရသုတ်၊ (ပ—ဒု—ဘ) ဤ၌ အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ် ၅—မျိုးကို ဟောထား၏၊ မဟာ—ပါ—၁၇၆၊ ဌ—၂၆၆။

ဣန္ဒြေ ၅—ပါးတို့၏ (စက္ခုစသည့်တို့၏) အသီးအသီး အာရုံယူကြပုံနှင့် မနိန္ဒြေ၏ မှီရာကိုမေးသော ဥဏ္ဏာဘဗြာဟ္မဏသုတ်။ ။ပါ—၁၉၀၊ ဌ—၂၇၇။

ဣန္ဒြေ ၅—ပါးတွင် (သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅—ပါး) သောတာပတ္တိယင်္ဂ၌ (သဒ္ဓါ) သမ္မပ္ပဓာန၌ (ဝီရိယ) သတိပဋ္ဌာန၌ (သတိ) ဈာနဝိမောက္ခ၌ (သမာဓိ) အရိယသစ္စ၌ (ပညာ) အသီးအသီး အကြီးအမှူးဖြစ်ကြကြောင်း ဟောသော ဒဋ္ဌဗ္ဗသုတ်၊ ပါ—၁၇၂၊ ဌ—၂၆၄။

ဣန္ဒြေ ၅—ပါးကို ဣန္ဒြေ ဗိုလ်ခေါ်ရပုံ ဟောသော သာကေတသုတ်။ ။ပါ— ၁၉၂၊ ဌ—၂၇၀။

ဣန္ဒြေ ၅—ပါးတွင် ပညိန္ဒြေ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောသော ပဒသုတ်။ ။ ပါ—၂၀၂၊ ဌ—၂၀၀၊ သာရသုတ်၊ သာလသုတ်။

ဣန္ဒြေ ၅—ပါးကို ပွားလျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဟောသော ပုဗ္ဗကောဋ္ဌက သုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၉၄၊ ဌ—၂၇၉။ ။သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ လာရောက်၍ ထောက်ခံပုံ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မသုတ်၊ ပါ—၂၀၄။ ။ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောသော ပုဗ္ဗာရာမသုတ်၊ ပါ—၁၉၅၊ ဌ—၂၇၉။ ။ဗောဓိပက္ခိယဝဂ်၊ ပါ—၂၀၆၊ ဌ—၂၈၁။ ။ဂင်္ဂါပေယျာလဝဂ်၊ ပါ—၂၁၀။ ။ဩဃဝဂ်၊ ပါ—၂၁၁—၂၁၂။

ဣန္ဒြေ ၅—ပါး၏ ဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်းကို ဟောသော သုဒ္ဓိကသုတ်စသည်။ ။ ပါ—၁၈၃၊ ဌ—၂၇၃။

ဣန္ဒိဝိစသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၆၅၊ သတိပဋ္ဌာန် အားထုတ်မှု ကြောင့် ဝင်းအဘိညာဉ်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ဣဿရိယသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၉၄၊ ဝသော ဣဿရိယံ လောကေ စသော ဂါထာ။

ဣဿတ္တသုတ်။ ။ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၅၀၊ ကောင်းကျိုးကို ကြီးကျယ်စွာ ပေးတတ် သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထား၏။

ဣသိဒတ္တသုတ်။ ။(ပ—ဒု) သဠာ—ပါ—၄၇၅၊ ဋ္ဌ—၁၃၀၊ စိတ္တသူကြွယ်မေးသော ဓာတ်အကြောင်း။ ။သဿတောလောကော၊ အသဿတောလောကော စသော လောကအကြောင်းကိုလည်း ဣသိဒတ္တထေရ် ဖြေဆိုထား၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥစ္စာသုတ်။ ။ဂ—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၂၄၁၊ လာဘ်ရအောင် အားထုတ်ခြင်း အားမထုတ်ခြင်း၌ လာဘ်မရမှုကြောင့် စိုးရိမ်ခြင်း၊ မစိုးရိမ်ခြင်း ဂ—မျိုးကို ခွဲဟောထား၏။ ။ဂ—ပါ—၁၄၃။

ဥဋ္ဌသုတ်။ ။၅—ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—၂၃၊ အာယု ဝဏ္ဏ သုခ ယသ သဂ္ဂ ဤ ၅—မျိုး ကို တောင့်တနေရုံမျှနှင့် မရနိုင်ကြောင်း၊ ရရာရကြောင်း ကုသိုလ်ကို ပြုမှသာ ရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

ဣဋ္ဌဓမ္မသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၃၆၄၊ ဋ္ဌ—၃၂၃၊ အလိုရှိအပ်သောတရား ၁၀—ပါး၊ ထို ၁၀—ပါး၏ ဘေးရန် အသီးအသီးနှင့် ထို ၁၀—ပါးကို ရကြောင်းကို ဟော ထား၏။ ။ဘောဂ၊ ဝဏ္ဏ၊ အာရောဂျ၊ သီလ၊ ဗြဟ္မစရိယ၊ မိတ္တ၊ ဗာဟု သစ္စ၊ ပညာ၊ ဓမ္မ၊ သဂ္ဂ။

ဣဏသုတ်။ ။၆—ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—၁၁၅၊ ကြွေးယူသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြစ်များကို ဟောထား၏၊ သာသနာ့သူဆင်းရဲကိုလည်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။

ဣဓလောကိကသုတ်။ ။(ပ—ဒု) ဂ—ပါ—၉၆—၉၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၄၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ၌ မိန်းမတို့အောင်နိုင်ခြင်း ၁၆—ပါးကို ဟောထား၏။

ဣန္ဒြိ ၂—မျိုး။ ။(အာမိသိန္ဒြိ ဓမ္မိန္ဒြိ) ပြည့်စုံစေတတ်သော တန်ခိုးမျိုးဟူလို ၂—ပါ—၉၁၊ ဋ္ဌ—၆၁။

ပေတဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဣတ္တရံ ဟိ ဓနံ ဓညံ၊ ဣတ္တရံ ဣဓ ဇီဝိတံ စသည်ဖြင့် ဗြာဟ္မဏပြိတ္တာတို့ ကိုယ်တိုင်က ကုသိုလ်ပြုကြရန် တိုက်တွန်းသော ၂—ဂါထာ၊ ပါ—၁၃၆၊ ဋ္ဌ—၅၅—၅၆။

ဣန္ဒကနတ်သားဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၇၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် မွန်မြတ်လှသော ကြောင့် တဇွန်းတံယောက်မပင် ဖြစ်သော်လည်း အကျိုးပေးကြီးကျယ်လှပုံ ဟောထား၏။

ဣဿာ မစ္ဆေရကြောင့် ရုပ်ရေဆိုးဝါးလှသော ပြိတ္တာများဖြစ်ကြရပုံ။ ။ဋ္ဌ—၂၃။

ဣဿာတရား နှိပ်စက်မှုဖြင့် ကိုယ်ဝန်ကို ပျက်စီးစေပြီးနောက် မမှန်မကန် ကျိန်စာဆိုမှုကြောင့် ပြိတ္တာမဖြစ်ရသော ပဉ္စပုတ္တခါဒဝတ္ထု၊ ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၉။ ။ သတ္တပုတ္တခါဒဝတ္ထု၊ ပါ—၁၃၁၊ ဋ္ဌ—၃၄။

ဣဿာတရားနှိပ်စက်မှုဖြင့် မယားငယ်ကို အမျိုးမျိုးနှိပ်စက်ခဲ့သော မယားကြီး၊ ပြိတ္တာမဖြစ်ရပုံဟောသော မတ္တာပေတီဝတ္ထု၊ ပါ—၁၄၁၊ ဋ္ဌ—၇၆။

ဣဿာတရားနှိပ်စက်မှုကြောင့် ဆံပင်ကောင်းကို ပျက်စီးစေကြပုံ။ ။ဋ္ဌ—၄၃။ ။ ရဟန်းနှင့် ဒကာ၊ ရဟန်းနှင့်ဒကာမတို့ ပြိတ္တာဖြစ်နေကြပုံ၊ ရ—ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဣန္ဒြိယသဒ္ဒါဖြင့် စက္ခုစသည် ၆—ပါး၊ တနည်း ဟဒယဝတ္ထုကို ယူရကြောင်း။ ။ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀။

ဣန္ဒြေ ၂၂—ပါးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—၈၀။

ဣန္ဒြိယကထာ။ ။(သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅—ပါး) ပါ—၁၉၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၄။ ။ ၎င်းဣန္ဒြေ ၅—ပါး၏ စင်ကြယ်ကြောင်းကို ဟောထား၏။ ။၎င်း ၅—ပါး၌ သမုဒယ၊ အတ္ထင်္ဂမ၊ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ၊ ဤ ၅—ချက်၌အမှန်ကို မသိလျှင် သမဏ ဗြာဟ္မဏ မခေါ်နိုင်ကြောင်း၊ သိမှသာ ခေါ်နိုင်ကြောင်း၊ ပါ-၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၃၊ ၎င်း ၅—ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။သောတာပတ္တိ

ယင် သမ္မပ္ပဓာန်၊ သတိပဋ္ဌာန်၊ စတုဈာန်၊ အရိယသစ္စတို့၌ သဒ္ဓါ ဝီရိယ သတိ သမာဓိ ပညာတို့ အသီးအသီး အကြီးအမှူးဖြစ်ကြကြောင်း၊ ပါ—၂၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၇။ ။ဣရိယာဝါရ၊ ပါ—၂၁၃၊ ဋ္ဌ—၁၃၈။ ။စာရဝိဟာရနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၂၁၅၊ ဋ္ဌ—၁၃၉၊ ဣရိယာ ၈—ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အာဒိပတေယျဋ္ဌနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၄၂။ ။အာဒိဝိသောဓနဋ္ဌနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—၁၄၂။ ။အဓိမတ္တဋ္ဌနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—၁၄၂။ ။ပရိယာဒါနဋ္ဌ ပတိဋ္ဌာပကဋ္ဌ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၂၂၁၊ ၂၂၂၊ ဋ္ဌ—၁၄၄။ ။ဣန္ဒြိယသမောဓာန်၊ ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၄၊ သမာဓိရကြောင်း၊ ၇-ပါး။ ။ဝိပဿနာဉာဏ်ထင်မြင်ကြောင်း ၉-ပါး၊ ပုထုဇဉ် သေက္ခ ဝီတရာဂ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး ခွဲဟောထား၏။ ။ဣန္ဒြိယအာဓိပတေယျဋ္ဌ (အဓိမတ္တဋ္ဌ ခဏ်း) ဝိဓမာဂ္ဂကထာ၊ ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၂။

ဇာတကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၊ ဆုံးမခက်သော ရသေ့ ဆင်နင်း၍သေရပုံ။

ဣန္ဒြေစောင့်စည်းရကျိုး။ ။ဣန္ဒြေစောင့်စည်း၍ဘီလူးစားမခံရဘဲ မင်းဖြစ်ရပုံ ဟောသော တေလပတ္တဇာတက၊ ပါ—၂၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၀။ ။ဘီရုက ဇာတက၊ ပါ—၃၁၊ ဋ္ဌ—၄၉၄။

ဣန္ဒြိယဇာတက။ ။ပါ—၁၈၂၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၃၈၊ မိန်းမဖျက်၍ ဈာန်ပျက်စီး ရသော ရသေ့။

ဣလ္လိသဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၆၊ အတိတ်ဝတ္ထု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုမှာ မစ္ဆရိယသေဋ္ဌေးအကြောင်းဖြစ်၏။

ဣသာတရားနှိပ်စက်ခံရသော (လောသကတိဿမထေရ်အလောင်း) လောသက ဇာတက၊ ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—၂၅၁။

ဣသိသိင်္ဂရသေ့ဝတ္ထု။ ။အလမ္ဗုသာနတ်သမီး လာရောက်၍ ဖျက်ဆီးပုံ ဟောသော အလမ္ဗုသာဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၆၁။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဣဋ္ဌနနဝကကထာ။ ။၂—ပါ၊ ၄၀၄၊ ဋ္ဌ—၄၉၅၊ တုန်လှုပ်စေတတ်သော မာန၊ မာနကြောင့် တုန်လှုပ်ပုံအခြင်းအရာ ၉-မျိုး။

ဣတောဒိန္နကထာ။ ။၅—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၉၊ ဤလူ့ဘဝကနေ၍ လှူဒါန်းသော ဝတ္ထုပစ္စည်းများကိုပင် ပြိတ္တာတို့ တိုက်ရိုက်ခံစားရ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓကထာ။ ။ပါ—၃၉၇၊ ဋ္ဌ—၂၅၆၊ ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓသည်သာ ဒုက္ခ၊ အခြား ဒုက္ခမရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဣန္ဒြိယကထာ။ ။ပါ—၄၂၆၊ ဋ္ဌ—၂၇၀၊ လောကီသဒ္ဓါသည် သဒ္ဓိန္ဒြေ မမည် စသည်ဖြင့် ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဣဒ္ဓိဗလကထာ။ ။ပါ—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၇၊ ဣဒ္ဓိအားနှင့် ပြည့်စုံလျှင် တကမ္ဘာလုံး တည်နိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဣဒ္ဓိကထာ။ ။၅—ပါ—၄၃၈၊ ဋ္ဌ—၂၇၆၊ ဣဒ္ဓိသည် အလိုရှိတိုင်းကို ပြီးစေနိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဣဿရိယ ကာမကာရိကာကထာ။ ။၅—ပါ—၄၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၈၄၊ ဘုရားလောင်းသည် အစိုးရခြင်းကိုအလိုရှိ၍ တစုံတခုသောအမှုကိုပြုခြင်းကြောင့် ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားရခြင်းစသော အပြစ်များကို ခံရ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ပဥ္စနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(ဥ)

ဥက္ကဋ္ဌမြို့မည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၁၀၊ ပါ—၀၂။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၉၇၊ ပါ—၃၄၆။

ဥက္ကာသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၄၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၉။ ။ဉ—နက်၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ပါ—၃၂၆၊ မူသာမုခ၊ ဒီပိက၊ အင်္ဂါရကပလ္လ၊ ကမ္မာရုဒ္ဒန၊ ဝါတဝေဂ။

ဥက္ကောဋနသုတ်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၅။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၄၁၁၊ ဋ္ဌ—၃၃၀၊ ဥက္ကောဋန—လာဘ်စားခြင်း၊ ဝဉ္စန—လှည့်ပတ်ခြင်း၊ နိကတိ—အတုပြုခြင်း၊ ဤပုဒ်များအဖွင့်။ ။သံ—၌ ဤအမှုမှ ရှောင်ကြဉ်သူတို့ နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။ ။၎င်းပုဒ်များအဖွင့် ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၂—၁၃။

ဥက္ကောင်းတိုင်း ပညာမရှိကြောင်း ဂါထာ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၀။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၆၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၀။

ဥဂ္ဂတာပနေသုပုဒ်အဖွင့်။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၄၉၊ ပါ—၄၀၄။

ဥစ္စာစောင့်တို့ကလည်း မြုပ်ထားသော ရွှေငွေစသည်ကို ပြောင်းရွှေ့ယူတတ်ကြကြောင်း။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၀၆၊ ပါ—၉။

ဥစ္စာသယန မဟာသယန သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်။ ။ဝေနာဂပုရသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၇၁၊ ဒိဗ္ဗ ဗြဟ္မ အရိယ သုံးမျိုးဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၀၃။ ။ဝိနယ—၃—ပါ—၂၀၁—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၃၆၉။ ။ဝိနယသင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၅၁—၄၅၂။ ။အဋ္ဌင်္ဂသီလခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။

ဥစ္စာဝစာနိတိ ဥစ္စနီစာနိ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၉။ ။မဟာနိဒ္ဒေသခုဒ္ဒကဘာနိ၊ အံ—၅ဋ္ဌ—၃၀၊ ပါ—၉၉။ ။ဟိနံဝါ ပဏီတံဝါ၊ သုတ္တ—ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၃။ ။ပါ—၄၂၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။ထေရ—ပါ—၃၂၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၉။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၁၅။ ။ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၃၊ ဥစ္စာဝစေဟိတိ နာနာဝိဓေဟိ။ ။အံ—၆—ဋ္ဌ—၁၀၄၊

ပါ—၂၇၆။ ။ဝိ—၃—ပါ—၉၉၊ ဠ—၂၇၄" ။အဘိ—၅—ပါ—၇၇၊ ဠ—၁၄၄၊ ဥစ္စာဝစာတိ ဥတ္တမ ဟီနဘာဒေတာ ဥစ္စာစ အဝစာစဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။

ဥစ္ဆင်္ဂပညာနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၃၅၊ ဠ—၆၄။ ။အံ—၃—ပါ—၁၂၀၊ ဠ—၉၇၊ အဝကုဇ္ဇသုတ်၊ တရားနာခဏ်း၌ ရှိ၏။

ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ နိဒ္ဒေသ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၄၀၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၅၇၊ အကျဉ်း။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၄၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ၂—မျိုးကိုစ၍ ယူလာကြပုံပြဆိုခဏ်း။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၃၀၊ ဠ—၁၁၀။ ။ဒီဃနခသုတ်၊ ပဏ်—၂—ပါ—၁၆၅၊ ဠ—၁၄၁၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။သဿတဒိဋ္ဌိ ခဏ်း၌လည်း များစွာရှိ၏။

ဥဇုစ သုဟုဇုစ ၂—ပုဒ်ကို ဖွင့်ပြပုံ။ ။(မေတ္တာသုတ်တွင်ပါသောပုဒ်) ခုဒ္ဒက—ပါ—၁၀၊ ဠ—၂၀၄" ။သုတ္တ—ပါ— ၃၀၀၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁၈၁။ ။ဥဇုကတာပုဒ် အဖွင့်၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၄၊ ဠ—၁၇၅—၁၉၅" ။အကောက် သုံးမျိုးခဏ်း၌လည်း တွဲလျက်ရှိတတ်၏။

ဥဋ္ဌာနဖလူပဇီဝိတာဒိနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၄—၁၅၀—၁၅၉၊ ဠ—၇၇" ။အံ—၄—ပါ—၄၅၂၊ ဠ—၃၃၇၊ ဥဋ္ဌာနဖလသုတ်၊ အသက်မွေးမှုနှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ အ—ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ဥတ္တရကုရုကာဒိဂမနပဉှ။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၉၁၊ မြောက်ကျွန်းစသည်သို့ဤခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်ပင် သွားနိုင်ကြောင်းရှင်းပြခဏ်း။

ဥတ္တရိကရဏီယပဉှ။ ။ပါ—၁၄၀၊ ပြုလုပ်ဘွယ်ကိစ္စ မကုန်သေး၍သာ ဝါတွင်း သုံးလတွင် တပါးတည်း နေသည်ဟု အထင်ရှိ မေးလျှောက်သည်ကို မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

ဥတ္တရာသေဋ္ဌေးသမီးဝတ္ထု။ ။ဥတ္တရာဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၁၆၊ ဠ—၅၉" ။ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်—၁၉၆၊ ထောပတ်ပူဖြင့်အလောင်းခံရရာ မေတ္တာတန်ခိုးကြောင့် မပူလောင်ကြောင်း။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၉၀၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၂၀၆၊ (သမာဓိဝိပ္ဖါရိဒ္ဓိကိုပြဆိုခဏ်း)။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၉။ ။အံ—၁—ပါ—၂၇၊ ဠ—၃၄၂၊ ဤ၌ ဥတ္တရာ နန္ဒမာတာ ဟု ရှိ၏၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဈာယီနံ ယဒိဒံ ဥတ္တရာ နန္ဒမာတာ။

ဥတ္တရ(ပါယာသိ)ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၂၇၇၊ အလှူရှင် ပါယာသိ ဘုရင်ခံထက် ဝေယျာဝစ္စပြုသူ ဥတ္တရလုလင်က တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ မြင့်မြတ်စွာဖြစ်ရပုံ၊ ပါယာသိဘုရင်ခံကား စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌သာ ဖြစ်ရ၏။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၄၀၂။

ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာဒိဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၉၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၇။ ။အံ—၁—ပါ—၈၊ ဋ္ဌ—၄၄။ ။၁၀—ပါ—၃၂၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၄။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၁၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၄။

ဥတ္တိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၈၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၄၊ မိကျောင်းဘဝတွင် လှေသဖွယ် ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်ကို မြစ်တဘက်ကမ်းသို့ ပို့ပေးခဲ့ရကျိုး။

ဥတ္တမပုရိသမည်ပုံ။ ။အံ—၁၀—ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၉၊ ပဋ္ဌာဂ်သုတ်၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။ဂါထာ—ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၆။ ။ဣတိ—ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ကလျာဏသီလသုတ်။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၇၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၆၊ ၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၇၆။ ။သတ္တဋ္ဌာနသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၅။

ဥတု ၃ ပါး, ၆ ပါး ရေတွက်ပြပုံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၅၆။

ဥတု၊ ဥတုသမုဋ္ဌာန၊ ဥတုပစ္စယ၊ ဥဘုပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာန၊ ဥဘုပစ္စယ အာဟာရ သမုဋ္ဌာန၊ ၅—ချက်ခွဲပြပုံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၅၁။ ။(ဒု—တ—စ) သုံးချက်ခွဲပြပုံ၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၇၇။

ဥတုညီမျှမှ ခန္ဓာကိုယ်ကျန်းမာ၏၊ ခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာမှ စိတ်ချမ်းသာ၏၊ စိတ်ချမ်းသာမှ ထိုးထွင်း၍သိနိုင်ကြောင်း။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၃၄။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၂၊ သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာတော်ကို ဟောရခြင်း အကြောင်းနှင့်စပ်၍ ပြဆိုထားသော အခဏ်းတိုင်း၌ရှိ၏။

ဥဒကရဟဒူပမနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၇၆။ ။ဥဒကရဟဒသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၁၉၊ ဋ္ဌ—၃၂၇၊ ရေအိုင်ဥပမာပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး၊ အဘိ—ရေအိုင် ခဏ်း၌ အကျယ်ရေးလတ္တံ့။

ဥဒကူပမာသုတ်။ ။အံ—၇—ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။ ။သတ္တကပုဂ္ဂလပညတ္တိ၊ အဘိ—၄—ပါ-၁၈၁၊ ဋ္ဌ-၁၀၁၊ ရေထဲငုပ်ချည် ပေါ်ချည်စသော ပုဂ္ဂိုလ် ၇—မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။

(၁) တကြိမ်ငုပ်ပြီးနောက် ပေါ်မလာသောပုဂ္ဂိုလ်····နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။
(၂) ပြန်ပေါ်ပြီးနောက် ပြန်ငုပ်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်····ဒေဝဒတ္တ ကောကာလိက ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များ။
(၃) ပေါ်ပြီးနောက် ရပ်နေသောပုဂ္ဂိုလ်····သဒ္ဓါ, ဝီရိယ, ပညာ, စသည်တို့ မတိုးတက်သောပုဂ္ဂိုလ်။
(၄) ပေါ်ပြီးနောက်ကူးခပ်ရန်လမ်းကိုကြည့်သော ပုဂ္ဂိုလ်····သောတာပန်။
(၅) ကြည့်ပြီးနောက် ကူးခပ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်····သကဒါဂါမ်။
(၆) ကူးခပ်ပြီးနောက် ထောက်တည်ရာရ၍ရပ်နေသောပုဂ္ဂိုလ်....အနာဂါမ်။
(၇) ကမ်းပေါ်ရောက်ပြီးနောက် ချမ်းသာစွာနေသောပုဂ္ဂိုလ်····ရဟန္တာ။

ဥဒကသတ္တဇီဝ ပဥှ။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၂၅၁၊ ရေ၌ အသက်ဝိညာဉ် မရှိကြောင်း ရှင်းပြချက်။

ဥဒယမာဏာဝပုစ္ဆာ နိဒ္ဒေသ။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၄၃၊ အဝိဇ္ဇာစသည်ကို ဖျက်ဆီးနိုင်ရန် နည်းပေး ဟောထား၏။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၄၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၅၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းမေး၍ ဖြေထား၏။

ဥဒဏ္ဍောတိ ဥဒအဏ္ဍော၊ ဥဋ္ဌာရပဉ္စောတိ အဏ္ဍော။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၅၀။

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏကထာ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၊ မာတိကာ။ ။ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၂၃၄၊ အကျယ်ပြဆိုချက်။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၉၆။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၆၅—၂၇၆၊ ဝင်းဉာဏ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်ကို အာရဒ္ဓဝိပဿက ပုဂ္ဂိုလ်ဟုခေါ်ရကြောင်း၊ ၂၆၉။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၉၇။ ။ဝင်းဉာဏ်ပွားများ ရကျိုး ဂါထာများ အညွှန်း၊ ဋီကာ—ဋ္ဌ—၁၆၆။ ။မူရင်းမှာ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇၄—၃၇၅။ ။ဝင်းဉာဏ်မြင်မှုကြောင့် ပယ်သော ဒိဋ္ဌိများ၊ ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၇—၂၃၀။

ဥဒရသံယတပဥှ။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၂၁၉၊ ဝမ်းစာမလုံလောက်လျှင် အကုသိုလ် အမျိုးမျိုးကို ပြုတတ်ကြကြောင်း။

ဥဒါန် ဥဒါနေသိ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ—၁—ပါ—၂၃၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၂။ ။ အံ—၂—ပါ—၆၇၊ ဋ္ဌ—၄၂။ ။၅—ဋ္ဌ—၇၀။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၊ ပီတိသောမနဿ ဟု တရားကိုယ် ကောက်ပြထား၏။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၅၀။

ဥဒါယိမထေရ် ၃–မျိုးကို ခွဲခြားပြပုံ။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၀။ ။ ဒီဃ–၃–ပါ–၉၅၊ ဋ္ဌ–၀၇၊ (လာဠုဒါယီ၊ ကာဠုဒါယီ၊ မဟာဥဒါယီ။)

ဥဒေနမင်းဝတ္ထု။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၂၃။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၄၊ (ဤဋ္ဌ ဥတေနဟု"တ"နှင့်ရှိ၏၊"တ"နှင့် အရှိများ၏)။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၇၆၊ဋ္ဌ–၃၄၆၊ သာမာဝတီမိဖုရားတို့ မီးလောင်ခံရခြင်း အကြောင်းအတိတ်ဝတ္ထုကို ပြန်ဟော ထား၏။ ။သဋ္ဌာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၉၊ ၄င်းမင်းက အသျှင်ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒွါဇ မထေရ်အား ပရွက်ဆိတ်နီများဖြင့် (ဝါ–ခါချဉ်ကောင်များဖြင့်)ကိုက်စေရန် ပြစ်မှားမိပုံ။ ။ဂုဟဋ္ဌကသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၉၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၁။ ။ အတိတ်ကလည်း ရသေ့ရဟန်းတို့ကို ညှဉ်းဆဲခဲ့ဘူးပုံ ဟောသော မာတင် ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၇၆။

ဥဒ္ဒစ္စ ကုက္ကုစ္စ နီဝရဏကို ပယ်နိုင်ရန်အကြောင်း ၆ ပါး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၇၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၉။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၀၃။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၉။ ။ ဋ္ဌတိ–ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–၃၄၂။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၇၁၊ ပါ–၂၃၀။ ။အဘိ– ၂–ပါ–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–၂၆၁။

ဥဒ္ဒဂ္ဂိက သောဝဂ္ဂိက စသောပုဒ်များအဖွင့်။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၄၆။ ။ အံ–၄၊ ဋ္ဌ–၃၁၄။

ဥဒ္ဒံ အဓော သဗ္ဗဓိ ဝီတရာဂေါ စသောဂါထာကို ဒေသနာဟာရစသော ဟာရ ၁၆–ပါးဖြင့် ဝေဘန်ဟောပြခဏ်း။ ။ပေဋက– ပါ–၂၀၄။

ဥဒ္ဒံ အဓော တိရိယံ မဇ္ဈေ ပုဒ်များကို ဖွင့်ဟောထားပုံ။ ။စူဠနိ–ပါ–၇၀၊ ၁၀၀၊ ၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၂၃။

ဥပသမာနုဿတိကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၄။

ဥပ္ပဇ္ဇတိဇာနနပဥှ။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၇၆၊ ပ–ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ဥပနိသာတိ ကာရဏံ။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၉၄၊ ပါ–၂၆။ ။ဗလဝကာရဏံ၊ ဋ္ဌ– ၃၉။

ဥပသိဝမာဏဝပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၀၁၊ ဋ္ဌ–၂၇။ ။သုတ္တ–ပါ– ၄၃၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၀၊ အာကိဉ္စညာယတနစျာန်မှ လွန်မြောက်၍ မဂ်ဖိုလ် ရရန် နည်းပေးဟောထား၏။

ဥပပရိက္ခသုတ်။ ။ဤတိ—ပါ—၂၅၀၊ ဌ—၂၀၃၊ သင်္ခါရ တရားတို့ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရန် ဟောထား၏။

ဥပက အာဇီဝကနှင့် ဘုရားရှင် တွေ့ဆုံခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၂၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၉၃၊ ၎င်းဥပကကြီးသည် ဆာဝါဟူ၍ ခေါ်နေကြသော စာပါသတို့သမီးကလေးနှင့် ပေါင်းသင်းပြီး သုဘဒ္ဒအမည်ရှိသော သားတယောက်ရပြီးနောက် ဘုရားရှင်ထံရောက်ပြီး အနာဂါမ်ဖြစ်သွား၏၊ ယခုအခါ အဝိဟာဘုံရောက်၍ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားလေပြီ။ ။ပဏ်—၂—ဌ—၂၉၄။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၉၄။ ။ထေရီ—ဌ—၂၃၀။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၀။ ။ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄၉၊ ဘုရားရှင်က ဆရာမရှိကြောင်း ပြောပြပုံဂါထာ။ ။ ဝိ—၃—ပါ—၁၁၊ ဌ—၂၄၅။

ဥပက္ကိလေသသုတ်။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၁၉၁၊ ဌ—၁၄၄၊ ကောသမ္ဗီရဟန်းတို့၏ အမိကရုဏ်းကြောင့် ရန်ငြိမ်းအေးရန်နှင့် ဘုရားလောင်းဘဝက စိတ် ညစ်နွမ်းကြောင်း ၁၁—ပါးကို ပြန်ဟောထား၏။ ။အံ—၄—ပါ—၃၆၃၊ ဌ—၃၀၇၊ လ၊ နေ၊ ရဟန်းတို့၏ အညစ်အကြေးလေးမျိုးစီ ဟောထား၏၊ ရဟန်းတို့ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ဥပက္ကိလေသဉာဏနိဒ္ဒေသ (အာနာပါနသတိ ကထာ) ပဋိသံ—ပါ—၁၆၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၇၂၊ သမာဓိ၏ ဘေးရန် ၁၀—ပါးကို ဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၃၄၊ ဌ—၂၀၊ တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်, ဗုဒ္ဓ၏အကျင့်များ၌ ညစ်နွမ်းကြောင်း, စင်ကြယ်ကြောင်းများကို ဟောထား၏။

ဥပပ္ပဇ္ဇမာန၊ ဥပပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဥပပ္ပန္န အဓိပ္ပါယ် (ဘုရားရှင်နှင့် စပ်၍ ဖွင့်ပြထားပုံ)။ ။ ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၅။ ။အံ—၁—ဌ—၇၆။ ။၄—ဌ—၂၅၄။ ။ ပဋိသံ—ပါ—၃၅၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၃။ ။နိဒါန—သံ—ဌ—၄၄။ ။အံ—၁၀—ဌ—၂၉၅။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၁၅၇၊ ပါ—၅၀။ ။ဤတိ—ပါ—၂၄၀၊ ဌ—၂၄၉၊ သာဝကတို့နှင့်စပ်၍လည်း ဖွင့်ပြထား၏။

ဥပပ္ပတ္တိ ၄—မျိုး။ ။(သုတ်တသုတ်ကို ဟောတော်မူခြင်းအကြောင်း လေးမျိုး) အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၅။ ။သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၂—၁၄၂၊ အတ္တဇ္ဈာသယ၊ ပရဇ္ဈာသယ၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ ပုစ္ဆာဝသိက။

ဥပမိ ၄—မျိုး။ ။(ခန္ဓုပမိ၊ ကိလေသုပမိ၊ အဘိသင်္ခါရုပမိ၊ ကာမုပမိ) ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀။ ။၃—ပါ—၂၀၀၊ ဌ—၂၁၄။ ။သဂါထာ—သံ—

ပါ—၆၊ ဌ—၃၀။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၈၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၊ ဒု—အုပ်—၁၅၉။ ။ ဣတိ—ပါ—၂၄၂၊ ဌ—၂၃၁။ ။ပါ—၂၄၈၊ ဌ—၂၄၇၊ အရကောက်၊ ဥပဓီတိ ဟိ အတ္တဘာဝေါ ဝုစ္စတိ။ ။ပါ—၂၀၈၊ ဌ—၈၅၊ ဥပဓိ ဝုစ္စန္တိ ခန္ဓာ။ ။ သုတ္တ—ပါ—၃၉၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၂၊ ။ဝိမာန—ဌ—၁၄၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၁၊ ဌ—၈၈၊ ပါ—၂၁ ၌—ဥပဓိ ဝုစ္စန္တိ ကိလေသာစ ခန္ဓာစ အဘိသင်္ခါရာစ၊ ၎င်းဥပဓိလေးပါးကိုပယ်ရန်၊ ပဋ်—၂—ပါ—၁၁၆၊ ဌ—၁၁၈။ ။ဥပဓိံ ဟိ ပဋိစ္စ ဒုက္ခမိဒ သမ္ဘောတိ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၃၅၊ ဌ—၂၄၇။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၁၅၊ ဌ—၁၉၂။ ။ပေဋက—ပါ—၁၈၆။ ။တကျပ္ပမိစသည် ၁၀—ပါး၊ စူဠနိ—ါ—၆၉—၁၂၃၊ ဌ—၂၀။

ဥပန္န ၄—မျိုး။ ။၂—နည်း၊ ဝတ္တမာနုပ္ပန္န၊ ဘူတာပဂတုပ္ပန္န၊ ဩကာသကတုပ္ပန္န၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္န။ ။သမုဒါစာရုပ္ပန္န၊ အာရမ္မဏာဓိဂဟိတုပ္ပန္န၊ အဝိက္ခမ္ဘိတုပ္ပန္န၊ အသမူဟတုပ္ပန္န။ ။မဂ်က ကိလေသာကို ပယ်သည်နှင့်စပ်၍ ပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊ ဌ—၁၀၀။ ။၂—ပါ—၂၁၆၊ ဌ—၂၈၅။ ။ပဋ်—၂—ပါ—၂၀၃၊ ဌ—၁၇၃။ ။အံ—၁—ဌ—၃၈၄၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၄—၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၂၈—၃၃၀။ ။ပဋိသံ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၈—၁၆၀။

ဥပန္နသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊ ဌ—၁၁၉၊ ဥပ္ပန္နသဒ္ဒေါ ပနေသ အတီတေ ပဋိလဒ္ဓေ သမုဋ္ဌိတေ အဝိက္ခမ္ဘိတေ အသမုစ္ဆိန္နေ ခဏတ္တယဂတေတိ အနေကေသု အတ္ထေသု ဒိဿတိ။

ဥပမာယမိမေကစ္စေ၊ အတ္ထံ ဇာနန္တိ ပဏ္ဍိတာ ဧသောဂါထာ။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၅၅၊ ဌ—မ—အုပ်—၂၆၉။ ။ပါ—၂၆၄၊ ဌ—သ—အုပ်—၁၂၄။ ။ စုဏ္ဏိယ၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၄၇၅။ ။ပဋ်—၂—ပါ—၄၆။ ။အံ—၁၀—ပါ—၄၁၄။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၆၃—၂၆၈။

ဥပယ ၂—မျိုး။ ။(တဏှုပယ၊ ဒိဋ္ဌုပယ) နိဒါန—သံ—ပါ—၂၅၇၊ ဌ—၃၁။ ။ မဟာနိ—ပါ—၆၂၊ ဌ—၁၈၄၊ ဥပယောတိ တဏှာဒိဋ္ဌိနိဿိတောဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဥပယသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၄၃၊ ဌ—၂၅၀၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိ တို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းအပြစ်၊ မစွဲလမ်းခြင်းအကျိုးကို ဟောထား၏။

ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၆၊ ဌ—၂၆၆၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၀၊ နန္ဒလုလင်က ဖျက်ဆီး၍ ၎င်းလုလင်မြေမျိုကြောင်း,

ရဟန္တာတို့ ကာမဂုဏ်ကို မခံစားတော့ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ ဒု—အုပ်—၄၁၀။ ။ထေရီ—ပါ—၄၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၉၀၊ ဣဒ္ဓိမန္တအရာ၌ တေဒဂ် ရ၏၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဣဒ္ဓိမန္တီနံ ယဒိဒံ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ။ ။ လူပြီးသော ကြာပန်းကို ခေတ္တပြန်ယူလိုက်သောကြောင့် ပဒုမဝတီမိဖုရား ဖြစ်စဉ် ခေတ္တဒုက္ခတွေ့ရသေးပုံ။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၂၉—မှ—၂၃၆—အထိ၊ ဥမ္မာဒန္တီသေဌေးသမီးမှာလည်း ၎င်းထေရီအလောင်းပင် ဖြစ်၏။ ။ အသျှင်ရာဟုလာ ထေရ်အလောင်းနှင့်လည်း ဘဝများစွာ အတူဖြစ်ခဲ့ဘူး ကြောင်း ဂါထာ၊ အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၃၀။ ။ဘုရားလောင်းအတွက်လည်း အသက်စွန့်ပေါင်း များခဲ့ကြောင်း ဂါထာများ၊ ၂၃၁။

ဥပဝါဏတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၂၅၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၃၊ အပေါ်ရုံကို တံခွန်လုံးလုပ်၍ လှူခဲ့ရကျိုး။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၇၀—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀—၂၉၇။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၁၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၀၊ တန်ခိုးကြီးခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြန်ဟောထား၏။

ဥပသမ္ပဒ ၈—မျိုး။ ။အံ—၂—ဋ္ဌ—၆၆။ ။ဝိ—၁—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၆၊ ဧဟိဘိက္ခုပသမ္ပဒါ၊ သရဏာဂမနူပသမ္ပဒါ၊ ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါ၊ ပဥှာဗျာကရဏူပသမ္ပဒါ၊ ဂရုဓမ္မပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါ၊ ဒူတေနူပသမ္ပဒါ၊ အဋ္ဌဝါစိကူပသမ္ပဒါ၊ ဉတ္တိစတုတ္ထကမ္မူပသမ္ပဒါ။ ။၄—မျိုး၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၃၉။ ။ဒူတေနူပသမ္ပဒါ၊ ဝိ—၄—ပါ—၄၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၁။ ။ဘုသံ သမ္ပန္နာတိ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ဝိဂ္ဂဟ၊ ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၈၇။ ။ဥပသမ္ပန္နေါနာမ ဥပရိ ဘာဝံ သမာပန္နော၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၁၆၊ ပါ—၂၅၄။

ဥပသေနဝင်္ဂန္တ ပုတ္တမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁—ပါ—၂၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၁၊ အကျယ်ပြဆို ထား၏၊ (ကွဲရဲ့သည့် ပါးစပ်က ချီးမွမ်းလာအောင် ကျင့်တော်မူ၏၊ နမူနာ ယူစရာ)။ ။ဝိ—၁—ပါ—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၅။ ။ဝိ—၃—ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—၂၆၅။ ။ထေရ—ပါ—၃၀၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၂၊ အံ—၁—ပါ—၂၅—၌ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ သမန္တပါသာဒိကာနံ ယဒိဒံ ဥပသေနော ဝင်္ဂန္တပုတ္တော။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၊ ဆွမ်းနှင့် ပန်းထီး လှူရကျိုး။ ။မြေထိရုံမျှဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် စံရကြောင်း၊ ဥပသေန အာသီဝိသသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—၁၄။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၃၁၊ ဋ္ဌ—၂၄၂၊ ဥဒါန်းကျူးပုံ။

ဥပ္ပါဒေါ၊ ဝယော၊ အညထတ္တံ ပညာယတိ (ဥပါဒ် ဌီ ဘင်)။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၃၁၊ ဌ-၂၄၅။ ။သခ်ဘလက္ခဏာသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၅၀၊ ဌ-၁၃၇။ ။တီဏိ သင်္ခတလက္ခဏာနိတိ ဥပ္ပါဒေါ ဝယော ဌိတိ၊ ပေဋက-ပါ-၃၃၄။

ဥပဒါနဝါရဝဏ္ဏနာ (ဥပါဒါန်လေးပါး)။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၆၂၊ ဌ-၁-အုင်-၂၂၃။ ။ပါ-၉၅၊ ဌ-၃၁၈၊ အကျယ်ပြ။ ။နိဒါန-သံ-ပါ-၂၄၅၊ ဌ-၁၃။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၅၅၊ ၅၆၊ ဌ-၁၇၄။ ။အရကောက်၊ ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၁၂၄၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၂။ ။ဥပါဒါနဂေါစ္ဆက၊ အဘိ-၁-ပါ-၂၄၀၊ ဌ-၄၁၅။ ။ဥပါဒါနနိဒ္ဒေသ၊ ၂-ပါ-၁၄၃၊ ဌ-၁၇၂၊ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဝိဘင်္ဂ)။ ။ပါ-၃၀၉။ ။ဥပါဒါန် ၂-မျိုး၊ (ဂဟဏူပါဒါန၊ ပစ္စယူပါဒါန) ပဏ်-၁-ပါ-၂၁၂၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၆၂။ ။ဥပါဒါန်လေးပါးမှ ကင်းလွတ်စေနည်း၊ ပဋိသံ-ပါ-၂၄၂၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၉။ ။ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ နေတ္တိ-ပါ-၉၆၊ ဌ-၁၉၉။ ။သဗ္ဗုပါဒါနက္ခယာ နတ္ထိ ဒုက္ခဿ သမ္ဘဝေါ၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၃၆၊ ဌ-၂၄၇။ ။ပေဋက-ပါ-၁၀၆။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၁၅၊ ဌ-၁၉၃။

ဥပါလိမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၅၊ ဌ-၂၄၁၊ အကျယ်ပြ။ ။ထေရ-ပါ-၂၆၁၊ ဌ-၁-အုပ်-၄၆၃၊ သံဃာ့အာရာမ် လူရကျိုး။ ။အပ-ပါ-၁-အုပ်-၄၁၊ ဌ-၁-အုပ်-၃၀၈၊ မာနကြီးခဲ့သောကြောင့် ကျွန်ဖြစ်ရပုံကိုလည်း ပြန်ဟောထား၏။ ။ဓမ္မ-ဌ-၁-အုပ်-၈၈။ ။ဝိ-၄-ပါ-၃၃၈၊ ဌ-၁၁၀၊ သာသနာတော် ဝင်လာပုံ။ ။ဥပါလိသုတ်၊ အံ-၁၁-ပါ-၄၂၀၊ ဌ-၃၃၂၊ ဝိနယဓရရာထူးကိုပေးအပ်တော်မူလိုသောကြောင့် အရညဝါသကို ခွင့်ပြုတော်မမူကြောင်း ဟောထား၏။ ။အံ-၁၀-ပါ-၂၅-၌ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဝိနယဓရာနံ ယဒိဒံ ဥပါလိ။ ။၎င်း၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ မထေရ်မှာ ကပ္ပိတမထေရ် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝိ-၂-ပါ-၄၀၅၊ ဌ-၂၁၆။

ဥပါသကာဝိမိကထာ။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၂၀၊ ဌ-၁-အုပ်-၁၄၀၊ ဥပါသကာတို့ မှတ်သားဘွယ် အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ဥပါသကာမည်ပုံနှင့် ဥပါသကာတို့၏ ဂုဏ်များ၊ မဟာနာမသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၃၄၄။ ။ဥပါသကာဝဂ္ဂ၊ အံ-၅-ပါ-၁၇၇၊ ဌ-၆၁၊ ကံ ၅-ပါး လွန်ကျူးသူ ကြောက်ရွံ့၍ စောင့်ရှောက်သူ ရဲရင့်ကြောင်း။ ။မဟာနာမသုတ်၊ အံ-၈-ပါ-၅၅ ၅၆၊ ဌ-၂၂၃၊ ဥပါသကာမည်ပုံ၊ သီလဝန္တဖြစ်ပုံ၊ သူကျိုး ကိုယ်ကျိုး ဆောင် မဆောင်

ခဲ့ပြုထား၏။ ။ဇီဝကသုတ်၊ ပါ—၅၇။ ။စူဠာလသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၆၂။ ဥပါသကာစဏ္ဍာလ (ဆိုး) ဥပါသကာပုဏ္ဍရိက (ကောင်း) ခဲ့ဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၃၁၀။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၀၊ ဥပါသကာယုတ်မြတ်ကို ခဲ့ပြုထား၏။ ။ဥပါသကာတို့ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တိုးပွားကြောင်း များကိုဟောထားသော ဒုတိယပရိဟာနိသုတ်၊ ပရာဘဝသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၁၆၊ ၄၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၂။ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။ ။ ဥပါသကာမည်ပုံနှင့်လိုက်နာရန်၊ ဝိမာန—ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။ဥပါသကာဂုဏ် ၁၀—ပါး၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၀၁။ ။ဥပါသကာ ၅၀၀—စီ အခြံ အရံ ရှိသူ ခေါင်းဆောင် ၇—ယောက်၊ မဟာသံ—ဋ္ဌ—၃၂၁၊ ဓမ္မဒိန္နသေဋ္ဌေး၊ ဝိသာခသေဋ္ဌေး၊ ဥဂ္ဂသူကြွယ်၊ စိတ္တသူကြွယ်၊ ဟတ္ထက အာဠဝကမင်းသား၊ စူဠအနာထပိဏ်သေဋ္ဌေး၊ မဟာအနာထပိဏ်သေဋ္ဌေး။ ။ဥပါသိကာမ အမည်များ၊ အံ—၈—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၅။

ဥပါသကာတို့ မရောင်းအပ်သောကုန် ၅ မျိုး။ ။ဝဏိဇ္ဇာသုတ်—အံ—၅၊ ပါ—၁၈၃၊ ဋ္ဌ—၆၂။ ။အံ—၂—ဋ္ဌ—၂၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၃၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၉။ ။ဥပါသကာဝိဓိကထာ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၁၉၊ ပါ—၈၀၊ ဥပါသကာတို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ၁—လက်နက်၊ ၂—လူ၊ ၃—အသားငါး စသည်၊ ၄—ခသေအရက်၊ ၅—အဆိပ်။

ဥပုသ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၂၆၂၊ ဋ္ဌ—၂၁၄။ ။ အံ—၃—ပါ—၁၄၁၊ ဋ္ဌ—၁၂၂၊ ရှေးက ဥပုသ်စောင့်ကြသောရက်များ ဂါထာနှင့် စတုမဟာရာဇ်နတ်များ လူ့ပြည်သို့ လှည့်လည်၍ ကောင်းမှုစာရင်း ကောက်ယူကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၁။ ။ဥပေါသထသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၁၉၃၊ ဥပုသ်သုံးမျိုး အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ဂေါပါလ၊ နိဂဏ္ဌ၊ အရိယာဥပုသ်သုံးမျိုး၊ ဥပုသ်စောင့်ကြသောအခါတွင် ရှေ့အနုဿတိ ၆—ပါးတွင် တပါးပါးကို နှလုံးသွင်းနေကြရန်, ရဟန္တာ၏သီလနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ မိမိ၏သီလကိုဆင်ခြင်ရန် ဟောထား၏၊စောင့်ထိန်းရခြင်း၏အကျိုးကိုလည်း ဟောထား၏။ ။ဥပုသ်ဆောက်တည်ရာ၌ နားလည်သူလူတို့ထံမှာလည်း ယူကောင်း၏ဆိုထားပုံ၊ အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၉၉၊၂၀၀၊ ဥပုသ်စောင့်သူတို့လိုက်နာရန်လည်း ညွှန်ပြထား၏။ ။ဥပုသ်စောင့်သူတို့မှာ ညတွင်တရားနာ၍ ကျောင်းဧရပ်တွင်ပင် အိပ်ကြပုံ ရှေးကစဉ်လာ၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၂၃။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ဧ—အုပ်။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၃။

ဥပုသ်ရက်များကို ခွဲခြားယူပြပုံ။ ။သုတ္တ-ပါ—၃၃၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၈။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၉၂၊ ဌ—၂၅၃။ ။ထေရီ—ပါ—၃၈၂၊ ဌ—၃၉။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၈—အညွန်း။ ။ဝိမာန—ဌ—၆၃၊ ပါ—၁၇၊ ဂါထာ။ ။ရှေးအခါက တလလျှင် ၆—ရက်စောင့်ကြ၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဇာတက—ဌ—တ—အုပ်—၄၂၃။ ။၈—ရက်ဟုဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၃၈။ ။ဥပုသ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်အခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။

ဥပုသ်ပြုရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။အသက်တမ်းရှည်သော ဝိပဿီဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် ၆—နှစ်မှ တကြိမ်၊ ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် ၆—လမှ တကြိမ် ဥပုသ်ပြုတော်မူကြကြောင်း၊အပ—ဌ—ဒု—အုပ်—၄၈၊ အံ—၁—ဌ—၂၀၄။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၇၇။ ။ရဟန်းတော်များ ဥပုသ်ပြုသည်ကို ပရိဗ္ဗိုဇ်တို့ အထင်လွဲနေကြပုံ။ ။အံ—၃—ဌ—၁၇၄။ ။ဥပုသ်ပြုသွားရန် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် တိုက်တွန်းပေးရသော မဟာကပ္ပိနမထေရ်၊ ဝိနယ—၃-ပါ—၁၄၃။

ဥပုသ်ဆောက်တည်ရသောအကျိုးများ။ ။နေ့ထက်ဝက် ဥပုသ်ဆောက်တည်ရသောကောင်းမှုကြောင့်ရုက္ခဗိုဝ်းနတ်ဖြစ်သောဝတ္ထု၊ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၉။ ။အံ—၃—ဌ—၃၃၃။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၁။ ။ဂင်္ဂမာလဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၉၊ ဌ—ဘ—အုပ်—၄၂၂—ဥဒယမင်း။ ။ကိံဆန္ဒဇာတက၊ ပါ—၃၅၈၊ ဌ—မ—အုပ်—၁၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ရကျိုး၊ သရက်သီးလှူရကျိုး၊ လာဘ်စားခြင်းအပြစ်များကို စုပေါင်းဟောထား၏။ ညဘက်တွင် မသတ်ဘဲရှောင်ကြဉ်ခဲ့ခြင်း ဥပုသ်ဆောက်တည်ခဲ့ခြင်း ကောင်းမှုကြောင့် ညအချိန်တွင် ကောင်းကျိုးကို ခံစားကြရပုံ၊ ၃—ဝတ္ထု၊ ပေတ-ပါ—၁၇၆၊ ၁၇၉၊ ဌ—၁၈၉ မှ ၁၉၆ အထိ။

ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၈၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၂။ ။မဟာသံ—ဌ—၂၀၀။ ။အံ—၁—ဌ—၄၀၂။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၄၂၊ ဌ—၃၈၄။ ။အဘိ—၂—ဌ—၂၇၂၊ ပါ—၂၀၇။

ဥပေက္ခာပါရမီဖြည့်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၁၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၃။ ။စရိယာ—ပါ—၄၁၉၊ ဌ—၂၅၉၊ မဟာလောမဟံသစရိယ၊ ကစ္ဆပဇာတက၊ ပါ—ပ-အုပ်—၈၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၄။ ။ဥပေက္ခာပါရမီဖြစ်နိုင်ရန် ဆင်ခြင်တော်မူခဏ်း၊ စရိယာ—ဌ—၂၈၃ မှ—၂၉၃—အထိ၊ ပါရမီ ၁၀—ပါးလုံး ဆင်ခြင်ခဏ်း အကျယ်။

ဥပေက္ခာ ၂ မျိုး။ ။(ဂေဟသိတ၊ နေက္ခမ္မသိတ) ပဏ်—၃—ပါ—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၈၇။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၂၃၊ ပါ—၂၂၂။ ။နာနတ္တာ နာနတ္တာသိကာ၊ ဧကတ္တာ ဧကတ္တာသိတာ ၂ မျိုး၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၆၃၊ ဋ္ဌ—၁၈၈။

ဥပေက္ခာ ၁၀ မျိုး။ ။(ချန်ခဏ်း)ပဋိသံ—ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၃။ ။ဥပေက္ခာဘာဝနာဝဏ္ဏနာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၅၅၊ ၃၁၀၊ အခု ကောက်ပြပုံ။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၁၈။ ။ဝိ—၁-ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၀။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၁၆၊ ပါ—၄၅။

ဥပေါသထသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—၅၀။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၃၈၊ ဋ္ဌ—၂၆၈။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၇။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၂၇၊ ပါ—၄၄၊ ဥပေါသထသဒ္ဒေါ သီလေ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာဒိ ဝိနယကမ္မေ ဥပဝါသေ ပညတ္တိယံ ဒိဝသေ ဒိဿတိ။

ဥဘယတ္ထသုတ်။ ။ဣတိ—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၇၅၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ အကျိုးများသော အပ္ပမာဒကို ဟောထား၏။

ဥရုစ္ဆဒမာလာမင်းသမီးဝတ္ထုအကျဉ်း။ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၂၅၁။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၆၊ ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်။

ဥရုဝေလတောမည်ပုံဖွင့်ပြခဏ်း။ ။အချို့နေရာ၌ (ဋ္ဌ)နှင့် ရှိ၏၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၀။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၆၃။ ။ဥဒါန—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၄။ ။ဝိ—၃—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၂၃၄။ ။ဥရုဝေလပါဋိဟာရိယကထာ၊ ပါ—၃၁၊ ဋ္ဌ—၂၅၂။

ဥရုဝေလကဿပမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၀။ ။ရသေ့ညီနောင်သုံးဦး အတိတ်ဝတ္ထု၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၇၀။ ။သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၉။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၇။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၁။ ။ရင်းတို့ကို တန်ခိုးပြတော်မူခဏ်း၊ ဋ္ဌ—၂၇၅။ ။ဝိ—၃—ပါ—၃၁၊ ဋ္ဌ—၂၅၂၊ မဟာနာရဒကဿပ ဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၀၅။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၃။ ။ဥဒါန—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၄။ ။ထေရ—ပါ—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၂၃၊ ၂၄၊ (တရားထူးရခဏ်းအကျဉ်း)။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅—၌ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ မဟာပရိသာနံ ယဒိဒံ ဥရုဝေလကဿပေါ။

ဥဿဒတရား ၇—ပါး။ ။မဟာနိ—ပါ—၅၅၊ ၁၈၈၊ သတ္တုဿဒ၊ ရာဂုဿဒ၊ ဒေါသုဿဒ၊ မောဟုဿဒ၊ မာနုဿဒ၊ ဒိဋ္ဌုဿဒ၊ ကိလေသုဿဒ၊ ကမ္မုဿဒ၊ ဋ္ဌ—၁၇၃၊ များခြင်းအနက်ဟော။

ဥဿဒငရဲငယ်။ ။၅—လုံးရှိကြောင်း၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—၁၆၀။ ။ ဂူထနိရယ—မစင်ဘင်ပုပ်ငရဲ၊ ကုက္ကုလနိရယ—ပြာပူငရဲ၊ သိမ္ဗလိဝန နိရယ—လက်ပံတောငရဲ၊အသိပတ္တဝနနိရယ သန်လျက်ရွက်တောငရဲ၊ ဝေတရဏီနိရယ—ကြေး သံရေပူချောင်းငရဲ။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၊ သင်မုန်းစက်ငရဲ၊ မိတ္တဝိန္ဒကဝတ္ထုတိုင်း၌ ရှိ၏။ ။၁၆—လုံးရှိကြောင်း၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၅။ ။ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၃၆။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၀၉—၌ ငရဲငယ်ပေါင်း ၁၂၈—လုံးရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။ငရဲငယ်ခဏ်း၌လည်း ရှိသေး၏။

ဥဠာရသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၄၁၊ ပါ—၁၃၈။ ။ သုံးနက်၊ ဝိမာန—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၉။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၃၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၉။ ။ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၄၅၊ ပါ—၃၀၀။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၅၊ ပါ—၁၀။ ။၃—ပါ—၈၂၊ ဋ္ဌ—၆၂။ ။ဥဠာရသဒ္ဒေါ မဓုရေ သေဋ္ဌေ ဝိပုလေ အာဂတော။ ။ဥဠာရာနိ ဥဠာရာနီတိ ပဏီတာနိ ပဏီတာနိ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၈၆။ ။ဥဠာရဝေဒေါတိ မဟန္တတုဋ္ဌိနော၊ ပဏ်—၂—ပါ—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၁၂၇။ ။ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၉၄၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၄။

ဦမိဘယသုတ်။ ။အံ—၄—ပါ—၄၃၈၊ ဋ္ဌ—၃၃၁၊ ဦမိဘယ၊ ကုမ္ဘီလဘယ၊ အာဝဋ္ဋဘယ၊ သုသုကာဘယ၊ သာသနာတော်၌ ဘေးကြီးလေးပါးကို ဟောထား၏၊ ရဟန်းတို့လူထွက်ကြောင်း ၄—မျိုးဟူလို။

(၁) သီတင်းသုံးဘော်တို့က နေထိုင်စားသောက်မှုစသည်ဖြင့် ဆိုဆုံးမသည်ကို မနာယူဘဲ အမျက်ထားကာ လူထွက်တတ်သောရဟန်း၊ ဦမိဘယန္တိခေါ ဘိက္ခဝေ ကောဓုပါယာသဿေတံ အဓိဝစနံ။

(၂) သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဆိုဆုံးမသည်ကို မနာယူဘဲ ချုတ်ချယ်လွန်းလှသည်ဟု စိတ်ဆိုးပြီး လူထွက်တတ်သော ရဟန်း၊ ကုမ္ဘီလဘယန္တိခေါ ဘိက္ခဝေ ဩဒရိကတ္တဿေတံ အဓိဝစနံ။

(၃) ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသူလူတို့ကို အားကျပြီး လူထွက်တတ်သော ရဟန်း၊ အာဝဋ္ဋဘယန္တိ ခေါ် ဘိက္ခဝေ ပဥ္စန္နေတံ ကာမဂုဏာနံ အဓိဝစနံ။

(၄) မာတုဂါမတို့ မလုံမခြုံဝတ်သည်ကို မြင်လျှင် ရာဂသောင်းကျန်းကာ လူထွက်တတ်သော ရဟန်း၊ သုသုကာဘယန္တိ ခေါ် ဘိက္ခဝေ မာတုဂါမဿေတံ အဓိဝစနံ။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥက္ကစေလမြို့ ခေါ်တွင်ခြင်းအကြောင်း ။၁–ပါ–၂၈၆၊ ဋ္ဌ–ဒု-အုပ်–၁၆၇။

ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ ပရိယာပုဏာတိ၊ ဓာရေတိ၊ သုံးမျိုးအထူး။ ။၃–ဋ္ဌ–၁၇၅။ ။ နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၇၀။

ဥစ္စာကုလ၊ မဟာကုလ ခွဲကောက်ပြပုံ။ ။၃–ပါ–၈၆၊ ဋ္ဌ–၆၇။

ဥဍ္ဍိယေယျာတိ ဥပ္ပတိတွာ ဂစ္ဆေယျ။ ။၂–ပါ–၂၇၊ ဋ္ဌ–၃၁။

ဥဒ္ဒေသဝိဘင်္ဂသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–၁၉၀၊ အာရုံ ၆–ပါး, ဈာန် ၄–ပါး, ခန္ဓာ ၅–ပါး၌ မစွဲလမ်းရန် စုံစမ်းဆင်ခြင်ရန် ဟောထား၏။

ဥပမာပေးထားခြင်း၌ အခြင်းအရာလေးမျိုးရှိကြောင်း။ ။၁–ပါ–၄၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၀။

ဥပါလိသုတ်။ ။၂–ပါ–၃၅၊ ဋ္ဌ–၃၆၊ နိဂဏ္ဌတို့က ကာယဒဏ် အပြစ်အကြီးဆုံး, ဘုရားရှင်က မနောကံ အပြစ်အကြီးဆုံးဟု ဥပါလိသေဋ္ဌေးကို ဘုရားရှင်ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဥဿောဠှီတိ သဗ္ဗတ္ထ ကတ္တဗ္ဗဝီရိယံ ဒဿေတိ။ ။၁–ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၃။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥက္ကစေလသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၄၁၊ ဋ္ဌ—၂၅၇၊ အဂ္ဂသာဝကတို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော်လည်း ဘုရားရှင်မှာ သောကပရိဒေဝ မဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုနှင့် တရားတော် (သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး) ကိုသာ အားကိုးရန် ဟောထား၏။

ဥဇ္ဈာနသညိသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၂၊ ဋ္ဌ—၆၁၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင်မှာမူ ပစ္စည်းကောင်းများကို သုံးစွဲ၍ တပည့်တို့ကိုမူ သန္တောသဖြစ်စေရန် ချီးမွမ်းတိုက်တွန်း၏၊ အပြောနှင့်အလုပ် မညီညွတ်ဟု နတ်များက ကဲ့ရဲ့သည်ကို ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ ၎င်းနတ်များက သည်းခံတော်မူရန် ပြန်၍တောင်းပန်ရပုံ။

ဥဋ္ဌိတသုတ်။ ။ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—၉၀၊ တဏှာယ ဥဋ္ဌိတော လောကော စသော ဂါထာ။

ဥဏ္ဏာဘဗြာဟ္မဏသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၉၁၊ဋ္ဌ—၂၇၇၊ စက္ခုန္ဒြေစသည် ၅—ပါးတို့ အသီးအသီး အာရုံယူကြပုံနှင့် မနိန္ဒြေ၏ မှီရာကိုမေး၍ ဖြေထား၏။ ။ ပါ—၂၃၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၉၊ အရဟတ္တဖိုလ် အကျိုးငှါ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို ပွားကြကြောင်း ဖြေထား၏။

ဥတ္တရသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၅၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၄၊ လောကာမိသကို စွန့်ရန် ဟောထား၏။

ဥတ္တိယသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၄၃၊ဋ္ဌ—၂၅၀၊ သီလ ဒိဋ္ဌိဇုကမှဥ် တည်၍ သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရန် ဟောထား၏။ ။ပါ—၁၇၊ဋ္ဌ—၁၆၀၊ ကာမဂုဏ် ၅—ပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင် ၈—ပါးကို အားထုတ်ရကြောင်း။

ဥဒကသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၀၄၊ ဋ္ဌ—၃၁၊ ဥဒကရသေ့ အထင်ကြီး ပုံနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးပွားလာပုံ ပျက်စီးပုံ ဟောထား၏။

ဥဒယသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၇၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၅၊ ပုနပ္ပုနံ ဇာယတိ မီယတိစ စသော ဂါထာ။

ဥဒါနသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၄၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၁၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ အနိစ္စ, ဒုက္ခ,အနတ္တ, သင်္ခတဟုသိလျှင် အနာဂါမ် ရဟန္တာဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ဘုရားရှင် ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံနှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ နိယျာနိကဖြစ်ပုံကို ဆင်ခြင်၍ အသီးအသီး ဥဒါန်းကျူးတော်မူကြပုံများ။

ဥဒါယိသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၇၉၊ ဌ—၁၀၇၊ ဗောဇ္ဈင်ပွားခြင်းကြောင့် ဥဒါယိ ထေရ်ကို ဘုရားရှင်က သာဓုခေါ်တော်မူပုံ။

ဥဒါယိသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၇၅၊ ဌ—၅၀၊ ဝိညာဏ် ၇—ပါးတို့ ဖြစ်ကြောင်းများ မရှိလျှင် ချုပ်လျှင် ၎င်း ၇—ပါးမရှိနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၅၆၊ ဌ—၁၇၅၊ ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယသံယောဇဉ် ၅—ပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၃၂၊ ဌ—၁၇၆၊ မာရ်နတ်က ဣတ္ထိဓုတ္တ တို့ကို မကြောက်သလောဟုမေး၍ မကြောက်ကြောင်း ဖြေထား၏။

ဥပစာလာသုတ်။ ။ပါ—၁၃၄၊ ဌ—၁၇၇၊ မာရ်နတ်က ၎င်းဘိက္ခုနီအား နတ်ပြည် ၆—ထပ်ကို တောင့်တရန် တိုက်တွန်းရာ လောက၏အပြစ်ကို ပြန်၍ပြောပြပုံ။

ဥပနိယသုတ်။ ။ပါ—၂၊ ဌ—၂၀၊ သတ္တဝါတို့ အသက်တိုလှပုံနှင့် ဇရာမရဏမှ လွတ်ကြောင်းကို ဟောထား၏။

ဥပ္ပထသုတ်။ ။ပါ—၃၅၊ ဌ—၈၈၊ ရာဂေါ ဥပ္ပထော အက္ခာတော စသော ဂါထာ။

ဥပဋ္ဌာနသုတ်။ ။ပါ—၁၉၉၊ ဌ—၂၆၃၊ နေ့အိပ်သော ရဟန်းကို နတ်ကလာ၍ သတိပေးခဏ်း၊ ထိုရဟန်းကား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ သို့သော် ရဟန္တာတို့ အိပ်ရပုံကို ရှင်းပြထား၏။

ဥပနိသံသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၂၆၇၊ ဌ—၄၉၊ အာသဝက္ခယ စသည်၌ အဝိဇ္ဇာ စသည်တို့၏ အကြောင်းကို ဟောထား၏၊ အာသဝက္ခယဖြစ်အောင် ကျင့်ရပုံကိုလည်း အကျဉ်းပြထား၏။

ဥပဝါဏသုတ်။ ။ပါ—၂၇၆၊ ဌ—၅၅၊ ဖဿကြောင့် သုခ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း။

ဥပယန္တိသုတ်။ ။ပါ—၃၃၉၊ ဌ—၁၁၄၊ သမုဒ္ဒရာပြည့်သည်ရှိသော် မြစ်ကြီးများ ပြည့်လျှံသကဲ့သို့ အဝိဇ္ဇာပွားစီးသည်ရှိသော် သင်္ခါရဖြစ်၏ စသည်ဖြင့် ဥပမာပေး ဟောထား၏။

ဥပတိဿသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၆၃၊ ဌ—၂၁၄၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား ချီးကျူးခဏ်း။

ဥပပတ္တိ ၂–မျိုး။ ။နိဒါန–ပါ–၃၆၇၊ ဠ–၁၂၀၊ (ပဋိလာဘ၊ နိဗ္ဗတ္တိ) အမျိုး ဇာတ်နှင့် စိတ်တို့ဖြစ်ပုံကို ဟီန မဇ္ဈိမ ပဏီတ ခွဲပြပုံ။

ဥပဿယသုတ်။ ။ပါ–၄၁၅၊ ဠ–၁၆၃၊ အသျှင်အာနန္ဒာရှေ့တွင် အသျှင်မဟာကဿပထေရ်အား တရားဟောရာ ထုလ္လတိဿာဘိက္ခုနီက အပ်ပြုတတ်သူထံ အပ်ရောင်းသလိုဟု ကဲ့ရဲ့ပုံ၊ ၎င်းဘိက္ခုနီမှာ ထိုသို့ကဲ့ရဲ့ဖြစ်ကြောင့် သာသနာမှ ယားပြီး လူဝတ်လဲရပုံ၊ (အသျှင်မဟာကဿပ၏ ဗုဒ္ဓပဋိဘာဂ ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုချက်။)

ဥပဝါဏသန္ဒိဋ္ဌိကသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၆၀၊ ဠ–၁၅၊ ·စက္ခုစသည်၌ ရာဂ ဖြစ်လျှင် ဖြစ်မှန်းသိသူကို သန္ဒိဋ္ဌိကဓမ္မမည်၏ဟု ဖြေထား၏။

ဥပစုသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၊ ဠ–၁၅၅၊ ဖြဟ္မစရိယ၌ ကလျာဏမိတ္တ က သာ အလုံးစုံသော အကျိုးကို ပြီးစေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဥပ္ပဋိပါဋိကသုတ်။ ။ပါ–၁၀၀၊ ဠ–၂၇၃၊ ဝေဒနိန္ဒြေ ၅–ပါးတို့၏ ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းကို ဟောထား၏။

ဥပဝါနသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၆၀၊ ဠ–၁၀၅၊ ဗောဇ္ဈင်ပွားလျှင်ချမ်းသာကြောင်း။

ဥပ္ပန္နသုတ်။ ။ပါ–၆၉၊ ဠ–၁၀၅၊ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းမှသာ ဗောဇ္ဈင် ၇–ပါး ရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ဥပဿုတိသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၁၀၊ ဠ–၃၂၊ တဏှာဖြစ်ပုံ ချုပ်ပုံဟောထား၏။

ဥပါဒါနသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၁၁၊ ဠ–၇၅၊ သံသရာစက်လည်ပုံ ပြတ်ပုံကို ဟောထား၏။ ။ဥပါဒါနိယသုတ်၊ သဠာ–ပါ–၃၀၉။

ဥပ္ပါဒသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၀၄၊ ဠ–၁၄၄၊ ခတ်ကြီးလေးပါးရှိလျှင် ဒုက္ခ ရှိကြောင်း။ ။ခန္ဓ–ပါ–၂၆၊ ဠ–၂၄၄၊ ခန္ဓာ ၅–ပါးရှိနေလျှင် ဒုက္ခရှိနေ ကြောင်း။

ဥပါဒါနိယသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၃၅၊ ဠ–၃၀၅၊ ခန္ဓာ ၅–ပါးကို ဥပါဒါနိယဓမ္မဟု ဟောထား၏။ ။ဥပါဒါနိယဓမ္မသုတ်၊ သဠာ–ပါ–၃၂၆၊ ဠ–၃၇။

ဥပါဒါပရိတဿနသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၄၊ ဠ–၂၄၁၊ ခန္ဓာ ၅–ပါး ၌ စွဲလမ်းမှု ထိုသူ ပူပန်ရတတ်ကြောင်း။ ။ဒု–သုတ်၊ ပါ–၁၆၊ ဠ–၂၄၂။

ဥပါဒါပရိပဝတ္တသုတ်။ ။ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၄၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးကို အရကောက်ပြပုံ၊ ပါ—၌ အကျယ်ဟောထား၏။

ဥပါဒိယမာနသုတ်။ ။ပါ—၆၁၊ ဋ္ဌ— ၂၅၀၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စွဲယူမှု ထိုသူ မာရ်နတ်နှောင်ဖွဲ့ခံရဘတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဥပါဒါယသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—၃၂၊ စက္ခုစသည်ကိုစွဲ၍ သုခ ဒုက္ခ ဖြစ်ပုံ ဟောထား၏။

ဥပ္ပါဒသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၀၆၊ ဘုရားရှင်တို့ သာသနာတော်တွင်း ၌သာ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅—ပါးတို့ဖြစ်ပေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဥပ္ပါဒသံယုတ္တ။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၀၊ ယော ခေါ ဘိက္ခဝေ စက္ခုဿ ဥပ္ပါဒေါ(ပ) ဇရာမရဏဿ ပါတုဘာဝေါ စသည်ဖြင့် ဟောထာ ၏၊ စက္ခာယတနစသည် ၆—ပါးရှိခြင်းအပြစ်များကို ဟောထား၏ ဟူလို။

ဥပ္ပါဒသုတ်။ ။(ပ—ဒု)မဟာ—ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၇၊ မဂ္ဂင် ၈—ပါးကို ပွါးလျှင် မဖြစ်သေးသောမဂ်ဖိုလ်ကို ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဥပါဒါနပဋ္ဌာသုတ် သဠာ—ပါ—၄၅၂။ ။ဥပါဒါနသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ရင်းလေးပါးကိုပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင်ကိုအားထုတ်ရမည်ဟုဟောထား၏၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓသုတ်၊ ပါ—၅၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၅။

ဥသုလောမလောမသုတ်။ ။နိဒါန-ပါ—၄၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၂၊ ရာဇဝတ်သားကို ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်သူဘို့ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ မြားပျံတို့ဖြင့် ထိုးဆွ ခံနေကြရသည်။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥဂ္ဂဂဟပတိဝတ္ထု။ ။၁–ပါ–၂၇၊ ဠ–၃၀၃၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ မနာပဒါယကာနံ ယဒိဒံ ဥဂ္ဂေါ ဂဟပတိ ဝေသာလိကော။ ။မနာပဒါယီသုတ်၊ ၅–ပါ–၄၂၊ ဠ–၂၃၊ ရှင်းသေဌေး၏ အလှူမျိုးစုံ။ ။ဥဂ္ဂသုတ်(ပ)၊ ၈–ပါ–၄၇၊ ဠ–၂၂၁။ ။ဒု–သုတ်၊ ပါ–၅၀၊ ဠ–၂၂၂၊ ရှင်းသေဌေး၏ အံ့ဘွယ် ၈–ပါးကို ဟောထား၏၊ အနာဂါမ်ဖြစ်သောကြောင့် အားလုံးမယားများကိုလည်း ပေးလှူပစ်ကြောင်း။

ဥဂ္ဂဟသုတ်။ ။၅–ပါ–၃၀၊ ဠ–၁၈၊ လင့်အိမ်သို့လိုက်အံ့သော သတို့သမီးတို့ကို ဘုရားရှင်ဆုံးမတော်မူပုံ ဂါထာများ ပါ၏။

ဥဂ္ဂသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၀၀၊ ဠ–၁၄၅၊ သူတော်ကောင်းဥစ္စာ ၇–ပါးရှိလျှင် ချမ်းသာသူမည်ကြောင်း ဂါထာများ။

ဥဂ္ဂတဂဟပတိဝတ္ထု။ ။၁–ပါ–၂၇၊ ဠ–၃၀၄၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ သံဃုပဋ္ဌာကာနံ ယဒိဒံ ဟတ္ထိဂါမကော ဥဂ္ဂတော ဂဟပတိ။

ဥဂ္ဃဋိတညူသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၂၊ ဠ–၃၃၇၊ ပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုးဟောထား၏။

ဥဇ္ဇယသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၅၁၊ ဠ–၃၀၁၊ သတ္တဝါများကို သတ်ဖြတ်၍ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌ အကျိုးမများကြောင်း ဟောထား၏။

ဥဇ္ဇယသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၁၁၊လူတို့ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ ချမ်းသာကြောင်း, စီးပွါးပျက်စီးကြောင်းများကို ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။

ဥဇုံ ကာယံ ပဏိဓာယ၌ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။၄–ဠ–၃၈၄။ ။အာနာပါနဿတိကထာခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။

ဥတ္တရဝိပတ္တိသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၁၊ ဠ–၁၉၆၊ လောကဓံ ၈–ပါး၌ ကိုယ်ကနိုင်နင်းရန် ဟောထား၏။

ဥတ္တိယသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၄၁၂၊ ဠ–၃၃၁၊ ဥတ္တိယပရိဗ္ဗိုဇ်က ဘုရားရှင်ထံလာ၍ သဿတော လောကော အသဿတော လောကော-စသည်ဖြင့်မေးလျှောက်ရာ ဘုရားရှင်က အဗျာကတံ မယာ ဟု ဖြေတော်မူ၏။

ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၇၅၊ ဌ–၁၃၉၊ မဂ်ဖိုလ်ရစေနိုင်, မရစေနိုင်သော အင်္ဂါ ၆–ပါးစီ ဟောထား၏။

ဥဒါယီသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၆၂၊ ဌ–၅၅၊ ဓမ္မကထိကအင်္ဂါ ၅–ပါးကိုဟောထား၏။ ။၆–ပါ–၂၀၄၊ ဌ–၁၀၂၊ အနုဿတိဋ္ဌာန ၆–ပါးကို ဟောထား၏၊ အသုဘကထာ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂကထာ။ ။၄–ပါ–၃၅၂၊ ဌ–၃၀၂၊ သတ္တဝါများကို မသတ်ဖြတ်ဘဲ ပြဟ္မစရိယပုဂ္ဂိုလ်၌ပြုရသော ယဇ်ပူဇော်မှုကား အကျိုးများလှကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။

ဥဒ္ဓံဘာဂိယသုတ်။ ။၉–ပါ–၂၅၂၊ ၎င်းဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယ သံယောဇဉ် ၅–ပါးကို ပယ်နိုင်ရန် သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ဥပနိသာသုတ်။ ။၁၁–ပါ–၅၁၇၊ ၅၁၉၊ (ပ–ဒု–တ)။ ။၁၀–ပါ–၂၅၉–မှ ၂၆၁–အထိ၊ ဌ–၂၀၇၊ (ပ–ဒု–တ)ဒုဿီလ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့ အဆင့်ဆင့် ရအပ်သော အပြစ်နှင့်အကျိုးများကို ဟောထား၏။

ဥပကသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၀၁၊ ဌ–၃၆၂၊ သူတပါးကိုကဲ့ရဲ့သူမှာ ကုသိုလ်တရားကို မဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း၊ တနည်း မိမိ၏စကားအားလျှော်စွာမပြုနိုင်ကြောင်းဖြင့် ဒေဝဒတ်၏တကာ ဥပက က ဘုရားရှင်အား လာ၍စွပ်စွဲရာ ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဥပဇ္ဈာယသုတ်။ ။၅–ပါ–၆၁၊ ဌ–၂၀၊ ဣန္ဒြိယေသုဂုတ္တဒွါရတာ ဘောဇနေ မတ္တညုတာ ဇာဂရိယာနုယောဂ အာရဒ္ဓဝီရိယဿက ပုဂ္ဂိုလ်မဖြစ်ခြင်း အပြစ်, ဖြစ်ခြင်းအကျိုးများကို ဟောထား၏။

ဥပညာတသုတ်။ ။၂–ပါ–၅၂၊ ဌ–၅၊ ကုသိုလ်၌ မရောင့်ရဲရန်, ပဓာနအလုပ်၌ မဆုတ်နစ်ရန် ဟောထား၏။

ဥပဝါဏသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၀၂၊ ဌ–၃၅၁၊ စရဏနှင့် ပြည့်စုံသူ အမှန်မြင်၍ မပြည့်စုံသူ အမှန်မမြင်နိုင်ကြောင်း။

ဥပသမ္ပဒါသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၁၃၊ ဌ–၃၁၀၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးထိုက်သော အင်္ဂါ ၁၀–ပါးကို ဟောထား၏။

ဥပါဒါနက္ခန္ဓသုတ်။ ။၉–ပါ–၂၅၁၊ ၎င်းကိုပယ်ရန် သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ဥပ္ပါဒါသုတ်။ ။၄—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—၂၄၂၊ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းသည် ဖြစ်စေ, မပွင့်ထွန်းသည်ဖြစ်စေ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကား အမြဲရှိကြောင်း၊ ၎င်းကို ဆရာမရှိဘဲ ဘုရားရှင်များ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူကြကြောင်း။

ဥပါလိသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၃၁၁၊ ဋ္ဌ—၃၀၇၊ သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ရကျိုး ၁၀—ပါး။ ။၁၀—ပါ—၄၂၀၊ ဋ္ဌ—၃၃၂၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်ကို အစုံဟောထား၏။

ဥပေါသထသုတ်။ ။၄—ပါ—၅၀၃၊ ဋ္ဌ—၃၆၃၊ ဒေဝပ္ပတ္တ—ရူပဈာန် ဝင်စား၍ နေခြင်း၊ ဗြဟ္မပ္ပတ္တ—ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါးဖြင့်နေခြင်း၊ အာနေဉ္ဇပတ္တ—အရူပဈာန်ဝင်စား၍ နေခြင်း၊ အရိယပ္ပတ္တ—သစ္စာလေးပါးကို သိပြီး ဆင်ခြင်၍ နေခြင်း၊ ဤနေခြင်း လေးမျိုးကို ဟောထား၏။

ဥပေါသထ သုတ်။ ။၈—ပါ—၄၄၊ ဋ္ဌ—၂၂၁၊ မစင်ကြယ်သော ပရိသတ်၌ ဘုရားရှင်တို့ ပါတိမောက်ပြတော်မမူကြကြောင်းနှင့် သမုဒ္ဒရာ,သာသနာတော် ၂—မျိုး၏ အံ့ဘွယ် ၈—ပါးစီကို ဟောထား၏။

ဥပေါသထသုတ်။ ။၈—ပါ—၇၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၃၊ ဥပေါသထဝဂ္ဂ၊ ရှစ်ပါးသီလနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်အကျယ်။

ဥဗ္ဗာဟိကာသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၃၁၂၊ ဋ္ဌ—၃၁၀၊ အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းပေးထိုက်သော အင်္ဂါ ၁၀—ပါးကို ဟောထား၏။

ဥမ္မဂ္ဂသုတ်။ ။၄—ပါ—၄၉၇၊ ဋ္ဌ—၃၆၀၊ လောကကို ဆွဲဆောင်သော အရာမှာ စိတ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗဟုသုတဓမ္မဓရ၊ သုတဝါနိဗ္ဗေဓိကပညာ၊ ပဏ္ဍိတမဟာပညာ မည်ပုံ မေး၍ ဖြေထား၏။

ဥရုဝေလသုတ်။ ။(ပဥ္စမ) ၄—ပါ—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၆၃၊ ဘုရားရှင်က အရိုအသေပြုထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှာကြည့်တော်မူပုံ၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်၊ ရှာမတွေ့၍ တရားတော်ကိုသာ အလေးပြုနေထိုင်အံ့ဟု ကြံစည်တော်မူပုံ ဟောထား၏။ ။ဒု—သုတ်—ပါ—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၆၊ ဗာလ ပဏ္ဍိတ ထေရမည်ပုံ ဟောထား၏၊ ဂါထာများ ပါ၏။

ဥဿူရဘတ္တသုတ်။ ။အံ—၅—ပါ—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—၈၂၊ နေမြင့်မှ ထမင်းချက်ခြင်း အပြစ် ၅—ပါး၊ နံနက်စောစော ထမင်းချက်ခြင်း အကျိုး ၅—ပါးကို ဟောထား၏။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥက္ကဏ္ဋိတဘိက္ခု (အညတရ) ဝတ္ထု။ ။ပ—အုပ်—၁၇၉၊ သာသနာတော်၌ ကြပ်တည်းလှ၍ လူထွက်လိုသော ရဟန်းအား စိတ်ကိုသာ စောင့်ရှောက်ရန် ဟောထား၏။

ဥဂ္ဂသေန သေဋ္ဌေးသား ၀တ္ထု။ ။ဒု—အုပ်—၃၄၀၊ လင်မယား နှစ်ယောက် ဆုတောင်းရာ ပြည့်အံ့သည်ကိုမြင်၍ ရဟန္တာအသျှင်က ပြုံးတော်မူသည်ကို ကခြေသည်ဖြစ်ခဲ့ဘူးထင်ပါရဲ့ဟု ပြောမိခဲ့ကြဘူးသောကြောင့် ထိုလင်မယား တို့ ကခြေသည်ဖြစ်ကြရပုံ။ ။၄၀၆၊ သံယောဇဉ်ပြတ်က မကြောက်တတ် ကြောင်း ဂါထာ။

ဥစ္စာပေး အရေးအောင် ဟူသောစကားပုံ ဖြစ်လာဟန်။ ။ဒု—အုပ်—၁၂၃။

ဥဠာနသညိမထေရ်ဝတ္ထု။ ။၂၃၉၊ ကွဲရဲ့တတ်သူ နိဗ္ဗာန်နှင့် ဝေးကြောင်း ဂါထာ။

ဥတ္တရာထေရီဝတ္ထု။ ။၇၀၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ ငြီးငွေ့ရန် ဂါထာ။

ဥဒါနဝတ္ထု။ ။ဂ၀၊ဥဒါန်းကျူးသော အနေကဇာတိသံသာရံ စသော ၂—ဂါထာ နှင့် အဖွင့်။

ဥဒါယိမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ပ—အုပ်—၃၀၀၊ ယောက်မသည် ဟင်း၏ အရသာကို မသိသကဲ့သို့ ဗာလလည်း ပညာရှိထံ ဆည်းကပ်စေကာမူ တရားအရသာကို မသိကြောင်း ဂါထာ။

ဥပနန္ဒသကျပုတ္တမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဒု—အုပ်—ဂဂ၊ ရင်းထေရ်လောဘကြီးလှပုံ။ ။ သူတပါးကို ဆုံးမလိုလျှင် ကိုယ်တိုင်ဆုံးမပြီးမှသာ ဆုံးမရမည်ဟု ဟောသော ဂါထာ။

ဥပေါသထိကဇ္ဇတ္ထိနံဝတ္ထု။ ။၃၇၊ ဥပုသ်စောင့်သော မိန်းမလေးမျိုးတို့ ရည်ရွယ်ချက် လေးမျိုး။ ။ဝဋ္ဋဒုက္ခကို မမြင်ကြသောကြောင့် ဝဋ္ဋကိုပင် ပြန်၍ တောင့်တနေကြပုံ။

ဥဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥဒပါနသုတ်။ ။ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–၃၄၂၊ ထူဏေယျကပုဏ္ဏားတို့က ဘုရားရှင် ရေမရအောင် ရေတွင်းဟူသမျှကို မြက် ဖွဲ့ စသည်တို့ဖြင့် ပိတ်ဆို့ထားရာ ၎င်းရွာကို ရေလွှမ်းမိုးအံ့ ဖြစ်လာသောကြောင့် တောင်းပန်ကန်တော့ကြရပုံ။

ဥဒါနပါဠိ၌ ဝဂ်ပေါင်း (၈) ဝဂ်၊ သုတ်ပေါင်း–၈၀၊ ဂါထာပေါင်း–၉၅၊ (၈) ဘာဏဝါရခွဲရှိကြောင်း ပြသောဂါထာ၊ ဋ္ဌ–၄။

ဥဒ္ဒတသုတ်။ ။ပါ–၁၂၁၊ ဋ္ဌ–၂၁၆၊ မေ့လျော့စွာနေသော ရဟန်းတို့ကိုမြင်၍ ဥဒါန်းကျူးသော ၂–ဂါထာ၊ မှတ်သားဘွယ်။

ဥပသေနသုတ်။ ။ပါ–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–၂၄၂၊ ၎င်းမထေရ်အကြောင်းနှင့် ရဟန္တာအသျှင်တို့မှာ နေဘို့သေဘို့ မပူပန်ကြောင်း ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာ။

ဥပါသကသုတ်။ ။ပါ–၉၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၁၊ လူတို့ကိစ္စများသည်ကိုအစွဲပြု၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။

ဥပါတိဓာဝန္တိသုတ်။ ။ပါ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၃၂၂၊ ပိုးဖလံမျိုး မီးကိုတိုး၍ ပျက်စီးကြသည်ကိုမြင်ပြီး ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။

ဥပ္ပဇ္ဇန္တိသုတ်။ ။ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၃၂၄၊ ဘုရားရှင်ထင်ရှားရှိပါလျက် တိတ္ထိတို့မှားယွင်းစွာကျင့်ကြသည်ကို အသျှင်အာနန္ဒာက လျှောက်ထား၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။

ဥပေါသထသုတ်။ ။ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၀၊ ပါတိမောက်နှင့်၎င်း,သာသနာတော်၏အံ့ဘွယ် ၈–ပါးနှင့်၎င်း စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်။

သုတ္တနိပါတပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥဋ္ဌာနသုတ်။ ။ပါ—၃၂၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၀၊ အစားအသောက်ကို အစွဲပြု၍ ပြောဆိုကြသော ရဟန်းတို့ကို သံဝေဂရစေရန် ဆုံးမထား၏။

ဥရဂသုတ်။ ။ပါ—၂၇၉၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၊ မြွေသည် အရေဟောင်းကို စွန့်ပစ်သကဲ့သို့ ဒေါသ ရာဂ မာနစသောတရားဆိုးများကို စွန့်ပယ်ပစ်ရန် နည်းပေးသော ဂါထာများ။

ဦးခေါင်းနှင့်တူသောတရားမှာ အဝိဇ္ဇာဖြစ်ကြောင်း ဟောသောဂါထာ။ ။ပါ— ၄၃၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၀၊ ဂါထာနံပါတ်—၁၀၃၁၊စူဠနိ—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၃၁။

ဦးစွာပြောနိုင်တမ်းလော သဘောမှန်မစစ်က အမှားဖြစ်တတ်ကြောင်း။ ။ဋ္ဌ— ပ—အုပ်—၁၉၄၊(ဟေမဝတသုတ်)

ဝိမာနပေတဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥစ္ဆုဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ-၃၄၊ ဋ္ဌ—၁၁၃၊ ကြံချောင်းလှူရကျိုး။

ဥစ္ဆုဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၆၇၊ ဋ္ဌ—၁၇၇၊ ကြံလှူရကျိုး။

ဥပေါသထဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၄၊ ဘဝပတ္ထနာကို ပြန်ပြီးငြီးငွေ့ပုံ။

ဥပဿယဒါယဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၀၊ (ပ—ဒု) အာ ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ဥဠာရဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၃၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၉၊ မုံ့လှူရကျိုး၊ မလှူဘဲ မစားသော အမျိုးသမီးကလေး။

ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—၂၄၀၊ က—ခဏ်း၌ရှိ၏။

ဥတ္တရမာတုပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၁၊ သားဥတ္တရက လှူဒါန်းသည်ကို မိခင်က သွေးချောင်း စီးပါစေဟု ကျိန်ဆိုသောကြောင့် ပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံ၊ ဥဒေါင်းမြီးစည်းကို လှူဒါန်းခွင့် ပြုခဲ့သောကြောင့် ဆံပင်ကောင်းလှကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၁၃၂။

ဥဗ္ဗရိပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၆၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၀၊ လင်သေ၍ ဖြစ်သော သောကကို ငြိမ်းစေပုံ။

ဥရဂပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၅၆၊ သားသေ၍ ဖြစ်သော သောကကို ငြိမ်းစေပုံ၊ ငိုကြွေး၍ သေသူမှာ အကျိုးမများကြောင်း ဂါထာများ။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥက္ကာရေော ဝုစ္စတိ ဝစ္စကုပံ။ ။ပါ—၃၀၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၉။

ဥက္ခေပကတဝစ္ဆတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၃၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၄၊ တန်ဆောင်းဆောက်ရာတွင် တိုင်တလုံးလှူခဲ့ရကျိုး။

ဥဂ္ဂတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၃၇၊ ဋ္ဌ—၂၁၉၊ ဆတ်သွားပန်းလှူရကျိုး။

ဥဇ္ဇယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၀၊ မဟာလေ့ကားပန်း လှူရကျိုး။

ဥတ္တရတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၄၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၄၊ ၎င်းပန်းလှူရကျိုး၊ ဝေဿဘကာရပုဏ္ဏားကြီးက ရန်ငြိုးဖွဲ့ပြီး ခိုင်းစေမှုကြောင့် တံကျင်လျှိုခံရရှာသေးသည်။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၁၊ ယင်ကောင်ငယ်ကို တမာသားပြောင့်ဖြင့် ထိုး၍ကစားခဲ့ဘူးသောကြောင့် တံကျင်လျှိုခံရကြောင်း ပြန်ဟောထား၏၊ပါ—၌ မပါ၊ ဋ္ဌ—၌သာ ဖွင့်ပြထား၏၊ ၇—နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏၊ ဂါထာနံပါတ်—၈၅။

ဥတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၅၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၁၊ ခေတ်တော်ပူဇော်ရကျိုး။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၄။

ဥတ္တရပါလတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၆၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇၆၊ တံတားခင်း လှူခဲ့ရကျိုး။

ဥတ္တိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၅၊ ၁၅၇၊ ၁၅၉၊ ပန်းလှူရကျိုး။

ဥတ္တိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၆၊ အခင်းနှင့်တကွ ပလ္လင်လှူရကျိုး။

ဥဒါယိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၃၁၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၀၊ မဟာဥဒါယိမထေရ်က ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးသော ဂါထာများကို ရွတ်ဆိုလျှောက်ထား၏။

ဥပဍ္ဍာယပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၅။

ဥသဘတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၆၊ နတ်ပန်းဖြင့်ပူဇော်ရကျိုး၊ မိုးခေါ်အဟုန်ကြောင့် သစ်ပင်များ စည်ကားသည်ကို မြင်ပြီး ရဟန္တာ ဖြစ်အောင်အားထုတ်သော မထေရ်။

ဥသဘတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၄၀၀၊ ကြို့သီးလှူရကျိုး၊ အိပ်မက်ကိုသံဝေဂယူပြီး အားထုတ်ရာ ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

ထေရီဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥတ္တမာထေရီဂါထာ။ ။ပါ—၃၈၄၊ ဋ္ဌ—၄၈၊ ဥပုသ်စောင့်ရကျိုး၊ ၇—နှစ်သမီး ရဟန္တာဖြစ်၏။

ဥတ္တမာ (အပရာ) ထေရီဂါထာ။ ။ပါ—၃၈၄၊ ၅၁၊ ကတွတ်မုံ့ လှူရကျိုး။

ဥတ္တရာထေရီဂါထာ။ ။ပါ—၃၇၉၊ ဋ္ဌ—၂၂။ ။ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၇၊ တရားထူး မရလျှင် မထဟု အဓိဋ္ဌာန်၍ ကျင့်သောထေရီ ပေါင်း ၂—ပါး။

ဥပစာလာထေရီဂါထာ။ ။ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၁၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ၏နှမတော် အလတ်ဖြစ်၏။

ဥဗ္ဗိရိထေရီဂါထာ။ ။ပါ—၃၈၅၊ ဋ္ဌ—၅၅၊ သမီးကလေးသေ၍ ငိုကြွေးရသည့် သောကကို ဘုရားရှင်က ငြိမ်းပေးတော်မူပုံ။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၂— ၌ ရှိကြောင်းညွှန်ပြထား၏၊ ၎င်းအပဒါန်ရှိသောအမည်မှာ ကောသနဒါယိကာ ထေရီဟု ရှိ၏။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥက္ကာသတိကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၉၊ မီးရှူးနှင့် ဆွမ်းလှူရကျိုး။

ဥက္ခိတ္တပဒုမိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၁၆၊ ပန်းကိုမြှောက်လှူရကျိုး။

ဥစ္ဆင်္ဂပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၄၄၀၊ ခါးပိုက်ထဲမှ ပန်းလှူရကျိုး။

ဥစ္ဆုခဏ္ဍိကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၊ ကြံပိုင်းလှူရကျိုး။

ဥတ္တရေယျဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၁၃၊ အပေါ်ရုံအဝတ်ကို လှူရကျိုး။

ဥတ္တလိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၇။

ဥဒကပူဇကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၇၊ဌ—၁၂၄၊ ကောင်းကင်သို့ မြှောက်၍ ရေလှူရကျိုး။ ။ပါ—၃၀၅။

ဥဒက ဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၂၉။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၇၀၊ ရေလှူခဲ့ရကျိုး။

ဥဒပါနဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၀၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၉၊ ရေတွင်း လှူခဲ့ရကျိုး။

ဥဒကာသနဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၅၊ရေနှင့်နေရာလှူရကျိုး။

ဥဒကဒါယိကာထေရီ အပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၇၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာ များ။

ဥဒ္ဒါလကဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၅၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၉။ ။ (ပါ—၃၃၂၊ ပုပ္ဖိယ)၌ပန်းလှူခဲ့ရကျိုး။

ဥဒုမ္ဗရဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၃၄၂၊ ရေသဖန်းသီးလှူခဲ့ရကျိုး။

ဥဒေနတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၄၂၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၇၊ ပဒုမ္မာ ကြာပန်း လှူရကျိုး၊ ဉာဏ်တော်ကို ပူဇော်ရကျိုး။

ဥဒေါင်းမြီးစည်းလှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၂။ ။ပါ–ပ—အုပ်–၃၆၁—ဋ္ဌ ဂါထာ။

ဥပဋ္ဌာကဒါယကတွေရ အပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၇၂၊ အလုပ်အကျွေးလှူခဲ့ရကျိုး။

ဥပ္ပလဟတ္ထိယတွေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၂။

ဥပသီဝတွေရ အပဒါန။ ။ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—၂၀၆၊ နေထိုင်စရာ မြက်အခင်း၊ အင်ကြင်းပန်း၊ သစ်သီးလှူခဲ့ရကျိုး။

ဥပစုဒုဿဒါယကတွေရအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၇၆၊ သင်္ကန်းစကိုလှူခဲ့ရကျိုး။

ဥပ္ပလဒါယိကာထေရီအပဒါန။ ။၂၇၃၊ ဆွမ်းနှင့်သင်္ကန်းလှူခဲ့ရကျိုး။

ဥပါလိမထေရ်၏ တူတော်မှာလည်း ဥပါလိထေရ်ပင်မည်၍ ဝိနယပဍ္ဍ တိခိဏပညာအရာ၌ ဧတဒဂ် ရတော်မူ၏၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၆၊ ဘာဂိနေယျုပါလိတွေရအပဒါန။ ။အင်္ဂုတ္တရ ဧတဒဂ္ဂဝဂ်၌မူကား မပါရှိလေ။

ဥပါဟနဒါယကတွေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၉၀၊ ဘိနပ်လှူခဲ့ရကျိုး။

ဥပါဂတာသယတွေရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၆၃၊ ရှိခိုးရကျိုး။

ဥမာပုပ္ဖိယတွေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၉၀၊ ၂၉၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၇၊ ဧအောက်မဲညိုပွင့်လှူခဲ့ရကျိုး။

ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုး၍ လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ—၂၇၅၊ အာရာမ ဒါယကတွေရ အပဒါန။

ဇာတကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥသြင့ှက်တို့၏ဥကို ကျီးကန်းမက စောင့်ရှောက် ပေးရခြင်း အကြောင်း ပြဆို ခဏ်း။ ။ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၉၄။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၄၁၆။

ဥစ္စာမာန်တက် ဆုံးမခက်သော အကြောင်းကို ဟောသော နန္ဒဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၁။

ဥစ္စာပစ္စည်းများ မြှုပ်ထားသည်ကို သိသောမန္တန် ရှေးက ရှိကြောင်း။ ။ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၀၆။

ဥစ္စာရှိ ဘေးအတိသာ ဟူသောစကားအကြောင်း။ ။ဋ္ဌ–၃၅၆။

ဥစ္ဆင်္ဂဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၄၊ လင်မရှိသောမိန်းမတို့ မတင့်တယ်ကြောင်း လျှောက်ထားသော ဂါထာ၊ ရေမရှိသောမြစ်၊ မင်းမရှိ သော တိုင်းပြည်လည်း နည်းတူ။

ဥစ္ဆိဋ္ဌ ဇာတက။ ။ပါ–၅၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၃၊ လင်ငယ်၏ စားကြွင်းကို လင်ကြီးအား စားစေပုံ။

ဥဒဉ္စနီဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၀၊ မိန်းမက ကျွန်ကဲ့သို့ ခိုင်းစေ၍ ရသေ့ပြန်ဝတ်ပုံ။

ဥဒပါန ဒူသက ဇာတက။ ။ပါ–၇၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၀၊ ရေတွင်းထဲ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်သော မြေခွေး။

ဥဒယဘဒ္ဒဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၀၅၊ နှစ်ပေါင်း ၇၀၀–ပတ်လုံး မိဖုရားကို ဣန္ဒြေဖျက်၍မကြည့်ဘူးသောမင်းသေ၍ သိကြား မင်းဖြစ်သောအခါ အကဲစမ်း လူပျိုလာလှည့်ကြပုံ။

ဥဒ္ဒါလဇာတက။ ။ပါ–၂၀၃၊ ဋ္ဌ–၂၉၆၊ ကုဟကရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ မိစ္ဆာအကျင့်ကိုကျင့်ပြီး လှည့်စားခဲ့ဘူးပုံ ဟောထား၏။

ဥဒုမ္ဗရဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၉၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀၂၊ ကျောင်းလုသော ရဟန်းကိုအကြောင်းပြု ဟောထား၏။

ဥပနန္ဒထေရ် လောဘကြီးပုံ ဟောသော ဒဗ္ဘပုပ္ဖဇာတက၊ ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–တ– အုပ်–၃၁၂။ ။သမုဒ္ဒဇာတက၊ ပါ–၉၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၀။

ဥပသာဠှကဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၊ သင်းချိုင်းကုန်း ရွေးသောပုဏ္ဏား။

ဥပါဟနဇာတက။ ။ပါ—၆၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၂၊ ဆင်စီးအတတ်၌ ဆရာကို ပြိုင်၍ ပျက်စီးရသော တပည့်အကြောင်း။

ဥပုသ်စောင့်သော (ပျင်းရိ၍) သစ်ကြုတ် သည် အစာဖြစ်သော သိုးကို မြင်သော အခါ ဥပုသ်ဖျက်ပစ်ပုံ။ ။ပါ—၉၁၊ ဋ္ဌ—၄၀၇။

ဥပုသ်စောင့်ရကျိုးဝတ္ထုများ။ ။ညဝက်ဥပုသ်စောင့်ခဲ့ရကျိုး ခံစားရသော ဥဒယမင်းအကြောင်း၊ ဂင်္ဂမာလဇာတက၊ ပါ—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၂၂။ ။ ညဝက်ဥပုသ်စောင့် သရက်းသီးလှူ လာဘ်စားခြင်း ကောင်းကျိုးနှင့် ဆိုးပြစ်တို့ကို စုပေါင်းဟောထားသော ကိံဆန္ဒဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၅၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်--၁။ ။ငွေလိုချင်၍ ဥပုသ်စောင့်စေကာမူ ကောင်းကျိုးကို ခံစားရသေးကြောင်း၊ မိတ္တဝိန္ဒကဝတ္ထု၊ ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၅။ ။ကိုယ်ဘိုင်စောင့်သုံးမှု တိုက်တွန်းမှုကြောင့် လူဘဝနှင့်ပင် နတ်စည်းစိမ် ခံစားရသော သာမိနမင်း၊ သာမိနဇာတက၊ ပါ—ပအုပ်—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၅၅။ ။ ကိလေသာနှိပ်ကွပ်နိုင်ရန် ဥပုသ်စောင့်ကြသော ခို မြွေ မြေခွေး ဝံ ရသေ့တို့ အကြောင်း၊ ပဋ္ဌုပေါသထဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၉၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၂၅။

ဥပုသ်ကို အသက်စွန့်၍ ဆောက်တည်ကြသော နဂါးမင်းများ။ ။သခ်ပါလဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၆၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၇၂။ ။စမ္ပေယျဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၀၊ ဋ္ဌ——စ—အုပ်—၄၅၇။ ။ဘေးတွေ့လျှင် သိနိုင်ရန် ပုဗ္ဗနိမိတ်သုံးမျိုးကို တင်ကြိုပြောထားခဲ့ပုံ၊ ဋ္ဌ—၄၅၉။ ။ဘူရိဒတ္တဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၂၁၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁။

ဥဘတောဘဋ္ဌဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၀၀၊ တောနှင့်ရွာ နှစ်ဌာနလုံးမှ ဆုံးရှုံးရသော ဒေဝဒတ်အလောင်း။

ဥမင်္ဂဇာတက။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၆၃၊ မဟောသဓာ ပညာရှိအကြောင်း အကျယ်၊ တရားသုံးဖြတ်သူတို့ နည်းယူဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ဥမ္မာဒန္တီဇာတက။ ။ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၂၀၊ သက်န်းလှူပြီး ဆုတောင်းခဲ့သောကြောင့် လူမတူနိုင်အောင် ချောလှကြောင်း ဋ္ဌ—၌ မိန့်ဆိုထား၏၊ ဥပ္ပဝဏ္ဏာထေရီအလောင်း။

ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းမြို့တော် ဖေါက်လုပ်ပုံ မဟောသဓာပညာရှိစိစဉ်ခဏ်း၊ ဌ—ဆ—အုပ်—၂၇၅။

ဥရဂဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၊ ရန်သူနှစ်ဦးကို ညီညွတ်စေခဲ့ပုံ။ ။ပါ—၁၂၂၊ ဌ—တ—အုပ်—၁၅၀၊ သေသူအတွက် မပူဆွေးကြသော ၆—ဦးသား။

ဥလူကဇာတက။ ။ပါ—၇၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၇၊ ကျီးနှင့် ခင်ပုပ်ငှက်တို့ ရန်သူဖြစ်ခဲ့ကြပုံ ဟောထား၏။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥဏ္ဏာလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၃၈၊ ဋ္ဌ—၁၂၀၊ မုသာဝါဒမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ဥဏ္ဏာလုံမွေးရှင်တော် လက္ခဏာကို ရပုံ ဟောထား၏။

ဥဏှီသ သီသလက္ခဏ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၂၀၊ ဒါနသီလ စသော ကောင်းမှုများ၌ ခေါင်းဆောင်လုပ်၍ တိုက်တွန်းခဲ့ ပြုခဲ့သောကြောင့် နဖူးသင်းကျစ်တော် လက္ခဏာရပုံကို ဟောထား၏။

ဥဒုမ္ဗရိကသုတ်။ ။၃—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၊ တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်မျိုးစုံနှင့် အကျင့်၏ ညစ်နွမ်းကြောင်း စင်ကြယ်ကြောင်းများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ဥလ္လုမ္ပတုပုဒ်ကို ဥဒ္ဓရတုဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၁—ဋ္ဌ—၃၃၇၊ ပါ—၂၃၄။ ။ဝိနယ—၃—ပါ—၇၂၊ ဋ္ဌ—၂၆၅—၌လည်း ရှိ၏။

ဥဿင်္ခပါဒဥဒ္ဓဂ္ဂလောမတာလက္ခဏာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—၁၁၂၊ အကျိုးအကြောင်းနှင့် စပ်သော တရား စကားကို ဟောပြောခဲ့မှုကြောင့် ခြေမျက်စေ့တော်မြင့်ရခြင်း၊ မွေးညင်းတော်များ လက်ယာရစ် အထက်သို့ ကော့ရခြင်း လက္ခဏာတော်ရပုံကို ဟောထား၏။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥက္ကောဋနဘေဒါဒိဝဏ္ဏနာ။ ။(အဓိကရဏဘေဒ) ၅—ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၉၄။

ဥက္ခိတ္တကဝတ္ထုကထာ။ ။၃—ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၆၊ အာပတ်ကို မရှုခြင်း၊ မကုစားခြင်း၊ မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့် နှင်ထုတ်ရပုံဟောထား၏၊ ပြန်သွင်းရပုံလည်း ပါ၏။

ဥက္ခေပနီယကမ္မကထာ။ ။၃—ပါ—၄၅၈၊ အထက်ပါသုံးမျိုးကြောင့် ပြုအပ်သောကံ။ ။ဥက္ခေပနီယဝိဝါဒကထာ၊ ပါ—၄၆၄။ ။ဥက္ခေပနီယကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ၊ ပါ—၄၆၄။ ။ဝိဝါဒကထာ၊ ပါ—၄၆၉၊ ၄၇၄။ ။ဩသာရဏာနုဇာနနကထာ၊ ၃—ပါ—၅၀၆။ ။ဥက္ခေပနီယ ကမ္မကထာ၊ ၄—ပါ—၄၇—မှ ၇၈—အထိ၊ ဋ္ဌ—၄။ ။အာကင်္ခမာနဆက္က၊ ပါ—၅၁။ ။တေစတ္တာလီသဝတ္တ၊ ပါ—၅၂။ ။နပ္ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတဗ္ဗ၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတဗ္ဗကထာ၊ ပါ—၅၄၊ ၅၅၊ ဋ္ဌ—၄။

ဥဂ္ဂဟိတက ဒုရူပစိဏ္ဏဖြစ်ပုံ မဖြစ်ပုံကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။(စားသောက်ဘွယ်နှင့်စပ်၍) ၂—ဋ္ဌ—၁၁၇။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၁၁၉၊ ၁၂၀။ ။ဥဂ္ဂဟိတ ပဋိဂ္ဂဟဏကထာ၊ ၃—ပါ—၃၀၅၊ ဋ္ဌ—၃၇၅။

ဥဒါနကထာ။ ။၃—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၂၃၆၊ ဘုရားအနေကဇာတင်ဟူ၍ အသုံးပြုနေကြ၏၊ ဥဒါန်းကျူးတော်မူသော ဂါထာများ။

ဥဒ္ဒေသဘတ္တကထာ။ ။၄—ပါ—၃၂၉၊ ဋ္ဌ—၈၈။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၆၃။

ဥပသမ္ပဒကံနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။၎င်း ဥပသမ္ပဒကံကိုစ၍ ခွင့်ပြုတော်မူပုံ၊ ၃—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၄၊ ၅။ ။ဥပသမ္ပဒယာစန ကထာနှင့် ဥပသမ္ပဒကမ္မဝါစာ၊ ပါ—၇၁၊ ၇၂။ ။ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗ ပဉ္စက၊ ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၀။ ။ဆက္က၊ ပါ—၉၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၂၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ နိဿယည်းဆရာ ဖြစ်ထိုက် မဖြစ်ထိုက်သော အင်္ဂါများကို ဟောထား၏။ ။ဥပသမ္ပဒကမ္မဝါစာဘတ်ပုံနှင့် ၎င်းကံဆောင်ပုံကို အစီအစဉ်နှင့်တကွ အကျယ်ဟောထားသော ဥပသမ္ပဒါဝိဓိကထာ၊ ၃—ပါ—၁၂၉၊ ၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၅။ ။ဥပသမ္ပဒပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅—ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၁၅၅။ ။ဥပသမ္ပဒပဉ္စာဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၃၇၆၊ ၃၇၈၊ ဋ္ဌ—၂၃၉၊ ၂၄၁။

ဥပသမ္ပဒကံ ဆောင်မပေးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။အနာကြီး ၅–မျိုး ရှိသော သူများ ပဉ္စဘာဝတ္ထုကထာ၊ ၃–ပါ–၁၀၁၊ ဌ–၂၇၇။ ။(၁၁) ဦး၊ ပါ–၄၄၃၊ ၄၄၄၊ ဌ–၄၂၉။ ။ဆောင်ပေးထိုက် မပေးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် များကို ခွဲပြခဏ်း အကျယ်၊ ၃–ပါ–၁၀၁–မှ ၁၂၇–အထိ၊ ဌ–၂၇၇–မှ ၃၁၃–အထိ။ ။၅–ပါ–၃၆၅၊ ဌ–၂၂၉။ ။ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဌ–၁၃၃–မှ ၁၆၃–အထိ။ ။အသက် ၂၀–ပြည့် မပြည့် စီစစ်ပြခဏ်း၊ ၂–ပါ–၁၆၉၊ ဌ–၁၃၅၊ ၁၃၆။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၁၅၃။ ။၃–ပါ–၁၀၀၊ ဌ–၂၇၅၊ ဥပါလိဒါရကဝတ္ထု။

ဥပနန္ဒသကျပုတ္တဝတ္ထုကထာ။ ။၃–ပါ–၄၁၅၊ ဌ–၄၁၃၊ ဝါကျွတ်ရာကျောင်းမှ တပါး အခြားကျောင်းမှ သင်္ကန်းဝေစုကို ခံယူလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်ဟု ပညတ် ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၄–ပါ–၃၁၀၊ ဌ–၇၅၊ တပါးတည်း ဖြစ်လျက် ဝါဆိုရန် နှစ်နေရာယူထားရာ ထိုသို့မယူအပ်ဟု ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်။

ဥပဇ္ဈာယဝတ္တကထာ။ ။၃–ပါ–၅၆၊ ဌ–၂၅၇။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၁၇၁၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူပုံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၌ ပြုရသော ကျင့်ဝတ်များ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက ခွင့်မပြုဘဲ မပြုကောင်းသောအမှုများပြုလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်ကြောင်း။ ။ ဥပဇ္ဈာယာဒိဝတ္တကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဌ–၂၂၃၊ ဆရာအပေါ်၌ တပည့်တို့ကပြုရပုံ၊ တပည့်အပေါ်၌ ဆရာတို့ကပြုရပုံ ကျင့်ဝတ်များကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၉၃။ ။ဗာလ အဗျတ္တ ဥပဇ္ဈာယ်က မိမိ၏တပည့်များကို အခြားသို့ သွားခွင့် မပေးဘဲ မိမိတို့ထံမှာပင် နေစေလိုသဖြင့် တားသော်လည်း ဇွတ်အတင်း သွားသင့်ကြောင်း၊ သွားလျှင် အပြစ်မရှိကြောင်း၊ ဝိ–၃–ဌ–၂၆၂။ ။ သင်္ဂဟ–ဌ–၂၂၉၊ ဂိလာနဖြစ်သော် ပြုစုမည့်သူမရှိက ပျောက်ကင်းအောင် ပြုစုပြီးမှသာ သွားသင့်ကြောင်း။

ဥပဇ္ဈာယ်မရှိဘဲ ရဟန်းခံပေးခြင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်မလုပ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာပြုလုပ်စေခြင်း စသည်ကြောင့် ဒုက္ကဋအာပတ်ဟု ပညတ်ထား သော သိက္ခာပုဒ်များ။ ။အနုပဇ္ဈာယကာဒိဝတ္ထုကထာ၊ ၃–ပါ–၁၂၄၊ ဌ–၃၀၇။

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ဖြစ်ထိုက် မဖြစ်ထိုက်သော အင်္ဂါများကို စီစစ်ပြခဏ်း။ ။ပါ–၉၀၊ ဌ–၂၇၀၊ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗပဉ္စက။ ။ဆက္က၊ ပါ–၉၄၊ ဌ–၂၇၂။ ။ ၅–ပါ–၂၃၇၊ ၃၁၄။ ။နိဿယဝိနိစ္ဆယ၊ သင်္ဂဟ–ဌ–၁၆၄၊ ၅။

ဥပဇ္ဈာယ, ဥပဇ္ဈာယမတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခဲ့ပြပုံ။ ။၃—ဠ—၃၆၀၊ ပါ—၂၇၅။ ။ သင်္ဂဟ—ဠ—၄၅၆။

ဥပါလိဒါရကဝတ္ထု။ ။၃—ပါ—၁၀၀၊ ဠ—၂၀၅၊ အသက် ၂၀—ပြည့်မှ ရဟန်း ပြုပေးကောင်းကြောင်း ပညတ်ထား၏။

ဥပါလိပုစ္ဆာကထာ။ ။ပါ—၄၄၀၊ ဠ—၄၂၉၊ ဥပါလိထေရ်က ကံပြုပုံများကို ဘုရားရှင်အား မေးလျှောက်ခဏ်း။

ဥပါဟန ပဋိက္ခေပ (ဒိဂုဏာဒိ) ကထာ။ ။၃—ပါ—၂၇၂—မှ ၂၀၀—အထိ၊ ဠ—၃၆၆—မှ ၃၇၁—အထိ၊ ဘိနပ်နှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဘွယ်ရာများ။

ဥပုသ်ပြုသောနေ့တွင် အခြားကျောင်းတိုက်သို့ မသွားကောင်း၊ သွားကောင်းကို ပြသော နဂန္တဗ္ဗ ဂန္တဗ္ဗဝါရကထာ။ ။ပါ—၁၀၇၊ ၁၀၉၊ ဠ—၃၄၇။

ဥပေါသထက္ခန္ဓက။ ။၃—ပါ—၁၃၉၊ ဠ—၃၁၇။ ။အနာပတ္တိပန္နရသက၊ ပါ—၁၇၂၊ ဠ—၃၄၆။ ။ဝဂ္ဂါဝဂ္ဂသညီပန္နရသက၊ ပါ—၁၇၆။ ။ဝေမတိက ပန္နရသက၊ ပါ—၁၇၇။ ။ကုက္ကုစ္စပကတပန္နရသက၊ ပါ—၁၇၀။ ။ဘေဒ ပုရေက္ခာရ ပန္နရသက၊ ပါ—၁၀၀။ ။သီမောက္ကန္တိကပေယျာလ၊ ပါ—၁၀၄။ ။ လိင်္ဂါဒိဒဿနကထာ၊ ပါ—၁၀၅၊ ဠ—၃၄၇၊ အာဂန္တုက ရဟန်းတို့မှာ အာဝါသိကတို့ ရှိမရှိကို မစူးစမ်းဘဲ ဥပုသ်ပြုသော် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ကြောင်း။

ဥပေါသထဘေဒါဒိကထာ။ ။၃—ပါ—၁၅၀၊ ဠ—၃၃၇၊ စာတုဒ္ဒသီ ပန္နရသီ ဥပုသ် ၂—မျိုးနှင့် အဓမ္မေနဝဂ္ဂကံစသည်လေးပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။သံဃု ပေါသထာဒိကထာ၊ ပါ—၁၆၆၊ ဠ—၃၄၄။

ဥပေါသထာဂါရာဒိကထာ။ ။ပါ—၁၄၅၊ ဠ—၃၃၀။ ။ဥပေါသထာဒိပုစ္ဆာ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅—ပါ—၂၀၇၊ ၂၅၁၊ ဠ—၁၅၅၊ ၁၀၅။ ။ဥပေါသထပဝါရဏာ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ—ဠ—၁၉၉။

ဥပေါသထိကဘတ္တကထာ။ ။၄—ပါ—၃၂၉၊ ဠ—၁၁၄။ ။သင်္ဂဟ—ဠ—၂၇၉။

ဥဗ္ဗာဟိကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၃၄၂၊ ဠ—၂၂၁၊ သမ္မုတိပေးထိုက် မပေးထိုက် သော အင်္ဂါများကို ဟောထား၏။

ဥဘတောဗျဉ္ဇနကဝတ္ထုကထာ။ ။၃—ပါ—၁၂၄၊ ဠ—၃၀၆၊ ဥဘတောဗျည်းကို ခဲ့ပြ၍ ၎င်းကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။

ဥမ္မတ္တကသမ္မုတိကထာ။ ။၃—ပါ—၁၆၅၊ ဌ—၃၄၄။

ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးရာ, စားသုံးရာနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် အကျယ် (ရဟန်းတို့ အတွက်)။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၀၅၊ သံဃိကခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။ ။ဥယျာဉ် စောင့် စသည်တို့က ပေးလှူရာ၌ အလှူခံကောင်း မခံကောင်းခွဲပြခဏ်း၊ ဝိ—၁—ပါ—ဂ၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၁။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၃၁။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဥက္ခိတ္တာပုညတေဇေန၊ ကာမရူပဂတိံ ဂတာ။ ။ဘဝဂ္ဂတမ္ပိ သမ္ပတ္တာ၊ ပုန ဂစ္ဆန္တိ ဒုဂ္ဂတိံ ။ ။စသော လေးပါထာ၊ ကျက်မှတ်ဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။၂—ပါ— ၄၄၁။

ဥပစယ သန္တတိ နိဒ္ဒေသ (ရူပကဏ္ဍ)။ ။၁—ပါ—၁၆၉၊ ဌ—၃၆၃။

ဥပနာဟနိဒ္ဒေသ။ ။၂—ပါ—၃၇၁၊ ဌ—၄၇၃။ ။၄—ပါ—၁၂၁၊ ဌ—၅၃၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်သူ။

ဥပပတ္တိကထာ။ ။၅—ပါ—၂၀၃၊ ဌ—၁၇၇၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံတို့၌ ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေ နေသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်နိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဥပ္ပတ္တာနုပ္ပတ္တိဝါရ ဝဏ္ဏနာ။ ။၂—ပါ—၄၁၇၊ ဌ—၅၀၀၊ ခတ်သုံးပါး (ကာမ, ရူပ, အရူပ) ၌ ခန္ဓာ အာယတန စသည်တို့ဖြစ်ပုံ မဖြစ်ပုံ မေးဖြေခဏ်း။

ဥပါရမ္ဘ စိတ္တတာ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၃ဂ၇၊ ဌ—၄ဂ၁၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချတတ်သူ။

ဥပ္ပါဒကကမ္မ အာယုပ္ပမာဏဝါရ။ ။ပါ—၄၃၇၊ ဌ—၅၀၁၊ နတ်ပြည် ၆—ထပ်ရှိ နတ်တို့၏ အသက်ကို နတ် လူ အရေအတွက် ၂—မျိုးဖြင့် ကျနစွာ ရေတွက်ပုံ ဟောပြထား၏။

ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ။ ။၅—ပါ—၂၁၁၊ ဌ—၁ဂ၀၊ ရဟန္တာခဏ်း၌ ရှိ၏။

ဥဘတောဗျည်းကို အကျဉ်းပြဆိုခဏ်း။ ။၁—ဌ—၃၅၉။

ပဉ္စနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(ေ)

ကေမန္တံအရ မနေအပ်သောအရပ် ၆—ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။(ရှိသေထိုက်သူ အနီး အနားတွင်) ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၄။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၅။ ။အံ—၂—ဋ္ဌ—၁၃။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၉၉၊ ဂါထာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၀၊ ၄၉၊ ဂါထာ။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၅၂၊ ဋ္ဌ—၂၆၀။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၇၄၊ ပါ—၄၇။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၁။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၀။ ။ရှိသေထိုက်သူထံသို့ ဆည်းကပ်သောအခါ....

(၁) အလွန်ဝေးသောအရပ်။

(၂) အလွန်နီးကပ်လွန်းသောအရပ်။

(၃) လေညာခေါ် လေထက်အရပ်။

(၄) မြင့်ရာအရပ်။

(၅) ရှေ့တည့်တည့်အရပ်။

(၆) နောက်တည့်တည့်အရပ်။

ဤအရပ် ၆—မျိုးကို ကြဉ်ဖယ်၍ ဆည်းကပ်မှုသာ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေသည်မည်၏။

ကေသဒ္ဒါပေါ်ဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၇၊ ပါ—၇၇။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၁၉၅၊ ပါ—၃၄။ ။နေတ္တိ—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၂၀။ ။ကေသဒ္ဒေါ အညသေဋ္ဌသဟာယ သန္နိဓီသု ဒိဿတိ။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ ကေသဒ္ဒေါစေတ္ထ သမာနသဒ္ဒပရိယာယော။

ကေဋ္ဌ ၂—မျိုး။ ။မဂ်ပယ်သော ကိလေသာများ၌ သဟဇေကဋ္ဌ၊ ပဟာနေကဋ္ဌ ၂—မျိုးကို ခွဲပြခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၆၊ ၇၇။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၄။ ။ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—၂၅၅။ ။မဟာနိ ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—၀၆။ ။အဘိ—၁—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—၃၀၀၊ ၃၀၉၊ အကုသလမူလ နိက္ခေပ ဝဏ္ဏနာ။)

ကေရာဇစရိယ။ ။စရိယာ–ပါ–၄၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၄၊ မေတ္တာပါရမီတန်ခိုးကို ပြဆို ခဏ်း၊ ကျိုးမဲ့ဖြစ်ခိုက်၊ လုံ့လစိုက်၊ ကျိုးဆိုက်ဖြစ်တတ်ကြောင်း နမူနာ။ ။ ကေရာဇ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၉၄၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၂။

ကေသာဋ္ဌက ပုဏ္ဏားကြီး ဝတ္ထု။ ။(အသျှင် မဟာကဿပထေရ် အလောင်း ဖြစ်သည်) အဝတ်သက်န်းလှူရာ၌ နမူနာယူစရာကောင်းလှ၏၊ အံ–၁–ဋ္ဌ– ၁၂၉။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၁၆၉။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၃၁။ ။အပ– ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၃၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၁။ ။စူဠကေသာဋ္ဌက ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၊ ငါတို့ ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် အပေါ်ရုံ ပုဆိုးပိုင်းကို ခက်ခဲစွာလှူဒါန်းသောပုဏ္ဏား၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာပင် ကောင်းကျိုးကို ခံစားရပုံ။

ကေရသဋ္ဌေ ဉာဏကထာ (မာတိကာ)။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃။

ကေတ္တသမ္မန္နေန ဒွါစတ္တာလီသဝိဿဇ္ဇနာနိ နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ စသောအဖွင့်။ ။ပါ–၁၀၊ ဋ္ဌ–၉၃၊ ကေတ္တေတိ အာရမ္မဏေကတ္တေ ကောရမ္မဏေတိအတ္ထော၊ ဗျာန်တို့ ဟောအပ်သောအနက်များ။

ကေဝိဟာရီမည်ပုံ ဟောသော ထေရနာမကသုတ်။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၆၉၊၄၇၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၂။ ။မိဂဇာလသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၂၆၃၊ ဋ္ဌ–၁၂။

သေိကာတိ ဝဋ္ဋမူလိကာ တဏှာ။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၆၊ ဋ္ဌ–၇၂။

ကေန္တ ပရိပုဏ္ဏ၊ ကေန္တ ပရိသုဒ္ဓံ စသောပုဒ်များအဖွင့်။ ။အံ–၄–ဋ္ဌ–၃၇၅။

ကေပုတ္တကသုတ်။ ။ဥဒါန–ပါ–၉၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၅၊ သားသေသော ဥပါသကာ တယောက် ပူပန်လှသည်ကိုမြင်၍ ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာ။

ကေပဏ္ဏဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၃၀၊ ဖရုသဝါစာအပြစ်, ကောခ အပြစ်များကို ဟောထား၏။

ကေပဒဇာတက။ ။ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၆၊ ဘခင်က သားအား ကြီးပွား ကြောင်း ပုစ္ဆာမေး၍ သားက ဖြေကြားထားပုံ။

ကောယနေ့ာမဂ္ဂေါပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၄။ ။ ပဋိသံ–ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၀၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၀၊ ၃၆၃၊ ဋ္ဌ–၄၄၊ ၃၉၀၊ ၃၉၁။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၆၀။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၃၃၅။ ။သတိပဋ္ဌာနသုတ်၌လည်း ၎င်းပုဒ် အဖွင့် ရှိ၏။

ဧကောဟူသောပုဒ်အဖွင့်။ ။(ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးခဏ်း) အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅၊ ၁၆၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၆၁။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၁၀။

ဧကော စရေ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါပုဒ်အဖွင့်။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၀၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၇၊ အသျှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာများတွင်ပါသော ပုဒ်ဖြစ်၏။

ဧကောဒိဘာဝံပုဒ်အဖွင့်။ ။(စျာန်ခဏ်း) ပဋိသံ–ပါ–၄၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၁။ ။ဝိ–၁–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၇။ ။အဘိ–၁–ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၁၃၊ စျာန်ခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။

ဧဝသုတ်။ ။(ဧဝတိတဏှာ) ခန္ဓ–သံ–ပါ–၆၉၊ဋ္ဌ–၂၅၉။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–၂၆။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၃၀၊ ပါ–၂၂၆။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၉၅၊ ပါ–၂၁၅၊ ဧဝပုဒ်အဖွင့်။

တေသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၄၊ ပါ–၁၉၅၊ တေသဒ္ဒေါ ယထာဝုတ္တေ အာသန္နပစ္စက္ခေ ဝက္ခမာနေ အာသန္န ပစ္စက္ခေ အာဂတော။

တေဒဂ္ဂဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ။ ။(တေဒဂ်ရပုဂ္ဂိုလ်များစာရင်း)အံ–၁–ပါ–၂၃ မှ ၂၀–အထိ၊ ဋ္ဌ–၉၆။ ။တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးပေးပုံ ၄–မျိုး၊ ဋ္ဌ–၉၇။

ရောဝဏ်ဆင်နတ်သားအကြောင်း။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၃၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၀။

လေံ ဝုစ္စတိ ဒေါသော၊ နာသ ေလေန္တိ ေနလာ။ ။(ဖရုသဝါစံ ပဟာယ ပုဒ်အဖွင့်) မဟာနိ–ပါ–၁၆၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၄။ ။ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၃၉၇။ ။အံ–၄–ပါ–၅၃၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၆။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–၆၁။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၁။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၃၃၅၊ ပါ–၁၇၃၊ နေလင်္ဂပုဒ်အဖွင့်။ ။အံ–၃–ပါ–၁၂၆၊ ဋ္ဌ–၉၅။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၇၄၊ ပါ–၄။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၄၂၅၊ ပါ–၂၆၀။ ။လေံ–၌ "ဠ"ကြီးနှင့်လည်းရှိတတ်၏။ ။လေံ ဝုစ္စတိ ဥဒကံ၊ မဟာနိ–ပါ–၁၅၆၊ ဋ္ဌ–၂၇၁၊ ဤအဖွင့်ကား သီးခြားသာတည်း။

ဧဝံ အစိန္တိယာ ဗုဒ္ဓါစသောဂါထာ။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၇။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၁၀။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၆။

ဧဝံ အစိန္တိယာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ အစိန္တိယာ။
အစိန္တိယေ ပသန္နာနံ၊ ဝိပါကော ဟောတိ အစိန္တိယော။ ။

ဧဝံသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၄။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၃။ ။အံ—၁—ဌ—၃။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဌ—ဂ၅။ ။ဥဒါန ပါ—၇၇၊ ဌ—၆။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၊ ဌ—၂၇။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၉ဂ၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၄၊ ဧဝံ သဒ္ဒေါ တာဝ ဥပမူပဒေသသမ္ပဟံသနဂရဟဏ ဝစန သမ္ပဋိဂ္ဂဟာကာရ နိဒဿနာဝဓာရဏာဒိ အနေကတ္ထပ္ပဘေဒေါ။

ဧဝံမေသုတံ၌ တပုဒ်စီ အရကောက်ပြခဏ်း။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၅။ ။အံ—၁—ဌ—၅။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၂၉ပါ-၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၉၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၂။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၉ဂ၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၄။ ။ၛင်းပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုရ ကျိုးဂါထာ။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဌ—ဂ၉။ ။ဥဒါန—ဌ—၁၂။ ။ဣတိ—ဌ—၂၆။ ။ပဋိသံ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၅။

သေနာဝင်၊ ရှာမှီးခြင်းသုံးမျိုး။ ။(ကာမေသနာ၊ ဘဝေသနာ၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ)သေနာသုတ်၊မဟာ—သံ—ပါ—၅၀၊ ဌ—၁၇၄၊ ၛင်းကိုပိုင်းခြား၍သိခြင်း ၎ါ မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။သေနာသုတ်(ပ—ဒု)ဣတိ-- ပါ—၂၂ဂ၊ ဌ—၁ဂ၆၊ ၁ဂဂ၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။အံ—၄—ပါ—၃၅၀၊ ဌ—၃၀၀၊ ဂါထာများ။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁ဂ၁၊ ဌ—၁၇၁။ ။သေနာနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃ဂ၁၊ ဌ—၄၇၇။

သေနာ ၂ မျိုး။ ။(အာမိသေသနာ—ပစ္စည်းရအောင် ရှာမှီးခြင်း၊ ဓမ္မေသနာ—တရားမှန် တရားထူးရအောင် ရှာမှီးခြင်း၊)အံ—၂—ပါ—၉၂၊ ဌ—၆၁။

ဟေဝိဘိက္ခုနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဟေဝိဘိက္ခုအခေါ် ခံရခြင်းအကြောင်း၊ ပဏ်—၂—ပါ—၃၀၃၊ ဌ—၂၃၁။ ။ခေါ်ပုံစကားတော်၊ နိဒါန—သံ—ဌ—၂၂၅။ ။အံ—၁—ဌ—၂၄၉။ ။ဝိ—၃—ပါ—၂၄၊ ဟေဝိ ဘိက္ခု သွာက္ခာတော ဓမ္မော စရ ဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယာတိ။ ။အများဖြစ်လျှင် ဗဟုဝုစ်နှင့်ခေါ်သည်သာ ထူး၏။ ။ဟေဝိဘိက္ခုနံ ဝိသုံ ဥပသမ္ပဒါနာမ နတ္ထိ၊ ပဏ်—၂—ဌ—၂၃၁။ ။ဘိက္ခုနီတို့မှာကား ဟေဝိဘိက္ခုနီဟူ၍ မရှိကြောင်း၊ ထေရီ—ဌ—၃၀၁။ ။ဟေဝိဘိက္ခု ဖြစ်နိုင်သည်မှာ သပိတ်သင်္ကန်း လှူဘူးမှသာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ မလှူဘူးလျှင် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အပ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၇၊ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၁။ ။ဥဒါန—ပါ—ဂ၆၊

ဋ္ဌ—ဂ၅။ ။ပစ္ဆိမဘဝိကပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မှုလည်း ဟေဝိဘိက္ခု ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပုက္ကုသာတိမင်းဝတ္ထုတွင် ဖွင့်ပြထား၏၊ ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၂၁၅၊ ပါ—၂၉၀။ ။ ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် စဉ်းစားတော်မူပုံ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၆။

ဟေဝိဘိက္ခုရဟန်းပေါင်းကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။၂—ဂါထာ၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၅၊ ပါ—၂၀။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၃၀၊ ၅၃၉။

ဝိနယ၌လာသော ဟေဝိဘိက္ခုပေါင်း	၁၃၄၁—ပါး။
သုတ္တန္တ၌လာသော ဟေဝိဘိက္ခုပေါင်း	၂၇၃၀၀—ပါး။
၂—ရပ်ပေါင်း	၂၈၆၄၁—ပါးရှိ၏။

ညှော့သည် ၂—မျိုး။ ။လာချိန် နှစ်သက်, ပြန်လျှင် သောကဖက်ရသောညှော့သည်၊ လာလျှင်စိုးရိမ်, ပြန်ချိန်နှစ်သက်ခံရသော ညှော့သည်) ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၁၅၇။ ။ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၁၄။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဧကတ္တဝါရာဒိဝဏ္ဏနာ (ဧကတ္တ၊ နာနတ္တ စသည်အဖွင့်)။ ။၁—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉။

ဧကဘတ္တိကပုဒ်အဖွင့်။ ။(တထပ်စား)၁—ပါ—၂၃၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—၁၁၂။

ဧကမိဒါဟန္တိ ဧတ္ထ ဣဒါတိ နိပါတမတ္တံ၊ ဧကသ္မိံ သမယေ အဟန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂဝစနံ။ ။၁—ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၅။

ဧကာသနဘောဇန သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်။ ။၁—ပါ—၁၇၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃။

ဧကော ဝူပကဋ္ဌော အပ္ပမတ္တော စသောပုဒ်များအဖွင့်။ ။၁—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၄။

ဧလ္လောဟိတိ ဧလ္လာ ကိရ သာလဒ္ဒူသနာ ဟောန္တိ။ ။၁—ပါ—၁၇၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄။

ဧသုကာရီသုတ်။ ။၂—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၂။ဗြာဟ္မဏများက အမျိုးလေးပါးတို့မှာ သူတို့၏ အလုပ်အကျွေး၊ အမျိုးလေးပါးတို့ ဥစ္စာကို သူတို့၏ ဥစ္စာဟု ယူမှား နေကြပုံကို မဟုတ်ကြောင်း ဖြေရှင်းဟောထား၏။

ဧဠမူဂါ ဟူသော ပုဒ်အဖွင့်။ ။၁—ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၀။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကေမ္ဗုလသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၇၉။

ကေန္တဒုက္ခသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၄၊ ခတ်ကြီးလေးပါးကား ကေန်ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ကေဗိဇီသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၉၊ သောတာပန်သုံးမျိုး ဟောထား၏။

ကေပုတ္တကသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၃၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၃၊ လာဘသက္ကာရကား သောက္ခပုဂ္ဂိုလ်ကိုပင် အထက်မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်အောင် အန္တရာယ်ပြုတတ်ကြောင်း။

ကေမိတ္တသုတ်။ ။ပါ—၄၃၂၊ ဋ္ဌ—၁၉၃၊ အထက်သုတ်နည်းတူ။

ကေမ္မသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၇၊ ဗောဇ္ဈင်ပွားလျှင် သံယောဇနိယဓမ္မတို့ကို ပယ်နိုင်ကြောင်း။ ။ပါ—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၅၊ အာနာပါနဿတိကို ပွားများအားထုတ်ရပုံ၊ ၎င်းကြောင့်အကျိုးကြီးကျယ်စွာရှိပုံကိုဟောထား၏။

ကော်ဇယ်သုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—၅၂၊ ဒုက္ခမှလွတ်ကြောင်း ပြေသော ဂါထာ၊

ဇော်မမသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၄၉၊ ဋ္ဌ—၃၀၇၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးရှိလျှင် ထိုခန္ဓာ ၅—ပါး၌ ဇော်မမ စသည်ဖြင့် ယူမှားတတ်ကြကြောင်း။ ။ပါ—၁၆၇၊ ဋ္ဌ—၃၁၀။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကေပုဂ္ဂလဝဂ်၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ။ ။၁—ပါ—၂၁၊ ဋ္ဌ—၇၃၊ ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းလာမှုကြောင့် အများကောင်းကျိုးရှိပုံများကို ဟောထား၏။

ကေမ္မပါဠိ၊ ပဌမဝဂ်။ ။၁—ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၃၆၅၊ အနုဿတိ ၁၀—ပါး ပွားများ ရကျိုး။ ။ဒုတိယဝဂ်၊ ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၃၆၀၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အပြစ်များကို ဟောထား၏။ ။တတိယဝဂ်၊ ပါ—၃၄၊ ဋ္ဌ—၃၇၁၊ ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းရကျိုး၊ ဘုရားအတုများပေါ်လာခြင်း အပြစ်ကို ဟောထား၏။ ။စတုတ္ထဝဂ်၊ ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—၃၇၇၊ သတ္တဝါများ အယုတ် အမြတ်တွင် အယုတ်က များကြောင်း ဥပမာများဖြင့် ဟောထား၏။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကေဥပါသကဝတ္ထု။ ။၄—ဒု—အုပ်—၁၆၉၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ထမင်းစားရန် ခိုင်းစေပြီး စားပြီးမှ တရားဟောရာ သောတာပန်ဖြစ်သွား၏၊ ထမင်းဆာသော ရောဂါနှင့်တူသော ရောဂါမရှိကြောင်း ဂါထာ၊ ၄—၁၇၁။

ကေအနာဂါမိက မထေရ်ဝတ္ထု။ ။၄—၁၈၈၊ တပည့်များက မေးရာ ရဟန္တာမဖြစ်သေးသောကြောင့် မဖြေဘဲနေပြီး သေ၍ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ ရောက်သော မထေရ်။

ကေဝိဟာရိမထေရ်ဝတ္ထု။ ။၂၉၄၊ ဆိုတ်ငြိမ်ရာ၌ နေသည်ကို ချီးကျူးသော ဂါထာ။

ကေဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။ ။၄၀၅၊ ဗြာဟ္မဏမျိုးထဲမှ မွေးဖွားတိုင်း ဗြာဟ္မဏမခေါ်နိုင်ကြောင်း၊ ဥပါဒါန်လေးပါးဖြင့် မစွဲယူမှ ဗြာဟ္မဏခေါ်နိုင်ကြောင်း။

ကေုဒါနတ္ထေရခီဏာသဝ ဝတ္ထု။ ။၂၄၃၊ ၎င်းမထေရ် ရွတ်ဆိုသော ဂါထာတပုဒ်တည်းကို နတ်များက သာဓုခေါ်ကြကြောင်း၊ ဓမ္မကထိကများစွာတို့ ဟောရာတွင်ကား သာဓုမခေါ်ကြကြောင်း။

ရေကပတ္တနဂါးမင်းဝတ္ထု။ ။၄—ဒု—အုပ်—၁၄၉၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတိုင်တိုင် တရားအားထုတ်ခဲ့သော်လည်း (ငြိတ်) မြက်ရွက်ကို ဖြတ်မိခဲ့ပြီး အာပတ်ကို မကုစားမိသောကြောင့် သေကာနီးတွင် ဝိပ္ပဋိသာရီဖြစ်ကာ နဂါးမင်း ဖြစ်ရရှာပုံ၊ ဘုရားရှင် ပွင့် မပွင့် ဂါထာဖြင့် သမီးတော်ကို စုံစမ်းခိုင်းပြီးနောက် ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့ကာ နဂါးတို့ ခံစားရသော ဒုက္ခ ၅—မျိုးမှ လွတ်သွား၏၊ မဂ်ဖိုလ်ကား မရရှာလေ။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကေမ္မသဝနိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၃၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၀၊ ခရီးလမ်းမှန်ကို ညွှန်ပြရကျိုး၊ ကဿပဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ကိကီဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး က တရားနာလို၍ ငွေ ၁၀၀၀ဝ ပေးမည်ဟု ကြွေးကြော်သော်လည်း တရား ဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ် မရတော့ကြောင်း သိကြားမင်းက အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ—စသော ဂါထာဖြင့် လာ၍ ဟောပြကြောင်း။

ကေဝိဟာရိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၄၊တရားအားထုတ်ခဲ့ ရကျိုး၊ သိဂ်ိမ္မာသောကမင်းကြီး ညီတော်၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ တပါးတည်းနေလို လှ၍ ရဟန်းသုခကို တောင့်တပုံ၊ နောက်ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

ကေုဒါနိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၃၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၂၊ စေတီတော်အား ပူဇော်ရကျိုး ဂါထာများ။

ရေကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၃၊ လမ်းပြင်ရကျိုး။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကေထမ္ဘိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ-ပ—အုပ်—၆၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၊ တိုင်တလုံး လှူခဲ့ရကျိုး။

ကေဥ္စလိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၀၉၊ ဌ—၄၅၊ ရှိခိုးရကျိုး။ ။ပါ—၂၆၇၊ ဌ—၁၉၂၊ ပန်းအခင်းလှူရကျိုး။ ။ပါ—၃၂၄၊ ရှိခိုးရကျိုး။

ကေသညကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၃၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၀၊ ဆွမ်းလှူရကျိုး။ ။ပါ—၂၃၄၊ ပံသုကူသက်န်းကို ရှိခိုးရကျိုး။

ကေပသဒနိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၇၅၊ ဌ—၁၅၁၊ တရားနာ၍ လက်အုပ် ချီရကျိုး။

ကေဒီပိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၀၊ ဗောဓိ ပင် မီးလှူရကျိုး။ ။ပါ—၄၃၉၊ ၄၄၀—၌ ၎င်းထေရ်မှာ လေးနှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ၂—၀တ္ထု။

ကေစိန္တိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၂၁၆၊ ဘုရားကြည်ညိုရကျိုး။

ကေစာရိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၂၁၀၊ ပန်းလှူရကျိုး။

ကေဝန္ဒနိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၂၄၄၊ ရှိခိုးရကျိုး။

ကေပုဏ္ဏရိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၂၆၀၊ ကြာပန်းလှူရကျိုး။

ကေပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၂၇၁၊ ပန်းတပွင့်လှူရကျိုး။

ကေဒုဿဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၃၀၆၊ အဝတ်တထည် လှူရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၊ ခဲယဉ်းစွာ လှူရပုံ။

ကေပဒုမိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်၊ ၃၁၀၊ ဟသ်ာမင်းဘဝက လှူ။

ကေစမ္ပက ပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၃၃၃။

ကေဆတ္တိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၄၃၁၊ ထီးဖြူလှူရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၅။

ကေဓမ္မဿဝနိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၀၊ တရားနာရကျိုး၊ ၇—နှစ် သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။

ကေဝိဟာရိကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၁၆၊ ရဟန်းပြုခဲ့ရကျိုး။

ကေသ၀ိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၁၇၊ ဗောဓိပင်ကို ခရုသင်းမှုတ်လှူရ, ရှိခိုးခဲ့ရကျိုး။

ကေပတ္တဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ဂ၇၊ မြေသပိတ်လှူရကျိုး။

ကေပိဏ္ဍပါတဒါယိကာထေရီအပဒါန။ ။ပါ—၁၉၀။

ကောသနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၃၊ ၄—ဒု—အုပ်—၁၃၁၊ ဝရုဏာနတ်မင်းဘဝက ဘုရားရှင်နှင့် ဗောဓိပင်ကို ပန်းလှူရ, အတီးအမှုတ်အကအခုန်တို့ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။

ကောသနဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၅၅၊ ၄—ဒု—အုပ်—၁၇၉၊ နေရာနှင့်ဆွမ်းလှူရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၊ နေရာနှင့် သစ်သီးလှူရကျိုး။

ကောသနဒါယိကာထေရီအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၂၊ နေရာနှင့် ဆွမ်းလှူရကျိုး။

ကေူပေါသထိကာထေရီအပဒါန။ ။ပါ—၁၉၉၊ ၇—နှစ်သမီး ရဟန္တာဖြစ်၏။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဧကစ္စဿတဝါဒဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ပါ—၁၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၁။

ဧကကဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၇၈၊ ဋ္ဌ—၁၅၆၊ သဗ္ဗေ သတ္တာ အာဟာရဋ္ဌိတိကာပုဒ် အဖွင့်အကျယ်။

ဧကဓမ္မဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၉၊ ဗဟုကာရ၊ ဘာဝေတဗ္ဗ၊ ပရိညေယျ၊ ပဟာတဗ္ဗ၊ ဟာနဘာဂိယ၊ ဝိသေသဘာဂိယ၊ ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဈ၊ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗ၊ အဘိညေယျ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ၊ ၁၀—ချက်ကို မူတည်၍ တခုစီ တခုစီ ရှိသော တရားများကို ထုတ်ပြ၍ ဟောထား၏။

ဧကေကလောမတာလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၃၈၊ ဋ္ဌ—၁၂၀၊ မုသာဝါဒမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် မွေးညင်းတွင်းတခု၌ တပင်သာ ပေါက်ရောက်ရသော လက္ခဏာတော်ကို ရပုံ။

ဧကံသိကဓမ္မဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ပါ—၁၇၇၊ ဋ္ဌ—၃၁၃၊ သစ္စာလေးပါး။

ဧဏိဇင်္ဃလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၁၁၂၊ အတတ်ပညာသင်ပေးရာ၌ ကောင်းမွန်စွာ သင်ကြားပေးခဲ့မှုကြောင့် ခြေသလုံးတော် ပြည့်ဖြိုးသော လက္ခဏာကို ရပုံ ဟောထား၏။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဧကပယောဂပဥှာဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၃၇၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၀။

ဧကတောအာပတ္တိပဥှာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၃၇၅၊ ၃၇၇၊ ၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၃၀၊ ၂၄၀၊ ၂၄၁။

ဧကာဒသကဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၂၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၃၊ ၁၁—ခုစိရှိသော တရားများကို ဟောထား၏။

ဧကုတ္တရိကနယ (ဧကကဝါရ)။ ။၅—ပါ—၂၁၁၊ ဋ္ဌ—၁၅၇၊ အာပတ်နှင့်စပ်၍ အာပတ္တိကရ အနာပတ္တိကရ စသည်ကို ခွဲပြခြင်း အကျယ်။

ဧဠကလောမ သမုဋ္ဌာန ဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဧကဂ္ဂတာပုဒ်အဖွင့်။ ။၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၁။ ။ဧကဂ္ဂတာနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။

ဧကမဂ္ဂကထာ။ ။၅—ပါ—၄၀၉၊ ဋ္ဌ—၂၆၂။ ။ဘုရားရှင်မှာ မဂ်တပါးတည်းဖြင့် ဖိုလ်လေးပါးကို မျက်မှောက်ပြု၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခြင်း။

ဧကာဓိပ္ပါယကထာ။ ။ပါ—၄၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၃၊ အလိုတူလျှင် မေထုန်မှီဝဲအပ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခြင်း။

ပဉ္စနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(ဩ)

ဩကာသရီ၊ အနောကာသရီ ပုဂ္ဂိုလ် ခွဲပြခဏ်း။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၅၂၊ ဋ္ဌ—၂၆၈၊ ဩကာသရီတိ ဂေဟာသရီ အာလယာသရီဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ ရာဂဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရသူကို ဩကာသရီ၊ မခံရသူကို အနောကာသရီပုဂ္ဂိုလ်ဟု ခွဲပြထား၏။

ဩကာရန္တိ အဝကာရံ လာမကဘာဝံဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၆၅၊ ပါ—၄၃၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၄၈၊ ပါ—၁၀၂။ ။နေတ္တိ—ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၁၆။

ဩက္ကာကရာဇ်မင်းမျိုး တို့၏ အထက် အဆက်ဆက်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၃၀၊ ပါ—၈၇။

ဩကာသာဓိဂမ (တိဝိဓ) ဝဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၆၊ တည်ရာ သုံးပါးဟူလို။ ။(တည်ရာခဏ်း၌ အကျယ်ရေးလတ္တံ့။)

ဩကန္တိက္ခဏေတိ ပဉ္စဝေါကာရဘဝေ ပဋိသန္ဓိက္ခဏေ။ ။အဘိ—၇—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၃၆၅။

ဩကာသ ၃—မျိုး။ ။(နာမောကာသ၊ ရူပေါကာသ၊ နာမရူပေါကာသ) (အရူပ၊ အသညသတ်၊ ပဉ္စဝေါကာရ) ၇—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၃၅၆။

ဩက္ခိတ္တစက္ခုပုဒ်အဖွင့်အကျယ်။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၈၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၉။ ။ဝိ—၂—ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၁၆၃။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၈၅၊ ၃၉၉၊ ဋ္ဌ—၃၄၂၊ စက္ခုနေဝ လောလပုဒ်အဖွင့်။

ဩဃနှင့် ယောဂ အထူး။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၊ ဘဝေ စတ္တာရော ဗလဝဘူတာ ဩဃာ၊ ဒုဗ္ဗလဘူတာ ယောဂါ။

ဩဃလေးပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။အရကောက်နှင့် ဩဃမည်ပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၆။ ။ဩဃပဉှာသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၅၂။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀။ ။ဩဃဂေါစ္ဆက၊ အဘိ—၁—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—မဖွင့်၊ အာသဝလေးပါးအဖွင့်နှင့် တူ၏။ ။ဩဃတရဏသုတ်၊သဂါထာ—

သံ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၊ အရကောက် အဓိပ္ပါယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ဩဃံတိဏ္ဏပုဂ္ဂိုလ်၊ ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၂၃။ ။ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၂။ ။ဩဃသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ၎င်းလေးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ဩဃလေးပါးမှ လွတ်ကြောင်း၊ အံ—၄—ပါ—၅၂၂၊ ဋ္ဌ—၃၇၁။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၅။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၂၊ ၁၀၃။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၅၊ ၃၀၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၉၊ ၂၁၀၊ ၂၂၆။ ။ပါ—၄၄၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၀။ ။စူဠနိ—ပါ—၈၄၊ ဋ္ဌ—၂၅။ ။ပါ—၉၄၊ ဋ္ဌ—၂၆။ ။ပါ—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—၃၁။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—၆၉။

ဩဏတောဏတသုတ်။ ။အံ—၄—ပါ—၃၉၈၊ ဋ္ဌ—၃၂၂။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၇၉၊ ဩဏတောဏတာဒိနိဒ္ဒေသ။

(၁) ဩဏတောဏတပုဂ္ဂိုလ်—နိမ့်ရာမှ နိမ့်ရာသို့သွားလတ္တံ့သောသူ။

(၂) ဩဏတုဏ္ဏတပုဂ္ဂိုလ်—နိမ့်ရာမှ မြင့်ရာသို့ သွားလတ္တံ့သောသူ။

(၃) ဥဏ္ဏတောဏတပုဂ္ဂိုလ်—မြင့်ရာမှ နိမ့်ရာသို့ သွားလတ္တံ့သောသူ။

(၄) ဥဏ္ဏတုဏ္ဏတပုဂ္ဂိုလ်—မြင့်ရာမှ မြင့်ရာသို့ သွားလတ္တံ့သောသူ။

တမော တမပရာယနစသောပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်နှင့် အတူပင်တည်း။

ဩတ္တပ္ပဖြစ်ခြင်း အကြောင်းများ။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၄၉။ ။အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊ ၂၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၀၊ ၁၉၃၊ အဓိပ္ပာယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ဟိရီဩတ္တပ္ပခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။

ဩတရဏဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၂၇။ ။ပေဋက—ပါ—၂၃၅။ ။ဩတရဏဟာရဝိဘင်္ဂ၊ ပါ—၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၆၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဓမ္မများကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ် သစ္စာ ဣန္ဒြေတို့၌ သွင်းပြ၍ အကျယ် ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။

ဩဒါတကသိဏကထာ။ ။(၎င်းကို ရအောင် အားထုတ်နည်း) ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၆၈။

ဩဒိဿပညတ္တိကထာ ၇—မျိုး။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၅၊ ဗျာဓိ၊ ပုဂ္ဂလ၊ ကာလ၊ သမယ၊ ဒေသ၊ ဝသ၊ ဘေသဇ္ဇ၊ မှတ်ဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ သီးခြား ခွင့်ပြုထားသော သိက္ခာပုဒ် ၇—မျိုး ဟူလို။

ဩဓိ ၂–ပါး။ ။(ကိလေသောဓိ မဂ္ဂေါဓိ)၊ (ဩဓိ–အပိုင်းအခြား) ပဏ်–၁–ပါ–၄၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၇၊ ဩဓိ အနောဓိအရကောက်။ ။အဘိ–၂၊ ဋ္ဌ–၃၁၅၊ ပါ–၂၅၄။

ဩဓိသောကထာ။ ။အဘိ–၅–ပါ–ဂ၇၊ ဋ္ဌ–၁၄ဂ၊ အရိယာခဏ်း၌ ရှိ၏။

ဩပမ္မဝဂ္ဂ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁။ ။ဩပမ္မသံယုတ္တ၊ နိဒါန သံ–ပါ–၄၅၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၆၊ ဥပမာအမျိုးမျိုးပေး၍ ဟောထားသော ဒေသနာတော်များ ဖြစ်၏။

ဩပဝယှတ္ထေရအပဒါန။ ။အပ–ပါ– ပ –အုပ်–၁၁ဂ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–ဂ၁၊ အာဇာနည်သိန္ဓောမြင်းဖြင့် ပူဇော်လှူဒါန်းရကျိုး၊ ၎င်းမြင်းကို တဖန် တန်ဘိုးဖြတ်၍ ဝါချည် ကမ္ဗလာ ကော်ဇော သက်န်းစသည်တို့ကို လှူဒါန်းရကျိုး။

ဩဝါဒနှင့်အနုသာသနီအထူး။ ။ခန္ဓ–သံ–ဋ္ဌ–၂၃၀။ ၊ မမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၉။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၅၊ ဋ္ဌ–၉၂။ ။ပါ–၄၀၄၊ ဋ္ဌ–၄၁၅။ ။ထေရ–ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀၂။ ။အံ–၁–ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၅၄။

ဩဝါဒပါတိမောက် ၃–ဂါထာ။ ။သက်တမ်းရှည်သော ဘုရားရှင်တို့ မိန့်ဆိုသောဂါထာနှင့် တည်သောနှစ် အပိုင်းအခြား။ ။မမ္မ–ဋ္ဌ–ဒုအုပ်–၁၅၃။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၂ဂ၁၊ ဘုရားရှင်တိုင်း ပြတော်မူသော ဂါထာများဖြစ်ကြောင်း။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၄၂၊ ဋ္ဌ–၆၉။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၃။ ။ဥဒါန ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–၁၁၇။

ဩဝါဒအပေးကောင်းသော်လည်း ခံယူသူက မလိမ္မာ၍ မျက်နှာကို လက်သီးနှင့် အထိုးခံရသော အလောင်းတော်ရသေ့၊ အဝါရိယဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၇၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၁၄။

ဩဝါဒဝဂ္ဂ (ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ္ဂ ပညတ္တိဝါရ)။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၆။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၆၄၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းအချုပ်ကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ဩဘာသ (ဝိပဿနာကြောင့် ဖြစ်သောအရောင်အလင်း)ကို မဂ်ဖိုလ်ဟု ထင်ခနသောရဟန်းဝတ္ထု။ ။ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၂၆၊ ပါ–၃၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၇၀၊ အရောင်အလင်း အကျယ်အဝန်းအမျိုးမျိုး ထင်တတ်ပုံ။

ဩရမ္ဘာဂိယသုတ်။ ။(သံယောဇဉ် ၅–ပါး)၊ ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယသုတ်၊ (သံယောဇဉ် ၅–ပါး)၊ မဟာ–သံ–ပါ––၅၆၊ ဋ္ဌ–၁၇၅၊ ၎င်းကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင်ကို

အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။မဟာမာလုကျသုတ်၊ ပဏ္ဏာ—၂—ပါ—၉၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၁။ ။အံ—၉—ပါ—၂၅၁၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ဩရမ္ဘာဂိယပုဒ်အဖွင့်၊ ဣတိ—ပါ—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—၃၂၉။

ဩရန္တိ သကတ္ထဘာဝေါ၊ ပါရန္တိ ပရတ္ထဘာဝေါ။ ။အဘိဓာ စသည်အဖွင့်၊ သုတ္တ—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂။

ဩရိမတီရသုတ်။ ။အံ—၁၀—ပါ—၄၄၅၊ ၄၄၆၊ ဋ္ဌ—၃၃၆၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင်၊ ၈—ပါး, မိစ္ဆာဉာဏ, မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ၊ ပေါင်း ၁၀—ပါးကို ဩရိမတီရ၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈—ပါး, သမ္မာဉာဏ, သမ္မာဝိမုတ္တိပေါင်း ၁၀—ပါးကို ပါရိမတီရဟု ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။ ။ပါ—၄၆၃၊ ဤဥ္စ် ဒုစရိုက် ၁၀—ပါးကို ဩရိမ၊ သုစရိုက် ၁၀—ပါးကို ပါရိမဟု ဟောထား၏၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။စူဠနိ—ပါ—၅၀၊ ၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၄။

ဩသဓိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ (ကြယ်ဟော)။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၀။

ဩသာရဏကထာ (သံဃာ့ဘောင်မှ နှင်ထုတ်ထားသောရဟန်းကို ပြန်သွင်းပုံ အစီအစဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း)။ ။ဝိ—၃—ပါ—၄၄၃၊ ဋ္ဌ—၄၂၉။ ။ဩသာရဏာနုဇာနနကထာ၊ ၃—ပါ—၅၀၆၊ (ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက)။

ဩဋ္ဌာရိက သုခုမ ခွဲပြပုံ။ ။(သမ္မသနဉာဏ်ခဏ်း)၊ ပဋိသံ—ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၀။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဩကစရံ နန္ဒိရာဂေါတိ ဩကစာရိကံ အဝိဇ္ဇာတိ ကတ္ဝာ ဒဿေသိ။ ။၁–ပါ–၁၆၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၉။

ဩစရကာတိ အဝစာရကာ ဟေဋ္ဌာစာရကာ နီစကမ္မစာရကာတိအတ္ထော။ ။၁–ပါ–၁၀၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၀။

ဩဇဝန္တတ္တိ သိနေဟဝန္တံ။ ။၂–ပါ–၁၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၅။

ဩဋ္ဌုဘေဇ္ဇာတိ ခေဠံ ပါတေဇ္ဇ။ ။၁–ပါ–၁၇၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇။

ဩမတ္တပတောဒေါပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ပါ–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–၄။

ဩနီတပတ္တပါဏိံ ပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–၁၀၄။ ။အခြားဌာ်လည်း များစွာရှိမည်။

ဩဖုဋ္ဌောတိ ဩနဒ္ဓေါ။ ။၃–ပါ–၁၇၁၊ ဋ္ဌ–၁၄၁။

ဩဟိတဘာရောဌ် ဘာရသုံးမျိုး။ ။၁–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ၄၄။

ဩဋ္ဌာရိကဿာတိ မဟန္တဿဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၂–ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–၃၀။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဩက္ကန္တ သံယုတ္တ။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၈၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၇၊ သောတာပန်တို့မှာ စက္ခု သောတ စသည်၌ နိစ္စဟု မယူမှားတော့ကြောင်း ဟောထား၏။

ဩကိလိနိသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၅၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၄၊ ဂူသာတရား နှိပ်စက်မှုကြောင့် ကချေသည်မကိုယ်ပေါ် သို့ မီးအိုးကင်းဖြင့် သွန်းလောင်းမိခဲ့သော ကလိင်္ဂရာဇ်မင်း၏ မိဖုရားကြီး သေလွန်သောအခါ တကိုယ်လုံး မီးကျီးခဲ မီးပွားတို့ဖြင့် တဖွားဖွားတောက်လောင်သည်ကို ခံနေရရှာပုံ။

ဩက္ခာသုတ်။ ။ပါ—၄၅၅၊ ဋ္ဌ—၂၀၆၊ ဆွမ်းကောင်း ဟင်းကောင်း အိုးကြီးတရာ လှူဒါန်းရသည်ထက် နို့ညှစ်တကြိမ်, နံ့သာရှူတကြိမ်မျှလောက် မေတ္တာပွားရသည်က အကျိုးများကြောင်း ဟောထား၏။

ဩဝါဒကို ရိုသေစွာကို နာယူပုံ။ ။(အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား ချီးကျူးခဏ်း) သုသိမသုတ်၊ သဂါထာ—ပါ—၆၃၊ ဋ္ဌ—၁၁၄။

ဩဝါဒသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၀၆၊ ဋ္ဌ—၁၆၁၊ ရဟန်းတော်များကို ဆုံးမရန် ဘုရားရှင်က အသျှင်မဟာကဿပထေရ်အား တိုက်တွန်းတော်မူခဏ်း။ ။ဒု—သုတ်—ပါ—၄၀၈၊ ဋ္ဌ—၁၆၂၊ ကုသိုလ်တရား၌ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း, တိုးပွားကြောင်း အင်္ဂါများကို ဟောထား၏။ ။တ—သုတ်၊ ပါ—၄၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၂၊ ရှေးက မထေရ်ကြီးများမှာ ဓုတင်ဆောင်ခြင်း, ထိုသို့ဆောင်ခြင်း၌ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုကြခြင်း ပြုတော်မူကြကြောင်း၊ ယခုအခါ၌ကား ထိုကဲ့သို့ မပြုကြတော့ကြောင်း၊ ပြုပြန်လျှင်လည်း ပစ္စည်း လာဘ်လာဘ ရအောင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားအောင် ပြုတတ်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

ပဉ္စနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(က)

ကကာရော ပနေတ္ထ အနုကမ္ပါယ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၊ ပါ—၁၂၃။

ကကုသန္ဓဗုဒ္ဓဝံသ ဝဏ္ဏနာ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၇၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၆၊ ဒုက္ကရစရိယာ ၈—လ ကျင့်ရကြောင်း၊ ပကတိကိုယ်ရောင်တော်မှာ ၁၀—ယူဇနာ အမြဲထွန်းလင်းတော်မူကြောင်း၊ ပါ—၃၇၃၊ ဋ္ဌ—၂၉၉။ ။နရဒေဝဘီလူး ချွတ်ခဏ်းလည်းပါ၏။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၁။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၃။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၇၀။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၄၉။

ကကုသန္ဓ ဘုရားရှင်လက်ထက် ဒူသီမာရ်နတ်ကြီးက လူတို့ကိုယ်တွင် ဝင်ပူး၍ ရဟန်းတို့အား အမျိုးမျိုးဆဲရေး ရေရွတ်ပုံ၊ နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးပုံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၄၀၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၄၊ နောက်တကြိမ်တွင် အရှိအသေ ပြုပြန်စေပုံ။

ကခ်ါရေဝတမထေရ် ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—၁၈၀၊ အကျယ် ပြဆိုထား၏။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၄၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၅။ ။၎င်းထေရ်အား ချီးကျူးခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၉။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၄၈၊ ဋ္ဌ—၂၈၆။ ။အံ—၁—ပါ—၂၄—၌ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဈာယီနံ ယဒိဒံ ကခ်ါရေဝတော။

ကစ္စိတိ ပုစ္ဆာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၈။ ။ကစ္စိတိ ပုစ္ဆနတ္ထေ နိပါတော၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၁။

ကစားနည်း အမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။(ရှေးကနည်းများ) မဟာနိ—ပါ—၂၉၅၊ ဋ္ဌ—၃၆၂။ ။ဝိ—၁—ပါ—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၄။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၈၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။

ကဏ္ဍကဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—၂၉၃၊ ဘုရားလောင်း၏ စီးတော်မြင်း ကဏ္ဍကနတ်သား ဖြစ်သွားပုံ ဟောထား၏။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၃၃၊ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၈။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၃၊ ၇၆။

ကဏှာဒိပါယနစရိယ။ ။စရိယာ—ပါ—၄၁၆၊ ဌ—၂၃၃၊ ရသေ့ဘဝတွင် ၇—ရက်သာ ပျော်မွေ့၍ ကျန်ရက်များ၌ မပျော်မွေ့ဘဲ ကဲ့ရဲ့ခံရမည် စိုးသောကြောင့် နေရကြောင်း သစ္စာဆိုပြခဏ်း။ ။ကဏှဒိပါယန ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၀၊ ဌ—စ—အုပ်—၂၀။ ။မှန်ရာပြောသစ္စာ ဟူသော စကားပုံမှာ ဤဇာတ်တော်ကို အစွဲပြု၍ သုံးနှုန်းကြဟန် တူကြောင်း၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့် ရင်ညွန့်မှ အထက်တက်နေသော မြွေဆိပ်မှာ လျှောကျပျောက်ကင်းကြောင်း။

ကတညုတာ ကတဝေဒီပုဒ် အဖွင့်။ ။အပ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၆။ ။ဂုင်းပုဂ္ဂုလ်၊အဘိ—၄—ပါ—၁၂၀၊ ဌ—၅၄။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၊ ဌ—မ—အုပ်—၁၅၆။ ။ဝိမာန—ပါ—၈၀၊ ဌ—၂၄၄။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၄၊ ဌ—၁၂၄။ ။အံ—၂—ပါ—၈၆၊ ဌ—၅၇။

ကန္တာရ(ခက်ခဲသော ခရီး) ၅—မျိုး။ ။နိဒါန—သံ—ဌ—၉၅၊ ပါ—၃၂၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၂။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၈၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။ဝိ—၁—ဌ—ပ—၉၃။ ။အဘိ—၁—ဌ—၂၉၅၊ ရေတွက်ပြရုံမျှသာ။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၅၊ စောရကန္တာရ၊ ဝါဠကန္တာရ၊ နိရုဒကကန္တာရ၊ အမနုဿကန္တာရ၊ အပ္ပဘက္ခကန္တာရ။ ။အမျိုးမျိုးကောက်ပြပုံ၊ ဇူဋ္ဌနိ—ပါ—၂၂၆။

ကထာ ၂—မျိုး။ ။(သမ္မုတိကထာ၊ ပရမတ္ထကထာ) ဂုင်းကထာ ၂—မျိုးကို သင့်လျော်သလို ဘုရားရှင် သုံးစွဲတော်မူကြောင်း၊ နိဒါန—သံ—ဌ—၇၂။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၃၁၅၊ ၃၁၆၊ ၂—ဂါထာ။ ။အဘိ—၅—ပါ—၆၀၊ ဌ—၁၃၉။ ။တနည်း၊ အဘိဓမ္မနိဿိတကထာ၊သုတ္တန္တနိဿိတကထာ၊ နေတ္တိ—ဌ—၁၄၄။ ။၃—မျိုး၊ (သံဝရာသံဝရကထာ၊ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌနကထာ၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒကထာ) အဘိ—၁—ဌ—၂၂။ ။**တနည်း ၃—မျိုး** (ဧကနာဠိကာကထာ၊ စတုရဿကထာ၊ နိသိန္နဝတ္တိကာကထာ) အံ—၁၁—ပါ—၅၄၆၊ ဌ—၃၄၀၊ ၃၄၉။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၉။

ကထာ ၁၀—မျိုး။ ။ရထဝိနီတသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၊ ၄၄၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပ—အုပ်—၁၀၁၊ ဂုင်း ကထာ ၁၀—မျိုးကို သီလ သမာဓိ ပညာထဲ သွင်းပြပုံ။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၁၅၇၊ ဌ—၁၁၇။ ။အံ—၁၀—ပါ—၃၀၉၊ ၃၅၀၊ ၃၅၉၊ ဌ—၃၁၀၊ (ပ—ဒု) ကထာဝတ္ထုသုတ်။ ။

ဥဒါန်—ပါ—၁၁၉၊ ဠ—၂၀၆။ ။ဣတိ—ပါ—၂၅၀၊ ဠ—၂၅၆။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၆၉၊ ဠ—၂၀၅၊ အံ—၅—ပါ—၁၀၃၊ ဠ—၃၉။ ။အရိယာကထာ ၁၀—မျိုးဟူ၍လည်း သုံးနှုန်းကြ၏။

(၁) အပ္ပိစ္ဆကထာ—အလိုနည်းမှုနှင့် စပ်သောစကား။

(၂) သန္တုဋ္ဌိကထာ—ရောင့်ရဲလွယ်မှုနှင့် စပ်သောစကား။

(၃) ပဝိဝေကကထာ—ဆိတ်ငြိမ်မှုနှင့် စပ်သော စကား။

(၄) အသံသဂ္ဂကထာ—ရှင် လူ ရဟန်းတို့နှင့် မရောနှော မဆက်ဆံကြောင်း စကား။

(၅) ဝီရိယာရမ္ဘကထာ—ဝိပဿနာအားထုတ်မှုနှင့် စပ်သောစကား။

(၆) သီလကထာ—သီလပြည့်စုံစေမှုနှင့် စပ်သောစကား။

(၇) သမာဓိကထာ—သမာဓိပြည့်စုံစေမှုနှင့် စပ်သောစကား။

(၈) ပညာကထာ—ပညာပြည့်စုံစေမှုနှင့် စပ်သော စကား။

(၉) ဝိမုတ္တိကထာ—မဂ်ဖိုလ်နှင့်စပ်သောစကား။

(၁၀) ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနကထာ—ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့်စပ်သော စကား။

ကထံကထာ ဝုစ္စတိ ဝိစိကိစ္ဆာဟု ဖွင့်ဟောထားပုံ။ ။စူဠနိ—ပါ—၉၄၊ ၁၀၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၄၊ ၂၀၇၊ ၂၀၉၊ ဠ—၃၁၂။

ကထိန်သင်္ကန်းချုပ်ရာ၌ ပဒုမဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် အပ်ချည် သွင်းပေးတော်မူကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ—ဠ—၂၁၃။

ကန္ဒရပုဒ်အဖွင့်။ ။ဒီဃ—၁—ဠ—၁၈၈၊ ပါ—၆၇။ ။အဘိ—၂—ဠ—၃၅၀၊ ပါ—၂၆၀။ ။မဟာနိ—ဠ—၈၃၊ ပါ—၂၀။ ။အံ—၄—ပါ—၅၃၁၊ ဠ—၃၈၃။ ။ထေရ—ပါ—၃၀၁၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၁၇၆။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၇၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၁၁၉။ ။နိဒါန်—သံ—ဠ—၅၁၊ ပါ—၂၆၈။

ကပ္ပမာဏဝ ပုစ္ဆာ နိဒ္ဒေသ။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၃၄၊ ဠ—၃၃၊ မှီခိုရာကို မေးလျှောက်၍ ပြေထား၏။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၄၄၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၃၁၂။

ကပ္ပသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၄။ ။အံ–၃–ပါ–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–၂၃၉။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၉၇။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၁၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆။ ။၁၂–နက်၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၀၆၊ ပါ–၃၀၆။ ။၁၀–နက်၊ စရိယာ–ဋ္ဌ–၉၊ ပါ–၃၀၅။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–၉၀။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၉၆၊ ပါ–၁၂။ ။၃–ဋ္ဌ–၁၄၃၊ ပါ–၁၅၀။ ။ကပ္ပသဒ္ဒေါ ပနာယံ အဘိ သဒ္ဒဟာန ဝေါဟာရ ကာလ ပညတ္တိ ဆေဒန ဝိကပ္ပန လေသ သမန္တဘာဝ အာယုကပ္ပ မဟာကပ္ပါဒီသု ဒိဿတိ။

ကပိရာဇစရိယ။ ။စရိယာ–ပါ–၄၁၃၊ ဋ္ဌ–၂၂၀၊ သစ္စာပါရမီကို ပြဆိုခဏ်း။ ။မိခကျောင်းက ပြောပြသော ရန်အောင်ကြောင်းလေးပါး။

ကပိလဝတ်ပြည်ဟူ၍ စဖြစ်ပေါ်လာပုံ။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၀၆။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၃၁၊ ၂၃၂၊ သာကီဝင်တို့၏ ရာဇဝင်၌လည်း ကြည့်ရှုပါလေ။ ။ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူခဏ်း၊ ကြွတော်မူရန် ကာဠုဒါယီထေရ် လျှောက်ထားသောဂါထာအချို့၊ အပ–ဋ္ဌ–အုပ်–၅၆၊ ၅၇၊ ၂၅၀–၌ အပြည့်အစုံပါ၏။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၂၀၊ ဤ၌လည်း ပြည့်စုံ၏။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၃၅၊ တဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၇၊ ၁၆၀၊ ၁၆၉။

ကပိလမစ္ဆဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၇။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၆၂။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၂၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂၊ ဓမ္မာစရိယသုတ်လည်း ဟူ၏၊ ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက် ကပိလရဟန်းကြီးသည် ဗာဟုသစ္စမာနဖြင့် အပ်သည်ကို မအပ်၊ မအပ်သည်ကို အပ်၏ စသည်ဖြင့် ပြောကြား၍ ရဟန်းကောင်းတို့ကို ဆဲရေးပြစ်၊ ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကို ကွယ်စေပြစ်များကြောင့် အဝီစိငရဲကျ၊ တဖန် ငါတို့ဂေါတမဘုရားလက်ထက်တော်တွင် ငါးဖြစ်၊ စုတေသောအခါ တဖန် အဝီစိငရဲသို့ ကျပြန်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ကမ္ဘာမီးလောင် သားကောင်ချနင်း ဟူသောစကားပုံ ဖြစ်လာဟန်။ ။ခန္ဓ–သံ–ဋ္ဌ–၂၆၀။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၅။

ကမ္ဘာ(ဘဒ္ဒကမ္ဘာ)ကုန်ဆုံးသည့်တိုင်အောင် တည်လတ္တံ့သော အရာလေးမျိုး။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၁၂၅။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၀။

(၁) လ–၌ ယုန်ရေး အမှတ်တံဆိပ်။
(၂) ဝဋ္ဋကဇာတ်တော်လာငုံးမင်းနေရာ မီးမလောင်မှု။

(၃) ဃဋိကာရအိမ်နေရာ မိုးရေမစိုစွတ်မှု။

(၄) မျောက်မင်းဖြစ်စဉ်အခါ အစိဋ္ဌာန်ခဲ့သော ကျူရိုးများ အဆစ်မရှိဘဲ တောက်လျှောက် အပေါက်အခေါင်းဖြစ်နေမှု။

ကမ္ဘာပျက်ပုံ တည်ပုံနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၅။ ။ ၃–ပါ–၆၉၊ ဋ္ဌ–၄၉၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၄၆–ဂါထာ။ ။ဒု–အုပ်–၄၄–မှ ၅၂–အထိ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၀။ ။ဣတိ–ပါ–၂၆၁၊ ဋ္ဌ–၂၉၀။ ။ အံ–၄–ပါ–၄၆၀၊ ဋ္ဌ–၃၄၀၊ (မီး ရေ လေကြောင့်ပျက်ပုံဟော)။ ။မီးကြောင့် ပျက်ပုံ ဟောသော သတ္တသူရိယသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၉။ ။ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၃၀၊ ၃၃၉၊ ဂါထာများ။ ။ကမ္ဘာမပျက်မီ အနှစ်တသိန်းက ကြိုတင် ကြွေးကြော်ထားပုံ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၁၁။ ။ ကောလဟာလခဏ်း၌လည်းရှိ၏။ ။ဂဂ်ါသုတ်–သံ။ ။သာသပသုတ်၊ သာဝက သုတ်၊ ကမ္ဘာရှည်လျားလှပုံ ထင်ရှားစေသော ပဗ္ဗတသုတ်၊(သံ–၌ ပြန်ကြည့် ပါ)။

ကမ ၅–မျိုး။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀။ ။ကမာဒိဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၀၇။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၀၊ (ဥပ္ပတ္တိက္ကမ ပဟာနက္ကမ ပဋိပတ္တိက္ကမ ဘူမိက္ကမ ဒေသနက္ကမ)။ ၊တနည်းသုံးမျိုး၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၀၄။ ။ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၁၇၃။

ကမ္မကရဏ ၃၆–ပါး။ ။(၃၂–ပါးသော ကံကြမ္မာဟု ဆိုရိုး ရှိသော်လည်း ၃၂–ပါးပြည့်စုံအောင်ရေတွက်မရပါလေ)။ ။ကမ္မကရဏဝဂ္ဂ'အံ–၂–ပါ–၄၉၊ ၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၊ ၂။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၂၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၆၃။ ။အံ–၄–ပါ– ၄၃၇၊ ဋ္ဌ–၃၃၁။ ။စူဠနိ ပါ–၁၉၀၊ ၂၃၆။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၂၀၊ ၃၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၁၊ ၃၇၄။

ကမ္မဋ္ဌာန်း ၂–မျိုး။ ။(ရူပကမ္မဋ္ဌာန်း, အရူပ (နာမ်) ကမ္မဋ္ဌာန်း)၊ ပဏ်–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၀၊ ကျယ်ဝန်းစွာ ပြဆိုထား၏။ ။၂–ပါ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၄၄။ ။ ဣတိ–ပါ–၂၂၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၉။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၂၁၊ ဋ္ဌ–၃၁၄။ ။အဘိ–၂၊ ဋ္ဌ–၂၅၂။

ကမ္မဋ္ဌာန်း ၂–မျိုး။ ။(သဗ္ဗတ္ထက ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာန်း)ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်သူတို့ သိထားဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၀။ ။

ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၉၄။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၀။ ။ဝိ—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁။ ။ကမ္မဋ္ဌာန်း ၄၀—ကို ဖွင့်ပြခဏ်း၊ အံ—၁—ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—၄၀၀၊ (ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ အခဏ်း၌ ညွှန်ပြထားသည်)။

ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူတို့သိထားဘွယ်များ။ ။သမ္ဗဇညလေးပါး၊ သ—ခဏ်း၌ ရှိ၏။ ။ဣန္ဒြေလေးပါးညီမျှစေရန် ဣန္ဒြေခဏ်း၌ ရှိ၏။ ။ပဓါနိယအင်္ဂါလေးပါး၊ ပဓာနခဏ်း၌ ရှိ၏။ ။ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးဖြစ်ကြောင်း ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ အက္ခရာခဏ်း၌ ရှိ၏။ ။ကိံ သီလသုတ်၊ သုတ္တ ပါ—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၅။ ။ ဘိက္ခုနုပဿယသုတ်၊မဟာ—သံ—ပါ—၁၃၄၊ဋ္ဌ—၂၃၀။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၁၉။ ။အံ—၃—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၀၊ နိမိတ္တသုတ်။ ။ စိတ်ကို မြှောက်သင့်သောအခါ မြှောက်ပေးရန်၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၂၇၊ ၂၃၉၊ ၂၄၀။ ။နှိပ်သင့်သောအခါ နှိပ်ပေးရန် ၁၂၉၊ ၂၄၀။ ။ရွှင်လန်းစေ သင့်သောအခါ ရွှင်လန်းစေရန်။ ။သီတိဘာဝသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၇၊ အဂ္ဂိသုတ်။ ။မဟာနိ ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၄၁၇။ ။ဆရာတပည့်နှစ်ဦးစုံ သိထားရန်၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၁၃၊ ပါ—၂၀၀၊ ကျက်မှတ်ဘွယ်ကောင်းလှသော အရုဏဝတီသုတ်၊ ၂—ဂါထာ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။သတိထားဘွယ်ကောင်းလှသော သရက်ပင်စိုက် ဥပမာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၆၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၆၊ ၂၄၇။ ။သဠာ—သံ—ပါ—၃၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၂။ ၁၀၃။

ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ရာနှင့်စပ်၍ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၉၆။ ။အာရဘတိသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၄၇၊ ဋ္ဌ—၅၁။

(၁) ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်၏၊ အာပတ်သင့်ခြင်းနှင့် ပက်သတ်၍ စိတ်မချမ်းသာသောပုဂ္ဂိုလ်။

(၂) အားလည်း ထုတ်၏၊ စိတ်လည်း ချမ်းသာသောပုဂ္ဂိုလ်။

(၃) အားမထုတ်သော်လည်း စိတ်ချမ်းသာသောပုဂ္ဂိုလ်။

(၄) အားလည်း မထုတ်၊ စိတ်လည်း မချမ်းသာသောပုဂ္ဂိုလ်။

ကမ္မကာရပုတ္တော ဝုစ္စတိ သုဝဏ္ဏကာရော။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၅၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—၄၀၂။

ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၉၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၁။ ။ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၁။

ကမ္မ၊ ကမ္မသမုဋ္ဌာန်၊ ကမ္မပစ္စယ၊ ကမ္မပစ္စယ သမုဋ္ဌာန်၊ ကမ္မပစ္စယ အာဟာရ သမုဋ္ဌာန်၊ ကမ္မပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာန်၊ ၆–ချက်ခွဲပြပုံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၄၉။ ။သုံးချက် ခွဲပြပုံ၊ အဘိ—၁ -ဋ္ဌ—၃၇၇။

ကမ္မကထာ၊ ကံအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၂၊ ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၄၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဝေဒနီယကံစသည်။ ။၃—ပါ ၇၊ ဋ္ဌ—၃။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၂၂၅။ ။ အံ—၃=ဋ္ဌ—၁၁၄၊ ၁၁၁၊ ၁၁၃၊ မှတ်သားဘွယ်ဝတ္ထုများ ပါ၏။ ။နေတ္တိ—ပါ—၃၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၃၅၊ သုံးနည်းပြထား၏။ ။ဇနက ကံစသည် လေးပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။ အဟောသိကံနှင့်စပ်၍ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၂၇၁၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၄။ ။ အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၁၃။ ။ကဏှကဏှဝိပါက၊သုက္က သုက္ကဝိပါက၊ကဏှ သုက္ကကဏှသုက္က ဝိပါက၊ အကဏှ အသုက္က အကဏှ အသုက္ကဝိပါက လေးချက်ခွဲပြပုံ၊သံခိတ္တသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၅၃၊ ဋ္ဌ—၃၈၀။ ။ဝိတ္ထာရသုတ်၊ ဋ္ဌ—၃၈၁။ ။သောဏကာယန သုတ်၊ ပါ—၅၅၅၊ ဋ္ဌ—၃၈၂။ ။သိက္ခာသုတ်(ပ—ဒု) ပါ—၅၅၆၊ ၅၅၇။ ။ အရိယမဂ္ဂသုတ်၊ ပါ—၅၅၀။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်၊ ပါ—၅၅၉။ ။နေတ္တိ—ပါ—၈၁၊ ၈၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၆၊ ၁၆၇။ ။ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။ ။ကုက္ကုရဝတီသုတ်၊ ပဏ်—၂—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၇၂။ ။ကမ္မဝိဘင်္ဂအခဏ်း၊ အံ—၃—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၃၁။ ။ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၈၂၊ ဋ္ဌ—၂၀၅။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၃၁။ ။ကဏှ၊ သုက္က၊ မိဿက သုံးမျိုး၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၇၈၊ ဋ္ဌ—၅၅။ ။ကာယကံ စသည် သုံးပါး အရကောက်၊ ပဏ်—၂-ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၃၇။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။ နိဗ္ဗေဓိကသုတ်၊ အံ-၆—ပါ—၃၆၃၊ ဋ္ဌ—၁၃၆။ ။အဘိ—၅—ပါ—၂၈၀။ ။ နိဒါန-သံ—ပါ—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—၅၃၊ ၅၄။ ။စေတနာသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၇၆၊ ဋ္ဌ—၃၄၇။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၅၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၁၊ ၁၀၂၊ မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်။ ။ အဘိ—၂-ပါ—၃၅၁၊ ဋ္ဌ—၄၃၄။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၁၁၊ ကမ္မသမာဒါန ဝိပတ္တိ သမ္ပတ္တိကို ပြဆိုခဏ်း။

ကမ္မဿကတာဉာဏ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အဘိ--၁—ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၄၃၃။ ။ ၂—ပါ—၃၄၁၊ ဋ္ဌ—၃၈၇။ ။ကမ္မဿကာ ဟိ သတ္တာ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၃၀။ ။ ပဏ်—၃—ပါ—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၆၇။ ။ကမ္မံ သတ္တေ ဝိဘဇတိ ယဒိဒံ ဟီန ပဏီတတာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၁၀၊ မဟာနိ—ဋ္ဌ—၁၉၉။ ။ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၁၇၉။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၁. ဂါထာ။ ။ပါ—၁၅၄။ ။ ကံ အတိုင်းသာလားကြရကြောင်း၊ ကံသာမိမိနောက်လိုက်ပါကြောင်း ဂါထာ များ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၅၃၊ ဋ္ဌ—၇၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၈၃။ ။

ထေရ—ပါ—၂၅၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၆၊ ၃၃၇။ ။ကမ္မသကာ ဘိက္ခဝေ သတ္တာ စသည်ဖြင့် ဟောသော သံသပ္ပနိယသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၄၉၅၊ ဌ—၃၄၀၊ မှတ်ဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ဝိ—၁—ပါ—၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၃၊ ၂၀၉။ ။အဘိဏှသုတ်၊ ပဗ္ဗဇိတ အဘိဏှသုတ်များ၌ အနည်းငယ်ဖွင့်ပြ၏။ ။ ငှင်းဥာဏ်ရင့်သန်ရန် ဟောသော ဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၅၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၂။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၀၊ ဌ—သ—အုပ်—၁၃၃။ ။ဒီဃ—၃—ဌ—၁၆၆။ ။စူဠကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၄၃၊ ဌ—၁၇၅၊ သုဘ လုလင်၏အမေး ၁၄—ချက်။ ။မလ္လိကာဒေဝီသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၂၃၊ ဌ—၃၇၂။ ။အဘိ—၁—ဌ—၁၀၀။ ။ကမ္မဥ္စ ယောနိယံ ခိပတိ၊ ယောနိ သိဒ္ဓါ ဣမေ သတ္တာ နာနာဝဏ္ဏာ ဟောန္တိ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၄၀၀၊ ဌ—၂၉၅။ ။ ကမ္မသမာဒါန ဝိပါကယထာဘူတ ဉာဏ်အဖွင့် (တထာဂတဗလ) ပဋိသံ—ပါ—၃၅၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၃၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ခဏ်းတိုင်း၌လည်း ရှိ၏။ ။

ကမ္မာသဒမနိဂုမ်း ဟူ၍ ခေါ်ရပုံကိုလည်း ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၂။ ။ဇာတက—ဌ—မ—အုပ်—၅၅၃။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၇၃၊ ပါ—၄၇။

ကမ္မုနာ ဝတ္တတိ လောကော စသော ဂါထာ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၄၁၂၊ ဌ—၃၀၁။ ။အဘိ—၁—ဌ—၁၀၀—အညွှန်း။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၇၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၂။

ကမ္မုနာ ဝတ္တတိ လောကော၊ ကမ္မုနာ ဝတ္တတိ ပဇာ။
ကမ္မနိဗန္ဓနာ သတ္တာ၊ ရထဿာဏီဝ ယာယတော။ ။

ကမ္မုနာ ဗြာဟ္မဏော ဟောတိ စသော ဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၇၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၂။

ကမ္မံ ခေတ္တံ၊ ဝိညာဏံ ဗီဇံ၊ တဏှာ သ္နေဟော၊ စသောပါဠိ။ ။အံ—၃—ပါ—၂၂၄၊ ဌ—၂၀၄။ ။သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၃၊ အညွှန်း။

ကရဝိက်ငှက် အသံသာယာလှပုံ အကြောင်း။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၂၆၃၊ ဌ—၃၃၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၀၂၊ ပါ—၃၀၆။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၄၄၊ ပါ—၁၇။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၀၀။

ကလန္ဒကနိဝါပေ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀။ ။ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၅၃၊ ပါ—၈၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၅၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၅။ ။ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၂၄၊ ပါ—၁၄၆။ ။ဝိ—၁—ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၁။

ကလ္လသဒ္ဒါပဟောနိုင်သော ၂—နက်။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၄၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၅၊ ကလ္လသဒ္ဒေါ အဂိလာနဘာဝေါ ကမ္မညတ္တော။

ကလလရေကြည်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။(ဂဗ္ဘသေယျကသတ္တဝါတို့ အစဦးဆုံး ပဋိသန္ဓေ တည်နေစဉ်) သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၀၈၊ ဋ္ဌ—၂၇၄၊ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၀။

ကလဟဝိဝါဒသုတ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၁၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၆၊ ငြင်းခုံခြင်းစသည် ၈—ပါး၏ အကြောင်း အဆက်ဆက်ကို ဟောထား၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၉၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၀၊ နာမရူပကြောင့် ဖဿဖြစ်၏၊ ဖဿကြောင့် သာတ အသာတဖြစ်၏၊ ၎င်းကြောင့် ဝိနိစ္ဆယဖြစ်၏၊ ၎င်းကြောင့် ဆန္ဒဖြစ်၏၊ ၎င်းကြောင့် ပိယဖြစ်၏၊ ၎င်းကြောင့် ဣဿာမစ္ဆေရဖြစ်၏၊ ၎င်းကြောင့် ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန် ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်၏ဟူလို။ ။ဒေါသစရိုက်ရှိသူတို့အတွက် ဟောထားသော သုတ်ဖြစ်၏။

ကလျာဏမိတ္တကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရကျိုး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၇။ ။ဥပမ္မသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၁၅၅။ ။ကလျာဏမိတ္တ သုတ်၊ ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—၁၆၉၊ အမြတ်တရားကိုကျင့်ရာ၌ ကလျာဏမိတ္တကသာ အလုံးစုံသော အကျိုးကို ပြီးစေနိုင်ကြောင်း။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၈၇၊ ဋ္ဌ—၁၄၃။ ။ကလျာဏမိတ္တတာဒိဝဂ္ဂ၊ အံ—၁—ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၆၂။ ။ ထေရီ—ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—၁၈၃။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၅၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၂၆။ ။ပါ—၁၄၇၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၄၉။ ။သာရိပုတ္တ သုတ်၊ သူရိယူပမသုတ်၊ ဗာဟိရဂ်သုတ်၊ အာဒိစ္စသုတ်၊ သံယုတ္တ၌ ဆိုင်ရာ အက္ခရာ ခဏ်းတွင် ကြည့်လေ။ ။မိတ္တသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၆၉။ ။ဆည်းကပ်ရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၀။ ။ဒု—အုပ်—၃၇၄။ ။ ထေရ—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၂၄။ ။အင်္ဂုလိမာလဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ— ဒု—အုပ်—၁၁၀။ ။တမ္ဗဒါဌိကစောရဃာတကဝတ္ထု၊ ပ—အုပ်—၄၀၅။ ။ ဥဒါန—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၁၊ ၂၀၄။ ။ဣတိ—ပါ—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—၆၁။

ကလျာဏမိတ္တ အင်္ဂါကို ပြသော ဂါထာ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၄၂၊ ဋ္ဌ—၂၅၀၊ ၇—ပါး။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ပါ—၁၁၉၊ အညွှန်း။ ။ဒုတိယမိတ္တသုတ်၊

အံ—၇—ပါ—၄၂၂၊ ဌ—၁၆၂။ ။ဣတိ—ဌ—၆၁၊ ၆၂၊ ပါ—၂၀၂။ ။ မဟာနိ—ဌ—၇။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၉၄။ ။စရိယာ—ဌ—၂၀၀။

ကလျာဏပုထုဇဉ်ကို သေက္ခဟူ၍ ခေါ်နိုင်သေးကြောင်း။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၄၂။ ။နေတ္တိ—ဌ—၇၇၊ ပါ—၁၀။ ။အဘိ—၂—ဌ—၃၁၅။ ။၄—ဌ—၉၅၊ ပါ—၁၇၁။ ။ဣတိ—ဌ—၅၀၊ ၂၃၆။ ။ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၇။ ။ အံ—၂—ဌ—၂၉၊ ဧတ္ထစ သီလဝန္တပုထုဇ္ဇနောပိ သောတာပန္နေနေဝ သင်္ဂဟိတော။ ။ဝိ—၌ သေခေါပိ ပုထုဇ္ဇန ကလျာဏကေန သဒ္ဓိံ သတ္တ အရိယာ တိဿော သိက္ခာ သိက္ခန္တီတိ သေခါ။

ကလျာဏ ၃—ပုဒ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။(အာဒိကလျာဏ၊ မဇ္ဈေကလျာဏ၊ ပရိယောသာနကလျာဏ) ဣတိ—ပါ—၂၄၀၊ ဌ—၂၅၁။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၇၊ (တရားဟောလျှင် ဤသုံးချက်ပါစေရမည်)။ ။ အံ—၃—ဌ—၉၇၊ ၁၆၀၊ ပါ—၁၀၁။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၀၆၊ ဌ—၁၅၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၇။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၆၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၆။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၄။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၅၉၊ ဌ—၁၅၀၊ ၁၅၉။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၉၀။ ။စူဠနိ—ပါ—၇၅၊ ဌ—၂၀။ ။ နေတ္တိ—ပါ—၅၊ ဌ—၄၂။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၃၅၊ ဌ—၆၃၊ ၆၄။ ။ သာသနာတော်၏ ကလျာဏသုံးချက်၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၄။ ။စျာန်၏ ကလျာဏသုံးချက်၊ ၁၄၃။

ကလျာဏကာရီ ကလျာဏံ စသော ဂါထာ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၂၉၊ ဌ—၃၁၇။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၅၉၊ ဌ—၄၇၊ ၁၆၀။ ။ပေဋက—ပါ—၁၉၉။ ။ ပဏ်—၃—ဌ—ဂ၇၊ ပါ—၁၁၁။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၆၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁ဂ၅။ ။ပါ—၁၂၂၊ ဌ—တ—အုပ်—၁၄၇။ ။အံ—၁—ဌ—၃၆၃။ ။ အဘိ—၂—ဌ—၄၁၉၊ ပါ—၃၅၀။

ယာဒိသံ ဝပတေ ဗီဇံ တာဒိသံ ဟရတေ ဖလန္တိ။ ။

ယာဒိ ကရောတိ ပုရိသော၊ တာနိ အတ္တနိ ပဿတိ။
ကလျာဏကာရီ ကလျာဏံ၊ ပါပကာရီစ ပါပကံ။
ယာဒိသံ ဝပတေ ဗီဇံ တာဒိသံ ဟရတေ ဖလန္တိ။ ။

အချို့ဂါထာ၌ အနည်းငယ် ကွဲလွဲ၏။

ကလေးသူငယ်တို့မှာ ၁၂–နှစ်သားအရွယ်ရောက်မှ မိခင်၏ နို့ရည်နှင့် ပျောက်၏ဟု ဆိုထားပုံ။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၈၄။ ။မဟာနိ–ဌ–၃၆၃။

ကလေးသူငယ်တို့မှာ မည်သူ၏စကားကိုမျှ မကြားရလျှင် မဂဓ (ပါဠိ) ဘာသာကို အလိုလိုတတ်လာသည်ဟု ဆိုထားပုံ။ ။ပဋ္ဌာန်–ဌ–ပ–အုပ်–၅၊

ကလံ နဂ္ဂတိ သောဌသိ ပုဒ်အဖွင့်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၃၊ ဌ–၂၀၇။ ။ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၉၊ ၃၂၀။ ။၎င်း၌ ကလံ ၃–မျိုးခွဲပြခဏ်း၊ သဂါထာ–သံ–ဌ–၅၇၊ ပါ–၁၈။ ။၎င်းပုဒ်အဖွင့်မှာ ဘုရားဖူး သွားရကျိုး ဂါထာအဖွင့်၌လည်း ရှိ၏။ ။ကလင်္ဂ ကောဌသံ၊ အံ–၃–ဌ–၁၄၉၊ ပါ–၁၆၆။

ကဝိလေးမျိုး။ ။(စိန္တာကဝိ၊ သုတကဝိ၊ အတ္ထကဝိ၊ ပဋိဘာဏကဝိ) ကဝိသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၅၃၊ ဌ–၃၉၀။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၉၀၊ ပါ–၁၀။ ။ဥဒါန–ဌ–၁၀၅၊ အညွှန်း။

ကဿပဗုဒ္ဓဝံသဝဏ္ဏနာ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၇၅၊ ဌ–၃၀၇၊ ပြာသာဒ်ယာဉ်ပျံဖြင့် တောထွက်ပြီး ၇–ရက်သာ ကျင့်တော်မူရကြောင်း၊ လူ့ယောင် ဖန်ဆင်း၍ မင်းပြုနေသော နရဒေဝဘီလူးကို ဆုံးမခဏ်းလည်း ပါ၏။ ။၆–လ တကြိမ် ဩဝါဒပါတိမောက် ပြတော်မူကြောင်း၊ အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀။ ။ ပ–အုပ်–၅၄။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၃၉၇၊ ဌ–၁၄၉။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၅၂။ ။အဘိ–၁–ဌ–၇၁။ ။ဃဋိကာရအိုးထိန်းသည်နှင့် ဇာကျွမ်းဝင်လှပုံ၊ ကဿပ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ဃဋိကာရအိမ်မှ ဆွမ်းကိုခူး၍ ဘုန်းပေးတော်မူခြင်း၊ ခြင်းတောင်းမှ မုံ့ကိုယူစားခြင်း၊ အိမ်အမိုးကို ခွါယူခြင်း ပြုတော်မူသည်အထိ အကျွမ်းဝင်တော်မူလှပုံ၊ ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၂၄၂၊ ဌ–၁၉၇။ ။၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂။ ။၎င်းဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်ကို စေတီဘည်ပုံ၊ ပဏ္ဏ–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၃၊ သက်တော် "၁၆၀၀၀" ရှည်တော်မူကြောင်း။ ။ဌ–၂၉၀၊ ၃၀၁၊ ၇–ရက်သာ ကျင့်ရကြောင်း၊ အာမဂန္ဓနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းတမ်း၊ (၈) သခင်္ချ ပါရမီ ဖြည့်ရကြောင်း။ ။ကဿပဒသဗလဿ သုဝဏ္ဏစေတိယဝတ္ထု၊ကဿပဘုရားရှင်၏ စေတီတော်ကို ဂေါတမဘုရားရှင်က ၇–ရက်မျှ ထုတ်ပြတော်မူပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၃၊ စေတီတော်ကို ပူဇော်ရကျိုး ဂါထာများ။

သာဝတရား ၃–ပါး။ ။(အမှိုက်နှင့်၎င်း, ဆိုးရည်နှင့်၎င်း တူသော တရားဟူလို) အဘိ–၂–ပါ–၃၀၃၊ ဌ–၄၀၀၊ ကသာဝနိဒ္ဒေသ၊ (ရာဂ, ဒေါသ,

မောဟ)။ ။တနည်း ၃–ပါး၊ (ကာယကသာဝ၊ ဝစီကသာဝ၊ မနောကသာဝ)။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၆၊ အညွှန်း။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၄။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၂၆။ ။အကုသလခမ္မဟူသမျှကို ကသာဝချည်းဟု ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၆၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၂။

ကသိဘာရဒွါဇသုတ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–၂၂၂၊ ဘုရားရှင်ကို လယ်သမား အလုပ်ခိုင်းသော ပုဏ္ဏား၊ လယ်သမားတို့၏ ကိရိယာများနှင့် သဒ္ဓါ ပညာ စသည်ကို နှိုင်းယှဉ်ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၉၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၉။

ကသိုဏ်း ၁၀–ပါး။ ။ကသိဏသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၂၉၃၊ ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။ပဋိသံ–ပါ–၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၅၊ အကျဉ်းပြ။ ။ပါ–၂၇၊ ဋ္ဌ–၁၁၉၊ အကျယ်ပြ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၁၅–မှ ၁၇၂–အထိ။ ။ပွားများပုံအကျဉ်း၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၉။ ။အံ–၁–ပါ–၄၃၊ ဋ္ဌ–၄၀၀၊ ဝဍ္ဎပါဒက၊ ဝိပဿနာပါဒက စသည်ဖြစ်နိုင်ပုံ ပြဆိုထား၏။ ။၎င်းကို သမထ ဝိပဿနာခွဲပြပုံ၊ နေတ္တိ–ပါ–၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၃။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၂၃၊ ၂၅၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၀။

ကာပုရိသာတိ လာမကပုရိသာ။ ။ပေတ–ဋ္ဌ–၁၁၇၊ ပါ–၁၅၇။ ။ကာပုရိသေန ပါပပုဂ္ဂလေန၊ ထေရ–ပါ–၃၄၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂၁။ ။ကာပုရိသာ ဝုတ္တန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပေဋက–ပါ–၂၀၆။ ။ကာပုရိသေန ကုစ္ဆိတေန ကောခပုရိသေန၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၄၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၊ ၃၉။

ကာမန္တိ ဓေကံသတ္တေ နိပါတော။ ။မဟာနိ–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၀။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၆၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၀။ ။ကာမ သဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၆–နက်၊ ဝိမာန–ဋ္ဌ–၁၀၊ ပါ–၁။

ကာမဂုဏာပုဒ်ကိုဖွင့်ပြပုံ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၁၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၆၀။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၄၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။အံ–၉–ပါ–၂၂၇၊ ကာမဂုဏ် ၅–ပါးကို လောက ခေါ်ကြောင်း။ ။ကာမဂုဏ်ကို အမည်အမျိုးမျိုး ပေးထားပုံ ဂါထာ၊ စူဠနိ–ပါ–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–၁၂၂။ ။အံ–၆–ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။ဂ–ပါ–၁၁၄။ ။ကာမဂုဏသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၂၅၀။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၆၂၊ ၂၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၂၀။

ကာမ ၂—မျိုး။ ။(ကိလေသာကာမ၊ ဝတ္ထုကာမ) ပဋိသံ—ပါ—ဂ၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆ဂ။ ။အရကောက်၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၃၆။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဂဂ။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၇။ ။စူဠနိ—ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၇။ ။ပါ—၂၆၂၊ ဋ္ဌ—၁၁၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၊ ၁၄၊ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏။ ။အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၀၄၊ ၂၀၉။ ။အဘိ—၂—ပါ—ဂဂ၊ ဋ္ဌ—၆၉။ ။၂—ပါ—၂၆၆၊ ဋ္ဌ—၃၅၅။

ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၁။ ။၃—ပါ—၄ဂ၊ ဋ္ဌ—၃ဂ။ ။အံ—၅—ပါ—ဂ၅၊ ဋ္ဌ—၃၅။ ။ထေရ—ပါ—၂ဂ၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၁၊ ၂၉၆၊ ၄၆၁။ ။ပါ—၃၂၂၊ ဋ္ဌ—၂၇၇။ ။ကာမဂုဏ်စွဲ မြူးထဲငါးပမာ၊ ပါ—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—၂၃။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၂၄၆၊ ၂ဂ၁၊ ၂ဂ၂၊ ၂ဂ၄။ ။ပါ—၄၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၉။ ။ပါ—၄၂၉၊ ဋ္ဌ—၂ဂ၇။ ။ပါ—၄၃၀၊ ဋ္ဌ—၂ဂ၉။ ။ပါ—၄၃၂၊ ဋ္ဌ—၂၉၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၆၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၀၊ အကျယ်။ ။ကာမသုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ—ပါ-၁၊ ဋ္ဌ—၉။ ။ဂုဟဋ္ဌကသုတ်၊ ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၃ဂ၊ လွတ်ကြောင်းလည်း ပါ၏။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—၁၅၆၊ ၁ဂ၃၊ ၁ဂ၅။ ။နေတ္တိ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၄၃။ ။ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၂၁။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—၃၄၄။ ။စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၅။ ။မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၊ ပါ—၁၁ဂ၊ ဋ္ဌ—၃၅၉။ ။အဠ္ဋကရဏသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—၁၂ဂ။ ။သမိဒ္ဓိသုတ်—သံ။ ။သတ္တသုတ် (ပ—ဒု) ဥဒါန်—ပါ—၁၇၁၊ ၁၇၂၊ ဋ္ဌ—၃၃၀၊ ၃၃၂။ ။ကာမသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂ဂ၊ ဂါထာများ။ ။ဂုဟဋ္ဌကသုတ်၊ ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။ ။ပါ—၂ဂ၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဂဂ၊ ဂ၉။ ။ပါ—၂ဂဂ၊ ဋ္ဌ—၁၀၂။ ။ကာမဂုဏ်၌ ကျက်စားလျှင် မာရ်မင်း နှောင်ဖွဲ့ခံရဘတ်ကြောင်းဟောသော မက္ကဋသုတ်—သံ။ ။ကာမဂုဏ်၏ အကြောင်းရင်းမှာ ကြံစည်ခြင်းသာဟူသော ဂါထာ၊ စူဠနိ—ပါ—၃၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၊ ၂၂။ ။ကာမဂုဏ်အပြစ်ပြစကားတော်များမှာ အခြား၌လည်း များစွာ ရှိသေး၏။

ကာမဂုဏ် အနှောင်အဖွဲ့မှာ ခိုင်မြဲလှကြောင်း ဂါထာ။ ။ဗန္ဓနာဂါရဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၃ဂ။ ။ဗန္ဓနသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၃၄။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၃၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၃။ ။ပေဋက—ပါ—၁ဂ၅။ ။နေတ္တိ—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၄၊ ဣမသ္မိံ လောကေ ကာမ သဒိသံ ဗန္ဓနံ နတ္ထိ။

ကာမဂုဏ်၌ ရလျှင်ပြုံး၍ မရလျှင် နွမ်းကြရကြောင်းဂါထာများ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၅၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၊ ၃၊ ဋ္ဌ—၁၅၊ ၂၃။ ။ကာမသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၀။

ကာမဂုဏ် အပြစ်များကို ဥပမာများဖြင့် ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀။ ။၂—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၊ ၆၅။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၆၅၊ ဋ္ဌ—၁၂၂။ ။ပါ—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။ဝိ—၂—ပါ—၁၇၆၊ ဋ္ဌ—၁၃၉။ ။ဘယသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၂၇၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။ဂ—ပါ—၁၁၄၊ ဋ္ဌ—၂၄၀၊ ဂါထာများ။ ။မဟာနိ—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၂၆—မှ ၂၉—အထိ။ ။အဆိုပ်သီးနှင့်တူကြောင်း ဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၀။ ။ကာမဂုဏ်ဝဲ နူနာစွဲ၊ ပဏ်—၂—ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၅၁။ ။ကာမဂုဏ်ငါး အများနှင့် ဆက်ဆံ၍ သံဝေဂဉာဏ်ဖြစ်ပုံ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၈၀။ ။ကာမညွတ်ကွင်း ဇွတ်အတင်းဝင်တိုးမိစေရန် မိန်းမတို့ထောင်ထားတတ်ပုံ၊ ထေရီ—ဋ္ဌ—၈၀။ ။ရတ္တိဒိဝသသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၇၈။ ။ခွေးငတ်ရိုးခဲ ဝနိုင်ခဲသို့ဟူသော ဥပမာစကားကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၆။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၃၀။

ကာမဂုဏ်မှ လွတ်ကြောင်းများ။ ။ကာမဂုဏသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၅၅။ ။ကာမဂုဏ် ၅—ပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင် ၈—ပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။နေတ္တိ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၄၃၊ ၄၄။ ။ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၄။ ။အဘိ—၅—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ၂၀၈။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၈။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၆၊ ဋ္ဌ—၅၂၊ ဏောဇဿသုတ်။ ။ကာမဝိတက်ကို ငြိမ်းစေပုံ ဂါထာများ၊ အရတိသုတ်၊ နိက္ခန္တသုတ်—သံ။ ။အာနန္ဒသုတ်—သံ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၈၉၊ ၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၉၊ ဂါထာများ။ ။လွတ်အောင်ရုံးနိုင်ရန် ဂါထာများ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၁။ ။ကာမဂုဏ်၌ တိုက်တွန်းက ဆွေမျိုးပင် ရန်သူမည်ကြောင်း ဂါထာ၊ ထေရီ—ပါ—၄၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၉။ ။ကာမခံစား၊ ရောဂါများ၊ သမားဆရာ သမထဝိပဿနာ၊ နေတ္တိ—ပါ—၉၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၄။

ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏကို ပယ်နိုင်ရန်အကြောင်း ၆—ပါး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၈၆။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၀၁။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၆။ ! ။ဣတိ—ပါ—၁၉၅၊ ဋ္ဌ—၄၀။ ။ပါ—၂၇၄၊ ဋ္ဌ—၃၃၈။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၆၈၊ ပါ—၂၃၈။ ။အဘိ—၂—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၂၅၇။ ။ကာမဂုဏ်ပယ်က ချမ်းသာ

စွာ အိပ်ရ နေရကြောင်း၊ ဟတ္ထကသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၃၅' ဋ္ဌ—၁၁၅၊ ဂါထာ များ မှတ်သားဘွယ်။

ကာမဂုဏ် ခံစားမှု၌ အပြစ်မရှိဟု အချို့လူတို့ ယူမှားနေကြပုံ။ ။ကာမ သုခလ္လိကာနုယောဂပုဒ် အဖွင့်၊ နေတ္တိ—ပါ—၉၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၁၊ ကုသိုလ်ပင် ပွားသေး၏ဟု ထပ်လော၍ ယူမှားနေကြပြန်၏။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၁၀။ ။ ပဉ္စနိကာယ၊ အဿာဒဒိဋ္ဌိ ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။

ကာမဂုဏ်ကိုစက်ဆုပ်၍ ကျိန်စာဆိုကြသော ရသေ့မောင်နှမများ။ ။ဘိသ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၀၄။ ။စရိယာ—ပါ—၄၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၆၊ ရက္ခဒိုဝ်းနတ်ကြီးကလည်း ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးဖြစ်ရပါစေသားဟု ကျိန်စာဆိုပြပုံ။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ သိက္ခာပုဒ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နိဒါန — သံ — ဋ္ဌ—၁၃၄၊ အကျယ်။ ။ဣတိ—ပါ—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—၂၂၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—၉၉။ ။ ဒီဃ—၃—ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၁၊ မသွားလာခကောင်းသော မိန်းမ ၁၀—ယောက်၊ မယား ၁၀—ယောက်၊ ပေါင်း ၂၀—ကို ရေတွက်ပြထား၏၊ (အဂမနိယဝတ္ထု ၂၀—ဟူလို)။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၄။ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၆၅။ ။ ဝိ—၁—ပါ—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၁။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၄၁။ ။ပဏ်—၁— ပါ—၅၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၀။ ။ပါ—၃၅၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၀။ ။မိဘချင်း ကတိထားသောမိန်းမ၊ စရန်ယူထားသောမိန်းမ၊ ပန်းကုံးစွပ်မှတ်သားထား သော မိန်းတို့ကို အခြားယောကျ်ားတို့က မှီဝဲလျှင် ကာမေသု မိစ္ဆာစာရကံ ထိုက်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ လွန်ကျူးပြစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်— ၂၀၀။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၀၊ ၎င်းကံကြောင့် မဟာပဒုမ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်းမှာ အလွန်နီးကပ်လှသောဘဝ၌ပင် မကောင်းကျိုးခံရ သေးပုံ။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၂၇၀၊ ဣသိဒါသီထေရီ၊ ပါ—၄၂၇။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ— အုပ်—၁၇၉၊ (ကြောက်စရာ ကောင်းလှပုံ)။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၄၊ ၁၉၄၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၉၃၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၄၄၊ ၎င်းတို့ ခံရသောငရဲ။ ။ မိန်းမဖြစ်တတ်ကြောင်း ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၇၃၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။မယားခိုး အခဏ်း၊ ပရဒါရက အခဏ်း၊ ဒု—သ—န သော အခဏ်းတို့၌လည်း ရှိ၏။

ကာယမည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ဝိဂ္ဂဟ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၆။ ။ ဣတိ—ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—၂၃၀။ ။ပါ—၂၁၁၊ ဋ္ဌ—၉၅၊ ကောက်ပြပုံ။ ။မဟာနိ—

ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၇၉၊ (ပရိယာယ်ပုဒ်များ)။ ။ကာယအမျိုးမျိုး ခွဲပြပုံ၊ ဣတိ—ပါ—၂၁၁၊ ဋ္ဌ—၉၅။

ကာယဂတာသတိသုတ်။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၂၊ ပွားများရပုံ အကျိုးများပုံကို ဟောထား၏။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၃၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၁—အုပ်—၂၃၂—မှ ၂၅၀—အထိ။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၊ အကျဉ်း။ ။ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—၃၄၇၊ ၃၅၂။ ။ကာယာနုပဿနာဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ—၂—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ၂၁၂။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၁—အုပ်—၁၆၁။ ။ နေတ္တိ—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၉၅၊ ကာယေ ကာယာနုပဿီပုဒ်အဖွင့်။ ။ကာယဂတာသတိဝဂ္ဂ၊ အံ—၁—ပါ—၄၄၊ ဋ္ဌ—၄၁၀း ပွားများရကျိုး အကျယ်ဟောထား၏။ အမတဝဂ္ဂ—ပါ—၄၇၊ ဋ္ဌ—၄၁၆။ ။တေလပတ္တဇာတက၊ ပါ—၁—အုပ်—၂၂၊ ဋ္ဌ—၁—အုပ်—၄၁၇၊ ဥပမာပေးဟောထားပုံ။ ။ဇနပဒကလျာဏီသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၄၇၊ ဋ္ဌ—၂၅၉။

ကာယကမ္မဝိဋ္ဌာနဒေသနာတော်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပေဋက — ပါ — ၂၁၆၊ ကာယသုစရိုက်ကို ဟောထား၏။

ကာယေန သံဝရော သာဓု စသော ဂါထာ။ ။ပေဋက—၂၀၇—အညွှန်း။ ။ မူရင်းမှာ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၉၊

ကာယေန သံဝရော သာဓု၊ သာဓု ဝါစာယ သံဝရော။
မနသာ သံဝရော သာဓု၊ သာဓု သဗ္ဗတ္ထ သံဝရော။
သဗ္ဗတ္ထ သံဝုတော ဘိက္ခု၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတီတိ။ ။

ကာလသုံးပါးကို ဝိဂ္ဂဟ ပြုပြပုံ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁—အုပ်—၁၀။ ။ မဟာနိ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၂။ ။၃—ပါ—၁၈၁၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။ ။ကာလသုံးပါးကို သုတ္တန်နည်း အဘိဓမ္မာနည်း ၂—ပါးဖြင့် အကျယ်ဝေဘန်ပြခဏ်း၊ အဘိ—၂—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၇။ ။အစဉ်ထားပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း၊ အဘိ—၆—ပါ—၃၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၆။ ။ကာလသုံးပါးကို ခွဲပြားပြပုံ၊ ပဋိသံ—ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—၁—အုပ်—၂၂၇၊ ၂၂၀။

ကာလကဋ္ဌက အသုရကာယ် ပုံသဏ္ဌာန်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၅။ ။၎င်းအသုရာကြီး ဂင်္ဂါမြစ်ထဲ ရေရှာမတွေ့ပုံ၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၅။ ။ ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၆၇။

ကာလသုံးပါးစွဲမယူ ထိုသူချမ်းသာကြောင်း ဂါထာ။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၄၆၊ ဋ္ဌ–၄၂။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၃၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၂၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၄။ ။ကာလသုံးပါးစွဲမယူ ထိုသူအဆင်းကြည်လင်ကြောင်း၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–၂၆။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၅၆၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၃၁။

ကာလော ဃသတိ ဘူတာနိ စသော ဂါထာ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၉။ ။မူလပဏ္ဏာသဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၇၊ ကာလက ပုဂ္ဂိုလ်ကိုစား၊ ပုဂ္ဂိုလ်က ကာလကိုစားကြောင်း၊ မာနကြီးလှသော လုလင်ငါးရာကို နှိပ်ကွပ်ခဲ့ဘူးပုံ ဟောထားၡ၏။

ကာသိက ဝတ္ထုပြုမနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၆၇။ ။အံ–၃–ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၄၊ ပေါတ္ထကသုတ်၊ တစိတ်တဒေသ၊ ရဟန်းသီလဝန္တခဏ်း၌ အကျယ်ရှိ၏။

ကာသုသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၂–နက်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၂၊ ကာသူတိ အာဝါဋ္ဌောပိ ဝုစ္စတိ ရာသိပိ။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၃၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၀၃။ ။ကာသုန္တိ အာဝါဋံ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၄။ ။စရိယာ–ပါ–၄၁၃၊ ဋ္ဌ–၂၁၆။

ကာဠနဂါးမင်းကြီး အအိပ်ကြီးလှပုံ။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–ဂ၄။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–ဂ၂။ ။ၐင်းနဂါးမင်းကြီးကို သိရိမ္မာသောက မင်းကြီးက ခေါ်၍ ဘုရားသခင် ပုံသဏ္ဍာန် ဖန်ဆင်းခိုင်းပြီး ကြည်ညိုပုံ၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃။

ကာဠဝဋ္ဋိယသေဋ္ဌေးဝတ္ထု။ ။(ကာကဝလ္လိယ ဟူ၍လည်းခေါ်ကြ၏။) ဤဘဝ တွင်ပင် သေဋ္ဌေးဖြစ်ပုံ၊ ။ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၃။

ကာဠိဂေါဓာပုတ္တဘဒ္ဒိယ မထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–၁၅၀၊ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏။ ။ထေရ–ပါ–၃၃၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၀။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀၊ ပလ္လင်တော်နှင့် နေရာထိုင်ခင်း လှူခဲ့ ရကျိုး။ ။အံ–၁–ပါ–၂၃–၌ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဥစ္စာကုလိကာနံ ယဒိဒံ ဘဒ္ဒိယော ကာဠိဂေါဓာယ ပုတ္တော။ ။ဥဒါန–ပါ–၉၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၃၊ ဘဒ္ဒိယသာကီဝင်မင်းအဖြစ်မှ ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ အဟောသုခံဟု ဥဒါန်းကျူးသည်ကို ဖြေရှင်းထားပုံ။ ။သုခဝိဟာရိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၆။ ။ဝိ–၄–ပါ–၃၃၇၊ ၃၄၁၊ ဋ္ဌ–၁၁၀၊ ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာ။

ကာဠိသတို့သမီးဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ဠ-၁၈၈၊ အကျဉ်း။ ။၁-ပါ-၂၀၊ ဠ-၃၅၁၊ အကျယ်၊ (ကာဠိကုရရဃရိကာဝတ္ထု)။ ။သာတာဂိရ ဟေမဝတ နတ်တို့၏ တဆင့်ကြားစကားဖြင့် သောတာပန်တည်သော အမျိုးသမီးလေး၊ မိန်းမတို့တွင် ပဌမဦးဆုံး သောတာပန်ဖြစ်သူတည်း။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၀၄၊ ဠ-ပ-အုပ်-၂၀၅။ ။အံ-၁-ပါ-၂၈-၌ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ အနုဿဝပ္ပသန္နာနံ ယဒိဒံ ကာဠီ ဥပါသိကာ ကုရရဃရိကာ။

ကာဠုဒါယီမထေရ် ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၅၊ ဠ-၂၃၃၊ အကျယ်။ ။ထေရ-ပါ-၃၀၀၊ ဠ-ဒု-အုပ်-၁၆၅။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၉၅၊ ဠ-ဒု-အုပ်-၅၅၊ ၅၆။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၁၅၆၊ ဠ-၂၅၇၊ ၂၅၈။ ။ဘုရားရှင်အား အပင့်ခိုင်းခံ၊ ဇာတက-ဠ-ပ-အုပ်-၁၀၀။ ။အပ-ဠ-ပ-အုပ်-၁၀၁။ ။ဝိ-၃-ဠ-၂၀၆။ ။အံ-၁-ပါ-၂၅-၌ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ကုလပ္ပသာဒကာနံ ယဒိဒံ ကာဠုဒါယီ)

ကိကီမင်းကြီးနှင့် သမီးတော် ဥရစ္ဆဒမင်းသမီး။ ။ပဏ-၂-ပါ-၂၃၉၊ ဠ-၁၉၆။ ။ကိကီမင်းကြီး၏ သမီးတော် ၇-ယောက်အမည်၊ အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၂၄၊ ၂၃၃၊ ၂၃၇၊ ၂၄၁၊ ၂၄၅၊ ၂၄၉။ ။ထေရီ-ဠ-၁၉၊ ၁၀၇၊ ၁၁၇၊ ၁၃၄၊ ၁၀၇၊ ၁၉၉။ ။အံ-၁-ဠ-၃၁၁။ ။ဇာတက-ဠ-သ-အုပ်-၂၄၃။ ။ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော် နှစ်ပေါင်း ၂-သောင်းတိုင်တိုင် ကောမာရဗြဟ္မစာရီအကျင့်ကို ကျင့်ကြ၏။

သမဏီ သမဏဂုတ္တာစ၊ ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုဒါယိကာ ⎫ ကဿပဘုရားရှင်
ဓမ္မာစေဝ သုဓမ္မာစ၊ သံဃဒါသီ စ သတ္တမာ။ ။ ⎭ လက်ထက်တော်

ခေမာ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ပဋာစာရာစ ဂေါတမီ။ ⎫ ဂေါတမဘုရားရှင်
ဓမ္မဒိန္နာ မဟာမာယာ၊ဝိသာခါစေဝ သတ္တမီ။ ⎭ လက်ထက်တော်။

ကိစ္စနှင့် ကရဏီယအထူး။ ။ဥဒါန်-ဠ-၁၀၂။ ။ဒီဃ-၁-ဠ-၂၇၆။ ။ပါ-၁၄၃။ ။အံ-၃-ဠ-၂၂၁၊ ပါ-၂၄၂။ ။အံ-၇-ပါ-၄၆၃၊ ဠ-၁၇၄။ ။ဥဒါန်၌ ၃-နည်း ဖွင့်ပြထား၏၊ ဒီဃ-အလို-ပြုလိုက ပြု၊ (မပြုလိုက နေနိုင်သောအလုပ်သည်) ကိစ္စမည်၏၊ မချွတ်မယွင်း ပြုရသော အလုပ်သည် ကရဏီယမည်၏။

ကိစ္စကြီးငယ်ပယ် ပူဘွယ်မရှိကြောင်းဂါထာ။ ။စူဠနိ-ပါ-၁၅၅၊ ဠ-၄၄။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၉၀၊ ဠ-ဒု-အုပ်-၃၁၅။

ကိစ္စာပိ ဟောနက်။ ။ကိစ္စာပီတိ အနုဇာနနပ္ပသံသနတ္ထေ နိပါတော၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၉။ ။အနုဂ္ဂဟ ဂရဟ ဝစနံ၊ ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၅၃။ ။ဣတိ—ပါ—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—၃၂၆။

ကိစ္စနတရားသုံးပါး။ ။တုန်လှုပ်စေတတ်သောတရားဟူလို(ရာဂ ဒေါသ မောဟ) ပဏ်—၁—ပါ-၃၇၂၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၃။ ။ကိစ္စနနိဒ္ဒေသ၊အဘိ—၂—ပါ—၃၈၂၊ ဋ္ဌ—၄၇၉။ ။ဣစ္စနနဝက ကထာ၊ ပါ—၄၀၄၊ ဋ္ဌ-၄၉၅၊မာနကြောင့် တုန်လှုပ်ပုံ ၉—မျိုးကို ဟောထား၏။ ။စူဠနိ—ပါ—၈၄၊ ဋ္ဌ—၂၅။ ။ပါ—၉၂၊ ၁၃၃၊ ၁၃၉၊ ၁၄၅၊ ဤဒ္ဒ ၇—မျိုး၊ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ, မာန, ဒိဋ္ဌိ, ကိလေသ, ဒုစ္စရိတ။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၈၂၊ ဋ္ဌ—၁၇၆။ ။ဇာတဘ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၆၈။ ။မမ္ဗ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၅၂၊ ရဟန္တာတို့မှာ ထိုတရားများကြောင့် မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်း။ ။ကိစ္စနတရားများ မရှိလျှင် ချမ်းသာ၍ ရှိလျှင် ဆင်းရဲကြောင်း ဂါထာ၊ ဥဒါန—ပါ—၉၁၊ ၁၀၂။ ။ပါ—၉၂၊ ဋ္ဌ—၁၀၅။ ။ကိစ္စနန္တိ ယေသံ အမှာကံ ပလိဗုဒ္ဓကိလေသ သန်ါတံ ကိစ္စနံ နတ္ထိဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၆၈။ ။အကိစ္စန တရား ၉—ပါး၊ ပဏ်—၁—ပါ-၃၇၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၃၊ အာကိစ္စညာယဘန စျာန်၊ မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ ပေါင်း ၉—ပါး။

ကိန္နရာတို့နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။၎င်းတို့မှာ ပန်းပွင့် ပန်းဝတ်ဆံကို စားကြကြောင်း၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၅။ ။အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၇။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၈၃။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၃၊ ဋ္ဌ—၄၄၃၊ ၎င်းတို့မှာ အသက်တထောင်ရှည်ကြကြောင်း၊ အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်လောက်အောင် ရောဂါလည်း မရှိကြကြောင်း။ ။ကိန္နရာများကို ခွဲပြပုံအကျဉ်း၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၄၇။ ။လူတို့ဘမ်းမိသောအခါ ၎င်းတို့ စကားမပြောလိုကြခြင်းအကြောင်း ၂—ပါး၊ အံ—၂—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၅၁။ ။၎င်းတို့မှာ ကြောက်လန့်တတ်ကြကြောင်း၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၆၉။

ကိမိလတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၈၊ မဘတ်တော်ကို ထင်းရှူးပွင့် သမင်စာပွင့်တို့ဖြင့် ပန်းမဏ္ဍပ် ဆောက်လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ—၂၅၂၊ ဋ္ဌ—၃၅၀၊ လောကီခပျော်စရာကို စွန့်ပယ်၍ မမ္မဖြင့်သာ ပျော်မွေ့နေကြောင်း ဂါထာ။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၈။

ကိံရာတိ အနုဿဝနတ္ထေ နိပါတော။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၈၅၊ ပါ—၁၁၃။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၆၅၊ ပါ—၈၂။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၄။ ။ကိရသဒ္ဒေါ

ဝေကာရေတ္တေ နိပါတော၊ ပါ–၁၀၃၊ ဋ္ဌ–၁၁၄။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၄။

ကိလေသ ၁၀–ပါး။ ။ကိလေသဂေါစ္ဆက၊ အဘိ–၁–ပါ–၂၄၃၊ ၂၉၁၊ ဋ္ဌ–၄၁၆၊ ၄၅၂။ ။၂–ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၄၉၅။ ။ကိလေသ သံယုတ္တ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–၃၁၀။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၂၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၊ ဝိဂ္ဂဟ များ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၂၃။ ။ဩဠာရိက မဇ္ဈိမ သုခုမ သုံးမျိုး ခွဲပြပုံ၊ မဟာနိ–ပါ–၄၀၁၊ ဋ္ဌ–၃၆၀။ ။ဝီတိက္ကမ၊ ပရိယုဋ္ဌာန၊ အနုသယ ကိလေသာသုံးမျိုးပယ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၀။ ။၎င်းသုံးပါးကို ပယ်ရန် ပိဋကသုံးသွယ်ကို ထားခဲ့ပုံ၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀။

ကိလေသာ (၁၅၀၀) ရှိကြောင်း စကားအမြွက်။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၇၂။ ။ ဥဒါန်–ဋ္ဌ–၁၂၂၊ ၃၀၄။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၂။ ။တ–အုပ်–၃၀၃။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၁၂၁၊ ၂၄၂၊ ၃၄၆။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀။ ။ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၅။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၄။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၄၊ ၃၁၅၊ ၃၃၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၀၀၊ ၁၆၂။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၀၆။ ။ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၃။ ။၂–ဋ္ဌ–၄၉။ ။ကိလေသ သတသဟဿာနိ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၆။

ကိလေသာ မဖြစ်ခြင်း အကြောင်းများ။ ။(အခိုက်အတံ့)။ ။၇–ပါး၊ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၆၊ ဝတ္တသမ္ပန္န၊ ဂန္ထယုတ္တ၊ ဓုတင်္ဂရေ၊ သမာပတ္တိ၊ စိတ္တဝသီ၊ ဝိပဿက၊ နဝကမ္မိက၊ ဗြဟ္မလောကအာဂတ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် ၇–ဦး မှာ ကိလေသာ အခိုက်အတံ့ ငြိမ်ဝပ်နေတတ်ကြကြောင်း အကျယ်ဖွင့်ပြ ထား၏။ ။အဘိ–၂–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၃။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၃၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၂၊ ၃၄၊ ၃၅၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ဝတ္ထုများဖြင့် မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ကိလေသာကြီးက ပို၍ ခိုင်မာလှပုံ။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၁၃။ ။ ဗန္ဓနာဂါရဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၇။ ။ကာမဂုဏ် ခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ။

ကိလေသာကိန်းလျှင် တပည့်နှင့်လည်း အတူနေ၍ ဆရာနှင့်လည်းမကင်းကွာသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဟောထားပုံ။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၁၊ ၂၀၂၊ ၃၇၇၊ ဋ္ဌ–၅၇။ ။ စူဠနိ–ပါ–၂၅၁။ ။အန္တေဝါသိကသုတ်–သံ။

ကိလေသာရန်သူကို အောင်မှသာ အောင်သည်မည်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၀၊ ၄၁၇၊ ၄၁၉။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၁၊ ၃၃၂။ ။ကေသာဋ္ဌက ပုဏ္ဏားကြီးဝတ္ထု၌လည်း ရှိ၏။

ကိလေသာကို ပယ်ဖြတ်နိုင်ရန် ဂါထာများ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၅၊ (တော)။ ။ကိလေသာညွန့်အိုင်မှ ဆွဲထုတ်တင်ရန် ဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၃၂၁။ ။ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို မှုတ်ထုတ်ရန် ရွှေပန်းထိမ်သည် ဥပမာဂါထာ၊ မဟာနိ—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၄၀၂။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၇၊ ဂါထာ။ ။ကိလေသာ အညစ်အကြေး ဆေးကြောရန် ဥပမာဂါထာများ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၅၊ ၆။ ။မေဃိယသုတ်၊ ဥဒါနသုတ်၊ ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၁၉၉၊ ကိလေသာမှလွတ်ရန် စိတ်ကိုရင့်ကျက်စေသော အကြောင်း ၅—ပါး။ ။ထေရ—ပါ—၂၅၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၅၊ အသုဘရှုရန်။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ များစွာရှိ၏။ ။ကိလေသာကို နှိပ်ကွပ်ကြသော ရှေးမထေရ်ကြီးများ၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၂။

ကိလေသာမကင်းစားခြင်းသည်ကား ကြွေးယူစားသည် မည်ကြောင်း။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၉။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၉။

ကိသာဂေါတမီဝတ္ထု။ ။ကိသာဂေါတမီသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၄၊ (ဤဝတ္ထု၌ သေဋ္ဌေးတယောက်၏ ရွှေငွေများ မီးသွေးဖြစ်ကုန်ကြောင်း ပါရှိ၏) မာရ်နတ်ကြီး လာ၍ နှောင့်ယှက် သော်လည်း မတုန်လှုပ်တော့ ကြောင်း။ ။အံ—၁—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—၂၉၀၊ အကျယ်ပြ။ ။(မသေနိုင်သော ဆေးကို ရှာခဲ့ပုံ)။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၄၃။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၀၊ ၄၀၄၊ ချီးကျူးခဏ်း၊ သတ္တဝါတို့မှာ လိုဘမပြည့်မီ သေမင်းယူဆောင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ထေရီ—ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—၁၈၁။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၄၄။ ။အံ—၁—ပါ—၂၆—၌ ဧတဒဂ် ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ လူခစီဝရ ဓရာနံ ယဒိဒံ ကိသာဂေါတမီ။

ကိဿဝါ ဝစ္ဆတိ ပညာ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၇။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၂၊ ပါ—၁၁၁။

ကုက္ကုစ္စ ၂—မျိုး။ ။(ဝိပ္ပဋိသာရကုက္ကုစ္စ၊ ဟတ္ထပါဒကုက္ကုစ္စ) ပဏ်—၁—ပါ—၁၅၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၀။ ။၎င်းကို အနာဂါမိမဂ်က ပယ်ကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၁၀။ ။ကုက္ကုစ္စအမျိုးမျိုး ဖွင့်ပြပုံ အကျယ်၊ စူဠနိ—ပါ—

၁၅၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၆၇၊ ၂၉၂၊ ဌ—၂၈၁။ ။ပါ—၄၀၂၊ ဌ—၄၁၃။ ။ ကုက္ကုစ္စနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၃၃၊ ဌ—၄၁၃။ ။၄—ပါ—၁၂၅၊ ဌ—၅၅၊ ကုက္ကုစ္စမဖြစ်သင့်သောအရာ၌ဖြစ်လျှင် ကိလေသာတိုးပွား၏ဟုဟောထား၏။

ကုဋ္ဌရပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ (ဆင်အနက်ဟော)။ ။ဝိမာန—ပါ—၅၊ ဌ—၃၀။ ။ပေတ—ပါ—၁၃၅၊ ဌ—၅၃။

(ကုဋ္ဌင်) ညောင်စောင်း ၄—မျိုး။ ။ဝိ—၂—ပါ—၅၀၊ ဌ—၁၉။ ။အဘိ—၂-ပါ—၂၆၀၊ ဌ—၁၄၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၀၁၊ ဌ—၂၂၂၊ (မသာရက၊ ဗုန္ဒိကာဗဒ္ဓ၊ ကုဋ္ဋိရပါဒက၊ အာဟစ္စပါဒက)။

ကုဏ္ဍဓာနမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅၊ ဌ—၂၀၃၊ အကျယ်။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၇၆၊ ၄က်ပျောသီးလူရကျိုး။ ။အပ—ပ—အုပ်—၉၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၄၇။ ။ဓမ္မ-ဌ—ဒု—အုပ်—၃၃၊ (ဤ၌ ကောဏ္ဍဓာနဟု ရှိ၏)။ ထိုမထေရ်အလောင်း ရှက္ခဗိုဝ်းနတ်သည် မိန်းမယောင်ဆောင်၍ အလွန်ချစ်ခင်ရင်းနှီးလှသော ရဟန်းနှစ်ပါးကို ကွဲပြားစေခဲ့သောကြောင့် ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် သူတပါးတို့က ၎င်းကုဏ္ဍဓာနမထေရ်နောက်သို့ မိန်းမတယောက် အမြဲလိုက်နေသည်ဟု အထင်အမြင် ဝင့်ခံရပုံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါမှ ထိုမိန်းမ အပြီးကွယ်ပျောက်သွားတော့ကြောင်း။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅—၌ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ပဌမံ သလာကံ ဂဏှန္တာနံ ယဒိဒံ ကုဏ္ဍဓာနော။

ကုဏ္ဍလကေသာ ထေရီဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၆၊ ဌ—၂၀၃၊ အကျယ်။ ။ မိန်းမတို့လည်း ပညာရှိကြောင်း နတ်ကချီးကျူးသောဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဌ-ပ—အုပ်—၄၁၃။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၄၀—မှ ၂၄၄—အထိ။ ။ဘဒ္ဒါကုဏ္ဍလကေသာ ထေရီဂါထာ၊ထေရီ-ပါ—၃၉၁၊ဌ—၁၀၂၊သူခိုးကိုလင်ပြုမိသော သေဋ္ဌေးသမီး၊ လင်က တောင်ပေါ်ခေါ်၍ သတ်အံ့ကြံစည်ရာတွင် လင်ကို ပရိယာယ်ဖြင့် တောင်အောက်သို့ တွန်းချခဲ့ပြီး ဘိက္ခုနီဖြစ်လာပုံ။ ။အံ—၁—ပါ—၂၆—၌ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ခိပ္ပါဘိညာနံ ယဒိဒံဘဒ္ဒါ ကုဏ္ဍလကေသာ။

ကုမ္ဘာဏ္ဍမည့်ပုံ။ ။အိုးစရည်းပမာဏ လိင်၌ရှိသောကြောင့် ကုမ္ဘာဏ္ဍမည်၏ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အပ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၀။ ။ဒီဃ—၃—ဌ—၁၄၆၊ ပါ—၁၆၀။

ကုမ္ဘူပမနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၅၂၊ ဌ—၇၆။ ။အံ—၄—ပါ—၄၁၀၊ ဌ—၃၂၇။ ။အိုးဥပမာပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး ရေးခဲ့ပြီ။

ကုမာရ ကဿပမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅၊ ဌ—၂၂၀၊ အကျယ်။ ။ထေရ—ပါ—၂၅၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၂၊ ဘိက္ခုနီ၏ သားဖြစ်၏။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၀၊ ကဿပဘုရားရှင် သာသနာတော် ကွယ်ကာနီး တောင်ပေါ်တက်၍ကျင့်ကြသောရဟန်း ၇—ပါးတွင် တပါးအပါအဝင် ဖြစ်၏။ ။ငင်းအား ချီးကျူးခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၊ ၂၃၆။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၅၃၊ ဌ—၃၉၆။ ။နိဂြောဓမိဂ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၂၊ ၁၆၅။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅—၌ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ စိတ္တကထိကာနံ ယဒိဒံ ကုမာရကဿပေါ။

ကုမာရ ပဥ္စဝဏ္ဏနာ။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဌ—၆၂၊ ၁—ခု၊ ၂—ခု၊ ၃—ခု၊ (ပ) ၁၀—ခု အမည်ရှိ တရားများကို ဘုရားရှင်က မေးတော်မူ၍ သောပါကသာမဏေ ဖြေဆိုခဏ်း၊ အဖြေကို နှစ်သက်တော်မူ၍ ၇—နှစ်သားအရွယ် သာမဏေငယ်ကို ပဉ္စာဗျာကရဏူပသမ္ပဒါဖြင့် ရဟန်းပြုခွင့် ပေးသနားတော်မူ၏၊ ၇—နှစ်သား တွင်ပင် ရဟန္တာဖြစ်၏။

ကုရုတိုင်းမည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၀။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၇၂၊ ပါ—၄၇။ ။သတိပဋ္ဌာနသုတ်အဖွင့်၌ ရှိတတ်၏။ ။ထိုကုရုတိုင်း၌ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို ဟောတော်မူခြင်းမှာ ရာသီဥတုကောင်းမွန်၍ နက်နဲသောဒေသနာတော်ကို နာခံမှတ်သားနိုင်သောကြောင့်ငင်း, ပကတိအားဖြင့်ပင် သတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာတော်ကို အားထုတ်တတ်ကြသော ကြောင့်ငင်း ဟောရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြထားပုံ၊ ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၂။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၃၃၄၊ ပါ—၂၃၀။

ကုရုရာဇ စရိယ။ ။စရိယာ—ပါ—၃၀၇၊ ဌ—၃၆၊ ဒါနနှင့် သီလပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ခဏ်းအထူး၊ ဂရုဓမ္မခေါ် ၅—ပါးသီလမြဲသောကြောင့် မိုးကောင်းကြောင်း။ ။ကုရုဓမ္မဇာတက ပါ—ပ—အုပ်—ဂ၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၃၀၊ (ပါဠိ၌ ဂရုဓမ္မဇာတက ဟု ရှိ၏)။ ကုရုဓမ္မောနာမ ပဉ္စသီလာနိဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ငါးပါး သီလကို လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းကြသူများ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

ကုလပုတ္တ ၂-မျိုး။ ။(ဇာတိကုလပုတ္တ၊ အာစာရကုလပုတ္တ)။ ပဏ်—၁—ပါ—၂၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၅။ ။နိဒါန—သံ—ဌ—၄၆၊ ပါ—၂၆၇။ ။ဣတိ—ဌ—၂၇၇၊ ပါ—၂၅၅။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၉၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၁။

ကုလဒူသက ၈-ပါး။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၅၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၉၀၊ ၃၉၆၊ ဋ္ဌ—၃၅၀၊ အကျယ်ပြ၊ ဒကာ ဒကာမများအပေါ် ရဟန်းတို့ မပြုကောင်းသောအမှုများ၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၃၅၂။ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။ကုလဒူသကသိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ—၁—ပါ—၂၇၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၀၊ ၂၀၉။ ။ကုလသင်္ဂဟ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ဝိနယသင်္ဂဟ-ဋ္ဌ—၁၀။ ။အဘိ—၂—ပါ—၂၅၅၊ ဋ္ဌ—၃၂၀၊ (လူတို့အား ပေးကောင်းအောင် ပြုလုပ်ထားရပုံကိုလည်း အကျယ်ပြထား၏)။ ။မိစ္ဆာဇီဝအမှုများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၈၊ ဋ္ဌ—၈၇။ ။(ပွင့် သီး မှုန့် မြေ ဝါး၊ ပူ ခြေ၊ ဝဇ္ဇေ ဒူရှစ်ဖြာ)။

၁ ပန်းပေးခြင်း။

၂ သစ်သီးပေးခြင်း။

၃ လိမ်းကျံစရာအမှုန့်၊ (ပေါင်ဒါမှုန့်စသည်) ပေးခြင်း။

၄ ဌေ့နီစသော မြေညက်ကိုပေးခြင်း။

၅ ဝါးပေးခြင်း။

၆ ဒန်ပူစသော သွားတိုက်စရာကို ပေးခြင်း။

၇ လူတို့အခိုင်းအစေကို ခံခြင်း။

၈ ဆေးကုခြင်း, ဆေးပေးခြင်း။

ဤ ၈—ပါးသော အမှုများကိုပြုလုပ်လျှင် မူလက သံဃာတော်၏ ဂုဏ်တော်ကို ယုံကြည်၍ ကြည်ညိုသော သဒ္ဓါတရားစစ်သည် ပျက်စီးလေရကား လူတို့၏ သဒ္ဓါ တရားစစ်စစ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့် ကုလဒူသက ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏၊ အနေသန ၂၁—ပါးလည်း နည်းတူပင်တည်း၊ အ—အခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ကုလဒူသက အနေသန အပြစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အသနိသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၂၇၊ ဋ္ဌ—၁၉၁။ ။ရှက်စရာဟု ကဲ့ရဲ့တော်မူပုံ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၄။ ။ခြေဆေးရေ ပေးရုံမျှနှင့် နတ်ကဆေးသမားဟု စွပ်စွဲပုံ၊ နမူနာယူ စရာ—၄၁၃။ ။သတဓမ္မဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၄။ ။ ရဟန်းတို့မှာ ကုလဒူသက အနေသနကြောင့် လာဘ်လာဘ ရခြင်းထက် မရခြင်းက မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၀။ ။ မတရားအသက်ရှေ (ရှည်) သေရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ—၃၁၆၊ ဋ္ဌ—၂၄၉။ ။ရင်းအမှုများကို ပြုနေလျှင် အပါယ်သို့သာ ကျရောက်တတ်

ကြောင်း၊ပဏ်–၁–ပါ–၄၃၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၂။ ။ငင်းအမှုများမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် ဟောသော သုခိမုခသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၈။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၆၊ သာသနာတော်၌ ဆေးကုခြင်းစသည်သည် အာသဝေါ တိုးပွားကြောင်းသာ။ ။ဣတိ–ပါ–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–၃၁၁။

ကုလူပကသုတ်။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၀၃၊ ဋ္ဌ–၁၅၈၊ ကုလူပကခေါ် အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်သောရဟန်း မဖြစ်ထိုက်, ဖြစ်ထိုက်သောအင်္ဂါများကို ဟောထား၏။ ။အံ–၅–ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၄၄၊ ကုလူပကရဟန်းတို့ ကြည်ညိုဘွယ်မရှိမှု ရှိမှုစသောသတိပြုစရာ ၅–ချက်၊ ပါ–၂၂၆၊ ဋ္ဌ–၈၂၊ (ပ–ဒု–၂–သုတ်)၊ အိမ်သို့ကပ်သော ရဟန်းတို့ ရအပ်သောအပြစ် ၅–ပါး ဟောထား၏၊ နှစ်နည်း။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၃၅၊ ဋ္ဌ–၁၇၈။ ။အိမ်–ခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ။

ကုဝေရနတ်မင်းကြီး အကြောင်း။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၃၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၀။ ။ဒီဃ=၃–ပါ–၁၆၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၈၊ နောင်အခါမှ ဝေဿဝဏ်ဟူသောနာမည်ရ၏။ ။ဒေါသဖြစ်၍ တခါကြည့်လျှင် ကုမ္ဘဏ် တထောင် ပျက်စီးနိုင်ကြောင်း။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–အုပ်–၃၅၈။ ။သောတာပန်ဖြစ်ပြီးနောက် မကြည့်တော့ကြောင်း၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၁။

ကုသလသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။၄–နက်၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၀၊ ၁၈၉၊ ဝိဂ္ဂဟများ။ ။၅–နက်၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၈၄၊ ဋ္ဌ–၆၇။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၄၊ ဋ္ဌ–၆၈။ ။အဘိ–၁–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၈၀။ ။ကုသလပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ ဋ္ဌ–၈၁၊ ၁၀၅။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၅၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၃။ ။ဒီဃ–၃၌ တတ္ထ အာရောဂျဋ္ဌေန ;အနဝဇ္ဇဋ္ဌေန ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌေန နိဒ္ဒရထဋ္ဌေန သုခဝိပါကဋ္ဌေနာတိ ပဥ္စဓာ ကုသလံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ကုသလကမ္မပထဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၅၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၆၊ အကျယ်။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၂၄၊ ဋ္ဌ–၂၃၃။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၄၅။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၈။ ။သုစရိုက်ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏၊ ငင်းသုစရိုက်၌လည်း ရှုပါလေ။ ။(တောဘူမက ကုသလဝဏ္ဏာ၊ အဘိ–၁–ပါ–၆၉၊ ဋ္ဌ–၂၅၇)။

ကုသလဓမ္မတို့ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။သမာဒိဋ္ဌိစသည် သဒ္ဓါဟိရိစသည်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၃၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၀။ ။ကုသိုလ်၏အကြောင်းရင်းကို ဟောသော မဟာလိသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၂၄၊ ဋ္ဌ–၃၁၃၊ ကုသလဓမ္မဒေသနာဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၈၄၊ ဋ္ဌ–၆၆။

ကုသလမူလသုံးပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။(အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ)၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—၃၀၀။ ။ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၇၀၊ ကုသလမူလရာသိ ဝဏ္ဏာ၊ အကျိုးများကို ခွဲခြားပြထား၍ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ ပါ—၂၂၊ ဋ္ဌ—၁၉၃။ ။ပေဋက—ပါ—၂၅၁၊ အကျယ်။ ။ကုသလမူလ ၉—ပါး ကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ပါ—၁၆၉၊ ၁၇၀—၌ ဂါထာ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ အလော ဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ၊ အသုဘသညာ၊ ဒုက္ခသညာ—အနိစ္စသညာ၊ အနတ္တ သညာ။ ။၎င်း ၉—ပါးကို သမထဝိပဿနာခွဲပြပုံ၊ ပါ—၃၃၀။ ။နေတ္တိ— ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၁၀။

ကုသလမူလသုံးပါးကိန်းခြင်းအကျိုး။ ။ဂါထာများ၊ ပေဋက—ပါ—၂၁၂၊ ၂၁၃၊ ဘဒ္ဒိယသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၁၁၊ ဋ္ဌ—၃၆၆။ ။ဒုစရိုက်မှ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဖြစ်၏ဟု ဟောသော ကေသမုတ္တိသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၉၁၊ ၁၉၆။ ။ယခု ဘဝ၌ ချမ်းသာ၍ သုဂတိသို့လည်း ပို့ဆောင်ကြောင်း၊ ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ— ၁၉၃။

ကုသိတနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ကုသိတနှင့် ဟီနဝီရိယကို ခွဲကောက် ပြပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၁။ ။ကုသိတ (ပျင်းရိသူ) ပုဂ္ဂိုလ် အပြစ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—၄၇။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၇။ ။ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၅၊ ၁၂၉။ ။ကုသိတပုဂ္ဂိုလ်ကိုဖယ်၊ ဝီရိယပုဂ္ဂိုလ်ကို တွယ်ရန်ဂါထာ၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၁ ။ကုသိတပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ပဋိသံ— ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂။ ။ပါ—၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၂။ ။ကုသိတဝတ္ထု (ပျင်းရိ ခြင်းအကြောင်း) ၈—မျိုး၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၂၁၁၊ ၂၄၆၊ ဋ္ဌ—၂၂၆။ ။အဘိ— ၂—ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၄၉၂။ ။ကုသိတဝတ္ထုသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၁၄၇၊ ဋ္ဌ— ၂၅၂။

(၁) အမှုကိစ္စကို ပြုလတ္တံ့ကာနီး။

(၂) ပြုပြီးကာစ။

(၃) ခရီးသွားကာနီး။

(၄) ခရီးသွားပြီးစ။

(၅) စားသောက်ဘွယ်ကို မစားမသောက်ရသေးမီ။

(၆) စားသောက်ပြီးစ။

(၇) အနည်းငယ် မကျန်းမမာသောအခါ။
(၈) ကျန်းမာလာစအခါ—

ဤအကြောင်း ၈—မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကြောင့် ပျင်းရိတတ်ကြသည်ဟူလို။ ။ ပျင်းရိခြင်းအခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။

ကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ၄-ပါး။ ။အဘိ—၁—ဌ—၁၁၇၊ ပါ—၁၇၊ (နိယမိတ၊ ပရိဏာမိတ၊ သမုဒါစာရ၊ အာဘုဇိတ)။ ။အလှူရှင်တို့အား ကုသိုလ်တိုးပွားကြောင်း ၄—ပါးဟောသော ပုညာဘိသန္ဒသုတ် (ပ—ဒု)အံ—၄—ပါ—၃၆၅၊ ၃၆၆၊ ဌ—၃၀၉၊ ၃၁၀။ ။ကုသိုလ်ပြုပြီးလျှင် အကြိမ်ကြိမ်အောက်မေ့ကာ အပ္ပမာဏအကျိုးကိုရကြောင်း၊ အံ—၄—ဌ—၃၀၉၊ ၃၁၂။ ။ကုသိုလ်ပြုပုံအခြင်းအရာ ၆—မျိုး (ပုညာယူဟန) အဘိ—၁—ဌ—၂၀၅။ ။ကုသိုလ်ကို ရစေနိုင် မရစေနိုင်၊ ပွားစီးစေနိုင် မပွားစီးစေနိုင်သော အင်္ဂါများကို ဟောသော အဓိဂမသုတ်၊ အံ။ ။ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တိုးပွားကြောင်း အင်္ဂါများကို ဟောသော ဩဝါဒသုတ်—သံ။

ကုသိုလ် ၂-မျိုး။ ။(ဝဋ္ဋဂါမိကုသိုလ်၊ ဝိဝဋ္ဋဂါမိကုသိုလ်) နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၀၊ ပါ—၂၄၆။ ။ဣတိ—ဌ—၃၀၆၊ ပါ—၂၆၄။ ။ဒီဃ—၃—ဌ—၃၂၊ ပါ—၄၀၊

ကုသိုလ်တရားတို့၏ အစကား စင်ကြယ်သော သီလနှင့် ဖြောင့်မှန်သော အယူ (သီလ, သမ္မာဒိဋ္ဌိ) ဖြစ်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ။ ။ဘိက္ခုသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၂၄၊ ကောစာဒိ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ သီလဉ္စ သုဝိသုဒ္ဓံ ဒိဋ္ဌိစ ဥဇုကာ၊ ဌ—၂၃၄။ ။နိဒါန—သံ—ဌ—၅။ ။ဗာဟိယသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၄၃၊ ဌ—၂၅၇။ ။ဗာဟိရသုတ်၊ ပါ—၁၄၃။ ။ပဏ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၂။ ။ပဋိသံ—ဌ—ပ—အုပ်—၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၈၁။ ။ ဒီဃ—၁—ဌ—၁၅၉။

ကုသိုလ်ပြုရာ၌ ဟိတ် ၆-ပါးတို့(လောဘ, ဒေါသ, မောဟ, အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ)အနည်းအများဖြစ်တတ်ရာဝယ် အပြစ်အကျိုးများကိုစိစစ်ပြခဏ်း၊ ပဏ—၁—ဌ—ဒု--အုပ်—၂၇၁၊ ၂၇၂။ ။အဘိ—၁—ဌ—၃၀၈။ ။ဉာဏဝိပ္ပယုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ်ဖြင့် ပြုကြရာ၌ နောင်အခါ အကျိုးပေးကွာခြားပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ နိဒါန—သံ—ဌ—၁၀၆၊ ဉာဏဝိပ္ပယုတ်ဖြင့် ကုသိုလ်ပြုလျှင် ရုပ်ရေဆိုးဝါးစွာ ဖြစ်တတ်ပြီး မိခင်ရင်းကပင် မချစ်မနှစ်သက်သည်ကို ခံရတတ်ကြောင်း၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်ဖြင့်ပြုလျှင် ရုပ်ရေချောမော လှပတတ်ကြောင်း

ဖွင့်ပြထား၏။ ။တိပိဋကကုသိုလ်ပြုလျှင် ကျန်စက်သုံးပါးသို့ ပို့ဆောင်နိုင်ကြောင်း၊ အံ–၄–ဌ–၂၉၀။

ကုသိုလ်ပြုရာ၌ ရက်ရွေးစရာ မလိုကြောင်း။ ။အံ–၃–ပါ–၂၉၈၊ ဌ–၂၄၄။ ။ အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၈၀၊ ဂါထာနံပါတ်–၇၇၊ ၇၈၊ ၇၉၊ ၈၀၊ ဂါထာ၊ အချိန်ကာလ ရွေးမနေဘဲ သင့်သလိုပြုသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းသော ဂါထာ။ ။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်၌ပါသော ဂါထာများလည်း နည်းတူပင်တည်း။

ကုသိုလ်မဖြစ်သော ပေးကမ်းခြင်းများ။ ။နေတ္တိ–ဌ–၁၈၉။ ။ပေဋက–ပါ–၃၂၅၊ ကြောက်သောကြောင့်၎င်း၊ ချစ်ခင်သော (ရာဂ) ကြောင့်၎င်း၊ တစုံတခုသော ပစ္စည်းကို ရလိုမှုကြောင့်၎င်း၊ ပေးကမ်းခြင်း လှူဒါန်းခြင်းသည် ကုသိုလ်မပွားဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ပေဋက–၌ ရဟန်း သာမဏေတို့အား မအပ်သော ရွှေငွေစသော ပစ္စည်းများကို လှူရာ၌လည်း ကုသိုလ်မပွားဟု အသျှင်မဟာကစ္စည်းထေရ် ဟောထား၏။ ။ကုသိုလ် မပွားသည့်အပြင် အကုသိုလ်ပင်ဖြစ်သေးသော ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းများမှာ သတ္တဝါတို့အား ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ရန် ဒုတ်, ဓား, သေနတ်,ပိုက်ကွန်, စသည်များကိုပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းများဟုလည်း ဟောထား ဖွင့်ပြထားသေး၏။ ။တနည်း၊ ဝိ–၅–ပါ–၂၃၁၊ ဌ–၁၇၃–၌လည်း ရှိသေး၏။

ကုသိုလ်အကျိုး ဆွေမျိုးကောင်းမည်ဟူသော ဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၀။ ။ရေဝတီဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၇၃၊ ဌ–၂၀၄၊ ဂါထာနံပါတ်–၈၆၁၊ ၈၆၂။

ကုသိုလ်ကို မြန်မြန်ပြုသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းသော ဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၊ နှေးနှေးပြုလျှင် နှေးနှေးသာ အကျိုးပေးတတ်ကြောင်း၊ ·အဘိတ္ထရေထ ကလျာဏေ စသောဂါထာ။ ။ပန်းကုံးသမား ဥပမာ ဂါထာ၊ ဌ–ပ-အုပ်–၂၆၄။ ။သုသဒ္ဒပရိဗ္ဗိုဇ်နှင့် အညာသိကောဏ္ဍညထေရ် ၂–ပါးတို့ နမူနာ၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၁၈၀၊ ပါ–၁၂၃။ ။ကုသိုလ်ကို မကြောက်ရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ၊ (မေတ္တာသုတ်) ဣတိ–ပါ–၂၀၅၊ ဌ–၇၀၊ ဂါထာများပါ၏။ ။တိုက်တွန်းသော ဂါထာများ၊ ပေတ–ပါ–၁၃၆၊ (ဂါထာနံပါတ် ၈၃၊၈၄) ဌ–၅၅၊ ၅၆။

ကုသိုလ်ပြုရာနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှသော (သက္ကစ္စကာရီစသော ပုဒ်များအဖွင့်။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၅၊ ဌ–၁၆၃။ ။ပါ–၂၉၃၊ ဌ–၃၅၇။

ကုသိုလ်ပြုရာ၌ အနည်းငယ်သာဟူ၍ မအောက်မေ့ပါနှင့်၊ ပြုဖန်များလျှင် များလာတတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃။ ။ပြုဖန်များလျှင် နတ်ပြည်သို့ သွားရကြောင်း ဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၅၊ ဌ—သ—အုပ်—၁၂၅။ ။ကုသိုလ်ပြုရာ၊ နည်းငယ်ပါ၊ ပေးကာအကျိုးကြီး ဟူသော ဂါထာ၊ ဒီဃ—၂—ဌ—၂၂၅။

ကုဟက ပုဂ္ဂိုလ်အပြစ် (မရှိသောဂုဏ်ကို ရှိလေဟန်ဆောင်၍ အံ့သြဘွယ်ကို ဖြစ်စေသောပုဂ္ဂိုလ်) သဂါထာ—သံ—ဌ—၁၄၉။ ။အံ-၄—ဌ—၃၂၂။ ။အဘိ—၄—ဌ—၇၀၊ ပါ—၁၅၉။ ။ထေရ—ပါ—၂၄၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၀၊ ၂—ဂါထာ၊ အပါယ်လေးပါးသို့ ကျတတ်ကြောင်း၊ လူ့ဘဝရပြန်ပါလျှင်လည်း အမိဝမ်းတွင်းကပင် ပျက်စီးတတ်ကြောင်း။

ကုဟနဝတ္ထု ၃-ပါး။ ။အံ့ဘွယ်ခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ။

ကုဟက လပက နေမိတ္တိက နိပ္ပေသိက လာဘေန လာဘံ နိဇိဂီသိတာရ စသော ပုဒ်များအဖွင့်။ ။(ရှင်ရဟန်းတို့ ပစ္စည်းရအောင် ထင်ပေါ် ကျော်ကြား အောင် မပြုအပ်သောအမှုများ၊ မပြောအပ်သော စကားများကိုပြဆိုခဏ်း၊) နေတ္တိ—ပါ—၇၀၊ ဌ—၁၆၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၉၀၊ ဌ—၃၄၉။ ။ပါ—၃၀၃၊ ဌ—၃၇၀။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၈၊ ဌ—၈၇။ ။လပနာနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၆၆၊ ဌ—၄၆၄။ ။လာဘေန လာဘံ နိဇိဂီသနတာ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၃၆၆၊ ဌ—၄၆၇။ ။ကုဟနာနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၃၆၅၊ ဌ—၄၆၁။ ။နေမိတ္တိကတာနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၃၆၆၊ ဌ—၄၆၅။ ။နိပ္ပေသိကတာ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၃၆၆၊ ဌ—၄၆၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၂—မှ ၂၉—အထိ အကျယ်ပြဆို ထား၏။

တူဋ ၃-မျိုး။ ။(ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်း၊တုလာကူဋ-ချိန်စဉ်းလဲ၊ကံသကူဋခွက်-စဉ်းလဲ၊ မာနကူဋ—အတိုင်းအတာစဉ်းလဲ)။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၅၊ ဌ—၇၇။ ။ပဏ—၁—ပါ—၂၃၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၄။ ။ဥက္ကောဋနသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၄၁၁၊ ဌ—၃၃၀။ ။အံ—၄—ပါ—၅၃၀၊ ဌ—၃၇၀၊ ကူဋတ္ထ ဝဋ္ဋနံဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။တုလာကူဋသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၄၁၁၊ ဌ—၃၇၇။ ။တုလာကူဋလေးမျိုး(ရူပ,အင်္ဂ,ဂဟန, ပဋိစ္ဆန္န) အဘိ—၄—ပါ- ၁၆၇၊ ဌ—၉၀။

ကေဝလသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ—၁—ဌ—ဒု—အုပ်-၃၁။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၁၄။ ။အံ—၃—ပါ—၂၀၂၊ ဌ—၂၃၉။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—

၃၊ ဌ—၉၇။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၈၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၆။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၅၈၊ ဌ—၁၄၃။ ။ကေဝလသဒ္ဒေါ အနဝသေသ ယေဘုယျ အဗျာမိဿာ နတိ ရေက ဒဠှတ္ထ သံယောဂါဒိ အနေကတ္ထော။

ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ကဲ့ရဲ့ "၇" ရက်၊ ချီးမွမ်း "၇"ရက် ဟူသော စကားပုံ ဖြစ်လာဟန်။ ။ဝိ—၃—ပါ—၅၅၊ ဌ—၂၅၇။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၆။ ။အံ—၁—ဌ—၃၃၆။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၃၁၊ ဌ—၂၃၇။ ။သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၅။ ။ကဲ့ရဲ့ခံရသည်မှာ အဆန်းမဟုတ်၊ ဘုရားရှင်ပင် ခံရသေးကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၁။ ။သုန္ဒရီ ပရိဗ္ဗိုဇ်မ သတ်သော အခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။ ။ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်းဘေးမှလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် မရှိကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၁။ ။ကဲ့ရဲ့လိုသော သူတို့မှာ ရှာကြံ ကဲ့ရဲ့တတ်ကြပုံ၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၉။ ။ဥဂ္ဂသေနဝတ္ထု၊ ဒု—အုပ်—၃၄၄။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၃၁၊ ဌ—၁၈။ ။အပ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၁။ ။မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံစွပ်စွဲခဏ်း၊ အသျှင်သီဝလိဝတ္ထု၊ ခဒိရဝနိယရေဝတ ဝတ္ထုတို့၌လည်း ရှိ၏။

ကဲ့ရဲ့တတ်သူတို့ ခံရသော အပြစ်။ ။ဥဇ္ဈာနသညီမထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—၂၃၉၊ ကဲ့ရဲ့တတ်သူတို့ အာသဝေါပွား၍ နိဗ္ဗာန်နှင့်ဝေးကြောင်း ဂါထာ။ ။ဣတိ—ဌ—၃၁၁။ ။ဥဒါန—ဌ—၁၅၉—အညွှန်းများ။ ။ဥပကသုတ်—အံ—၄—ပါ—၅၀၁၊ ဌ—၃၆၂။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၅၄၊ ၇၉၊ ၌ ဖရုသဝါစာ အပြစ်ပြ။ ။ဂါထာအညွှန်း။ ။မူရင်းမှာ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—၃၇။ ။ပါ—၂၃၈၊ ဌ—၂၂၁။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၃၅၊ ဌ—၁၆၄၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနူဝတ္ထု။ ။ကဲ့ရဲ့လိုသောစိတ်ဖြင့် တရားနာသူ၏ အပြစ်ကိုပြသော ဂါထာများ၊ ထေရ—ပါ—၂၇၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၆၈။

ကဲ့ရဲ့သော ပါးစပ်က ချီးမွမ်းစေရမည်ဟု အသျှင်ဥပသေနထေရ် နှလုံးသွင်းတော်မူပုံ၊ နမူနာယူစရာ ကောင်းလှ၏၊ အကျယ် သိလိုမူ ၎င်းဝတ္ထုတွင် ကြည့်ရှုပါ။

ကဲ့ရဲ့သူကိုချီးမွမ်း, ချီးမွမ်းသင့်သူကို ကဲ့ရဲ့က ချမ်းသာခွင့် မရနိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပဌမခတသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၀၉၊ ဌ—၂၅၀။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၈၁၊ ဌ—၁၉၇၊ ကောကာလိကသုတ်။ ။တုရူပြဟ္မာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၁၊ ဌ—၁၉၇။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၁၁၊ ဌ—၂၂၆။

ကဲ့ရဲ့သင့်သူကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းသင့်သူကို ချီးမွမ်းခြင်းမှာ ပညာရှိတို့သဘော ဖြစ်ကြောင်းဟောသော ပေါတလိယသုတ်။ ။အံ—၄—ပါ—၄၁၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၆။ ။ ဒီယ—၁—ဋ္ဌ—၂၀၉၊ ပါ—၁၅၄။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၄၊ ပါ—၂၃။ ။ အတုလဥပါသကဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀။

ကောကာလိကသုတ်။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၂။ ဋ္ဌ—၁၉၀၊ ၎င်းမထေရ် ခံရသော ပဒုမငရဲသက်ကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။အံ—၁၀—ပါ—၃၉၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၆၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့အား ပါပိစ္ဆာ (ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက်ရှိသူများ)ဟု စွပ်စွဲသောကြောင့် အနာကြီးရောဂါစွဲကပ်ပြီး သေသောအခါ အဗ္ဗုဒငရဲဘွင် အပါအဝင်ဖြစ်သော ပဒုမငရဲ၌ ခံရကြောင်း ဟောထား၏၊ အပြစ်ပြဂါထာများ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၃၊ နှုတ်ဓားစောင့် စည်း၍ ပျက်စီးရကြောင်းဂါထာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၇၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၄။ ။ တုရူပြဟ္မာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၉၇။ ။တက္ကာရိယဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၀ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၄၃။

ကောဋ္ဌသ (ဒွတ္တိံသာကာရ) ဝဏ္ဏနာ။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၂၇—မှ ၆၂— အထိ၊ အားထုတ်ပုံကို ကျနစွာ အကျယ်ပြဆိုထား၏၊ ဋ္ဌ—၌ ဂါထာများ ပါ၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၄၁—မှ ၂၅၄—အထိ၊ (၃၂—ကောဋ္ဌသ)၎င်းကို စ၍ အားထုတ်ရာ၌ ပိဋကသုံးပုံဆောင်သည်ပင်ဖြစ်စေကာမူ အစဦး၌ နှုတ်ဖြင့် သရဇ္ဈာယ်ရဦးမည်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၂၄၃၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၁၄။ ။၎င်းကို ဓာတ်အားဖြင့် ဝေဘန်ပြခြင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃၄၀။ ။ဓာတ်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းပုံ၊ အဘိ—၂—ပါ—၈၄၊ ဋ္ဌ—၅၂၊ ၅၃။ ။ပဋိကူလအားဖြင့် နှလုံး သွင်းပုံ၊ ၂—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၁။ ။ပဋ္ဌံ—ပါ—၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၅။ ။ အံ—၁၀—ပါ—၃၄၃။ ။ပဏ—၁—ပါ—၇၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၅။ ။၎င်းကော ဋ္ဌာသကို ဘုရားရှင်တိုင်း အမြဲဟောတော်မူကြကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်— ၃၃၅။

ကောဏ္ဍညဗုဒ္ဓဝံသဝဏ္ဏနာ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၂၃၊ ဋ္ဌ—၁၆၀၊ ဒုက္ကရစရိယာ ၁၀—လ ကျင့်တော်မူရကြောင်း၊ ၁၆—သချေ်္ဂနှင့် ကမ္ဘာတသိန်းပါရမီဖြည့်ရကြောင်း။ ။ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀။ ။ဒု—အုပ်—၁၇၀၊ ဝိဂ္ဂဟ။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၅၆။ ။ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆။

ကောဏာဂမန ဗုဒ္ဓဝံသဝဏ္ဏနာ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၇၃၊ ဋ္ဌ—၃၀၁၊ ဒုက္ကရစရိယာ ၆—လကျင့်တော်မူရကြောင်း။ ။ဓာတ်တော်များ ပြန့်နှံ့၍ဘည်ခဲ့ကြောင်း၊

ပါ—၃၇၅။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၃။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၇၀။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၄၉၊ ပါ—၃၉၇။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၁။

ကောဓ၏အပြစ်များကိုပြဆိုချက်။ ။ကောဓအတွက် ဥပမာ ဥဒ္ဒုမာယိကဖါး အကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀။ ။ကောဓပေယျာလ၊ အံ—၂—ပါ—၉၅၊ ဋ္ဌ—၆၄။ ။ကောဓဂရုသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၅၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၄။ ။ကောဓသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၁၉၆၊ ဋ္ဌ—၄၆။ ။ကောဓပေရိညာသုတ်၊ ပါ—၂၀၀၊ အပြစ်ပြဂါထာများ။ ။ကောဓနသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၇၀၊ ဂါထာများ။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇။ ။ထေရ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၄။ ။စူဠဗောဓိစရိယ၊ စရိယာ—ပါ—၄၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၃၆။ ။ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၀၊ ဂါထာများ။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၆၅၊ ၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၂၇၉။ ။စူဠဗောဓိဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၆။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၁။ ။ကေ ပဏ္ဏကဇာတက၊ ပါ—၃၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၃၀။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၅၂။

ကောဓကို ပယ်နိုင်ရန် နည်းလမ်းများ။ ။ကောဓဝဂ်၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၂၊ ၄၀၇။ ။ကကစူပမသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁။ ။ဗြဟ္မဒတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၄။ ။ကောဓကို ထိန်းနိုင်မှ ရထားထိန်းအစစ် မည်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၅။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁။ ။ဝိ—၂—ဋ္ဌ—၂၆၊ အညွှန်း။ ။အထက်ပါ ကောဓအပြစ်ပြချက်ဥ္ဒရင်း၊ အဃာတပဋိဝိနယအချက်ဥ္ဒရင်း ရှိသေး၏။

ကောဓဖြစ်ကြောင်း ၉-ပါး၊ ၁၀-ပါး။ ။အာဃာတ ဝတ္ထုချက်ဥ္ဒရှိပြီး။

ကောဓဖြတ်က ချမ်းသာစွာ အိပ်ရနေရကြောင်း ဂါထာ။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၃၀၀၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—၂၀၉။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၇၊ ၄၀၀။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၀၁။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၃။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၉၀။ ။ပါ—၂၂၉၊ ဋ္ဌ—၃၂၃။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၄၄။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၇၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၄၀။ ။မာဃသုတ်၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—၉၇။ ။မဟိံသရာဇစရိယ၊ စရိယာ—ပါ—၄၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။ဥရဂသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ကောဓ ပယ်ဖျောက်က ကမ်းတဘက်ရောက်ကြောင်းဂါထာ။ ။ကောဓမဖြစ်အောင် ထိန်းရုံမျှဖြင့် နတ်ပြည်ရောက်နိုင်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—၂၀၃၊ ၄။

ကောဓနှင့် ဥပနာဟ အထူး။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၀။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–၅၁။ ။ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၂။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၀၊ ဌ–၅၄။ ။ကောဓ ပေယျာလ၊ အံ–၂–ပါ–၉၅၊ ဌ–၆၄။ ။ကောဓဥပနာဟနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၇၁၊ ဌ–၄၇၃။ ။ရှေးဦးစွာအမျက်ထွက်မှုသည် ကောဓမည်၏၊ နောက်ကာလ၌ ထပ်ကာထပ်ကာ အမျက်ထွက်မှုသည် ဥပနာဟမည်၏။

ကောဓဖြစ်မှုနှင့် စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၃–မျိုး။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၂၁၊ ဌ–၅၃။ ။ပါ–၁၇၃၊ ဌ–၆၅။ ။အံ–၃–ပါ–၂၈၆၊ ဌ–၂၄၁။

(၁) ပါသာဏလေခူပမပုဂ္ဂိုလ်–ကောဓဖြစ်ပြီးနောက် အလွန်ပျောက်ခဲလှသူ၊ ကျောက်ဖြာ၌ ထွင်းထားအပ်သော အရေးအသားနှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်။

(၂) ပထဝီလေခူပမပုဂ္ဂိုလ်–ကောဓဖြစ်ပြီးနောက် ပျောက်လွယ်သူ၊ မြေကြီး၌ ရေးသားအပ်သော အရေးအသားနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်။

(၃) ဥဒကလေခူပမ ပုဂ္ဂိုလ်–ကောဓ လုံးဝမဖြစ်ဘတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ရေ၌ ရေးသားအပ်သော အရေးအသားနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်။

တနည်းပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုး၊အာသီဝိသူပမနိဒ္ဒေသ–မြွေဆိပ် ဥပမာပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုး ခဏ်း၌ အကျယ်ပြုလတ္တံ့။

ကောဓထူသူ အနာဟောင်းနှင့်တူကြောင်း ဟောသော အရုက္ခူပမနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၃၃၊ ဌ–၆၁။ ။အံ–၃–ပါ–၁၂၁၊ ဌ–၉၁။

ကောပနှင့် ဒေါသအထူး။ ။အံ–၃–ဌ–၉၂။ ။အဘိ–၄–ဌ–၆၁၊ ပါ–၁၃၃၊ (အားနည်းသော ဒေါသ၊ အားကြီးသောဒေါသ ဟူလို)။

ကောလာဟလ ၅–မျိုး။ ။ခုဒ္ဒက–ဌ–၁၀၁။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၊ အကျယ်ပြု၊ မဖြစ်မီက ကြိုတင်ကြွေးကြော်ထားသောအရာ ၅–မျိုး။

(၁) ကပ္ပကောလာဟလ···· ကမ္ဘာမပျက်မီ နှစ်ပေါင်းတသိန်းက ကမ္ဘာပျက်မည့်အကြောင်း ကြွေးကြော်ထားခြင်း။

(၂) စက္ကဝတ္တိကောလာဟလ····စကြာဝတေးမင်း မဖြစ်မီ နှစ်ပေါင်းတရာက

(၃) ဗုဒ္ဓကောလာဟလ····ဘုရားမပွင့်မီ နှစ်ပေါင်းတထောင်က။

(၄) မင်္ဂလကောလာဟလ····မင်္ဂလာတရားမဟောမီ နှစ်ပေါင်း ၁၂-နှစ်က။

(၅) မောနေယျကောလာဟလ····မောနေယျအကျင့်ကို ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ် မပေါ်မီ (၇) နှစ်က ကြိုတင်ကြွေးကြော်ထားခြင်း။

၃–မျိုး၊ (ကပ္ပ၊ ဗုဒ္ဓ၊ စက္ကဝတ္တိ) အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၀။ ။ဇာတက– ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၆။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၃၁၇။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၂၀။

ကောလိယပြည်ခေါ်တွင်ရပုံ ဖွင့်ပြချက်။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၈၀။ ။ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၃၃၊ ၂၃၄၊ (ကောလပြည်ဟု ရှိ၏) သာကီဝင်တို့၏ ရာဇဝင် တိုင်း၌ ရှိ၏။

ကောသမ္ဗိယသုတ်။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၃၉၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၇၊ ကောသမ္ဗီ ရဟန်းတို့ အဓိကရုဏ်ဖြစ်ကြပုံနှင့် ညီညွတ်စွာ နေရခြင်းအကြောင်း ၆–ပါးကို ဟောထား၏။ ။နာဂသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၂၅၊ ဋ္ဌ–၂၂၅၊ ဘုရားရှင် ပါလိ လေယျက တောသို့ ကြွတော်မူချက်။ ။ဥပက္ကိလေသသုတ်၊ ပဏ္ဏ–၃–ပါ– ၁၉၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၄။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄။ ။ကောသမ္ဗိယ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၈၀၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၆၂။ ။ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက၊ ဝိ–၃– ပါ–၄၈၀၊ ဋ္ဌ–၄၃၁။ ။၎င်းကောသမ္ဗီရဟန်းတို့ကို လူတို့က သပိတ်မှောက်ပုံ၊ ပါ–၅၀၁။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၆၆။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ– ၁၅၅။ ။ကောသမ္ဗီပြည်ဟူ၍ ခေါ်ရပုံဖွင့်ပြချက်၊ ပဏ္ဏ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်– ၂၈၇၊ ပါ–၃၉၅။

ကောသလတိုင်းဟူ၍ ခေါ်ရခြင်း အကြောင်း။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၃၅၄၊ ဋ္ဌ– ဒု–အုပ်–၂၂၇၊ ၇–နှစ်ကျော် မပြုံးမရယ်သော မဟာပနာဒမင်းသား။ ။ သုတ္တ–ပါ–၃၄၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၇။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၁၃၊ ပါ–၈၂။

ကောသလမင်းနှင့်စပ်၍ သိဘွယ်ရာများ။ ။ကောသလသံယုတ္တ၊ သဂါထာ– သံ–ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၉။ ။၎င်းမင်းက ဘုရားရှင်ကို ဘုရားရှင်ဟုတ်မဟုတ် စင်တမ်း၊ ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။ဘုရားရှင်ထံ ပဌမအကြိမ်လာစဉ်က ရှိမခိုးသေး၊ ဒုတိယအကြိမ် ပုရိသသုတ် အမေးလာမှ ရှိခိုးကြောင်း၊ ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၆။ ။ အကျိုး ၁၀–ပါးကိုမြင်၍ ဘုရားရှင်ခြေတော်ကို ပါးစပ်ဖြင့် စုပ်သည်အထိ ရိုသေလှပုံ၊ လာဘ်စားမှုအပြစ်ကြောင့်မင်းအဖြစ်မှ လျှောကျ၍ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ သေရပုံ၊ ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၃၂၀၊ ၃၂၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ၂၄၂၊ ဓမ္မစေတိယသုတ်။ ။ ဒုတိယကောသလသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၅။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ– အုပ်–၂၂၅။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၅၄။ ။အသဒိသ အလှူတော်

ကြီးကို ပေးလှူပုံ၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၄၇။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၉။ ။ တိတ္ထိတို့ထံမှ လာဘ်တသိန်းစား၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်အနီး တိတ္ထိတို့ကို ကျောင်းဆောက်ရန် ခွင့်ပြုခဲ့ဘူးသေးပုံ၊ နောက်အမိန့်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်း၍ ၎င်းတို့၏ သစ်များဖြင့် ဘုရားရှင်အတွက် ကျောင်းဆောက် လှူသေးပုံ၊ သဟဿ ဘိက္ခုနီသံဃသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–၃၁၃။ ။ဘရ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၅။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁။ ။ ပသေနဒီကောသလပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၉၂၊ ပါ–၈၈။ ။ကောသလ မင်းကြီးနောက်ပိုးခဏ်း၊ ပေတ–ဋ္ဌ–၂၆၂။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၂။ ။ ယညသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၃၀။ ။အစားအသောက်ကြီး၍ လျော့စားသောက်ရန် ဟောသော ပသေနဒီကောသလဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု– အုပ်–၁၇၁၊ ၃၁၅။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၈၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ ဒေါဏပါကသုတ်၊ ၎င်းစားသောခွက် ပမာဏ: ဋ္ဌ–၁၅၀။ ။ဘုရားရှင် ရှေ့မှာပင် တိတ္ထိတို့ကို အရိုအသေပေးရာ ထိုသို့ ပေးရခြင်း အကြောင်းကို ဖြေရှင်းလျှောက်ထားပုံ၊ ပါ–၇၇၊ ဋ္ဌ–၁၃၆၊ သတ္တဇဋိလသုတ်။ ။စစ်ရှုံးခဏ်း၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်– ၁၆၀၊ ရန်အောင် ရန်ပွား၊ ရှုံးဒုက္ခများ၊ ငြိမ်းမှချမ်းသာ ဟူသော ဂါထာ။ ။ ကောသလမင်းကြီးက မလ္လိကာ မိဖုရားကြီးကို ဘယ်သူကို အချစ်ဆုံးလဲဟု မေးသော ပိယတရသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။ကောသလမင်း အိပ်မက် ၁၆–ချက်၊ မဟာသုပိနဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်– ၃၅၃။

ကောသလ္လဉာဏ် ၃–မျိုး။ ။(အာယကောသလ္လဉာဏ်၊ အပါယကောသလ္လ ဉာဏ်၊ ဥပါယကောသလ္လဉာဏ်)။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၈၄၊ ဋ္ဌ–၁၈၇။ ။ အဘိ–၂–ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–၃၉၆၊ ၃၉၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၆၉။

ကံ ဖြစ်ကြောင်းများ။ ။အကုသိုလ်၌ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ, သုံးပါး၊ ကုသိုလ်၌ အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ, သုံးပါး၊ တနည်း–သဒ္ဓါ, ဝီရိယ, ပညာ, သုံးပါး၊ စူဠနိ–ပါ–၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၁။ ။နေတ္တိ–ပါ–၈၁၊ ဋ္ဌ–၁၆၅။ ။ နိဒါနသုတ်၊ အံ–၌လည်းရှိ၏ ကြည့်ရှုပါလေ။ ။ကံဟောင်း ကံသစ်ခွဲခြား ပြပုံ၊ ကမ္မနိရောဓသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၄၆၊ ဋ္ဌ–၄၆။

ကံသဒ္ဒါတလုံးတည်းကပင် ရေကို ဟောကြောင်း။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၅၁။ ။ မဟာနိ–ဋ္ဌ–၈၃။ ။အံ–၃–ဋ္ဌ–၂၂၃၊ ပါ–၂၄၅။ ။ဝိမာန–ဋ္ဌ–၃၁၄၊ ပါ–၁၁၆၊ ကန္တာရပုဒ်အဖွင့်။ ။ကန္တရပုဒ်အဖွင့်၌လည်း ရှိ၏။

ကံ၏ အကျိုးကို မည်သူမျှ မတားဆီးနိုင်ကြောင်း။ ။ကမ္မဝိပါကော စ နာမ န သက္ကာ ကေနစိ ပဋိဗာဟိတုံ၊ အယဉ္စ ကမ္မဝိပါကော န သက္ကာ မယာဝါ အညေနဝါ ပဋိဗာဟိတုံ၊ မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၉၀၊ ပါ–၂၇၉။ ။တတိယ ပါရာဇိကဋ္ဌလာသော ရဟန်းတော်များဝတ္ထု။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၊ ပါ–၀၆။ ။အံ–၃–ဋ္ဌ–၂၂၅၊ ပါ–၂၅၁။ ။၁၀–ဋ္ဌ–၃၂၇၊ ပါ–၃၉၄။ ။ ကံဖမ်းက မလွတ်တမ်း မိရကြောင်း ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၂၉၊ ၁၀၀၊ ဋ္ဌ– ၂၂၃။ ။သူ့ကိုသတ်ရန် ဒါးရှာပေးရသည်နှင့်တူသောဆိုတ်၊ ဇာတက–ပါ– ပ–အုပ်–၂၆၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၅၁။ ။ကမ္မနိယာမ၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၁၂၊ ၃၁၃။ ။၇–ဋ္ဌ–၄၄၄၊ ၄၄၅။ ။ဝိဋ္ဋူဘဘေးရန်ကြောင့် သာကီဝင်တို့ ပျက်စီးရပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၀၂၊ ၂၂၆။ ။ဘယ်ပြေးပြေး မလွတ်နိုင် ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၃၀။ ။ပေတ– ဋ္ဌ–၉၀။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၅၂။

ကံတူအကျိုးပေး ဟူသော စကားပုံ ဖြစ်လာဟန်။ ။ထေရီ–ဋ္ဌ–၁၂၆။ ။ သာကီဝင်တို့ပျက်စီးရပုံ၊ သာမာဝတီမိဖုရားဝတ္ထု၊ မဟာကပ္ပိနမထေရ်ဝတ္ထု၊ စသည်တို့မှာလည်း ကံတူအကျိုးပေးကြ၏။

ကျေးဇူးသိတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။ကတညူတာ ကတဝေဒီ ဖြစ်စေရန် ဟောသော ဒုတိယသိင်္ဂါလသုတ်၊ (မြေခွေးအို) နိဒါန–သံ–ပါ–၄၆၁၊ ဋ္ဌ– ၂၁၃။ ။အသျှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်း ဆင်ကြီးဝတ္ထု၊ ခြောင့်နှုတ်ပေးသော လက်သမားတို့အား သားငယ်ဆင်ကို လက်ဆောင်ပေးပုံ၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၅၄– ၂၅၅။ ။ရာဓမထေရ်အား အသျှင်သာရိပုတ္တရာက ရဟန်းပြုပေးခြင်းဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်ပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၆။ ။ကျေးဇူးသိတတ်ပုံ အသျှင် သာရိပုတ္တရာအား ချီးကျူးခဏ်း၊ အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၉၊ ဂါထာနံပါတ်– ၃၂၁၊ ရာဓမထေရ်ဝတ္ထုတိုင်း၌ ရှိ၏။ ။ဝိ–၃–ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၄။ ။ကျေးဇူး သိတတ်ပုံများဇာတက၌ များစွာရှိ၏။

ကျေးဇူးများသူကို ချီးမြှောက်ကြသည့် ထုံးတမ်းစဉ်လာမှာ ဘုရားရှင်မှစလာ ကြောင်း သတိမူစရာ။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၀။

ကျေးဇူး မသိတတ်လျှင် အပါယ် လေးပါး ကျတတ်ကြောင်း ဟောသော အကညုတာသုတ်။ ။အံ–၄–ပါ–၅၄၀၊ ၅၅၁၊ဋ္ဌ–၃၉၀။ ။ဇာတက၌ များစွာရှိ၏။

ကျော်စောလိုက သစ္စာစောင့်ရကြောင်း ဂါထာ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၄။ ။(လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဋ္ဌာနလုံး၌)။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ-ပ—အုပ်—၂၂၉။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၅။

ကြာနံ့ နမ်းသောရဟန်းကို နတ်ကသူခိုးဟု စွပ်စွဲပုံ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၀၆၊ဋ္ဌ—၂၇၂။ ။ရသေ့သိဿပုပ္ဖဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၂၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၈၉။

ကြာရှည်စွာ နေလွန်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြစ် ၅—ပါး။ ။နေရာတနေရာ၌ ကြာရှည်လေးမြင့်စွာနေသော ရသေ့ ရဟန်းရှင်တို့မှာ အောက်ပါအပြစ် ၅—ပါးနှင့် တွေ့ရတတ်ကြောင်း၊ အတိနိဝါသသုတ်၊ မစ္ဆရီသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၂၂၅၊ ဋ္ဌ—၈၁၊ သင့်လျော်ရုံသာ နေသောပုဂ္ဂိုလ်၏အကျိုး ၅—ပါးကိုလည်း ဟောထား၏။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၁၇။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၇၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၄၆၊ အနေကြာသော် မုန်းစိတ်ပေါ်တတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၈၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉။ ။အပြစ် ၅—ပါး။

(၁) သက်နီးစသော ပစ္စည်းများ များပြားလာခြင်း။

(၂) ထောပတ်တင်လဲစသော ဆေးပစ္စည်းများ များပြားလာခြင်း။

(၃) ပြုဘွယ်ကိစ္စ များပြားလာခြင်း။

(၄) ရဟန်းတို့နှင့် မလျော်သော ဆက်ဆံ နည်းဖြင့် လူ ရှင် ရဟန်း တို့နှင့် ဆက်ဆံရခြင်း။

(၅) အခြားနေရာသွားပြန်လျှင် ငဲ့ကွက်တွယ်တာနေတတ်ခြင်း။

တနည်း အပြစ် ၅—ပါးကား မစ္ဆေရ ၅—ပါး ဖြစ်တတ်ခြင်းတည်း။ ။အကျိုး ၅—ပါးကိုလည်း အပြန်ပြု၍ သိကြပါလေ။

ကြီးသူကို ရိုသေရကျိုး ဂါထာ။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၆၄။ ။တိတ္တိရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၃။ ။ဝိ—၄—ပါ—၃၁၁။

ကြားမြင်နည်းပါး၊ နွားလားပမာ၊ အသားသာတိုး၊ ဉာဏ်မတိုး ဟူသော ဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၉။ ။ထေရ—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၁၉၊ ၄၂၃။ ။ကြားမြင်နည်းပါး၊ ကောင်းမှုရှား၊ လား၏ငရဲရွာ ဟူသော ဂါထာ၊ ဣတိ—ပါ—၂၃၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။ကြားမြင်များပြား၊ ကောင်းမှုပွား၊ လား၏ နတ်တို့ရွာ ဟူသော ဂါထာ၊ ပါ—၂၃၇။

ကြားနာလျှင် သုတပွား၊ သုတများ၊ ပညာပွား၊ ပညာများ၊ အကျိုးသိ၊ အကျိုးသိက ချမ်းသာဆောင် ဟူသော ဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၅၀၊ ဠ—ပ—အုပ်—၃၃၂။

ကွဲပြားခြင်းအကြောင်း ၁၈—မျိုး။ ။ဘေဒကရဝတ္ထုခဏ်း၌ အကျယ်ရှိ၏။

ကန်တော့ပုံ အစဉ်အလာ။ ။တောင်းပန်ဝန်ချပုံပါဠိ၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၄၇။ ။အံ—၃—ပါ—၂၃၉၊ ဠ—၂၂၀။ ။၄—ပါ—၄၆၄။ ။၉—ပါ—၁၀၃၊ ဠ—၂၆၄။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၈၀၊ ဠ—၂၁၁။ ။၃—ပါ—၄၅။ ။ဝိ—၂—ပါ—၃၀၊ ဠ—၁၆။ ။အပြစ်ခဏ်း၌ ထိုပါဠိကို ရေးခဲ့ပြီ။ ။ကန်တော့ရကျိုး၊ အံ—၃—ဠ—၁၉၁၊ ဒေါသေန ဟိ ဒုဋ္ဌော မာတာပိတူသုပိ စေတိယေပိ ဗောဓိမှိပိ ပဗ္ဗဇိတေသုပိ အပရဇ္ဈိတွာ မယှံ ခမထာတိ၊ အစ္စယံ ဒေသေတိ၊ တဿ သဟ ခမာပနေန တံ ကမ္မံ ပါကတိကမေဝ ဟောတိ။

ကပ်—၄—ပါး။ ။(သံဝဋ္ဋကပ်၊ သံဝဋ္ဋဋ္ဌာယီကပ်၊ ဝိဝဋ္ဋကပ်၊ ဝိဝဋ္ဋဋ္ဌာယီကပ်)၊ ကပ္ပသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၆၀၊ ဠ—၃၄၀။ ။စရိယာ—ဠ—၁၁။ ။ဣတိ—ဠ—၂၉၀၊ ပါ—၂၆၁။ ။ပဋိသံ—ဠ—ပ—အုပ်—၃၂၆၊ ပါ—၁၁၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၄၄။

ကပ် ၂—မျိုး၊ ၅—မျိုး။ ။သုညကပ်၊ အသုညကပ် ၂—မျိုး။ ။သာရကပ်၊ မဏ္ဍကပ်၊ ဝရကပ်၊ သာရမဏ္ဍကပ်၊ ဘဒ္ဒကပ်၊ ၅—မျိုး၊ ဗုဒ္ဓ—ဠ—၂၂၇၊ ပါ—၃၄၃၊ ဠ—၂၂၈—၌ ဂါထာပါ၏။ ။အပ—ဠ—ဒု—အုပ်—၂၆၈၊ ၅—မျိုး၊ ဘုရားပွင့်ပုံဂါထာ။

ကပ် ၃—ပါး။ ။အဘိ—၅—ဠ—၂၂၇၊ ပါ—၃၃၀၊ (မဟာကပ္ပ၊ ကပ္ပေကဒေသ၊ အာယုကပ္ပ)။ ။ဒီဃ—၃—ဠ—၃၈၊ ပါ—၆၀၊(သတ္တန္တရကပ်၊ ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ်၊ ရောဂန္တရကပ်)။

ကြက်ဥပုံ၊ ပေါက်ဖွားလာပုံ ဥပမာကို ပြခဏ်း။ ။အဝိဇ္ဇာဥခွံကို ဖောက်ခွဲရာ၌ ဟောထားသော ဥပမာ ဖြစ်၏၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၄၉၊ ဠ—ပ—အုပ်—၃၇၄။ ။ဝိ—၁—ပါ—၄၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁၀၈။

ကြည်ညိုရာ၌ ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး ကွဲပြားပုံ။ ။ပဏ်—၁—ဠ—ပ—အုပ်—၃၀၇။ ။ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်—၇၂။ ။သုတ္တ—ဠ—ပ—အုပ်—၂၃၄။ ။ဣတိ—ဠ—၈၊ ၉။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၆၁၊ ဠ—၈၀။

(၁) ရူပပ္ပမာဏ···· ရုပ်အင်္ဂါအဆင်း လှပခြင်းကို အစွဲပြု၍ ကြည်ညိုသူ။
(၂) ဃောသပ္ပမာဏ···· ချီးမွမ်းသံကို ကြား၍ ကြည်ညိုသူ။
(၃) လူခပ္ပမာဏ···· ခေါင်းပါးသောအကျင့်ကို စွဲ၍ကြည်ညိုသူ။
(၄) ဓမ္မပ္ပမာဏ···· သီလ သမာဓိ ပညာရှိမှုကို စွဲ၍ ကြည်ညိုသူ။

အတွင်းအပြင် နှစ်ဌာနစလုံး သိမှသာ ကြည်ညိုရန် ဟောထားသော ရူပသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၇၂၊ ဋ္ဌ– ၃၁၅၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။

ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ဂုဏ်များ။ ။ပသာဒကရ ဓမ္မဝဂ္ဂ၊ အံ–၁–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။၁၀–ပါ၊ ဈာနသုတ်စသည်၊ အံ–၁၁–ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။သန္တဝိမောက္ခသုတ်၊ ပါ–၂၆၅။ ။ဝိဇ္ဇာသုတ်၊ ပါ–၂၆၆။ ။ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ မရှိ၌ အကျိုးအပြစ်ကို ဟောသော အပါသာဒိကသုတ်၊ (ပ–ဒု) အံ–၅–ပါ–၂၂၃၊ ဋ္ဌ–၀၀။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ဘဦးတယောက်၌ အကြည်ညိုလွန်သော အပြစ် ၅–ပါးကို ဟောသော ပုဂ္ဂလပ္ပသာဒသုတ်၊ ၅–ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–၀၄၊ ၀၆။

ကြည့်ခြင်းကြီး ၅–ပါး။ ။ဘုရားလောင်းတို့ နောက်ဆုံးဘုရားဖြစ်အံ့သော အခါ လူ့ပြည်လာလိုသော် ဤကြည့်ခြင်းကြီး ၅–ပါးကို အမြဲတန်း ကြည့်ကြ၏၊ (ကာလ၊ ဒီပ၊ ဒေသ၊ ကုလ၊ မာတုအာယု)၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၃၊ ဂါထာ။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၇၆၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၁၂၂။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၅၁။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၇၃၊ ၃၉၀။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၉။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၇။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၁။ ။၈–ပါး၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၉၂၊ (ကာလ၊ ဒီပ၊ ဒေသ၊ ကုလ၊ ဇနေတ္တိ၊ အာယု၊ မာသ၊ နေက္ခမ္မ)။

ကြမ်းထမ်းခြင်း (ပဂ္ဂဟ) မကြမ်းထမ်းခြင်း အပဂ္ဂဟကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ ပဋ္ဌာနိကာယ အပ္ပဂ္ဂဟ ခဏ်း၌ ပြခဲ့ပြီ။

ကျွတ်ထိုက် မကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြခဏ်း။ ။ဘဗ္ဗ–ကျွတ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အဘဗ္ဗ–မကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဘဗ္ဗ–အဘဗ္ဗအခဏ်း၌ အကျယ်ပြလတ္တံ့။

ကျွန် ၄–မျိုး။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၆။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၀၆။ ။မဟာနိ–ပါ–၀၊ ဋ္ဌ–၄၆။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၅၂၊ ပါ–၅၆၊ ၎င်းတို့ကျင့်ဝတ်များကိုလည်း ပြထား၏။ ။ဝိ–၃–ဋ္ဌ–၂၀၂၊

ပါ—၁၁၇၊ အကျယ်ရှင်းပြထား၏။ ။ဝိ—၁—ဋ—ပ—အုပ်—၃၁၆။ ။ဝိနယ သင်္ဂဟ ဋ—၁၃၈။

(၁) အဇ္ဈောဝဇာတကျွန်···· လက်ရှိအိမ်ကျွန်မမှ မွေးဖွားသော အိမ်ပေါက်ကျွန်။

(၂) ဓနက္ကီတကျွန်···· ဝယ်ထားသောကျွန်။

(၃) သာမံဒါသဗျကျွန်···· ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင် ကျွန်ခံလာသူ။

(၄) ကရမရာနီတကျွန် ···· စစ်သုံ့ပန်းကျွန်၊ (အကာမကဒါသ ဟုလည်း ရှိ၏)။

ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတွင် အရောင်လေးမျိုး ရှိကြောင်း၊ ဒီဃ—၃—ဋ—၁၄၆။ ။နိဒါန—သံ—ဋ—၁၄၆။ ။အရှေ့ ငွေရောင်၊ အနောက် ဖလ်ရောင်၊ တောင် မြရောင်၊ မြောက် ရွှေရောင်၊ မြင့်မိုရ်တောင် လေးဘက်ရှိ အရောင်လေးမျိုးဟူလို။ ။ကျွန်းကြီး တကျွန်း တကျွန်းတွင် အရံကျွန်းငယ်ပေါင်း ၅၀၀ စီ ရံလျက်ရှိကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ဋ—၃၀၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၁။ ။အကျယ်အဝန်းယူဇနာမှာ အနောက်ကျွန်းနှင့် အရှေ့ကျွန်းမှာ ၇၀၀၀—စီ၊ မြောက်ကျွန်းမှာ ၈၀၀၀၊ တောင်ကျွန်းမှာ ယူဇနာပေါင်း တသောင်းရှိကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ—၂၁၃၊ ၂၁၅။ ။ပဏ္ဏ—၃—ဋ—၁၅၈။ ။ဝိ—၁—ဋ—ပ—အုပ်—၉၂။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ—၁၄၈။ ။သုတ္တ—ဋ—ပ—အုပ်—၂၇၇။ ။ဒု—အုပ်—၁၆၅။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ—၁၆၇၊ ၁၆၈။ ။စူဠနိ—ဋ—၃၉။ ။ရှေ့ နောက် မြောက် ကျွန်းကြီး သုံးကျွန်းမှ စကြဝတေးမင်းနောက်သို့ ပါလာသောသူတို့ကို တောင်ကျွန်းတွင် နေရာချထား၍ မူလအမည်အရင်းအတိုင်း အမည်မှည့်ထား၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၇၀၊ ဋ—ပ—အုပ်—၂၃၀။ ။ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသားတို့မှတပါး အခြား သုံးကျွန်း သားတို့မှာ ကုသလစ္ဆန္ဒ ကင်းကြသောကြောင့် အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ရ ကြောင်း၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၁၆၊ ဋ—၃၆။

ကြွက်သေတခု အရင်းပြု၍ လေးလတွင်းဝယ် တသိန်းကြွယ်သော စူဠပန္ထက ထေရ်အလောင်းဝတ္ထု။ ။ဇာတကဋ္ဌကထာ နှစ်သိန်းကြွယ်၏ ဟု ဆိုထား၏၊ စူဠပန္ထက ဝတ္ထု၌ ကြည့်ရှုပါလေ။

ကြွက်ဥပမာပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး။ ။မူသိကသုတ်၊ အံ—ပါ—၄၂၂၊ ဋ—၃၂၇။ ။ မူသိကူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၄၉၊ ဋ—၇၅။

(၁) တွင်းတူးရုံသာ ဘူး၍ မအောင်းသောကြွက်…. ပရိယတ္တိကိုသာ သင်ကြား၏၊ သစ္စာလေးပါးကိုမူ မသိသောပုဂ္ဂိုလ်။

(၂) အောင်းရုံသာ အောင်း၍ တွင်းမတူးသော ကြွက် …. သစ္စာလေးပါးကိုသာ သိ၏၊ ပရိယတ္တိကိုမူ မသင်ကြားဘူးသောပုဂ္ဂိုလ်။

(၃) တွင်းလည်း တူး အောင်းလည်း အောင်းသောကြွက်…. ပရိယတ္တိကိုလည်း သင်ကြား၊ သစ္စာလေးပါးကိုလည်း သိသောပုဂ္ဂိုလ်။

(၄) တွင်းလည်း မတူး အောင်းလည်း မအောင်းသောကြွက် …. ပရိယတ္တိကိုလည်း မသင်ကြား၊ သစ္စာလေးပါးကိုလည်း မသိသောပုဂ္ဂိုလ်။

ကုန်သည်ပွဲစားညစ်တို့ ဖြစ်ရသောပြိတ္တာ။ ။ကိုယ့်အသားကို ပြန်စားနေကြရပုံ၊ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၇၉။ ။ပေတ–ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၆။ ။၎င်းတို့ခံရသောငရဲ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၉၀၊ ၁၉၃၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၃၇၊ ၁၄၁၊ (စျေးသည် ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဥက္ကောဋနအခဏ်း။ ကူဋ ၃–မျိုး အခဏ်း၌ ကြည့်ရှုပါ။

ကောင်းမှုလိုသူ သံဃာသူ။ ။ကောင်းမှုလိုသော သူတို့ သံဃာအား လှူရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာ၊ သုတ္တ-ပါ–၃၇၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၇။ ။ဝိမာန–ပါ–၆၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၁၊ ၁၇၀။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၆။ ။၂–ပါ–၃၅၃၊ ဋ္ဌ–၂၇၀။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–၃၀၄။ ။၁–ပါ–၄၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၆။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၇။ ။သံဃာ အခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။

ကောင်းမှုရှိသူ ဘုရားမြင်တော်မူကြောင်း ဂါထာ။ ။ကောင်းမှုရှိသူမှန်က အဝေး၌ပင် နေသော်လည်း ဘုရားရှင်တို့ ဉာဏ်တော်၌ ထင်ပေါ် လာကြောင်း ဥပမာဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၃၊ ကောင်းမှုရှိသူ အရေးယူ၍ ကောင်းမှု မရှိက မည်မျှပင်နီးစေကာမူ ဘုရားမသိကြောင်း၊ (မည်သူ့ကိုမျှ အပြစ်တင် ရန်မလို ဟူလို)။ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၈၄၊ ပါ–၂၂၅။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၁၄၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၅၆၊ ဋ္ဌ–၃၃၉။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၀၀၊ ၃၆၀။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၆၁။

ကောင်းမှုပွားလျှင် ချမ်းသာကြောင်း ဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၊ ၉၊ ကောင်းမှုပြုက ကောင်းကျိုးတွေ့ရကြောင်း ဂါထာ။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၀၊ ကိုယ်ပြု ကိုယ်ခံရကြောင်းဂါထာ။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–

ပ—အုပ်—၂၉၃။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၀။ ။အံ—၁၀—ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၄၀။ ။ပေဋက—ပါ—၁၉၉။ ။ကောင်းမှုမရှိ၊ ဆင်းရဲဘိ၊ ကောင်းမှုပွား ချမ်းသာများဟူသော ဂါထာ၊ ဝိမာန—ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—၀၇၊ ဂါထာနံပါတ်—၁၇၁။ ။ပါ—၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၉၊ ဂါထာနံပါတ်—၀၅၅၊ ၀၅၆။ ။ပေတ—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၃၊ ဂါထာနံပါတ်—၄၀၆၊ ၄၀၇။ ။ကောင်းမှုပြုပျော်မှု ခုနောင်သာ ဟူသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၀၅၊ ၉၉။ ။ကောင်းမှုပြုသူနောက်သို့သာ သုခအစဉ်လိုက်ကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃—မူရင်း။ ။ကောင်းမှုသည်သာ ရပ်တည်ရာဟူသောစကား၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇၂။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၉၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၀၊ ဒုတိယအပုတ္တကသုတ်။ ။ပါ—၇၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၀၊ ဂါထာ။ ။ပါ—၅၇၊ ၅၀။ ။ကောင်းမှုပွားကြောင်း သုံးပါးကိုဟောသော သမ္မုခီဘာ၀သုတ်၊ အံ—၃—ပါ-၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၁။(သဒ္ဓါ၊ ဒေယျဓမ္မ၊ ဒက္ခိဏေယျ)။ ။ကောင်းမှုပြုခဲ့ဘူးသောသူသာ ပဋိရူပဒေသ၌ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ မဟာနိ—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—၉၃။

ကောင်းမှုရှေ့အိုး လူမခိုး ဟူသော ဂါထာ။ ။နိဓိကဏ္ဍသုတ်၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၉၊ ၁၉၀၊ ၁၉၁။

ကျောင်းစသော အာဝါသ အလှူအတွက် အကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ဝိ—၄—ပါ—၂၉၁၊ ၂၉၂၊ ၃၁၄၊ ဋ္ဌ—၅၀။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၀၊ ပါ—၁၇။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၂၅၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကြီးလှူစဉ်။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၉၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်လှူစဉ်၊ ဘုရားရှင် ကျောင်းကို အလှူခံတော်မူပုံ။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၉။ ။သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၉၃၊ ပါ—၃၀၉။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၇၇၊ ၃၇၀။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၅၊ ၃၁၂၊ သံဃာအားသစ်ရွက်မိုးကျောင်းလှူ၊ မှတ်သားဘွယ်။ ။ပါ—၃၂၁၊ ဋ္ဌ—ဒု-အုပ်—၀၂။ ။ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—၁၅၆၊ ဘုရားကျောင်းဆောင်လှူရကျိုး။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၃၊ ၃၁၃။ ။ဒု—အုပ်—၁၇၉၊ မဟာကပ္ပိနထေရ်အလောင်း။ ။ထေရီ—ပါ—၄၃၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၉၊ ၂၉၉။ ။မဟာသုဒဿန စကြဝတေးမင်းအလောင်း လယ်သမားကြီး ကျောင်းဆောက်လှူခဏ်း၊ စရိယာ—ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—၄၀။ ။ပရိဘောဂစသည်ကိုလည်းလှူရ၏။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၂၃၊ ၂၂၇၊ ပါ—၁၅၂၊ စကြဝတေးမင်း ဖြစ်လာပုံ။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၄၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၁၊ ဥပါလိထေရ်အလောင်း သံဃာ့အာရာမ် လှူရကျိုးဂါထာများ။ ။ပါ—၁၅၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၉၊

ပန်းနှင့်အခင်းလှူ။ ။ပါ—၃၂၁။ ။ကျူကျောင်းလှူ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၈၂။ ။ ဘုရားလောင်းရသေ့နှင့် လူများစုပေါင်းလှူ၊ ပါ—၂၈၂။ ။သောဏဒိန္နနတ်သား၊ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၆၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၄၇။ ။သံဃိကကျောင်းလှူရကျိုး၊ ဒီဃ—ပါ—၁၃၈၊ ဋ္ဌ—၂၇၁။ ။ကျူထရံသည် သားအဖတို့ကျောင်းနှင့် ကျောင်းအသုံးအဆောင် စသည်တို့ကို လှူဒါန်းကြပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၁၈၊ ၃၂၄။ ။ဒု—အုပ်—၃၀၁။ ။ကျူထရံသည်သားအဖတွင် သားက မဟာပနာဒမင်းဖြစ်၍ အဘက သိကြားဝတေးမင်းဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဟောထားပုံ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၆၂၊ ဋ္ဌ—၃၉၊ ၄၀။ ။ကျောင်းလှူရကျိုးဂါထာ၊ ကိံဒဒသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—၇၈၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။ ။ဆွမ်းစားကျောင်း ဆောက်လှူရကျိုး၊ လခုမာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—၈၈။ ။ အမ္ဗဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၈၂။ ။ဂန္ဓကုဋီ ကျောင်းဆောက်လှူရကျိုး၊ သုဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—၂၈၃။

ကျောင်းနှင့်စပ်သော သန္ထာရသနှင့် ဓုတင်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အံ—၄—ပါ—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—၂၈၃။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၁၁၅။ ။၁၅—ပါး၊ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၉၉၊ ပါ—၁၈၈။ ။ သန္ထာရသခဏ်း၌ ကျယ်ဝန်းစွာရှိ၏၊ ။အကျိုး—၂—ပါးကိုမြင်၍ ကျောင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူရပုံ ရှင်းပြခဏ်း၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၀၈၊ သန္ထဝပဉ္စ။

ကျောင်းသစ် အိမ်သစ် စသည်ဆောက်ရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ အိမ်သစ်ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ကျောင်း၌ ရအပ်သောအပြစ် ၈—ပါး။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—၉၉။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၈၄။ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၄၀။ ။ကျောင်းကောင်း၌ နေရခြင်းအပြစ်၊ နိဒ္ဒေသ—သံ—ဋ္ဌ—၁၅၁၊ဥတ္တမသေနာသနံ နာမ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ တတ္ထ နိသိန္နဿ ထိနမိဒ္ဓံ ဩက္ကမတိ၊ နိဒ္ဒါဘိဘူတဿ ပဋိဗုဇ္ဈတော ပါပဝိတက္ကာ ပါတုဘဝန္တိ။

ကျောင်းနှင့်စပ်သော ပုဒ်များအဖွင့်။ ။(ဝိဟာရ၊ အဍ္ဎယောဂ၊ ပါသာဒ၊ ဟမ္မိယ၊ ဂုဟာ)၊ ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၆၊ ပါ—၁၇၄။ ။ဝိ—၄—ဋ္ဌ—၅၈၊ ပါ—၂၉၀။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၄၉၊ ပါ—၂၆၀။

ကြောက်လန့်မှုကင်းလိုက ဗြဟ္မဝိဟာရ လေးပါးကို လက်ကိုင်ထားရကြောင်း ဟောသောဂါထာ။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၂။ ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်တို့ ဟောသောဂါထာ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၇၊ ပါ—

၂၈၆။ ။ကြောက်လန့်ခြင်းကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်များအညွှန်း၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၊ (အာဇာနည်ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ကြောက်ခြင်း ၂—မျိုး။ ။(ဉာဏဘယ၊ သာရဇ္ဇဘယ) ဣတိ—ဋ္ဌ—၇၀၊ ပါ—၂၀၅။ ။၄—မျိုး၊ စိတ္တုတြာသဘယ၊ ဉာဏဘယ၊ အာရမ္မဏဘယ၊ ဩတ္တပ္ပဘယ) ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၃၆၊ ပါ—၄၆။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်လျှင် သူတပါးကိုလည်း စောင့်ရှောက်သည် မည်ကြောင်း ဟောသော သေဒကသုတ်။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၁၄၆၊ ဋ္ဌ—၂၅၈။ ။ဂါထာ၊ အံ—၆—ပါ—၃၂၈၊ ဋ္ဌ—၁၂၂။ အသင်္ကိယဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၁။

ကိုယ်ကျိုး၌ လိမ္မာသော ပုဂ္ဂိုလ်။ ။အတ္ထကုသလ ပုဒ်အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။

ကိုယ်ကျိုးကိုသာရှာရန် ဆုံးမသော ဂါထာများ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၂။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၆၊ ဂါထာနံပါတ် ၁၃၈။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၈။ ။ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ ဆုံးမရန်ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၀။ ။ဥပမာဂါထာ၊ ၆၃။ ။ပ—အုပ်—၃၇၁။ ။ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ၊ အပြစ်ရှာချမ်းသာရကြောင်းတည်း ဟူသော ဂါထာ၊ ဒု—အုပ်—၃၇၉။ ။သူကျိုးကိုယ်ကျိုး ကျင့်သုံးရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာများ၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၂၃။ ။ကိုယ့်ကိုယ်ကို လုံခြုံစေရန်ဂါထာ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၉၆။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုချစ်လျှင် အရွယ်သုံးပါးတွင် တပါးပါး၌ ကုသိုလ်ပြု၍ စောင့်ရှောက်ရန် ဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၇။ ။မကောင်းမှုမပြုရန်၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၅၁၊ ဋ္ဌ—၂၅၈။ ။ပိယသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၇၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၈။ ။သူတပါးကို •မညှဉ်းဆဲရန်၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၄၂၊ ဋ္ဌ—၂၅၀။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၃၃၊ ဋ္ဌ—၂၄၈၊ ၂၄၉။ ။မလ္လိကာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၇၅၊ ဋ္ဌ—၁၂၉။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ ကိုယ်အချစ်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း ဟောသော မလ္လိကာသုတ်။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၉။ ။ပိယသုတ်၊ ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၈။ ။ပိယတရသုတ်၊ ဥဒါန--ပါ—၁၃၃၊ ဋ္ဌ—၂၄၈။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖျက် ကိုယ်ပင်ပျက် ပျက်စီးရကြောင်း ဟောသော အစိရပက္ကန္တသုတ်။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၄၃၅၊ ၄၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၉၅၊ ဥပမာဂါထာ။ ။

မမ္မ—ငွ—ဒု—အုပ်—၉၆၊ ၁၀၀။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၀၉၊ ၁၁၀၊ ၁၁၁၊ ငွ—၂၂၄—မှ၊ ၂၂၇—အထိ။ ။ပါ—၁၅၈၊ ငွ—၂၆၂။ ။ဝိ—၄—ပါ—၃၄၆။ ။ အံ—၄—ပါ—၃၈၅၊ ငွ—၃၁၆။ ။အတ္တဟတသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၇၊ ငွ—၈၉၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြန်သတ်တတ်သော တရားများ။ ။ငှက်ပြောသီးဖျက်ဆီးသူ့အပင်၊ ဝါးပင်ဖျက်ဆီး ဝါးသီးပမာ၊ အဿတိုရ် သန္ဓေ မြင်းမသေ ဥပမာဂါထာ၊ (ပူဇော်သက္ကာရ အမှုများက ယုတ်မာသော စိတ်ထားရှိသူကို ပြန်သတ်တတ်ကြောင်း ဥပမာ ဂါထာ) ဇူတိ—ငွ—၂၃၈။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၆၊ ငွ—၂၀၁၊ ဒေဝဒတ္တသုတ်။ ။အံ—၄—ပါ—၃၈၅၊ ငွ—၃၁၆၊ ဝိ—၄—ပါ—၃၄၆။ ။နေတ္တိ-ပါ—၁၀၉၊ ငွ—၂၂၄။ ။လာဘ်အလေးမူ မျိုးစေ့ပုပ်နှင့် တူကြောင်း ဂါထာ၊ ဒုတိယကောဓဂရုကသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၅၆၊ ငွ—၃၀၄။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၀၉၊ ငွ—၂၂၄။ ။ဝါးပင်ဖျက်ဆီး ဝါးသီးဥပမာ ဂါထာ၊ (လူကိုဖျက်ဆီး မှုကြီးသုံးဖြာ ဟူလို) အကုသလမူလ သုံးပါး (လောဘ, ဒေါသ, မောဟ,) ကိန်းရာပုဂ္ဂိုလ်ကို ၎င်းသုံးပါးက ပြန်သတ်သည် ဟူသော ဂါထာ၊ ဇူတိ—ပါ—၂၂၆၊ ငွ—၁၇၃။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၅၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၃၊ ငွ—၅၈။ ။ပါ—၂၈၃၊ ၃၇၅။

ကိုယ်ချင်းစာတရားရှိစေရန် ညွှန်ကြားသော ဂါထာ။ ။မမ္မ—ငွ—ဒု—အုပ်—၃၁၊ ၃၂၊ သုတ္တ—ပါ—၃၈၉၊ ငွ—ဒု—အုပ်—၂၁၁၊ နာလကသုတ်၊ ဂါထာနံပါတ် ၇၁၀။ ။ဇာတက—ငွ—တ—အုပ်—၂၇၄။ ။ဝေဠုဒွါရေယျသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၃၀၆၊ ငွ—၃၁၁။

ကိုယ့်ဂုဏ် ကိုယ်ဖော် မသူတော် ဟူသော ဂါထာ။ ။မဟာနိ—ပါ—၅၀၊ ငွ—၁၆၈၊ အရိယာတို့မှာ ကိုယ့်ဂုဏ်ကို ကိုယ်ဖော်၍ မပြောဆိုကြကြောင်း။ ။ ကိုယ့်ဂုဏ် ကိုယ်ဖော် မသူတော် ဟူသော စကားမှာ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ထေရ—ငွ—ပ—အုပ်—၃၃။ ။အံ—၄—ပါ—၃၈၉၊ ငွ—၃၁၈၊ သပ္ပုရိသသုတ်။

ကိုယ်စောင့်နတ် ရှိကြောင်း။ ။ခုဒ္ဒက—ငွ—၁၀၁။ ။လူတို့အလို လိုက်၍ ကိုယ်စောင့်နတ်တို့ကလည်း ကြံစည်တတ်ကြကြောင်း၊ သုတ္တ—ငွ—ဒု—အုပ်—၂။ ။ကွဲရဲ့တတ်ကြကြောင်း၊ ၁၉၆။ ။ကာလိင်္ဂဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၉၃၊ ငွ—တ—အုပ်—၁၊ (လူတို့ကွဲပြားလျှင် ကိုယ်စောင့်နတ်တို့ကလည်း ကွဲပြားကြကြောင်း) အခဏ်း၌လည်း များရှိသေး၏။

ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့်သာ ဆုံးဖြတ်ရန် ဟောထားသော ကေသမုတ္တိသုတ်။ ။ (ကာလာမသုတ်ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏) အံ—၃—ပါ—၁၈၉၊ ငွ—၁၈၁။ ။

သာဠှသုတ်၊ ပါ—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၃။ ။ဘဒ္ဒိယသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၁၁၊ ဋ္ဌ—၃၆၆။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၁၃၊ ကောသမ္ဗိသုတ်။

ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွား သွားမယွားစသည် မပါကြောင်း ဂါထာ။ ။အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂။ ။ပေဋက—ပါ—၁၇၄။ ။အယျိကာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၀။

ကိုယ်ဝန်တည်ခြင်း အကြောင်း ၃—ပါး။ ။ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၃၃၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၀။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၆၂။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၂၆၊ ၁၂၇။ ။ဂဗ္ဘဝက္ကန္တိပဥ္စ၊ ပါ—၁၃၀။

(၁) မိဘနှစ်ဦး သွားလာသည်လည်း ဖြစ်စေ။

(၂) မိခင်မှာ ဥတုလာပြီးစ အခါလည်း ဖြစ်စေ။

(၃) ပဋိသန္ဓေနေမည့် သတ္တဝါလည်း ရှေးရှုကျရောက်သည် ဖြစ်စေ။

ဤ အင်္ဂါ ၃—ပါးနှင့် ပြည့်စုံက ကိုယ်ဝန်တည်ကြသည် ဟူလို။

ကိုယ်ဝန်တည်ခြင်း အကြောင်း ၇—မျိုး။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၀၊ ၁၇၉ ။ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၃၀၊ တနည်း။

ကိုယ်ဝန်တည်ပုံဖွားပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဣန္ဒကသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၄၊ (ဂဗ္ဘသေယျက သတ္တဝါတို့ အတွက်)။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၀၊ ၃၀၊ တည်ပုံ ဖွားပုံ ၄—မျိုး။ ။ပဏ္ဏ—၃—ဋ္ဌ—၁၂၅၊ ၁၂၉၊ ၁၃၀။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၊ အညွန်း။ ။ကိုယ်ဝန်တည်ရ၊ ဆောင်ရ၊ ပျက်ရ၊ ဖွားရပုံ ဒုက္ခအစုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၃၀။ ။အကျဉ်းပြ၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၀၊ ပါ—၁၁။ ။ဂ—လနှင့် ဖွားလျှင် အသက်မရှင်တတ်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၂၉၊ ပါ—၁၂။ ။ဒုက္ခစုံပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ—ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—၆၀၊ ၆၅။ ။ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၉၀၊ ၉၂၊ ပါ—၁၀၄။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၃၀။ ။ကိုယ်ဝန်တည်စဉ် အချို့မိန်းမတို့မသိကြပုံနှင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်တို့ ရှောင်ကြရမည့်အရာများကို ပြဆိုခဏ်း၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၂၊ ၅၃။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၄။

ကိုယ်ဝန်ပျက်စီးခြင်းအကြောင်းများ။ ။၂—မျိုး၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၄၊ (လေကြောင့်ရင်း, ပိုးကြောင့်ရင်း, ပျက်စီးတတ်ကြောင်း။ ။၃—ပါး၊

မဟာနိ–ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–၃၆၇။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၉၁၊ (ကံကြောင့်ငှင်း ပျက်စီး တတ်ကြောင်း)။

ကိုးကွယ်ရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၂၁၊ ၂၅၅၊ ဋ္ဌ–၂၂၉။ ။ကိုးကွယ်ရာတရား ၁၀–ပါးကို ဟောသော နာထသုတ်၊ (ပ–ဒု) အံ–၁၀–ပါ–၂၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၉၀၊ ၂၉၁။ ။ကိုးကွယ်ရာ ရှာရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၅။ ။ကိုးကွယ်ရာရှာသူတို့ သတိမူစရာ၊ အံ–၅–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၉၊ သီလဝန္တသုတ်၊ ထေရသုတ်။ ။ကိုးကွယ်ရာအစစ်ကို ပြသောဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၂။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၃၀။ ။ (ပဋ္ဌာစာရာထေရီဝတ္ထုတိုင်း၌ ၎င်း ၂-ဂါထာရှိ၏)။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၉၊ သရဏသုံးပါးနှင့် သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းသာ ကိုးကွယ်ရာအစစ်ဖြစ် ကြောင်းဂါထာများ၊ တောတောင် သစ်ပင်စသည်ကို ကိုးကွယ်ရန် အဂ္ဂိဒတ္တ ရသေ့ဆရာကြီးက လူတို့ကို တိုက်တွန်းခဲ့ဘူးပုံ၊ ၁၅၇။

ကိုးကွယ်ရာမှ ဘေးဖြစ်တတ်ကြောင်း။ ။ဥပမာဂါထာများ၊ ဇာတက–ပါ– ပ–အုပ်–၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၂၊ (ရုံခါ)။ ။ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–၄၉၇။ ။ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅။ ။ဂါထာများ၊ ပဒကုသလဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၂၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၀၂၊ ၄၀၃။

ကျိုးမဲ့ပြုလွယ် ကျိုးရှိပြုခက်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၉။ ။ ဥဒါန–ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၉။ ။ဝိ–၄–ပါ–၃၆၁။

သုကရံ သာဓုနာ သာဓုံ၊ သာဓုံ ပါပေန ဒုက္ကရံ။
ပါပံ ပါပေန သုကရံ၊ ပါပမရိယေဟိ ဒုက္ကရန္တိ။ ။

ကြိုတင်၍ မသိနိုင်သောအရာ ၅–မျိုး။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ– ဒု–အုပ်–၂၂၀။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၂။

ဇီဝိတံ ဗျာဓိ ကာလောစ၊ ဒေဟနိက္ခေပနံ ဂတိ။
ပဉ္စေတေ ဇီဝလောကသ္မိံ၊ အနိမိတ္တာ နနာယရေ။ ။

ကြိုးကြာငှက်တို့မှာ နို့ရည်နှင့် ရေကို ရောစပ်၍တိုက်လျှင် နို့ရည်သာဝင်၍ ရေမဝင်ကြောင်း (ဝါ) ရေကိုမသောက်ကြောင်း ဆိုထားပုံ၊ ဥဒါန–ပါ–၁၀၉၊ ဋ္ဌ–၃၀၄။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၇၃၊ ယောနိသိဒ္ဓိအားဖြင့် ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကကစူပမသုတ်။ ။၁—ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၊ သောဝစဿတာဂုဏ် သည်းခံခြင်းဂုဏ်များကို အကျယ်ဟောထား၏။

ကဏ္ဍသာတိ ပူတိကာ။ ။၁—ပါ—၃၅၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၁။ ။၂—ပါ—၄၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၉။

ကဋ္ဌဂ္ဂဟောတိ ဇယဂ္ဂါဟော။ ။၂—ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—၀၂။

ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ်။ ။၂—ပါ—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၅၊ အမျိုးလေးပါးတို့ စင်ကြယ် ကြောင်းနှင့် နတ်ရှိ မရှိ ကောသလမင်းကြီးက မေးလျှောက်၍ ဘုရားရှင် ဖြေထားတော်မူ၏။

ကန္ဒရသုတ်။ ။၂—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၊ ကိုယ့်ကို ပူပန်စေ၊ သူတပါးကို ပူပန်စေ စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုးဟောထား၏။ ။ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၆။ ။ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—၀၇။

ကမ္မဝိဘင်္ဂ(စူဠ)သုတ်။ ။၃—ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၇၅၊ အသက်တိုသူ ရှည်သူ၊ အနာရောဂါများသူ၊ နည်းသူ၊ အဆင်းမလှသူ၊ လှသူ၊ ဘုန်းတန်ခိုး မရှိသူ၊ ရှိသူ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ မရှိသူ၊ ရှိသူ၊ အမျိုးညံ့သူ၊ မြတ်သူ၊ ပညာမဲ့သူ၊ ရှိသူ၊ ဤ ၁၄—ချက်ကို သုဘလုလင်က မေးလျှောက်၍ ဘုရားရှင်ဖြေထားတော်မူ၏၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ကမ္မဝိဘင်္ဂ(မဟာ)သုတ်။ ။ပါ—၂၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၈၁၊ ဒုစရိုက်ပြုပြီးနောက် အောက် သွားသူ အထက်သွားသူ၊ (အထက်သွားသူမှာ ကုသိုလ်ကံတခုခုက ကြားဝင်၍ အကျိုးပေးမှုကြောင့်တည်း၊) သုစရိုက်ပြုပြီးနောက် အထက်သွားသူ၊ (အောက်သွားသူမှာ အကုသိုလ်ကံတခုခုက ကြားဝင်၍ အကျိုးပေးမှုကြောင့် တည်း၊) ဤသို့ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂ ဉာဏ် မည်ပုံ ဖွင့်ပြထား၏၊ ဋ္ဌ—၁၈၄။

ကလေးတို့ ငိုခြင်း ရယ်ခြင်းသဘော။ ။၂—ဋ္ဌ—၁၆၀၊ ၁၈၄။ ။ဒုဂ္ဂတိဘဝမှ လာသော ကလေးတို့မှာ မပြတ် ငိုတတ်ကြောင်း၊ လန့်၍အော်တတ်ကြောင်း၊ သုဂတိဘဝမှ လာသော ကလေးတို့မှာ အမြဲလိုလို ပြုံးရွှင်နေတတ်ကြ

ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၄၇၊ ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၃၁၅—တို့၌လည်း နည်းတူ။

ကဋ္ဌောပိယာတိ ပစ္စိတော။ ။၂—ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၉၀။

ကာမဂုဏ် ချမ်းသာထက် စတုတ္ထဈာန် ချမ်းသာ၊ ဖလသမာပတ် ချမ်းသာက လွန်ကဲစွာချမ်းသာလှကြောင်း နူနာရှိသူဥပမာတို့ဖြင့် ဟောထားတော်မူပုံ။ ။ ၂—ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၅၁။

ကာမဂရုက နေက္ခမ္မဂရုက ၂—မျိုး။ ။၎င်း ၂—မျိုးကို လူနှင့်ရဟန်း ၂—မျိုး ဖြင့် ပွားသော် ၄—မျိုးရှိကြောင်း၊ ၂—ပါ—၂၃၃၊ ဋ္ဌ—၁၉၁။

ကာယကမ္မဋ္ဌဝါရကထာ။ ။၁—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၇။

ကာယသမာစာရ၌ ပရိသုဒ္ဓ အပရိသုဒ္ဓခွဲပြခဏ်း။ ။၁—ပါ—၃၃၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၄။

ကာလာမရသေ့နှင့် ဥဒကရသေ့တို့က ဘုရားလောင်းအပေါ် ချီးမြှောက်ပုံ။ ။ ဣဿာတရားကင်းလှ၍ နမူနာယူစရာ၊ ၁—ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၇။

ကာလိင်္ဂမင်း ပြစ်မှားသော ရသေ့ငါးရာ ဝတ္ထု။ ။၂—ဋ္ဌ—၄၆၊ ပါ—၄၁။

ကိကီဝ ဗီဇံ ရက္ခေယျ စာမရီ ဝါလမုတ္တမံ စသောဂါထာ။ ။၂—ဋ္ဌ—၇၉၊အညွှန်း။

ကိစ္စ ၂—မျိုး။ ။(အနုကမ္ပကာ သတ္ထုကိစ္စ၊ ယဒိဒံ အဝိပရိတဓမ္မဒေသနာ၊ တတော ပရံ ပန ပဋိပတ္တိနာမ သာဝကာနံ ကိစ္စံ)၊ ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၉၊ ပါ—၅၆။

ကိတ္တာဝတာတိ ပရိစ္ဆေဒဝစနံ ကိတ္တကေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၄၊

ကိန္တိသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၊ ဓမ္မကထိကနှင့် အဓိကရုဏ်းငြိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ် တို့အတွက် နည်းပေး ဟောထား၏။

ကိသဝစ္ဆရသေ့ဝတ္ထု။ ။၂—ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—၄၂၊ ၎င်းရသေ့ကို ဒဏ္ဍကီမင်းက ပြစ်မှားမိပုံ။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၄၁။

ကီဋာဂိရိသုတ်။ ။၂—ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၉၊ ညစာမစားရန် ပညတ်တော်မူခြင်း နှင့် ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တစသောပုဂ္ဂိုလ် ၇—ယောက်ကို ဟောထား၏။

ကုက္ကုရဝတိသုတ်။ ။၂–ပါ–၅၀၊ ဌ–၇၀၊ တိတ္ထိတို့ ခွေးနွားတို့၏အကျင့်ကို ကျင့်ကြ၍ သေလွန်သောအခါ ခွေးနွားပင်ဖြစ်ကြတတ်ကြကြောင်းနှင့် ကဏှ ကဏှဝိပါက စသော ကံ ၄–မျိုးကို ဟောထား၏။

ကုသိုလ်တရား၌ စိတ်ဖြစ်ကာမျှဖြင့်ပင် ကျေးဇူးများလှကြောင်း။ ။၁–ပါ–၅၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၄၊ အဟံ စုန္ဒ ကုသလေသုဓမ္မေသု စိတ္တုပ္ပါဒမ္ပိ ဗဟူပကာရံ ဝဒါမိ။

ကုသိုလ်ပြုပြီးလျှင် သုဂတိဘုံတွင် နှစ်သက်ရာဘုံကို တောင့်တရန် ညွှန်ကြားထား ထားပုံ၊ ၃–ဌ–၁ဝ၄၊ ပါ–၁၄၀။ ။သို့မှသာ ဂတိမြဲနိုင်ကြောင်း။

ကေတဗိနေ့ာတိ သိက္ခိတကေရာဌိကာ၊ နိပ္ဖန္နထာမဂတ သာဌေယျာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။၁–ပါ–၃၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၆။

ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ဆုံးမခြင်းအထူး (ဥပဝါဒ၊ ဩဝါဒ)။ ။၂–ဌ–၂၇၊ ပါ–၂၃။

ကောတ္ထုတိ သိင်္ဂါလော၊သောဏောတိပိ'ဝဒန္တိ။ ။၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁၅၊ပါ-၄၁၀။

ကံ ၄–မျိုး။ ။၃–ပါ–၂၅၀၊ ဌ–၁၀၄၊ အဘဗ္ဗအဘဗ္ဗာဘာသကံ၊ အဘဗ္ဗာ ဘဗ္ဗာဘာသကံ၊ ဘဗ္ဗဘဗ္ဗာဘာသကံ၊ ဘဗ္ဗအဘဗ္ဗာဘာသကံ။

ကျားစားခံရစဉ်ပင် ရဟန္တာဖြစ်သွားသောရဟန်း။ ။၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၀၊ ပါ–၇၀။

ကြာဥပမာပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုး။ ။၁–ပါ–၂၂၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၈၅။ ။ကြာပွင့်ပုံ ဥပမာဖြင့် ဥဃ္ဃဋိတညူစသော ပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုးကို ပြဆိုခဲ့၏။

ကောင်းသောကျင့်ဝတ်ကို (၁)ဖြတ်ဆဲ၊ (၂)ဖြတ်ပြီး၊ (၃)ဖြစ်စေဆဲ၊ (၄)ဖြစ်စေပြီး၊ ပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုး။ ။၂–ပါ–၂၇၀၊ ဌ–၂၂၀၊ (၁)ဝီရိယလျော့ထား သော သီလဝန္တ၊ (၂)ဒုဿီလ၊ (၃)သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၊ (၄)ခီဏာသဝ၊ အစဉ် အတိုင်း စပ်ယူပါ။

ကိုယ့်ကိုနှိမ်စက်၊ သူတပါးကို နှိပ်စက်တတ်သော ကံ–သုံးပါးကို မပြုရန်။ ။၂–ပါ–၇၀၊ ဌ–၉၀။ ။(ကာယ–ဝစီ–မနော)။

ကြိုးကြာဝမ်းတွင်းသို့ (၇)ကြိမ် သံမှုန့်များကို သွင်းပြီး ထိုသံမှုန့်များကို ခွဲထုတ်ယူကာ လက်နက်လုပ်လျှင် အလွန်ထက်လှကြောင်း၊ ရှေးကပြုလုပ်ကြပုံ။ ။၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၅၊ ပါ–၃၄၉။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကကစသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၀၄၊ ဘုရားရှင်မှာ နှစ်သက်ခြင်း စိုးရိမ်ခြင်းမရှိကြောင်း ဖြေထားသောဂါထာများ။

ကခေ်ယျသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၀၄၊ သေက္ခဝိဟာရ အသေက္ခဝိဟာရ ခွဲပြထား၏။

ကစ္စာနဂေါတ္တသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၃၁၊ သဿတ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ၂—မျိုးမှ လွတ်မှသာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ကဋ္ဌဟာရသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၃၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်လို၍ ကျင့်သလော ဟု မေးလျောက်၍ အဝိဇ္ဇာတဏှာကို အကြွင်းမဲ့နှုတ်ပယ်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း ဟောသောဂါထာ။

ကဋ္ဌောပမသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၇၃၊ ဝေဒနာ ၅—ပါးဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းကို ဟောထား၏။

ကလ္လာဏီသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၃၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို ပြည့်စုံစေ၍ နေထိုင်ကြကြောင်း။ ။ဒု—သုတ်၊ အသေက္ခ။ ။ တ—သုတ်၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားခြင်းကြောင့် အဘိညာဉ် ၆—ပါးသို့ ရောက်ရကြောင်း။

ကတမေဒကတိဿသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၇၊ ရဟန္တာတို့၏ ဂုဏ်ကို ပုထုဇဉ်တို့ ကုန်စင်အောင် မသိနိုင်ကြောင်း။

ကတိဆန္ဒသုတ်။ ။ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၊ သြဿတိက္ကပုဂ္ဂိုလ်မည်ပုံ ဟောထား၏။

ကပ္ပသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၆၊ မာနာနုသယကို ပယ်ရန်ဟောထား၏။

ကပ္ပသဟဿသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၆၅၊ သတိပဋ္ဌာန်ပွားမှုကြောင့် မဟာဘိညာ အဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်ကြောင်း။

ကမ္မနိရောဓသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၄၆၊ ဋ္ဌ—၄၆၊ကံဟောင်း ကံသစ် ခွဲခြားပြ၍ ကမ္မနိရောဓ၊ ကမ္မနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါကို ဟောထား၏။

ကရောတောသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၇၁၊ ဋ္ဌ—၃၁၂၊ တိတ္ထိတို့၏ အယူဝါဒကို ပြဆိုချက်။

ကလျာဏီသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၃၁၊ ဌ—၁၉၃၊ အချို့ရဟန်းတို့ကို မိန်းမချော မိန်းမလှတို့က မဖျက်ဆီးနိုင်သော်လည်း လာဘ သက္ကာရက ဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ကလိင်္ဂရသုတ်။ ။ပါ—၄၅၇၊ ဌ—၂၁၁၊ အိပ်စက်မှု၌ စည်းစိမ်ခံသောရဟန်း, မေ့လျော့သောရဟန်းကို မာရ်နတ်က အာရုံ ၅—ပါးဖြင့် ဖမ်းယူတတ်ကြောင်း။

ကဝိသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၃၅၊ ဌ—၈၈၊ဆန္ဒော နိဒါနံ ဂါထာနံ စသောဂါထာ။

ကဿကသုတ်။ ။ပါ—၁၁၆၊ ဌ—၁၆၅၊ ဘုရားရှင်တရားပွဲတွင် လယ်သမားယောင်ဆောင်၍ မာရ်နတ်ကြီး နှောင့်ယှက်ပုံ။

ကဿပသံယုတ္တ။ ။နိဒါန—ပါ—၃၉၉၊ ဌ—၁၅၀၊ အသျှင်မဟာကဿပမထေရ်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။

ကဿပဂေါတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၀၀၊ ဌ—၂၆၄၊ စိတ်မဝင်စားသူ၊ ဗာလလူအား၊ တရားအမြိုက်၊ မတိုက်ကျွေးသင့်ကြောင်း .... နတ်ကလာ၍ သတိပေးပုံ။

ကဠာရသုတ်။ ။နိဒါန—၂၀၃၊ ဌ—၅၆၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို ပြောကြားသည့်ဟု ကဠာရ ရဟန်းက ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားခဏ်း၊ အရိယာရဟန်းဖြစ်လျှင် လူမထွက်တော့ကြောင်း သွယ်ဝိုက်၍ မိန့်ဆိုတော်မူပုံ၊ အညာဗျာကရဏ ထင်ရှားအောင် ဘုရားရှင်က အသျှင်သာရိပုတ္တရာအား မေးတော်မူပုံ။ ။(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အကျယ်ဟောထား၏)။

ကာမသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၄၁၊ ဌ—၉၄၊ မပေးမစွန့်ကောင်းသော အရာများကို ပြသောဂါထာ။

ကာမဂုဏသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၁၇၊ ဌ—၃၅၊(စက္ခုချုပ်လျှင် ရူပချုပ်ကြောင်း စသည်)၊ တောတောင်တို့ သာယာဘွယ် ကြည်နူးဘွယ်ကောင်းရာ၌ အချို့မှာ ကာမဂုဏ်စိတ်ဓါတ်ဖြစ်တတ်ပုံ။

ကာမဂုဏ် ၅—ပါး အရကောက်နှင့် ၎င်းကာမဂုဏ်ထက် အဆင့်ဆင့်သာလွန်သော သုခဝေဒနာများ၊ ပါ—၄၂၄၊ ဌ—၁၂၀။

ကာမဒသုတ်။ ။သဂါထာ-ပါ-၄၅၊ ဌ-၉၀၊ ဒုက္ကရံ ဘဂဝါ ဒုတိတိက္ခံ စသောဂါထာ။

ကာမဘူသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၇၄၊ ဋ္ဌ—၅၀၊ ရှုပါရုံနှင့် စက္ခုပသာဒတို့ပေါင်း ဆုံမိသောအခါ ဆန္ဒရာဂဖြစ်၏၊ ထိုဆန္ဒရာဂသည်ပင် ရှုပါရုံ စက္ခုပသာဒ၌ သံယောဇဉ်ဖြစ်၏ ဟု ဟောထား၏။

ကာမဘူသုတ်။ ။ပါ—၄၈၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၁၊ နေလင်္ဂါသေတပစ္ဆာဒေါစသော ဂါထာကို စိတ္တသူကြွယ်က ဖြေပြပုံ။ ။ဒု—သုတ်၊ ပါ—၄၈၃၊ ဋ္ဌ—၁၃၂၊ ကာယ ဝစီ စိတ္တသင်္ခါရသုံးပါးနှင့် သညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ်အကြောင်းကို ကာမဘူမထေရ်က အကျယ်ဖြေပြပုံ။

ကာမဂုဏ် ၅—ပါး ခံစားလျက်ပင် သုဂတိသို့ရောက်ကြောင်း တရားတော်ကို ဟောပါရန် လျှောက်ထားသောကြောင့် ဟောသော ဝေဠုဒွါရေယျသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၁၊ ကိုယ်ချင်းစာ တရားဖြင့် ဒုစရိုက် ၁၀—ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်၍ ဗုဒ္ဓ, ဓမ္မ, သံဃ, အနုဿတိသုံးပါး၊ အရိယာကန္တသီလ (၅—ပါး သီလ) ပေါင်းလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံရကြောင်း ဟောထား၏။

ကာယသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၇၊ နီဝရဏ ၅—ပါး၏ အကြောင်းနှင့် ဗောဇ္ဈင် ၇—ပါး၏ အကြောင်းကို ဟောထား၏။

ကာလတ္တယ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၂။

ကာဠိဂေါဓသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၄၆၊ အရိယာတို့မှာ ရတနာ သုံးပါး၌ သက်ဝင်မှု၊ သီလလုံခြုံမှု၊ ပေးကမ်းမှုတို့၌ မြဲသောကြောင့် အပါယ်လေးပါး မလားရကြောင်း။

ကိတဝဿေ ဝါတိ ကိတဝေါ ဝဉ္စတိ သာကုဏိကော။ ။သဂါထာ—ဋ္ဌ—၆၁၊ ပါ—၂၂။

ကိံဒဒသုတ်။ ။ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—၇၀၊ ဆွမ်းစသော စားသောက်ဘွယ် အဝတ် ယာဉ် မီး ကျောင်း တရား အလှူများ၏ အကျိုးကို ပြသော ဂါထာ။

ကိန္နုသီဟသုတ်။ ။ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၁၆၁၊ မာရ်နတ်က တရားနာ ပရိသတ်အား နှောင့်ယှက်ပုံ။

ကိမတ္ထိယသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၄၄၉၊ ဒုက္ခဟု ဟောသော စက္ခုစသည်၌ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ ကျင့်တော်မူကြကြောင်း။ ။ကိမတ္ထိယ ဗြဟ္မစရိယ သုတ်၊ ပါ—၃၅၀၊ ဋ္ဌ—၄၇။ ။မဟာ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၁၅၉။

ကိမိလသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၁၊ အာနာပါနဿတိ၌ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးစလုံး ပါဝင်နိုင်ပုံ ဟောထား၏။

ကိံသုကောပမသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၉၆၊ ဋ္ဌ—၉၇၊ ဒဿနသုဝိသုဒ္ဓ မည်ပုံကို ရဟန္တာလေးပါးအား မေးလျှောက်ရာ မကျေနပ်သောကြောင့် ဘုရားရှင်ထံ ထပ်မံမေးသော ရဟန်း၊ အချိန်ကာလ ၄—မျိုးတွင် ပေါက်ပင်လည်း ၄—မျိုး ဖြစ်နေကြောင်း၊ ထိုသို့ ပုံသဏ္ဌာန် ပြောင်းသော်လည်း ပေါက်ပင် ဟူသော သဘာဝမမှကား မပြောင်းလဲ ဟူသော ဥပမာဖြင့် ရှင်းပြတော်မူခဏ်း။

ကုက္ကုစ္စ ဝိပ္ပဋိသာရ မရှိမှသာ တရားတော်ကို သိခွင့်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းရှိ မရှိ မေးမြန်းတော်မူပုံ။ ။ပါ—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၊ ဂိလာနသုတ်၊ (ပ—ဒု)

ကုက္ကုဋာရာမသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—၁၆၀၊ ·(ပ—ဒု—တ) မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈—ပါးကို အဖြဟ္မစရိယ၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈—ပါးကို ဖြဟ္မစရိယဟု ဖြေထား၏။

ကုက္ကုဋဝဂ် ကုက္ကုဋသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၄၅၊ ဋ္ဌ—၃၀၆၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးကို ပြာပူနှင့် တူ၏ဟု ဟောထား၏။

ကုဋိကာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၈၊ ဋ္ဌ—၃၆၊ အမိကား တိုက်၊ အသိုက် မယား၊ စသော အဖြေ ဂါထာ။

ကုဏ္ဍလိယသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၃၊ ဒုစရိုက် သုစရိုက် ၁၀—ပါးစီ နှင့် အဆင့်ဆင့်ပြည့်စုံသောတရားများကို ဟောထား၏။

ကုတုဟလသာလာသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၅၆၃၊ ဋ္ဌ—၁၅၁၊ ဥပါဒါန်ရှိမှ ဘဝ ရှိကြောင်း ဝစ္ဆပရိဗ္ဗိုဇ်အား ဟောပြခဏ်း။

ကုမ္ဘသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၀၊ တည်ရာကောင်း မကောင်းသော အိုးနှင့် စိတ်ကို ဥပမာပေး ဟောထားပုံ။

ကုမ္ဘသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၄၅၊ ဋ္ဌ-၁၇၂၊ မဂ္ဂင် ၈—ပါးကို အားထုတ်လျှင် အကုသလဓမ္မတို့ကို အန်ထုတ်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ကုမ္ဘဏ္ဍသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၄၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၃၊ လာဘ်စားသော တရားသူကြီး ပျက်တို့ ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ အိုးစရည်း ပမာဏရှိသော လိင်ဥကြီးကို ထမ်း နေရပြီးလျှင် ၎င်းလိင်ဥကြီးကို ကျီးလင်းတတို့က ထိုးဆိတ် ပေါက်ဆွသော ဒုက္ခကိုလည်း ခံစားနေကြရပုံ။

ကုမ္မသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၂၅၊ ဌ—၁၉၀၊ မြှုးတွင်းသို့ အဝင်မှားသော လိပ်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရသကဲ့သို့ လာဘသက္ကာရနောက်သို့ အလိုက်မှားသော ရဟန်းသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ကုမ္မောပမသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၀၅၊ ဌ—၇၃၊ ဣန္ဒြေစောင့်စည်း ဝိတက်ဆိုးလျှို့ဝှက်ပါက မာရ်မင်း ခွင့်မသာကြောင်း ဟောထား၏။

ကုလဃရဏီသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၀၃၊ ဌ—၂၆၉၊ ဆွမ်းခံအိမ်တွင် အနေများသော ရဟန္တာထေရ်ကိုအထင်မှား၍ နတ်သားကလာပြီး သတိပေးခဲ့။

ကုလသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၅၄၊ ဌ—၂၀၆၊ မိန်းမများ၍ ယောကျ်ားနည်းသော အမျိုးကို ခိုးသူစသည်တို့က နှိပ်စက်လွယ်သကဲ့သို့ မေတ္တာမပွားလျှင် (ဝါ) နည်းလျှင် ဘီလူးစသည်တို့က နှိပ်စက်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ကုလပုတ္တသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၆၄၊ ဌ—၃၂၄၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ အမျိုးကောင်း သားသမီးတို့ ရဟန်းပြုကြကြောင်း ဟောထား၏။

ကုလသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၅၀၇၊ ဌ—၁၄၃၊ အမျိုးလေးပါးတို့ ပစ္စည်း ဥစ္စာပျက်စီးကြောင်း ၈—ပါးကို ဟောထား၏၊ ၎င်းပြင် ဆွမ်းမလှူဘူးသောကြောင့် ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ်နှင့် တွေ့ရကြောင်းလည်း ဟောထား၏။

ကုလာဝကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၂၆၊ ဌ—၃၁၄၊ ဂဠုန်များကို သနားသောကြောင့် သိကြားမင်းက မာတလိနတ်သားကို ရထားပြန် အလှည့်ခိုင်းပုံ။

ကုသလမူလသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၃၅၊ ဌ—၁၉၄၊ လာဘသက္ကာရ သိလောကကြောင့် ဒေဝဒတ်မှာ ကုသလမူလ သုံးပါး ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြောင်း ဟောထား၏။ ။ကုသလဓမ္မသုတ်လည်း နည်းတူ။

ကုသလရာသိသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၆၃၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကုသလရာသိဟု ဟောထား၏။

ကုသလသုတ်။ ။(ပ—ဒု) မဟာ—ပါ—၈၁၊ မဓမ္မလျော့သူအားရင်း, ယောနိသော မနသိကာရ ရှိသူအားရင်း ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားလတ္တံ့ဟုဟောထား၏။

ကုသိတမူလကသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၇၅၊ ဌ—၁၃၂၊ ဓာတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံကြကြောင်း ဟောထား၏။

ကူဋသုတ်။ ။ပါ—၄၅၄၊ ဌ—၂၀၆၊ အကုသိုလ်တွင် အဝိဇ္ဇာအချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။

ကူဋာဂါရသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၆၀၊ ဌ—၁၇၅၊ ဗောဇ္ဈင်ပွားလျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွတ်ကြောင်း။ ။ပါ—၃၉၄၊ ဌ—၃၃၂၊ သစ္စာလေးပါးကို သိမှသာ ဒုက္ခ ကုန်ကြောင်း ဟောထား၏။

ကူဋာဒိသုတ္တ။ ။မဟာ—ပါ—၄၀၊ ဌ—၁၇၀၊ အဆောက်အဦတွင် အထွဋ်၊ အမြစ်နံ့တွင် အကျော်၊ အနှစ်နံ့တွင် စန္ဒကူးနီ၊ အပွင့်နံ့တွင် မြလေး၊ မင်းတွင် စကြဝတေးမင်းတို့ အချုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့ တရားတွင် အပ္ပမာဒ အချုပ် ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ကောကာလိကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၅၀၊ ဌ—၁၉၆၊ ရဟန္တာတို့၏ ဂုဏ်ကို ပုထုဇဉ်တို့ ကုန်စင်အောင် မသိနိုင်ကြောင်း။

ကောဋိဂါမသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၇၇၊ ဌ—၃၂၉၊ (ပ—ဒု) သစ္စာလေးပါးကို မသိခြင်းကြောင့် သံသရာကျင်လည်ကြရကြောင်း၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။

ကောဋ္ဌိကသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၄၃၊ ဌ—၃၀၆၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ အဿာဒ အာဒီ နဝ နိဿရဏသုံးပါးကို အဿုတဝါပုဂ္ဂိုလ်တို့ မသိ၊ သုတဝါပုဂ္ဂိုလ်တို့ သိကြ ကြောင်း။ ။သဠာ—ပါ—၃၇၂၊ ဌ—၅၀၊ စက္ခုနှင့် ရူပါရုံပေါင်းဆုံမိသောအခါ ဆန္ဒရာဂဖြစ်၏၊ ထိုဆန္ဒရာဂသည်ပင် ထိုရူပါရုံ စက္ခုပသာဒ၌ သံယောဇဉ်ဖြစ် ၏ဟု ဟောထား၏။

ကောသမ္ဗိသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၃၆၊ ဌ—၁၁၃၊ သူတပါးကို ယုံကြည်၍၎င်း၊ မိမိကိုယ်တိုင် ကြံစည်၍၎င်း၊ တဆင့်ကြား၍၎င်း၊ အကြောင်းတခုခုကို ထင် မြင်၍၎င်း၊ အကြောင်းတခုခုကို ကြံစည်ပြီး နှစ်သက်၍၎င်း မဟုတ်ဘဲ မိမိ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိကြောင်း မုသိလထေရ် ဖြေထား၏။

ကျီးကို ဘုတ်က ရိုသေ ဘုတ်ကို ကျီးက ရိုသေနည်းထုံး။ ။သဂါထာ—ဌ—၁၀၉။

ကျေးဇူးအများဆုံးသောအရာများကို ဟောသော ဝုဋ္ဌိသုတ်။ ။ပါ—၃၉— ဌ—၉၂။

ကြီးသော သူတို့ကို ရိုသေမှု နည်းပါးလှကြောင်း ဟောသော ပစာယိက သုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၄၀၆၊ ဌ—၃၃၄။

ကြွေးတင်၍ ရှင်ဘုရင် (ကောသလမင်း)က ပေးဆပ်ရဘူးကြောင်း ဟောသော ဗဟုမိတရသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၂၁၀။

ကြောင့်ကြမှု မကင်းသော ကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြခြင်း။ ။ပါ–၁၅–ဋ္ဌ–၅၁။

ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို မစောင့်စည်းပုံနှင့် ကာယသုံးပါးကို စောက်ပြပုံ၊ သဋ္ဌာ–ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–၄၀။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကကုဓထေရသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၄၁၊ ဒေဝဒတ်ဘုရားဖြစ်လိုပုံကို ကကုဓ နတ်သားက ကြိုတင်သိ၍ အသျှင်မောဂ္ဂလ္လာန်အား လျှောက်ထားပုံ၊ ဆရာ– ၅–မျိုး။ ။သီလ အာဇီဝ ဓမ္မဒေသနာ ဝေယျာကရဏ ဉာဏဒဿန ၅–ချက်၌ မစင်ကြယ်ဘဲလျက် စင်ကြယ်ဟန်ဆောင်နေသူ ၅–ဦး၊ ဇပြန် ၅–ဦးကိုလည်း ဟောထား၏။

ကင္ခုဝိယသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၇၃၊ ဋ္ဌ–၂၄၀၊ စားကြွင်းဖတ်နှင့် တူသောတရား သုံးပါး၊ (အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ၊ အကုသလဝိတက္က)၊ ပါ–၌ မှတ်ဘွယ် ဂါထာများ။

ကဏ္ဍကသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၆၂၊ ဋ္ဌ–၃၂၂၊ ဆူးငြောင့်သဖွယ်ဖြစ်သောတရား ၁၀–ပါးကို ဟောထား၏။

ကဏှသပ္ပသုတ်။ ။(ပ–ဒု)၊ အံ့–၅–ပါ–၂၂၇၊ ဋ္ဌ–၇၂၊ မြွေနှင့်မိန်းမတို့အပြစ် ၅–ပါးစီ ဟောထား၏။

ကဏှသုတ်။ ။၂–ပါ–၅၃၊ ဋ္ဌ–၇၊ ကဏှဓမ္မ ၂–ပါ၊ (အဟိရိက အနောတ္တပ္ပ)။

ကထာပဝတ္တိသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၃၆၊ တရားဟောရ တရားနာရကျိုး။

ကထာဝတ္ထုသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၈၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၄၊ တရားစကား ဆွေးနွေးထိုက် မထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုခွဲပြခဏ်း၊ ဂါထာများပါ၏။

ကတ္ထိသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၇၂၊ ဋ္ဌ–၃၂၅၊ သာသနာတော်၌ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း မဆုတ်ယုတ်ခြင်းအကြောင်း ၁၀–ပါးစီ ဟောထား၏။

ကမ္ဗောဇသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၈၄၊ ဋ္ဌ–၃၂၁၊ အချို့မိန်းမတို့ လူတောမဝင်ခြင်း၊ စီးပွားမဖြစ်ထွန်းခြင်းအကြောင်း လေးပါး၊ (ကောဓန၊ ဣဿုကီ၊ မစ္ဆရီ၊ ဒုပ္ပည)။

ကမ္မန္တသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–၂၃၄၊ ဝိပတ္တိ၊ သမ္ပဒါ၊ သုံးမျိုးစီဟောထား၏။

ကမ္မပထပေယျာလ။ ။၃–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၇၊ ဒုစရိုက် ၁၀–ပါးကို ကိုယ်တိုင် ပြုသူ၊ တိုက်တွန်းသူ၊ သဘောတူသူ၊ သုံးဦးစလုံး ငရဲရောက်တတ်ကြောင်း။ ။ သုစရိုက် ၁၀–ပါး၌ ကိုယ်တိုင်ပြုသူ၊ တိုက်တွန်းသူ၊ သဘောတူသူ၊ သုံးဦးစလုံး သုဂတိရောက်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ကမ္မဥ္စ နိဒါန—ဝေမတ္တ ဝိပါက နိရောဓ နိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ ၅—ချက်ဖြင့်ဝေဘန် ပြခဏ်း။ ။နိဗ္ဗေဓိကသုတ်၊ ၆—ပါ—၃၆၃၊ ဋ္ဌ—၁၃၆။

ကမ္မနိဒါနသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၄၇၀၊ ဋ္ဌ—၃၃၇၊ ဒုစရိုက် ၁၀—ပါး၏ အကြောင်း မှာ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းသုံးပါးဖြင့် ပွားလျှင် ဒုစရိုက် ၃၀—ဖြစ်ကြောင်း။

ကမ္မာရာမတာ ဘဿာရာမတာ၊ နိဒ္ဒါရာမတာ၊ သင်္ဂဏိကာရာမတာ ၄—မျိုးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။၅—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၃၉။ ။၇—ပါ—၄၁၃၊ ဋ္ဌ—၁၆၀၊ အကျိုးမရှိသော ပျော်မွေ့ခြင်းအခဏ်း၌ ပြခဲ့ပြီ။

ကလျာဏ ကလျာဏတရ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြခဏ်း။ ။ပါပဓမ္မသုတ် တစိတ် တဒေသ၊ (ပ—ဒု—တ—စ) ၄—ပါ—၅၄၅၊ ၅၄၆၊ ဋ္ဌ—၃၇၉၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်သူ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအဖြစ်မှ ကင်းသူသည် ကလျာဏပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ကိုယ်တိုင်သာမက သူတပါးကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်စေသူ၊ ကင်းစေသူသည် ကလျာဏတရပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၄၅၊ ၁၄၆၊ ဋ္ဌ—၇၂—၌လည်း နည်းတူ။

ကလေးငယ်တို့အတွက် ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်တတ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၄—ဋ္ဌ—၃၄၀၊ ပါ—၄၇၆။

ကင္ခေဝရေတိ အတ္တဘာဝေ။ ။၄—ဋ္ဌ—၃၀၅၊ ပါ—၃၅၇။

ကာကသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၃၇၅၊ ဋ္ဌ—၃၂၄၊ ကျီးကန်း, ရဟန်းယုတ်တို့၏ အင်္ဂါ ၁၀—ပါးစီ ဟောထား၏။

ကာတိယာနီဝတ္ထု။ ။၁—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၃၄၉၊ သူခိုးတို့ ခိုးယူနေကြကြောင်း လာပြောသည်ကို အရေးမစိုက်ဘဲ တရားနာ မပျက်သော ဥပါသိကာမကြီး။ ။ ဧတဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ အဝေစ္စပ္ပသန္နာနံ ယဒိဒံ ကာတိယာနီ။

ကာမသုတ်။ ။၅—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၂၊ ရဟန်းဖြစ်ကာစ၌ စောင့်ရှောက်ရန် ဟောထား၏။

ကာမဂုဏ် ၅—ပါး ၌၎င်း၊ ကာမ ဝေဒနာ သညာ အာသဝကမ္မ ဒုက္ခတို့၌၎င်း၊ နိဒါန၊ ဝေမတ္တ၊ ဝိပါက၊ နိရောဓ၊ နိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ ၅—ချက်ဖြင့် ဝေဘန် ပြပုံ။ ။၆—ပါ—၃၅၇၊ ၃၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၃၅။

ကာမဘောဂီသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၉၇၊ ဋ္ဌ–၃၃၀၊ ကာမဂုဏ် ခံစားသူလူတို့အား စီးပွားရှာရာနှင့်ပတ်သက်၍၎င်း၊ သုံးစွဲရာ၌၎င်း၊ ကုသိုလ်ပြု မပြုနှင့် ပတ်သက်၍၎င်း ကွဲရဲ့ကြောင်း ချီးမွမ်းကြောင်းများကို ဟောထား၏။

ကာယသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၉၉၊ ကိုယ် နှုတ် စိတ်ဖြင့် ပယ်ရသော အကုသိုလ်များကို ဟောထား၏။

ကာရဏပါလီသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–၆၀၊ တရားနာရကျိုးနှင့်ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်များက ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးခဏ်း။

ကာရဏ္ဍဝသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၆၊ ဋ္ဌ–၁၉၇၊ သမဏဒူသကခေါ် ရဟန်းယုတ် အား နှင်ထုတ်ရန် တိုက်တွန်းတော်မူပုံ ဂါထာများ။

ကာလသုတ်။ ။(ပ–ဒု)၊ ၄–ပါ–၄၅၇၊ ဋ္ဌ–၃၃၉၊ ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ကာလေန သမ္မသနာ၊ ကာလေန ဝိပဿနာ လေးချက်ကို ဟောထား၏။

ကာလဒါနသုတ်။ ။၅–ပါ–၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၁၊ ကာလဒါန ၅–မျိုးနှင့် အကျိုးပြ ဂါထာများ။

ကာလဝါဒီ ဘူတဝါဒီစသော ပုဒ်များအဖွင့်။ ။၄–ဋ္ဌ–၃၇၆၊ ပါ–၅၃၀၊ ဝစီ သုစရိုက်ကို ဖွင့်ပြသောအခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။

ကာဠကာရာမသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၃၃၊ ဋ္ဌ–၂၇၀၊ စူဠသုဘဒ္ဒါသေဌ္ဌေးသမီးက သမဏမည်ပုံ ပြောပြခဏ်းနှင့် သဗ္ဗညုတဘူမိ၊ ခီဏာသဝ၊ သစ္စ၊ သုညတဘူမိ၊ ဘူမိလေးမျိုးကို ဟောထား၏။

ကာဠီသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၂၉၃၊ ဋ္ဌ–၃၀၁၊ ကသိုဏ်း၊ ၁၀–ပါး၌ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏကို သိတော်မူသောကြောင့် ပူပန်မှု အေးငြိမ်းကြောင်း ဟောထား၏။

ကိမတ္ထိယ သုတ်။ ။၁၀–ပါ–၂၅၇၊ ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။၁၁–ပါ–၅၁၅၊ ဋ္ဌ–၃၄၃၊ သီလမှ ဆက်၍ အဆင့်ဆင့်ရအပ်သောအကျိုးများကို ဟောထား၏။

ကိံ ဒိဋ္ဌိကသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၄၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၃၀၊ တိတ္ထိတို့က သူတို့၏ အယူဝါဒကို ပြောပြ၍ အနာထပိဏ် သေဌ္ဌေးကြီးက အနိစ္စ စသည် သုံးပါးကို ပြန်ပြော ပြပုံ၊ တရားသဖြင့် ၎င်းတို့ကို ရံခါရံခါ နှိပ်ကွက်သင့်ကြောင်း ဟောထား၏။

ကိမိလသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–၇၆၊ သာသနာတော်ကွယ်ကြောင်း ၅–ပါး ကို ဟောထား၏။ ။၆–ပါ–၂၉၀။ ။၇–ပါ–၄၆၀။

ကုန္ဒိယောတိ ခုဒ္ဒကနဒိယော။ ။၃–ဋ္ဌ–၂၂၃၊ ပါ–၂၄၆။

ကုလသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၇၂၊ ဋ္ဌ–၃၉၇၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပျက်စီးကြောင်းလေးပါး။

(၁) ပျောက်သည်ကို ပြန်မရှာခြင်း။
(၂) ဆွေးမြေ့သည်ကို မပြုပြင်ခြင်း။
(၃) အစားအသောက်၌ စည်းကမ်းမရှိခြင်း။
(၄) အကျင့်သီလမရှိသူကို ဘဏ္ဍာစိုးထားခြင်း။

ပစ္စည်းဥစ္စာ တိုးပွားကြောင်း၊ တည်မြဲကြောင်း၊ လေးပါးကို ၎င်းမှ ပြန်၍ သိပါလေ။

ကုလသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၁၃၊ သီလဝန္တရဟန်းတို့ ဒကာ ဒကာမတို့ထံ ချဉ်းကပ်သော် ၎င်း ဒကာ ဒကာမတို့ ရအပ်သော အကျိုး ၅–ပါးကို ဟောထား၏။

ကုလသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၆၊ ရဟန်းတို့ မသွားသင့် သွားသင့်သော အိမ် ၇–မျိုးစီ ဟောထား၏။ ။၉–မျိုးစီ၊ ၉–ပါ–၁၉၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၆။

ကုသလဓမ္မတို့ကို မရစေနိုင်၊ ရစေနိုင်၊ မပွားစီးစေနိုင်၊ ပွားစီးစေနိုင်သော အင်္ဂါ ၆–ပါးစီဟောသော အင်္ဂမသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၉။ ။ရတ္တိဒိဝသ သုတ်၊ ပါ–၃၇၀။ ။ကုသလဓမ္မတို့၏ အကြောင်းရင်းကို ဟောသော မဟာလိသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၃၂၄၊ ဋ္ဌ–၃၁၃။

ကုသိနာရသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၇၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၆၊ ဆွမ်းအလှူ၌ အကျိုးပေး မကြီး ကျယ်သော ကြီးကျယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောထား၏။ ။၄–ပါ–၃၉၁၊ ဋ္ဌ–၃၁၉၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကာနီး ရဟန်းတို့အား ယုံမှားသံသယရှိက မေးကြဟု ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူပုံ၊ ငါဘုရားကို ရိုသေ၍ မမေးဝံ့ကြလျှင် သူငယ်ချင်း အနေနှင့် မေးကြရန်ပင် တိုက်တွန်းတော်မူပုံ။ ။၁၀–ပါ–၃၁၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၁၊ စောဒကတို့ လိုက်နာရန် ၁၀–ချက်ကို ဟောထား၏။

ကုဟသုတ်။ ။၅–ပါ–၉၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့ ချစ်ကြောင်း မုန်းကြောင်း အင်္ဂါ ၅–ပါးစီ ဟောထား၏။ ။၄–ပါ–၃၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၇၅၊ တရားတော်ကို စည်ပင်စေ မစည်ပင် စေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။

ကေလာယန ၂–မျိုး။ ။(ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း သတ္တ၊ သခ်ါရ) ၁–ဋ္ဌ-၄၀၂၊ ချစ်သားမွေးခဏ်း၌ ပြည့်စုံစွာ ရှိ၏။

ကေသကမ္ဗလသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၂၊ မက္ခလိဂေါသာလ၏ အယူဝါဒကို ကဲ့ရဲ့တော်မူခဏ်း။

ကေသမုတ္တိသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၈၉၊ ဋ္ဌ–၁၈၁၊ (ကာလာမသုတ်ဟုလည်း ခေါ်ကြ၏) အချက် ၁၀–ချက်တွင် တချက်ချက်နှင့် ကိုက်ညီတိုင်းလည်း မယုံကြည်ကြဘဲ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ကုသလဓမ္မ အကုသလဓမ္မတို့ကို ဝေဘန်ပြီးမှ သာ ယုံကြည်ကြရန် ဟောထား၏၊ အရိယာတို့ သက်သာရာရကြောင်း ၄-မျိုးကိုလည်း ဟောထား၏။

ကေသိသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၂၇၊ ဋ္ဌ–၃၂၀၊ ကေသိမြင်းထိန်းသည် အကြမ်း၊ အနူ၊ ၂–မျိုးစုံ ပေါင်းသုံးမျိုးဖြင့် ဆုံးမ၍ မရသောမြင်းကို သတ်ပစ်သကဲ့သို့ ငါဘုရားရှင်လည်း သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမရာ၌ ဤသုံးမျိုးဖြင့် ဆုံးမ၍ မရသော သတ္တဝါကို (မဆုံးမတော့ဘဲ) သတ်ပစ်သည်ဟု မိန့်ကြားတော်မူပုံ။

ကောကနုဒသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၄၁၅၊ ဋ္ဌ–၃၃၁၊ ၎င်းပရိဗ္ဗိုဇ်က အသျှင်အာနန္ဒာ ထေရ်နှင့် သဿတော လောကော၊ အသဿတော လောကော စသည်ဖြင့် ဆွေးနွေးခဏ်း။

ကောဋ္ဌိကသုတ်။ ။၉–ပါ–၁၈၇၊ ဋ္ဌ–၂၆၅၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိရန် သာသနာ တော်၌ ကျင့်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

ကောဓနသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၆၉၊ ဋ္ဌ–၁၇၈၊ ရန်သူတို့ တဦးပေါ် တဦး အလိုရှိသော (ဝါ) ပျက်စီးစေလိုသောအရာ ၇–မျိုး၊ ကောဓအပြစ်ပြဂါထာများ။

ကောဓဂရုကသုတ်။ ။(ပ–ဒု) ၄–ပါ–၃၅၅၊ ၃၅၆၊ ဋ္ဌ–၃၀၄၊ ကောဓ, မက္ခ, လာဘ, သက္ကာရကို အလေးပြုလျှင် တရားတော်ဆုတ်ယုတ်၍ အလေး မပြုလျှင် တိုးတက်ကြောင်း ဂါထာများ။

ကောသလသုတ်။ ။၅–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၊ မဖြစ်အောင် တောင့်တ၍ မရနိုင်သော အရာ ၅–မျိုး၊ (ဇရာ, ဗျာဓိ, မရဏ, ခယဓမ္မ, နဿနဓမ္မ။)

ကောသလသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၀၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၄၊ သုတဝါပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အရိယာသာဝကတို့မှာ လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ, ဈာန်, ပဋိပဒါ, သညာတို့၌ ငြီးငွေ့ စက်ဆုပ်ကြပုံ ဟောထား၏။

ကံမရှိ ဉာဏ်ရှိတိုင်းမဲ့၊ ကံဆောင်မှ ပြောင်ကြောင်း။ ။ဝဏိဇ္ဇသုတ်၊ ၄—ပါ—၃၉၃၊ ၃၉၄၊ ဌ—၃၂၀။

ကံဟောင်း ကံသစ် မရှိလျှင် အာသဝမဖြစ်နိုင်ကြောင်း။ ။ပါ—၅၁၈၊ ဌ—၃၆၇။

ကြီးသည် ငယ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ရပုံ။ ။၂—ပါ—၆၈၊ ၆၉၊ ဌ—၄၃၊ ကာမဂုဏ် ခံစားလျှင် ငယ်သည်ဟူ၍၎င်း, ဗာလဟူ၍၎င်း, အထေရဟူ၍၎င်း, ကာမဂုဏ် မခံစားလျှင် ကြီးသည်ဟူ၍၎င်း, ပဏ္ဍိတဟူ၍၎င်း, ထေရဟူ၍၎င်း အသျှင် မဟာကစ္စည်းထေရ် ဟောထား၏။

ကြီးကဲသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အပေါ် ငယ်သူတို့က မုန်းကြောင်း၊ ချစ်ခင်ကြောင်း၊ အလေးဂရု မပြုကြောင်း၊ ပြုကြောင်း အချက်များကို ဟောထားသော သုတ်များ၊ ထေရဝဂ်၊ ၅—ပါ—၉၇—မှ ၁၀၀—အထိ၊ ဌ—၃၈။

ကျောင်း တိုက်တာကို တင့်တယ်စေသော အင်္ဂါ ၅—ပါး။ ။သောဘနသုတ်၊ ၅—ပါ—၂၂၉—မှ ၂၃၃—အထိ၊ ဌ—၈၃။ ။ဗဟူပကာရသုတ်၊ ပါ—၂၃၀၊ ဌ—၈၃။ ။ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးတို့ သတိမူစရာများ ဟူလို။

ကြောက်ရွံ့ စေတတ်သော အင်္ဂါ ၅—ပါး။ ။(ပရိသတ်ထဲသို့ ဝင်ရာ၌) သာရဇ္ဇသုတ်၊ ၅—ပါ—၁၆၁၊ (အဿဒ္ဓ, ဒုဿီလ, အပ္ပဿုတ, ကုသီတ, ဒုပ္ပည)။ ။ပါ—၁၇၈၊ ၁၇၉၊ ဌ—၆၁၊ ကံ ၅—ပါး ကျူးလွန်သူ။

ကြွေးယူသူ၏ အပြစ်များကို ဟောထားသော ဣဏသုတ်။ ။၆—ပါ—၃၀၉၊ ဌ—၁၁၅၊ ကြွေးကျန် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၊ ငရဲသို့လည်း ရောက်တတ်ကြောင်း ဂါထာများ၊ ပါ—၃၁၀၊ ၃၁၁။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကစားသမားတို့ နိုင်လိုလျှင် နမော ဗုဒ္ဓဿဟု ရွတ်ဆို၍ စမ်းရမလို။ ။ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၄။

ကဿကဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၄၊ လယ်ထွန်သမားအား အသက်ဘေးမှ ကယ်၍ နောင်ပူပန်ရအံ့သော အမှုများကို မပြုအပ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ကာကပေတဝတ္ထု။ ။၃၂၁၊ ကျီးဘဝက သံဃာတို့ယူဆောင်လာသော ဆွမ်းကို ထိုးသုတ်စားခဲ့ဘူးသောကြောင့် ကျီးပြိတ္တာ ဖြစ်နေရပုံ။

ကာဏမာတာဝတ္ထု။ ။၃၇၂၊ အလှူခံလွှန်သော ရဟန်းတို့အား ဆဲရေးသည်ကို ဘုရားရှင်က တရားဟောရာ သောတာပန်ဖြစ်သွားသော အမျိုးသမီး။

ကာမဂုဏ်ရှာသူမှာ တော၌ မပျော်မွေ့ကြောင်း ဂါထာ။ ။၄၀၄။

ကာယသိဒ္ဓိ ထိုးဆေး ၆—လက် ဂါထာ။ ။(ဘုရားပေးသည့်နည်း) ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၆။

ကာလမထေရ်ဝတ္ထု။ ။၉၉၊ သူ၏ဆွမ်းအမအား ဘုရားရှင်က တရားဟောသည်ကို တားမြစ်သော ရဟန်း။

ကာဠယက္ခိနီဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၊ ရန်ကိုရန်ချင်း မတုန့်လျှင်းရန် ဟောထား၏၊ ပုန်းမကြည်နတ် တင်ပသခဲ့ကြပုံ ရှေးက အစဉ်အလာရှိခဲ့ကြောင်း ပြဆိုထား၏။

ကုက္ကုဋမိတ္တနေသာဒဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၊ (လင်က မုဆိုး၊ မယားက သောတာပန်) သောတာပန်မယားက လင်၌ ပြုအပ်သောဝတ္တရားအရ လေး မြားစသည်ကို ယူပေးရသော်လည်း ၎င်းမှာ ပါဏာတိပါတကံ မထိုက်ကြောင်း သား ၇—ယောက်၊ ချွေးမ ၇—ယောက်၊ မုဆိုးကြီး ပေါင်း ၁၅—ယောက်စလုံး သောတာပန် ဖြစ်ကြကြောင်းနှင့် အတိတ်ဝတ္ထု။

ကုက္ကုဋအဏ္ဍခါဒိကာဝတ္ထု။ ။၂၀၀—ရန်ကို ရန်ချင်း တုံ့လျင်းနေကြပုံ၊ (သမင်မွေးယင်း ကျားစားယင်း ဟူသောစကားပုံ)၊ သုခရှာ ဒုက္ခတွေ့)။

ကုဒါလပဏ္ဍိတဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၇၊ အလောင်းတော်ရသေ့ ခဏခဏ လူထွက်ခဲ့ဘူးပုံဟော၊ ကိုယ်တွင်းရန် အောင်မှသာ ကောင်းမြတ်ကြောင်း ဂါထာ။

ကုမ္ဘဃောသက သေဋ္ဌေးဝတ္ထု။ ။၁၄၇၊ အချိန်အခါမဟုတ်သေး၍ မြိုးမြဲပုံ၊ နမူနာယူစရာ။

ကုမာရ ကဿပ မာတုထေရီဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၉၂၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အားကိုးရန် ဂါထာ။

ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့မှာ သဘောမဘူ ကြကြောင်းနှင့် ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာသို့ ပို့ကြောင်းဂါထာ။ ။ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၄။

ကုဟကဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။ ။ဒု-အုပ်-၄၀၂၊ ပုဏ္ဏားယုတ် လိမ်တောင်း၍ ပေးကြရပုံ၊ ရှေးကလည်း လိမ်ခဲ့ဘူးပုံ အတိတ်ပြန်ဟောထား၏။

ကွဲ့ရဲ့ခံရမည့်ဘေးမှ လွတ်အောင် အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် အမြဲတမ်း သေနာသနဝတ်ပြုပြီးမှ ဆွမ်းခံကြွတော်မူကြောင်း။ ။ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၆၇။

ကောကသုနခ လုဒ္ဒကဝတ္ထု။ ။ဒု-အုပ်-၂၀၊ မုဆိုးက ရဟန်းကို ခွေးကိုက် စေရာ သူ့ခွေ များက သူ့ကိုပြန်၍ ကိုက်သတ်ပုံ၊ (သူများမကောင်းကြံ ကိုယ့် ဘေးရန်ထိ)။

ကောသမ္ဗိဝါသီ တိဿတ္ထေရ သာမဏေရဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၉၂၊ တပည့် ဖြစ်သူ တိဿသာမဏေယ်ကို ပြန်၍ ကန်တော့သောရဟန်း၊ သာမဏေယ် မှာ ဆရာ့အပေါ်၌ ဝတ်တရားကြေပွန်လွန်းလှပုံ၊ နမူနာယူစရာ။

ကြီးကျယ်လှသောအစည်းအဝေးကြီးသုံးကြိမ်။ ။ဒု-အုပ်-၂၇၇။

(၁) တိတ္ထိတို့အား နှိပ်နင်းပွဲ ရေအစုံ မီးအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြသောအခါ။

(၂) တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်တော်မူသောအခါ။

(၃) ဝေသာလီပြည်သို့ ဘေးကြီးသုံးပါး ငြိမ်းပေးရန် ကြွတော်မူ၍ ပြန်လာ တော် မူသောအခါ။

ကြံရိုးကို ဖြတ်လိုက်လျှင် ကြံရည်များမှာ ရေစစ်မှ ရေများ ကျဆင်းလာသကဲ့သို့ ကျဆင်းလာကြောင်း၊ ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။(ရှေးအခါက ကြံကြိတ်စက်မလို ဟူလို) ၄၃၁။

ကုန်သည်ပွဲစားတို့ ကြီးပွားကြောင်းဂါထာ။ ။ငွ—ပ—အုပ်—၁၆၂။

ကျိန်စာဆိုတတ်သူတို့ သတိမူစရာ။ ။၂၇။

ကောင်းသောအရာ၌ ငွေစသည်ဖြင့် ဖြားယောင်း၍ ပြုလုပ်စေပုံ။ ။(အနာထပိဏ်သေဌေးကြီးက သူ၏သား ကာလကို ငွေပေး၍ ဥပုသ်စောင့်ခိုင်းတရားနာခိုင်းပုံ)၊ ငွ—ဒု—အုပ်—၁၂၃။

ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးကို စပ်ဆိုင်သူတို့လည်း ခံရတတ်ကြောင်း၊ အာနန္ဒာသေဌေးဝတ္ထု။ ။ပ—အုပ်—၂၉၇။

ကျောင်း (ဂန္ဓကုဋိ)ကို မီးရှို့ခဲ့သောကြောင့် အဝီစိငရဲကျပြီးနောက် စပါးကြီးမြွေ ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ။ ။အဇဂရပေတဝတ္ထု၊ ငွ—ဒု—အုပ်—၃၉။

ကိုယ်ပြု ကိုယ်ခံရကြောင်း ထင်ရှားစေသော တယောဇနုဝတ္ထု။ ။ဒု—အုပ်—၂၄၊ ၉၆။

ကိုယ် နှုတ် စိတ်ကို စောင့်ရှောက်ရန် ဂါထာများ။ ။၂၁၂၊ ၂၆၁။ ။ငြိမ်သက်စေရန် ဂါထာ—၃၇၀။ ။နိဗ္ဗာန်သွားနိုင်ရန်ဂါထာ၊ ၃၁၁။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ ကိုယ်ဆရာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အားကိုးရာဂါထာ။ ။၉၄၊ ၃၇၉။

ဥဒါနပါဠိအဌကထာ

ကမ္မဝိပါကဇသုတ်။ ။ပါ—၁၀၀၊ ဌ—၁၄၇၊ ရောဂါသည်းခံသော ရဟန္တာကို မြင်၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။

ကာလက်ဴတ (သေ) ပုဒ်ကို ဖွင့်ပြပုံ။ ။ဌ—၁၀၅၊ ပါ—၉၂။

ကုမာရကသုတ်။ ။ပါ—၁၃၇၊ ဌ—၂၆၇၊ ဒုက္ခကိုကြောက်လျှင် မကောင်းမှုကို မပြုရန် ဟောသော ဂါထာ။

ကုသိနာရုံပြည်၌ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းအကြောင်း သုံးပါး။ ။ဌ—၃၆၃။

(၁) မဟာသုဒဿနသုတ်ကို ဟောတော်မူလိုသောကြောင့်ရှင်း။

(၂) သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗိုဇ်ကို နောက်ဆုံး ရဟန္တာဖြစ်စေလိုသောကြောင့်ရှင်း။

(၃) ဓာတ်တော်ဝေရာ၌ ငြိမ်ဝပ်အောင် ဆုံးမနိုင်သော ဒေါဏပုဏ္ဏားကြီး ရှိနေသောကြောင့်ရှင်း ပရိနိဗ္ဗာန်စံရကြောင်း ရှင်းပြထား၏။

ကြောင့်ကြမှုရှိက ဒုက္ခ၊ မရှိက သုခဟု ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ ဂါထာ။ ။ပါ—၉၂၊ ဌ—၁၀၄။

ကိုယ်ချမ်းသာရန်အတွက် သူ့ဘပါးကို ညှဉ်းဆဲက ချမ်းသာသုံးပါးမရနိုင်ကြောင်း ဟောသော ဒဏ္ဍသုတ်။ ။ပါ—၇၉၊ ဌ—၉၇။

ဍုတိဝဂ္ဂကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကလျာဏသီလသုတ်။ ။ပါ–၂၅၉၊ ဋ္ဌ–၂၈၈၊ ကလျာဏသီလ၊ ကလျာဏဓမ္မ၊ ကလျာဏပညာဖြစ်စေရန်ဟောသော ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။

ကာမယောဂသုတ်။ ။ပါ–၂၅၉၊ ဋ္ဌ–၂၈၆၊ ကာမယောဂ ဘဝယောဂနှင့် ယှဉ်လျှင် သံသရာကျင်လည်၍ မယှဉ်မှ ပြတ်ကြောင်း ဂါထာများ။

ကာမူပပတ္တိသုတ်။ ။ပါ–၂၅၈၊ ဋ္ဌ–၂၈၅၊ လူနှင့် နတ်တို့ ကာမဂုဏ် ခံစားကြပုံ သုံးမျိုးရှိကြောင်း၊ ၎င်းကာမကိုစွန့်မှ ဒုက္ခကိုလွန်နိုင်ကြောင်း။

ကုဟသုတ်။ ။ပါ–၂၇၀၊ ဋ္ဌ–၃၂၄၊ သာသနာတော်၌ မကြီးပွားစေနိုင်သော တရားများ၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။

ကောင်းကွက်ကြည့် ပျောက်၏ ဒေါသ ဟူသောစကားအတွက် အဋ္ဌကထာ ဆရာကပင် ညွှန်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ–၄၃–အညွှန်း၊ အာဃာတပဋိဝိနယခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။ ။မူရင်းမှာ–အံ–၅–ပါ–၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၅၆။

သုတ္တနိပါတပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကချေသည်တို့ကို ငြီးငွေ့ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော ပြဟ္မဒတ်မင်း။ ။ ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၁။

ကဋ္ဌဝါဟနမြို့။ ။ကဋ္ဌဝါဟနမင်းကိုအစွဲပြု၍ ခေါ်တွင်ကြောင်း၊ငှက်ရုပ်(ဂဠုန်) ယန္တရားဖြင့် မြို့ကိုသိမ်းယူပုံ။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၁၊ ၎င်းမင်းမှာ ဂေါတမ ဘုရားလက်ထက်တော်တွင် ဗာဝရီရသေ့ဖြစ်လာကြောင်း။

ကာမသုတ်။ ။ပါ–၃၉၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၀၊ ကောက်ပင်များ ပျက်စီး၍ သောကဖြစ်သည်ကို ငြိမ်းစေတော်မူပုံ။

ကာမနှင့်ပတ်သက်၍ ပသူရပရိဗ္ဗိုဇ်နှင့် အသျှင်သာရိပုတ္တရာတို့ ဝါဒပြိုင်ကြသော ပသူရ ရှုံးခဏ်း။ ။ပါ–၄၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၅၂။

ကိံသီလသုတ်။ ။ပါ–၃၂၇၊ ဋ္ဌ–၆၅၊ (သီလ အမေးအဖြေ)။

ကုဋိတိ အတ္တဘာဝေါ၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၊ ပါ–၂၀၂၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို အမည် အမျိုးမျိုးပေးထားပုံ။

ကြာနှင့်ရေ မထိသည်ကိုမြင်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း။ ။ ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၂။

ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကက္ကဋကရသ ဒါယကဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၈၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၅၊ (ပ)ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ကဉ္စိကာဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၅၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၉၊ ပုန်းရည်နှင့်ချက်သော ယာဂုကို လှူရကျိုး။

ကရဏီယဝိမာနဝတ္ထု။ ။(ပ–ဒု)ပါ–၈၂၊ ၈၃၊ ဋ္ဌ–၂၃၀၊ ၂၃၁၊ သစ္စမ်းလှူ ရကျိုး။

ကိံ သဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၃–နက်။ ။ဋ္ဌ–၁၄၊ ပါ–၁၊ ကိံ သဒ္ဒေါ ဂရဟာဓော အနိယမေ ပုစ္ဆာယံ အာဂတော။

ကုဍ္ဍရဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၅၇–၂၇၊ နို့ဂဏာဆွမ်းနှင့် နေရာလှူရကျိုး။

ကုဏ္ဍလိဝိမာနဝတ္ထု။ ။(ပ) ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၇၅၊ အာဂန္တုကဝတ်ပြုရကျိုး။ ။ မဟာဒါနအကျိုး။ ။(ဒု) ပါ–၁၀၁၊ ဋ္ဌ–၂၇၆။

ကုသိုလ် အကုသိုလ်သာ ကိုယ့်နောက်သို့ လိုက်ပါကြောင်း ဂါထာ။ ။ဋ္ဌ–၆၇–အညွှန်း။ ။မူရင်းမှာ သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၂။

ကေသကာရိဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–၇၀၊ တဆင့်ကြားဖြင့် သရဏဂုံတည် ပြီး သောတာပန်ဖြစ်သော အမျိုးသမီးကလေး။

ကြံပိုင်းလှူ၍ နတ်သမီးဖြစ်သော ဥစ္ဆုဒါယိကာ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။(၂) ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၃။ ။ပါ–၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၈၇။ ။ကြံရိုးတဲ့ယင်ဆောက်လှူ၊ ကြံချောင်း လှူ၊ ဆွမ်းလှူခဲ့သောကြောင့် နတ်သားဖြစ်သော ဘတိယနာဂ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ ပါ–၈၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၀။

ပေတဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကစားလိုသောစိတ်ဖြင့် သူငယ်ချင်း၏ အဝတ်အစားများကို ဝှက်ခဲ့ဘူးသော ကြောင့် ဘုမ္မစိုဇ်နတ်ဘဝတွင် အဝတ်မပါ အဝတ်မဝတ်ရပုံ။ ။ပါ–၁၈၁၊ ဋ္ဌ–၂၀၀၊ ၂၀၉။

ကဏ္ဏမုဏ္ဍပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၆၃၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ လှ,ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ကဏှပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–၈၇၊ သားသေ၍ ဖြစ်သော သောကကို ငြိမ်းစေပုံ။ ။ဃဋပဏ္ဍိတဇာတ်ကို ဟောထား၏။

ကုမာရပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၉၊ သူတပါးတို့ လှူဒါန်းသည်ကို အချောင်ဝန်တိုသောယောကျ်ား၊ ပြည့်တန်ဆာမဝမ်းမှ မွေးဖွားပြီး စွန့်ပစ် ခံရရာ ဘုရားရှင်က ကယ်ထား၍ သေဋ္ဌေးဖြစ်၊ နောက် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ရောက်သွား၏။

ကုမာရပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၃၊ ပရဒါရကံကို ကျူးလွန်ကြ သော ကောသလမင်းကြီး သား ၂–ယောက် ပြိတ္တာဖြစ်နေကြပုံ။

ကူဋဝိနိစ္ဆယိကပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၇၉၊ ဋ္ဌ–၁၉၄၊ တ–ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ကိုယ်ဝန်ကိုပျက်စီးစေပြီး ထိုသို့မပျက်စီးစေရကြောင်း၊ အကယ်၍ ပျက်စီးစေပါ လျှင် တနေ့ တနေ့လျှင် သား ၁၀–ယောက်၊ ၁၀–ယောက်ဖွား၍ ၎င်းသား များကို ပြန်စားပြီး မဝသောပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပါစေသားဟု ကျိန်ဆိုခဲ့မှုကြောင့် ပြိတ္တာမများ ဖြစ်ကြရသော ပဉ္စပုတ္တခါဒက ပေတိဝတ္ထု၊ သတ္တပုတ္တခါဒက ပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၉။ ။ပါ–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–၃၄။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကဏှဒိန္နတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၅၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၈၇၊ ပုန်းညက်ပန်း လှူရကျိုး။

ကပ္ပဋကုရတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၅၈၊ ဋ္ဌ—၄၁၉၊ ဆတ်သွားပွင့် လှူရကျိုး၊ (၇) ကြိမ် လူထွက်ပြီးမှ ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

ကပ္ပတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ—၃၀၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၇၊ စေတီတော်ကို ပူဇော်ရကျိုး၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ ငြီးငွေ့ရန်အတွက် ဟောသော ဂါထာများ။

ကဿပတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၃၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၃၊ မြလေးပန်းလှူရကျိုး။

ကာတိယာနတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ—၂၈၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၉၊ စင်္ကြံသွားစဉ် အိပ်ပျော်နေ၍ သတိပေးခံရသော ရဟန်း။

ကိုလေသာကို နှိမ်နင်းနိုင်ရန် တောင်ထွတ်မှ ခုန်ချအံ့ဟု ကြံသော မဟာနာမထေရ်။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၈၈။

ကုဋိကာ သဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၃—နက်။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၊ ပါ—၂၁၉၊ ကုဋိကာတိ ပန မာတုကုစ္ဆိပိ ကရဇကာယောပိ တိဏာဒိစ္ဆဒနေ ပတိဿယောပိ ဝုစ္စတိ။

ကုဋိဝိဟာရိထေရ ဂါထာ။ ။ပါ—၂၃၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၁၊ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားရှင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွသွားတော်မူရာ အောက်မှမြှောက်၍ရေလှူရကျိုး။ ။ဒုတိယ ဋ္ဌ—၁၆၄၊ ယပ်တောင်လှူရကျိုး၊ ကုဋိ (ကျောင်း) ကို အသစ်ပြုပြင်ရန်ထက် တရားအားထုတ်ရန်သာ အရေးကြီးကြောင်း နတ်ကသတိပေးပုံ။

ကုဋိ (ညောင်စောင်း) ပေးလှူရကျိုး။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၃။ ။ဒု—အုပ်—၃၃။

ကုမာပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၂၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၅၊ ခြေနယ်ဆီ လှူရကျိုး။

ကုမာပုတ္တသဟာယတ္ထေရဂါထာ။ ။ဋ္ဌ—၁၂၇၊ တောင်ဝှေးလှူရကျိုး။

ကုလတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၂၄၊ ဋ္ဌ—၈၈၊ အုန်းသီးလှူရကျိုး၊ တရားလည်း အားထုတ်ခဲ့၏၊ ရေမြောင်း မြားလုပ်သူ သစ်ခွေသမားတို့ကိုမြင်၍ ကိုယ့်ကိုယ်

ကို ဆုံးမသော ဂါထာ။ ။ဓမ္မပဒ၊ ပဏ္ဍိတသာမဏေဇာ သုခသာမဏေဇာဝတ္ထု တို့၌လည်း ငင်းဂါထာရှိ၏။

ကုလ္လတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၁၊ ရာဂငြိမ်းအောင် သူသေကောင် ဖန်ဆင်းပြ၍ ဆုံးမရသော မထေရ်။

ကုသိုလ်အမျိုးမျိုးပြုရာ၌ အကျိုး အမျိုးမျိုးရပုံကို ပြသော ဂါထာများ။ ။ ဋ္ဌ—၃၁၀၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

ကောသလဝိဟာရိထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၃၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၀။

ကောသိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ--၂၀၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၃၊ ကြံပိုင်းလူ့ရကျိုး။

ကျောင်းကိုရှင်းလင်းသုတ်သင်ခဲ့ရကျိုး။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၁။

မိလိန္ဒပဉှပါဠိ

ကင်္ခနတပနပဉှ။ ။ပါ—၂၆၅၊ နေ—ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ကတာဓိကာရသဖလပဉှ။ ။၁၀၃၊ ပ—ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ကမ္မနာနာကရဏပဉှ။ ။၆၇၊ အသက် တိုရှည် စသည်မတူကြသည်ကို မေး၍ ဖြေဆိုခဏ်း။

ကမ္မဖလအတ္ထိဘာဝပဉှ။ ။၇၆၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ကံတို့သည် အရိပ်သဘွယ် အစဉ်လိုက်ကြောင်း။

ကမ္မဇာဒိပဉှ။ ။၂၆၂၊ ကံ, ဟေတု, ဥတု, ဤသုံးပါးကြောင့် ဖြစ်သော အရာ များ၊ မဖြစ်သောအရာများကို ရှင်းပြထား၏။

ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူတို့ အရဟတ္တဖိုလ်ရရန် နမူနာယူအပ်သော ဉပမာဂါထာ များ၊ ၃၄၈—မှ ၄၀၆—အထိ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

ကာယပိယာယနပဉှ။ ။၇၈၊ ရ—ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ကုသလာကုသလ သမဝိသမပဉှ။ ။၁၉၇၊ ဘ—ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့ မည်သည့်နေရာ၌ တည်ကြောင်းမေး၍ ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။ ၇၆။

ကုသိုလ် အကုသိုလ်နှစ်ပါးတွင် ကုသိုလ်ကသာ နေ့ရက်ရှည်စွာ ပွား‌များလာ ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။၉၀။

ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ် နှစ်ပါးတွင် ကုသိုလ်က အားကြီးကြောင်း၊ ကုသလာ ကုသလ ဗလဝတရပဉှ။ ။၂၀၀။

ကုသိုလ်ကို အမျှခွဲဝေပေးနိုင်၍ အကုသိုလ်ကိုမူ အသယ့်ကြောင့် ခွဲဝေမပေးနိုင် ကြောင်း မေး၍ ရှင်းပြခဏ်း။ ။၂၀၅။

ကဲ့ရဲ့ခံရတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၁၀—ဦး။ ။၂၀၅၊ (ဝါ) မထိမဲ့မြင် အပြုခံရတတ် သော ပုဂ္ဂိုလ် ၁၀—ဦး ဟူလို။

(၁) လင်ကွာ လင်သေသော မိန်းမ။
(၂) အားနည်းသောသူ။

(၃) ဆွေမျိုးဉာတိ ကင်းမဲ့သူ။
(၄) အစားအသောက် ကြီးသူ။
(၅) မကောင်းသောမိတ်ဆွေနှင့် ပေါင်းသင်းသူ။
(၆) ပစ္စည်းဥစ္စာ မရှိသောသူ။
(၇) အကျင့်သီလ မရှိသောသူ။
(၈) အမှုကြီးငယ်၌ မေ့လျော့တတ်သူ။
(၉) အနာရောဂါ များသူ။
(၁၀) ဝီရိယမရှိ ပျင်းရိသူ။

ကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်း၌ မတုန်လှုပ်ရန် ဟောသော ဂါထာ။ ။၃၆၉၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၂–၌ ရှိကြောင်း။

ကောဋိပညာယနပဉှ။ ။၅၂၊ ရှေးအစွန်းသည် အဘယ်နည်းဟုမေး၍ အတိတ်အစွန်းဟု ဖြေထားပုံ။

ကျော်စော ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ် ၇–ဦး။ ။(ဤသာသနာတော်တွင်း၌) ၁၂၀၊ ၂၈၁၊ ဓိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံ၏ အကျိုးကို ခံစားရသူများဟူလို၊ (ဒ–ခဏ်း၌ ရှိ၏။)

ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကို လိုလားသူတို့မှာ ကန်းယောင် နားပင်းယောင် အ,ယောင်ဆောင်သင့်က ဆောင်ရကြောင်း ဂါထာ။ ။၃၄၉။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ

ကင်္ခါဝိတရဏာဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ။ ။(ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟကထာ) ဒု–အုပ်–၂၃၃။

ကမ္မဋ္ဌာနဂ္ဂဟဏနိဒ္ဒေသ။ ။(ကမ္မဋ္ဌာန်းယူပုံအစဉ်) ပ–အုပ်–၈၁၊ ၉၅။

ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကဝဏ္ဏနာ။ ။၉၄၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း နည်းပြဆရာ၏ ကလျာဏမိတ္တ အင်္ဂါ ဂါထာ၊ အညွန်း။

ကမ္မဋ္ဌာန်း ၄၀–အဖွင့်။ ။၁၀၆။

ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းယူတပည့်တို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘုရားရှင်အားငင်း, ဆရာသမားအား ငင်း, လှူထားရန်၊ လှူရခြင်း၏ အကျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၁၁၁။

ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ရာ၌ မသင့်လျော်သော ကျောင်း (၁၈) ရပ်၊ ၁၁၅။ ။ သင့်လျော်သောကျောင်း (၅) ရပ်၊ ၁၁၉။

ကမ္မဋ္ဌာန်း ၄၀–တွင် အမှအခက်ဆုံးမှာ ဥဒ္ဒုမာတက အသုဘ အာရုံ ဖြစ် ကြောင်း။ ။၁၈၂။

ကရုဏာ ဘာဝနာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃၈၇။

ကာမာဝစရကုသိုလ် ၈–ပါး ဖြစ်ပုံ အမြွက်။ ။ဒု–အုပ်–၈၃။

ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့ အကျိုးပေးရာ ဘုံဋ္ဌာနကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၈၇။

ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်နိုင်သော ဥဗ္ဗေဂါပီတိဝတ္ထု။ ။ပ–အုပ်–၁၃၉။

ကောင်းကင်သို့ သွားနိုင်ရန် နည်းလမ်းများ။ ။ဒု–အုပ်–၂၅။

ကြောင့်ကြမှုကင်းလှသော မထေရ်များ။ ။ပ–အုပ်–၈၇၊ ၈၈။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကက္ကာရုပုပ္ဖပူဇကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၉၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၄။ ။ကက္ကာရုပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်၊ ပါ—၃၃၀။

ကခြင်း, သီဆိုခြင်း၌ လောဘဖြစ်လွန်း သည်ကို နှိပ်ကွပ်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ဖြစ်သွားသော ပါဒလောလမည်သော ဗာရာဏသီမင်း။ ။ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၉။

ကဋစ္ဆုဘိက္ခာဒါယိကာထေရီ အပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၂၊ တယောက်ချိုမျှသောဆွမ်းကို လှူရကျိုး။

ကဏိကာရ ဆတ္တိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၂၊ မဟာလှေကားပန်းကို ထီးလုပ်လှူရကျိုး။ ။ကဏိကာရပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန်၊ ပါ—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—၁၈၆။ ။ကဏိကာရပုဒ်အဖွင့်၊ ပါ—၁၈၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၀။

ကဏဝေရပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၇၀။

ကဒမ္ဗပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၅၊ ထိန်ပွင့်လှူရကျိုး။ ။ပါ—၃၃၂။

ကန္ဒလိပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—၂၉၃။

ကဒလိဖလဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—၃၄၄၊ ငှက်ပျောသီးလှူရကျိုး။

ကပ္ပရုက္ခိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၆၅၊ အဝတ်ပဒေသာပင်၊ ဋ္ဌ—အလို ရွှေပဒေသာပင် လှူရကျိုး။

ကပိတ္ထဖလ ဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၉၃၊ သီးသီးလှူရကျိုး။

ကဋ္ဌမ္ဗဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—၂၀။

ကာနနပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ(တော)။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၇၊ ၁၀၄။

ကာသုမာရိဖလဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—၃၄၀။ ။ကာသုမာရဖလိယတ္ထေရ အပဒါန်၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၈၈။

ကိစ္စ ၂—ခုပြီးစေရကျိုး ဂါထာ။ ။(မိမိကိစ္စ သူတပါးကိစ္စ) ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၇။

ကိမိလတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၇၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၉၊ ဓာတ်တော်ကို သမင်စာပွင့် ထင်းရှုးပွင့် မဏ္ဍပ်ဆောက်လှူရကျိုး၊ နိမ္မိတသူငယ်မလုလုကလေး ဖန်ဆင်းပြီး အို နာ သေပြမှ ရဟန်းပြု၊ ရဟန္တာဖြစ်သွားသောမထေရ်။

ကိလဥ္စဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၇၊ ဖျာလှူရကျိုး။

ကိလေသာရောဂါ နှိပ်စက်၍ ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးနိုင်သောဆရာ ရှာပုံ ဥပမာဂါထာများ။ ။ပါ–၄၄၊ ၄၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၄။

ကိသလယပူဇကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၂၂၃၊ အသောကပန်းရွက်နုကို လှူရကျိုး။

ကိံကဏိကပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၂၂၄၊ ၂၂၀၊ ရွှေခြူပန်းလှူရကျိုး။

ကိံသုကပူဇကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၃၂၆၊ ပေါက်ပွင့်လှူရကျိုး။ ။ကိံသုကပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၇၆။

ကုဋဇပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၅၊ လက်ထုပ်ကြီးပွင့် လှူရကျိုး။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၉၆။

ကုဋိဓူပကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၀၊ ကျောင်းကို နံ့သာအခိုးအထုံတို့ဖြင့် မွှေးကြိုင်အောင်ပြုခဲ့ရကျိုး။

ကုဋိဒါယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၂၅၀၊ ကျောင်းလှူခဲ့ရကျိုး။

ကုဋိ(တိက)ဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၃၁၁၊ မှတ်ဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ကုဋင် (ညောင်စောင်း) လှူရကျိုး။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၆၊ ၃၂၀၊ ၄၄၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၇၉။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၂။

ကုဒါလပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ (ပေါက်တူး)။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၉၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၁။

ကုမ္မာသဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုင်–၅၀၊ မယောမုံ့လှူရကျိုး။

ကုမုဒဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၀။

ကုမုဒမာလိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၀၇၊ ဌ–၁၇၇။ ။ပါ–၂၉၃။

ကုရဥ္စိယဖလဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၉၃။

ကုသဋ္ဌဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၉၊ စာရေးတံမဲ ကျရာကို လှူရကျိုး၊ အဋ္ဌသလာက ဘတ်)။

ကုသုမာသနိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၁၊ ဆွမ်းနှင့် ကြာပန်းလှူရကျိုး။

ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ စုပေါင်းညီညာစွာပြုအောင် တိုက်တွန်းရကျိုး။ ။ပါ—၂၀၅၊ ၃၇၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၅။ ။ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို စုပေါင်း၍ပြုရာ၌ နမူနာယူဘွယ်ကောင်းလှသော မဟာကပ္ပိနထေရ်ဝတ္ထု၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၁၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၈။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပြီးနောက် အစဉ်အမြဲ အမှတ်ရစေရန် သစ်ပင်၌လှူခဲ့ဘူးသော ကြာစွယ်(ပုံတူ)ကို ချိတ်ဆွဲထားပုံ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၇၊ ဂါထာနံပါတ် ၁၀၆၊ ဘဒ္ဒဇိထေရ်အလောင်း။ ။ဘိသဒါယကထေရ်အလောင်း၊ ပါ—၅၈၊ ဂါထာနံပါတ်—၃၅။

ကူးတို့ပို့ပေးရကျိုး။ ။ပါ-ပ—အုပ်—၂၂၈၊ ၂၆၄၊ တရဏိယထေရ်လောင်း။

ကေတကပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ဒု-အုပ်—၉၄၊ ဆတ်သွားပွင့်လှူရကျိုး။

ကေတုမတီပုဒ္ဒိဝိဂ္ဂဟ။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၇၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၁၅။

ကေသရပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ပ- အုပ်—၃၃၁၊ ပုန်းညက်ပွင့် ဂန့်ဂေါ် ပွင့်လှူရကျိုး။

ကောဋုမ္ဗရိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၄၊ ကောဋုမ္ဗရတိုင်း၌ ဖြစ်သောအဝတ်နှင့် ပန်းလှူရကျိုး။

ကောရကဏ္ဍပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—၂၃၁၊ လိပ်ဆူးငယ်ပွင့် လှူရကျိုး။ ။ပါ—ဒု--အုပ်—၇-၇၅။

ကောလဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၄၊ တောဆီးသီးလှူရကျိုး။

ကောသမ္ဗဖလိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—၉၄၊ ကြို့သီးလှူရကျိုး။

ကြာစွယ်လှူရကျိုး (ဘိသဒါယကထေရ်)။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၆၊ ၃၃၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၂။ ။ပါ—ဒု-အုပ်—၅၇။

ကြံပိုင်း (ကြံသကာခဲ) လှူရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉။

ကြက်သွန်လှူရကျိုး။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၂၊ လသုဏဒါယက ထေရ်။

ကောက်ဦးသစ်ဆွမ်း (၉)ကြိမ် လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀။

ကောင်းမှုရောက်က မကောင်းမှု ပျောက်ကြောင်း။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၉။ ။ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၁။

ကြုတ် (ဝါ—ဖါ) လှူရကျိုး ၁၀—ပါး။ ။ဂါထာ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၅။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်ခြင်းမှာ မိန်းမတို့၏ အပြုအမူသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ မင်းအား လျှောက်ထားပုံ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၅။

မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကပ္ပ ၂—မျိုး။ ။(ကြံဆခြင်း တဏှာကပ္ပ ဒိဋ္ဌိကပ္ပ) ပါ—၈၇၊ ဌ—၂၁၀။

ကာမဂုဏ်စွဲ၊ လွန်းဆင်းရဲ၊ လျော့ကွဲဥပမာ ဟူသောဂါထာ။ ။ပါ—၉၊ ဌ—၄၇။

ကာမဂုဏ်မွဲ၊ လွန်စွာစွဲ၊ ငိုပွဲဆင်ရသည် ဟူသော ဂါထာ။ ။ပါ—၂၇၊ ဌ—၉၃—မှ ၁၀၂—အထိ။

ကာမဂုဏ်ခွဲ တုန်လှုပ်မြဲ၊ သေပွဲဝင်ရသည် ဟူသော ဂါထာ။ ။ပါ—၃၄၊ ဌ—၁၃၅။

ကာမဂုဏ်ကို ပယ်ပုံ ၂—မျိုး။ ။(ဝိက္ခမ္ဘန သမုစ္ဆေဒ) ပါ—၅၊ ဌ—၂၆—မှ ၄၅—အထိ။

ကာမဂုဏ်ပယ်၊ ဩဃဝယ်၊ အလွယ်ကူးနိုင်သည် ဟူသော ဂါထာ။ ။ပါ—၁၄၊ ဌ—၆၇။

ကာမညွှန်အိုင်၊ ကူးခက်နိုင်ခဲလှကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ—၃၃၉၊ ဌ—၃၀၃။

ကာမဂုဏ်ကင်း၊ ရောက်ခြင်းအမြန်၊ ထိုနိဗ္ဗာန် ဂါထာ။ ။ပါ—၁၄၊ ဌ—၆၇။

ကောဋ္ဌာဂါရ ၃—မျိုး။ ။(ကျီ—ကြ) ဌ—၁၂၊ ပါ—၁၊ (ဓနု, ဓည, ဝတ္ထ)။

ကြောင့်ကြမှုရှိလျှင် နိကေတစာရီ, မရှိလျှင် အနိကေတစာရီပုဂ္ဂိုလ် ခေါ်ဆိုကြောင်း။] ။ပါ—၃၉၅၊ ဌ—၄၀၀။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပြန်၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်း ၂—ပါးကို အကျယ်ဟောထားပုံ။ ။ပါ—၄၁၊ ၂၅၀၊ မကောင်းမှုကို ပြုမိခြင်း၊ ကောင်းမှုကို မပြုမိခြင်း။

နေတ္တိပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကလီတိ အလက္ခိပုရိသဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။ဋ္ဌ—၂၂၇၊ ပါ—၁၁၂၊ ကြက်သရေ ကင်းမဲ့သူ။

ကာမဂုဏ်၌ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏစသည်ကို ပြသော ဂါထာများ။ ။ ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၄၂။

ကာမေသု နာဘိ ဂိဇ္ဈေယျ စသော ဂါထာ။ ။ပါ—၁၆၊ ဋ္ဌ—၇၃။

ကုသိုလ်ကံတခုကို ပြုကြရာ၌ အတူပြုသူတို့ အသီးအသီး လာဘရာဂတိကို ဘုရားရှင် သိမြင်တော်မူကြောင်း။ ။ပါ—၈၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၃။

ကုသိုလ်မူလ သုံးပါးကို အရင်းခံ၍ သိက္ခာသုံးပါးအထိ ဖြစ်ပုံကို ပြခဏ်း။ ။ ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၄။

ဇာတကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကကဏ္ဋက ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၇၊ မဟာဥမင် ဇာတက၌ ဖွင့်ပြလတ္တံ့။

ကက္ကဋဇာတက။ ။ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၀၊ ဆင်မ, သံကြွား၍ တွေဝေပြီး ပျက်စီး ရသော ပုဇွန်ကြီး။

ကက္ကာရုဇာတက။ ။ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၇၉၊ မထိုက်တန်သော နတ်ပန်း ကို လိမ်ပြောပြီး ယူပန်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခရောက်သော ပုဏ္ဏားကြီး။

ကစ္စာနိဇာတက။ ။ပါ—၁၇၅၊ ဋ္ဌ—၄၀၁၊ မိခင်ကိုလုပ်ကျွေးသော ဥပါသကာ၊ မတို့ သဘော ရင်မောဘွယ်ရာ။

ကဋ္ဌနက္ခတ္တ ဇာတက။ ။ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၃၊ သီလတွေ မျှား၍ လူထွက်အံ့သော ရဟန်းကို ဒွါရသုံးပါးကိုသာ စောင့်ရှောက်ခိုင်းတော်မူပုံ။

ကစ္ဆပဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၂၊ နေရာ၌ တွယ်တာ၍ သေဘေးဆိုက်ရသောလိပ်။ ။ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၀၊ နှုတ်မစောင့်စည်းခြင်း ကြောင့် ပျက်စီးရပုံ။ ။ပါ—၈၀၊ ဋ္ဌ—၃၂၄၊ ဆော့လှသောမျောက် အင်္ဂါဇာတ် လိပ်ကိုက်ခံရပုံ။

ကဋ္ဌာဟကဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇၇၊ ဝါကြွားတတ် သူတို့ တနေ့နေ့တွင် အလိမ်ပေါ်တတ်ကြောင်း။

ကဋ္ဌဝါဟနဇာတက။ ။ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၁၅၀၊ ထင်းခွေစားသော မိန်းမကို မိဖုရား မြှောက်ခဲ့ဘူးပုံ ဟောထား၏။

ကဏဝေရဇာတက။ ။ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၅၄၊ စောရနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ဖွား၍ ခိုးသူ ဖြစ်ရသော အလောင်းတော်၊ ပြည့်တန်ဆာမကို လှည့်စားပြီး ပစ္စည်းများ ယူထွက်ပြေးပုံ။

ကဏှဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၉၊ အလောင်းတော် နွားဘဝတွင် မွေးကျေးဇူးဆပ်ပုံ။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၇၇—၌လည်း အကျဉ်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဇာတက—ပါ—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၇၊ ကောဓ, ဒေါသ, လောဘ, သ္နေဟတရားတို့၏အပြစ်ကို အကျယ်ဟောထား၏၊ ဤဇာတ်တော် ၌ အလောင်းတော်ရသေ့မှာ အလွန်ခေါင်းပါးသော အကျင့်ကို ကျင့်၏။

ကဏ္ဍိဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၀၊ မိန်းမအလိုသို့ လိုက်ကဘေးဆိုက်တတ်ကြောင်း။

ကန္ဒဂလကဇာတက။ ။ပါ—၅၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၈၊ မာနကြီး၍ ပျက်စီးရာတိုင်သော သစ်တောက်ငှက်။

ကပိဇာတက။ ။ပါ—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၃၄၊ ခေါင်းဆောင်အမိုက် ဘေးရန်ဆိုက်တတ်ကြောင်း။ ။ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၅၊ လျှော်တော်သင်္ကန်းကို ခြုံ၍ မီးလှုံရန်လာသောမျောက်။ ။မက္ကဋဇာတက၊ ပါ—၄၄၊ ဋ္ဌ—၆၂။

ကပေါတဇာတက။ ။ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀၊ အစား၌ လျှပ်ပေါ်သော ကျီး။ ။ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၉။

ကမ္ဗုသံ ဝုစ္စတိ သုဝဏ္ဏံ။ ။ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၇၇၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၅၈။

ကရောဋိသဒ္ဒေန သုပဏ္ဏာ ဂဟိတာ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၀။

ကလဏ္ဍုက ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၈၃၊ လိမ်လည်လှည့်ဖျား ကောင်းစား—ခဏသာ။

ကလျာဏဓမ္မ ဇာတက။ ။ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၇၊ ရဟန်းပြုသွားပြီဟူသော သူတပါးတို့ပြောသော စကားကောင်းအတိုင်း ရဟန်းပြုပြီး ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ဒကာတဦး။

ကဿပ မန္ဒိယ ဇာတက။ ။ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၄၊ ငယ်ရွယ်သူအပေါ်၌ ကြီးသူတို့က သည်းခံရန် ဟောသော ဂါထာများ။

ကသိရတ္တိ ဒုက္ခံ။ ။ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၁၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၅၂။

ကဋ္ဌာယမုဋ္ဌိဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၇၊ ပညာမဲ့တို့မှာ အများအတွက်မကြည့်ဘဲ အနည်းကိုသာ ကြည့်တတ်ကြ၍ တခနေ့နေ့၌ စိုးရိမ်ရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ကာကဇာတက။ ။ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၀၀၊ ကျီး (ငှက်) တို့မှာ အဆီမရှိကြောင်းနှင့် ဉာတတ္ထစရိယ ကျင့်ခဲ့ပုံ ဟောထား၏။

ကာကဝတီဇာတက။ ။ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၈၃၊ ဂဠုန်မင်းနှင့် ဖေါက်ပြန်သော ကာကဝတီ မိဖုရား။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၁၈၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၆၀၊ ဆောင်ပြ။

ကာမနီတဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၆၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၅၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ ၂–ပါး အလိုကြီးသောမင်းကို ဆုံးမခဏ်း။

ကာမဝိလာပဇာတက။ ။ပါ–၉၀၊ ဋ္ဌ–၄၀၀၊ မိန်းမကိုစွဲသေ၍ ငရဲပြည်ရောက် ရပုံ၊ ဒုက္ခတွေ အကြားမှ မိန်းမကို အမှတ်ရနေသေးပုံ။

ကာမဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၆၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၆၇၊ စပါးပင်များ ရေပါကုန်၍ သောကဖြစ်နေသည်ကို ငြိမ်းစေပုံ၊ တဏှာအလိုလိုက်က နယ်ခြားမှု မဆုံးနိုင်ကြောင်း၊ အမိုက်ဖြစ်တတ်ကြောင်းဂါထာများ။

ကာမဂုဏ်မီး အပူသည်းလှကြောင်း။ ။မစ္ဆဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၆။ ။ဂင်္ဂမာလဇာတက ပါ–၁၇၀၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၂၅။ ။ ပုပ္ဖရတ္တဇာတက–ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၂၅။ ။ဝေနသာခဇာတက၊ ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၅၀၊ သေကာနီးတွင် မိဖုရားကို တမ်းတနေပုံ။

ကာမဂုဏ်၏အပြစ်ကို ဟောသော ဇာတ်တော်များ။ ။ဝိကဏ္ဏဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၆၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၇၊ အဆိပ်လူးသော မြားစူးသည်နှင့် တူကြောင်း။ ။ငါးများချိတ် ဥပမာဂါထာများ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၅၊ ၂၀၉၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၆၀၊ ၂၆၂၊ ၂၇၅။ ။ကာမဂုဏ်စွဲ လွန်ဆင်းရဲလှကြောင်း ဝတ္ထုများ၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၉၂၊ ၉၃၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၇။ ။ကာမတဏှာ ဖြည့်နိုင်ခဲ့စွာသော အကြောင်း၊ မန္ဓာတုဇာတက–ပါ–၇၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၁။ ။ပျားရည်နှင့်လူးသော အဆိပ်နှင့်တူကြောင်း၊ ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၇၆၊ ဂုမ္ဗိယဇာတက။ ။အပြစ်များကို အကျယ်တဝင့် ဟောသော ဒရီမုခဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၇၊ဋ္ဌ–၂၂၃။ ။ပါနီယဇာတက၊ ပါ–၂၃၅၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၂၀။ ။အပြစ်ပြဂါထာများ၊ ပါ–၂၇၇၊ ဋ္ဌ–၃၁၂။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၅၅၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၆၉။ ။ကာမခံစား၊ ရောဂါများ၊ ဉာဏ်အား ကုန်သည် ဟူသော ဂါထာ၊ ပါ–၂၉၂၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၉၉၊ လွန်ကဲသူ အပြစ်။ ။ကာမဂုဏ်စွဲက မိုက်ရူးရဲလုပ်တတ်ကြောင်းနမူနာ၊ လောမကဿပ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၇၇၊ ၄၉၁။ ။ကိန္နရာမကို ရလိုသောကြောင့် ပင့်ကူကို သတ်သောရသေ့၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၆၉။ ။ကာမခံစား အဆိပ်စားသို့ ဟူသော ဥပမာ ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၆၅။

ကာမဂုဏ်ကင်း၊ စောင့်ခြင်းမလို၊ ချမ်းသာပို ဟူသောဂါထာ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၇။

ကာယနိဗ္ဗိန္ဒဇာတက။ ။ပါ–ဂ၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၃၊ ရောဂါပျောက်၍ ရဟန်းပြုပြီး ရဟန္တာဖြစ်သူ၊ ခန္ဓာကိုယ်စွဲ လားမြဲအပါယ်လေးရွာ။

ကာလိင် (စူဠ) ဇာတက။ ။ပါ–၉၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၊ ကိုယ်စောင့်နတ်ရှိကြောင်းနှင့် လူတို့အလျောင် ကိုယ်စောင့်နတ်တို့က ကြိုတင်စစ်တိုက်တတ်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

ကာလိင်ဗောဓိဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၂ဂ၊ ဗောဓိပင်စိုက်ပုံ စိုက်နည်းနှင့် ကိုးကွယ်ခဲ့ပုံ။

ကာသာဝဇာတက။ ။ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁ဂ၀၊ သင်္ကန်းအရေခြုံ၍ ဆင်ကိုသတ်သောသူ။

ကာဋ္ဌကဏ္ဍိဇာတက။ ။ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃ဂ၅၊ နာမည်မှာ လိုရင်းမဟုတ်၊ စိတ်ထားကောင်းခြင်းသာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်း။

ကာဋ္ဌဗာဟုဇာတက။ ။ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–ဂ၉၊ ဒေဝဒတ် လာဘ်မှဆုတ်ယုတ်သည်ကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏။

ကိစ္စကြီးငယ်၌ အလျင်ပြုသင့်သည်ကို နောက်မှ ပြု၊ နောက်မှ ပြုသင့်သည်ကို အလျင်ပြုက ပူပန်ရတတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၇။ ။နှေးသင့်သည်ကို မြန်၊ မြန်သင့်သည်ကို နှေးက အကျိုးပျက်စီးတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ နှေးသင့်သည်ကို နှေး၊ မြန်သင့်သည်ကို မြန်က အကျိုးပြီးစီးတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၂၉။ ။(ထေရ–ပါ–၂၇၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉–၌လည်း ရှိ၏)။

ကိစ္စရှိသောအခါ သုံးမရသော (ဝါ)အကျိုးမဲ့ကို ပြုတတ်သောအရာ ၆–မျိုးဂါထာ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၆၆။

ကိန္နရာဒေဝီ မိဖုရားကြီးနှင့် ဆွံ့တို့ ဖေါက်ပြန်ကြပုံ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၇၂။

ကိလေသာ၏ အပြစ်ကို ဟောသော ဇာတ်တော်များ။ ။ကိလေသာအလိုလိုက်၍ ဘေးဆိုက်ရသောဝတ်ပန်းသူခိုး၊ ပုပ္ဖရတ္တဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၂၅။ ။ဈာန်ပျက်စီးရသောရသေ့၊ သက်ပွရာဇာတက၊ ပါ–၇၁ ၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄ဂ။ ။ကိလေသာဖက်က ဂုဏ်ပျက်စီးတတ်ကြောင်း၊

ဟရိတစဇာတက၊ ပါ—၁၉၁၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၇၃။ ။ဂါထာများ၊ ပါ-၁၉၁၊ ဋ္ဌ—၄၇၆။ ။ကိလေသောနာမ ဂုဏဝိဒ္ဓံသကော အပ္ပသာဒေါ နိရယေ နိဗ္ဗတ္တာပေတိ။ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၇၃။

ကိလေသာကို နှိပ်ကွပ်ရန် ဟောသော ဇာတ်တော်များ။ ။သိင်္ဂါလဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၂၆၊ ပလာသဇာတက၊ ပါ—၁၃၂၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၉၆။ ။ကုမ္ဘဇာတက၊ပါ—၁၆၆၊ဋ္ဌ—၃၅၄၊ များစွာပြထား၏။ ။နှိပ်ကွပ်ပုံ ဝတ္ထုများ၊ ပါ—၂၃၄၊ ဋ္ဌ-စ—အုပ်—၁၁၆။ ။ကိလေသာကို အမြိုပြု၍ ဣဿာမဖြစ်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ထားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၆။ ။ကိလေသာကို နှိပ်ကွပ်နိုင်ရန် ဥပုသ်စောင့်ကြသူ ၅—ဦး၊ ပဥ္စုပေါသထ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၉၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၂၅။ ။ကိလေသာကို နှိပ်ကွပ်နိုင်သောအလောင်းတော် သိဝိမင်းကြီး၊ ဥမ္မာဒန္တီဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၃၉၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၂၀။

ကိံဆန္ဒဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၅၇၊ ဋ္ဌ—ခ—အုပ်—၁၊ ညဘက်တွင် ထက်ဝက်ဥပုသ်စောင့်ရ၊ သရက်သီးလှူခဲ့ရကျိုး၊ လာဘ်စားမှုအပြစ်များကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ကိံပက္ကဇာတက။ ။ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၉၊ ကာမဂုဏ်သည် အဆိပ်သီးနှင့် တူကြောင်း။

ကိံဖလဇာတက။ ။ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၁၊ သစ်ပင် သစ်သီး၌ သိကျွမ်းနားလည်ခဲ့ပုံ ဟောထား၏။

ကိံသုကောပမဇာတက။ ။ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၂၊ အားထုတ်အပ်သော တရားမှာ အမျိုးမျိုးရှိသော်လည်း နိဗ္ဗာန်မှာ တူကြကြောင်း ဟောထား၏။

ကုက္ကုဋဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၅၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၇၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်သောကြက်။ ။ပါ—၁၄၄၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၄၉၊ ပရိယာယ်မာယာကြွယ်လှသော ကြောင်မ။ ။ပါ—၂၁၆၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၅၅၊ မိတ်ဆွေမဖွဲ့ထိုက်သော အင်္ဂါများကို စုပေါင်းဟောထား၏။ ။ပါ—၁၅၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၇၊ မင်းတို့အား ဆုံးမခဏ်း။

ကုက္ကုရဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၀၊ ဉာတတ္ထစရိယ ကျင့်ခဲ့ပုံ၊ ဘုရားလောင်းခွေးမင်း၏ ဩဝါဒမှာ နှစ်ပေါင်း တသောင်းဘိုင်တိုင် တည်ခဲ့ကြောင်း။

ကုဋိဒူသကဇာတက။ ။ပါ–၁၀၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၆၅၊ အသျှင်မဟာကဿပ ထေရ်အား ဝတ်မပြုဘဲ ပြုယောင်ဆောင်သော ရဟန်းငယ်။

ကုဏာလဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၁၃၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၄၀။ ။ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၄၅၅၊ ကုဏာလငှက်မင်းဖြစ်စဉ်က မိန်းမတို့၏ မာယာ ၄၀–နှင့် ၎င်းတို့ ဖေါက်ပြန်တတ်ပုံ အပြစ်များကို အကျယ်ဟောထား၏၊ ဋ္ဌ–၄၆၇–၌ မာယာ ၄၀–ရေတွက်ပြထား၏။

ကုဏ္ဍကကုစ္ဆိသိန္ဓဝဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၇၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၁၊ အသျှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်က ချီးမြှောက်လိုက်သော မဟာဒုဂ်မိန်းမအိုကြီး။

ကုဏ္ဍကပူဝဇာတက။ ။ပါ–၂၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၆၊ မဟာဒုဂ်တဦး၏ ဆန်ကွဲ မုံ့ကို ဘုန်းပေးတော်မူခြင်းကြောင့် ချက်ခြင်း သေဋ္ဌေးဖြစ်ကြောင်း ဟော ထား၏။

ကုန္တိနီဇာတက။ ။ပါ–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၂၃၊ သူ၏ သားငယ်များကို သတ်သူအား ကျေးစားစေသော ကြိုးကြာငှက်မ။

ကုဒ္ဒါလဇာတက။ ။ပါ–၁၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၀၊ ပေါက်ပြားကို စွဲလမ်း၍ ၆–ကြိမ်တိုင်တိုင် လူထွက်သော အလောင်းတော် ရသေ့။

ကုမ္ဘဇာတက။ ။ပါ–၃၆၁၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၂၊ သေရည်သေရက် စ ဖြစ်ပေါ် လာပုံနှင့် ၎င်း၏ အပြစ်များကို အကျယ်ဟောထား၏။

ကုမ္ဘကာရဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၆၊ ဋ္ဌ–ဘ–အုပ်–၃၅၄၊ ကိလေသာကို နှိပ်ကွပ်ခဲ့ပုံ ဟောထား၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်တို့၏ အထ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်း ဟော ထား၏။

ကုမ္မိလဇာတက။ ။ပါ–၆၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၉၊ ရန်အောင်ကြောင်း လေးပါး။

ကုမ္မာသပိဏ္ဍိဇာတက။ ။ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၀၄၊ မလ္လိကာမိဖုရား အကြောင်းနှင့် မုံ့လှူရကျိုး။

ကုရုင်္ဂမိဂဇာတက။ ။ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၉၊ ဒေဝဒတ်က ဘုရားရှင်ကို သတ်ရာ၌ အကြောင်းပြုဟောထား၏။ ။ပါ–၅၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၉၊ အသက်ဘေးမှ အချင်းချင်း ကယ်ကြသော တိရစ္ဆာန်များ။

ကုလာဝကဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၄၊ မဃလုလင် အကြောင်း၊ သိကြားမင်း ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းများကို ဟောထား၏။

ကုသဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၆၆၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၈၇၊ ၎င်းမင်း အရုပ်ဆိုး ခြင်း အကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၃၀၆၊ ပဘာဝတီမင်းသမီးကို ပြန်ရရန် အမျိုးမျိုး အဆင်းရဲခံ၍ ကြိုးစားရပုံ။

ကုသနာဠိဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၆၆၊ မိတ်ဆွေဟူသည် မှာ အယုတ် အလတ် အမြတ် မရွေး ပေါင်းသင့်ကြောင်း၊ မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် နှင့် ညီသည်သာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်း။

ကုသိုလ်ပြုကြရန် ဓမ္မနတ်သားက ကြွေးကြော်၍ အကုသိုလ်ပြုကြရန် အဓမ္မ နတ်သားက ကြွေးကြော်ပုံဟောသော ဓမ္မဒေဝပုတ္တဇာတက။ ။ပါ–၂၂၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၀၁။

ကုဟကဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၈၊ရသေ့လိမ်အကြောင်း (ပညာရှိတွေးကြည့် ပြေးကြည့်တာထက် မှန်ကြောင်း။)

ကူဋဝါဏိဇ္ဇဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၂၈၊ ပဏ္ဍိတ အတိ ပဏ္ဍိတ နှစ်ဦးတို့ စပ်တူကုန်ကူးကြရာ အတိပဏ္ဍိတက ပို၍ ရလိုသောကြောင့် ကောက်ကျစ်ရာ ၎င်း၏ဘခင် မီးလောင်ခံရပုံ။ ။ပါ–၅၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်– ၁၆၅၊ သံကိုကြွက်စား သားကိုစွန်ချီ အကြောင်း။

ကေပုကံ ဝုစ္စတိ ဥဒကံ။ ။ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၅၂။

ကေသဝဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၃၀၊ မြိန်ရာ ဟင်း ကောင်း ဟူသော စကားပုံ အကြောင်း အကျယ်၊ ချစ်သူထံမှာ၊ စားရပါ၊ ရသာကောင်းလှတိ။

ကေဠိသီလ ဇာတက။ ။ပါ–၅၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၉၊ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယထေရ် ဝတ္ထု၊ ကြီးသူ အိုသူများကို ကစားခဲ့ဘူးသောကြောင့် ဝဋ်ခံနေရပုံ ဟော ထား၏။

ကောကိလဇာတက။ ။ပါ–၁၀၉၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၉၄၊ဥညြဥကို ကျီးကန်းမ,က စောင့်ရှောက်ပေးရပုံ အကြောင်း၊ စကားများလွန်း၍ ပျက်စီးရပုံ။

ကောဋသိမ္ဗလိဇာတက။ ။ပါ–၁၇၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၅၊ ညောင်စေ့ကျမည်ကို ကြောက် လှသော ရက္ခဗိုဝ်းနတ်။

ကောဏ္ဍိမဏ္ဍာဝုတ္တိကို ဓမ္မကာရသတ္ထံဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၁၇၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၃၀၅။

ကောမာရပုတ္တဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၉၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀၄၊ ပျော်မြူးကြ စကားများကြသော ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏။

ကောရဏ္ဍိယ ဇာတက။ ။ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၅၈၊ တံငါ မုဆိုးတို့ကို မြင်တိုင်း သီလပေးလေ့ရှိသော အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏။

ကောသိယဇာတက။ ။ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၈၈၊ လင်ငယ်နေသော မိန်းမ နှားကျင်ငယ်ဆေး တိုက်ကျွေးမှ မနေဝံ့တော့ကြောင်း။ ။ပါ–၆၁၊ ဋ္ဌ–ဒု– အုပ်–၁၉၀၊ အချိန်မဟုတ်သည်၌ ထွက်၍ ကျက်စားသော ခင်ပုပ်ငှက် ပျက်စီးရပုံ။ ။ပါ–၂၄၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၀၇၊ ညွှန်ပြထားရှိသာ။

ကျီးနှင့်ခင်ပုပ်ငှက်တို့ ရန်သူဖြစ်ခဲ့ကြပုံကို ဟောသော ဉလူကဇာတက။ ။ ပါ–ပ–အုပ်–၇၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၇။

ကျေးဇူးသိတတ်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။မွေးကျေးဇူးဆပ်သော အလောင်း တော် နွား၊ ကဏှဇာတက၊ ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၉။ ။ငှက်များ၊ ၄၇၅။ ။ဆင်သားအဖ၊ အလီနစိတ္တဇာတက၊ ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆။ ။ တိရိစ္ဆာနဝတ္ထုမင်း၊ ပါ–၇၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၄။ ။လင်းတငှက်များ၊ ပါ–၄၁၊ ဋ္ဌ– ၄၅။ ။ဗာရာဏသီမင်း၊ မဟာအဿာရောဟဇာတက၊ ပါ–၉၃၊ ဋ္ဌ–တ– အုပ်–၈၊ ကျေးဇူးရှိဘူးသူကို စောင့်ရှောက်သင့်ကြောင်း။ ။ကျေးဇူးသိတတ် လှသော တိရစ္ဆာန်သုံးဦးနှင့် ကျေးဇူးမဲ့လှသော လူမင်းသားတို့ အကြောင်း၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၂–မှ–၃၄၅–အထိ။ ။တဆုပ်စားဘူး၊ သူ့ကျေးဇူး၊ အထူးကျင့်ပေးရာ ဟူသောဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၈၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်– ၂၇၃။

ကျေးဇူးမသိပျက်စီးတတ်ကြောင်း။ ။သီလဝနာဂရာဇ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်– ၁၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၀။ ။တောနေကုန်သည်လိမ် တဦး၊ အကတညူ ဇာတက၊ ပါ–၂၁၊ ဋ္ဌ–၄၀၀။ ။ဒဠှဓမ္မဇာတက၊ ပါ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–တ– အုပ်–၃၆၆၊ ဂါထာ။ ။ဒဒ္ဒရဇာတက၊ ပါ–၁၉၉၊ ဋ္ဌ–၅၁၃။ ။ကျေးဇူး မပြန်က ဘေးရန်တွေ့တတ်ကြောင်း၊ ဟိရိဇာတက၊ ပါ–၁၂၈၊ ဋ္ဌ–၁၈၂။ ။ ကျေးဇူးမဲ့လှသော ဒေဝဒတ်အလောင်း၊ အသမ္ပဒါနဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–

၃၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၉၁။ ။နိဂြောဓဇာတက၊ ပါ—၂၁၁၊ ဌ—စ—အုပ်—၄၀၊ ။ကျေးဇူးရှင်မျောက်ကို ပြစ်မှား၍ နူနာရောဂါ စွဲကပ်ပြီးနောက် မြေမျိုသွားသော ဒေဝဒတ်အလောင်း ပုဏ္ဏား၊ မဟာကပိဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၀၊ ဌ—မ—အုပ်—၆၉။

ကျေးဇူးများသူကို မျှားသည့်အလျောက် ချီးမြှောက်သည်မှာ မျက်နှာလိုက်သည်မဟုတ်ကြောင်းဟောသော ဂုဏဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၀ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၊ ၂၃။

ကျားသေကို အသက်သွင်းမိ၍ ကိုယ့်အသက်ကို နှင်းရသောလုလင်။ ။သဉ္ဇီဝဇာတက—ပါ—၃၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၅၃၄။

ကြီးကဲသူတို့ သတိမူစရာ အသစ်ကိုသာ ချီးမြှောက်၍ အဟောင်းကို မေ့ထားက ဒုက္ခများတတ်ကြောင်း။ ။ခုမကာရိဇာတက၊ ပါ—၁၇၀၊ ဌ—တ—အုပ်—၃၇၀။

ကြီးပွားခြင်းအကြောင်း ၆—ပါးဂါထာ။ ။အတ္ထဿဒွါရဇာတက၊ ပါ—၂၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၀။ ။ပါ—၆၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၇၊ ကေပဒဇာတက။

ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်း၊ ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်း၊ ပြုတတ်သူတို့ ခံရသော ဝေတရဏီငရဲ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၇၊ ဌ—ဆ—အုပ်—၁၃၁၊ ၁၃၂။ ။လဋုကိက ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၄၊ ဌ—တ—အုပ်—၁၆၁၊ ကိုယ်အားကြီး၍ အနိုင်ကျင့်သော ဆင်ကို ဉာဏ်အားကြီးသော ငုံးငှက်က ပြန်၍အနိုင်ယူပုံ။

ကြီးသူဆဲဆို ထန်းငုတ်တိုသို့ ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဥပမာဂါထာ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၆၁၊ ဌ—မ—အုပ်—၂၀၄၊ ၂၉၁၊ ၎င်းတို့ခံရသော ငရဲကိုလည်း ပြထား၏။

ကြံစည်အားထုတ် ဘေးရန်ပြုတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၆၀။

၁—ကျွေးမောင်းဆပ်လစ်၊ ၂—ကျွေးသစ်ချခြင်း၊ ၃—မြေတွင်းနှံ့ရိုး၊ သူမခိုးနိုင် ဟူသောစကားနှင့်စပ်ဆိုင်သောဂါထာများ။ ။ပါ—၂၇၆၊ ဌ—စ—အုပ်—၂၇၉၊

(၁) မိဘကိုပြန်၍ ကျွေးမွေးခြင်း။

(၂) သားသမီးကို ကျွေးမွေးခြင်း။

(၃) ကောင်းမှုပြုခြင်း။

ကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံက (ကောင်းသောကျင့်ဝတ်)အမျှားချမ်းသာကြောင်း ဟောသော အမ္ဗဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၇၅။

ကြက် အဘိုးတန်များ။ ။ငှင်းတို့၏ အသားကိုစားရလျှင် မင်းစသည်ဖြစ်နိုင်၏ဟု ဆိုထားပုံ၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၃၆၉။ ။ဠ—စ—အုပ်—၃၉။

ကြက်သရေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ကြက်သရေကို ခိုးရန် အနာထပိဏ် သေးဌေးအိမ်သို့ လာသောပုဏ္ဏား၊ ပါ—ပ—အုပ်—၈၅၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၃၆၀။ ။ ကြက်သရေတိုက်ခမ်း စ ပေါ်လာပုံကိုပြသော သိရိကာဠကဏ္ဏိဇာတက၊ ပါ—၁၄၁၊ ဠ—တ—အုပ်—၂၄၁၊ ၂၄၉။ ။ကြက်သရေတည်ရှိနိုင်သော အင်္ဂါရပ်များကို ပြသောဂါထာ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၊ ဠ—မ—အုပ်—၁၅၅။

ကြည်ညိုသူသို့သာ ချဉ်းကပ်ရာ ဟူသောဂါထာ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၇၊ ဠ—မ—အုပ်—၂၄၅။

ကြမ်းထမ်းသောသူ လူမှန်းထူ။ ။(နှုတ်ကြမ်းသူ လက်ကြမ်းသူ) ဒေဝဒတ် အလောင်း၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၆၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၂၁၉။

ကောင်းကင်သို့ပျံတက်သော ဒွါရာဝတီမြို့။ ။ဠ—စ—အုပ်—၈၃။

ကျောင်းလုသောရဟန်းကို အကြောင်းပြု ဟောသော ဥဒုမ္ဗရဇာတက။ ။ ပါ—ပ—အုပ်—၉၀၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၄၀၂။

ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ဖြစ်ရပါစေသား (ဝါ) ကျောင်းအိုကြီးကို ပြင်ရပါစေ သားဟု ကျိန်စာဆိုသော ရက္ခဇိုဝ်းနတ်။ ။ပါ—၂၈၆၊ ဠ—စ—အုပ်—၃၀၉။

ကြောက်တတ် ဘေးကင်းဟူသောစကားပုံ ဖြစ်လာဟန်။ ။ဠ—စ—အုပ်— ၁၆၃။

ကိုယ့်ပစ္စည်းမှန်၍ ပြန်ရသော ဖြူစင်သောစိတ်ထားရှိ ဘုရားလောင်းကုန်သည်။ ။ ပါ—ပ—အုပ်—၈၆၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၃၈၁။

ကိုယ်ဝန်ကိုဖျက်ဆီးသူတို့ ခံရသောငရဲ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၆၃၊ ဠ—မ—အုပ်—၂၈၆၊ ၂၉၃။

ကျိုးမဲ့ဖြစ်ခိုက် လိုလစိုက်၊ ကျိုးဆိုက်ဖြစ်ပေါ်လာ။ ။သေယျဇာတက၊ ပါ— ပ—အုပ်—၈၄၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၃၅၉။ ။ဃဋဇာတက၊ ပါ—၁၂၃၊ ဠ—တ— အုပ်—၁၅၆။ ။ကေရာဇာစရိယ ဇာတက၊ ပါ—၉၄၊ ဠ—၁၂။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကစားခြင်း၌ အပြစ် ၆-ပါး။ ။(ဖဲ ကြွေစသည် ကစားခြင်း)၊ ၃--ပါ-၁၄၉၊ ဋ-၁၂၉။

(၁) နိုင်လျှင် ရန်ပွားခြင်း။
(၂) ရှုံးလျှင် စိုးရိမ်ခြင်း။
(၃) ပစ္စည်းဥစ္စာ ကုန်ခမ်းခြင်း။
(၄) သူတပါးတို့က ယုံကြည်မှုကင်းမဲ့ခြင်း။
(၅) ဆွေမျိုး မိတ်ဆွေကောင်းတို့နှင့် ကင်းကွာရခြင်း။
(၆) အိမ်ထောင်ပြုဘက် မရှိတတ်ခြင်း။

ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့။ ။ကဆုန်လပြည့်နေ့၌ ဘုရားအလောင်းတော် မွေးဖွားခြင်း၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်း၊ (ဘုရားဆုပန်ခြင်းကိုပါ ထည့်တွက်လျှက် လေးချက်တိတိ ထူးခြားချက်ရှိကြောင်း) ၂-ဋ-၁၀။ ။ဝိ-၃-ဋ-၂၃၇။ ။ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓဝံသ၌ ကြည့်လျှင် ဘုရားရှင်တိုင်း ဘုရားရှင်တိုင်း ကဆုန်ပြည့်နေ့တွင် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူကြကြောင်း တွေ့ရပေမည်။

ကထာအစဉ်။ ။(ဒါနကထာ၊ သီလကထာ၊ သဂ္ဂကထာ၊ မဂ္ဂကထာ စသည်) ၂-ပါ-၃၅၊ ဋ-၆၂။

ကရစရဏ မုဒုတာလတာ လက္ခဏ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၁၂၅၊ ဋ-၁၁၀၊ သင်္ဂဟတရားလေးပါးဖြင့် ချီးမြှောက်ခဲ့သောကြောင့် လက်ခြေ နူးညံ့သော်မူခြင်း၊ ခြေချောင်း လက်ချောင်းတော်များအားလုံး တညီတညွတ်တည်း ရှိတော်မူခြင်းဟူသော လက္ခဏာတော် ၂-ပါးကို ရတော်မူကြောင်း။

ကာမဂုဏ် ခံစားကြပုံ ၃-မျိုး။ ။၃-ပါ-၁၇၃၊ ဋ-၁၇၃။

(၁) ငရဲမှတပါး ကျန်အပါယ်သုံးပုံ၊ လူ့ဘုံ၊ အောက်နတ်ပြည်လေးထပ် တမျိုး။

(၂) နိမ္မာနရတိ နတ်ပြည်တမျိုး။

(၃) ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်ပြည်တမျိုး။

ပေါင်း ၃—မျိုးကွဲပြားကြပုံ။ ။ကတိပုတ္တက၊ ပါ—၂၅၈၊ ဌ—၂၈၅၊ ကာမူပ ပတ္တိသုတ်၌လည်း ဤ ၃—မျိုး ပြဆိုထား၏။

ကိစ္စ ၂—မျိုး။ ။(သာတ္ထကကိစ္စ—အကျိုးရှိသောကိစ္စ၊ နိရတ္ထကကိစ္စ—အကျိုး မရှိသောကိစ္စ) ဤ ၂—မျိုးတွင် ဘုရားရှင်မှာ နိရတ္ထကကိစ္စကို အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ပယ်ထားပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ ၁—ဌ—၄၅။

ကုဋိ ၄—လုံး။ ။(ဇေတဝန်ကျောင်းတော်အတွင်း၌ ကရေရိကုဋိ၊ ကောသမ္ဗကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ သလဠာဂါရကုဋိ) ရှေ့သုံးလုံးမှာ အနာထပိဏ်သေဌေးကြီး ကောင်းမှု၊ နောက်ဆုံးတလုံးမှာ ကောသလမင်းကြီး ကောင်းမှု ဖြစ်ကြောင်း၊ ၂—ဌ—၁။

ကုသလ၊ အဓိကုသလ ၂—မျိုး ခွဲပြချက်။ ။၃—ဌ—၁၀၃၊ ပါ—၁၁၉။

ကုသဝတီ ရာဇဓာနီ ဝဏ္ဏနာ။ ။၂—ပါ—၁၃၉၊ ဌ—၂၀၈။

ကုသိုလ်လုပ်ငန်း၌ စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်ခဲ့သောကြောင့် သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒ လက္ခဏာတော်ကို ရတော်မူကြောင်း၊ ထိုလက္ခဏာတန်ခိုးတော်ကြောင့် သက်ရှိ သက်မဲ့ရန်သူကိလေသာရန်သူတို့က မလှုပ်ရှားစေနိုင်သော အကျိုးရှိကြောင်း။ ။၃—ပါ—၁၁၉၊ ဌ—၁၀၂။

ကုသိုလ်အကျိုး အကုသိုလ်အကျိုး၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်နှစ်ပါးစုံ (မိဿက) ပြုရကျိုးများကို ပြဆိုချက်။ ။၃—ပါ—၇၉၊ ဌ—၅၅။

ကူဋဒန္တသုတ္တ။ ။၁—ပါ—၁၂၀၊ ဌ—၂၆၃၊ ယဇ်ပူဇော်ပုံကို မေး၍ ဘုရားရှင် ဖြေပြတော်မူချက်။ ။ကူဋဒန္တဂုဏကထာ၊ ပါ—၁၂၂၊ ဌ—၂၆၃။

ကေဝဋ္ဋသုတ္တ။ ။၁—ပါ—၂၀၅၊ ဌ—၃၂၁၊ အမြဲတမ်းတန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြမနေတော်မူရန် ဂှင်းသူကြွယ်က တောင်းပန်ရာ ဘုရားရှင်က အပြစ်ပြ၍ ငြင်းပယ်တော်မူချက်။

ကောရက္ခတ္တိယဝတ္ထု။ ။၃—ပါ—၄၊ ဌ—၄၊ ခွေးလိုကျင့်၍ သေသောအခါ ကာလကဉ္စိက အသုရကာယ်ဖြစ်ရပုံကို ဟောထား၏။

ကောသော ဝုစ္စတိဘဏ္ဍာဂါရိဂ်ဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။(ကောသလေးမျိုး၊ ကောဋ္ဌာဂါရ-သုံးမျိုး) ၁—ဌ—၂၆၄၊ ပါ—၁၂၇။

ကောသောဟိတဝတ္ထုဂုယှလက္ခဏာဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၁၃၁၊ ဌ–၁၁၇၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကို တွေ့ဆုံပေးခြင်း၊ ၎င်းတို့၏ အပြစ်ကို ဖုံးကွယ် ပေးခြင်းတို့ကြောင့် အအိမ်ဖြင့် ဖုံးထားအပ်သော ယောကျ်ားမြတ် အင်္ဂါလက္ခဏာတော်ရပုံကို ဟောထား၏။

ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ဘုရားရှင်က မင်္ဂဖိုလ်ရအောင်ဆုံးမနိုင်ကြောင်း၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူကိုကား မဆုံးမနိုင်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ။ ။၃–ပါ–၄၅၊ ဌ–၂၆။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကဏ္ဍက သာမဏေ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသူ (ဝါ) မေထုန်မှီဝဲလျှင် အပြစ်မရှိဟု ယူမှားသော သာမဏေ)အား နှင်ထုတ်ပုံ၊ ပြန်သွင်းပုံ အစီအစဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၅–ပါ–၃၇၃၊ ဌ–၂၅၀။

ကတိကဝတ်။ ။ကတိကဝတ်ပြုကြရာ၌ ပြုကောင်းသော ကတိကဝတ်၊ မပြုကောင်းသောကတိကဝတ်များကို ခွဲခြားပြထားပုံ၊ ၁–ပါ–၁၄၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉၅။ ။၁–ပါ–၃၃၇၊ ဌ–၂၆၅။ ။၃–ပါ–၂၁၃၊ ဌ–၃၅၄၊ မပြုကောင်းသော ကတိကဝတ်များကိုပြုလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟုပညတ်ထားတော်မူပုံ။ ။ ၃–ပါ–၂၂၂၊ ဌ–၃၅၆။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၂၂၁၊ ၂၂၂။ ။၄–ဌ–၇၂၊ ရဟန်းတို့ ဝါတွင်းကာလ၌ ပြုထိုက်သော အမှုများကို ပြဆိုထား၏။

ကထိနက္ခန္ဓက။ ။၃–ပါ–၃၅၁၊ ဌ–၃၀၇၊ ကထိန်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ကထိန်ခင်းခြင်းကြောင့် ရအပ်သော အကျိုး ၅–ပါး၊ ပါ–၃၅၂၊ ဌ–၃၀၀။ ။ကထိန်နုတ်ခြင်း ဂ–မျိုး၊ ပါ–၃၅၃၊ ဌ–၃၉၃။ ။ကထိနက္ခန္ဓက ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ–၂၀၀၊ ဌ–၁၅၅။ ။ကထိနဘေဒ ကထိနအတ္ထုတာဒိဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၀၂၊ ဌ–၂၁၂။ ။ကဆိနာဒိ ဇာနိတဗ္ဗဝိဘာဂဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၀၀၊ ဌ–၂၁၄။ ။ကထိန်ခင်းပုံ၊ အနုမောဒနာပြုပုံ ပါဠိ၊ ပါ–၃၀၉။ ။ကထိနတ္ထာရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၅၆၊ ဌ–၂၂၄။ ။ကထိန်အာနိသင် ၅–ပါး၊ ကထိနတ္ထာရ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–၂၉၇။

ကထိနသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၁၆၀၊ ဌ–၁၄၇။

ကန့်တံ ၆–မျိုး။ ။(မသုံးစွဲကောင်းသော ကန့်တံ ၆–မျိုး၊ ကွဲ, ကြမ်း, ဆစ်, ဆူး, အခေါင်း, ပုပ်) ၄–ဌ–၁၂၂၊ ပါ–၃၉၂။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၂၄၁။

ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်။ ။၂–ဌ–၁၃၁၊ ပါ–၁၅၉။

ကပ္ပိယကာရက ၁၀ယောက်။ ။(ရွှေ ငွေ စသည်ကို လှူသောအခါ ရဟန်းတို့အား သုံးစွဲကောင်းအောင် ပြုလုပ်ပေးတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၁၀–ယောက်) ၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၄၊ ၂၅၆၊ ပါ–၃၂၄။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၆၂၊ ၆၃။

ကပ္ပိယကရဏ ၅–မျိုး။ ။(သစ်သီး စသည်ကို အပ်အောင်ပြုနည်း၊ (ဝါ) ကပ္ပိနည်း) ၂–ပါ–၅၂၊ ဌ–၃၂။ ။၄–ပါ–၂၄၄၊ ၂၄၅။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–ဂ၂။

ကပ္ပိယဘူမိအနုဇာနနကထာ။ ။၃—ပါ—၃၃၅၊ ဌ—၃၇၉၊ ဥဿာဝနန္တိကာ၊ ဂေါနိသာဒိကာ၊ ဂဟပတိ၊ သမ္မုတိ၊ ဤကုဋိ ၄—မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။ ကပ္ပိယဘူမိဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ—ဌ—၁၀၉။

ကမ္ဗလာနုဇာနနာဒိကထာ။ ။၃—ပါ—၃၉၃၊ ဌ—၄၀၁။

ကမ္မ (အဓမ္မ) ပဋိက္ကောသနာဒိကထာ။ ။၃—ပါ—၁၅၄၊ ဌ—၃၄၀။

ကမ္မက္ခန္ဓက ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ။ ။၅—ပါ—၂၀၀၊ ဌ—၁၅၅။

ကမ္မကာရကပဉ္စ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၃၇၆၊ ဌ—၂၃၉။

ကမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ။ ။(အပလောကနကံ၊ ဉတ္တိကံ၊ ဉတ္တိဒုတိယကံ၊ ဉတ္တိစတုတ္ထကံ) ဤကံလေးပါးနှင့်စပ်၍ အကျယ်ပြဆိုခန်း၊ ၅—ပါ—၃၀၀၊ ဌ—၂၄၃။ ။ ၄—ပါ—၂၁၂၊ ဌ—၃၉။ ။အပလောကနကထာ၊ ၅—ပါ—၃၀၃၊ ဌ—၂၅၀။ ။ ဉတ္တိကံ—ဌ—၂၅၇။ ။ဉတ္တိဒုတိယကံ၊ ဌ—၂၅၉။ ။ဉတ္တိစတုတ္ထကံ၊ ဌ—၂၆၀။ ။ကမ္မာကမ္မဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ—ဌ—၃၉၁—မှ ၄၁၂—အထိ။

ကမ္မလက္ခဏ ပါဠိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယ။ ။၅—ပါ—၂၅၃။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၀၃၊ သံဃိက စေတိယ ပုဂ္ဂလိက ပစ္စည်းများကို သုံးစွဲပုံ ပြဆိုခန်း။

ကမ္မဝါစာဘတ်ရာ၌ မှတ်သားဘွယ် အခန်း။ ။၅—ပါ—၃၀၁၊ ဌ—၂၄၅၊ ၂၄၀။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၃၉၆။

ကမ္မာရဘဏ္ဍုဝတ္ထာဒိကထာ။ ။၃—ပါ—၁၀၇၊ ဌ—၂၀၄၊ သာမဏေ ဝတ်ပေး ကာနီး ဆံချပုံ အစီအစဉ်ကို ပြဆိုခန်း။

ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒ။ ။၁—ပါ—၃၄၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၀၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာချင်း လဲလှယ်ရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်။ ။ဥယျာဉ်စသည်ကို လဲလှယ်ပုံ ပြဆိုခန်း၊ ၄—ပါ—၃၂၂၊ ဌ—၇၇။ ။ကယဝိက္ကယသမာပတ္တိဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ—ဌ—၅၂၊ ၃၀၃။

ကလိတိ ကောဓောဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။၂—ဌ—၁၂၂၊ ပါ—၁၂၆။

ကဿပဂေါတ္တဘိက္ခု ဝတ္ထု ကထာ။ ။၃—ပါ—၄၃၀၊ ဌ—၄၂၇၊ အာဂန္တုကတို့အတွက် ကြောင့်ကြမစိုက်မှုကြောင့် အာပတ်ဖြင့် အတင်ခံရသော ရဟန်း၊ သို့သော် ဘုရားရှင်က အပြစ်မရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။

ကာလိကဝိနိစ္ဆယ။ ။(သတ္တာဟ ကာလိက၊ ယာဝဇီဝိက၊ ယာဝ ကာလိက၊ ယာမ ကာလိက—ကာလိက လေးပါး) ၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၉၊ ၂၉၄၊ ၂၉၅။ ။၂–ပါ–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–၉၉၊ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။၂–ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၅။ ။၃–ပါ–၃၄၉၊ ဋ္ဌ–၃၈၅၊ ၃၈၆။ ။၃–ပါ–၂၉၂၊ ဋ္ဌ–၃၇၂၊ မူလဒိဘောသဇ္ဇကထာ။ ။၄–ပါ–၅၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၃၅။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၉၃။

ကာသိတိ သဟဿံ ဝုစ္စတိ။ ။၃–ဋ္ဌ–၄၀၁၊ ပါ–၃၉၃။

ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏ မူလမှာ သံဃာဖြစ်ကြောင်း။ ။၄–ပါ–၂၁၆။

ကုက္ကုဋသမ္ပာဒေပုဒ်အဖွင့်။ ။၂–ဋ္ဌ–၇၂၊ ပါ–၈၈၊ ကြက်ပျံမက စည်ကား သည် ဟူသော စကား။

ကုဋ္ဌိဘတ္တကထာ။ ။၄–ဋ္ဌ–၁၀၆။ ။ကုဋ္ဌိပဉ္စာဝဏ္ဏနာ၊ ၅–ပါ–၃၇၃၊ ဋ္ဌ–၂၃၇။

ကုဒ္ဒဂရဟိယ ပသံသိယပဉ္စာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၃၇၈၊ ဋ္ဌ–၂၄၁။

ကုမာရကနှင့် ပုရိသအထူး။ ။အသက် ၂၀–မှ အောက်ကို ကုမာရက၊ အထက်ကို ပုရိသ ခေါ်ကြောင်း။ ။၂–ပါ–၄၄၆။

ကုလမစ္ဆေရ အားကြီးလှသော နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တဒိဋ္ဌိ ဆရာကြီး၊ သီဟစစ်သူကြီး ကို ဘုရားရှင်ထံ မသွားရန် တားမြစ်ပုံ။ ။၃–ပါ–၃၂၉၊ ဋ္ဌ–၃၇၈။

ကုသသင်္ကမနဝတ္ထုကထာ။ ။၁–ပါ–၇၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၀၊ ကမ္ဗည်းပြောင်း၍ ခိုးရာ၌ ပြသော ဝိနိစ္ဆယ။

ကေဏိယဇဋိလဝတ္ထု။ ။၃–ပါ–၃၄၂၊ ဋ္ဌ–၃၈၂၊ ဖျော်ရည် ၈–မျိုးကို ခွင့်ပြု တော်မူခဏ်း။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၃၄၇၊ ဋ္ဌ–၂၇၃။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၆၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၀၊ တို့၌လည်း ရှိ၏။

ကောကနုဒတ္တိ ပဒုမံ ဝုစ္စတိ။ ။၂–ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၇။

ကံပြုပုံနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဝိနည်းကံ အမျိုးမျိုးပြုပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ စမ္ပေယျကက္ခန္ဓက၊ ၃–ပါ–၄၃၄၊ ဋ္ဌ–၄၂၇၊ အဓမ္မကံ ဓမ္မကံ၌ ဝဂ္ဂ သမဂ္ဂဖြင့် လေးမျိုးပြားပုံ ဟောထား၏။ ။တဇ္ဇနီယကံ စသော ကံပြုထိုက်သော အင်္ဂါများ၊ ၅–ပါ–၃၁၅။ ။ကံပြုပြီးနောက် ငြိမ်းမပေးထိုက်သောအင်္ဂါ များ၊ (နပ္ပဋိဿမ္ဘနဝဂ္ဂ) ပါ–၃၁၇၊ ဋ္ဌ–၂၁၅။ ။ကံပျက်ကြောင်းကို

အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၃၈၁၊ ဋ္ဌ—၂၄၄၊ ၂၄၈—၌ အထူးမှတ်သားရန်။ ။ သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၉၁။ ။ကံများပြုရပုံကို ဥပါလိထေရ်က ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားခဏ်း၊ (ဥပါလိပဉ္စကထာ) ၃—ပါ—၄၄၈၊ ဋ္ဌ—၄၂၉။ ။ ကံအမျိုးမျိုးကို ပြုနိုင်သော သံဃာအရေအတွက်ကိုပြသော(စတုဝဂ္ဂကရဏာ ဒိကထာ) ၃—ပါ—၄၃၉၊ ဋ္ဌ—၄၂၈။ ။အဓမ္မကံ ဓမ္မကံ ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ—၄—ပါ—၅—၇၊ ဋ္ဌ—၁။

ကံသောနာမ စတုက္ကဟာပဏ်ကော ဟောတိ။ ။၂—ပါ—၃၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၉၃။

ကြီးသောရဟန်းကို ရဟန်းငယ်က ခိုင်းစေနိုင်သောအရာ။ ။ရဟန်းငယ်က ဆွမ်း စသည် စားနေစဉ် မပြီးသေးမီ ကြီးသောရဟန်း အနားသို့လာလျှင် ထိုရဟန်း အကြီးကို ရေခပ်ခိုင်းနိုင်သည်၊ ရေခပ်ခိုင်းရမည်၊ အကယ်၍မသွားလျှင် ရဟန်းငယ်မှာ ဆွမ်းလုံးကို ကုန်စင်အောင် မျိုပြီး ရဟန်းငယ်က နေရာမှ ဖယ်ပေးရမည်ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၄—ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—၆၄။ ။သင်္ဂဟ— ဋ္ဌ—၄၂၅။

ကြွေးမြီရှိသောသူကို ရဟန်းခံမပေးအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။ (ဣဏာယိကဝတ္ထုကထာ) ၃—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၀။

ကန်တော့သည်ကို မခံသော (ဝါ) သည်းမခံသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမှာ ဒုက္ကဋ အာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။ပါ—၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၃။ ။ (ဥပဇ္ဈာယ်ယူ တပည့်က)။

ကျင်ငယ်အိမ် ကျင်ကြီးအိမ်ကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။၄—ပါ—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—၅၆။

ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၏ လက်နှစ်သစ်အတွင်းဝယ် ဒါးဖြင့် ခွဲခြင်း၊ စည်းနှောင် ခြင်း စသည်ပြုလျှင် ထုလ္လစ္စယအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ။ ။ ၃—ပါ—၃၀၉၊ ၃၁၀၊ ဋ္ဌ—၃၇၅။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၆၁။

ကြက်သွန်ဖြူကို ဂိလာနအကြောင်း မရှိဘဲ မစားအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၄—ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၅၆။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၄၇။

ကွမ်းစားခွက် (နာဠိ) အမျိုးမျိုးရှိပုံ။ ။(ရှေးသုံး ချင်သောခွက် ဟူလို)၁—ဋ္ဌ— ဒု—အုပ်—၂၀၂။

ကျွန် ၄-မျိုးကို ရဟန်းခံမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။(ဒါသိ ဝတ္ထုကထာ) ၃—ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၂။

ကျောင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ကျောင်းကိုစ၍ ခွင့်ပြုတော်မူပုံနှင့် ကျောင်းလှူရကျိုးဂါထာများ၊ ၄—ပါ—၂၉၀၊ ၃၁၄၊ ဋ္ဌ—၅၈။ ။ကျောင်းနှင့် စပ်၍ ခွင့်ပြုချက်များ၊ ပါ—၂၉၂၊ ဋ္ဌ—၅၉။ ။ကျောင်းနံရံ လိမ်းချယ်ရန် အရောင်သုံးမျိုးခွင့်ပြုပုံ၊ ၄—ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—၆၁၊ သေတဝဏ္ဏာနာဒိအနုဇာနန ကထာ။

ကျောင်း ခန်းတွင်းနှင့်စပ်၍ ခွင့်ပြုချက်များ။ ။ဠဋ္ဌကာဝယာဒိ အနုဇာနန ကထာ၊ ပါ—၂၉၇၊ ဋ္ဌ—၆၁။ ။ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို သုံးစွဲရာ၌ အပြစ်ရှိ မရှိ စီစစ်ပြခဏ်း အကျယ်။ ပါ—၃၂၈၊ ဋ္ဌ—၈၇။ ။၂--ပါ—၆၀၊ ဋ္ဌ—၄၂၊ (သံဃိက)။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ကထာဝတ္ထုကျမ်းကို ဘုရားရှင်ဟောသည်မည်ပုံ ရှင်းပြချက်။ ။၁–ဋ္ဌ–၄၊ ၅။ ။ ၎င်းကျမ်းကို အသျှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ် အကျယ်ချဲ့၍ ဟောကြောင်း ရှင်းပြချက်၊ ၅–ဋ္ဌ–၁၀၅။

ကဒရိယော ဝုစ္စတိ အနာဒရေယျ ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။(မစ္ဆရိယနိဒ္ဒေသ)၁–ဋ္ဌ–၄၀၇၊ ပါ–၂၂၆။

ကပ္ပဋ္ဌကထာ။ ။၅–ပါ–၃၄၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၄၊ သံဃဘေဒကကံ လွန်ကျူးသူမှာ တကမ္ဘာလုံး ငရဲ၌ ခံရ၏ ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

ကမ္မပထသံသန္ဒနကထာ။ ။၁–ဋ္ဌ–၁၄၀။ ။ကမ္မပထရာသိဝဏ္ဏနာ၊ မနော သုစရိုက် ၃–ပါးအဖွင့်၊ ၁–ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၃။

ကမ္မသမာဒါနာနံ ဌာနသော ဟေတုသော ဝိပါကံ ယထာဘူတံ ဉာဏံ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ ၂–ပါ–၃၅၁၊ ဋ္ဌ–၄၂၁။

ကမ္မဟေတုကထာ။ ။၅–ပါ–၂၉၃၊ ဋ္ဌ–၂၁၂၊ ရဟန္တာခက်း၌ရှိ၏။

ကမ္မ ၂–မျိုး။ ။(ဟီန ဥက္ကဋ္ဌ–အမှုကိစ္စ ၂–မျိုးဟူလို) ၂–ဋ္ဌ–၃၉၃။

ကမ္မဇတေဇောဓာတု ဥပါဒိန္နကံ မုဉ္စိတွာ အနုပါဒိန္နကံ ဂဏှာတိ။ ။၂–ဋ္ဌ–၃၃၅၊ လွန်မင်းစွာ ခန္ဓာကိုယ်ပူလောင်နေရာမှ ရေ အစားအစာ စသည်တို့ ဝမ်းတွင်း ဝင်ရောက်သွားမှုကြောင့် ကိုယ်ပူသက်သာသွားပုံ၌ အကြောင်းကို ပြသော စကား။

ကမ္မကထာ။ ။၅–ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၀၊ ကံဟူသမျှ သဝိပါကချည်းဟု ယူမှား သည်ကို ရှင်းပြချက်။ ။ပါ–၄၄၁၊ ဋ္ဌ–၂၇၉၊ အလုံးစုံသောကံတို့ကို နိယတ ချည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

ကမ္မူပစယကထာ။ ။ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ကမ္မနှင့် ကမ္မူပစယတို့ကို တခြား စီဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

ကရဏီယကထာ။ ။ပါ–၄၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၆၁၊ ရာဂကို ကရဏီယဟု ယူမှား၍ ဘုရား ရှင်၌ ကရဏီယမရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

ကာမကထာ။ ။ပါ—၂၇၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ရူပါယတနစသည် ၅—ပါးကိုသာ ကာမဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ကာမဂုဏကထာ။ ။၅—ပါ—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ကာမဂုဏ် ၅—ပါးလုံး ကာမ ဓာတ်ချည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ကာမဓာတု။ ။(ဥပ္ပတ္တာနုပ္ပတ္တိဝါရဝဏ္ဏနာ) ၂—ပါ—၄၁၇၊ ဋ္ဌ—၅၀၀၊ ကာမဘုံ၌ ရနိုင်သောခန္ဓာ အာယတန ဓာတ် သစ္စာ ဣန္ဒြေ ဟိတ် အာဟာရ ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စိတ္တတို့ကို အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။ ။ ပရိယာပန္နာ ပရိယာပန္နဝါရ၊ ပါ—၄၂၁၊ ဋ္ဌ—၅၀၁။ ။ဓမ္မဒဿနဝါရ၊ ပါ— ၄၂၆၊ ဋ္ဌ—၅၀၁၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ ရနိုင်သော မရနိုင်သော ခန္ဓာ (၀)ဝေဒနာ ဟောထား၏။

ကာမာဝစရ ကုသလ ပဒဘာဇနီယ။ ။၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၉၇။ ။ကာမာဝစရ ကုသလနိဒ္ဒေသဝါရကထာ၊ ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။ကာမာဝစရကုသလ (တေဘူမက ကုသလဝဏ္ဏနာ) ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၅၇။ ။ကာမာဝစရနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၂၅၃၊ ဋ္ဌ—၄၁၇၊ ကာမဘုံကို ပိုင်းခြားပုံ။ ။ကာမာဝစရကုသလဒွါရ ကထာ၊ (ကာယကမ္မဒွါရ) ဋ္ဌ—၁၂၃။

ကာယ ၄—မျိုး။ ။(ဥပါဒိန္နက၊အာဟာရသမုဋ္ဌာန၊ ဥတုသမုဋ္ဌာန၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာန) ၁—ဋ္ဌ—၁၂၄။

ကာယဒုစရိတဝိရတီပုဒ်အဖွင့်။ ။၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၇၇။

ကာယကမ္မံ သနိဒဿနန္တိကထာ။ ။၅—ပါ—၂၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၉၅၊ ကာယကံကို သနိ ဒဿနဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ကိစ္စသင်္ဂဟ (ပကိဏ်းပိုင်းလာ) ကို အမြွက်မျှ ပြဆိုခဏ်း။ ။(ဒဿနကိစ္စ၊ သဝနကိစ္စစသည်) ၂—ဋ္ဌ—၁၄၅၊ ပါ—၁၄၂။ ။၁—ဋ္ဌ—၃၂၃။

ကိရိယာဗျာကတဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ပါ—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—၃၃၁။

ကိလေသပဇဟနကထာ။ ။၅—ပါ—၄၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၆၆၊ ကာလသုံးပါး၌ ဖြစ်သော ကိလေသာကို ပယ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ကုက္ကုဋ္ဋကထာ။ ။ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၃၊ သင်္ခါရခဏ်း၌ ရှိ၏။

ကုပ္ပဓမ္မနိဒ္ဒေသ။ ။၄–ပါ–၁၁၄၊ ဋ္ဌ–၃၂၊ သမာပတ်ပျက်စီးတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်။

ကုသလပဋိလာဘကထာ။ ။ပါ–၃၄၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၄၊ သံဃဘေဒကကံ ကျူးလွန်သူမှာ ကာမာဝစရကုသိုလ်ပင် မရနိုင်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ကုသလာကုသလ ပဋိသန္ဓဟန ကထာ။ ။ပါ–၃၅၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်နှစ်ခုတို့သည် အာဝဇ္ဇန်း တခုတည်းဖြင့် မဆက်စပ်နိုင်ကြောင်း သကဝါဒီက ရှင်းပြခဏ်း။

ကုသလကထာ။ ။ပါ–၄၂၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၉၊ နိဗ္ဗာန်ကို ကုသိုလ်ဟု ယူမှားထား သည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ကုသလစိတ္တကထာ။ ။ပါ–၄၄၃၊ ဋ္ဌ–၂၇၀၊ ရဟန္တာခဏ်း၌ ရှိ၏။

ကုလလနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ။ ။(ပဋ္ဌစ္စသမုပ္ပါဒ) ၂–ပါ–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။ မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈–ပါးဖြစ်ပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၁–ပါ–၂၆–မှ ၄၃– အထိ၊ ဋ္ဌ–၁၉၆–မှ ၂၀၀–အထိ။

ကုသလာဓမ္မာပုဒ်၌ အတူတကွ တပေါင်းတည်းရ၍ ကုသိုလ်မည်သော တရားတို့ကို ထုတ်ပြသော ကောဋ္ဌာသဝါရ။ ။၁–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၁၉၆။

ကောင်းမှု၌ တိုက်တွန်းသူမှာ ကောင်းကျိုးကို ထက်ဝက်ခံစားရ၏ဟု မိန့်ဆို ထားပုံ။ ။၄–ဋ္ဌ–၇၂၊ ပါ–၁၄၄။

ပဉ္စနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(ခ)

ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၂၉—မှ ၃၀၇—အထိ၊ ဋ္ဌ—၈၈—မှ ၁၃၈—အထိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်တော်မူကြပုံနှင့် ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းများကို ပြန်၍ ဥဒါန်းကျူးထားသောဂါထာများ၊ ကြံ့ချိုမှာတချောင်းတည်းရှိသကဲ့သို့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်တို့လည်း တပါးတည်းနေထိုင်ကြပုံ ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာများဟူလို။ ။ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ ပုဒ်အဖွင့်၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၈၊ ၁၆၉၊ ၂၂၄။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၇၊ ပါ—၂၃၈၊ အရပ်လေးမျက်နှာသို့အဆီးအတားအပိတ်အပင်မရှိ သွားလာနိုင်သော ရဟန်း။

ခဏော ဝေါ မာ ဥပစ္စဂါ၊ ခဏာတီတာ ဟိ သောစန္တိ စသော ဂါထာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၂၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၂၊ (ဝေါ-၌ ဝေ-ဟူ၍လည်း ရှိဘတ်၏)။ ။ထေရ-ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇၄။ ။ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၆။ ။ပါ—၃၄၅၊ ဋ္ဌ—၄၀၄၊ တရားအားထုတ်နိုင်သော အချိန်ကို မလွန်ကြစေရန် သတိပေးသော ဂါထာ။ ။ထေရီ—ပါ—၃၇၈၊ ဋ္ဌ—၁၃၊ ခဏကို အရကောက်ပြပုံ။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၅၁၊ ဋ္ဌ- ပ—အုပ်—၃၃၀။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၄။

ခန္တျာ ဘိယျော န ဝိဇ္ဇတိ စသာ ဂါထာ။ ။ဝေရောစန အသုရိန္ဒသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—၃၁၅။ ။ဝေပစိတ္တိသုတ်၊ ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—၃၁၃။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၄၉၊ ဋ္ဌ—၂၅၆။ ။ခန္တီဝါဒကို လက်ကိုင်ထားသောသိကြားမင်း၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—၃၁၅။ ။ဗြဟ္မာမင်းက လာ၍စမ်းကြည့်ပုံ၊ ပါ—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—၃၂၃။

ခန္တီဉာဏံပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃။ ။နိဒ္ဒေသ—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၂၉၈၊ ခန္တီဉာဏပရိယောဂါဟဏ ဉာဏနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ။

ခဒိရဝနိယရေဝတမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၅၊ အကျယ်ပြ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးလျှင် ပြီးခြင်း ထွက်ပြေးသော အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ညီတော်အငယ်ဆုံး။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၀။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၆၊ အကျယ်ပြ။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၅၊ လှေ့လှူကျိုး။ ။ပါ—၃၁၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၉၊ သူခိုးဟူ၍ အစွပ်စွဲခံရသည်

ကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ကောင်းကင်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၂၄၄။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၅၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၂။ ။အံ—၁—ပါ—၂၄—၌ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ အာရဒ္ဓကာနံ ယဒိဒံ ဓမ္မဝေဒဝတော ခဒိရဝနိယော။ ။ထေရ—ပါ—၃၁၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၉၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရား ပွားများရန်နှင့် ကိုယ့်တပ်မြို့ လုံခြုံစေရန် တိုက်တွန်းချက်များ။

ခန္ဓသုတ်၊ (ပရိတ်ကြီးတွင်ပါသော ခန္ဓသုတ်ပရိတ်ဖြစ်၏)။ ။အံ—၄—ပါ—၃၀၃၊ ၃၀၄၊ ဋ္ဌ—၃၁၆၊ ဤ၌ အဟိရာဇသုတ်ဟု နာမည်ပေးထား၏။ ။ခန္ဓဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၂၊ ပါဠိ၌ ခဏ္ဍဟုရှိ၏။ ။ဝိ—၄—ပါ—၂၄၅။

ခန္ဓသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၁၉၂၊ ပါ—၂၃၀။ ။ ၃—နက်၊ မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၀၊ ၂၅၂၊ ပါ—၂၊ ၁၃၇။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၀၅၊ ပါ—၁၀။ ။၂—ဋ္ဌ—၁၊ ပါ—၁၊ (ခန္ဓသဒ္ဒေါ ပန ရာသိမှိ ပညတ္တိယံ ရုဠှိယံ ဂုဏဋ္ဌတိ ဗဟူသု အတ္တေသု ဒိဋ္ဌဝှယောဂေါ) ဣတိ—ဋ္ဌ—၁၉၂။

ခန္ဓာ ၅—ပါး။ ။ခန္ဓပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပဘ်—၁—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၁၊ (ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ခဏ်း) ဒီဃ—၂—ပါ—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—၃၇၃။ ။ခန္ဓသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၉၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် အကျယ်။ ။ခန္ဓဝိဘင်္ဂ၊ အဘိ—၂—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၊ သုတ္တန္တဘာဇနီယ။ ။ ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—၃၃၊ အဘိဓမ္မဘာဇနီယ။

ခန္ဓာ ၅—ပါး၏ ဥပဒ်ဒြိဘင်ကို ဟောသော အာနန္ဒာသုတ်။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၃၁၊ ဋ္ဌ—၂၄၅။

ခန္ဓပကိဏ္ဏကကထာ။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၀၊ ၁၆—ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဝေဘန်ပြခဏ်း။

ခန္ဓယမက။ ။အဘိ—၆—ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၉၂။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါးကို အရကောက်ပြပုံ အကျယ်၊ ဥပါဒါပရိဝတ္တသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါးနှင့် နှိုင်းပြထားသော ဥပမာများ၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၉၊ ၃၀။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၂၉၃၊ ၂၉၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၇၃—မှ ၁၁၂—အထိ၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၏ လက္ခဏာ ရသစသည်ကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။အတိတ်စသည်ဖြင့် ဝေဘန်ပြခဏ်း၊ ၁၀၂—မှ ၁၁၁—အထိ။ ။ဟောထားပုံအစဉ်၊ ၁၀၇။ ။ပေဋက—ပါ—၂၄၄၊ အာယတန ဓာတ်တို့ကို ခန္ဓာထဲ သွင်းပြပုံ။ ။ခန္ဓာ

၅—ပါးတို့၏ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ အကြောင်းစုံကို ပြသော ဂါထာများ၊ မဟာနိ—ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါး၏ အခြေကြောင်းကိုပြပုံ၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၃၂၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၇။

ခန္ဓာနှင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအထူး။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၀၈။ ။ဥပါဒါနက္ခန္ဓ နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၂။ ။ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအဖွင့်၊ စူဠနိ—ဋ္ဌ—၈၀။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—၂၄၉၊ ခန္ဓသုတ်။

ခန္ဓာ ၅—ပါးသည် သင်တို့ဥစ္စာမဟုတ်ကြောင်း။ ။နတုမှာကသုတ် (ပ—ဒု) ခန္ဓ—သံ—ပါ—၂၈၊ ဋ္ဌ—၂၄၄၊ ၂၄၅။ ။တော မမသုတ်—သံ။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၈၄၊ ဋ္ဌ—၆၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၄၇။

ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိမဖြစ်စေရန်။ ။အနုသယသုတ်—သံ၊ အပဂတသုတ်—သံ။ ။ဖြစ်လျှင် မာရ်မင်း အဖမ်းခံရတတ်ကြောင်း ဟောသော မညမာနသုတ်—ပဏ္ဏ။ ။ဥပါဒိယ မာနသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ စွဲလမ်းမှု ထိုသူပူပန်ရတတ်ကြောင်း ဟောသော ဥပါဒါပရိတဿနသုတ်—သံ၊ ဥပယသုတ်—သံ၊ မစွဲလမ်းခြင်း၏ အကျိုးကိုလည်း ဟောထား၏။ ။သမာဓိသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၁။ ။ဂဒ္ဒုလ ဗဒ္ဓသုတ် (ပ) သံ။ ။အဘိနန္ဒနသုတ်—သံ။ ။အဘိနိဝေသနသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ ဆန္ဒရာဂ မကင်းလျှင် သောကဖြစ်ရကြောင်း တိဿသုတ်—သံ။ ။ပေဋက—ပါ—၂၀၄၊ ပယ်ရန်။ ။တဏှာကိုပယ်ရန်၊ ဆန္ဒပ္ပဟာနသုတ်၊ ဆန္ဒရာဂသုတ်။ ။ဒုက္ခသုတ်—သံ။

ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ စွဲလမ်း နှစ်သက်ပြစ်။ ။မာရ်မင်းနှောင်ဖွဲ့ခံရကြောင်း၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၆၁၊ ဋ္ဌ—၂၅၈။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ အတ္တဟု ယူမှားသူ ကိလေသာ အနှောင်အဖွဲ့ခံရကြောင်း ဟောသော ဗန္ဓနသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ အတ္တဟု ရှုပြစ်၊ အနတ္တဟုရှုရကျိုးကို ဟောသော နကုလပိတုသုတ်—သံ။ ။အတ္တဟု မယူမှားရန် ဟောသော ပရိပုစ္ဆိတသုတ်—သံ။ ။အတ္တဟု ယူမှားကြပုံ ဟောသော အတ္တာသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မခွဲလျှင် သေမင်းခံတွင်း ဝင်ရကြောင်း ဂါထာ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၄၃။ ။အဿုတဝါ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ စွဲလမ်းပုံဟောသော သမနုပဿနာသုတ်—သံ၊ သမုဒယသုတ်—သံ။ ။အဘိသန္ဓမာနသုတ်—သံ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံ

ဟောသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါးကိုစွဲ၍ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံ၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၀။

ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ ရှုဆင်ခြင် နည်းများ။ ။အနတ္တလက္ခဏာ ထင်မြင်စေရန် ဟောသော ရာဓသုတ်—သံ။ ။သုရာဓသုတ်—သံ။ ။အတ္တရှာမရကြောင်း ဟောသော ဝိဏောပမသုတ်—သံ။ ။အနိစ္စတောစသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းရန် ဟောသော သုတဝန္တသုတ်—သံ။ ။သီလဝန္တသုတ်—သံ။ ။သဒ္ဓိကသုတ်—သံ။ ။အနိစ္စဖြစ်ပုံဟောသော အာနန္ဒသုတ်—သံ။ ။အနိစ္စလက္ခဏာ ထင်မြင်ရန်၊ ထေရီ—ဋ္ဌ—၂၁၄။ ။ခဇ္ဇနီယသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါးကို ဝဓမ္မဟု ဟောသော ဝဓမ္မသုတ်—သံ။ ။ဒုက္ခဟုဟောသော အဃမူလသုတ်—သံ။ ။အာဒိတ္တဟု ဟောသော အာဒိတ္တသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ ကာလသုံးပါးဖြင့် ငဲ့မယူရန်ဟောသော ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊ ဥဒ္ဒေသဝိဘင်္ဂသုတ်—ပဏ္ဏ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါးကို ပိုင်းခြားသိမှ ဒုက္ခကုန်ကြောင်း၊ အဘိဇာနသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅-ပါးရှိလျှင်သုခဒုက္ခရှိကြောင်း အဇ္ဈတ္တသုတ်—သံ။ ။ဥပ္ပါဒသုတ်—သံ။ ။အာသီဝိသောပမသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါးကို သုညတအားဖြင့် ရှုရန်၊ စူဠနိ—ပါ—၁၀၂၊ ၃၊ ဋ္ဌ—၆၇။

ခန္ဓာ ၅—ပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏ သုံးမျိုးထင်ရှားစေရန် ဟောသော အဿာဒသုတ်—သံ၊ ထိုသို့သိလျှင် သုတဝါပုဂ္ဂိုလ်မည်ကြောင်း။ ။၎င်းသုံးမျိုးကို မသိလျှင် အဿုတဝါပုဂ္ဂိုလ်၊ သိလျှင် သုတဝါပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဟောသော ကောဋ္ဌိကသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ ငြီးငွေ့မှုဖြင့် နေထိုင်ရန်ဟောသော နိဗ္ဗိဒါဗဟုလသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါးနှင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို အကျယ်မေး ဖြေထားသော မဟာပုဏ္ဏမသုတ်—ပဏ္ဏ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါးသည် အာဟာရကို မှီ၍ဖြစ်ကြောင်း ဟောသော ဘူတသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါးသည် ရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ၎င်းအကြောင်းကိုပယ်ရန် ဟောသော ရဇနီယသဏ္ဌိတသုတ်-သံ။ ။ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်တို့မှာ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၍ အကြောင်းကုန်က ချုပ်ကြောင်းဟောသော သေလာသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ ရာဂဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရသူကို ဗြဲကသာရီပုဂ္ဂိုလ်၊ မခံရသူကို အနောကသာရီပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်ကြောင်း၊ မဟာနိ—ပါ—၁၅၂၊ဋ္ဌ—၂၆၀။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ ထိုးထွင်းသိလျှင် မာရ် ၅—ပါးကို အောင်နိုင်သည်မည်ကြောင်း ဟောသော သောဒုမ္မသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၂၆၂၊ ဂါထာများ ပါ၏။

ခန္ဓာကိုယ်ကို ဟောသောပုဒ်များ။ ။ထေရ—ပါ—၂၁၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၊ ၃၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၇၊ ဌ—၇၉၊ အကျယ်ဖွင့်ပြပုံ။ ။ခန္ဓာကိုယ်ကို အမည်အမျိုးမျိုးပေးထားပုံ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၀။ ။ပါ—၃၉၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၂။

ခန္ဓာကိုယ်ကို ဥပမာဖြင့် ဆင်ခြင်ရန်များ။ ။တောင်ပို့ဥပမာ ဝမ္မိကသုတ်၊ ပဏ—၁—ပါ—၁၉၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇။ ။အိုးနှင့် မြို့ဥပမာ၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၁။ ။ထင်းဆွေးဥပမာ—၂၀၃။ ။တံလျှပ်ရေမြှုပ်ဥပမာ၊ ဒု—အုပ်—၂၁၄။ ။တပ်မြို့ဥပမာ လုံခြုံစေရန်၊ ၃၀၄။ ။သစ်ပင်ဥပမာ၊ ဥဒါန—ပါ—၁၇၃၊ ဌ—၃၃၇။ ။ခန္ဓာ ၅—ပါးဥပမာ၊ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၉၃၊ ပါ—၃၃၂။ ။ အဘိ—၂၊ ဌ—၃၀။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၁၆၊ ဌ—၂၉၃၊ ၂၉၄။ ။ရေမြှုပ် ရေပွက်စသည်ဥပမာဂါထာ။ ။ရထားဥပမာ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၇၄၊ ဌ—သ—အုပ်—၁၄၆။ ။အနှစ်သာရ မရအပ်ကြောင်း၊ စူဠနိ—ပါ—၁၀၂၊ ဌ—၆၇။ ။ခန္ဓာနှင့်တူသောဒုက္ခ မရှိကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၉။ ။သူ့သတ်ဥပမာ၊ ယမကသုတ်—သံ။

ခန္ဓာကိုယ်ကို သုံးပိုင်းပိုင်းပြပုံ။ ။အဘိ—၁—ဌ—၃၅၃၊ ပါ—၁၆၁၊ (ဟေဋ္ဌိမကာယ မဇ္ဈိမကာယ၊ ဥပရိမကာယ) ထိုသုံးပိုင်း၌ ရနိုင်သော ရုပ်ပေါင်းကိုလည်း ရေတွက်ပြထား၏။

ခန္ဓာကိုယ်၌ ငြီးငွေ့နိုင်ရန် ဆင်ခြင်အပ်သော ဂါထာများ။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၆၉၊ ၇၀၊ ၇၁၊ ၇၄၊ ၃၄၀။ ။ခန္ဓာကောင်ပုပ်၊ အဟုတ်ထင်ကြ၊ များဗာလ၊ဂါထာ—၁၀၀။ ။ဝိဇယသုတ်၊သုတ္တ—ပါ—၃၀၇၊ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၃၊ ဂါထာများ ကျက်မှတ်ထားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၅။ ။ ထေရ—ပါ—၂၇၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀။ ။ပါ—၂၀၄၊ ဌ—၉၁၊ ၉၂။ ။ပါ—၃၀၄၊ ဌ—၁၉၉။ ။ပါ—၃၄၆၊ ဌ—၄၂၁။ ။ပါ—၃၆၂၊ ဌ—၄၀၀။ ။ ပါ—၂၀၉၊ ဌ—၁၂၁။ ။ပါ—၃၂၅၊ ဌ—၂၉၂။ ။ထေရီ—ဌ—၂၆၊ ၄၁။ ။ ပါ—၃၀၉၊ ဌ—၀၄၊ ၁၃၇၊ ၁၄၀။ ။ဇာတက၊ ပါ—ပ-အုပ်—၀၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၉၄။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၄၊ ၇၊ ၁၆၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၄၆၊ ၄၇၊ ၁၉၀၊ ဂါထာများ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၀၀၊ ၉၅၊ စွန့်ထုတ်ရန်ဂါထာများ။ ။ အပ—ပါ—ဒု—၂၁၁၊ ၂၂၆၊ ၂၂၇၊ ၂၅၆၊ ၂၉၁၊ ၁၁၇၊ ၂၃၀။ ။အပ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၊ အသျှင်ရဋ္ဌပါလထေရ်ဟော။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၄—၇။ ။ ဥတ္တရာထေရီဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဌ—အုပ်—၇၀။ ။အဘိ—၁—ဌ—၃၅။ ။ကပ္ပထေရ ဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၃၀၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၇။ ။စက်ဆုပ်ဘွယ် ယိုစီး

ထွက်ပုံဟောသော ဂဏ္ဍသုတ်၊ အံ—၉—ပါ—၁၉၁၊ ဋ္ဌ—၂၆၆။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၂၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၀၈။ ။မာဂဏ္ဍိယသုတ်၊ မဟာနိ—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၃။ ။ဝိဇယာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၁၊ ဋ္ဌ—၁၇၆။ ။ခန္ဓာနှင့်တူသောဒုက္ခမရှိကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၉။ ။ဝေဒနာအမျိုးမျိုးဖြစ်ပုံဟောသော အဂါရသုတ်—သံ။ ။ဥဒကသုတ်၊ ပဘင်္ဂုသုတ်—သံ။

ခန္ဓာမှ လွတ်ကြောင်းနည်းများ။ ။ခန္ဓာကိုယ် အကောင်ပုပ်မှ လွတ်ကြောင်း ဂါထာ၊နန္ဒိဝိသာလသုတ်—သံ။ ။ခန္ဓာ၌အာလယပြတ်က ဒုက္ခမှလွတ်ကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄၃။ ။ခန္ဓာဝန်ချထားလျှင် ဗြာဟ္မဏမည်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၄၁၁။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၊ ၇၊ ၁၆၃၊ ဂါထာများ။ ။ခန္ဓာကိုယ်၌ ပရိညာသုံးပါးဖြင့်သိပုံ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၀၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၁။ ။(ခန္ဓာ ၅—ပါး ရှုဆင်ခြင်ခဏ်း၌သည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ခန္ဓာကိုယ်ကို အမှီပြု၍သာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ ရတိ၊ အရတိ၊ လောမဟံသ၊ ဝိတက္က စသည်တို့ ဖြစ်ကြောင်းဂါထာ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၇။ ။သူစိလောမသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၇၈။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၂၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၅၂။

ခန္ဓာကိုယ် ကြီးသည် ငယ်သည်မှာ ပမာဏမဟုတ်၊ ပညာရှိသည်သာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာများ။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၄၆၇၊ ဋ္ဌ—၂၁၈။ ။ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၁။

ခန္ဓာကိုယ်တည်ကြောင်း ၁၀—ပါး။ ။သရီရဋ္ဌ ဓမ္မသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၂၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၅။

(၁) သီတ။
(၂) ဥဏှ။
(၃) ဇိဃစ္ဆ။
(၄) ပိပါသ။
(၅) ဥစ္စာရ။
(၆) ပဿာဝ။
(၇) ကာယသံဝရ။
(၈) ဝစီသံဝရ။
(၉) အာဇီဝသံဝရ။
(၁၀) ပေါနောဘဝိက ဘဝသင်္ခါရ။

ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ သညာ ၈—ပါးဖြင့် တည်နေကြပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၄၃။

ခန္ဓာကိုယ် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှ ဉာဏ်အမြင် ထက်မြက်ကြောင်း။ ။အတွင်း အပြင် ၂—ဌာနစလုံး စင်ကြယ်ရမည်ဟူလို၊ (ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ) ဓမ္မဝိဇယ

သမ္မောဇ္ဈင်၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်း အခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၃၇၆။ ။အဘိ—၂—ဌ—၂၆၃၊ ၂၇၁။ ။အံ—၁—ဌ—၃၉၀၊ ၃၉၁။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၄။ ။သမာဓိလည်း ရလွယ်ကြောင်း၊ ဌ—၃၀၁။

ခယ ဝယ ဝိရာဂ နိရောဓ ဓမ္မပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဋိသံ—ပါ—၅၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၃။

ခယေဉာဏ် စသောပုဒ်များအဖွင့်။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၄၊ ဌ—၆၉။

ခရလောမ ဘီလူးဝတ္ထု။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၀၉၊ ဌ—၂၇၇၊ သံဃိကနေရာ၌ မရိုမသေ သုံးစွဲခဲ့ပြစ် ခံနေရပုံ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၂၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၊ သူစိလောမ ဘီလူးဝတ္ထုကိုလည်း တွဲပြထား၏။

ခလုတိ အနုဿဝနတ္ထေ နိပါတော။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၀၊ ပါ—၃၅၄။ ။အဝဓာရဏတ္ထေ၊ ထေရီ—ဌ—၅၅၊ ပါ—၃၀၅။ ။မဟာနိ—ဌ—၁၆၉၊ ပါ—၅၀၊ ပဋိသေဓနတ္ထေ။ ။အံ—၃—ဌ—၁၆၆၊ ပါ—၁၀၁။ ။ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၀၄၊ ပါ—၁။

ခါဏု ကောဏ္ဍညမထေရ်ဝတ္ထု။ ။မ္မေ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၃၊ ဈာန်ဝင်စားနေသော ထိုမထေရ်အပေါ်သို့ (သစ်ငုတ်မှတ်ထင်၍) အထုပ်တွေကို ခိုးသားငါးရာတို့က တင်ထားကြပုံ၊ နောက်ရဟန်းတော်မှန်းသိပြီး သံဝေဂ ရကာ ခိုးသားငါးရာတို့ ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာဖြစ်ကြပုံ၊ (သမာဓိဝိပ္ဖါရိဒ္ဓိ)။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၉၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၉။

ခါဒနီယံပုဒ်အဖွင့် အကျယ်။ ။ဝိ—၂—ပါ—၁၁၅၊ ဌ—၉၉။ ။ဝိနယသင်္ဂဟာ—ဌ—၉၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၉၀၊ ဌ—၃၄၉။

ခိဍ္ဍာ ၂—မျိုး။ ။မြူးထူးပျော်ပါးကစားခြင်း ၂—မျိုး၊ (ကာယ ဝစီ) ကစားနည်း အမျိုးမျိုးခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ခိဍ္ဍာပဒေါသိကနတ်တို့ စုတေကြပုံ။ ။အပျော်ကျူး၍ စားချိန်တွင် မေ့လျော့နေခြင်းကြောင့် မစားသောက်မိ၍ စုတေကြရသောနတ်များ၊ အံ—၄—ပါ—၄၇၇၊ ဌ—၃၄၉။ ။အဘိ—၂—ဌ—၄၀၀။ ။ဒီဃ—၃—ဌ—၁၇၆၊ ပါ—၁၂၀။ ။၁—ဌ—၁၀၄၊ ၁၀၅၊ ပါ—၁၀။

ခီဏာသဝနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ခီဏာသဝဝါရ တတိယာဒိနယဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၄။ ။ခီဏာသဝတို့ ပရူပဝါဒ

ဘေးမှ စောင့်ရှောက်ကြပုံ၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၃။ ။ခီဏာသဝ ၂—မျိုး၊ (သတတဝိဟာရီ နောသတတဝိဟာရီ) ၃—ပါ—၅၃၊ ဌ—၄၆။ ။ခီဏာသဝ တို့မှာ စေတသိက ဒုက္ခမရှိကြောင်း၊ အံ—၄—ပါ—၄၆၀။ ။ခီဏာသဝ ဗလ ၈—ပါးကို ဟောသော ဗဟုကာရသုတ်၊ ၄—ပါ—၅၆၈။ ။ဒုတိယဗလ သုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၅၀၊ဌ—၂၂၄။ ။ခီဏာသဝဗလသုတ်၊ ၁၀—ပါ—၃၉၆။ ။ ခီဏာသဝဗလ ၇—ပါး၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၂။ ။ဒီဃ—၃— ပါ—၂၄၂၊ ဌ—၂၄၆။ ။၁၀—ပါး၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၅၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၉။ ။ ခီဏာသဝ အဘဗ္ဗဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၀၈၊ ဌ—၉၆။ ။ပါ—၁၉၆၊ ဌ—၂၁၀။ ။သတတဝိဟာရဆက္က၊ နိစ္စဝိဟာရ ၆—ပါး၊ ပါ—၂၀၇၊ ၂၃၉၊ ဌ—၂၂၀။ ။ခီဏာသဝဘာဝပဥှ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၅၇၊ လူဝတ်နှင့် ရဟန္တာ ဖြစ်လျှင် နေ့ချင်းရဟန်းပြုမပြုနိုင်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရကြောင်းကိုရှင်းပြခဏ်း။ ။ ခီဏာသဝ သတိသမ္မောသပဥှ၊ ပါ—၂၅၈၊ ခီဏာသဝတို့မှာ တွေဝေခြင်း မရှိ ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

ခုဇ္ဇုတ္တရာ ကျွန်မဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၇၊ ဌ—၃၂၁၊ ၃၃၀။ ။ဓမ္မ—ဌ— ပ—အုပ်—၁၃၄။ ။အတိတ်ဝတ္ထု—၁၄၄။ ။ဣတိ—ဌ—၂၇—၌ အပြည့် အစုံ ပြဆိုထား၏။ ။ပဋိသံ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀။ ။ဥဒါန—ဌ—၃၄၀၊ သာမာဝတီ မိဖုရားတို့ မီးလောင်ရာတွင် ခုဇ္ဇုတ္တရာ မပါဝင်ကြောင်း ဆိုထား ၏။ ။အံ—၁—ပါ—၂၇—၌ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ ဗဟုဿုတာနံ ယဒိဒံ ခုဇ္ဇုတ္တရာ။

ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက သိက္ခာပုဒ်များကို ယူဆကြပုံ။ ။အံ—၃—ဌ—၂၁၆၊ အမျိုးမျိုး ယူဆပုံ။ ။ဝိ—၄—ပါ—၄၀၄၊ ဌ—၁၃၃။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၂၇၊ ဌ— ၁၀၄။ ။၎င်းကို မနုတ်ပယ်သင့်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ ၂—ဌ—၁၁၅။ ။ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၄၅—၌ ဒုက္ကဋအာပတ်သည် ခုဒ္ဒက၊ ဒုဗ္ဘာသိတအာပတ်သည် အနုခုဒ္ဒကမည်၏ ဟု ဟောထား၏။

ခေတ္တဇိနပုဒ်အဖွင့်။ ။ (ဘုရားရှင်အမည်တော်) သုတ္တ—ပါ—၃၅၉၊ ဌ—ဒု— အုပ်—၁၅၃။

ခေမာထေရီဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၆၊ ဌ—၂၆၄၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၃၉၊ ၄၁၁။ ။ထေရီ—ပါ—၃၉၅၊ ဌ—၁၃၀။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၂၁—မှ ၂၂၉—အထိ၊ အဆင်းမာန် ယစ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီး၊ နိမ္မိတသူငယ်မ လှလှကလေး ဖန်ဆင်းပြပြီး အို—နာ—သေပြမှ မဂ်ဖိုလ်ရသွား

ကြောင်း။ ။အံ—၁—ပါ—၂၆—၌ ဘေဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ မဟာပညာနံ ယဒိဒံ ခေမာ။

ခဲယဉ်းသောအရာ ၆—မျိုး။ ။ပါတုဘာဝသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၀၄၊ ဌ—၁၄၁။

(၁) ဘုရားရှင်ပွင့်ထွန်းမှု။

(၂) ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို ဟောပြောတတ်မှု။

(၃) မဇ္ဈိမဒေသ၌ လူဖြစ်ရမှု။

(၄) ဣန္ဒြေ ၆—ပါးတို့ မချို့ယွင်းမှု၊ (စက္ခုန္ဒြေ စသည်)

(၅) မရူးမနှမ်း မဆွံ့ မအသူ ဖြစ်ရမှု။

(၆) ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုလိုစိတ်ရှိမှု။

၅—မျိုး ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀။

(၁) ရဟန်းပြုနိုင်မှု။

(၂) ပဋိပတ္တိကို ဖြည့်ကျင့်မှု။

(၃) လူတို့လိုဘ ပြည့်စုံမှု။

(၄) ငြင်းခုံတတ်သူနှင့် အတူနေရမှု။

(၅) ဒုက္ခအစဉ်မလိုက်မှု။ ။

၄—မျိုးဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—အုပ်—၁၅၂။ ။၄—မျိုး၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၅၃၊ တနည်း။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၁၉၊ အသွား ၃၃—လက်သစ်ရှိသော သန်လျက်ကို မျိုရသည်ထက် ပေးမည်လှူမည်ဟူသော စကားသည်ခဲယဉ်း၏၊ ၎င်းထက် ထိုပြောစကားအတိုင်း ပေးခြင်းလှူခြင်းသည် ခဲယဉ်း၏၊ ၎င်းထက် ပေးပြီး လှူပြီးနောက် နောင်တ တဖန် မပူပန်ခြင်းသည် ခဲယဉ်း၏ဟူလို။

ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ချီးမွမ်းလျှင် မည်သူမဆို နှစ်သက်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၅၀။ ။ပုဂ္ဂိုလ်တဦးအား ချီးမွမ်းစရာ ရှိလျှင် သဘောတူ ပုဂ္ဂိုလ်အထံ၌သာ ချီးမွမ်းသင့်ကြောင်း၊ ပဏ္ဏာ—၃၊ ဋ္ဌ—၅၆။ ။ချီးမွမ်းတိုင်း ထိုချီးမွမ်းသည်နှင့် တူအောင် ဖြစ်မလာတတ်ကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၅၇။ ။ချီးမွမ်းခံရဘို့မှာ မခဲယဉ်းလှကြောင်း၊ ချီးမွမ်းသည့်အားလျော်စွာ ထိုဂုဏ်ကို မပျက်စီးအောင် စောင့်ရှောက်ဘို့ရန် ခဲယဉ်းလှကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၅၆။ ။ချီးမွမ်းခံရရာ၌ လောဘနှင့် ယှဉ်သော သောမနဿ မဖြစ်ကြစေနှင့်ဟု ဆုံးမတော်မူပုံ၊ ၁—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—

၅၃။ ။ချီးမွမ်းထိုက်သော အင်္ဂါ ၃—ပါးကို ဟောသော ပဌမအာဃာတဝိနယ သုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—၂၂၄။ ။ချီးမွမ်းသင့်သည်ကို မချီးမွမ်း၊ မချီးမွမ်းသင့်သည်ကို ချီးမွမ်းက အပါယ် ကျတတ်ကြောင်း ဟောသော ဝဏ္ဏနာသုတ်၊ ဣဿုကီနီသုတ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကသုတ်၊ မိစ္ဆာဝါစာသုတ်၊ မိစ္ဆာဝါယာမသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၂၃၊ ၄၊ ၅၊ ဋ္ဌ—၄၆။ ။အံ—ခတသုတ်၌လည်း တမျိုးရှိသေး၏။ ။ချီးမွမ်းအပ်သော တရားလေးပါး ဂါထာ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၉၇၊ (ရတိ၊ သမစရိယာ၊ ဗာဟုသစ္စ၊ ကတညုတာ။)

ချီးမြှောက်ခြင်း ၂—မျိုး။ ။အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၇၅၊ ဋ္ဌ—၂၇၅။

(၁) ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ—ပစ္စည်းပေးကမ်းခြင်းဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်း။

(၂) ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ — တရားတော်ကို သင်ကြား ပေးခြင်း၊ ဆုံးမ ခြင်းဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်း။

ဤ ၂—မျိုးမှ ကင်းလျှင် သာသနာတော်၌ မကြီးပွားနိုင်ကြောင်း။ ။ ဣတိ—ပါ—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၅။ ။အံ—၂—ပါ—၉၁၊ ဋ္ဌ—၆၀၊ ၆၁။ ။တနည်း၊ လဒ္ဓိပဂ္ဂဟ အလဒ္ဓိပဂ္ဂဟ ၂—မျိုး၊ ဝိနယသင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၆၉၊ အလဇ္ဇီရှင်ရဟန်းကို ချီးမြှောက်လျှင် သာသနာတော်ကို ကွယ်စေသူဖြစ်ကြောင်း။

ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ချီးမြှောက်ထိုက်သောအင်္ဂါ များကို ပြသော ဂါထာများ၊ ဝိ—၃—ပါ—၅၀၉၊ ဋ္ဌ—၄၃၅၊ ဝိနည်းဝို၏ အင်္ဂါ များလည်း ခေါ်နိုင်၏။ ။ချီးမြှောက်သင့်သူကို ချီးမြှောက်၍ နှိပ်သင့်သူကို နှိပ်ရ၏—ဟူသော စကားကို ရှင်းပြခဏ်း၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၈၃။ ။ပရိသတ်ကို ချီးမြှောက်ရာ၌ ပရိသတ်စိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန် ခဲယဉ်းလှပုံကိုမြင်၍ ငြီးငွေ့ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ သုတ္တ—ပါ—၂၈၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၈။

ခြေဆေးရသောကျင့်ဝတ်။ ။အိမ်အတွင်း ကျောင်းအတွင်း ပရိသတ်အတွင်းသို့ ဝင်လျှင် ခြေဆေးပြီးမှ ဝင်ရသော ထုံးစံရှိခဲ့ပုံ၊ သုပတိသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၀၈၊ ဋ္ဌ—၁၆၀။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၈၄၊ ဋ္ဌ—၃၇၄။ ။ဝိ—၃—ပါ—၃၂၁။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၁။ ။ပဏ္ဏ—၂—ဋ္ဌ—၂၅၉။ ။ တရားအားထုတ်ကာနီး လက်ခြေဆေးရသောထုံးစံ၊ ထေရ—ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၈။ ။ပါ—၃၉၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၂။ ။ခြေမဆေးဘဲရင်း, ရေစိုသောခြေဖြင့်

ငင်း, သံဃိကကျောင်း အိပ်ရာနေရာပေါ်၌ မနင်းအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ—၄—ပါ—၃၂၈၊ ဋ္ဌ—၈၇။ ။သဂ်ဟ—ဋ္ဌ—၄၄၈။

ခြေကိုစောင့်စည်းပုံနှင့် မစောင့်စည်းပုံကိုပြဆိုခဏ်း။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၈၆၊ ဋ္ဌ—၁၂၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၉၁၊ ၄၀၁၊ ဋ္ဌ—၃၅၆။

ခြေနယ်ဆိလူရကျိုး။ ။ခြေနယ်ဆီ လူခဲ့ဘူးသောကြောင့် ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူစွာ လှပသော ခြေရှိကြသော နတ်သမီးများ၊ ဥဒါန်—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၅၄။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၀။ ။လူရကျိုးဂါထာများ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၅။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၆၊ ၃၆၈—၌ ဂါထာ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၂။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၃။ ။အိပ်ကာနီးတွင် ခြေထောက်ကို နှမ်းဆီစစ်စစ်ဖြင့် အတွင်းသို့ စိမ့်ဝင်သွားအောင် နာနာပွတ်ပေးခြင်းဖြင့် အညောင်းအညာပြေခြင်း၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်ခြင်း အကျိုးများကို စာရေးသူကိုယ်တွေ့ခံစားရဘူးလေသည်။

ခြေဘဝါး၌ အမွေးနု ပေါက်သော မထေရ် ၂—ပါး။ ။လောမသကင်္ဂိယ မထေရ်၊ သောဏကောဠိဝိသမထေရ်၊ (ဆိုင်ရာအခဏ်း၌ ကြည့်ပါလေ။)

ခြေရာကိုကြည့်၍ လူကဲခတ်နိုင်ရန် ဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၉။ ။ဒု—အုပ်—၁၂၇။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၃၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၀၁။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၈။

(၁) ရာဂအားကြီးသောသူ၏ ခြေရာသည်····အလယ်ခွက်၏ (ဝါ) ခွင်၏။ (မထင်ဟူလို။)

(၂) ဒေါသအားကြီးသောသူ၏ ခြေရာသည်····ရှေ့ခြေဖျားရာသာ ထင်၍ ဖနောင့် မထင်တတ်။

(၃) မောဟအားကြီးသောသူ၏ ခြေရာသည်····ရှေ့ နောက် ဝဲ ယာတို့၌ ခြေရာကျယ်ပြန့်လျက် ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ထင်တတ်၏။

ခြေတော်ရာကို ပူဇော်ရကျိုး။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၀၊ ၃၄၃။ ။ပဒသညကထေရ် အလောင်း၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၂၊ ၃၂၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၈။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၇၊ ၇၅။

ခင်ပုပ်ငှက်ငယ် ဝတ္ထု။ ။ခင်ပုပ်ငှက်ငယ်သည် ဘုရားရှင်၌ ကြည်ညိုသော ကုသိုလ်အဟုန်ကြောင့် နောင်အခါတွင် သောမနဿအမည်ရှိသော ပစ္စေက

ဗုဒ္ဓါဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူခဲ့ပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၉၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၂။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂။

ခေတ် ၃—မျိုး အပိုင်းအခြားကို ပြဆိုခဏ်း။ ။(ဇာတိခေတ်၊ အာဏာခေတ်၊ ဝိသယခေတ်) ပဏ်—၃—ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—၇၉။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၆။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၅၀။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၂၁၀၊ ပါ—၂၂၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၄၄။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၃၃၆၊ ပါ—၂၇၇။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၉။ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၀၁၊ပါ—၉၅။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၀။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၁၁၊ ပါ—၃၄၉။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၉၊ အာဏာခေတ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။စူဠနိကာသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၆၊ ဤ၌ လောကဓာတ် ၃—မျိုးကို ခွဲပြထား၏။

ချင်တွယ်ပုံ ချင်တွယ်နည်း။ ။(စပါးဆန်စသည်ကို ရှေးက ချင်တွယ်ပုံ ချင်တွယ်နည်းများ ဟူလို) သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ပါ—၁၅၃။ ။အံ—၁၀—ဋ္ဌ—၃၂၉၊ ပါ—၃၉၅၊ (ဝိသတိ ခါရိကောပုဒ် အဖွင့်)။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၅၉၊ ပါ—၁၅၃။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု- အုပ်—၁၉၇၊ ပါ—၃၀၁။

ချစ်ခင်ကြခြင်းအကြောင်း ၂—မျိုး ဂါထာ။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅။ သာကေတ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၅။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၆။ ။ဒု—အုပ်—၂၀၊ ၂၀၅။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၇။

> ပုဗ္ဗေဝ သန္နိဝါသေန၊ ပစ္စုပ္ပန္နဟိတေနဝါ၊
> ဧဝံ တံ ဇာယတေ ပေမံ၊ ဥပ္ပလံဝ ယထောဒကေ။

(၁) ရှေးဘဝများစွာက အတူတကွ နေထိုင်စားသောက်ခဲ့ဘူးသောကြောင့်၎င်း၊ ရှေးရေစက်ဟူ၍ လူတို့က ခေါ်ဝေါ်ကြ၏၊ မြင်လျှင် မြင်ခြင်း၊ ကြားလျှင် ကြားခြင်း ချစ်ခင်ကြသည်မှာ ဤအကြောင်းပင်တည်း။

(၂) ယခုလက်ရှိဘဝ၌ အကျိုးကို ဆောင်ရွက် ပေးသောကြောင့်၎င်း၊ ဤ အကြောင်း ၂—မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကြောင့်ချစ်ခင်ကြသည်ဟူလို။

ချစ်ခင်ရာဝတ္ထု ၂—မျိုး။ ။(၁)သတ္တကေလာယန···· သားသမီး တပည့်စသော သက်ရှိသတ္တဝါများကို ချစ်ခင်ခြင်း၊ (၂) သင်္ခါရကေလာယန···· အဝတ် သင်္ကန်း အိုးခွက်စသော သက်မဲ့ဝတ္ထုများကို ချစ်ခင်ခြင်း၊ စူဠနိ—ပါ—၂၄၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၂၃။ ။ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်းခဏ်း၌လည်း ရှိသေး၏။

ချစ်ကျွမ်းမဝင်ထိုက်သော အရာများ။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၂၉၊ ၄—မျိုး၊ ရှေးက ပေါင်းဟောင်း သင်းဟောင်းဟူသော စိတ်ထားဖြင့် ခိုးသူဒါးပြကိုရင်း၊ မင်းကို ရင်း၊ မိန်းမကိုရင်း၊ ထိုင်နေကျဟူသော စိတ်ထားဖြင့် မြက်သစ်ရွက်အခင်းကို ရင်း၊ ဤလေးမျိုးကို အကျွမ်းမဝင်ရဟု ဆိုထား၏။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု— အုပ်—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၀၄၊ ၄၀၆၊ ဂါထာများ။

ချစ်ခင်ခြင်း၏ အပြစ်များ။ ။ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာ သောကပရိဒေဝစသည် တို့ ဖြစ်ရကြောင်း၊ ပိယဇာတိကသုတ်၊ ပဏ်—၂—ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၇။ ။ ပိယတော ဇာယတေ သောကောစသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၁၊ ၂။ ။ချစ်ခင်တတ်သူ သေမင်းယူ၊ မချစ်ခင်တတ်သူ သေမင်းမယူနိုင် ကြောင်းဂါထာ၊ ကေပုတ္တကသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၉၂၊ ဋ္ဌ—၁၀၅။ ။ဝိသာခါ သုတ်၊ ပါ—၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၀၊ ကလဟဝိဝါဒ သုတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၅၇၊ ၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ— အုပ်—၄၁၂။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၀၊ ကိတဝါသမင်း။ ။ပါ—ပ—အုပ်— ၂၀၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၁။ ။ချစ်ကျွမ်းဝင်ငြား သေဘေး လားရသောခြသေ့၊ ဝိဿာသဘောဇန ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၂။ ။ သောကဖြစ်ရကြောင်း၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၃။ ။ ချစ်ခင်ခြင်းမပြုရန် ဟောသောဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၉။ ။ဘေးဖြစ် ရကြောင်းဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၅။

ချစ်သားမွေးသည့်, အချစ်တော်ထားသည့်အလေ့။ ။ငင်းအလေ့အကျင့်မှာ ယခုကာလ အချို့သောရဟန်း သာမဏေတို့ အသိုက်အဝန်းတွင် ရှိတတ်သကဲ့ သို့ ရှေးကလည်း ရှိခဲ့ဘူးကြောင်း၊ (သတ္တကေလာယနပုဒ်အဖွင့်) မဟာ—သံ— ဋ္ဌ—၂၀၁။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၃။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၀၅။ ။ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၇၂။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၄၀၂။

ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်း ကွေကွင်း နောက်ဆုံးပါတကား ဟူသော စကားအရပါဠိ။ ။မဟာနိ—ပါ—၉၇၊ ဋ္ဌ—၂၁၉။

ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းများ။ ။အကျဉ်းပြ၊ ပဏ်—၂—ပါ—၂၂၆၊ ဋ္ဌ— ၁၀၀။ ။ချမ်းသာကြောင်းလေးပါး ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၂။ ။ ဂါထာများ၊ ၁၆၆၊ ၃၂၅။ ။၂—ပါး၊ သုခဝိဟာရသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၁၁၊ ဋ္ဌ—၉၇၊ ဣန္ဒြေစောင့်စည်းမှု၊ စားသောက်မှု၌ ဆင်ခြင်မှု။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ— ၁၅၄။ ။သဂါထ—သံ—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—၉၀၊ ကောဓပယ်ရကြောင်း။ ။

အာနန္ဒသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၁၇၊ ဌ–၄၄။ ။ဖါသုဝိဟာရသုတ်–အံ။ ။ ရထောပမသုတ်–သံ၊ ရဟန်းတို့ ချမ်းသာကြောင်း။ ။စူဠသကုလုဒါယိသုတ်–ပဏ်။ ။အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၅။ ။ဩကာသာဓိဂမဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၇၃၊ ဌ–၂၃၆။ ။ချမ်းသာလိုလျှင် သူတပါးကို မညှဥ်းဆဲရကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၃။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၃၃၊ ဌ–၂၄၉၊ ၂၅၁။ ။ နေတ္တိ–ပါ–၁၀၀၊ ဌ–၂၂၃။ ။ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၂၂၀။ ။ချမ်းသာလိုသူ စွဲမယူရကြောင်းဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၄၄၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၂။ ။ချမ်းသာခြင်းအကြောင်း ၅–ပါး၊ အံ–၅–ပါ–၃၊ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယ၊ ပညာ။ ။အာနန္ဒသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၁၆၊ ဌ–၄၄။

(၁) မိမိကိုယ်တိုင် သီလနှင့်ပြည့်စုံ၍ အဓိသီလ၌ သူတပါးကို မကဲ့ရဲ့ခြင်း။

(၂) သူတပါးအတွက် မကြောင့်ကြခြင်း။

(၃) ဘုန်းကံနည်းပါးသည်ကို မပူပန်ခြင်း။

(၄) စျာန်ကို ဝင်စားနေခြင်း။

(၅) အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဝင်စားနေခြင်း။ ။ချမ်းသာလိုငြားမိတ်မပြစ်မှား၊ ပြုငြားအကျုံးရှောင်ကြဉ်မှုဟူသောဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၄၅၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၃၃။

ခြင်္သေ့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ခြင်္သေ့ ၄–မျိုးနှင့် ၎င်းတို့ဟောက်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊သီဟသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၇၀၊ ဌ–၂၆၁။ ။အံ–၄–ပါ–၃၄၂ ဌ–၂၉၁၊ ၂၉၂။ ။ဟောက်ခြင်းအကြောင်း၊ ဒီဃ–၃–ဌ–၁၂။ ။အံ–၁၀–ဌ–၂၉၃။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၃၊ ပါ–၂၉၀၊ ၎င်းတို့မှာ မွေးဖွားစကပင် ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိကြောင်း။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၉၊ (တိဏသီဟ၊ ပဏ္ဍုသီဟ၊ ကာဠသီဟ၊ ကေသရသီဟ ၄–မျိုး)။ ။ဟောက်သံကြားရုံမျှနှင့် သတ္တဝါတို့သေကြသည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဌ–၂၂၀။ ။စူဠနိ–ပါ–၃၁၁၊ ဌ–၁၃၆။ ။၎င်းတို့နေထိုင်ပုံ အိပ်ပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၇။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၁၆၅၊ပါ–၁၁၃။ ။သားကောင်ငယ်တို့ ရှောင်ရှားနိုင်စေရန် ဟောက်၏ဟု ဆိုထားပုံ၊ ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၇။ ။အကြောက်လွန်ပြီး နှလုံးကွဲ၍ အချို့ သားကောင်တို့ သေတတ်ကြကြောင်း၊ ဇာတက–ဌ–ဒု–အုပ်–၇၊ ဂ၊ ၂၂၄။ ။ ခြင်္သေ့ ၄–မျိုးနှင့် ခြင်္သေ့သံကို တု၍ အောင်သော မြေခွေးအိုအကြောင်း၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၉၊ ဌ–၁၁။

ခြသေ့ငယ်ကလေး မကြောက်လန့်တတ်ပုံ။ ။ငှင်းကို မြင်၍ငှင်း၊ခြသေ့ဟောက်သံကြားသော်လည်း မကြောက်လန့်တတ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုမြင်၍ငှင်း အားတက်ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ သုတ္တ—ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၃၊ ၁၁၄။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၉၊ ၂၂၀။

ခေါင်းဆောင်လုပ်၍ ဒါနသီလစသော ကောင်းမှုများ၌ တိုက်တွန်းခဲ့သော ကြောင့် နဖူးသင်းကျစ်တော် ရတော်မူကြောင်း ဟောထားသော ဥဏှီသသီသလက္ခဏာ ဝဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၂၀။

ချိပ်ပိတ်သော ထုံးစံ။ ။သာမာဝတီ မွေးစားသမီးကို မပေး၍ ဥဒေနမင်းက ဃောသကသေဋ္ဌေးကြီးအိမ်ကို ချိပ်ပိတ်ထားပုံ၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၂၃၊ ၃၃၂။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၃။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ခန္ဓာ ၅–ပါးကို ကာလသုံးပါးဖြင့် စွဲယူပုံ မယူပုံနှင့် စွဲမယူမှုသာ ဘဒ္ဒေကရတ္တ မည်ကြောင်းဟောသော ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၂၆၊ ဋ္ဌ–၁၇၀၊ ပါ–၁၅ မှတ်သားဘွယ် လေးဂါထာ ပါ၏။ ။အာနန္ဒ၊ မဟာကစ္စာန၊ လောမသကင်္ဂိယဘဒ္ဒေကရတ္တ သုံးသုတ်ကိုလည်း ဆက်လက်ဟောထား၏။

ခွေး နွားတို့၏ အကျင့်ကို ကျင့်သော် နောင်အခါတွင် ခွေး နွား ဖြစ်စေတတ်ကြောင်း ဟောသော ကုက္ကုရဝတိကသုတ်။ ။၂–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၇၀။

ခွေးတို့သဘောထား၊ ။ခွေးသတ္တဝါတို့မှာစားကောင်းသောက်ဖွယ်ကို စားထား၍ မစင်ကို မစားနိုင်တော့စေကာမူ နမ်းသွားတတ်သေးကြောင်း၊ ထိုသို့နမ်း၍မှ မသွားရလျှင် ခေါင်းကိုက်ဘတတ်သည်ဟု ဆိုထားပုံ၊ သစ္စကပရိဗ္ဗိုဇ်ကို ဥပမာ ပေးထားချက်။ ။ပဏ္ဏာ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၃၊ ပါ–၃၁၆။

ချဉ်းကပ်ခြင်းငှာ ခဲယဉ်းလှသော အရာ ၄–မျိုး ဂါထာ။ ။ပဏ္ဏာ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၉။

အာသီဝိသော ယထာ ဃောရော၊ မိဂရာဇာဝ ကေသရီ။
နာဂေါဝ ကုဉ္ဇရော ဒန္တီ၊ ဧဝံ ဗုဒ္ဓါ ဒုရာသဒါတိ။ ။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ခဇ္ဇနိယသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၇၁၊ ဌ—၂၆၆၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးမည်ပုံနှင့် ရှုဆင်ခြင်ရပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။

ခဏသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၄၁၊ ဌ—၄၄၊ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်နိုင်သော နေရာကား ဤလူ့ပြည်လောကသာ ဖြစ်ကြောင်း။

ခတ္တိယသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၇၊ ဌ—၃၂၊ အမြတ်ဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ခဒိရပတ္တသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၈၃၊ ဌ—၃၃၁၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ မသိသော် ဒုက္ခမကုန်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ခန္ဓသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၄၂၊ ဌ—၁၉၆၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို စီစစ်ပြပုံ။ ။မဟာ—ပါ—၃၇၂၊ သစ္စာလေးပါးကို အရကောက်ပြပုံ။

ခယဓမ္မသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၆၀၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးကို ခယဓမ္မဟု ဟောထား၏။

ခါသားစားလိုသောမင်း။ ။သဠာ—ဌ—၆၈၊ ၇၁၊ ဓမ္မိကတိဿမင်း ခါသားစားလို၍ သုံးနှစ်တိုင်တိုင်သည်းခံပြီး၊ သည်းမခံနိုင်သောအခါ သီလရှိသောစားဖိုသည်ကို စုံစမ်း၍ အမှန်ကိုသိရှိမှ ခါသားကိုချက်စေရကြောင်း၊ ခါသားစားလျှင် နားပြည်ယို ပျောက်ကင်းတတ်ကြောင်း။

ခိုလသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၅၂၊ ဌ—၁၇၄၊ ခိလသုံးပါး (ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ) ကို ပိုင်းခြားသိရန် မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ခိဏာသဝ၊ ဝုသိတဝန္တော၊ ကတကရဏီယာ၊ ဩဟိတဘာရော စသောပုဒ်များ အဖွင့်။ ။သဂါထာ—ပါ—၇၁၊ ဌ—၁၂၇။ ။ခီဏာဇာတိ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ စသော ပုဒ်များအဖွင့်၊ ပါ—၁၄၂၊ ဌ—၁၈၈။

ခီဏာသဝအား ချီးမြှောက်၍ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အား ဖြားယောင်းသော သတ္တဌာနသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၅၀၊ ဌ—၂၅၅။

ခီရသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၈၉၊ ဌ—၁၄၆၊ နို့ရည်စို့ခဲ့ရသည်မှာ သမုဒ္ဒရာရေထက်များကြောင်း ဟောထား၏။

ခီရရုက္ခောပမသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၆၉၊ ဋ္ဌ—၅၀၊ အစေးရှိသော သစ်ပင်သည် ငြိကပ်ဘတ်သကဲ့သို့ ကိုယ်တွင်း၌ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ, ရှိသူသည် အနည်းငယ်သော အာရုံပင် ဖြစ်စေကာမူ ငြိကပ် တွယ်တာ တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ခေတ္တူပမသုတ်။ ။ပါ—၅၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၂၊ လယ်ယာမြေသည် အကောင်း အလပ် အညံ့ သုံးစားရှိသကဲ့သို့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်လည်း သုံးစားရှိကြောင်း ဟော ထား၏။

ခေမသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၅၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၅၊ စရန္တိ ဗာလာ ဒုမ္မေဓာ စသော ဂါထာ၊ လှည်းဝင်ရိုးကျိုးဥပမာ၊ တရားမှဖဲ ကြံမှိုင်ရမြဲဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ။

ခေမကသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ--၁၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၀၉၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ အတ္တ အတ္တနိယ ဟူ၍ မရှုရန် ဟောထား၏။

ခေမာသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၅၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၀၊ ကိံ နုခေါ အယျေ ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ စသော ကောသလမင်းကြီး၏ အမေးကို ခေမာ ဘိက္ခုနီက ဖြေထားပုံ။

ခေါမဒုဿသုတ်။ ။သဂါထာ-ပါ-၁၈၅၊ ဋ္ဌ—၂၄၅၊ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟကို ပယ်နိုင်မှ သန္တမည်ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ခဏ၊ လယ၊ ခဏလယ၊ မုဟုတ္တ၊ ခဏမုဟုတ္တ၊ အချိန်ကာလ ၅–မျိုး ခွဲပြပုံ။ ။ ၃–ဋ္ဌ–၂၄၄၊ ပါ–၂၉၉။

ခတသုတ်။ ။၂–ပါ–၁၀၃၊ ဋ္ဌ–၇၂၊ မိမိကိုယ်ကို တူးဖြိုသည် မည်သော အကြောင်းများကို ဟောထား၏၊ ဤဋ္ဌ ဒုစရိုက် ၁၀–ပါးကို ကျူးလွန်သူ။ ။ ၂–ပါ–ဂဂ၊ ဂ၉၊ ဋ္ဌ–၅၉။ ။၄–ပါ–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ (ပ–ဒု) ဂါထာ များ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏၊ မချီးမွမ်းသင့်သည်ကို ချီးမွမ်းခြင်း၊ ချီးမွမ်းသင့်သည်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ကြည်ညိုသင့်သောအရာ၌ မကြည်ညိုခြင်း၊ မကြည်ညိုသင့်သောအရာ၌ ကြည်ညိုခြင်း၊ ဤလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသူကို ဗာလ ခေါ်၍ အပြန်ကို ပဏ္ဍိတခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒု–သုတ်၊ ပါ– ၃၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ အမိ၊ အဘ၊ ဘုရားရှင်၊ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သား၌ ပြစ်မှားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗာလခေါ်၍ အပြန်ကို ပဏ္ဍိတခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ခတ္တိယသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၉၊ မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ မိန်းမ၊ သူခိုး၊ သမဏ၊ ဤ ၆–ဦးတို့၏ အလိုဆန္ဒရှိပုံများကို ဟောထား၏။

ခရီးရှည်သွားရကျိုး ၅–ပါး။ ။မသွားခြင်း၏ အပြစ် ၅–ပါးကို ဟောထား သော ဒီဃစာရိကသုတ်၊ (ပ–ဒု) ၅–ပါ–၂၂၄၊ ဋ္ဌ–ဂ၁။

(၁) မကြားဘူးသော တရားစကားကို ကြားရခြင်း။
(၂) ကြားဘူးသော တရားစကားကို ထပ်မံကြားရ၍ သံသယကင်းခြင်း။
(၃) ပရိယတ်ထဲ၌ ရဲဝံ့စွာ ပြောဆိုတတ်ခြင်း။
(၄) ပြင်းထန်သော ရောဂါဝေဒနာများ မကပ်ရောက်နိုင်ခြင်း။
(၅) မိတ်ဆွေပေါများခြင်း။ (အပြစ် ၅–ပါးကို ပြန်၍သိပါလေ)

ခိပ္ပနိသန္တိသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၀၉၊ ဋ္ဌ–၃၂၆၊ သူ့ကျိုး ကိုယ်ကျိုး ကျင့် မကျင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုးကို ဟောထား၏။ ။အံ–၅–ပါ–၁၇၆၊ ဋ္ဌ–၆၀၊ အတ္ထ၊ ဓမ္မ၊ ဗျဉ္ဇန၊ နိရုတ္တိပုဗ္ဗာပရကုသလပုဂ္ဂိုလ်သာ လျင်မြန်စွာ သင်ယူနိုင် ဆောင် ယူနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ခေတ္တသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၄၊ သိက္ခာ ၃–ပါး၌ ထက်သန်သော ဆန္ဒဖြစ်ရန် ဟောထား၏။ ။ဂ–ပါ–၆၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၉၊ အကျိုးပေး ကြီးကျယ် သော, မကြီးကျယ်သော အလှူခံများကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများ။

ခေမဝဂ္ဂ ခေမသုတ်။ ။၉—ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၅။ ။ခေမသုတ်၊ ၆—ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—၁၁၇၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာ မာန ၉—ပါးလုံး ပယ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ဟော ထား၏။

ချစ်စည်း မပြေလိုသူတို့ လိုက်နာရန်။ ။သမဇီဝိသုတ်၊ (ပ-ဒု) ၄—ပါ—၃၇၂၊ ၃၇၃၊ ဋ္ဌ—၃၁၁၊ ဂါထာများနှင့်တကွ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။သမ သဒ္ဓါ၊ သမသီလာ၊ သမစာဂါ၊ သမပညာ—လေးချက်။

ခိုးသူတို့ ခိုးသူဘဝတွင် တာရှည်စွာတည်နိုင်ခြင်း၊ မတည်နိုင်ခြင်း အကြောင်း ဂ—ပါးစီဟောသော စောရသုတ်။ ။ဂ—ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၃။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ဘုရားရှင် ဆုံးမမှု ဤနှစ်ခုတွင် ခန္ဓာကိုယ်ကို မငဲ့ဘဲ ဘုရားရှင် ဆုံးမမှုကိုသာ မချို့ယွင်းစေသော မဟာစက္ခုပါလမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇။

ခေမသေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၀၊ အနာထပိဏ်ဍိက် သေဋ္ဌေးကြီး၏ တူတော်၊ ပရဒါရကကံ ကျူးလွန်လျှ၍ ဘုရားရှင်ထံ ခေါ်သွားရာ ဘုရားရှင်က ၎င်း၏အပြစ်များကို ဖော်ပြ၍ တရားဟောတော်မူရာ ထိုတရားတော်ကိုနာရမှု ကြောင့် သောတာပန်ဖြစ်သွား၏။

ခွေးကို ရေနှစ်သတ်ခဲ့သော မိန်းမ။ ။ငရဲ၌ ခံရပြီးနောက် ဘဝဘရာ ရေနှစ် အသတ်ခံရကြောင်း ပြဆိုထားပုံ၊ ၂၆။

ခင်ရာဆွေမျိုးဟူသော စကားပုံဆိုင်ရာ ဂါထာ။ ။၁၇၃။

ချစ်ကျွမ်းဝင်သူတို့ထံ နေရမှသာ စိတ်ချမ်းသာကြောင်း။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၇။

ချမ်းသာ ဟူသမျှကို မည်သူကမှ မပေးနိုင် မိမိ စိတ်ကောင်းကသာ ပေးနိုင် ကြောင်း ဂါထာ။ ။၂၁၀။ ။ချမ်းသာစွာနေရကြောင်း ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာများ၊ ဒု—အုပ်—၁၆၆။

ခေါင်းတုံးရိတ်ထားရုံမျှနှင့် သမဏမခေါ်နိုင်ကြောင်းဂါထာ။ ။ဒု—အုပ်—၂၄၇။

ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်၊ စကားတတ်၊ သိမှတ်ဘွယ်ရာ၊ ထိုဂါထာ။ ။၃၆၄။

ဝိမာန၊ ပေတဝတ္ထုပါဠိအဌကထာ

ခရီးပန်းလာသော အသျှင်သာရိပုတ္တရာအား အရိပ်တွင် နားစေခြင်း, ရေချိုးစေခြင်း, ရေကပ်လှူခြင်း ကောင်းမှုကြောင့် နတ်သားဖြစ်သော အမ္ဗဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၆။

ခလ္လာဋိယပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–၄၃၊ အဝတ်ခိုးခြင်း, မုံလှူခြင်း မိဿကာကံကြောင့် ဝေမာနိကပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံ။

ခေတ္တူပမာ ပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၃၊ ၇၊ ဒါနနှင့်စပ်၍ လယ်၊ လယ်လုပ်သား၊ မျိုးစေ့၊ အသီးများဖြင့် ဥပမာပေးထားပုံ။

ခိုးစားပြီးလျှင် မစားကြောင်း ယုံကြည်စေရန် ခွေးစားခံရပါစေသားဟု မုသားကျိန်တွယ်ပြောဆိုခဲ့ခြင်းကြောင့် ပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံဟောသော ဘုသပေတဝတ္ထု (ပြိတ္တာ ၄–ယောက်)။ ။ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၆။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

ခဏ္ဍသုမနတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၀၊ မြလေးပန်းနှင့် စန္ဒကူးပွတ်လုံး လှူရကျိုး။

ခတ္တိယဝံသ ၂—မျိုး။ ။(အာဒိစ္စဝံသ၊ သောမဝံသ) ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၄။

ခန္ဓာကိုယ်ကို တောင့်တင်းအောင် လေ့ကျင့်သော ရဟန်းတို့ကို ဆုံးမသော ဂါထာ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၇။

ခရီးလမ်းမှန်ကို ညွှန်ပြရကျိုး။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၀။

ခရုသင်းမှုတ်၍ လှူရကျိုး။ ။ဋ္ဌ—၁၅၃။

စိတကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၅၊ တရားနာရကျိုး၊ (ဝမ်းမြောက်လှသောကြောင့်) လက်ခမောင်းခတ်ရကျိုး။

ခုဇ္ဇသောဘိတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၄၄၉၊ ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။

ခေတ္တာခဏ တဲအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်တည်းခိုရာ တဲရှင်မှာ ဝမ်းမြောက်လှသောကြောင့် နောင်အခါ ခံစားရလတ္တံ့သောအကျိုးများကို ဟောသောဂါထာများ။ ။၁၆၃။

ခွန်အားဗလ ကြီးစေလိုလျှင် ချမ်းအေးသောအခါ၌ မီးလှုံစေရကြောင်းနမူနာ။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၅။

အပဒါန ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ခဇ္ဇကဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၀၊ သစ်သီးလှူရကျိုး။

ခဏ္ဍဖုလ္လိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၂၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၆၊ စေတီဘော်ပြုပြင်ရကျိုး။

ခန္ဓာကိုယ်ကို တံတားခင်း၍ လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၀။

ခရီးဦးကြိုပြုခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၃။

ခေမာဒါယိကာထေရီ အပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၉၊ စေတီတည်ရာ၌ ခါးကြိုး တန်းဆာလှူရကျိုး။

ခေါမဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ--ပ—အုပ်—၉၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၆။

ခံတွင်းသန့်ရှင်းစရာ ဝတ္ထုပစ္စည်းလှူရကျိုး ၅—ပါးဂါထာ။ ။(ဒန်ပူ၊ သွားတိုက် ရန်ဆေး၊ ဗလရှင်ဆေးပြားကဲ့သို့သော ဆေးများ) ပါ—၃၆၉။

ခါးပန်းကြိုး လှူရကျိုး။ ။၆—ပါးဂါထာ၊ ပါ—၃၆၂။

ချဘူးသောရေစက်၊ ပန္နက်ဘူးသောသစ္စာ ဟူသော စကားပုံ ဖြစ်လာဟန် အကြောင်းအရာများ။ ။မဟာကပ္ပိနထေရ်အလောင်းဝတ္ထု၊အိမ်ခြေ ၁၀၀၀-ရှိ လူများမှာ ဘဝတိုင်းလိုလို ဤလင် ဤမယား စုံတွဲ စုံတွဲ ဖြစ်ကြရပုံ၊ ပါ-- ဒု—အုပ်—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀။ ။အသျှင် မဟာကဿပနှင့် ဘဒ္ဒါ ကာပိလာနီ အလောင်းတို့လည်း နည်းတူ၊ ပါ—၂၆၀။ ။ယသဝတီပမုခ ဘိက္ခုနီသဟဿ အပဒါန၊ ပါ—၂၇၉။ ။အလောင်းတော်နှင့် ယသော်ဓရာ တို့လည်း နည်းတူ။

ခြေနင်းခုံ လှူရကျိုး ၂—ပါးဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၀။ ။ပါ-ဒု— အုပ်—၂၀။

ခွက်လှူရကျိုး ၃—ပါးဂါထာ။ ။(ပန်းကန်စသည်) ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၂။

ခေါင်းဆောင်ကောင်း လုပ်ခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ—၂၇၄၊ ၃၇၀။

ခေါင်းအုံး လှူရကျိုး။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၅။ ။ဂုဏ်အကျိုး ၆—ပါးဂါထာ၊ ပါ—၃၆၇။

ခေါင်းရိတ်ဒါး လှူရကျိုး။ ။ဝါသိဒါယကထေရ်အလောင်း၊ ပါ—၂၄၉။ ။ ဂုဏ်အကျိုး ၈—ပါးဂါထာ၊ ပါ—၃၅၉၊ ၃၆၆။

ဇာတက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ခဇ္ဇောပနကပဥှ။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၉၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၁၄၊ ပိုးစုန်းကြူးမှ မီးမရနိုင်သကဲ့သို့ငှင်း၊ နွားချိုမှ နို့မထွက်သကဲ့သို့ငှင်း၊ ပညာမဲ့သူထံမှ အကြံကောင်းမထွက်နိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားသောဂါထာများ။

ခန္တိပါရမီ။ ။ခန္တိပါရမီဖြည့်ကျင့်ခဲ့ပုံ ဟောသော မဟာသီလဝဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၉။ ။သီလဝနာဂရာဇ ဇာတက၊ ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၃၃၇။ မဟိံသဇာတက–ပါ–ပ–၈၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၄၅၊ မျောက်ပျက်ကို သည်းခံသောကျွဲမင်း။ ။ခန္တိဝါဒီဇာတက၊ ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၇၊ ကလာဗုမင်းက အမျိုးမျိုး ညှဥ်းဆဲသည်ကို သည်းခံသောရသေ့။ ။ခန္တီ ဥတ္တမမာဟု သန္တော စသောဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၇၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၄၈။

ခန္တိဝဏ္ဏဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၆၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၉၊ မိန်းမတို့ လင်ငယ်နေသည်ကို သည်းခံရန် ဟောထား၏။

ခဒိရင်္ဂဇာတက။ ။ပါ–၁၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၃၊ အနာထပိဏ်သဌေးကြီး ဆင်းရဲသွားသေးပုံ၊ အသက်စွန့်၍ ဆွမ်းလှူခဲ့ရပုံ ပြန်ဟောထား၏။

ခန္ဓာကိုယ်ကို ရထားဥပမာပေး၍ နာရဒကဿပ ဗြဟ္မာမင်းက အင်္ဂတိမင်းကြီးကို သိစေပုံ၊ ၎င်းရထားဖြင့် သုဂတိသို့သွားနိုင်ရန် နည်းလမ်းများကို ပြောပြပုံ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၄၆။

ခရဿရဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၅၊ ခိုးသူတို့နှင့် ပေါင်း၍ ထက်ဝက်စားသော အမတ်မိုက်။

ခရပုတ္တဇာတက။ ။ပါ–၁၄၆၊ ဋ္ဌ–ဘ–အုပ်–၂၅၉၊ မိန်းမတို့အလိုသို့ လိုက်၍ မန္တန်ပေးအံ့သော မင်းမိုက်။

ခရာဒိယဇာတက။ ။ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၅၊ ဆရာစကား နားမထောင်၍ ပျက်စီးရပုံ။

ခုရပ္ပဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၇၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၃၊ စစ်နှင့်ရဲတို့ နမူနာယူစရာ ကောင်းလှ၏၊ ပြည်သူ့ဆန်စား၍ ပြည်သူ့အတွက် အသက်စွန့်၍ ရန်သူကို ကာကွယ်ပေးပုံ။

ခြသေ့်ယောင် ဆောင်၍ ပျက်စီးရသော မြေခွေး။ ။ပါ—၃၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၁၇။

ခြေထောက်နွယ်ငြိ လာဘ်ရဘိအံ့ ဟု နိမိတ်ဘတ်သော ဥပနန္ဒထေရ်၊ လောဘကြီးပုံအကြောင်း။ ။ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၁၂။

ချစ်ကြိုက်ပါလျှက် အမူလွန်သွား၍ပျက်စီးရသော မြင်းမနှင့် မိန်းမ။ ။ဝါတဂ္ဂသိန္ဓဝဇာတက၊ ပါ—ပ-အုပ်—၇၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၅။

ချစ်ကျွမ်းဝင်ငြား ဆေးတပါးမည်ပုံ အကျယ်ဟောသော ကေသဝဇာတက။ ။ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၃၀၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်ရာ၊ စားသောက်ပါ၊ ရသာအမြတ်ဆုံးဟူသော ဂါထာ။ ။ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၄၇၊ စုဏ္ဏိယ။

ချစ်ကျွမ်းဝင်ငြားသော်လည်း ဘေးမျှားတတ်သော အရာ ၅—မျိုးဂါထာ။ ။ပါ-ဒု—အုပ်—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၀၂၊ ၃၊ (မီး၊ ဆင်၊ မြွေ၊ မင်း၊ မိန်းမ)။

ချိန်ခါမသင့်၊ ပြုလင့်သူမှာ၊ ပျက်စီးရာဟူသော ဂါထာ။ ။ဝေဒဗ္ဗဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၃။ ။ဝရုဏဇာတက၊ ပါ-၁၇၊ ဋ္ဌ—၃၃၇။ ။ကောသိယဇာတက၊ ပါ—၆၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်--၁၉၁။ ။ကောကိလဇာတက၊ ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၉၄။

ခေါင်းပုံပြတ်စားကြသော (သက်နိုး၌) ရဟန်း ၂—ပါးကို အကြောင်းပြု ဟောသော ဗကဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၇။

ခေါင်းဆောင်အမိုက် ဘေးရန်ဆိုက်တတ်ကြောင်း ဟောသော ကပိဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၃၄။ ။သမုဒ္ဒဝါဏိဇ ဇာတက၊ ပါ—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၆၄၊ ၁၆၅။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ခန္ဓကများ၌ န အက္ခရာဖြင့် တားမြစ်ထားသော အရာမှန်သမျှ ကျူးလွန်လျှင် ဒုက္ကဋ အာပတ်သင့်၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၃—ဋ္ဌ—၂၅၉၊ ပါ—၆၂။ ။ ထိုသိက္ခာပုဒ်များ၌ ဂိလာနပင် ကင်းလွတ်ခွင့်မရဟုဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ—၂၆၁။ ။ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ဝတ်များကိုမပြုလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်ကြောင်း၊ ၃—ပါ—၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၃၊ ၂၆၇။

ခန္ဓကပုစ္ဆာဝါရ။ ။၅—ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၁၅၅။

ခုဒ္ဒကဝတ္ထုက္ခန္ဓက။ ။၄—ပါ—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—၄၄။

ခဲစသည်ကို ပျော်မြှုးလိုသဖြင့် မလှိမ့်ရ၊ မပစ်ရ၊ လှိမ့်လျှင် ပစ်လျှင် ဒုက္ကဋ အာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၁—ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၃၀။

ခါးပန်းကြိုး ခါးပန်းသီး ခါးပန်းဘိနှင့် စပ်၍ အပ်မအပ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၄—ပါ—၂၇၆၊ ဋ္ဌ—၅၄။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၂။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၆။ ။ခါးပန်းကြိုးမပါဘဲ မြို့တွင်း ရွာတွင်း သွားလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ၄—ပါ—၂၇၆၊ ဋ္ဌ—၅၄။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၄၆။

ခြေသဲ လက်သဲ (သည်း) ကို ရှည်စွာထားလျှင်ငင်း, လှပအောင်ပြုပြင်လျှင်ငင်း ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ။ ။၄—ပါ—၂၇၃၊ ၂၇၄၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၄၅။

ခြေကိုပွတ်တိုက်သော ကိရိယာနှင့်စပ်၍ အပ်မအပ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၄—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၅၂။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၄၄။ ။ခွင့်ပြုတော်မူသော အရာသုံးမျိုး၊ ကျောက်စရစ်ခဲ၊ အိုးခြမ်းကွဲ၊ ပင်လယ်ရေမြှုပ်။

ခြင်ထောင်ကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။၄—ပါ—၂၅၆၊ ဋ္ဌ—၅၀။

ခေါင်းအုံးနှင့်စပ်၍ ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်။ ။၄—ပါ—၂၈၅၊ ဋ္ဌ—၅၉၊ ၆၀။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၅၀၊ ခေါင်းအုံးမှာ အနံ အထွာနှင့် လက်လေးသစ်၊ အလျား တတောင့်ထွာ၊ နှစ်တောင်၊ ငင်းထက်လွန်လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ။

ခိုးခြင်း ၂၅—ပါး ဝိနိစ္ဆယ (ပဉ္စဝီသတိ အဝဟာရကထာ)။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၃၊ ၃၃၀၊ ၃၃၁၊ ၃၃၂၊ ပါ—၆၅။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ခဏ လယ မုဟုတ္တကထာ။ ။၅- ပါ–၃၇၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၅၊ ၎င်း ခဏ လယ မုဟုတ္တ တို့သည် ပရိနိပ္ဖန္နမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ခဏိကကထာ။ ။ပါ–၄၄၈၊ ဋ္ဌ–၂၈၂၊ သင်္ခတတရား အလုံးစုံသည် စိတ္တက္ခဏ တူကုန်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ခုဒ္ဒကဝတ္ထုဝိဘင်္ဂ။ ။၂–ပါ–၃၅၉၊ ဋ္ဌ–၄၄၇။

ချီးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုး။ ။၄–ပါ–၁၅၆၊ ၁၅၇၊ ဋ္ဌ–၇၇။ ။သုံးနည်း။

(၁) မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ဘဲ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကို ချီးမွမ်းတတ်သူ။
သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်သူ။
မကြည်ညိုသင့်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၌ ကြည်ညိုတတ်သူ။
ကြည်ညိုသင့်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့၌ မကြည်ညိုတတ်သူ။

(၂) စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်သူ။
သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့ကို ချီးမွမ်းတတ်သူ။
ကြည်ညိုသင့်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့၌ ကြည်ညိုတတ်သူ။
မကြည်ညိုသင့်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၌ မကြည်ညိုတတ်သူ။

(၃) ကဲ့ရဲ့သင့်သူကို (အမှန်အတိုင်း) ကဲ့ရဲ့၍ ချီးမွမ်းသင့်သူကိုမူ မချီးမွမ်းတတ်သူ။
ချီးမွမ်းသင့်သူကို (အမှန်အတိုင်း) ချီးမွမ်း၍ ကဲ့ရဲ့သင့်သူကိုမူ မကဲ့ရဲ့တတ်သူ။
ကဲ့ရဲ့သင့်သူကိုလည်း ကဲ့ရဲ့၍ ချီးမွမ်းသင့်သူကိုလည်း ချီးမွမ်းတတ်သူ။
ကဲ့ရဲ့သင့်သူကိုလည်းမကဲ့ရဲ့၊ ချီးမွမ်းသင့်သူကိုလည်း မချီးမွမ်းတတ်သူ။

ပဋ္ဌာနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(ဂ)

ဂဏန်းအရေအတွက်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။(ရှေးကနည်းများ) သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု-အုပ်—၁၉၇၊ အကျဉ်း။ ။ပါဠိဘာသာအခေါ်အဝေါ်၊ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၅။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၅၉။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၃၉။ ။အံ-၁၀—ဋ္ဌ—၃၂၉၊ ပါ—၃၉၅။ ။ပေတ—ဋ္ဌ—၂၃၀။

ဂဏီတိ ဂဏီဘဂဝါ ပုဒ်အဖွင့်။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၅၄၊ ၃၆၉၊ ဋ္ဌ—၃၀၀။

ဂတပစ္စာဂတ ကျင့်ဝတ်။ ။(ဂတပစ္စာဂတိကဟူ၍လည်း ရှိ၏) ဆွမ်းခံသွားရာ စသည်၌ ကျင့်ရသောဝတ်၊ လေးချက်လှည့်ပြထားပုံ၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ ပဏ်—၁—ပါ—၇၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၉။ ။၎င်းကျင့်ဝတ်ကို ဖြည့်ကျင့်သောမထေရ်များ၊ ဋ္ဌ—၂၆၂။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၂၀၊ ၂၂၂၊ ၂၂၄။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၆၇၊ ပါ—၆၇၊ မှတ်သားသွယ် ဝတ္ထုများ၊ ဋ္ဌ—၁၆၉၊ ၁၇၀။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၃၃၊ ၃၃၄၊ ပါ—၂၅၉။ ။ဤကျင့်ဝတ်ကို မဖြည့်ကျင့်လျှင် ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို မရနိုင်ကြောင်း၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇။ ။မဟာသာဝကလည်း မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၊ ၂၃။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉၊ ဒု—အုပ်—၃၄။

ဂတိသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၅၀၊ ပါ—၃၃၅။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၀။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၂၂၊ ပါ—ဂ၃။ ။ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—၃၄၊ ၄—နက်၊ တနည်း။ ။ဂတိသဒ္ဒေါ ဘဝဘေဒ နိဝါသဋ္ဌာနေ ပညာယ ဝိသဋ္ဌဘာဝေ အာဂတော။ ။တနည်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၄—၌ ဂတိသဒ္ဒေါ ဂန္တဗ္ဗဂတိယာ အဇ္ဈာသယေ ပဋိသရဏေ နိပ္ဖတ္တိယံ ဝတ္တတိ။

ဂတိ ၅—မျိုး။ ။ဂတိသုတ်၊ အံ—၉—ပါ—၂၅၁။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၂၃။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၁၂၁၊ အကျယ်ပြ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၀၉။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၃၅၊ ပါ—၃၅၊ ဝိဂ္ဂဟများ။ ။ဂတိဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၂။ ။(နိရယဂတိ၊ တိရစ္ဆာနဂတိ၊ ပေတဂတိ၊ မနုဿဂတိ၊ ဒေဝဂတိ။)

ဂတိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဂတိကထာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၂၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၉၊ ဂတိသမ္ပတ္တိ (မနုဿ၊ ဒေဝ) ဖြစ်ပုံကို ပဋ္ဌာန်း ပစ္စည်းတို့ဖြင့်

သေချာစွာ ဟောထား၏။ ။ဂတိကောင်းမြဲ မမြဲ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ခွဲခြား ဟောသော နိယတာ နိယတနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၃၇။ ။ ဂတိကောင်းမြဲစေရန် ပုထုဇဉ်တို့ ကျင့်ဝတ်များကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ—၉—ဋ္ဌ— ၂၆၅။ ။ဂတိ ၅—မျိုးသို့ သွားလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဘုရားရှင် ကြိုတင် သိတော်မူပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၂။ ။ဂတိ ၅—မျိုးမှ စုတေသူတို့ မနုဿဂတိ ဒေဝဂတိသို့ ရောက်ခဲလှပုံဟောသော မနုဿစုတိ နိရယသုတ် (စသည်) မဟာ—သံ—ပါ—၄၁၂။

ဂတိနိမိတ်ကို ပြောင်းရပုံဝတ္ထု။ ။ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၈၇။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၆၄။ ။ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၂၀၊ သောဏထေရ်၏ဘခင် မုဆိုးထွက် ရဟန်းကြီး သေကာ နီးတွင် နိရယဂတိ နိမိတ်ထင်လာသည်ကို ဒေဝဂတိ ထင်လာအောင် သား သောဏထေရ်က ပြောင်းပေးပုံ။

ဂတိ ၅—မျိုး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၁။ ။သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၄၀၁ ဋ္ဌ—၁၀၉၊ (ဂတိဂတိ၊ နိဗ္ဗတ္တိဂတိ၊ အဇ္ဈာသယဂတိ၊ ဝိဘဝဂတိ၊ နိပ္ဖတ္တိဂတိ)။ ။သံ—၅ကား ဂတိဂတိ၊ သဋ္ဌာတိဂတိ၊ သလက္ခဏဂတိ၊ ဝိဘဝ ဂတိ၊ ဘေဒဂတိ ဟု ရှိ၏။

ဂတိ မိဂါနံ ပဝနံ စသော ဂါထာ။ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၃။ ။သုတ္တ— ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၉။

ဂတိ မိဂါနံ ပဝနံ၊ အာကာသော ပက္ခိနံ ဂတိ။
ဝိဘဝေါ ဂတိ ဓမ္မာနံ၊ နိဗ္ဗာနံ အရဟတော ဂတီတိ။ ။

ဂန္ထလေးပါး။ ။အရကောက်၊ ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂။ ။ မဟာနိ—ပါ—၇၆၊ ၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၄၊ ၃၀၆။ ။၎င်းလေးပါးဖြစ်ပုံ၊ နေတ္တိ— ပါ—၉၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။ဂန္ထဂေါစ္ဆက၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၂၉၊ ဋ္ဌ—၄၀၈။ ။ ဂန္ထသုတ်၊မဟာ—သံ—ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ၎င်းလေးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ဂန္ဓမာဒနတောင်။ ။အပြည့်အစုံ ပြဆိုထားပုံ၊ (အသျှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ သီတင်း သုံးရာဌာန)၊ သုတ္တ—ပါ—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၉။ ။၎င်းတောင်မှာ တောင် ၇—လုံးကျော်တွင် ရှိကြောင်း၊ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၀။ ။၎င်း တောင်၌ ဂန္ဓ ၁၀—မျိုးရှိကြောင်း၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၅။

ဂန္ဓသဒ္ဒေါ ဆေဒနတ္ထော။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၂၅၊ ပါ—၂၃၉။

ဂန္ထောက္ကန္တိ မူလကာဒိဒုက္ခကို ပြဆိုခဏ်း။ ။(အမိ ဝမ်း၌ အောင်းရခြင်း၊ မွေးဖွားရခြင်းစသော ဒုက္ခများကို ပြဆိုခဏ်း) မဟာနိ–ပါ–၁၃၊ ဌ–၆၁။ ။ ပဋိသံ–ပါ–၃၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၃။ ။ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိပဉှ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၂၆၊ သုဝဏ္ဏသာမနှင့် မဏ္ဍဗျသတို့သားတို့ ကိုယ်ဝန်တည်ခဲ့ရပုံကို ရှင်းပြခဏ်း။

(၁)ဂမ္ဘီရ၊ ဂမ္ဘီရာဝဘာသ၊ (၂)ဥတ္တာန၊ ဥတ္တာနာဝဘာသ၊ (၃)ဂမ္ဘီရဥတ္တာနာဝဘာသ (၄)ဥတ္တာန ဂမ္ဘီရာဝဘာသ လေးချက်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့်စပ်၍ ပြဆိုထားသော ရေအိုင်ဥပမာ လေးချက်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၁၇၊ ဌ–၈၀။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၇၆၊ ပါ–၄၇။

(၁) နက်ယောင်နှင့် နက်သောရေအိုင်။
(၂) တိမ်ယောင်နှင့် တိမ်သောရေအိုင်။
(၃) နက်ယောင်နှင့် တိမ်သောရေအိုင်။
(၄) တိမ်ယောင်နှင့် နက်သောရေအိုင်၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှာ နံပါတ် ၁–ရေအိုင်နှင့် တူကြောင်း။

ဂမ္ဘီရ ၄–မျိုး။ ။(အတ္ထဂမ္ဘီရ၊ ဓမ္မဂမ္ဘီရ၊ ဒေသနာဂမ္ဘီရ၊ ပဋိဝေဓဂမ္ဘီရ) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့်စပ်၍ ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၁၉။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၆၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၇။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၂၀။ ။၂–ပါ–၄၇၊ ဌ–၈၃။ ။အဘိ–၁–ဌ–၂၃။ ။၂–ဌ–၁၈၇။ ။ပိဋကသုံးသွယ်နှင့်စပ်၍ ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၈။

ဂမိကဝတ္တကထာ။ ။ခရီးသွားကာနီး၌ ပြုအပ်သော ကျင့်ဝတ်များ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၀၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၈။ ။ဝိ–၄–ပါ–၃၇၈၊ ဌ–၁၁၈။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၂၃၃။ ။ဂမိကစိတ္တံနာမ ဒုပ္ပဋိဝိနောဒယံ ဟောတိ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၉၁။

ဂယာကဿပတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၂၇၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၄၊ ၅၅၊ တောဆီးသီးလှူရကျိုး၊ ရသေ့ညီနောင် သုံးဦးတွင် တဦးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ ။ အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၇၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၈၊ ဥရုဝေလကဿပမထေရ် ဝတ္ထု၌လည်း ယှဉ်တွဲလျက် ပါတတ်၏။

ဂရုဓမ္မာ ဝုစ္စန္တိ ပဥ္စသီလာနီဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။စရိယာ–ဌ–၃၉။ ။ဇာတက–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၃၁။

ဂရုဓမ်တရား ၈–ပါး။ ။အံ–၈–ပါ–၁၀၃၊ ဌ–၂၃၇။ ။ဝိ–၂–ပါ–၇၄၊ ၇၅၊ ဌ–၅၇၊ ၅၈။ ။ဝိ–၄–ပါ–၄၄၄၊ ဌ–၁၂၇၊ ဘိက္ခုနီတို့ကျင့်ဝတ်။

ဂဝမ္ပတိမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ငင်းထေရ်အလောင်း နွားကျောင်းသားဘဝတွင် ကုက္ကိုသားဖြင့် သံဃာတော်များ နားနေရန် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သော ကြောင့် နတ်သားဖြစ်ပြီး စံရာဖြစ်ခဲ့ဘူးသော သေရီသကဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ— ၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၁။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၄၀၃၊ ပါ—၂၈၁။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၉၊ ပန်း၊ ထီး၊ ပွတ်လုံး၊ မဏ္ဍပ်လှူရကျိုး။

ဂဋ္ဌုန်ငှက်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဂဋ္ဌုန်ငှက်မင်းတို့၏ ကိုယ်မှာ ယူဇနာ ၁၅၀—ရှိကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၃။ ။သဂါထာ—သံ— ဋ္ဌ—၂၉၄။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၈၂။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၇။ ။ သုပဏ္ဏသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၃၂၀၊ ဂဋ္ဌုန်လေးမျိုးနှင့် ဂဋ္ဌုန်ဖြစ် ခြင်းအကြောင်းများ၊ မှတ်သားဘွယ်အကျယ်။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၇၈၊ ၂၈၂၊ ပါ—၂၀၇။ ။ဂရုဋ္ဌပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၅၊ ပါ—ပ—အုပ်— ၄၅။ ။ပါ—၁၂၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၄။ ။လေပြင်းမုန်တိုင်းကို ကျရောက် စေနိုင်၏ဟု ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၇၃။ ။နဂါးကို ဖမ်းယူပုံ၊ ၃၇၆။

ဂါထာ ၄—မျိုး။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၀၅၊ (ပုစ္ဆိတဂါထာ၊ အပုစ္ဆိတဂါထာ၊ သာနု သန္ဓိကဂါထာ၊ အနနုသန္ဓိကဂါထာ)။ အနနုသန္ဓိကဂါထာ ဤမသို့ သာသနေ နတ္ထိ။

ဂါထာကို သီဆိုပြီးမှ လှူဒါန်းသောဆွမ်းဖြစ်သောကြောင့် အလှူမခံလိုဟု ဘုရားရှင် မိန့်ကြားတော်မူပုံ။ ။(ဝစီဝိညတ်ကြောင့် ရသောဆွမ်းကို မစား ဟူလို)။ သုတ္တ—ပါ—၂၉၂၊ ၃၄၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၆။ ။သဂါထာ—သံ— ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၅၊ သုန္ဒရိကသုတ်။ ။ကသိဘာရဒွါဇသုတ်၊ ပါ—၁၇၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၅။ ။ဂါထာဘိဂီတ ဘောဇနကထာပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၂၂၊ ရှင်းပြ ခဏ်း။

ဂိလာနူပမနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၅၉။ ။ဂိလာနသုတ်၊ အံ— ၃—ပါ—၁၁၈၊ ဋ္ဌ—၈၈၊ ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်၊ ဥဂ္ဃဋိတညူပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိပဉ္စိတညူပုဂ္ဂိုလ် ၃—မျိုးကို သူနာ ၃—မျိုးဖြင့် ဥပမာပေး ဟောထား၏။

ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြုစုလျှင် ဘုရားရှင်ချီးမွမ်းတော်မူပုံ။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၃၇။ ။သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၈၊ ပါ—၂၈၁။ ။ ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် အရေးပေးခြင်း၊ ပြုစုခြင်း ပြုတော်

မှုပုံ၊ အံ-၆-ပါ-၃၃၃။ ။မဓမ္မ — ဌ-ပ-အုပ်—၂၀၃။ ။ခန္ဓ—သံ-ပါ—၉၀၊ ဌ—၂၀၇။ ။ပါ—၁၀၂။ ။သဋ္ဌာ—သံ-ပါ—၂၇၂၊ ၂၇၈။ ။ ဂိလာန (ရဟန်းသာမဏေ)ကို မပြုစုလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ—၃-ပါ—၄၁၇၊ ဌ—၄၁၃။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၂၇။ ။ ဂိလာနနှင့် သီတင်းကြီးတို့ အပြန်အလှန်ဝတ်ပြုရပုံ၊ ခန္ဓ—သံ-ပါ—၉၀၊ ဌ—၂၀၇။

ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ပြုစုထိုက်သော ဂိလာန၊ မပြုစုထိုက်သော ဂိလာနကို ခွဲပြခဏ်း။ ။ပဌမဥပဋ္ဌာကသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၂၆၊ ဌ—၄၆၊ အင်္ဂါ ၅—ပါးစီ ဟောထား၏၊ ဝိ—၃—ပါ—၄၁၀၊ ဌ—၄၁၄။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၂၇၊ ၄၂၀။

ဂိလာနုပဋ္ဌာကအရာ ထားထိုက် မထားထိုက်သော အင်္ဂါများကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ (သူနာပြုအရာ) အင်္ဂါ ၅—ပါးစီ၊ အံ—၅—ပါ—၁၂၇၊ ဌ—၄၆။ ။ဝိ—၃—ပါ—၄၁၀၊ ဌ—၄၁၄။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၂၇၊ ၄၂၀။

ဂိဟိပဗ္ဗဇ္ဇိတသမာပဋိပတ္တိပဥ္စ။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၂၃၆၊ လ—ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ဂုဏ်သဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၀၊ ပါ—၁၁၉။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၂၂။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၆၁၊ ပါ—၃၀၃။ ။ ၄—နက်၊ စူဋနိ—ပါ—၂၆၂၊ ဌ—၁၂၀။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၃၃၄၊ ပါ—၂၃၁၊ ဂုဏ်သဒ္ဒေါ် ပဋလတ္ထေ ရာသတ္ထေ အာနိသံသတ္ထေ ဗန္ဓနတ္ထေ သမ္ပတ္တိအတ္ထေ ဒိဿတိ၊ ဗုဒ္ဓ—၌ ပါသော ဟောနက်။ အခြားအနက်များကို ညွှန်ပြရာ၌ ရှာဖွေကြည့်ရှုကြကုန်။

ဂုဟဋ္ဌကသုတ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၉၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၁၊ ဥတေနမင်းက အသျှင်ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒ္ဒါဇမထေရ်အပေါ် ခါချဉ်ထုပ်ဖြင့်တင်အံ့ပြုပုံနှင့် ကာမဂုဏ်၏အပြစ်၊ နေက္ခမ္မ၏အကျိုးကို ဟောထား၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၇၊ ဌ—၇၀၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ အပြစ်ကိုပြ၍ ၎င်းမှလွတ်ကြောင်းကိုလည်း ဟောထား၏။

ဂူထဘာဏီနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၃၂၊ ဌ—၁၆၀။ ။ဂူထဘာဏီသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၂၅၊ ဌ—၉၅။

(၁) ဂူထဘာဏီပုဂ္ဂိုလ်····မစင်နံ့ကဲ့သို့ အနံ့ရှိသော မုသာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်။

(၂) ပုပ္ဖဘာဏီပုဂ္ဂိုလ်····ပန်းမွှေးအနံ့ကဲ့သို့ မွှေးသော မုသာဝါဒမှ ရှောင်ကြဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်။

(၃) မဇ္ဈာဏိပုဂ္ဂိုလ်….ပျားရည် အနံ့ကဲ့သို့ အနံ့ရှိသော သုဘာသိတ (ဝါ) စကားချိုသာသော ပုဂ္ဂိုလ်။

ဂုဏ်ရှိသူကို ချီးမွမ်းရကျိုး။ ။ဂုဏ်ရှိသူကို အမှန်အတိုင်း ချီးမွမ်းခဲ့သောကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှ မွှေးကြိုင်လှပုံ၊ ပေတ—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၁၊ ၂၀၀။

ဂုဏ်ပေါ်ထင်ရှား ဘုရားမြင်တော်မူတတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၃။ ။ကောင်းမှုရှိသူ ဘုရားမြင်တော်မူကြောင်း အခဏ်း၌လည်း ပြခဲ့ပြီ။

ဂုဏ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဂုဏ်သတင်းက အပြန့်နှေး၍ အပြစ်သတင်းက အပြန့်မြန်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅။ ။ဂုဏ်သတင်း အမှန်တကယ်ရှိလျှင် ကွယ်ဝှက်၍မရကြောင်း၊ နတ်များကပင် အဆင့်ဆင့် ကြွေးကြော်ပေးရကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၆။ ။ဂုဏ်ကိုလိုချင်၊ ကမျေသည်အသှင်၊ အရှက်ကင်းလျှင် ရတတ်ကြောင်း၊ ထိုဂုဏ် ရမျိုး အဘိုးမတန်ကြောင်း စကား၊ ၂—ဋ္ဌ—၁၉၉၊ ပါ—၂၄၄၊ ဆဋ္ဌကာရ အိုးထိန်းသည်စိတ်ထား၊ ။ကိုယ်တွင်းဂုဏ်ရှိ မရှိကို ထိုင်တာ မြင်ရုံနှင့်ပင် ကောသလမင်းကြီး သိကြောင်း ဆိုထားပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၂၁။ ။ဂုဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မချီးမြှောက်လျှင် သာသနာတော် မကြီးပွားနိုင်ကြောင်း ဟောသော ဂေါပါလသုတ်—အံ။ ။အမှန်တကယ် ဂုဏ်ထူးရှိသူအား ရှိသည့်အလျောက် နေရာပေးခြင်းသည်ကား စိတ်ထား မြင့်မြတ်သူတို့၏ အလုပ်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုထားပုံ၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၉၇။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၂၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၅။ ။ဂုဏ်ရှိသူမှာ သွားလာရာစသည်၌ ယဉ်ကျေးသင့်ပုံ နမ္မနာယူစရာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၉။ ။ဂုဏ်ရှိသူကို ချီးမွမ်းရန် ဝန်လေးတတ်ကြကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၃၀၉။

ဂုဏ်တော်များပါဠိ။ ။(ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃာဂုဏ်တော်) ပဏ်—၁—ပါ—၄၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၆။ ။ပါ—၉၀။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၂၉၀။ ။သဠာ—သံ—ပါ—၄၆၄၊ ၄၆၅၊ ၄၉၂။ ။အံ—၃—ပါ—၂၀၀၊ ၂၀၉၊ ၂၂၃။ ။အံ—၄—ပါ—၃၄၂၊ ၃၄၃၊ ၃၆၇။ ။အံ—၅—ပါ—၁၀၆၊ ၁၀၇။ ။အံ—၆—ပါ—၂၅၂။ ။အံ—၉—ပါ—၂၀၆။ ။အံ—၁၁—ပါ—၅၃၁။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၉၃၊ ၁၀၄၊ ၁၀၅၊ ၁၂၀၊ ၁၄၃။ ။၂—ပါ—၀၀၊ ၁၇၅၊ ၁၇၆၊ ၁၀၀။ ။၃—ပါ—၃၊ ၄၊ ၁၉၀။ ။ဘုရားဂုဏ်တော် ၉—ပါးအဖွင့် အကျယ်၊ ဝိ—၁—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၀၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၆၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၃—

မှ ၁၆၆–အထိ။ ။အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ ဂုဏ်တော်ဖွင့်၊ ကေသိသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၂၇၊ ဋ္ဌ–၃၂၀။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၁၉၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၁။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၃၉။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၃၂၊ (ဂုဏ်တော် ၉–ပါးတွင် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အကျွရာခဏ်း၌ရှင်း, တရားဂုဏ်မတော် ခဏ်း၌ရှင်း, သံဃာဂုဏ်တော်ခဏ်း၌ရှင်း, ကြည့်ရှုပါလေ။)

ဂုတ္တိလစောင်းသမားဝတ္ထု။ ။ဝိမာန–ပါ–၃၉၊ ဋ္ဌ–၁၂၅၊ ၁၂၀။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၆၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၇၊ လူဘဝနှင့်ပင် နတ်ပြည်ရောက်သောအလောင်းတော်။ ။ဆရာကို ပြစ်မှား၍ ပျက်စီးရသော တပည့်မူသိလစောင်းသမား။

ဂေဓော ဝုတ္တတိ တဏှာ။ ။စူဠနိ–ပါ–၃၇။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၃၉။ ။ဂေဓောတိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စန္နေတံ ကာမဂုဏာနမဓိဝစနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၂၀။ ။အံ–၆–ပါ–၂၇၅။ ။ဂေဓဘူတောတိ လောဘော၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၇။

ဂေဟဿိတာတိ ပဉ္စကာမဂုဏနိဿိတာဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၊ ပါ–၁၇၄။ ။ဂေဟနိဿိတန္တိ ကိလေသနိဿိတံ၊ အံ–၄–ဋ္ဌ–၂၅၀။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၃၃၅၊ ပါ–၂၇၃။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၂၂၊ ပါ–၃၆၀။ ။ဂေဟဿိတ သောမနဿ ဒေါမနဿ ဥပေက္ခာခွဲပြပုံ၊ ပဏ်–၃–ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၆။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၄၂၉၊ ဋ္ဌ–၁၂၂၊ ၁၂၃၊ ၁၂၄။ ။နေတ္တိ–ပါ–၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၁၀။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၉၆၊ ဋ္ဌ–၄၀၉။ ။ရတနာသုံးပါးနှင့် စပ်သော ဂေဟဿိတ သောမနဿပင် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်၏အန္တရာယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၅၄။ ။ဂေဟဿိတသောမနဿကို ဖွင့်ပြပုံ၊ ၂–ဋ္ဌ–၃၁၆၊ ပါ–၂၂၁။ ။ဂေဟဿိတပေမေန ပန ဖုသနပစ္စယာ ဒုက္ကဋံ၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၆။

ဂေါစရ အဂေါစရကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ရဟန်းတို့ ကျက်စားသင့်သောအရာ၊ မကျက်စားသင့်သောအရာများကို ပြဆိုခဏ်း၊ သကုဏဂ္ဃိသုတ်၊ (ဗိလုံးငှက်ဥပမာ) မဟာ–သံ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၇၊ ၁၉။ ။အဘိ–၂–ပါ–၂၅၄၊ ၂၅၅၊ ဋ္ဌ–၃၁၉၊ ၃၂၅၊ ၃၂၇။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–၃၉၀။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၅၀၆။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၆၄၊ ဋ္ဌ–၄၁။ ။သကုဏဂ္ဃိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၃။ ။

ကျက်စားသင့်ရာ၌သာ ကျက်စားက မာရ်သုံးမျိုး (ဒေဝပုတ္တမာရ်၊ မစ္စုမာရ်၊ ကိလေသမာရ်)တို့ နှောင့်ယှက်မှုမပေးနိုင်ကြောင်း၊ဒီဃ—၃—ပါ—၄၀ ဋ္ဌ—၃၀။

ဂေါစရ ၃—မျိုး။ ။(ဥပနိဿယဂေါစရ၊ အာရက္ခဂေါစရ၊ ဥပနိဗန္ဓဂေါစရ) ဥဒါန—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၄။ ။ဣတိ—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၃။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၅၊ ရဟန်းတို့ ကျက်စားရာ ၃—မျိုးဟူလို။

ဂေါစရနာနတ္တဉာဏနိဒ္ဒေသ။ ။မာတိကာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁။ ။နိဒ္ဒေသ—ပါ—၇၅၊ ဋ္ဌ—၂၆၄၊ ကထံ ဗဟိဒ္ဓါ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ ဂေါစရနာနတ္တေ ဉာဏံ၊ ကထံ ဗဟိဒ္ဓါ ဓမ္မေ ဝဝတ္ထေတိ၊ ရူပေ ဗဟိဒ္ဓါ ဝဝတ္ထေတိ၊(ပ) ဓမ္မေ ဗဟိဒ္ဓါ ဝဝတ္ထေတိ။

ဂေါတမ ဗုဒ္ဓဝံသ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၁၉—မှ ၂၃၀—အထိ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၆—မှ ၇၉—အထိ။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၇၆၊ ၇၇၊ ၉၄၊ ၁၁၂၊ ၁၁၃၊ အကျဉ်း။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၃။ ။ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၆။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၁။ ။ဂေါတမဗုဒ္ဓအပဒါနဝဏ္ဏနာ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၅—မှ ၁၄၂—အထိ။ ။လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်ရကြောင်း၊ စရိယာ—ပါ—၃၀၅။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၄၄၊ ၂၄၆။ ။ဂေါတမဘုရား အလောင်းတော်မှာ ၂၄—ဆူသော ဘုရားရှင်တို့အထံ၌တော်၌သာ ဗျာဒိတ်ရခဲ့ကြောင်း၊ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၁၀။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၇၆။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၁၁၆။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၁။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—ဝ၃၊ ၃၁၅။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၄၄၊ ၅၆၊ ၇၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၃၊ ဤ၌ ၂၃—ဆူဟူ၍ ဆိုထားပြန်၏။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၅။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၀၅၊ ဋ္ဌ—၇၊ ၇၂၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှစ၍ ကပိလဝတ်ပြည် ကြွတော်မူပုံအထိ ပြဆိုခဏ်း။ ။အကျယ်ပြ၊ ပါ—၃၇၉၊ ဋ္ဌ—၃၁၅။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၄၊ ၁၄။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၅၇၊ အကျဉ်းပြ။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၃၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၉။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂-မှ ၁၁၀—အထိ။ ။ပဋိသန္ဓေနေခဏ်း၊ ဋ္ဌ—၆၁။ ။ဖွားမြင်တော်မူခဏ်း၊ ၆၄။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၃။ ။ဗျာဒိတ်တော်ပေးခဏ်း၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၊ ၅၃။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၅၆—မှ ၇၁—အထိ။ ။တောထွက်သည်မှစ၍ တရားဟောရန် တောင်းပန်သည်အထိ၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၆။ ။ဘုရားလောင်းဘဝက ခံစားခဲ့ရပုံ၊ လေးအတတ်ပြပုံ၊ အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၂၄၊ ပါ—၁၄၃။ ။ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ တောထွက်ခြင်း၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်ကို ဟောခြင်း၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတော်မူခြင်း၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူခြင်း၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူခြင်း၊

ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခြင်း၊ တပို့တွဲ လပြည့်နေ့၌ သာဝကသန္နိပါတ သဘင်ကျင်းပတော်မူခြင်း၊ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့တွင် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်တော်မူခြင်း၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၃၁၊ ၃၅၁။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၄။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၆။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၃၅၀။ ။ဝါဲတော် ၄၅—ဝါ ရတော်မူကြောင်း၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၆၅။ ။၂—ဋ္ဌ—၁၇၃၊ ၁၇၅။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၉။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၃၅၀။ ။ဂေါတမဘုရားလောင်း တဦးတည်းသာလျှင် ဒုက္ကရစရိယာကို ကျင့်ရကြောင်း ရှင်းပြသော ဒုက္ကရကာရိကပဥှ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၇၅။ ။တဏှင်္ကရာ၊ မေဓင်္ကရာ၊ သရဏင်္ကရာ၊ ဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင်လေးဆူတို့သည် လေးသင်္ချေ ကမ္ဘာတသိန်း ကာလမှ အထက်ကာလတွင် ပွင့်တော်မူကြကြောင်း၊ အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၇၆။ ။ဒေဝိလရသေ့ ဦးခေါင်းပေါ် ဘုရားလောင်းသူငယ် ရပ်တည်ကြောင်း၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၇၊ ပါ—၃၀၇။

ဂေါတြဘူဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၆၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၃၊ ၎င်းဉာဏ်ကိုရသော အကျိုးပြဂါထာများ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၁၂။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၇၅၊ ၂၇၆။ ။၄—ပါ—၁၁၅၊ ဋ္ဌ—၃၅။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၂။

ဂေါမိကမထေရ်ဝတ္ထု။ ။၎င်းမထေရ်၏ ဝိညာဉ်ကို (ပရိနိဗ္ဗာန် စံစဉ်တွင်) မာရ်နတ်ကြီးရှာဖွေပုံ၊ဂေါမိကသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—၁၆၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၂။ ။ထေရ—ပါ—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၅၊ ဆွမ်းလှူရကျိုး။

ဂေါပါလကသုတ် (မဟာ)။ ။ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၉၊ နွားကျောင်းသား မလုပ်ထိုက်သော လုပ်ထိုက်သော အင်္ဂါ ၁၁—ပါးစီ ဥပမာနှင့် သာသနာတော်၌ မကြီးပွားစေနိုင်၊ ကြီးပွားစေနိုင်သော အင်္ဂါ ၁၁—ပါးစီ ဟောထား၏။ ။ဂေါပါလသုတ်၊ အံ—၁၁—ပါ—၃၄၆၊ ၃၄၉၊ ဋ္ဌ—၃၄၀၊ ၃၅၂။ ။စူဠဂေါပါလကသုတ်၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၇၊ မြစ်ကိုကူးရာ၌ မလိမ္မာသော လိမ္မာသော နွားကျောင်းသား ဥပမာပေး၍ သံသရာမြစ်ကို မကူးနိုင်၊ ကူးနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထား၏၊ ပါ—၌ ဂါထာများ ပါ၏။

ဂျပ်ပိတ်၍ (ရှေ့နောက်အင်္ဂါ ၂—ခုကို) ဖုံးထားသည်ကိုပင်(ဝါ) ဂျပ်ပိတ်ဝတ်ထားသည်ကိုပင် ပညာမဲ့သူတို့ ရဟန္တာဟုထင်မှတ် ကိုးကွယ်နေကြပုံ။ ။ပဌမ

တွင် ရေမှော်တို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်၍နေသော် ပျဉ်ဂျပ်ပိတ်ထားသော ဗာဟိယဒါရုစီရိယထေရ်အလောင်း၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၁၀၊ ၂၁၉။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၇၁။ ။ မဇ္ဈ—ပ—အုပ်—၄၀၉။ ။၎င်းပြင် အဝတ်မဝတ်သည်ကိုပင် ပညာမဲ့တို့က အထင်ကြီးနေတတ်ကြသေးကြောင်း၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၀။ ။ ဇာတက—ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၇၀။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။၃—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၄။ ။ထို့ပြင် ဝိသာခါဝတ္ထု၊ စူဠသုဘဒ္ဒါ သေဋ္ဌေးသမီး ဝတ္ထုတို့၌လည်း ရှိသေး၏။

ဂိုဏ်းဂဏ၌ နေရခြင်းအပြစ်များ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—၅၂။ ။ ထေရ—ပါ—၃၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၅၀၊ ဂါထာများ။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၁၉၊ ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၇၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၁၊ ၉၃၊ ၉၄။ ။(အပေါင်းအသင်းနှင့် နေရခြင်းအပြစ်ပြ အခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ဂုံးတိုက်တတ်သူတို့ ခံရသောအပြစ်။ ။ဂုံးတိုက်ခဲ့မှုကြောင့် အဝီစိငရဲ၌ ခံရသော ရဟန်း၊ ၎င်းမှတဖန် လူ့ကိုယ် ဝက်ခေါင်း ပါးစပ်မှ အမြီးပေါက် လောက်ထွက်သည့် ပြိတ္တာဖြစ်ရကြောင်း၊ သူကရပေတဝတ္ထု၊ မဇ္ဈ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၀။ ။ပုတိမုခ ပေတဝတ္ထု၊ ပေတ—ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၁။ ။ကိုယ့်ကျောသား ကိုယ်ပြန်စားရသောပြိတ္တာ၊ ပါ—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၉၄။ ။အပ်ပုံ့တို့ဖြင့် ထိုးဆွခံနေရသောပြိတ္တာ၊ ဒုတိယသူစိလောမသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၄၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၂။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၄၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၉။ ။၎င်းတို့ခံရသောငရဲ (အမြွက်မျှပြ) ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၄၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၇၇၊ ၂၉၄။

မဏ္ဍိမနိကာယပါဠိအဌကထာ

ဂဂ္ဂရာယ ပေါက္ခရဏီယာ တီရေ ပုဒ်အဖွင့်။ ။၂—ပါ—၁—ဌ—၁။

ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်။ ။၃—ပါ—၅၂၊ ဌ—၄၆၊ ရဟန်းတို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်စေရန် အစဉ်အတိုင်း ကျင့်ရသောတရားများကို ဟောထား၏။

ဂဒေါတိ ဟိ ဝိသဿ နာမံ။ ။၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၊ ပါ—၁၀၆။

ဂန္ဓသဒ္ဒါသည် အမိဝမ်း၊ ထိုအမိဝမ်း၌ ဖြစ်သော သတ္တဝါ၊ ဤ ၂—နက်ကို ဟောကြောင်း၊ ဌ—၂၁၀၊ ပါ—၃၃၂။

ဂဟပတိဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၂၁၃၊ ဌ—၁၆၂၊ စကြာဝတေးမင်းကြီး၏ သေဌေးရတနာ။ ။(စကြာမင်းကို ပြသောအခဏ်းတိုင်း၌နှံရှိ၏)။

ဂါဟ ဂါဟကာဒိဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၅၂၊ ပါ—၁၉၉၊ ရဟန်း ၂—မျိုး၊ လူ ၂—မျိုး ခွဲပြပုံ၊ ရဟန်းခဏ်း၌ အကျယ်ပြလတ္တံ့။

ဂိဉ္ဇကူဋ ပဗ္ဗတေပုဒ်အဖွင့်။ ။၁—ပါ—၁၃၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၀။

ဂိဉ္ဇကာဝသထေပုဒ်အဖွင့်။ ။အုတ်ကျောင်းတော်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာပုံ ပြဆိုခဏ်း၊ ၁—ပါ—၂၆၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၀။

ဂိရိတိ ပဗ္ဗတော။ ။၂—ဌ—၂၉၃၊ ပါ—၃၉၅။

ဂိဟိ (လူ) ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမှ ကင်းပြတ်စေရန်အကြောင်း ၀—ပါး။ ။၂—ပါ—၂၃၊ ဌ—၂၇။

ဂေါဝစ္စတိ ပထဝီ။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၃။ ။ကုဒ္ဒါလပုဒ်အဖွင့်၌လည်းရှိ၏။ ။ဂေါတိ ဟိ ပထဝီယာ နာမံ၊ ပဏ်—၂—ဌ—၂၉၇၊ ပါ—၄၀၉။

ဂေါပက မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်။ ။၃—ပါ—၅၀၊ ဌ—၄၇၊ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ရဟန်းတို့ အချင်းချင်း ညီညွတ်ကြခြင်း၊အချက် ၁၀—ချက်ကို အမှီပြု၍ နေကြခြင်းကို အသျှင်အာနန္ဒာ ဟောထား၏။

ဂေါလိယာနိသုတ်။ ။၂—ပါ—၁၃၃၊ ဌ—၁၂၇၊ ရဟန်းတို့လိုက်နာရန် အချက် ၁၀—ချက်ကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထား၏။

ဂေါသိင်္ဂသုတ် (စူဠ)။ ။ဝ—ပါ—၂၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၀၊ ညီညွတ်စွာနေသည်ကို ချီးမွမ်းထားတော်မူ၏။ ။မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်၊ ပါ—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—၁၄၇၊ မထေရ် ၆—ပါးတို့ ကိုယ်အားသန်ရာကို အသီးအသီး ချီးကျူးဟောထား၏၊

ဂိုဏ်းအသင်းဖွဲ့၍ နေတတ်သော သဘောမှာ သတ္တဝါတိုင်းတွင် ရှိတတ်ကြ ကြောင်း၊ ၃—ပါ—၁၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၁၁။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဂဂ္ဂရာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၉၆၊ ဋ္ဌ—၂၆၀၊ ဝင်္ဂီသထေရ်က ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးသော ဂါထာ။

ဂင်္ဂါသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၉၁၊ ဋ္ဌ—၁၄၇၊ ဂင်္ဂါမြစ်နှင့် မဟာသမုဒ္ဒရာထဲရှိ သဲလုံးများကို မရေတွက်နိုင်သကဲ့သို့ လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာလည်း မရေတွက်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဂင်္ဂါပေယျာလဝဂ္ဂ။ ။မဟာ—ပါ—၃၀၊ မဂ္ဂင် ၈—ပါးပွားလျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း။ ။ဂင်္ဂါနဒီအာဒိသုတ္တ၊ ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၂၊ ဗောဇ္ဈင်ကို အားထုတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွတ်ကြောင်း။ ။ပါ—၁၆၆၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဂဒ္ဒုလဗဒ္ဓသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၀၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ အတ္တဟု စွဲလမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား တောက်ဆွဲထားသော ခွေးနှင့်တူ၏ဟု ဥပမာပေး၍ ဟောထား၏။ ။ဒု—သုတ်၊ ပါ—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၉၉၊ စိတ်စင်ကြယ်လျှင် သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ကြောင်း ဟောသော ဂါထာ။

ဂန္ဓဗ္ဗကာယသံယုတ္တ။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၁၀၊ ဋ္ဌ—၃၂၁၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ် အမျိုးမျိုးနှင့် ၎င်းနတ်များ၏ အကြောင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ (သစ်ပင်၌ နေကြ၏)။

ဂန္ဓဗ္ဗာတိ မူလခန္ဓာဒိသု အဓိဝတ္ထဒေဝတာဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဒီသ—၂—ဋ္ဌ—၈၈၊ ပါ—၄၀။

ဂန္ဓတ္ထေနကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၂၇၂၊ ပဒုမ္မာကြာနံ့ နမ်းရှူသည်ကို ခိုးသည်ဟု နတ်သားက ရဟန်းကို စွပ်စွဲပြီး ပြန်ရှင်းပြပုံ။

ဂမနာဒိဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၇၈၊ဋ္ဌ—၁၁၇၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ အယူဝါဒ အမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။

ဂဝမ္ပတိသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၈၂၊ ဋ္ဌ—၃၃၀၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်လျှင် ကျန်သစ္စာ သုံးပါးကိုလည်း မြင်ကြောင်း။

ဂဟဋ္ဌဝန္ဒနာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၃၅၊ ဋ္ဌ—၃၂၂၊ ကျင့်ဝတ် လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော လူကို သိကြားမင်းက ရှိခိုးကြောင်း မာတလိနတ်သားအား ပြောပြသော ဂါထာ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

ဂါမဏိသံယုတ္တ။ ။သဠာ—ပါ—၄၉၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၀၊ သဘင်သည်တို့ ပဟာသငရဲ ကျတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဂါရဝသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၈၆၊ အလေးပြုရန်ဆရာကို ဘုရားရှင် ရှာဖွေရာ မတွေ့သောကြောင့် တရားတော်ကိုသာ အလေးပြုရကြောင်း ဟောထား၏၊ သဒ္ဓမ္မော ဂရုကာတဗ္ဗော စသော ဂါထာ။

ဂိဇ္ဈကာဝသထသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၆၇၊ ဋ္ဌ—၁၂၈၊ ဤသုတ်၌ သတ္တဝါတို့၏ အလိုဆန္ဒကို ဓာတ်ဟု ဟောထား၏၊ ထိုဓာတ်ကို အယုတ်, အလပ်, အမြတ်, ခွဲပြထား၏။

ဂိဉ္ဇကာဝသထသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၁၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၁၊ အရိယာသာဝကတို့မှာ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃ အနုဿတိ သုံးပါး၊ အရိယကန္တ သီလ (ငါးပါး သီလ) ဤ လေးပါး မြဲကြကြောင်း ဟောထား၏၊ (ပ—ဒု—တ—သုတ်)။

ဂိလာနသုတ် (ပ—ဒု)။ ။သဠာ—ပါ—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၊ သီလ၌ ကုက္ကုစ္စ ဝိပ္ပဋိသာရ မဖြစ်ရန်နှင့် စက္ခုစသည်၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ဟော်ထား၏။ ။မဟာ—ပါ—၁၃၂၊ ဋ္ဌ—၂၃၅၊ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်မစံမီ ၁၀—လ အလိုတွင် သွေးဝမ်းသွန်သော ဝေဒနာကို သည်းခံတော်မူပုံ။ ။ပါ—၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၈၅၊ ကဿပ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်၊ မောဂ္ဂလ္လာန ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်၊ ဗုဒ္ဓ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်၊ မကျန်းမာစဉ်အခါ အသီးအသီး နာယူတော်မူကြပုံ။ ။ပါ—၃၅၇၊ ဋ္ဌ—၃၂၂၊ သောတာပန်တို့ သေကာနီး၌ မိဘစသည် နတ်ပြည် ပြဟ္မာပြည်စသည်

ကို မငဲ့ဘဲ အရဟတ္တဖိုလ်၌သာ ငဲ့ရန် ဟောထား၏၊ ထို့ပြင် မဂ်ဖိုလ်ကိုသိရာ၌ လူနှင့် ရဟန်းတို့ ထူးခြားမှုမရှိကြောင်း ဟောထား၏။ ။သဠာ–ပါ–၂၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၆၊ အာယတန ၁၂–ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး ထင်မြင်အောင် မေးတော်မူပုံ။

ဂိလာနဒသာနသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၄၉၁၊ ဋ္ဌ–၁၃၉၊ နတ်များက စိတ္တသူကြွယ်ကို စကြဝတေးမင်း ဖြစ်စေလို၍ လာတောင်းပန်ကြရာ အနိစ္စ လက္ခဏာကို ဟောပြပုံ။

ဂူထခါဒကသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၃၊ ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် ရဟန်းသံဃာတို့ကို ပင့်၍ စားကျင်းများတွင် မစင်များ ထည့်၍ အလိုရှိတိုင်းစားကြ ဟု ဆိုခဲ့သော ပုဏ္ဏားပျက်၊ မစင်စားပြိတ္တာဖြစ်နေရပုံ။

ဂေလညသုတ် (ပ–ဒု)။ ။သဠာ–ပါ–၄၁၂၊ ဋ္ဌ–၁၁၀၊ ဝေဒနာနုပဿနာကို အားထုတ်ရပုံ အကျယ်ဟောထား၏၊ ဤ၌ အနိစ္စလက္ခဏာတင်ပုံ မှတ်သားဘွယ်။

ဂေါဒတ္တသုတ်။ ။ပါ–၄၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၃၆၊ အပ္ပမာဏ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အာကိဉ္စညာ စေတောဝိမုတ္တိ ၂–ပါး၊ သုညတစေတောဝိမုတ္တိ၊ အနိမိတ္တစေတောဝိမုတ္တိ ၂–ပါး၊ ထူး မထူး စိတ္တသူကြွယ်က မေး၍ ဖြေပြထားပုံ။

ဂေါဓသက္ကသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၂၄၊ ဋ္ဌ–၃၁၇၊ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၊ ၅–ပါး သီလလုံခြုံမှုကြောင့် သောတာပန်တို့ အပါယ်လေးပါး မလားကြရကြောင်း ဟောထား၏။

ဂေါမယပိဏ္ဍသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–၂၉၇၊ မဟာသုဒဿနစကြဝတေးမင်းအကြောင်း၊ အဆုံးတွင် ဗေ အနိစ္စာ ခေါ ဘိက္ခု သခ်ါရာ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဂဠ္ဌသိတိ ဂမိဿသိ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၁–ဋ္ဌ–၂၄၂၊ ပါ–၁၂၂။

ဂဏ္ဍသုတ်။ ။၉–ပါ–၁၉၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၆၊ ခန္ဓာကိုယ်မှ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရာ ယိုစီးထွက်ပုံ ဟောထားၡ။

ဂဒြဘသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၄၊ သိက္ခာသုံးပါး၌ တိဗ္ဗဆန္ဒဖြစ်ရန် ဟောထား၏။

ဂန္ဓဇာတသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၅၊ သီလအနံ့သည် လေအောက် လေထက် မွှေးကြိုင်လှကြောင်းဂါထာ။

ဂယာသီသသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၂၄၃၊ ဘုရားလောင်းဘဝက အဘိညာဉ်များ ဉာဏ်တော်များဖြစ်ပုံ ဟောထား၏။

ဂဝေသီသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၀၉၊ ဋ္ဌ–၆၃၊ ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် ဂဝေသီဥပါသကာသည် သူ၏ နောက်လိုက်လူ ၅–ရာထက် မြင့်ရာ မြင့်ရာကို တိုးတက်ပြုလုပ်ရာ နောက်ဆုံးတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ၊ သူ၏ နောက်လိုက်လူ များလည်း ရဟန္တာဖြစ်ကြ၏။

ဂါဝီဥပမာသုတ်။ ။၉–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၇၇၊ ၈၂–ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ဂိရိမာနန္ဒသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၄၂၊ ၂–၃၁၇၊ အနိစ္စသညာ ၁၀–မျိုး ပွားများ လေ့လာနည်းကို ဟောထား၏။

ဂိဟိသာမိစိသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၂၊ လူတို့ကျင့်ဝတ်လေးပါး၊ ရဟန်း သံဃာအား ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် လုပ်ကျွေးရကျိုး ဂါထာများ။

ဂိဟိသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၈၆၊ ဋ္ဌ–၆၃၊ ကံ ၅–ပါးလုံခြုံ၍ ရတနာသုံးပါး ကိုးကွယ်မှုသည် စိတ်ကို စင်ကြယ်စေကြောင်း၊ ဂါထာများမှတ်သားဘွယ်။

ဂီတဿရသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၁၉၊ ဋ္ဌ–၇၀၊ တရားဟောရာ၌ အသံဆွဲငင်ခြင်း အပြစ် ၅–ပါး။

ဂေါတမက စေတီယသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၃၆၊ ဘုရားရှင်တရားဟော ကို မာနကြီး ပြာဟ္မဏလိုမျိုးရဟန်းတို့အား ရှင်းပြခဏ်း။

ဂဏ္ဍိဘေဒကစောရဝတ္ထု၊ (ဓမ္မပဒ)။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၉၊ ဗ႑လအစစ်ကို ခွဲခြားဟောထားပုံဂါထာ၊ (တရားနာစဉ် ငွေ ငါးပဲ ခိုးလာသူ)။

ဂရဟဒိန္နဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—၂၇၅၊ ဘုရားရှင် တပည့် ဒကာတဦးနှင့် နိဂဏ္ဌတပည့် ဒကာတဦးတို့ အပြန်အလှန် ညစ်ပတ်ကြပုံ၊ နောက် နိဂဏ္ဌ၏ ဒကာမှာ သောတာပန် တည်သွား၏။

ဂေါဃာတက ပုတ္တဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၃၊ နွားလျှာကို လှီးပြီး ချက်စားရာ ထမင်းစားစဉ်ပင် လျှာပြတ်ကျသေ၍ အဝီစိငရဲရောက်ရပုံ၊ ၎င်း၏သား မူကား အနာဂါမ် တည်သွား၏။

ဥဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဂဏိကာသုတ်။ ။ပါ—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၀၊ ပြည့်တန်ဆာမ တယောက်ကြောင့် နှစ်သင်းစလုံး သေကြေပျက်စီးကြပုံ၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂ အယုတ်တရား ၂—ပါး၏ အပြစ်ကို ဟောထား၏။

ဂန္ဓာရုံ ၁၀—မျိုး။ ။ဋ္ဌ—၂၇၂၊ မူလဂန္ဓ၊ သာရ၊ ဖေဂ္ဂု၊ တစ၊ ပပဋိကာ၊ ခန္ဓ၊ ရသ၊ ပုပ္ဖ၊ ဖလ၊ ပတ္တဂန္ဓ။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၅—၌လည်း နည်းတူ။

ဂဗ္ဘိနီသုတ်။ ။ပါ—၉၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၃ ကိုယ်ဝန်ကို ဖွားလွယ်အောင် လင်ကို ဆီအရှာခိုင်းရာ ဆီကို အဝသောက်လိုက်သောကြောင့် မထွေးနိုင် မအန်နိုင်ဖြစ်သည်ကိုမြင်၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။

ဂေါပါလကသုတ်။ ။ပါ—၁၂၂၊ ဋ္ဌ—၂၁၀၊ သောတာပန်နွားကျောင်းသားကို ချောင်းသတ်သည်ဟု ကြား၍ ရန်လိုက ရန်ပိုတတ်ကြောင်း ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။

ဝိမာန၊ ပေတဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဂေါပါလ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၉၊ မုံလှူရကျိုး။

ဂဏပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၁၄၊ ဋ္ဌ—၂၅၂၊ ဒါနစသည် မပြုခဲ့ခြင်းကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ကြရသော အဖွဲ့။

ဂူထခါဒကပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၉၊ ရ—ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ဂူထခါဒကပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၅၂။

ဂေါဏပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၃၂၊ ဋ္ဌ—၃၆၊ ဘခင် သောကဖြစ်နေသည်ကို သားဖြစ်သူက နွားသေကို မြက်ကျွေးပြ၍ သောကကို ငြိမ်းစေပုံ။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဂင်္ဂါတီရိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၅၊ သံဃာတော်အားသောက်ရေလှူရကျိုး၊ အရဟတ္တဖိုလ်မရလျှင် စကားမပြောဟု ဓိဋ္ဌာန်ကျင့်ပုံ။

ဂဟွရတီရိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—၁၁၃၊ တရားသံဟူ၍ သိရုံမျှဖြင့် တရားနာရသောအကျိုး။

ဂိနိတိ အဂ္ဂိဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၂။

ဂိရိမာနန္ဒတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၇၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၃၊ ပန်းလှူရ၊ ရှိခိုးရ၊ ဗုဒ္ဓထောမနသာအကျိုး။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၄၊ သောကငြိမ်းစေနည်း ပါ၏။

ဂေါတမတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၄၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၄၊ ဒူးရင်းသီးလှူရကျိုး။ ။ပါ—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—၄၀၀၊ သိခီဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ၌ ထင်းပုံကို စကားပန်း ဂ—ပွင့်ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။ ။ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၇၊ ၎င်းထေရ်က ရဟန်းတို့ကျင့်ဝတ်ကို ဟောထား၏၊ (၃—ပါး)။

ဂေါဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၃၁၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၄၊ ၎င်းထေရ်အလောင်းက နွားကို ညှဥ်းဆဲရာ နွားက ပြန်ညှဥ်းဆဲနိုင်ရန် ဆုတောင်းသံကို ကြား၍ သံဝေဂရပြီး ရဟန်းပြု ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ။

ဂေါသာလတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၇၊ ပွံ့သုကူသက်နှုန်းကို ပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။

ဂန္ဓဂေါပန်းဝတ်ဆံ ကို လှူရကျိုး။ ။ဋ္ဌ–၁၇၉။

ဂုတ္တာသထေရီဂါထာ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၉၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၃၊ (စိတ်ကလျှည့်စား၊ ပြေးသွားသံသရာ) သံယောဇဉ်ကိုပယ်ရန် ဟောထား၏။

အပဒါန ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဂဂ်ါလေးမျိုး။ ။(အာဝဋ္ဋဂင်္ဂါ၊ ဗဟာလအင်္ဂါ၊ ဥမင်္ဂင်္ဂါ၊ အာကာသဂင်္ဂါ၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၃။

ကဏ္ဏိကာပူပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၄၊ ပန်းလှူရကျိုး။

ဂတသညကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–၁၀၆၊ ပန်းလှူရကျိုး၊ ရဟန်းတရား အားထုတ်ခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ–၂၀၉၊ ဘုရားရှင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ကြွသွားရာ၌ ကြည်ညိုရကျိုး၊ (၂–ပါး)။

ဂန္ဓမာလိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၁၇၊ နံ့သာစေတီပြု၍ ပူဇော်ရကျိုး။

ဂန္ဓဓူပိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ–၃၀၅၊ နံ့သာအခိုးကို လှူရကျိုး။

ဂန္ဓမုဋ္ဌိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ–၃၃၀၊ နံ့သာခဲလှူရကျိုး။

ဂန္ဓပူဇကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၃၇၊ ၎င်း။

ဂန္ဓောဒကိ ယက္ခေတ္တရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၀၊ ဗောဓိပင်ကို နံ့သာရေဖြင့် လောင်းလှူရကျိုး။ ။ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၃၉၊ ဘုရားရှင်အား နံ့သာရေဖြင့် လောင်းလှူရကျိုး။

ဂိရိပုန္နာဂိယထေ္တရ အပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၅၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၉၊ တောင်ပုန်းညက်ပန်း လှူရကျိုး။

ဂိရိနေလ ပူဇကထေ္တရ အပဒါန်။ ။ပါ—၁၀၅။

ဂူလိုဏ်နှင့် ပန်းအခင်းလှူရကျိုး၊ (သောပါကထေရ်အလောင်း) ပါ—ပ—အုပ်—၇၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇။ ။ဂူလိုဏ်ကို ပြုပြင်ခဲ့ရကျိုး၊ ပါ—၂၀၇။ ။ ဂူလိုဏ်စင်္ကြန်အခင်းလှူရကျိုး၊ ပါ—၃၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၉၉။

ဂေါသီသနိက္ခေပ ကထေ္တရ အပဒါန်။ ။ပါ—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၅၊ နွားခေါင်းရိုးဖြင့် တံတားခင်း လှူခဲ့ရကျိုး။

ဇာတက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဂဂ်မာလဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၂၂၊ ညဝက် ဥပုသ် စောင့်ခဲ့ရကျိုးကို ခံစားရသော ဥဒယမင်း။ ။အစုမာသကမင်းအကြောင်း လည်း ပါ၏။

ဂင်္ဂေယျဇာတက။ ။ပါ—၅၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၀၊ ရုပ်အဆင်းပြိုင်ကြသော ရဟန်းငယ် ၂—ပါးကို အကြောင်းပြုဟောထား၏။

ဂဇကုမ္ဘဇာတက။ ။ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ-တ-အုပ်—၁၂၀၊ (ဋ္ဌ—၌ ရာဇကုမ္ဘဟု ရှိ၏)။ တနေ့တနေ့တွင် လက်တသစ် နှစ်သစ်သာသွားသော လူပျင်း။

ဂန္ဓတိန္ဒုကဇာတက။ ။ပါ—၃၉၇၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၀၃၊ မင်း တရားမစောင့်၍ မင်းမှုထမ်းတို့ အကုန်တရားပျက်၊ လူထုကို နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် လူထုက မင်းကို ကျိန်ဆဲကြပုံ။

ဂန္ဓာရဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၄၃၊ ဆားပစ္စည်း သိုမှီးသည်ကိုပင် ကဲ့ရဲ့ခံရပုံ ပြန်ဟောထား၏။

ဂရဟိတဇာတက။ ။ပါ—၅၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၇၊ လူတို့ ဉ်္ဇလမ်းမှု အားကြီးသည်ကို မျောက်တို့က ကဲ့ရဲ့ပုံ။

ဂရုဓမ္မဇာတက။ ။ပါ—၈၁၊ ဋ္ဌ—၃၃၀၊ (ဋ္ဌ—၌ ကုရုဓမ္မဟု ရှိ၏) ၅—ပါး သီလကို လုံခြုံအောင်စောင့်ထိန်းကြသူများ။

ဂဟပတိဇာတက။ ။ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၃၊ အချို့မိန်းမတို့မှာ လင်ငယ်နေပြီး ပရိယာယ်ဆောင်တတ်ကြပုံ။

ဂဋ္ဌုန်မင်းနှင့် ဖောက်ပြန်သော ကာကဝတီမိဖုရား၊ ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၈၃။ ။သုယောနန္ဒီမိဖုရား၊ ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။

ဂဋ္ဌုန်တို့တန်ခိုးမှာ လေတိုက်စေနိုင်၊ မှောင်ကျစေနိုင်၏ဟု ဆိုထားပုံ။ ။ ဋ္ဌ—၁၇၃။

ဂဋ္ဌုန်တို့ နဂါးကိုဖမ်းယူရာ၌ ဂဋ္ဌုန်တို့ အသေများကြခြင်း အကြောင်းကို နဂါးမင်းက ဒုဿီလ အစေလကအား ပြောကြားမိပုံ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၇၉။ ။ဂဋ္ဌုန်တို့မှာ သမုဒ္ဒရာရေကို အတောင်ဖြင့် ခွဲနိုင်ပုံ၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၂။

ဂါမဏိဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၃၊ ပညာရှိစကားကို နားထောင်၍ မင်းဖြစ်ရသူ အငယ်ဆုံး ဂါမဏိမင်းသား။

ဂါမဏိစန္ဒဇာတက။ ။ပါ—၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၀၊ ပညာပါရမီကို ချီးကျူးခဏ်း၊ တရားခံဂါမဏိအား တရားဆုံးဖြတ်ခဏ်း၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ဂိဇ္ဈဇာတက။ ။ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—၄၅၊ ကျေးဇူးဆပ်ကြသော လင်းတငှက်များ။ ။ ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၅၉၊ ပညာရှိစကား နားမထောင်၍ ပျက်စီးရသော လင်းတငှက်မင်း။

ဂိရိဒတ္တဇာတက။ ။ပါ—၄၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၉၊ အတုမြင်၍ အတတ်သင်တတ်ကြောင်း နမူနာ။

ဂုဏဇာတက။ ။ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ မျက်နှာမလိုက်တတ်ကြောင်း၊ ကျေးဇူးရှိသူကို ရှိသည့်အလျောက် ချီးမြှောက်တတ်ကြောင်း။

ဂုဏ်ရှိသည်အား လျော်စွာ ချီးမြှောက်မှုသာ (သိတတ်သူတို့ထံတွင် နေရသော သတ္တဝါတို့သဘော) ကြွေနပ်တတ်ကြကြောင်း။ ။ပါ—၇၂၊ ဋ္ဌ—၂၆၄။

ဂုဏ်ရှိလာရောက် ဂုဏ်မဲ့ပျောက်ရကြောင်း ဟောသော ဗာဝေရုဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်— ၁၁၅။

ဂုဏ်ရှိသည် မရှိသည်ကို မသိတတ်သောအရပ်၌ မနေရန် ညွှန်ကြားသော နေရုဇာတက။ ။ပါ—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၁။

ဂုဏ် ဝုစ္စတိ ကဝစံဟုဖွင့် ပြထားပုံ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၁၅၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၉၉။

ဂုမ္ဗိယဇာတက။ ။ပါ—ပအုပ်—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၈၆၊ ကာမဂုဏ်သည် အဆိပ်နှင့် ရောထားသော ပျားရည်နှင့်တူကြောင်း ဟောထား၏။

ဂူထပါဏဇာတက။ ။ပါ—၆၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၂၊ ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့် စစ်တိုက်ရန်ခေါ်သော ချေးစားပိုး ပျက်စီးရပုံ ဟောထား၏။

ဂေါဇာနီယ ဇာတက။ ။ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၄၊ (ဋ္ဌ—၌ ဘောဇာနီယဟု ရှိ၏) မြင်းအာဇာနည်ဘဝက အသက်စွန့်၍ ဝီရိယရှိခဲ့ပုံ ဟောထား၏။

ဂေါဓဇာတက။ ။ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၅၀၆၊ အလောင်းတော် ဖွတ်ကို ဆောက်ပုတ်ဖြင့် သတ်အံ့ကြံသောရသေ့မိုက်။ ။ပါ—၃၃၊ ဋ္ဌ—၅၁၃၊ ပုတ်သင်နှင့် ပေါင်း၍ ဖွတ်များ ပျက်စီးရပုံ။ ။ဂေါဓရာဇ ဇာတက၊ ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၇၇၊ ဖွတ်သား စားလို၍ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောရသေ့။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဂန္ဓာရီ ဝိဇ္ဇာအတတ်ကို ပြဆိုချက်း။ ။၁–ပါ–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၂၂၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်နိုင်သောအတတ်ဖြစ်၏။

ဂန္ဓဗ္ဗာဝက္ကန္တိဒေသနာဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–ဂ၅၊ ၁၉၂၊ ဋ္ဌ–၆၉၊ ၂၀၇၊ ကိုယ်ဝန်တည်စ၊ တည်ဆဲ၊ ဖွားမြင်ဆဲ၊ ဤသုံးချက်၌ တွေ့ဝေ၊ မတွေ့ဝေသော ပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုးကို ပြဆိုချက်း။

(၁) ပကတိလူများ။
(၂) မဟာသာဝက။
(၃) အဂ္ဂသာဝက။
(၄) ဗောဓိသတ္တာ၊ (ပစ္စိမဘဝိက)။

ဂိဟိဝိနယကျမ်းဟု ခေါ်ထိုက်လှသော သိင်္ဂါလသုတ္တ။ ။၃–ပါ–၁၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၂၄၊ မိဘကျင့်ဝတ် သားသမီးကျင့်ဝတ်စသည် အစုံဟောထား၏။

ဂေါပက (နတ်သား) ဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၉ဂ၊ ဆွမ်းအမကနတ်သားဖြစ်၍ ၎င်း၏ဆွမ်းကို ခံစားကြရသော ရဟန်းသုံးပါးတို့က နိကန္တိကြောင့် ၎င်းနတ်သား၏ အလုပ်အကျွေး ဂန္ဓဗ္ဗနတ် သွားဖြစ်ကြပုံ။

ဂေါပခုမလကမ္ဘာဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၁၃၆၊ ဋ္ဌ–၁၁၉၊ သူတပါးတို့ကို ဒေါသဖြင့် မကြည့်ခဲ့ဘူးသောကြောင့် အလွန်နှဲပျို ညိုသော မျက်မွေးတော်ရှိရပုံ။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဂဏဘောဇနသိက္ခာပဒ။ ။၂–ပါ–၉၇၊ ဋ္ဌ–၇၀၊ ၈၂။ ။ဂဏဘောဇဉ် ဖြစ်တတ်ပုံနှင့် ဂုဏ်းအာပတ်မှ လွတ်အောင် ဆွမ်းညွှန်ရဟန်း လိမ္မာရန် ညွှန်ပြချက်း၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၁၄။ ။(ဂဏဘောဇဉ်) (တိကဘောဇဉ်) ကို ပညတ်ရကျိုး၊ ၃–ပါး၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၁၈၊ ဋ္ဌ–၁၆၅)။

ဂမိကာဒိ နိဿယ ဝတ္ထု ကထာ။ ။၃–ပါ–၁၂၈၊ ဋ္ဌ–၃၁၄၊ အခိုက်အတံ့ နိဿယည်းမယူဘဲ နေနိုင်သော အခါကာလများကို ဟောထား၏။

ဂမိကဘတ္တကထာ။ ။၄–ဋ္ဌ–၁၀၅။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၇၉။

ဂရုကာပတ္တိပဋ္ဌာဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၃၇၄၊ ဋ္ဌ–၂၃၇။ ။ဂရုကာပတ္တိ ဝုဋ္ဌာန ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ၄–ဋ္ဌ–၁၈၊ ၁၉။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၃၃၀။

ဂရုဘဏ္ဍ ဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။လူနှင့်ရဟန်းတို့ ဂရုဘဏ်ပစ္စည်းချင်း လဲလှယ်ပုံကို ပြဆိုချက်း၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၂၁၊ ၃၂၂၊ ဋ္ဌ–၇၆–မှ၊ ၈၄–အထိ။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၃၀၁၊ ၃၀၃။ ။(အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၃၂၀၊ ၃၂၁–၌လည်း နည်းတူ)။

ဂါမသီမာဒိကထာ။ ။၃–ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၃။ ။ဂါမသီမပဋ္ဌာဝဏ္ဏနာ၊ ၅–ပါ–၃၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၉။

ဂါမပ္ပဝေသနပုစ္ဆာကထာ။ ။၂–ပါ–၂၁၃၊ ဋ္ဌ–၁၅၃။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၂၂။ ။အဟံ ဘန္တေ ဝိကာလေ ဂါမပ္ပဝေသနံ အာပုစ္ဆာမိ။

ဂါမောတိ ရာသိဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၂–ဋ္ဌ–၂၆၊ ပါ–၅၂။

ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်ပင် ကင်းလွတ်ခွင့်မရသော သိက္ခာပုဒ်များ။ ။သေခိယတွင် ပါသော သမတိတ္တိက သိက္ခာပုဒ်၊ သူပဗျဉ္ဇန ပဋိစ္ဆာဒနသိက္ခာပုဒ်၊ ဥဇ္ဈာနသညီသိက္ခာပုဒ် သုံးခုရှိကြောင်း၊ ၂–ဋ္ဌ–၁၆၅၊ ၁၇၂။ ။ဧဠကလောမ သိက္ခာပုဒ်၊ ၁–ပါ–၃၄၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၈။ ။ဝိ–၃–ပါ–၂၄၁၊ ဋ္ဌ–၄၄၊ ခွေးသွားစိပ်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသောချေးပွတ်၊ (ဝါ–ချေးတွန်း) သော ကိရိယာ။ ။၄–ပါ–၂၇၈၊ ဋ္ဌ–၅၄၊ အောက်ပိုးကျိုက်မှု ခေါ် ခါးတောင်းကျိုက်မှု။

ဂိလာနဘတ္တ၊ ဂိလာနုပဋ္ဌာက ဘတ္တကထာ။ ။၄–ဋ္ဌ–၁၀၅။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၈၀။ ။ဂိလာနုပဋ္ဌာကတို့အား ပစ္စည်းပေးရပုံပြဆိုချက်း၊ ဝိ–၃–ပါ–၄၁၉၊

ဋ္ဌ–၄၁၅။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၆၀။ ။ဂိလာနပစ္စယဘာဇနီယကထာ၊ ၄–ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၈၂။

ဂုဋ္ဌာဒိအနုဇာနနကထာ။ ။၃–ပါ–၃၀၃၊ ဋ္ဌ–၃၇၄။ ။ပါ–၃၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၇၊ တင်လဲစသည်ကို ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း၊ ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မူ အခဲလည်းအပ်၏၊ ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မူ အရည်သာ အပ်၏။ ။ဂုဋ္ဌာဘတ္တကထာ၊ ၄–ဋ္ဌ–၁၀၇။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဂန္ဓဇာတကထာ။ ။၅–ပါ–၄၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၂၊ ဘုရားခကျောင်း၌ ရှိ၏။

ဂန္ဓသေယျကပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရသောရုပ်ပေါင်းကို ရေတွက်ပြခြင်း။ ။၂–ဋ္ဌ–၂၀၊ ၂၁။ ။၎င်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ အာဟာရဇရုပ်ဖြစ်ပုံကို ပြသောဂါထာ၊ ဋ္ဌ–၁၆၂။

ဂိဟိသ အရဟာတိကထာ။ ။၅–ပါ–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၇၊ လူခကျောင်း၌ ရှိ၏။

ဂုဏ်ရှိ မရှိနှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၃–မျိုး။ ။(သုပ္ပမေယျာဒိနိဒ္ဒေသ) ၄–ပါ–၁၃၉၊ ဋ္ဌ–၆၇။

(၁) သုပ္ပမေယျပုဂ္ဂိုလ်····ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကိုမစောင့်စည်းသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်ထားကို သူတပါးတို့က သိရန် လွယ်ကူ၏။

(၂) ဒုပ္ပမေယျပုဂ္ဂိုလ်···· ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို စောင့်စည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ မူလစိတ်ထားအမှန်ကို သူတပါးတို့က သိရန် ခက်ခဲလှ၏၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်လေလော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်လေလောဟု ထင်မှားစရာ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတည်း။

(၃) အပ္ပမေယျ ပုဂ္ဂိုလ် ····ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဂုဏ်ကိုကား တိုင်းတာ၍ မရကောင်းဟူလို၏။

ဂိုဏ်းကြီး ၁၈–ဂိုဏ်း အဆင့်ဆင့်ကွဲပြားလာကြပုံ။ ။(ဒုတိယသင်္ဂါယနာ တင်ပြီးနောက်) ၅–ဋ္ဌ–၁၀၆။

ပဥ္စနိကာယပါဠိအဌကထာ

(ဃ)

ဃဋသုတ်။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၆၄၊ ဋ္ဌ–၂၁၅၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်နှင့် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်တို့ အပြန်အလှန် ချီးကျူးကြပုံ။

ဃဋပဏ္ဍိတ ဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၃၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၈၀၊ ဝါသုဒေဝ စသော မင်းသား ၁၀–ယောက်အကြောင်းနှင့် သားသေ၍ ဖြစ်သော သောကကို ငြိမ်းစေပုံ။ ။ပေတ–ဋ္ဌ–၈၈၊ ပါ–၁၄၉။

ဃဋဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၅၆၊ အချုပ်ခံနေရစဉ် သောတပတ္တိဖိုလ်ရသော ဥပါသကာ။

ဃဋီကာရ အိုးထိန်းသည်ဝတ္ထု။ ။ဃဋိကာယသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–၁၉၃၊ ဃဋီကာရ အိုးထိန်းသည်အိမ်မှ ကဿပဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဆွမ်းခဲဘွယ်ကိုယူ၍ ဘုန်းပေးတော်မူခြင်း၊ အိမ်မှအမိုးကို ဖျက်ယူခိုင်း၍ ကျောင်းကို မိုးစေခြင်း၊ ဤမျှထိ ၎င်းအိုးထိန်းသည်နှင့် ဘုရားရှင်တို့ အကျွမ်းဝင်လှကြောင်း ဟောထား၏။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၃၂၊ ၅၉၊ ဋ္ဌ–၈၆။ ။ ဃဋီကာရပဉှ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၁၈၊ ၎င်း၏အိမ်ကို မိုးရေမစွတ်စိုကြောင်းနှင့် ကဿပဘုရားရှင်၏ ကုဋီကို စွတ်စိုကြောင်းကို ရှင်းပြထား။

ဃဋ္ဋေသိ ဃဋ္ဋေသိ ကိံ ကရဏာ ဃဋ္ဋေသိဟူသော မန္တန်။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၀။ ။(စူဠပန္ထကထေရ်အလောင်း အတိတ်ဝတ္ထုတိုင်း၌ ရှိ၏)။

ဃတမဏ္ဍဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၈၊ ၇၇၊ ထောပတ်ကြည်ကို ပေးလှူခဲ့ရကျိုး။

ဃတာသနဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၁၊ ဋ္ဌ –ပ–အုပ်–၄၉၆၊ နေရာမလျောက်ပတ်လျှင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ဃရာဝါသပဉှ။ ။(ဝိဓုရဇာတက) ပါ–ဒု–အုပ်–၂၈၇၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၈၈၊ အိမ်နေသူတို့ ကျင့်သုံးရန် ဝိဓုရပညာရှိအမတ်က မနုဿယကောရဗျမင်းအား ပြောပြထား။

ဃရာဝါသော သမ္ဗာဓောပုဒ်အဖွင့်။ ။(ကျမ်းများ၌ကား သမ္ဗာဓော ဃရာဝါသောဟု ရှိ၏၊ အသုံးအစွဲများရာကို လိုက်၍ ရှေ့နောက် ပြန်ထားပြီး ဤ ဃ—ခဏ်း၌ ပြထား၏) ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၉။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၆၂၊ ပါ–၅၉။ ။အံ–၄–ပါ–၅၂၉၊ ဋ္ဌ–၃၇၄။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၁၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၆။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၃၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–၂၂၉။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၆၆၊ ဋ္ဌ–၈၅။

ဃရာဝါသဒုက္ခကို ပြသောဂါထာ။ ။ဝဏ္ဏနခဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၆၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၃။ ။ဃရာဝါသော ဆိဒ္ဒဃရော်ဝိယ မဟာသမုဒ္ဒေါဝိယစ ဒုပ္ပူရော၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၈၀၊ ပါ–၂၄၄။

ဃောဋမုခသုတ်။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၃၆၄၊ ဋ္ဌ–၂၈၁၊ ကိုယ့်ကိုပူပန်စေ၊ သူတပါးကို ပူပန်စေသောပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးနှင့် ပရိသတ် ၂–မျိုးကို ဥဒေနထေရ် ဟောထား၏၊ ၎င်းဃောဋမုခပုဏ္ဏားတို့အယူမှာ···· အမိအဘကိုသတ်၍ ပညာသင်ရ၏၊ ထိုပညာတတ်မြောက်သူသာ နတ်ပြည်ရောက်ရ၏ဟု အယူမှားကို ယူထားကြကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၂၈၂၊ ၎င်းဃောဋမုခ ပုဏ္ဏားကြီးကား ဥဒေနမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ထိုအယူကို စွန့်ပစ်ပြီးလျှင် ဆွမ်းလှူဆွမ်းစားကျောင်း ဆောက်လှူ၏၊ စုတေသောအခါ နတ်ပြည်ရောက်၍ လူ့ပြည်ကျန်ရစ်ခဲ့သူနှစ်မအား ၎င်းဆွမ်းစားကျောင်းကို ပြင်စေပုံ။

ဃောသသညကတ္ထေရအပဒါန။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၉၇၊ တရားသံ၌ကြည်ညိုရကျိုး။

ဃောသက သေဋ္ဌေးဝတ္ထု။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၃၉၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၈။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၂၂၊ ခွေးဘဝတွင် အသျှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌ ကြည်ညိုမှု၊ ဟောင်သံပြု၍ ဘေးရန်ကို ဖယ်ရှားပေးမှု ကုသိုလ်ကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်တွင် နတ်သားဖြစ်ရပုံ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၈၊ ပစ္စုပ္ပန်–အတိတ်–ဝတ္ထု။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၉၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၅၊ (ပုညဝတောဣဒ္ဓိခဏ်း) ဤ၌ ဃောသိတဟု ရှိ၏။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၈၃၊ ပါ–၁၅၁။ ။ဃောသိတာရာမေ ဟူသောပုဒ်အဖွင့်၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၈၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၅။

ဃောသိတသုတ်။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၃၃၁၊ ဋ္ဌ–၄၀၊ ဤ၌ ဓာတ် ၂၃–ပါးကို ဟောထား၏။

ပဋ္ဌနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(င)

ငရဲကြီး ၈—ထပ်။ ။အမည်ဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၀၃၊ ၂၀၇။ ။ကြိမ်ပိုက်ချောင်းငရဲ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၀၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၁၊ ကောတိသ မဟာနိရယေပိ ဟု ဖွင့်ထားပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၅၉။ ။သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၄၄။

ငရဲငယ်များ။ ။(ဥဿဒ) ၁၆—လုံးရှိကြောင်း၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၅။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၂၁။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၁၆၃။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၀၃၊ ၂၀၇။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၄၊ ၁၉၀။ ။ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၄၉။ ။ဥဿဒခဏ်း၌လည်း ရှိသေး၏။ ။(ငရဲခဏ်း—ဇာတက၌လည်း ရှိသေး၏)။ ။မူမရောရုဝငရဲအကြောင်း၊ သုတ္တ—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀။

ငရဲထိန်းတို့ ရှိကြောင်း ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ—၁—ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၇။ ။၂—ပါ—၃၉၇။ ။အံ—၃—ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၁၈။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၁၇၊ ဋ္ဌ—၃၇၄။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၃၉၈။ ။ငရဲထိန်းတို့။ရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော နိရယပါလကထာ၊ အဘိ—၅—ပါ—၄၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၂။

ငရဲထိန်းတို့က ငရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲပုံပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ—၃—ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၀။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၉၊ ၂၀၀၊ ၂၀၁။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၃၆၊ ၂၃၇၊ အမျိုးမျိုးညှဉ်းဆဲကြပုံဂါထာများ။ ။မဟာနိ—ပါ—၆၄၊ ၃၁၆၊ ဋ္ဌ—၃၇၄၊ ၃၇၅၊ ပါ—၌ ဂါထာများ ပါ၏။

ငရဲပြည်တည်နေပုံနှင့် ဆင်းရဲခံရပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ဒေဝဒူတသုတ်၊ ပဏ—၃—ပါ—၂၁၆၊ ဋ္ဌ—၁၆၃။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၀၃။ ။ပဏ—၃—ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၀။ ။ဒေဝဒူတသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၁။ ။ပေတ—ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—၄၀။ ။ပါ—၁၅၂၊ ဋ္ဌ—၉၇။ ။ဒုဿီမာရ်နတ်ကြီးငရဲ၌ခံရပုံ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၉၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၉၊ ၂၀၀၊ ၂၀၁။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၄၀၊ နာရဒကဿပဗြဟ္မာက အင်္ဂတိမင်းကြီးကို ပြောပြပုံ။

ငရဲမီးပူပြင်းလှပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ငရဲမီးပူပြင်းလှပုံကို လက်တွေ့ပြခဏ်းဖြစ်သော မိလက္ခတိဿ မထေရ်ဝတ္ထု၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၇။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၅၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၈၁။ ။အဝီစိငရဲမီးမှာ ယူဇနာတရာက မြင်လျှင်ပင် မျက်စိပေါက်ထွက်နိုင်ကြောင်း၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀၊ ငရဲနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၅၂။

ငရဲခံရသူတို့၏အသက်ကို တွက်ပြပုံ။ ။အကျဉ်း၊ ပေတ—ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၀၊ ဂါထာနံပါတ်—၆၉၅၊ ၆၉၆။ ။ပဒုမငရဲသက်၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၉၊ ၎င်းငရဲသက်မှာ ကောကာလိကရဟန်းဝတ္ထုတိုင်း၌ ရှိ၏။

ငရဲမှလာသူတို့၏ ကိုယ်မှာ ပူပြင်းလှကြောင်း။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၀။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၉၊ နိရယတော အာဂတာနံ ဂတ္တာနိ ဥဏှာနိ ဟောန္တိ။

ငရဲပန်း ရွှေပန်းထင် ဟူသောစကားပုံ စဖြစ်လာဟန်။ ။မိတ္တဝိန္ဒကဝတ္ထု၌ အကျယ်ပြလတ္တံ့။

ငရဲနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ငရဲခံရသူတို့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ သုံးဂါဝုတ်ရှိကြောင်း၊ ငရဲထိန်းတို့လည်း ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၄၁၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၀။ ။ဒေဝဒတ်၏ငရဲကိုယ်ကား ယူဇနာ ၁၀၀—ရှိကြောင်း ရှေ့၌ ညွှန်ပြလတ္တံ့။ ။ငရဲမီးသည် ပကတိမီးထက် ပူပြင်းလှကြောင်းမှန်လျှင် ထိုငရဲမီးပူကြောင့် ငရဲသားတို့ ကြေမွမကုန်သလောဟု မေး၍ ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၆၀။ ။ငရဲသားသတ္တဝါတို့လည်း သေဘေးမှ ကြောက်သန့်ကြကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ ပါ—၁၅၀။ ။အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ် ငရဲပြည်သို့သွား၍တရားဟောရာ၌ ကုသလဝိပါက်စက္ခုဝိညာဉ်သောတဝိညာဉ် စသည်ဖြစ်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၁၆။ ။နေရယိကာနံ အာဟာရော နာမ တတ္ထ နိဗ္ဗတ္တနကမ္မမေဝ၊ အံ—၁၀—ဋ္ဌ—၃၃၀၊ ပါ—၄၇၀၊ ဇာဏုသောဏိသုတ်။ ။ငရဲသို့ကျေနပ်ရောက်စေတတ်သောတရား ၂—ပါး၊ (ပါပကသီလ၊ ပါပိကာယ ဒိဋ္ဌိယာ) ဣတိ—ပါ—၂၁၃၊ ဋ္ဌ—၉၀၊ ပဌမသီလသုတ်။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက သုတ်၊ ပါ—၂၃၅၊ ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ဂါထာများ ပါ၏။

ငါပြောသလိုလုပ် ငါလုပ်သလိုတော့ မလုပ်နှင့်။ ။ဤစကားပုံ စဖြစ်လာဟန်၊ အနုသာသိယဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅၃။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၅၀၊ ဓမ္မိကဝါယသဇာတကကို အမြွက်မျှပြဆိုခဏ်း။ ။(မှုရင်း)

ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၄၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၅၂၊ (ဓမ္မဓဇ ဇာတက ဟု ရှိ၏)။

ငါ့စကားနွားရ။ ။ငါပြောသည့်စကားသာ မှန်ရမည်ဟု တယူသန်ပြောတတ်သူတို့ သတိမူစရာဂါထာ၊ သဓာယမာနသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၀။

ငဲ့လျှင်စောင်း၊စောင်းလျှင် ဖိတ်တတ်သည် ဟူသောဥပမာစကားအရဂါထာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၄၊ (ကိုယ်ကျိုးယုတ်သည်ကို ဖိတ်သည်ဟူလို)။ ။ငဲ့လျှင် (သူတပါးကိုငဲ့လျှင်) ကိုယ်ကျိုးဆုတ်ယုတ်၏ဟု မြင်ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၅။

ငါးများက ပိုက်ကွန်ကို ခွဲဖျက်သွားကြောင်း ကြား၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော အနိဝတ္တန ဗြဟ္မဒတ်မင်း။ ။သုတ္တ—ပါ—၂ဝဝ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်--၁၀၂။

ငါးလှူရကျိုး (စားရန်အတွက်)။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၂။

ငါးမျှားစားသူကို အရိယာဟူ၍ နာမည်မှည့်ထားပုံ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၀၊

ငါးပါးသီလနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်။ ။အကျယ်၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၆—၂၃။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၃၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၃၃။ ။ဣတိ—ပါ—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—၂၁၇။ ။ဝိမာန—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၆၅။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၀။ ။သိက္ခာပဒ ဝိဘင်္ဂ၊ အဘိ—၂—ပါ—၂၉၉၊ ဋ္ဌ—၃၆၅။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ဒု—အုပ်—၂၅။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၆၊ အကျဉ်း။

ငါးပါးသီလကို စောင့်ထိန်းရာ၌ နမူနာယူဘွယ်ကောင်းလှသူ ၁၁—ဦး၊ ကုရုဓမ္မ (ဝါ) ဂရုဓမ္မဇာတက။ ။ဇာတက၌၎င်း, စရိယာပိဋက၌၎င်း ရှိ၏။

ငါးပါးသီလကို စောင့်ထိန်းရကျိုးများ။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၂၃။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၂၄။ ။ဝိမာန—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—၉၇၊ ဤ၌ အထူးသဖြင့် ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ လုံခြုံ၍ နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၀၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၊ ဤပဥ္စသီလသမာဒါနိယ မထေရ်မှာ ၅—နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း—ပါ—၌ ဟောထား၏။ ။အရိယာတို့၏ ငါးပါးသီလကို ချီးကျူးခဏ်း၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၉၉၊ ဋ္ဌ—၃၀ဝ။ ။ဝေရသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၀ဝ၊ ဋ္ဌ—၆၁၊ လွန်ကျူးဖြစ်ကိုလည်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ

မှတ်သားဘွယ်။ ။ရာဇာသုတ်၊ ၅—ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—၆၂၊ လောကပြစ်မှုလည်း လွတ်ကင်းရကြောင်း။ ။ဂိဟိသုတ်၊ ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၆၃၊ ငရဲဒွိဖြစ်ရအံ့သော ဘေးဒုက္ခကို ဆင်ခြင်၍ ရှောင်ကြဉ်သင့်ပုံ၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ။ ။ ဒုစ္စရိတဝိပါကသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၂၊ လွန်ကျူးပြစ်များကိုလည်း ဟောထား၏။

ငါးပါးသီလ လွန်ကျူးပြစ်များ။ ။အံ—၈—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၂၊ ဝစီကံ လေးပါး လွန်ကျူးပြစ်ကိုလည်း ပြထား၏။ ။အဒိန္နာဒါနကံကို လွန်ကျူးခဲ့မှုကြောင့် အဝတ်မရှိသော ဝေမာနိက ပြိတ္တာမဖြစ်ရပုံ၊ ပေတ—ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—၄၄။ ။ဝေရသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၆၁၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ။ ။ဒုဿီလမည်ပုံ ဂါထာ၊ ပေဋက—ပါ—၂၀၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၆၊ ၂၂၇။

ငါးကြီးများ၏ အတိုင်းအတာကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၈၁။ ။ ဇာတက—ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၀၁။ ။ဝိ—၄—ပါ—၄၂၁၊ ၄၂၃။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၆၀၊ ပါ—၁၃၉။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၇၇။ ။အံ—၈—ပါ—၄၀၊ ၄၅။

ငါးစိမ်းမြင် ငါးကင်ပစ်၊ ဥပမာ ဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄၆။ ။ စူဠဓနုဂ္ဂဟဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၀၉။

ငါးဆေးခပ်ခဲ့ဘူးသောအပြစ်။ ။ငါးများကိုဆေးခပ်၍သတ်ခဲ့ဘူးသောအကုသိုလ်ကံကြောင့် ဝိဋ္ဋူဘမင်း သတ်၍ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့ အစုလိုက် အပုံလိုက် သေကြရကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၆။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၅၅၊

ငါးရံ့မင်းပရိတ်။ ။ငါးရံ့မင်း ပရိတ်ဟူ၍ အသုံးပြုနေကြသော မစ္ဆရာဇစရိယ၊ စရိယာ—ပါ—၄၁၅၊ ဋ္ဌ—၂၂၉။ ။မစ္ဆဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၀။

ငါးနှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။ပဋ္ဌသီလသမာဒါနိယတ္ထေရအပဒါန၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၈၄၊ ၈၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—အုပ်—၄၀။ ။ပဒုမတ္ထေရ အပဒါန၊ ပါ—၁၂၁၊ ၁၂၂၊ ဋ္ဌ—၈၄၊ ၈၅၊ ။ဝလ္လိယတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၅၊ အညွန်း။ ။စန္ဒနမာလိယတ္ထေရအပဒါန၊ အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၃၊ ဂါထာနံပါတ်—၉၉။

ငြိုကပ်ခြင်း ၂–မျိုး။ ။(တဏှာလေပ၊ ဒိဋ္ဌိလေပ) စူဠနိ–ပါ–၄၄။ ။ မဟာနိ–ပါ–၃၇၊ ၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၃၇။ ။၇–မျိုး၊ (ရာဂသင်္ဂစသည်) မဟာနိ–ပါ–၇၀၊ ၈၈၊ (ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ, မာန, ဒိဋ္ဌိ, ကိလေသ, ဒုစ္စရိတသင်္ဂ)။

ငြိုးငွေ့မှု ပြေပျောက်စေရန်၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် တောတောင် စခန်းသို့ ပို့ပေးတော်မူသေးပုံ။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၀။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၆၀၊ မဟာသမယသုတ်။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၈၄၊ ညီတော်နန္ဒကို ဟိမဝန္တာ ခေါ်သွားတော်မူပုံ။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၄၊ ရဟန်းငါးရာကို ဟိမဝန္တာ ခေါ်သွားတော်မူပုံ။

ငယ်သည်ဟု အရေးမစိုက်လျှင် ဘေးဆိုက်တတ်သော အရာ ၄–မျိုး။ ။ ဒဟရသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၉၊ ၁၂၁၊ မင်း, မြွေ, မီး, ရဟန်းကောင်း၊ ၆၉–၌ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ။

ငယ်ရွယ်ခိုက်က မရဥစ္စာ၊ ကြိုးကြာအိုကြီး မှိုင်ငြိုးပမာ ဟူသော ဂါထာ။ ။ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၈၃။ ။ပေဋက–ပါ–၁၇၁။

ငြင်းခုံခြင်း၏ အကြောင်းများ။ ။သာမဂါမသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၃၃၊ ဋ္ဌ–၂၇။ ။၆–ပါး၊ ကလဟဝိဝါဒသုတ်၊ မဟာနိ–ပါ–၁၉၆၊ ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။ သုတ္တ–ပါ–၄၁၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၆၊ ၈–ပါး။ ။ပါ–၄၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၁၊ ဂါထာနံပါတ်–၈၄၈။ ။၆–ပါး၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၂၀၄၊ ဋ္ဌ–၂၁၇။ ။ အင်္ဂုတ္တိ–၂–ပါ–၃၉၄၊ ဋ္ဌ–၄၈၈။ ။အံ–၆–ပါ–၂၉၄၊ ဋ္ဌ–၁၀၇၊ ဝိဝါဒ မူလသုတ်။ ။အံ–၁၀–ပါ–၃၁၆၊ ၃၁၇။ ။ဝိ–၅–ပါ–၁၆၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၂။ ။ ၄–ပါ–၂၁၂၊ ဋ္ဌ–၄၀။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၊ ၂၄၊ အညွန်း။ ။အံ–၂–ပါ–၆၇၊ ဋ္ဌ–၄၂၊ ၂–ပါး၊ (ကာမ၊ ဒိဋ္ဌိ)။ ။ ၆–ပါးကို ရေတွက်ပြသော်....

(၁) ကောဓန ဥပနာဟ–အမျက်ဒေါသကြီးခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်ခြင်း။

(၂) မက္ခီ ပဠာသီ–ကျေးဇူးမသိတတ်ခြင်း၊ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် ပြုတတ်ခြင်း။

(၃) ဣဿုကီ မစ္ဆရီ–ငြူစူတတ်ခြင်း၊ နှမြောဝန်တိုတတ်ခြင်း။

(၄) သဌော မာယာဝီ–စဉ်းလဲ ကောက်ကျစ် တတ်ခြင်း၊ လှည့်ပတ်ဖြား ယောင်း တတ်ခြင်း။

(၅) ပါပိစ္ဆ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ–အလိုဆိုးရှိခြင်း၊ မိစ္ဆာအယူရှိခြင်း။

(၆) သန္ဒိဋ္ဌိပရာမာသီ၊ အာဓါနဂ္ဂါဟီ၊ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီ—အမှားမှု၌ တယူသန် တဇောက်ကမ်း အယူသည်းနေခြင်း။

ငြင်းခုံခြင်း၏ အပြစ်များ။ ။၅—ပါး၊အံ—၅—ပါ—၂၂၀၊ ဌ—၇၉၊ ဘဏ္ဍန ကာရကသုတ်။ ။ကလဟဝိဝါဒသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၄၁၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၆။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၉၆၊ ဌ—၃၀၀။ ။၆—ပါး၊ ၁၁—ပါး၊ ပဋိသံ—ပါ—၁၂၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉၊ တ—အုပ်—၃၁၆၊ ငြင်းခုံပြုပြား၊ ဆုံးပါးဥစ္စာ စသောဂါထာ။ ။ငြင်းခုံဘတ်သူတို့ သတိမူစရာဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၆၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—ဂ။

ငှက်မုဆိုးတို့ ခံရသောအပြစ်။ ။ကြောက်ဘွယ်ရာ အတိတ်ဆောင်ဟောထား သော ပုတိဂတ္တတိဿမထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၂၊ ၂၀၄။ ။ ၎င်းတို့ခံရသောငရဲ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၄၊ ဌ—မ—အုပ်—၂၀၇။ ။ ပါ—၁၉၀၊ ဌ—ဆ—အုပ်—၁၃၆။ ။ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ ဝိ—၁—ပါ—၁၄၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၉ဂ။ ။ပိဏ္ဍသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၄၇၊ ဌ—၂၀၁။

ငှက်ပျောသီးလူရကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—ဂ၁၊ ၃၀၀၊ ၄၂၇။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၉၁၊ ၃၄၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၄ဂ၊ ကုဏ္ဍဓာနမထေရ် အလောင်း။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၃၊ ဌ—၂၉၀။

ငှက်တွန်သံပြု၍ ပူဇော်ရကျိုး။ ။ကရဝိက်ငှက်နှင့် ဥဒေါင်းငှက်တို့က သာယာ သော တွန်သံဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး၊ ထေရ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀။ ။နန္ဒကထေရ် အလောင်း။

ငှက်မိုက်ဝတ္ထု။ ။ဇာဘက-ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၉၊ ဌ—စ—၂၅၀။

ငှက်တို့၏အတောင် ၃—မျိုး။ ။(အမွေး၊ အရေ၊ အရိုး) ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်— ၃၁ဂ။

ငြိမ်းအေးခြင်း ၃—မျိုး။ ။(အစ္စန္တသန္တိ၊ တဒင်္ဂသန္တိ၊ သမ္မုတိသန္တိ) မဟာနိ— ပါ—၅၇၊ ဌ—၁၇၆။

ငြိမ်းအေးကြောင်း။ ။ငြိမ်းအေးကြောင်းတရားကိုမေး၍ ဖြေရှင်း ဟောထား သော မာဂဏ္ဍိယသုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ—ပါ—၁၄၄၊ ဌ—၂၆၅။

ငြောင့် ၅—စင်းနုတ်ရန် နည်းပေး ဂါထာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၁၊ ဌ—ပ—အုပ်— ၂၃။ ။ငြောင့် ၇—စင်း ရေတွက်ပြပုံ၊ ပဋိသံ—ပါ—၁၂၂၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁ဒ်၊

(ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ကိလေသ၊ ဒုစ္စရိတ)။ ။ရင်း ၇—စင်း အစူးခံရသောအပြစ်ကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ—ပါ—၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၆၃။ ။ ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၃၇၈။ ။၄—စင်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၉၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၁။ ။နှုတ်နည်း၊ ပါ—၉၉။ ။ဆူးငြောင့်သဖွယ်တရား ၁၀—ပါးကိုဟောသောကဏ္ဋကသုတ်-အံ။

ငိုသောရဟန်း။ ။ငိုနေသောဝဇ္ဇီပုတ္တကရဟန်းကို နတ်ကလာ၍ အားပေးပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၉။ ။ငို၍ ဘုရားရှင်ထံလာသော တိဿ ရဟန်း၊ နိဒါန—သံ—ပါ ၄၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၂၀။

ငိုချင်လို့ အူရှင်သည် ဟူသောစကားပုံနှင့် ဆိုင်သော ဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၈၃။

ငိုယို မြည်တမ်းခြင်း၏ အပြစ်များ။ ။ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းဖြင့် သေသူမှာ အကျိုးမသက်ရောက်ကြောင်းဂါထာ တိရောကုဋ္ဋသုတ်၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—၁၈၀။ ။သလ္လသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၃၇၁၊ ၃၇၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၈၊ ၁၈၁၊ သေခြင်းတရားနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပေတ—ပါ—၁၂၉၊ ဋ္ဌ—၁၆။ ။ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၆၀။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၂၉။ ။မိဂပေါတက ဇာတက၊ ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၀၀၊ ၂၀၁။ ။သောမဒတ္တဇာတက၊ ပါ—၁၆၈၊ ဋ္ဌ—၃၆၈။

ငုံ့မခံအပ်ကြောင်း။ ။(နေရာတိုင်း ငုံ့မခံရကြောင်းနမူနာ) တိတ္ထိတို့က သုန္ဒရီပရိဗ္ဗိုဇ်မကို သတ်၍ ဘုရားရှင်နှင့် ဘုရားတပည့်သားတို့ကို သတ်ကြ သယောင် စွပ်စွဲရာ၌ ဘုရားရှင်က လူတို့အဖြစ်အမှန်ကို သိစေရန် ရဟန်း များကို စကားတုံ့ပြန်ခိုင်းတော်မူပုံ၊ မဟာနိ—ဋ္ဌ—၁၆၆၊ ပါ—၄၈။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၆၊ ပါ—၄၀၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၇။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၃၆။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၅၃၊ အမှန်ဖြစ်မူ အမှန်ဖြစ် ကြောင်းသိစေရန် ရှင်းပြသင့်ကြောင်း၊ မမှန်ကန်လျှင် ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ သည်းခံသင့်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မဟုတ်မမှန်၊ လုပ်ကြံစွပ်စွဲ၊ လားမြဲ ငရဲ—ဟူသော အခါဏ်း၌လည်း ရှိ၏။ ။ပြောခွင့်ကြုံလာ၊ ပြောမှသာ၊ ဗာလ ပဏ္ဍိ၊ ခွဲခြားသိ—ဟူသော ဂါထာ၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၆၈၊ ဋ္ဌ—၂၁၉။

ဇာတက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ရေများကို လူတို့မြင်အောင် ပြခဏ်း။ ။ငရေများကို လူတို့ကိုယ်တိုင် မြင်ကြရအောင် သရဘင်္ဂရသေ့က မေကြီးကိုခွဲ၍ပြပုံ၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၅၂။ ။သံကိစ္စရသေ့က ပြပုံ၊ ဋ္ဌ—မအုပ်—၂၇၇။

ငရဲကြီး ငရဲငယ်။ ။ငရဲကြီး ၈—ထပ်၊ ငရဲငယ် ၁၆—လုံး ရှိကြောင်းနှင့် ထိုငရဲများသို့ ကျရောက်ခံနေရသူတို့ ပြုခဲ့သောအကုသိုလ်များကို ဟောထားပုံ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၆၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၇၃၊ ၂၇၇။ ။၂၇၉—၌ ငရဲငယ်ပေါင်း ၁၂၈—လုံးရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။၂၇၇—၌ ငရဲကြီး ၈—ထပ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုပြပုံ၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ငရဲအမျိုးမျိုး။ ။အကျယ်တဝင့်ဟောထားသော နိမိဇာတက၊ ပ—ဒု—အုပ်—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၃၁။ ။ပြ၍ ကုန်ဆုံးနိုင်ဘွယ်ရာမရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ—၁၄၅။

ငယ်ရွယ်သူတို့အပေါ် ကြီးသူးတို့က သည်းခံရန်ဟောသော ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၉၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၆။

ငယ်ကပညာ သင်မှသာ နောင်ခါအကျိုးရ — ဟူသောလက်ာနှင့် ဆိုင်သော ဂါထာ၊ ပါ—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၃၀။

ငှက်ဥတို့ သဘော။ ။ငှက်ဥတို့ သဘောမှာ မိခင်တွင် ဘေးဥပဒ်မရှိက ပစ်ထားသော်လည်း မပျက်စီးကြောင်း၊ ဋ္ဌ—ဥ—အုပ်—၃၃၃။

ငှက်မင်းတို့စည်းစိမ်။ ။(စိတြငှက်မင်း၊ ကာဠငှက်မင်း) (ကုဏာလငှက်မင်း ဖုဿငှက်မင်း အတိတ်) ငှက်မတို့ အခြံအရံဖြင့် ကြီးကျယ်စွာ စည်းစိမ်ခံစားရပုံကို ဟောသော ကုဏာလဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၁၃၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၄၀—မှ ၄၉၅—အထိ။

ပဉ္စနိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(စ)

စက္ကသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၃၊ ပါ—၉၉။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၉၃၊ ပါ—၂၃။ ။၄—ဋ္ဌ—၂၅၄၊ ပါ—၃၁၅။ ။ ပဋိသံ—ပါ—၃၅၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၂။ ။၆—နက်၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၄။ ။၅—နက်၊ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၂၄၃၊ ပါ—၂၃၀။ ။ အင်္ဂ—၂—ဋ္ဌ—၃၀၂၊ ဂါထာ၊ ပါ—၃၂၉။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၅၉၊ ပါ—၃၀၂။ ။ ၂—နက် ၊အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၆၄၊ ပါ—၁၇၉၊ (ဣရိယာပထစက္က၊ ယာနစက္က)။

စက္ကရတနဝဏ္ဏနာ။ ။အကျယ်၊ ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၁၅၂၊ ပါ—၂၁၀။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၄၄၊ ၁၄၇၊ ပုံသဏ္ဌာန်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၆၊ ၂၇၇။ ။စကြာရတနာ နေရာမှရွေ့ခြင်းအကြောင်း သုံးပါး၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၇၆။ ။စကြာရတနာမှာ စကြဝတေးမင်းက လာစေလိုသော် လာရကြောင်း၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၁၃။ ။စကြာရတနာကို စကြဝတေးမင်းက အရိုအသေပြုပုံ၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—၃၅။ ။စကြာရတနာလည်စေပုံ ဓမ္မရာဇာသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၃၂၊ ဋ္ဌ—၄၇။

စက္ကဝတ္တိသုတ်။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၈၇၊ ဋ္ဌ—၁၉၀၊ ဗောဇ္ဈင် ၇—ပါးကို စကြဝတေးမင်း၏ ရတနာ ၇—ပါးနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ ဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၊ စကြဝတေးမင်းနှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဘွယ်အကျယ်။ ။ စက္ကဝတ္တိပုဒ်အဖွင့်၊ စရိယာ—ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—၄၀။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၇၊ စကြဝတေးမင်းဖြစ်ရသည်ထက် သောတာပန် ဖြစ်ရသည်က မြတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

စကားပြောရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆။ ။ဆင်ခြင်ရန်အချက် ၅—ချက်၊(ဝစနပထ)၁—ကာလ—အကာလ၊ ၂—ဘူတ—အဘူတ၊ ၃—သဏှ—ဖရုသ၊ ၄—အတ္ထသံဟိတ—အနတ္ထသံဟိတ၊ ၅—မေတ္တာစိတ္တ—ဒေါသန္တရ။ ။ကာလဝါဒီ၊ ဘူတဝါဒီ၊ အတ္ထဝါဒီ၊ ဓမ္မဝါဒီ၊ ဝိနယဝါဒီ၊ ၅—ချက်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ စူဠနိ—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၆၀။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၇၄။ ။ရင်းမှအပြန် ၅—ချက်၊ အံ—၃—ပါ—၂၀၂၊ ၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၉၂။ ။မှတ်သားဘွယ်များ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—

၁၁၀။ ။ဝိ—၅—ပါ—၃၁၈၊ ဋ္ဌ—၂၁၆၊ သံဃာအလယ် စကားပြောရာ၌ နားမချမ်းသာဘွယ်, ချမ်းသာဘွယ်အင်္ဂါ ၅—ပါးစီ ဟောထား၏။ ။စကား မပြောသင့်သောကာလများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဂါထာ၊ မဟာနိ—ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—၄၁၆။ ။စကားပြောရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များမှာ ဝစီဒုစရိုက် ၄—ပါးအဖွင့်ခဏ်း၌ များစွာရှိ၏။

စကားအရာ၌ အင်္ဂါ ၄—တန်။ ။သုဘာသိတသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၉။ ။(သုဘာသိတ၊ ဓမ္မ၊ ပိယ၊ သစ္စ)။ ။ဂါထာ၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၁၄၊ ပါ—၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉။ ။ပါ—၃၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၂။ ။ထေရ—ပါ—၃၇၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၂၆။ ။အင်္ဂါ ၅—တန်၊ အံ—၅—ပါ—၂၁၃၊ (ကာလ၊ သစ္စ၊ သဏှ၊ အတ္ထသံဟိတ၊ မေတ္တစိတ္တ)။ ။သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၇၄။

စကားပြောရာ၌ နှစ်သက်ဘွယ်ကိုသာ ပြောဆိုရန် ဂါထာ။ ။နန္ဒိဝိသာလဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၇။ ။ဝိ—၂—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၄။ ။သာရမ္ဘဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၇။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၈။ ။နှစ်သက်ဘွယ် မနှစ်သက်ဘွယ် စကားများကို ရှင်းပြသော အဘယရာဇကုမာရသုတ်၊ ပဏ်—၂—ပါ—၅၄၊ ဋ္ဌ—၇၆။

စကားအဘိုးတန်။ ။စကားပြောရာ၌ တခွန်းတည်းပင် ဖြစ်စေကာမူ အကျိုးနှင့် စပ်ယှဉ်က အဘိုး တန်လှကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၈၊ ၄၁၂၊ ၄၁၇။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၈၊ ဂါထာ နံပါတ်—၂၁၇။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၁၀၅။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၈၆၊ အညွှန်း။ ။စကားများသော်လည်း အကျိုးမဲ့စေက တန်ဘိုးမရှိကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၈။ ။ဝိ—၃—ပါ—၅၁။ ။စကားအဘိုးတန် မတန် ခွဲပြခဏ်း၊ ပဏ်—၂—ပါ—၄၁၈၊ ဋ္ဌ—၃၀၄။ ။စကားချိုသာ ဘုန်းရှိသူပါ ဟူသောပါဠိ၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၆၇၊ ဝိပဿီဗုဒ္ဓပံသခဏ်း။ ။စကားကြမ်း မပြောရန် ဆုံးမသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇။

စကားပြောရာနှင့်စပ်၍ပုဂ္ဂိုလ် ၃—မျိုး။ ။ဂူထဘာဏီနိဒ္ဒေသခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။ ။ဂူထဘာဏီ၊ ပုပ္ဖဘာဏီ၊ မဓုဘာဏီ။

စကား ၆-ခွန်း၊ လူနှိုက်ထွန်း၊ လေးခွန်းကိုပယ်၊ နှစ်ခွန်းတွယ်။ ။လင်္ကာအရ ပြဆိုခဏ်း၊ (ဘုရားရှင်တို့အတွက်) ပဏ်—၂—ပါ—၅၇၊ ဋ္ဌ—၇၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—

ပ–အုပ်–၁၉၇။ ။ဇူဋ္ဌနိ–ဌ–၃၅။ ။ပါ–၁၆၀၊ ဌ–၆၀။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–ဂ၉။ ။(သုဂတဂုဏ်တော်ဖွင့်၌ လာ၏)။

(၁) ဟုတ်မှန်၍ အကျိုးရှိပြီး သူလည်း နာလိုသော စကား။

(၂) ဟုတ်မှန်၍ အကျိုးရှိပြီး သူများ မနာလိုသော စကား။

(၃) ဟုတ်မှန်၍ အကျိုးမရှိ သူများလည်း မကြားနာလိုသော စကား။

(၄) မဟုတ်မမှန် အကျိုးရှိ၍ သူများကြားနာလိုသော စကား။

(၅) မဟုတ်မမှန် အကျိုးမရှိ သူများကြားနာလိုသော စကား။

(၆) မဟုတ်မမှန် အကျိုးသည်းမရှိ သူများလည်းမကြားနာလိုသောစကား။

ဤစကား ၆–ခွန်းတွင် ဘုရားရှင်တို့မှာ ပ–ဒု စကားနှစ်ခွန်းကိုသာ သင့်လျော် သလို သုံးစွဲတော် မူကြကြောင်း၊ နောက်လေးခွန်းကိုကား လုံးဝ ပြောဆိုတော် မမူကြကြောင်း။

စကားများခြင်းအပြစ်။ ။၅–ပါး၊ ဗဟုဘာဏိသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၂၂၊ ဌ–ဂ၀၊ စကားများလျှင် ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးကို လွန်ကျူးမိတတ်ခြင်း၊ အပါယ် လေးပါး ကျရောက်တတ်ခြင်း၊ ပေါင်း ၅–ပါး။ ။မမ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၄၊ ပုရောဟိတ်ခံတွင်းထဲသို့ ဆိတ်ချေးများ ပစ်ထည့်ပုံ။ ။သာလိတ္တကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၂။ ။ပေတ–ဌ–၂၆၅။ ။ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၉၊ ဌ–တ–အုပ်–၉၄၊ (နှုတ်မစောင့်စည်း၍ ပျက်စီးရပုံ ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)

စကားပင်ကောင်းစေကာမူ။ ။စကားပြောရာတိုက်တွန်းရာ၌ကောင်းမွန်သည်ပင် ဖြစ်စေကာမူ စရိုက်နှင့် မကိုက်ညီက မကောင်းသော စကားဟု အထင်ခံရ တတ်ကြောင်း၊ ဒုက္ကထာသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၅၉၊ ဌ–၅၅။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၉၄။ ။ပဏ်–၂–ဌ–၄၇။

အဿဒ္ဓဿ ဘိက္ခဝေ သဒ္ဓါကထာ ဒုက္ကထာ။
ဒုဿီလဿ သီလကထာ ဒုက္ကထာ။
အပ္ပဿုတဿ ဗာဟုသစ္စကထာ ဒုက္ကထာ။
မစ္ဆရိယဿ စာဂကထာ ဒုက္ကထာ။
ဒုပ္ပညဿ ပညာကထာ ဒုက္ကထာ။ ။

သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၉၄။ ။ပဏ်–၂–ဌ–၄၇။

စကားသံကြားက ပညာရှိ မရှိ, ဗာလ ပဏ္ဍိတ ဟူ၍ ခွဲခြား သိနိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။အံ–၄–ပါ–၃၆၁၊ ဋ္ဌ–၁၀၆၊ ဝိသာခသုတ်။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၆၄၊ ဂါထာနံပါတ် ၁၆၈။

စကားများတိုင်း အဘိုးမတန်ကြောင်း။ ။စကားမှာ များသည်ဖြစ်စေ၊ နည်းသည်ဖြစ်စေ အကျိုးရှိသည်ကိုသာ ပြောဆိုသင့်ကြောင်း ဂါထာ၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၂၄။ ။ဝိ–၃–ပါ–၅၁။ ။ဘေးကင်းအောင် လုပ်မှသာ ပညာရှိမည်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၂။ ။ငြိမ်းအေး ကြောင်း စကားဖြစ်က တလုံးတပါဒပင် ဖြစ်စေကာမူ တန်ဘိုးရှိကြောင်း ဂါထာ၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၂၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၀၊ ၄၁၂၊ ၄၁၇။

စကြဝတေးမင်းကပင်လျှင် ယနေ့ပြုသစ်စ သာမဏေငယ်ကို ရှိခိုးထိုက်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၁၉၇။ ။သုတ္တ – ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၀၊ (အနာဂါရိက ရတနာ)။

စကြဝတေးမင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၅၁၊ ပါ–၃၃၅။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၂၃။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၅၂။ ။ ခုဒ္ဒက–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–၁၄၄။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၃၊ စကြဝတေးမင်း၏ ရတနာ ၇–ပါးနှင့် ထိုရတနာ ၇-ပါးရကြောင်း ကုသလမူလသုံးပါးကို ပြဆိုချက်။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၂၂၊ ပါ–၈၃။ ။၂–ပါ–၁၄၊ ဋ္ဌ–၃၅။ ။ အကျယ်၊ ပါ–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–၂၀၉။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၇၃၊ ပါ–၂၀၅၊ စက္ကဝတ္တိအစ္ဆရိယသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၄၉၊ ဋ္ဌ–၃၃၅။ ။ချီးကျူးချက်၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၇။ ။စကြာရတနာလည်စေပုံ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၇။ ။စကြဝတေးမင်း မဖြစ်ပေါ်လာမီ နှစ်ပေါင်းတရာက ကြိုတင်ကြွေးကြော်ထားနှင့်ပုံ၊ (ကောလာဟလ ချက်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။စကြဝတေးမင်းတို့မှာ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းသော ကမ္ဘာ၌သာ ဖြစ်ပေါ်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၅။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၈၇၊ ဋ္ဌ–၁၉၀။ ။ရတနာ ၇ ပါးကို ရရန် ကျင့်ဝတ်ကို ပြဆိုချက်၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၊ ၃၅။ ။ (ရတနာ ၇–ပါး၊ စကြာရတနာ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ပတ္တမြား၊ မိန်းမ၊ သေဋ္ဌေးကြီး၊ သားကြီးရတနာ)။ ။စကြဝတေးမင်းတို့၏ တန်ခိုးလေးမျိုး၊ ပဏ်–၃–ပါ–၂၁၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၃။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၄၅၊ ဋ္ဌ–၂၂၀။

(၁) လွန်ကဲသော အဆင်းရှိခြင်း၊ (ဝါ) အခြားလူတို့ထက် လွန်ကဲသော အဆင်းရှိခြင်း။

(၂) လွန်ကဲသော အသက်ရှည်ခြင်း။

(၃) အနာရောဂါကင်းခြင်း။

(၄) အမျိုးလေးပါးတို့က ချစ်ခင်မြတ်နိုးလှခြင်း။

စကြဝတေးမင်းတို့မှာ နှစ်ဦးပြိုင်၍ မဖြစ်ကြကြောင်း။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—၈၅။ ။အံ—၁—ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—၃၆၂။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၁၀၊ ပါ—၃၄၉။ ။စကြဝတေးမင်းသုံး ပတ္တမြားရတနာမှာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီး ဝေပုလ္လတောင်တွင်ရှိ၍ ကုမ္ဘဏ်တထောင်စောင့်ရှောက်ထားကြောင်း မိန့်ဆို ထားပုံ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၀၊ ၂၇၁။ ။ စကြဝတေးမင်းတို့ အုပ်စိုးပုံကိုပြသောဂါထာများ၊ အံ—၇—ပါ—၄၆၆၊ ဋ္ဌ— ၁၇၆၊ မေတ္တသုတ်။ ။စကြဝတေးမင်း ရဟန်းပြုသွားသော်၎င်း, သေပြီး ၇—ရက်ရှိသော်၎င်း, စကြဝတေးမင်း၏ စည်းစိမ်အားလုံး ကွယ်သွားတော့ ကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၂၀။ ။၃—ပါ—၄၉၊ စကြာရတနာပေါ်လာလျှင် လူတို့မှာ ၎င်းကိုသာ (ရတနာသုံးပါးမရှိသော်) ပူဇော်လေးမြတ်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၂၄။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၂။ ။ဒီဃ— ၂—ဋ္ဌ—၃၅၊ ပါ—၁၄။

စကြာဝဠာ စသည်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်— ၁၆၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၉၉၊ ၂၀၀။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၃၇။ ။ဝိ—၁— ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၁။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၃၆၊ (လောကဝိဒူ ဂုဏ်တော်ဖွင့်၌ ရှိ၏)။

စကြာဝဠာတပါးသို့ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူပုံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—ပ— ၃၃၉။ ။ဝါသနာဖြစ်စေရန် တရားဟောတော်မူကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ— ၁၅၀၊ ပါ—၉၂။ ။အံ—၈—ပါ—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၆။

စကြာကို ပြုလုပ်ရာ၌ ရှောင်ကြဉ်ရသော အရာ ၅—မျိုး။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၉၇၊ ပါ—၃၀၀။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉။ ။ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၇။

စကြာသွားရကျိုး ၅—ပါး။ ။စင်္ကမသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—၁၂။

(၁) ခရီးရှည်သွားနိုင်ခြင်း။

(၂) ဝီရိယရှိခြင်း၊ (ဝါ) ပေါ့ပါးလျှင်မြန်ခြင်း။

(၃) ရောဂါ ကင်းခြင်း။
(၄) ဝမ်းမီးကောင်းခြင်း၊
(၅) စင်္ကြံသွားစဉ် ရသောသမာဓိမှာ ခိုင်ခန့်တည်မြဲလျှခြင်း။

စင်္ကြံသွား၍ တရားအားထုတ်နည်း။ ။သေချာစွာ ပြဆိုချက်။ (သမ္မောဟဝိနောဒနီ) အဘိ—၂—ဌ-၃၃၉၊ ၃၄၇၊ ပါ—၂၅၉။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၁၇၂၊ ပါ—၆၇။ ။ မဟာသံ—ပါ—၁၂၄၊ ဌ—၂၂၄။ ။သုတ္တ—ဋ-ပ—အုပ်—၄၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၅၆၊ ဋ္ဌာရိပုထ်လေးပါးလုံးပင် ပြထား၏။ ။ဋ္ဌာရိယာပထပဗ္ဗ အခဏ်း၌ရှင်း, သမ္မဇညပဗ္ဗအခဏ်း၌ရှင်း, ရှိသေး၏။

စက် ၄—ပါးကို ပြဆိုချက်။ ။အဘိ—၁—ဌ—၁၀၀။ ။စက္ကသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၄၁၊ ဌ—၂၀၉၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။ဋ္ဌတိ—ဌ—၂၅။ ။ပေဋက—ပါ—၂၅၄။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၃၀၊ ဌ—၂၄၃၊ (ပဋိရူပဒေသဝါသ၊ သပ္ပုရိသူပနိဿယ၊ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ)။ ။ပဋိသံ—ပါ—၈၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၂၊ ၂—နည်း။ ။တနည်းမှာ ဒါရုစက္က၊ ရတနစက္က၊ ဓမ္မစက္က၊ ဋ္ဌာရိယာပထစက္က၊ သမ္ပတ္တိစက္က ၅—မျိုး။

စက္ခု ၂—ပါးကို ပြဆိုချက်။ ။အကျယ် (မံသစက္ခု၊ ပညာစက္ခု) ဋ္ဌတိ—ပါ—၂၁၁၊ ဌ—၉၄၊ ၁၅၉။ ။ပဋိသံ--ပါ—၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၇၃။ ။ ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၀၀၊ ဌ—၄၉။ ။မံသစက္ခု ၂—မျိုး၊ သဋ္ဌာ—သံ—ဌ—၂၊ (သသမ္ဘာရစက္ခု၊ ပသာဒစက္ခု)။

စက္ခု ၃—ပါးကို ပြဆိုချက်။ ။(ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု) ဒီဃ—၂—ဌ—၅၀၊ ပါ—၃၃။ ။၁—ဌ—၁၆၅၊ ပါ—၆၆။ ။စက္ခုသုတ်၊ ဋ္ဌတိ-ပါ—၂၃၀၊ ဌ—၁၉၆၊ (မံသစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ပညာစက္ခု)။

စက္ခု ၅—မျိုးကို ပြဆိုချက်။ ။(မံသစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ပညာစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု) အကျယ်ပြ၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၅၇၊ ဌ—၃၄၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၅၊ ၂၃၅၊ ၃၅၆၊ ဌ—၁၃၅၊ ၃၃၀၊ ၃၃၇—၌ အရကောက်ပြပုံ။ ။ဋ္ဌာတိ—ဌ—၉၅။ ။ပဋိသံ—ပါ—၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၇၃။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၀၀၊ ဌ—၄၉။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၀။ ။အကျယ် စူဠနိ—ပါ—၁၇၃။

စက္ခုစသည် ၅—ပါးတို့၏ တည်နေပုံကို ပြဆိုချက်။ ။ပဋိသံ—ပါ-၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၇၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၇၅။ ။စူဠနိ—ဌ—၆၆။ ။စက္ခုပသာဒ၊ (ပ) ကာယပသာဒတို့ တည်နေပုံကို ပြဆိုသား၏။

စက္ခုဝိညာဏ ဝီထိဖြစ်ပုံ။ ။ဣတိ—ဌ—၉၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၅၂။ ။ စူဠနိ—ဋ—၁၃၀၊ (ဝီထိခဏ်း၌လည်း ရှိသေး၏)။

စက္ခုဥ ပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ စသောပါဠိ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၅၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၀။ ။၃—ပါ—၃၂၇၊ ဌ—၂၄၅။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၃၀၀၊ ၃၀၁၊ ဋ—၆၉။ ။သဠာ-သံ—ပါ—၂၆၁၊ သဗ္ဗုပါဒါန ပရိညာသုတ်၊ (သဠာ—သံ—၌ များစွာရှိ၏)။ ။ဉာတိကသုတ်၊ ဒွယသုတ်—သံ။

စက္ခုနာ သံဝရော သာဓု စသောဂါထာ။ ။ပဏ်—၂—ဌ—၁၄၇။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၉။

စက္ခုန္ဒြေ မစောင့်စည်းပုံနှင့် စောင့်စည်းပုံ။ ။အကျယ်၊ စူဠနိ—ပါ—၂၀၄၊ ဋ—၁၂၉၊ ၁၃၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၅၊ ၃၉၉၊ ဋ-၃၄၄၊ စက္ခုလောလ—နစက္ခုလောလပုဒ်ကို အကျယ်ဟောထားပုံ။

စက္ခု ရူပ စက္ခုဝိညာဏ စက္ခုသမ္ဖဿ စက္ခုသမ္ဖဿဇာဝေဒနာ စသောပုဒ်များ၏ ဝိဂ္ဂဟ။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၀၀၊ ဋ—၆၅၊ ၆၆။ ။စက္ခုရူပ စသည်ကို သုညတအားဖြင့် ရှုရန် အကျယ်ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ—၁၀၃၊ ဋ—၆၇။ ။ စက္ခုန္ဒြေစသည် ၅—ပါးတို့အသီးသီး အာရုံယူကြပုံ ဟောသော ဥဏ္ဏာဘ ဗြာဟ္မဏသုတ်—သံ။

စက္ခုပါလ မထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၊ နာမက္ခန္ဓာလေးပါးတွင် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ရှေ့သွားဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊တရားအားထုတ်ပုံ၊ မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့ပုံ၌ နမူနာယူစရာကောင်းလှ၏၊ မျက်စိကွယ်ရကြောင်း အတိတ်ဝတ္ထုကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ထေရ—ပါ—၂၄၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၇၊ စေတီတော်အား အောက်မဲ့ညိုပွင့်လှူရကျိုး။

စက္ကဝတ္တောတမင်း။ ။ဝေယျာဝစ္စအကျိုးကြောင့် ယာဉ် ၅—မျိုးရပုံ၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၃၊ ၁၂၆။ ။ဝိ—၃—ပါ—၃၀၇၊ ဋ—၃၉၉၊ ၎င်းမင်းကို ဇီဝက ဆေးကုခဏ်းနှင့် သိဝေယျကတိုင်း၌ဖြစ်သော ပုဆိုးအစုံကို လက်ဆောင်ပေးပုံ။ ။၎င်းမင်းက ဘုရားရှင်ကို အပင့်ခိုင်းပုံ၊ အံ—၁—ဋ—၁၆၁။

(၁) တနေ့လျှင် ယူဇနာ ၅၀—သွားနိုင်သော ဘဒ္ဒဝတီဆင်မ။

(၂) တနေ့လျှင် ယူဇနာ ၆၀—သွားနိုင်သော ကာကမည်သောကျွန်။

(၃) (၄) တနေ့လျှင် ယူဇနာ ၁၀၀–စီးသွားနိုင်သော စေလကဋ္ဌိ၊ မုဋ္ဌကေသီ မည်သော မြင်း ၂–ကောင်။

(၅) တနေ့လျှင် ယူဇနာ ၁၂၀–သွားနိုင်သော နာဠာဂိရိဆင်။

စဏ္ဍာလတို့ဝတ်ပုံနှင့် မြို့တွင်းဝင်ပုံ။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၄၉။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၆၁၊ ၁၄၉။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၀၂၊ (မာဘင်္ဂဝတ္ထုဒွ်လည်း ရှိ၏)။

စန္ဒကုမာရစရိယ။ ။စရိယာ–ပါ–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–၅၉။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၄၂၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၇၁၊ ဒေဝဒတ်က ဘုရားရှင်အပေါ် သေကြောင်း ကြံပုံကို အကြောင်းပြု၍ အတိတ်ကလည်း ဘုရားလောင်းနှင့်တကွ အများ ကိုပါ သေကြောင်းကြံရာ စန္ဒာဒေဝီမိဖုရား၏ သစ္စာတန်ခိုးဖြင့် အသက်ဘေးမှ လွတ်ကြရပုံ။

စန္ဒာဘမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂၃၊ ချက်မှာ လဝန်းပုံသဏ္ဌာန်ရှိ၍ အရောင်ထွက်ကြောင်းနှင့် အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းများကို ပြန်ဟောသွား ၏။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၉၊ ပါ–၄၀၂၊ သုဒ္ဓဋ္ဌကသုတ်။

စမ္မေယျ နာဂစရိယ ဝဏ္ဏနာ။ ။စရိယာ–ပါ–၄၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၅၊ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထွန်းတုံးပမာဏရှိကြောင်း၊ဋ္ဌ–၁၂၆။ ။စမ္မေယျဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၅၇၊ ၄၅၉။ ။အသက်စွန့်၍ ဥပုသ်စောင့်သော အလောင်း တော်နဂါးမင်း။

စပါးမျိုး ၇–ပါးသရုပ်။ ။(သလေး၊ ကောက်ကြီး၊ မုရင်း၊ နှတ်ကောက်၊ ဆပ်၊ ပြောင်းနှံ၊ လူး) စူဠနိ–ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။ဝိ–၂–ပါ–၁၁၁၊ ဋ္ဌ–၀၉။ ။ ဝိနယသင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၂၄။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၇၆၊ ပါ–၅။ ။အံ–၄–ဋ္ဌ–၀၉၊ ပါ–၁၆၇။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၃၄၀။ ။စပါးနှင့်တူသော ဥစ္စာမရှိ ကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၄။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၃၁။

စရသုတ်။ ။ဣတိ–ပါ–၂၇၂၊ ဋ္ဌ–၃၃၃၊ အကုသိုလ်ဝိတက် ၃–ပါးကို လက်ခံ ထားလျှင် ဟီနဝီရိယ၊ လက်မခံလျှင် အာရဒ္ဓဝီရိယဟု ဟောထား၏။ ။ အံ–၄–ပါ–၃၁၉၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ ပါ၏။

စရဏ ၁၅–ပါးကို ရေတွက်ပြခဏ်း။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၃။ ။ဥပာ– ဋ္ဌ–၁၅၁။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၁၇။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၂၉၃။ ။စူဠနိ–

ပါ—၁၉၀၊ ဠ—၃၄။ ။စရဏမည်ပုံဖွင့်ပြခဏ်း၊ အဘိ—၂—ပါ—၂၅၄၊ ဠ—၃၁၀၊ (ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နဂုဏ်တော်ဖွင့်၌လည်း ရှိသေး၏)။ ။စရဏ (အကျင့်) ချို့ယွင်းသူ အမှန်ကို မမြင်မသိဘဲ ပြည့်စုံသူမှသာ အမှန်ကို မြင်နိုင် သိနိုင်ကြောင်း ဟောသော ဥပဝါဏသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၀၂၊ ဠ—၃၅၁။

စရိမက ၃-မျိုး။ ။(ချုပ်ခြင်း၊ ဘဝစရိမ၊ ဈာနစရိမ၊ စုတိစရိမ) ဗုဋ္ဌနိ—ဠ—၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၃၊ အာနာပါနနှင့် စပ်၍ ပြဆိုခဏ်း။

စရိယ ၃—မျိုး။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၁၊ ဠ—၃၊ လောကတ္ထ၊ ဉာတတ္ထ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယ သုံးပါး။ ။စရိယနာနတ္တဉာဏ မာတိကာကထာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၂၊ ဠ—ပ—အုပ်—၃၁။ ။နိဒ္ဒေသ—ပါ—၇၇၊ ဠ—၂၆၄။

(၁) ဝိညာဏစရိယ .... အာရုံ ၆—ပါး၌ ဝိညာဉ်ဖြစ်ပုံ။

(၂) အညာဏစရိယ—အာရုံ ၆—ပါး၌ ရာဂစသည်ဖြစ်ပုံ။

(၃) ဉာဏစရိယ—အာရုံ ၆—ပါး၌ အနုပဿနာဉာဏ်ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။

စရိယဝါရ၊ (ဣန္ဒြိယကထာ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅—ပါး) ပါ—၂၁၃၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၁၃၀၊ (စရိယာ ပကတိ ဥဿန္နတာတိ ဟိ အတ္ထတော ဧကံ)။

စရိယ ၈-မျိုး။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၄၊ ဠ—ပ—အုပ်—၅၇၊ ၅၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၁၅၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၁၃၉၊ သုံးနည်း။ ။ပါ—၄၀၀၊ ဠ—၃၀၀။ ။စရိယာ—ဠ—၁၇၊ ပါ—၃၀၅။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁၄၇၊ ၁၄၀၊ ၁၆၉၊ သုံးနည်း။ ။ဗုဋ္ဌနိ—ပါ—၂၃၂၊ ဠ—၀၉။ ။ဘုရားလောင်းတို့ ကျင့်ရသော စရိယ ၈—ပါးဖြစ်၏၊ (ဣရိယာပထစရိယ, အာယတန, သတိ, သမာဓိ, ဉာဏ, မဂ္ဂ, ပတ္တိ, လောကတ္ထစရိယ, ပဌမနည်း)

စရိုက် ၆-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၂၆၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၀၆။ ။၎င်း ၆—ပါးကို အကဲခတ်နိုင်ရန် နည်းများ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၀၁။ ။စရိယာ ဝဏ္ဏနာ—၉၀။ ။စရိယာ ပကတိ ဥဿန္နတာတိ ဟိ အတ္ထတော ဧကံ၊ ပဋိသံ—ဠ—ဒု—အုပ်—၁၃၀၊ ပါ—၂၁၃။ ။စရိုက် အမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၆၄၊ ဠ—၂၇၃။ ။စရိုက် ၆—ပါး၊ (ရာဂစရိုက်၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဝိတက်၊ သဒ္ဓါ၊ ဗုဒ္ဓိစရိုက်)။

စရိုက်အားလျော်စွာ နှလုံးသွေးရှိကြပုံ။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၂၀။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၄၁၊ ၄၂။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၉၊ ၎င်းနှလုံးသွေးကို စေတောပရိယအဘိညာဉ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ သိနိုင်ကြ၏။

စရိုက် ၆-ပါး အားလျော်စွာ ကမ္မဋ္ဌာန်း ပေးရပုံ။ ။(သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ၄၀—ကို စရိုက် ၆—ပါးဖြင့် ခွဲဝေပြပုံ) သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၉၀၊ ၁၁၁။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၇၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—၃၃၀။ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၂၃၇။ ။နေတ္တိ—ပါ—၂၂၊ ဋ္ဌ—၀၇။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၀၀၊ အံ—၉—ပါ—၁၆၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၀၊ အကျဉ်းပြ။

စရိုက် ၆-ပါးအားလျော်စွာ ဟောသော သုတ္တန်များ။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၃၊ အညွန်း။ ။၆—သုတ် အမည်၊ ၂၆၃။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၇၄။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၇၅။

စာတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး ၄-ယောက်။ ။၎င်း ၄-ယောက်နှင့်စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်တွင်ပါဝင်သော နတ်များကိုပြဆိုချက်၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၃၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀။ ။၎င်းနတ်ပြည်တည်နေပုံကိုလည်း ပြဆိုချက်၊ မဟာနိ—ဋ္ဌ—၁၃၃။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၅၊ အာဋာနာဋိယသုတ်။ ။လ—နတ်သား၊နေ—နတ်သားတို့မှာစာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်တွင်ပါဝင်ကြကြောင်း။ ။၎င်းနတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့ နတ်သဘင် အစည်းအဝေးတွင် နေထိုင်ကြပုံ၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၄၁၊ ပါ—၁၇၀။ ။၎င်းတို့ အစိုးရပုံ၊ ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။ ။အခြား စကြဝဠာ တသောင်း၌လည်း ဤ ၄-ဦး ကဲ့သို့ပင် နာမည်တူ မှည့်ထားကြကြောင်း၊ ၂—ဋ္ဌ—၂၀၀။

ပုရိမံ ဒိသံ ဓတရဋ္ဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရူဠကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။ ။

(နတ်မင်းကြီး ၄—ယောက် အမည်နှင့်အရပ်ကိုတွဲပြပုံဂါထာ)။ ။စတု မဟာရာဇသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၄၁၊ ဋ္ဌ—၁၂၂၊ စာတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး ၄—ယောက်နှင့် အခြားနတ်သားများ လူ့ပြည်သို့လာ၍ ကောင်းမှုရှင်စာရင်း ကောက်ယူကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၄၃။

စာရဝိဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။(ဉာဏ္ဒြိယကထာ) ပဋိသံ—ပါ—၂၁၅၊ ဋ္ဌ—ဒု-အုပ်—၁၃၉၊ စရိယ ၈-မျိုးကို ပြဆိုချက် ရေးခဲ့ပြီ။

စာရိကာဒိ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၄၊ ဘုရားရှင်နေထိုင်တော်မူပုံ သွားတော်မူပုံနှင့် ဒေသစာရီ ၂ မျိုးကို ပြဆိုချက်။ ။ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၆၄။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၆၅။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၆၅။ ။ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၂။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၁၃၊ ပါ—၈၂။

စိဥ္စမာဏဝိကာဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၆၊ ဘုရားရှင်ကို စွပ်စွဲပုံ။ ။ မုသာဝါဒအပြစ်ပြဂါထာ—၁၁၉။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၈၈။ ။ ဣတိ—ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၈၂။ ။ရှေးအတိတ်ဘဝများကလည်း စွပ်စွဲခဲ့ဘူးပုံ ဟောသော ဗန္ဓနမောက္ခဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၈၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၆၂။ ။ မဟာပဒုမဇာတက၊ ပါ—၂၅၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၈၈။ ။ထိုသို့ စွပ်စွဲသော်လည်း မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်း ဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၂။

စိတ္တသံယုတ္တ။ ။သဠာ—သံ—ပါ—၃၇၄၊ ဋ္ဌ—၁၃၀၊ စိတ္တသူကြွယ် သေကာနိုးတွင် ဆွေမျိုးများအား တရားဟောခဲ့ပုံ၊ နတ်များက စကြဝတေးမင်း ဖြစ်စေလိုကြပုံ၊ ဂိလာနဒဿနသုတ်၊ ပါ—၄၉၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၉။ ။စိတ္တဂဟပတိဝတ္ထု၊ အံ—၁—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၉၆၊ ဧတဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ ဓမ္မကထိကာနံ ယဒိဒံ စိတ္တော ဂဟပတိ မစ္ဆိကာသဏ္ဍိကော။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၇၊ ၎င်းသူကြွယ် ဘုန်းကြီးပုံ ပန်းမိုးရွာပုံ နတ်တို့ကလက်ဆောင်ဆက်ရပုံနှင့် အတိတ်အကြောင်းကို ပြန်ပြထား၏။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၉၊ သွားလေရာတွင် အပူဇော်ခံထိုက်သော ဂါထာကို ဟောထား၏။ ။စိတ္တသမုဋ္ဌာန ရူပံ ပရိဂ္ဂဟေတွာ တတ္ထ တိလက္ခဏံ အာရောပယတော အယမတ္တော ပါကဋော ဟောတိဟု မိန့်ဆိုပြီးနောက် ဂါထာ (၈) ဂါထာကို ညွှန်ပြထားပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၆၀။ ။မူရင်း မဟာနိ—ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၉။

စိတ္တပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၂။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၁၇၇၊ ပါ—၈၆။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၀၆၊ ပါ—၁၇၊ စိတ္တပုဒ်ကို အကျယ်ဖွင့်ပြချက်၊ ဋ္ဌ—၁၅၅။ ။ဒုတိယဂဒ္ဒုလဗဒ္ဓသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၉၉။

စိတ္တ အမိစိတ္တ ခွဲကောက်ပြပုံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၆၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၀။ ။ ပါ—၃၂၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။

စိတ္တမှိ သံကိလိသမှိ စသော ဂါထာ။ ။ဒုတိယဂဒ္ဒုလဗဒ္ဓသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၉၉၊ စိတ်စင်ကြယ်လျှင် သတ္တဝါတို့လည်း စင်ကြယ်ကြောင်း။ ။

အဘိ—၁—ဌ—၁၁၀၊ သဘောတူ ဂါထာ။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ပ—၂၃၇၊ စိတ္တေန သံကိလိဿန္တိ စသော ဂါထာ၊ (စိတ်ခဏ်း၌လည်း ပြလတ္တံ့)။

စိတ္တ၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာန၊ စိတ္တပစ္စယ၊ စိတ္တပစ္စယ အာဟာရ သမုဋ္ဌာန၊ စိတ္တ ပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာန ၅—ချက်ခွဲပြပုံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၅၀။ ။သုံးချက်ခွဲပြပုံ၊ (၂—၃—၅) အဘိ—၁—ဌ—၃၇၇၊ ၃၇၀။

စိတ္တဟတ္ထမထေရ်ဝတ္ထု။ ။၇—ကြိမ် လူထွက်လိုက် ရဟန်းပြုလိုက်နှင့် ဖြစ်ပျက်နေပြီးနောက် ၈—ကြိမ်မြောက်ပြန်၍ ရဟန်းအပြုတွင် ရဟန္တာ ဖြစ်သွား၏၊ ကုဒါလပဏ္ဍိတ အတိတ် ဝတ္ထုကို ပြန်ဟောထား၏၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၄။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၃၁၂၊ ပါ—၁၇၅၊ (ဤ၌ သာရိပုတ္တ—ဟု ပါရှိ၏)။

စိတ္တာနုပဿနာဝဏ္ဏနာ။ ။သတိပဋ္ဌာန်ခဏ်း၌ ကြည့်ရှုပါလေ။

စိတ္တေန နီယတိ လောကော စသော ဂါထာ။ ။စိတ္တသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၆၊ ဌ—၇၉။ ။အဘိ—၁—ဌ—၁၁၀။

စိတ္တေန နီယတိ လောကော၊ စိတ္တေန ပရိကဿတိ။
စိတ္တဿ ဧကဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗေဝ ဝသမန္ဝဂူတိ။ ။

စိတ္တံ။ ။ပဘဿရမိဒံ ဘိက္ခဝေ စိတ္တံ၊ တဉ္စ ခေါ အာဂန္တုကေဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ—စသောပါဠိ၊ အံ—၁—ပါ—၉၊ ဌ—၄၆။ ။မဟာနိ—ဌ—၁၉။ ။အဘိ—၁—ဌ—၁၁၀၊ ၁၈၅၊ ပါ—၁၀၊ ဌ—၁၈၅—၌ ဘဝင်္ဂ သန္တာ ယေတံ ဝုတ္တံ။

စိန္တာမဏိ ဝိဇ္ဇာတန်ခိုး။ ။အံ—၃—ဌ—၁၅၄။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၂၀၇၊ ဌ—၃၂၂၊ သူတပါး၏ စိတ်ကို သိနိုင်သောမန္တန်။

စိဝရသန္တောသ။ ။သန္တောသ—ခဏ်း၌ ပြလတ္တံ့။

စုတိနောင် ပဋိသန္ဓေဆက်စပ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အဘိ—၂—ဌ—၁၅၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၈၆။ ။စုတိစိတ်—ပဋိသန္ဓေစိတ်ဖြစ်ပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၁၈၁။ ။စုတေရပုံ ၃—မျိုးကို ဟောသော စေတနာသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၇၆၊ ဌ—၃၄၇။

စီးပွားဥစ္စာနှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။စီးပွားရှာရာ၌ မတရားခြင်း၏အပြစ်၊ တရားခြင်း၏အကျိုးကိုဟောသော ဓနဉ္စာနီသုတ်၊ ပဏ်—၂—

ပါ—၃၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၉၃။ ။စီးပွားမဖြစ်ထွန်းခြင်း အကြောင်းလေးပါးကို ဟောသော ကမ္မောဇသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၉၄၊ ဋ္ဌ—၃၂၁၊ (ကောဓနေ၊ ဣဿု ကီ၊ မစ္ဆရီ၊ ဒုပ္ပည)။ ။စီးပွားဥစ္စာ ပျက်စီးကြောင်း, ဖြစ်ထွန်းကြောင်း ၄—ပါးစီ၊ အံ—၈—ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၉။ ။စီးပွားဥစ္စာရှာသူတို့အတွက် သတိမူရန်ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၂၊ ၂၉၇။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၁၇။ ။ စီးပွားတက်မှု, ကျမှုအတွက် ဆုံးမသောဂါထာ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၊ ၂၃။ ။(လူတို့ချမ်းသာကြောင်း အခဏ်း၌ များစွာရှိ၏)။

စုတူပပါတဉာဏ ကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၅၃။ ဒီဃ—၃—ပါ—၉၂၊ ဋ္ဌ—၇၀။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၅၊ စုတိ ပဋိသန္ဓေအလုံးစုံကို အကုန် သိနိုင်သည်မှာ ဘုရားရှင်တို့အရာသာ ဖြစ်ကြောင်း။

စုန္ဒသုတ်။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—၃၆၀။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၅၀၊ စုန္ဒရွှေပန်းထိမ်သည်၏ ဆွမ်းကို စားပြီးနောက် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရန် သွားပုံအစဉ်ကို ဟောထား၏။

စူဠဂန္ဓာရအတတ်။ ။၎င်းအတတ်မှာ ကောင်းကင်သို့ ပျံသွားနိုင်ကြောင်း၊ သူတပါးစိတ်ကိုလည်း သိနိုင်ကြောင်း၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၃၊ ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းသည်နှင့် တပြိုင်နက် ၎င်းအတတ်မှာ အလိုအလျောက် ကွယ်ပျောက် သွားရကြောင်း။ ။အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃။

စူဠဓနုဂ္ဂဟဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄၅၊ သူခိုးကို ဒါးရိုးကမ်းသောမိန်းမယုတ် အကြောင်း၊ မိန်းမကိုစွဲ၍ဖြစ်သောတဏှာကို ဖြတ်ရန် ဟောထား၏။ ။ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—ဘ—အုပ်—၂၀၅။

စူဠနိဒ္ဒေသ ပါဠိ တွင် ဂါထာများကို ချဲ့၍ဟောထားသည်မှာ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၁၁၆။

စူဠပန္ထကမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—၁၆၄၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ မနောမယံ ကာယံ အဘိနိမ္မိ နန္တာနံ ယဒိဒံ စူဠပန္ထကော။ ။ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ စေတော ဝိဝဋ္ဋကုသလာနံ ယဒိဒံ စူဠပန္ထကော၊ ဧတဒဂ်၂—တန်ရ။ ။ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၃၊ ၁၅၇။ ။ထေရ—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၄၊ ၁၀၉။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၆၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၊ ပန်းထိမ်လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ ဝိ—၂—ဋ္ဌ—၆၀၊ ပါ—၇၇။ ။ပစ္စုပ္ပန် အတိတ်ဝတ္ထု၊ စူဠသေဋ္ဌိ ဇာတက၊

ပါ—ပ—အုပ်—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၀။ ။အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိကို ပြဆိုချက်း၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၇၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၆။ ။ စူဠပန္ထကသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၀၊ တရားနှလုံးသွင်း နေလျှင် သေမင်း မမြင်နိုင်ကြောင်း၊ ၎င်းအား ချီးကျူးချက်း။

စူဠဗောဓိစရိယ။ ။စရိယာ—ပါ—၄၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၁၊ မယားဖြစ်ဘူးသူ ပရိဗ္ဗိုဇ်မကို မင်းက အတင်းယူသွားသော်လည်း သီလပျက်အံ့စိုးသောကြောင့် ဘာတခွန်းမျှ မပြောဆိုခဲ့ကြောင်း။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၇ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၂၊ ကောဓမဖြစ်ရအောင် စောင့်စည်းပုံနှင့် ၎င်း၏အပြစ်များကို စုပေါင်းဟောထား၏။

စူဠဗျူဟသုတ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၁၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၉၊ ဒိဋ္ဌိတို့အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။စူဠဝိယူဟ (ဗျူဟ) သုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ—ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၆၊ ဝိတက်စရိုက် ရှိသူတို့အတွက် ဟောထား၏။

စူဠာမဏိစေတီတော်။ ။သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ ဆံပင်ကို ဌာပနာထားသော တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရှိ စေတီတော်ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၃၃။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၂၇။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၀။ ။ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၆။

စူဠသုဘဒ္ဒါ သေဋ္ဌေးသမီးဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၀။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၇၁၊ အဝေးမှ လှမ်း၍ ပန်းကုံးဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ပင့်ပုံ၊ သမဏမည်ပုံ ဂါထာများကို ပြောပြချက်း၊ ကျက်မှက်ထားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးကြီး၏ သမီး အရိယာသာဝိကာဖြစ်၏။

စူဠသောတာပန်။ ။ဘုရားရှင်၌ သဒ္ဓါပေမဖြစ်ရုံမျှဖြင့် စူဠသောတာပန် ခေါ် ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆။ ။ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ရသောပုဂ္ဂိုလ်ကို စူဠသောတာပန်ခေါ်ကြောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၄၀။ ။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ စခန်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို စူဠသောတာပန် ခေါ်ကြောင်း၊ ဂတိလည်း မြဲမြံဖြစ်ကြောင်း၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၄၂။ ။ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၊ ငါးပါးသီလ လုံခြုံမှု၊ ဉာဏ်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို စူဠသောတာပန်ခေါ်ကြောင်း ဟောထားသောသုတ်များ၊ မဟာနာမသုတ်၊ ဓမ္မဒိန္နသုတ်၊ နန္ဒိယသုတ်၊ ဘဒ္ဒိယသုတ်၊ သဂါထက သုတ်၊ သံ—၃၌ ဆိုင်ရာအက္ခရာအတိုင်း ရှာဖွေကြည့်ရှုပါ။

စေတနာသုတ်။ ။(ပဉ္စမ) နိဒါန—သံ—ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—၆၅။ ။ကမ္မဝိညာဉ် ခေါ်သော စေတနာရှိသေးလျှင် ဝိပါက်ဝိညာဉ်ဖြစ်၏ စသည်ဖြင့် သံသရာစက် လည်ပုံ ဟောထား၏။ (ဒုတိယ—တတိယ) ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—၆၇။ ။အံ—၄—ပါ—၄၇၇၊ ဋ္ဌ—၃၄၇။ ။အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၅၄။ ။အဘိ—၅—ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၀။

စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ။ ။အံ—၆—ပါ—၃၆၃၊ ဋ္ဌ—၁၃၅။ ။အဘိ—၅—ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၀။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၃၀၊ စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံဝဒါမိ၊ စေတယိတွာ ကမ္မံ ကရောတိ ကာယေန ဝါစာယ မနသာ။

စေတနာသုံးတန် ဖြူစင်ရန် ဟောသောဂါထာ။ ။ဒါနသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၃။ ။ပေတ—ပါ—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၄။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၃၁၊ ဋ္ဌ—၂၆၇။

> ပုဗ္ဗေဝ ဒါနာ သုမနော၊ ဒဒံ စိတ္တံ ပသာဒယေ။
> ဒတွာ အတ္တမနော ဟောတိ၊ ဧသာ ယညဿ သမ္ပဒါ၊ တိ။ ။

အံ—၆—ပါ—၂၉၆။ ။စေတနာသုံးတန်ဖြူစင်မှ အရှယ်သုံးပါးညီအောင် အကျိုးပေးပုံသာဓက ဂါထာ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၈၂ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၄၊ မဟာဓမ္မပါလ ဇာတက။

စေတနာမပါလျှင် အကုသိုလ် မဖြစ်ကြောင်း။ ။အနာမရှိလျှင် အဆိပ်ထိသော်လည်း အဆိပ်မတက်ဟူသော ဥပမာဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၈။ ။တိတ္တိရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၅၉၊ ဤဥ္စ မုဆိုးက အတင်း ခိုင်းစေမှုကြောင့် တွန်သံ ပေးရသော ခါသတ္တဝါဥ္စ အပြစ်မရှိကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅၊ ဤဥ္စဆောင်ပြထား၏။

စေတသိက်။ ။စေတသိက်ယှဉ်ပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၉၀—မှ ၁၀၂—အထိ၊ စေတသိက်လက္ခဏာ ၄—ပါး၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၅၅။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၂၁၊ ။အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၅၀—မှ ၁၉၆—အထိ၊ လက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန်တို့ကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။အကုသိုလ် စေတသိက်တို့ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၁—ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၁၊ ၂၉၅။ ။ကာယ ဝစီ မနောဒွါရဥ္စဖြစ်သော စေတသိက်များကို ရေတွက်ပြခဏ်း၊ ဘူမိဇသုတ်၊ နိဒါန- သံ—ပါ—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—၅၃၊ ၅၄။

စေတသော ဝိနိဗန္ဓတရား ၅–ပါး။ ။စိတ်ကိုနှောင်ဖွဲ့တတ်သော တရားများ ဟူလို၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၄၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၃။ ။ဝိနိဗန္ဓသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၁၀၊ ဌ–၇၇။ ။၉–ပါ–၂၅၂။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၉၀၊ ဌ–၂၁၄။ ။ အဘိ–၂–ပါ–၃၉၂၊ ဌ–၄၀၆။

(၁) ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမ ၂–ပါး၌ ဆန္ဒရာဂ မကင်းသေးခြင်း။

(၂) မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်၌ ဆန္ဒရာဂ မကင်းသေးခြင်း။

(၃) ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာကိုယ်၌ ဆန္ဒရာဂ မကင်းသေးခြင်း။

(၄) အလိုရှိတိုင်း စားသောက်၍ အိပ်ရာ, နေရာကောင်း၌ စည်းစိမ်ခံ၍ အိပ်စက်နေထိုင်ခြင်း။

(၅) နတ်ပြည် ဗြဟ္မာပြည်ကို တောင့်တ၍ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်ခြင်း။

စေတီယမည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၃။ ။ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၀၇၊ ဌ–၂၄၆။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၁၀၀ ပါ–၁၃၂။ ။ ဥဒ္ဒိဿစေတီမည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၁၉၊ ဌ–၂၃၀။ ။စေတီယ–ရက္ခပုဒ်အဖွင့်၊ ဝိ–၁–ပါ–၂၃၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၀။

စေတီ ပုထိုး ဗောဓိပင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၁၁၀၊ ဌ–၇၇။ ။စေတီသုံးမျိုး၊ (ပရိဘောဂစေတီ၊ ဥဒ္ဒိဿကစေတီ ၊၊၃၊၊ တီ ခုဒ္ဒက–ပါ–၁၀၊ ဌ–၁၀၀။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၃။ ။ဇာတက–ဌ–စ–အုပ်–၂၂၉။

စေတီထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်။ ။၂–ဦး၊ အံ–၂–ပါ–၇၆၊ ဌ–၅၁။ ။ထူပါရဟ သုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၆၇၊ ဌ–၃၉၅၊ ၄-ဦး၊ (ဘုရားရှင်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာ၊ စကြာဝတေးမင်း)။ ။ထူပါရဟပုဂ္ဂလဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၁၇၊ ဌ–၁၇၅။

စေတီတော်အား ပူဇော်ရကျိုးဂါထာ။ ။သက်တော်ထင်ရှားရှိသော ဘုရား၌ ၎င်း, ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ဘုရားရှင်ကိုယ်စားထားသော စေတီသုံးမျိုး၌၎င်း, ကြည်ညိုစိတ်ချင်းတူမျှလျှင် အကျိုးပေးလည်း တူမျှကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၄။ ။ဝိမာန–ပါ–၆၆၊ ဌ–၁၀၆၊ ၁၀၇။ ။ဇာတက–ဌ–တ–အုပ်–၃၀၇။ ။သဘောတူဂါထာ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၀။ ။

ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၄၊ ၁၉၃၊ စေတီတော်အား ပူဇော်ရကျိုး၊ တည်ထား ရကျိုး ဂါထာ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၁။

စေတီတော်၌ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ခဲ့ရကျိုး။ ။ဂေါတမဘုရားအလောင်း ဘခင် သခ်ပုဏ္ဏားကြီးက သားဖြစ်သူ သုသိမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်မြတ်၏ စေတီတော် ၌ ရှင်းလင်း သုတ်သင် ပူဇော်ခဲ့ရသော ကောင်းမှုကြောင့် ဝေသာလီပြည် အသွား အပြန်တွင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေသာလီပြည် နှစ်ပြည်ထောင်တို့က ခမ်းနားကြီးကျယ်လှစွာ ပူဇော်ကြကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၆၆။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၀။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၄။ ။(စေတီတော်အား ပူဇော်ရကျိုး ရှင်းလင်းသုတ်သင်ခဲ့ရကျိုး ဝတ္ထုများမှာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ထေရ ဂါထာ၊ အပဒါနတို့၌ များစွာရှိ၏)။

စေတောခိလသုတ်။ ။(စိတ်၏ငြောင့်တံကျင်သဘွယ် ဖြစ်သော တရားများ) ပဏ်—၁—ပါ—၁၄၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၂၊ ၁၀-ပါး။ ။အံ—၁၀—ပါ—၂၇၀။ ။ ၉—ပါ—၂၅၂။ ။၅-ပါး၊ အံ—၅—ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—၇၇။ ။မဟာနိ—ပါ— ၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၆။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၀၊ ၂၃၂၊ ဋ္ဌ—၂၁၃။ ။အဘိ—၂— ပါ—၃၉၁၊ ဋ္ဌ—၄၀၅၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃ၊ သိက္ခာသုံးပါး၊ ပေါင်းလေးပါး၌ ယုံမှားသံသယရှိမှု၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ အမျက်ထွက်တတ်ခြင်း၊ ထိခိုက် စေခြင်း၊ ပေါင်း ၅—ပါးနှင့် ဆိုခဲ့ပြီးသော စေတသောဝိနိဗန္ဓ ၅ ပါး၊ ပေါင်း ၁၀-ပါးဖြစ်၏။

စေတောပရိယဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀။ ။ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၉။ ။အံ—၃—ပါ— ၁၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၅၁။ ။စေတောပရိယဉာဏ်၊ ယထာကမ္မူပဂဉာဏ်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါ သာ နုဿတိဉာဏ်၊ သုံးပါးအထူး၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၆၃။ ။စေတောပရိယ ဉာဏ်၊ အနာဂတံသဉာဏ် နှစ်ပါးအထူး—၆၅။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၇၅၊ ဋ္ဌ— ၁၉၉။ ။စေတောပရိယ အဘိညာဉ်ရသော်လည်း အောက်အောက်ပုဂ္ဂိုလ် တို့က အထက်အထက် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်ကို မသိနိုင်ကြကြောင်း၊ (အောက် အောက် ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

စေတောဝိမုတ္တိ ၄-မျိုး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၇၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၃။ ။ ဂေါဒတ္တသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၃၆၊(အပ္ပမာဏာစေတောဝိမုတ္တိ၊ အာကိဉ္စညာ၊ သုညတာ၊ အနိမိတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ)။ ။စေတောဝိမုတ္တိ၊ ပညာဝိမုတ္တိ အရကောက်၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၉၊ ပါ—၄၂။ ။

ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၀၃။ ။စေတောဝိမုတ္တိဖလသုတ်၊ (ပ—ဒု) အံ—၅—ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—၃၁၊ စေတောဝိမုတ္တိဖလ၊ ပညာဝိမုတ္တိဖလ၊ ၎င်း ၂-ပါးဖြစ်အောင် အားထုတ်ရပုံကို အကျဉ်းဟောထား၏။ ။နိဿာရဏီယသုတ်၊ အံ-၆—ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၉၅၊ စေတောဝိမုတ္တိ ၆-မျိုးကို ဟောထား၏။

စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လိုက်နာရန်။ ။အချက် ၅—ချက်၊ သဋ္ဌာ—သံ—ဋ္ဌ—၇၄။ ။ စောဒနာသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၇၂၊ ဋ္ဌ—၅၉၊ စုဒိတကတို့ လိုက်နာရန်လည်း ဟောထား၏။ ။ကုသိနာရသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၁၈၊ ဋ္ဌ—၃၁၁။ ။ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—၂၁၁။ ။ဝိ—၁—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၂၊ ၁၇၇။ ။ဝိနယသင်္ဂဟ၊ ဋ္ဌ—၃၂၇။ ။(စောဒက စုဒိတကတို့ သိဘွယ်ရာ များမှာ ဝိနယ၌ များစွာရှိ၏)။ ။(ကာလ၊ ဘူဘ၊ သဏှ၊ အတ္ထသံဟိတ၊ မေတ္တာစိတ္တ အင်္ဂါ ၅—ချက်)။ ။စောဒနာခံရသော ရဟန်းသည် ကောင်း မွန်စွာ မခံယူဘဲ ငြင်းဆံခြင်း၊ ပြန်လှန်ပြောဆိုခြင်း၊ ထွက်ခွါသွားခြင်းစသော အပြစ် ၈—ပါးကို ပြသော အဋ္ဌပုရိသဒေါသနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၄၀၂၊ ဋ္ဌ—၄၉၂။

စောရနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ဖွားသူများ။ ။အင်္ဂုလိမာလ အကြောင်း၊ ပဏ်—၂—ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၆။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၅။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၈၄၊ ပုရောဟိတ်၏သား သတ္တုက။ ။ကဏဝေရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၅၄၊ စောရနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်၍ မွေးဖွားသောကြောင့် အလောင်းတော်မှာ သူခိုးဖြစ်ရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။သတပတ္တဇာတက၊ ပါ—၈၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄၉။

စေလက္ခုပကေန ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၄။

စားသောက်ရေး၌ ဇီဇာကြောင်သူတို့ နမူနာယူဘွယ်။ ။စားရေးသောက်ရေး၌ ဇီဇာကြောင်လှသော ရဟန်းသာမဏေတို့ နမူနာယူဘွယ် ကောင်းလှသော ဝတ္ထုများ၊ ပဥ္စဂ္ဂဒါယကဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ (ပ—ခဏ်း၌ ကြည့်)။ ။ဝေရဥ္စ ကဏ္ဍ၊ ဝိ—၁—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၈၊ ၁၄၉။ ။ဥဋ္ဌာနသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၃၂၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၀။

စားသောက်သမျှကို ဝမ်းတွင်းဝယ် ငါးပုံ ခွဲဝေပုံ။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၃၁၊ ပါ—၂၀၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၅၁၊ (ပိုးစာ၊ ဝမ်းမီးလောင်၊ ကျင်ငယ်၊ ကျင်ကြီး၊ ရသဖြစ်)။

စားလဲစား၊ လူလဲလူဟု တိုက်တွန်းသော ဂါထာ။ ။ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၃၁၉၊ ဠ-စ-အုပ်-၄၁၂။ ။စရိယာ-ဠ-၇၄။ ။မဟာနိ-ပါ-၄၊ ဠ-၂၃၊ ၂၄။

စွဲလမ်းမှုအပြစ်များ။ ။ဖေါက်ပြန်သော မယားခွဲ စွဲလမ်းမှု အားကြီးလှသော လင်၊ အံ-၃-ဠ-၁၈၉၊ သုံးဘဝတိုင်တိုင် (မြွေ၊ ခွေး၊ နွားငယ်) ထို မိန်းမ နောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်နေရာ သူ့ကိုပင် ပြန်သတ်ပုံ၊ လေးဘဝ မြောက်တွင် ထိုမိန်းမဝမ်းဝယ်ဖြစ်ပြီး ဇာတိဿရဉာဏ်ရ၍ ထိုမိန်းမ၏ အကိုင် အတွယ်ကိုပင် မခံတော့ဘဲ နောက် ကြီးပြင်းသောအခါ သာသနာတော် ဝင်လာ၍ ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။ ။ဘဒ္ဒဇိထေရ် အလောင်း မဟာပနာဒ မင်းဖြစ်စဉ် ၎င်းမင်း၏ ဆွေမျိုးများမှာ ပြာသာဒ်ကို စွဲလမ်းသေ၍ ငါး၊ လိပ်၊ ဖါး-စသည်တို့ ဖြစ်နေကြပုံ၊ အပ-ဠ-ဒု-အုပ်-၂၉၆။ ။သက်နှဲ့ စွဲလမ်း သေ၍ ၇-ရက်မျှ သန်းပြိတ္တာဖြစ်ရသော တိဿမထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ-ဠ-ဒု-အုပ်-၂၁၀။ ။(ပေတဝတ္ထု၊ ဇာတကတို့၌ များစွာရှိ၏)။ ။စွဲလမ်းခြင်း ၂-မျိုး၊ (တဏှာမမတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိမမတ္တ) မဟာနိ-ပါ-၃၇၊ ဠ-၁၃၇။

စက်ဆုပ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်။ ။ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၂၄၊ ဠ-၉၄၊ စက်ဆုပ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ လျစ်လျူရှုရသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ မှီဝဲရသော ပုဂ္ဂိုလ် သုံးမျိုး ခွဲဟောထား၏။ ။စက်ဆုပ်ဘွယ်ကောင်းသော၊ မကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုး၊ မဟာနိ-ပါ-၁၇၈၊ ဠ-၂၉၅။

စစ်နှင့်ပတ်သက်၍ သိဘွယ်များ။ ။နဂရောပမသုတ်၊ အံ-၇-ပါ-၄၇၈၊ ဠ-၁၈၁၊ ဟတ္ထာရောဟာ အဿာရောဟာ စသော စစ်နှင့် ပတ်သက်သောပုဒ် များအဖွင့်၊ ဠ-၁၈၂။ ။ဒီ-၁-ပါ-၄၈၊ ဠ-၁၄၂။ ။ရှေးက စစ်တပ် ဖွဲ့ပုံဖွဲ့နည်း၊ ဝိ-၂-ပါ-၁၄၀၊ ဠ-၁၂၅။ ။စစ်ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းများ၊ ဒီဿ-၂-ဠ-၂၆၇။ ။စစ်တိုက်ရခြင်းအပြစ်များကို ဟောသော သင်္ဂါမ သုတ်၊ (ပ-ဒု) သဂါထာ-သံ-ပါ-၈၃၊ ၈၄၊ ဠ-၁၄၀၊ ၁၄၂။ ။စစ်တိုက် လျှင် ပရဇိတနတ်ပြည်ရောက်သည်ဟု လိမ်လည်ထားသည်ကို ဘုရားရှင်က ပရဇိတငရဲ၌ ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း ဖြေဆိုထားသော ယောဓာဇီဝ သုတ် ဟတ္ထာရောဟသုတ်၊ အဿာရောဟသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၄၉၅၊ဠ-၁၄၀။ ။ စစ် သူရဲကောင်း အစစ်ဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဠ - ပ - အုပ်-၄၁၇၊ တထောင်ကို၊ တထောင်ချင်းတိုက်၍ နိုင်ရာ၌ သူရဲကောင်းအစစ် မဟုတ်သေးကြောင်း၊ တယောက်ထည်းက (ကိလေသာ) "၁၅၀၀"-ကို နိုင်အောင် တိုက်နိုင်မှသာ စစ်သူရဲကောင်းအစစ် ဖြစ်ကြောင်း။

စည်းဝေးပွဲထုံးစံ။ ။စည်းဝေးပွဲ ကျင်းပရာ၌ (ရဟန်းတို့) တရားစကားကိုသော်လည်း ပြောဆိုရမည်၊အရိယာတို့ကဲ့သို့ ဆိတ်ဆိတ်သော်လည်း နေရမည်ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၅။ ။အံ—၇—ဋ္ဌ—၁၆၀။ ။စည်းဝေးပွဲအတွင်း ဝင်သော် ပရိသတ်ကို အနှောင့်အယှက် မပေးဘဲ ဘေးမှဝင်ရောက်ရကြောင်း၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၄၅၊ ပါ—၁၀၅။ ။ပရိသတ်အတွင်း ဝင်လျှင် ခြေဆေးရသောထုံးစံ၊ (ခြေဆေးခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

စွန့်အပ်သော အရာများကို ပြသောဂါထာ။ ။(အဆင့်ဆင့်) ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၉။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၅၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၄၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၄၄။

(၁) လက်ခြေစသည် ပျက်စီးမည့်အတွက် ဖြစ်လာသော် ပစ္စည်းဥစ္စာကို စွန့်ရမည်။

(၂) အသက် စွန့်လွှတ်ရမည့်အထွက် ဖြစ်လာသော် လက်ခြေစသောအင်္ဂါကို အပျက်အစီး ခံရမည်။

(၃) ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်စီးအံ့ ကြုံလာသော် အသက်ကို စွန့်လွှတ်ရမည်၊ အသက်ကိုသာ အသေခံတန် ခံရမည်၊ကိုယ်ကျင့်တရားကိုကား မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မျှ အပျက်အစီး မခံရဟု ဟောထားသော ဂါထာ၊ ကျက်မှတ်ထားဘွယ် ကောင်း၏။

စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး။ ။(ဘုရားလောင်းတို့ ပါရမီဖြည့်ရာ၌ ဤစွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါးကို စွန့်ကြရ၏) (အင်္ဂပရိစ္စာဂ၊ နယန၊ ဓန၊ ရဇ္ဇ၊ ပုတ္တဒါရပရိစ္စာဂ) ပဏ္ဏ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၈၀။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၁၅၃။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၁။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၆၀။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၃၃၃—၌ ဓန၊ အင်္ဂ၊ ပုတ္တ၊ ဘရိယ၊ ဇီဝိတ။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၇—၌ အတ္တ၊ နယန၊ ဓန၊ ရဇ္ဇ၊ ပုတ္တဒါရ။ ။၁၁၁—၌ အင်္ဂ၊ အတ္တ၊ ဓန၊ ဒါရ၊ ရဇ္ဇ။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၈—၌ အင်္ဂ၊ ဇီဝိတ၊ ဓန၊ ရဇ္ဇ၊ ပုတ္တဒါရ။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၉၇—၌ ဓန၊ အင်္ဂ၊ ဇီဝိတ၊ ပုတ္တ၊ ဘရိယ။ ။၂၆၃—၌ ရဇ္ဇ၊ အင်္ဂ၊ နယန၊ ပုတ္တဒါရ၊ အတ္တ။

စွပ်စွဲခံရတတ်ခြင်း အကြောင်း ၂—ပါး။ ။မဟာနိ—ပါ—၄၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၅၊ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်း၊ ပြောဆိုသောအခါ အမျက်ထွက်တတ်ခြင်း။ ။မကောင်းမှုကို မပြုခြင်း၊ ပြောဆိုသောအခါ အမျက်မထွက်တတ်ခြင်း၊

ဤ ၂–ကား အစွပ်စွဲမခံရခြင်းအကြောင်း ၂ ပါးဖြစ်၏။ ။ဘုရားရှင်အပေါ်၌ စွပ်စွဲသည်မည်ပုံ၊ မခံသည်ပုံဟောပြခန်း၊ အံ–၂–ပါ–၆၁၊ ဋ္ဌ–၂၅။

စိတ် ဂ၉–ပါးဖြစ်ပုံ အကျယ်ပြဆိုခန်း။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–ဂ၂။ ။စိတ်ဖြစ်ပုံကို ထင်ရှားအောင် ပြသောဥပမာများ၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၁ဂ။ ။စိတ်တို့၏ ကိစ္စအသီးသီးကို ပြဆိုခန်း၊ ၂–ဋ္ဌ–၃ဂ၇၊ ပါ–၃၃၁။ ။စိတ္တနိယာမ (ဝီထိဖြစ်ပုံ)ကို အကျယ်ပြဆိုခန်း၊ ၁–ဋ္ဌ–၃၁၄။

စိတ်ကို ညစ်နွမ်းစေတတ်သော တရားများ။ ။၁၆–ပါး၊ ပဏ်–၁–ပါ–၄၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၃၊ ဝတ္ထုသုတ်၊ (အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘ၊ ဗျာပါဒ၊ ကောဓ၊ ဥပနာဟ၊ မက္ခ၊ ပဠာသ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ၊ မာယာ၊ သာဌေယျ၊ ထမ္ဘ၊ သာရမ္ဘ၊ မာန၊ အတိမာန၊ မဒ၊ ပမာဒ)။ ။ဖြူစင်စေသောတရားများ၊ ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၇၅။ ။တနည်း၊ ဥပက္ကိလေသသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၉၉၊ ဋ္ဌ–၁၄၇။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၁၇၂၊ (ဝိစိကိစ္ဆာ၊ အမနသိကာရ၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ၊ ဥပ္ပိလ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လ၊ အစ္စာရဒ္ဓဝီရိယ၊ အတိလီနဝီရိယ၊ အဘိဇပ္ပ၊ နာနတ္တသညာ၊ အတိနိဇ္ဈာယိတတ္တ)။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၂၉၉၊ (လောဘ–ဒေါသ–မောဟ)။ ။ဥပက္ကိလေသသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–ဂ၂၊ ဋ္ဌ–၁ဂဂ၊ နီဝရဏ ၅–ပါးမှာ စိတ်ကို ညစ်နွမ်းစေ၍ ဗောဇ္ဈင် ၇–ပါးမှာ စိတ်ကိုဖြူစင်စေကြောင်း။ ။အာဝရဏနီဝရဏသုတ်၊ ပါ–ဂ၃၊ ဋ္ဌ–၁ဂဂ။ ။ရုက္ခသုတ်၊ ပါ–ဂ၅၊ ဋ္ဌ–၁ဂ၉။ ။နီဝရဏသုတ်၊ ပါ–ဂ၆၊ ဋ္ဌ–၁ဂ၉။ ။အံ–၅–ပါ–၁၄၊ ဋ္ဌ–၆။ ။စိတ်အားနည်းအောင် ပြုတတ်သောတရား ၂၅–ပါး၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၇၉။

စိတ်ကြောင့်သာ ညစ်နွမ်းခြင်း၊ ဖြူစင်ခြင်း ဖြစ်ရကြောင်း ဂါထာ။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၂၆၁၊ ပါ–၂၅၂။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၃၃ဂ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၇။ ။စူဠနိ–ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–၇၊ စုဏ္ဏိယ။ ။ဒုတိယဂဒ္ဒုလဗဒ္ဓသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၂၉၊ ဋ္ဌ–၂၉၉။ ။တနည်းဂါထာ၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၁၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၊ ၂၃။ ။စိတ္တေ ပသန္နေ လောဟိတံ ပသီဒတိ စသောစကား၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၆၁၊ ပါ–၁၁၁။ ။ဋ္ဌ–၂၃၁၊ ပါ–၁၆၆။

စိတ်လျင်မြန်လှပုံ။ ။အံ–၁–ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၄၅။ ။ခန္ဓဂ္ဂဟသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။စိတ်သည် လက်ဖျစ်တဖျောက်တီးကာလအတွင်း

ကုဋ္ဌေတသိန်းမျှ ဖြစ်ပျက်နိုင်ခြင်း၊ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၉၂ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၀၉။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၀၃၊ (ယာဝဋ္ဌိဒံ ဘိက္ခဝေ ဥပမာပိ နသုကရာ ယာဝ လဟုပရိဝတ္တံ စိတ္တန္တိ)။ ။စိတ်သည်မည်မျှပင် လျှင်မြန်စေကာမူ တကြိမ်ဘည်းတွင် စိတ် ၂-မျိုးပြိုင်၍ မဖြစ်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၈၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၂၊ ၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၀၊ ၂၄၀။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၇၂၊ ပါ—၃၅၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၃၀။ ။ဒု—အုပ်—၂၆၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၄၇၊ (ဒွိန္နဉ္စ စိတ္တာနံ ကေကခဏေ ပဝတ္တိနာမ နတ္ထိ)။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၅၇။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၉၊ တခုချုပ်ပြီးမှသာ တခုဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ။

စိတ်ကိုနိုင်အောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန်။ ။ဝသသုတ် (ပ—ဒု)၊ အံ—၇—ပါ—၄၂၃၊ (သမာဓိကုသလ၊ သမာပတ္တိကုသလ၊ သမာဓိဿ ဌိတိကုသလ၊ သမာဓိဿ ဝုဋ္ဌာနကုသလ၊ သမာဓိဿ ကလျာဏကုသလ၊ သမာဓိဿ ဂေါစရကုသလ၊ သမာဓိဿ အဘိနီဟာရကုသလ)။ ။စိတ်ကို ရင့်ကျက်စေသောအကြောင်း ၅—ပါး။ ။မေဃိယသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၀၊ (ကလျာဏမိတ္တ၊ သီလဝန္တ၊ ကထာ ၁၀—ပါး၊ အာရဒ္ဓဝီရိယ၊ ပညဝါ)။ ။စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်သော နေရာတွင် နမူနာယူစရာကောင်းလှသော မလ္လိကာစစ်သူကြီး ကတော်အကြောင်း၊ ပဏ—၂—ပါ—၃၂၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၄။ ။စိတ်ကိုထိန်းနိုင်ကြသောမထေရ်သုံးပါး၊ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၂၉၊ပါ—၂၂၅၊ အကုသိုလ်ဝိတက်သုံးပါး မကြံစည်မိရန် ဆောက်တည်ထားကြပုံ။ ။စိတ်တုန်လှုပ်သည်ကို ငြိမ်သက်စေတတ်သောတရား ၆—ပါး၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၇၊ (သဒ္ဓါပရိဂ္ဂဟိတစိတ္တ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဩဘာသဂတ စိတ္တ)။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၁၄၉။ ။စိတ်ကို တုန်လှုပ်စေတတ်သောတရားများ၊ မဟာနိ—ပါ—၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၃၆။ ။ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—၃၇၆၊ ၎င်းကိုငြိမ်သက်စေတတ်သောတရား ၆—ပါး၊ ဋ္ဌ—၃၁၄။ ။စိတ်ကို တုန်လှုပ်စေတတ်သောတရားများ၊ ဣဋ္ဌာနဝကကထာ၊ အဘိ—၂—ပါ—၄၀၄၊ ဋ္ဌ—၄၉၅။

စိတ်ကို ဆုံးမရန် နည်းလမ်းများ။ ။စိတ္တဝဂ်အကုန်၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၈၂—မှ—၂၁၁—အထိ၊ မဟာနိ—ပါ—၃၇၅၊ ဋ္ဌ—၃၉၃။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၂၄၊ ဂါထာများ။ ။စိတ် အကောင်းအဆိုးဖြစ်သည်ကို သိအောင် နှလုံးသွင်း၍ အဆိုးကို ပယ်ပြီး အကောင်းဖြစ်အောင် ပြုပြင်ရန် ဟောထားသော သမစိတ္တဝဂ္ဂ၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၂၉၊ ဋ္ဌ—၃၁၆။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၁၁။ ။စိတ်အလို မလိုက်ရန် ဆုံးမသောဂါထာများ၊ထေရ—ပါ—၃၅၈၊ ဋ္ဌ—

ဒု–အုပ်–၄၇၂။ ။စိတ်အလိုလိုက်လျှင် ရဟန်းတရားကို မကျင့်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၃၅။ ။စိတ်ကို မနှိပ်ကွပ်လျှင် မည်သည့်အခါမျှ မချမ်းသာနိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၀။ ။စိတ်ကို မပြင်လျှင် အကျိုးမဲ့၍ ပြင်လျှင် အကျိုးရှိပုံ၊ အံ–၁–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၄၀။ ။ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၄၁။ ။ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၄၃။ ။စိတ်ကို မိအောင်ဖမ်းနိုင်ရန် ဥပမာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၃။

စိတ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုး၊ မစောင့်ရှောက်ခြင်း အပြစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။စိတ်ကို မစောင့်ရှောက်လျှင် ဒုစရိုက်အမှုများကို ပြုတတ်၍ စောင့်ရှောက်လျှင် ၎င်းဒုစရိုက်အမှုများမှ လုံခြုံတတ်ကြောင်းဟောသော အရက္ခိတသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၂၃၁။ ။ဗျာပန္နသုတ်၊ ပါ–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၂။ ။အကမ္မနိယဝဂ်–အံ၊ အဒန္တဝဂ်–အံ။

စိတ်ကို ဆုံးမရန် ဥပမာများ။ ။စိတ်ရိုင်းနှင့် မျောက်သတ္တဝါ တူကြောင်းဂါထာ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂ဂ။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၃၂၀၊ ဋ္ဌ–၉၂။ ။ထေရ–ပါ–၂၄၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၄။ ။နွားရိုင်းဥပမာ၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။နွားငယ်ဥပမာဂါထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၆၁၊ (အာနာပါနဿတိကထာခဏ်းတိုင်း၌ ၎င်းဂါထာရှိ၏)။ ။ဆင်ရိုင်းဥပမာ၊ ထေရ–ပါ–၂၇၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၅။ ။ရေမြောင်း၊ မြားဖြောင့်သမား၊ သစ်ရွေသမားဥပမာဂါထာ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–ဂ၉။ ။ပါ–၃၃၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၄၊ ၃၃၃။ ။ဓမ္မပဒ–ပဏ္ဍိတသာမဏေ, သုခသာမဏေ ဝတ္ထုတို့၌လည်း ၎င်းဂါထာရှိ၏။

စောင်းဥပမာဖြင့် ဆုံးမခဏ်း။ ။စောင်းကြိုးဥပမာဖြင့် မလျော့, မတင်း ကျင့်ရန် သောဏထေရ်အား ဘုရားရှင်လာ၍ ဩဝါဒပေးတော်မူပုံ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–အုပ်–၂၃၀၊ ၂၃၆။ ။သောဏကောဠိဝိသ မထေရ်ကို ဆုံးမခဏ်း၊ ဝိ–၃–ပါ–၂၆၉၊ ဋ္ဌ–၃၆၅၊ (မလျော့ မတင်း စောင်းကြိုးညှင်းသို့)။ ။စောင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊ အံ–၆–ဋ္ဌ–၁၂၄။

စိုပြီးသားလက် မခြောက်စေရ ဟူသော ဥပမာဂါထာ။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၁၇၊ ဂ၊ ၉။ ။ဖြစ်ပြီးသော မိတ်ဆွေကောင်းကို မိတ်မပျက်စေရ၊ ကျေးဇူးရှိဘူးသူကို ကျေးဇူးမကန်းရ ဟူလို။ ။ကျေးဇူးရှိဘူးသူကို ကျေးဇူးကန်းလျှင် ခုနောင်ကောင်းကျိုးကို မတွေ့နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ပေတ–ပါ–၁၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၉။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

စကားပြောရာ၌လျင်မြန်လှပုံ။ ။စကားပြောရာ တရားဟောရာ၌ လူတို့တခွန်း ပြောချိန်တွင် အသျှင်အာနန္ဒာက ၈–ခွန်း ပြောဆိုနိုင်ကြောင်း၊ အသျှင် အာနန္ဒာ တခွန်းပြောချိန်တွင် ဘုရားရှင်က ၁၆–ခွန်း ပြောနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁–ဌ–ပ–အုပ်–၃၅၈။

စကားစစ်ထိုးခဏ်း။ ။ဘုရားရှင်နှင့် စကားစစ်ထိုးရန်လာသော အဘယမင်း သားမှာ ကလေးငယ်ကိုခေါ်လာပြီး ရှုံးလျှင် ကလေးကို ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ ပြန်ရန် ကြံစည်ထားပုံ အကြောင်း၊ ၂–ဌ–၇၇၊ ပါ–၅၇။

စကားပြိုင်ကြပုံ။ ။သေသောက်ကြူး လေးယောက်က တောမှ လာသော အဘိုးအိုကို ပစ္စည်းနှင့်တကွအပိုင်စီးရန် ကြံစည်ကြပြီး စကားပြောပြိုင်ကြစို့၊ မယုံကြည်သူ ကျွန်ခံစတမ်းဟု ကတိကဝတ်ပြုကာ စကားပြော ပြိုင်ကြပုံ၊ နောက်ဆုံး သေသောက်ကြူး လေးယောက်မှာ အဘိုးအို၏ကျွန်များဖြစ်သွား ကြပုံ၊ ၂–ဌ–၇၈။

စင်္ကီသုတ်။ ။၂–ပါ–၃၇၅၊ ဌ–၂၈၃၊ ၎င်းစင်္ကီ ပုဏ္ဏားက ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးပုံနှင့် သစ္စာနုရက္ခဏ၊ သစ္စာနုဗောဓ၊ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သစ္စာနုပ္ပတ္တိယာ ဗဟုပကာရဓမ္မ လေးချက်ကို အကျယ်ဟောထားတော်မူပုံ။

စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ စသော ပုဒ်များအဖွင့်။ ။၁–ပါ–၁၉၊ ဌ–ပ–အုပ်– ၁၀၈။

စက္ခု စသော ဣန္ဒြေတို့က ဇီဝိတိန္ဒြေကို မှီ၍ ဇီဝိတိန္ဒြေက ကမ္မဇတေဇောကို မှီ၍ ဖြစ်ကြောင်း။ ။၁–ပါ–၃၆၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၉။

စတ္တာရီသကသုတ် (မဟာ)။ ။၃–ပါ–၁၁၆၊ ဌ–၉၂၊ မဂ္ဂင် ၈–ပါးတွင် သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်မှာ ရှေ့သွားဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂင်သည် ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ၅–မျိုးပြား၍ ၎င်း ၅–မျိုးဖြင့် မဂ္ဂင် ၈–ပါးကို ပွားလျှင် (၄၀) ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

စန္ဒကူးကျောင်းတော်။ ။၃–ဌ–၂၃၆၊ မကွေးခရိုင် မင်းဘူးမြို့နယ်ရှိ လယ်ကိုင်း ကျောင်းတော်ရာ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ စန္ဒကူးအနှစ်မှာ လက်လေးသစ်မျှပင် အဘိုး

တသိန်း ထိုက်တန်၏ဟု ဆိုထားပုံ၊ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်။ ။(မြန်မာပြည်သား မဟာပုဏ္ဏထေရ်က ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းခဏ်း၊ သဠာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၂)။

စမ္ပါပြည်မည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။၂–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁။

စပါးနှံ့ အဆန်ပြည့်၍ငုံ့၊ လူ့ဂုဏ်ရှိ ပညာပြည့်၍ကြုံ့။ ။ဟူသော စကားပုံကို ဖြစ်ပေါ်စေသော အကြောင်း၊ ၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၃၊ ပါ–၃၉၃။ ။ မည်မျှပင် ဘုန်းကြီးထင်ရှား ကျော်ကြားသည်ပင် ဖြစ်စေကာမူ နှိမ်ချသော စိတ်ထားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးကျူးထားသော ဥပမာစကားဖြစ်သည်။

စာတုမသုတ်။ ။၂–ပါ–၁၁၉၊ ဋ္ဌ–၁၂၀၊ ရဟန်းတို့ ကြောင့်ကြမဲ့ မနေကြဘဲ မိမိတို့ပရိသတ်ကို ဆုံးမကြရန် ဘုရားရှင် လိုလားတော်မူကြောင်း၊ ရဟန်းတို့ လူထွက်ခြင်း အကြောင်းလေးပါးကိုလည်း ဟောထား၏။

စူဠကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၄၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၅၊ (က–ခဏ်း၌ ရှု၏)။

စူဠအဿပုရသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၄၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၅၊ (အ–ခဏ်း၌ ရှု၏)။

စူဠဂေါပါလကသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၈၆၊ ဋ္ဌ–၁၆၇၊ (ဂ–ခဏ်း၌ ရှု၏)။

စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၈၊ (ဂ–ခဏ်း၌ ရှု၏)။

စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ်။ ။ပါ–၃၁၈၊ ဋ္ဌ–၁၉၆၊ (တ–ခဏ်း၌ ရှု၏)။

စူဠဓမ္မသမာဒါနသုတ်။ ။ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၂၆၉၊ (ဓ–ခဏ်း၌ ရှု၏)။

စူဠပုဏ္ဏမသုတ်။ ။၃–ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၅၃၊ (ပ–ခဏ်း၌ ရှု၏)။

စူဠမာလုကျသုတ်။ ။၂–ပါ–၈၉၊ ဋ္ဌ–၉၉၊ (မ–ခဏ်း၌ ရှု၏)။

စူဠဝေဒလ္လသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၇၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၅၊ (ဝ–ခဏ်း၌ ရှု၏)။

စူဠသကုလုဒါယိသုတ်။ ။၂–ပါ–၂၂၁၊ ဋ္ဌ–၁၈၆၊ (သ–ခဏ်း၌ ရှု၏)။

စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၂၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၆၅၊ (ဒ–ခဏ်း၌ ရှု၏)။

စူဠသစ္စကသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၈၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၉၊ (သ–ခဏ်း၌ ရှု၏)။

စူဠသာရောပမသုတ်။ ။ပါ–၂၅၇၊ ဋ္ဌ–၁၃၅၊ (ရှင်း)။

စူဠသုညတသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၇၊ (ၛင်း)။

စူဠသီဟနာဒသုတ်။ ။၁–ပါ–၉၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၇၊ (ၛင်း)။

စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်။ ။ပါ–၂၃၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၇၊ (–ဟာခဏ်း၌ ရှိ၏)။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

စင်္ကမသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၂၉၊ ဓာတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်းကြ ကြောင်း၊ (ဓာတုသော၀ ဘိက္ခဝေ သတ္တာ သံသန္ဒန္တိ သမေန္တိ–စသည်)။

စက္ခုသုတ်။ ။ပါ–၄၃၉၊ ဋ္ဌ–၁၉၆၊ စက္ခုစသည် ၅–ပါး၌ လက္ခဏာသုံးပါး မေးစီစစ်ပြတော်မူပုံ။ ။ပါ–၄၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၉၇။

စက္ခုသုတ်စသည်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၇၊ စက္ခာယတနစသည်၌ အနိစ္စ လက္ခဏာ ပိုင်းခြားသိ၍ မင်္ဂဖိုလ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သဒ္ဓါနုသာရီ ပုဂ္ဂိုလ် မည်ကြောင်း ဟောထား၏။

စဏ္ဍသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၄၉၃၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ မပယ် နိုင်သေးလျှင် ကြမ်းထမ်း၍ ပယ်နိုင်လျှင် နူးညံ့ကြောင်း ဟောထား၏။

စတုမဟာဓာတုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၁၄၁၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါးကို ဟော ထား၏။

စတုစက္ကသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၅၊ ဋ္ဌ–၅၁၊ ခန္ဓာကိုယ် အကောင်ပုပ်မှ လွတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

စန္ဒနသုတ်။ ။ပါ–၅၁၊ ဋ္ဌ–၁၀၂၊ ဩဃ ၄–ပါး၌ မနစ်မြုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောထား၏။

စန္ဒိမသုတ်။ ။ပါ–၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၀၊ လ–ကို ရာဟုဖမ်းရာတွင် ဘုရားရှင်ကို အားကိုး ၍ ဘုရားရှင်က အလွှတ်ခိုင်းတော်မူပုံ။

စန္ဒိမသသုတ်။ ။ပါ—၄၉၊ ဌ—၁၀၁၊ ဈာန်ချမ်းသာကို ပြသော ဂါထာများ၊ ဈာန်မှတဆင့် နိဗ္ဗာန်သွားကြောင်းကို ဟောထား၏။

စန္ဒိမာဒိသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၄၁၊ ဌ—၁၇၁၊ နက္ခတ်များတွင် လ၊ အရောင်အလင်းတွင် နေ၊ ဧဝတ်တွင် ကာသိတိုင်း၌ ဖြစ်သောအဝတ်၊ ဤအရာများသည် အချုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့ တရားများတွင် အပ္ပမာဒ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း။

စန္ဒူပမာသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၀၁၊ ဌ—၁၅၄၊ ရဟန်းတို့ ဒကာ ဒကာမတို့ထံ ချဉ်းကပ်ရာ၌ မှတ်သားစရာ အချက်များ၊ လ—သည် ကောင်းကင်၌ မကပ်ငြိသကဲ့သို့ အမျိုး၏ ချစ်ခင်တောင့်တခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့ အရောင်အလင်းကို ပေးသကဲ့သို့ ရဟန်းတို့လည်း ဝိဝေကဖြစ်စေရန်၊ ကြမ်းထမ်းမှု မဖြစ်စေရန်၊ တရားဟောရာ၌ စင်ကြယ်စေရန် ဟောထား၏။

စာလာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၃၃၊ ဌ—၁၇၆၊ ဇာတိကို မနှစ်သက်တော့ကြောင်း ၎င်းစာလာဘိက္ခုနီက မာရ်နတ်ကို ရှင်းပြပုံ။

စိန္တသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၆၆၊ သစ္စာလေးပါးကို သိရန်သာ ကြံစည်ရမည်ဟု ဟောထား၏၊ သဿတော လောကော၊ အသဿတော လောကော—စသည်ဖြင့် မကြံစည်ရ၊ ကြံစည်သော်လည်း အကျိုးမရှိကြောင်း။

စီရဋ္ဌိတိသုတ်။ ။ပါ—၁၄၆၊ ဌ—၂၆၀၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်လျှင် သာသနာတော် တာရှည်စွာ တည်တံ့၍ အားမထုတ်လျှင် မတည်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

စီရာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၁၅၊ ဌ—၂၇၉၊ စီရာဘိက္ခုနီအား လှူရန် နတ်က လိုက်၍ ကြွေးကြော်ပေးပုံ။

စီဝရသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၁၇၊ ဌ—၁၆၄၊ အသျှင်မဟာကဿပ က အသျှင်အာနန္ဒာအား ကုမာရက ဟူသော စကားဖြင့် ဆုံးမရာ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီက ကဲ့ရဲ့မိသောကြောင့် မနေနိုင် မထိုင်နိုင်ဖြစ်ပြီး လူဝတ်လဲရပုံ။

စုန္ဒသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၃၉၊ ဌ—၂၄၅၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပုံ အကျယ်ပြဆိုချက်၊ သဗ္ဗေဟိ ပိယေဟိ မနာပေဟိ နာနာဘာဝေါ ဝိနာဘာဝေါ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။

စေတိယသုတ်။ ။ပါ—၂၂၆၊ ဌ—၂၀၂၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို ပွားများဖန်များလျှင် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်နိုင်ကြောင်း အာယုသင်္ခါရ လွှတ်ကာနီးတွင်

ဘုရားရှင်က အသျှင်အာနန္ဒာအား အရိပ်အအမြွက်မျှ အမိန့်ရှိရာတွင် မာရ်နတ်ကြီး နှောင့်ယှက်မှုကြောင့် မသိနိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းနောက် မာရ်နတ်ကြီးက ဘုရားရှင်အား ပရိနိဗ္ဗာန်စံရန် လျှောက်ထားခဏ်း။

စေတနာသုတ် (ပ–ဒု–တ)။ ။နိဒါန–ပါ–၂၉၅၊ ၆၊ ဌ–၆၆။

(၁) စေတေတိ ပကပ္ပေတိ အနုသေတိ။
(၂) စေတေတိ နပကပ္ပေတိ အနုသေတိ။
(၃) နစေတေတိ နပကပ္ပေတိ အနုသေတိ။
(၄) နစေတေတိ နပကပ္ပေတိ နအနုသေတိ၊ လေးချက်ခွဲပြပုံ။

စေလသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၀၅၊ ပုဆိုးမီးလောင်သည်ကို ဥက္ကောင်းမီးလောင်သည်ကို ငြိမ်းမှုထက် သစ္စာလေးပါးကိုသိအောင် အားထုတ်မှုက ပို၍ အရေးကြီးလှကြောင်း ဟောထား၏။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

စက္ကဝတ္တိသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၇၇၊ စကြဝတေးမင်းသည် စကြာရတနာကို လည်စေသကဲ့သို့ ဘုရားရှင်သည် တရားရတနာကို လည်စေတော်မူကြောင်း၊ စကြဝတေးမင်းသည် တရားနှင့်ညီစွာ ပြည်သူတို့ကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ ဘုရားရှင်လည်း တရားနှင့်ညီစွာ သတ္တဝါများကို စောင့်ရှောက်တော်မူကြောင်း ဟောထား၏။

စက္ကဝတ္တိ အစ္ဆရိယသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၄၉၊ ဋ္ဌ–၃၃၅၊ ခတ္တိယ ပြာဟ္မဏ ဂဟပတိ သမဏ (ရသေ့) ဤလေးဦးတို့က စကြဝတေးမင်းကို မြင်ရခြင်း၌၎င်း၊ ၎င်းနှင့် စကားပြောဆိုရမှု၌၎င်း, တင်းတိမ်အားရမှု မရှိကြကြောင်း ဟောထား၏၊ ၎င်းလေးဦးတို့ကို စကြာမင်းက နှုတ်ဆက်ပုံကို ဋ္ဌ–၌ ပြဆိုထား၏။

စက္ကာနုဝတ္တနသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၄၇၊ စကြာမင်းက စကြာရတနာကို လည်စေပုံနှင့် ဘုရားရှင်က တရားရတနာကို လည်စေတော်မူပုံ၊ လောက

ဓမ္မ—နှစ်ဌာနနှင့် သက်ဆိုင်သော အတ္တညူ၊ ဓမ္မညူ၊ မတ္တညူ၊ ကာလညူ ပရိသညူ ၅—ပါးကို ဟောထား၏။

စက္ကဝါဠကုလေ၊ ဝေနကုလေ၊ နေသာဒကုလေ၊ ရထကာရကုလေ၊ ပုက္ကုသ ကုလေ၊ ၅—ပုဒ်အဖွင့်။ ။၃-ဌ—၇၆၊ ပါ—၁၀၆။

စရိယသုတ်။ ။၂—ပါ—၅၃၊ ဋ္ဌ—၇၊ ဟီရိ ဩတ္တပ္ပ ရှိခြင်းအကျိုး၊ မရှိခြင်းအပြစ်ကို ဟောထား၏။

စဝနသုတ်။ ။၅—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၃၊ ရဟန်းတို့ လူထွက်ခြင်း၊ မထွက်ခြင်း အကြောင်း ၅—ပါးစီ ဟောထား၏။ ။လူထွက်ခြင်းအကြောင်း ၅—ပါး၊ အဿဒ္ဓ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ၊ ကုသိတ၊ ဒုပ္ပည။ ။မထွက်ခြင်း အကြောင်း ၅—ပါး၊ သဒ္ဓ၊ ဟီရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယ၊ ပညဝါ။

စုန္ဒသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၄၇၂၊ ဋ္ဌ—၃၃၇၊ ကာယ—ဝစီ—မနော ဒုစရိုက်များကို ပြုလျှင် မစင်ကြယ်၍ ရှောင်ကြဉ်မှ စင်ကြယ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ အသောစေယျ၊ သောစေယျ—သုံးမျိုးစီ။

စုန္ဒီသုတ်။ ။၅—ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၊ ရတနာသုံးပါး၊ အရိယကန္တသီလ၌ ယုံကြည်သူ ကြည်ညိုသူ ကျင့်သူအား မြတ်သောအကျိုးကို ရကြောင်း ဟောသော ဂါထာများ။

စူဠနိကာသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၆၊ စူဠနိကာလောကဓာတ်၊ မဇ္ဈိမိ ကာလောကဓာတ်၊ တိသဟဿီ မဟာသဟဿီ လောကဓာတ်သုံးမျိုးစလုံး ဘုရားရှင် အလိုတော်ရှိက အသံတော်ကို ကြားစေနိုင်ကြောင်း၊ စူဠနိကာတိ ခုဒ္ဒိကာ၊ ဋ္ဌ—၂၁၀။

စေတနာသုတ်။ ။၄—ပါ—၄၇၆၊ ဋ္ဌ—၃၄၇၊ (ကာယ—ဝစီ—မနော) သင်္ခါရ သုံးပါးကို သိ၍သော်၎င်း, မသိဘဲသော်၎င်း, အားထုတ်နေကြပုံနှင့် မိမိ ပယောဂ သူတပါးပယောဂကြောင့် သတ္တဝါတို့ စုတေရပုံ သုံးမျိုးကိုလည်း ဟောထား၏။

စောရသုတ်။ ။၈—ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၃၊ ခိုးသူတို့ ခိုးသူဘဝတွင် ကြာရှည်စွာ တည်နိုင်ခြင်း, မတည်နိုင်ခြင်းအင်္ဂါ ၈—ပါးစီ ဟောထား၏။

စွန့်နိုင်ရန်ခက်ခဲသော အာသာ ၂–မျိုး။ ။၂–ပါ–၈၆၊ ဋ္ဌ–၅၇၊ သတ္တဝါတို့မှာ စီးပွားဥစ္စာဖြစ်ထွန်းမှု တိုးတက်မှုအတွက် မျှော်လင့်ချက်၊ အသက်ရှည်စွာ နေရမှု မျှော်လင့်ချက်၊ ဤနှစ်ခုကို စွန့်နိုင်ခဲလှကြောင်း ဟောထား၏၊ (အာသာတိ တဏှာ)။

စိတ်ကို ဆုံးမရန်။ ။စိတ်ကို သမထဝိပဿနာတို့ဖြင့် မပွားများ မလေ့လာလျှင် များစွာအကျိုးမဲ့ကိုဆောင်၍ ပွားများလျှင် နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော ကောင်းကျိုးကို ဆောင်နိုင်ကြောင်းဟောသော အကမ္မနိယဝဂ်၊ ၁–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၄၀။ ။စိတ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် လုံခြုံအောင် မစောင့်ရှောက်သော် အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေ၍ စောင့်ရှောက်သော်ကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း ဟောသော အဒန္တဝဂ်၊ ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၄၁။

စိတ်ရင်းဖြူစင် အမှန်မြင်။ ။နီဝရဏတို့ နှောင့်ယှက်လျှင် သူကျိုး ကိုယ်ကျိုးကို မသိ မမြင်တော့ကြောင်း၊ မနှောင့်ယှက်မှသာ သိမြင်နိုင်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၁–ပါ–၈၊ ဋ္ဌ–၄၃၊ ၄၄၊ (ပဌမ–ဆဋ္ဌ)။ ။(စိတ်ထားကြည်လင်မှ အမှန်မြင်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ အနဘိရတဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၈၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၂)။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

စုန္ဒသူကရိကဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၀၊ ဝက်သတ်သမားမှာ မသေမီကပင် ငရဲမီးလာ၍ ပူပုံ၊ မကောင်းပြု ပူမှုခုနှောင်သာဟူသောဂါထာ—၇၂။ ။ဋ္ဌ အနာထပိဏ်သေးဋ္ဌေးမှာ အနာဂါမ်ဖြစ်ကြောင်း ဆိုထားပုံ၊ ဒု—အုပ်—၁၃၆။

ဋ္ဌကာလ ဥပါသကဝတ္ထု။ ။၁၀၁၊ အကုသိုလ်ပြုလျှင် ညစ်နွမ်း၍ ကုသိုလ်ပြုလျှင် စင်ကြယ်ကြောင်း ဟောထားပုံ။

ဋ္ဌသာရိဝတ္ထု။ ။၂၂၄၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တပည့်က သူဆေးကု၍ ရသော ဆွမ်းကို ဆရာအား လှူရာ အလှူမခံ၊ ဘုရားရှင်ကလည်း ကဲ့ရဲ့တော်မူပုံ။

ဋ္ဌေက သာဋက ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးပိုင်းကို လှူခြင်းကြောင့် ယခုဘဝမှာပင် ကောင်းကျိုးခံစားရကြောင်း။

စိတ်ကို ဆုံးမရန် ဂါထာများ။ ။စိတ္တဝဂ်၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၂—မှ ၂၁၁—အထိ။ ။စိတ်ကို ဖမ်းချုပ်ရန် ဖြောင့်အောင်ပြုရန်ဂါထာ၊ မည်မျှပင် အဖမ်းရခက်စေကာမူ ဝီရိယမလျှော့ရန်ဂါထာ၊ ၁၇၂။ ။စိတ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမမှုသာ ချမ်းသာကိုဆောင်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ၁၇၇။ ။စိတ်ကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်မှုသာ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ၁၉၀။ ။စိတ်ကို ကိလေသာက မနှောင့်ယှက်နိုင်အောင် စောင့်ရှောက်နိုင်လျှင် မာရ်မင်းနှောင်ဖွဲ့မှုမှ လွတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ၁၉၃။ ။စိတ်ကို ဝိပဿနာ၌ စွဲမြဲစွာထားရန်ဟောသော ဥပမာဂါထာ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၁။

သုတ္တနိပါတ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

စုန္ဒသုတ်။ ။ပါ—၂၉၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၂၊ ရွှေခွက်ခိုးသောရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်း ၄—မျိုး ခွဲခြားဟောထား၏။

စားသောက်ရေး အလေးမှု ဘုရားရှင် မကြည်ဖြူကြောင်း။ ။စာရေး သောက်ရေးကို ပြောဆိုနေကြသောရဟန်းတို့အား ဘုရားရှင် စေခိုင်းချက်အရ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်က ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်ကြီးကို တုန်လှုပ်စေခြင်းဖြင့်ထိတ်လန့်သံဝေဂရစေတော်မူပုံနှင့် ဘုရားရှင်ကတရားဟောတော်မူပုံ၊ ဥဋ္ဌာနသုတ်၊ ပါ—၃၂၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၀။ ။(အာမိသအမွေကို မခံယူဘဲ ဓမ္မအမွေကိုသာ ခံယူရန် ဟောထားသော ဒေသနာတော်များ များစွာ ရှိသေး၏) လာဘသက္ကာရ သံယုတ္တအကုန်လည်း နည်းတူပင်။

စားသောက်ပြီးနောက် တယောက်တည်း တွေးတောကြံစည်ကာ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း။ ။ပါ- ၂၇၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၅။

စက်ယန္တရားအတတ်။ ။ဂန္ဓာရနိုင်ငံရပ်တွင် စက်ယန္တရားတပ်ဆင်ပြီး ပျံသန်းကာ မင်းပြုသော ကဋ္ဌဝါဟနမင်း၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၁။

စိတ်ဖြင့်သာ ပုစ္ဆာမေးသော ရသေ့များ။ ။ဘုရားစစ်ဟုတ်, မဟုတ် သိနိုင်ရန် စိတ်ဖြင့်သာ မေးသော ရသေ့၏ အမေးလေးချက်ကို ဘုရားရှင်ဖြေကြားတော်မူပုံ၊ ဟိရိသုတ်၊ ပါ—၃၁၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၉။ ။ဗာဝရီရသေ့ကြီး၏ တပည့် အဇိတရသေ့က မေးပုံ၊ ပါ—၄၃၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၉၊ ဂါထာနံပါတ် ၁၀၂၄။ ။(စူဠနိ—ပါ—၄၊ ၅၊ ဋ္ဌ—၂၉၊ ဘုရားရှင်ဖြေကြားချက်ကို နှစ်သက်သဘောကျ၍ အမေးများကို ထပ်မံမေးကြပြီးလျှင် အသီးအသီး တရားထူးရသွားကြပုံ)။

ဝိမာနဝတ္ထု ပါဠိအဋ္ဌကထာ

စဏ္ဍာလိဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၂၅၊ ဋ္ဌ–၉၄၊ ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးရုံမျှသောအကျိုး။

စတုရိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၆၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၉၊ ငုရွှေပန်း၊ ကြာညိုပန်း၊ ပဒုမ္မာကြာပန်း၊ မြတ်လေးပန်း၊ ချယာပန်း လှူရကျိုး၊ အမျိုးသမီးလေးယောက်။

စိတ္တလတာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၀၃၊ ဋ္ဌ–၂၇၉၊ မိဘကို လုပ်ကျွေးရကျိုး၊ ဒါနသီလအကျိုး။

စိတ္တလတာ ဥယျာဉ်မည်ပုံ။ ။ပါ–၂၁၊ ဋ္ဌ–၈၅။

ရုဇ္ဇုရထ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၈၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၁၊ (သ–ခဏ်း၌ ရှိ၏)။

စေတီတော်အား ပူဇော်ရကျိုး ဝတ္ထုများ။ ။စေတီတော်အား ပူဇော်ခဲ့ခြင်း၊ သီလရှိခြင်းကြောင့် နတ်သမီးဖြစ်သော ဝိသာလက္ခိဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၅၄၊ ဋ္ဌ–၁၅၄။ ။ပန်းပူဇော်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းစေခဲ့ခြင်းကြောင့် နတ်သားဖြစ်သော သုနိက္ခိတ္တဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–၃၃၁။ ။ပီတဝိမာနဝတ္ထု ပါ–၆၅၊ ဋ္ဌ–၁၈၄။ ။နာဂဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၈၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၄။ ။အနေကဝဏ္ဏ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၁၁၂၊ ဋ္ဌ–၃၀၁။

စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ မူလအကြောင်းရင်း။ ။စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ မူလအကြောင်းရင်း ကုသိုလ်ဟိတ်ကို ဖော်ပြပုံ၊ (သဒ္ဓါ–ပညာ–ဝီရိယ သမာဓိလည်း ပါဝင်၏)၊ ပါ–၂၁၊ ဋ္ဌ–၁၂။

ပေတဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

စပါးကုန်သည်လိမ်။ ။စပါးအဖျင်းအမှော်တို့ကို မြေနီဆိုး၍ သလေးနီစပါးဟု လိမ်လည်ပြီး ရောင်းကြသော ကုန်သည်ညစ်, ကုန်သည်လိမ်တို့ ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ ဘုသပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၁၇၂၊ ဋ္ဌ—၁၇၆။

စူဠသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၅၂၊ ဋ္ဌ—၉၉၊ အဿဒ္ဓ အပ္ပသန္န၊ (ရတနသုံးပါး, ကံ, ကံ၏အကျိုး၌ မကြည်ညိုမှု မယုံကြည်မှု)ကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရသော သဋ္ဌေး၊ အရိုးစုပြိတ္တာ၊ အဇာတသတ်မင်းကောင်းမှုကြောင့် ပြိတ္တာဘဝမှ လွတ်၍နတ်ဖြစ်ရပုံ။

စွဲလမ်းမှုအပြစ်များ။ ။အထက်နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သင့်သော်လည်း မိန်းမကိုစွဲလမ်းနေမှုကြောင့် အောက်တန်းစား ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်ဖြစ်ရပုံ၊ ခေတ္တူပမာပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၅။ ။ဝေမာနိကပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ သုတ္တပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—၁၃၅။ ။ပါဋ္ဌလိပုတ္တပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၂၁၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၄။ ။ပစ္စည်းကို စွဲလမ်းနေမှုကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ အမ္ဗဝနပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၂၁၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၆။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

စကား မပြောဟု အဓိဋ္ဌာန်၍ ကျင့်သောမထေရ်။ ။အရဟတ္တဖိုလ်မရလျှင် စကားမပြောဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြီးကျင့်သော ဂင်္ဂါတီရိယ မထေရ်၊ ပါ—၂၄၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၅၊ ၃၁၆၊ ၂—နှစ်မှ စကားတခွန်းသာ ပြောခဲ့ကြောင်း။

စကားကောင်းသော်လည်း အလုပ်မလုပ်က အကျိုးမရှိကြောင်း။ ။စကား ကောင်းသလောက် အလုပ်လုပ်မှ အကျိုး ရှိကြောင်း၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၁၊ ၄၂။ ။မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှသော ၂—ဂါထာ။

စန္ဒနတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၊ လက်ထုပ်ကြီးပွင့်ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။

စိတ္တကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၂၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၆၊ ရွှေချူပန်းဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။

စူဠကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၄၂၅၊ စရည်းပင်မှ အသီးကို လှူရကျိုး၊ ဂါထာမှာ ငှက်ပျောသီးဟု ဆိုထား၏။

စူဠဝစ္ဆတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၂၊ ဋ္ဌ–၆၈၊ သက်နိုးလှူခဲ့ရ၊ တရားအားထုတ်ခဲ့ရကျိုး။

စေတီတော်အား ပူဇော်ရသော အကျိုးပြဂါထာများ။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၄၊ ၁၉၃၊ ၂၄၀။ ။စန္ဒကူးပွတ်လိုးလှူရကျိုး၊ ၁၀၁၊ ၂၄၂။ ။ထီးလှူရကျိုး၊ ၂၃၉။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၈။ ။သဲပုံစေတီကို ဖန်ဆင်း၍ ပူဇော်ရကျိုး၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၆။ ။ကိုးကွယ်ရကျိုး၊ ၃၅၆။ ။စေတီတော်၌ ကြည်ညိုရ ရှင်းလင်းခဲ့ရကျိုး၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၁၇၃)။

စေတီစသည် တည်ထား ကိုးကွယ်ရာ၌ စွမ်းနိုင်သူတို့က ကြီးကျယ်စွာ တည်ထား ကိုးကွယ်လိုသည်ကို ငယ်အောင်တိုက်တွန်းက အရပ်အမောင်း ပုကွတတ်ကြောင်း နမူနာ။ ။ပါ–၂၉၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၆၊ (လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ် အလောင်း) ပုင်းမထေရ်ဝတ္ထုတိုင်း၌ ရှိ၏။

ထေရီဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

စန္ဒာထေရီ ဂါထာ။ ။ပါ–၃၉၃၊ ဋ္ဌ–၁၂၃၊ ဆွေမျိုးတွေ ပျက်စီး ကုန်၍ သူတောင်းစားဘဝ ရောက်သွားရ ရှာသော အမျိုးကောင်း သမီးကလေး၊ နောက် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

စာပါထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၄၁၂၊ ဋ္ဌ–၂၂၈၊ ဆာဝါဟူ၍ ခေါ်နေကြသော တက္ကဒွန်းလူထွက် ဥပကကြီး၏ ဇနီးကလေး၊ ဥပကကြီး ထွက်ခွါ မသွားရန် တောင်းပန်မရ၍ ကိုယ်တိုင် ရဟန်းပြုပြီးနောက် ရဟန္တာ ဖြစ်သွား၏။ ။ (သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၈၊ ပါ–၃၀၉–၌လည်း ရှိ၏)။

စာလာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၉၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၈၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ၏ နှစ်မ သုံးယောက် (စာလာ၊ ဥပစာလာ၊ သီသူပစာလာ) တွင် အကြီးဆုံးဖြစ်၏၊

စိတ္တာထေရီဂါထာ။ ။ပါ—၃၈၂၊ ဋ္ဌ—၃၄၊ ကိန္နရာဘဝက အသျှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအား ပန်းလှူခဲ့ရကျိုး။

စေတီတော်အား ပူဇော်ရကျိုး။ ။ခါးကြိုး ဟန်ဆာဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ မေတ္တိကာ ထေရီဂါထာ၊ ပါ—၃၈၂၊ ဋ္ဌ—၃၆။ ။ရွှေအုတ်လှူရကျိုး၊ ဋ္ဌ—၇၄။

စိတ်က လှည့်စား ပြေးသွားသံသရာ ဟူသော ဂါထာ။ ။ပါ—၃၉၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၃၊ စိတ္တေန ဝဉ္စိတာ သတ္တာ စသော ဂါထာ။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိအဋ္ဌကထာ

စိတ္တဝိဝဋ္ဋ ဉာဏ်ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅။

စိတ္တဋ္ဌာဒီနိ ပဉ္စဒသဝိဿဇ္ဇနာနိ စသောအဖွင့်။ ။ပါ—၁၈၊ ဋ္ဌ—၉၂။

စေတောဝိဝဋ္ဋ ဉာဏ်ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၄၅။

စိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ သညာ အမျိုးမျိုးကိုပြဆိုချက်။ ။ပါ—၃၁၊ ဋ္ဌ—၁၂၃။

စိတ်ကို ကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတ ခွဲပြချက်။ ။ပါ—၈၂၊ ဋ္ဌ—၂၇၃။ ။ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ စိတ်တို့မှာ ကေန်တို့ဟိတ် ဖြစ်သောကြောင့် ဉာဏသမ္ပယုတ်ဟု မဟောကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပါ—၂၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၀။

စိတ်ကို ဟီန မဇ္ဈိမ ပဏီတ ခွဲပြပုံ။ ။ပါ—၂၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၂။ ။(ထေရီ= ဋ္ဌ—၁၇၉၊ ပါ—၄၀၂—၌လည်း ခွဲပြထား၏။)

မိလိန္ဒပဉှပါဠိ

စက္ခာယတန စသော ၅–ပါးမှာ အထူးထူးသော ကံ၊ အသီးအသီးသော ကံကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ဖြေဆိုချက်။ ။ပါ–၆၆။

စက္ခုဝိညာဒိပဉှ။ ။ပါ–၅၀၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြစ်သည့်အခါ မနောဝိညာဉ်လည်း ဖြစ်ကြောင်း။

စီရကတသရဏပဉှ။ ။ပါ–၀၂။ (သ–ခဏ်း၌ ရှိ၏)။

စေတနာလက္ခဏပဉှ။ ။ပါ–၆၂၊ စေတနာ စေတသိက်၏ လက္ခဏာကို မေး၍ ဖြေ။

စေတိယပါဋိဟာရိယပဉှ။ ။ပါ–၂၉၇၊ စေတီတော်၌ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြခြင်း အကြောင်း သုံးပါး။

(၁) ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့ သက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ် အခါကပင် ဤ ငါ၏ အရိုးဓာတ်စေတီတော်မှ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြစေသတည်းဟု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူခဲ့ကြခြင်း။

(၂) စေတီတော်မှ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို မြင်သဖြင့် ဘုရားရှင် အဆုံးအမတော်သည် တာရှည်စွာ တည်လတ္တံ့၊ ကြည်ညိုသော သူအပေါင်းတို့ ကုသိုလ်တရား တိုးပွားလတ္တံ့ ဟူသော ဤနှစ်ပါးသော အကြောင်းကြောင့် နတ်တို့၏ အဓိဋ္ဌာန်ချက်ဖြင့် စေတီတော်မှတန်ခိုးပြာဋိဟာပြတတ်ခြင်း။

(၃) ဘုရားရှင်၌ (စေတီတော်၌) ကြည်ညိုစိတ်လွန်ကဲလှသောယောက်ျား မိန်းမတို့သည် ပန်း နံ့သာ အဝတ်စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်၍ ဤစေတီတော်မှ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူပါဟု အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းကြောင့် တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတတ်ခြင်း။

စိတ်ဖြစ်ပုံ ၇–မျိုး။ ။စိတ်ဖြစ်ပုံ ၇–မျိုးကို ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် အကျယ်ပြဆိုချက်၊ ပါ–၁၀၉၊ သဗ္ဗညုဘာဝပဉှ၊ (တဆင့်ထက်တဆင့် လျင်မြန်ကြသည်) ပုထုဇဉ်၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

စက္ကဝါကပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(စက္ကဝက်ငှက်ဟော) ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၀။

စက်မပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(စကြာဟော) ပါ—၁၇၂၊ ဋ္ဌ—၁၃၉။

စက်မနဒါယကတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—၇၃၊ စကြာလှူရကျိုး။ ။ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၆၇၊ သောဏကောဋိဝိသထေရ် အလောင်း။ ။စကြာ၌သုတ်သင်ရကျိုး၊ ပါပနိဝါရိယထေရ်အလောင်း၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၈။

စင်္ကောဋ္ဌကိယတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—၂၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၁၊ ပန်းတောင်း (ဝါ) ပန်းကလပ်လှူရကျိုး။

စတုရာသီတိဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၈၁၊ ဘုရားလောင်းရသေ့နှင့် တံတား ဆောက်ဘက် ကျောင်း ဆောက်ဘက် ဖြစ်ကြသော ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော ဗြာဟ္မဏအမျိုးသမီးများ။

စန္ဒနပူဇကတွေ့ရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၇၊ ကိန္နရာဘဝက စန္ဒကူးနံ့သာဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။ ။စန္ဒနမာလိယတွေ့ရအပဒါန၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၆၁၊ သစ်သီးနှင့် ပန်းနံ့သာလှူရကျိုး၊ ၅—နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ဆိုထား၏။ ။စန္ဒနပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၉၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၀။

စမ္ပကပုပ္ဖိယတွေ့ရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၉။ ။ပါ—၃၂၁။

စာရေးတံ မဲကျရာကို လှူရကျိုး။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၉၊ (ဆွမ်းစသည်)။

စိတကပူဇကတွေ့ရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၂။ ။ပါ—၂၅၆၊ ဋ္ဌ—၁၈၉၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော သိခီဘုရားရှင်၏ ထင်းပုံကို ပန်း အတီးအမှုတ်တို့ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။ ။ရင်းထင်းပုံကိုပင် စကားပွင့် ၈—ပွင့်ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၃၉။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၂။ ။ပါ—၂၇၆၊ ဋ္ဌ—၁၉၄။ ။ပါ—၃၃၈။

စိတက နိဗ္ဗာပကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၀၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော ဝေဿဘူဘုရားရှင်၏ ထင်းပုံကို မီးငြိမ်းစေရကျိုး။

စုန္ဒတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၇၆၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ညီတော်၊ ရတနာပန်းခိုင်လုပ်၍ လှူခဲ့ရကျိုး။

စူဠသုဂန္ဓတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၆၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၉၊ ကဿပဘုရားရှင်၏ ဂန္ဓကုဋိကို နံ့သာမျိုးလေးပါးဖြင့် သုတ်လိမ်းခဲ့ရကျိုး။

စေတီတော်တည်ထား၍ ပူဇော်ရကျိုး။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၉၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၅၄၊ မဟာကစ္စာနထေရ်အလောင်း။ ။သဲပုံစေတီတည်၍ ပူဇော်ရကျိုး၊ ပါ—၁၂၄၊ ဌ—၀၇။ ။နံ့သာစေတီ ပြုလုပ်၍ ပူဇော်ရကျိုး၊ ပါ—၁၄၉။ ။ ဌ—၁၁၇။ ။ပါ—၁၆၀၊ ၁၇၀၊ ဌ—၁၃၅၊ ၁၃၀။ ။သဲပုံစေတီ တည်၍ ရွှေချူပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၊ ၆၄၊ ၇၉။ ။စေတီတော်အား ပူဇော်ရကျိုး၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ်အလောင်း။ ။စေတီတော်၌ လှူထားသောအဝတ်တို့ကို ဆေးဆိုးခဲ့ရကျိုး၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၇။

စေတီပျက် ဟောင်းကို ပြုပြင်ရကျိုး။ ။စေတီပျက် ပြုပြင်ရ၊ အင်္ဂတေလိမ်းကျံခဲ့ရကျိုး၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၁၊ ၂၄၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၆။ ။စေတီဟောင်းကို ပြုပြင်ရ ရှင်းလင်းခဲ့ရကျိုး၊ ပါ—၃၁၀၊ အလွန် အကျိုးကြီးကျယ်လှ၍ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

စိတ်ဖြင့် မှန်းဆ၍ ပူဇော်ရကျိုး။ ။စိတ်ဖြင့် မှန်းဆ၍ ပူဇော်လှူဒါန်းရမှုသည်ပင် အကျိုးကြီးကျယ်လှပြီဖြစ်ကြောင်း၊ တိလောကဝိဇယ စကြဝတေးမင်းဝတ္ထု၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၆။

နေတ္တိပါဠိအဋ္ဌကထာ

စက္ခု ဘိက္ခဝေ ပုရိသဿ သမုဒ္ဒေါ။ ။တဿ ရူပမယော ဝေဂေါ စသောပါဠိနှင့် အဖွင့်၊ ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–၂၄၄။ ။(မူရင်းမှာ သမုဒ္ဒသုတ် (ပ–ဒု)၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၆၇၊ ဋ္ဌ–၄၉–၌ ရှိ၏)။

စတုဗျူဟဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၂၅။ ။ပေဋကောပဒေသ၊ ပါ–၂၃၁။ ။စတုဗျူဟဟာရဝိဘင်္ဂ၊ နေတ္တိ–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–၉၉၊ ဟောတော်မူသောသုတ်ကို နိရုတ္တိ၊ အဓိပ္ပါယ၊ ဒေသနာနိဒါန၊ ပုဗ္ဗာပရသန္ဓိ လေးမျိုးဖြင့် ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။ ။စတုဗျူဟဟာရသမ္ဘာ၊ ပါ–၈၆၊ ဋ္ဌ–၁၇၇။

စရိက်အားလျော်စွာ အနိမိတ္တာ နုပဿနာစသည် သုံးပါးကို အားထုတ်ရပုံ၊ ပါ–၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၄။

ဇာတက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

စက္ကဝါက ဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၉၃၊ အစား၌ လျှပ်ပေါ်သောရဟန်းကို အကြောင်းပြု ဟောသား၏။ ။ပါ–၂၁၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၇၀။

စကားပြောရာ၌ ချိုလျှင် ကောက်တတ်သည် (ချိုကောက် တိုဖြောင့်စကားပုံ) ဟူသော စကားအရဂါထာ၊ ကုဟကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၉။

စကား၏ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကို မသိလျှင် ရန်သူလက် ရောက်တတ်ပြီး ပူပန်ရ တတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၂၂၊ ဝါနရ ဇာတက။ ။ကုက္ကုဋဇာတက၊ ပါ–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၁။ ။ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၅၀။ ။သုလသာဇာတက၊ ပါ–၁၇၀၊ ဋ္ဌ–ဘ–အုပ်–၄၁၆။

စကားနှောက် တရားပါ ဟု ဆိုထိုက်သောဒကာတဦးအကြောင်း။ ။ကလျာဏ ဓမ္မဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၇။

စကားမှန်မှ လိုတာရကြောင်း နမူနာ။ ။(ရှေးအခါက) ပဒုမဇာတက၊ ပါ—၇၅၊ ဋ—၂၉၀။

စကားချိုသာ ချစ်ဆေးပါတည်း ဟူသော ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၇၀၊ ဋ—ဒု—အုပ်—၃၁၆၊ သုဇာတ ဇာတက၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

စကားကို ချင့်ချိန်၍ ယုံကြည်ကြရန် နမူနာ။ ။ဋ—စ—အုပ်—၁၆၃၊ ၁၆၄၊ ၁၆၆၊ နတ်သားနှစ်ဦးတို့ စကားဆန့်ကျင်လှပုံ၊ သမုဒ္ဒဝါဏိဇ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၄။

စကားမလုံ ဘေးမျိုး ကြုံရတတ်ကြောင်း။ ။တက္ကာရိယ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၀၊ ဋ—စ—အုပ်—၂၄၃၊ မှတ်သားဘွယ်ဝတ္ထု အများ ပါ၏။

စကားကောင်း အထောင်းသက်သာ။ ။ဤစကားပုံနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသော ဂါထာ၊ ပါ—၃၂၄၊ ဋ—၄၂၀။

စတုမဋ္ဌ ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၀၊ ဋ—ဒု—အုပ်—၉၇၊ အရာမဟုတ်သည်၌ ဝင်ရှုပ်တတ်သောမထေရ်အို။

စန္ဒကိန္နရီ ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၇၊ ဋ—စ—အုပ်—၂၀၂၊ ယသောဓရာ အလောင်းက ဘုရားလောင်းအပေါ် သစ္စာရှိခဲ့ပုံ ဟောထား၏။

စတုဒွါရ ဇာတက။ ။ပါ—၂၀၁၊ ဋ—စ—အုပ်—၁၊ မိခင်ကို ပြစ်မှားသော မိတ္တဝိန္ဒက သင်ဓုန်း စက်ရေ၌ ခံရပုံ ဟောထား၏။

စန္ဒာဘ ဇာတက။ ။ပါ—၃၀၊ ဋ—ပ—အုပ်—၄၉၉၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် အား ချီးကျူးခဏ်း။

စမ္မသာဋက ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၅၊ ဋ—တ—အုပ်—၇၅၊ မသူတော်ကို ချီးမြှောက်က ဘေးရောက်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

စာရ ဝုစ္စတိ သုဝဏ္ဏံ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၁၅၊ ဋ—ဆ—အုပ်—၃၀၀။

စိတ္တသမ္ဘူတ ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၁၂၊ ဋ—စ—အုပ်—၃၉၀၊ စဏ္ဍာလ ဘာသာဖြင့် လန့်အော်မိပုံနှင့် သုံးဘဝ, လေးဘဝတိုင်တိုင် အချစ်မပျက်ကြ ကြောင်း။

စူဠကာလိင် ဇာတက။ ။ပါ—၉၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၊ လူတို့ စစ်မတိုက်မီ ကိုယ်စောင့်နတ်တို့က ကြိုတင်စစ်တိုက်တတ်ကြပုံ၊ ဉာဏ်နှင့်ဝီရိယရှိသူတို့က အရာရာသာလွန်ကြောင်းနမူနာ ယူစရာ၊

စူဠသေဋ္ဌိ ဇာတက။ ။ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၀၊ စူဠပန်ထေရ်လောင်းအတိတ် ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ ကြွက်သေတခု အရင်းပြု၍ လေးလတွင်းဝယ် နှစ်သိန်းကြွယ်ခဲ့ပုံ။

စူဠဓမ္မပါလ ဇာတက။ ။ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၆၅၊ ဘုရားအလောင်းမင်းသားငယ်ကို ဒေဝဒတ်လောင်း ရှင်ဘုရင်က ရက်စက်စွာ သတ်ခဲ့ဘူးပုံ။

စူဠသုဝ ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၄၇၁၊ အစား၌ သည်းခံရန် ဟောထား၏။

စူဠကုဏာလ ဇာတက။ ။ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၄၇။

စူဠနာရဒ ဇာတက။ ။ပါ—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—၂၁၉၊ မိန်းမဖျက်ဆီး၍ ငြီးငွေ့သော ရဟန်း၊ လူ့ဘဝ၌ ရှောင်ကြဉ်ရန်ဂါထာများ။

စူဠဟံသဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၂၆၊ ဋ္ဌ—ဧ—အုပ်—၄၂၄၊ အသျှင်အာနန္ဒာက ဘုရားရှင်အတွက် အသက်စွန့်ပုံ၊ အတိတ်ဘဝကလည်း စွန့်ခဲ့ဘူးပုံ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—ဂ၃၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃၅၅။

စူဠသုတသောမ ဇာတက။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၅၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁ဂ၉၊ မင်းစည်းစိမ်ကို စွန့်၍ တောထွက်ခဲ့ပုံ၊ အတူလိုက်၍ ရသေ့ပြုကြသည့် ပရိသတ်မှာ ယူဇနာ ၃၀—ရှိကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၂၀၁။

စူဠနီ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးနှင့် စပ်၍ သိဘွယ်ရာများ။ ။ဝှင်းမင်းနှင့် ကေဝဋ္ဋပုဏ္ဏားတို့ နယ်ချဲ့ရန်အကြံကို မဟောသဓာပညာရှိ စေလွှတ်သော ကျေးသားသူလျှိုက ပုန်းအောင်း၍နားထောင်ပုံ၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၃၅၊ ။သမီးတော်နှင့်မျှား၍ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးနှင့် မဟောသဓာကိုသတ်ရန် ကြံစည်ပုံ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၂၅၅။ ။စူဠနီဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး၏ မယ်တော်မှာ ပုရောဟိတ်နှင့် မှားယွင်း၍ လင်ဖြစ်သူ မဟာစူဠနီမင်းကို အဆိပ်ခတ်သတ်ခဲ့ပုံ၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၃၂၂။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃ဂ၄။

စူဠလိပ် ရေထဲလွှတ်သလို ဟူသောစကားပုံ စဖြစ်လာဟန်။ ။(စိတ္တစူဠ) ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၅။

စေတိယဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၃၁၊ မုသားစကား ဆိုမှုကြောင့် မြေမျိုသော စေတီယမင်း။

စားကောင်းသော သတ္တဝါ ၅—မျိုး။ ။(ခြေသည်း လက်သည်း ရှိသော သတ္တဝါများတွင်) ခြေသည်းလက်သည်း မရှိသော သတ္တဝါများကို မဆိုလို။ ။ ခြေသည်း လက်သည်းရှိ သတ္တဝါများတွင် ဤ ၅—မျိုး၊ (ယုန်၊ ဖြူ၊ ဖွတ်၊ မျောက်၊ လိပ်) မှ တပါး အခြားသတ္တဝါများကို မစားကောင်းဟု မဟာ သုတသောမ မင်းကြီးက ပေါရိသာဒကို ပြောပြပုံ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၉၊ ဋ္ဌ— မ—အုပ်—၅၃၀။

စားပါများတော့ အီသည် ဟူသော ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၇၊ ဋ္ဌ—ပ— အုပ်—၂၀၀။

စားကြွင်းစားမည်ပုံ ရှင်းပြသော ဂါထာ။ ။ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၉၃။

စားသောက်ရာ၌ အတိုင်းအရှည်သိရန် ညွှန်ပြသော သုကဇာတက။ ။ပါ— ပ—အုပ်—၇၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၆။

စွဲလမ်းမှုအပြစ်များ။ ။သား၌ စွဲလမ်းသေ၍ မြေခွေးမဖြစ်ရပုံ၊ သတပတ္တ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄၀။ ။မိန်းမစွဲသေ ငရဲပြေ (ပြည်) ရောက်ရကြောင်း၊ ကာမဝိလာပဇာတက၊ ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၄၀၁။ ။ (တူရာကို ပေါင်းစုပြအံ့) အဝတ်၌ စွဲလမ်းသေ၍ ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ ဝိ—၁—ပါ— ၇၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၉။ ။တိဿမထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀၊ သက်န်း၌ စွဲလမ်းသေ၍ သန်းဖြစ်ရသေးပုံ။ ။စွဲလမ်းမှု ငဲ့ကွက်မှုဖြင့် သေလျှင် မိမိအိမ်၌ အိမ်စောင့်နတ်၊ ခွေး၊ ဆိတ်၊ ကျဲ၊ နွား၊ ကြွက်၊ ကြက်၊ သန်း၊ ကြမ်းပိုး စသည်ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၂၆၊ ပါ—၁၅၆။ ။ အထက်နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သင့်သော်လည်း နေရာဟောင်းကို စွဲလမ်းမှုကြောင့် စာတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်၌သာ ဖြစ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၊ ဇနဝသဘ နတ်သား၊ ဋ္ဌ—၂၃၁၊ ပါ—၁၆၆။ ။(နိကဋ္ဌ ခဏ်း၌လည်း ရှိသေး၏)။

စက်လက်နက်ဖြင့် ရှေးအခါက ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ယူနိုင်ပုံ။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ— အုပ်—၀၃၊ ၀၄။

စစ်နှင့် ရဲတို့ နမူနာယူစရာ။ ။ခုရပ္ပဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၇၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်— ၃၀၃၊ အခယူပြီး ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အသက်စွန့်၍ ရန်သူကို ခုခံကာကွယ် ပေးပုံ။ ။ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၁၁။

စစ်ဆင်ပုံ ၃—မျိုး။ ။စစ်တိုက်စစ်ဆင်ရာ၌ ၃—မျိုးရှိကြောင်း၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၃၊ (ပဒုမဗျူဟာ၊ စက္ကဗျူဟာ၊ သကဋဗျူဟာ)။ ။စစ်ဆင်ပုံ ၃—မျိုးနှင့် စစ်တိုက်ရာ၌ လိမ္မာလှသော မန္ဒဂုတ္တိဃအလောင်း ဝက်အကြောင်း၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၄၂၊ တစ္ဆသူကရဇာတက။ ။ဝခုက်သူကရဇာတက၊ ပါ—၀၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၂။ ။စစ်ပရိယာယ် အမျိုးမျိုးကို မဟောသဓာပညာရှိက ပြုလုပ်ပြပုံ အကြောင်း အကျယ်၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၄၅။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

စက္ကဝတ္တိသုတ်။ ။၃—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၊ စကြဝတေးမင်းတို့ ကျင့်ဝတ်၊ အသက်တမ်း ဆုတ်ယုတ်သွားပုံ၊ ပြန်၍ ရှည်လျားလာပုံ၊ မေတ္တေယျဗုဒ္ဓဝင် အကျဉ်းစုပေါင်း ဟောထား၏။

စက္ခုသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၅—နက်။ ။၁—ဋ္ဌ—၁၆၅၊ ပါ—၆၆၊ စက္ခုသဒ္ဒေါ ဗုဒ္ဓ စက္ခုမှို သမန္တစက္ခုမှို ဓမ္မစက္ခုမှို ဒိဗ္ဗစက္ခုမှို ပသာဒစက္ခုမှို ဝတ္တတိ။

စတ္တာလီသဒန္တ၊ အဝိရဠဒန္တလက္ခဏာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၁၊ ပိသုဏာဝါစာမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် သွားတော် ၄၀ ရှိ၍ ထိုသွားတော်များ မကြဲသော လက္ခဏာတော် ဤ ၂—ပါးကို ရတော်မူကြောင်း ဟောထား၏။

စတ္တာရောဓမ္မဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၃၊ ဗဟုကာရ၊ ဘာဝေတဗ္ဗ၊ ပရိညေယျ၊ ပဟာတဗ္ဗ၊ ဟာနဘာဂိယ၊ ဝိသေသဘာဂိယ၊ ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဈ၊ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗ၊ အဘိညေယျ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ၊ ဤ ၁၀—ချက်ကိုမှုတည်၍ လေးခုစီရှိသော တရားများကို ဟောထား၏။ ။စတုက္ကဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၁၊ လေးစု လေးစုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်း၍ ပြဆိုခဲ့ား။

စာရိကာအနုဇာနနဝဏ္ဏနာ။ ။၂—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—၆၅၊ ဝိပဿီဘုရားရှင် သာသနာပြု စေလွှတ်တော်မူခဏ်း။

စေတီတော်ရင်ပြင်၌ ဘိနပ်စီးသူတို့သတိမူစရာ။ ။ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးခြေထောက် ဒါးခွဲခံရခြင်းအကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ။ ၁—ဌ—၁၂၆၊ ထိုင်နေရန် ခင်းထား အပ်သော ဖျာအခင်းပေါ်၌ ခြေထောက်မဆေးဘဲ နင်းခဲ့ပြစ်ဟူ၍လည်း ဖွင့်ပြထား၏။

စောဒနာရဟာသတ္ထာရ ကထာ။ ။၁—ပါ—၂၁၉၊ ဌ—၃၂၉၊ စောဒနာထိုက် မထိုက်သော ဆရာကို ပြဆိုခဏ်း။

စားသောက်ဘွယ် အကောင်းအမွန်ကို လှူခဲ့သောကြောင့် လက်, ခြေ, ပခုံး, လည်ပင်း၊ (၇—) ဌာန၌ အသားတော်များ ပြည့်ပြည့် ဖြိုးဖြိုး ရှိတော်မူ ကြောင်း ဖွင့်ပြသော သတ္တုဿဒတာ လက္ခဏာဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၂၄၊ ဌ— ၁၀၉။

စိတ်ကို သိပုံအခြင်းအရာ လေးမျိုး။ ။(သူတပါးစိတ်ကို) အာဒေသနပါဋိဟာ ဒေသနာ၊ ၃—ပါ—၈၅၊ ဌ—၇၀။

(၁) နိမိတ်ကောက်၍ သိခြင်း။

(၂) အသံကြား၍ သိခြင်း။

(၃) ယောင်ယမ်းမြည်တမ်းသံကိုကြား၍ သိခြင်း။

(၄) စေတောပရိယအဘိညာဉ်ဖြင့် သိခြင်း။

စိတ်ချုပ်သည်နှင့် ပတ်သက်၍ တိတ္ထိတို့ ယူပုံကို ပြသော အဘိသညာ နိရောဓ ကထာ။ ။၁—ပါ—၁၆၀၊ ဌ—၃၀၃။ ။ဘုရားရှင်အလိုတော်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၁၆၀၊ ဌ—၃၀၅။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

စကားမပြောကြစတမ်းဟု ကတိကဝတ်ပြုပြီးနေကြသော ရဟန်းတို့ကို ဘုရားရှင်က အ–သူတို့အကျင့်၊ တိရစ္ဆာန်တို့အကျင့်ဟု ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍ ဒုက္ကဋအာပတ် သင့်စေဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၃–ပါ–၂၂၂၊ ဋ္ဌ–၃၅၆။

စင်္ကြံကိုစ၍ ခွင့်ပြုတော်မူပုံနှင့် စင်္ကြံနှင့် ပတ်သက်၍ ခွင့်ပြုချက်များ။ ။ ၄–ပါ–၂၅၆၊ ဋ္ဌ–၅၀။

စတုက္ကဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၂၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၇၊ ဝိနယ၌ လေးခုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

စတုသဋ္ဌိ အာပတ္တိပဉှာ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၃၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၉။

စမ္မေယျက္ခန္ဓက။ ။၃–ပါ–၄၃၀၊ ဋ္ဌ–၄၂၇၊ ကံအမျိုးမျိုးပြုပုံကို အစုံပြထား၏။ ။စမ္မေယျက္ခန္ဓက ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၅။

စမ္မက္ခန္ဓက။ ။၃–ပါ–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–၃၆၃၊ သားရေနှင့်ပတ်သက်၍ ပညတ်တော်မူချက်များ။ ။သဗ္ဗစမ္မပဋိက္ခေပကထာ၊ ပါ–၂၈၁၊ ဋ္ဌ–၃၇၁။ ။ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၇၅။ ။စမ္မက္ခန္ဓက ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၅။

စမြုံ့ပြန်တတ်သော ရဟန်းမှတပါး အခြားရဟန်းများ စားချင့်ပြန်သည်ကို မျိုချက အာပတ်သင့်ကြောင်း ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ (ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်) ၄–ပါ–၂၇၂၊ ဋ္ဌ–၅၃။

စာရိတ္တ သိက္ခာပဒ။ ။၂–ပါ–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၂၃။ ။ငင်းဝိနိစ္ဆယ၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၂၁၊ (နိမန္တနဘောဇန)။

စာရေးတံ ယူစေပုံ ၃–မျိုး။ ။(ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေရာ၌ စာရေးတံ ယူစေပုံ)။ ။တိဝိဓသလာကဂ္ဂါဟ ကထာ၊ ၄–ပါ–၂၂၇၊ ဋ္ဌ–၄၂။ ။ စာရေးတံ မဲချပြီး ဆွမ်းကျွေးရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်အကျယ်၊ (သလာက ဘတ္တကထာ) ၄–ပါ–၃၂၉၊ ဋ္ဌ–၉၀။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၇၃။

စိတ္တသူကြွယ်ကို ဆဲရေးသော သုဓမ္မထေရ်မှာ ပဋိသာရဏီယကံ အပြုခံရပုံ။ ။ ၄–ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–၃။

စိဝရက္ခန္ဓက။ ။၃—ပါ—၃၇၇၊ ဋ္ဌ—၃၉၆။

စိဝရ ပဋိဂ္ဂါဟက သမ္မုတိကထာ။ ။ပါ—၃၉၅၊ ဋ္ဌ—၄၀၂။

စိဝရ ဘာဇက သမ္မုတိကထာ။ ။ပါ—၃၉၇၊ ဋ္ဌ—၄၀၅။ ။၅—ပါ—၃၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၄၊ ဝေကောင်း, မဝေကောင်း ခွဲပြထား၏။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၄၆။

စိဝရ ရဇနကထာ။ ။၃—ပါ—၃၉၈၊ ဋ္ဌ—၄၀၇။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၅။

စိဝရ ဆိန္နကာနုဇာနန ကထာ။ ။၃—ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၄၀၈။

စိဝရာ (တိ) နုဇာနန ကထာ။ ။ပါ-၄၀၁၊ ဋ္ဌ—၄၀၉၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် သင်္ကန်း သုံးထည်ဖြင့် အချမ်းဒဏ်ကို ခံနိုင်, မခံနိုင် စမ်းကြည့်တော်မူပုံ။

စိဝရ သိဗ္ဗနကထာ။ ။၃—ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—၄၀၉။

စိဝရ (အဋ္ဌ)မာတိကာ ကထာ။ ။ပါ—၄၂၇၊ ဋ္ဌ—၄၁၇၊ သင်္ကန်းရရာအရပ်ဌာန ၈—မျိုး၊ ၎င်း ၈—မျိုးကို အစွဲပြု၍ လှူရာ၌ ဝေဘန်ပုံကို အကျယ်ပြထား၏။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၄၈။

စိဝရက္ခန္ဓက ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ။ ။၅—ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၁၅၅။

စိဝရဘောဂ ပဉ္စာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၃၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။

စိဝရနိက္ခိပန ပဉ္စာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၃၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။

စိဝရ နိက္ခိပန ကထာ။ ။၃—ပါ—၄၁၃၊ ဋ္ဌ—၄၁၁။

စိဝရ ယာစန ပဉ္စာဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၃၇၈၊ ဋ္ဌ—၂၄၁။

စိဝရနိဝတ္ထ ပဉ္စာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၃၇၈၊ ဋ္ဌ—၂၄၁။

စိဝရ ဝိပ္ပဝါသ ဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။၁—ပါ—၂၉၇၊ ဋ္ဌ — ဒု—အုပ်—၂၃၂၊ ၂၃၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၁။ ။ဥဒ္ဒေါသိတ သိက္ခာဒ။

စိဝရ ဘာဇနီယ ကထာ။ ။၃—ပါ—၄၁၄၊ ဋ္ဌ—၄၁၁။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၄၆။

စိဝရ (ကုသာဒိ) ပဋိက္ခေပကထာ။ ။၃—ပါ—၄၂၁၊ ဋ္ဌ—၄၁၆။ ။သဗ္ဗနိလကာဒိ ပဋိက္ခေပကထာ၊ ပါ—၄၂၂၊ ဋ္ဌ—၄၁၆။

စေတီယသန္တကဖြင့် သံဃကိစ္စကိုပင် အသုံးမပြုအပ်ကြောင်း။ ။(တာဝကာလိကဖြစ်မူ အပ်၏၊ သို့သော် အစားပြန်ပေးရ၏)။ ။၅—ဋ္ဌ—၂၅၄။ ။ သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၅၁၊ ၄၀၄။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၃၊ ၃၄၂၊ စေတီတော်ကို ပူပြင်ရာ၌ကား လက်ခအဖြစ်မူ ပေးရကြောင်း၊ ၃၄၁။

စောဒေတိ စောဒါပေတိပုဒ်အဖွင့်နှင့် စပ်၍ စောဒက စုဒိတကတို့အတွက် မှတ်သားဘွယ်အကျယ်။ ။၁—ပါ—၂၅၀၊ ၂၅၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၂၊ ၁၇၃၊ ၁၈၂။ ။စောဒကတို့အတွက် အင်္ဂါ ၅—ချက်၊ ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၂၇။

စောဒနာကထာ။ ။၃—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၃၄၁၊ အခွင့်ဘောင်းပြီးမှ စောဒနာရမည်ဟု ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်။

စောဒကေန ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗ ကထာ။ ။၄—ပါ—၄၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၂၅။

စောဒကေန ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗ ကထာ။ ။ပါ—၄၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၂၆။

စောဒက စုဒိတကပဋိသံယုတ္တ ကထာ။ ။ပါ—၄၃၈၊ ဋ္ဌ—၁၂၆။

စောဒနာဒိ ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၂၇၉၊ ၂၈၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ၂၀၁၊ အဓမ္မ၊ ဓမ္မ၊ ဗာလ၊ ပဏ္ဍိတ စောဒကများကို ဟောသောဂါထာများ။

စောဒနာ ကဏ္ဍ။ ။ပါ—၂၈၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၃၊ အနုဝိဇ္ဇကကိစ္စဝဏ္ဏနာ။

စောဒကာဒိ ပဋိပတ္တိ ကထာ။ ။ပါ—၂၈၃၊ ဋ္ဌ—၂၀၃။

စောဒကဿ အတ္တဇ္ဈာပန ကထာ။ ။ပါ—၂၈၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၄။

စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သိထားဘွယ်ရာများ။ ။(အတ္တာဒါနဝဂ္ဂ) ၅—ပါ—၃၂၈။

စောဒနာဒိ ဝိနိစ္ဆယ ကထာ။ ။၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၀၉။

စောဒနာခွင့် ပေးသင့် မပေးသင့်သော အင်္ဂါ ၅—ပါးစီ။ ။ဝိ—၅—ပါ—၃၂၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၉။ ။ပါ—၃၃၇။ ။၃—ပါ—၁၅၄ ဋ္ဌ—၃၄၀။ ။ခွင့်မတောင်းဘဲ မစောဒနာလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၅၉၊ ၄၆၀။

စုဏ်း (ဇုဏ်း) တို့၏ အစာကို စားမိလျှင် ထွန်သွားတွင် ကပ်နေသော မြေကို ရေဖျော်၍ တိုက်ပေးရမည်ဟုဟောထားတော်မူပုံ။ ။၃—ပါ—၂၉၉၊ ဋ္ဌ—၃၇၄။

စည်းကမ်းကို ရှိသေလှသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး။ ။ရေချိုးချိန်လွန်၍ မြို့တံခါးပိတ်ထားသောကြောင့် အဖွင့်မခိုင်းဘဲ မြို့ပြင်ဘက်တွင်ပင် ညအိပ်ကြောင်း၊ ၂–ပါ–၁၅၄။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

စက္ခုဒွါရ၌ (ဥပနိဿယ၊ သမတိက္ကမ၊ ဘာဝနာသုံးပါးဖြင့်) စိတ်တို့ရပုံကို ပြဆိုချက်။ ။၂–ဋ္ဌ–၃၆၊ သောတဒွါရ၊ မနောဒွါရ၌လည်းနည်းတူ။ ။ဿာန ဇိဝှါ ကာယဒွါရ၌ကား သမတိက္ကမ၊ ဘာဝနာ ၂–ပါးဖြင့် ရပုံ၊ အကျယ်ပြ။

စက္ခုန္ဒြိယံ သနိဒဿနန္တိအာဒိ ကထာ။ ။၅–ပါ–၂၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၉၅၊ စက္ခုန္ဒြေ စသည်ကို သနိဒဿနဟု ယူမှားသည် ရှင်းပြချက်။

စက္ခုနာ ရူပံပဿတီတိ ကထာ။ ။ပါ–၄၁၅၊ ဋ္ဌ–၂၆၅။

စာပလျနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–၄၅၉၊ ခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွ သပိတ်သင်္ကန်း စသည်ကို တန်းဆာဆင်လေ့ရှိသောရဟန်း။

စိတ္တ သမုဋ္ဌာန နိဒ္ဒေသ။ ။၁–ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၃၇၂၊ (ကာယဝိညတ္တိ၊ ဝစီညတ္တိ)။

စိတ္တဋ္ဌိတိကထာ။ ။၅–ပါ–၁၅၆၊ ဋ္ဌ–၁၆၃၊ သမာပတ် ဝင်စားသောစိတ်၊ ဘဝင်စိတ်တို့ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်သည်ကိုမြင်၍ စိတ်တခုတည်းပင် ကြာမြင့်စွာ တည်နိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

စိတ္တဿ (နယထာ) ဝါစာတိကထာ။ ။ပါ–၃၀၄၊ ဋ္ဌ–၂၁၇၊ စိတ်နှင့်ကင်း၍လည်း ဝါစာဖြစ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

စိတ္တဿ (နယထာ) ကာယကမ္မန္တိကထာ။ ။ပါ–၃၀၆၊ ဋ္ဌ–၂၁၈၊ စိတ်နှင့် ကင်း၍လည်း ကာယကံဖြစ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

စိတ္တာရမ္မဏကထာ။ ။ပါ–၂၃၄၊ ဋ္ဌ–၁၈၇၊ စေတောပရိယဉာဏ်သည် စိတ်ကိုသာ အာရုံပြု၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ။ ။၁—ပါ—၁၊ ဌ—၇၉။

စေတသိက ကထာ။ ။၅—ပါ—၂၅၃၊ ဌ—၁၉၆၊ စေတသိကဓမ္မမရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

စိတ်ဖြင့်လူ့အံ့ဟု (ထင်ရှားရှိသောဝတ္ထုကို) ကြံစည်ရုံမျှဖြင့်ပင် အဘိဓမ္မာအလိုကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁—ဌ—၁၁၉၊ ၁၂၂။

စိတ်ဖြစ်ပုံ ပြဆိုခဏ်း။ ။(သမထဝိပဿနာစိတ်) အစဦး၌ပါသော စကျူ့ဒွါရ၌ ပြန်ကြည့်ပါ။

စစ်သား ၅—မျိုးနှင့် ရဟန်းစစ်သား ၅—မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၄—ပါ—၁၇၅၊ ဌ—၉၀။

၁။ စစ်တပ်ချီတက်ရာမှ မြူမှုန်များကို မြင်ရုံမျှဖြင့် ထွက်ပြေးသောစစ်သား။

၂။ အလံကိုမြင်ရုံမျှဖြင့် ထွက်ပြေးသော စစ်သား။

၃။ ဆင်သံ မြင်းသံ စစ်ချီ ညာသံကို ကြားရုံမျှဖြင့် ထွက်ပြေးသော စစ်သား။

၄။ အနည်းငယ် လက်နက်ထိရုံမျှဖြင့် ထွက်ပြေးသော စစ်သား။

၅။ လက်နက်ဖြင့် ထိသော်လည်း (မသေခဲ့သော်) အလေးမမူဘဲ စစ်ကို နိုင်အောင် တိုက်သောစစ်သား။ ။နောက်ဆုံး စစ်သားသည်သာ စစ်သား သူရဲကောင်းအစစ် ဖြစ်၏။ ။သာသနာ့စစ်သား ၅—မျိုးကို ဟောထားသော ယောဓာဇီဝူပမနိဒ္ဒေသ၊ ၄—ပါ—၁၇၆၊ ဌ—၉၉။

၁။ မည်သည့်မြို့ရွာ၌ မည်သည့်မိန်းကလေးသည် အလွန်ချောမောလှပကြောင်း ကြားရရုံမျှဖြင့် လူထွက်သောရဟန်း။

၂။ မြင်ရရုံမျှဖြင့် လူထွက်သောရဟန်း။

၃။ မာတုဂါမနှင့် ပြောဆို ရယ်မော ကျီစယ်ရရုံမျှဖြင့် လူထွက်သော ရဟန်း။

၄။ မာတုဂါမက ရဟန်းအပေါ်သို့ ဘိ၍ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း၊ အနီးကပ်ထိုင်ခြင်း အပြုခံရရုံမျှဖြင့် လူထွတ်သောရဟန်း။

၅။ မာတုမက ထိုသို့ပြုသော်လည်း အတင်းရုန်းကန်ထွက်ပြေးကာ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရအောင် အားထုတ်နိုင်သောရဟန်း။ ။ဤရဟန်းသည်သာ ရဟန်းသူရဲကောင်း သာသနာ့သူရဲကောင်း၊ သာသနာ့အာဇာနည်အစစ်ဟု ဟောထားတော်မူ၏။

ပဉ္စနိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(ဆ)

ဆအသာဓာရဏဉာဏ်တော်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဥဒါန–ဌ–၁၂၉။ ။ဣတိ–ဌ–၁၂၄။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၂၊ မာတိကာကထာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တဉာဏ်၊အာသယာနုသယဉာဏ်၊ယမကပါဋိဟာရိယဉာဏ်၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊ အနာဝရဏဉာဏ်) ဤဉာဏ်တော် ၆-ပါးမှာ သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံဘဲ ဘုရားရှင်တဦးတည်း၌သာ ဖြစ်၏ဟူလို၊ အကျယ်မှာ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အက္ခရာခဏ်း၌ ကြည့်ရှုပါလေ။

ဆဂတိကထာ။ ။အဘိ–၅–ပါ–၂၆၀၊ ဌ–၂၀၄၊ အသုရကာယ်ကို ဂတိတပါးဟု ယူ၍ ဂတိ ၆–ပါးရှိ၏ဟု ယူမှားထားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဆတ္တမာဏဝကဝိမာနဝတ္ထု။ ။ဝိမာန–ပါ–၇၆၊ ဌ–၂၁၂၊ သရဏဂုံသီလ တည်ရုံမျှဖြင့် နတ်သားဖြစ်သွားသော လုလင်။

ဆတုက္ကပုဒ် ဟောအပ်သော အနက်။ ။ဆတုက္ကဒဿာတိ န ဥတ္တမဒဿိနော၊ စူဠနိ–ပါ–၂၀၀၊ ဌ–၀၂။ ။ဆတုက္ကာ အဇ္ဈာသယဟီနေန၊ မဟာနိ–ပါ–၉၊ ဌ–၄၇။

ဆဒနတရား ၅–ပါး။ ။ဖုံးထားတတ်သော တရား ၅–ပါး၊ (တဏှာဆဒန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ကိလေသ၊ ဒုစ္စရိတ၊ အဝိဇ္ဇာဆဒန) စူဠနိ–ပါ–၂၂၄။ ။မဟာနိ–ပါ–၇၄၊ ဌ–၂၀၃။

ဆန္ဒနှင့် ရာဂ အထူး။ ။(အားနည်း၊ အားကြီး ဟူလို) သင်္ဂြဟ–သံ–ဌ–၁၀၅။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၂။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၂၄၊ ဌ–၁၀၇။ ။၂–ဌ–၉၀၊ ပါ–၅၀။ ။မဟာနိ–ဌ–၁၄၊ ပါ–၂။ ။ ဌ–၉၂၊ ပါ–၂၅။ ။ဆန္ဒရာဂနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၉၄၊ ဌ–၄၀၀။ ။ ပါ–၄၀၄၊ ဌ–၄၉၅၊ အာရုံ ၆–ပါး၌ ဆန္ဒရာဂဖြစ်ပုံ ဟောထား၏။ ။ ဆန္ဒပုဒ်အဖွင့်၊ ၁–ပါ–၁၇၊ ဌ–၁၇၆။

ဆန္ဒ ၃–မျိုး။ ။နေက္ခမ္မစ္ဆန္ဒ၊ အဗျာပါဒစ္ဆန္ဒ၊ အဝိဟိံသစ္ဆန္ဒ၊ ပေဋက–ပါ–၂၇၀၊ (ဝိတက်ကောင်း သုံးပါးလည်း ဟူ၏)။

ဆန္ဒ ၅—မျိုး။ ။ပစ္စည်းနှင့် စပ်၍ ပြသော ဆန္ဒ ၅—မျိုး၊ (ပရိယေသနစ္ဆန္ဒ၊ ပဋိလာဘစ္ဆန္ဒ၊ ပရိဘောဂစ္ဆန္ဒ၊ သန္နိဓိစ္ဆန္ဒ၊ ဝိဿဇ္ဇနစ္ဆန္ဒ၊ မဟာနိ—ပါ—၂၀၁။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၁၂၊ ပါ—၂၂၁။ ။ဆန္ဒအမျိုးမျိုး ပြဆိုခဏ်း၊ (တဏှာစ္ဆန္ဒ၊ ဒိဋ္ဌိဆန္ဒ၊ ဝီရိယစ္ဆန္ဒ၊ ဓမ္မစ္ဆန္ဒ စသည်) အဘိ—၂—ပါ—၂၁၆၊ ဋ္ဌ—၂၇၆။

ဆန္ဒသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၆—နက်။ ။ထေရ—ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉ ဆန္ဒသဒ္ဒေါ ပတိရူပေ ဝစနဝိသိဋ္ဌေ သဉ္ဇာဝိသေသေ ဂဟဏေ နိဝါသနပါရုပနေ ပညတ္တိယံ တိဏာဒီဟိ ဆာဒနေ အာဂတော။

ဆန္နမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဆန္နသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၀ဂ၊ ဋ္ဌ—၂၉၁၊ ဗြဟ္မဒဏ် အပေးခံရသော ဆန္နထေရ်၊ အသျှင်အာနန္ဒာ၏ တရားတော်ကို ကြားနာရမှုကြောင့် မဂ်ဖိုလ်ရ၏၊ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်)။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၀၊ ဆည်းကပ်ရန် သင့်, မသင့်ကို ပြသော ဂါထာ။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၁ဂ၅။ ။ထေရ—ပါ—၂၃၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၅၊ ဖွားဘက်တော်၊ နေရာထိုင်ခင်းနှင့် ပန်းလှူရကျိုး၊ ဝိ—၄—ပါ—၄ဂ၇။ ။၅—ပါ—၃ဂ၄၊ ဋ္ဌ—၂၅၁။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၀၁။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီဂိုဏ်းဆရာကြီးများကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၃၀၊ (အဿဇိ၊ ပုနဗ္ဗသုက၊ ပဏ္ဍုက၊ လောဟိတက၊ မေတ္တိယ၊ ဘုမ္မဇက) ဂိုဏ်းဆရာကြီး ၆—ယောက်အမည်။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄၇။ ။ဝိ—၁—ပါ—၂၇၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၉၊ ကုလဒူသက အနေသနအမှုဖြင့် ပရိသတ် ကြီးပွားအောင် မွေးမြူရန် ၎င်းတို့ကြံစည် ပြုလုပ်ကြပုံကိုလည်း ပြထား၏။ ။ဘိက္ခုနီဆဗ္ဗဂ္ဂီဂိုဏ်းလည်း ရှိကြောင်း၊ နာမည်ကား မပါရှိလေ၊ ဝိ—၂—ပါ—၂၂၉၊ ဋ္ဌ—၁၅ဂ။

ဆဗုဒ္ဓဓမ္မဝါဒ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၄၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၀၊ (ပဋိသမ္ဘိဒါကထာ) ဆအသာဓာရဏ ဉာဏ်တော် ၆—ပါး၌ ပဋိမ္ဘိဒါဉာဏ်ပေါင်းကို ရေတွက်ပြထား၏။

ဆရာ ၃—မျိုး။ ။အံ—၃—ပါ—၂ဂ၁၊ ဋ္ဌ—၂၃ဂ၊ ဘရဏ္ဍုကာလာမသုတ်။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၄၂၊ ဋ္ဌ—၇၁၊ သတ္ထာရနိဒ္ဒေသ။

(၁) ကာမမှ လွန်မြောက်ရန် ညွှန်ပြသော ဆရာ။

(၂) ရုပ်မှ လွန်မြောက်ရန် ညွှန်ပြသော ဆရာ။

(၃) ရုပ်, နာမ်, နှစ်ပါးမှ လွန်မြောက်ရန် ညွှန်ပြသော ဆရာ၊ တိတ္ထိတို့မှာ ကာမဘဝမှ လွန်မြောက်ရန် ပညတ်သော် ရူပဘဝကို ပညတ်ကြကုန်၏၊ ရုပ်မှ လွန်မြောက်ရန် ပညတ်သော် အရူပဘဝကို ပညတ်ကြကုန်၏၊ ဘုရားရှင်ကား ကာမဘဝမှ၎င်း, ရူပဘဝမှ၎င်း, အရူပဘဝမှ၎င်း, လွန်မြောက်ရန် ပညတ်တော်မူနိုင်၏။

တနည်း…(၁) ပစ္စုပ္ပန် တမလွန်၌ အတ္တရှိ၏ဟု ညွှန်ပြသော သဿတဝါဒီ ဆရာ။

(၂) ပစ္စုပ္ပန်၌သာ အတ္တရှိ၍ တမလွန်၌မရှိဟု ညွှန်ပြသော ဥစ္ဆေဒဝါဒီဆရာ။

(၃) ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်ဌာနလုံး၌ အတ္တမရှိဟု ညွှန်ပြသော ဝိဘဇ္ဇဝါဒီ ဆရာ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ)။

တနည်း၊ အံ–၃–ပါ–၁၂၁၊ ဌ–၉၁၊ ဗဟုပကာရသုတ်။

(၁) ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်စေသော ဆရာ။

(၂) သစ္စာလေးပါးကို သိစေသော ဆရာ။

(၃) အာသဝေါတရားတို့ကို ကုန်ခမ်းစေတတ်သော ဆရာ၊ ၃–မျိုး။

ဆရာ ၅–မျိုး။ ။ကကုဓသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၀၇၊ ဌ–၄၁။ ။ပဥ္စသတ္တု ကထာ၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၄၃၊ ဌ–၁၁၁။ ။ပါ–၃၅၅၊ မစင်ကြယ်သော သီလ ရှိပါလျက်၊ မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးမှု ရှိပါလျက်၊ မစင်ကြယ်သောစိတ် ဖြင့် တရားဟောပြောမှု ရှိပါလျက်၊ မစင်ကြယ်သော အတတ်ပညာရှိပါလျက်၊ မစင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိပါလျက်၊ စင်ကြယ်ယောင် ဆောင်နေသော ဆရာ ၅–မျိုး၊ တပည့်တို့ကလည်း ထိုဆရာအပေါ်၌ ပစ္စည်းကို မက်မောမှု ကြောင့် ထောက်ခံနေကြပုံ၊ အမှန်ကို အမှန်ဟုသိ၍ ထောက်ခံနေကြပုံ စသည် ဖြင့် ၅–မျိုးခွဲပြခဏ်း၊ ပါ–၃၅၅။

တနည်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာစရိယ၊ ဥပသမ္ပဒါစရိယ၊ နိဿယာစရိယ၊ ဥဒ္ဒေသာစရိယ၊ ဩဝါဒါစရိယ ၅–မျိုး ရေတွက်ပြရုံမျှ၊ ဝိ–၄–ဌ–၂၂၄။ ။အာစရိယခဏ်း၌ လည်း ရှိသေး၏။

ဆရာစကား နားထောင်ရာ၌ နမူနာယူစရာကောင်းလှသော သာမဏေငယ်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၉။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၁၆၆၊ ဆရာဖြစ်သူအား မည်သည့်အခါမှ စကားခွန်းတုံ့ပြန်၍ မပြောဘူးကြောင်း။ ။အံ—၁—ဌ—၃၄၊ ဤ၌ ရဟန်းဘာပါး ဖြစ်၏။ ။အဘယထေရ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၉၂။ ။စကားခွန်းတုံ့ပြန်၍ မပြောဘူးကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ဌ—၂၁၉။ ။အဘိ—၂—ဌ—၃၃၃၊ ၄၃၂။ ။မ္မေ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၃၊ ဆရာကို ငဲ့ညှာလှသော သာမဏေငယ်၊ ၇—နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။

ဆရာကောင်းကို မှီဝဲရကျိုး။ ။ဆရာကောင်းကို မှီဝဲရမှ ရဟန်းကောင်း, သာမဏေကောင်း ဖြစ်နိုင်ပုံ၊ သဠာ—သံ—ဌ—၇၇။ ။ဆရာကောင်းကျေးဇူးမှာ ဆပ်၍ မကုန်နိုင်ကြောင်းနှင့် ဆရာသုံးမျိုးကိုဟောသော ဗဟုကာရသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၂၁၊ ဌ—၉၁။ ။ဆရာ(ကောင်း)ကို အမြဲရှိခိုးအပ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၁။ ။ဆရာကောင်းကို မှီဝဲရန်ဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၂၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၆၆၊ ၆၇။ ။ဆရာကောင်းထံမှ ချီးမြှောက်မှု မရလျှင် သာသနာတော်၌ မကြီးပွားနိုင်ကြောင်း၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၇၅၊ ဌ—၂၇၅၊ ပိဏ္ဍောလျသုတ်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂ဂ၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၆၊ မဟာဂေါပါလကသုတ်။ ။အံ—၁၁—ပါ—၅၄၆၊ ဌ—၃၅၅၊ ဂေါပါလသုတ်။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၁၂။ ။ဆရာကောင်းဖြစ်လျှင် နှင်ထုတ်သော်လည်း မသွားအပ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၅၄၊ ဌ—ပ—အုပ်-၃၇၆။

ဆရာတို့သတိပြုဘွယ်။ ။ဆရာပြုလုပ်သူတို့ မှတ်သားထိုက်လှသော သတိပဋ္ဌာန် ၃—မျိုး၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၆၃၊ ဌ—၁ဂ၉။ ။မဟာနိ—ဌ—၄၀၊ ၄၁၊ တပည့်တို့ကောင်းကျိုးကို လိုလား၍ ဆုံးမရာ၌ မိမိစကားကို နားထောင်မှုကြောင့်လည်း ဝမ်းမသာရန် နားမထောင်မှုကြောင့်လည်း စိတ်ဆင်းရဲမှုမဖြစ်ရန် ဟောထား၏။

ဆရာကောင်း ဆရာဆိုး။ ။ဆရာကောင်းကို မှီဝဲရာ၌ အကျိုးရှိပုံ၊ ဆရာဆိုးကို မှီဝဲရာ၌ အကျိုးယုတ်ပုံကို ဟောသော စူဠဂေါပါလသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂ဂ၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၇။ ။ပါ—၃၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၆၊ အနင်္ဂဏသုတ်။ ။ဆရာသမားကို မှီဝဲဆည်းကပ်လိုသော် ကျနစွာ စုံစမ်းစီစစ်ပြီး ဆရာကိစ္စကို ပြုနိုင်မှသာ မှီဝဲရန် ညွှန်ကြားထားသော ဝီမံသကသုတ်၊ ပါ—၃၉၂၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၇။ ။နာဝသုတ်ခေါ် ဓမ္မသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၃၂၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၆၀၊ ၆၁။ ။ဆရာ့စကားပင်ဖြစ်စေကာမူ တရားတော်နှင့် မညီ

ညွှတ်လျှင် မယူအပ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၄။ ။ စေဒနာထိုက် မထိုက်သောဆရာကို ခွဲပြခဏ်း၊ စေဒနာရဟ သတ္တာရကထာ ဒီဃ—၁—ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—၃၂၉။

ဆရာရှိရာသို့ အမြဲရှိခိုးလေ့, ဦးခေါင်းထား၍ အိပ်လေ့ရှိသော အသျှင်သာရိပုတ္တရာ။ ။(အသျှင်အသဿဇိထေရ်ရှိရာ အရပ်သို့) သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၂။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၁။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၅။ ။ဆရာကို အမြဲပူဇော်လေ့ရှိကြောင်း၊ ၂၃၄။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၉၃။

ဆလံပေးသော အလေ့အကျင့်။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၁၆။ ။ဝိ—၁—ပါ—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၅။

ဆင္ဃဂ်သမန္တာဂတော ပုဒ်အဖွင့်။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၆၊ ဋ္ဌ—၇၅။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၂၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၄။ ။ပါ—၂၅၀။ ။ဆင္ဃဂုံပေက္ခာပုဒ်အဖွင့်၊ မဟာနိ—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၃။

ဆာတံ ဝုစ္စတိ တဏှာ။ ။(နိဿာတပုဒ်အဖွင့်) ပဏ်—၂—ပါ—၃၊ —ဋ္ဌ၇။ ။ အဘိ—၄—ဋ္ဌ—၀၄၊ ပါ—၁၆၅။ ။အံ—၄၊ ဋ္ဌ—၃၇၃၊ ပါ—၅၂၇။

ဆာဝါ သတ္တိသမီးဝတ္ထု။ ။စာပါထေရီခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ဆိန္နပိလောတိက ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၊ ပုဆိုးစုတ် ပုဆိုးဟောင်းမှ ကင်းလွတ်သော ပုဆိုးသစ်ကို ဟောသောပုဒ်၊ ပုဆိုးစုတ် ပုဆိုးဟောင်းနှင့် တူသော ရဟန်းစုတ် ရဟန်းဆိုးတို့မှ ကင်းလွတ်သော (ဝါ) အမှိုက်သဖွယ်ဖြစ်သော ရဟန်းဆိုး, ရဟန်းယုတ်တို့မှ ကင်းလွတ်သောတရားကို ချီးကျူးသောဂုဏ်ပုဒ်ဖြစ်၏။ ။၎င်းပုဒ်ကို အမျိုးမျိုးယူပုံ၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—၄၅။

ဆုတောင်းမှုနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဆုတောင်းတိုင်း မရနိုင်ကြောင်း၊ (ဝါ)ဆုတောင်းနေရုံမျှဖြင့် မရနိုင်ကြောင်း၊ သဒ္ဓါ—သီလ—သုတ-စာဂ-ပညာ ဤ ၅—ပါးရှိမှ တောင်းတိုင်းရနိုင်ကြောင်း၊ ၎င်း ၅—ပါးရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သုဂတိဘုံတွင် ရောက်လိုရာ တောင့်တမှုသာ ဂတိမြဲနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်—၃—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၄၊ သင်္ခါရုပပတ္တိသုတ်။ ။ဆုတောင်းမှုသာလျှင် လိုအပ်သော ကောင်းကျိုးကို ရနိုင်ကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၁။ ။

ဆုတောင်းနည်းကိုပြသော အာယာစနဝဂ္ဂ၊ အံ–၂–ပါ–ဂ၇၊ ဋ္ဌ–ဂ၅၊ (တောင့်တမှုလည်း ဟူ၏)။ ။ပဏိဟိတအစ္ဆဝဂ္ဂ၊ အံ–၁–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၄၂။ ။ အံ–၄–ပါ–၄ဂ၂၊ အာယာစနသုတ်။ ။ဆုတောင်းနည်း ၂–မျိုး၊ တဏှာ ပတ္ထနာ၊ ကုသလစ္ဆန္ဒ ပတ္ထနာ၊ ဋီကာ–ဋ္ဌ–၅ဂ၊ ပါ–၂ဝ၁။ ။ဆုတောင်း မမှားကြရန် သတိမူစရာ၊ မမ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃ဝ၁။

ဆူးစူး ဆူးနှင့်ထွင် ဟူသောစကားပုံ ဖြစ်လာဟန်၊ မမ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၃။ ။ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၅၅။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၄။

ဆေးကုရကျိုး။ ။(အဘိုးအခ မယူဘဲ ကုသိုလ်ဖြစ် ဆေးကုရကျိုး) ဂါထာ များ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–ဂဂ။ ။ဆေးလှူရကျိုး ၁ဝ–ပါးဂါထာ၊ အပ– ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၃။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၁၊ သျှိသျှားသီးလှူ။ ။တိကိစ္ဆ ကတ္ထေရအပဒါန၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁ဂ၃။ ။အသျှင် ဗာကုလထေရ်ဝတ္ထု၊ ပါ–၃ဂ၅၊ ဋ္ဌ–၂ဝ၃။ ။ဆေးကုရကျိုး။

ဆေးဆရာ ၅–မျိုး။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၉ဂ၊ ဋ္ဌ–၃၆၇၊ သလာကဝေဇ္ဇ၊ သလ္လ ကတ္တဝေဇ္ဇ၊ ကာယတိကိစ္ဆကဝေဇ္ဇ၊ ဘူတဝေဇ္ဇ၊ ကောမာရကဝေဇ္ဇ။

ဆေးနှစ်လက်။ ။အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာရောဂါ ၂–မျိုးကို သမထဝိပဿနာ ဆေး နှစ်လက်ဖြင့် ကုစားရန် ဘုရားရှင် ညွှန်ကြားတော်မူပုံ၊ ပေဋက–ပါ–၂၅ဝ။

ဆေးဆရာတို့ သတိပြုဘွယ်။ ။ဆေးဆရာတို့ မှတ်သားဘွယ်ရာ သံဝေဂဖြစ်ဘွယ် ရာ စက္ခုပါလမထေရ်ဝတ္ထု၊ မမ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃။ ။ဆေးဘိုးမရသဖြင့် မျက်စိကန်းအောင် ပြုခဲ့သောကြောင့် ဒုကုလနှင့် ပါရိကတို့ ရသေ့ ၂–ဦး မျက်စိကွယ်ကြရကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၉၂။ ။ ဝိပါက်တော် ၁၂–ပါးခဏ်း၌လည်း ရှိသေး၏။

ဆေးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဆေးနှင့် ပတ်သက်သောကြွယ်ဖြူရှိ၏ဟု ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–ဋ္ဌ–၁ဂဂ၊ ပါ–၂၂၅။ ။ဆေးဆရာဆိုသည်မှာ ရောဂါ ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းရင်းကို သိမှသာ ကုစားနိုင်သည်ဟု ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက– ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၇၂။

ဆဲရေးခြင်း ၏အပြစ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အက္ကောသသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၂ဝ၊ ဋ္ဌ–၇၉။ ။၁ဝ–ပါ–၃၉၃၊ ဋ္ဌ–၃၂၆။ ။ဗျသနသုတ်၊ ၁၁–ပါ–၅၂၁။ ။ မမ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၃။ ။ပါးစပ်ပုပ်တတ်ကြောင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၁၊

ငွ—ဒု—အုပ်—၄၄။ ။အမျိုးညံ့၌ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ထေရ—ငွ—ဒု—အုပ်—၂၂၃။ ။အဇုကာသိထေရီ, အမ္ဗပါလိထေရီဝတ္ထုတို့၌လည်း ရှိသေး၏။

ဆဲရေးခြင်း ၁၀—ပါး။ ။ဝိ—၂—ပါ—၈၊ ငွ—၄၊ ၅၊ ဇာတိ၊ နာမ၊ ဂေါတ္တ၊ ကမ္မ၊ သိပ္ပ၊ အာဗာဓ၊ လိင်္ဂ၊ ကိလေသ၊ အာပတ္တိ၊ အက္ကောသ။

ဆဲဆိုမှု သန်လွန်းလှသူများ။ ။ဆဲဆိုမှု သန်သွန်းလှသော ညီအစ်ကိုလေးယောက်ကို ဘုရားရှင်က သည်းခံပြီး တရားဟောမှုကြောင့် အားလုံး ရဟန္တာဖြစ်ကြပုံ၊ ဓမ္မ—ငွ—ဒု—အုပ်—၄၀၈။ ။အက္ကောသဘာရဒွါဇဝတ္ထု၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၆၃၊ ငွ—၂၀၉။ ။ဆဲဆိုမှု ခြိမ်းခြောက်မှု သန်လှသော ဓမ္မိကရဟန်းကို လူတို့က ပြန်၍ နှင်ထုတ်ပုံ၊ ဘုရားရှင်ထံရောက်၍ ဘုရားရှင်ကရင်းရဟန်းကို ဗြာဟ္မဏဟု နှိမ့်ချခေါ်တော်မူ၍ သမဏဓမ္မ၌ တည်ရန် ဟောသော ဓမ္မိကသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၂၁၊ ၃၂၅၊ ငွ—၁၂၀၊ ပါ—၃၂၇—၌ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။ ။ဆဲရေးသည်ကို သည်းခံနိုင်မှသာ ကောင်းစွာအောင်နိုင်သည်မည်ကြောင်းဂါထာ၊ ထေရ—ငွ—ဒု—အုပ်—၁၁၃။ ။ဆဲခြင်းတိုင်း ဆဲပါစေ သည်းခံရန်မှာ ငါဘုရား၏တာဝန်သာဟု မိန့်ကြားတော်မူပုံဂါထာ၊ (မာဂဏ္ဍီ မိဖုရားက ငွေပေး အဆဲခိုင်းစဉ်)ဓမ္မ—ငွ—ဒု—အုပ်—၃၀၈။

ဆွေမျိုး ၄—ဦး။ ။(ဉာတိ၊ ဂေါတ္တ၊ မိတ္တ၊ သိပ္ပ) ဗန္ဓုခဏ်း၌ အကျယ်ရှိ၏။ ႞ ။ဆွေမျိုးဟူ၍ ပြောလျှင် မည်သူမဆို စိတ်ထားနူးညံ့လာတတ်ကြောင်း၊ ပဏ—၁—ငွ—ဒု—အုပ်—၃၁၃။

ဆွေမျိုးတို့အား ချီးမြှောက်နည်း။ ။မိတ္တသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၆၅။ ။မိတ္တာမစ္စသုတ်၊ ပါ—၂၁၇၊ ငွ—၃၁၆။ ။ပါ—၃၈၀။ ။နိဝေသကသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၂၃၊ ငွ—၂၀၃၊ မိမိစကားကို နားထောင်သူဆွေမျိုးတို့အား ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ကြည်ညိုစေရန် တိုက်တွန်းပေးရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ဂါထာများ၊ ထေရ—ပါ—၂၆၅၊ ငွ—ပ—အုပ်—၄၅၆။ ။ဆွေမျိုးချီးမြှောက်က ဝမ်းမြောက်ရကြောင်းဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၀၊ ငွ—ဘ—အုပ်—၂၈၃။

ဆင် ၁၀—မျိုးဂါထာ။ ။နိဒါန—သံ—ငွ—၄၁။ ။ဥဒါန—ငွ—၃၆၄။ ။အံ—၁၀—ငွ—၂၉၃။ ။ဗုဒ္ဓ—ငွ—၆၁။ ။ပဏ—၁—ငွ—ပ—အုပ်—၃၃၁၊ ပါ—၉၉။ ။စူဠနိ—ငွ—၄၉။ ။အဘိ—၂—ငွ—၃၈၀။ ။ပဋိသံ—ငွ—ဒု—အုပ်—၂၃၀။ ။ဒီဃ—၂—ငွ—၁၆၄၊ ၄င်းတို့ အားအဆင့်ဆင့်ကိုပြခဏ်း၊

(ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်အားတော်ကို ချီးကျူးသော တဏှာဂတဗလခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏)။

ဆင်ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပလာကြပုံ အစဉ်အလာ။ ။ဘုရားလောင်းဆင်မင်းကို အသျှင်အာနန္ဒာ အလောင်း မင်းကြီးကစ၍ ပူဇော်သခဲ့ပုံ၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၁၅။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၉၅၊ ၉၆။

ဆင်တိုအသက်တမ်း။ ။ဆင်တို့မှာ နှစ်ပေါင်း ၆၀—ရှိလျှင်ပင် ခွန်အားဆုတ်ယုတ် ပြီဟု ဆိုထားပုံ၊ သေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄။ ။ဒု—အုပ်—၄၁၇။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၅၈၊ ၇၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၂၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၆၂။ ။ပါ-၇၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၀။

ဆင်ခြင် စူးစမ်း ဘေးမသန်းကြောင်း ဂါထာများ။ ။ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ ပြုခြင်းအကျိုး၊ မဆင်ခြင် မစဉ်းစားဘဲပြုခြင်းအပြစ်ကိုပြဆိုသော ဂါထာများ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၅၃။ ။ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၉၇။ ။ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၃။ ။ပါ—၂၂၁။ ။ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၁၉။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၈၇။ ။ဆင်ခြင်မှုကင်း, စိုးရိမ်ခြင်း ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇။

ဆင်းရဲသည် မမည်ကြောင်း ဂါထာများ၊ (သဒ္ဓါ, သီလ, စသော သူတော်ကောင်း ဥစ္စာ ၇—ပါးရှိလျှင်)။ ။ဒလိဒ္ဒသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၃၃၊ ဋ္ဌ—၃၁၉။ ။သဂါထကသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၃၅၄။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၂။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၅၈။ ။ဥဂ္ဂသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၅။ ။ သံခိတ္တဓနသုတ်၊ ဝိတ္ထတဓနသုတ်၊ ပါ—၃၉၈၊ ၃၉၉။ ။ထေရ—ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၁။ ။အဒလိဒ္ဒသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၈၉၊ (ဗောဇ္ဈင် ၇—ပါးရှိလျှင်)။ ။မဟာဒ္ဓနသုတ်၊ (ပ—ဒု) ပါ—၃၅၂၊ ဋ္ဌ—၃၂၁၊ ရတနာ သုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု သီလမြဲမှုရှိလျှင် မဟာဒ္ဓန မည်ကြောင်း ဟော ထား၏။ ။ပေဋက—ပါ—၂၁၇။ ။ဒလိဒ္ဒသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၃၃၊ ၂၃၄၊ ဋ္ဌ—၃၁၉။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၆။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၅၃၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၆၅၊ ဤ၌ တရားမမွေ့, ဆင်းရဲတွေ့ရကြောင်း ဂါထာ။

ဆယ်ပါးသီလအဖွင့်။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၉၇။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၃။ ။ ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၃။ ။သိက္ခာပဒခဏ်း၌ရင်း, ဇာတ ရူပ ခဏ်း၌ရင်း ရှိ၏။

ဆွမ်းခံသွားရာ၌ ကျင့်ဝတ်။ ။ဂဘာပစ္စာဂတ ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ဆွမ်းဒကာအား ငဲ့ညှာလှုသော မဟာမိတ္တမထေရ်ဝတ္ထု။ ။(အကျိုးကြီးစေရန်) ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၇၊ ၂၉၀။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၉၃။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၉၆။ ။အဘိ-၂—ဋ္ဌ—၂၆၆။ ။အယျမိတ္တမထေရ်၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၇၉၊ ပါ—၂၄၂။

ဆွမ်းခံစားသူတို့ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဆွမ်းခံစားသူတို့ဘဝင်မမြင့်ရန် ဆုံးမသော ဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၀။ ။ဆွမ်းခံသွားချခြင်းစသည်၌ အပြစ်မြင်ရန် ဆင်ခြင်ပုံနည်း (အာဟာရေပဋိကူလသညာခဏ်း) ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃၃၇။ ။ဆွမ်းခံသောအခါ၌ ဆွမ်းလောင်းသူတို့ အကျိုးကြီးစေရန် အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်မှာ အမြဲဘမ်း နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူကြောင်း၊ သုဘူတိမထေရ်မှာ အမြဲတမ်း မေတ္တာစျာန်ကို ဝင်စားတော်မူကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၁၉၃၊ ပါ—၂၇၀။ ။ဆွမ်းလောင်းသူတို့ အကျိုးများစေရန် ရဟန်းတို့ ဆင်ခြင် သုံးသပ်နည်းကို ဟောသော ပိဏ္ဍပါတပါရိသုဒ္ဓိသုတ်၊ ပါ—၃၄၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၉။ ။အချို့သော ရဟန်းတို့သည် အာရုံ ၅—ပါး ခံစားရအောင် ဆွမ်းခံသွားကြပါစို့ဟု ပြောတတ်ကြရာ ထိုသို့ ပြောတတ်သော ရဟန်းတို့ကို ဆုံးမသော ပိဏ္ဍပါတိကသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၂။ ။ဆွမ်းခံသွားရာ ဆွမ်းဖိတ်ရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှသော စကားရပ်၊ ကာယဝိညတ်၊ ဝစီဝိညတ် ၂—ပါးအကြောင်း၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၂၃။ ။ဆွမ်းခံရာ၌ မရခဲ့သော် အမျက်မထွက်ရန်ဟောသော ပိဏ္ဍောလတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၂၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၀၉။ ။ဆွမ်းလောင်းသူ၏ မျက်နှာကို (ယောက်ကျား၏ မျက်နှာပင် ဖြစ်စေကာမူ) မကြည့်ရ၊ ကြည့်လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ—၄—ပါ—၃၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၁။ ။၅—ပါ—၃၆၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၃၇။ ။ဆွမ်းခံရဟန်းတို့ အဃာဒ္ဓိယ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့လူသော ဆွမ်းကို စုံစမ်းဆင်ခြင်ပြီးမှ ခံသင့် စားသင့်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိ—၁—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၂။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၃၁။ ။ဆွမ်းစသည်ကို ရလွယ်အောင် ဆွမ်းနှင့် အနီးအကပ်ဖြစ်သော စကားကိုလည်း မပြောကြားအပ်ကြောင်း၊ ဆွမ်းမလှူလိုသော အိမ်ရှင်မကို မြွေဟောက်ဥပမာပေး၍ ကြံချောင်း၊ ငါးခြောက်ပြား၊ တင်လဲခဲ၊ ဆန်၊ ထောပတ် စသည်ရှိကြောင်း ပေါ်လာအောင် ကြံဖန် လှိမ့်သော ရဟန်းဝတ္ထု၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀။ ။နေမိတ္တကတာနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—၄၆၅။ ။ဆွမ်းဒကာအိမ် သွားလွန်းလျှင်လည်း အလွဲ

အမှား အထင်ခံရတတ်ကြောင်း၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၀၃၊ ဠ–၂၆၉။ ။ ဆွမ်းခံ အချိန်မှန်မှန်သွားရန် ပြန်ရန် နတ်ကလျှောက်ထားခဏ်း၊ ပါ–၂၀၂၊ ဠ–၂၆၈။

ဆွမ်းခံစားခြင်းသည်သာ ချမ်းသာကြောင်း ဂါထာ။ ။မ္မ–ဠ–ဒု–အုပ်–၁၀၆။ ။အပ–ဠ–ပ–အုပ်–၁၀၆။ ။ဒု–အုပ်–၂၆၅။ ။ဇာတက–ဠ–ပ–အုပ်–၁၀၅။

ဆွမ်းခံမစားသော ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၀၅၊ ဠ–၁၅၉၊ ဆွမ်းခံစားခြင်း၏ အကျိုးကိုလည်း ပြထား၏။ ။ဆွမ်းခံမစားဘဲ ဆန်၊ ဆီ၊ စသည်ကို သိုလှောင်၍ စားသောက်ဘွယ် အကောင်းကိုသာ ရှာကြံ စား သောက်နေလျှင် ကတုံးသူကြွယ် အသက်မွေးနည်း ခေါ်ကြောင်း၊ ရဟန်းတို့ အသက်မွေးနည်း မဟုတ်ကြောင်း ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ–၁–ဠ–ဂ၁၊ ပါ–၆။ ။ မဟာနိ–ဠ–၃၅၆၊ ပါ–၂၉၀။

ဆွမ်းခံရာ၌ ၇–အိမ်သာ ခံ၏၊ ဆွမ်းစားရာ၌ ၇–လုပ်သာ စား၏ စသောအကျင့်မှာ တိတ္တိတို့၏ အကျင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း။ ။အတ္တကိလမထ အကျင့်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ အံ–၃–ပါ–၃၀၀၊ ဠ–၁၄၆။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၅၇၊ ဠ–၂၉၃။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၂၇၊ ဠ–၃ဂ၀။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၁၁၊ ဠ–ပ–အုပ်–၃၅၀၊ တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ကို ပြသော အခဏ်း၌ များစွာရှိ၏။

ဆွမ်းနှင့်စပ်၍ရသော ဓုတင် ၅–ပါး။ ။အံ–၄–ပါ–၃၃၆၊ ဠ–၂ဂ၃။ ။ စူဠနိ–ဠ–၁၁၃၊ သန္တောသ ၁၆–ပါးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။၁၅–ပါး၊ ဒီဃ–၃–ဠ–၁၉ဂ၊ ပါ–၁ဂဂ။ ။သန္တောသ ခဏ်း၌လည်း ရှိသေး၏။

ဆွမ်းစသည် လှူဒါန်းသူ၊ ရှိခိုးသူတို့အား ဆုပေးကြပုံ။ ။ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရှေးမထေရ်ကြီးတို့၏နည်း၊ သုခံဟောတု ဟူ၍ရင်း, ဒုက္ခာ မုစ္စတု ဟူ၍ရင်း, ဒီဃာယုကော ဟောတု ဟူ၍ရင်း, ဒီဃာယုကော ဟောထဟူ၍ရင်း, သုခီ ဟောတု ဘဂိနီဟူ၍ရင်း ဆုပေးတော်မူကြပုံ၊ အံ–၁–ဠ–၂၉။ ။ပဏ်–၁–ဠ–ပ–အုပ်–၂၉ဂ။ ။ဝိမာန–ပါ–၂၊ ဠ–၂၀၊ ၄ဂ။ ။အပ–ဠ–ပ–အုပ်–၁၆၂။ ။မ္မ–ဠ–ပ–အုပ်–၃၃ဂ။ ။ဒီဃ–၁–ဠ–၁၇၀။ ။ ၂–ဠ–၆ဂ၊ ၃ဂ၀။

ဆွမ်းမခံအပ်သောအိမ် ၆–အိမ်။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၃၂၅၊ ပါ–၂၅၅။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၂၀၂။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–၃၉၉။ ။၅–အိမ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၁၂၊ ဋ္ဌ–၄၃။

သုရာသောက်တုတ်၊ သေတင်းကုပ်၊ ပဏ္ဍုက်ဘိက္ခုနီမ။
ပျိုကြီးဂေဟာ၊ ပြည့်တန်ဆာ၊ လင်ကွာမုဆိုးမ။
ဤ ၆–အိမ်တွင်၊ အမြဲဝင်၊ ဆွမ်းလျှင် မခံရ။

ဆွမ်းအလှူများတွင် ထူးခြားသူနှစ်ဦး။ ။ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းသောဆွမ်းအလှူများတွင် ပဌမဦးဆုံး လှူသော သုဇာတာသေဌေးသမီး၊ နောက်ဆုံးလှူသော စုန္ဒရွှေပန်းထိမ်သည် ဤ ၂–ဦး မှာ အခြားခြားသော ဆွမ်းအလှူထက် မွန်မြတ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့ ၂–ဦးမှာလည်း အကျိုးတူမျှကြောင်း ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပုံ၊ ဥဒါန–ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၃၆၅။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၁၂၊ ဋ္ဌ–၁၆၂။ ။ပိဋကပါဘမဟာပွလပဥ္စ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၇၄။

ဆွမ်းလှူသော ဝတ္ထုများ။ ။ဆင်းရဲသွားရှာသော သေဋ္ဌေးသမီးငယ် ဆံပင်ကို ဖြတ်၍ ဆွမ်းလှူပုံ၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၆၂။ ။အသျှင်အနုရုဒ္ဓါထေရ်အလောင်း၊ ၁၄၅။ ။မွန်မြတ်သောဆွမ်းအလှူများ၊ မဟာမိတ္တမထေရ်ဝတ္ထု၊ ၃၉၃၊ ၃၉၄၊ ၃၉၅၊ ဤ၌ သမီးငယ်ကို နွားမနှင့်လဲပြီး ဆွမ်းလှူ၏၊ တဖန် သမီးရွေးရန် ရှာဖွေလာသောငွေ ၁၅–ဖြင့် လမ်းတွင် ရဟန်းတပါးအား ဆွမ်းဝယ်၍ လှူပြန်ပုံ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ဆွမ်းတရားဟောရန်၊ အံ–၄–ပါ–၃၇၃၊ ဋ္ဌ–၃၁၁။ ။ဆွမ်းလှူရာ၌ အဆင့်ဆင့် မြတ်ရာမြတ်ရာကိုသာ လှူကြပုံဟောသော ဘိက္ခာပရမ္ပရဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၆၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၆၉။ ။ဆွမ်းလှူရာ၌ အကျိုးပေး ကြီးကျယ်စေ၊ မကြီးကျယ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟောသော ကုသိနာရသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၂၇၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၆။ ။ဆွမ်းစသော စားသောက်ဖွယ်ကို လှူဒါန်းရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာများ၊ အန္နသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၉၊ ဋ္ဌ–၇၉။

ဆွမ်းလှူရကျိုးများ။ ။အံ–၅–ပါ–၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၁၊ ဘောဇနသုတ်၊ ဆွမ်းလှူရကျိုး ၅–ပါး၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ၊ (အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ၊ ပဋိဘာန)။ ။ဆွမ်းလှူရကျိုးဝတ္ထုများ၊ လခုမာဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–၇၇၊ ဤ၌ ဆွမ်းစားကျောင်းလည်း ဆောက်လှူသေးကြောင်း။ ။ဘိက္ခာဒါယိကာဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။ဒွါရပါလကဝတ္ထု၊ ပါ–၇၁၊ ဋ္ဌ–၂၂၇၊ ယာမာဘုံ၌ဖြစ်သောနတ်သား။ ။ကရဏီယဝတ္ထု၊ ပါ–၇၂၊ ဋ္ဌ–၂၃၀။ ။ကုဋ္ဌရဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–၂၇။ ။ဘိက္ခာဒါယက ဝိမာန

ဝတ္ထု၊ ပါ-၉၉၊ ဋ္ဌ-၂၇၂။ ။ဂါထာများ၊ ထေရီ-ဋ္ဌ-၃၈၊ ၄၁ ၅၇၊ ၇၃၊ ၁၉၉၊ ၂၃၇။ ။ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၅၊ ၂၉၆၊ ဒု-အုပ်-၃၄၁။ ။အသျှင်အနုရုဒ္ဓါထေရ်အလောင်း အန္နဘာရသူဆင်းရဲဝတ္ထု၊ အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၀၁။ ။သုမင်္ဂလထေရ်အလောင်း၊ ပါ-ပ-အုပ်-၇၁၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၉။ ။အန္နသံသာဝကထေရ်အလောင်း၊ ပါ-၈၆၊ ဋ္ဌ-၄၁။ ။ပါ-ပ-၁၅၄၊ ၁၇၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၂၀။ ။ပါ-၂၅၅၊ ဋ္ဌ-၁၈၉။ ။ပါ-၂၈၀၊ ၂၈၃၊ ၂၈၈၊ ၂၉၈၊ ၃၂၉၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၂၀၊ ၁၄၁၊ ၁၈၉။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၄၈၊ ၁၉၁၊ ၁၉၂၊ ၂၈၄။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၁၃၄၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၀။ ။ဆွမ်းလှူရကျိုး ၁၀-ပါး ဂါထာ၊ပါ-၃၆၉၊၄၄၃။ ။သံဃိကလှူရကျိုး ဂါထာများမှတ်သားဘွယ်၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၁၁၊ ၁၂၊ ၄၈။ ။ကေသညက ထေရ်အလောင်း၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၃၄၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၀။ ။ကောက်ဦး ဆွမ်း ၉-ကြိမ်လှူခဲ့ရကျိုး၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၁၀၊ ။ဆွမ်းနှင့် ပန်းထီးလှူရကျိုး၊ ဥပခေသနထေရ်အလောင်း၊ ပါ-ပ-အုပ်-၆၈၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၈။ ။ကာဠုဒါယီထေရ်အလောင်း၊ ပါ-၉၅၊ ဋ္ဌ-၆၀။ ။အမိတ္တထေရ်အလောင်း၊ ပါ-၉၈၊ ဋ္ဌ-၆၁။ ။ဆွမ်းစားကျောင်း ဆောက်လှူ ဆွမ်းလှူရကျိုး ၊အာယာဂဧတ္ထရ အပဒါန၊ ပါ-၉၉၊ ဋ္ဌ-၆၃။

ဆွမ်းစသော စားသောက်ဖွယ်၌ ဆင်ခြင်ရန်။ ။(ပိဏ္ဍပါတ ပစ္စဝေက္ခဏာပါဠိ) စူဠနိ-ပါ-၂၉၂။ ။မဟာနိ-ပါ-၁၈၅၊ဋ္ဌ-၃၀၀၊(ပစ္စဝေက္ခဏာခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။ဆွမ်းစားရာ၌ ဘုရားရှင်၏နည်းကို လိုက်နာနိုင်သမျှ လိုက်နာကြရန်၊ ပဏ္ဏ-၂-ပါ-၃၃၉၊ ၃၄၀၊ ဋ္ဌ-၂၆၈။

ဆွမ်းစသည်ကိုစားသောက်ရာ၌ လေးငါးလုပ်ခန့် လျော့၍ စားမှသာ နေထိုင်ရ ချမ်းသာကြောင်းဂါထာ။ ။ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၃၆၈။ ။အဘိ-၁-ဋ္ဌ-၄၃၂။ ။၂-ဋ္ဌ-၂၅၈။ ။အံ-၁-ဋ္ဌ-၃၆။ ။ဣတိ-ဋ္ဌ-၄၀။ ။ဘောဇနေမတ္တညုတာပုဒ်အဖွင့်၊ ဋ္ဌ-၃၃၉။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၁၂။ ။ထေရ-ပါ-၃၄၃၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၉၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၃၂။ ။မဟာနိ-ဋ္ဌ-၃၀၂။ ။မဟာ-သံ-ဋ္ဌ-၂၀၂။ ။နိဒါန-သံ-ဋ္ဌ-၉၉။ ။ပဏ္ဏ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၈၆။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၃၉၂။

ဆွမ်းသွတ်ရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သေသူကို ရည်မှန်း၍ ဆွမ်းသွတ်ကြရာ၌ လိုက်နာဘွယ်အချက်များကို အပြည့်အစုံ ဟောထားသော တိရောကုဋ္ဋသုတ်၊ ခုဒ္ဒက-ပါ-၈၊ ဋ္ဌ-၁၆၈၊ ၁၇၂၊ ရနိုင်သောအင်္ဂါသုံးပါး၊ ဋ္ဌ-၁၇၆။ ။တိရောကုဋ္ဋပေတဝတ္ထု၊ ပါ-၁၂၉၊ ဋ္ဌ-၁၈။ ။ပိဋ္ဌမိတလိက

ပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၅။ ။အဘိ–၅–ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၉၉။ ။ သေသူတို့ ရ, မရ, အကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ဇာဏုသောဏိသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၇၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၀။ ။ဒါနရှင်ကား ရသည်သာဖြစ်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၃၃၉။ ။ပြိတ္တာ ၄–မျိုးတွင် တမျိုးသာရကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ ပုဗ္ဗပေတဒိသပဥှ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၀၄။ ။ရှေးကလည်း ဆွမ်းသွတ်ခြင်းအလေ့ရှိခဲ့ကြပုံ၊ မတက ဘတ္တဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၅၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၂။ ။ခေတ္တူပမပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၀။ ။ကျန်ရစ်သူတို့က လှူပေးသော အလှူဝတ္ထုအားလျော်စွာသာ ပြိတ္တာတို့မှာ ကောင်းကျိုးခံစားရကြောင်း၊ ပေတ–ဋ္ဌ–၁၆၉၊၁၇၀။ ။သာရိပုတ္တတ္ထေရ မာဘုပေတိဝတ္ထု၊ ပါ–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–၇၂။ ။ ဆွမ်းလှူရာ၌ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်ကို လှူဒါန်းလျှင် ပြိတ္တာတို့မှာ ကောင်းကျိုးမသက်ရောက်ဟု ဆိုထားပုံ၊ အံ–၄–ဋ္ဌ–၃၂၀၊ ပါ–၃၉၂။ ။လူသီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်ကို လှူရသော်ပင် ပြိတ္တာတို့မှာ ကောင်းကျိုးကို ရနိုင်ကြောင်း၊ ပေတ–ပါ–၁၃၄၊ ၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၄၅၊ ၄၆၊ ၁၅၇၊ ၁၅၀။ ။သေပြီးနောက် သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဆွမ်းသွတ်ကြ၏ဟုဆိုထားပုံ၊ အံ–၅–ဋ္ဌ–၂၂၊ပါ–၃၇။ ။ ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၁၃၆၊ ပါ–၁၅၄။

ဆွမ်းခိုးစားသူတို့ ခံရသော အပြစ်။ ။(သံဃဆွမ်း) ခုဒ္ဒက–ပါ–၀ ဋ္ဌ–၁၇၀၊ ၁၇၂၊ ဆွမ်းစားကျောင်း မီးရှို့ပြစ်၊ ဒါန၏ အန္တရာယ်ပြုပြစ်လည်း ပါ၏၊ ပြိတ္တာဖြစ်နေကြပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၅။ ။ကာကပေဘဝတ္ထု၊ ၃၂၁၊ သံဃာအား ရည်ညွှန်းထားသော ဆွမ်းကို သုံးကြိမ်မျှ ထိုးသုတ်စားခဲ့သောကျီး၊ အဝီစိငရဲမှ အလွတ်တွင် ကျီးပြိတ္တာဖြစ်နေရပုံ။ ။တိရောကုဋ္ဋပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၂၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ ဆွေမျိုး ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ပြိတ္တာများကို ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက အမျှပေးဝေရပုံ။

ဆိတ်ငြိမ်မှုနှင့်စပ်၍ အကျယ်ဟောထားသော ဂုဟဋ္ဌကသုတ်။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၉၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၁။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၀။ ။ဆိတ်ငြိမ်စွာတပါးတည်းနေထိုင်သည်ကို ချီးကျူးထားသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၄။ ။ဆိတ်ငြိမ်ရာနေ ချမ်းသာပေ၊ ဟူသောဂါထာ၊ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၄၊ ပါ–၇။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၄။ ။ဆိတ်ဆိတ် နေရုံမျှနှင့် မုနိမခေါ်နိုင်ကြောင်း ဂါထာ၊ မဟာနိ–ပါ–၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၆၂။ ။စူဠဗျူဟသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၇၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေနိုင်ရန် ဟောထား၏။

ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တိုးတက်ကြောင်းများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အပရိဟာနိသုတ်၊ (ပ–ဒု) အံ–၆–ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၅၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ပရိဟာနိ

သုတ်၊ ၄–ပါ–၄၆၁၊ ဌ–၃၉၁။ ။သေက္ခသုတ်၊ (ပ–ဒု) အံ–၅–ပါ–၁၀၂၊ ဋ္ဌ–၃၉။ ။ဒေဝတာသုတ်၊ ၆–ပါ–၃၇၀၊ ဋ္ဌ–၁၃၇၊ ရဟန်းတို့ တိုးတက်ကြောင်း ၆–ပါးကို ဟောထား၏။ ။ရတ္တိဒိဝသသုတ်၊ ပါ–၃၇၈။ ။ ပရိဟာနိသုတ်၊ ၇–ပါ–၄၁၅၊ ၄၁၆၊ ဋ္ဌ–၁၆၁၊ (ပ–ဒု)။ ။ပရိဟာနသုတ်၊ ဂ–ပါ–၁၄၇။ ။၁၀–ပါ–၃၃၇။ ။နဋ္ဌကသုတ်၊ (ပ–ဒု) အံ–၁၀–ပါ–၃၅၃၊ ၃၅၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၈။ ။၂–ပါ–၉၅၊ ဋ္ဌ–၆၄၊ ကောဓပေယျာလ။ ။ သမယဝိမုတ္တသုတ်၊ (ပ–ဒု) အံ–၅–ပါ–၁၅၃၊ ဋ္ဌ–၅၃။ ။သာမကသုတ်၊ ၆–ပါ–၂၇၂၊ ဋ္ဌ–၉၉။ ။အပရိဟာနိယသုတ်၊ ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–၁၀၅။ ။ ဟိရိဂါရဝသုတ်၊ သောဝစဿတာသုတ်၊ ကတ္ထိသုတ်၊ ဗျာကရဏသုတ်၊ ကုဟသုတ်၊ ကောဓဂရုကသုတ်။ ။အံ–၃ ဆိုင်ရာ အက္ခရာစဉ်းများတွင် ကြည့်ပါလေ။ ။ပရိဟာနဓမ္မသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၃၀။ ။ပရိဟာနသုတ်၊ ဇ္ဈတိ–ပါ–၂၄၃၊ ဋ္ဌ–၂၃၄။ ။ပရိဟာနိယ ၆–ပါး၊ ၂–နည်း၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၉၅၊ ဋ္ဌ–၄၀၉။

ဆုံးမတတ်သူ ဆရာဟူလော စကားအရ ဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀၁။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၀၄၊ ဋ္ဌ–၄၁၄၊ ၂–ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၇။ ။ဆုံးမကြိုက် လူမိုက်မည်သည်သာ ဟူသောဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၉။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၄၇၊ ၂–ဂါထာ။ ။ ဆုံးမတတ်သူ ရန်သူမမည်ဟူသော ဂါထာ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၅။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၅။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၅၆။

ဆုံးမခြင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဆိုဆုံးမရာ၌ နှစ်ကြိမ်ထက် ပို၍ မဆုံးမသင့်ကြောင်း ဂါထာ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၅၆၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၇၂၊ နှစ်ကြိမ်ထက်ပို၍ ပြောဆိုဆုံးမနေလျှင် ပြောဆိုဆုံးမသူမှာ ကျွန်နှင့်တူကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။ ။ ဆုံးမခက်ခြင်း အကြောင်း ၁၆–ပါး၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၀၊ ဒေါဝစဿကရဏ။ ။မိမိ၏ တပည့်ပရိသတ်တို့အား ဆိုဆုံးမသည်ကို ဘုရားရှင် လိုလားတော်မူပုံ၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၅၀။ ။ဆုံးမခက်သော တိဿ ရဟန်းကြီးဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅။ ။ဆရာသမား ဆုံးမရာ၌ ရန်ငြိုး မထားရန် ဆုံးမသော ဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၇၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၅၊ ၂၅၆။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဆဆက္ကသုတ်။ ။ဥ–ပါ–၃၂၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၅၊ အာယတန ၆–ပါး၊ ဝိညာဉ် ၆–ပါး ဖဿ ၆–ပါး၊ ဝေဒနာ ၆–ပါး၊ တဏှာ ၆–ပါး၌ အနတ္တလက္ခဏာ ပေါ်လွင်အောင် ဟောထားတော်မူပုံနှင့် ငွဲယူပုံ၊ ချုပ်ပုံ၊ အနုသယကိန်း မကိန်း အပြည့်အစုံ ဟောထား၏။

ဆန္ဒော အာလယော အနုနယော အဇ္ဈောသာန် ပုဒ်၌ ဆန္ဒပုဒ်သည် တဏှာ ပုဒ်၏ ပရိယာယ်ပုဒ်သာ ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၁–ပါ–၂၄၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၃။

ဆန္ဒောဝါဒသုတ်။ ။ဥ–ပါ–၃၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၂၊ စက္ခုဝိညာဉ် စသည်၌ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စွဲလမ်းမယူရန် အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထား၏။

ဆဗ္ဗိသောဓနသုတ်။ ။ဥ–ပါ–၇၉၊ ဋ္ဌ–၆၂၊ ရဟန္တာ ဟုတ် မဟုတ် စစ်မေးရန် အချက် ၆–ချက် ဟောထား၏။ ။ဋ္ဌ–၌ ခေတ်ပေါ် စမ်းသပ်နည်းကို လည်း ညွှန်ပြထား၏။

ဆဝေါတိ လာမကော။ ။၂–ဋ္ဌ–၃၀၊ ပါ–၃၇။

ဆေကတ္တိ သမ္ပန္နံ။ ။၂–ဋ္ဌ–၁၅၃၊ ပါ–၁၇၆။

ဆွမ်းကိုပင် အငတ်ခံသင့်က ခံ၍ တရား အားထုတ် သင့်ကြောင်း။ ။လုံး၀ ဆွမ်းမစားဘဲ အငတ်ခံရခြင်းမဟုတ်၊ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသော ဆွမ်းကျန်ကိုသာ မစားတော့ဘဲ အစာငတ်ခံ၍ တရားအားထုတ်ခြင်းတည်း၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ သူရဲကောင်းဟု ချီးမွမ်းတော်မူကြောင်း၊ ၁–ပါ–၁၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၆၊ ၇၊ ဂ၊ ၉၉။

ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေသည်ကို အလွန်အလိုရှိတော်မူလှပုံ။ ။မဟာသုညတသုတ်၊ ဥ–ပါ–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၁၁၁၊ တနေရာတည်း၌ နှစ်ပါးမနေရဟူ၍ပင် သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ဖြစ်က ပညတ်တော်မူလိုကြောင်း၊ ဤမျှအထိ တပါးတည်းနေခြင်းကို အလိုရှိတော်မူ၏။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဆန္ဒရာဂသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–၂၄၄၊ ခန္ဓာ ၅–ပါး၌ဖြစ်သော ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရန် ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၅၉။ ။ဆန္ဒပ္ပဟာနသုတ်၊ ပါ–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၄၊ ခန္ဓာ ၅–ပါး၌ နှစ်သက်မှုတဏှာကို ပယ်ရန် ဟောထား၏။

ဆန္ဒသမာဓိသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၃၄၊ ဋ္ဌ–၂၇၆၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတွင် တပါးပါးကို အခြေခံ၍ မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း ဟောထား၏၊ ဣဒ္ဓိနှင့် ဣဒ္ဓိပါဒ အရကောက်ကိုလည်း ပြထား၏။

ဆန္ဒသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၇၁၊ ဋ္ဌ–၁၇၊ ရဟန္တာဟုထင်နေသော ဆန္ဒ ရဟန်းသည် ဒါးဖြင့် လည်ပင်းကိုလှီး၍ ဂတိနိမိတ်ထင်လာမှ ပုထုဇဉ်မှန်းသိပြီး ကြိုးစားအားထုတ်လိုက်ရာ သမသီသီ ရဟန္တာဖြစ်သွား၏၊ ဤဆန္ဒထေရ်ကား ဖွားဘက်တော် မဟုတ်၊ အခြားရဟန်းတည်း၊ အနတ္တလက္ခဏာ ပေါ်လွင်စေရန် ဟောထား၏။

ဆပ္ပါဏကောပမသုတ်။ ။ပါ–၄၀၁၊ ဋ္ဌ–၁၁၀၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ၆–ပါးကို တိရစ္ဆာန် ၆–မျိုးဖြင့် ဥပမာပေး၍ ဟောထား၏။ ။စက္ခုပသာဒနှင့် မြွေ၊ သောတပသာဒနှင့် မိကျောင်း၊ ဃာနပသာဒနှင့် ငှက်၊ ဇိဝှါပသာဒနှင့် အိမ်ခွေး၊ ကာယပသာဒနှင့် တောခွေး၊ မနာယတနနှင့် မျောက်၊ အာယတနနာနတ္တ၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း, သရိက္ခက၏ အစွမ်းဖြင့်ပင်း ပေးထားသော ဥပမာဖြစ်၏။

ဆဖဿာယတနသုတ်။ ။(ပ–ဒု–တ) ပါ–၂၆၈၊ ဋ္ဌ–၁၅၊ ဖဿ၏ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းစသည်ကို မသိလျှင် ဓမ္မဝိနယမှဝေးလှကြောင်း ဟောထား၏။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၁၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၃၊ လောကာမိသကိုစွန့်လျှင် မာရ်နတ်ပိုင်နက်မှ လွတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဆဝိသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၃၃၊ ဋ္ဌ–၁၈၄၊ လာဘသက္ကာရ သိလောကကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီးရပုံ၊ အပါယ်လေးပါး ကျရောက်ရပုံတို့ကို ဟောထား၏။

ဆိဂ္ဂဠယုဂသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၈၇၊ ဋ္ဌ–၃၃၃၊ လူ့ဘဝ ရောက်ခဲလှကြောင်း ဥပမာ၊ လူခဏ်း၌ ရှိ၏။

ဆေတွာသုတ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–၈၀။ ။ပါ–၂၃၈၊ ဋ္ဌ–၃၂၃၊ ကောဓဖြတ်က ချမ်းသာစွာ အိပ်ရ နေရကြောင်း ဂါထာ။

ဆေဒနာဒိသုတ္တ။ ။မဟာ–ပါ–၄၁၁၊ ဋ္ဌ–၃၃၉၊ သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ အနိုင်အထက် လုယက်ယူခြင်းစသည့် မကောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်သူတို့ နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။

ဆွမ်းဖိတ်သောဂါထာ။ ။(ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်) (သစ္စေန ဒန္တော ဒမသာ ဥပေတာ စသောဂါထာ၊ သဂါထာ–ပါ–၁၇၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၅။ ။(သုတ္တ–ပါ–၃၄၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၂–၌လည်း ပါရှိ၏)။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဆန္ဒသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၀၊ ရာဂ–ဒေါသ–မောဟ–ရှိခြင်းအပြစ်၊ မရှိခြင်းအကျိုးကို ဟောထား၏။

ဆရာကို တပည့်ကပြန်၍ တရားထူးရစေသော ဝတ္ထုများ။ ။ဂိုဏ်းကြီး ၁ဂ–ဂိုဏ်းကို စာပေပို့ချနေသော မဟာသိဝမထေရ်ကို တပည့်တပါးက လာ၍ သံဝေဂရစေပုံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရရန် နှစ်ပေါင်း ၃၀–ကျင့်ရ၏၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၁၊ ၃၂။ ။မဟာတိဿမထေရ်ကို တပည့်ဖြစ်သူ ဓမ္မဒိန္နမထေရ်က တရားထူး ရစေပုံ၊ ၃၂၊ ၃၃။

ဆဝါလာတသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၀၇၊ ဋ္ဌ–၃၂၅၊ အကျိုးဆောင်ပုဂ္ဂိုလ် ၄–မျိုး ရေးခဲ့ပြီ။

ဆဠဘိဇာတိသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၃၆၊ ဋ္ဌ–၁၂၆၊ ပုရာဏကဿပတိတ္ထိအလို၊ ဘုရားရှင်အလို အဘိဇာတိ ၆–မျိုးကို ခွဲပြခဏ်း။ ။ဘုရားရှင်အလို ကဏှာဘိဇာတိယ သုက္ကာဘိဇာတိယ ၂-မျိုးက ကဏှဓမ္မ–သုက္ကဓမ္မ–အကဏှ အသုက္ကဓမ္မ ၃–မျိုးကို ပြုကြကြောင်း အကျယ်ဟောထား၏။

ဆုကြီးပန်သူတို့ စိတ်ထား။ ။အညာသိကောဏ္ဍညထေရ်အလောင်း မဟာကာလ သူကြွယ်၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။အသျှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်း သရဒရသေ့၊ ၁၁၆၊ ၁၁၉။ ။လွှတ်ရာကို ရှာကြံပုံ၊ ၁၂၂။ ။အသျှင်မဟာကဿပ

အလောင်း နန္ဒမင်းကြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်များ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြသည်ဟု ကြား၍ သံဝေဂရပုံ၊ ၄–၁၃၇။ ။မင်္ဂလာဆောင်ကာနီး အဖွားအိုကိုမြင်၍ ရေဝတကလေးငယ် စဉ်းစားပုံ၊ ၁၇၆။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်း မဟာပဒုမ မင်းသား ပဒုမ္မာကြာပွင့်ဖတ်များ ကြွေကျသည်ကိုမြင်၍ သံဝေဂရပုံ၊ အံ–၁–၄–၂၇၂၊ (အနည်းငယ်မျှ ထုတ်ပြလိုက်သည်)။

ဆူးငြောင်းအဖွယ် တရား ၁၀–ပါး ကို ဟောသော ကဏ္ဍကသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၂၆၊ ၄–၃၂၂။

ဆွေးနွေးကြည့်မှ ပညာသိ။ ။ဆွေးနွေးကြည့်မှသာ ပညာ ရှိ,မရှိ သိနိုင်ကြောင်း၊ ၄–ပါ–၅၀၉၊ ၅၁၀၊ ဌာနသုတ်၊ ၄–၃၆၅။ ။ဆွေးနွေးထိုက်သောအင်္ဂါ များ၊ ၅–ပါ–၁၆၇၊ သာကစ္ဆသုတ်။ ။ပါ–၇၁၊ ၄–၃၀။

ဆန်းကြယ်သော ထမင်း။ ။လယ်ထွန်ပုံမှစ၍ ထမင်းဖြစ်ပုံ၊ စားသောက်ပုံကို ခမ်းခမ်းနားနား ပြုလုပ်ကြပုံ၊ သောဏကုဋိကဏ္ဏမထေရ်ဝတ္ထု၊ ၁–၄–၁၀၃၊ ၁၀၄။ ။(သုခသာမဏေဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–၄–ဒု–အုပ်–၅၅၊ ၅၆–၌လည်း ရှိ၏)။

ဆွမ်းစားထိုက်သော အင်္ဂါများ။ ။(ပြည်သူတို့လှူသောဆွမ်းကို) ၁–ပါ–၄၁၊ ၄–၃၈၁၊ အပရာအစ္ဆရာသင်္ဃာတဝဂ်၊ ဈာန်–ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇–ပါး၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ၄၀–တွင် တပါးပါးကို လက်ဖျောက်တချက်တီးရုံကြာသော ကာလမျှ အားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

ဆွမ်းစားကျောင်း ဘုန်းကြီးအရာ စသည် ထားထိုက်, မထားထိုက်သော အင်္ဂါ များ။ ။သမ္မုတိပေယျာလဝဂ်၊ ၅–ပါ–၂၄၁၊ ၄–၈၅။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဆတ္တပါဏိ ဥပါသကဝတ္ထု။ ။အနာဂါမ်ဖြစ်၏၊ ၄–ပ–အုပ်–၂၄၀၊ ပညာရှိတို့မှာ အရှိအသေ မပေးတိုင်း အမျက်မထွက်ကြကြောင်း၊ တရားတော်ကို ရိုသေစွာသင်ယူခြင်း မယူခြင်း၌ အဆင်းအနံ့ ရှိ,မရှိသော ပန်းဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။

ဆဒ္ဒန္တါရာမိပတိ ရာဇာ စသော ဂါထာ။ ။ဒု–အုပ်–၁၅၀၊ ဧရကပတ္တ နဂါးမင်း၏ အမေးဂါထာအတွက် အဖြေဂါထာကို ဘုရားရှင်က ဥတ္တရလုလင်အား သင်ပေး၍ အဖြေခိုင်းတော်မူပုံ။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။၃၁၊ ၃၂၊ ဒဏ်ကိုရှင်း, သေခြင်းကိုရှင်း, အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်များမှတပါး ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ကြောက်ဘတ်ကြသောကြောင့် ကိုယ်ချင်းစာရန် ဟောထားသောဂါထာ။ ။၂၁၁၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို စောင့်ရှောက်ရန် ဂါထာများ။ ။၂၄၂၊ စကားများတိုင်း ပညာရှိ မခည်ကြောင်း၊ ဘေးကင်းအောင် လုပ်မှသာ ပညာရှိမည်ကြောင်း။

ဆာလောင်သည်နှင့်တူသော ရောဂါ မရှိကြောင်း ဂါထာ။ ။၁၇၁။

ဆံပင်ဖြူတိုင်း အိုတိုင်း မထေရ် မခေါ်နိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။၄–ဒု–အုပ်–၂၄၅။

ဆံကျစ်ဖွဲ့ရုံမျှဖြင့် ဗြာဟ္မဏ မခေါ်နိုင်ကြောင်းဂါထာ။ ။၄၀၂၊ ၄၀၄။

ဆင်းရဲရခြင်းအကြောင်းကို ဟောသောဂါထာများ။ ။(ဘဝဘဏ္ဍာကို မဖြတ်နိုင်လျှင်) ဒု–အုပ်–၃၃၂။

ဆွမ်းစားပင့်ရာ၌ ရိုင်းစိုင်းလှသော်လည်း အကျိုးကို မျှော်ကိုး၍ ဘုရားရှင် သည်းခံတော်မူပုံ။ ။ပ–အုပ်–၂၂။

ဆွမ်းခံစားတိုင်း ဘိက္ခု မခေါ်နိုင်ကြောင်းဂါထာ။ ။ဒု–အုပ်–၂၄၈။

မိလိန္ဒပဥှပါဠိ

ဆဒ္ဒန္တဇောတိပါလာရဇ္ဈပဥ္စ။ ။ပါ—၂၁၆၊ (ဘ--ခဏ်း၌ ရှိ၏)။

ဆရာက တပည့်အပေါ် သည်းခံစိတ် ရှိ, မရှိ စုံစမ်းပုံ။ ။ပါ—၁၄။ ။(ဝိ—၁—၄—ပ—အုပ်—၃၁၊ ၃၂—၌လည်းရှိ၏)။

ဆရာတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူး။ ။၂၅—ပါး၊ ပါ—၁၀၁။

ဆေးဘက်ဝင်သော မျက်ရည် ဆိုသည်မှာ တရားတော်ကို မြတ်နိုးလှသဖြင့် ပီတိအဟုန်ကြောင့် ထွက်သောမျက်ရည်ဖြစ်ကြောင်း။ ။ဂ၁။

ဆံပင်မုတ်ဆိတ် ထားရခြင်း၌ ကြောင့်ကြမှု ၁၆—ပါးကို မြင်၍ ရဟန်းတို့ ပယ်ထားကြကြောင်း၊ ရှင်းပြချက်။ ။၁၁။

ဆားကို ဇိဝှါဝိညာဉ်ဖြင့်သာ ငန်သည်ဟု သိရကြောင်း ဖြေဆိုထားပုံ။ ။၆၆။

ဆွမ်းခံစားခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြချက်။ ။၂၀၉၊ (ဝမ်းစာခလုံလောက်လျှင် မည်သည့်အကုသိုလ်ကိုမဆို ပြုတတ်ကြကြောင်း)။

ဆိပ်ငြိမ်ရာ၌ တပါးတည်း (ဘုရားရှင်)နေရခြင်းအကျိုး။ ။၂၈—ပါး၊ ပါ—၁၄၁။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဆရာမရှိလျှင် မနေတတ်သော ရဟောသညကထေရ်အလောင်း။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၉။ ။ဆရာဟူသောအမှတ်ဖြင့် သဲပုံစေတီကို ပူဇော်ခဲ့သော ပုလိနထူပိယထေရ်အလောင်း၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၇၉။

ဆတ္တဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၄။

ဆီကျည်တောက်ခေါ် ဆီဘူးလှူရကျိုး ၅—ပါးဂါထာ။ ။ပါ—၃၆၁။

ဆီလှူရကျိုး ၅—ပါးဂါထာ။ ။(ခြေနယ်ဆီ) ပါ—၃၆၀။

ဆပ်ပြာခဲလှူရကျိုး ၅—ပါးဂါထာ။ ။ပါ—၃၆၆။

ဆင်လှူရကျိုး။ ။ပါ—၂၃၃၊ ဟတ္ထိဒါယက ထေရ်အလောင်း။

ဇာတက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဆဒ္ဒန္တဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၁၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃၇၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းဘဝ အကြောင်း အကျယ်ဟောထား၏။

ဆရာ့စကား နားမထောင်၍ ပျက်စီးကြရပုံများ။ ။ခရာဒိယဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၅။ ။လောသကဇာတက၊ ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၀။ ။ဝေဠုကဇာတက၊ ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၆၂၊ မြွေကိုက်၍ သေရသော ရသေ့။ ။ဣန္ဒသမာနဂေါတ္တဇာတက၊ ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၊ ဆင်နင်း၍ သေရသောရသေ့။ ။မိတ္တာမိတ္တဇာတက၊ ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—၁၁၉၊ နည်းတူ။ ။ဘေရိဝါဒဇာတက၊ ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၀၊ ပစ္စည်း အလုခံကြရပုံ။ ။သင်္ခဓမဇာတက၊ ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၂။

ဆရာ့စကား နားထောင်ရကျိုး။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၉။

ဆရာကိုပြိုင်၍ ပျက်စီးကြသော တပည့်များ။ ။ဥပါဟနဇာတက၊ ပါ—၆၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၂၊ ဆင်စီးအတတ်၌။ ။မုသိလစောင်းသမား၊ ပါ—၆၀၊ ဌ—၂၂၇။ ။ဆရာကို ပစ်ပယ်၍ မန္တန်ကွယ်ရပုံ၊ အမ္ဗဇာတက၊ ပါ—၂၅၇၊ ဌ—စ—အုပ်—၂၀၁။

ဆရာအား ပညာသင်ခ ပေးနိုင်ရန် (၇) ရက် အစာတော်ခံပုံ။ ။ဒူတဇာတက၊ ပါ—၂၆၃၊ ဌ—၂၂၄။

ဆဝကဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၉၇၊ ဌ—တ—အုပ်—၂၆၊ နိမ့်သောနေရာမှ နေ၍ တရားဟောသည်ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူပုံ။ ။ဆဝန္တိ ဂုဏာဘာဝေန နိဒ္ဒိဋ္ဌံ မတာသမိသံဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပါ—၅၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၀။

ဆံပင်ဖြူ တချောင်းမြင်၍ တောထွက်ပြီး ရသေ့ပြုကြသော မင်းများ။ ။ မဃဒေဝမင်းဆက် ၈၄၀၀၀—တွင် ၂—ဦးသာ လျှော့နေသောကြောင့် ပြဟ္မာပြည်မှ စုတေပြီး နိမိမင်းကြီးဖြစ်လာပုံ၊ နိမိဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၄၊ ဌ—ဆ—အုပ်—၁၁၉၊ ၁၆၁။ ။စူဠသုတသောမဇာတက၊ ပါ—၂၅၊ ဌ—မ—အုပ်—၁၀၉။

ဆင်သေကောင်ဝမ်းထဲ ဝင်စား၍ လှောင်ပိတ်ခံရသော မြေခွေး။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၅၂၀။ ။ဌ—စ—အုပ်—၃၂၇။

ဆင်းရဲလေလေ သံဝေဂရ ဟူသောစကားအရဇာတ်၊ကာယနိဗ္ဗိန္ဒဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၈၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၉၃။ ။ဆင်းရဲသည့်အကြားမှ အမြတ်ထွက်အောင် အားထုတ်သော ဥပါသကာ၊ ဃဋဇာတက၊ ပါ—၁၂၃၊ ဌ—တ—အုပ်—၁၅၆။

ဆန်တကွမ်းစား တန်ဘိုး။ ။ဆန်တကွမ်းစားမှာ ဗာရာဏသီပြည်အလုံး ထိုက်တန်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်သော ဗာလရာပြတ်ဝန် ကာဠုဒါယီထေရ်အလောင်း၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၉။

ဒီဃနိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဆက္ကဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၁၆၊ ၆—ခုစီ ရှိသော တရားများကို စုပေါင်း ဟောထား၏။

ဆဓမ္မဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၂၃၆၊ ဋ္ဌ—၂၄၅၊ ဗဟုကာရ၊ ဘာဝေတဗ္ဗ၊ ပရိညေယျ၊ ပဟာတဗ္ဗ၊ ဟာနဘာဂိယ၊ ဝိသေသဘာဂိယ၊ ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဈ၊ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗ၊ အဘိညေယျ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ၊ ဤ ၁၀—ချက်ကို မှုတည်၍ ၆—ခုစီရှိသောတရား များကို ဟောထား၏။

ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း တန်ခိုး။ ။ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းကို မည်သူမျှ မစီးနင်းနိုင်ကြောင်း, မစီးနင်းထိုက်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၂—ဋ္ဌ—၂၁၆၊ စကြဝတေးမင်းနှင့် ပတ်သက်သောအခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။

ဆရာမပြ၊ နည်းမကျ၊ အရှက်ရတတ်သည်။ ။စကားပုံဝတ္ထု၊ ဆရာ့နည်းမရသော သာမဏေငယ် (သံဃရက္ခိတ) သည် ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ကို လှုပ်ရှားစေရာ၌ ပဌမအကြိမ်တွင် မလှုပ်ရှားစေနိုင်သောကြောင့် အကဲ့ရဲ့ခံရပုံ၊ ၂—ဋ္ဌ—၁၄၇၊ ပါ—၉၀၊ ဒုတိယအကြိမ်တွင် ဆရာ့ထံမှ နည်းရ၍ လှုပ်ရှားစေနိုင်သည်။

ဆရာကျင့်ဝတ် ၅—ပါး။ ။၃—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၃၇။

ဆယ်နှစ်သက်တမ်း၌ ဖြစ်ရ ပျက်ရပုံများကို ဟောထားပုံ။ ။ဒသဝဿာယုက သမယဝဏ္ဏနာ၊ ၃—ပါ—၅၉၊ ဋ္ဌ—၃၇၊ ၎င်းဆယ်နှစ်သက်တမ်း၌ မိဘစသည်ကို ပြန်သတ်သူအား အမြတ်တနိုးပူဇော်ကြလတ္တံ့ဟု ဟောထား၏။

ဆွမ်းအမက နတ်သားဖြစ်၍ ၎င်းဆွမ်းအမ၏ ဆွမ်းကို ခံယူစားကြသော ရဟန်း သုံးပါးက ၎င်းနတ်သား၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကြရပုံ ဟောသော ဂေါပက ဝတ္ထု။ ။၂—ပါ—၂၁၆၊ ဋ္ဌ—၂၉၀။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဆက္ကဝါရ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၀၊ ဝိနယ၌ ၆–ခုစီရှိသောတရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ဆဆေဒနပုဒ်အဖွင့်။ ။၅–ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၀။

ဆဋ္ဌိတပစ္စယာ ပဥ္စအာပတ္တိယောပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–၂၂၉။

ဆန္ဒဒါနကထာ။ ။၃–ပါ–၁၆၃၊ ဋ္ဌ–၃၄၄။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၀၁။ ။ ဆန္ဒပျက်ခြင်း (ဝါ) ဆန္ဒသိုးခြင်း ၄–မျိုး၊ ၂–ဋ္ဌ–၂၂၄၊ပါ–၄၄၀။ ။ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၀၂။ ။ဆန္ဒပေး၍ မရသော ကံ–သုံးမျိုး၊သာမဂ္ဂီ ဥပေါသထကံ၊ တိဏဝတ္ထာရကကံ၊ ပဝါရဏာသင်္ဂဟကံ၊ ၃–ဋ္ဌ–၃၆၂။

ဆပကဿာတိ စဏ္ဍာလဿ၊ ဆပကီတိ စဏ္ဍာလီ။ ။၂–ပါ–၂၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၉။

ဆပရမာနိပုဒ်အဖွင့်။ ။၅–ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၀။

ဆရာသမား၏ နာမည်ကို ဆရာ့ရှေ့မှောက်တွင်ဖြစ်က ထုတ်ဖော်၍ မပြောဆိုကြကြောင်း။ ။(ရှေးအခါက) နမူနာ ယူစရာ၊ ၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၊ အတိဂါရဝသဘော။ ။(မိလိန္ဒ–ပါ–၁၄–၌လည်း ပါရှိ၏)။

ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့က တပည့်တို့ ဗာလ အဗျတ္တ ဖြစ်နေသေးလျှင် အရပ်ဘပါးသို့ သွားခွင့်မပေးရ၊ ပေးလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၃–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၃၄၂။

ဆရာအဆက်ဆက်ကို ပြသော ဂါထာများ။ ။၅–ပါ–၂၊ ၆၊ ၁၂၊ ဋ္ဌ–၁၃၉၊ ၁၄၀။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၊ ၄၆၊ ၄၇။

ဆသာမိစိယောပုဒ်အဖွင့်။ ။၅–ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၀။

ဆိဒ္ဒန္တဿ တိဿော အာပတ္တိယော ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–၂၂၉။ ။ ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၉၊ ဆိဒ္ဒန္တာပတ္တိ အနာပတ္တိ ပဥ္စာဝဏ္ဏနာ။

ဆီကျည်တောက်နှင့်စပ်၍ အပ်မအပ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၄။

ဆေတ္တာသည် ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းမှာ ခေါင်းရိပ်ဓားကို ဆောင်လျှင်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၃–ပါ–၃၄၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၄။ ။၅–ပါ–၃၇၃၊ ဋ္ဌ–၂၃၇၊ သေဒမောစနဂါထာ။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၆၁။

ဆေဒနကာဒိဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၀၊ ဆေဒနက ဟု ပါသော သိက္ခာပုဒ် ၆—ပုဒ် ရှိကြောင်း။

ဆေးလိပ်စသော အခိုးတံ သောက်မှု၌ ဝိနိစ္ဆယ။ ။နေလွဲအခါ၌ ဂိလာန အကြောင်းမရှိဘဲ မျိုချလျှင် အာပတ်သင့်ကြောင်း ဆိုထားပုံ။ ။၂—ဋ္ဌ—၁၁၀။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၁၂၂။ ။ဝိ—၃—ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—၃၇၃။

ဆံပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ပညတ် ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ။ ။ဆံပင်ကို ညှပ်ခြင်း၊ အဖြူပင်ကို နုတ်ခြင်း၊ ဘီးဖြင့်ဖီးခြင်း စသည်မပြုအပ်ဟု ပညတ် ထားသောသိက္ခာပုဒ်များ၊(အနာရှိလျှင်ကား ကတ်ကျေးဖြင့်ညှပ်ကောင်း၏) ၄—ပါ—၂၇၄၊ ၂၇၅၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—၄၅။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၃၇၊ ၄၄၆။ ။ဆံပင်ကို လက်နှစ်သစ်ထက်ပို၍ မထားရ၊ ကတ်ကျေးဖြင့် မညှပ်ရ၊ ဘီးဖြင့်မဖီးအပ် စသည်ဖြင့် ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ ၄—ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၄၅။ ။ပါ—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၃၇။

ဆွေမျိုး (၇) ဆက်ကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။၁—ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၀။ ။ပါ—၃၃၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၄။

ဆွမ်းအုပ် ဆွမ်းတောင်းပေါ်တင်၍ မစားအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။(အာသိတ္တကူပဓာန) ၄—ပါ—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—၅၁။ ။တခွက်တည်း၌ ၂—ပါးအတူနိုက်၍လည်း မစားအပ်ကြောင်း ဆွမ်းစားရာနှင့် စပ်၍ ပညတ် ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၄၃၊ ၄၄၄။ ။ဆွမ်းစသည် စားနေစဉ် နေရာမှမထစေအပ်ကြောင်း၊ ၄—ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—၆၄။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၂၄။

ဆွမ်းစားကျောင်းဇရပ်ကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံနှင့် ၎င်းနှင့်စပ်၍ ခွင့်ပြုချက်များ။ ။၄—ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—၆၂။

ဆိုင်းထမ်းမအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ။ ။ရဟန်းသာမဏေ တို့မှာ ဒုတ်တချောင်းဖြင့် ဆိုင်းကိုနောက်တွင်ထား၍ ရှေ့ကလက်ဖြင့် ဖိနှိပ်ကာ ကုတ်၍ ထမ်းခြင်းမပြုအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ၄—ပါ—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။ဂိလာနဖြစ်သော် သမ္မုတိရက ထမ်းအပ်ကြောင်း၊ ပါ—၂၇၁။ ။ရှေ့နောက်ဆိုင်း နှစ်ဘက် ထမ်းခြင်းလည်း မပြုအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ပါ—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—၅၅။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၄၆။

ပဋ္ဌနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(ဇ)

ဇဋိလမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၃၁။ ။ရဟန်းမပြုမီ ၎င်းသေဌေး၏ ပစ္စုပ္ပန် အတိတ်ဝတ္ထု အကျယ်၊ ၄၃၁—မှ၊ ၄၄၆—အထိ၊ ရေမြှောခံရခြင်း၊ သားသုံးယောက်တွင် အငယ်ဆုံး သားက ရွှေတောင်ကို ပေါက်တူးဖြင့် ပေါက်ယူ၍ ရခြင်းအကြောင်း။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၉၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၃၊ (ပုညဝတော ဣဒ္ဓိ)

ဇဋိလဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၁၊ ဆံကျစ်ဖွဲ့ရုံမျှဖြင့် ဗြာဟ္မဏ မခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောသော ဂါထာ။

ဇဋိလသုတ်။ ။ဥဒါန—ပါ—ဂ၃၊ ဋ္ဌ—၆၇၊ မကောင်းမှုမှ စင်ကြယ်ရန်ဟု အယူ ရှိပြီးလျှင် ရေချိုးကြသော ရသေ့များကိုမြင်၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံဂါထာ။

ဇန္တုပုဒ်အဖွင့်။ ။ဇန္တုနောတိ သတ္တသာ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၉။ ။ဇာယနဋ္ဌေန ဇန္တူတိ ဝုစ္စတိ သတ္တော၊ ဣတိ—ဋ္ဌ—ဂ၃၊ ပါ—၂၀၇။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၄၃၊ ပါ—၆။

ဇတုကဏ္ဏိကမာဏဝပုစ္ဆာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၄၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၃၊ ဖြစ်ပြီး ပျောက်၊ လာလတ္တံ့ မမျှော်၊ ရှိဆဲ မစွဲ၊ ထိုသူချမ်းသာမြဲဟု ဟောထား၏။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၄၁၊ ဋ္ဌ—၃၄၊ ဇာတိ ဇရာမှလွတ်ကြောင်းကိုမေး၍ ဖြေထား၏။

ဇနပဒကလျာဏီ ခေါ် ရူပနန္ဒာထေရီ ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—၂ဂ၀ အကျယ်၊ ရူပနန္ဒာဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသေးကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။အပဒါန—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၅၃၊ ယသောဓရာမှတပါး အချောဆုံး အလှဆုံး ဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်တိုင်ပြောပြသော ဂါထာ၊ ဂါထာနံပါတ် ၁၇၇။ ။အံ—၁—ပါ—၂၆—၌ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ဈာယီနံ ယဒိဒံ နန္ဒာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၂၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ ငြီးငွေ့ရန် ဟောသော ဂါထာ။ ။၎င်းကိုချတ်ခဏ်း၊ သုတ္တ—ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၃။ ။ထေရီ—ပါ—၃ဂ၉၊ ဋ္ဌ—ဂ၃၊ ဤ၌ သုန္ဒရီနန္ဒာဟု အသုံးပြုထား၏။ ။(အမည် သုံးမျိုး ခေါ်တွင်ကြ၏)။

ဇမ္ဗုကမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၃၊ ရဟန္တာအသျှင်မြတ်အား ဆဲရေးခြင်းလေးမျိုးဖြင့် ဆဲရေးခဲ့သောကြောင့် မစင်ကို စားနေရခြင်း,

မြေကြီးပေါ်တွင် အိပ်ရခြင်း, အဝတ်မဝတ်ရခြင်း, ထန်းစေ့မှုတ်ဖြင့် ဆံပင်ကို အနုတ်ခံရခြင်း၊ ဤဝဋ်လေးမျိုးကို ခံစားနေရပုံ။ ။ထေရ—ပါ—၂၇၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၊ ဗောဓိပင်ကို ယပ်ခတ်သူခဲ့ရကျိုး။

ဇမ္ဗုနဒ ရွှေအကြောင်း။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၁၄၃၊ ဌ—၁၀၄။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၁၁၅၊ ပါ—၆၄။

ဇမ္ဗုပတိမင်းချတ်ခဏ်း။ ။ဇမ္ဗုပတိမင်း ချတ်ခဏ်းဟူသော အမြွက်ဖြင့် ဘုရားရုပ်ပွားတော်၌ မင်းမြောက်တန်းဆာ ဝတ်ဆင်သည်မှာ.... ကျမ်းဂန်တွင် ဤသို့ ဝတ်ဆင်ထား၏ဟု မပါရှိကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၀၊ ပါ—၁၀၄။ ။အံ—၈—ဌ—၂၄၆။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၁၅၀၊ ပါ—၉၂။

ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌သာ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်တော်မူကြကြောင်း။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၀။ ။၃—ဌ—၁၂၆၊ ပါ—၁၆၁။ ။ဝိမာန—ဌ—၁၆။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၀။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၅၈။ ။ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌သာ ပြဟ္မစရိယဝါသကို ကျင့်နိုင်ကြောင်း၊ အံ—၉—ပါ—၁၉၈၊ ဌ—၂၇၃။

ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းမှာ ယူဇနာ တသောင်းကျယ်၍ ရေနေ ၄—ထောင်၊ တော ၃—ထောင်၊ လူနေ ၃—ထောင် ရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်—၂—ဌ—၂၅။ ။အံ—၈—ဌ—၂၁၈၊ ပါ—၃၉။ ။အံ—၁—ဌ—၃၇၇၊ ပါ—၃၇။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၄၀၊ ဌ—၂၇၂။ ။သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၀၊ ၁၆၄။ ။အသက်တမ်း ရှည်လျားသော ရှေးအခါက ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌ မြို့ကြီးပေါင်း ၈၄၀၀၀—ရှိခဲ့ရာမှ ယခုအခါတွင် တဖြည်းဖြည်း ယုတ်လျော့လာခဲ့ကြောင်း၊ ပ—အုပ်—၅၃။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၄။ ။ဇမ္ဗူ့သပြေပင်စသော သစ်ပင်ကြီး (၇)ပင် အတိုင်းအတာဂါထာ၊ အဘိ—၁—ဌ—၃၃၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၀။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၀၊ ၁၆၄။ ။စူဠနိ—ဌ—၃၈။ ။ဇမ္ဗူ့သပြေသီးမှာ ရှေးအခါက အိုးစရည်း ပမာဏမျှ ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၄၁၃။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၅။ ။ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသားတို့က မြောက်ကျွန်းသူ တာဝတိံသာ နတ်တို့ထက် အကြောင်းသုံးပါးဖြင့် လွန်ကဲမြင့်မြတ်ကြပုံ၊ တိဌာနသုတ်၊ အံ—၉—ပါ—၁၉၈၊ ဌ—၂၇၃။ ။ဝိမာန—ပါ—၁၊ ဌ—၁၆။ ။အဘိ—၅—ဌ—၁၄၆၊ (သူရ၊ သတိမန္တ၊ ဣဓပြဟ္မစရိယဝါသ)။

ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းအလုံး ကြားသောအသံကြီး ၄–မျိုး။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၉၄။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၈။ ။ဇာတက၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၈၃။

(၁) ပုဏ္ဏကဘီလူး ကြွေအံနိုင်သောအခါတွင် နိုင်ပြီဟု ကြွေးကြော်သော အသံ။

(၂) ကဿပဘုရားရှင် သာသနာတော်ကွယ်ပြီးနောက် မာတလိနတ်သားကို ခွေးယောင်ဆောင်စေ၍ သိကြားမင်းက မုဆိုးယောင်ဆောင်ကာ မတရားသူတို့ကို စားလို၍ ဟောင်သော အသံ။

(၃) ပဘာဝတီမင်းသမီးကို ရလို၍ (၇) ပြည်ထောင်သောမင်းတို့ စစ်ချီလာရာတွင် ပဘာဝတီမင်းသမီးကို ဆင်ပေါ်တင်၍ အလောင်းတော် ကုသမင်းက ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ငါကုသမင်းကြီးဟု ကြုံးဝါးသော အသံ။

(၄) အာဋ္ဌဝကဘီလူး ဘုံဗိမာန်တွင် ဘုရားရှင် နေထိုင်သည်ဟု ကြား၍ အာဋ္ဌဝကဘီလူးက ဒေါသထွက်ပြီး ကြုံးဝါးသော အသံ။

ယော ဟိ ဗုဒ္ဓဿ သိရိမတော အယံ စသော ဂါထာ။ ။နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ဂဠုန်၊ နဂါးစသည်တို့က မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသောဘုရားရှင်အား ချီးကျူးထားသောဂါထာ၊ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၈၉။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၈၇။

ဇရာမရဏာဝါရ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၉။ ။ဇရာတရားက နှိပ်စက်ပုံဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၇။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၄။ ။ဇရာဝဂ္ဂ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၄။ ။ဇရာသုတ်၊ မဟာနိ–ပါ–၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၃၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။ ။ဇရတာနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၆၉၊ ဋ္ဌ–၃၆၄။ ။ဇရာနိဒ္ဒေသ၊ ၂–ပါ–၁၀၄၊ ဋ္ဌ–၉၂။ ။ဇရာဒုက္ခကို အကျယ်ပြသောဂါထာများ၊ ပဋိသံ–ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၃၊ ၁၄၀။ ။ဇရာမရဏကိုမလွန်ဆန်နိုင်ကြောင်း၊ ဝိမာန–ပါ–၈၈၊ ဋ္ဌ–၂၄၅။ ။ဇရာတရားကိုပြသောဂါထာများ၊ ပေဋက–ပါ–၁၇၁၊၁၇၂။ ။အမ္ဗပါလိထေရီ ဇရာတရားကို မြင်ပုံဂါထာ၊ ထေရီ–ပါ–၄၀၈၊ ဋ္ဌ–၂၁၇။ ။ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၄၄၊ ဋ္ဌ–၃၈၆၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ဘိုင်း၌ ပါရှိ၏။ ။ဇရာ ၂–မျိုး၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၂၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၁။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၁၊ (ပါကဋဇရာ၊ ပဋိစ္ဆန္နဇရာ) (တနည်း အဝီစိဇရာ၊ သဝီစိဇရာ)။ ။ဇရာမရဏာ၌ ဉာဏ်လေးမျိုးဖြစ်ပုံ၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၂၈၀၊ ဋ္ဌ–၆၂။ ။ဇရာသုံးမျိုး၊ (ပါကဋဇရာ၊ ပဋိစ္ဆန္နဇရာ၊ အဝီစိဇရာ) ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–

၈၀။ ။ဇရာနိဒ္ဒေသ၊ ၁၃၂–ဂါထာများ ပါ၏။ ။စူဠနိ–ပါ–၆၁၊ ဌ–၁၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၃၊ ဌ–၆၂။ ။ပါ–၇၂၊ ဌ–၁၉၉။ ။ဇရာတရားကို တားမည်ဆိုက တားနိုင်သေးကြောင်း၊ မရဏတရားကိုကား မည်သူမျှ မတားနိုင်ကြောင်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၂၁၊ ဌ–၈၄။ ။ဇရာတရားနှင့်ပတ်သက်၍ "နောက်ပြန်၍ မပျိုပြီ ရွှေကိုသာ အိုမြဲ"ဟူသော ဂါထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၂၃။ ။ဂါထာများ၊ ဟတ္ထိပါလ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၅၃၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၉၂။ ။စရိယာ–ဌ–၁၉၂။ ။ပေဋက–ပါ–၁၇၁။

ဇရာဓမ္မသုတ်။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၉၀၊ ဌ–၂၇၅၊ ဘုရားရှင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း ဇရာတရားက နှိပ်စက်သောကြောင့် ဇရာတရားကို ကဲ့ရဲ့ပုံ။ ။ဇရာသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၄၀၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၆၊ ဘုရားရှင်အား မိဘအသစ်တဦး ထပ်မံပေါ်လာပုံနှင့် ဇရာအကြောင်းကို ဟောထား၏။

ဇရပ်ဆောက်လှူရကျိုး။ ။ဇရပ်ဆောက်လှူ၍ နတ်ပြည်ရောက်သွားသော ဃောသမ္မုခပုဏ္ဏားကြီး၊ တဖန် လူယောင်ဆောင်၍ သူ၏နှမအား ဇရပ်ကို ပြင်ရန် ညွှန်ကြားပြန်ကြောင်း၊ ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၃၇၅၊ ဌ–၂၀၂။ ။ဇရပ်ဆောက်လှူရသောအကျိုးပြဂါထာများ၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၃။ ။သေလတ္ထေရအပဒါန၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၇၀၊ ၃၇၁။ ။တန်ဆောင်းခေါ် အရုဏ်ခံ လှူရကျိုး၊ သမာဒပကထေရ်အသောင်း၊ ပါ–၂၀၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၅။

ဇဝနဟံသ ဇာတက။ ။နိဒါန–သံ–ဌ–၂၀၇၊ ပါ–၄၅၆။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၀၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၁၂၊ အာယုသင်္ခါရတို့ လျင်မြန်လှကြောင်း ဟောထား၏။

ဇာဂရိယ မနုယုတ္တာ ပုဒ်အဖွင့်။ ။တနေ့တွင် ၆–ပုံ ပုံ၍ တပုံသာ အိပ်ပြီးလျှင် ကျန် ၅–ပုံ၌ တရားအားထုတ်ရန် တိုက်တွန်းထားတော်မူပုံ၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၃၄၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၆။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၃၊ ဌ–၂၃။ ။ဇာဂရသုတ်၊ နီဝရဏ ၅–ပါး နှိပ်စက်ခံရသူတို့မှာ အိပ်ပျော်သည်မည်၍ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅–ပါးရှိသူမှာ.... နိုးကြားသည်မည်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၃၀၅၊ ဌ–၇၁။ ။အံ–၂–ပါ–၁၁၂။ ။ဇာဂရိယသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၂၃၊ ဌ–၁၆၄၊ဂါထာများပါ၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၉၄၊ ၃၈၆၊ဌ–၃၅၀။ ။အဘိ–၂–ပါ–၂၅၀၊ ဌ–၃၂၉။ ။ဇာဂရမည်ပုံ ပြသောဂါထာများ၊ ဇာဂရဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၀၂။

ဇာဏုသောဏိ ပြာဟ္မဏသုတ်။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၁၅၆၊ ငင်းပုဏ္ဏားကြီး ၆–လတကြိမ် အခမ်းအနားဖြင့် မြို့တွင်းလှည့်လည်ရာတွင် ရထားနှင့် မဂ္ဂင် ၈–ပါးကို ဥပမာပေး၍ ဟောထားတော်မူပုံ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၈။ ။ငင်းပုဏ္ဏားကြီး ဥဒါန်ကျူးပုံ၊ ၂–ပါ–၄၂၄။

ဇာတူတိ ဇေကံသဝစနံ။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၈၁၊ ပါ–၃၃၀။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၃၅၊ ပါ–၃၇၄။

ဇာတရူပရဇတပုဒ်အဖွင့်။ ။ဇာတရူပရဇတပုဒ်၌ ရဇတအရ ရောင်းဝယ်၍ ရသော ပစ္စည်းမှန်သမျှ အကုန်ယူရကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဝိ–၁–ပါ–၃၄၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၉။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၅၅။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၃။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၄၀၉၊ ဋ္ဌ–၃၃၆။ ။အံ–၄–ဋ္ဌ–၃၇၇။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၂။

ဇာတသတ္တော အမရဏဓမ္မော နာမ နတ္ထိ။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၃၃။ ။ဇာတဿ အမရဏံ နာမ နတ္ထိ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၉၇၊ ဋ္ဌ–၂၆၂။

ဇာတိသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ဝိမာန–ဋ္ဌ–၂၅၊ ပါ–၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၂၉။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၃၊ ဋ္ဌ–၅၉။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၈၉၊ ပါ–၁၀၄။ ။ပဋိသံ–၌ ပါသော ဂါထာ။

ဘဝေါ ကုလံ နိကာယော၈၊ သီလံ ပညတ္တိ လက္ခဏံ။
ပသူတိ သန္ဓိ စေဝါတိ၊ ဇာတိ အတ္ထာ ပဝေဒိတာ။ ။

ဇာတိဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၆၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၂။ ။ဇာတိနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၂၉။ ။ဇာတိဒုက္ခကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ–၂–ပါ–၁၀၄၊ ဋ္ဌ–၈၉။ ။ထေရီ–ဋ္ဌ–၁၇၂။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၃၊ ၁၃၉။ ။ဇာတိဇရာမရဏာဒိပဒနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၇၈၊ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒခဏ်း) အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။ပေဋက–ပါ–၁၇၁၊ အကျဉ်း။ ။ဇာတိရှိက ဇာတိကင်းရာလည်း ရှိကြောင်း ဂါထာ၊ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၃၅၃။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၇၊ ဋ္ဌ–၉၁။

ဇာတိ, ဇရာ, ဗျာဓိ, မရဏ, တို့နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ငင်းတို့မှာ နွားကျောင်းသားနှင့် တူကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၈။ ။

၎င်းသုံးမျိုးအတွက် ရန်သူသုံးဦး ဥပမာ၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၆၅။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၄၊ ၁၆။ ။၎င်းတို့၏ဒုက္ခကို ပြဆိုချက်၊ မဟာနိ—ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—၆၀။ ။၎င်းတို့က နှိပ်စက်ပုံ ဂါထာများ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၃၂။ ။အဘိ—၂—ပါ—၁၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၈။ ။ထေရ—ပါ—၂၈၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၈။ ။ဇာတိရှိက မရဏ မြဲကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၈၇။ ။ဇာတိ, ဇရာ, မရဏတို့ကို မပယ်နိုင်ခြင်း၊ ပယ်နိုင်ခြင်း အကြောင်း အဆက်ဆက်များကို ဟောသော တယောဓမ္မသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၇၀။ ။ပိင်္ဂိယမာဏဝပုစ္ဆာ၊ သုတ္တ—ပါ—၄၄၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၈၊ ဇာတိဇရာကို ပယ်နိုင်ရန်မေး၍ဖြေထား၏။ ။ဇာတိဇရာမရဏမှ မလွန်မြောက်နိုင်သေးသော ဒါန၊ စူဠနိ—ပါ—၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၂။ ။လွန်မြောက်နိုင်သောဒါန၊ ပါ—၅၈၊ ဋ္ဌ—၁၄။

ဇာတိဿရဉာဏ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။ဇာတိဿရဉာဏ်ရသူတို့မှာ (၇) ဘဝ, (၈) ဘဝ—ပြန်မြင်ကြကြောင်း၊ ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၃၁၇။ ။ဒွန်းစဏ္ဍား၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၈။ ။ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ဝက်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော လကုဏ္ဍကအတိမ္ဗရ အမတ်ကြီး၏ မယား၊ ဒု—အုပ်—၃၃၅။ ။သာဏထေရ် အလောင်း သူငယ်၊ ပေတ—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၅။ ။ဗြဟ္မဒတ် မင်းသား၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၈၆။ ။၎င်း၏မိဖုရား၊ ဋ္ဌ—၃၉၂။ ။ဘိက္ခုနီငယ်၊ ဆဒ္ဒန္တဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၁၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃၇။ ။ရွှေဟံသာမင်း၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၀၁။ ။အလောင်းတော် ဥဒယမင်း၊ တ—အုပ်—၄၂၄။ ။တေမိယ မင်းသားငယ်၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၁၀။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၅၁၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၄၊ ၂၀။ ။မဏ္ဍဗျရသေ့၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၃၅။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၉။ ။စိတ္တသမ္ဘူတဇာတက၊ ဋ္ဌ—၃၉၂။ ။ကုဏာလငှက်မင်း၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၅၄။ ။အလာတအမတ်၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၁၄။ ။ရုစာမင်းသမီး၊ ၁၁၉။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၉၀၊ မိန်းမ၌ စွဲလမ်းမှု အားကြီးလှသူ၊ လေးဘဝ မြောက် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

ဇာနတာ၊ ပဿတာပုဒ်ကို အမျိုးမျိုး ခွဲကောက်ပြပုံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၉၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၄။ ။၂—ဋ္ဌ—၉။ ။အံ—၂—ဋ္ဌ—၅၃။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၄၄။ ။အံ—၁၁—ပါ—၅၄၃၊ ဋ္ဌ—၃၄၆။

ဇာနန္တာ ဇာနန္တ ပါပကရဏပဥှ။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၉၀၊ အကုသိုလ်ကို မသိ၍ ပြုသူက ပို၍ အပြစ်ကြီးလေးကြောင်း ရှင်းပြချက်။

ဇာလ ၂–မျိုး။ ။(တဏှာ ဒိဋ္ဌိ) ပိုက်ကွန်သဖွယ် ဖြစ်သော တရား ၂–ပါး ဟူလို၊ စူဠနိ–ပါ–၂ဂ၃၊ ဋ္ဌ–၁၂၉။

ဇိဃစ္ဆာ ဝုဓော မဟလ္လကေ စသော ပုဒ်များအဖွင့်။ ။ခန္ဓ–သံ–ဋ္ဌ–၂၂၉။ ။အံ–၂–ဋ္ဌ–၄၃၊ ပါ–၆ဂ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၁။ ။သုတ္တ–ဒု–အုပ်–၄ဂ၊ ပါ–၃၂၂။

ဇိနဟု ဝန်ခံသော ဂါထာ။ ။ဘုရားရှင် ဝန်ခံတော်မူပုံ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၅၃၊ ဋ္ဌ–၂၆ဝ။ ။ဝိ–၃–ပါ–၁၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၆။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၂၉၅။ ။၁–ပါ–၂၂၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၄။

ဇီဝကဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ ဋ္ဌ–၃ဝ၆၊ အကျယ်၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ ပုဂ္ဂလပ္ပသန္နာနံ ယဒိဒံ ဇီဝကော ကောမာရ ဘစ္စော။ ။မ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃ဂ၂၊ ဘုရားရှင် ခြေမတော်ကို ဆေးကု ကြောင်းနှင့် ပူပန်မှုကင်းကြောင်းများကိုဟောထား၏။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၂၂။ ။ပါ–၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၂၊ အဇာတသတ်မင်းအား ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော် များကို လျှောက်ထားခဏ်း။ ။၎င်းမှာ ဆင်မြေဒင်ငါးစီးအားကို ဆောင် နိုင်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၁၃၇။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–၃၉၆၊ အကျယ် ဟော ထား၏၊ လူတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ရဟန်းတို့အလှူခံကြရန် စ၍ ပညတ်တော် မူခဏ်း။ ။ပါ–၃၉၂၊ ဋ္ဌ–၄၀၁၊ လူတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ရဟန်းတို့ အလှူ ခံကြရန် တောင်းပန်ခဏ်း။ ။ပါ–၃ဂဝ၊ ၃ဂ၇၊ ဋ္ဌ–၃၉ဂ၊ ဆေးကုခဏ်း အကျယ်။

ဇီဝိတိန္ဒြိယံ ပုဒ်အဖွင့်။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၂၊ ဋ္ဌ–၁၂ဂ။ ။အဘိ–၁–ပါ– ၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၇။ ။ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၉၃။ ။ပါ–၁၆ဂ၊ ဋ္ဌ–၃၅၉။ ။ ဝိ–၁–ပါ–၉၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃ဂ။ ။ဥပနိယသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ– ၂၊ ဋ္ဌ–၂၀၊ ၂၁။

ဇီဝိတသင်္ခါရ အရကောက်။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၃၆၊ ပါ–၁၃၂။ ။၎င်း သုံးမျိုး၊ (အာယု၊ ဥသ္မာ၊ ဝိညာဉ်) ပဋိသံ–ပါ–၂၆၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်– ၁၇၂။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–၂၉၆။ ။ဇီဝိတံ အပ္ပကံဍ္ဍ အသက်တိုပုံ တိုနည်း ၂–မျိုး၊ မဟာနိ–ပါ–၃၂၊ ၉၀၊ ဋ္ဌ–၁၂ဂ၊ ၂၁၃၊ ပါ–ဍ္ဍ ဂါထာ များ ပါ၏။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၉။

ဇီဝိကသုတ်။ ။ဣတိ–ပါ–၂၅၅၊ ဋ္ဌ–၂၇၆၊ ရဟန်းတို့ လာဘ်လာဘ၌ မကပ် ငြိရန် ဟောထား၏။

ဇောတိ အာလပနေ နိပါတော။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၀၅၊ ပါ—၂၅၁။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၄။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၂၊ ၎င်းအတွက်ကုန်ကျငွေပေါင်းမှာ ၅၄-ကုဋေဖြစ်ကြောင်း၊ ၆၃၊ ။ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၂။ ။ဝိ—၄—ဋ္ဌ—၆၄။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၁၊ ၁၇၄။ ။ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀၊ ဤ၌ လှူပုံ ရေစက်ချပုံ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၇၊ ၁၁၀။ ။ဥဒါန—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၅၁။ ။ ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၉၄။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၇။ ။ ဇေတဝန ဝိဟာရာနုမောဒနကထာ၊ ဝိ—၄—ပါ—၃၁၃၊ ဋ္ဌ—၆၄။ ။နေရာ ရှာပုံကို ပြဆိုချက်။ ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—၆၂၊ ၃။

ဇေန္တာထေရီဂါထာ။ ။ထေရီ—ပါ—၃၇၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၊ ရူပနန္ဒာထေရီ ဝတ္ထုနှင့် တူကြောင်း ညွှန်ပြထား၏။

ဇေယျန္တိ ဝိစရန္တီတိ ဖွင့်ပြပုံ။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၅၇၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၇၆။ ။ပါ—၃၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၆၁၊ ဂါထာနံပါတ်၁—၇၁၉။

ဇော ၇—ကြိမ်မြောက် ရောက်မှသာ အသံဝရ သံဝရဖြစ်ပုံ၊ (ဝါ) လောဘ, ဒေါသ, စသည်ဖြစ်ပုံ ပြဆိုချက်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၇။ ။ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၇၇။ ။သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၉။ ။၎င်းကို ကံခွဲပြပုံ၊ အံ—၃—ဋ္ဌ—၂၂၅။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၁၃၁၊ ပါ—၂၇၇။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၃၄၄၊ ၃၄၅၊ ပါ—၂၇၅။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ၁၇၅။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၃၇။ ။ ဋ္ဌ—၄၂၉၊ ပါ—၂၆၁။

ဇောတိက သေဋ္ဌေးဝတ္ထု။ ။မဇ္ဈ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၃၁၊ အတိတ်ဝတ္ထု ဝိပဿီ ဘုရားရှင် လက်ထက် ဂန္ဓကုဋီ ကျောင်းတော်ကို ဆောက်လှူ၍ အတွင်း၌ ရတနာ ၇—ပါးတို့ကို ဒူးဆစ်ထိမျှလောက် ကျဲလှူခဲ့ကြောင်း။ ။ပစ္စည်းကို ရန်သူမျိုး ၅-ပါးတို့ မနှောင့်ယှက်နိုင်ရန် ဆုတောင်းခဲ့ပုံ၊ ဋ္ဌ—၄၃၅။ ။ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ ၄၃၆။ ။ဇောတိကသေဋ္ဌေး၏ ပြာသာဒ်ကို ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး သွားကြည့်ရာတွင် ဘုန်းကံချင်း မတူသောကြောင့် နေရာတကာ ယောင်ချာချာ ဖြစ်ရပုံ၊ ၄၃၇။ ။ဇောတိကထွေရဝတ္ထု၊ ၄၄၆၊ ရဟန္တာဖြစ်လျှင် ဖြစ်ခြင်း စည်းစိမ်အားလုံး ကွယ်သွားတော့ကြောင်း။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၉၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၂၊ (ပုညဝတော ဣဒ္ဓိ)။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဇည ဇညံ ဝိယာတိ စေတဗ္ဗ စေတဗ္ဗံ ဝိယ မနာပ မနာပံဝိယဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။၁–ပါ–၃၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အု–၁၅၄။

ဇာတိဘူမိမည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။၁–ပါ–၁၉၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၁၊ (ဘုရားလောင်း မွေးဖွားရာအရပ်)။

ဇီဝကသုတ်။ ။၂–ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–၃၂၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရား ပွားပြီးလျှင် အစွန်းသုံးပါးမှလွတ်သော အသားစားခြင်း၌ အပြစ်မရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ဇောတိပါလ လုလင်။ ။၂–ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ–၁၉၃၊ (ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်အကြောင်း)။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဇင်္ဂလ၊ အနုပဒေသ အရပ် ၂–မျိုးခွဲပြပုံ။ ။သဠာ–ဋ္ဌ–၁၂၁။

ဇဋ္ဌာသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၃၊ ဋ္ဌ–၄၀၊ အန္တော ဇဋ္ဌာ ဗဟိ ဇဋ္ဌာ စသော နတ်သားအမေး၊ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပ္ပညောစသည်ဖြင့် ဘုရားရှင်ဖြေကြားတော်မူပုံ။ ။ပါ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၂၁၁၊ ပုဏ္ဏားအမေး။

ဇန္တုသုတ်။ ။ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၆၊ ရဟန်းတို့ကို နတ်က သတိတရား ရစေပုံ။

ဇနသုတ်။ ။(ပ–ဒု–တ) ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–၈၈၊ တဏှာ၏အပြစ်ကို ပြသောသုတ်များ။

ဇနပဒ ကလျာဏီသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၄၇၊ ဋ္ဌ–၂၅၉၊ ဇနပဒ ကလျာဏီမင်းသမီး ကသော, သီဆိုသောပွဲ၌ သန်လျက်ကို မိုးလျက် နှုတ်ခမ်းအရေးနှင့်အညီအမျှ ပြည့်သော ဆီခွက်ကို ရာဇဝတ်သားအား ကိုင်ယူစေကာ ဆီဖိတ်လျှင် ဦးခေါင်းဖြတ်အံ့ဟု ခြိမ်းခြောက် အသွားခိုင်းရာ မမေ့ဝံ့သကဲ့သို့ ကာယဂတာသတိ၌ မမေ့ကြရန် တိုက်တွန်းထားတော်မူပုံ။

ဇာဏုသောဏိသုတ်။ ။နိဒါန-ပါ-၃၀၄၊ ဋ္ဌ-၇၀၊ သဗ္ဗမတ္ထိ၊ သဗ္ဗံနတ္ထိဟု မေးသောပုဏ္ဏား၏အမေးကို အစွန်းနှစ်ဘက် မလွတ်သောကြောင့် ဖြေတော် မမူဘဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုသာ ဆက်လက်ဟောထား၏။

ဇာတိသုတ်စသည်။ ။ပါ-၃၄၉၊ ဋ္ဌ-၁၁၈၊ ဇရာမရဏသုတ်၌ လာလတ္တံ့ အတိုင်း လေးချက်သိမှသာ သမဏဗြာဟ္မဏမည်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဇာတိဓမ္မာဒိသုတ္တဒသက။ ။သဠာ-ပါ-၂၅၆၊ ဋ္ဌ-၁၁၊ စက္ခု၊ စက္ခုဝိညာဏ၊ စက္ခုသမ္ဖဿ၊ စက္ခုသမ္ဖဿဇာဝေဒနာ စသည်ကို ဇာတိဓမ္မဟုဟောထား၏။

ဇရာသုတ်။ ။သဂါထာ-ပါ-၃၃၊ ဋ္ဌ-၈၆၊ သီလတန်ဆာ၊ သဒ္ဓါဘည်ရာ၊ ပညာရတနာ၊ ကုသိုလ်မျိုး သူခိုးမခိုး ဟူသော အရာများကို စုပေါင်း ဖော သော ဂါထာ။

ဇရာယ ပရိမဒ္ဒိတံ ဧတံ စသော ဂါထာ။ ။ဋ္ဌ-၂၅၁၊ ဤ ၂-ဂါထာကို ကြား ရသဖြင့် ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို ရသွားကြပုံ၊ ကျက်မှတ်စရာ ကောင်းလှ၏။

ဇရာမရဏသုတ်။ ။သဂါထာ-ပါ-၇၀၊ ဋ္ဌ-၁၂၆၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ အိုသော်ငြား၊ တရားမအိုပါ ဟူသော ဂါထာ။ ။ဇရာမရဏသုတ်၊ နိဒါန-ပါ-၃၄၈၊ ဋ္ဌ-၁၁၈၊ ဇရာမရဏ၊ ၎င်း၏အကြောင်း၊ ၎င်း၏ချုပ်ရာ၊ ချုပ်ရာသို့ ရောက် ကြောင်း အကျင့်၊ ဤလေးချက်ကိုသိမှသာ သမဏ ဗြာဟ္မဏ မည်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဇိဏ္ဏသုတ်။ ။နိဒါန-ပါ-၄၀၅၊ ဋ္ဌ-၁၅၈၊ အသျှင်မဟာကဿပ ထေရ်အား ချီးကျူးခန်း၊ အာရညကင် ဓုတင်ဆောင်ရကျိုး ဂါထာများ။

ဇီဝကမ္ဗဝနသမာဓိသုတ်။ ။သဠာ-ပါ-၃၅၆၊ ဋ္ဌ-၄၈၊ သမာဓိံ ဘိက္ခဝေ ဘာဝေထ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။ ။ဇီဝကမ္ဗဝနပဋိသလ္လာနသုတ်၊ ပဋိသလ္လာနေ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော ယထာဘူတံ ဩက္ခာယတိ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏၊ ဩက္ခာယတီတိ (ပစ္စက္ခာယတိ) ပညာယတိ ပါကဋံ ဟောတိ။

ဇီဝိတံ ဗျာဓိ ကာလောစ စသော ဂါထာ။ ။သဂါထာ-ဋ္ဌ-၃၉၊ ကြိုတင်၍ မသိနိုင်သောအရာ ၅-မျိုးဂါထာ၊ (ကြိုတင်ဒဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဇီဝိတိန္ဒြိယသုတ်။ ။မဟာ-ပါ-၁၇၉၊ ဋ္ဌ-၂၆၅၊ ဣတ္ထိန္ဒြေ ပုရိသိန္ဒြေ၊ ဇီဝိ တိန္ဒြေ သုံးပါးကို ဟောထား၏။

ဇောတဝနသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–ဂ၄၊ သတ္တာဝါတို့ စင်ကြယ်ကြောင်း အနာထပိဏ်္ဍ (သေဌ္ဌေးကြီး) နတ်သား လျှောက်ထားသော ၂-ဂါထာ၊ မှတ်သားဘွယ်။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဇဝသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၂၈၊ ဋ္ဌ–၃၂၉၊ အလျှုခံထိုက်သော အင်္ဂါလေးပါး၊ (အဇ္ဇဝ ဇဝ ခန္တိ သောရစ္စ)။

ဇမ္ဗာလိသုတ်။ ။ပါ–၄ဂ၄၊ ဋ္ဌ–၃၅၂၊ သမာပတ် ဂ–ပါးကိုဝင်စား၍ နိဗ္ဗာန်ကို နှလုံးသွင်းရာ ရ, မရပုဂ္ဂိုလ်နှစ်မျိုး၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို နှလုံးသွင်းရာ ရ, မရ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်မျိုး၊ ပေါင်းလေးမျိုးနှင့် စျာန်ဝင်စားပြီးလျှင် ထိုစျာန်ကို အခြေခံကာ စျာန နိကန္တိကို ပယ်စွန့်လျက် လက္ခဏာရေးသုံးပါးကိုတင်၍ သုံးသပ်နိုင်မှု ရှိ, မရှိ၊ ဤအချက်များကို ဟောထား၏။

ဇာဏုသောဏိသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၆၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၉၊ ဗြာဟ္မဏနှင့် ဘုရားရှင်အလို ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ရှင်းပြထား၏၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။၁၀–ပါ–၄၇၈၊ ဋ္ဌ–၃၃၈၊ သေသူကိုရည်မှန်း၍ ဆွမ်းသွတ်ရာ၌ ရ, မရ ခွဲခြားဟောပြ၍ မိဿကကံကို ပြုခြင်းကြောင့် ရအပ်သော အပြစ်အကျိုးနှင့် ကုသိုလ်ကံ သန့်သန့်ကြောင့် ရအပ်သော အကျိုးများကို ဟောထား၏။

ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–၉၄၊ စက်ဆုပ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ မမှီဝဲအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ မှီဝဲအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ သုံးမျိုးကို ဟောထား၏။

ဇီဝကသုတ်။ ။ဂ–ပါ–၅၇၊ ဥပါသကာတို့ မှတ်သားဘွယ်ရာများ။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဇမ္ဗုဂါမိယ ပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၂၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၇၊ ပေါက်ပွင့် လှူရကျိုး၊ ဘခင်က သားမထေရ်အား သာသနာတော်၌ ပျော်မပျော် စုံစမ်းသော ဂါထာကို အကြောင်းပြု၍ ကြိုးစားအားထုတ်လိုက်ရာ ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ။

ဇရာ ဗျာဓိ မရဏတို့က သတ္တဝါတို့ကို အမြဲနှိပ်စက်နေသောကြောင့် ဘယ်အရပ်ပြေးပြေး မလွတ်နိုင်ကြောင်း ဂါထာများ။ ။ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၀၊ မှတ်သားဘွယ်။ ။ဇရာဟာရား၊ ရွှေသာသွား၊ နောက်ကား ပြန်မပျို ဟူသော ဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၁၁၉။ ။(ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၅၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၉၇၊ ၅၀၁—၌လည်း ရှိ၏)။

ဇာတဿ မရဏံ ဟောတိ စသော ဂါထာ။ ။ထေရီ—ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၃၊ (တပုဒ်တည်း ဖြစ်သောကြောင့် ဤထေရဂါထာ၌ သွင်းပြထား၏)။

ဇီးသီး (တော) လှူရသော အကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၅။

ဇေန္တထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၀။

ဇောတိဒါသတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၃၃၄၊ ယာဇ်ပူဇော်ခြင်း၏ အပြစ်များကိုလည်း ဟောထား၏။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဇဂတိကာရကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၈၈၊ စေတီတော်၌ ပြုပြင်ရကျိုး၊ မုခ်ဦးလှူရကျိုး၊ (အုတ်ခုံလည်း ဟူ၏)။

ဇဂတိဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၉၊ ဗောဓိပင်လေးဘက်၌ မုခ်ဦးပြု၍ လှူခဲ့ရကျိုး။

ဇတုကဏ္ဏိကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ဆွမ်းအဖျော်နှင့် အတီးအမှုတ်လှူရခဲ့ကျိုး။

ဇဝဟံသကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၂၊ ရှိခိုးရကျိုး။

ဇာတိပူဇကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၁၆၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၆၊ မွေးဖွားပြီးစ ဘုရားလောင်းကို ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။

ဇာတိပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၆၊ မြတ်လေးပန်းလှူရကျိုး။

ဇာတကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဇဂတိ ဝုစ္စတိ ပထဝီ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၂။

ဇနသန္ဓဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၇၇၊ နောင်တဖန် ပူပန်ရတတ်သောတရား ၁၀—ပါးကို ဟောထား၏။

ဇမ္ဗုခါဒကဇာတက။ ။ပါ—၈၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၉၅၊ ဒေဝဒတ်နှင့် ကောကာလိကတို့ အချင်းချင်း မဟုတ်မမှန် ချီးကျူးနေကြပုံ။

ဇမ္ဗုကဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၀၃၊ ဘုရားယောင်ဆောင်၍ ပျက်စီးရသော ဒေဝဒတ်နှင့် ဒေဝဒတ်အလောင်း။

ဇမ္ဗူသပြေးသီး မစားရ၍ သေသောသူငယ်။ ။ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၀၄။ ။ ၎င်းသူငယ်၏ ဘခင်မှာလည်း နတ်သမီးမရ၍ သေရပုံ၊ ဋ္ဌ—၅၀၇။

ဇမ္ဗုဒီပ လာမကံဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၆။ ။ ပါ—၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။

ဇယဒ္ဒိသဇာတက။ ။ပါ—၃၆၅၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၂၊ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို စွန့်၍ မိဘကို လုပ်ကျွေးပုံ။

ဇရာမရဏတရားတို့ကို အမြင်သန်လှသော မင်းသားများ။ ။ဟတ္ထိပါလသတို့သား၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၅၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၀၃။ ။ယုဓဥ္စယမင်းသား၊ ပါ—၂၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၂၂။ ။အယောဃရမင်းသား၊ ပါ—၃၅၄၊ ဋ္ဌ—၄၉၇။ ။ တေမိယမင်းသား၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၃၂။

ဇရုဒပါနဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၀၊ ရတနာသုံးပါး တန်းခိုးကြောင့် ရတနာများရပုံနှင့် လောဘကြီး၍ ပျက်စီးကြရသော ကုန်သည်များ။

ဇာတိဟူက စွန့်နိုင်ခဲလှကြောင်း။ ။စူဠနီဗြဟ္မဒတ်မင်းလောင်း မင်းသားငယ်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နိုင်ပုံ၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၃၂၃။

ဇာတ်တူသားစား၍ ပျက်စီးကြသော ဝတ္ထုများ။ ။ကာဠဟတ္ထိစစ်သူကြီးက ပေါရိသာဒမင်းအား လျှောက်ထားခဏ်း၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၂၊ ၁၃၄၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၀၀၊ ၅၀၈။

ဇာတ်မတူသူတို့ အချင်းချင်း ပေါင်းသင်းကြပုံ ဝတ္ထုများ။ ။ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၆၀။

ဇုဏှဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၉၆၊ အသျှင်အာနန္ဒာ ဆု ၈—ပါးကို တောင်းသည်နှင့်စပ်၍ ဟောထား၏။

ဇောတိပါလ လုလင်။ ။လေးအတတ်၌ ပြိုင်ဘက်ကင်းအောင် တတ်မြောက်သူ၊ လေးအတတ်ကို ပြပြီးနောက် ရသေ့ပြုသွားပုံ၊ နောက်လိုက်ပရိသတ် များ လွန်းလှသောကြောင့် တပည့်ကြီး ၆—ယောက်ကို တပည့်ငယ်များနှင့်တကွ အဝေးရပ်သို့ စေလွှတ်ရပုံ၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၃၅။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဇနဝသဘသုတ်။ ။၂—ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—၂၃၀၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးမှာ စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်တွင် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ **အဖေါ်** (လက်အောက်ခံ) နတ်သား သွားဖြစ်ရပုံ၊ ဤသုတ်မှာ မူလက သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာဟော၍ တဖန် ဘုရားရှင်က အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်အား ပြန်ဟောသောသုတ်ဖြစ်၏။

ဇာလိယသုတ်။ ။၁—ပါ—၁၅၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၃၊ သာသနာတော်၌ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ သဿတဒိဋ္ဌိ ၂—ပါးသို့ မကပ်မူ၍ မဇ္ဈိမပဋိပဒါရှိကြောင်း ရှင်းပြချက်။

ဇောတိပါလ လုလင်။ ။၂—ဋ္ဌ—၂၅၃၊ ပါ—၁၀၆၊ ဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားကြီး၏ သား နှောင်းအခါတွင် မဟာဂေါဝိန္ဒဟု တွင်၏၊ ဇောတိပါလ လုလင်မည်ခြင်း အကြောင်းကိုလည်း ဖွင့်ပြထား၏။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဇန္တာဃရဝတ္တကထာ။ ။၄—ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၁။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၄၁၊ ရေချိုးအိမ်၌ ပြုရသောကျင့်ဝတ်များ။

ဇာနန္တိ ဧဝံ ဝတွာ ပညတ္တာ သိက္ခာပဒါ အရ ရေတွက်ပြပုံ။ ။၅—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၀၊ ဇာနံဟူ၍ ပါသောသိက္ခာပုဒ်များဟူလို။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဇရာမရဏံ ကမ္မဝိပါကောတိကထာ॥ ॥၅—ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၁॥

ဇရာမရဏကထာ॥ ॥ပါ—၃၇၃၊ ဋ္ဌ—၂၄၆၊ လောကုတ္တတရား၏ ဇရာမရဏသည်လည်း လောကုတ္တရာပင်ဖြစ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း॥

ဇဟတိကထာ॥ ॥ပါ—၉၂၊ ဋ္ဌ—၁၄၇၊ ပုထုဇဉ်ခဏ်း၌ ရှိ၏॥

ဇီဝိတိန္ဒြိယကထာ॥ ॥ပါ—၂၉၁၊ ဋ္ဌ—၂၁၁၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေမရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း॥

ဇီဝိတာဝေါရောပနကထာ॥ ॥ပါ—၃၄၂၊ ဋ္ဌ—၂၃၃၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ မလွန်ကျူးသောအရာများကို ရှင်းပြခဏ်း॥

(ဈ)

ဈေးသည်တို့ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ကြီးပွားခြင်း, မကြီးပွားခြင်းအကြောင်း သုံးပါးစီဟောထားသော ပါပဏိကသုတ်၊ (ပ—ဒု—) အံ—၃—ပါ—၁၁၃၊ ၁၁၄၊ ဠ—၇၅၊ ၇၆၊ ၂—နည်းစီ၊ သာသနာတော်၌ ကြီးပွားခြင်း, မကြီးပွားခြင်း အကြောင်းသုံးပါးစီကိုလည်း ဟောထား၏။ ။ဈေးရောင်းဈေးဝယ်ရာ၌ လိမ်ညာညစ်ပတ်ကြသော မိန်းမလေးယောက်တို့ ပြိတ္တာမများ ဖြစ်ကြရပုံ၊ ဘောဂသံဟရဏ ပေတဝတ္ထု၊ ပေတ—ပါ—၂၁၆၊ ဠ—၂၆၁။ ။စပါးတို့ကို လိမ်ညာရောင်းသော စပါးကုန်သည်ညစ် ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ ဘုသပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၁၇၂၊ ဠ—၁၇၆။ ။လိမ်ညာသော ဈေးသည်ပျက်တို့ ခံရသောငရဲ၊ ဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၃၊ ဠ—ဆ—အုပ်—၁၄၁။ ။ကိုယ့်အသားကို ကိုယ်ပြန်၍ စားနေရသောပြိတ္တာ၊ ဥဒါန—ဠ—၂၇၉။

ဈာန် ၄—ပါးကို အခြေခံ၍ ရနိုင်သော အကျိုးများ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၆၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁၂၇။ ။ဈာန်ကိုအမှီပြု၍ မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်ပုံ၊ အံ—၉—ပါ—၂၂၀၊ ဠ—၂၇၇။ ။အဘိ—၁—ဠ—၂၁၂။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၃၊ ဠ—၁၄၇၊ ၁၄၉။ ။ ဝိ—၁—ဠ—ပ—အုပ်—၁၂၅။ ။အံ—၂—ဠ—၁၀။

ဈာန်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဈာနသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၂၂၄၊ ဠ—၃၂၃၊ ဈာန်ဝင်စားမှု ဈာန်မှထမှုနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် အကျယ်။ ။ဈာန်လေးပါးကို ပွားများလျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွတ်ကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၆၇၊ ဠ—၂၉၄။ ။အံ—၁—ပါ—၄၁၊ ဠ—၃၇၁။ ။ဝိ—၁—ပါ—၅၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁၁၂၊ အကျယ်၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၃၄-မှ ၁၆၄—အထိ။ ။ဈာနသမာပတ္တိကထာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၉၊ ဠ—ပ—အုပ်—၇၂၊ ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါးထည့်၍ ဈာန် ၁၂—ပါးပြထား၏။ ။ပါ—၁၇၊ ဠ—၉၃။ ။ဥပစာရဈာနဝသေန သတ္တဝိသဇ္ဇနာနိ နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ စသည်အဖွင့်၊ ပါ—၂၀၊ ဠ—၉၆။ ။ဈာန်ကိုအကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁၆၆—မှ၊ ၁၇၁—အထိ။ ။ဈာနဝိမောက္ခအခဏ်း၊ ပါ—၂၃၅—မှ၊ ၂၄၁—အထိ၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၁၅၄—မှ၊ ၁၅၉—အထိ။ ။စိတ္တပိဝေက၊ မဟာနိ—ပါ—၂၀၊ ဠ—၇၄။ ။အဓိစိတ္တအရာ၌ ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၃၀၊ ဠ—၁၀၇—မှ၊ ၁၂၅—အထိ။ ။ဈာနာနုယုတ္တောပုဒ်အဖွင့်၊ ပါ—၄၀၁၊ ဠ—၄၁၃။ ။နေတ္တိ—ပါ—၆၅၊ ဠ—

၁၃၄၊ အထူးထူးကို ပြဆိုချက်။ ။ပါ—၇၃၊ ဌ—၁၄၈၊ စတုတ္ထဈာန်မှ အထက် ရအပ်သော အကျိုးများကို ပြဆိုချက်။ ။ပေဋက—ပါ—၂၆၁၊ အကျယ် ဟော၊ (ဟာရသမ္ပာတဘူမိ)။ ။ဈာန်၌အာဒီနဝကို ဟောထားပုံ၊ ပါ— ၂၆၇။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၆၉၊ ဌ—၁၉၄။ ။၂—ပါ—၁၅၂၊ ဌ—၂၂၃၊ စကြဝတေးမင်းကြီး ဈာန်စည်းစိမ်ခံစားပုံ။ ။ဈာနင်္ဂါသိဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ— ၁—ပါ—၁၇၊ ဌ—၁၅၇။ ။ရူပါဝစရကုသလဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၄၄၊ ဌ—၂၀၇။ ။ ဈာနင်္ဂဝိဘင်္ဂ၊ အဘိ—၂—ပါ—၂၅၃၊ ဌ—၃၁၀။ ။ဈာန်ရသော်လည်း ထို ဈာန်၏ အကျိုးပေးရာဘုံ၌ မဖြစ်လိုသော် (ဝါ) အခြားဘုံ၌ ဖြစ်လိုသော် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၇၊ ပါ—၃၈၇။ ။ဈာန်၏ ကောင်း ခြင်း သုံးဖြာ (အာဒိ, မဇ္ဈ, ပရိယောသာန ကလျာဏ) ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်— ၁၄၃။ ။ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို တားမြစ်တတ်သော အန္တရာယ်များ၊ ၁၇၁။ ။ ဈာန်ရခြင်း၌ အားကြီးသော အကြောင်း ၆—ပါး၊ ပေဋက—ပါ—၂၆၆။ ။ ဈာန်၌ ရအပ်သော အပြစ်များ၊ ပါ—၂၆၇။ ။ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟာသိ ပုဒ်အဖွင့်၊ ဝိ—၁—ပါ—၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၂။ ။ဈာန်အင်္ဂါ ၅—ပါး၏ လက္ခဏာ ရသ စသည်ကို ဖွင့်ပြချက်၊ ပါ—၅၊ ဌ—၁၁၄။ ။ပဌမဈာန်၏ လက္ခဏာ ၁၀—ပါး၊ ဝိ—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၃။ ။အရူပဈာန်လေးပါးရအောင် နှလုံးသွင်း အားထုတ်ရပုံကို ပြဆိုချက်၊ ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၂၃၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်— ၁၅၄။ ။စူဠနိ—ဌ—၅၅၊ ၅၉၊ ပါ—၁၆၀။ ။ဈာယီပုဒ်ကို အမျိုးမျိုးခွဲပြပုံ၊ နေတ္တိ—ပါ—၆၅၊ ဌ—၁၃၄။

ဈာန် ၂—မျိုး။ ။(အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်) အံ—၁— ပါ—၄၁၊ ဌ—၃၈၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၈၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၁။ ။မဟာနိ— ပါ—၃၀၊ ဌ—၁၁၂။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၀။ ။စူဠနိ— ပါ—၂၉၈၊ ဌ—၁၃၄။ ။ဝိ—၁—ပါ—၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၆။ ။အဘိ— ၁—ပါ—၄၄၊ ဌ—၂၁၁။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၆၃၊ ပါ—၃၀၃။ ။ရင်းဈာန် ၂—ပါး အရကောက်၊ သဂါထာ—သံ—ဌ—၆၄၊ ပါ—၂၄။

ဈာန်၌ သံကိလေသ ဝေါဒါန ဝုဋ္ဌာန သုံးမျိုးဖွင့်ပြချက်။ ။(သံကိလေသ— ညစ်နွမ်းခြင်း၊ ဝေါဒါန—ဖြူစင်ခြင်း၊ ဝုဋ္ဌာန—ဈာန်မှထခြင်း) ပဋ္ဌိသံ—ပါ— ၃၅၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၄။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၅၅၊ ဌ—၄၄၃။ ။နေတ္တိ— ပါ—၈၃၊ ဌ—၁၆၇။

ဈာန်ဝင်စားစဉ်အခါ ချုပ်ငြိမ်းသော တရားများ။ ။အသီးအသီး ပြဆိုချက်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၁၈၊ ဌ—၁၁၉။ ။ပဋ္ဌိသံ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၈၊ ပါ—

၃၄။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၁၂၂၊ ဈာန်ဝင်စားနေစဉ်အခါ ဒုက္ခိန္ဒြေမရှိကြောင်း သေချာစွာ မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁၂၃။ ။ဝေဒနိန္ဒြေ ၅—ပါးတို့ အသီးအသီး ချုပ်ပုံကိုပြသော ဥပ္ပဋိပါဋိကသုတ်၊ မဟာ-သံ—ပါ—၁၈၈၊ ဋ္ဌ—၂၇၃။

ဈာနအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၅၀၅၊ ရူပဘုံ၌ဖြစ်သော သောတာပန် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကာမဘုံသို့ပြန်မလာတော့ဘဲ ထိုရူပဘုံ၌ပင် ပရိဗ္ဗာန် စံကြသောကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ် ၂—ဦးကို ဈာနအနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၇၈၊ ပါ—၁၉၂။ ။သရဒသုတ်၊ အံ—၃—ဋ္ဌ—၂၂၂၊ ပါ—၂၄၄။ ။အံ—၇—ဋ္ဌ—၁၆၈၊ ပါ—၄၄၄။ ။ကရဇကာယ သုတ်၊ ၁၀—ပါ—၅၀၄၊ ဋ္ဌ—၃၄၁။

ဈာန်ရပြီးမှ မင်းအဖြစ်ကို ပယ်စွန့်ကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီ မင်း ၂—ဦး။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၇။

ဈာန်လျှောကျပျက်စီးခြင်းအကြောင်းများ။ ။၃—ပါး၊ ပါ—၃၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်— ၁၃၀၊ (ကိလေသသမုဒါစာရ၊ အသပ္ပါယကိရိယာ၊ အနနုယောဂ)။ ။ များစွာပြထားပုံ၊ နေတ္တိ—ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—၀၉။

ဈာန်ကစားလွန်း၍ ယက်ကန်းသည်မ အကန်းနှင့် ညားရသော သာမဏေ ငယ်။ ။ပဏ္ဏ—၂—ဋ္ဌ—၁၆၉။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၇၀၊ ၂၀၀၊ ၂၀၂။

ဈာန်လျှောကျ ပျက်စီးသော ရဟန်းလူထွက်။ ။ပဏ္ဏ—၂—ဋ္ဌ—၁၇၂။ ။ မမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုဝ်—၃၃၆၊ ခိုးစား၍ တံကျင်လျှိုခံရစဉ်တွင် သောတာပန်ဖြစ်၍ နောက်တွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။ ။ဈာန်လျှောကျ ပျက်စီးရာ၌ ငြိမ်းအေး သော သမာပတ်တန်ခိုးကြောင့် မိမိလိုရာအရပ်သို့ တဖြည်းဖြည်း ရောက်နိုင် သေးပုံ၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၀၀။

ဈာနသောဓနဇာတက။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၉၀၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ၏ထေရ်အား ချီးကျူးခဏ်း။

ဈာနသင်္ကိကထာ။ ။အဘိ—၅—ပါ—၄၁၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၃၊ ဥပစာ အနုလုံ စသည် မခြားဘဲ ဈာန်တခုမှ ဈာန်တခုသို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်း ပြခဏ်း။

ဈာနန္တရိကကထာ။ ။ပါ—၄၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၆၄။

ဈာန်အဘိညာဉ်တို့ အာရုံပြုပုံကိုပြသော (ပဋ္ဌာပစ္စယကဝဏ္ဏနာ)။ ။၂—ပါ— ၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၃၅၆။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဈာန်ချမ်းသာကိုပြဆိုခဏ်း။ ။၁—ပါ—၃၄၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၁။

ဈာန် (စတုတ္ထဈာန်) ကို အခြေခံ၍ ရနိုင်သော အကျိုးလေးပါး။ ။၃—ဋ္ဌ—၂၁၀၊ ပါ—၂၈၆။

ဈာန်လေးပါးနှင့် (ပု—ဒိ—အာ) အဘိညာဉ်များ၏ ဥပမာ။ ။၁—ပါ—၃၄၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၁။

ဈာန်၌ မစွဲလမ်းရန် ဟောသော ဥဒ္ဒေသ ဝိဘင်္ဂသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၆၅၊ ဋ္ဌ—၁၉၀။

ဈာန်လေးပါး၊ ရင်းနှင့်ဆိုင်သော ဥပမာများ။ ။၂—ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၁၈၀။

ဈာန် ၂—မျိုး၊ (ချီးမွမ်းအပ်၊ မချီးမွမ်းအပ်)။ ။၃—ပါ—၆၄၊ ဋ္ဌ—၄၉။

ဈာန် ၉—ပါး၌ အတူပါဝင်သော ဓမ္မများကို ထင်ရှားစွာသိပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ—၇၅၊ ဋ္ဌ—၅၉။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဈာနာဘိညာသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၁၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၂၊ ဘုရားရှင်က အသျှင်မဟာကဿပထေရ်အား ချီးကျူးခဏ်း။

ဈာနလာဘီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တတ်ပုံ။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၈၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၇။

ဈာန်နှင့်မဂ်လေးပါးကို တွဲစပ်ပြပုံ။ ။မဟာ—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၃။

ဈာန ပဉ္စာ သုတ္တာဒိ ဝဏ္ဏနာ။ ။သဠာ—ပါ—၄၅၇၊ ဋ္ဌ—၂၁၉၊ သမာပတ် ၈—ပါးကို တခုစီဟောထားတော်မူပုံ။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဈာန်လေးပါး၌ ရအပ်သော ဥပမာများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၅–ပါ–၂၁၊ ဋ္ဌ–၉။

ဈာန်ကို ရစေနိုင်, မရစေနိုင်သောအင်္ဂါ ၆–ပါးစီဟောသော တဇ္ဈာနသုတ်။ ။ (ပ–ဒု) ၆–ပါ–၃၇၃၊ ၃၇၄၊ ဋ္ဌ–၁၃၈။

ဈာန်ဝင်စားရာ၌ တခုကို အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် ပွားများလေ့လာပြီးမှသာ အထက်အထက် ဈာန်ကို ဝင်စား၍ ရကြောင်း၊ နွားမဥပမာပေး၍ ဟောထားသော ဂါဝီဥပမာသုတ်၊ ၉–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၇၇။

ဈာန်နှင့်ပတ်သက်၍ ဟောထားသော မဟာဝဂ္ဂ။ ။၉–ပါ–၂၀၉–မှ–၂၄၁–အထိ၊ ဋ္ဌ–၂၇၆–မှ–၂၈၃–အထိ။ ။သာမညဝဂ္ဂ၊ ပါ––၂၄၂၊ ဋ္ဌ–၂၈၃။

ဈာနသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၂၈၈၊ ရဟန်းတို့ကြည်ညိုဘွယ်အင်္ဂါ ၁၀-ပါး။

ဈာန်နှင့် ဗြဟ္မဝိဟာရကို အခြေခံ၍ လက္ခဏာရေးသုံးပါး တင်သုံးသပ်က အနာဂါမ်ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်းဟောသော အဋ္ဌကနဂရသုတ်၊ ၁၁–ပါ–၅၄၂၊ ဋ္ဌ–၃၄၆။

ဈာန်ကိုပွါးပုံ လေးမျိုး။ ။၂–ဋ္ဌ–၁၀။

ဈာန်ချမ်းသာကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၅–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–၉။

ဈာနသုတ်။ ။၉–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၂၇၇၊ ဈာန်ကိုအခြေခံ၍ မဂ်ဖိုလ်ကိုရနိုင်ပုံ ဟောထား၏။

ဈာန်ကို အစဉ်လိုက်ရပုံ ဘုရားရှင်ပြန်၍ ဟောထားသော တပုဿသုတ်။ ။ ၉–ပါ–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–၂၈၂။

ဈာန်၌ နိကန္တိဖြစ်ခြင်း အဖြစ်, မဖြစ်ခြင်း အကျိုးကိုဟောသော သဒ္ဓသုတ်။ ။ ၁၁–ပါ–၅၂၆၊ ဋ္ဌ–၃၄၄၊ (ပုရိသခဠုင်္က၊ ပုရိသာဇာနီယ)။

ပဋ္ဌာနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(ည)

ညအခါကား အိပ်ဘို့ရာမဟုတ်၊ တရားအားထုတ်ဘို့ရာ အခါတည်းဟု ဘုရားရှင် သတိပေးသောဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၀၅။

ဉာဏ်အသီးသီးက ပယ်သောတရားများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၈။

ဉာဏ်တော်ကို ရည်စူး၍ ပန်းပူဇော်ရကျိုး။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၀။

ဉာဏ် မရင့်ကျက်သေးလျှင် မည်မျှပင် ဝီရိယထက်သန်စေကာမူ တရားထူး မရနိုင်သေးကြောင်း။ ။ဋ္ဌ—၄၃၇။

ဉာဏဝိပ္ဖါရိဒ္ဓိကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၇။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၈၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၈။

ဉာဏပဉှ။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၄၂၊ ဉာဏ်ရှိလျှင် ပညာရှိကြောင်း၊ ပညာချုပ်သွားသော်လည်း ပညာပြုအပ်သောကိစ္စကား မချုပ်, မပျောက်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

ဉာဏစရိယ ၁၆—ပါး။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၄၆။ ။ပဋိသံ—ပါ—၉၅၊ ၉၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၄၊ ၂၉၀။

ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ နိဒ္ဒေသ။ ။(မဂ္ဂဉာဏကထာ) ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၁၂။

ဉာဏံပုဒ်အဖွင့်ဂါထာ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၄၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၂။

ဉာဏ် ၁၀—ပါးဖြစ်ပုံ အစဉ်။ ။(သမ္မသနဉာဏ်စသည်) စူဋ္ဌနီ—ဋ္ဌ—၉၃—မှ—၉၉—အထိ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀—မှ ၂၃—အထိ။ ။ဉာဏ် ၁၁—ပါးထင်မြင်ပုံ ဥပမာ၊ ဋ္ဌ—၂၉။ ။ဉာဏ် ၁၀—ပါးကို အကျယ် ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၅၁—မှ—၆၃—အထိ၊ ဋ္ဌ—၂၂၇—မှ ၂၅၃—အထိ။ ။သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၁၈။

ဉာဏ် ၁၀—ပါးတို့ အာရုံပြုပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။(ဝိပဿနာဉာဏ် မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ်စသည်) ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၀၂။

ဉာဏ် ၃—မျိုး။ ။(သုတမယ၊ စိန္တာမယ၊ ဘာဝနာမယ) နေတ္တိ—ပါ—၈၊ ဋ္ဌ—၅၃။

ဉာဏ် ၄-မျိုး။ ။(ဓမ္မေ ဉာဏံ၊ အန္ဝယေ ဉာဏံ၊ ပရိယေ ဉာဏံ၊သမ္မုတိယာ ဉာဏံ) ဒီဃ—၃—ပါ—၁၈၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၂။

ဉာဏ် ၂—ပါးအထူး။ ။(ဒေသနာဉာဏ်၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်) နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၄၄။

ဉာဏ်ကို အဘိညာဥ်စသည့် ၅—ပါးဖြင့် ဝေဘန်ပြခဏ်း။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၈၊ ဋ္ဌ—၇၇။

ဉာဏဒဿနသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၉၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၇။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၉၇၊ ပါ—၇၂။ ။ဉာဏဒဿနန္တိ ဒိဗ္ဗစက္ခုပိ ဝိပဿနာပိ မဂ္ဂေါပိ ဖလမ္ပိ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏမ္ပိ သဗ္ဗညုတဉာဏမ္ပိ ဝုစ္စတိ။

ဉာဏ်တော် ၁၀—ပါးကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၄၂။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၁၅၅၊ ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော် ၁၀—ပါးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၄၅၊ ဤ၌ ဒသဗလဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ် ၂—ပါးအထူးကို လည်း ပြထား၏။ ။ဒသဗလဉာဏာဒိကထာ ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။

ဉာတတ္ထစရိယ။ ။ဉာတတ္ထစရိယအလို့ငှါ သာကီဝင်ဆွေမျိုးတို့ကို ဝိဋ္ဋုဋ္ဘ ဘေးရန်မှ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ကယ်တော်မူပုံ၊ လေးကြိမ်မြောက်တွင်ကား ရှေးအကုသိုလ် ကံဟောင်းကို မြင်တော်မူသောကြောင့် ကြွတော်မမူတော့ ကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၆။

ဉာတိကလဟဝူပသမနဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၅၊ ရောဟိနီမြစ်ရေကို အမှီပြု၍ သာကီဝင်တို့ ရန်ဖြစ်ကြသည်ကို ငြိမ်းအေးစေတော်မူပုံ။

ဉာတိနှင့် သာလောဟိတ အထူး။ ။(ဆွေမျိုးနှင့် သွေးချင်း) ပဏ်—၁—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၄။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၅။ ။ပါ—၁၇၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၀၆။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။ပါ—၂၂၃။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၂၄၊ ပါ—၁၀၃။ ။ပါ—၃၆၃၊ ဋ္ဌ—၃၉၁။

ဉာတိပရိဝဋ္ဋ ပဟာယပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၉။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၃၇၅၊ လူဦးရေ ၂၀—မှ အောက်ကို အပ္ပ၊ ၂၀—မှ အထက်ကို မဟန္တ ယူရကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ။

ဉာတိ မိတ္တာ သခါ သုံးပုဒ်အဖွင့်။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။

ဉာတုဋ္ဌ ပုဒ်အဖွင့်။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၄၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၉။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၃၊ ဆွမ်းခံစားရာနှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်သားဘွယ်။

ညီညွတ်စွာနေရခြင်း အကြောင်းများ။ ။ဖ—ပါး၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၂။ ။၃—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၄။ ။အံ—၆—ပါ—၂၅၅၊ ဋ္ဌ—၀၉။ ။၁၀—ပါ—၃၉၁။ ။၁၀—ပါး၊ ဘဏ္ဍနသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၂၅၊ ၃၂၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၅။ ။နပ္ပိယသုတ်၊ ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—၃၂၅၊ ညီညွတ်စွာ နေရခြင်း၊ မနေရခြင်း ၁၀—ပါးစီ ဟောထား၏။ ။ညီညွတ်စွာ နေရခြင်းအကျိုး၊ ညီညွတ်စွာမနေရခြင်းအပြစ်ကို ဟောသော ဘဏ္ဍနသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၆။ ။ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းအပြစ် ၅—ပါးကို ဟောသော ဘဏ္ဍနကာရကသုတ်၊ ၅—ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—၇၉။ ။သာမဂါမသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၂၁၊ ငြင်းခုံခြင်း၏ အကြောင်းများ၊ ညီညွတ်ခြင်း၏ အကြောင်းများကို ဟောထား၏။ ။ညီညွတ်စွာနေလိုလျှင် ကိုယ့်အလိုကို ဖယ်ထား၍ သူတပါး အလိုဖြင့် နေထိုင်ရကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၂။ ။၃—ပါ—၁၉၄။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၀။

ညီညွတ်ခြင်း ၃—မျိုး။ ။(ဂဏသာမဂ္ဂီ၊ ဓမ္မသာမဂ္ဂီ၊ အနဘိနိဗ္ဗတ္တိသာမဂ္ဂီ) မဟာနိ—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၂၂၂။

ညစ်နွမ်းခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်းမှာ ကိုယ်တိုင်ပြု၍သာ ဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၁၊

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ညစာစားရန်အတွက် ရှာရခြင်းကြောင့် ဖြစ်တတ်သော အပြစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။(ရဟန်းသာမဏေများအတွက်) ၂–ပါ–၁၁၂၊ ဋ္ဌ–၁၁၅။

ညဏပဝတ္တာကာရ ဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၂၊ ယထာကမ္မူပဂဉာဏ်ကို ပြဆိုခဏ်း။

ညယံ ဓမ္မန္တိ ကာရဏဓမ္မံဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။၂–ဋ္ဌ–၃၀၂၊ ပါ–၄၁၃၊

ညီညွတ်စွာနေသည်ကို ချီးမွမ်းတော်မူသော စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၀။

ညိမ်သက်စွာနေသော ပရိသတ်ကို မြင်လျှင် ကြည်ညိုစိတ်ဝင်လာတတ်ကြပုံ။ ။၂–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၂၊ ညိမ်သက်စွာနေခြင်း အကြောင်းများ၊ ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–၃။ ။(ဒီဃ–၁–ပါ–၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၃၉–၌လည်း ရှိ၏)။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ညာဏစက္ခု ၅–မျိုး။ ။သဠာ–ဋ္ဌ–၁၊ ပါ–၂၃၆၊ (ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ပညာစက္ခု)။

ညာဏဝတ္ထုသုတ်။ ။(ပဌမ) နိဒါန–ပါ–၂၀၈၊ ဋ္ဌ–၆၂၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါ ၁၂–ပါးတွင် အဝိဇ္ဇာကြဉ် ကျန် ၁၁–ပါး၌ သစ္စာလေးပါးဖြင့် ပိုင်းခြားသိပုံကို ဟောထား၏၊ ထို့ကြောင့် ဉာဏ်ပေါင်း ၄၄–ပါးဖြစ်၏ ဟူလို (စတုစတ္တာလီသ ဉာဏဝတ္ထု)။ ။ဋ္ဌ–၆၂–၌ တနည်းပြထား၏။ ။ဒုတိယ–ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–၆၃၊ ပုင်းအင်္ဂါ ၁၁–ပါးတွင် တပါးတပါး၌ ဉာဏ် ၇–ပါးစီဖြင့် ဉာဏ်ပေါင်း ၇၇–ပါးကို အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။

ညာတိကသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၆၉၊ စက္ခုဋ္ဌ ပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ စသည်ကို ဘုရားရှင် နှုတ်တော်ဖြင့် သရဇ္ဈာယ်တော်မူပုံ။

ညာတိမဇ္ဈေ ဝိရောစတိ၊ အဆုံးရှိသော ဂါထာ ဆိုင်ရာ ဝတ္ထု။ ။(အစ၌ သဗ္ဘိရေဝ သမာသေထ ဟု ပါရှိ၏) သဂါထာ–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၅၄။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ညအခါ၌ အိပ်စက်မှု နည်းပါးသူ ၅–ဦး။ ။အပ္ပံသုပတိသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၃၇၊ ဋ္ဌ–၄၉၊ မေထုန်မှီဝဲလိုသော မိန်းမနှင့် ယောကျ်ား၊ သူခိုး, မင်း, နိဗ္ဗာန်ကို ရလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်။

ညတသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၀၄၊ ဋ္ဌ–၇၃၊ မကောင်းရာ၌ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် ဆင်းရဲရပုံ၊ ကောင်းရာ၌ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် ချမ်းသာရပုံကို ဟောထား၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဉာဏကထာ မာတိကာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၊ ဉာဏ်တော်ပေါင်း ၇၃–ပါးတွင် သာဝကတို့မှာ ၆၇–ပါးသာရ၍ ကျန် ၆–ပါးကား ဘုရားရှင်တို့သာ ရတော်မူကြ၏၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်တို့မှာ "၇၃" ပါး အပြည့်အစုံရတော်မူကြကြောင်း။ ။ဉာဏကထာကို ရှေးဦးစွာ ဟောရခြင်း အကြောင်း၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉။

ဉာဏဝတ္ထုကထာ။ ။ပါ–၃၇၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၀၊ မူရင်းမှာ သံ–၌ ရှိ၏။

ဉာဏပဉ္စကနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၈၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၆၊ (ဉာတ၊ တီရဏ၊ ပရိစ္စာဂ၊ ကေရသ၊ ဖုသန၊ ဉာဏ် ၅–ပါး)။

ဉာဏတ္တယ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၈၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၈၊ (ဝိဟာရ၊ သမာပတ္တိ၊ ဝိဟာရသမာပတ္တိဉာဏ်သုံးပါး)။

ဉာဏရာသိဆက္ကနိဒ္ဒေသ။ ။(အာနာပါနဿတိကထာ) ပါ–၁၉၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၁။

ဉာဏဝိမောက္ခခဏ်း။ ။ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၁၅၈။

ဉာဏဝိဝဋ္ဋေ ဉာဏ်ပုဒ်အဖွင့်။ ။(မာတိကာ) ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၆။

ဉာဏ်တော်များကို (ဘုရားရှင်၏) ချီးကျူးခဏ်း။ ။ပါ–၃၇၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၂။

ဉာတဒ္ဓေ ဉာဏကထာ။ ။(မာတိကာ) ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂။

ဥဒ္ဒေယျမြမ်တရား ၅—ပါး။ ။ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၄၊ (သင်္ခါရ၊ ဝိကာရ၊ လက္ခဏ၊နိဗ္ဗာန၊ ပည တ္တိ)။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဉာဏ်အမြင်ကြီးလှသော ပစ္စန္တရစ်မင်း။ ။စစ်သည်ဗိုလ်ပါ တထောင်ချဖြင့် ဉာဏ်ဆင်၍ ၁၀၁—ပါးသောမင်းများကို အောင်နိုင်ပြီးနောက် မင်းစည်းစိမ်ကို စွန့်ပယ်ကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားပုံ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၅။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၀—၌လည်း ရှိ၏)။

ဉာဏ်တော်ကို ရည်မှန်း၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။ ။သုဒဿန-တ္ထေရ အပဒါန၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၆။

ဉာဏသညိကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၁၊ ဉာဏ်တော်၌ ကြည်ညိုရကျိုး။ ။(ပါ—၁၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၄၃)။

ဉာဏတ္ထဝိကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၊ သဗ္ဗညုဘဉာဏ်တော်ကို ရည်မှန်း၍ ရှိခိုးရကျိုး၊ ပါ—၅၉—၌ ဗုဒ္ဓထောမနာဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ ၇—နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။

ညစ်ပေစေခဲ့သောအပြစ်။ ။ဘုရားတန်းဆောင်း, ဂူ, ကျောင်း, စရပ် စသည်တို့၌ မြေဖြူခဲ, အိုးမဲခဲ စသည်တို့ဖြင့် ညစ်ပေစေသူတို့ သတိမူစရာ၊ (မောဃရာဇာထေရ်အလောင်း) သူဆင်းရဲဖြစ်စဉ် ရွာတွင်း စရပ်တွင်နေ၍ မီးမွေးခဲ့ရာ ထိုစရပ်ကို မီးခိုးတို့ဖြင့် ညစ်ပေစေခဲ့သောကြောင့် ငရဲကျ လူစဉ်မမှီ အနာကြီးရောဂါ စွဲကပ်ရပုံတို့ကို ကိုယ်တိုင်ပြန်ဟောထား၏၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၄၀၊ ၁၄၁။

ဇာတက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ညဏ်ရှိသော နန္ဒိသေန အမတ်ကြောင့် အင်အားကြီးလှသော ကာလိင်္ဂမင်းကို စစ်နိုင်ပုံ။ ။စူဠကာလိင်္ဂဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၉၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃။

ညဏ်အားကြီးမားသော ဗိလုံးငှက်က ကိုယ်အားကြီးသောဆင်ကို အနိုင်ယူပုံ။ ။(လဋုကိက) ဇာတက၊ ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—၁၆၁။

ညမြင်, နေ့ပျောက်၊ နေ့မြင်, ညပျောက်ဟူသော ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၂၉။ ။ပါ—ဒု—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၃၄။

ညာတတ္ထစရိယ။ ။(ဆွေမျိုးတို့၏ အကျိုးကိုဆောင်ခဲ့သော ဇာတ်တော်များ) ကာဍကဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၁၀။ ။ကုက္ကုရဇာတက၊ ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၁၉၀။ ။မစ္ဆဇာတက၊ ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၃၄၀။ ။မဟာကပိဇာတက၊ ပါ—၁၆၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၄၉။ ။ဘဒ္ဒသာလဇာတက၊ ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၄၇၊ ဝိဋ္ဋူဘ ဘေးရန်မှ ဆွေမျိုးများကို ကယ်ခဲ့ပုံ။ ။ကုဏာလဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၁၃၊ ဋ္ဌ—ဧ—အုပ်—၄၄၀၊ ၄၄၇၊ ရေကြောင့် ရန်ဖြစ်ကြသော ဆွေမျိုးတို့ကို ငြိမ်းအေးရန် တရားဟောရာ မင်းသားငါးရာ ရဟန်းပြုကြပြီး ပျင်းရိကြသောကြောင့် ကုဏာလအိုင်ကြီးသို့ ခေါ်သွားတော်မူပုံ၊ ထိုရန် ငြိမ်းပွဲတွင် ဟောသောဇာတ်တော် ၆—ခု။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၀—၁ လည်း ရှိ၏)။ ။သာကီဝင်တိတ္ထိတို့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်သို့ ဝင်လိုသော် အခြားသောတိတ္ထိတို့ကဲ့သို့ တိတ္ထိယပရိဝါသ်ကို ၄—လ မကျင့်ရတော့ဘဲ ချက်ခြင်း ရဟန်းပြုပေးရန် သီးခြား ခွင့်ပေးတော်မူပုံ၊ ဝိနယ—၃—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၇၆။

ညီညာစုပေါင်း ရန်အောင်ကြောင်း။ ။၎င်းတို့၏ ဖြစ်ပျက်ပုံကို ဟောသော သမ္မောဒမာနဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၄။ ။ရုက္ခဓမ္မဇာတက၊ ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၃၄၆။ ။ဝဍ္ဎကီသူကရဇာတက၊ ပါ—၈၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၂၊ ကျားနှင့် ရသေ့စဉ်းလဲတို့ကို သတ်စားကြသော ဝက်များ။ ။တစ္ဆသူကရဇာတက၊ ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၄၂၊ ညီညွတ်နေ၍ ရန်သူ မဝင်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ညီညွတ်ရေးတရား ဖန္ဒနဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၀၈။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဉာဏသမ္ပယုတ်ဖြစ်ကြောင်း ၄—ပါး။ ။၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၁၇၊ (ကမ္မ၊ ဥပပတ္တိ၊ ဣန္ဒြိယပရိပါက၊ ကိလေသဒူရီဘာဝ)။ ။၁၁၈—၌ တနည်းပါသေး၏။

ဉာဏဝိဘင်္ဂ။ ။၂—ပါ—၃၂၃၊ ဋ္ဌ—၃၇၉၊ ဧကကမာတိကာဒိဝဏ္ဏနာ၊ ဉာဏ် အမျိုးမျိုးကို ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။

ဉာဏ်တော် ၁၀—ပါးလုံး အရိယမည်၏ ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော (အရိယန္တိ ကထာ)။ ။၅—ပါ—၁၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၈။

ဉာဏ်ဟူသမျှ ပဋိသမ္ဘိဒါမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ပဋိသမ္ဘိဒါကထာ။ ။ပါ—၂၃၃၊ ဋ္ဌ—၁၈၆။

ဉာဏံ အနာရမ္မဏန္တိကထာ။ ။ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၅။

ဉာဏကထာ။ ။ပါ—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၂၅။

ဉာဏံ စိတ္တ ဝိပ္ပယုတ္တန္တိ ကထာ။ ။ပါ—၃၂၈၊ ဋ္ဌ—၂၂၆။

ဉာဏကထာ။ ။ပါ—၄၂၉၊ ဋ္ဌ—၂၇၂၊ ပုထုဇ္ဇဉ်တို့အား ဉာဏ်မရှိဟု (လောကီ ဉာဏ် လောကုတ္တရာဉာဏ် မခွဲခြားဘဲ သာမန်အားဖြင့်ယူ၍) ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

ဉာဏကထာ။ ။၅—ပါ—၄၃၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၄၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်၌ ပါသော ဒွါဒသာကာရဉာဏ်သည် လောကုတ္တရာဘည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

ပဉ္စနိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(ဌ)

ဌာနသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၅၊ ဌာနသဒ္ဒေါ ဣဿရိယဋ္ဌိတိ ခဏ ကာရဏေသု ဒိဿတိ။

ဌာနာ ဌာန ကောသလ္လဉာဏ်။ ။ဌာနာ ဌာန ကောသလ္လဉာဏဝိဘင်၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၂၉၊ ဋ္ဌ—၃၈၃။ ။ပါ—၃၄၈၊ ဋ္ဌ—၄၀၅၊ (အကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိသောဉာဏ်)။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၁၅၅၊ ၁၅၆။ ။ပေဋက—ပါ—၁၉၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၅၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၁။ ။ဌာနာ ဌာန ကုသလတာ ဒုကနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၄၂၄။ ။ဌာနာ ဌာန ကုသလပုဒ်အဖွင့်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—၇၄။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၂၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

ဌိတကပ္ပိနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၃၈၊ သောတာပတ္တိမဂ်မှ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ကူးလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောထား၏၊ တနည်း၊ မဂ်လေးပါးမှ ဖိုလ်လေးပါးသို့ ကူးလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထား၏။

ဌိတဥ္စလိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၃၊ ရပ်လျက် လက်အုပ်ချီ ရှိခိုးလိုက်ရကျိုး။

ဌာနသုတ်။ ။အံ—၄—ပါ—၄၃၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၉၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး။

(၁) မနှစ်သက်ဘွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ အကျိုးလည်းမရှိသောအလုပ်ကား တံငါ မုဆိုး စသည်တည်း။

(၂) မနှစ်သက်ဘွယ် ဖြစ်သော်လည်း အကျိုးရှိသော အလုပ်ကား ပန်းမှိုက်သွန် အင်္ဂတေထောင်း အိမ်မိုး တံမြက်လှည်း စသည်တည်း။

(၃) နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော်လည်း အကျိုးမရှိသော အလုပ်ကား သေအရက်သောက်ခြင်း၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ ပျော်မွေ့လိုသဖြင့် ပါဏာတိပါတ အမှုကို ပြုခြင်းစသည်တည်း။

(၄) နှစ်သက်ဘွယ်လည်းရှိ၊ အကျိုးလည်း ရှိသော အလုပ်ကား တရားနာသွားရာ ဘုရားဖူးသွားရာ စသည်၌ ကောင်းမွန်စွာ ဝတ်စား ဆင်ယင်ခြင်းတည်း။

ဌာနသုတ်။ ။အံ–၄–ပါ–၅၀၇၊ ဌ–၃၆၅၊ လူအကြောင်း ပေါင်းမှသိ ဟူသော စကားပုံအရ ဟောသော သုတ်ဖြစ်၏၊ (လ–ခဏ်း၌ ရှိ၏)။

ဌာနိယသုတ်။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၇၆၊ ဌ–၁၈၆၊ နီဝရဏ ၅–ပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း၊ တိုးပွားကြောင်းနှင့် ဗောဇ္ဈင် ၇·ပါးတို့ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း၊ တိုးပွားကြောင်းများကို ဟောထား၏။

ဌိတိတိ ဥပ္ပတတိ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။(ပုံ့တက်၏) အံ–၄–ပါ–၅၃၀၊ ဌ–၃၈၁။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၁၈၆၊ ပါ–၆၇။ ။အဘိ–၄–ဌ–၉၂၊ ပါ–၁၆၇။

ပဉ္စနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(တ)

တဂ္ဃာတိ ဧကံသတ္ထေ နိပါတော။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၂။ ။၂—ဋ္ဌ—၁၀၆။ ။၃—ဋ္ဌ—၄၇၊ပါ—၆၄။ ။အံ—၅—ဋ္ဌ—၂၅ ပါ—၅၅။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၅၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၀။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၄၀၊ပါ—၁၅၄၊သမ္ပဋိစ္ဆနတ္ထေ ဝါ။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၆၈။ ။တဂ္ဃာတိ ကာရဏတ္ထေ နိပါတော၊ သမ္ပဋိစ္ဆနတ္ထေ ဝါ၊ ဝိ—၅—ဋ္ဌ—၁၇၈၊ ပါ—၂၅၅။

တဏှာဝါရ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၆၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၄။ ။တဏှာပဉ္စာသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၅၁။ ။တဏှာမူလကသုတ်၊ အံ—၉—ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၇၃။ ။၁၀-ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—၃၁၇၊ တဏှာ၏အဆက်ဆက် အကြောင်းရင်းကို ဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၇၉။ ။၃—ပါ—၂၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၄၇၊တဏှာမူလက ၉—ပါးကိုဟောထားတော်မူပုံ။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၇၊တဏှာပုဒ်ကို အမျိုးမျိုးဖွင့်ပြပုံ။ ။မဟာနိ—ပါ—၆၊ ၂၂၊ ဋ္ဌ—၃၂။ ။နေတ္တိ—ပါ—၂၁၊ ဋ္ဌ—၇၆၊ တဏှာကို အမည်အမျိုးမျိုး ပေးထားပုံ၊ တဏှာနှင့် ဣစ္ဆာအထူးလည်း ပါ၏။ ။ပါ—၄၅၊ဋ္ဌ—၁၁၇၊ အာသာနှင့် ပိဟာအထူး။ ။တဏှာပဒနိဒ္ဒေသ၊ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ)အဘိ—၂—ပါ—၁၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၇၀။ ။တဏှာမူလကနဝကနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၄၁၄၊ဋ္ဌ—၄၉၃။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၆၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၁။ ။တိန္တိဏံ ဝုစ္စတိ တဏှာ)အံ—၁၀—ဋ္ဌ—၃၂၄၊ ပါ—၃၇၅)။ ။တဏှုပ္ပါဒလေးပါး၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၉၀၊ဋ္ဌ—၄၇၂၊ တဏှာဖြစ်ကြောင်း ပစ္စည်းလေးပါး။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၄။ ။တဏှုပ္ပါဒသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၁၆၊ ဋ္ဌ—၂၅၆။ ။ဣတိ—ပါ—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—၃၁၇၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ တဏှာဖြစ်နေလျှင် သံသရာမှ မလွန်မြောက်နိုင်ကြောင်း၊ ဂါထာများပါ၏။

တဏှာ ၃—မျိုး။ ။(ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ)ဣတိ—ပါ—၂၂၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၉။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၆၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၉၊၁၄၆။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၇၂၊ ၃၇၉၊ ၃၇၀။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၂၁၊ ဋ္ဌ—၂၄၃။ ။တဏှာသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၇၇၊ ရင်းသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် ကျင့်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၃၄။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၇၀၊ သုံးနည်းပြထား၏။ ။၂-ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၉၀။ ။ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—၃၇၉။ ။အဘိ—၂—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၄၊ အရကောက်။ ။ပါ—၁၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၇၀။

တဏှာအမျိုးမျိုး ခွဲပြခဏ်း။ ။၂—မျိုး၊ (ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်) ပရိယာယဒေသနာ၊နေတ္တိ—ပါ—၇၃၊ဌ—၁၄၇။ ။ဧသနာတဏှာ၊ဧသိတတဏှာ ၂-မျိုး၊ ဒီဃ—၂—ဌ—၈၉၊ ပါ—၅၀။ ။၆—မျိုး၊ ရူပတဏှာ၊ သဒ္ဒတဏှာ၊ ဂန္ဓတဏှာ၊ ရသတဏှာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ၊ ဓမ္မတဏှာ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၉၅၊ ဌ—၄၈၈။

တဏှာအစစ် (၁၀၈) ကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၆၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၄။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၂၄၅၊ ဌ—၁၄။ ။တဏှာသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၃၂၊ ဌ—၃၈၅။ ။ဣတိ—ပါ—၂၂၉၊ ဌ—၁၉၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၂၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၀၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၇၊ ဌ—၁၃၈။ ။အဘိ—၂—ဌ—၁၇၁၊ ပါ—၁၄၃။ ။ပါ—၄၀၆၊ဌ—၄၉၆၊တဏှာဝိစရိတနိဒ္ဒေသ၊ ၁၀၈—ပါးကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။၂-ပါ—၃၆၂။

တဏှာဒုတိယော ပုရိသော စသော ဂါထာ။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၁၁၊ ၂၃၁၊ ၂၆၀၊ ဌ—၈၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၆၂၊ ဌ—၃၃။ ။ဣတိ—ပါ—၂၀၁။ ။ဌ—၅၆။ ။ပါ—၂၆၈၊ ဌ—၃၁၇။ ။အဘိ—၁—ဌ—၃၉၆။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၆၊ ၁၆၈။ ။သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ၅၇။ ။အံ—၄—ပါ—၃၁၆။

တဏှာစရိတပုဂ္ဂိုလ်တို့ (သာသနာ-ပ-၌) အယူမှားနေကြပုံ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၉၁၊ ဌ—၁၉၃။ ။၎င်းပုဂ္ဂိုလ်၏ ညစ်ညူးကြောင်း၊ ပါ—၉၅၊ ဌ—၁၉၉။ ။ဖြူစင်ကြောင်း၊ ပါ—၉၈၊ ၉၉၊ ၁၀၆၊ ဌ—၂၀၃၊ ၂၁၄။ ။ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂအကျင့်ကို ကျင့်ကြပြီး အပြစ်မရှိသည့်အပြင် ကုသိုလ်များစွာပွား၏ဟူ၍ပင် အယူမှားနေကြပုံ။ ။ပဋိပဒါနှင့် တွဲပြခဏ်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၉၃၊ ဌ—၁၉၇။ ။တဏှာစရိတ၊ ဒိဋ္ဌိစရိတပုဂ္ဂိုလ် ၂—မျိုး ခွဲပြပုံ၊ ပေဋက—ပါ—၃၂၈။ ။၎င်းတို့ ညစ်ညူးကြောင်း၊ စင်ကြယ်ကြောင်းများ၊ ပါ—၃၂၉။

တဏှာ၏အပြစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။တဏှာဝဂ္ဂ၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၇။ ။နွယ်ဥပမာ—၉၇။ ။အပြစ်ပြဥပမာဂါထာများ၊ ၃၃၀၊ ၃၃၂။ ။တဏှာမပယ် စည်ပင်ဘွယ်ဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ ၃၃၂။ ။နေတ္တိ—ပါ—၃၇၊ ဌ—၁၀၆။ ။ပဋိသံ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၇။ ။အဘိ—၂—ဌ—၁၀၅။ ။ပြည့်နိုင်ခဲလှပုံ၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၆။ ။စိုးရိမ်ရကြောင်း၊ ၁၆၈။ ။ပျက်စီးကြောင်း၊ ၂၁၆။ ။မြစ်ဥပမာ—၂၃၁။ ။နှောင်အိမ်ပမာ ထိုတဏှာ၊ ၃၃၈။ ။ပင့်ကူအိမ်ဥပမာ—၃၄၀။ ။အမိနှင့်တူ၏ဟူသောဂါထာ၊ ၂၈၃။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၇၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၊ အရေပေါင်းဥပမာ။ ။တဏှာနွယ်ပတ် ပျက်စီးတတ်ကြောင်းဂါထာများ၊ ထေရ—ပါ—၂၈၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၉၅၊

နေတ္တိ—ပါ—၁၅၈၊ ဋ္ဌ—၂၆၁။ ။တဏှာအယောင်ဆောင် မေ့လျော့ကောင်ကို နှိပ်စက်ကြောင်းဂါထာ၊ ဥဒါန—ပါ—၉၇၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။ ။ကာမဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၆၈၊ ၁၇၃၊တဏှာအလိုလိုက်လျှင်နယ်ခြဲ့မှုမဆုံးနိုင်ကြောင်း။ ။သတ္တာ တဏှာယ ပေတ္တိပိသယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၇၂။ ။ဇနသုတ်၊ (ပ—ဒု—တ) သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၄၊ ဋ္ဌ—၈၈။ ။ တဏှာသံယောဇနသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၅၅။ ။တဏှာမူလကသုတ်၊ အံ—၉—ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၇၃၊ တဏှာမှဆက်၍ အဆင့်ဆင့်ရအပ်သော အပြစ်များ။ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၈၁၊ (တဏှာဝါရလည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ တဏှာပွားစီး သောကကြီးရကြောင်းဂါထာများ၊ မာလုကျပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၄။ ။ပါ—၃၂၈၊ ဋ္ဌ—၃၀၀။ ။(အဝိဇ္ဇာရဟိတာ တဏှာနာမ နတ္ထိ၊ တဏှာရဟိတာ ဒိဋ္ဌိနာမ္မ နတ္ထိ၊ နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၁၄၃)။ ။ တဏှာ့ကျွန်မည်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ မမည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောထားပုံ၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၆၀။ ။၎င်းစကားကို ရှင်းပြပုံ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၈၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄။ ။တဏှာဒါသဟု ဟောထားတော်မူသောပါဠိ၊ ပဏ်—၂—ပါ—၂၅၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၁။

တဏှာကိုပယ်နိုင်ရန် နည်းလမ်းများ။ ။တဏှာ ရေအယဉ်ကို ဖြတ်ကူးရန် နည်းပေးထားသော နဒီသောတသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—၃၂၆၊ ၃၃၁၊ ဂါထာ။ ။မူ—ဒု—အုပ်—၃၉၃။ ။တဏှာတောကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရန် ဟောသော ဂါထာ၊ ၂၆၅။ ။တဏှာဖြတ်က ဒုက္ခပြတ်ကြောင်း၊ ၃၄၀။ ။ သုတ္တ—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ဥရဂသုတ်။ ။ဖြတ်နည်း၊ စူဠနိ—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၂။ ။ပိတ်ဆို့နည်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၆၆။ ။တဏှာမကိန်းလျှင် အေးငြိမ်းကြောင်း ဟောသော သောဏသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၃၁၊ ဋ္ဌ—၄၀၊ (တဏှာ၏ အပြစ်ကိုပြသော အခဏ်း၌ ပယ်နည်းကို ဆက်စပ်ပြထားသော အရာများလည်း ရှိသေး၏)။

တဏှာသင်္ခယသုတ်။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၃၃၆၊ အသျှင်အညာသိကောဏ္ဍညထေရ်အား ချီးကျူးခဏ်း။

တဏှာဟောပရိယာယ်ပုဒ်များ။ ။စူဠနိ၊ မဟာနိ—၌ ရှိ၏။

တထာဂတသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။တထာဂတသဒ္ဒါသည် သတ္တဝါဟူသောအနက်ကိုဟောကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃။ ။ ၂—ဋ္ဌ—၉၉။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၊ ပါ—၁၁၈။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၁၆၇၊

ပါ—၄၉။ ။ငွ—၂၁၂၊ ပါ—၀၀။ ။အဘိ—၁—ပါ—၂၂၂၊ ငွ—၄၀၃။ ။ ဗြဟ္မဏအနက် ဟောကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၇၊ ငွ—ဒု—အုပ်—၃၆။ ။ နိဒါန—သံ—ငွ—၁၀၅။ ။ခန္ဓ—သံ—ငွ—၂၀၅၊ ပါ—၄၂၁။ ။လေးနက် ဟောနိုင်ကြောင်း၊ ဣတိ—ပါ—၂၁၆၊ ငွ—၁၁၁၊ (တထာဂတ သဒ္ဒေါ သတ္တ ဝေါဟာရေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ ဓမ္မေ သံဃေ ဗိဿတိ)။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၂၆၊ ငွ—၁၀၀။ ။ဥ—ပါ—၁၁၂၊ ငွ—၉၉။ ။အံ—၇—ငွ—၁၇၂၊ ပါ—၄၄၀။

တထာဂတဝေါရသတ္တမနယဝဏ္ဏနာ။ ။(ဘုရားရှင် တထာဂတမည်ပုံ) ပဏ်—၁—ပါ—၇၊ ငွ—ပ—အုပ်—၄၇။ ။အဋ္ဌမနယဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၀၊ ငွ—၅၅။ ။ ခုဒ္ဒက—ပါ—၇၊ ငွ—၁၆၄။ ။အံ—၄—ပါ—၃၃၂၊ ငွ—၂၆၉၊ ဂါထာများ ပါ၏။

တထာဂတမည်ခြင်း အကြောင်း ၈—ပါး။ ။(ဘုရားရှင်၏ အမည်တော်) ပဏ်—၁—ငွ—ပ—အုပ်—၄၇။ ။ခန္ဓ—သံ—ငွ—၂၆၅။ ။အံ—၁—ငွ—၀၀။ ။ အံ—၄—ပါ—၃၃၂။ ။ဥဒါန—ပါ—၉၄၊ ငွ—၁၁၂။ ။တနည်း၊ ငွ—၁၁၇ ။ ငွ—၁၃၆—၌ ဂါထာများ။ ။ဣတိ—ပါ—၂၁၆၊ ငွ—၁၁၁—မှ ၁၃၄—အထိ။ ။ ပါ—၂၇၆၊ ငွ—၃၄၇။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၀၊ ငွ—ပ—အုပ်—၄၂။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၁၊ ငွ—ပ—အုပ်—၁၉၀၊ အကျယ်။ ။ဗုဒ္ဓ—ငွ—၁၀။ ။ဒီဃ—၁—ငွ—၅၉၊ ပါ—၃၊ အကျယ်။ ။ဥ—ပါ—၁၁၁၊ ငွ—၉၀။ ။တထာဂတပုဒ် အဖွင့်၊ စူဠနိ—ပါ—၁၆၀၊ ငွ—၆၀။ ။အကျယ်ဖွင့်ပြထားပုံ၊ မဟာနိ—ပါ—၄၄၊ ငွ—၁၅၃၊ ပါ—၌ ဂါထာများ ပါ၏။

တထာဂတဗလ ၆—ပါး။ ။(ဘုရားရှင်၏ အားတော်) အံ—၆—ပါ—၃၆၅၊ ငွ—၁၃၆၊ သီဟနာဒသုတ်။ ။၁၀—ပါး၊ အံ—၁၀—ပါ—၂၀၂၊ ငွ—၂၉၃။ ။ ပဋိသံ—ပါ—၃၅၆၊ ငွ—ဒု—အုပ်—၂၃၀၊ ၂၃၅၊ ၆—၌ ရေတွက် ပြထား၏၊ (ဒသဗလ ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။)

တဒါရုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။တဒါရုံစိတ်ဖြစ်ရာ၌ အဋ္ဌကထာ ၂—စောင်တို့ ဝါဒ ကွဲနေပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၇၉။ ။တဒါရုံစိတ် မဖြစ်နိုင်သော အရာများကို ပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ—၂—ငွ—၁၄၇၊ ပါ—၁၄၂။ ။တဒါရုံမည်ပုံ ဖြစ်ပုံကို ဖွင့်ပြခဏ်း၊ ၁—ငွ—၃၀၅၊ ၆၊ ၃၁၀၊ ပါ—၁၁၁။ ။အာဂန္တုကဘဝင်၊ ငွ—၃၁၁။ ။ဇောနောင်တဒါရုံဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ငွ—၃၁၇၊ ၃၂၃၊ ၃၂၄။ ။ ရူပ အရူပဘုံတို့၌ တဒါရုံစိတ်မဖြစ်နိုင်ပုံကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ၂—ငွ—၁၄၆၊ ပါ—၁၄၂။

တပနိယသုတ်။ ။ဣတိ—ပါ—၂၁၂၊ ဌ—၉၇၊ ဒု—ပြု၊ သု—ရှောင်၊ ခုနှောင်ပူပန် ရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။အံ—၂—ပါ—၅၁၊ ဌ—၅။

တပေါပုဒ်အဖွင့်။ ။စရိယာ—ပါ—၃၇၅၊ ဌ—၂၄။ ။မင်္ဂလသုတ်၌လည်း ၎င်း ပုဒ်အဖွင့် ရှိ၏။

တပည့်တို့ ကျင့်ဝတ်များ။ ။တပည့်က ဆရာ့ဝတ်ကို ပြုပုံစဉ်လာ၊ သဂါထာ—သံ—ဌ—၂၇၀၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။တပည့်ကျင့်ဝတ် ၅—ပါး၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၅၄၊ ဌ—၁၃၇။ ။တပည့်တို့ ကျင့်ဝတ်များ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၉၇။ ။ဝိနယ—၌ ဥပဇ္ဈာယဝတ်၊ အာစရိယဝတ်များကို ကျယ်ဝန်းစွာ ဟောထား၏။

တပည့်မကောင်း ဆရာ့ခေါင်း။ ။ဤသို့ ရှေးကပင် သုံးနှုန်းခဲ့ကြပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၉၆။ ။၂—ဌ—၁၅၇၊ ပါ—၁၈၁။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၃၀၂၊ ပါ—၁၆၇။

တပည့်တို့ကို အုပ်ချုပ်ပုံ။ ။တပည့်တို့ကို အုပ်ချုပ်ရာ၌ နှိပ်ကွပ်တန်က နှိပ်ကွပ်ပါ၊ သို့မှသာ ပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းများ ကျန်ခဲ့မည်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ မဟာနိ—ဌ—၄၁၅၊ ပါ—၄၀၄။ ။ဇာတက—ဌ—တ—အုပ်—၃၄၀။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၁၇။ ။ထေရ—ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၁။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၁၅၉၊ ဌ—၁၁၀၊ အိုးထိန်းသည်ဥပမာ မှတ်သားစရာ ကောင်းလှ၏။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၀။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၈၃။ ။တပည့်၏ရုပ်သဏ္ဌာန်ကို အကဲခတ်၍သာ ပညာသင်ပေး သင့်ကြောင်း၊ ဝိမာန—ဌ—၁၂၆။ ။ဇာတက—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၉။

တပုဿ ဘလ္လိကဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၇၊ ဌ—၂၉၃၊ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ ပဌမံ သရဏံ ဂစ္ဆန္တာနံ ယဒိဒံ တပုဿ ဘလ္လိကာ ဝါဏိဇာ။ ။၎င်းတို့၏ ဥပါသကာဂုဏ် ၆—ပါး၊ တပုဿသုတ်၊ ဘလ္လိကာဒိသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၉၂၊ ဌ—၁၄၂။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၆၀၊ နှောင်တော် တပုဿမှာ သောတာပန် ဥပါသကာဘဝ၌သာ တည်၍ ညီတော်ဘလ္လိကမှာမူ ဆဠဘိညာ ရဟန္တာဖြစ်သွားကြောင်း၊ (မြန်မာပြည်သား ၂—ဦး)။ ။၎င်းတို့ မုံ့လှူခြင်းအကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၃၄၂။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၉၄။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၉၃။ ။၎င်းတို့အား

ဆံတော်ဓာတ်ကို ပေးတော်မူပုံနှင့် ဒွေ့ဝါစိကသရဏဂုံခံယူကြပုံ၊ဝိ–၃–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–၂၄၁။

တပေါ်ဒါမြစ်ရေ ပူခြင်းအကြောင်း ရှင်းပြချက်။ ။ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၁၇၂။ ။ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၇။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၁။

တမန် (သံအမတ်) ခန့်ထိုက်သော အင်္ဂါ ၈–ပါး။ ။အံ–၈–ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–၂၁၆။ ။ဝိ–၄–ပါ–၃၆၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၂။ ။ဂါထာ၊ ပေဋက–ပါ–၂၂၀။

တမြက်လှည်းရကျိုး။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၃။ ။ ဗောဓိပင်၌ တမြက်လှည်းရကျိုး၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၊ ၁၀၅၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။အကျိုး ၅–ပါး၊ ၂–နည်း၊ ဝိ–၅–ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၇၄၊ ဝတ္ထုသက်သေများနှင့်တကွပြထား၍ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။တမြက်လှည်းခြင်း၊ရေတည်ထားခြင်းစသည်အမှုအမျှားကို မပြုသောရဟန်းသာမဏေတို့ကို လူတို့က အထင်သေးတတ်ကြကြောင်း၊ ဝိ–၂–ပါ–၇၄၊ ဋ္ဌ–၅၇။

တရားအားထုတ်သူတို့အတွက် သပ္ပါယ ၇–မျိုး လိုအပ်လှပုံ။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၁၅၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၅၊ နုသေးသော သမထဝိပဿနာကို စောင့်ရှောက်ရန်၊ ၅–မျိုး၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၁။ ။အာဟာရသပ္ပါယလည်း လိုအပ်လှကြောင်း၊ ၁၀၅။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၈။ ။ဥတု၊ ၁၃၄။ ။ အာဟာရနှင့် အာဝါသ–၁၆၈။ ။ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၁၁၅–၌ သပ္ပါယ ၇–မျိုး ဂါထာ။

တရားထူး (မဂ်ဖိုလ်) ရနိုင်သော အချိန်ကာလများ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၄။ ။၂–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၉၆၊ ၂၂၆။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၂၄။ ။ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၂၊၅၂။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၊အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၅၊၁၆၃။ ။ပေဋက–ပါ–၁၀၇၊ ၃၂၀။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၇၁။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၃၃၀။ ။ဝိပဿနာလုပ်ငန်း၌ မဆုတ်တန်း ကြိုးစားအားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဌမအရွယ်၊ ဒုတိယအရွယ်၊ သေကာနီး၊ နတ်ပြည်၊ ဤ ၄–ချိန်တွင် ပဌမအရွယ်၌ မရသော် ဒုတိယအရွယ်၌ရတတ်၏၊ (ပ) နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောအခါတွင်လည်း မဂ်ဖိုလ်မရသေးသော် သာသနာ ပ ကာလ၌ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို ရတတ်၏၊ ထိုသို့ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကိုလည်း မရသေးသော် ဘုရားရှင်တို့ထံ၌ ခိပ္ပါဘိညာရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တတ်၏။ ။ဒန္ဓပညာပုဂ္ဂိုလ် ၇–ရက်၊ တိက္ခပညာပုဂ္ဂိုလ် ၁–ရက်၊ မဇ္ဈိမပညာပုဂ္ဂိုလ် ခြားရက်များတွင် တရားထူးရနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၆။ ။မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်

သော အရပ်ကိုသာ ရွေးချယ်၍ ဘုရားရှင် စေလွှတ်တော်မူပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၇။

တရားအားမထုတ်ဘဲ ပျင်းရိစွာ အနှစ်တရာနေရသည်ထက် တရားအားထုတ်ပြီး တရက်နေရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၇။ ။ တရက်နေပြီး တရားမှန်ကိုမြင်သည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ထေရီ—ဋ္ဌ—၉၉။ ။ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၄၇။ ။အလားတူ ဂါထာများ၊ ၄၃၂၊ ၄၃၄၊ ၄၄၂၊ ၄၄၅။ ။တရားမကျင့် ကြီးရင့်သောခါ၊ ကြိုးကြာအိုကြီး မှိုင်ငြိုးပမာ—ဟူသောဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—ဂ၃။ ။ပေဋက—ပါ—၁၇၁။

တရားအားထုတ်မှုဖြင့် ပူဇော်သည်ကိုသာ ဘုရားရှင်တို့ အလိုရှိတော်မူကြကြောင်း။ ။(ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္န)။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၂၊ ၁၇၃၊ ၃၆၅၊ ဓမ္မာရာမတ္ထေရဝတ္ထု။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၁၄၊ ဋ္ဌ—၁၆၉။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၇၇။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၀၉။ ။အံ—၂—ပါ—၉၂၊ ဋ္ဌ—၆၁၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

တရားအားထုတ်ရာ၌ ဝိတက်ဆိုးတို့ ဝင်လာသော် တောက်ခေါက်၍ နှိမ်နင်းရကြောင်း။ ။ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၇။ ။ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁ဂ၉။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၃၅။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၂၆။ ။ တောက်ခေါက်၍ ရသတဏှာကို နှိပ်ကွပ်ရကြောင်းဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၉၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၆။

တရားအားထုတ်သူတို့ မှတ်သားဘွယ်ရာများ။ ။တရားအားထုတ်သင့်သော နေရာနှင့်ကာလ၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၅၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၉။ ။မသင့်လျော်သော ကျောင်း ၁ဂ—မျိုး၊ သင့်လျော်သောကျောင်း ၅-မျိုး၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၃၀။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၁၅၊ ၁၁၉။ ။ငယ်သည်, ကြီးသည်မဟူ တရားအားထုတ်အပ်ကြောင်း၊ သဠာ—သံ—ပါ—၂၉၅၊ ဋ္ဌ—၂ဂ၊ ၆၄။ ။သမ္မိဒ္ဓိဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၁၊ နမ္မူနာယူစရာ။ ။တရားအားထုတ်သူတို့ အချိန်သိစရာ၊ ဇာဂရိယသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—၁၆၄၊ (ဇာဂရိယမနုယုတ္တော ပုဒ်အဖွင့်၌ များစွာရှိ၏)။ ။တရားအားထုတ်စဉ်အခါ၌ စိတ်ကို နှိပ်သင့်က နှိပ်၍ ချီးမြှောက်သင့်က ချီးမြှောက်ရကြောင်း ဟောသော သီတိဘာဝသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၄၀၊ (ဣန္ဒြိယသမတ္တ ပဋိပါဒနာခဏ်း၌ များစွာရှိ၏)။ ။တရားအားထုတ်သူတို့ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှသော အချက်ကြီး ၅—ချက်၊ မေဃိယသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၁။ ။တရား

အားမထုတ်နိုင်သောအင်္ဂါ ၆–ပါးကိုဟောသော ကာယာနုပဿီသုတ်၊ မဓ္မာနုပဿီသုတ်၊အံ–၆–ပါ–၃၉၁၊(ကမ္မာရာမတာစသည်)။ ။တရားနှလုံးသွင်းပုံအကျဉ်းပြဆိုကျမ်း ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၅၊ ၇၆။ ။တရားထူးမရနိုင်သောတော, ရွာ, စသည်နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှောင်ခွါ၍ ရနိုင်ရာအရပ်ဒေသ၌သာ နေသင့်ကြောင်း၊ ဝနပတ္တသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၆၊ တပည့်တို့သတိမူစရာလည်း ပါ၏။ ။တရားထူးရနိုင်ခြင်းအကြောင်း ၅–ပါး၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၉၀၊ ၃၂၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၅၊ ၂၄၆။ ။တရားထူးရသည်ကို လျှို့ဝှက်သောမဟာဖုဿဒေဝမထေရ်၊ မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၂၂။ ။တရားအားထုတ်စဉ်ပင်ပန်းလာသောအခါ ဘုရားဂုဏ်တော်စသည်ကို ဆင်ခြင်ရန် ညွှန်ပြထားပုံ၊ ပါ–၁၃၂၊ ဋ္ဌ–၂၃၉။ ။တရားအားထုတ်စဉ် ဝင်လာတတ်သောရန်သူကြီးများ၊ ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ပါ–၂၄၂၊ ဋ္ဌ–၂၀၉။ ။တရားထူး (မဂ်ဖိုလ်)ရရာ၌ လူနှင့်ရဟန်းတို့ အထူးမရှိကြောင်းဟောသော ဂိလာနသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၅၉၊ ဋ္ဌ–၃၂၂။ ။အသုဘသညာစသည်ကို နှလုံးသွင်းရကျိုး အကျယ်ဟောထားသော ဒုတိယသညာသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၃၃၊ ဋ္ဌ–၁၆၇။ ။တရားကို အားထုတ်သူက နည်းပါးလှ၍ အားမထုတ်သူက များကြောင်း၊ အံ–၁–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၉။ ။ဘရားအရသာကို ခံစားရသူက နည်းပါးလှ၍ မခံစားရသူက များကြောင်း။ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။တရားမှန်ကို အားထုတ်သူအား မာရ်နတ်ကြီးက နှောင့်ယှက်ဘတ်ကြောင်း ဆိုထားပုံ၊ ဣတိ–ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။တရားအားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ မေတ္တာပို့ရန် မမေ့သင့်ပုံ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၀၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၆၊(တောရကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်တို့လိုက်နာရန်လည်းဟူ၏)။ ။တရားအားထုတ်သူတို့မှာ ရယ်စရာရှိသော်လည်း ပြုံးရုံသာ ပြုံးရမည်၊ အကျိုးမဲ့စကားကိုလည်း မပြောရ၊ ဉာတိဗျာသနစသည်ကြောင့်လည်း မငိုကြွေးရ၊ အဋ္ဌာနကောပလည်း မဖြစ်စေရဟု ဟောသော ကိံသီလသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၅၊ ၆၀။ ။တရားရှာ ကိုယ်မှာတွေ့ ဟူသောစကား၏ မူရင်း ပါဠိ၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၀။ ။တရားမှန်ချပ်၊ ကိုယ်တွင်ကပ်၊ ရှုအပ်တွင်းအပြင် ဟူသော ဂါထာ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၀။ ။အနုစ်သာရ၊ ရှာမရ၊ တွင်းပကိုယ်ခန္ဓာ၊ ပါ–၂၅၄၊ ၂၀၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၂၊ အားထုတ်ကြရာ၌ တရားအမျိုးမျိုး ရှိသော်လည်း နိဗ္ဗာန်မှာမူ တူကြကြောင်း ဟောသော ကိံသုကောပမဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၂။

တရားကျင့်သူကိုသာ ဘုရားရှင် မြတ်နိုးတော်မူကြောင်း။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၅။ ။(တရားဖြင့်

ပူဇော်ခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၄၆၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၆။ ။နဝသုတ်၊ တရားမွေ့ မမွေ့ သဒ္ဓမ္မာ ဟူသော ဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၂၅။ ။တရားကျင့်က အိပ်ရချမ်းသာ ဟူသော ဂါထာ၊ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၆။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၆။ ။တရား မကျင့်လျှင် ဘုရားရှင်နှင့် ဝေးကြောင်း ဟောသော သံဃာဋိကဏ္ဏသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၅၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ဂါထာများ ပါ၏။

တရားအားထုတ်သူတို့ ပြည့်စုံရသော အင်္ဂါ ၅—ပါး။ ။ပဓာနိယ အင်္ဂါ ၅—ပါးခဏ်း၌ အကျယ်ရှုလေတော့။

တရားအားထုတ်နည်း။ ။တရားအားထုတ်နည်းမှာ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်နှင့် ၎င်းသုတ်၏ အဖွင့်တိုင်း၌ အကျယ် ရှိလေပြီ။ ။စင်္ကြံသွား၍ တရားအားထုတ်နည်းကိုလည်း စင်္ကြံခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

တရားကိုမြင်မှသာလျှင် (မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်) ဘုရားကိုမြင်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ။ ။ဝက္ကလိမထေရ်ဝတ္ထု၊ အံ—၁—ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—၁၉၅။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ပါ—၈၀။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၁၊ ခန္ဓာပုတ်ကြည့်၊ ကျိုးမရှိ။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၇၁။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၀၅။ ။ဣတိ—ပါ—၂၅၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၀၊ သံဃာဋိကဏ္ဏသုတ်၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၀။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၃၀၃။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၁၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၄၊ ဝက္ကလိမထေရ်ဝတ္ထု၊ ဂါထာနံပါတ်၊ ၅၄။

တရားထူး (မဂ်, ဖိုလ်) ရသူတို့ မရေတွက်နိုင်ကြောင်း၊ (ဝါ) အရေအတွက်ကို လွန်ကြောင်း။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၇၀၊ ၂၀၃၊ မဟာသမယသုတ်၊ မင်္ဂလသုတ်၊ စူဠရာဟုလောဝါဒသုတ်၊ သမစိတ္တသုတ်၊ ဤလေးသုတ်ကို ဟောတော်မူသော အခါ၌ မဂ်ဖိုလ်ရသူတို့ မရေတွက်နိုင်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။အံ—၂—ဋ္ဌ—၃၃၊ ၃၉။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၂၁၊ ၂၄၆။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၉၅။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၃၀၇၊ ၃၂၀၊ ၃၂၆၊ ၃၇၃။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၅၀။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၆။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၊ ၉၀၊ ၂၆၅။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၄၄၊ ၃၄၇။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၆၉။ ။၂—ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၁၁။ ။ဇာတက၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၇၃။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၀။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၃၅။ ။ပဋ္ဌာ—၃—ဋ္ဌ—၂၃၄၊ ပါ—၃၂၇။

တရားတော်ကိုသာ အလေးပြုကြပုံ။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၀၁။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၈၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။တရားတော်ကိုသာ အလေးပြု၍ နေထိုင်တော့

အံ့ဟု ကြံစည်တော်မူပုံ‌ဟောသော ပဌမ ဥရုဝေလသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၆၃၊ ဂါထာများ ပါ၏၊ (ဓမ္မဂရုကဘာဝ ဝဏ္ဏနာခန်း၌လည်း ရှိ၏)။

တရားဂုဏ်တော်ဖွင့်။ ။အညတရဗြာဟ္မဏသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၅၅၊ ၁၅၆၊ ဋ္ဌ—၁၄၁။ ။ပရိဗ္ဗာဇကသုတ်၊ ပါ—၁၅၇။ ။နိဗ္ဗုတသုတ်၊ ပါ—၁၅၈၊ ဋ္ဌ—၁၄၁။ ။၆—ပါ—၃၁၃၊ ၄၊ ဋ္ဌ—၁၁၇၊ သန္ဒိဋ္ဌိကသုတ်၊ (ပ—ဒု)။ ။ စူဠနိ—ပါ—၂၁၄၊ ဋ္ဌ—၈၄။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—၄၁၊ ၄၂။ ။ အကာလိကဂုဏ်တော်ကို ထင်ပေါ်စေရန်ဟောသော ဌိတကပ္ပိနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၃၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၆၊ ၂၀၉။ ။ သန္ဒိဋ္ဌိကပုဂ္ဂိုလ် အစစ်, အတုကို ခွဲပြပုံ၊ အံ—၉—ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—၂၈၄၊ သန္ဒိဋ္ဌိကဓမ္မသုတ်။ ။ဥပဝါဏသန္ဒိဋ္ဌိကသုတ်၊ သဠာ··သံ—ပါ—၂၆၈၊ ဋ္ဌ—၁၅။ ။(ဂုဏ်တော်များ အခန်း၌လည်း တစိတ်တဒေသ ပါပြီးဖြစ်၏)။ ။ ပွားများရကျိုး၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၁၁။

တရားရတနာကို ပူဇော်ပုံ။ ။တရားရတနာကို ပူဇော်လိုသောပုဏ္ဏားက ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ ဗဟုဿုတရဟန်းကို ပူဇော်ခလဟု မိန့်ကြားတော်မူပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၃။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၅၅၊ ဋ္ဌ—၂၇၅။ ။ဘိက္ခုပရမ္ပရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၆၉။ ။ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၉၁။

တရားပွဲခင်းကျင်းပုံနှင့် ပွဲဝင်သော် ကျင့်ရသော ကျင့်ဝတ်များ။ ။သဠာ—သံ—ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—၀၇။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၃၆၉၊ အပြည့်အစုံပြထား၏။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၃။ ။ဝိ—၃—ပါ—၃၂၁၊ ဋ္ဌ—၃၇၇။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၇၁၊ ၇၅၊ ဋ္ဌ—၁၃၁။ ။တရားပွဲမသိမ်းသေးမီ (ဝါ) ပရိသတ်မစဲသေးမီ ဘုရားရှင် ဂန္ဓကုဋီတိုက်သို့ဝင်တော်မူခြင်းအကြောင်း ၂—ပါး၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ —ပ—အုပ်—၁၀၂။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၆၀။

တရားဟောခွင့် ကြုံလာလျှင် ဟောမှသာ ပစ္စည်းလေးပါးကြောင့် မဆင်းရဲတော့ဘဲ ဓုရ ၂—ပါးကို ဆောင်နိုင်ကြောင်း။ ။(ဂန္ထဓုရ၊ ဝိပဿနာဓုရ) ဂေါပါလသုတ်၊ အံ—၁၁—ပါ—၅၄၀၊ ဋ္ဌ—၃၅၃။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၄။

တရားဟောရာ၌ ဘိက္ခုသဒ္ဒါကို အသုံးများခြင်းအကြောင်း ရှင်းပြချက်။ ။ ဘိက္ခု ဘိက္ခဝေစသည်ဖြင့် ရှေးဦးစွာခေါ်ပြီးမှ တရားဟောခြင်းအကြောင်း၊

ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၊ ၂၄၅။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၉၁။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၃၅။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၀၊ ပါ—၁၉၈။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၃။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၂။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၂။ ။ဂဟပတိသဒ္ဒါကို တရားဟောရာ၌ ပဌမဆုံး သုံးစွဲရပုံကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၈။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၃၇၄။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၆၂၊ ပါ—၅၉။ ။အဘိ—၄—ဋ္ဌ—၈၄၊ ပါ—၁၆၅။

တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှတ်သားဘွယ်ရာများ။ ။တရားဟောရာ၌ လာဘသက္ကာရကို ငဲ့လျှင် မစင်ကြယ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၈။ ။တရားဟောရာ၌ စင်ကြယ်ခြင်း, မစင်ကြယ်ခြင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၅၇။ ။တရားဟော၍ စီးပွားမရှာအပ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဥဒါန—ပါ—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၃။ ။တရားဟောသင့်, မဟောသင့် ချင့်ချိန်ရန်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၄။ ။အံ—၃—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၇၃။ ။ဟောနိုင်, မဟောနိုင်သောအင်္ဂါများ၊ အံ—၈—ပါ—၁၁၈၊ ဋ္ဌ—၂၄၁။ ။တရားအဆုံးတွင် အမြဲဘမ်းသစ္စာလေးပါးကို အဆုံးသတ်ထည့်ရန် အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား ဘုရားရှင်က မိန့်ကြားတော်မူပုံ၊ ပဏ်—၂—ပါ—၄၀၆၊ ဋ္ဌ—၂၉၄။ ။အကျိုးမရှိသောစကားခွန်း ရာထောင်ထက် အကျိုးရှိသော စကားတခွန်းက (ဝါ) တရားဟောခြင်းက မြတ်ကြောင်း၊ အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၈၊ ဂါထာနံပါတ်—၂၁၇။ ။တရားဟောရာနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်ရာများ၊ (မထေရ်ကြီး မတိုက်တွန်းဘဲ ဟောလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်ကြောင်းစသည်) ဝိ—၃—ပါ—၁၅၂၊ ဋ္ဌ—၃၃၉။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ၂၁၈။ ။(ဓမ္မကထိကခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။တရားဟောပြီးလျှင် အမျှပေးဝေရသောထုံးစံ၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၈၀။ ။အမျှပေးဝေချကျိုး၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၇။ ။ဘုရားရှင်တရားဟောတော်မူရာ၌ ပညတ်လေးမျိုးကို ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ အသုံးပြုတော်မူကြောင်း၊ ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။တရားဟောရာ၌ မပြည့်စုံသော ပြည့်စုံသော ပုဒ်ဗျည်းရှိပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၅၊ ပါ—၂၇၄၊ တရားဟောသောပုဂ္ဂိုလ် အမျိုးမျိုးကိုလည်း ခွဲပြထား၏။ ။တရားဟောရာ၌ ဂမ္ဘီရဓမ္မ သုညတပဋိသံယုတ္တဓမ္မတို့ကို မဟောပြောဘဲ လူပြိန်းကြိုက် သာသနာပ, ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရေးသားထားသော လွှမ်းဘွယ်, ဆွေးဘွယ်, ရယ်ရွှင်ဘွယ်ရာတို့ကိုသာ ဟောပြောနေလျှင် အထက်ပါတရားတော်များ ကွယ်ပျောက်သွားတတ်ကြောင်း ဥပမာဖြင့် ဟောထားသော အာဏိသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၅၇၊

ဋ္ဌ—၂၀၉။ ။(၁၂-ယူဇနာက ကြားရသော ပုဇွန်လက်မစည်ကြီးကို ကာလ ကြာလတ်သော် ရွှေ, ငွေ, မယ်နတို့ဖြင့် ဖါထေးပြီး တီးခတ်က အသံမထွက် တော့သကဲ့သို့ တရားတုတ္တိကို ဟောပါများက တရားစစ်, တရားမှန် အသံ မပြည်တော့ဟူလို)။ ။သံဃာအလယ်တွင် တရားဟောရာ၌ လွဲမှားနေလျှင် ပြုပြင်ပေးရန် အစီအစဉ်ကိုပြသော သညာပေတဗ္ဗ ဝိဓိဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၃— ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—၉၅။ ။တရားဓမ္မဟောကောင်းသောပုဂ္ဂိုလ်များကို စုဥပါင်း ဟောထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ (သေခိယ) ဝိ—၂—ပါ—၂၆၁—မှ—၂၆၉— အထိ၊ ဋ္ဌ—၁၆၇—မှ—၁၇၁—အထိ။

တရားဟောရာ၌ အသံရှည်ဆွဲငင်ခြင်းအပြစ် ၅—ပါး။ ။ဂီတဿရသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—၇၀။ ။ဝိ—၄—ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၄၆။ ။သင်္ဂဟ— ဋ္ဌ—၄၃၀၊ ထိုသို့ အသံရှည်စွာ ဆွဲငင်၍ မဟောအပ်ဟု သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ထား တော်မူ၏။

(၁) မိမိအသံ၌ မိမိသာယာခြင်း။

(၂) သူတပါးတို့ကလည်း သာယာတတ်ကြခြင်း။

(၃) လူတို့ ကဲ့ရဲ့သည်ကို ခံရတတ်ခြင်း။

(၄) အသံကောင်းအောင် လုံ့လစိုက်ချမှုကြောင့် သမာဓိပျက်စီးခြင်း။

(၅) နောက်နောက် ပုဂ္ဂိုလ်များ အတုခိုးတတ်ခြင်း။

တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်မှာ မြင့်ရာ၌ သာနေ၍ ဟောရကြောင်း, နာသောပုဂ္ဂိုလ် ကား နိမ့်ရာ၌သာနေ၍ နာရကြောင်း ပညတ်ထားတော်မူပုံ။ ။စရိယာ— ဋ္ဌ—၂၄၄။ ။ဆဝက ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၉၇၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၆။ ။ ဝိ—၂—ပါ—၂၆၇၊ ၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၉၊ ၁၇၀။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၃၇။ ။ ခုဒ္ဒုတ္တရာကျွန်မဝတ္ထု၊ ဓာတ်—ဋ္ဌ—၂၀။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၄။ ။ တရားနာရာ၌ မည်မျှပင် ကြီးသည်, မြတ်သည်ဖြစ်စေကာမူ နိမ့်ရာ၌နေ၍သာ နာသင့်ကြောင်း၊ ဟောသူမှာ ပုဂ္ဂိုလ်အရ ငယ်သည် ယုတ်ညံ့သည်ပင်ဖြစ်စေ ကာမူ မြင့်ရာ၌ နေ၍သာ ဟောရကြောင်းနမူနာ။ ။ဇာတက၊ ဋ္ဌ—စ— အုပ်—၄၂၂။ ။မ—အုပ်—၅၂၂။ ။ဆ—အုပ်—၂၁၉။ ။ပါရာယနာနု ဂီတိဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ သုတ္တ—ပါ—၄၄၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၀။ ။စာပေသင် ကြားရာ၌လည်း နည်းတူပင်၊ ဝိ—၄—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—၇၆။ ။တရားဟောရန် တောင်းပန်ရာ၌ မထေရ်ကြီးပင်ဖြစ်စေကာမူ နိမ့်ရာ၌နေ၍သာ တောင်းပန်ရ ကြောင်း၊ ဝိ—၃—ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၃၃၉။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ၄၂၅။

တရား ဟောပြောရသောအကျိုး။ ။ထေရီ–ဋ္ဌ–၆၀၊ တရားကျင့်ရကျိုးလည်း ပြထား၏၊ သုက္ကာထေရီဝတ္ထု။ ။အပ–ပါ-ဒု–အုပ်–၂၀၀။ ။ပါ–၁၀၉၊ ၁၁၀၊ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ချီးကျူး၍ တရားဟောရကျိုး၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၆၊ အဘယထေရ်အလောင်း၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၃။ ။တရားဟောရ, နာရကျိုး၊ ကထာပဝတ္တိသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၃၆။ ။အတ္ထဝသသုတ်။

တရားတော်ကို နာရ, သင်ရကျိုး။ ။သောတာနုဂတသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၀၄၊ ဋ္ဌ–၃၆၄။ ။ဓမ္မဿဝနသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၁၆၊ အကျိုး ၅–ပါး။ ။ နန္ဒကသုတ်၊ ၉–ပါ–၁၆၉၊ ၁၇၁၊ ဋ္ဌ–၂၁၀။ ။ကာရဏပါလီသုတ်၊၅–ပါ– ၂၀၆၊ဋ္ဌ–၆၀။ ။သေကာနီး၌ တရားနာရကျိုး ၆–ပါးကို ဟောသော ဖဂ္ဂုန သုတ်၊ အံ-၆–ပါ–၃၃၃၊ ဋ္ဌ–၁၂၆။ ။တရားတော်ကို ဆွေးနွေးရကျိုး အံ–၉–ပါ–၁၇၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၀၊ နန္ဒကသုတ်။ ။တရားတော်ကို ကြားနာလို လှသော ဝတ္ထုများ၊ အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၃၄။ ။မဏ္ဍုက ဒေဝပုတ္တ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၇၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၁၊ ဖါးနတ်သား။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၂။ ။ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၄။ ။ကြက်ဘဝမှ မင်းသမီးဖြစ်ရပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု– အုပ်–၁၃၂။ ။အသံ ကြားရရုံမျှနှင့်ပင် ကျေးဇူးများလှပုံ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ– အုပ်–၁၁၃။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၊ ၂၆၅။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၉။ ။ပါ–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၁။ ။ပါ–၁၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၁။ ။ ပါ–၂၃၄၊ ၂၀၃၊ ဋ္ဌ–၁၉၆၊ ၃၁၄။ ။ပါ–၂၉၁၊ ဋ္ဌ–၉၇၊ ၂၉၇။ ။ ပါ–ပ–အုပ်–၃၂၅။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၉။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၇၊ လင်းနို့ သား ငါးရာတို့ နတ်သားဖြစ်ကြပုံ။ ။တရားနာရင်း မျက်ရည်ကျသည်မှာ ကြမ်းထမ်းသောသဘောမှ နူးညံ့သော စိတ်နှလုံးဖြစ်လာပုံကို ပြကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု-အုပ်–၃၁၅။ ။ဓမ္မပီတိသဘော ဖြစ်ကြောင်း၊ ၃၅၃။ ။ တရားအရသာကို သောက်ရမှု ပူပန်မှု ကင်းကြောင်းဂါထာ၊ ၁၇၄။ ။ တရားရေသောက်ရမှု အနောက် အကျူတို့ ပျောက်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ– ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၄။

တရားနာရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။တရားနာရာ၌ စူးစိုက်လှသော သီဟိုဠ်ကျွန်း တိဿမင်းကြီး၊ (ကျိန်စာပင်ဆိုသေးသည်) ပဏ်–၁–ပါ–၅၁၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၅၊ သီဟိုဠ် တကျွန်းလုံးကိုပင် သစ္စကပရိတ္တ်ဖြစ် ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ကာဠဗုဒ္ဓရက္ခိတ မထေရ်အား လှူဒါန်းပုံ။ ။အိမ်တွင် သူခိုးတို့ ခိုးနေကြ

ကြောင်း လာပြောသည်ကိုပင် အရေးမစိုက်ဘဲ တရားတော်ကိုသာ အရေးစိုက် နာယူသော ကာတိယာနီ ဥပါသိကာမကြီး၊ အံ-၁-ဌ-၃၄၉၊ ပါ-၂၀။ ။တရားထူးရနိုင်အောင် တရားနာချသောအင်္ဂါ ၅-ပါး၊ မဟာနိ-ဌ-၇။ ။အံ-၅-ပါ-၁၅၄၊ ဌ-၅၄၊ သမ္မတ္တနိယာမသုတ်၊ (ပ-ဒု-တ) တရားထူးရခြင်းငှါ မထိုက်တန်သော တရားနာနည်း ၅-မျိုးကို ဟောထား၏။ ။တရားနာရာ၌ မဂ်ဖိုလ်ရမစေနိုင် မရစေနိုင် အင်္ဂါ ၆-ပါးစီ ဟောသော သုဿူတိသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၀၁၊ ဌ-၁၄၀။ ။တရားနာရမှု ကင်းလျှင် (ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမှတပါး) မည်သူမျှ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ပဋ်-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၄၆၊ ပါ-၃၆၀။ ။တရားနာရာ၌ ကဲ့ရဲ့ထိုက် ချီးမွမ်းထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြဆိုချက်၊ အံ-၇-ပါ-၄၀၅၊ ဌ-၁၀၄၊ မေ့ညှသုတ်။ ။ တရားတော်ကိုနာရာ၌ အဓိပ္ပါယ်မသိခြင်း၊ သိခြင်းအကြောင်း အင်္ဂါ ၈-ပါးစီ ဟောသော ပုဏ္ဏိယသုတ်၊ အံ-၈-ပါ-၁၅၁၊ ဌ-၂၅၃။ ။၁၁-ပါ-၃၇၉၊ ဌ-၃၂၅။ ။တရားတော်ကို ကြားနာရသူတို့က နည်းပါးလှ၍ မကြားနာရသူတို့က များလှကြောင်း၊ အံ-၁-ပါ-၃၇၊ ဌ-၃၇၉။ ။တရားတော်ကို ဆောင်သူ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိသူတို့က နည်းပါးလှ၍ မဆောင်သူ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မသိသူတို့က များလှကြောင်း၊ ပါ-၃၀။ ။တရားတော်ကို နာယူရာ၌ အချို့မှာ အသက်ကိုပင် စွန့်လွှတ်၍ငင်း, အံ့ဘွယ် အဆင်းရဲခံ၍ငင်း, နာယူကြပုံ၊ အံ-၃-ဌ-၁၃၃၊ ပါ-၁၄၉။ ။တိင္ဌာနသုတ်၊ ပါ-၁၄၉၊ ဌ-၁၃၂၊ ကျက်မှတ်ရန် ကောင်းလှ၏၊ (သဒ္ဓါမည်ပုံ ဂါထာ)။ ။တရားတော်ကို ရိုသေစွာ မနာယူကြခြင်း အကြောင်းများ၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၃၀။ ။တရားတော်ကိုနာရာ သင်ယူရာ၌ ရိုသေစွာသင်ယူခြင်း မယူခြင်း၌ အဆင်းအနံ့ ရှိ, မရှိ ပန်းနှင့် ဥပမာ ပေးထားပုံ ဂါထာ၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၄၂။ ။တရားမသိက သံသရာရှည်လျားကြောင်း ဂါထာ၊ ၂၀၀။ ။ ကဿပဘုရားရှင် သာသနာတော်ကွယ်ပြီးနောက် တရားနာလို၍ဟောတတ်သူအား ငွေတထောင်ပေးမည်ဟု ကြွေးကြော်ခဲ့ဘူးကြောင်း၊ ထေရ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၀၊ (သို့သော် ဟောတတ်သူ မတွေ့)။ ။တရားနာရာ၌ ကဲ့ရဲ့လို၍ နာသောသူ၏ အပြစ်၊ ဝမ်းမြောက်စွာ နာယူရကျိုးကို ပြဆိုချက်၊ ဂါထာများ၊ ပါ-၂၇၉ ဌ-ဒု-အုပ်-၆၀။ ။တရားနာယူပြီးလျှင် ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ဖိတ်ရခြင်းမှာ လူတို့၏ ကျင့်ဝတ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီဃ-၂-ဌ-၁၃၆၊ ပါ-၈၃။ ။တရားနှင့်စပ်ယှဉ်သော်လည်း သီချင်းဖြစ်လျှင် ဥပုသ်စောင့်သူတို့ နားမထောင်အပ်ကြောင်း၊ (ရဟန်းသာမဏေတို့လည်း နည်းတူ) ခုဒ္ဒက-ဌ-၂၆။ ။ဝိ-၂-ပါ-၃၅၀၊ ဌ-၂၀၁။

တရားနာရာနှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၃–မျိုး ခွဲပြပုံ။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၃၅၊ ဋ္ဌ–၆၃၊ ။ အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၂၈၊ ဋ္ဌ–၉၇။

(၁) အဝကုဇ္ဇပညပုဂ္ဂိုလ်····မှောက်ထားသော အိုးနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား၊ ရဟန်းတော်များထံတွင် မပြတ်တရားနာရသော်လည်း အစ, အလယ်, အဆုံး, သုံးမျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကိုမျှ မမှတ်သားမိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၂) ဥစ္ဆင်္ဂပညပုဂ္ဂိုလ်····ခါးပုံစတွင်း၌ အစားအစာကို ထည့်ပြီး စားနေသူသည်အမှတ်မဲ့ ထလိုက်သောအခါ ခါးပုံစထဲမှ ထိုအစားအစာများဖိတ်စဉ်ကုန်သကဲ့သို့ အချို့သူတို့သည် ရဟန်းတော်များထံ မပြတ်သွား၍ တရားတော်ကို နာယူရာ နာယူစဉ်အခါတွင်မူ အစ, အလယ်, အဆုံး သုံးမျိုးလုံးကို မှတ်သားမိ၏၊ ထ၍ ပြန်သောအခါ၌ကား မမှတ်သားမိတော့သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊

(၃) ပုထုပညပုဂ္ဂိုလ် (ဝါ) ပုထုပညပုဂ္ဂိုလ်····လှန်ထားသော အိုးနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား ရဟန်းတော်များထံ မပြတ်သွား၍ တရားတော်ကို နာယူရာ နာယူစဉ်အခါ၌လည်း အစ, အလယ်, အဆုံး သုံးမျိုးလုံးကို မှတ်သားမိ၏၊ထ၍ပြန်သွားသောအခါ၌လည်း ကောင်းစွာမှတ်သားမိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

တရားနာကြသော ရက်ပေါင်း။ ။ရှေးအခါက တလ တလလျှင် တရားနာကြသော ရက်ပေါင်း ၆–ရက်စီ၊ သို့မဟုတ် ၈–ရက်စီ ရှိကြ၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ္ဏ – ၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၃၊ ပါ–၂၅။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၄။ ။ ကာဠလန ဓမ္မဿဝနံ ဟူသော ပုဒ်အဖွင့်၌ တရားနာကြသော ရက်မှာ ၅-ရက်လျှင် တကြိမ်ရှိ၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၂၄၊ ပါ–၄။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၁။ ။ဒု–အုပ်–၂၉။ ။တလလျှင် ၈–ကြိမ်ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၂၁၅။

တရားတော်ကို (သီလ, သမာဓိ, ပညာစသည်ကို) ဥပမာအမျိုးမျိုး ပေးထားပုံ ဂါထာများ၊ ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၃၁၃။ ။တရားတော် တည်းဟူသော မြို့, လမ်း, ဈေးဆိုင်စသည်ကို သုမန ဘုရားရှင် ဖန်ဆင်းထား၏ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ–၃၂၉၊ ဋ္ဌ–၁၈၆။

တရားတော်ကို စောင့်လျှင် တရားတော်ကလည်း ပြန်၍ စောင့်ရှောက်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၂။ ။ဒု–အုပ်–၃၇၂။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–

၁၇၄။ ။ထေရ—ပါ—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၊ ၂၇။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၅၊ ၃၅၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၅၄၊ ၅၀၀၊ ၅၀၄။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀။ ။ပေဋက—ပါ—၁၉၇၊ (ဓမ္မော ဟဝေ ရက္ခတိ ဓမ္မစာရိ စသော ဂါထာ) ဓ—ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၄၄။ ။ပါ—၂၉၊ ၃၀၊ အကျယ်ရှင်းပြထား၏။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၅၉။

တရားသူကြီးတို့ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။လိုက်နာရန် ဂါထာ၊ ဝိနိစ္ဆယမဟာမတ္တဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၁။ ။လိစ္ဆဝီမင်းတို့ တရားစီရင်ပုံ အဆင့်ဆင့်၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၀၉၊ ပါ—၆၂။ ။(ဇာတက—၌ များစွာရှိ၏)။ ။ဘုရားသူကြီးပျက်တို့ (အဂတိလိုက်စားသော တရားသူကြီးတို့) ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ ကူဋဝိနိစ္ဆယပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၉၄၊ မိဿကကံကြောင့် အကောင်းအဆိုး နှစ်မျိုးခံစားရပုံ။ ။ကုမ္ဘကာလသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၄၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၃၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၉၊ အိုးစရည်းပမာဏ ရှိသော လိင်ဥကြီးကို ထမ်းကာ သွားနေ လာနေရပြီးလျှင် ၎င်းလိင်ဥကြီးကို ကျီး, လင်းတ, စသည်တို့က ထိုးဆိတ်ဆွဲသော ဒုက္ခကိုလည်း ပြင်းပြစွာ ခံနေကြပုံ ဟောထား၏။ ။တရားသူကြီးပျက်တို့ ခံရသောငရဲ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၄၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၉၄။

တာဒိဂုဏ်တော်အဖွင့်။ ။ဘုရားရှင်မှာ လောကဓမ် ၈—ပါးတွင် အကောင်း လေးပါး ကြောင့်လည်း ဝမ်းမြောက်မှုမရှိ၊ အဆိုး လေးပါးကြောင့်လည်း ဝမ်းနည်းမှုမရှိ၊ ၈—ပါးလုံး၌ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်ကို တာဒိဂုဏ်ဟု ချီးမွမ်းထားတော်မူ၏၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၈၃။ ။၂—ပါ—၈၆၊ ဋ္ဌ—၉၈၊ ၂၃၆။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၇၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁၊ ၂၅၂။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄၊ ၃၅။ ။အံ—၆—ပါ—၃၃၃၊ ဋ္ဌ—၁၂၆၊ ပါ—၌ဂါထာ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၌ လောဘ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌ ဒေါသမဖြစ်ခြင်းကို တာဒိဂုဏ်ဟု ခေါ်၏။ ။ဝိ—၃—ပါ—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—၃၆၆။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၉။ ။ပါ—၃၅၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၈၈၊ ဋ္ဌ—၂၁၂၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပါ—၃၆၅။ ။ထေရ—ပါ—၃၃၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၈။ ။ဝိ—၂—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၆၇။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၂၊ ဂါထာ—၃၉၅။ ။ဒု—အုပ်—၂၄၃။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၅၀၊ ပါ—၁၀၁၊ (အရိယဝိဒ္ဒိခဏ်း၌လည်း ရှိ၏) ဤတာဒိဂုဏ်ကို ရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့လည်း ရတော်မူကြ၏။

တာလပုဋ္ဌသုတ်။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၄၉၄၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ သဘင်သည်တို့မှာ အဝီစိငရဲ၌ ပါဝင်သော ပဟာသငရဲ၌ ခံရကြောင်းဟောထား၏။ ။တာလပုဋ္ဌတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၃၅၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၅၇၊ သဘင်သည်ကြီးဘဝမှ အကျွတ်တရားရ၍ ရဟန်းပြုပြီး ရဟန္တာဖြစ်သွားသောမထေရ်။

တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ခေါ်ရပုံ ဖွင့်ပြချက်။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၀။ ။မမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၃။ ။တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရှိ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်စသည်တို့၏ အတိုင်းအတာကို ပြဆိုချက်၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၇၂၊ ၂၉၀၊ ၃၀၇။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၀၊ အကျဉ်းပြ။ ။မှတ်သားဘွယ်များ၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၉၊ ၂၂၀။ ။ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၁၀။

တာဝတိသာနတ်ပြည်မှ သင်္ကဿနဂိုရ်မြို့သို့ ဘုရားရှင် ဆင်းသက်တော်မူချက်။ ။အကျယ်၊ မမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၀–မှ–၁၄၉–အထိ၊ ဒေဝေါရောဟနဝတ္ထု။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၉၊ အကျဉ်း။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၉၇၊ ၉၀။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၆၅၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ လှမ်းတက်ချက်းကိုလည်း ပြထား၏။

တိတ္ထိဆရာကြီး ၆–ယောက် အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၆။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။ကောသလမင်းကြီးက ဘုရားဟုတ်, မဟုတ် စစ်မေးချက်း၊ ၁၂၁။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၅၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၀။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၃၀၊ ပါ–၄၄။

(၁) ပုရာဏကဿပ။
(၂) မက္ခလိဂေါသာလ။
(၃) အဇိတကေသကမ္ဗလ။
(၄) ပကုဓကစ္စာယန။
(၅) သဉ္စယဗေလဋ္ဌ။
(၆) နိဂဏ္ဌနာဋ္ဌပုတ္တ။

မိလိန္ဒမင်းကြီးလက်ထက်တွင်လည်း တိတ္ထိဆရာကြီးတို့မှာ နာမည်တူပင် မှည့်ထားကြကြောင်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၄။ ။ၾင်း ၆-ယောက်တို့၏ ဆရာသုံးဦးအမည် (နန္ဒ၊ ဂစ္ဆ၊ သံကိစ္စ(သုတ္တ–ပါ–၃၃၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၂။

တိတ္ထိယ တိတ္ထိယ သာဝကပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ။ ။တိတ္ထံ ဝုစ္စတိ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ တိတ္ထိယာ ဝုစ္စန္တိ ဒိဋ္ဌိဂတိကာ။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–၃၁၉။ ။တိတ္ထိယောတိ

တိတ္ထံ ဝုစ္စတိ ဒိဋ္ဌိ၊ တံ ပဋိပန္နတ္တာ တိတ္ထေ သာဓု တိတ္ထံ ယသာ အတ္ထီတိဝါ တိတ္ထိ ယော၊ ဣတော ဗဟိဒ္ဓါ ပဗ္ဗဇ္ဇူပဂတော၊ တိတ္ထိယသာဝကောတိ တေသံ ဒိဋ္ဌာ နုဂတိ မာပန္နော ဂဟဋ္ဌော၊ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၅၊ ပါ–၁၅၉။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ– ၂၃၂၊ ပါ–၃၄၄။ ။တိတ္ထကရာတိ လဒ္ဓိကာရာ၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၁၆၄၊ ပါ– ၁၉၅။ ။ဆိုင်ရာ, ဆိုင်ရာ (တိတ္ထိ)ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။

တိတ္ထိတို့၏ အယူဝါဒကို ပြဆိုခဏ်း။ ။တိတ္ထိတို့၏ အယူဝါဒကို အသျှင်အာနန္ဒာ ထေရ် အကျယ်ဟောထားသော သန္ဒကသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ– ၁၅၄။ ။ဘုရားရှင်ဟောထားသော နာနာတိတ္ထိယသုတ်၊ (ပ–ဒု–တ) ဥဒါန–ပါ–၁၅၀–မှ ၁၆၆–အထိ၊ ဋ္ဌ–၃၀၇–မှ ၃၁၆–အထိ။ ။ဒုဋ္ဌဋ္ဌက သုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၄။ ။ပါ–၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၇၄၊ ဘုရား ရှင်ကို စွပ်စွဲကြပုံနှင့် ၎င်းတို့၏ဝါဒကို ဖြေရှင်းဟောထား၏။ ။သုတ္တ– ပါ–၄၀၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၅၊ ၎င်းတို့၏ စိတ်ထားကို ပြထား၏။ ။တိတ္ထိတို့ အချင်းချင်း ဝါဒနှင့်စပ်၍ ငြင်းခုံကြသည်ကို ကောသလမင်းကြီးက(အကဏ်း တို့ကို ဆင်စမ်းခိုင်းပြီး ဥပမာပေးကာ) ဖြေရှင်းလျှောက်ပုံ၊ ၂၄၄။ ။ပရမဋ္ဌက သုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၀၃၊ ဋ္ဌ–ဒု– အုပ်–၂၄၄၊ သူတို့၏ ဝါဒကို မြှောက်ပင့်ထား၍ သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒကို နှိမ်ချထားပုံ။ ။၎င်းတို့၏ ဝါဒ၌ အပြစ်ကို ဟောထားသော ပသူရသုတ်၊ မဟာနိ–ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၅။ ။တိတ္ထိဆရာကြီး ၆–ယောက်တို့၏ ဝါဒကို အကျယ်ဟောထားပုံ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၄။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၅။ ။ ကရေတောသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၇၁၊ ဋ္ဌ–၃၁၂။ ။ဟေတုသုတ်၊ ပါ– ၁၇၂။ ။တိတ္ထိတို့အလို စာတုယာမ သံဝရလေးပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ– သံ–ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–၁၁၆။ ။မဟာဒိဋ္ဌိသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–၃၁၃။ ။ ကောသကမ္ဗလသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၂။

တိတ္ထိတို့၏ ဝတ်ပုံ, စားပုံ, ကျင့်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အကျယ်၊ ပဏ်–၁–ပါ– ၁၁၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၀၊ ၃၄၉။ ။ဒုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၄၀၁၊ ဋ္ဌ– ဒု–အုပ်–၂၃၇။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၇၊ ၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၆၄၊ ၁၇၄။ ။ဇဋိလ သုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၇၃၊ ဋ္ဌ–၆၇။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–၁၁၆။ ။ အတ္တန္တပသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၂၆၊ ဋ္ဌ–၃၇၃။ ။ထေရီ–ပါ–၃၀၉၊ ဋ္ဌ– ၉၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။ပါ–၃၂၇၊ ဋ္ဌ–၃၇၉။ ။တပေါ ဖက္ကမကထာဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၁၅၇၊ ဋ္ဌ–၂၉၁။ ။ပါထိကသုတ်၊

၃—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၄။ ။ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၇။ ။ဥဒုမ္ဗရိကသုတ်၊ ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၆။ ။တိတ္ထာယတန နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၇၂၊ ဋ္ဌ—၄၇၈။ ။၄—ပါ—၁၆၃၊ ဋ္ဌ—၈၁၊ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။အစေလကဝဂ္ဂ၊ အံ—၃—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၅။

တိတ္ထိတို့မှာ အကြောင်းကို မနှိမ်နင်းဘဲ အကျိုးကိုသာ နှိမ်နင်း နေကြသော ကြောင့် ခွေးတိရစ္ဆာန်တို့ ခဲကို လိုက်ကိုက်သည်နှင့် တူ၏ ဥပမာ ပေးထားပုံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၃၈၊ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၇၊ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၁၀၅၊ ထို ကြောင့် အတ္တကိလမထာနုယောဂ အကျင့်ကို ကျင့်နေကြခြင်း ဖြစ်၏။

တိတ္ထိတို့အလို အဋ္ဌပုရိသဘူမိ ကို အရကောက်ပြပုံ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၁၈၆၊ ဋ္ဌ—၁၆၀။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၃၁၅။ ။အမျိုးဇာတ်ခေါ် အဘိဇာတိ ၆—မျိုးကို အရကောက်ပြပုံ၊ ဆဠဘိဇာတိသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၃၆၊ ၃၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၂၆။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၇။

တိတ္ထိတို့မှာ ကမ္ဘာ (၄၀) ထက်ပို၍ မမြင်နိုင်ကြကြောင်း။ ။အဂ္ဂပ္ပတ္တကမ္မဝါဒီ တိတ္ထိတို့မှာ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အရာ၌ ကမ္ဘာ (၄၀)ထက်ပို၍ မမြင်ကြဟု မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—၉၈။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၀။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၄၁။

တိတ္ထိတို့သာသနာ၌ ဆရာနှင့် တပည့်တို့ သေကြလျှင် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကြ၍ အပြန်အလှန် ညှဉ်းဆဲကြပုံ။ ။(အပါယ်လေးဘုံ၌လည်း နည်းတူ) ပဏ်—၁—ပါ—၉၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၉၊ ၃၂၀။ ။သီတင်းသုံးဘော် အချင်းချင်းတို့လည်း တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ကြကာ အပြန်အလှန် ညှဉ်းဆဲ ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။တိတ္ထိတို့သေသောအခါ ကာလကဥ္စိက အသုရကာယ်ဖြစ်ကြရပုံ၊ ပါထိကသုတ်၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၅။ ။(မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။ထိုအခဏ်း၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သေလျှင် ငရဲနှင့်တိရစ္ဆာန်ဘုံတွင် တခုခု၌ ဖြစ်ရဘတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

တိတ္ထိတို့ သာသနာ၌ အနှစ်သာရမရှိပုံများ။ ။တိတ္ထိတို့ အကျင့်ဖြင့် တရားထူး (မဂ်, ဖိုလ်) မရနိုင်ကြောင်း ဂါထာ၊ •ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၉။ ။အနှစ်သာရ မရှိကြောင်း ဂါထာများ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—

၂၅၅။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၈၆။ ။သမဏ ၁၂-မျိုးမရှိနိုင်ကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၂၅၊ ဋ္ဌ–၁၈၁။ ။မမ္ဘ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၀။ ။သစ္စာလေးပါး မရှိကြောင်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၉၁၊ ဋ္ဌ–၁၉၃၊ ဣဒတာ ဗဟိဒ္ဓါ နတ္ထိ သစ္စ ဝဝတ္ထာနံ။ ။နိယျာနိက မဟုတ်ကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၁၇၇၊ ဋ္ဌ–၃၁၃။ ။ တိတ္ထိတို့အယူ၌ မဂ္ဂင် ၈–ပါးမရှိကြောင်းဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၃၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၂။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၉၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၂၊ စူဠသီဟနာဒသုတ်၊ ၎င်းတို့သာသနာ၌ ကျင့်ရခြင်း၏ အပြစ်များကို အကျယ်ပြထား၏၊ ဋ္ဌ–၃၁၉။ ။သမဏသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၆၀၊ ဋ္ဌ–၃၉၂၊ တိတ္ထိတို့၌ သာသနာ၌ သမဏအစစ် မရှိကြောင်းဟောထား၏။ ။တိတ္ထိတို့မှာ အတ္တဝါဒုပါဒါန်ကို မည်သူမျှ ပိုင်းခြင်းမသိကြကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၉၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၈၊ ၉။ ။တိတ္တိတို့အယူ၌ နိဝရဏကိုပယ်ခြင်း၊ မေတ္တာပွားခြင်း မရှိကြကြောင်း ဟောသော မေတ္တာသဟဂတသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၀၁၊ ဋ္ဌ–၂၀၇။

တိတ္ထိတို့ တန်းခိုးရှိဟန် ဆောင်ကြပုံ။ ။ရာဇဂြိုဟ်သဌေးက တန်းခိုးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ (ရဟန္တာအရှင်တို့) ရှိ, မရှိ သိရန် အတောင် ၆၀–ရှိသော ဝါးလုံးထိပ်ဖျားတွင် စန္ဒကူးသပိတ်ကို ချိတ်ဆွဲထားပုံ၊ တိတ္ထိဆရာကြီး ၆–ယောက်တို့မှာ စန္ဒကူးသပိတ်ကို ရလို၍ တန်းခိုးရှိလေဟန် ဆောင်ကြပုံ၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၄၆၊ ဋ္ဌ–၄၆။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၀။ ။တိတ္ထိတို့နှင့် ဘုရားရှင် တန်းခိုးပြိုင်ခဏ်း၊ မမ္ဘ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၃။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၁။ ။ဇာတက၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၆၃၊ ၂၆၄။ ။ဘုရားရှင်နှင့် တန်းခိုးပြိုင်အံ့ဟု ကြုံးဝါးသော ပါထိက အစေလကမှာ ဘုရားရှင်အနားသို့ပင် မကပ်ဝံ့ကြောင်း၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၈။

တိတ္ထိတို့ဝါဒဖြန့်ကြပုံ။ ။တိတ္ထိတို့မှာ သူတို့ထံသို့ ဘုရားရှင်သော်၎င်း, ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားများသော်၎င်း, လာသော် ဒကာ–ဒကာမများအား သူတို့ဘက်ပါလာအောင် ဝါဒဖြန့်ကြပုံ၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၁၅၇၊ ပါ–၁၈၁။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၃၀၂။ ။တိတ္ထိတို့မှာဘုရားရှင်၏တရားတော်ကို ပုန်းလျှိုးနားထောင်၍ ၎င်းတရားတော်၏ တစိတ်တဒေသကို သူတို့ကိုယ်တိုင် သိလေဟန် သူတို့၏ ဒကာ–ဒကာမများအား ဟောပြပုံ၊ ပရိယာယသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၉၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၅။

တိတ္ထိတို့သာသနာ၌ နေသူတို့မှာ ပျင်းလျှင် သုခ၊ ဝီရိယရှိလျှင် ဒုက္ခဟု ဟောထားတော်မူပုံ။ ။ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၉၃၊ ပါ–၉၈။ ။အံ–၁–ပါ–၃၆၊ ဋ္ဌ–၃၇၆။

တိတ္ထိတို့ တဘက်စီးနင်း ယူထားကြပုံ။ ။ဗာလေယိ ဒါနံ ပညတ္တံ၊ ပဏ္ဍိတေဟိ ပဋိစ္စိတံ စသည်၊ ဇာတက —ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၀၊ ဋ္ဌ — သ—အုပ်—၁၁၂၊ ၁၁၃။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၀၊ ပါ—၅၂၊ ဗာလာ ဒေန္တိ၊ ပဏ္ဍိတာ ဂဏှန္တိ။ ။ ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၃၁၁။

တိတ္ထိတို့နှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။တိတ္ထိတို့မှာ ဆရာကိုသော်ငင်း, တရားကို သော်ငင်း, ပြောင်းလဲ၍ ယူတတ်ကြကြောင်း၊ မဟာနိ—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၀၊ ဂါထာ။ ။တိတ္ထိတို့၏အကျင့်နှင့် ၎င်းအကျင့်၏ ညစ်နွမ်းကြောင်းများကို ဟောသော နိဂြောဓပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၃၀၊ဋ္ဌ—၁၆။ ။ ပါ—၃၄၊ ဋ္ဌ—၂၀။ ။ဖြူစင်ကြောင်း၊ ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—၂၃။ ။၎င်းတို့၏ ဝါဒကို ကဲ့ရဲ့တော်မူခဏ်း၊ ပါ—၃၃၊ ဋ္ဌ—၁၉။ ။တိတ္ထိတို့၏ တရားနှင့် ဗုဒ္ဓ၏တရား တော်မှာ ကွာခြားလှပုံ၊ ပါ—၉၇၊ ဋ္ဌ—ဂ၉။ ။တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ကို စုံစမ်း ခြင်းငှါ ဘုရားလောင်းကိုယ်တိုင် မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခဲ့ဘူးပုံကို ဟောထား ခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၁။

(၁) ခန္ဓာကိုယ်ကို မသုတ်သင်ဘဲ မိမွေးတိုင်းထားခြင်း။

(၂) ရေစသော အဝိညာဏကဌ် သဝိညာဏကဟု နှလုံးသွင်း၍ သနားခြင်း၊ မဖျက်စီးခြင်း။

(၃) လူမြင်မခံဘဲ တောတွင်း၌ ပုန်းလျှိုးနေခြင်း။

(၄) နွားချေးနှင့် မိမိကျင်ကြီးကို ပြန်၍ စားခြင်းဟူသော မှားယွင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်ခဲ့ဘူးသည်ဟူလို။

တိတ္ထ' တိတ္ထကရ၊ တိတ္ထိယ၊ တိတ္ထိယသာဝက လေးမျိုးခွဲပြပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၉၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၃။ ။တိတ္ထိတို့ဝါဒ၌ ကာမ, ရူပ, ဝေဒနာကို ပိုင်းခြား၍ သိပုံကို ဖြေရှင်းချက်၊ ပါ—၁၁ဂ၊ ဋ္ဌ—၃၅၉။ ။တိတ္ထိတို့အလို ပဝိဝေက သုံးပါး၊ (စီဝရ၊ ပိဏ္ဍပါတ၊ သေနာသန) ကို ပြသော ပဝိဝေကသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—၂၂၁၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း သုံးပါးဟူလို။ ။တိတ္ထိယာနာမ အန္တသဒိသာ ဇာနိတွာဝါ အဇာနိတွာဝါ ကထေယျုန္တိ နာဘိနန္ဒိံသု ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အံ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၁။ ။တိတ္ထိဘို့ကို ရံခါ ရံခါ တရားသဖြင့် နှိပ်ကွပ်သင့်ကြောင်း ဟောသော ကိ'ဒိဋ္ဌိကသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၄၀၆၊ ၄၀၉၊ ဋ္ဌ—၃၃၀။ ။တိတ္ထိတို့ သာသနာ၌ အလူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အတိုင်းအရှည် မသိကြကြောင်း၊ အံ—၃—ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၃၇၃၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၊ မမွန်မြတ်

သောကြောင့် အပိုအလွန် လှူသော်လည်း ကောင်းကျိုးပို၍ မရနိုင်ဟု မိန့်ဆို ထားပုံ။ ။တိတ္ထိတို့မှာ ဒိဋ္ဌ, သုတ, မုတ, သီလဗ္ဗတစသည်ဖြင့် သံသရာမှ စင်ကြယ်၏ ယူမှားထားကြသည်ကို မဟုတ်မမှန်ကြောင်း ရှင်းပြထားပုံ၊ စူဠနိ—ပါ—၁၁၇၊ ဋ္ဌ—၃၀။ ။ပါ—၁၂၂။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၄၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၀၊ နန္ဒမာဏဝပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။တိတ္ထိတို့ သာသနာ၌ အသက် မွေးမှုပုံ ၂—မျိုး (ယောနိသော မနသိကာရ မရှိသူ၊ ရှိသူ) ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၇၇၊ ပါ—၁၅၃။ ။တိတ္ထိတို့မှာ ဝမ်းရေးကြောင့် အသောက မင်းကြီး လက်ထက်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်တွင်းသို့ အတင်းဝင်လာကြပုံ၊ အဘိ—၅—ဋ္ဌ—၁၀၉။

တိတ္ထိတို့ထံ ပညာသင်လျှင် အနည်းဆုံး ထမင်းရှာပေးရ သေးကြောင်း။ ။ဆရာခ ရမှသာလျှင် ပညာသင်ပေးကြသည်ဟူလို၊ ပဏ—၂—ဋ္ဌ—၁၁၊ ပါ—၁၅။ ။အံ—၁၁—ပါ—၅၄၆၊ ဋ္ဌ—၃၄၈။

တိတ္ထိယပရိဝါသကထာ ဝဏ္ဏနာ။ ။အညတိတ္ထိယတို့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်သို့ ဝင်လိုသော် တိတ္ထိယပရိဝါသ် အကျင့်ကို ၄—လကျင့်၍ ရဟန်းတော်များ နှစ်သက်မှ ဝင်ကြရကြောင်း၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၃၅။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၆၅၊ ဋ္ဌ—၂၉၇။ ။အညတိတ္ထိယ ပုဗ္ဗဝတ္ထုကထာ၊ ဝိ—၃—ပါ—၉၈၊ ဋ္ဌ—၂၇၂။ ။တိတ္ထိယ ပက္ကန္တကထာ၊ တိတ္ထိဘောင်သို့ ဝင်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ် များကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၂။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၁၅၁။

တိတ္ထိရဇာတက။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၆၄၊ အကျဉ်း။ ။ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၃၊ မျောက်, ဆင်, ခါ တိရစ္ဆာန်သုံးဦးတို့ အချင်းချင်းရိုသေ ခဲ့ကြပုံ။ ။ဝိ—၄—ပါ—၃၁၀။

တိပုက္ခလနည်းကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၆၊ ၂၁၂။ ။ပေဋက—ပါ—၃၃၃၊ ဥဃဋိတညူ စသောပုဂ္ဂိုလ် သုံးမျိုးနှင့် ပဋိပဒါလေးပါးကို တွဲပြထား၏။

တိရစ္ဆာနကထာ။ ။(၃၂—ပါးသော တိရစ္ဆာနကထာကို ပြဆိုခဏ်း)ပဏ—၂—ပါ—၁၈၁၊ ဋ္ဌ—၁၅၅၊ တိရစ္ဆာနကထာဖြစ်ပုံ, မဖြစ်ပုံကို အကျယ်ပြဆိုထား ၏။ ။တိရစ္ဆာနကထာသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၃၆၈၊ ဋ္ဌ—၃၂၅။ ။အံ—၁၀—ပါ—၃၅၈၊ ဋ္ဌ—၃၁၈။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၆၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၃၄၅၊ အကျယ်။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၈၅၊ ပါ—၇။

တိရစ္ဆာန ဝိဇ္ဇာပုဒ်အဖွင့်။ ။တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇပရိယာပုဏ္ဏန သိက္ခာပဒ၊ ဝိ—၂—ပါ—၄၀၁၊ ဥ—၂၁၅။ ။တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာဝါစန သိက္ခာပဒ၊ ပါ—၄၀၂၊ ဥ—၂၁၅၊ တိရစ္ဆာနပိဇ္ဇာနာမ ယံကိဉ္စိ ဗာဟိရကံ အနတ္ထသံဟိတံဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာကို သင်ကြားခြင်း ချပို့ခြင်းပြုလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်၊ ၄—ပါ—၂၈၀၊ ၂၈၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၉၂၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၈၊ ၉၊ ဥ—၈၇၊ ၈၈၊ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏။

တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုး ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းများ။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၀၅၊ ဥ—၁၅၁။ ။အဆင်းအမျိုးမျိုး ရှိရပုံအကြောင်းကို ပြဆိုချက်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၂၃၊ ဥ—၂၉၉။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၄၀၉၊ ဥ—၂၉၇။ ။တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဒုက္ခကို ပြသောဂါထာ၊ မဟာနိ—ဥ—၆၅။ ။အဘိ—၂—ဥ—၉၁။

တိရစ္ဆာန်တို့ စိတ်ထားမှာ ဖြောင့်စင်း၍ လူတို့စိတ်ထားမှာ ကောက်ကျစ်တတ်ကြောင်း။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၃၊ ဥ—၅။ ။ဓမ္မ—ဥ—ပ—အုပ်—၁၁၀။ ။ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၁၊ ဥ—စ—အုပ်—၂၁၇၊ ဂါထာ။ ။ပါ—၂၆၃၊ ဥ—၂၂၆။ ။ပါ—၂၇၂၊ ဥ—၂၆၂။

တိရစ္ဆာန်ကို သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲသူတို့ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။တိရစ္ဆာန်ကို သတ်ဖြတ်သူတို့ ဖြစ်ရသောပြိတ္တာများ၊ ဝိ—၁—ပါ—၁၄၆၊ ဥ—ဒု—အုပ်—၉၈။ ။ လက္ခဏသံယုတ္တ၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၄၆၊ ဥ—၁၉၉၊ ငရဲ၌ ခံရပြီးမှ အကြွင်းအကျန်အနေအားဖြင့် ပြိတ္တာဖြစ်ကြရကြောင်း ဟောထား၏။ ။တိရစ္ဆာန်ကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်၍ ခိုင်းတတ်သူတို့ ဖြစ်ကြရသော ပြိတ္တာများ၊ ဝိ—၁—ပါ—၁၄၆၊ ဥ—ဒု—အုပ်—၉၉။ ။သူစိလောမသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၄၈၊ ဥ—၂၀၂။ ။တိရစ္ဆာန်တို့ကို ညှဉ်းဆဲလွန်းလျှင် ၎င်းတို့က ပြန်ညှဉ်းဆဲနိုင်ရန် ဆုတောင်းတတ်ကြပုံ၊ ထေရ—ဥ—ဒု—အုပ်—၂၄၄။ ။နွားလည်ပင်းကို ကောက်ရိုးခွေစွပ်၍ မီးရှို့ခဲ့သော ယောကျ်ားမှာ ငရဲ၌ ခံရပြီးလျှင် (၇)ဘဝ ကျီးဖြစ်ကာ လည်ပင်းတွင် မီးကွင်းအစွပ်ခံရပုံကို ပြဆိုချက်၊ ဓမ္မ—ဥ—ဒု—အုပ်—၂၆။

တိရစ္ဆာန်တို့ကို ကျွေးမွေးရလျှင်ပင် ဘဝတရာ ကောင်းကျိုးပေးနိုင်ကြောင်း။ ။ ပဏ်—၃—ပါ—၂၉၈၊ ဥ—၂၂၃၊ တိရစ္ဆာန်ကို ကျွေးမွေးတိုင်းလည်း အလှူခံ တကျိပ်လေးထဲ မပါဝင်ကြောင်း။ ။ဓမ္မ—ဥ—ပ—အုပ်—၂၈၃။ ။ဒါနသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၀၇၊ ဥ—၈၃။ ။စရိယာ—ဥ—၆၃။

တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။မိတ်ဆွေကောင်းနှင့် တွေ့ရသော ကြောင့် ကျေးသားငှက်သည်ပင် အဋ္ဌကသညာ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို အား ထုတ်ပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၇၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၃။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၃၃၅။ ။ သူတော်ကောင်းနှင့်တွေ့ရက နတ်ပြည်သို့ရောက်ရပုံ။ ။စရိယာ—ဌ—၂၁၉။ ။ (ဃောသကဝတ္ထု၊ကဏ္ဍကစီးတော်မြင်း၊ပါလိလေယျကဆင်၊ဖါးနတ်သားဝတ္ထု၊ လင်းနို့သားငါးရာဝတ္ထု စသည်များစွာရှိ၏)။ ။တိရစ္ဆာန်ဘဝမှ လူ့ဘဝ ရောက်ရန် အလှန်ခဲယဉ်းလှပုံကို ထမ်းပိုးပေါက်တခုနှင့် လိပ်ကန်းဥပမာ ပေး၍ ဟောထားပုံ၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၀၇၊ ဌ—၁၅၁။ ။ဆိဂ္ဂဋ္ဌယုဂသုတ်၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ။

တိရောကုဋ္ဋသုတ်။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—ဂ၊ ဌ—၁၆၀။ ။ပေတ—ပါ—၁၂၉၊ ဌ—၁၀၊ တမလွန်ဘဝပြောင်းသွားသူတို့အတွက် ဆွမ်းသွတ်ရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် များ။ ။လှူဒါန်းပေးသူကား မုချကောင်းကျိုးရ၍ သေသူကား အင်္ဂါသုံးပါး ပြည့်စုံမှ ရနိုင်ကြောင်း၊ ငိုကြွေးမှု၌ အကျိုးမရှိကြောင်း။

တိရောဘာဝ ပါဋိဟာရိယ အခဏ်း။ ။(မမြင်အောင် ဖုံးကွယ်ထားနိုင်သော တန်းခိုးတော်) ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၁၊ (အညွှန်းများကိုလည်း ပြဆိုထား၏)။

တိလဒက္ခိဏာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ဝိမာန—ပါ—၁၁၊ ဌ—၄၇၊ နှမ်းလှူရကျိုး။

တိဿဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၅၉၊ ဌ—၂၆၇။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၅၀။ ။ အဘိ—၁—ဌ—၆၀။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၄၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ် ဒုက္ကရ စရိယာ ဂ—လ ကျင့်ရ၏ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

တိဿမေတ္တေယျမာဏဝပုစ္ဆာ နိဒ္ဒေသ။ ။စူဠနိ—ပါ—၄၀၊ ဌ—၉၊ တဏှာစသည် ကြောင့် မတုန်လှုပ်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ မဟာပုရိသမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မေး၍ ဖြေ ထား၏။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၃၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၃၊ အချုပ် အနှောင်မှ လွတ်စေသော တရားကိုမေး၍ ဖြေရှင်း ဟောထား၏၊ မဟာပုရိသ မည်ပုံ ဂါထာ။

တိဿမေတ္တေယျသုတ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၀၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၉၊ တိဿ ရဟန်း လူထွက်ကို အကြောင်းပြု၍ ပုထုဇဉ်တို့၏ အပြစ်ကို ဟောထား၏။ ။ မဟာနိ—ပါ—၁၀၇၊ ဌ—၂၂၆၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်း၏ အပြစ်များကို အကျယ် တဝင့် ဟောထား၏။

တိဿာထေရီ ဂါထာ။ ။ထေရီ—ပါ—၃၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၁၊ သိက္ခမာန်ဘဝကပင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ။တိဿာဒိထေရီဂါထာ၊ ပါ—၃၇၈၊ ဋ္ဌ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၅—မှ ၁၀—အထိ။ ။တိံသမတ္တာ ထေရီဂါထာ၊ ပါ—၃၉၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၁၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှု သမာဓိရနိုင်ကြောင်း နမူနာ။

တီရဏပရိညာစခန်းကို ပြဆိုခဏ်း။ ။တီရဏဋ္ဌေ ဉာဏကထာ မာတိကာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃။ ။နိဒ္ဒေသ—ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၁၊ ၁၀၈။

တုဝဋ္ဋကသုတ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၂၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၇၊ ရဟန္တာ ဖြစ်ရန် ကျင့်စဉ်နှင့် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် မပြုသောအရာများကို ဟောထား၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၆၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၆၊ သဒ္ဓါစရိုက်ရှိသူတို့အတွက် ဟောထား၏။

တုလ မတုလဉ္စ သမ္ဘဝံ စသော ဂါထာ၊ ။နေတ္တိ—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၃။ ။ပေဋက—ပါ—၂၁၅။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၇။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၅၅၊ ဋ္ဌ—၂၉၉၊ အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တော်မူသော အခါ၌ ဥဒါန်း ကျူးသော ဂါထာ။ ။အရကောက်ပြပုံ မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၈၅၊ ပါ—၂၃၀။

တုလာကူဋသုတ်။ ။ချိန်စဉ်းလဲခေါ်သော တုလာကူဋ လေးမျိုး၊ မဟာ—သံ—ပါ—၄၁၁၊ ဋ္ဌ—၃၇၇၊ ရောင်းဝယ်ရာ၌ စဉ်းလဲမှု ညစ်ပတ်မှု လေးမျိုးဟူလို။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၄။ ။အံ—၄—ပါ—၅၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၇၈၊ (ကူဋ ခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

တူရိယာ ၅—မျိုး။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၁၃၊ ဋ္ဌ—၁၂၅။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၁၈၊ ပါ—၁၄၀။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၁။ ။အံ—၈—ဋ္ဌ—၂၃၃၊ ပါ—၉၁။ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၃၂၊ (အာတတ၊ ဝိတတ၊ အာတတဝိတတ၊ သုသိရ၊ ဃန)။ ။၄—မျိုး၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၃၇၁၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၃၇၀။

တေ သဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၄—နက်။ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၈၊ ပါ—၁၊ တေသဒ္ဒေါ ပစ္စတ္တ ဗဟုဝစနေ သမ္ပဒါနေ ကရဏေ သာမိအတ္ထေ ဒိဿတိ။

တေဇောဓာတ် ၄—မျိုး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁။ ။တေဇော ဓာတု နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၈၅၊ ဋ္ဌ—၆၅၊ (သန္တပ္ပနတေဇော၊ ဍာဟန၊ ဇီရဏ၊ ပါစကတေဇော)။ ။တနည်း ၅—မျိုး၊ ပဋိသံ—ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၃၊ (စရဏတေဇော၊ ဂုဏ၊ ပညာ၊ ပုည၊ ဓမ္မတေဇော) သီလ၊ သမာဓိ၊ ဝိပဿနာ၊ အရိယမဂ္ဂကုသလ၊ ဗုဒ္ဓဝစန၊ အစဉ်အတိုင်း မှတ်ယူလေ။

တေနဟိတိ ကာရဏာတ္ထေ နိပါတော။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၉၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၈၊ ၂၂၉။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၂၀၁၊ ပါ—၂၁၈။ ။ဥဒယျောဇနတ္ထေ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၃၄၊ ပါ—၄၆။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၅၊ (ဤ၌ ဟိ—မပါ)။ ၊ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၄၊ ပါ—၅၈။ ။၂—ဋ္ဌ—၄၈၊ ပါ—၂၄။

တေမိယဇာတက။ ။စရိယာ—ပါ—၄၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၀၈၊ နှစ်ပေါင်း ၂၀ မင်းလုပ်ခဲ့မှုကြောင့် ဥဿဒငရဲ၌ နှစ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းတိုင်တိုင် ခံခဲ့ရပုံကို မြင်ပြီး မင်းလုပ်ရမည် စိုးသောကြောင့် အ, ယောင်ဆောင်နေပုံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို ပြဆိုခဏ်း။ ။မူဂပက္ခ ဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၄၉၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၊ တေမိယမင်း။

တေဝါစိကသရဏဂုံကို ဦးစွာဆောက်တည်သူများ။ ။ယသသေဋ္ဌေးသား၏ ဘခင်သေဋ္ဌေးကြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝိ—၃—ပါ—၂၃၊ ဥပါသိကာမတွင် ၎င်းသေဋ္ဌေးကြီး၏ မယားနှင့် ချွေးမတို့ ဖြစ်ကြကြောင်း၊ ပါ—၂၅။ ။အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၃။

တေဝိဇ္ဇသုတ်။ ။ဂ္ဂုတိ—ပါ—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၆၊ ပု—ဒိ—အာ—ခေါ် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ ဗြာဟ္မဏခေါ်ကြောင်း ရှင်းပြထား၏။

တော ၄၀—ခေါ် စတ္တာရီသာကာရာနုပဿနာကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၁၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၆၊ (အနိစ္စတော၊ ဒုက္ခတော၊ ရောဂတော၊ ဂဏ္ဍတော စသည်)။ ။စူဠနိ—ပါ—၃၈၊ ၁၀၃၊ ၁၂၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၄၆၊ ၂၈၉၊ ၂၉၃။ ။တော ၁၁—ပါး၊ ပဏ်—၂—ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၂။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၃၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၅။

တောဒေယျပုဏ္ဏားကြီးဝတ္ထု။ ။မပေး, မလှူရန် သူ၏ သားကို ဆုံးမသောဂါထာ၊ ၎င်းပုဏ္ဏားကြီးသေ၍ သူ၏ သားအိမ်တွင် ခွေးဖြစ်ရပြီးနောက် စုတေသောအခါ အဝီစိငရဲ၌ ခံနေရကြောင်း၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၇၅။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၈၈။ ။ဋ္ဌ—၃၁၇။

တောဒေယျ မာဏဝပုစ္ဆာ နိဒ္ဒေသ။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၂၊ ဝိမောက္ခကို မေး၍ ဖြေထား၏။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၄၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၂။

တောမီးလောင်သည်ကိုရင်း, ပိုက်ကွန်ကို ခွဲထွက်သွားသော ငါးများကိုရင်း မြင်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော အနိဝတ္တနဗြဟ္မဒတ်မင်း။ ။သုတ္တ—ပါ—

၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၁—အုပ်—၁၀၂၊ ၁၁၃။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၀။

တောထွက်ရဟန်းအိုကြီးတို့မှာ စုရ ၂ ပါး မဆောင်နိုင်တော့၍သာသနာတော်၌ ဝင်ခိုလှုံသော်လည်း ကျေးဇူးမများလှကြောင်း။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—၄၀၊ သမိဒ္ဓိသုတ်။ ။တောတွက်ရဟန်းကြီးတို့ ရခဲလှသောအရာ ၅—မျိုးစီ ဟောသော ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတသုတ် (ပ—ဒု) အံ—၅—ပါ-၆၉၊ ဋ္ဌ—၃၀။ ။နိပုဏ၊ အာကပ္ပသမ္ပန္န၊ ဗဟုဿုတ၊ ဓမ္မကထိက၊ ဝိနယဓရ။ ။တနည်း၊ သုဝစ၊ သုဂ္ဂဟိတဂါဟီ၊ ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟီ၊ ဓမ္မကထိက၊ ဝိနယဓရ။

တောယံ ဝုစ္စတိ ဥဒကံ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။စူဠနိ—ပါ—၃၁၂၊ ဋ္ဌ—၁၃၆။

တောရကျောင်း၌ နေထိုက် မနေထိုက်သော အင်္ဂါများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အာရညကင်္ဂဓုတင် ဆောက်တည် ထိုက်, မသိုက်သော အင်္ဂါများ ဟူလို၊ ပဏ—၁—ပါ—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၀၊ နေထိုက်သော အင်္ဂါ လေးပါး။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၉၃၊ ဤအင်္ဂါလေးပါး မပြည့်စုံလျှင် နတ်တို့က နှောင့်ယှက်တတ်ကြောင်းလည်း ဟောထား၏။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၃၀၂၊ ပါ—၅၃၁၊ ဤ၌လည်းနည်းတူ။ ။နေထိုက်သော အင်္ဂါလေးပါး၊ ပဏ—၂—ပါ—၁၀။ ။အတ္တန္တပသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၃၁၊ ဋ္ဌ—၃၀၂၊ နေထိုက်သော အင်္ဂါလေးပါးကား အရိယာသီလ၊ အရိယာသန္တုဋ္ဌိ၊ အရိယာဣန္ဒြိယသံဝရ၊ အရိယာသတိသမ္ပဇညတည်း။ ။မနေထိုက် နေသိုက်သော အင်္ဂါလေးပါးစီ ဟောသော အရညသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၇၅။ ။ကာမဝိတက္က၊ဗျာပါဒဝိတက္က၊ ဝိဟိံသဝိတက္က၊ ဒုပ္ပညဇဠဠေမူဂ၊ မနေထိုက်သော အင်္ဂါလေးပါး။ ။နေက္ခမ္မဝိတက္က၊ အဗျာပါဒဝိတက္က၊ အဝိဟိံသဝိတက္က၊ ပညဝါ အဇဠ အနေလမူဂ၊ နေထိုက်သော အင်္ဂါလေးပါး။ ။အရညသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၄၄၊ နေထိုက်သော အင်္ဂါ ၅—ပါး။ ။ဥပါလိသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၄၂၀၊ ဋ္ဌ—၃၃၂။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၆၇၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။အဘိ—၂—ပါ-၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၃၄၉။ ။တောရကျောင်း၌နေရပုံ၊ အများသံဃာနှင့် အတူနေရပုံကို ဟောသော အန္ဓကဝိန္ဒသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၂။ ။တောရကျောင်း၌ နေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရည်ရွယ်ချက် ၂ မျိုး၊ အံ—၂—ပါ—၆၂၊ ဋ္ဌ—၂၆။ ။၅—မျိုး၊ အာရညိကသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၉၃၊ ဋ္ဌ—၆၄။ ။ကာယဝိဝေက စိတ္တဝိဝေက ဖြစ်စေရန် ဟောသော နိကဋ္ဌသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၅၄၊ ဋ္ဌ—၃၃၀။ ။တောရကျောင်းနေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လာလတ္တံ့သော

ဘေးကြီး ၅-ပါးကိုမြင်၍ မနေ့မလျော့ရန် ဟောသော အနာဂတဘယသုတ်၊ (ပ–ဒု–တ–စ ၄-သုတ်) အံ–၅–ပါ–ဂဂ–မှ ၉၇–အထိ၊ ဋ္ဌ–၃၆၊ ၃၇။ ။ တောရကျောင်း၌နေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကြောက်လန့်မှုရှိခြင်း မရှိခြင်းအကြောင်း များကို ဟောသော ဘယဘေရဝသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၃။

တောရကျောင်း၌ နေထိုင်ခြင်းကို ဘုရားရှင် ချီးမွမ်းတော်မူပုံ။ ။အံ–၇–ဋ္ဌ–၁၅၉၊ ပါ–၄၁၃။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၆၅၊ ဋ္ဌ–၁၁၇။ ။တောရကျောင်း၌ နေရခြင်းကို ချီးကျူးထားသော ဂါထာများ၊ ထေရ–ပါ–၃၅၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၅၂။ ။ပန္တသေနာသန ဝါသော နာမ ဗဟုပကာရော ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၅။ ။နာဂိတသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၉။ ။ ယသသုတ်၊ အံ–ဂ–ပါ–၁၅၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၄။

တောရကျောင်း၌ နေထိုင်ရကျိုး။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၂၊ ပါ–၂၀။ ။ ဂါထာများ၊ ဇိဏ္ဏသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၉၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ချမ်းသာပုံကို ဟောထားပုံ၊ ထေရ–ပါ–၃၀၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၅၊ သံကိစ္စသာမဏေဝတ္ထု။ ။အရညသုတ်၊ .သဂါထာ–သံ–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–၂၆။ ။ရေးခဲ့ပြီးသော အခဏ်းများ၌လည်း ရှိ၏။

တောကျောင်းဘုန်းကြီး သစ်ချောင်းနည်း ဥပမာ ဂါထာ။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–ဂ၉၊ ပါ–၁၇၃။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၃၅၂။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၅၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၆၂။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၃။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ရရန် ဟောထားသော ဂါထာ။

တောရကျောင်းနေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှတ်သားဘွယ်ရာများ။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၇၊ ပါ–၃၀၀။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၁၊ မေတ္တသုတ်။ ။ဘုန်းကြီး လိုမှုစသော ယုတ်မာသော စိတ်ထားဖြင့် တောရကျောင်း၌ နေထိုင်က ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်ကြောင်း ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ–၁–ပါ–၁၃၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၂။ ။တောရကျောင်းနေ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပြုရသော ကျင့်ဝတ်များ၊ အာရညိကဝတ္တကထာ၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၂၂။ ။တောရ ကျောင်း၌ နေထိုက်သော အင်္ဂါများနှင့် မပြည့်စုံဘဲနေက တိရစ္ဆာန်တို့နေ သည်နှင့် တူ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၃၄၉၊ ပါ–၂၆၀။ ။၄–ဋ္ဌ–၉၃၊ ပါ–၁၆ဂ။ ။တောရကျောင်း၌ နေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို

နေထိုက်သော အင်္ဂါများနှင့် ပြည့်စုံမပြည့်စုံ စစ်ဆေး၍ အကယ်၍ မပြည့်စုံ ပါက တောရကျောင်းမှ ထွက်ခွါသွားရန် ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှင်ထုတ်သော ဂါထာ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၇၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇။ ။ မိလိန္ဒ—ပါ—၃၇၀။

တံခါးဖွင့်စေရန် ခေါက်ရာ၌ နည်းယူစရာ။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၄၁၊ ပါ—၃၂၂။ ။ အံ—၁၀—ဋ္ဌ—၃၀၆။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၂၅၊ တံခါးရွက်၏ အလယ်တည့်တည့် လောက်တွင် ခေါက်မှသာ လူတို့ခေါက်သည် မည်ကြောင်း၊ အဆက်မြင့်မြင့် နေရာတွင် ဘီလူးတို့ ခေါက်တတ်ကြောင်း၊ အောက်နိမ့်နိမ့်ခနေရာတွင် မြွေတို့ ခေါက်တတ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

တံငါနီးပါး တံငါလားသို့ ဟူသော စကားပုံနှင့် ဆိုင်သော ဂါထာများ။ ။ ဣတိ—ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၉။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂။ ။ဇာဘက— ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၃၇၊ ဂ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၅၊ ဋ္ဌ— သ—အုပ်—၁၂၆။

တံငါသည်တို့ ခံရသော အပြစ်။ ။တံငါသည်တို့ သေ၍ ပြိတ္တာ ဖြစ်ကြရာ ၎င်းပြိတ္တာတို့ကို သားဖြစ်ခဲ့ဘူးသူ သာဏထေရ်က ပြိတ္တာဘဝမှ လွှတ်စေပုံ၊ ပေတ—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၅။ ။၎င်းတို့ခံရသော ငရဲကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဇာတက— ပါ—ဒု—အုပ်—၆၄၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၈၇၊ ၂၉၄။ ။ပါ—၁၉၁၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်— ၁၃၉။

တားခင်းလှူရသော အကျိုးများ။ ။နွားခေါင်းရိုးဖြင့် တံတားခင်းခဲ့သော ကြောင့် ဘုမ္မဗိုဝ်းနတ်ဖြစ်ပြီး နတ်မြင်းဖြူကြီးရပုံ၊ ပေတ—ပါ—၁ဂ၁၊ ဋ္ဌ— ၂၀၀။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇၆။ ။တံတားသဖွယ် လူကို ကျော်နင်း သွားစေရသော အကျိုး၊ ထေရီ—ဋ္ဌ—၉။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၉၊ ၂၇ဂ။ ။(နွားခေါင်းရိုး)။ ။ပါ- ၄၀၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၅။ ။ဓါ— ဒု—အုပ်—၄၀၊ ၂ဂ၁၊ ၂ဂ၂။

တည်နေကြခြင်း အကြောင်း ဂ—ပါး။ ။(အကွေ့ယျသိမ် ပတိဋ္ဌိတာပုဒ်အဖွင့်) သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၄၃။ ။ပါ—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—၂၆၇။ ။ဣတိ—ပါ— ၂၃၂၊ ဋ္ဌ—၂၀၁။ ။ခဟာနိ—ပါ—၁ဂ၊ ဋ္ဌ—ဂ၁။ ။(ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ, ဒိဋ္ဌိ, အနုသယ, မာန, ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဥဒ္ဓစ္စ) သတ္တဝါတို့ တည်နေ ကြခြင်း အကြောင်း ဂ—ပါးဟူလို။

တင့်တယ်စေသောအရာ လေးမျိုး ဂါထာ။ ။ရထသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—၉၁။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၁၃၊ (ရထားမှာ အလံ၊ မီးမှာ အခိုး၊ တိုင်းပြည်မှာ မင်း၊မိန်းမမှာ လင်)ရထားမှာ·အလံတပ်ဆင်ထားမှ တင့်တယ်၏၊ (ပ) မိန်းမမှာ လင်ရှိမှ တင့်တယ်၏ ဟူလို။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၇၇။

တင့်တယ်ရုပ်ဆင်း၊ လှပခြင်း၊ အိုမင်း နောက်ဆုံးပါ တကား။ ။ဟူသော လင်္ကာအရ ပါဠိ၊ မဟာနိ—ပါ—၃၂၃၊ ဋ္ဌ—၃၇၇။

တန်ခွန်လှူရသော အကျိုးများ။ ။ဂါထာများ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၆။ ။ တန်ခွန်လုံးလှူရကျိုး၊ ဥပဝါနထေရ်အလောင်း၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၈၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၈၊ ၂၉၇။ ။ပါ—ဒု-အုပ်—၁၇၉၊ ၁၈၂။ ။ဓဇဒါယကထေရ် အလောင်း၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၄။ ။ပါ—၁၂၁၊ ၃၁၉။ ။ တန်ခွန်တိုင်လှူရကျိုး၊ ပါ—၁၈၈၊ ဋ္ဌ—၁၅၄။

တန်ခိုးပြာဋိဟာ မပြရန် ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။ဝိ—၄—ပါ—၂၄၇၊ ဋ္ဌ—၄၇။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၃၉၊ ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိကိုသာ တားမြစ်တော်မူ၏၊ အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိကို တားမြစ်တော်မမူ။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၅။ ။အမြဲတမ်း တန်ခိုးတော်ကို ပြနေရန် ကေဝဋ္ဋသူကြွယ်က တောင်းပန်ရာ ဘုရားရှင်က အပြစ်ပြ၍ ငြင်းပယ်တော်မူပုံ၊ ကေဝဋ္ဋသုတ်၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—၃၂၁။ ။တန်ခိုး ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း တူလျှင် ရှေးဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်က အားကြီးကြောင်း မိန့်ဆို ထားပုံ၊ ပဋိသံ—ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်-၃၁၁။ ။တန်ခိုးရှိ လူမသိစေရ ကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၃၁၁။ ။သာဂတထေရ်အား တန်ခိုးပြရန် ဘုရားရှင်က တိုက်တွန်းတော်မူခန်း၊ ဝိ—၃—ပါ—၂၆၆၊ ဋ္ဌ—၃၆၄၊ ဝေနေယျဇ္ဈာသယ အားလျော်စွာ ခွင့်ပြုတော်မူပုံဖြစ်၏။

တန်ဆာဆင်ခြင်း ၂—မျိုး။ ။(လူတို့ တန်ဆာဆင်ခြင်း၊ ရဟန်းတို့ တန်ဆာ ဆင်ခြင်း) စူဠနိ—ပါ—၂၈၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—၃၆၃။ ။ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၈။ ။တန်ဆာ ဆင်ခြင်း၌ လွန်ကဲသော ဗြဟ္မဒတ်မင်း၊ နောက်ငြီးငွေ့ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားပုံ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၈၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၀။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၇။ ။တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ ကဲ့ရဲ့တော်မူပုံ၊ နန္ဒသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၆၈၊ ဋ္ဌ—၂၁၉။

တန်ဆေး လွန်ဘေး။ ။ရင်းစကားပုံဖြစ်လာဟန် ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—၃၁၅။ ။ဂါထာများ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၅၃။ ။လွန်လျှင် ဘေးဖြစ်တတ်ကြောင်း ဆိုးမသော ဂါထာ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅၆။

တောင်စဉ် (၇) ထပ်။ ။ဂါထာများ၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၀။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၃၈။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၅၆။ ။ဝိ- ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၁။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၃၇။ ။တောင်စသည်ကို ဖေါက်ထွင်း သွားနိုင်ရန် နည်းလမ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၃။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၈၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၂။

တောင်ပေါ်တက်၍ တရားအားထုတ်ကြသော ရဟန်းတော်များ။ ။(ကဿပဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီးနောက်) ၇—ပါး၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၊ ၃၂။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၉၆။ ။ဥဒါန--ပါ—၈၄၊ ဋ္ဌ—၇၂၊ ၇၃—၌ ရေတွက်ပြထား၏။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၄၊ ရေတွက်ပြသော ဂါထာနံပါတ်၊ ၁၄၀၊ ၁၄၁။ ။အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၈၊ ၂၃၃။ ။တပါး ရဟန္တာဖြစ်၏၊ တပါးကား အနာဂါမ်ဖြစ်၏၊ ကျန် ၅-ပါးကား ငါတို့ဂေါတမဘုရားလက်ထက်တော်တွင် ပုက္ကုသာတိမင်း၊ သဘိယပရိဗ္ဗိုဇ်၊ ဗာဟိယဒါရုစီ ပရိဗ္ဗိုဇ်၊ အသျှင်ဒဗ္ဗ၊ အသျှင်ကုမာရကဿပ၊ ပေါင်း ၅—ပါးတည်း။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၉၊ ၄၁၀။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၈။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၅၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၅၊ ဤ၌ သုံးပါးဟု ဆိုထား၏။ ။အံ—၅—ဋ္ဌ—၇၆—၌ ကိမိလထေရ်လည်း ဤသို့ကျင့်ခဲ့ဘူးကြောင်း ဆိုထား၏။

တောင်ဝှေးလူရကျိုး။ ။ဂါထာများ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၈။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၂၇။ ။အကျိုး ၆—ပါး ဂါထာ၊ ပါ—၃၆၄။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၄။

တောင့်တခြင်း ၂—မျိုး။ ။(တဏှာပတ္ထနာ, ကုသလစ္ဆန္ဒ) ဣတိ—ဋ္ဌ—၅၈၊ ပါ—၂၀၁။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၊ ပါ—၅။ ။တောင့်တမှုရှိက ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း ဂါထာ၊ မဟာနိ—ပါ—၂၀၃၊ အာသာဝ ကသတေခေတ္တံ စသော ဂါထာ။ ။တောင့်တမှုကင်း မကင်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တောင့်တမှု လုံးဝမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးကို ဟောသော အာသံသသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၇၅၊ (အရဟတ္တဖိုလ်၌ရင်း, မင်းအဖြစ်၌ရင်း) ဥပမာ ဥပမေယျ ယှဉ်တွဲ ဟောထား၏။

တောင့်တ၍မရကောင်းသော အရာများ။ ။အလင်္ဂနိယဋ္ဌာနသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၄၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၊ ဇရာ, ဗျာဓိ, မရဏ, ခယဓမ္မ, နဿနဓမ္မ၊ ဤ ၅—မျိုး မဖြစ်အောင် တောင့်တ၍ မရကောင်းကြောင်း ဟောထား၏။ ။ကောသလသုတ်၊ နာရဒသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၅။ ။ပါဒ္ဒိဘောဂသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၉၁၊ ဋ္ဌ—၃၅၈၊ ဇရာ, ဗျာဓိ, မရဏ, အကုသလဝိပါက။ ။ဣဋ္ဌသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—၂၃၊ အာယု, ဝဏ္ဏ, သုခ, ယသ, သဂ္ဂ, ဤ ၅—မျိုးကို တောင့်တနေရုံမျှနှင့် မရနိုင်ကြောင်း၊ ရကြောင်းကုသိုလ်ကို ပြုမှသာ ရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။ဝါသိဇဋ္ဌသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၀။ ။ဘာဝနာသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၉၃၊ ဋ္ဌ—၁၈၆။

တောင်းပါများမှု မုန်းဆေးဟူ၏။ ။မဏိကဏ္ဌဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၇၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၇။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၈၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၄၆။ ။အဋ္ဌိသေနဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၁၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၃၀။ ။ဝိ—၁—ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၁၊ သုံးဝတ္ထု။ ။ဗြဟ္မဒတ္တဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၇၂၊ တောင်းတတ်သောသူ ငိုသည်ဟူ၏၊ မပေးသူမှာ ပြန်ငိုရာ၏။ ။ရဟန်းသာမဏေတို့ တောင်းရမ်း စားသောက်သည်ကို လွန်စွာ စက်ဆုပ်တော်မူကြောင်း ဟောသော အဂ္ဂိကသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၁၃။ ။တောင်းပါများ၍ ငြီးငွေ့ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗြဟ္မဒတ်မင်း၊ သုတ္တ—ပါ—၂၈၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၄။

တိုင်ပင်ခြင်း ၂—မျိုး။ ။အမှန်ကို လိုလား၍ တိုင်ပင်ခြင်း၊ စကားဖြစ်ရုံမျှ တိုင်ပင်ခြင်း) ပဏ္ဏ- ၂—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—၃၉။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၂၇၊ ပညာရှိတို့ တိုင်ပင်ခြင်း၊ မင်းတို့တိုင်ပင်ခြင်း။

တိုင်လှူရကျိုး ၅—ပါး ဂါထာ။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၈။ ။ပ—အုပ်—၁၈၅။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၆၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃။ ။ပါ—၃၇၆—၅ ဂါထာ။

တိုင်းတာ၍ လွယ်မလွယ် လုံးဝမရသောပုဂ္ဂိုလ် ၃—မျိုး။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—၆၇။ ။အပ္ပမေယျသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၃။

(၁) သုပ္ပမေယျပုဂ္ဂိုလ်····တိုင်းတာ၍ လွယ်ကူသော ပုဂ္ဂိုလ် (ဝါ) သိလွယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား စကားများခြင်း လျှပ်ပေါ် လော်လည်ခြင်း သတိ ပညာမရှိခြင်း ဣန္ဒြေမစောင့်စည်းခြင်း ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၂) ဒုပ္ပမေယျပုဂ္ဂိုလ်····တိုင်းတာ၍ မလွယ်ကူလော ပုဂ္ဂိုလ် (ဝါ) အသိခက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား စကားနည်းခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ သတိ

ပညာရှိခြင်း၊ ကျင့်ကြံစောင့်စည်းခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ (အနာဂါမ် လေလော၊ ရဟန္တာလေလောဟု အထင်ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတည်း)

(၃) အပ္ပမေယျပုဂ္ဂိုလ်····သုံးဝတိုင်းတာ၍ မရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဂုဏ်ကို မည်သည့် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ် ကမျှ ကုန်စင်အောင် မသိနိုင်သောကြောင့် တိုင်းတာ၍ နှိုင်းယှဉ်၍ မရသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။

တိုင်းကြီး ၁၇–တိုင်း။ ။(၁၆–တိုင်းဟု အပြောများကြသည်) စူဠနိ–ပါ– ၁၅၀၊ ဌ–၄၂။ ။၁၆–တိုင်း ရေတွက်ပြပုံ၊ အံ–၃–ပါ–၂၁၃။ ။ ဂ–ပါ–ဂ၁၊ ဂ၅၊ အင်္ဂ၊ မဂဓ၊ ကလိင်္ဂ၊ ကာသိယ၊ ကောသလ၊ ဝဇ္ဇီ၊ မလ္လ၊ စေတိယ၊ ဝံသ၊ ကုရု၊ ပဉ္စာလ၊ မစ္ဆ၊ သုရသေန၊ အဿက၊ အဝန္တိယ၊ ယောနက၊ ကမ္ဘောဇ။ ။အံ–၁ အင်္ဂ၊ မဂဓ၊ ကာသိ၊ ကောသလ၊ ဝဇ္ဇီ၊ မလ္လ၊ စေတိ၊ ဝင်္ဂ၊ ကုရု၊ ပဉ္စာလ၊ မစ္ဆ၊ သုရသေန၊ အဿက၊ အဝန္တိ၊ ဂန္ဓာရ၊ ကမ္ဘောဇဟု ပြထား၏။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

တဏှာသင်္ခယသုတ်(စူဠ)။ ။၁–ပါ–၃၁ဂ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၆၊ သိကြားမင်းက တဏှာကုန်ခမ်းရန်အကျင့်ကို အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောရန် တောင်းပန်၍ ဟောထားသောသုတ်။ ။မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်၊ ပါ–၃၂၃၊ ဌ–၂၀၅၊ ဝိညာဉ်မြဲ၏ဟု ယူမှားသော သာတိရဟန်းအကြောင်း၊ ဝိညာဏမမြဲကြောင်း ဖြေရှင်းဟောထား၏၊ ပါ–၁ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အကျယ်ဟောထား၏။

တထဝမ္မဆိုသည်ကား···· သစ္စာလေးပါး ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၁–ဌ– ပ–အုပ်–၅၁။

တမ္မယတာ ဝုစ္စတိ တဏှာ။ ။၃–ပါ–၉၁၊ ဌ–၆ဂ။ ။ပါ–၂၆၃၊ ဌ–၁ဂ၉။

တုဏှီဘူတံပုဒ်အဖွင့်။ ။၂–ပါ–၁၊ ဌ–၂။

တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်။ ။၂—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၆၊ လူ့သံယောဇဉ်များကို မစွန့်မပယ်ဘဲ ရဟန္တာမဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ နတ်ပြည်သို့ကား ရောက်နိုင်ကြောင်း ဖြေထား၏၊ အာဇီဝကအဖြစ်နှင့်လည်း ရဟန္တာမဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ နတ်ပြည်သို့ကား ရောက်နိုင်ကြောင်း ဖြေထား၏။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

တဏှာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၈၉၊ တဏှာယ နီယတိ လောကော စသောဂါထာ။ ။နိဒါန—ပါ—၄၄၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၆၊ ရူပတဏှာစသည့် ၆—ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး စီစစ်ပြပုံ။ ။မဟာ—ပါ—၅၃ တဏှာသုံးပါးပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။တဏှာပဋ္ဌသုတ်၊ သဠာ—ပါ—၄၅၁။ ။တဏှက္ခယသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၈၆၊ ဗောဇ္ဈင်ပွားလျှင် တဏှာကုန်ကြောင်း။ ။တဏှာနိရောဓသုတ်၊ ပါ—၇၈၊ ဗောဇ္ဈင်ပွားလျှင် တဏှာချုပ်ကြောင်း။ ။တဏှက္ခယသုတ်၊ ပါ—၂၆၂၊ ဋ္ဌ—၂၉၃၊ သတိပဋ္ဌာန် ပွားလျှင် တဏှာကုန်ကြောင်း ဟောထား၏။

တထသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၇၇၊ ဋ္ဌ—၃၂၉။ ။ပါ—၃၈၁၊ ဋ္ဌ—၃၃၀၊ သစ္စာလေးပါးသည် တကယ်မှန်ကန်ကြောင်း၊ ဒုက္ခဟု ဟောထားသောတရားသည် ဧကန်အမှန် ဒုက္ခအစစ်ဖြစ်၏ ဟူလို၊ ကြွင်းနည်းတူ။

တထာဂတသုတ်။ ။ပါ—၃၇၁၊ သစ္စာလေးပါး သိပုံကို ဟောထား၏။ ။ပါ—၃၈၊ ဋ္ဌ—၁၇၀၊ သတ္တဝါအချုပ် ဗုဒ္ဓ၊ တရားအချုပ် အပ္ပမာဒဟု ဟောထား၏။

တပေါကမ္မသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၅၊ ဘုရားရှင်မှာ ဒုက္ကရစရိယာခေါ်သော အတ္တကိလမထာနုယောဂအကျင့်မှ လွတ်ပြီဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြချက်။

ထရုဏရုက္ခသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—၇၉၊ သံသရာစက်လည်ပုံ ပြတ်ပုံကို သစ်ပင်ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။

တသ ထာဝရပုဂ္ဂိုလ် ၂–မျိုး ခွဲပြပုံ။ ။သဂါထာ–ဌ–၁၉၀၊ ပါ–၁၄၃၊ ပြဟ္မ ဒေဝသုတ်၊ တသ…. ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ထာဝရ….ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်။

တသိနာသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၅၄၊ ကာမတသိနာ၊ ဘဝတသိနာ၊ ဝိဘဝဘသိနာ သုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင် ၈–ပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

တာယနသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၄၆၊ ဌ–၉၉၊ အကတံ ဒုက္ကဋံ သေယျော စသော ဂါထာ၊ (ဉဂ္ဂဏှာထ ဘိက္ခဝေ တာယနဂါထာဟု တိုက်တွန်းသားတော်မူ၏)။

တိဏကဋ္ဌသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၁၇၇၊ ဌ–၁၄၅၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ဘကျွန်းလုံးရှိ သစ်ပင် မြက်ပင်ဟူသမျှကို လက်လေးသစ်မျှစီ ဖြတ်၍ ဤကား–အမိ၊ ဤကစး– အဖ စသည်ဖြင့် ချမှတ်သော် ပင်းသစ်ပင်, မြက်ပင်တို့သာ ကုန်ဘွယ်ရာရှိ၏၊ အမိ အဖ စသည် အရေအတွက်ကား မကုန်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ (အနမတဂ္ဂသံသရာဟူသော စကားကို ထင်ရှားစေပုံ)။

တိမ္ဗရုကသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၂၆၁၊ ဌ–၃၆၊ သုခ,ဒုက္ခကို ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်၏ဟု ယူမှားသော ၎င်းပရိဗ္ဗိုဇ်၏ အယူမှားကို ရှင်းပြခဏ်း။

တိရစ္ဆာနကထာသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၆၇၊ ဌ–၃၂၅၊ ၃၂–ပါးသောတိရစ္ဆာန ကထာကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဌ–၌ ဂေဟဿိတကထာ၀ တိရစ္ဆာနကထာ ဟောတိ ဟု ဖွင့်ပြထား၏၊ ၎င်းကို မပြော,မဆိုကြဘဲ သစ္စာလေးပါး စကားကိုသာ ပြောဆိုကြရန် တိုက်တွန်းထားမတော်မူ၏။

တိဿသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၇၇၊ ဌ–၂၇၄၊ ခန္ဓာ ၅–ပါး၌ ဆန္ဒရာဂ မကင်းသေး လျှင် သောကစသည်ဖြစ်ရကြောင်းနှင့် ဘုရားရှင်၏ဘထွေးတော်သား တိဿ ရဟန်းသာသနာတော်၌ မပျော်ပိုက်သည်ကိုသိ၍ ဆုံးမတော်မူခဏ်း။

တိဿသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၆၉၊ ဌ–၂၂၀၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း၊ ကြီးသူတို့ကို မရိုသေခြင်းတို့ကြောင့် ဘုရားရှင် အပြစ်တင်တော်မူပုံ။

တိံသမတ္တာသုတ်။ ။ပါ–၃၉၄၊ ဌ–၁၄၀၊ ဥခေါင်း အဖြတ်ခံရခြင်းကြောင့် ထွက်သောသွေးသည်ပင် သမုဒ္ဒရာရေထက် များကြောင်း ဟောထား၏၊ (အနမတဂ္ဂ သံသရာဟူသောစကားကို ထင်ရှားစေပုံ)။

တုရိုဏ်တိုင် ခေါ်ဆိုရပုံကို ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။သဠာ–ဌ–၁၀၂၊ ပါ–၃၉၈။

တုရှူပြဟ္မာသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၁၉၇၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့အား ပြစ်မှားသော ကောကာလိကရဟန်းအား ခံရလတ္တံ့သော ပဒုမငရဲသက်ကို ပြဟ္မာက လာ၍ ပြောပြပုံ။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

တဏှာနသုတ်။ ။အံ–၆–ပါ–၃၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၃၀၊ ဈာန်မရစေနိုင်, ရစေနိုင်သော အင်္ဂါ ၆–ပါးစီဟောထား၏။

တထာဂတအစ္ဆရိယသုတ်။ ။(ပဉ္စမ) ၄–ပါ–၄၄၆၊ ဋ္ဌ–၃၃၃၊ ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓေနေသောအခါ၊ မွေးဖွားသောအခါ၊ ဘုရားဖြစ်သောအခါ၊ ဓမ္မစကြာ တရားကို ဟောတော်မူသောအခါတို့၌ ဖြစ်သော အံ့ဘွယ်များကို ဟော ထား၏။ ။ဒု–သုတ်၊ ပါ–၄၄၇၊ ဋ္ဌ–၃၃၄၊ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းလာမှု ကြောင့် ရာဂ, မာန, သောက, အဝိဇ္ဇာ ဤလေးပါးကင်းခြင်း ဟူသော အံ့ဘွယ်လေးပါး ဖြစ်လာကြကြောင်း ဟောထား၏။

တပုဿသုတ်။ ။၉–ပါ–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်ကိုမြင်မှ ဈာန် ရ၏၊ ပဌမဈာန်၏ အပြစ်ကိုမြင်မှ ဒုတိယဈာန်ရ၏–စသည်ဖြင့် အဆင့်ဆင့် ရပုံကို ဟောထား၏၊ ဈာန်ကို အနုလောမ ပဋိလောမဖြင့် ဝင်စားခြင်း ထခြင်း၌ ကောင်းစွာသိတော်မူမှုရှင်း, သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိတော် မူမှုရှင်း, ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဝန်ခံတော်မူကြောင်း ဟောထား၏။

တပါးတည်း မနေထိုက် နေထိုက်သော အင်္ဂါ ၅–ပါးစီ ကို ဟောသော ဝပကာသသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၄၆။

တယောဓမ္မသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၇၀၊ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ, သုံးပါးကို မပယ် နိုင်လျှင် ဇာတိ, ဇရာ, မရဏ, သုံးပါးကို မပယ်နိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ၁၀–ချက် ဟောထား၏၊ အပြန် ၁၀–ချက်ကိုလည်း ဟောထား၏။

တရားစကား ဆွေးနွေးထိုက် မထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောသော ကထာ ဝတ္ထုသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၉၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၄၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ။ ။

ဘုရားတော်ကို စည်ပင် မစည်ပင်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟောသော ကုဟသုတ်၊ ၄—ပါ—၃၃၅၊ ဋ္ဌ—၂၇၅၊ ဂါထာများ ပါ၏။

တိကဏ္ဏသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၆၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၄၊ ပြာဟ္မဏတို့အလို ဘုရားရှင်အလို ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကွဲပြားပုံ၊ ဘုရားရှင်အလိုကား (ပု—ဒိ—အာ) တည်း၊ ပါ—၌ ဂါထာများ ပါ၏။

တိကဏ္ဍကီသုတ်။ ။၅—ပါ—၁၄၉၊ ဋ္ဌ—၅၂၊ အပ္ပဋိကူလ၌ ပဋိကူလသညီ၊ ပဋိကူလေ အပ္ပဋိကူလသညီ စသည်လေးချက်နှင့် ဥပေက္ခာဖြစ်အောင် နှလုံးသွင်းရမည်ဟု ဟောထား၏။

တိကိစ္စကသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၄၃၃၊ ဋ္ဌ—၃၃၅၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈—ပါး၊ သမ္မာဉာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁၀—ပါးဖြင့် မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈—ပါး မိစ္ဆာဉာဏ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁၀—ပါးကို ကုစားရန် ဟောထား၏။

တိတ္ထာယတနသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၇၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၅၊ ပုဗ္ဗေကတဟေတုဒိဋ္ဌိ၊ ဣဿရနိမ္မာနဟေတုဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုအပ္ပစ္စယဒိဋ္ဌိ ဤသုံးပါးကို အကျယ်ပြထား၏၊ ဤကား တိတ္ထိတို့အလို။ ။ဘုရားရှင်အလိုကား ဓာတ် ၆—ပါး၊ ဖဿ ၆—ပါး၊ မနောပဝိစာရ ၁၈—ပါး၊ သစ္စာလေးပါးဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

တိဿဗြဟ္မာသုတ်။ ။၇—ပါ—၄၅၃၊ ဋ္ဌ—၁၇၃၊ ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ သဉပါဒိသေသ၊ အနုပါဒိသေသ ဖြစ်သည်ကို သိနိုင်သော အရိယာပြဟ္မာများရှိကြောင်း ဟောထား၏။

တိုက်တွန်းတတ်သူတို့ သိထားဘွယ်များ။ ။အကုသိုလ်အမှု၌ တိုက်တွန်းက မကောင်းကျိုးကို အတူရ၍ ကုသိုလ်အမှု၌ တိုက်တွန်းက ကောင်းကျိုးအတူရကြောင်းဟောထားပုံ၊ ၁—ပါ—၃၅၊ ဋ္ဌ—၃၇၃။ ။မကောင်းမှု၌ တိုက်တွန်းက အများဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်၍ ကောင်းမှု၌ တိုက်တွန်းက အများချမ်းသာကြောင်း ဖြစ်၏ဟု ဟောထားသော ဉာတသုတ်၊ ၃—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၇၃။ ။တိုက်တွန်းတတ်သူတို့မှာ အပြောအဆို လိမ္မာရကြောင်း နမူနာ၊ ဓမ္မပဒ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၀)။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

တမ္ဗဒါဌိက စောရဃာတက ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၅၊ တရားတော်၌ သက်ဝင်စေရန် ဥပါယ်တံမျဉ်သုံးရပုံ၊ အနုလောမခန္တီဉာဏ်ရ၍ တုသိတာ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ရပုံ၊ နှစ်ပေါင်း ၅၀-ပတ်လုံး ခိုးသူတို့ကို သတ်ဖြတ်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးမှုရာ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ ကျေးဇူးကြောင့် နတ်ပြည်ရောက်ရခြင်း ဖြစ်၏။

တယောဇနဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၊ လည်ပင်းတွင် မီးကွင်း အစွပ်ခံရသော ကျီး၊ ရေနှစ်ခံရသော မိန်းမ၊ ဂူပိတ်ခံကြရသော ရဟန်း၊ ၇-ပါး၊ ဤသုံးဦး တို့၏ အတိတ်အကြောင်းကို ဆိုထားပုံ။

တယောဇနပဗ္ဗဇိတဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—၁၇၈၊ သား၊ လင်၊ မယား၊ သုံးယောက်စလုံး ရဟန်းပြုကြပြီး မခွဲနိုင်ဟုဆိုကာ ပြန်၍လူထွက်ကြသောကြောင့် မချစ်ကြရန် ဟောထား၏။

တရားသဖြင့် အသက်မွေးလျှင် အခြံအရံ အကျော် အစော ပွားကျောင်း ဂါထာ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၂။

တရားအားထုတ်နေသောရဟန်းကို ဖြားယောင်းသော ပြည့်တန်ဆာမဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—၄၀၃။

တိတ္ထိယဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၉၊ ဆိတ်ဆိတ် နေရုံမျှဖြင့် မုနိမခေါ်နိုင် ကြောင်း ဂါထာ။

တိတ္ထိယသာဝကဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—၃၀၆၊ ဘုရားရှင်က ကလေးငယ်တို့အား စကားပြောခြင်း၊ သင့်လျော်ရုံမျှ တရားဟောခြင်းကြောင့် သရဏဂုံသီလတည်ကြ၍ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မိဘတို့က ငိုကြွေးကြပုံ၊ အပြစ်မရှိရာကို အပြစ်ရှိ၏ဟု ထင်လျှင် အပြစ်ရှိရာကို အပြစ်မရှိဟုထင်လျှင် ဒုဂ္ဂတိလားရတတ်ကြောင်း ဟောသော ဂါထာ။

တိဿမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၊ ဆိုဆုံးမခက်ပုံ၊ ပစ္စုပ္ပန် အတိတ် ၂—ဝတ္ထု ပြဆိုထား၏။ ။ဒု—အုပ်—၁၇၃၊ ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်မစံမီ ရဟန္တာ ဖြစ်အောင် အားထုတ်သော ရဟန်း၊ တယောက်တည်းနေက ချမ်းသာ ကြောင်း။ ။၂၁၈၊ သက်နှး၌ စွဲလမ်းသေ၍ သန်းဖြစ်တွာ (၇)ရက်မျှ ဖြစ်

ပြီးလျှင် တုသိတာနတ်ပြည်ရောက်သောရဟန်း၊ (သံကိုသံဖျက် သံချေးတက် ဥပမာ ဂါထာ)။

တိဿဒဟရဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၇၊ သူတပါးတို့ ပြုသောဒါနကို ကဲ့ရဲ့၍ မဟုတ်မမှန်ဘဲလျက် ကိုယ့်ဆွေမျိုးကို ချီးမွမ်းသော ရဟန်းငယ်။

တိံသမတ္တပါဝေယျက ဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၁၊ လျှာဥပမာ ပညာရှိ အတွက် ဂါထာ။

တိံသဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၅၊ တရားနာပြီးလျှင် ပြီးခြင်း ရဟန္တာ ဖြစ်ကြသော ရဟန်းများ ကောင်းကင်မှ ပျံကြွသွားကြရာ ဟင်္သာငှက်နှင့် တူ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ။

တောတောင်ထဲသွားသူတို့ အမျဲဝေကြရန် မမေ့သင့်ကြောင်း နမူနာ။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၃။

တောမီးလောင်သည်ကို မြင်ရာတွင် မဂ်က ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေပုံ ဉာဏ်၌ ထင်မြင်လာသော ရဟန်း၊ အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–၁၇၀။

တောသားရဲ ဆွဲထုတ်ရသည် ဟူသောစကားပုံ ဖြစ်လာဟန်။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၆။

တံလျှပ်ကိုမြင်၍ တရားထူးရကြသော ရဟန်းများ။ ။၁၀၇။

တောင်ပြိုးနတ်ပွဲမှာ ဗာလနက္ခတ္တသဃ်ဋ္ဌဝတ္ထုမှ ဆင်းသက် လာသလောဟု တွေးတောစရာဖြစ်နေပုံ။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၃။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

တမလွန်ဘဝ၌ မပူပန်ရအောင် ဆုံးမသော ဂါထာများ။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၁။

တရားသိ၏ မကျင့်သူကား အဆင်းသာရှိ၍ အနံ့မရှိသောပန်းကို ဆောင်ထားသည်နှင့် တူကြောင်း၊ ကျင့်သူကား အဆင်းလည်းရှိ အနံ့လည်း မွှေးသော ပန်းကို ဆောင်ထားသည်နှင့် တူကြောင်း ၂–ဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၅၊ ၂၇၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂၊ ၄၃။

တိဿတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၁၊ ဗောဓိပင်၌ သုတ်သင် ရှင်းလင်းခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ–၂၄၀၊ ဌ–၂၅၃၊ စန္ဒကူးပျဉ်ချပ်ကို လှူရကျိုး။ ။ ပါ–၂၅၁၊ ဌ–၃၄၆၊ အင်ကြင်းပန်းခက်ကို မကျွပ်ဆောက်၍ လှူရကျိုး။

တေကိစ္ဆကာရိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၈၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၈၅၊ ဆေးကုပေးရ သော အကျိုး၊ တတိယသံဂါယနာတင်သော အခါမှ ဤဂါထာများ ပါလာ ကြောင်း၊ ဌ–၈၉။

တုရိ ဝုစ္စတိ မိဂီ။ ။ထေရီ–ဌ–၂၆၂၊ ပါ–၄၂၂။

တေလကာနိတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၃၂၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၀၊ သံသရာ့ ဒုက္ခနှင့် ငရဲဒုက္ခမှ လွတ်ရန် ဆင်ခြင်ပုံ။

မိလိန္ဒပဉှပါဠိ

တရားတော်ကို မြင်သလောဟု အသျှင်နာဂသေနထေရ်အား မိလိန္ဒမင်းကြီးက မေးရာ သွယ်ဝိုက်၍ ဖြေဆိုခဏ်း။ ၊ပါ–၇၄။

တရားတော်သည် အချင်းခပ်သိမ်း သိမ်မွေ့ကြောင်း, ရှုနိ့ရင်းသောတရားရှိသော် လည်း ပညာဖြင့် ဆုံးဖြတ်သော် နူးညံ့သိမ်မွေ့ဆည်သာ ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြ ခဏ်း။ ။၉၃။

တရားမှန်ကိုကျင့်သော်လည်း တရားထူးမရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ် (၁၆) ဦး။ ။ ၂၉၈၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကုဟာကပုဂ္ဂိုလ်၊ပဉ္စာနန္တရိယကံ ၅–ပါးကို ကျူးလွန်သူ၊ ထေယျသံဝါသက၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တက၊ ဘိက္ခုနီဒူသက၊ သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ်သင့်ပြီး မကုစားရသေးသောရဟန်း၊ ပဏ္ဍုက်၊ ဥဘတော ဗျည်း၊ အသက်(၇)နှစ်အောက်ငယ်သော လူ့ရှင်၊ ပေါင်း ၁၆–ဦး။

တရားဆေးသောက် သေဘေးပျောက်ကြောင်း ဂါထာ။ ။၃၁၉။

တရားအားထုတ်သူတို့ တရားထူးရရန် နမူနာယူအပ်သော ဥပမာများကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။၃၄၀–မှ–၄၀၆–အထိ။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

တကဲလှူရကျိုး။ ။မှိုရုတကဲကို စန္ဒကူးဖြင့် ပြုလုပ်ပြီးလှူရကျိုး၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၉၂၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၉။ ။ပါ—၂၃၉။

တဏှာဖြစ်သည်ကို (သူကြွယ်မယားကိုမြင်ရာ၌)နှိပ်ကွပ်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၀။ ။ပါ—၁၃၊ ဌ—၂၁၁။

တမ္ဗပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၁၉၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်–၁၆၃၊ ဗောဓိပင်ကို သုတ်သင်ရ, ရှိခိုးရ ကြေးနီအဆင်းရှိသောပန်းကို လှူရကျိုးများ။

တမာလပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၀၊ ပန်းညိုပွင့်လှူရကျိုး။

တရဏိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၂၀၊ ၂၆၄၊ ကူးတို့ပို့ရကျိုး။ ။ပါ-၂၆၉၊ တံတားလှူရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၆၇၊ လိပ်ဖြစ်စဉ် ကျောက်ကုန်းဖြင့် ဘုရားရှင်ကို တဘက်ကမ်းသို့ ပို့ပေးရကျိုး။

တရားတည်းဟူသောနို့ရည် သောက်စို့ရသည်ဟု မိထွေးတော်ဂေါတမီက ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားသောဂါထာ။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၂၀၉၊ဂါထာနံပါတ်-၁၃၂။

တာလဖလဒါယ ကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၉၁၊ ထန်းသီးလှူရကျိုး။

တာလဝဏ္ဋဒါယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၃၆၊ ထန်းရွက်ယပ်လှူရကျိုး။

တိကဏ္ဍိပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၁၇။

တိကဏိကာရပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—ဂ၄၊ မဟာလှေကားပန်းလှူရကျိုး၊ (၇)နှစ်သား ရဟန္တာဖြစ်၏၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။

တိကိစ္ဆကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁ဂ၃၊ ဆေးလှူရကျိုး။

တိကိင်္ဏိပူဇကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၃၂၀၊ ရွှေချူပန်းသုံးပွင့် လှူရကျိုး။

တိကိင်္ဏိပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၇၄။

တိစမ္ပကပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၅၆၊ စကားပန်းလှူရကျိုး။

တိဏသန္ထရဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၁၊ ထိုင်ရန် အလို့ငှါ မြက်အခင်းကို လှူရကျိုး။ ။ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၈၅။

တိဏသူလကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၆၊ ကြက်ရိုးပန်းလှူရကျိုး။

တိဏသူလကဆာဒနိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၃၅၊ ကြက်ရိုးပန်း တို့ဖြင့်မိုး၍ ပူဇော်ရကျိုး။

တိဏကုဋိဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၃၁၁၊ မြက်မိုးကျောင်းငယ် လှူရကျိုး။

တိဏမုဋ္ဌိဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၃၂၂။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၁၊ ထိုင်ရန် အလို့ငှါ မြက်ဆုပ်လှူရကျိုး။

တိဏုပ္ပလမာလိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၁၉၊ ၃၃၆၊ မျောက်ဘဝက ကြာညိုပန်းသုံးခိုင် လှူရကျိုး။

တိဏုက္ကစာရိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၃၊ မြက်မီးရှူး လှူရကျိုး။

တိန္ဒုကဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၃၊ မျောက်ဘဝက တည်သီး လှူရကျိုး။

တိန္ဒုကဖလဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၃၂၃။

တိပဒုမိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၄။

တိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၁၇၊ သခွတ်ဗောဓိပင်ကို ပန်းလှူရ ရှင်းလင်း သုတ်သင်ခဲ့ရကျိုး။

တိမိရပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၅။ ။ပါ—၃၃၃၊ ကျည်းပန်းပွင့် လှူရကျိုး။

တိရံသိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၉၂၊ ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။

တိလမုဋ္ဌိဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၆၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၁၊ နှမ်းဆုပ် လှူရကျိုး။

တိလောကဝိဇယ စကြဝတေးမင်း ဖြစ်စဉ် လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်များ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်များကို စိတ်ဖြင့်မှန်းဆ၍ ပူဇော်လှူဒါန်းပုံအကြောင်း။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၆။

တိဝဏ္ဋိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၁၉။

တိသရဏ ဂမနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၈၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၉၊ သရဏဂုံ ဆောက်တည်ရကျိုး၊ (၇) နှစ်သား လူဝတ်နှင့်ပင် ရဟန္တာဖြစ်ပြီး နောက် ရဟန်းပြု၏။

တိဿပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(တိက္ခတ္တုံ ဇာတောတိ တိဿော) ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၆၊ ၁၇၁၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၂။

တိဿမေတ္တေယျတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၉၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၅၊ နေရာနှင့် သစ်သီးလှူရကျိုး။

တုဝရဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၈၈၊ ပဲစဉ်းငုံသီးကို လှော်၍ လှူရကျိုး။

တေလမက္ခိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၆၀၊ ဗောဓိပင်ကိုကာထားသော ပွတ်လုံး ကို ဆီသုတ်လှူရကျိုး။

တောဒေယျတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၁၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၇၊ ဗုဒ္ဓ ထောမနာ အကျိုး။

တန်ခိုးတော်၌ ကြည်ညိုရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၈၊ ပါဠိဟီရသညကတ္ထေရ အပဒါန။

တဏှာဟောပရိယာယ်ပုဒ်များ

တဏှာဟောပရိယာယ်ပုဒ်များ။ ။သိဗ္ဗိနိ ဝုစ္စတိ တဏှာ၊ စူဠနိ—ပါ—၄၆။ ။ ပိပါသာ—ပါ—၂၇၄။ ။အာဒါနံ၊ ပါ—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—၃၃။ ။နန္ဒိ၊ ပါ—၁၄၉၊ ၁၆၀။ ။အပေက္ခာ၊ ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၀၅။ ။လောလုပ္ပံ၊ ပါ—၂၇၂၊ ၂၉၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၅။ ။ဇာလိနီ ဝုစ္စတိ တဏှာ၊ မဟာနိ—ပါ—၂၂၊ ဋ္ဌ—၈၉။ ။ ပိဟာ၊ ပါ—၁၇၄၊ ၃၄၁။ ။ဿိကာ၊ ပါ—၁၆၊ ဋ္ဌ—၇၂။ ။သောတံ၊ ပါ—၃၄၂။ ။အာသတ္တိ၊ ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၀။ ။ပတ္ထနာ၊ ပါ—၂၄၅။ ။

အာကာသံ၊ ပါ—၃၃ဂ၊ ဋ္ဌ—၃ဂ၃။ ။အာဇဝါ၊ ပါ—၃၃၉၊ ဋ္ဌ—၃ဂ၃။ ။ အာရဏမ္ပိ ဝုစ္စတိ တဏှာ၊ ပါ—၃၃၉၊ ဋ္ဌ—၃ဂ၃။ ။ဂေဓော ဝုစ္စတိ တဏှာ၊ စူဠနိ—ပါ—၃၇၊ ၁၄၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၉၃။ ။ပါ—၃၃၉။ ။ ဇော ဝုစ္စတိ တဏှာ၊ စူဠနိ—ပါ—၄၆၊ ၁၄ဂ။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၀။ ။ ဝိသတ္တိကာ၊ စူဠနိ—ပါ—၇၆၊ ၉၉၊ ၂၄၂။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ-၁၊ ဋ္ဌ—၁၉။ ။ထေရ—ပါ—၂၉ဂ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၂။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၃၅။ ။နေတ္တိ—ပါ—၂၁၊ ဋ္ဌ—ဂ၆။ ။အာသာ၊ စူဠနိ—ပါ—၆၁၊ ဂဂ၊ ၂၇၅။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၆၊ ၂၀၂။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၇၁၊ ဋ္ဌ—၃၃၀။ ။ဝနံနာမ ပဥ္စကာမဂုဏာ၊ တဏှာ၁ဝနထော၊ နေတ္တိ—ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—၁၃၉။ ။နန္ဒိတိ တဏှာ ဝိသဇ္ဇိယတိ၊ ပေဋက—ပါ—၂၂၇။ ။ဇပ္ပါနာမ ဝုစ္စတိ တဏှာ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၆၅။ ။ ပေဋက—ပါ—၂၂၅။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၇၊ တဏှာကို အကျယ်ပြဆိုခဲ့။ ။ မဟာနိ—ပါ—၃၃၉၊ ဋ္ဌ—၃ဂ၃။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၉၇၊ ပါ—၂၁၅။

ဇာတကပါဠိအဋ္ဌကထာ

တက္ကပဏ္ဍိတဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၅၊ မိန်းမဖျက်၍ အကျင့်ပျက်ရသော ရသေ့။

တက္ကလဇာတက။ ။ပါ—၂၁၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၃၊ လင်၏ဘခင်ကို မောင်းထုတ်ခိုင်းသော မိန်းမယုတ်၊ အတိတ်ဘဝက မောင်းထုတ်ခဲ့သော်လည်း ပစ္စုပ္ပန်၌ ကား မောင်းမထုတ်၊ မတို့သဘော ရင်မောဘွယ်ရာ။

တက္ကာရိယဇာတက။ ။ပါ—၂၆ဂ၊ ဋ္ဌ—၂၄၃၊ အဂ္ဂသာဝက ၂—ပါးကို ပြစ်မှားသော ကောကာလိက ရဟန်း၊ ပဒုမငရဲ၌ခံရပုံ၊ နှုတ်ကြောင့် ပျက်စီးရပုံ ဟောထား၏။

တစသာရဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၉၀၊ ရန်သူကို အောင်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ၅–ပါး။

တစ္ဆသူကရဇာတက။ ။ပါ–၂၉၆၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၄၂၊ စစ်ဆင် စစ်တက်ရာ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်လှသောဝက်။ ။(ပါ–ဂ၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၂–၌ ဝစ္ဆကိ သူကရ ဟု ရှိ၏)။

တဏှာတမန် ခိုင်းစေဟန်နှင့် အလျှောက်ထားကောင်း၍ အသက်ဘေးမှ ချမ်းသာရပြီး ကြီးပွားသူ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၇၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂ဂ၉။

တဏ္ဍုလနာဠိဇာတက။ ။ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–စ၃၉၊ ဆန်တကွမ်းစားတန်ဘိုး မှာ ဗာရာဏသီပြည်အလုံး ထိုက်ထန်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်သော လာဠုဒါယီ ထေရ်အလောင်း ရာဖြတ်ဝန်မိုက်။

တမာရေယှက် စိုက်ရောဖက်က သရက်ပင်မင်း သီးချိုကင်းသို့ ဟူသော လင်္ကာ အရဇာတ်၊ ဒဓိဝါဟနဇာတက၊ ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၂။

တယောဓမ္မဇာတက။ ။ပါ–၁၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉ဂ၊ ရန်အောင်ကြောင်း တရား သုံးပါး။

တရားကျင့်ဟန် ဆောင်၍ ငှက်ဥ ငှက်ငယ်တို့ကို စားသော ကျီးကန်းယုတ် အကြောင်း။ ။ဓမ္မဓဇဇာတက၊ ပါ–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၅၂။

တရားနတ်စောင့်သည် ဟူ၍ ကေန်ခေါ်ဝေါ်ထိုက်သော ဓမ္မဒေဝပုတ္တဇာတက။ ။ ပါ–၂၂၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၀၁၊ ကုသိုလ်ပြုကြရန် နတ်သားက လိုက်၍ ကြေး ကြော်ပေးပုံ။

တရားသေပြီဟုယူဆ၍ ဆွမ်းသွတ်ရန် အားထုတ်သော ကစ္စာနိအကြောင်း။ ။ ပါ–၁၇၆၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၀၃။

တရားစီရင်ထုံး။ ။မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှသော ဂါမဏိစန္ဒဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၇၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၇။ ။တရားဆုံးဖြတ်လျှင် နှစ်ဘက်စကား ကို နားထောင်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်သင့်ကြောင်း ဟောသော ရထလဋ္ဌိဇာတက၊ ပါ–၁၀၉၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၉၆။ ။တရားသူကြီးလုပ်ခဲ့ဘူးသော မြက်ခြေနင်း၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၃၂။ ။တရားဆုံးဖြတ်သူတို့ နည်းယူသွယ် ကောင်းလှသော

မဟောသဓာပညာရှိ ကရားဆုံးဖြတ်ပုံများ၊ ၄—ဆ—အုပ်—၁၆၉။ ။စလာက ဒေဝီမိဖုရားကြီး ဖြတ်ထုံး၊ ၄—၂၄၃။

တိတ္တိရဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၊ ၄—ပ—အုပ်—၄၅၆၊ အသံကြောင့် သေကြရပုံ။ ။ပါ—၁၀၂၊ ၄—တ—အုပ်—၅၉၊ အတင်းအဓမ္မ ခိုင်းစေမှု ကြောင့် ပြုလုပ်ပေးရ၍ စေတနာမပါလျှင် အပြစ်မရှိကြောင်း ဟောထား၏။

တိတ္ထဇာတက။ ။ပါ—၇၊ ၄—ပ—အုပ်—၁၉၀၊ အာသယာနုသယဉာဏ်တော်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်သားကို တရားပေးတော်မူပုံ။

တိန္ဒုကဇာတက။ ။ပါ—၄၅၊ ၄—ဒု—အုပ်—၆၉၊ ဘေးရန်မှလွတ်အောင် ရွာကို မီးတိုက်ကြသော မျောက်များ။

တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတက။ ။ပါ—၅၊ ၄—ပ—အုပ်—၁၇၇၊ ရာဟုလာ သာမဏေ သိက္ခာကာမ ဖြစ်ပုံအကြောင်းနှင့် ဆရာ့စကား နားထောင်ရကျိုး။

တိရစ္ဆာန်များကို ယဉ်ရှယ်စဉ်အခါ ခိုင်းစားပြီး အိုသောအခါတွင် ပစ်မထား သင့်ကြောင်း ဟောသော ဒဠ္ဇဓမ္မဇာတက။ ။ပါ—၁၆၇၊ ၄—တ—၃၆၂။ ။ ထိုသို့ပစ်ထားက သူယုတ်မာစာရင်းတွင်ပါဝင်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၇၄၊ ၄—သ—အုပ်—၁၄၅။

တိရစ္ဆာန်တို့၏အသံကိုသိသောသူများ။ ။မင်းသား၊ ၄—တ—အုပ်—၃၉၄။ ။ အလောင်းတော်ရသေ့ အဠ္ဌသဒ္ဒဇာတက၊ ပါ—၁၇၆၊ ၄—၄၀၇။ ။ပုရောဟိတ် ၄—ပ—အုပ်—၂၂၇၊ ဒု—အုပ်—၁၆၃။ ။သူခိုးဗိုလ်ကြီး၊ ၄—၃၄၀။ ။ မဟာဗောဓိဇာတက၊ ၄—မ—အုပ်—၂၄၄။

တိရစ္ဆာန် ခါသတ္တဝါတို့က လူတို့ကို ဗေဒင်ပညာ သင်ကြားပေးပုံ။ ။ဒဒ္ဒရ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၉၀၊ ၄—တ—အုပ်—၅၁၁။

တိရီဋဝစ္ဆဇာတက။ ။ပါ—၇၄၊ ၄—ဒု—အုပ်—၂၀၄၊ ကျေးဇူးသိတတ်သောမင်း။

တိလမုဋ္ဌိဇာတက။ ။ပါ—၇၁၊ ၄—၂၅၃၊ နှမ်းကို မတောင်းဘဲ ယူစား၍ ဆရာ အရိုက်ခံရသောမင်းသား၊ဆရာသမား ဆုံးမရာ၌ ရန်ငြိုးမဖွဲ့ရန် ဟောထား၏။

တုဏ္ဍိလဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၇၊ ၄—တ—အုပ်—၂၆၉၊ ဘုရားလောင်း ဝက်မင်းတရားဟောခဏ်း၊ ၎င်း၏ ဩဝါဒမှာ နှစ်ပေါင်း ၆—သောင်းတည်ခဲ့၏၊ တရားသူကြီးလုပ်၍ တရားဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီး ထိုဖြတ်ထုံးကို ပေ၌ ရေးကူးစေခဲ့ပုံ။

တေလပတ္တဇာတက။ ။ပါ—၂၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၇၊ ဣန္ဒြေစောင့်စည်း၍ ဘီလူးစား မခံရဘဲ မင်းဖြစ်ရသူ၊ ကာယဂတာသတိကို ပွားများရန် ဥပမာ ပေး၍ ဟောထားပုံ။

တေသကုဏဇာတက။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၁၄၊ ငှက်တိရစ္ဆာန် သုံးကောင်ကို သား သမီးအရာ၌ထား၍ ၎င်းတို့၏ အဆုံးအမ၌ တည်ကာ မင်းကျင့်တရားနှင့်အညီ ကျင့်ကြပုံ ဟောထား၏။

တွေ့ဆုံခဏ၊ ကြုံကြရ၊ ဓမ္မမမေ့ရာ ဟူသောဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၄၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၁၄။

တန်ခိုးကြီးလိုလျှင် မီးတင်းကုပ်, ထင်း, မီး, ထင်းဖြတ်ရန် ဒါး, ပေါက်ဆိန် စသည်ကို လှူရကြောင်း၊ ၎င်းတို့ကို လှူခဲ့သောကြောင့် လူသားစား ပေါရိ သာဒမှာ တန်ခိုးအရှိန်အစော် ကြီးမားကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဋ္ဌ—ဇ—အုပ်—၅၁၅။

တောင်သူတို့ လုပ်ခင်း ကိုင်ခင်းထဲတွင် သစ်ရွက်စသည်ကို ချိတ်ဆွဲထားကြပုံ အစဉ်အလာကို ပြဆိုချက်။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၉။ ။ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၆၃။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

တက္ကီ ၄-မျိုး။ ။ကြံဆခြင်း၊ ၁-ဋ္ဌ-၉၉၊ ပါ-၁၅၊ အနုဿုတိက၊ ဇာတိဿရ၊ လာဘီ၊ သုဒ္ဓတက္ကိက၊ ဤကြံဆခြင်း ၄-မျိုးဖြင့် ကြံဆ၍ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ယူမှားကြပုံ။

တထာဂတပစ္စိမဝါစာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၂-ပါ-၁၂၆၊ ဋ္ဌ-၁၀၂။

တပေါဇိဂုစ္ဆဝါဒ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၃၂၊ ဋ္ဌ-၁၉၊ တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်များကို ကဲ့ရဲ့တော်မူခဏ်း။ ။တပေါပက္ကမကထာ၊ ၁-ပါ-၁၅၇၊ ဋ္ဌ-၂၉၁၊ တိတ္ထိတို့ကျင့်ပုံ စသည်ကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။တပေါပက္ကမ နိရတ္ထကကထာဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၁၅၈၊ ဋ္ဌ-၂၉၄။

တယောဓမ္မဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၂၂၉၊ ဋ္ဌ-၂၄၂၊ ဗဟုကာရ ဘာဝေတဗ္ဗ ပရိညေယျ ပဟာတဗ္ဗ ဟာနဘာဂိယ ဝိသေသဘာဂိယျ ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဈ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗ အဘိညေယျ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ ဤ ၁၀-ချက်ကို မှုတည်၍ သုံးခုစီရှိသောတရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

တရားစကား ဟောပြောပေးခဲ့မှုကြောင့် ခြေမျက်စိတော်မြင့်ခြင်း၊ လက်ျာရစ်လည်၍ မွေးညှင်းတော်များ အထက်သို့ ကော့နေခြင်းဟူသော ဥဿခပါဒ၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမတာ လက္ခဏာတော် ၂-ပါးကို ရကြောင်းဟောထားပုံ။ ။၃-ပါ--၁၂၆၊ ဋ္ဌ-၁၁၂။

တိကဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၁၇၀၊ ဋ္ဌ-၁၆၇၊ သုံးခုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

တေဝိဇ္ဇသုတ်။ ။၁-ပါ-၂၂၂၊ ဋ္ဌ-၃၃၁၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့ လားရာ ခရီးလမ်းကို သူမှန်, ငါမှန် ငြင်းခုံကြသည်ကို ဖြေရှင်းပြတော်မူခဏ်း။

တည်ရာသုံးပါးကို ရပုံပြသော ဩကာသာဓိဂမတိဝိဝဏ္ဏနာ၊ ၂-ပါ-၁၇၃၊ ဋ္ဌ-၂၃၆၊ (ချမ်းသာရခြင်း အကြောင်းသုံးပါးဟူလို)။

(၁) ကာမဂုဏ် အကုသလဓမ္မတို့နှင့် မရောနှောခြင်း။
(၂) ဩဠာရိက ကာယဝစီသင်္ခါရတို့ကို ငြိမ်းအေးစေခြင်း။
(၃) ကုသလ အကုသလဓမ္မတို့ကို ခွဲခြားသိ၍ အဝိဇ္ဇာကို ပယ်ခြင်း။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

တဇ္ဇနီယကမ္မကထာ။ ။၃—ပါ—၄၅၃၊ ဋ္ဌ—၄၂၉။ ။၄—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၊ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းစသည်အမှုများကို ပြုသောရဟန်းအား ပြုအပ်သောကံဖြစ်၏၊ တဇ္ဇနီယကမ္မ အာကင်္ခမာန ဆက္ကကထာ၊ ၄—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—၂၊ ၎င်းကံပြုနိုင်သောအင်္ဂါများကို စုပေါင်းဟောထား၏။ ။တဇ္ဇနီယကမ္မနပ္ပဋိပ္ပဿဗ္ဗေတဗ္ဗ၊ပဋိပ္ပဿဗ္ဗေတဗ္ဗကထာ၊ ပါ—၁၀၊ ၁၁၊ ဋ္ဌ—၃။ ။တဇ္ဇနီယကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ၊ ၃—ပါ—၄၅၉၊ ၄၇၀။ ။တဇ္ဇနီယကမ္မဝိဝါဒကထာ၊ ပါ—၄၆၆။

တထာဂတာနံ အနတ္ထသံဟိတေ သေတုဃာတော။ ။၃—ပါ—၂၂၁၊ ၃၀၄။ **တပည့်များအပေါ် ပြုထိုက်သောအပြစ်များကိုပြဆိုခဏ်း။** ။သဒ္ဓိဝိဟာရိက အန္တေဝါသိက တပည့်များအပေါ်၌ နှင်ထုတ်ထိုက်, မထိုက်သောအင်္ဂါများ၊ ပဏာမိတကထာ၊ ၃—ပါ—၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ၅၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်များကို ကောင်းစွာမကျင့်လျှင် နှင်ထုတ်ရပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ ၃—ပါ—ဂ၆၊ ဂ၇၊ ဋ္ဌ—၂၆၆။ ။တပည့်တို့မှာ ဗာလ အဗျတ္တ ဖြစ်နေသေးလျှင် ခရီးသွားခွင့်မပေးရ၊ မသွားရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ (ဒိသံဂမိကာဒိဝတ္ထုကထာ) ၃—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၃၄၂။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၁၇ဂ။

တရုဏပသန္န မဟာမတ္တဝတ္ထု။ ။(မံသပါတိဒါန) ၃—ပါ—၃၁၆၊ ဋ္ဌ—၃၇၆၊ လက်ကော်ရ ယာဂုသည် ပဝါရိတ်သင့်စေ၏ဟု ဟောထားတော်မူပုံ။

တဿပါပိယသိကာကထာ။ ။၄—ပါ—၂၀၅၊ ပါ—၃၀၊ (သမထက္ခန္ဓက) ပါပဉဿန္နတာပုဂ္ဂိုလ်အားပြုအပ်သောကံဖြစ်၏။ ။အာကင်္ခမာနဆက္က၊ ပါ—၂၀၇၊ ၎င်းကံ ပြုနိုင်သောအင်္ဂါများ။ ။တဿပါပိယသိကာ ဝိနယကထာ၊ ပါ—၂၃၂၊ ဋ္ဌ—၄၃။

တိကာဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၂၊ ဝိနယ၌ သုံးခုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

တိဏဝတ္ထာရကကထာ။ ။၄—ပါ—၂၀ဂ၊ ဋ္ဌ—၃ဂ၊ နှစ်ဘက်စလုံးရှိ အပြစ်များကို ဖုံးကွယ်ပြီး ညီညွတ်အောင် ပြုရသော သမထဖြစ်၏။ ။သမထက္ခန္ဓက၊ ပါ—၂၃၅။

တိရစ္ဆာန်ထီး မ, တို့၌၊ ကာယသံသဂ္ဂ ရာဂဖြင့် ကိုင်ကွယ်လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ် သင့်၏ဟုပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ။ ။၃—ပါ—၂၇၉၊၂ဂ၀၊ဋ္ဌ—၃၆ဂ။ ။ ၁—ဂါ—၁၇၆၊ ၁ဂ၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၃၊ ၁၃၂။

တိရစ္ဆာနဂတဝတ္ထုကထာ။ ။၃—ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၁၅၁၊ တိရစ္ဆာန်ကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်၊ ဤ၌ နဂါး, ဂဠုန်များသာမက နတ်, သိကြားမင်းကိုပင် တိရစ္ဆာန်ထဲ သွင်းယူရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

တိဿမင်းသားရဟန်းပြုပုံ။ ။(ဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ ညီတော် အိမ်ရှေ့မင်းသား) ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၁။

တုဋ္ဌဂရဟိယ ပသံသိယပဉ္စ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၃၇၈၊ ဋ္ဌ—၂၄၁။

တေနသမယေနဟု ဝိနည်းဒေသနာတော်၌ ဟောရပုံကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။၁—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၈၀။

တောမီးရှို့လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၄—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—၅၆။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၃၀။ ။၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၁၊ မီးဘေးကို ကြိုတင်ကာကွယ်သောအနေဖြင့်ကား ရှို့ကောင်း၏။

တံတိုင်းနှင့်စပ်၍ ခွင့်ပြုချက်များ။ ။၄—ပါ—၂၉၉၊ ဋ္ဌ—၆၂။

တံတွေး အရမ်းမထွေးရ။ ။သမ်တလင်းပေါ်, ပျဉ်အခင်းပေါ်စသည်၌ တံတွေး ထွေးလျှင် ဒုက္ကဋအာသင့်၏ဟု ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်၊ ၄—ပါ—၃၂၉၊ ဋ္ဌ—၈၇။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၄၈။

တောင်ဝှေးနှင့်စပ်သော ဝိနိစ္ဆယ။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၃။ ။ဂိလာနအတွက် တောင်ဝှေးကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ၊ ၄—ပါ—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—၅၃။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

တဇ္ဇာမနောဝိညာဏဓာတုသမ္ဖဿဇံပုဒ်အဖွင့်။ ။၁—ဋ္ဌ—၁၇၃၊ ပါ-၁၇။

တတြမဇ္ဈတ္တတာပုဒ်အဖွင့်။ ။၁—ဋ္ဌ—၁၇၇၊ ပါ—၁၇။

တထတာကထာ။ ။၅—ပါ—၄၂၁၊ ဋ္ဌ—၂၆၈၊ အဆုံးစုံသော တရားတို့သည် သဘာဝအားဖြင့် မှန်သည်ချည်း ဖြစ်သောကြောင့် တထဘာဝမည်၏၊ ၎င်း တထတာသည် အသင်္ခတမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

တထာဂတဿပန သံသယောနာမ နတ္ထိ။ ။၆—ဋ္ဌ—၂၇၇။

တန္ဒီနိဒ္ဒေသ။ ။၂—ပါ—၃၆၅၊ ဋ္ဌ—၄၆၁၊ ကိလေသာဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်၌ ကပ်ငြိသူ၊ တွယ်တာသူ၊ ဆက်ညှာသူတည်း၊ (ပျင်းရိသူ)။

တဒေကဋ္ဌ ပုဒ်အဖွင့်တွင် သဟဇေကဋ္ဌ ပဟာနေကဋ္ဌ ၂—မျိုးကို ခွဲပြခဏ်း။ ။(အကုသလမူလနိက္ခေပ ဝဏ္ဏနာ) ၁—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—၃၇၀။ ။(ကေဋ္ဌ ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

တမနိဒ္ဒေသ။ ။၂—ပါ—၃၇၂၊ ဋ္ဌ—၄၇၇၊ ကာလသုံးပါး၌ ယုံမှားခြင်းသုံးမျိုးကို ဟောထား၏။

တိက အတ္ထုဒ္ဓါရဝဏ္ဏနာ။ ။(အဋ္ဌကထာကဏ္ဍ) ၁—ပါ—၂၆၆၊ ဋ္ဌ—၄၃၇။ ။တိကာဒိဒဿနဝါရ၊ ၂—ပါ—၄၄၅၊ ဋ္ဌ—၅၀၆၊ ခန္ဓာ အာယတန စသည်ကို တိက်ဒုက်တို့ဖြင့် ဝေဘန်ပြဆိုခဏ်း။

တိန္တိဏနိဒ္ဒေသ။ ။၂—ပါ—၃၆၄၊ ဋ္ဌ—၄၅၉၊ ကိုယ့်ပစ္စည်းကို သူတပါး ယူမည် ထင်၍ မာန်မဲတတ်သူ။

တိဿောပိကထာ။ ။၅—ပါ—၄၄၅၊ ဋ္ဌ—၂၇၁၊ အမိဝမ်းတွင်း၌၎င်း, အိပ်မက်၌ ၎င်း, တရားထူး၊ (အရဟတ္တဖိုလ်) ရနိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ပဉ္စနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(ထ)

ထပတိသုတ်။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၃၀၃၊ ဌ—၃၀၉၊ သမ္မာခေ ဿရာဝါသော ပုဒ်အဖွင့်နှင့် သောတာပန်တို့မှာ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံကို မနေ့ာက်ဖြင့်ပင် မလွန်ကျူးတော့ကြောင်း ဟောထား၏။

ထပတီတိ ဝခုကီ ဇေဋ္ဌကော။ ။ပဏ်—၂—ဌ—၈၀၊ ပါ—၅၉။ ။သဠာ— သံ—ပါ—၄၂၃၊ ဌ—၁၂၀။

ထမ္ဘနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၆၃၊ ဌ—၄၅၁၊ ရတနာသုံးပါးနှင့် ကြီးသော သူတို့ကို ရိုသေမှုမရှိဘဲ စိတ်ထားခက်ထန်သူ၏ အမူအရာများကို ပြထား၏။

ထမင်းအသက် ၇—ရက် ဟူသော စကားပုံ စဖြစ်လာဟန် ပါဠိ၊ ။နိဒါန— သံ—ဌ—၂၃။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၉။ ။သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၆။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၅၁။

ထမင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ထမင်းချက် နေမြင့်က ရအပ်သော အပြစ် ၅—ပါး၊ အချိန်မှန်ချက်က ရအပ်သော အကျိုး ၅—ပါးကို ဟောသော ဥဿုရဘတ္တသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၂၂၇၊ ဌ—၈၂။ ။ထမင်းစားရာ၌ စပိုသည် နှိပ်စက်မှုကြောင့် ငြီးငွေ့ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ သုတ္တ—ပါ—၂၈၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၉၅။ ။ထမင်းချိုး လှူရ၍ နိမ္မာနရတိ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရသော အမျိုးသမီးကလေး၊ အာစာမဒါယိကာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၂၄၊ ဌ—၉၀။ ။၎င်းအလှူ၏ အကျိုးပေးကြီးကျယ်ပုံကို သိကြားမင်း ချီးကျူးထားသော ဂါထာများ၊ ပါ—၂၅၊ ဌ—၉၃။ ။ထမင်းစားကာနီး ဆဲဆဲ မစားဟော့ဘဲ အကုန်လှူလိုက်သောကြောင့် နတ်သားဖြစ်ရပုံ၊ ဘိက္ခ ဒါယက ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၉၉၊ ဌ—၂၇၂။ ။ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ထမင်း စသည် စားစေပြီးမှ သမာဓိတည်ခိုက် တရားဟောတော်မူရာတွင် သောတာပန် ဖြစ်သွားသော ကေဥမါသကဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၀။ ။ထမင်းဖြစ် ရာကို မသိကြသော မင်းသားသုံးယောက်၊ ၃၈၆။ ။ထမင်းတကြိမ်စားလျှင် ၂—သိန်းတန် စားသော သောဏသေဋ္ဌေးသား၊ ဒီဃ—၂—ဌ—၂၇၂။ ။ တသိန်းတန်စားသော ဂန္ဓသေဋ္ဌေး (လပြည့်နေ့တွင်) ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်— ၅၅၊ ၆။

ထဝေါ ဟူ၍ ပုဒ်အဖွင့်။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—၂၄၉၊ ဗုဒ္ဓါဒိနံ ပန ဂုဏာ ဘိတ္တဝနဝသေန ပဝတ္တံ သုတ္တံ ထဝေါ နာမ ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ပါ—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—၂၆၆။ ။ပါ—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—၂၇၄—၌ ထဝပုဒ်ကို ၅—မျိုးဖြင့် ဝေဘန်ဟောထား၏၊

ထာဝရပယောဂကိုပြဆိုခ်က်း။ ။(ပါဏာတိပါတနှင့်စပ်၍) ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၂၀။ ။ ဝိ—၁—ပါ—၉၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၂။

ထိနမိဒ္ဓ နီဝရဏ နိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၁—ပါ—၂၃၃၊ ဋ္ဌ—၄၀ဝ—မှ ၄၁၃—အထိ။ ။ ထိနနှင့် မိဒ္ဓအထူး၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၉။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၀၉၊ ပါ—၆၀။

ထိနမိဒ္ဓ နီဝရဏကို ပယ်နိုင်ရန် အကြောင်း ၆—ပါး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၀။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၀။ ။ ဣတိ—ဋ္ဌ—၃၄၁၊ ပါ—၂၇၄။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၇၀၊ ပါ—၂၃၀။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၆၀၊ ပါ—၂၀၆။ ။အရကောက်ပြပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၉။ ။ပါ—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၀။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၀၉၊ ပါ—၆၀။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၂၊ ဋ္ဌ—၁၄၅။

ထီးလူရကျိုး။ ။ခေတီတော်အား ထီးလူရကျိုး ဂါထာများ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၉။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၊ ၄၁၆။ ။သခ်ပြောဟ္မဏဝတ္ထု၊ စရိယာ—ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—၃၁။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၅။

တုလ္လကုမာရိကာ ဟူသော ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၂၀၊ ဤ၌ ကာမရာဂ ထူထပ်သည်ဟူသော အနက်ကိုဟော၏၊ အပျိုကြီးကို မဟော။ ။ အဘိ—၂—ပါ—၂၅၅၊ ဋ္ဌ—၃၂၅၊ ဤ၌ အပျိုကြီးကို ဟော၏။ ။ဝိ—၃—ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၃။

ထုလ္လကောဋ္ဌကတ္တိ ထုလ္လကောဋ္ဌံ ပရိပုဏ္ဏ ကောဋ္ဌာဂါရံ။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၉၉၊ ပါ—၂၄၄။

ထူဏံ ပဋိစ္စဝတိ ရုက္ခံ ပဋိစ္စ ဟု ဖွင့်ပြပုံ၊ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၃၆၉၊ ပါ—၅၁၉။

ထုဏောယျက ပုဏ္ဏားတို့ မိုက်မဲလှပုံ။ ။ထုဏောယျက ပုဏ္ဏားတို့က သူတို့နေရာတွင် ဘုရားရှင် မနေနိုင်အောင် ရေတွင်းများကို မြက်၊ ဖွဲ တို့ဖြင့်ပိတ်ဆို့ထားကြပုံ

နှင့် နောက်တွင် ဘုရားရှင်အားပြန်၍ ကန်တော့ကြရပုံ၊ ဥဒပါနသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–၃၄၂။ ။ဝိမာန–ဋ္ဌ–၄၀။

ထူပါရဟသုတ်။ ။အံ–၄–ပါ–၅၆၇၊ ဋ္ဌ–၃၉၅၊ စေတီ တည်ထားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၄–ဦး၊ (စေတီ ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ထူပါရဟပုဂ္ဂလဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၅။ ။၂–ဦး၊ အံ–၂–ပါ–၇၆၊ ဋ္ဌ–၅၁။

ထူးဆန်းစွာ လိမ်ညာသော ပုဏ္ဏားယုတ်။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀၂၊ ရေခတက် ပင် ပေါ်တက်၍ တွဲလဲချနေပြီးလျှင် နွားပျောက် နွားကျား ကောင်ရေတရာ၊ ငွေ၊ မိန်းမ တောင်း၏၊ ၎င်းပစ္စည်းများမရလျှင် သေ၍ မြို့ပျက်အောင် လုပ် မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ရာ လူတို့က ကြောက်လန့်၍ ပေးကြရပုံ၊ ၎င်းပုဏ္ဏား ယုတ်မှာ ရှေးကလည်း ရသေ့ဝတ်နှင့် လိမ်ညာခဲ့ဘူးကြောင်း ပြန်ဟော ထား၏။

ထေတောပုဒ်အဖွင့်။ ။(မြဲမြံသောစကား) ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၁၊ ဝစီသုစရိုက်ကို ဖွင့်ပြသော အခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။

ထေယျသံဝါတပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၃၅၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၀။ ။ ဝိ–၁–ပါ–၅၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၁။

ထေရနာမကသုတ်။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၆၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၂၊ ကာလသုံးပါး၌ ဖြစ် သော ခန္ဓာပဉ္စက၌ မစွဲလမ်းလျှင် တယောက်ထည်းနေ (ဧကဝိဟာရီ) သည် မည်ကြောင်း ဟောထား၏။

ထေရ အထေရ ခွဲပြပုံဂါထာ။ ။အံ–၂–ဋ္ဌ–၄၄။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၅၊ အကြီး အငယ် ခွဲပြပုံလည်း ဟူ၏၊ ၂–ဂါထာ။

ထေရကရဏဓမ္မ ၄–ပါး ။အံ–၄–ပါ–၃၃၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၆၊ သီလဝါ၊ ဗဟုဿုတ၊ ဈာနလာဘီ၊ ခီဏာသဝ၊ ဂါထာများပါ၏၊ ဒုတိယ ဥရုဝေဠသုတ်။

ထေရဝဂ္ဂ။ ။အံ–၅–ပါ–၉၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့က ကြီးကဲသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါ် မုန်းကြောင်း, ချစ်ခင်ကြောင်း၊ အလေးဂရုမပြုကြောင်း, ပြုကြောင်းအချက်များကို ဟောထား၏။ ။ထေရသုတ်၊ ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၉၊ အယူမှားနေသူမထေရ်ကြီး ဘုန်းကြီးက အများသတ္တဝါတို့ အကျိုးမဲ့၍ အယူ မှန်ကန်သူမထေရ်ကြီးဘုန်းကြီးက အများချမ်းသာကြောင်းဖြစ်၏ဟု ဟော ထား၏။ ။ထေရသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၁၉၊ ဋ္ဌ–၃၃၂၊ အချပ်ဒေသမရှေး

ချမ်းသာစွာနေနိုင်သောအင်္ဂါ ၁၀–ပါးကို ဟောထား၏။ ။ထေရမည်ပုံဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၅၊ ဆံပင်ဖြူတိုင်း အိုမင်းတိုင်း မထေရ်ကြီး မခေါ်နိုင်ကြောင်း။ ။ထေရသုံးမျိုး (ဇာတိ–ဓမ္မ–သမ္မုတိ) ဒီဃ–၃–ပါ–၁၈၂၊ ဋ္ဌ–၁၈၁။ ။ထေရ–ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုပြပုံ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၃။

ထင်းကုလားတုံးနှင့် တူသောပုဂ္ဂိုလ်။ ။(အနားနှစ်ဘက်တွင် မီးလောင်ထားပြီး အလယ်၌ မစင်လူးသော ထင်းတုံးကို ထင်းကုလားတုံးဟု ခေါ်ကြ၏)၊ 'ထင်းကုလားတုံး အသုံးမကျအိမ်တောနှစ်ဌာန'ဟူသော ဥပမာဖြင့် ရဟန်းဆိုး ရဟန်းပျက်တို့ကိုထင်ရှားစွာဟောထားတော်မူပုံ၊ ဣတိ–ပါ–၂၅၅၊ဋ္ဌ–၂၇၉။ ။ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၇၇၊ ဋ္ဌ–၂၇၀။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၄။ ။သူကျိုး, ကိုယ်ကျိုး ၂–မျိုးကို မကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ထင်းကုလားတုံးနှင့် တူ၏ဟု ဟောထားသော ဆဝါလာတသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၀၇၊ ဋ္ဌ–၃၂၅။

ထန်းပင်မှ နေ့စဉ်နေ့စဉ် ရွှေထန်းသီးတလုံး,တလုံး သီးပေးသည်ဟု ဆိုကြသော မကဏ်ယရသေ့အကြောင်း။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၇၃၊ ပါ–၃၄၇။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၃၊ ပါ–၃၆၃။

ထန်းရေမူး ကျွဲခိုးပေါ် ဤစကားပုံဖြစ်လာဟန်။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၀။ ။ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၃၇၊ ပါ–၁၃၀။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၄၊ ၂၇၀။ ။ ဇာတက–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၄။

ထွက်လေ,ဝင်လေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ထွက်လေ, ဝင်လေကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြဆိုချက်၊ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၇၅။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇။ ။ဂဗ္ဘသေယျကပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အပြင်ရောက်လျှင် ထွက်လေမှစ၍ ဖြစ်ကြကြောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၆၃။ ။ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄။ ။ထွက်သက်, ဝင်သက်လေသည် အသက်မဟုတ် ကာယသင်္ခါရသာ ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြချက်၊ အနန္တကာယပဉှ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၉။ ။စတုတ္ထဈာန်ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ ပင်းကို ချုပ်အံ့သောငှါ တတ်နိုင်ကြောင်း ဖြေဆိုထားပုံ၊ ပါ–၉၂။ ။ထွက်လေပြန်၍ မဝင်သေးမီ အတွင်း၌ပင် ဘုရားရှင်မှာ(၉၁)ကမ္ဘာကိုအောက်မေ့တော်မူနိုင်၏ဟုဆိုထားပုံ၊ သဠာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၄၄။

ထိတ်လန့်ခြင်းမှ ကင်းဝေးစေရန် ပြဟ္မဝိဟာရလေးပါးကို ပွားအပ်၏ဟု အသျှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ဟောထားတော်မူပုံ။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၈၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၇၆။

ထိုင်နေသည်ကို (အများရှေ့တွင်)မြင်ရ၍ အယုတ်အမြတ်ဟု အကဲခတ်နိုင်ပုံ။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၆၀၊ ဌ–၁၂၁၊ တိတ္ထိတို့ နေထိုင်ပုံနှင့် ဘုရားရှင်နေထိုင်ပုံကို ကြည့်၍ ကောသလမင်းကြီး အကဲမှန်အောင် ခတ်တတ်ပုံ ပြဆိုချက်။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

ထေဝပတ်ကြည်ကို ပေးလှူရကျိုး။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၀။

ထင်းပုံကို ပူဇော်ရသောအကျိုး။ ။ဝေဿဘူဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ၌ ထင်းပုံကို နံ့သာရေဖြင့် ငြိမ်းရသောအကျိုး၊ အဘယဘူထေရ်အလောင်း၊ ဌ–၄၇၀။ ။သိခီဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ၌ ထင်းပုံကို စကားပန်း ၈–ပွင့်ဖြင့် ပူဇော်ရသောအကျိုး၊ ဂေါတမထေရ်အလောင်း၊ ဌ–၄၈၀။ ။ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ၌ ထင်းပုံကို နံ့သာဖြင့် ပူဇော်ရသောအကျိုး၊ ဟာရိတထေရ်အလောင်း၊ ဌ–၄၈၃။

ထန်းသီးလှူရသောအကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၈၀၊ ၄၀၁။

ထိုင်စရာစန္ဒကူးပျဉ်ချပ်ကို လှူရကျိုး။ ။ဌ–၂၅၃။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

ထမ္ဘာရောပကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၄၊ တံခွန်တိုင်လှူရကျိုး။

ထီးလှူရသောအကျိုး။ ။အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်အလောင်း၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၀။ ။ပါ—၆၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈။ ။ပါ—၆၈၊ ဋ္ဌ—၁၈။ ။ စေတီတော်အား လှူရကျိုး၊ ပါ—၁၈၈၊ ဋ္ဌ—၁၅၃။ ။ဘုရားရှင်အား လှူရကျိုး၊ ပါ—၂၀၃၊ ၂၃၂။ ။ပါ—၂၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၉၄။ ။ထီးလှူရကျိုး ၈—ပါး ဂါထာ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၅၈။ ။ပါ—၃၀၁၊ ၃၀၂၊ ၄၃၄။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၅။ ။ထူပ—ပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၄။

ထူးခြားလှသော အမျိုးသမီးကလေးများ။ ။၇—ဆူသော ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်တော်မှာ ရဟန်းပြု၍ ဓမ္မကထိက ပြုလုပ်ခဲ့ဘူးသော သုက္ကာထေရီ အပဒါန၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၈၈။ ။၆-ဆူသောဘုရားရှင်တို့လက်ထက်တော်မှာ ရဟန်း ပြု၍ ဓမ္မကထိက ပြုလုပ်ခဲ့၏၊ သို့သော် မာနကြီးခဲ့မှုကြောင့် ငါတို့ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးကြီးအိမ်၌ ကျွန်မဖြစ်ရပြီး နောက် သာသနာတော်ဝင်လာကာ ရဟန္တာထေရီ ဖြစ်သွားပုံ၊ ပုဏ္ဏိကာသေရီ အပဒါန၊ ပါ—၂၉၄။

ထေရသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၈၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ထေရသဒ္ဒေါပနာယံ ကာလ ထိရ ပညတ္တိ နာမဓေယျ ဇေဋ္ဌာဒီသု အနေကေသု အတ္ထေသု ဝတ္တတိ။

ထောပတ် လှူရကျိုး။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၄၊ ၂၃၇၊ ၄၀၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၂၊ ၁၇၃။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၈၊ ၇၇။ ။အကျိုး ၅—ပါးဂါထာ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၈။

ထောမကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၅၅၊ ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။

ထိုင်ခုံ လှူရကျိုး။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၇၊ ၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၅၊ သုစိန္တိက ထေရ်အလောင်း။ ။ပါ—၄၁၃။ ။အကျိုး ၅—ပါးဂါထာများ၊ ၃၆၆၊ ၃၆၈။

ဇာတက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ထိနံ့ ဘာဝေါ ဒုရာဇာနော စသော ဂါထာ။ ။(မိန်းမတို့ သဘောအမှန်ကို အသိခက်သည်ဟူလို) ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၃၊ ၃၁၀။ ။ ပါ—၃၉၅၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၉၀။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၄၀၀။

ထုသဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၂၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၁၁၊ အဇာတသတ် မင်းသား မမွေးဖွားမီက အကြောင်းနှင့် ဘခင်အား လုပ်ကြံရန် လေးကြိမ် တိုင်တိုင် အားထုတ်သော မင်းသားအကြောင်း။

ထူးဆန်းသော ပညောင်ပင်။ ။ငင်းပညောင်ပင်မှ (ရက္ခဒိုဝ်းနတ် တန်ခိုးဖြင့်) သောက်ရေ သုံးရေ အစားအစာ မိန်းမ ရတနာရွှေငွေ စသည်များ ရကြ သော ကုန်သည်များ၊ မဟာဝါဏိဇ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—စ— အုပ်—၃၅၀။

ထွေးပြီးသား တံတွေးကို ပြန်မမျို ဟူသော စကားပုံ စဖြစ်သာဟန်။ ။ပါ— ပ—အုပ်—၁၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၉။ ။ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၀။

ထင်းမျော့ဆယ် ကိုယ်ဝယ် အကျိုးရှိ၊ လူမျော့ဆယ် ကိုယ်ဝယ် ဘေးမျိုးထိ ဟူသော ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၆၀။ ။ဋ္ဌ— ပ—အုပ်—၃၁၄၊ ၃၄၄။

ထန်းပင်ပေါ် မြွေတက် လူပျက်လေးယောက် သေကြရပုံ။ ။ထန်းသီးစား လို၍ လူတယောက်ကို ထန်းပင်ပေါ် အတက်ခိုင်းကြရာ အပေါ်အရောက်တွင် ထိုထန်းပင်ပေါ်သို့ မြွေတကောင် တက်သွား သောကြောင့် အောက်မှ လူလေးယောက်က အပေါ်က လူခုန်ချရန် အစတပိုင်းစီကိုင်၍ အဝတ်ပိုင်းဖြင့် ခံ၍ ခုန်ချခိုင်းကြ၏၊အပေါ်ကလူ ခုန်ချသောအခါအောက်လူလေးယောက်မှာ ဦးခေါင်းချင်း အပြင်းအထန် ရိုက်မိပြီးသေကြရပုံ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၉၊ ဋ္ဌ— စ—အုပ်—၂၅၁။

ထီးနှင့်စပ်၍ အပ် မအပ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဝိနယ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁။ ။၄—ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၅၂။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၊ ၄၄၅။

တုလ္လစ္စယ ပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၂။ ။၅—ပါ—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၁။

ထူပါရုံစေတီတော်သမိုင်း။ ။(သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ရှိ) ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၂၊၃၊၄။ ။

ထေယျသတ္ထ သမုဋ္ဌာန ဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—၁၄၉။

ထေယျသံဝါသကဝတ္ထုကထာ။ ။ဝိနယ—၃—ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၀၊ ထေယျသံဝါသက သုံးမျိုးကို ခွဲပြထား၏၊ သာမဏေများ ရဟန်းတော်များ သိသားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

ပစ္စနိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(ဒ)

ဒကာ ဒကာမတို့ အပေါ်၌ ရဟန်းတို့ အကြွမ်းဝင်ခြင်း ၂–မျိုး။ ။(ပဋ္ဌိဗဒ္ဓ) စူဠနိ–ပါ–၂၉၃၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိမ်ချ၍ ဒကာ ဒကာမများကို မြှောက်ပင့်ကာ အကြွမ်းဝင်ခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို မြှောက်ပင့်၍ ဒကာ ဒကာမတို့ကို နှိမ်ချကာ အကြွမ်းဝင်ခြင်း။

ဒက္ခိဏေယျပုဒ်အဖွင့်။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၁၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၂။

ဒဏ္ဍသုတ်။ ။ဥဒါန–ပါ–၈၉၊ ဋ္ဌ–၉၇၊ ကိုယ်ချမ်းသာရန်အတွက် မြွေဟောက်သတ်သော သူငယ်တို့ကိုမြင်၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ၊ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲ၍ သုခရှာသူ သုခမတွေ့ဘဲ ဒုက္ခသာတွေ့တတ်ကြောင်း၊ သူတပါးကိုမညှဉ်းဆဲဘဲ သုခရှာမှ သုခတွေ့တတ်ကြောင်း။

ဒန္တိကာထေရီ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၀၅၊ ဋ္ဌ–၅၃၊ ကိန္နရာဘဝက အင်ကြင်း‌န်း လှူခဲ့ရကျိုး၊ ဆုံးမပြီးသော ဆင်ကို မြင်၍ နမူနာယူ အားထုတ်ပြီး တရားထူး ရသွားသော ထေရီ။ ။အပဒါန၌ နဠမာလိကာထေရီဟု ပါရှိ၏။

ဒဒတော ပုညံ ပဝဍ္ဎတိ စသော ဂါထာ။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၁၃၊ ဋ္ဌ–၁၆၃။ ။ ၎င်းဂါထာကို ဒေသနာဟာရ စသော ဟာရ ၁၆–ပါးဖြင့် ဝေဘန်ပြခဏ်း၊ ပေဋက–ပါ–၃၂၂၊ ၃၂၃။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၁၀၆။

ဒဗ္ဗမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၅၊ ဋ္ဌ–၂၁၃၊ အကျယ်၊ တောင်ပေါ်တက်၍ ကျင့်ကြသော ရဟန်း ၇–ပါးတွင် ၁ပါးအဝင်ဖြစ်၏၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ သေနာသနပညာပကာနံ ယဒိဒံ ဒဗ္ဗော မလ္လပုတ္တော။ ။ ထေရ–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၊ ၇–နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏၊ ထို ၇-နှစ်သားတွင်ပင် ရဟန်းပြုရန် ဘုရားရှင် ခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၇။ ။ဝိ–၁–ပါ–၂၄၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၂၊ ၎င်း၏ရှေးဆုတောင်းကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အသျှင်ဒဗ္ဗထေရ်က ဘုရားရှင်ထံ သေနာသနပညာပက အရာနှင့် ဘတ္တုဒ္ဒေသကအရာကို တောင်းပုံ၊ ဘုရားရှင်က ပေးတော်မူပုံ၊ (သတိဝိနယကထာ) ဝိ–၄–ပါ–၁၉၁၊ ဋ္ဌ–၃၆။ ။ အတိတ်က ရဟန္တာအရှင်မြတ်တပါးကို စွပ်စွဲခဲ့ဘူးသောကြောင့် ယခုဘဝတွင် အစွပ်စွဲခံရကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၂၊ ၅၄။ ။

ပဌမဒဗ္ဗသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၉၀၊ ဌ–၃၇၇၊ ။ကောင်းကင်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ ပြသမျှ မကြွင်းကြောင်း။ ။ဒုတိယဒဗ္ဗသုတ်၊ ပါ–၁၉၂၊ ဌ–၃၉၀၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံပုံကို ရဟန်းတို့အား ဟောပြခဏ်း။

ဒမ သဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၃၁၃၊ ဌ–၂၃၄။ ။ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၂၈၆၊ ဌ–၂၀။ ။ဒမော၊ သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၅။ ။ ခုဒ္ဒက–ဌ–၁၇၇၊ ပါ–၉၊ (ဣန္ဒြိယသံဝရ၊ ပညာ၊ ဥပေါသထကမ္မ၊ အဓိဝါသန ခန္တီ၊ သမာဓိပက္ခိကမမ္မ၊ ပေါင်း ၅–နက်)။

ဒသဗလဉာဏာဒိဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၉၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၁၊ ဘုရားရှင် ရသော ဉာဏ်တော် ၁၀–ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၄၂၊ ရေတွက် ပြပုံ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၅၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၆–မှ ၈၅–အထိ၊ ဌ–၁၅၅–မှ ၁၇၅–အထိ။ ။အံ–၁၀–ပါ–၂၈၃၊ ၂၈၆၊ ဌ–၂၉၃၊ ၂၉၉။ ။ပေဋက–ပါ–၁၉၀၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဒသဗလ ဝဂ္ဂ၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၂၆၅၊ ၂၆၆၊ ဌ–၄၁၊ ဒသဗလသုတ်၊ ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်အား ဉာဏ်အား ၂–ပါးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ရေတွက်ပြပုံ၊ ဌ–၄၂။ ။ဥဒါန–ဌ–၃၆၄။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၃၊ ဌ–၆၀။ ။စူဠနိ– ဌ–၄၉။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၁၆၄။ ။အဘိ–၂–ဌ–၃၀၀၊ ပါ–၃၂၀၊ ၃၂၉။ ။ ဒသဗလဉာဏ်နှင့်ပတ်သက်၍ ပရဝါဒီတို့ပြောဆိုကြပုံ၊ ပဋိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်– ၂၃၅။

ဒသဗလဉာဏ်နှင့် သဗ္ဗညုတဉာဏ်အထူး။ ။အံ–၁၀–ပါ–၂၈၃၊ ဌ–၂၉၇။ ။ ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၆။ ။ပဋိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၅၊ ပါ–၃၅၆။

ဒဿန ၂–မျိုး။ ။သီလသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၆၁၊ ဌ–၁၇၉။ ။ဣတိ– ပါ–၂၆၇၊ ဌ–၃၁၄၊ (စက္ခုဒဿန၊ ဉာဏဒဿန)

ဒဿနဝိသုဒ္ဓိဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၂။ ။ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၀၂၊ ဌ–၂၉၆၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိတိ သောတာပတ္တိမဂ္ဂက္ခဏေ ဒဿနံ ဝိသုဇ္ဈတိ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။

ဒါနကထာ။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၄၃၊ ဌ–၆၄၊ အမြွက်မျှပြဆိုခဏ်း။ ။ဒါနနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊ ဒါနဝဂ္ဂ၊ အံ–၂–ပါ–၉၀၊ ဌ–၆၀။ ။ဝေဿာမ သုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၁၉၅၊ ဌ–၂၆၇၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ ဒါန၏အကျိုးကို ဟောထားသော နိဓိကဏ္ဍသုတ်၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၉၊ ဌ–၁၈၂။ ။ သီဟသေနာပတိသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၃၂၊ ဌ–၂၀။ ။ယခုဘဝ၌ ခံစားရပုံ၊

၇—ပါ—၄၅၆၊ ဌ—၁၇၃။ ။ဒါနာနုမောဒနာဂါထာများ၊ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၄၄၊ဇာတက-ဌ—ဒု-အုပ်—၃၇၂၊ နိမိကဏ္ဍသုတ်အညွှန်း။ ။ဒါနသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၀၇၊ဌ—၈၃၊ ဒါန၏အကျိုးကိုဟောသောဂါထာများပါ၏။ ။အဝုဋ္ဌိကသုတ်၊ပါ—၂၃၉၊ ဌ—၂၂၆၊ ဒါနကို မိုးနှင့် ဥပမာပေးထားပုံ။ ။ဒါနမဟပ္ဖလသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၄၁၊ ဌ—၁၆၈၊ ဒါနပြုကြပုံ၊ (၇)မျိုးကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ဌ—၌ ရှင်းပြီး ရှိ၏။ ။ဇာဏုသောဏိသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၄၈၀၊ ဌ—၃၃၈၊ သုဒ္ဓကံ မိဿကကံ အကျိုး, အပြစ်ကို ဟောထား၏။ ။သုမနသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၂၇၊ ဌ—၁၃။

ဒါနကထာ၊ သီလ၊ သဂ္ဂ၊ ကာမာဒီနဝ၊ နေက္ခမ္မာနိသံသ ကထာ။ ။အံ—၈—ဌ—၂၁၃။ ။ပါ—၆၈၊ ဌ—၂၂၈။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၄၃၊ ဌ—၆၄။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၃၅၊ ဌ—၆၂။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၃၅၊ ဌ—၂၅၅၊ အကျယ်ဖွင့်ပြ ထား၏။

ဒါနမှဆက်သွယ်၍ မဟာဒါန ၅—မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အဘိသန္ဒသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၇၆၊ ဌ—၂၃၂၊ ၅—ပါးသီလ လုံခြုံမှုကို မဟာဒါနဟု ဟောထား၏။ ။အဘိ—၅—ပါ—၂၅၅၊ ၆။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၂၇၃။

ဒါနပြု ယခုအကျိုးပေး။ ။ဒါနပြုရာ၌ ယခုဘဝမှာပင် ချက်ခြင်း အကျိုး ပေးနိုင်ရန် ပြည့်စုံရသော သမ္ပဒါလေးပါး၊ ပဏ်—၃—ပါ—၃၀၀၊ ဌ—၂၂၇။ ။အံ—၅—ပါ—၃၃၊ ဌ—၂၀။ ။၇—ပါ—၄၅၆၊ ဌ—၁၇၃။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၅၉။ ။အဘိ—၁—ဌ—၂၀၆၊ (ပစ္စယဓမ္မိက၊ စေတနာမဟတ္တ၊ ဝတ္ထု သမ္ပတ္တိ၊ ဂုဏာတိရေက)၊ သမ္ပဒါလေးပါး။

(၁) ပစ္စယဓမ္မိက···· သူတပါးတို့ထံမှ ခိုးဝှက်တိုက်ခိုက် လိမ်လည်၍ မယူဘဲ တရားသဖြင့် ရှာမှီး၍ ရအပ်သော ပစ္စည်းဖြစ်ခြင်း၊ (ဝါ) စင်ကြယ် သော အလှူဝတ္ထုပစ္စည်းဖြစ်ခြင်း။

(၂) စေတနာမဟတ္တ···· စေတနာသုံးတန် လွန်ကဲမွန်မြတ်ခြင်း။

(၃) ဂုဏာတိရေက···· အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ဂုဏ်အားဖြင့် လွန်ကဲမြင့်မြတ် သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခြင်း။

(၄) ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ ···· ထိုရဟန္တာအသျှင်မြတ် နိရောဓသမာပတ်မှ ထခိုက် ကြုံခြင်း။ ။ဤအင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ ယခုဘဝတွင် ကောင်း ကျိုးခံစားရနိုင်၏။

ဒါန၌ အမျိုးအစား ခွဲပြပုံ။ ။ဒါနစဂ္ဂ၊ အံ—၂—ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၆၀၊ အာမိသဒါန ဓမ္မဒါန ၂—မျိုး ခွဲပြပုံစသည်။ ။ဣတိ—ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၃၊ ၃၀၀။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၁၀၊ ပါ—၄။ ။အာမိသ၊ အဘယ၊ ဓမ္မ၊ ဒါနသုံးမျိုး အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၉၅။ ။ဒါနပတိ၊ ဒါနသဟာယ၊ ဒါနဒါသ သုံးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၆၆၊ ပါ—၁၃၀။ ။အံ—၅—ဋ္ဌ—၂၀။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၀၅၊ ပါ—၅၇။ ။စေတနာ၊ ဝိရတိ၊ ဒေယျဓမ္မ၊ ဒါနသုံးမျိုး၊ အဘိ—၅—ပါ—၂၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၉၇။ ။ဒါယကနှင့် ဒါနပတိ အထူး၊ သုတ္တ—ပါ—၃၅၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၀။

ဒါနပြုကြရာ၌ ရည်ရွယ်ချက် အမျိုးမျိုးရှိကြပုံပြဆိုခဏ်း။ ။ဒါနမဟပ္ဖလသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၄၁၊ ဋ္ဌ—၁၆၀၊ ဒါနပြုကြပုံ ၇—မျိုး။ ။ဒါနသုတ်၊ (ပ—ဒု) ဒါနပြုကြခြင်းအကြောင်း ၈—ပါး၊ အံ—၈—ပါ—၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၀၊ ၂၂၉။ ။ဒါနဝတ္ထုသုတ်၊ ပါ—၆၉။ ။ဒါနူပပတ္တိ ၈—ပါး၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၂၁၄၊ ဋ္ဌ—၂၂၇။ ။ဒါနူပပတ္တိသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၃၀၊ ဒါနပြုပြီးတောင့်တခြင်း ၈—မျိုးကို ဟောထား၏၊ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်သာ တောင့်တတိုင်းရကြောင်းလည်း ဟောထား၏။ ။ဒါနပြုကြခြင်းအကြောင်းကို ဖြေထားသောဂါထာ၊ စူဠနိ—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၀။ ။ဘဝမှ မလွတ်မြောက်သေးသောဒါန၊ ပါ—၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၂။ ။လွတ်မြောက်သောဒါန၊ ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၄။

ဒါနပြုရာ စေတနာ စင်ပါ အကျိုးကြီး။ ။ဒါနပြုရာ၌ စေတနာသုံးတန်ဖြူစင်လျှင် အလှူဝတ္ထုနည်းသော်လည်း အကျိုးပေး ကြီးကျယ်ကြောင်း ဟောသောဂါထာများ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၀၇။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၅။ ။ဒုဒ္ဒဒဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၇။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၀။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၆၇။ ။ပါ—၁၃၁။ ။ဝိမာန—ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၆။

ဒါနပြုရာ၌ စေတနာသုံးတန်ဖြူစင်ရန် ဂါထာ။ ။စေတနာခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ဒါနပြုရာ၌ ပြည့်စုံစေရသော အင်္ဂါသုံးပါး။ ။ဉဒါန—ဋ္ဌ—၁၀၀၊ ပါ—၁၁၁။ ။တနည်း ဝိမာန—ဋ္ဌ—၅၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် မှန်မြတ်ခြင်း၊ အလှူဝတ္ထုစင်ကြယ်ခြင်း၊ စိတ်ထားကြည်လင်ခြင်းရှိကလည်း အကျိုးပေး ကြီးကျယ်ကြောင်း။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၆၇၊ ပါ—၁၃၁။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၉၆။ ။ဝိမာန—ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။

ဒါနပြုရာ၌ ဆလူခံပုဂ္ဂိုလ် မွန်မြတ်လျှင်···· အနည်းငယ်မျှ လှူဒါန်းရသော်လည်း အကျိုးပေး ကြီးကျယ်ကြောင်းဟောသော အာကခံသုတ်။ ။အံ—၁ဝ—ပါ—၃၆၁၊ ဠ—၃၂၂။ ။ဂီဟိသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁ဂဂ၊ ဠ—၆၃၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။ ။ဣဿတ္တသုတ်—သံ။ ။ဝစ္ဆသုတ်—အံ။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၆ဂ၊ ဂ၇။ ။မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှသော အင်္ဂုရနတ်သားဝတ္ထု၊ ပေတ—ပါ—၁၅၄—မှ ၁၆၁—အထိ၊ ဠ—၁ဝ၄—မှ ၁၃၁—အထိ။ ။ဣန္ဒက နတ်သားဝတ္ထု၊ ပါ—၁၅၉၊ ဠ—၁၂၇။ ။ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားတို့အား လှူရသည်က မွန်မြတ်ကြောင်းဂါထာများ၊ ဓမ္မ—ဠ—အုပ်—၄၂ဝ၊ ၄၂၁၊ ၄၂၂။ ။(အလှူဝတ္ထုအားလျော်စွာ ကောင်းကျိုးပေးပုံများ၊ ဝိမာန—ဠ—၂ဂ)။

ဒါနပြုရာ၌ ထူးချွန်သူ ၂—ဦး။ ။ဂေါတမဘုရားရှင်သာသနာတော်၌ (သက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ်အခါ) ဒါယကာတွင် ¦အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးကြီး၊ ဒါယိကာမတွင် ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး၊ ဤ ၂—ဦးမှာ ဓနပရိစ္စာဂအရာ၌ တူသူ မရှိခဲ့ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ—၁—ဠ—ဒု—အုပ်—၇၁၊ ၁၉၇။ ။ဒီဃ—၃—ဠ—၄၄။

ဒါနမျိုးစေ့။ ။ဒါနမျိုးစေ့ဟူသောစကားနှင့်စပ်၍ မှတ်သာဘွယ် ၃-ဂါထာ၊ အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—ဂ၇၊ ဂါထာနံပါတ်—၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃ဝ၉၊ ဠ—စ—အုပ်—၃ဂ၇၊ ၃ဂ၁။ ။ထေရ—ဠ—ပ—အုပ်—၇၃၊ ၃၃၂။ ။ခေတ္တူပမာ ပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၁၂၇၊ ဠ—၃၊ ၇၊ လယ်ယာ၊ လယ်ယာလုပ်သား၊ မျိုးစေ့၊ အသီး၊ ဥပမာ။ ရဟန္တာ၊ အလှူရှင်၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု၊ ကောင်းကျိုး၊ ဥပမေယျ၊ နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ။ ။ပါ—၁၆ဝ၊ ဠ—၁၃ဝ။

ဒါနပြုရာ၌ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ရွေးချယ်ရန် တိုက်တွန်းပုံ။ ။ဂါထာ၊ အင်္ဂုရနတ်သားနှင့် ဣန္ဒကနတ်သားဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်—၁၄၂၊ ၃၅၆။ ။ပေတ—ပါ—၁၆ဝ၊ ဠ—၁၃ဝ။ ။ဝေလာမသုတ်၊ အံ—၉—ပါ—၁၉၆၊ ဠ—၂၇၁။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃ဝ၉၊ ဠ—စ—အုပ်—၃ဂ၂။ ။ပါ—၃၁၂၊ ဠ—၃ဂဂ၊ မာတင်္ဂဇာတက။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၇၉၊ ၂ဂဝ၊ ဠ—၄ဝ၁။ ။ရွေးချယ်ခြင်း ၂—မျိုး၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂ဝ၊ ဠ—၅၉၊ အလှူဝတ္ထုပစ္စည်းကိုရွေး အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကိုရွေးရွေးချယ်ရမည်။ ။ကုသိနာရသုတ်—အံ။ ။အာဒိတ္တဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁ဂ၃၊ ဠ—တ—အုပ်—၄၄၅၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။နိစ္စဒါန အနုကုလယညကထာ၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၁၃၆၊ ဠ—

၂၇၀၊ ရွေးချယ်ခြင်း၂–မျိုး။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၃၊ ၃၇၂။ ။ အကျိုးပေး ကြီးကျယ်, မကြီးကျယ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောသော ခေတ္တသုတ်၊ အံ–ဂ–ပါ–၆၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၉၊ ဂါထာများပါ၏။ ။အယူမှား နှင့် ရာဂထူသူ လှူဒါန်းမှု၊ ကျိုးမှုမများလှ ဟူသောပါဠိ၊ အဘိ–ဒိဋ္ဌ ခဏ်း၌ ရှိ၏။

ဒါန၌ ဒါနမယ၊ သီလမယ၊ ဘာဝနာမယ ကုသိုလ်သုံးမျိုးဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ ဣတိ–ဋ္ဌ–၁၉၅။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၁၈။ ။၂–ဋ္ဌ–၁၃၅။

ဒါနဝတ္ထု ၁၀–ပါး။ ။ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၁၀၆၊ ပါ–၁၂၁။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၈၂။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၃၂၀။ ။ဣတိ–ပါ–၂၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၆။

အန္နံ ပါနံ ဂန္ဓံ ဝတ္ထံ၊ မာလာ ယာန ဝိလေပနံ။
သေယျာဝသထ ပဒီပေယျံ၊ ဒါနဝတ္ထူ ဣမေ ဒသ။ ။

တနည်း ဒါနဝတ္ထု ၆–ပါး၊ ရူပဒါန၊ သဒ္ဒ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ၊ ဓမ္မဒါန၊ စရိယာ၊ ဋ္ဌ–၂၉၉၊ အကျယ်ဟောထား၏။

ဒါနဉ္စ ယုဒ္ဓဉ္စ သမံ ဟောတိ။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၅ဂ၊ ပါ–၂၀။ ။အံ–၂–ဋ္ဌ–၄။ ။ဒါနပြုရခြင်းနှင့် စစ်တိုက်ရခြင်းတို့မှာ တူကြောင်းဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁ဂ၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၄ဂ။

ဒါနပြုရာ၌ နမူနာယူဘွယ်ကောင်းလှသော ဝတ္ထုများ။ ။ခဒိရင်္ဂဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၅၊ ဆွမ်းအလှူ။ ။ဝိသယှဇာတက၊ ပါ–၁၁၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၁ဂ။ ။အကိတ္တိဇာတက၊ ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၃၇။ ။အကိတ္တိစရိယ၊ စရိယာ–ပါ–၃ဂ၅၊ ဋ္ဌ–၂၁။

ဒါနကို ချီးကျူးထားသော ဂါထာများ။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၄၄။ ။ဝိမာန–ပါ–၂၅၊ ၆၀၊ ဋ္ဌ–၉၂၊ သိကြားမင်းက ချီးကျူးထားပုံ။ ။ဒါန၏အကျိုးကို ဟောသောသုတ်များ၊ ဘောဇနသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၁၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။ဒါနာနိသံသသုတ်၊ ၅–ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၊ ဒါနအကျိုး ၅-ပါး ဟောထား၏၊ ၂–ဂါထာပါ၏။ ။ကာလဒါနသုတ်၊ ပါ–၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၁။ ။ ဒါနအကျိုးကို စုပေါင်း ဟောထားသော ကိံဒဒသုတ်–သံ။ ။ဒါနပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ရန် သုမေဓာရသေ့ ကြံစည်သော ဂါထာများ၊ ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၁၅၊ ဋ္ဌ–၁၂၉။

ဒါနမပြုခြင်း၊ ရတနာသုံးပါး၌ မကြည်ညိုခြင်းစသည်ကြောင့် ပြိတ္တာ ဖြစ်ကြရသော ဝတ္ထုများ။ ။စူဠသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၅၂၊ ဋ္ဌ–၉၉။ ။ ပြိတ္တာမများက ကိုယ်တိုင်ပြောပြသော ဂါထာများ၊ ပါ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၉။ ။ ဂိုဏ်းအဖွဲ့တို့ ပြိတ္တာဖြစ်နေကြရပုံ၊ ဂဏပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၂၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၂။

ဒါနံ ဝုတ္တိ အဝခဏ္ဍနံဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၁၆၉။

ဒါနနှင့် သီလတွင် သီလက သာလွန် မြင့်မြတ်ကြောင်း ရှင်းပြချက်။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၁၆၊ ပါ–၂၆၆၊ သီလကြောင့်ရအပ်သော အကျိုးပြ ဂါထာလည်း ပါ၏။ ။အဘိသန္ဒသုတ်၊ အံ–ဂ–ပါ–၇၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၂။ ။နိစ္စဒါန အနုကုလယညဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၁၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၂။ ။အဆင့်ဆင့် မြတ်ပုံ ပြဆိုချက်၊ အံ–၉–ပါ–၁၉၇၊ ဋ္ဌ–၂၇၂။ ။နိမိမင်းကြီးထံ သိကြားမင်း လာ၍ ရှင်းပြချက်၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁ဂ၅၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၂၁။ ။ စရိယာ–ဋ္ဌ–၅၆၊ ၅၇။ ။မေတ္တာပွားသည်က သာ၍ အကျိုးကြီးကြောင်း၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၆။

ဒိဗ္ဗော ဝုတ္တိ ပဏ္ဍိ။ ။ငှက်ကို ဒိဇခေါ်ရခြင်းအကြောင်း ရှင်းပြချက်၊ စူဠနိ–ပါ–၂၀၀။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၃၇။ ။ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၂ဂ၂။

ဒိဋ္ဌသုတဝါရာဒိဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃ဂ။ ။ဒိဋ္ဌ၊ သုတ၊ မုတ၊ သုံးပုဒ်အရကောက်ပြပုံ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၃၁၀။ ။အံ–၄–ပါ–၃၃၂၊ ဋ္ဌ–၂၆ဂ။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃ဂ၊ ဒိဋ္ဌ၊ သုတ၊ မုတ၊ ဝိညာတ၊ ပတ္တ၊ ပရိယေသိတ၊ အနုဝိစရိတ ပုဒ်များအရကောက်ပြပုံ။ ။ စူဠနိ–ပါ–၁၆ဂ၊ ဋ္ဌ–၆၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၃၇။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၁၆။ ။၂–ပါ–၄၄၄၊ ဒိဋ္ဌသုတာဒိဒသကနဝါရ၊ ဒိဋ္ဌ၊ သုတ၊ မုတ၊ ဝိညာတပုဒ်များကို ဖွင့်ပြချက်။ ။ဝိ–၂–ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–၂။ ။၁–ပါ–၂၅၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၁၊ ဒိဋ္ဌ၊ သုတ၊ ပရိသင်္ကိတ သုံးပုဒ်ကို ခွဲပြပုံ။

ဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာန ဝါဒဝဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၃၃၊ ဋ္ဌ–၁၁၁၊ ကာမဂုဏ်ခံစားရမှု ရှာန်ချမ်းသာကိုခံစားရမှုကိုပင်မျက်မှောက်၌ ခံစားအပ်သော လောကနိဗ္ဗာန်ဟု ယူမှားထားကြပုံ။ ။ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၉၃၊ ဋ္ဌ–၄ဂ၇၊ ဤ၌ ကာမဂုဏ်ခံစားရမှုကိုပင် လောကနိဗ္ဗာန်ဟု ယူမှားသောဝါဒ ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၂၄၆၊ ဋ္ဌ–

၂၀၄၊ ဤ၌ ရှာန်ချမ်းသာကို ခံစားရမှုသာမက အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာ တိုင်အောင် ခံစားရမှုသည်သာ လောကနိဗ္ဗာန် အစစ်ဖြစ်ကြောင်း ဟော ထားး၏။ ။ဒိဋ္ဌဓမ္မော တိ ပစ္စက္ခော အတ္တဘာဝေါ ဝုစ္စတိ၊ အံ–၄–ဌ–၂၆၇၊ ပါ–၃၃၁။

ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တံ ဘဝိဿတိ စသည်ဖြင့် ဆုံးမသော မာလုကျပုတ္တ သုတ်။ ။ **သဠာ–သံ–ပါ–၂၉၄၊** ဌ–၂၀၊ ၎င်းအကျိုးကို ဟောသော ဂါထာများ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ဗာဟိယသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၇၅၊ ဌ–၇၁။ ။ ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တော စသောပုဒ်များအဖွင့်၊ စူဠနိ–ပါ–၆၅၊ ဌ–၁၇။ ။ မဟာနိ–ပါ–၁၈၇၊ ဌ–၃၀၄။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ။ ။(နာမရူပ ပရိဂ္ဂဟကထာ) ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၂၂။

ဒိဋ္ဌဝဂ္ဂ။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၄၀၊ ဌ–၃၀၇။ ။ဒိဋ္ဌိသံယုတ္တ၊ ပါ–၁၆၆၊ ဌ–၃၁၀၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ အယူအမျိုးမျိုးကို အကျယ်ပြထား၏။ ။ဒိဋ္ဌိကထာ၊ ဒိဋ္ဌိ ၁၆–ပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဋိသံ–ပါ–၁၂၉–မှ ၁၆၁–အထိ၊ ဌ–ဒု–အုပ်– ၄၁–မှ ၆၀–အထိ။ ။ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တ ဒိဋ္ဌိသမ္ပယုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက်စီပြဆိုခဏ်း၊ပါ– ၁၅၉၊ ဌ–၆၅။ ။ဒိဋ္ဌိစတုက္ကနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၉၁၊ ဌ–၄၀၄။ ပဉ္စကနိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၃၉၂၊ ဌ–၄၀၆။ ။ဆက္က၊ ပါ–၃၉၆၊ ဌ–၄၉၀။ ။ သတ္တက–ပါ–၃၉၇၊ ဌ–၄၉၁။ ။တိတ္ထာယတနသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၇၄၊ ဌ–၁၅၅၊ ပုဗ္ဗေကတဟေတုဒိဋ္ဌိ၊ ဣဿရနိမ္မာနဟေတုဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုအပ္ပစ္စယ ဒိဋ္ဌိ သုံးပါးကို ဟောထား၏။

ဒိဋ္ဌိ ၆၂–ပါးကို ပြဆိုခဏ်း (မိစ္ဆာ)။ ။အကျဉ်းရေတွက်ပြပုံ၊ ပဏ်–၁–ဌ– ပ–အုပ်–၃၁၁။ ။အံ–၄–ဌ–၃၉၂၊ ပါ–၅၆၀။ ။၎င်း ၆၂–ပါးကို အကျယ်ဟောထားသော ပဉ္စတ္တယသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၀၊ ဌ–၁၀။ ။ အကျယ် ဟောထားသော ဗြဟ္မဇာလသုတ်၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၁၁၊ ဌ–၉၂၊ ၉၅။ ။ဒိဋ္ဌိဂတနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၄၁၄၊ ဌ–၄၉၉။ ။(မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

ဒိဋ္ဌိတို့ယူကြပုံ **အခြင်းအရာကိုပြဆိုခဏ်း။** ။(သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ၂–ပါး ကို ယူမှားကြပုံ) ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၊ ၄၀။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၃၊ ဌ–၂၃၅။ ။ဣတိ–ပါ–၂၆၂၊ ဌ–၃၀၀။ ။ဒိဋ္ဌိ ၆၂–ပါးကို ယူကြရာ၌ အကြောင်းရင်းကား အချို့မှာ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု

အဘိညာဉ်ရသူတို့ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ—၁—ဌ—၁၁၀။ ။သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ၂—ပါး၏ အပြစ်ကိုဟောထားသော ဒိဋ္ဌိဂတသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၂၄၊ ဌ—၁၆၉။ ။(သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ ၂—မျိုး အကျယ်ပြ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၉၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၇။ ။ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့် ၎င်း၏အပြစ်ကို အကျယ်ဟောထားသော ဒီဃနခသုတ်၊ ၂—ပါ—၁၆၅၊ ဌ—၁၄၁။

ဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း ၈—ပါး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၉၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၇။ ။ ဒီဃ—၁—ဌ—၉၉။ ။၆—ပါး၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၈၈၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆။ ။ အံ—၁၀—ပါ—၄၁၇၊ ဌ—၃၃၂၊ ဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌာန ၁၈—ပါးကိုလည်း ရေတွက်ပြထား၏။

ဒိဋ္ဌိဂတိကော ဟိ ဥမ္မတ္တကသဒိသော။ ။နိဒ္ဒေ—သံ—ဌ—၂၉။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၁၁၀။ ၊အဘိ—၁—ဌ—၂၉၅။ ။အဘိ—၂—ဌ—၄၉၄၊ ပါ—၄၀၃၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကော ဟိ ဥမ္မတ္တကော၀ိယ ယံ၀ါ တံ၀ါ ဂဏှာတိ။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၉၆၊ ပါ—၅၆၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ ဟိ ထုသရာသိမှိ နိက္ခိတ္တခါဏုကဿေ၀ နိစ္စလတာ နာ၀မ နတ္ထိ။ ။ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ ဟိ ဌာနံ၀ါ နိယမော၀ါ နတ္ထိ၊ ဒီဃ—၃—ဌ—၇၈၊ ပါ—၉၀။ ။ဒိဋ္ဌိဂတိကာ ဟိ ခိပ္ပံ ကထိယမာနေ ဂါရဝံ နကရောန္တိ၊ နိဒ္ဒေ—သံ—ဌ—၃၃။ ။ဒိဋ္ဌိဂတိကော ဟိ ကေသ္မိံ ပတိဋ္ဌာတုံ နသက္ကောတိ၊ မဟာနိ—ဌ—၁၃၉၊ ပါ—၃၇။ ။ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ ဒဿနံ နာ၀မ နနိဗဒ္ဓံ၊ ဒီဃ—၁—ဌ—၉၈၊ ပါ—၁၃။

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏကထာ၀ဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၀။ ။ အံ—၈—ပါ—၁၂၃၊ ဌ—၂၄၃။ ။ဥဒါန—ပါ—၈၃၊ ဌ—၆၆။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၉၊ မာတိကာ။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၁၀၊ ဌ—၃၃၄။ ။ စူဠနိ—ပါ—၁၇၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၇၆၊ ၃၅၆၊ ဌ—၃၃၀၊ ၃၃၂။ ။ နေတ္တိ—ပါ—၈၄၊ ဌ—၁၇၁။ ။ပေဋက—ပါ—၁၉၃။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၇၈၊ ဌ—၂၀၀။ ။ဝိ—၁—ပါ—၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၁။ ။၎င်း၏ ညစ်နွမ်းကြောင်း ၁၁—ပါး၊ ပဏ်—၃—ပါ—၁၉၅၊ —၁၄၇။ ။ဣတိ—ဌ—၃၀၀၊ ပါ—၂၆၂။ ။၎င်းအဘိညာဉ်ကိုရလိုလျှင် မီးလှူရကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၈၂။ ။အံ—၁—ဌ—၁၄၄။ ။(အသျှင်အနုရုဒ္ဓါ၀တ္ထုတိုင်း၌ရှိ၏)။ ။ စုတူပပါတဉာဏကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၅၃၊ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။

ဒိဗ္ဗသောတ ဉာဏကထာ ဝဏ္ဏနာ။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၁၁၊ ဋ္ဌ–၁၇၁။ ။ဒိဗ္ဗသောတ ဓာတုကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၇။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၇၄၊ ဋ္ဌ–၁၉၉။ ။မူလကပင် နားပင်းနေက ၎င်းအဘိညာဉ်ကို မရနိုင်ကြောင်း၊ ၁–ဋ္ဌ–၂၇၇၊ ပါ–၁၄၅။ ။သောတဓာတု ဝိသုဒ္ဓိဉာဏကထာ၊ မာတိကာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၇။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၃၁၂။

ဒိဝါ တပတိ အာဒိစ္စော စသော ဂါထာ။ ။ပဇ္ဇောတသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၄၊ ဋ္ဌ–၅၀။ ။မာဃသုတ်၊ ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–၉၇။ ။မဟာကပ္ပိနသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၇၁၊ ဋ္ဌ–၂၂၆၊ ဤ၌ အပြည့်အစုံပါ၏။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၆၊ အကျယ်။

ဒိဝါတပတိ အာဒိစ္စော၊ ရတ္တိမာဘာတိ စန္ဒိမာ။
သန္နဒ္ဓေါ ခတ္တိယော တပတိ၊ ဈာယီ တပတိ ဗြာဟ္မဏော။
အထ သဗ္ဗမဟောရတ္တိံ၊ ဗုဒ္ဓေါ တပတိ တေဇသာတိ။ ။

ဒိသာသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၃–နက်။ ။(မိဘစသည်၊ အရပ်၊ နိဗ္ဗာန်) မဟာနိ–ဋ္ဌ–၃၉၄၊ ပါ–၃၇၅။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၂၅၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၂။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၅၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၀။ ။ဒိသပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၃၊ ပါ–၃၂၅။

ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိစသော ဂါထာ။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၃၃။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၇။

ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊ ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော၊ သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတန္တိ။ ။

ဒီဃာဝုကုမာရဝတ္ထု။ ။ဒီဃာဝု မင်းသားအား ၎င်း၏ ဘခင်က ရန်ကို ရန်ချင်း မတုံ့လျှင်းရန် ဟောထား၏၊ ဝိ–၃–ပါ–၄၇၇၊ ဋ္ဌ–၄၃၃။ ။ဂါထာ–ပါ–၄၉၆။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၁၉၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၆၊ ဂါထာနှင့် အဖွင့်။ ။ဒီဃီတိ ကောသလဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၉၇။

ဒီပင်္ကရာဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၁၊ ၁၀၅။ ။၁၀-လကျင့်ရကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၁၀၆။ ။ပါ–၃၂၁၊ ဋ္ဌ–၁၄၄၊ အကျယ်ပြဆိုချက်။ ။ဒီပင်္ကရာဘုရား ရှင်ထံ သုမေဓာရသေ့ ဗျာဒိတ်ခံယူချက်၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၊ ၁၉။ ။

အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၅၅။ ။ဒီ ကံရာဘုရားရှင်နှင့် နာရဒဘီလူး စစ်တိုက်ခဏ်း၊ ၎င်းဘီလူးစားရန် နှစ်စဉ် လူကို ဆက်ကြရပုံ၊ ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၂၂၊ ဋ္ဌ–၁၅၁။ ။၎င်းဘုရားလက်ထက်တော်တွင် သေက္ခအဖြစ်နှင့် သေလွန်လျှင် ကဲ့ရဲ့ကြကြောင်း၊ ပါ–၃၂၂၊ ဋ္ဌ–၁၅၄။ ။ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်က သုမေဓာရသေ့အား ပန်း ၈–ဆုပ်ဖြင့် ပူဇော်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၁၉။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၊ ၃၅၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။

ဒုက္ကရစရိယာကို ကျင့်တော်မူပုံ။ ။ဂေါတမဘုရားလောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၉၊ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်စဉ် လွန်စွာဆင်းသော်လည်း ဝေဒနာကို သည်းခံပုံ ပြန်ဟောထား၏။ ။အာဟာရဖြတ်ရန်ကြံစည်ရာ နတ်များက လာ၍ တားမြစ်ပုံ၊ ပါ–၃၁၁၊ ဋ္ဌ–၁၉၁။ ။ပဓာနသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၄၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၄၊ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ခဲ့ရပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဒုက္ကရကာရိကာဒိသုဒ္ဓိဝဏ္ဏနာ၊ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကို ပြုတိုင်း သံသရာမှ စင်ကြယ်သည် မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ (အမှားပြုခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ဟော၏ဟူလို)။

ဒုက္ခသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၁၇၅၊ ပါ–၂၂၇။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၈၄၊ ပါ–၃၀၆။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၈၄၊ ပါ–၁၊ ဒုက္ခသဒ္ဒေါ ဒုက္ခဝတ္ထုသ္မိံ ဒုက္ခာရမ္မဏေ ဒုက္ခပစ္စယေ ဒုက္ခပစ္စယဋ္ဌာနေ ဒုက္ခဝေဒနာယံ အာဂတော။ ။ဒုက္ခပုဒ်၌ ဒု–သဒ္ဒါ၊ ခံ–သဒ္ဒါဟောအပ်သောအနက်ကို ခွဲပြခဏ်း၊ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၁၊ ပါ–၄။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၇၈။ ။ဒုပ္ပညပုဒ်၌ ဒု–သဒ္ဒါမှာ မရှိဟူသော အနက်ကို ဟောကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၆၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၄။

ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၁။ ။ဒုက္ခနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၂၉၊ အကျယ်၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၄၃၊ ဋ္ဌ–၃၈၆။ ။ပေဋက–ပါ–၁၇၁၊ လက္ခဏာများကိုလည်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၇၂၊ ၁၇၃၊ ဂါထာများ။ ။အဘိ–၂–ပါ–၁၀၄၊ ဋ္ဌ–၈၇။ ။ဒုက္ခဒေါမနဿကိုပြသော ၂–ဂါထာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၆၊ ၁၄၄။ ။အဘိ–၂–ပါ–၁၀၅၊ ဋ္ဌ–၉၈။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ခဏ်း၊ သစ္စာလေးပါးခဏ်း၌လည်း များစွာရှိ၏။

ဒုက္ခအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၂။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၉၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၃၀။ ။ဒုက္ခပုဒ်၏ ကိုယ်စားလှယ် အပြား အမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၂၀၉။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၀၊ ၆၇၊ ၂၂၁၊ အကျယ်။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—၆၀။ ။ပါ—၃၂၀၊ ၃၇၀၊ သောက ပရိဒေဝ စသော ဒုက္ခများကိုလည်း ပြသော ဂါထာများ ပါ၏။

ဒုက္ခ ၃—ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။(ဒုက္ခဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမဒုက္ခ၊ သင်္ခါရဒုက္ခ) ဣတိ—ဋ္ဌ—၁၇၇၊ ၁၀၅။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၄။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၆၅။ ။အင်္ဂုတ္တိ—၂—ဋ္ဌ—၀၀၊ ပါ—၁၀၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—၆၀။ ။ပေဋက—ပါ—၃၃၄။ ။ဝုဋ်သုံးပါးဖြစ်ပုံ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၃။

ဒုက္ခသုတ်။ ။ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခသမုဒယ၊ ဒုက္ခနိရောဓ၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနီပဋိပဒါ၊ လေးချက်ခွဲပြပုံ၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၆၉။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၂၉၊ ဋ္ဌ—၃၀၄။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၁။ ။ဒုက္ခဓမ္မသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၉၃၊ ဋ္ဌ—၉၆။ ။ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာကို ခွဲပြပုံ၊ အင်္ဂုတ္တိ—၂—ဋ္ဌ—၄၇။ ။ဒုက္ခလက္ခဏာပွားများရကျိုးကို ဟောသော ဥက္ခိတ္တာသိကသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—၁၄၁။

ဒုက္ခ၏ ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းများကို ဟောရန် တောင်းပန်သော ဘဒြကသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၅၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၅။ ။ဒုက္ခမှလွတ်ကြောင်း၊ ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၅၂၊ ဟတ္ထပါဒေါပမသုတ် (ပ—ဒု)။ ။ဒုက္ခသမုဒယသုတ်၊ ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—၃၂။ ။ဒုက္ခမှ လွတ်ကြောင်းမေး၍ ဖြေထားသော ဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၀၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၀။ ။ဒုက္ခ၏အကြောင်းရင်းကိုမေး၍ ဖြေထားသော မေတ္တဂူ မာဏဝပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၄၃၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၅။ ။စူဠနိ—ပါ—၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၊ ဥပဓိ ၁၀-ပါးကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း ဖြေထား၏။ ။ဒုက္ခသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၂၊ ဒုက္ခ, သုခဖြစ်ကြောင်း ၅-ပါးစီ ဟောထား၏။ ။၆—ပါ—၃၇၄၊ ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။၆—ပါးစီ။ ။ဒုက္ခစသည်၌ မသိခြင်း အကြောင်း လေးပါး၊ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၇။ ။ဒုက္ခကိုသိရန် သာသနာတော်၌ ကျင့်ကြကြောင်း၊ သဠာ—သံ—ပါ—၂၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၇။ ။ဒုက္ခမှလွတ်အောင် ဆင်ခြင်လိုသော် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်ရကြောင်း ဟောသော ပရိဝီမံသနသုတ်၊ သံ။

ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ အတ္ထင်္ဂမာယပဋိပဒ်အဖွင့်။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၃၁၊ ဌ—၃၃၉။ ။ ဒုက္ခဝေဒနာကိုအကြောင်းပြု၍တရားထူးရကြသောပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဌ—၃၆၄။ ။ ပဏ်—၁—ပါ—၇၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၇၊ (သတိပဋ္ဌာနသုတ်တိုင်း၌ ရှိ၏)။

ဒုက္ခမေဝ ဟိ သမ္ဘောတိ စသော ဂါထာ။ ။ဝဇိရာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၇၊ ဌ—၁၇၈။ ။အဘိ—၅—ပါ—၅၈။

ဒုက္ခမေဝ ဟိ သမ္ဘောတိ၊ ဒုက္ခံ တိဋ္ဌတိ ဝေတိစ။
နာညတြ ဒုက္ခာ သမ္ဘောတိ၊ နာညံ ဒုက္ခာ နိရုဇ္ဈတီတိ။ ။

ဒုက္ခကိုကြောက်လျှင် မကောင်းမှု မပြုကြရန်။ ။ဂါထာ၊ ဥဒါန—ပါ—၁၃၇၊ ဌ—၂၆၈။ ။ဥပမိ ၁၀—ပါးကို မပြုရကြောင်း၊ စူဠနိ—ပါ—၇၀၊ ဌ—၂၀။ ။ တဏှာကိုပယ်ရကြောင်း၊ ပါ—၇၈—မှ ၈၈—အထိ၊ ဌ—၂၃။ ။နေတ္တိ—ဌ— ၄၉။ ။ပါ—၁၀၉။ ။ပေဋက—ပါ—၁၉၆၊ ၁၉၇။

ဒုဂ္ဂတိ ၂—မျိုး။ ။(ပဋိပတ္တိဒုဂ္ဂတိ၊ ဂတိဒုဂ္ဂတိ) ပဏ်—၁—ပါ—၄၃၊ ဌ—ပ— အုပ်—၁၇၂။ ။ဒုဂ္ဂတိယူပုံ ၂ နည်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၃၉၊ ဌ—၁၀၉။ ။ ဒုဂ္ဂတိ အမျိုးမျိုးမှ လွန်မြောက်ကြောင်း နည်းပေးသော ဂါထာ၊ ပါ—၄၁၊ ၈၅၊ ဌ—၁၄၅၊ ၁၇၅။ ။ဥဒ္ဒတသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၂၁ ဌ—၂၁၆၊ ၂၁၇။

ဒုစရိုက် ၁၀—ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး၊ သုစရိုက် ၁၀-ပါးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ သုစရိုက် ၁၀—ပါးလုံလျှင် လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ ဖြစ်လိုရာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောသော သာလေယျကသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၅၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၇။ ။ဝေရဉ္စသုတ်၊ ပါ—၃၆၀၊ ဌ—၂၃၄။ ။ပဏ်—၁— ပါ—၅၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၂၊ အကျဉ်း။ ။ပါ—၂၃၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၀၊ အကျယ်။ ။ပဉ္စသိက္ခာပဒသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၇၇၊ ဌ—၁၃၃၊ အကျယ်။ ။ဒုစ္စရိတဝဂ္ဂ၊ ဒုစရိတ သုစရိတသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၅၀၊ ဌ— ၃၉၀။ ။၅—ပါ—၂၃၃၊ ဌ—၈၄။ ။ဒုစ္စရိတသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၃၂၊ ဌ—၂၀၂။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၃၊ ဝိနိစ္ဆယကို အကျယ် ပြဆိုခဏ်း။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၈၊ ဌ—၉၈။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၇၉၊ ဌ—၅၅။ ။ အကုသလကမ္မပထကထာ၊ အဘိ—၁—ဌ—၁၄၀၊ အကျယ်၊ (အကုသလ ကမ္မပထ ခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။အဒိန္နာဒါန၊ မဟာနိ—ဌ—၄၀၅၊ ပါ— ၃၈၉။ ။ဝစီဒုစရိုက်လေးပါး၊ ပါ—၃၇၆၊ ဌ—၃၉၅။ ။ဒုစရိုက် ၇—ပါးကို

ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၆ဂ။ ။နိရယသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၄၉၀၊ အကျယ်။ ။ထိုဒုစရိုက်ကြောင့် ဖြစ်ရသော တိရစ္ဆာန်၊ ပါ—၄၉၅။ ။ ဒုစရိုက် ၁၀—ပါးကို အကျယ်ပြဆို၍ ဓမ္မ၊ ကောဋ္ဌစသ၊ အာရမ္မဏ၊ ဝေဒနာ၊ မူလ စသည်ဖြင့် ဝေဘန်ပြပုံ၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၃၃။ ။ဒုစရိုက် ၁၀—ပါး၏ အကြောင်းရင်းကိုပြဆိုခဏ်း၊ အံ—၁၀—ပါ—၄၇၁၊ ဋ္ဌ—၃၃ဂ။ ။ ဒုစရိုက်၏ အကြောင်းရင်းမှာ မနောကံသုံးပါးဖြစ်ကြောင်း၊ ပေဋက—ပါ—၁၉၄။ ။နေတ္တိ—ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁ဂ၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၇။ ။ ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၁။

ဒုစရိုက် ၁၀—ပါးကိုပွားပြပုံ။ ။(သုစရိုက် ၁၀—ပါး ပွားပြပုံလည်း ပါဝင်၏) ဒုစရိုက် သုစရိုက် ၁ဂ—ပါးစီ ဟောထားသော ကုဏ္ဍလိယသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—၁ဂ၃။ ။ဒုစရိုက် ၁၀—ပါးကို လောဘ, ဒေါသ, မောဟ သုံးပါးဖြင့် ပွားလျှင် ဒုစရိုက် ၃၀—ဖြစ်ကြောင်းဟောသော ကမ္မနိဒါနသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၄၇၀၊ ဋ္ဌ—၃၃ဂ။ ။ဒုစရိုက် ၂၀၊ ၂၀၊ ၄၀၊ ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ—၁၀—ပါ—၅၀၇၊ ဂ၊ ၉၊ သုစရိုက်သည်းနည်းတူ၊ သာမညဝဂ္ဂ။

ဒုစရိုက် ၁၀—ပါး လွန်ကျူးပြစ်ကို ဟောသောသုတ်များ။ ။အကုသလသုတ် စသည်၊ အံ—၃—ပါ—၂၉၆၊ ၇၊ ဂ၊ ဋ္ဌ—၂၄၄။ ။ဒုစရိတ ဝိပါကသုတ်၊ အံ—ဂ—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။ ။ပါဋ္ဌလိယသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၅၂၀၊ ၅၂၂၊ ဋ္ဌ—၁၄၆။ ။ဒုစရိုက် လွန်ကျူးမှုကြောင့် ငရဲသားရကြောင်း ဟောသော ၅—သုတ်၊ ကရဇကာယဝဂ္ဂ၊ အံ—၁၀—ပါ—၄၉၀၊ ၄၉၄။ ။တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ရပုံ၊ ပါ—၄၉၅။ ။သဠေတနိကသုတ်၊ (ပ—ဒု) ပါ—၄၉၇၊ ၅၀၂၊ ဋ္ဌ—၃၄၀။ ။ အဋ္ဌာနဝဂ္ဂ၊ တတိယ၊ အံ—၁—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၆၃။ ။၃—ပါ—၂၉၆၊ အကုသလသုတ်၊ သာဝဇ္ဇသုတ်။ ။အတ္တဒဏ္ဍသုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ—ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—၃၇၃၊ ရာဂစသောကြောင့် ၇—စင်း စူးခြင်း၏ အပြစ်ကိုလည်း ပြထား၏။ ။ ဒု—ပြု—ပူပန်ရကြောင်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၂၆၀။ ။တပနိယသုတ်၊ အံ—၂—ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—၅။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—၁၅၀၊ ဗာလပဏ္ဍိတ သုတ်။ ။ဒု—ကို ဒါးနှင့် တူကြောင်းဥပမာ ပေးထားပုံဂါထာ၊ မဟာနိ— ပါ—၁၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၃ဂ။ ။ဘမ္မပထ ပေယျာလ၊ အံ—၃—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၇။ ။ ဒုစရိုက်ပြုသူနောက်သို့ ဒုက္ခက အစဉ်လိုက်ကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၂၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာစသော ဂါထာ၊သုစရိုက် ပြုသူနောက်သို့ သုခက အစဉ်လိုက်ကြောင်းဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၂၃။

ဒုစရိုက်လွန်ကျူးပြစ်၊ သုစရိုက်လုံခြုံကျိုး။ ။ဒုစရိုက် ၁၀–ပါးပြုလျှင် မစင်ကြွယ်၍ ရှောင်ကြဉ်လျှင် စင်ကြယ်ကြောင်းဟောသော စုန္ဒသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၇၂၊ ဌ–၃၃၈။ ။ဒုစရိုက်ကြောင့် ငရဲတိရစ္ဆာန်ဘုံရောက်ရ၍ သုစရိုက်ကြောင့် သုဂတိဘုံ၌ ဖြစ်ရပုံဟောသော သံသပ္ပနိယသုတ်၊ ပါ–၄၉၅၊ ဌ–၃၄၀။ ။ဒု–ပြု ပူပန်ရ၊ သု–ပြု ဝမ်းသာရကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၃။ ။ဒု–က မကောင်းကျိုးပေး၍ သု–က ကောင်းကျိုးပေးကြောင်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၇၈၊ ဌ–၁၆၀။ ။–ဒုမှ ရှောင်ကြဉ်ရကျိုး၊ မဟာနိ–ပါ–၁၆၈၊ ဌ–၂၈၂။ ။စရိယာ–ဌ–၃၁၁။ ။ဒု–၁၀–ပါးက ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ပို့ဆောင်၍၊ သု ၁၀–ပါးက သုဂတိဘဝသို့ ပို့ဆောင်ကြောင်းဟောသော အသိဗန္ဓကပုတ္တသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၉၈၊ ဌ–၁၄၁။ ။နေတ္တိ–ပါ–၃၉၊ ဌ–၁၀၉၊ မှတ်သားစရာကောင်းလှ၏။ ။ပါ–၇၈၊ ဌ–၁၆၀။ ။ပါ–၇၉၊ ဌ–၁၆၂။ ။ဒု–ပြု, သု–ရှောင် ခုနေ့အဖ် ပူပန်ရကြောင်းဂါထာများ၊ တပနိယသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၁၂၊ ဌ–၉၇။ ။ဒု–ရှောင် သု–ပြု၊ ပူမှု မရှိကြောင်းဟောသော အတပနိယသုတ်၊ ပါ–၂၁၃၊ ဌ–၉၈။ ။ဒု–ပြု သု–ရှောင် ငရဲဆောင်ဟူသောဂါထာ၊ ဒုစ္စရိတသုတ်၊ ပါ–၂၃၂၊ ဌ–၂၀၂။ ။ သု–ပြု, ဒု–ရှောင် သုဂတိဆောင်ဟူသောဂါထာ၊ ပါ–၂၃၃၊ ဌ–၂၀၃။ ။ သာဓုဝဂ္ဂ၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၈၂၊ ဒု–သု–တို့ နှသာဓု၊ သာဓု ခွဲပြပုံ။ ။ အရိယာမဂ္ဂဝဂ္ဂ၊ ပါ–၄၈၅၊ ဒု–သု–ကို အနရိယမဂ္ဂ အရိယမဂ္ဂ ခွဲပြပုံ။ ။ ဒု–က သု–အကျိုး၊ သု–က ဒု–အကျိုး မပေးနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၁၁၊ ဌ–၈၇။

ဒုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ်။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၀၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၇၊ ဌ–၁၆၄၊ တိတ္ထိတို့ သုန္ဒရီ ပရိဗ္ဗိုဇ်မကို သတ်ပြီး ဘုရားရှင်ကို စွပ်စွဲကြပုံနှင့် ရဟန္တာတို့အကျင့် တိတ္ထိတို့၏အကျင့်ကို ခွဲခြားဟောထား၏။

ဒုလ္လဘတရား ၅–ပါး။ ။၎င်းကို နေ့စဉ်ဟောတော်မူပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၂၅။ ။အံ–၁–ဌ–၄၉။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၀။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၄၇။ ။အပ္ပမာဒေန ဘိက္ခဝေ သမ္ပာဒေထ။

(၁) ဒုလ္လဘော ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ လောကသ္မိံ။

(၂) ဒုလ္လဘော မနုဿတ္တ ပဋိလာဘော။

(၃) ဒုလ္လဘာ သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိ။

(၄) ဒုလ္လဘာ ပဗ္ဗဇ္ဇာ။

(၅) ဒုလ္လဘံ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ။

ဒုလ္လဘနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၅၄၊ ပုဗ္ဗကာရီ၊ ကတညူ၊ ကတဝေဒီ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် ၂—ဦးကို ရခဲလှကြောင်းဟောထား၏။ ။ဒုလ္လဘသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၃၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မဝိနယဒေသက၊ ကတညူ ကတဝေဒီ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် ၃—ဦးကို ရခဲလှကြောင်းဟောထား၏။ ။(ရခဲလှသောအရာ အခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

ဒု—သ—န—သော—ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ယညသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၇၅၊ ဋ္ဌ—၁၃၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၄၊ ဂါထာ—၂၀၇၊ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။သေဋ္ဌိပုတ္တပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၂၁၆၊ ဋ္ဌ—၂၆၂၊ လောဟကုမ္ဘီငရဲ၌ ခံနေရသော သေဋ္ဌေးသားလေးယောက်။ ။လောဟကုမ္ဘီဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—ဓာ—အုပ်—၄၁။ ။ရှင်းတို့ ဖြစ်ရသောပြိတ္တာ၊ ဝိ—၁—ပါ—၁၄၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၉။ ။ကုမာရပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၂၁၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၃၊ ကောသလ မင်းကြီး သားနှစ်ယောက် ပြိတ္တာဖြစ်နေကြရပုံ။ ။မစင်တွင်းထဲ ငုပ်နေရသော ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံဟောသော သဿီသကသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။ငှင်းတို့ခံရသောငရဲ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၄၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၉၃။ ပါ—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—ဆအုပ်—၁၄၄။

ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရဟန်း ဒုဿီလအတွက်၊ အံ—၃—ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၇၇။ ။အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမသုတ်၊ ၇—ပါ—၄၉၅၊ ဋ္ဌ—၁၈၅၊ ဒုဿီလ ရဟန်းတို့အတွက် ကြောက်လန့်စရာဥပမာများဖြင့် ဟောထား၏။ ။ဒုဿီလရဟန်းကို အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်က ဆွဲထုတ်ပုံ၊ ဂ—ပါ—၄၄၊ ဋ္ဌ—၂၂၁။ ။အာပါယိကသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—၁၆၇၊ ၂၅၆၊ ဂါထာ များ ပါ၏။ ။လူနှင့် ရဟန်း နှစ်ဦးအတွက်၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၁။ ။ဒုဿီလနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၂၉၊ ဋ္ဌ—၅၇။ ။ပေါတ္ထကူပမနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၆၆။ ။လူဒုဿီလမည်ပုံဂါထာ၊ ပေဋက—ပါ—၂၀၁၊ ၂၁၀၊ ဤ၌ ၅—ပါးသီလ မလုံသူကို ဒုဿီလဟု ဟောထား၏။ ။၅—ပါးသီလ လုံသူ သီလဝ၊ လွန်ကျူးသူ ဒုဿီလဟု ဟောထားသော ဝေရသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၀၀၊ ၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၆၁၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၆၊ ၂၂၇။

ဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပြစ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။အာပါယိကသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၂၃၊ ဌ–၁၆၇၊ ၂၅၆၊ လားရာဂတိကို ဟောထား၏။ ။အံ–၃–ပါ–၂၄၉၊ဌ–၂၂၄၊ ပေါတ္ထကသုတ်။ ။အံ–၅–ပါ–၁၆၊ ဌ–၇၊ ဒုဿီလသုတ်။ ။သီလသုတ်၊ ပါ–၁၇၅၊ ဌ–၇၉။ ။ဣန္ဒြိယသံဝရသုတ်၊ ၆–ပါ–၃၁၆၊ ဌ–၁၁၈။ ။ဟိရိဩတ္တပ္ပသုတ်၊ ၇–ပါ–၄၇၂၊ ဌ–၁၇၉။ ။ဝေရသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၈၀ ဌ–၆၁။ ။သီလသုတ်၊ ပါ–၂၂၁၊ ဌ–၇၉၊ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးကိုလည်း ဟောထား၏။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၉၆၊ ဌ–၂၁၁။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၂၂။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၈၄၊ ဌ–၃၇၅၊ ပါဋ္ဌလိဂါမိယသုတ်၊ အပြစ် ၅-ပါး၊ အကျိုး ၅-ပါးစီ ဟောထား၏။ ။ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့ အဆင့်ဆင့် ရအပ်သော အပြစ်များကို ဟောသော ဥပနိသာသုတ်၊ (ပ–ဒု–တ) အံ–၁၀–ပါ–၂၅၉၊ ၂၆၀၊ ၂၆၁၊ ဌ–၂၀၇။ ။၁၁–ပါ–၅၁၇၊ ဌ–၅၁၉၊ (ပ–ဒု–တ)။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၅၁–မှ ၅၅–အထိ။ ။လူနှင့်ရဟန်းနှစ်ဦးစုံအတွက်၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၇၁၊ ဌ–၁၂၀။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၇၅၊

ဒုဿီလရဟန်းတို့မှာ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်းကို စားရသည်ထက် သံတွေခဲ ရဲရဲကြီးကို မျိုရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာများ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၁၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၇၀။ ။ဣတိ–ပါ–၂၂၄၊ ၂၅၆၊ ဌ–၁၆၀၊ ၂၇၀၊ ၉။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၉။

ဒေဝတာသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၃-နက်။ ။ဝိမာန–ပါ–၁၊ ဌ–၁၀၊ ဒေဝတာတိ ဒေဝပုတ္တောပိ ဗြဟ္မာပိ ဒေဝဓီတာပိ ဝုစ္စတိ။ ။ဒေဝဟောနက် ၅–နက်၊ ထေရ–ပါ–၂၁၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၊ ဒေဝသဒ္ဒေါ သမ္မုတိဒေဝေ ခတ္တိယေ ဥပပတ္တိဒေဝေ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝေ အာကာသေ မေဃေ ပဇ္ဇုန္နေဝါ အာဂတော။

ဒေဝတာနုဿတိကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၁၀။

ဒေဝဒူတသုတ်။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၂၁၆၊ ဌ–၁၆၃။ ။အံ–၃–ပါ–၁၃၇၊ ဌ–၁၁၇၊ သူအို, သူနာ, သူသေ, ကလေးသူငယ် အကျဉ်းသား ဟူသော နတ်တမန်သဖွယ် ဤ ၅-ဦးဖြင့် ယမမင်းကြီးက ငရဲသားကို မေးစိစစ်ပုံ အကျယ် ဟောထား၏၊ ဤသုတ်ကို ဘုရားရှင်တိုင်း ဟောတော်မူကြကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏၊ ဌ–၁၆၉၊ ဤ ၅-ဦးမှာ နတ်တို့၏ တမန်သဖွယ် ဖြစ်သောကြောင့် ဒေဝဒူတမည်၏ ဟူလို၊ ပါ-အဆုံး၌ မှတ်သားဘွယ် လေးဂါထာပါ၏။ ။ဒေဝဒူတပုဒ်အဖွင့်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၆၂ ဌ–၂၁၄။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၅။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၃၆။

ဒေဝဓမ္မတရား ၂-ပါး။ ။(ဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပ) ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၊ ပုင်း ၂-ပါးကို ရှာခဲ့သော ရက္ခိုသ်ဘီလူး။ ။ဒေဝဓမ္မဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၂။

ဒေဝဒတ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဒေဝဒတ်အလောင်းက ဘုရားလောင်း အပေါ် အစဦးဆုံး ရန်ငြိုးဖွဲ့သောဘဝ၊ သေရိဝဝါဏိဇဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၆။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၅။ ။ဘုရားလောင်းအား သတ်ဖြတ်နှိပ်စက်ခဲ့သော ဘဝများကို စုပေါင်းပြဆိုချက်၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၆၅။ ။စန္ဒကုမာရဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၇၁၊ အတိတ်ဘဝကသတ်ရန် ကြံစည်ခဲ့ပုံနှင့် ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်ကိုပစ်ခွင်းရန် လေးသမားတို့ကို စေလွှတ်ပုံအကျယ်။ ။ဒေဝဒတ်ရဟန်း ဘုရားဖြစ်လိုပုံကို ကကုဓနတ်သားက ကြိုတင်သိနှင့်နေပုံ၊ ကကုဓထေရသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၄၁။ ။ဝိ—၄—ပါ—၃၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၁၀။ ။သံဃာသင်းခွဲလို၍ ဘုရားရှင်ထံမှ ဆု ၅-မျိုး တောင်းဆိုချက်၊ ဝိ—၁—ပါ—၂၆၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၇။ ။ပဉ္စဝတ္ထုယာစနကထာ၊ ဝိ—၄—ပါ—၃၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၁။ ။ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု၊ ပါ—၃၄၁၊ ဋ္ဌ—၁၁၀၊ ဘုရားဖြစ်ရန် ကြံစည်သည်နှင့် တပြိုင်နက် တန်ခိုးများ ကွယ်သွားတော့ကြောင်း၊ ပါ—၃၄၂။ ။အဇာတသတ်မင်းသားနှင့် ပေါင်း၍ ဘုရားရှင်ကို လုပ်ကြံချက်၊ ပါ—၃၅၁၊ ဋ္ဌ—၁၁၁။ ။ဒေဝဒတ္တ ပဗ္ဗဇ္ဇပဉှ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၁၃၊ ၁၁၆၊ သံဃာသင်းခွဲခြင်းအကြောင်း ရှင်းပြချက်၊ ငရဲ၌ မဟာကပ် ၅-ပုံခံရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ဘုရားရှင်ကို မုန်းအောင် ဝါဒဖြန့်ပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၇။ ။ကျောက်ခဲ လှိမ့်ချခြင်းကြောင့် ရအပ်သော အနာနှင့် စပ်၍ ချီးကျူးကြပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၅၊ ဋ္ဌ—၇၃။ ။ဒေဝဒတ္တဝိပတ္တိသုတ်၊ အံ—ဂ—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—၁၉၆၊ အာပါယိကော နေရယိကော ကပ္ပဋ္ဌော အတေကိစ္ဆော ပုဒ်များအဖွင့်။ ။ဥတ္တရဝိပတ္တိသုတ်၊ ပါ—၁၁၊ ၁၃၊ ဋ္ဌ—၁၉၆။ ။ဤသို့ မိန့်ပုံဂါထာ၊ ဝိ—၄—ပါ—၃၆၅၊ ၃၆၉။ ။ဤစကားနှင့်စပ်၍အမေး၊ အံ—၆—ပါ—၃၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၃၄။ ။ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၉၊ ဒါနကို ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း၊ တိုက်တွန်းပေးခြင်း စသည်ဖြင့် လေးယောက်ပြားပုံနှင့် ဒေဝဒတ်မှာ မသင့်လျော်သော အဝတ်ကို ဝတ်ခဲ့ပုံဖွင့်ပြထား၏၊ ၂-ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဂ၆၊ သာသနာတော်စဝင်လာပုံ၊ ဘုရားရှင်၌ ရန်ငြိုးထားပုံ၊ သံဃာကွဲစေပုံ၊ မြေမျိုပုံ၊ အဝီစိငရဲ၌ကျရောက်ပုံပြဆိုထား၏။ ။သံဃာကို ငါဆောင်အံ့ဟု ကြံစည်သည်နှင့်တပြိုင်နက် တန်ခိုးတော် ကွယ်သွား

တော့ကြောင်း၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၀။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၇၊ ဘုရားရှင်အား သေစေလိုသည်ကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏၊ တဏှာနွယ်ပတ် ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ဘုရားရှင်နှင့် ဂုဏ်ချင်း ပြိုင်ကြည့်ပုံ၊ ဇာတိ—ဋ္ဌ—၂၆၆။ ။ဒေဝဒတ္တသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၈၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၆၊ လာဘ သက္ကာရ သိလောကများက ၎င်းဒေဝဒတ်ရဟန်းကိုပင် ပြန်၍ သတ်ကြောင်း ဥပမာများနှင့်တကွ ဟောထားသော ဂါထာများ။ ။သံဃဘေဒက အခန်း၌ ဒေဝဒတ္တောဝိယ ပါရာဇိကံ အာပဇ္ဇတိဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိ—၅—ဋ္ဌ—၂၃၄၊ ပါ—၃၆၈။ ။မြေမျိုကာနီးဆဲဆဲ ဘုရားရှင်အား ဆည်းကပ်သော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုသွားပုံ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၁၆၊ အဋ္ဌိဿရအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပုံလည်း ပါ၏။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၆၁။ ။သံဃာ သင်းခွဲပြီးနောက် ၉—လ အကြာတွင်မြေမျိုကြောင်း၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၆၀။ ။ဒေဝတ္တသုတ်၊ ဇာတိ-ပါ—၂၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၅၊ ဘုရားရှင် ကျိန်ဆဲ၍ မြေမျိုသည်ဟု ၎င်း၏တပည့်တို့က စွပ်စွဲသည်ကိုပြန်၍ ဖြေရှင်းပြခန်း။ ။ဒေဝဒတ်ငမြေမျိုခဲ့ဘူးသော ဝတ္ထုများကို ညွှန်ပြခန်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ--အုပ်—၉၆။ ။ဒေဝတ်မြေမျိုသည်ကို လူနတ်တို့ ဝမ်းသာကြပုံ ဟောသော မဟာပိင်္ဂလဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၉။ ။မြေမျိုခန်း၊ အကျဉ်း၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၂၇။ ။ငရဲ၌ ဖြစ်ရသော ၎င်း၏ ငရဲခန္ဓာကိုယ်မှာ ယူဇနာ ၁၀၀—ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၀၁။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၅၄။

ဒေသစာရီကြွချီတော်မူပုံ။ ။၂—မျိုးနှင့် ကြွချီတော်မူသော အဝိုင်းအဝန်း ၃—ပါး၊ အခြင်းအရာ ၃—ပါးကိုပြဆိုခန်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၆။ ။ကြွချီတော်မူခြင်း အကြောင်းများ၊ ၄—ပါး၊ ၅၊ ၈—ပါး၊ ဋ္ဌ—၅၇။ ။၂—ပါး၊ ၃၊ ၄၊ ၅—ပါး၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၁၃၊ ၂၁၅၊ ၂၁၆၊ ပါ—၈၂။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၃။ ။အကြောင်း ၇—ပါး၊ နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၂၈။ ။ဘုရားရှင် ကြွတော်မမူလိုသော် အဂ္ဂသာဝက ၂—ပါးကို ကြွချီတော်မူစေကြောင်း၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၅။ ။(စာရိကာခန်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ဒေသနာတော် ၂—မျိုး။ ။(သမုတိဒေသနာ၊ ပရမတ္ထဒေသနာ) ပဏ်—၁—ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၂။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၇၃၊ သုံးဂါထာ ပါ၏။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၇၈၊ ပါ—၂၀၆။ ။အဘိ—၅—ဋ္ဌ—၁၄၀၊ ပါ—၆၀။ ။နေယျတ္ထဒေသနာ၊ နီတတ္ထဒေသနာ ၂—မျိုး၊ အံ—၂—ပါ-၆၁၊ ဋ္ဌ—၂၅။ ။နိဂ္ဂဟမုခဒေသနာ၊ အနုဂ္ဂဟမုခဒေသနာ ၂—မျိုး၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၇။ ။

အတ္တူပနာယိကာဒေသနာ၊ ပရူပနာယိကာ ဒေသနာ ၂—မျိုး နေတ္တိ—ပါ—၁၅၂၊ ဋ္ဌ—၂၅၉။

ဒေသနာတော် ၃—မျိုး။ ။(အာဏာဒေသနာ၊ ဝေါဟာရဒေသနာ၊ ပရမတ္ထဒေသနာ) တနည်းခေါ် ပုံ၊ ယထာပရာဓသာသနာ၊ ယထာနုလောမသာသနာ၊ ယထာဓမ္မသာသနာ)၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၉။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇။ ။ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၂။ ။ဒေသနာတော် ၄—မျိုး၊ ပုဂ္ဂလဓမ္မ လေးချက်လှည့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၁။

ဒေါမနဿ ၂—မျိုး။ ။(ဂေဟဿိတ ဒေါမနဿ၊ နေက္ခမ္မဿိတ ဒေါမနဿ)၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၆။ ။နေတ္တိ—ပါ—၅၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၇။ ။ဒီဃ—၂၊ ဋ္ဌ—၃၁၀၊ ပါ—၂၂၂။ ။ဒေါမနဿပဝိစာရနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၉၅၊ ဋ္ဌ—၄၀၉။ ။တရားအားထုတ်စဉ်အခါ (ပရိယာယ်အားဖြင့်) ဒေါမနဿဖြင့် ဒေါမနဿကို ပယ်သေးပုံပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၀။

ဒေါဝစဿတာနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၁—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၄၂၂၊ ဆိုဆုံးမခက်သော ပုဂ္ဂိုလ်။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၀။ ။ဒေါဝစဿကရဏဓမ္မ ၁၉—ပါး ကို ရေတွက်ပြဆိုခဏ်း၊ ဆိုဆုံးမကြောင်းဟူလို၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၇၊ ပါ—၂၇၁၊ ။အနုမာနသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၃၂၊ ၁၃၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၀၊ ၃၇၁၊ ဤ၌ ၁၆—ပါးရှိ၏။

ဒေါသ၏ ဖြစ်ကြောင်းများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၆။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၉၉၊ ၁၀၀၊ ဒေါသအားကြီးခြင်းအကြောင်းများ။ ။ ၂—ပါး၊ ပဋိဃနိမိတ္တ၊ အာယောနိသော မနသိကာရ၊ အံ—၂—ပါ—၀၆၊ ဋ္ဌ—၅၀။ ။အာဃာတဝတ္ထုခဏ်း၌ ပြခဲ့သောအကြောင်းများလည်း ဒေါသ၏ ဖြစ်ကြောင်းများပင်တည်း။

ဒေါသနှင့် ပဋိဃအထူး။ ။အားနည်းသောဒေါသ၊ အားကြီးသောဒေါသဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။သဋ္ဌာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၀၅။

ဒေါသ၏ အပြစ်များကိုပြ ဆိုခဏ်း။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၉၊ ၂၃၁။ ။ ဒေါသနှင့်တူသောအပြစ် မရှိဟူသောဂါထာ၊ ဒေါသနှင့်တူသော ဖမ်းစားမှု မရှိဟူသောဂါထာ။ ။ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်၊ ကောဓနေသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၇၁။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၅၁၊ ၂၅၂။ ။ဒေါသသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၁၉၅၊ ဋ္ဌ—၄၂၊ ဂါထာ။ ။ဒေါသပရိညာသုတ်၊ ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။

အန္တရာမလသုတ်၊ ပါ—၂၅၂၊ ဌ—၂၆၄၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။စရိယာ—ဌ—၁၃၆။ ။ပဒုဋ္ဌစိတ္တသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၀၃၊ ဌ—၆ဂ။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၂၊ ၂ဂ၃၊ ၃၇၄၊ ဌ—၅ဂ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၆၊ ဌ—၂၃၆။ ။ပါ—၁၀၉၊ ဌ—၂၂၄၊ ဂါထာများ။ ။အံ—၁—ပါ—ဂ၊ဌ—၄၃၊ ပဏိဟိတအစ္ဆဝဂ္ဂ။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၅၂။ ။တိလမုဋ္ဌိဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၇၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၃။ ။ပါ—၂၀၂၊ ဌ—စ—အုပ်—၁၁။ ။ဒေါသေန နိရယံ ဥပပဇ္ဇန္တိဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အဘိ—၁—ဌ—၁၇၂။ ။ဒေါသနိဒ္ဒေသ၊ ၂—ပါ—၂၁၆၊ ဌ—၃၉၉။ ။ဒေါသဖြစ်သူကို တု၍ ဒေါသဖြစ်နေလျှင် ထိုသူထက် ယုတ်မာ၍ ဒေါသတုံ့ပြန်မဖြစ်မှသာ ဒေါသစစ်ပွဲကို ကောင်းစွာအောင်နိုင်သည်မည်ကြောင်းဂါထာ၊ သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၀။ ။အက္ကောသသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၆၄၊ ဌ—၂၀၉။ ။ထေရ—ပါ—၂ဂဂ၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၄။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၄၉၊ ဌ—၂၅၇။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၂၄၊ ဌ—၃၁၄၊ ဝေပစိတ္တိသုတ်။ ။တိက္ခဒေါသဿ ခိပ္ပံ ဇရာသမ္ဘဝတော၊ ဒေါသကြီးသူ အိုလွယ်၏ဟူလို၊ အဘိ—၁—ဌ—၁၇၁။ ။ဒေါသ၏ အပြစ်များကို ဟောထားသော ဒေါသာဓိဋ္ဌာနဒေသနာကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပေဋက—ပါ—၂၁၀။

ဒေါသကိုပယ်နိုင်ရန် နည်းလမ်းများ။ ။ဣတိ—ဌ—၄၃။ ။ဒေါသပရိညာသုတ်၊ ပါ—၁၉၉၊ဌ—၅၃။ ။အာဃာတပဋိဝိနယသုတ်(ပ—ဒု)အံ—၅—ပါ—၁၆၃၊၁၆၄၊ ဌ—၅၆။ ။ကကစူပမသုတ်၊ပဏ်—၁—ပါ—၁ဂ၁၊ဌ—ဒု—အုပ်—ဂ။ ။ထေရ—ပါ—၂ဂဂ၊ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၇၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၉၊ ဥရဂသုတ်၊ ကလဟဝိဝါဒသုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၄၁၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၆။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၉၆၊ ဌ—၃၀ဂ၊ ဒေါသစရိုက်ရှိသူတို့အတွက် ဒေါသငြိမ်းအေးရန် ဟောထားသောသုတ်ဖြစ်၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၀၅၊ ၂၉၀၊ ၂၉၃—၌ ဂါထာများ၊ (အာဃာတ ပဋိဝိနယခဏ်း၊ ဗျာပါဒ နီဝရဏကို ပယ်နိုင်ရန်ခဏ်း၌လည်း များစွာရှိ၏)။ ။ဒေါသစရိုက်ရှိသူအား လျော်သော ကျောင်း, သင်္ကန်း, ဆွမ်းခံရွာ ဒကာ—ဒကာမ စသည်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၀၅။ ။ဒေါသစရိုက်ရှိသူများ၏ အမူအရာများ—၁၀၂။

ဒေါသကို ထိန်းသိမ်းရကျိုး။ ။နဘ်သမီးဖြစ်ရပုံ၊ မမ္ဘ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၃။ ။ဒေါသကို ထိန်းသိမ်းခဲ့မှုကြောင့်ရင်း၊ နူးညံ့သောအခင်း အရုံကို လှူဒါန်းခဲ့သောကြောင့်ရင်း ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းတော်ရှိရကြောင်း၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏလက္ခဏာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၃၀၊ ဌ—၁၁၆။ ။ဒေါသဖြင့် သတ္တဝါတို့ကို မကြည့်ခဲ့မှုကြောင့် မျက်လုံးတော် လှပရကြောင်း၊ အဘိနီလ

နေတ္တိ ဂေါပခုမ လက္ခဏာ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၁၃၆၊ ဋ္ဌ–၁၁၉။ ။(ကောဓကို ထိန်းနိုင်သောအခါ၊ သည်းခံခြင်းအကျိုးကို ပြသောအခါးတို့၌လည်း များစွာရှိ၏)။

ဒွယတာနုပဿနာသုတ်။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၉၊ သစ္စာလေးပါး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းကို ပြဆို၍ ထိုဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်း၌ သိခြင်းအကျိုး၊ မသိခြင်းအပြစ်ကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများ ပါ၏။

ဒွါရဝတီမြို့။ ။ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၆။ ။ ၎င်းမြို့ ကောင်းကင်ပျံတက်ပုံအကြောင်း၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၈၃။

ဒွိခါပထသုတ်။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၈၉၊ ဋ္ဌ–၃၈၂၊ ဘုရားရှင်၏ သပိတ်သက်န်းကို နာဂသမာလထေရ်က မြေကြီးပေါ်တွင် ထားခဲ့ပြီး လမ်းခွဲသွားရာတွင် ၎င်း ထေရ်ကို ခိုးသူတို့ နှိပ်စက်ကြောင်းကြား၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။

ဒွိပဒုတ္တမောပုဒ်အဖွင့်။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၅၇၊ ပါ–၃၀၁။

ဒဏ် ၃–ပါး။ ။(ကာယဒဏ်၊ ဝစီဒဏ်၊ မနောဒဏ်) ဒုစရိုက် ၁၀–ပါးကိုပင် ဤ၌ ဒဏ်ဟု အသုံးပြုထား၏၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၄၊ ၁၆၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၁၅၊ ဋ္ဌ–၃၇၃။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၂၉။

ဒဏ် ၁၀–ပါးဂါထာများ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၄။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၅။ ။ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၁၊ မပြစ်မှားထိုက်သူကို ပြစ်မှားလျှင် ၎င်းဒဏ် ၁၀–ပါး၊ (ဝါ အပြစ် ၁၀–မျိုး) ကျရောက်တတ်၏၊ မှတ်သားစရာ။

ဒန်ပူဝါးခြင်းအကျိုး မဝါးခြင်းအပြစ်။ ။၅–ပါးစီဟောသော ဒန္တကဋ္ဌသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၁၉။ ။ဝိ–၄–ပါ–၂၇၀၊ ၂၇၉၊ ဋ္ဌ–၅၆၊ ဒန်ပူနှင့်စပ်၍ ပညတ်ထားသော သိက္ခာများ။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၄၆၊ ၄၄၇၊ ဒန်ပူအရှည်မှာ ၈–လက်သစ်သာ အပ်ကြောင်း၊ ထို့ထက်ရှည်လျှင် မအပ်ကြောင်း။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၉၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီက ဘုရားရှင်အား သင်္ကန်းလှူရာ ဘုရားရှင်က သံဃာအားလှူရန် တိုက်တွန်းတော်မူပုံ၊ ပုဂ္ဂလိကအလှူခံ ၁၄—ဦး၊ သံဃိကအလှူခံ ၇—ဦးကို ရေတွက်ပြထား၏၊ အလှူပေး အလှူခံ နှစ်ဦးစုံ စင်ကြယ်ကြရန်လည်း ဟောထား၏။

ဒက္ခောတိ ဆေကော ပဋ္ဌိဗလောဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။၁—ပါ—၃၄၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၂။ ။ဒက္ခာကိမင်းပြစ်မှားသော ကိသဝစ္ဆရသေ့ဝတ္ထု၊ ၂—ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—၄၂။

ဒန္တဘူမိသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၁၄၀၊ ဆင်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမမှုသာ မင်းသုံးထိုက်သကဲ့သို့ မိမိတို့စိတ်ကိုလည်း သတိပဋ္ဌာန်ဖြင့် ဆုံးမမှုသာ အလှူခံထိုက်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဒတ္တု ပညတ္တံ ပုဒ်အဖွင့်။ ။၂—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၅၉။

ဒတ္တောသီတိ ကိံ ဇဠောသိ ဇာတောတိ အတ္ထော။ ။ဋ္ဌ—၆၆၊ ပါ—၄၆။

ဒဿနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ ဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၉။

ဒွါရ ၆—ပါး၌ မစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ဥပမာများ။ ။၃—ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—၃၇၊ သံနက္ခတ္တသုတ်။

ဒီဃနခသုတ်။ ။၂—ပါ—၁၆၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၁၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်းနှင့် ၎င်း၏ အပြစ်ကို ဟောထား၏၊ ဒီဃနခ ပရိဗ္ဗိုဇ်မှာ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်၏ တူတော်သူတည်း။

ဒုစရိုက်အမှု ပြုပြီးနောက် အောက်သွားသူ၊ အထက်သွားသူ၊ သုစရိုက်အမှု ပြုပြီး နောက် အထက်သွားသူ၊ အောက်သွားသူ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို အကျယ်ဟော ထားသော မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ၃—ပါ—၂၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၁။

ဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၊ (မဟာ)။ ။၁—ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၉၊ လွန်ကျူးသမျှ အပြစ်များ, ဆင်းရဲမှုများမှာ ကာမဂုဏ်ကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်ကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်၊ ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—၃၆၅။

ဒုပ္ပညဿ ဟိ ပဓာနံ နတ္ထဋ္ဌတိ။ ॥၂–ဋ္ဌ–၂၂၅॥ ॥ဒုပ္ပညပုဒ်၌ ဒု–သဒ္ဒါသည် မရှိဟူသောအနက်ကို ဟောကြောင်း၊ ၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၄၊ သစ္စာလေးပါး မသိလျှင် ဒုပ္ပညမည်ကြောင်း၊ ပါ–၃၃၆။

ဒေဝဒဟဝဂ္ဂ၊ ဒေဝဒဟသုတ်။ ॥၃–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၊ နိဂဏ္ဌတို့၏ ပုဗ္ဗေကတဟေတု ဒိဋ္ဌိဝါဒကို ဖြေရှင်းထား၏၊ ၎င်းပြင် နိဂဏ္ဌတို့၏ အကျင့်၌ အကျိုးမရှိပုံ၊ သာသနာတော်၌ ကျင့်ရကျိုးရှိပုံတို့ကို အကျယ်ဟောထား၏။

ဒေသနာနုမောဒနပဏ္ဏနာ။ ॥၁–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၃။

ဒေါသိနာတိ ဒေါသာပဂတာ ဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ॥၁–ပါ–၂၇၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၂။

ဒွယံ ဒွယံ ရာမေ ဟိ အယံလောကောဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ॥၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၆॥

ဒွိဟိတ်မဂ္ဂဖလ်ပင် ဖြစ်စေကာမူ.... မှီဝဲအပ်သောဘရားကို မှီဝဲလျှင် ကမ္မာတသိန်း လွန်သောအခါ (တနည်း ကမ္ဘာတထောင်လွန်သောအခါ) ဒုက္ခမရှိနိုင်တော့ ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၃–ပါ–၉၃၊ ဋ္ဌ–၇၀။

ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ်။ ॥၁–ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၃၊ ဘုရားလောင်းဘဝက ဖြစ်ခဲ့သော ဝိတက်ကို ပြန်ဟောထား၏၊ နွားကျောင်းသားဥပမာ၊ ပါ–၁၆၃၊ ဋ္ဌ–၃၇၆။ ॥သမင်ဖမ်းဥပမာ၊ ပါ–၁၆၆၊ ဋ္ဌ–၃၈၈။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဒဋ္ဌဗ္ဗသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၄၀၉၊ ဋ္ဌ–၁၁၇၊ ဝေဒနာသုံးပါးကို နှလုံးသွင်းအားထုတ်ရပုံကိုပြသော ၂–ဂါထာ။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၄၊ သာဒ္ဒိန္ဒြေစသည် ၅-ပါး၏ အကြီးအမှူး ဥပမာ။

ဒဏ္ဍသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၈၄၊ ဋ္ဌ–၃၃၁၊ ကောင်းကင်သို့ ပစ်လွှင့်လိုက်သော ဒုတ်သည် ရံခါအရင်းဘက်၊ ရံခါအဖျားဘက်မှ ကျလာတတ်သကဲ့သို့ သစ္စာလေးပါးကို မသိလျှင် သံသရာ၌ အထက်တွင် ဖြစ်လိုက်၊ အောက်တွင် ဖြစ်လိုက်ဖြင့် သံသရာ၌ကျင်လည်ရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။နိဒါန–ပါ–၃၉၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၇၊ သံယောဇဉ်ကြောင့် သံသရာကျင်လည်ရပုံ။

ဒလိဒ္ဒသုတ်၊ အဒလိဒ္ဒသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၈၈၊ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးမရှိလျှင် ဆင်းရဲကြောင်း ရှိလျှင် မဆင်းရဲကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒလိဒ္ဒသုတ်၊ သဂါထာ–ပါ–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–၃၁၉၊ သူတော်ကောင်းဥစ္စာ ၇–ပါးမရှိလျှင် ဆင်းရဲသည် မမည်ကြောင်း၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ၊ ပါ–၂၃၄၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနူ၏ အတိတ်ဘဝအကြောင်းကိုလည်း ပြဆိုထား၏။

ဒသကမ္မပထသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၇၈၊ ဓာတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒသင်္ဂသုတ်၊ ပါ–၃၇၈၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ နည်းတူ။

ဒဟရသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၆၈၊ ဋ္ဌ–၁၁၉၊ ငယ်သည်ဟု အရေးမစိုက်လျှင် ဘေးဆိုက် တတ်သော အရာလေးမျိုး၊ မင်း, မြွေ, မီး, သီလဝန္တ ရဟန်းသာမဏေငယ်။

ဒါနနှင့်စပ်၍ ဟောထားသော သုတ်များ။ ။မစ္ဆရိသုတ်၊ သဂါထာ–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၅၆။ ။အန္နသုတ်၊ ပါ–၂၉၊ ဋ္ဌ–၇၉။ ။အာဒိတ္တသုတ်၊ ပါ–၂၈၊ ဋ္ဌ–၇၇။ ။ကိံဒဒသုတ်၊ ပါ–၂၉၊ ဋ္ဌ–၇၈။ ။မစ္ဆရိသုတ်၊ ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–၈၄။ ။သာဓုသုတ်၊ ပါ–၁၉၊ ဋ္ဌ–၅၂။ ။သေရီသုတ်၊ ပါ–၅၆၊ ဋ္ဌ–၁၀၅။ ။ဃဋိကာရသုတ်၊ ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–၁၅၀။ ။ယဇမာနသုတ်၊ ပါ–၂၃၄၊ ဋ္ဌ–၃၂၁။

ဒါနပြုရာ၌ ခိုးဝှက်လုယက် တိုက်ခိုက် လိမ်လည်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ရသော ပစ္စည်းဖြင့် လှူဒါန်းသော် အကျိုးပေး မကြီးကျယ်ကြောင်း ဟောသော ဂါထာ၊ မစ္ဆရိသုတ်၊ သဂါထာ–ပါ–၁၉၊ ဋ္ဌ–၅၇၊ ၅၈။

ဒါမလိသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–၉၇၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့မှာ ပြုဘွယ် ကိစ္စ မရှိတော့ကြောင်း ဖြေထား၏။

ဒါရုက္ခသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၉၀၊ လာဘသက္ကာရသည် မင်္ဂဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဒါရုက္ခန္ဓောပမသုတ်။ ။သဠာ–ပါ-၃၈၆၊ ဋ္ဌ–၇၄၊ ရဟန်းတို့ သိထားစရာ အလွန်ကောင်းလှ၏၊ သမုဒ္ဒရာ၌မျောသော သစ်တုံးသည် ၈-မျိုးရှိသကဲ့သို့ သာသနာတော်၌သည်း ရဟန်း ၈-မျိုးရှိကြောင်း ဋ္ဌ–၌ အကျယ်ပြဆို ထား၏။

ဒိဒ္ဓသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၂၇၊ ဋ္ဌ–၁၉၁၊ လာဘသက္ကာရ၌ စိတ်ဝင်စားသော ရဟန်းသည် အဆိပ်လူးသော မြားစူးသည်ထက် ဆိုးဝါးကြောင်း ဟော ထား၏။

ဒီဃာဝုဥပါသကာသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃ အနုဿတိ သုံးပါးပွားရန် အရိယာကန္တသီလသုံးခြိုရန်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရ၌ အနိစ္စ စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းရန် ဟောထား၏၊ ၎င်းဥပါသကာမှာ အနာဂါမ်ဖြစ်၏။

ဒီဃလဋ္ဌိသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၂၊ လောက၏၊ အဖြစ်အပျက်ကို သိလျှင် မငြိတွယ်တော့ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။

ဒီဃလောမိကသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၂၆၊ ဋ္ဌ–၁၉၀၊ အမွေးရှည်သောသိုးသည် ဆူးခြုံတွင်းသို့ဝင်လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရသကဲ့သို့ လာဘသက္ကာရခြို တိုးသော ရဟန်းလည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဒုက္ကရသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၃၅၊ လျှို့ဝှက်စွာ ကျင့်သုံးပါ လိပ်ဥပမာ၊ မာရ်မင်း ခွင့်မသာ ဟူသော ဂါထာ၊ (မကောင်း ဝိတက် ပြင်မထွက်စေရ ဟူလို)။

ဒုက္ကရပဥ္စာသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၄၅၄၊ ဋ္ဌ–၁၂၀၊ သာသနာတော်၌ အဆင့်ဆင့် ခဲယဉ်းသော အရာများကို ဟောထား၏။

ဒုက္ခသုတ်။ ။(ကာလတ္တယသုတ်) ခန္ဓ–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၂။ ။ပါ–၁၀၊ ၁၉၊ ၂၀။ ။ပါ–၆၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ ခန္ဓာ ၅–ပါး၌ ဖြစ်သော တဏှာဆန္ဒကိုပယ်ရန် ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၄၆၊ ဋ္ဌ–၃၀၆၊ (ပ–ဒု–ဘ)။ ။သဠာ–ပါ–

၂၇၅။ ။ဒုက္ခာနုပဿီ သုတ်၊ ခန္ဓ—ပါ—၁၄၀၊ ၁၆၀။ ။ဒုက္ခ သုတ်၊ (ကောဋ္ဌိက) သဠာ—ပါ—၃၅၇၊ ဋ္ဌ—၄၀။ ။ပါ—၃၆၀—မှ ၃၆၆—အထိ။ ။ဒုက္ခတာသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ဒုက္ခသုံးပါးကို ပိုင်းခြား သိရန် မဂ္ဂင် ၈—ပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ဒုက္ခပဉ္စာသုတ်၊ သဠာ—ပါ—၄၅၃။ ။ဒုက္ခဟေတုသုတ်၊ ပါ—၃၄၄။ ။ဒုက္ခကို ကိုယ်တိုင် ပြုသလော၊ သူတပါးပြုသလောဟု အစေလက ကဿပက ဘုရားရှင်အား မေးပုံ၊ နိဒါန—ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—၃၃။ ။ဒုက္ခုပ္ပါဒသုတ်၊ သဠာ—ပါ—၂၄၇၊ ဋ္ဌ—၄၊ (ပ—ဒု) အာယတန ၁၂-ပါးသည် ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဟု ဟောထား၏။

ဒုဂ္ဂတသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၈၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၀၊ ဆင်းရဲသူ အဆင်းမလှသူကို မြင်သော် ငါတို့လည်း ဤအဖြစ်မျိုးမရေတွက်နိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီတကား ဟု အောက်မေ့ဆင်ခြင်၍ သံသရာမှ ငြီးငွေ့သင့်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဒုဂ္ဂတိဘယသုတ်၊ ဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတဘယသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၁၇၊ ဋ္ဌ—၃၁၆၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝမှ လွန်မြောက်ကြောင်း လေးပါး၊ (ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုမှု၊ ၅—ပါးသီလ လုံခြုံမှု)။

ဒုစ္စရိတသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၆၄၊ ဋ္ဌ—၂၆၃၊ သီလဝိသုဒ္ဓိပေါ်၌ တည်၍ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားများရန် ဟောထား၏။ ။ဒုစရိုက် ၁၀—ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်သူတို့ နည်းပါးလှကြောင်း ဟောသော သုတ်များ၊ ပါဏာတိပါတသုတ်၊ (ပ) သမ္ဖပ္ပလာပသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၄၀၆၊ ၄၀၇။

ဒုတိယသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၃၅၊ ဋ္ဌ—၈၈၊ သဒ္ဒါ ဒုတိယာ ပုရိသဿ ဟောတိ စသော ဂါထာ။

ဒုပ္ပညသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၈၈၊ ဋ္ဌ—၁၈၂၊ ဗောဇ္ဈင် ၇—ပါးကိုမပွားလျှင် ဒုပ္ပည ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဒုဗ္ဗဏ္ဏိယသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—၃၂၃၊ သိကြားမင်းမှာ ခန္တီဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကြောင်းကြား၍ အရုပ်ဆိုးဝါးစွာ ဖန်ဆင်းပြီး ဗြဟ္မာကလာ၍ သိကြားမင်း နေရာတွင် ထိုင်စမ်းကြည့်ပုံ၊ သိကြားမင်းက သည်းခံမြဲပင်။

ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ်နှင့် ကြုံတွေ့သည်မှာ ဆွမ်းစသော စားသောက်ဖွယ်ကို မလှူဘူး သောကြောင့်ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ကုလသုတ်၊ သဠာ—ပါ—၅၀၇၊ ၈၊ ဋ္ဌ—၁၄၃၊ ၄။

ဒုဿီလသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၂၊ ခေတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံကြကြောင်း။

ဒေဝစာရိကသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၁၀၊ နတ်ပြည်ရောက်ကြောင်း လေးပါး၊ ရတနာသုံးပါး၌ကြည်ညိုသက်ဝင်မှု၊ ၅–ပါးသီလလုံခြုံမှု။ ။ဒေဝသဘာဂသုတ်၊ ပါ–၃၄၄၊ ဒေဝနှင့် သဘောတူ၏ဟု ဆိုကြသော ၎င်းအင်္ဂါလေးပါး။

ဒေဝတာသံယုတ္တ။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၁၊ နတ်တို့ လျှောက်ထားသော ဂါထာများ။ ။ဒေဝပုတ္တသံယုတ္တ၊ ပါ–၄၃၊ ဋ္ဌ–၉၆။

ဒေဝဒတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၅၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၁၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ်ဖျက်၊ ကိုယ်ပင် ပျက်ကြောင်း ဥပမာ ဂါထာ။

ဒေဝပဒသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၄၃၊ ဋ္ဌ–၃၁၉၊ သတ္တဝါတို့ ဖြူစင်ကြောင်း စင်ကြယ်ကြောင်းလေးပါး၊ ဒေဝစာရိကသုတ် နည်းတူ။

ဒေဝဒဟသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၆၊ ခန္ဓာ ၅–ပါး၌ နှစ်သက်ခြင်း ကင်းစေ ရန် ဘုရားရှင် ဟောရပုံကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ရှင်းပြခဏ်း။ ။ သဠာ–ပါ–၃၄၀၊ ဋ္ဌ–၄၄၊ ဖဿာယတန ၆–ပါး၌ မမေ့လျော့ရန် တိုက် တွန်း ထား၏။

ဒေဝဟိတသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၇၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၇၊ ဘုရားရှင်၌ လေနာရောဂါ စွဲကပ်၍ ရေနွေးနှင့်တင်လဲခဲ့လှူသော ပုဏ္ဏား၊ ၎င်းပုဏ္ဏား၏ ကတ္ထ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ ဟူသော အမေးကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဒေါဏပါကသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၈၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ အစားကြီးသော ကောသလ မင်းကို အစားလျှော့စားရန် ဆုံးမသော ဂါထာ။

ဒွယသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၉၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၊ စက္ခုဉ္စ ပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခု ဝိညာဏံ စသည်ဖြင့် ပြဆို၍ အနိစ္စလက္ခဏာတင်ပြပုံ။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဒက္ခိဏာသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၈၂၊ ဌ–၃၂၀၊ အလှူခံ အလှူပေး စင်ကြယ်ခြင်း မစင်ကြယ်ခြင်း လေးမျိုးလှည့်ပြထား၏။

ဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၂–ပါ–၆၄၊ ဌ–၂၉၊ (သေက္ခ အသေက္ခ) ဧတ္ထစ သီလဝန္တ ပုထုဇ္ဇနောပိ သောတာပန္နေ နေဝ သင်္ဂဟိတော ဟုမိန့်ဆိုထား၏။ ။ဒက္ခိဏာရဟဖြစ်အောင် ဆွမ်းခံနည်း၊ ၁–ဌ–၁၇၃။

ဒဠှဗ္ဗသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၀၊ ဌ–၄၊ သဒ္ဓါဗိုလ်စသည် ၅–ပါးမှာ သူ့နေရာနှင့်သူ ကြီးမှူးရပုံကို ဟောထား၏။

ဒဗ္ဗဇာတိကောတိ ပဏ္ဍိတဇာတိကော။ ။၃–ပါ–၂၅၅၊ ဌ–၂၂၇။

ဒဟရော ယုဝါ စသောပုဒ်များအဖွင့်။ ။၂–ဌ–၄၄။

ဒါနသုတ်။ ။၆–ပါ–၂၉၅၊ ဌ–၁၀၇၊ အလှူပေး အလှူခံ အင်္ဂါသုံးပါးစီ၊ ဤ ၆–ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် မဟပ္ဖလဖြစ်ကြောင်း၊ စေတနာ သုံးတန် ဖြူစင်ရန် ဂါထာများ။

ဒါနပြုရာ၌ မည်မျှပင် များစေကာမူ ဝင့်ကိုသာ တောင့်တလျှင် ဝင့်ဆုံးရဲ့ကိုသာ ပေးနိုင်ကြောင်း၊ မည်မျှပင် နည်းစေကာမူ ဝဋ္ဋကင်းရာကို တောင့်တလျှင် ဝဋ္ဋကင်းရာကိုပေးနိုင်ကြောင်း ဟောသော ပဏိဟိတအစ္ဆဝဂ္ဂ၊ ၁–ပါ–၇၊ ဌ–၄၂။ ။ဌ–၄၃–၌ ဣဒံ မေ ဒါနံ အာသဝက္ခယာဝဟံ ဟောတု ဟူသော ဆုတောင်းပါဠိ ပါ၏။

ဒါနပြုရာ၌ အသက္ကစ္စ အစိတ္တီကတ အသဟတ္ထ အပဝိဒ္ဓ အနာဂမနဒိဋ္ဌိက ဤ ၅–ချက်တွင် တချက်ချက်ဖြင့်ပေးလှူက ပစ္စည်းကောင်းများရှိပါလျက် အသုံးမပြုလိုခြင်း၊ သြဇာအာဏာမရှိခြင်း ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် အဆင့်ဆင့် မြတ်ပုံ၊ ထိုဒါနထက် မေတ္တာပွားရသည်က မြတ်ကြောင်း၊ ထိုမေတ္တာထက် ဝိပဿနာ ပွားရသည်က မြတ်ကြောင်း စုပေါင်းဟောထားသော ဝေလာမသုတ်၊ ၉–ပါ–၁၉၅၊ ဌ–၂၆၇။

ဒါနနှင့်စပ်၍ ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲပုံ။ ။ဝစ္ဆဂေါတ္တသုတ်၊ ၃–ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၁၄၂၊ ဒါနပြုရာ၌ ကြီးကျယ်သော ကောင်းကျိုးကို ပေးနိုင်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများ ပါ၏။

ဒါနပြုခြင်း မပြုခြင်း၌ အကျိုးထူး မထူး မေးသော သုမနမင်းသမီးကလေး။ ။ သုမနသုတ်၊ ၅–ပါ–၂၇၊ ဋ္ဌ–၁၃။

ဒါရုက္ခန္ဓသုတ်။ ။၆–ပါ–၂၂၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၉၊ သစ်သားတုံး၌ပင် စိတ္တဝသိဘာဝ ပုဂ္ဂိုလ်က ဓာတ်လေးပါး သုဘ အသုဘဟူ၍ နှလုံးသွင်းနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဒါရုကမ္မိကသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၄၃၊ ဋ္ဌ–၁၃၁၊ လူတို့က ရဟန္တာ ဟုတ်၊ မဟုတ် သိရန် ခဲယဉ်းလှပုံနှင့် ဓုတင်ဆောင်တိုင်း ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည် မဟုတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဒီဃဇာဏုသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၉၊ လူတို့အတွက် ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ ချမ်းသာကြောင်းများကို ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ။

ဒုက္ကထာသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–၅၅။ ။(စကားပင် ကောင်းစေကာမူ ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဒုက္ခသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၊ဆင်းရဲကြောင်း ၅-ပါး၊ (အဿဒ္ဓ အဟိရိက အနောတ္တပ္ပ ကုသိတ ဒုပ္ပည) ၎င်းမှအပြန် ချမ်းသာကြောင်း ၅–ပါး။ ။၆–ပါ–၃၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၃၀၊ ဝိဘက်ဆို သုံးပါးရှိလျှင် ဆင်းရဲ၍ မရှိလျှင် ချမ်းသာကြောင်း ဟောထား၏။

ဒုက္ခ၌ .... နိဒါန၊ ဝေမတ္တ၊ ဝိပါက၊ နိရောဓ၊ နိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ ၅–ချက်ဖြင့် ဝေဘန်၍ ဟောထားသော နိဗ္ဗေဓိကသုတ်၊ ၆–ပါ–၃၆၃၊ ဋ္ဌ–၁၃၆။

ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ရောက်ခြင်းအကြောင်းများ။ ။၂–ပါ–၅၇၊ ဋ္ဌ–၁၄၊ ဒုစရိုက် ၁၀–ပါးဟူလို။ ။၄–ပါ–၃၉၅၊ ၆၊ ဋ္ဌ–၃၂၁။ ။၂-ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၃။ ။ ပါ–၉၅၊ ဋ္ဌ–၆၄။ ။ပါဏာတိပါတသုတ်၊ မုသာဝါဒသုတ်၊ အဝဏ္ဏာရဟသုတ်၊ ကောဓဂရုသုတ်၊(အ–ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်း၊သဘောတူခြင်း၊ဤသုံးပါး နှင့် ပြည့်စုံသူ ငရဲကျရောက်ရကြောင်း ဟောသော ကမ္မပထပေယျာလ၊ ၃–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၇။

ဒုဋ္ဌဂါမဏိအဘယမင်း။ ။အကျဉ်းပြု၊ ၃–ဋ္ဌ–၁၀၅၊ စစ်ရှုံးစဉ် တောတွင်း ထွက်ပြေးရာ မိမိစားရန် ထမင်းကို မစားဘဲ ဇောဓိမာတု မဟာတိဿထေရ်

အား ဆွမ်းလှူပုံ၊ ၎င်းဆွမ်းအလှူကို အခြားသောအလှူကြီးများထက် ပို၍ ဝမ်းမြောက်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။

ဒုပ္ပဋိဝိနောဒယသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၆၂၊ ဌ–၅၅၊ ဖျောက်နိုင်ခဲလှသောအရာ ၅–မျိုး၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ပြောလိုသေစကား၊ ခရီးသွားလိုသောစိတ်။

ဒုဿီလ (လူ) စသည်ပင် ဖြစ်စေကာမူ ···· သဒ္ဓမ္မဿဝန၊ ဗာဟုသစ္စ စသည့်ရှိမှု တရားထူးရနိုင်ကြောင်း မိဂသာလဥပါသိကာမ၏ အမေးကို ဖြေထားပုံ၊ ၁၀–ပါ–၃၆၇၊ ဌ–၃၂၃။

ဒူတေယျသုတ်။ ။၈–ပါ–၃၇၊ ဌ–၂၁၆၊ သံတမန်ခေါ် သံအမတ်ခန့်ထိုက်သော အင်္ဂါ ၈–ပါး။

ဒေဝတာသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၇၀၊ ဌ–၁၃၇၊ ရဟန်းတို့ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၆–ပါးကို ဟောထား၏။ ။၉–ပါ–၁၉၃၊ ဌ–၂၆၇၊ ရှိမခိုးခြင်း၊ မလှူခဲ့ရခြင်းစသည်ကြောင့် နောင်တရကြသောနတ်များ။

ဒေဝလောကသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၈၅၊ နတ်တို့၏ အာယုဝဏ္ဏစသည်၌ ငြီးငွေ့စက်ဆုပ်ကြရန် ဟောထား၏။

ဒေဝါသုရသင်္ဂါမသုတ်။ ။၉–ပါ–၂၂၀၊ ဌ–၂၈၁၊ တာဝတိံသာနတ်နှင့် အသုရာနတ်တို့ စစ်တိုက်ကြပုံ၊ အရူပါဝစရသမာပတ် ဝင်စားသူ၏ စိတ်ကို မာရ်နတ်ကြီး မသိနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဒေါဏသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၄၆၊ ဌ–၂၉၇၊ ဒေါဏပုဏ္ဏားကြီးအား ဘုရားရှင်က ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဝန်ခံတော်မူပုံနှင့် ခြေတော်ဝေပေးမည့်အကြောင်း ဒေါဏပုဏ္ဏား ကြီးအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပုံ။

ဒေါဏဗြာဟ္မဏသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၉၆၊ ဌ–၆၅၊ ယခုဗြာဟ္မဏတို့မှာ ရှေးက ဗြာဟ္မဏတို့၏ ကျင့်ဝတ်များကို ချိုးဖောက်၍ ကျင့်နေကြကြောင်းနှင့် ရှေးက ဗြာဟ္မဏတို့၏ ကျင့်ဝတ်ကို အကျယ်ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဗြာဟ္မဏ ၅–မျိုး။

(၁) ဗြဟ္မသမ····ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါးဖြင့် နေထိုင်ကြ၏၊အိမ်ထောင်မပြုကြ။

(၂) ဒေဝသမ ···· သားသမီးတယောက်ရပြီးနောက် ရသေ့ပြု၍ ဈာန်ဖြင့် မွေ့လျော်နေကြ၏၊ အမျိုးစပ်မိရုံသာ ကာမဂုဏ်ခံစား၏။

(၃) မရိယာဒ···· မွေးဖွားလာသော သားသမီးကို ကြီးပြင်းလာအောင် ပြာဟ္မဏတို့ကျင့်ဝတ်နှင့်ညီစွာ စောင့်ရှောက်ကြ၏၊ ရသေ့ကား မပြု။

(၄) သမ္ဘိန္နမရိယာဒ···· တရားသဖြင့်ငှင်း, မတရားသဖြင့်ငှင်း စီးပွားရှာ၍ အမျိုးမရွေး အိမ်ထောင်ပြုကြ၏၊(ဆရာခ-ကိုယ်ကား အလှူခံ၍ ရှာပေးကြ၏)။

(၅) ပြာဟ္မဏစဏ္ဍာလ····ဆရာခကိုလည်း တရားသဖြင့်ငှင်း, မတရားသဖြင့်ငှင်း, ရှာပေးပြီးလျှင် နံပါတ်လေးအတိုင်း ပြုကျင့်သူများ။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဒဏ္ဍဝဂ္ဂ။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁—မှ ၆၃—အထိ။

ဒဟရဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။၁၀၄၊ ဝိသာခါ၏မြေးမယ်နှင့် အပြန်အလှန် ဆဲဆိုကြသော ရဟန်းငယ်၊ ဟီနဓမ္မကို မမှီဝဲရန်ဟော၍ သောတာပန်ဖြစ်သွား၏။

ဒါနနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဒါနကို ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း၊မပြုခြင်း၊တိုက်တွန်းခြင်း ရှိ,မရှိလေးယောက်ကွဲပြားပုံ၊ အကျိုးပေးပုံ၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၉၊ ၃၅၉။ ။ ဒု—အုပ်—၁၁။ ။ဒါနပြုရာ၌ ကောင်းသည်, ညံ့သည်မှာ ပဓာနမဟုတ် စိတ်သာလိုရင်းဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင်မိန့်ကြားတော်မူပုံ၊ ဂ။ ။တိုက်တွန်းသူအလှူဝတ္ထု ကောက်ခံသူတို့ နည်းယူဘွယ်ကောင်းလှသော ဗိဋ္ဌာလ ပါဒက သေဋ္ဌေးဝတ္ထု၊ ၁၁။ ။ဒါနပြုပြီး အပရဓေတနာ ပျက်ကွက်ခဲ့လျှင် စည်းစိမ်ရှိသော်လည်း သုံးဆောင်လိုစိတ်မရှိကြောင်း၊ အပုတ္တကသေဋ္ဌေးဝတ္ထု၊ ၃၅၄၊ ဒု—အုပ်။

ဒါရုသာကဋိကဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၄၊ နမော ဗုဒ္ဓဿဟု မြည်တမ်းခြင်းကြောင့် ဘီလူးတို့က ပူဇော်ရသောကလေး။

ဒွါရ ၆-ပါးကို အစိုးရမှသာလျှင် မင်းအစစ်ဖြစ်ကြောင်း။ ။ရေကပတ္တနဂါးမင်း၏ သမီး အမေးဂါထာကို ဘုရားရှင်က ဥတ္တရလုလင်အား အဖြေခိုင်းခဏ်း၊ ၁၅၀။

ဒုက္ခလက္ခဏဝတ္ထု။ ။ငွ-ဒု-အုပ်-၂၅၅၊ သင်္ခါရ ဒုက္ခာတိစသောဂါထာ။

ဒုဗ္ဗစဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။၃၀၁၊ သိက္ခာပုဒ်များကို မကောင်းသဖြင့် စွဲယူလျှင် ငရဲကျ ရောက်တတ်ကြောင်း၊ လျော့လွန်းလျှင် ပတ်တတ်ကြောင်းဂါထာ။

ဒုစ္စရိတဖလပီဠိတဝတ္ထု။ ။၂၉၈၊ ရဟန်းဆိုးတို့ ငရဲမှ လွတ်ပြီးနောက် ပြိတ္တာ ဖြစ်နေကြကြောင်း ဟောထား၏။

ဒုဗ္ဘိက္ခဘေး တခုဖြစ်လာလျှင် ကျန်ဘီလူးဘေး၊ ရောဂါဘေးလည်း ဖြစ်လာတတ် ကြောင်း၊ ငွ-ဒု-အုပ်-၂၇၃။

ဒေဝဟိတ ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။ ။ငွ-ဒု-အုပ်-၄၅၃၊ အဘယ်၌ ပေးလှူလျှင် အကျိုး ကြီးပါသနည်းဟုမေးလျှောက်၍ ဗြာဟ္မဏအခေါ်ခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၌ ပေးလှူ လျှင် အကျိုးကြီးကြောင်း ဖြေသောဂါထာ။

ဒေဝေါရောဟဏဝတ္ထု။ ။၁၃၀၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ တက်တော်မူခဏ်းနှင့် ၎င်းမှ ဆင်းသက်တော်မူခဏ်း၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။

ဒွေဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။ ။၄၀၆၊ နွားပြိုင်ကြသော ပုဏ္ဏားနှစ်ဦးတို့ လွန်ကြိုးပြတ် သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ကောဓနှင့် တဏှာလွန်ကြိုးကို ဖြတ်ရန်ဟောသော ဂါထာ။

ဒွေသဟာသယ ဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ငွ-ပ- အုပ်-၉၉၊ ပရိယတ္တိကိုသာ ဆောင် ထား၍ ပဋိပတ္တိကို မကျင့်သူမှာ နွားငှါးကျောင်းသူနှင့်သာ တူကြောင်း၊ ၎င်း နွားငှါးကျောင်းသူသည် နွားနို့အရသာ ၅-ပါးကို မသုံးဆောင်ရသကဲ့သို့ ထိုရဟန်းသည်လည်း မဂ်ဖိုလ်အရသာကို မခံစားရကြောင်း ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ်ရာ ကောင်းလှ၏။

ဇာတိဝဂ္ဂကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဒကာနှင့် ရဟန်းတို့ အပြန်အလှန် ကျေးဇူးများကြပုံ ဟောသော ဗဟုကာ သုတ်။ ။ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၃၂၂။

ဒါနနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှသော အဝုဋ္ဌိကသုတ်။ ။ပါ—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—၂၂၆၊ မိုးမရွာခြင်း၊ တစိတ်တဒေသရွာခြင်း၊ အနှံ့အပြားရွာခြင်း၊ သုံးမျိုးရှိသကဲ့သို့ ဒါနကိုလည်း လုံးဝမပြုခြင်း၊ တစိတ်တဒေသပြုခြင်း၊ အနှံ့အပြားပြုခြင်း သုံးမျိုးရှိ၏ဟူလို၊ ဂါထာများ ပါ၏။

ဒုက္ခဝိဟာရသုတ်။ ။ပါ—၂၁၁၊ ဋ္ဌ—၉၂၊ ဣန္ဒြေမစောင့်စည်းခြင်း၊ စားသောက် မှု၌ အတိုင်းအရှည်မသိခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲစွာနေရကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။

ဒေဝသဒ္ဒသုတ်။ ။ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၉၊ ရဟန်းပြုရန် ကြံစည်ခြင်း၊ တရား အားထုတ်ခြင်း၊ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း၊ ဤသုံးကြိမ်၌ နတ်တို့က ကောင်းချီးပေးကြ ရှိခိုးကြကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ ပါ၏။

ဒေသနာသုတ်။ ။ပါ—၂၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၅၊ ပါပံ ပါပတော ပဿထာတိ အယံ ပဌမာ ဓမ္မဒေသနာ၊ ပါပံ ပါပတော ဒိသွာ တတ္ထ နိဗ္ဗိန္ဒထ ဝိရဇ္ဇထ ဝိမုစ္စထာတိ အယံ ဒုတိယာ ဓမ္မဒေသနာစသည်ဖြင့် ဟောထား၏၊ ဂါထာများ ပါ၏။

ဝိမာနဝတ္ထု ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဒဒ္ဒလ္လဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၄၈၊ ဋ္ဌ—၁၃၅၊ သံဃိကအလှူ၏ အကျိုး။

ဒါနပြုရခြင်း အကျိုးများ။ ။ဒါနသီလကြောင့် နတ်သားဖြစ်ရသော ဒုတိယ နာဂဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၈၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၆။ ။ဒါန၌ မွေ့လျော်မှုကြောင့် နတ်သမီး ဖြစ်ရသော ဥဠာရ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၃၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၉၊ မပေးမလှူရဘဲ မည်သည့် အခါမျှ မစားတတ်သော အမျိုးသမီးကလေး။ ။ဒါနကြောင့် ကဿပဘုရား ရှင် လက်ထက်တော်မှစ၍ ဂေါတမဘုရားလက်ထက်တော် တိုင်အောင် နတ်သမီးဖြစ်ကြရသော အမျိုးသမီး ၃၆—ယောက်၊ ပါ—၃၉—မှ—၄၈—အထိ၊ ဋ္ဌ—၁၃၄၊ ၅။ ။အမျိုးသား၊ ပါ—၈၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၆။ ။ပါ—၉၄၊ ဋ္ဌ—၂၆၃။ ။ ဂဝမ္ပတိထေရ်အလောင်း၊ ဋ္ဌ—၃၁၁။ ။အသက္ကစ္စဒါနကြောင့် ယုတ်ညံ့စွာ ဖြစ်ရသော ပါယာသိဘုရင်ခံ နတ်သားအကြောင်း၊ (အ—ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဒါသိဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၁၊ ဋ္ဌ—၈၂၊ ဝေယျာဝစ္စအကျိုး၊ သရဏဂုံသီလ အကျိုး။

ဒီပဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၄၃၊ မီးလှူရကျိုး။

ဒုဂ္ဂတပါလကဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၈၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၈၊ ဝေယျာဝစ္စနှင့် သရဏဂုံသီလ အကျိုး။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဒါသကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၈၅၊ သရက်သီး လှူရကျိုး၊ ဝိဝဋ္ဋနိဿိတ ကုသိုလ်ကိုလည်း များစွာပြုခဲ့၏။

ဒုဒ္ဒသံ နိပုဏံ စသောပုဒ်များအဖွင့်။ ။ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—၄၈။

ဒူးရင်းသီး လှူရကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ဋ္ဌ—၃၀၂၊ ၃၂၀၊ ၃၂၅။

ဒေဝသဘတ္ထေရဂါထာ။ ။(ပဌမ) ပါ—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၆၊ လွန်သီး လှူခဲ့သော ခိုင့်ကိ်၊ ပုင်းအကျိုး။ ။(ဒုတိယ) ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၂၅၈၊ လယ်ခေါင်ရန်းပွင့် လှူခဲ့ရကျိုး။

ဒေသနာဉာဏ်တော်ကို ချီးကျူးရကျိုး။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၇။

ဒေဿတိ အပ္ပိယာဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၂၇၃၊ ဂါ—၄၂၆။

မိလိန္ဒပဥှပါဠိ

ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဝေဒနီယ ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကိုခံစားကြရသောပုဂ္ဂိုလ် ၇ ယောက်။ ။ ပါ—၁၂၀၊ ၂ဂ၁၊ သုမနပန်းသည်၊ ကောသာဠကပုဏ္ဏား၊ ပုဏ္ဏကျွန်၊ မလ္လိကာဒေဝီ၊ ဂေါပါလမာတာဒေဝီ၊ သုပ္ပိယာဥပါသိကာ၊ ပုဏ္ဏကျွန်မ။

ဒီဃဋ္ဌိပဉှ။ ။ပါ—၉၁၊ ယူဇနာ ၅၀၀ ရှည်လျားသော အရိုးများ ရှိကြောင်း ဖြေထား၏။

ဒုက္ကရကာရိကာပဥှ။ ။ပါ—၂၇၅၊ ဂေါတမဘုရားလောင်းတဦးသာလျှင် ဒုက္ကရစရိယာကို ကျင့်ရကြောင်း ရှင်းပြထား၏။ ။ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်၌ ဘုရားလောင်းဘဝက ကိုယ်တိုင်ကမူ လျှော့ထားခဲ့ပြီး ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုကား အားထုတ်ကြ စသည်ဖြင့် တိုက်တွန်းရာနှင့်စပ်၍ မေးသည်ကို ရှင်းပြချက်။ ၂၃ဂ။

ဒုကူလနှင့် ပါရိကာ ရသေ့ လင်မယားတို့ အဌုပ္ပတ္တိ။ ။(ဘုရားလောင်း သုဝဏ္ဏသာမ၏ မိဘ ၂—ဦးဖြစ်၏) ၁၂၉။

ဒုက္ခပ္ပဟာနဝါယမပဥှ။ ။ပါ—ဂ၆၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဆင်းရဲသုံးပါးတွင် အဘယ်ဆင်းရဲကို ပယ်ခြင်းငှါ အားထုတ်သနည်းဟုမေး၍ ရှင်းပြချက်။

ဒုဿီလပဥှ။ ။ပါ—၂၄၉၊ လူဒုဿီလထက် ရဟန်း ဒုဿီလက အကြောင်း ၁၀—ပါးဖြင့်သာ လွန်ပုံ ဟောထား၏။

ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားလောင်းနှင့် သန့်ကျင်သော်လည်း အခြားသူတို့နှင့်မူ မဆန့်ကျင်ဘဲ ကုသိုလ် ကောင်းမှု အများကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။၂၀၁။

စရိယာပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဒါနပါရမီနိဒ္ဒေသ။ ။အကိတ္တိစရိယ၊ ပါ–၃၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၁။ ။သင်္ခြာဟ္မဏစရိယ၊ ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၂၉။ ။ကုရုရာဇစရိယ၊ ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–၃၆။ ။မဟာသုဒဿန စရိယ၊ ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–၄၀။ ။မဟာဂေါဝိန္ဒစရိယ၊ ပါ–၃၇၈၊ ဋ္ဌ–၄၆။ ။နိမိရာဇစရိယ၊ ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၅၂။ ။စန္ဒကုမာရစရိယ၊ ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၅၉။ ။သိဝိရာဇစရိယ၊ ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–၆၄။ ။ဝေဿန္တရစရိယ၊ ပါ–၃၉၁၊ ဋ္ဌ–၇၆။ ။သသပဏ္ဍိတစရိယ၊ ပါ–၃၉၆၊ ဋ္ဌ–၁၀၄။

ဒါနနှင့်ဝပ်ရှိမှတ်သားဘွယ်များ။ ။သုမေဓာရှင်ရသေ့ ဒါနပါရမီ၌ ဆင်ခြင်ပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ဋ္ဌ–၂၇၅။ ။ဒါနပြုသူမှာ အတိုးပေးထားသည်နှင့် တူ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၂၇၈။ ။ဒါနပါရမီ ကျင့်စဉ်ကို ပြဆိုခန်း၊ ၂၉၅။ ။ဒါနပြုရာ၌ ဘုရားလောင်းတို့ ရည်ရွယ်ချက်ကိုပြဆိုခန်း၊ ၂၉၇။ ။ဒါနအမျိုးမျိုးကိုခွဲပြပုံ၊ ၂၉၅၊ ၃၀၀။ ။ဒါနဝိနိဗန္ဓ လေးပါး၊ ဘုရားလောင်းတို့ ဒါနအဆင့်ဆင့် ပြုနိုင်ရန် ဆင်ခြင်ပုံလေးမျိုး၊ ဋ္ဌ–၃၁၈။

ဒုဿာဝတီ အမုဿဟုဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။(ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၁၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၅၀–၌လည်း ရှိ၏။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဗုဒ္ဓါဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၂၇။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၄၊ တောင်ဝေးလှူရကျိုး။

ဒါနပြုလိုရာ၌ မပြုဖြစ်အောင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အမတ်တယောက်က တားမြစ်ရာတွင် သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၅။

ဒါနအမျိုးမျိုးတို့၏ အကျိုးပြဂါထာများ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၅၈–မှ ၃၇၀–အထိ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

ဒုလ္လဘရဟန်းတို့ ကောင်းမွန်စွာနေထိုင်လျှင် အားရဘွယ်ရာဝတ္ထု။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၇၃၊ (၇) ရက် ရဟန်းပြုခဲ့ရကျိုး။

ဒုဿဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၅၊ သင်္ကန်းလှူရကျိုး။

ဒေသပူဇကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၁၊ ဘုရားရှင်ရှိရာ အရပ်ကို မှန်းဆ၍ ပူဇော်ရကျိုး။

ဒေသကိတ္တကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၇၉၊ ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့ရာအရပ်ကို ပြောပြရကျိုး။

ဒွေရတနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၄၀၊ စားရန်အလို့ငှါ သားတစ်လှူရကျိုး။

ဒွါရသုံးပါးဖြင့်။ ။(ကာယ ဝစီ မနော) ကုသိုလ်ပြုရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ။ ။ပါ–၂၉၉၊ ဂါထာနံပါတ်၊ ၄၂။

ဒါးလှူရကျိုး ၅–ပါး ဂါထာ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၀၊ ထင်းစသည်ခွဲရန် ဒါး။ ။ခြေသည်း လက်သည်း လှီးရန်စသည် အလို့ငှါ ဒါးငယ်လှူရကျိုး ၅–ပါး ဂါထာ၊ ပါ–၃၆၀၊ ၃၆၆။

ဒါနပြုရာ၌ သူတပါးတို့ကို သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲ လိမ်လည်၍ ရသော ဥစ္စာကသိန်းကို (ဝါ) တကုဋေကို လှူရသည်ထက် တရားသဖြင့်ရသော ပစ္စည်းဖြင့် ဆွမ်းတဇွန်းသော်ငြား, သစ်သီးတလုံးသော်ငြား, လှူရသည်က မြတ်ကြောင်း ဂါထာများ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၆၆။

ဒါနပြုရာ၌ ဝါသနာလိုက်လှသော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု ဟောသော သုခဘောဇနဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၉၉၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၀၇၊အတိတ်ဘဝကမှုဆီတပေါက်မျှပင် မလှူခဲ့ဘူးသူ ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဒါနကို ကိုယ်တိုင်လည်း မပြု၊ သူတပါး ပြုသည်ကိုလည်း တားမြစ်တတ်သူတို့ ခံရသော ငရဲ။ ။ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၃၃။

ဒါနကဏ္ဍဝတ္ထုနာ။ ။ပါ–၃၁၉၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၆၄၊ ဝက်တောင် သွားကာနီး ဝေဿန္တရာမင်း အလှူပေးခန်း။ ။ဒါနပြုပြီးသည့်နောက် နောင်တ တဖန်မပူပန်ရန် သိကြားမင်းထံမှ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး ဆုယူခန်း၊ ပါ–၃၆၆၊ ဋ္ဌ–၃၅၉၊ ဂါထာနံပါတ်၊ ၂၂၉၉။

ဒါနသီလအကျိုးကို ခံစားရသော သောဏဒိန္န နတ်သား။ ။ပါ–၁၉၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၇။ ။နတ်သမီးများ၊ ပါ–၁၉၇–မှ ၂၀၂–အထိ၊ ဋ္ဌ–၁၄၀–မှ ၁၆၀–အထိ။ ။နတ်သားများ၊ ဋ္ဌ–၁၄၉၊ ၁၅၀။

ဒါရကပဗ္ဗဝတ္ထုနာ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၃၄၀၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၃၁၀၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးထံ ဇူဇကာပုဏ္ဏားက သားတော် သမီးတော်ကလေးများကို အလှူခံခန်း။

ဒီဃိတိကောသလဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၉၇၊ ရန်ကို ရန်ချင်း မတုန့်လျင်းရန် ဟောထား၏။

ဒီပိဇာတက။ ။ပါ–၁၀၅၊ ဋ္ဌ–၄၅၅၊ သစ်ဘေးမှ လွတ်အောင် ကြံဆောင်သော သိုးမကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏။

ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြုံရသောအခါတွင် ထိုဒုက္ခမှ ကယ်တင်နိုင်သူ အထံ၌သာ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းရင်းကို ပြောပြအပ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၂၇။

ဒုဒ္ဒဒဇာတက။ ။ပါ–၄၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၇၊ ဒါနပြုရာ၌ လှူဘွယ် နည်းသည်မှာ ပဓာနမဟုတ်၊ စိတ်ကြည်လင်လျှင် အကျိုးကြီးကြောင်း ဟောထား၏။

ဒုဒ္ဒုဘဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၆၉၊ ထန်းရွက်ပေါ် ဥသျှစ်သီး ကြွေကျရာ မြေပြိုသည်ဟု အထင်ရှိပြီး ထွက်ပြေး သွားသော တိရစ္ဆာန်များ။

ဒုဗ္ဗလကဋ္ဌဇာတက။ ။ပါ—၂၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၉၊ သေဘေးမှ ကြောက်လန့်သော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏။

ဒုဗ္ဗစဇာတက။ ။ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၄၅၅၊ ပညာရှိစကား နားမထောင်၍ လှံစူးသေရသော ဆရာ။

ဒုဗ္ဘိယဇာတက။ ။ပါ—၄၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၄၊ ကျေးဇူးရှင်ကို ပြစ်မှားသော မျောက်။

ဒုမ္မေဓဇာတက။ ။ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၆၊ လောကတ္ထစရိယကျင့်ခဲ့ပုံ။ ။ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—၄၆၉၊ ပညာမဲ့သူ အခြံအရံရှိက မိမိကိုယ်နှင့် သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲတတ်ကြောင်း။

ဒုရာဇာနဇာတက။ ။ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၇၊ မိန်းမတို့သဘောမှာ အသိခက်လှကြောင်း ဟောထား၏။

ဒူတဇာတက။ ။ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၈၈၊ ရှင်ဘုရင်ပွဲတော်စာကို အတင်း လုစားသော တောသား၊ တဏှာတမန် ခိုင်းစေဟန် လျှောက်ထားပုံ။ ။ပါ—၂၆၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၂၄၊ ဆရာအား ပညာသင်ခ ပေးနိုင်ရန် (၇)ရက် အစာငတ်ခံသော တပည့်၊ ဥပါယ်တံမျဉ်၌ လိမ္မာသည်လည်း ဟူ၏။

ဒေဝတာပဥှာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၈၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၄၀။ ။ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—ဋ္ဌ အကျယ်၊ ထီးချက်စောင့် နတ်သမီး၏ အမေးလေးချက်ကို မဟောသဓာ ပညာရှိက ဖြေပြပုံ။

ဒေါဟဠကဏ္ဍ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၅၉၊ ဝိဓုရ အမတ် ပညာရှိ၏ တရားစကားကို နဂါးမင်းမိဖုရား ဝိမလာဒေဝီက နာလို၍ ချင်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

ဒီဃနိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဒကာကျင့်ဝတ် ၅-ပါး ။ရဟန်းတို့ အပေါ်၌ ဒကာ ဒကာမတို့ ပြုရသော ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး၊ ၃-ပါ-၁၅၅၊ ၁၅၆၊ ဋ္ဌ-၁၃၉၊ ၁၄၀။

ဒက္ခိဏ ဝိသုဒ္ဓါဒိ စတုက္ကဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ-၁၉၃၊ ဋ္ဌ-၂၀၇၊ အလှူ၏ စင်ကြယ်ကြောင်း လေးမျိုးကို ပြဆိုချက်။

ဒသဝဿာယုကသမယဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ-၅၉၊ ဋ္ဌ-၃၇၊ အသက် ဆယ်နှစ်တမ်း၌ ဖြစ်ပျက်ပုံကို အစုံဟောထား၏၊ (ဆ-ချက်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ဒဿန သမာပတ္တိ ဒေသနာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ-၈၆၊ ဋ္ဌ-၇၁၊ အမြင်လေးမျိုးနှင့် နည်းအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုချက်။

ဒသကဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၂၂၁၊ ဋ္ဌ-၂၂၉၊ ၁၀-ခုအစုစီ ရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ဒသဓမ္မဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ-၂၅၅၊ ဋ္ဌ-၂၄၈။ ။ဒသုတ္တရသုတ္တ၊ ပါ-၂၂၇၊ ဋ္ဌ-၂၃၇၊ ဗဟုကာရ၊ ဘာဝေတဗ္ဗ၊ ပရိညေယျ၊ ပဟာတဗ္ဗ၊ ဟာနဘာဂိယ၊ ဝိသေသဘာဂိယ၊ ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဈ၊ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗ၊ အဘိညေယျ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ၊ ၁၀-ချက်ကိုမူတည်၍ ၁၀-ခုစီ၊ ၁၀-ခုစီ ရှိသောတရားများကို စုပေါင်း၍ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထား၏။

ဒဿုခိလန္တိ စောရခိလံဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။၁-ဋ္ဌ-၂၆၅၊ ပါ-၁၂၈။

ဒဠှနေမိစက္ကဝတ္တိရာဇကထာဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၄၈၊ ဋ္ဌ-၃၂။

ဒါနပြုရာ၌ အလှူရှင်ထက် ဝေယျာဝစ္စ ပြုရသူက သာလွန်သွားပုံ။ ။အလှူ့ရှင် ပါယာသိဘုရင်ခံ၊ ဝေယျာဝစ္စပြုသူ ဥတ္တရလုလင်၊ ၂-ပါ-၂၈၀၊ ဋ္ဌ-၄၀၂၊ စုတေကြသောအခါ ပါယာသိက စာတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်တွင်ဖြစ်၍ ဥတ္တရလုလင်က တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တွင်ဖြစ်ရပုံ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

ဒါနပြုရာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် ထိုက်ဘန်အောင် လှူခဲ့သောကြောင့် နိဂြောဓ ပရိမဏ္ဍလ၊ အနောနမဇဏ္ဏုပရိမသန လက္ခဏာတော် ၂-ပါးကို ရကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၃-ပါ-၁၃၂၊ ဋ္ဌ-၁၁၇။ ။ဒါနပြုရာ၌ အခြားပစ္စည်းတို့ဖြင့် သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း လှူခဲ့သောကြောင့် (၁၀၈)ကွက် စက်လက္ခဏာတော်

ကို ရကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၆၊ အခြံအရံပေါ်များသော အကျိုးကိုလည်း ပေးတတ်ကြောင်း။

ဒိဋ္ဌိဂတိကာဝိဋ္ဌာန ဝဋ္ဋကထာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—၁၁၄။

ဒီဃင်္ဂုလိလက္ခဏ ဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၂၂၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။၂—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—၃၇၊ ပါဏာတိပါတမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ရှည်သော ခြေချောင်း, လက်ချောင်းတော် ရှိတော်မူကြောင်း ဟောထား၏။

ဒုကဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၁၇၈၊ ဋ္ဌ—၁၅၉၊ ၂—ခုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏၊ ၎င်းကို ဒုက မာတိကာဟူ၍၎င်း, သုတ္တန္တမာတိကာဟူ၍၎င်း အသုံးပြုနေကြ၏။

ဒေဝသဘာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၂—ပါ—၁၆၈၊ ၁၇၈၊ ဋ္ဌ—၂၃၂၊ ၂၄၀။ ။ဒေဝတာသန္နိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၄၊ မဟာသမယသုတ်ကို ဟောစဉ်အခါ။

ဒွေဓမ္မ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃—ပါ—၂၂၈၊ ဋ္ဌ—၂၄၁၊ ဗဟုကာရ၊ (ပ) သစ္ဆိကာတဗ္ဗ ၁၀—ချက်ကို မူတည်၍ (ဒသဓမ္မဝဏ္ဏနာ၌ ရေးခဲ့ပြီ) ၂—ခုစီချိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဒသဝဂ္ဂ ကရဏကထာ။ ။၃—ပါ—၄၄၁၊ ဋ္ဌ—၄၂၈၊ ရဟန်း ၁၀—ပါးဖြင့် ပြုနိုင်သော ကံများကို ပြဆိုခဏ်း။

ဒသကဝါရ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၈၂၊ ဝိနယ၌ ၁၀—ခုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ဒါနအတု။ ။ပညာမဲ့တို့က ဒါနဟူ၍ သမုတ်ကြသော်လည်း ဒါနမမည်သော အရာ ၅—မျိုး၊ ၅—ပါ—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။

(၁) မစ္ဆဒါန….သေရည်သေရက်, ထန်းရေခါး, ဘိန်းစသည်ကို ပေးလှူခြင်း။

(၂) သမဇ္ဇဒါန…. ကပွဲသဘင် ကျင်းပပေးခြင်း စသည်။

(၃) ဣတ္ထိဒါန…. မေထုန်အလို့ငှါ မိန်းမ (အမသတ္တဝါ)ကို ပေးလှူခြင်း။

(၄) ဥသဘဒါန…. နွားမတို့အလယ်သို့ နွားထီးကို လွှတ်ပေးခြင်း။

(၅) စိတ္တကမ္မဒါန …. ရာဂကို လှုံ့ဆော်ပေးတတ်သော ပန်းချီကားကို (ဝါ—အရုပ်ကို) ပေးလှူခြင်း၊ ဋ္ဌ—၅ ဣမာနိ ဟိ ပဉ္စ ကိဥ္စပိ လောကဿ ပုညသမ္မတာနိ၊ အထခေါ် အပုညာနိ အကုသလာနိယေဝ ဟု မိန့်ဆိုထား၏၊ ဤ ၅—မျိုးမှာ ကေန်စင်စစ် အကုသိုလ်သာတည်း ဟူလို။

ဒါန ၂—မျိုး။ ။အာမိသဒါန ၉—ပါး၊ ၅—ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၈၁။ ။ဓမ္မိက ဒါန ၃—ပါး၊ ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၈၂။

ဒါနလက္ခဏာဒိဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။၃—ပါ—၄၂၆၊ ဋ္ဌ—၄၁၇။ ။၁—ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၁။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၇၀၊ ရဟန်းတို့ပေးခြင်း, ယူခြင်း၌ မြောက်, မမြောက်ကို ပြသော ဝိနိစ္ဆယဖြစ်၏။

ဒါသဝတ္ထုကထာ။ ။၃—ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၈၂၊ ကျွန်ကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။

ဒိဋ္ဌိယာ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ ဥက္ခေပနီယ ကမ္မကထာ။ ။၄—ပါ—၆၈၊ ဋ္ဌ—၅၊ (ဥ—ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဒိဋ္ဌာဝီကမ္မဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၂၁၈၊ အပြစ်ကို ထင်စွာပြုရာ၌ အဓမ္မိကဖြစ်ပုံ စသည်ကို ဟောထား၏။

ဒိဝါသေယျ ဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။၁—ပါ—၄၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၃။ ။သင်္ဂဟ-၂။

ဒုကဝါရ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၂၁၂၊ ဋ္ဌ—၁၅၉၊ ဝိနယ၌ ၂—ခုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ဒုက္ကဋ ၈—မျိုး။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၁။ ။၅—ပါ—၂၆၂၊ ဒုက္ကဋအာပတ် ၈—မျိုးကို ခွဲပြခဏ်း။ ။ၔင်းဝိဂ္ဂဟ၊ ဋ္ဌ—ပ—၂၇၂။

ဒုတိယပါရာဇိက ဝိနိစ္ဆယ။ ။ဒုတိယပါရာဇိကကို ဆုံးဖြတ်လိုသော ဝိနည်းမိုရ်တို့ သိထားဘွယ်များ၊ ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၄၊ ၂၈၉၊ ၃၀၆၊ ၃၄၁၊ ပါဠိမုတ္တက

ဝိနိစ္ဆယ။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၁၃။ ။ဒုတိယပါရာဇိက သမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ၊ ၅—ပါ—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၄၃။

ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်ခဏ်းကို ပြသော သတ္တသတိကက္ခန္ဓက။ ။၄—ပါ—၄၉၃၊ ဋ္ဌ—၁၃၄။

ဒုဗ္ဘာသိတ အာပတ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၂—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၆။ ။၅—ပါ—၁၇၃၊ နခိုသေတုကာမော နဝမ္ဘေတုကာမော နမင်္ကုကတ္တုကာမော၊ ဒဝကမျတာ ဟီနေန ဟီနံ ဝဒေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုဗ္ဘာသိဘဿဟု ဟောထားတော်မူ၏။

ဒူတေနူပသမ္ပဒါကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၄—ပါ—၄၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၁၊ ဘိက္ခုနီတို့အတွက် ဖြစ်၏။

ဒေဝါနံ ပိယတိဿမင်း အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၄။

ဒေသနာကြားပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၃၊ အမြွက်မျှ။ ။၃—ပါ—၁၆၇၊ ဋ္ဌ—၃၄၅။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၁၁၊ ဤ၌ ကျနစွာ ပြဆိုထား၏။ ။ဒေသနာကြားရာ၌ အာယတိံ သံဝရ ခါသော ဓုရနိက္ခေပမရှိလျှင် ကြားသော်လည်း ကြားသည်မမည်ကြောင်း၊ ၅—ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။၅—ဋ္ဌ—၁၅၇။ ။ဒေသနာဂါမိနိယာဒိ အာပတ္တိဝဏ္ဏနာ၊ ၂—ပါ—၃၆၄၊ ဋ္ဌ—၂၂၇။

ဒါးငယ်နှင့်စပ်၍ အပ်,မအပ် ဝိနိစ္ဆယကိုပြဆိုခဏ်း။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၇။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိကထာ။ ။၅—ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၀၊ ဒါယကာကြောင့်သာလျှင် အလှူစင်ကြယ်၏၊ အကျိုးပေးကြီးကျယ်စေနိုင်၏ဟု(မပြည့်မစုံ) ယူမှားထားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း၊ (အလှူခံကြောင့်လည်း အလှူစင်ကြယ်စေနိုင်၏၊ အကျိုးပေး ကြီးကျယ်စေနိုင်၏ ဟူလို)။

ဒါနကထာ။ ။ပါ—၂၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၉၃၊ ဒါန ၃—မျိုး၊ (စာဂစေတနာ ဒါန၊ ဝိရတိ ဒါန၊ ဒေယျဓမ္မဒါန) စေတသိကဓမ္မ စသည်သာ ဒါနမည်၍ (ဒေယျဓမ္မ

သည့်ကား ဒါန မမည်) ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ဒါနနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များကိုလည်း ပြဆိုထား၏။

ဒိဋ္ဌဓမ္မအကျိုးပေးနိုင်သော အင်္ဂါလေးပါး။ ။ပစ္စယဓမ္မိက၊ စေတနာမဟတ္တ၊ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ၊ ဂုဏာတိရေက၊ ၁—ဌ—၂၀၆၊ ပဋ္ဌာနိကာယ ဒါနခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တံပုဒ်အဖွင့်။ ။၁—ပါ—၉၀၊ ဋ—၂၉၀၊ အကုသလပဒဘာဇနီ၊ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် ဖြစ်ကြောင်းများကို ပြဆိုခဏ်း။

ဒိဋ္ဌိရာဂရတ္တေ ပုရိသပုဂ္ဂလေ ဒိန္နဒါနံ နမဟပ္ဖလံ ဟောတိ နမဟာနိသံသန္တိ။ ။ အဘိ—၁—ဋ—၄၀၃၊ ။(မူရင်းမှာ ပဋိသံ—ပါ—၁၃၆၊ ဋ—ဒု—အုပ်—၅၀ ၌ ရှိ၏)။

ဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ။ ။၅—ပါ—၁၉၀၊ ဋ—၁၇၃၊ စတုတ္ထစျာန် အထောက်အပံ့ရသော မံသစက္ခုသည်ပင် ဒိဗ္ဗစက္ခုမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ဒိဗ္ဗသောတ ကထာ၊ ပါ—၁၉၁၊ ဋ—၁၇၄၊ နည်းတူ။

ဒုက္ခာဟာရကထာ။ ။ပါ—၁၅၆၊ ဋ—၁၆၂၊ ဒုက္ခ၌သိသော ဉာဏ်ကို မဂ္ဂင်ထဲ သွင်းယူရ၏ဟု ယူမှားသည် ရှင်းပြခဏ်း။

ဒုက္ခန္တိ ဣဒံကထာ။ ။ပါ—၃၂၉၊ ဋ—၂၂၆၊ လောကုတ္တရာမဂ်ခဏ၌ ယောဂါ ဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခဟူ၍မြွက်ဆို၏၊ ထိုမြွက်ဆိုခြင်းသည်ပင် ဒုက္ခ၌သိသော ဉာဏ်တည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဒုဂ္ဂတိကထာ။ ။ပါ—၃၄၃၊ ဋ—၂၃၃၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကိုရင်း, ထိုဒုဂ္ဂတိဘဝ၌ ဖြစ်သော ရူပါရုံစသည်ကိုရင်း, သောဘာပန်တို့ ပယ်ထား၏ဟု ရောထွေး ယူမှားထားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဒုတ္တပ္ပယနိဒ္ဒေသ။ ။၄—ပါ—၁၂၉၊ ဋ—၅၅၊ ရောင့်ရဲနိုင်ခဲလှသူ ၂—ဦး၊ ရတိုင်း ရတိုင်း သိုမှီးထားပြီး မသုံးဆောင်သူ၊ ရတိုင်းရတိုင်း သူတပါးအား ပေးကမ်း ပစ်သူ။ ။(အံ—၂—ပါ—ဂ၆၊ ဋ—၅၇—၌လည်း ရှိ၏)။

ဒွါရကထာ။ ။၁—ပါ—၁၇၊ ဋ—၁၂၃၊ ကာယဓမ္မ။ ။ဝစီကမ္မဒွါရကထာ၊ ဋ—၁၂၀။ ။မနောကမ္မဒွါရကထာ၊ ၁၂၉။ ။ဒွါရသံသန္ဒနကထာ၊ ဋ—၁၃၂။ ။ဒွါရ ၆—ပါး၌ ဥပနိဿယ၊ သမတိက္ကမ၊ ဘာဝနာ သုံးပါးဖြင့် စိတ်တို့ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၂—ဋ—၃၆။

ပဋ္ဌာနိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(ဓ)

ဓနပါလသေဋ္ဌိ ပေတဝတ္ထု။ ။ပေတ–ပါ–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၉၄၊ (န–ခဏ်း၌ ရှိ၏)။

ဓမ္မသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၊ ၁၃၅။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၀၊ ပါ–၇။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၃၄၊ ပါ–၁၉၅။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၅၊ ပါ–၂၉၉။ ။ဂ–နက်၊ နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၄၁၊ ပါ–၅။ ။၄–နက်၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၉၂၊ ပါ–၁၁။ ။ပါ–ဂဝ၊ ဋ္ဌ–၂ဝ၅။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–ဂ၁၊ ပါ–၁။ ။ဓမ္မသဒ္ဒေါ ပရိယတ္တိ သစ္စ သမာဓိ ပညာ ပကတိ ပုညာပတ္တိ သုညတာ ဉေယျ သဘာဝါဒီသု ဒိဿတိ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄–၌ ဓမ္မာတိ ဂုဏ ဒေသနာ ပရိယတ္တိ နိဿတ္တ နိဇ္ဇီဝ ဝသေန စတ္တာရော ဓမ္မာနာမ။ ။ဓမ္မပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ အရကောက်ပြပုံ၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂ဝ၅၊ ပါ–ဂဝ။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၆၁၊ ပါ–၁၃၅။

ဓမ္မ အဓမ္မ ခွဲပြခဏ်း။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၃၅၊ ဋ္ဌ–၃၁။ ။အဓမ္မသုတ်များ၊ (ပ–ဒု–တ) အံ–၁ဝ–ပါ–၄၃၇–မှ ၄၄၃–အထိ၊ ဋ္ဌ–၃၃၆၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ဂ–ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁ဝ–ပါးကို အဓမ္မ၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ဂ–ပါး၊ သမ္မာဉာဏ သမ္မာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁ဝ–ပါးကို ဓမ္မဟု ဟောထား၏။ ။ပါ–၄၆၄–မှ ၄၇ဝ–အထိ၊ ဤ၌ ဒုစရိုက် ၁ဝ–ပါးကို အဓမ္မ၊ သုစရိုက် ၁ဝ–ပါးကို ဓမ္မဟု ဟောထား၏။ ။ပရိက္ကမနသုတ်၊ အံ–၁ဝ–ပါ–၄၇၁၊ ဋ္ဌ–၃၃ဂ။ ။ဓမ္မာပိခေါ ဘိက္ခဝေ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပဂေဝ အဓမ္မာတိ၊ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၃ဂ၇၊ အညွန်း။ ။မူရင်းမှာ ပဏ်–၁–ပါ–၁ဂဂ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၊ ၁၆–၌ ရှိ၏။

ဓမ္မကို အမျိုးမျိုး ခွဲပြပုံ။ ။၂–မျိုး၊ နိပ္ပရိယာယ ဓမ္မ၊ ပရိယာယ ဓမ္မ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၂။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၃ဝ၆၊ ပါ–၂၆၄။ ။ဣန္ဒြိယ သံဝရဓမ္မ၊ မဂ္ဂဓမ္မ ၂–မျိုး၊ နေတ္တိ–ပါ–၃၉၊ ၅–၁ဝ၉။ ။၅–မျိုး၊ ဖလနိဗ္ဗတ္တာဟေတု၊ အရိယမဂ္ဂ ဘာသိတ၊ ကုသလ၊ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၃၇ဝ၊ ပါ–၃ဝ၇။ ။ဓမ္မဝဂ္ဂ၊ အံ–၂–ပါ–ဂ၁၊ ဋ္ဌ–၅၅၊ ဓမ္မအမျိုးမျိုးကို ဟောထား၏။ ။သမာပတ္တိမဂ္ဂလည်းနည်းတူ၊ ပါ–၉၃၊ ၆၂၊ ၎င်းကို သုတ္တန္တိကမာတိ

ကာဟု၍လည်း ခေါ်ကြသေး၏။ ။ဓမ္မဒေသနာသုတ်၊ (သံခိတ္တ ဝိတ္ထာရ ၂–မျိုး)၊ အံ–၂–ပါ–၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၁။

ဓမ္မ ဝိနယ သတ္ထုသာသန ဟုတ်မဟုတ် စိစစ်ကြည့်ရန် နည်းလမ်း။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၂၆၊ အကျယ်။ ။ဝိ–၄–ပါ–၂၀၃၊ ၄၄၉၊ ၄၅၁၊ ဋ္ဌ–၂၀၃။ ။သံခိတ္တသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၁၀၆၊ ၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၉။ ။သတ္ထုသာသနသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၅၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၉၀။ ။ဝိနယသင်္ဂဟ ဋ္ဌ–၃၁၁။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၅၆။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၃၁၂။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၄။

ဓမ္မက သုဂတိ၊ အဓမ္မက ဒုဂ္ဂတိသို့ ပို့ဆောင်ကြောင်းဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၂၇၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၊ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၅၇၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၅၀၁။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၉၂။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၅၇။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၈၁။ ။သဘောတူဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၃၅၇။

ဓမ္မကထိက ၄–မျိုး။ ။ဓမ္မကထိကသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၅၅၊ ဋ္ဌ–၃၃၈။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၄၈၊ ဋ္ဌ–၇၄။

(၁) အနည်းငယ်သာ ဟောပြော၏၊ အကြောင်းအကျိုးနှင့်လည်း မစပ်ယှဉ် ပရိသတ်ကလည်း ပြေပြစ်သည်၊ မပြေပြစ်သည်ကို မသိတတ်။

(၂) အနည်းငယ်သာ ဟောပြောသော်လည်း အကြောင်းအကျိုးနှင့် စပ်ယှဉ်၏၊ ပရိသတ်ကလည်း သိတတ်၏။

(၃) များစွာ ဟောပြောသော်လည်း အကြောင်းအကျိုးနှင့်ကား မစပ်ယှဉ်၊ ပရိသတ်ကလည်း မသိတတ်။

(၄) များစွာလည်း ဟောပြော၏၊ အကြောင်းအကျိုးနှင့်လည်း စပ်ယှဉ်၏၊ ပရိသတ်ကလည်း သိတတ်၏။ ။ဓမ္မကထိက အမျိုးမျိုးကို ခွဲပြပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၅။ ။၂၃၂–၌ နိဂြောဓ သဒိသ ဓမ္မကထိက တမျိုးကို ပြဆိုထား၏။

ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ် တို့ အင်္ဂါများ။ ။ဥဒါယီသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၆၂၊ ဋ္ဌ–၅၅၊ အင်္ဂါ ၅–ပါး။ ။ဓမ္မကထိက လက္ခဏာများကိုပြသော ၂–ဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၂၄။ ။ဓမ္မကထိကသုတ်၊ (ပ–ဒု) ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–၃၀၅၊ ခန္ဓာ ၅–ပါး၌ ငြီးငွေ့အောင် ဟောပြောနိုင်သော

ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ ဓမ္မကထိကမည်၏ဟု ဟောထား၏။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၃၂၊ ဇရာမဏစသည်၌ ငြီးငွေ့အောင် ဟောပြောနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ဓမ္မကထိကခေါ်ကြောင်း။ ။ဓမ္မကထိက ပုစ္ဆာသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၅၃၊ အာယတန ၁၂—ပါး၌ ငြီးငွေ့အောင် ဟောပြောနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ။ ။အဘိဓမ္မာကို ဟောပြော ဖြေဆိုနိုင်မှသာ ဓမ္မကထိကအစစ်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၀။ ။ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၇။

ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပတိရူပသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၁၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၂။ ။ဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၄။ ။မဓုရဘာသိတ ဖြစ်စေရန် ညွှန်ကြားသောဂါထာ၊ ၃၆၄၊ ဂါထာ။ ။တရားဟောရာ၌ ဘုရားရှင်၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို နမူနာယူကြရန်၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၉၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၃။ ။ညွှန်ကြားချက်ပေးသော ကိန္တိသုတ်၊ ၃—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—၁၇။ ။လိုက်နာရန်၊ အရဏဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၉၂။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။ဓမ္မကထိကတို့မှာ စာဘတ်သမားနှင့်သာ တူကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၇။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၉၆။ ။ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၂၄၁၊ ပါ—၂၂၇။ ။အာဒိ မဇ္ဈ ပရိယောသာန ကလျာဏ ဖြစ်စေရန် သတိပေးသောဂါထာ၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၃၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၇။ ။ တရားဟောရပုံအစဉ်ကို ပြသောဂါထာ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၉။ ။အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ ၁—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၇။ ။ကထာအစဉ်၊ ၂—ပါ—၃၅၊ ဋ္ဌ—၆၂။ ။ ရှေးဦးစွာ သမုတိကထာကို ဟောပြီးမှ ပရမတ္ထကထာကို ဟောရမည်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁—ဋ္ဌ—၃၁၆။ ။တရားဟောပြီးတိုင်း အမျှပေးဝေရန် သိကြားမင်းက ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားခဏ်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၃။ ။တရားနာပုဂ္ဂိုလ်တို့က ကောင်းချီးပေးသော် သာယာမှုမဖြစ်ရန်၊ ကောင်းစွာ မနာယူသော် ဒေါမနဿ မဖြစ်ရန် ညွှန်ကြားထားပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၆၂၊ ပါ—၁၁၃။ ။(တရားဟောခဏ်း၌လည်း များစွာရှိ၏)။

ဓမ္မကထာ ဟိ ကမ္မဋ္ဌာနဝိနိမုတ္တာနာမ နတ္ထိ။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၃၄။ ။ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၆၀။

ဓမ္မဂရုဘာဝဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ္ဏ—၁—ါ-၁ ၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၁၊ ဘုရားရှင်တို့မှာ တရားတော်ကိုသာ အလေးအမြတ် ပြုတော်မူကြကြောင်း။ ။နန္ဒထေရ်၏ တရားကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ရပ်လျှက် တညလုံး နာယူတော်မူကြောင်း၊

ဋ္ဌ—၄၃။ ။ဓမ္မဂရု ဘိက္ခုဝေ တထာဂတော ဓမ္မဂါရဝေါ်စသည်ဖြင့် ဟော သော သီဟသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၄၁။ ။ပဌမ ဥရုဝေလသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၂၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၅။ ။အံ—၇—ဋ္ဌ—၁၆၉။ ။နန္ဒကထေရ်၏ တရားကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဆင်းရဲစွာ နာတော်မူပုံ၊ အံ—၉—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၆၀၊ နန္ဒကသုတ်။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၁။ ။ဂါရဝသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၄၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၆။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၃။ ။ ဘုရားရှင်က တရားတော်ကို ပူဇော်၏ ဟူသော စကားကို ရှင်းပြချက်း အကျယ်၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၀။ ။ဓမ္မဂရုကပုဂ္ဂိုလ်မှ အရှိန်အစော် ကြီးမား ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၅။

ဓမ္မစက္က ၂-မျိုး။ ။(ပဋိဝေဓ ဓမ္မစက္က၊ ဒေသနာဓမ္မစက္က) ပဏ်—၁—ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၃။ ။နိဒါန-သံ—ဋ္ဌ—၄၄၊ ပါ—၂၆၆။ ။ပဋိသံ—ပါ— ၃၅၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၃။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၇၆၊ ပါ—၃၀၅။ ။အဘိ—၂— ဋ္ဌ—၃၀၂။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၅၄။ ။အံ—၁၀—ဋ္ဌ—၂၉၅၊ ပါ—၂၀၃။ ။ ဓမ္မစက္ကကထာ၊ (သစ္စာဝါရ) ပဋိသံ—ပါ—၃၄၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၁။ ။ သတိပဋ္ဌာန ဝါရ၊ ပါ—၃၄၆၊ ဋ္ဌ—၂၂၃။ ။ဣဒ္ဓိပါဒဝါရ၊ ပါ—၃၄၇။ ။ နေတ္တိ—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—၅၇၊ ဓမ္မစက္ကပုဒ်အဖွင့်။ ။ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ သမ္မဒေဝ အနုပ္ပဝတ္တေတိ ပုဒ်အဖွင့် အကျယ်၊ အံ—၁—ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—၉၃၊ ၄၊ ၅၊။

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်။ ။(ဓမ္မာကြာသုတ်ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ်ကြ၏၊)မဟာ— သံ—ပါ—၃၆၀၊ ဋ္ဌ—၃၂၇၊ အကျယ်။ ။ဝိ—၃—ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—၂၄၆၊ အကျဉ်း။ ။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ပဋိသံ — ပါ—၃၂၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၄၊ အကျယ်။ ။သတိပဋ္ဌာနကထာ၊ ပါ—၃၃၅၊ ဋ္ဌ—၂၂၀။ ။ဣဒ္ဓိပါဒဝါရ၊ ပါ—၃၃၇။ ။သတ္တဗောဓိဝါရ၊ ပါ—၃၃၉။ ။အဘိညာဒိဝါရ၊ ပါ—၃၃၉။ ။ ခန္ဓာဒိဝါရ၊ သစ္စဝါရ၊ ပါ—၃၄၀။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါဝါရ၊ ဆဗုဒ္ဓဓမ္မဝါရ၊ ပါ—၃၄၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၀။

ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း “၈၄၀၀၀” ရှိကြောင်းဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—ဒု— အုပ်—၄၂၂။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၂။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ— ပ—အုပ်—၀။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၂။ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၄။ ။ပေတ—ဋ္ဌ—၃။ ။ မဟာနိ—ဋ္ဌ—၀။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၄။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၅။ ။ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၊ ယူပုံကိုလည်း ရှင်းပြထား၏။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၅၊ ၂၅။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၇။

ဒွါသီတိ ဗုဒ္ဓတော ဂဏှိံ၊ ဒွေသဟဿာနိ ဘိက္ခုတော။
စတုရာသီတိ သဟဿာနိ၊ ယေ မေ ဓမ္မာ ပဝတ္တိနော တိ။ ။

ဓမ္မမည်ပုံနှင့် အရကောက်ပြပုံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်- ၁၃၅။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၁၂။ ။ဝိမာန—ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၅။ ။ဓမ္မပုဒ်ဝိဂ္ဂဟာ၊ ဒီဃ-၁—ဋ္ဌ—၂၀၅၊ ပါ—ဂဝ။ ။အံ—၂—ဋ္ဌ—၁၆၊ ပါ—၅၇။ ။ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၌ ဓမ္မပုဒ်ကို အရကောက်ပြပုံ၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၁—ဋ္ဌ—၁၀။

ဓမ္မစက္ခုပုဒ်ကို အရကောက်ပြပုံ။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၆၅၊ ပါ—၄၃။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—ဂ၊ ၇၆။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၅၇၊ ပါ—၁၃၅။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၇၊ ပါ—၃၃၂။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၁၂၊ ပါ—ဂ၁၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဓမ္မစက္ခု, တနည်း—အောက်မဂ်သုံးပါးကို ဓမ္မစက္ခု, တနည်း—အရဟတ္တမဂ်ကို ဓမ္မစက္ခုဟု အရကောက် ပြထား၏။

ဓမ္မဒီပေါ ဓမ္မသရဏော အနညသရဏော စသောစကားတော်။ ။(တရားသည်သာ အားကိုးရာဟူလို၊ မဟာသံ—ပါ—၁၃၃၊ ဋ္ဌ—၂၃ဂ၊ ဂိလာနသုတ်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ရန်ဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—ဂ၅၊ ဋ္ဌ—၁၃ဂ။ ။၃—ပါ—၄ဂ၊ ၆၄၊ ဋ္ဌ—၃၀။ ။(အတ္တဒီပခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏကထာ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇။ ။ပါ—၄ဂ၊ ဋ္ဌ—၂၂၁၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ဟု ခေါ်၏၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏနိဒ္ဒေသ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဂ၆။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၂၉၁၊ ဋ္ဌ—၆၃။ ။ပါ- ၃၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၁၇။ ။ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၃ဂ၊ ပစ္စယသုတ်။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၉၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၃၉။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၉၅။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—၄၀၄။ ။၎င်းဉာဏ်စသော ဉာဏ် ၁၁—ပါးတို့ ထင်မြင်လွယ်ရန်ဥပမာ၊ ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉။

ဓမ္မအမေ့ကိုသာခံယူကြရန်။ ။(ဆွမ်းသက်န်းစသော အာမိသဒါယာဒ၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးစသော ဓမ္မဒါယာဒ ၂—ပါးတွင်) ဓမ္မအမေ့ကိုသာ ခံယူကြရန် ဟောသော ဓမ္မဒါယာဒသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၁။ ။ဣတိ—ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၅၊ ၆၊ ဗြာဟ္မဏ ဓမ္မယာဂသုတ်။

ဓမ္မဒဿီဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၅၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၉၊ ပြာသာဒ်ယာဉ်ပုံဖြင့် တောထွက်၍ ၇—ရက်သာ ကျင့်ရ၏။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၉။ ။ဓမ္မဒဿီပုဒ်

ဝိဂ္ဂဟာ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၅။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၇၊ ဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်း။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၆၇။

ဓမ္မပီတိ သုခံ သေတိ စသောဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၅၉။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၅၀။

ဓမ္မတဋ္ဌာကံ မာပယိတွာ၊ သီလံ ဒတွာ ဝိလေပနံ စသောဂါထာ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၃၁၃။

ဓမ္မက္ခန္ဓာ ၅–ပါး။ ။(သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန) ပဋိသံ–ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၆။

ဓမ္မနာနတ္တဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–၃၂။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၈၂၊ ဋ္ဌ–၂၇၃။

ဓမ္မဒေဝပုတ္တစရိယာ။ ။စရိယာ–ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၇၊ ဘုရားလောင်း ဓမ္မနတ်သား ဖြစ်စဉ်အခါ လူတို့အား ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုကြရန် လပြည့်နေ့တိုင်း လိုက်၍ ကြေးကြော်ပေးပုံ။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၀၁၊ ဒေဝဒတ်အလောင်း အဓမ္မနတ်သားကမူ ဒုစရိုက်စသည်အမှုများကို ပြုကြရန် ကြေးကြော်ပေးပုံ၊ ၎င်းအဓမ္မနတ်သားမှာလည်း မြေမျို ပျက်စီးရကြောင်း ဟောထား၏။

ဓမ္မဒါနကိုပြဆိုခဏ်း။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၉၊ ဋ္ဌ–၇၉။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၅၂၊ ဂါထာ၊ သိကြားမင်းကအမျှဝေရန်တောင်းပန်ပုံလည်း ပါ၏။ ။ဒါနသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၄။ ။ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၃၀၄၊ ဗြာဟ္မဏ ဓမ္မယာဂသုတ်။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၊ ၂၄။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၁၈။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၂၉၇၊ ၃၀၀၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။

ဓမ္မဒိန္နာထေရီဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၇၈၊ ထေဒဂ္ဂံ သိက္ခာဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ဓမ္မကထိကာနံ ယဒိဒံ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဝိသာခသေဌ္ဌေး၏ ဇနီးဖြစ်၏။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၃၇၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၅။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၅၀။ ။ထေရီ–ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၊ ရေသည်မခလေးဘဝက မုံ့လှူခဲ့ရကျိုး။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၄၇။

ဓမ္မပဒ ၄–မျိုး။ ။(အနဘိဇ္ဈာ၊ အဗျာပါဒ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ) ပဋိသံ–ပါ–၈၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၂။ ။ဓမ္မပဒသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၃၇၊

ဋ္ဌ—၂၈၈၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။ပရိဗ္ဗာဇကသုတ်၊ ပါ—၃၃၈၊ ဋ္ဌ—၂၈၈။ ။ နေတ္တိ—ပါ—၁၄၄၊ ဋ္ဌ—၂၅၅။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၄။

ဓမ္မဝိစယ သမ္ဗောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်း ၇—ပါး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၈၀၊ ဋ္ဌ—ပ— အုပ်—၂၉၄။ ။ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ကျောင်းအိပ်ရာနေစသည်တို့လည်း သန့်ရှင်းရ ကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၉၃၊ ပါ—၉၁။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၉၀။ ။ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၇၆၊ ပါ—၂၄၁။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၆၃၊ ပါ—၂၀၇။

ဓမ္မသမာဒါနသုတ် (စူဠ)။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၇၉၊ ဋ္ဌ—၃ အုပ်—၂၆၉။

(၁) ခုချမ်းသာ နောင်ဆင်းရဲသော ပုဂ္ဂိုလ်····ကာမဂုဏ် ခံစားမှု၌ အပြစ် မရှိဟု ယူ၍ ကာမဂုဏ်ခံစားကြသော သမဏဗြာဟ္မဏများ။

(၂) ခုဆင်းရဲ နောင်ဆင်းရဲသော ပုဂ္ဂိုလ်····တိတ္ထိတို့၏အကျင့်ကို ကျင့်သူ။

(၃) ခုဆင်းရဲ နောင်ချမ်းသာသော ပုဂ္ဂိုလ်····ရာဂ, ဒေါသ, မောဟစသည် အားကြီးသောသူသည် ထိုရာဂစသည်ကို နှိပ်ကွပ်၍ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သူ။

(၄) ခုချမ်းသာ နောင်ချမ်းသာသော ပုဂ္ဂိုလ်····ရာဂစသည် နည်းပါး၍ ဈာန်ဝင်စားသူ။

ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၄။ ။မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ— ၃၈၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၃၊ ဒုက္ခဒေါမနဿဖြင့် ဒုစရိုက် ၁၀—ပါးကို ကျူးလွန် သူ၊ ၎င်းမှရှောင်ကြဉ်သူ၊ သုခသောမနဿဖြင့် ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ကျူးလွန် သူ၊ ၎င်းမှရှောင်ကြဉ်သူ၊ ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုးကို ဥပမာများနှင့်တကွ ဟောထား ၏။

ဓမ္မာ ဒါသ ဓမ္မပရိယာယ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၃၄၊ **အရိယာတို့ ပယ်သော တရား၊ ရသောတရားများကိုပြဆိုခဏ်း၊ အရိယာတို့အား ချီးကျူးခဏ်းလည်း ဟူ၏။**

ဓမ္မပါသာဒပေါက္ခရဏီဝဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၄၆၊ ဋ္ဌ—၂၂၁၊ စကြဝတေး မင်း၏ ကုသိုလ်များကို ပြဆိုခဏ်း၊

ဓမ္မာနုဿတိကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၆။ ။၎င်းအကျိုး၊ ၂၁၁။ ။ ဓမ္မာနုဿတိပုဒ်၏ ပရိယာယ်ပုဒ်များ၊ နေတ္တိ—ပါ—၄၇၊ ဋ္ဌ—၁၁၉။

ဓမ္မာနုပဿနာ၀ဏ္ဏနာ။ ။ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊ (သတိပဋ္ဌာန်ခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏)။

ဓမ္မာထေရီ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၊ ဆွမ်းခံသွားရင်းလဲ (လည်း) သည်ကို အကြောင်းပြုပြီး ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပန္န အကျင့်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၃၃၊ ဋ္ဌ–၂၄၆။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၃၂၊ ပါ–၂၅၀၊ ဓမ္မကထိကသုတ်။ ။အံ–၄–ဋ္ဌ–၂၅၂၊ ပါ–၃၃၃၊ အပ္ပဿုတသုတ်။ ။သောဘနသုတ်၊ ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၂။ ။အံ–၅–ဋ္ဌ–၅၂၊ ပါ–၁၄၉၊ သာရန္ဒဒသုတ်။ ။ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္န သုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၆၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။ဓမ္မကထိကပုစ္ဆာသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၅၃။ ။ဓမ္မ အနုဓမ္မကို ခွဲကောက်ပြပုံ၊ ပဏ်–၂–ပါ–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၃၆။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၁၃၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၁၊ ဋ္ဌ–၅၅။ ။ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္န ပုဂ္ဂိုလ်အား ရအပ်သော အကျိုးကို ဟောသော အနုဓမ္မသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၃၃၊ ၃၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၆။ ။ဤအကျင့်ဖြင့် ပူဇော်သည်ကိုသာ ဘုရားရှင် အလိုရှိတော်ကြောင်း၊ (တရားအားထုတ်မှု ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဓမ္မိကော ဓမ္မရာဇာဟူသော ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၅၁၊ ပါ–၃၃၅။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၀၊ ပါ–၃၆၆။ ။ဣတိ–ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၇၃။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၂၂၊ ပါ–၈၃။ ။၂–ဋ္ဌ–၃၄၊ ပါ–၁၄။

ဓမ္မိဿရ ဓမ္မသာမိ ပုဒ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။(ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်) အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၁။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၈။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၃၈၊ ဋ္ဌ–၂၅၆။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၃။

ဓမ္မုဒ္ဒေသစ၀ါရနိဒ္ဒေသ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၉၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၀၊ (ယုဂနဒ္ဓကထာ) ၀ိပဿနုပက္ကိလေသ ၁၀–ပါးကို လွန်မြောက်စေပုံနည်း။

ဓမ္မော ဟဝေ ရက္ခတိ ဓမ္မစာရိံ စသောဂါထာ။ ။တရားစောင့်လျှင် တရားတော်က ပြန်၍ စောင့်ရှောက်သည်ဟူလို၊ (တ–ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဓမ္မံ စရေ သုစရိတံ စသော ဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၆။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၅။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၇၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၅။ ။ဝိ–၃–ဋ္ဌ–၂၀၉။ ။ဓမ္မံ စရထ ဉာတယော စသော ဂါထာ၊ ဇာတက–

ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၄၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၅၂။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၅၀။ ။ ဓမ္မံ စရ မဟာရာဇ စသော ဂါထာများ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၄၆၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၃၅။

ဓရဏီရုဟပါဒပ ပုဒ်အဖွင့်။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၁။ ။ပါ—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၁။ ။ဓရဏီ ရုဟန္တိ ရုက္ခံဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၃၁၂၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၄၄၊ ဂါထာနံပါတ် ၁၆၅၆။

ဓာတ်ကြီးလေးပါးကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဓာတ်ကြီးလေးပါးအဖွင့်၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၃၆၈။ ။စတုဓာတုသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၄၁၊ ၎င်းလေးပါး၌ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏကို ဆင်ခြင်တော်မူပုံ၊ မှတ်ဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။၎င်းလေးပါးကြောင့် ကမ္ဘာပျက်ပုံ၊ ပါ—၄၂၃၊ ဋ္ဌ—၁၈၈။ ။ဓာတ်ကြီး လေးပါး၌ ပထဝီဓာတ်—၂၀၊ အာပေါဓာတ်—၁၂၊ တေဇောဓာတ်—၄၊ ဝါယောဓာတ်—၆—ပါး အပြား အသီးအသီး ရှိပုံကိုပြဆို ခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇။ ။မဟာဟတ္ထိ ပဒေါပမ သုတ်၊ ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၁၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပထဝီဓာတုနိဒ္ဒေသ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၅။ ။အာပေါ ဝါရာဒိဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁။ ။အာပေါဓာတုနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၀။ ။တေဇောဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၂ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁။ ။တေဇောဓာတုနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၁။ ။ဝါယော ဓာတုဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂။ ။ဝါယောဓာတုနိဒ္ဒေသ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၁။ ။အာပေါဓာတုနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၇၁၊ ဋ္ဌ—၃၇၀။ ။၂—ပါ—၈၄၊ ဋ္ဌ—၆၀။ ။ပထဝီဓာတုဝိဘင်္ဂ၊ ၂—ပါ—၈၄၊ ဋ္ဌ—၅၂။ ။တေဇောဓာတုနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၈၅၊ ဋ္ဌ—၆၅။ ။ဝါယော ဓာတုနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၈၆၊ ဋ္ဌ—၆၆။ ။ဓာတ်ကြီးလေးပါး၌ ဆင်ခြင်ရပုံ၊ ရာဟုလသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၈၃၊ ဋ္ဌ—၃၅၂။ ။စတုဓာတုဝဝတ္ထာနဘာဝနာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဗ—အုပ်—၃၄၂။ ။ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗ၊ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ခန်းတိုင်း၌ ရှိ၏။ ။နေတ္တိ—ပါ—၆၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၉။ ။ဓာတ်ကြီး လေးပါး၌ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏကို ရှာကြည့်ခဲ့ပုံဟောသော အစရိံ သုတ်၊ စတုဓာတုသုတ်၊ ပုဗ္ဗေသမ္ဗောဓသုတ်၊ သံ။ ။၎င်း၌ ဆင်ခြင် နှလုံး သွင်းရန် ဟောသော မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၊ ပဏ်။ ။ဓာတ်ကြီးလေးပါး၌ နှစ်သက်ခြင်းအပြစ်ကို ဟောသော အဘိနန္ဒသုတ်—သံ။ ။၎င်းလေးပါး ရှိလျှင် ဒုက္ခဟုဟောသော ဥပ္ပါဒသုတ်၊ သံ။ ။ဓာတ်ကြီးလေးပါးကို မနှစ်

သက်လျှင် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်း ဟောသော နာဝါစေဒ်သုတ်—သံ၊ (ဆိုင်ရာ အက္ခရာခဏ်းတွင် ရှာဖွေကြည့်လေ)။

ဓာတ်ကြီးလေးပါးနှင့် မြွေလေးကောင် ဥပမာ ဂါထာများ။ ။သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၈။ ။အဘိ—၁—ဌ—၃၃၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃၆၄။ ။ပျက်စီးပုံ ဂါထာ၊ သဋ္ဌာ—သံ—ဌ—၅၈။ ။အာသီဝိသောပမသုတ်၊ ပါ—၃၈၁၊ ဌ—၅၂။

ဓာတ်ကြီး ၅—မျိုး၊ ၆—မျိုး။ ။ပထဝီ, အာပေါ, တေဇော, ဝါယော, အာကာသ ၅—မျိုးအကျယ်၊ ၎င်း ၅—မျိုးနှင့်တူအောင် ကျင့်ရန် ဆုံးမသော မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်၊ ပဏ်—၂—ပါ—၈၃၊ ဌ—၉၁။ ။ပုက္ကုသာတိမင်းကြီးကိုအကြောင်းပြု၍ ဓာတ် ၆—ပါးကို အကျယ်ဝေဘန်ဟောထားသော ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ၃—ပါ—၂၈၁၊ ဌ—၁၉၄၊ ဤ၌ ဝိညာဏဓာတ် တပါးထပ်ထည့်ရ၏။ ။အဘိ—၂—ပါ—၈၄၊ ဌ—၅၂—မှ ၇၁—အထိ။ ။ဓာတ် ၆—ပါး၌ ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းရန် ဟောသော တိတ္ထာယတနသုတ်၊ (တစိတ်တဒေသ) အံ—၃—ပါ—၁၇၆၊ ဌ—၁၅၉။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၈၊ ဌ—ပ—အုပ်—၇၅၊ ဓာတုပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ၇၉။ ။ဓာတုသုတ်၊ နိဒါန—ပါ—၄၄၂၊ ဌ—၁၉၆၊ ဓာတ် ၆—ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး စီစစ်ပြပုံ ဟောထား၏။

ဓာတ် ၁၈—ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဓာတုနာနတ္တသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၅၈၊ ၃၆၀၊ ဌ—၁၂၁၊ ၁၂၂၊ ပသာဒ အာရုံ ဝိညာဏ် သုံးပါးစီတွဲ၍ ၁၈—ပါး ဟောထား၏။ ။ခပဋ္ဌက—ပါ—၂၄၄။ ။ဓာတုဝိဘင်္ဂ၊ (သုတ္တန္တဘာဇနီယ ဝဏ္ဏနာ) အဘိ—၂—ပါ—၈၄၊ ဌ—၅၂။ ။အဘိဓမ္မာဘာဇနီယ၊ ပါ—၈၉၊ ဌ—၇၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၁၃၊ ဌ—၃၁၂၊ သုံးမျိုးစီ တွဲပြပုံ။ ။ဓာတုယမက၊ ၆—ပါ—၁၉၅၊ ဌ—၃၁၀။ ။ဓာတုဝိတ္ထာရကထာ၊ အကျယ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၁၅။ ။ဓာတ် ၁၈—ပါးတို့ကို ဝိဂ္ဂဟပြုပြပုံ၊ စူဋ္ဌနိ—ဌ—၆၅၊ ၆၆၊ ပါ—၁၈၀။ ။၎င်းတို့ကို သညာတအားဖြင့် ရှုရန် အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၁၈၂၊ ၃—ဌ—၆၇။ ။ဓာတုသံယုတ္တ၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၅၈၊ ဌ—၁၂၁၊ ဓာတ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ဟောထား၏။ ။ဓာတ်အမျိုးမျိုးကို ကောက်ပြပုံ၊ နေတ္တိ—ဌ—၁၁၇။ ။ဓာတ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ဟောထားသော ဗဟုဓာတုကသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၁၀၆၊ ဌ—၇၀။ ။(ဤအခဏ်း၌လည်း ဓာတ် ၄—ပါး၊ ၅—ပါး ၆—ပါး စသည်တို့ကိုလည်း ရောနှောလျက် ပြထား၏)။ ။ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းသောအခါ၌သာ ဓာတ် ၁၈—ပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ကြကြောင်း၊ အံ—၁—ဌ—၉၃။

ဓာတ် ၃—ပါးကိုပြဆိုခဏ်း။ ။(ရူပဓာတ်၊ အရူပဓာတ်၊ နိရောဓဓာတ်) ဣတိ—ပါ—၂၂၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။ ။တနည်း ကာမဓာတ်၊ ရူပဓာတ်၊ အရူပဓာတ် ၃—ပါး၊ မဟာနိ—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၃၆။ ။အဘိ—၁—ပါ—၂၅၃၊ ၄၊ ဋ္ဌ—၄၁၇။ ။ပဋိသံ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်-၆၂၊ (ကာမ ရူပ အရူပ) (နေက္ခမ္မ အဗျာပါဒ အဝိဟိံသ) (ရူပ အရူပ နိရောဓ) (ဟီန မဇ္ဈိမ ပဏီတ) သုံးမျိုးစီ လေးနည်းကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—၀၂။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၆၉။ ။ကာမဓာတ် ဗျာပါဒဓာတ် ဝိဟိံသဓာတ် သုံးပါးအဖွင့်၊ အဘိ—၂—ပါ—၀၀၊ ဋ္ဌ—၆၉၊ ဤသုံးပါးမှာ ဝိတက်ခဏ်း၌ အကျယ်ညွှန်ပြလတ္တံ့။ ။အာရမ္ဘဓာတ်၊ နိက္ကမ္မဓာတ်၊ ပရက္ကမဓာတ်သုံးပါးကို အာ—ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ဓာတုဘာဇနီယ ကထာ။ ။ဂေါတမဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်ကို ဝေဘန်ခဏ်း၊ ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၀၃၊ ၃၀၄၊ ဓာတ်တော် အရွယ်အစား အဆင်း စသည်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။ ။အဆင်းသုံးမျိုး၊ မြလေးပန်းငုံ၊ ပုလဲ၊ ရွှေ၊ ပမာဏသုံးမျိုး၊ အငယ် မုံညင်းစေ့၊ အလတ် ဆန်ကွဲ၊ အကြီး ပဲနောက်စေ့၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၉၆၊ ၁၉၀၊ ပါ—၁၃၅။ ။ဓာတုထူပပူဇာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဋ္ဌ—၂၀၂၊ အနာဂတ်ကာလအတွက်ဓာတ်တော်များစုပေါင်းဌာပနာခဲ့ကြပုံ၊ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။ဂေါတမဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်ကို ဝေယူကြသောရက်မှာ နယုန်လဆန်း ၅—ရက်နေ့ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၇။ ။ဓာတ်တော်များ ဌာပနာစဉ်က အသျှင်မဟာကဿပထေရ်တို့ အနာဂတ်ကာလကို ရည်စူး၍ အမိဋ္ဌာန်တော် မူခဲ့ကြပုံ၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၀၃၊ ၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—အုပ်—၆၀။

ဓာတ်တော်များ တည်ရစ်ခဲ့ပုံ။ ။သက်တမ်းရှည်သော ဘုရားရှင်တို့၏ ဓာတ်တော်မှာ တလုံးတခဲတည်း ကျန်ရစ်ခဲ့၍ သက်တန်းတိုသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဓာတ်တော်မှာမူ အစိတ်စိတ် အမြွာမြွာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြောင်း၊ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၂၊ ၁၉၃။ ။ဓာတ်တော် နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။

ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်စံမည့် အခြင်းအရာကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၀၁။ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၀၃။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၁၃၊ ၄၁၄။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၇၀။ ။ဓာတ်တော်များ အလုံးစုံမကွယ်သေးသမျှ (ဝါ) ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန် မစံသေး သမျှ နောက်ဘုရားရှင် မဖြစ်ထွန်းနိုင်သေးကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၀၂၊ ပါ—၉၅။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၁၂၊ ပါ—၃၄၉။ ။ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၀၁၊ ပါ—၁၁၀။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၅၀။

ခတ်တော်ကို ပူဇော်ရကျိုးများ။ ။ကဿပဘုရားရှင်၏ ခတ်သော် ဌာပနာသွင်းပွဲ၌ သား မယား ချွေးမနှင့်တကွ မိမိကိုယ်ကိုပါ လှူဒါန်းသော ကောသေဌေးအကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၊ ကုက္ကုဋ္ဌ မိတ္တနေသာဒ၊ အတိတ်ဘဝကပြုခဲ့ပုံ။ ။ခတ်တော်ကို ပန်းမဏ္ဍပ်ဖြင့် ပူဇော်ရသောအကျိုး၊ ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၉၊ ၃၆၁။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၄။ ။ခာတု ပူဇကတ္ထေရ အပဒါန်၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၂။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၆၃။ ။ဥတ္တရထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၇၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၄။ ။ခတ်တော်ပူဇော်ပွဲ၌ ကွဲ့ရဲ့အပြစ်ဆိုကြသူလူပေါင်း (၈၆၀၁၀)တို့ ပြိတ္တာဖြစ်ကြရပုံဟောသော ခာတုဝိဝဏ္ဏပေတဝတ္ထု၊ ပေတ–ပါ–၁၇၉၊ ဌ–၁၉၆၊ ခတ်တော်ကို ပူဇော်သူ နတ်ပြည်ရောက်ကြကြောင်းလည်း ပါဝင်၏။

ခတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်းကြကြောင်း ဟောသောသုတ်များ။ ။ဟီနာဓိမုတ္တိကသုတ်၊ စင်္ကမသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၆၈၊ ဌ–၁၂၉၊ ခာတုသောဘိက္ခဝေ သတ္တာ သံသန္ဒန္တိ သမေန္တိစသည်ဖြင့် ဟောထား၏။ ။သဂါထာသုတ်၊ ပါ–၃၇၀။ ။အဿဒ္ဓသံသန္ဒနသုတ်၊ ပါ–၃၇၁၊ ဌ–၁၃၁။ ။အဿဒ္ဓမူလကသုတ်၊ ပါ–၃၇၂၊ ဌ–၁၃၂။ ။အဟိရိကမူလကသုတ်၊ ပါ–၃၇၃၊ ဌ–၁၃၂။ ။အနောတ္တပ္ပမူလကသုတ်၊ ပါ–၃၇၄။ ။အပ္ပဿုတမူလကသုတ်၊ ကုသီတမူလကသုတ်၊ ပါ–၃၇၅။ ။အသမာဟိတသုတ်၊ ဒုဿီလသုတ်၊ ပါ–၃၇၆၊ ဌ–၁၃၂။ ။ပဉ္စသိက္ခာပဒသုတ်၊ သတ္တကမ္မပထသုတ်၊ ပါ–၃၇၇၊ ဌ–၁၃၃။ ။ဒသကမ္မထသုတ်၊ အဋ္ဌင်္ဂိကသုတ်၊ ပါ–၃၇၈၊ ဌ–၁၄၀။ ။ခာတုသောသံသန္ဒနသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၄၂၊ ဌ–၂၃၂။ ။သုဟနုဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၂၊ ဌ–၄၄၊ ၄၅။ ။၃–ဌ–၉။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၈၆၊ဌ–၃၇၉။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၂၉၊ ဌ–၅၆။၂။ ပဋိသံ–ပါ–၁၁၉၊ ဌ–ဒု– အုပ်–၁၀။

ခရဏပရိတ်ဟူ၍ အသုံးပြုနေကြသောပါဠိ တစိတ်တဒေသ။ ။(သဗ္ဗံ ကာယကမ္မံ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ဉာဏာနုပရိဝတ္တိ စသည်) စူဠနိ–ပါ–၁၇၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၃၉၊ ၂၇၈၊ ဌ–၂၅၈။ ။ပါ–၃၅၈။ ။ကျက်မှတ်စရာကောင်းလှ၏။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၈၂၊ ဌ–၁၇၆၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မ ၁၈–ပါး၊ အချို့အဝက်သာပါ၍ အပြည့်အစုံမပါ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၆၊ ဌ–၇၄။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၇၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၆။ ။ဥဒါန–ဌ–၁၂၀။ ။ဣတိ–ဌ–၁၁၈။

ခိတိနာမ အသိထိလ ပရက္ကမတာဟု ဖွင့်ပြပုံ၊ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၂။ ။စူဠနိ–ဌ–၁၁၈၊ ပါ–၂၅၅။

မိတ္တာပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ကုလဝံသံ ခါရေတီတိ မိတ္တာ၊ မဟာနိ–ဋ္ဌ–၂၂၄၊ ပါ–၁၀၃။

မိရာပုဒ်အဖွင့်။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၅၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၀။ ။မီ ဝုစ္စတိ ပညာဟု ဖွင့်ဟောထားပုံ၊ မဟာနိ–ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–၁၃၄။ ။မိရဿာတိ မိရံ ဝုစ္စတိ ပဏ္ဍိစ္စံ၊ ပဏ်–၂–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–၆၀။

မုတင် ၁၃–ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၃။ ။ထေရ–ပါ–၃၃၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၂၊ အကျဉ်း။ ။ဓုတင်္ဂနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၅၇။ ။ဓုတင်္ဂပကိဏ္ဏက ကထာ၊ ၇၇။ ။၎င်း ၁၃–ပါး ဝိဂ္ဂဟ၊ မဟာနိ–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၉။ ။၎င်း ၁၃–ပါးသရုပ်၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၃၄၀၊ ဓုတင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် အကျယ်၊ မိလိန္ဒ၌ ရှိ၏။

ဓုတပုဒ်အဖွင့်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဓုတနှင့် ဓုတဝါဒ ၂-မျိုးကိုလေးမျိုးခွဲပြပုံ၊အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၂၆၊ ပါ–၂၃။ ။ဓုတဝါဒေါပုဒ်အဖွင့်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၂၂၉။ ။ဓုတဓမ္မာ ပုဒ်အဖွင့်၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၆၀၊ ပါ–၃၀၄။ ။ဓုတင်ဆောင်နိုင်ရန် အင်္ဂါ ၅–ပါး၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၂၇၊ (အပ္ပိစ္ဆတာ၊ သန္တုဋ္ဌိတာ၊ သလ္လေခတာ၊ ပဝိဝေကတာ၊ ဣဒမဋ္ဌိတာ)။

ဓုတင်ဆောင်ရကျိုး။ ။ဓုတင်အကျင့်ဖြင့် ကိလေသာ ပယ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၁။ ။ဓုတင်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘုရားရှင်က အခွင့်အရေး ပေးတော်မူပုံ၊ ဝိ–၁–ပါ–၃၃၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၆။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၃၃၀၊ ဓုတင်္ဂပဉှ။ ။ပါ–၃၃၉၊ ၃၄၁။ ။ဓုတင်ဆောင်ရခြင်းအကျိုး၊ မဆောင်နိုင်ခြင်း၏ အပြစ်ကို ဟောသော ဇိဏ္ဏသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၉၊ အာရညိကင်္ဂ၊ ပိဏ္ဍပါတိက၊ ပံသုကူလိက။ ။ဓုတင်္ဂနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၅၇။ ။ဓုတင်္ဂပကိဏ္ဏကကထာ၊ ၇၇။

ဓုတင်ဆောင်ရာ၌ ရည်ရွယ်ချက် ၅–မျိုး။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၇၉၊ ဋ္ဌ–၉၉။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၇။ ။အရညဝဂ္ဂ၊ အံ–၅–ပါ–၁၉၃၊ ဋ္ဌ–၆၄၊ ၅။

(၁) ဆောက်တည်ရာ၌ အကျိုးအာနိသင်ရှိပုံကိုမသိဘဲ တွေဝေသောကြောင့် ၎င်း။

(၂) ပစ္စည်းလာဘ်လာဘနှင့် ကျော်စောထင်ပေါ်မှု ရလိုသောကြောင့်၎င်း။

(၃) ရူးသွပ်သောကြောင့်၎င်း။

(၄) ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓသာဝကတို့ ချီးမွမ်းသောအကျင့်တည်းဟု နှလုံးသွင်း၍၎င်း။

(၅) အပ္ပိစ္ဆတာ သန္တုဋ္ဌိတာ ဖြစ်စေလိုသောကြောင့်ဇင်း။

ဤအကြောင်း ၅—မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကြောင့် ဓုတင်ဆောင်ကြသည် ဟူလို၊ ရှေ့ ၃—မျိုးကို ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍ နံပါတ် ၅—သာ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း ဟောထားတော်မူ၏။ ။ဓုတင်္ဂဝဂ္ဂ၊ ဝိ—၅—ပါ—၃၃၅။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၃၃၈။

ဓုတင်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည် မဟုတ်ကြောင်း။ ။ဒါရုကမ္မိက သုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၃၁။ ။လာဘ်လာဘရအောင် ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အချို့ဆောင်တတ်ကြကြောင်း၊ မဟာနိ—ပါ—၁၈၃၊ ဋ္ဌ—၂၉၉။ ။အလိုဆိုးကို မပယ်နိုင်လျှင်၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည် မဟုတ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၃။ ။အချို့မှာ လာဘ်ကိုငဲ့၍ (ဝါ) ရလို၍ဆောင်တတ်ကြောင်း၊ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၀။ ။လာဘ်ငဲ့ အပါယ် ကျတတ်ကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၄။ ။ဓုတင်္ဂစော့ရ၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ— ဒု—အုပ်—၃၀၉။ ။အလိုဆိုးဖြင့် ဓုတင်ဆောင်လျှင် ဒုက္ကဋ အာပတ်ပင် သင့်ကြောင်း ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ စိ—၁—ပါ—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—ဒု— အုပ်—၉၂။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၄။

ဓုရ ၂—ပါးကို မြဲဆိုခဏ်း။ ။(ဂန္ထဓုရ၊ ဝိပဿနာဓုရ) ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်— ၅။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၇။ ။ဝါသဓုရ၊ ပရိယတ္တိဓုရ၊ ၂—မျိုး၊ သုတ္တ— ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၃။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၂။ ။သဒ္ဓါဓုရ၊ ပညာဓုရ ၂-မျိုး၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၄၆။

ဓေါတကမာဏဝပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။စူဠနိ—ပါ—ဂ၉၊ ဋ္ဌ—၂၅၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန် မြောက်နိုင်ရန် နည်းပေးဟောထား၏။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၃၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်— ၃၀၇၊ ရာဂစသည်မှ ငြိမ်းအေးကြောင်း မေး၍ ဖြေဟောထား၏။

ဓောနာ ဝုစ္စတိ ပညာဟု ဖွင့်ဟောထားပုံ။ ။မဟာနိ—ပါ—၅၉၊ ၁၃၇၊ ဋ္ဌ— ၁၇၈။ ။တာယ ပညာယ ကာယဒုစ္စရိတံ ဓုတဥ္စ ဓောတဥ္စ သန္ဓောတဥ္စ နိဒ္ဓေါတဥ္စ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဓမ္မဒါယာဒသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၁၊ ဆွမ်းသက်န်း စသော အာမိသအမွေကို မခံယူကြဘဲ တရားတည်းဟူသော ဓမ္မအမွေကိုသာ ခံယူကြရန် ဟောထားၿ၏။

ဓမ္မရာဂေန ဓမ္မနန္ဒိယာပုဒ်အဖွင့်။ ။၂–ပါ–၁၃၊ ဋ္ဌ–၉၊ အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စပ်၍ ဟောသော ပုဒ်များဖြစ်၏။

ဓမ္မစေတိယသုတ်။ ။၂–ပါ–၃၂၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ကောသလမင်းကြီး ဘုရားရှင် အပေါ်၌ ရှိသောမြတ်နိုးခြင်းအကြောင်းတို့ကို စုပေါင်း၍ လျှောက်ထားချက်။

ဓနဥ္စာနိသုတ်။ ။၂–ပါ–၃၉၅၊ ဋ္ဌ–၂၉၃၊ စီးပွားရှာရာ၌ တရားခြင်း၏အကျိုး၊ မတရားခြင်း၏ အပြစ်များကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထား၏။

ဓူမသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။၁–ပါ–၁၉၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၊ ဓူမသဒ္ဒေါ ကောဓေ တဏှာယ ဝိတက္ကေ ပဉ္စသုကာမဂုဏေသု ဓမ္မဒေသနာယ ပကာသိ ဓူမေတိ ဣမေသု အတ္တေသု ဝတ္တတိ။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဓဇဂ္ဂသုတ်။ ။(ပရိတ်ကြီးတွင် ပါသော သုတ်ဖြစ်၏) သဂါထာ–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၁။ ။၎င်းသုတ်ကို ဆင်ခြင်ရကျိုး၊ ၃၁၂၊ ဝတ္ထုနှင့်တကွပြဆိုထား၏။

ဓနဥ္စာနီသုတ်။ ။ပါ–၁၆၂၊ ဋ္ဌ–၂၀၇၊ နမော တဿ စသောပုဒ်ဖြင့် အပြည့် အစုံ ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးသော ပုဏ္ဏားမကြီး၊ ကောဓဖြတ်က ချမ်းသာစွာ အိပ်ရနေရကြောင်း ဂါထာ။

စန္ဒဂ္ဂဟသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၄၅၆၊ ဌ–၂၀၇၊ အာယုသင်္ခါရတို့ လျင်မြန်လှ ကြောင်း ဥပမာတို့ဖြင့် ဟောထား၏။

စမ္မဝါဒီပဉ္စသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၄၄၀၊ ဌ–၁၂၀၊စမ္မဝါဒီမည်ပုံ ရှင်းပြထား၏။

စမ္မဒိန္နသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၅၆၊ ဌ–၃၂၁၊ ရတနာသုံးပါး၌သက်ဝင်ယုံကြည် မှု၊ ၅–ပါးသီလလုံခြုံမှု၊ ဤလေးပါးမှာ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြဲကြကြောင်း၊ ဥပါသကာ ၅၀၀–စီ အခြံအရံရှိသူ ခေါင်းဆောင် အနာဂါမ် ဥပါသကာ ၇–ယောက်တွင် ဤစမ္မဒိန္နာ ဥပါသကာလည်း တယောက်အပါအဝင် ဖြစ်၏။

စမ္မတိဿမင်း။ ။သဠာ–ဌ–၆၉၊ ခါသားစားလို၍ သီလရှိသူကို စုံစမ်းပုံ၊ ၎င်းမင်းမှာ နမ္မနာယူစရာ ကောင်းလှ၏။

ဓာရဏသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၇၄၊ (ပ–ဒု) သစ္စာလေးပါး ဒေသနာတော်ကို ဆောင်ထား မှတ်သားထားကြရန် ဟောထား၏။

ဓာတုသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၄၄၂၊ ဌ–၁၉၆၊ (ပ–အာ–ဘော–ဝါ–အာ–ဝိ) ဓာတ် ၆–ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး စီစစ်ပြပုံ ဟောထား၏။

မိတုသုတ်။ ။ပါ–၃၉၆၊ ဌ–၁၄၀၊ (အနမတဂ္ဂ သံသရာအကြောင်း) မိမိ၏ သမီးမဖြစ်ဘူးသောသူ မရှိကြောင်း ဟောထား၏။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

နေဥယသေဌေးကြီး၏ ဩဝါဒ ၁၀–ချက်။ ။သမီးဝိသာခါအား လင့်အိမ် လိုက်ကာနီးတွင် မှာကြားလိုက်သောဆုံးမစကားများ အံ–၁–ဌ–၃၀၅။ ။ (ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၄၊ ၅၊ လည်းရှိ၏။

နေသုတ်များ။ ။၅–ပါ–၄၆၊ (သဒ္ဓါ, သီလ, သုတ, စာဂ, ပညာ) ဤ ၅-ပါး ရှိလျှင် ဆင်းရဲသည်မမည်ကြောင်း ဂါထာများ ပါ၏။ ။၇–ပါ–၃၉၀၊ ၉၊ သူတော်ကောင်းဥစ္စာ ၇-ပါးရှိလျှင် ဆင်းရဲသည်မမည်ကြောင်း ဂါထာများ ပါ၏။

ဓမ္မကထိကနတ်ပြဿာအမည်များ။ ။၄—ဋ္ဌ—၃၆၅၊ ပါ—၅၀၆၊ ပဥ္စာလစဏ္ဍနတ်၊ ဟတ္ထကမဟာပြဿာ၊ သနင်္ကုမာရပြဿာ။

ဓမ္မညူသုတ်။ ။၇—ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၄၊ အလူခံထိုက်သောအင်္ဂါ ၇—ပါး၊ ဓမ္မညူ၊ အတ္ထညူ၊ အတ္တညူ၊ မတ္တညူ၊ ကာလညူ၊ ပရိသညူ၊ ပုဂ္ဂလပရောပရညူ။

ဓမ္မရာဇာသုတ်။ ။၅—ပါ—၁၃၂၊ ဋ္ဌ—၄၇၊ စကြဝတေးမင်းက စကြာရတနာကို လည်စေပုံ၊ ဘုရားရှင်က တရားတော်ကို လည်စေပုံနှင့် မှီဝဲအပ်သော မမှီဝဲအပ်သော တရားများကိုလည်း ဟောထား၏။

ဓမ္မဝိဟာရီသုတ် (ပ—ဒု)။ ။၅—ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၃၂၊ ကိုယ်တိုင်စာပေကို သင်ကြားခြင်း၊ စာအံစာကျက်ခြင်း၊ စိတ်ဖြင့်နှလုံးသွင်းကြံစည်ခြင်း၊ သူတပါးတို့အား ပို့ချပေးခြင်း၊ ဤလေးချက်တွင် တချက်ချက်ဖြင့် အချိန်ကုန်သော်လည်း ဓမ္မဝိဟာရီ ပုဂ္ဂိုလ် မခေါ်နိုင်သေးကြောင်း၊ သမထ ဝိပဿနာကို အားထုတ်မှသာ ဓမ္မဝိဟာရီပုဂ္ဂိုလ် ခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဓမ္မဿဝနသုတ်။ ။၅—ပါ—၂၁၆၊ တရားနာရကျိုး ၅—ပါး။

ဓာတုသုတ်။ ။၆—ပါ—၃၀၉၊ ကာမ ဗျာပါဒ ဝိဟိံသဓာတ်သုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် နေက္ခမ္မ၊ အဗျာပါဒ၊ အဝိဟိံသ၊ ဓာတ်သုံးပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ဓမ္မိကသုတ်။ ။၆—ပါ—၃၂၁၊ ဋ္ဌ—၁၂၀၊ မိမိနေရပ်သို့ လာသမျှသော ရဟန်းတို့ကို ဆဲရေးခြိမ်းခြောက်နေမှုကြောင့် လူတို့က ၎င်းဓမ္မိက ရဟန်းကို ပြန်၍ နှင်ထုတ်ကြပုံနှင့်ဘုရားရှင်က ၎င်းကိုဗြာဟ္မဏဟုခေါ်ပုံ၊ ၎င်းအား သမဏဓမ္မ၌ တည်ရန်ဟောထား၏၊ သူ့တော်ပြစ်မှားမကောင်းမှုပွားကြောင်း ဂါထာများ။

ဓောဝနသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၄၃၁၊ ဋ္ဌ—၃၃၅၊ အရိုးဆေးပွဲကျင်းပကြပုံ၊ ဘုရားရှင်အလိုတော်က မဂ္ဂင် ၈—ပါး၊ သမ္မာဉာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁၀—ပါးဖြင့် မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈—ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁၀—ပါးကို ဆေးကြောရန် ဟောထား၏။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဓမ္မဓရပုဂ္ဂိုလ်မည်ပုံ ဂါထာ။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၄၊ တရားဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဓမ္မကထိကတို့ သတိပြုဘွယ်။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ ဝတ္ထုပေါင်း ၃၀၅၊ ဘာဏဝါရပေါင်း ၇၂–ရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၅၅။

ဓမ္မသဝနဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၉၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်းပါးလှကြောင်း ဟောသော ဂါထာ။

ဓမ္မာရာမမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၄၊ တရားတော်နှင့် မွေ့လျော်သည်ကိုသာ ဘုရားရှင် အလိုရှိတော်မူကြောင်း။

ဓမ္မိကဥပါသကဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၈၃၊ မသေမီကပင် နတ်ရထား ၆–စင်း လာ၍ ခေါ်သော ဥပါသကာ။ ။ကောင်းမှုပြု ပျော်မှုခုနှောင်သာ ဟူသော ဂါထာ၊ ၈၅။

ဓမ္မိကတ္ထေရဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–၃၇၇၊ သား၊ မယား၊ လင် သုံးယောက်စလုံး ရဟန္တာ ဖြစ်ကြပုံ၊ ပညာရှိတို့ စီးပွားရှာပုံကို နမူနာယူရန် ဂါထာ။

သုတ္တနိပါတ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ခနိယသုတ်။ ။ပါ—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၊ ခနိယန္တွားသေဋ္ဌေးကြီးနှင့် ဘုရားရှင်တို့ နှစ်ဦး ကိုယ့်အလိုနှင့်ကိုယ် အသီးအသီး မပူကြရကြောင်း အပြန်အလှန် ပြောကြသောစကားများ၊ လင်မယားနှစ်ဦးစုံ ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာဖြစ်သွားကြ၏။

ဓမ္မသုတ်၊ (နာဝါသုတ်လည်း ဟူ၏)။ ။ပါ—၃၂၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၀၊ ဆရာကောင်းကို မှီဝဲရကျိုး၊ ဆရာဆိုးကို မှီဝဲရပြစ်တို့ကို ဟောထား၏။

ဓမ္မစရိယသုတ်။ ။ပါ—၃၂၁၊ ဋ္ဌ—၄၂၊ (ကပိလသုတ်လည်း ဟူ၏) ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကို ကွယ်စေမှုကြောင့် အဝီစိငရဲကျ၊ ငါးဖြစ်၊ တဖန် အဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်ရသော ကပိလရဟန်းအကြောင်း။

ဓမ္မမိတ်ဆွေ၊ ဓမ္မသားချင်းဟု ရှေးကပင် ခေါ်လာကြပုံ အစဉ်အလာ။ ။ဋ္ဌ—၁၀၁။

ဓမ္မိကသုတ်။ ။ပါ—၃၃၅၊ ဋ္ဌ—၉၉၊ အဘိညာဉ်ရ အနာဂါမိမဂ်၌ တည်သော ဥပါသကာက မေးလျှောက်၍ ဘုရားရှင်က ရဟန်းအရိယာ လူအရိယာတို့၏ အကျင့်ကို ခွဲခြားဟောထား၏။

မူမရော့ရုဝငရဲအကြောင်း။ ။ပါ—၃၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

ခနိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်--၄၄၄၊ ကျူပြန်း လှူခဲ့ရကျိုး၊ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး သစ်တော့ကို ခိုးသောရဟန်းနောက် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

ဓမ္မပါလတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—၄၁၆၊ သာမဏေများကို ဆုံးမသောဂါထာ။ ။ညောင်ကြပ်သီးလှူရကျိုး၊ (ပိလက္ခဖလ)။

ဓမ္မသဝတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၂၊ လမ်းတွင် ဂန့်ဂေါ်ပန်းကြဲဖြန့် လှူရကျိုး၊ လက်အုပ်ချီရကျိုး။ ။ဓမ္မသဝပိတုတ္ထေရဂါထာ၊ ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၃၊ ကြက်ရိုးပန်းလှူရကျိုး။

ဓမ္မိကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၊ တရားသံကို ကြားရရုံမျှသော အကျိုး။

ဓိတိ ဇေဂုစ္ဆနတ္ထေ နိပါတော။ ။ပါ—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၁။

မိလိန္ဒပဉှပါဠိ

ဓမ္မသန္တတိပဉှ။ ။ပါ—၄၀၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲသောသူသည် လူဟောင်းလည်း မဟုတ်၊ လူသစ်လည်းမဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

ဓမ္မဝိနယပဋိစ္ဆန္နာပဋိစ္ဆန္နပဉှ။ ။ပါ—၁၈၈၊ ရဟန်းတော်များ ပါတိမောက် ပြရာ၌ (ဥပုသ်နေ့ခါ လပြည့်လကွယ်နေ့၌သာ) အပိုင်းအခြား ထားရပုံကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဓမ္မဒေသနာအပ္ပေါသုက္ကပဉှ။ ။ပါ—၂၂၆၊ (ဘ—ခဏ်း၌ ရှိ၏)။

ဓမ္မာဘိသမယပဉှ။ ။ပါ—၂၉၈၊ မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၁၆—ယောက်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၇—နှစ်အောက် ငယ်လျှင်လည်း မဂ်ဖိုလ် မရနိုင်သေးကြောင်း ဟောထား၏။

ဓုတင်ဆောင်သည်ကို မိလိန္ဒမင်းက ကြံဖန်၍ အပြစ်တင်ပုံ။ ။၁၉။

ဓုတင်္ဂပဉှ၊ ။၃၃၀၊ ဓုတင်ဆောင်ရခြင်း၏ အကျိုးများကိုမေး၍ ဖြေထား၏။

စုတင်၏ဂုဏ် ၂၈–ပါး။ ။၃၃၃။

စုတင်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်အား ရအပ်သောဂုဏ် ၁၈–ပါး။ ။၃၃၃။

စုတင်ဆောင်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၁၀–ဦး။ ။၃၃၃။

စုတင်အကျင့်နှင့် ကင်း၍ မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ကြောင်း။ ။၃၃၄။

စုတင်ကို ချီးကျူးထားသော ဥပမာများ။ ။၃၃၅။

စုတင်မဆောင်ထိုက်ဘဲလျက် ဆောင်က ရအပ်သော အပြစ်များ။ ။(ကြောက်ဘွယ်ရာ ကောင်းလှ၏ ၃၃၈။ ။ဆောင်ထိုက်၍ ဆောင်က ရအပ်သော အကျိုးများ၊ ၃၃၉၊ ၃၄၁။

စုတင် ၁၃–ပါးသရုပ်။ ။ပါ–၃၄၀။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဧဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၈၄။ ။ပါ–၃၁၉၊ တန်ခွန်လူရကျိုး၊ ဓေပဒ်ဝိဂ္ဂဟကိုလည်း ပြဆိုထား၏။

ဧဍဝတီပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၁၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၅။

ဓမ္မစက္ကိကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၆၄၊ တရားဟောပလ္လင်၏ နောက်ဘက်တွင် တရားစကြာရတနာပုံ ပြုလုပ်၍ လှူခဲ့ရကျိုး။

ဓမ္မရုစိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၆၈၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၁၊ အလောင်းတော် သုမေဓာဘဝက ရသေ့အတူပြုဘက် ဖြစ်ခဲ့ပါလျက် ပါပမိတ္တကြောင့် အမိကို သတ်မိ၍ အဝီစိတွင်ခံရပြီးနောက် ငါးဖြစ်နေရာတွင် ဂေါတမဘုရားဟူသော အသံကိုကြားရ၍ လူဘဝရောက်ပြီးလျှင် ရဟန္တာဖြစ်ရသောမထေရ်။

ဓမ္မသညကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၇၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၆၊ တရားနာရကျိုး။

ဓမ္မသဝနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၃၁၄၊ ၇–နှစ်သား ရဟန္တာဖြစ်၏။

ဓူပဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၈၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂၊ နံ့သာအခိုးအထုံတို့ လှူရကျိုး။

ဓောတကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၄၀၃၊ ဋ္ဌ–၂၀၆၊ တံတားဆောက်လှူရကျိုး။

ဓာတကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဓနမာန်ကြီးလှသော ပုတ်သင်။ ။ပဲဝက် (နှစ်ပြား) အသပြာကို လည်ပင်းတွင် ဆွဲထားရသည်နှင့် မာနကြီးနေဖုံ အကြောင်းကို မဟောသဓာပညာရှိက ဖြေပြခဏ်း၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၈၅။

ဓနနှင့် ပညာ နှစ်ပါးတွင် ပညာကသာ မြတ်ကြောင်း ၎င်းသည်ပင် ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၉၆။

ဓမ္မဓဇဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၅၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၀၊ ဒေဝဒတ်က ဘုရားရှင်အား သတ်ရန် လုံ့လပြုရာနှင့် စပ်၍ ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ မိန်းမနှင့်ပတ်သက်၍ ငြူစူမှုမရှိ၊ သေရည်သေရက် မသောက်၊ အမျက်ကောဓမရှိ၊ချစ်ခင်ခြင်းမရှိ၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အလောင်း ဆတ္တပါဏိမည်သော ဆေတ္တာသည်အကြောင်း။

ဓမ္မဓဇဇာတက။ ။ပါ–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၅၂၊ တရားစောင့်ဟန် ဆောင်၍ ငှက်ဥ ငှက်ငယ်တို့ကို စားသော ကျီးယုတ်မာ။

ဓမ္မော ပထော မဟာရာဇ၊ အဓမ္မောပန ဥပ္ပထော စသော ဂါထာများ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၆၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၇၃။

ဓိရတ္ထုုတိ ဂရဟတ္ထေ နိပါတော။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၁၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄။

ဓူမကာရိဇာတက။ ။ပါ–၁၇၀၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၇၇၊ အာဂန္တုက (ရောက်သစ်စ) တို့ကို ချီးမြှောက်၍ အာဝါသိက (မူလလှုဟောင်း) တို့ကို မေ့လျော့ထားသောကြောင့် စစ်ရှုံးရပုံကို ဟောထား၏။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဓမ္မကမ္မဒွါဒသကထာ။ ။၄—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၁။ ။ပါ—၁၅၊ ၃၀၊ တဇ္ဇနီယကံ၌ ဓမ္မကံဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။

ဓမ္မဒေသနာ သမုဋ္ဌာန ဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—၁၅၀။

ဓမ္မိကဒါန ၃—မျိုး။ ။ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၈၂၊ သံဃာအား ရည်စူးထားလျှင် သံဃာအားသာလှူခြင်း၊ စေတီတော်အား ရည်စူးထားလျှင် စေတီတော်အား သာလျှင် လှူခြင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား ရည်စူးထားလျှင် ပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင် လှူခြင်း၊ သုံးမျိုးဟူလို။

ဓမ္မိကာရက္ခာဝရဏဂုတ္တိ ဝိနိစ္ဆယ။ ။မင်းစသည်တို့အထံသို့ ရဟန်းတို့က ဘေးရန် ကာကွယ်ပေးရန် အစောင့်အရှောက် တောင်းရာနှင့်ပတ်သက်၍ ပြသော အဆုံးအဖြတ်၊ ဝိ—၂—ဋ္ဌ—၁၈၂၊ ပါ—၂၉၀၊ ဘိက္ခုနီ ပဌမသံဃာဒိသေသ သိက္ခာပုဒ်။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၃၃။

ဓုရဘတ္တကထာ။ ။၄—ဋ္ဌ—၁၀၆၊ ဓုရဘတ္တန္တိ နိစ္စဘတ္တံ၊ တံ ဒုဝိဓံ သံဃိကံ ပုဂ္ဂလိကဉ္စ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။

ဓူမနေတ္တခေါ် အခိုးသောက်တံကို ခွင့်ပြုတော်မူသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၃—ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—၃၇၃၊ (ဆ—ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်း၌ ဝိဘတ္တိ ၄-မျိုး။ ။၁-ဠ-၆၊ စိတ္တဝိဘတ္တိ၊ ရူပဝိဘတ္တိ၊ နိက္ခေပရာသိ၊ အတ္ထုဒ္ဓါရ၊ (ဝါ) စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ၊ ရူပကဏ္ဍ၊ နိက္ခေပကဏ္ဍ၊ အဋ္ဌကထာကဏ္ဍ ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏။

ဓမ္မကထာ။ ။၅-ပါ-၄၄၀၊ ဠ-၂၇၀၊ တရားအလုံးစုံတို့ကို နိယတချည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဓမ္မတဏှာ အဗျာကတာတိ ကထာ။ ။ပါ-၃၅၃၊ ဠ-၂၃၉။

ဓမ္မတဏှာ နဒုက္ခသမုဒယောတိကထာ။ ။ပါ-၃၅၄၊ ဠ-၂၃၉။

ဓမ္မဋ္ဌိတိတာကထာ။ ။၅-ပါ-၃၃၃၊ ဠ-၂၂၈၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟု ဆိုအပ်သော ဓမ္မဋ္ဌိတတာသည် ပရိနိပ္ဖန္နမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဓမ္မဒေသနာကထာ။ ။ပါ-၄၀၆၊ ဠ-၂၆၁၊ နိမ္မိတဘုရားရှင်ကသာ တရားဟောတော်မူ၏၊ ဘုရားရှင်အစစ်ကား တုသိတာနတ်ပြည်၌သာ နေတော်မူ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဓမ္မဒဿနဝါရ ဝဏ္ဏနာ။ ။၂-ပါ-၄၂၆၊ ဠ-၅၀၁၊ ကာမဓာတ်စသည်သုံးပါး၌ ပဋိသန္ဓေအခါရသော ခန္ဓာအာယတန စသည်ကို စိစစ်ပြခဏ်း။

ဓမ္မဟဒယဝိဘင်္ဂ။ ။၂-ပါ-၄၁၅၊ ဠ-၅၀၀၊ (သဗ္ဗသင်္ဂဟိကဝါရ ဝဏ္ဏနာ)၊ ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်စသော ဗရမတ္ထတရားများကို ဘုံအားဖြင့်၎င်း, ပရိယာပန္န အပရိယာပန္နအားဖြင့်၎င်း, သာရမ္မဏအနာရမ္မဏအားဖြင့်၎င်း, ဝေဘန်ပြထား၏၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ ရနိုင်သော ခန္ဓာစသည်များကို၎င်း, နတ်ပြဟ္မာတို့၏ အသက်တမ်းကို၎င်း ဟောထား၏။

ဓမ္မာဘိသမယကထာ။ ။၅-ပါ-၄၄၄၊ ဠ-၂၇၀၊ အမိဝမ်းတွင်း၌ ကိန်းစဉ်ပင် တရားထူးရနိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဓမ္မုဒ္ဒေသဝါရ ဝဏ္ဏနာ။ ။၁-ပါ-၁၇၊ ဠ-၁၅၀၊ ဖဿဝေဒနာစသော ၅၅-ပါးသောတရားတို့ကို ဖွင့်ပြခဏ်း။

ပဉ္စနိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(န)

နဂါးမျိုးများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နာဂသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—၃၁၉၊ ၄—မျိုး အဏ္ဍဇနာဂ၊ ဇလာဗုဇနာဂ၊ သံသေဒဇနာဂ၊ ဩပပါတိက နဂါး၊ နဂါးတို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။၅—မျိုး၊ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၇၊ (မဇ္ဈေရိက၊ ဘူမိဂတ၊ ပဗ္ဗတဋ္ဌ၊ ဂင်္ဂါဝဟေယျ သာမုဒ္ဒိကနာဂ။ ။၂—မျိုး၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂ပါ—၂၇၉၊ ကာမရူပီ၊ အာကာမရူပီ တဖန်၊ ကာမရူပီ နဂါးမျိုးမှ ဇလဇနာဂ၊ ထလဇနာဂ ဟူ၍ ၂—မျိုး ပြားပြန်၏။ ။နာဂ သံယုတ္တ၌ နဂါးလေးမျိုးနှင့် နဂါးတို့ ဥပုသ် စောင့်ခြင်းအကြောင်း၊ နဂါးပြည်ရောက်ကြောင်း ကုသိုလ်စသည်များကိုပြဆို ထား၏၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်မိဿကကံကြောင့် နဂါးဖြစ်ကြရကြောင်း။

နဂါးတို့တန်ခိုးကိုပြဆိုခဏ်း။ ။နဂါးတို့မှာ မိမိတို့တန်ခိုးဖြင့် မိုးရွာခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်၏၊ မိုးမရွာအောင်လည်း တားမြစ်နိုင်၏ မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အံ—၁— ဋ္ဌ—၂၅၁။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၂၂၀၊ ပါ—၃၄၁။ ။မဟာသံ—ဋ္ဌ—၁၇၂။ ။ဝိ—၁— ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၈။ ။နဂါးတို့ အဆိပ်ပြင်းထန်လှပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ စရိယာ— ဋ္ဌ—၁၂၃၊ မြေပေါ်တွင် အဆိပ်ကိုကျစေက မြက်သစ်ပင် စသည်တို့ကို လောင် ကျွမ်း ပျက်စီးစေနိုင်၏၊ ကောင်းကင်သို့ လွှင့်ပစ်သော် (၇)နှစ် မိုးမရွာစေ တတ်၊ ရေသို့ ပစ်ချသော် ရေ၌ဖြစ်သော သတ္တဝါများကို ပျက်စီးစေနိုင်၏ ဟူလို။ ။နှာခေါင်းလေဖြင့် မှုတ်လျှင် လူတို့မှာ ဖွဲပြာကဲ့သို့ ဖြစ်သွားတတ် ကြောင်း၊ဋ္ဌ—၁၂၆၊ ၁၇၂။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၂၉၊ ၂၃၁၊ ဋ္ဌ—ဆ— အုပ်—၄၁။ ။ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၄၊ ၁၅၊ ၃၆။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၁၊ နဂါးမတို့သားဖွားပုံ အစီအစဉ်လည်း ပါ၏။ ။နဂါးတို့က သမုဒ္ဒဇာမင်းသမီး ကို ရလို၍ ကာသိတိုင်းသားတို့ကို အမျိုးမျိုး ညှဉ်းဆဲကြပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ— သ—အုပ်—၉။

နဂါးတို့၏ ဒုက္ခ ၅—မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နဂါးတို့မှာ မည်မျှပင် တန်ခိုးကြီး သော်လည်း—

(၁) နဂါးချင်း မေထုန်မှီဝဲသောအခါ။

(၂) စိတ်ချလက်ချ အိပ်ပျော်သောအခါ။

(၃) ပဋိသန္ဓေ နေစဉ်အခါ။

(၄) အရေဟောင်းကို စွန့်သောအခါ။

(၅) စုတေစိတ် ကျသောအခါ၊ ။

ဤအချိန်အခါ ၅–မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးနှင့် ကြုံတွေ့လာသောအခါ၌ မူရင်း ဇာတိ နဂါးခန္ဓာကိုယ်သာ ဖြစ်လာတတ်ကြောင်း၊ ဝိ–၃–ပါ–၁၂၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၄။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၊ ၁၃၊ ပါ–၂၇၉။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၂၊ ၁၅၃၊ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို နာရမှုကြောင့် ဧရကပတ္တ နဂါးမင်းမှာ ၎င်းဒုက္ခ ၅–မျိုးမှ ကင်းလွတ်ရကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။

နတုမှသုတ်။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၉၄၊ ဋ္ဌ–၆၅၊ နာယံ ဘိက္ခဝေ ကာယော တုမှာကံ၊ နပိအညေသံ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။ ။နတုမှာကဝဂ္ဂ၊ နတုမှာကသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၂၈၊ ဋ္ဌ–၂၄၄။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၃၁၊ (ပ–ဒု)။ ။ပါ-၃၄၃၊ ၃၄၄။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၈၄၊ ဋ္ဌ–၆၇။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၄၇၊ ခန္ဓာ ၅–ပါး၊ အာယတန ၁၂–ပါး စသည်တို့မှာ ကိုယ်ပိုင် မဟုတ်သောကြောင့် ၎င်းတို့ကို စွန့်ပယ်ရန် ဟောထား၏။

နတ္ထိ အတ္တသမံ ပေမံစသောဂါထာ။ ။သဂါထာ၊ သံ–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၃၁။ ။ နေတ္တိ–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၄။

နတ္ထိ အတ္တသမံ ပေမံ၊ နတ္ထိ ဓညသမံ ဓနံ။
နတ္ထိ ပညာသမာ အာဘာ၊ ဝုဋ္ဌိ ဝေ ပရမာ သရာတိ။ ။

နန္ဒမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၄၊ အကျယ်၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒွါရာနံ ယဒိဒံ နန္ဒော၊ ညီတော် နန္ဒမင်းသားဖြစ်၏။ ။၎င်းနှင့် ဇနပဒကလျာဏီမင်းသမီးမှာ မောင်နှစ်မ အရင်းဖြစ်ကြကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၂၄၄၊ ၂၀၀။ ။ရဟန္တာမဖြစ်မီက ခန္ဓာကိုယ်နှင့် သပိတ်သင်္ကန်းစသည်ကို တန်ဆာဆင်သော နန္ဒကို ဆုံးမသော နန္ဒသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၉။ ။နန္ဒသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၁၄၊ ဋ္ဌ–၁၉၆၊ ၎င်းအား ချီးကျူးခဏ်း။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၃၊ ပစ္စုပ္ပန် အတိတ် ၂–ဝတ္ထု။ ။နန္ဒသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၀၁၊ ဋ္ဌ–၁၅၀၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ခေါ်သွား၍ နတ်သမီးဖြင့် ဖြားယောင်းကာ တရားထူးရစေတော်မူပုံ။ ။ သုတ္တ–ပါ–၃၁၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၉။ ။ထေရ–ပါ–၂၅၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–

၃၅၁၊ လိပ်ဘဝက ကျောကုန်းဖြင့် အတ္ထဒဿီဘုရားရှင်ကို တဘက်ကမ်းသို့ ပို့ပေးခဲ့ရကျိုး။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၆၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅။ ။သင်္ဂါမာဝစရ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၃၊ နန္ဒမင်းသားကို ချွတ်တော်မူခဏ်း၊ ဆုံးမလွယ်ရာ၌လည်း ချီးကျူးထား၏။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၆၊ အကျဉ်း။ ။ဝိ–၃–ဋ္ဌ–၂၉၀။ ။နန္ဒမင်းသား၏ အရပ်မှာ ဘုရားရှင်အောက် လက်လေးသစ်မျှသာ နိမ့်ကြောင်း၊ ဝိ–၂–ပါ–၂၂၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၆။

နန္ဒကမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၂၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ ဘိက္ခုနောဝါဒကာနံ ယဒိဒံ နန္ဒကော။ ။ထေရ–ပါ–၂၇၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၊ တသိန်းတန် သက်န်းလှူရကျိုး၊ ကရဝိက်ငှက်, ဥဒေါင်းငှက်ဘဝက ဘုရားရှင်နှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အနီး၌ တွန်သံပြုခဲ့ရကျိုး။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၅၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၇။ ။နန္ဒကောဝါဒသုတ်၊ ပဏ–၃–ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၃၉၊ ၂၄၀။

နန္ဒမင်းဝတ္ထု။ ။(အသျှင်မဟာကဿထေရ်အလောင်းဖြစ်၏) အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၃၅။ ။သက်န်းလှူခဲ့သော ကောင်းမှုကြောင့် မြေမှ အဝတ်ပဒေသာပင်များ ပေါက်လာပုံ။ ။ပေတ–ပါ–၁၃၉၊ ဋ္ဌ–၆၀။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၃၆။ ။ မဟာကဿပထေရ်ဝတ္ထု၌လည်း ကြည့်ရှုပါလေ။

နန္ဒမာတာ ဥပါသိကာမကြီးဝတ္ထု။ ။နန္ဒမာတာသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၉၊ ၎င်း၏အံ့ဖွယ် ၇–ချက်ကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား ၎င်းကိုယ်တိုင် လျှောက်ထားခဏ်း၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်း၏၊ အဋ္ဌက ပါရာယနဝဂ်ကို ရွတ်ဆိုခြင်းကြောင့် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးက သာခုခေါ်ခဏ်း။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၁။

နန္ဒမာဏဝပုစ္ဆာ နိဒ္ဒေသ။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၄၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၀၊ မုနိစည်ပုံ၊ ဩဃလေးပါးမှ လွန်မြောက်ပုံများကို ဟောထား၏။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၁၂၊ ဋ္ဌ–၃၀။

နန္ဒမူလိုဏ်အကြောင်း။ ။(အသျှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ သီတင်းသုံးတော်မူရာ) သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၉။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၀။

နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၀။ ။၎င်းဥယျာဉ်မှာ နတ်ပြည်တိုင်းတွင် ရှိကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၃၁၉။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၉။ ။ဒီဃ–

၂–ဌ–၂၃။ ။ဇာတိ–ဌ–၂၄၄။ ။ပဏ်–၃–ဠ–၁၂၄။ ။ရဟန်းဘဝမှ စုတေပြီး နတ်သားဖြစ်သူက ဂုင်းနန္ဒဝန် ဥယျာဉ်ကို မောဟနဥယျာဉ်ဟု နာမည်ပေးထားပုံ။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၃၀၊ ဌ–၈၁။

နန္ဒိယ (ကျောင်းဒကာ) ဝတ္ထု။ ။မသေမီကပင် ဂုင်းအတွက် နတ်ဗိမာန် ဖြစ်ပေါ်နိုင်ကြောင်း။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၉။ ။ဝိမာန–ပါ–၇၃၊ ဌ–၂၀၄၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်ကို ဟောတော်မူရာ မိဂဒါဝုန်တော၌ ဘုရားရှင်အား ကျောင်းဆောက်လှူသော သူကြွယ်ဖြစ်၏။

နန္ဒိဝိသာလဇာတက။ ။ဝိ–၂–ပါ–၇၊ ဌ–၄၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကို သာ ပြောကြားရန် ဟောသောဇာတ်၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။ ။ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၇။

နဒီကဿပမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ထေရ–ပါ–၂၇၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၂၊ သရက်သီး လှူရကျိုး၊ ရသေ့ညီနောင် သုံးယောက်တွင် အလတ်ဖြစ်၏။ ။အပ–ပါ– ဒု–အုပ်–၁၇၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၅။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၁၊ ၄၂၊ ဌ–၂၅၃။

နန္ဒုတ္တရာထေရီဂါထာ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၇၉၊ ဌ–၇၉၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ထေရ်နှင့် ဝါဒပြိုင်ရာတွင်ရှုံး၍ သာသနာတော် ဝင်လာသော ပရိဗိုဇ်မ၊ နောက် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို ဆုံးမခဏ်း။ ။ထေရ–ပါ–၃၆၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်– ၅၀၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၃။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၇။

နန္ဒူတိ အယံ အနုမတိအတ္တေ နိပါတော။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၃၄၇၊ ပါ–၃၈၁။ ။ နန္ဒူတိ အနုမတိဂ္ဂဟဏတ္တေ နိပါတော၊ ဝိ–၁–ပါ–၂၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၂။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။ဤပုဒ် အပြည့် အစုံဖြင့် ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးကြသောသူများ၊ ဇာဏုသောဏိ ပုဏ္ဏားကြီး၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၂။ ။ကောသလမင်းကြီး၊ ပဏ်– ၂–ပါ–၃၁၄၊ ဌ–၂၃၀။ ။ဗြဟ္မာယု ပုဏ္ဏားကြီး၊ ပါ–၃၄၁၊ ဌ–၂၄၉။ ။ ဓနဉ္စာနီ ပုဏ္ဏေးမကြီး၊ ပါ–၄၂၄၊ ဌ–၃၀၇။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၆၂၊ ဌ–၂၀၇။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀၇။ ။အာရာမဒဏ္ဍ ပုဏ္ဏား၊ အံ–၂– ပါ–၆၀။ ။ကာရဏပါလီ ပုဏ္ဏား၊ အံ–၅–ပါ–၂၀၆၊ ၂၀၊ ဌ–၆၀။ ။ မဟိန္ဒမင်းကြီး၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၆၄။ ။သိကြားမင်း၊ ဒီဃ–၂–ပါ–

၂၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၃၃။ ။ဤသို့ အပြည့်အစုံ မဟုတ်ဘဲ တပုဒ်စီတပုဒ်စီ ရှိခိုးကြ၏ဟု ကျမ်းငယ်တစောင်၌ ဆိုထားသည်မှာ ဤပြခဲ့သော ဝတ္ထုများနှင့် မကိုက်ညီကြောင်း သိမှတ်ရတော့သည်။

နမော တေ ပုရိသာဇည စသော ဂါထာ။ ။အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးအား ရှိခိုးသော ဂါထာ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၉၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၇။ ။ပါ-၇၁၊ ဋ္ဌ—၃၀။ ။ပါ—၁၆၂၊ ၁၇၇။ ။ထေရ—ပါ—၃၁၀၊ ၃၅၃၊ ၃၆၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၃၊ ၃၇၅။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၆၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၉။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၉၄။ ။အံ—၁၁—ပါ—၅၂၇၊ ၈။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၈၀။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၆၇။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၈။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၃။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၉၇။

နာဂပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ရဟန္တာ အနက်ဟော၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၇။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၅။ ။စူဠနိ—ပါ—၈၃၊ ၂၆၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၊ ၁၂၃၊ အကျယ် ပြဆိုထား၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၅၅၊ ဋ္ဌ—၂၇၁။ ။နာဂမည်ခြင်း အကြောင်းလေးပါး၊ အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၉၉၊ ပါ—၃၄၇၊ ဤ၌ ဘုရားရှင်ကို နာဂဟူ၍ အသုံးပြုထား၏။

နာညတြ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ တပသာ စသော ဂါထာ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၀၄၊ သုဗြဟ္မာသုတ်။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၄၁၊ နတ်သမီးငါးရာတို့ပန်းခူးစဉ် စုတေကြ၍ ငရဲ၌ ဖြစ်ကြရပုံကိုလည်း ပြဆိုထား၏။

နာထသုတ်။ ။(ပ—ဒု) ကိုးကွယ်ရာ တရား ၁၀—ပါး၊ အံ—၁၀—ပါ—၂၇၅၊ ၂၇၆၊ ဋ္ဌ—၂၉၀၊ ၁၊ သနာထာ ဘိက္ခဝေ ဝိဟရထ မာ အနာထာ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။ ။သီလ၊ ဗဟုဿုတ၊ ကလျာဏမိတ္တ၊ သောဝစဿတာ၊ အနာလသ၊ ပိယသမုဒါဟာရ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယ၊ သန္တုဋ္ဌိ၊ သတိမာ၊ ပညဝါ။ ။နာထကရဏတရား ၁၀—ပါး၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၂၂၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၉။ ။ပါ—၂၅၅။

နာနာဓာတုဉာဏကထာ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၈၁၊ ဋ္ဌ—၁၆၄။ ။ပေဋက—ပါ—၁၉၁။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၅၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၄။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၅၂၊ ဋ္ဌ—၄၃၇၊ ၄၃၈၊ ဘုရားရှင်သာလျှင် ဤဉာဏ်တော်ကို ရတော်မူကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

နာနာဓိမုတ္တိကတာဉာဏကထာ။ ။သတ္တဝါတို့၏ နှလုံးသွင်း အမျိုးမျိုးကို သိသောဉာဏ်၊ နေတ္တိ—ပါ—၈၁၊ ဋ္ဌ—၁၆၅။ ။ပေဋက—ပါ—၁၉၁။ ။

ပဋိသံ–ပါ–၁၁၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀။ ။ပါ–၃၅၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၄။ ။သတ္တာနံ နာနာဓိမုတ္တိကတံ ယထာဘူတံ ဉာဏံ ပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၅၂၊ ဋ္ဌ–၄၃၈။

နာနတ္တ ၄–မျိုးစသည်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ။၄–မျိုး၊ နာမနာနတ္တ၊ လက္ခဏနာနတ္တ၊ ကိစ္စနာနတ္တ၊ ပဋိက္ခေပနာနတ္တ၊ မဟာနိ–ဋ္ဌ–၁၆။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၈၁၊ ၁၈၂။ ။နာနတ္တ ၅–မျိုး၊ ကမ္မ၊ လိင်္ဂ၊ သညာ၊ ဝေါဟာရ၊ ဂတိ၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။နာနတ္တတာ ၇–မျိုး၊ အာရမ္မဏ၊ မနသိကာရ၊ ဆန္ဒ၊ မဏိဓိ၊ အဓိမောက္ခ၊ အဘိနီဟာရ၊ ပညာနာနတ္တတာ၊ အဘိ–၂–ပါ–၄၄၀၊ ဋ္ဌ–၅၀၃၊ စတုတ္ထဈာန် ရပြီးနောက် ထိုနာနတ္တတာ ၇–မျိုး အားလျော်စွာ စတုတ္ထဈာန် ၇–ဘုံ၊ အရူပ ၄–ဘုံတို့၌ ဖြစ်ကြရကြောင်း ဟောထား၏။ ။ နာနတ္တသညာ ၄၄–ပါးကိုကောက်ပြပုံ၊ ပဋိသံ–ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၄။

နာမ (အမည်မှည့်ပုံ) ၄–မျိုး။ ။(အာဝတ္ထိကနာမ၊ လိင်္ဂိကနာမ၊ နေမိတ္တိကနာမ၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နနာမ) ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၃။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၂၂၈။ ။ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၅။ ။ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၁၅၉၊ ပါ–၁၇၈၊ (သမ္မတ၊ ကိတ္တိမ၊ ဂုဏ၊ သဘာဝ)။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၄၂၀၊ ပါ–၂၅၆၊ (သာမည၊ ဩပပါတိက၊ ဂုဏ၊ ကိတ္တိမ)။ ။ပဋိသံ–ပါ–၈၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၇။ ။ နာမည်ကို ဖေါ်ပြောချိန်ရောက်က ပြောရကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၉၅၊ ဋ္ဌ–၂၅၈။

နာမရူပဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၆၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၆။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၁၅၅၊ လက္ခဏာကိုပြဆိုခဏ်း။ ။နာမရူပဒုကနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၁–ပါ–၂၅၆၊ ဋ္ဌ–၄၂၀။ ။နာမရူပနိဒ္ဒေသ၊ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ) ၂–ပါ–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၆၀။ ။နာမရူပပရိဂ္ဂဟကထာ၊ (ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ) ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၂၂၊ အကျယ်။ ။နာမရူပသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၁၆၊ သံသရာစက်လည်ပုံ ပြတ်ပုံကို သစ်ပင်ဥပမာဖြင့်ဟောထား၏၊(ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ ပုဒ်အဖွင့် တိုင်း၌ ရှိ၏)။

နာမရူပဝိနိမုတ္တာ ဓာ ပဉ္စက္ခန္ဓာ ပဉ္စက္ခန္ဓဝိနိမုတ္တာ နာမရူပံ နတ္ထိ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၈၁။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၁၈၀။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၁၅။ ။ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၅၃။

နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းစပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။(ကမ္မဋ္ဌာန်း ခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ) နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းရန် အကြောင်းသုံးပါး၊ ပဏ်—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၀၊ ဖဿအားဖြင့်ရင်း, ဝေဒနာအားဖြင့်ရင်း, စိတ်အားဖြင့်ရင်း, တမျိုးမျိုးဖြင့် နှလုံးသွင်းကြသည်ဟူလို။ ။နာမ်တရားတို့ ထင်လာပုံအခြင်းအရာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၂၆။ ။နာမ်ရုပ်ကို ဥပမာဖြင့် ပြဆိုခဏ်း၊ ၂၂၀။ ။နာမ်တရားတို့ဖြစ်ပုံကို ဝိပဿနာရှုရန်၊ ၂၅၂။ ။နာမ်တရားတို့ကို ဆင်ခြင်နည်း ၇—မျိုး၊ ၂၆၁။ ။နာမ်ရုပ်ကိုရင်း, နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကိုရင်း သိမ်းသည်းပုံ၊ စူဠနိ—ဋ္ဌ—၉၃။ ။နာမ်တရားတို့မှာ လျှပ်တပြက်အတွင်း၌ ကုဋေ တသိန်း ဖြစ်ကြ ချုပ်ကြကြောင်း၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၁၊ ဧကစ္စရက္ခဏေ ကောဋိသတသဟဿသင်္ချာ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဇ္ဈတိ။ ။နာမ်တရားတို့မှာ ဖြစ်ချုပ် မြန်၍ ရုပ်တရားတို့မှာ နှေးကြောင်း အကျယ်ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၂—ဋ္ဌ—၂၄။ ။ နာမဉ္စ ရူပဉ္စ ပဋိစ္စ ဖဿော စသော ဂါထာ၊ မဟာနိ—ပါ—၂၁၃၊ ဋ္ဌ—၁၁၂။

နာမာတိ ပုစ္ဆန္တော မညန္တော္တော နိပါတော။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၀၆၊ ပါ—၂၅၁။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၄၊ ပါ—၁၀။

နာမ်တရားတို့ဖြစ်ကြရာ၌ တခုစီ ပိုင်းခြားမှတ်သားရန် ခဲယဉ်းလှကြောင်း။ ။ ပဏ်—၁—ပါ—၃၆၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၄။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၇၁။ ။ မိလိန္ဒ—ပါ—၆၅။ ။ဘုရားရှင်သာလျှင် ခွဲခြားသိနိုင်ကြောင်း၊ ပါ—၉၄၊ အရူပဓမ္မဝဝတ္ထာန ဒုက္ကရပဉှ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၆၇။ ။(နေဝသညာနာသညာယတန ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

နာရဒဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၄၁၊ဋ္ဌ—၂၁၇၊ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီ ဖြည့်ရကြောင်း၊ ပစ္ဆိမဘဝတွင်ကား (၇) ရက်သာ ကျင့်ရကြောင်း။ ။ ဒေါဏနဂါးမင်းနှင့် စစ်ထိုးခဏ်း၊ ပါ—၁၄၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၀။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၆၄။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅။ ။နာရဒပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၁။

နာလကသုတ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၂၊ ဘုရားလောင်း မွေးဖွားပုံနှင့် မောနေယျအကျင့်ကို အကျယ်ဟောထား၏၊ ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၉။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၇၊ မောနေယျအကျင့်ကို ကျင့်သော နာလက မထေရ်ဝတ္ထုအကျဉ်း။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၅။

နာဝါသုတ်၊ (ဓမ္မသုတ်လည်းဟူ၏)။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၂၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၀၊ ဆရာကောင်းကို မှီဝဲရကျိုး ဆရာဆိုးကို မှီဝဲရပြစ်တို့ကို ဟောထား၏။

နာဠာဂိရိဆင်ကို ဆုံးမတော်မူခဏ်း။ ။နာဠာဂိရိဆင်ဖြင့် ဘုရားရှင်၏ အသက်ကို လုပ်ကြံခဏ်းနှင့် ၎င်းဆင်ကို ဆုံးမတော်မူခဏ်း၊ ဇာတက—၄—မ—အုပ်—၃၅၅။ ။ဝိ—၄—ပါ—၃၅၆၊ ၄—၁၁၁။

နိကန္တိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၆၆၊ ၄—ဒု—အုပ်—၁၇၁။ ။စွဲလမ်းမှု ကြောက်စရာကောင်းလှပုံ၊ ဝေါပကနုတ်သားဝတ္ထု၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၁၆၊ ၄—၂၉၉။ ။ဇနဝသဘနုတ်သားဝတ္ထု၊ ပါ—၁၆၆၊ ၄—၂၃၁။ ။ပါယာသိဘုရင်ခံ၏ ဆွေမျိုးများ၊ ၂—ပါ—၂၀၂၊ ၄—၄၀၃။ ။စွဲလမ်းမှု အပြစ်ကို ပြသောအခဏ်း၌ များစွာရှိ၏)။

နိကာယ် ၅—ရပ်ကို ပါဠိဂါထာ စီးကုံးထားပုံ။ ။ခုဒ္ဒက—၄—၂၊ အကျဉ်းမှတ်သားဘွယ်။ ။ပဋိသံ—၄—ပ—အုပ်—၀၊ ရေတွက်ပြပုံ။ ။ဒီဃ—၁—၄—၁၅၊ ၂၃၊ ဤ၌ဘာဏဝါရပေါင်း၊ သုတ်ပေါင်းကို ရေတွက်ပြထား၏။ ။ဝိ—၁—၄—ပ—အုပ်—၁၃၊ ၁၄၊ ၂၁၊ အကျယ်။ ။အဘိ—၁—၄—၂၅၊ ၂၆၊ ရသ၊ ဓမ္မ၊ ဝိနယ၊ ပဌမ၊ မဇ္ဈိမ၊ ပစ္ဆိမ ဝစန၊ ပိဋက စသည်တို့ဖြင့် ခွဲဝေ၍ ပြထား၏၊ အကျယ်။

နိကေတသာရီ အနိကေတသာရီပုဂ္ဂိုလ် ၂—မျိုး။ ။အာရုံ ၅—ပါးဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခံရသူသည် နိကေတသာရီပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ မခံရသူသည် အနိကေတသာရီပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၉၊ ၄—၂၃၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၅၃၊ ၄—၂၆၉။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၉၊ ၄—ပ—အုပ်—၂၄၅။ ။ထေရ—၄—ပ—အုပ်—၁၂၆၊ ပါ—၂၂၀။ ။နိကေတစာရီ၊ အနိကေတစာရီပုဂ္ဂိုလ် ၂—မျိုး၊ ကြောင့်ကြမှု ရှိသူသည် နိကေတစာရီပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ကြောင့်ကြမှု မရှိသူသည် အနိကေတစာရီ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ မဟာနိ—ပါ—၃၉၅၊ ၄—၄၀၀။

နိဂဏ္ဌတို့၏ အယူဝါဒကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ—၂—ပါ—၄၀၊ ၄—၄၀။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၅၃၊ ၄—၁၅၁၊ နိဂဏ္ဌ နာဋပုတ္တဝါဒ ဝဏ္ဏနာ၊ (တေသ ဝါဒေ သာသနာနုလောမမ္ပိ အတ္ထိ၊အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယ ပန သဗ္ဗာ ဒိဋ္ဌိယေဝ ဇာတာ)ဟု ၄—၌ မိန့်ဆိုထား၏။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၉၇၊ ၄—၀၉၊နာဋပုတ္တဆရာကြီး သေကာ နီးသောအခါတွင် တပည့်များကို အယူမှန်ကန်စေလိုသော စေတနာကောင်း ဖြင့် အယူဝါဒကို အမျိုးမျိုး ပြောကြားခဲ့ပုံ၊ ထို့ကြောင့် ၎င်း၏ တပည့်တို့ အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ၍ ဘုရားရှင်ထံ အချို့ရောက်လာကြပြီး အယူမှန်သို့ ရောက်သွားကြပုံ။ ။ပဏ—၃—ပါ—၃၂၊ ၄—၂၂။ ။၎င်းတို့အကျင့်၊ ထေရီ—ပါ—၃၉၂၊ ၄—၁၁၀။ ။၎င်း၏ အယူဝါဒနှင့် ထိုအယူဝါဒကို ဘုရားရှင်က

အပြစ်တင်တော်မူပုံဟောသော သခ်ဓမသုတ်၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၅၀၂၊ ဌ— ၁၄၂။ ။နိဂဏ္ဌသမယ၊ အဘိ—၂—ဌ—၄၇၈၊ ပါ—၃၀၂။ ။နိဂဏ္ဌသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၂၁၊ ဌ—၂၀၂။ ။နိဂဏ္ဌသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၇၅၊ ၎င်းတို့၏ အပြစ် ၁၀—ပါးကို ဟောထားး၏။ ။နိဂဏ္ဌတို့၏ အကျင့်၌ အကျိုးမရှိကြောင်း ဟောသော ဒေဝဒဟသုတ်၊ ပဏ—၃—ပါ—၁၊ ဌ—၁။ ။ဥပါလိသုတ်၊ ၂— ပါ—၃၅၊ ဌ—၃၆၊ နိဂဏ္ဌတို့က ကာယဒဏ်၊ ဘုရားရှင်က မနောကံအပြစ် အကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။ ။နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသုတ်၊ ပဌမတွင် နိဂဏ္ဌတို့ကမေး၍၊ ဒုတိယတွင် စိတ္တသူကြွယ်ကမေးပုံ၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၄၀၇၊ ဌ—၁၃၀။ ။ဘုရားရှင်အား ဒကာတို့ကို မငဲ့ညှာဟု စွပ်စွဲသော ကုလသုတ်၊ ပါ—၅၀၇၊ ဌ—၁၄၃။ ။နိဂဏ္ဌတို့၏ ဒကာကျော် သုံးယောက်၊ အံ—၈— ဌ—၂၀၉။

နိဂြောဓကပ္ပသုတ်။ ။(ဝင်္ဂီသသုတ်လည်းဟူ၏) သုတ္တ-ပါ—၃၂၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်— ၇၇၊ ဝင်္ဂီသထေရ်က ၎င်း၏ဆရာ နိဂြောဓကပ္ပမထေရ် ပရိနိဗ္ဗာန် စံ, မစံ မေးလျှောက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။ ။(ထေရ—ပါ—၃၇၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၅၃၃—၌လည်း ရှိ၏)။

နိစ္စဒါန အနုကုလယညကို အရကောက်ပြပုံ။ ။အံ—၄—ဌ—၃၀၁၊ ပါ—၃၅၁။ ။ နိစ္စဒါနန္တိ သလာကဘတ္တံ၊ အနုကုလယညန္တိ အမှာကံ ပိတုပိတာမဟေဟိ ဒိန္နတ္တာ ဧဝံ ကုလာနုကုလဝသေန ယဇိတဗ္ဗံ၊ ဒါတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော။ ။နိစ္စဒါန၊ အနုကုလယညဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၁၃၆၊ ဌ—၂၇၀၊ အဆင့်ဆင့်မြတ်သော ဒါနကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒါနထက် သီလ၊ သီလထက် ဈာန်၊ ဈာန်ရသော ပုဂ္ဂိုလ် ထက် မဂ်ဖိုလ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလှူရသည်က မြတ်ကြောင်း ဟောထားး၏။

နိဇ္ဇရသုတ်။ ။အံ—၁၀—ပါ—၄၃၀၊ ဌ—၃၃၄၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈—ပါးဖြင့် မိစ္ဆာ မဂ္ဂင် ၈—ပါးကို, သမ္မာဉာဏဖြင့် မိစ္ဆာဉာဏကို, သမ္မာဝိမုတ္တိဖြင့် မိစ္ဆာ ဝိမုတ္တိကို ဖျက်ဆီးတတ်ကြောင်း၊ အပြီးသတ် ငြိမ်ဝပ်သွားစေနိုင်ကြောင်း ဟောထားး၏။ ။နိဇ္ဇရဝတ္ထု ၁၀—ပါး၊ ပဋိသံ—ပါ—၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၇၁။ ။ ဒီဃ—၃—ပါ—၂၅၉၊ ဌ—၂၄၀။

နိဒ္ဒသဝတ္ထု ၇—ပါး။ ။ပဋိသန္ဓေကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို (ဝါ) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို နိဒ္ဒသပုဂ္ဂိုလ်ဟု ခေါ်၏၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ၇—ပါးကို နိဒ္ဒသ

ဝတ္ထု ဟု ခေါ်၏၊ သိက္ခာသမာဒါန၊ ဓမ္မနိသန္တိ၊ ဣစ္ဆာဝိနယ၊ ပဋိသလ္လာန၊ ဝီရိယာရမ္ဘ၊ သတိနေပက္က၊ ဒိဋ္ဌိပဋိဝေဓ ဤ ၇—ပါး၌ ထက်မြက်သောဆန္ဒ ရှိမှု၊ မြတ်နိုးမှုတည်း၊ ပဋိသံ—ပါ—၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၆၀။ ။နိဒ္ဒသဝတ္ထုသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၀၃၊ ဌ—၁၅၁၊ နိဒ္ဒသဘိက္ခုကို ဘုရားရှင်နှင့် နိဂဏ္ဌတို့ ယူဆကြပုံ။ ။ဒီဃ၃—ပါ—၂၀၉၊ ၂၄၂၊ ဌ—၂၂၂။ ။နိဒ္ဒသသုတ်၊ (ပ—ဒု) အံ—၇—ပါ—၄၂၄၊ ၄၂၅။

နိဒါန်း ၃—မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဘုရားရှင်နှင့်စပ်၍ ပြသောအကြောင်း သုံးပါးဟူလို၊ (ဒူရေနိဒါန်း၊ အဝိဒူရေနိဒါန်း၊ သန္တိကေနိဒါန်း၊ သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၂။ ။ဗုဒ္ဓ—၆၊ ၃၁၇။ ။စရိယာ—ဌ—၃။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၂—မှ ၁၁၀—အထိ၊ အကျယ်ပြထား၏။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၂။ ။အဘိ—၁—ဌ—၇၀။ ။အဘိဓမ္မာ၌ နိဒါန်း ၂—မျိုး၊ အဓိဂမနိဒါန်း၊ ဒေသနာနိဒါန်း အဘိ—၁—ဌ—၃၂။ ။နိဒါနပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ပဋိသံ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၀၊ ပါ—၁၉၃။

နိမိကဏ္ဍသုတ်။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၉၊ ဌ—၁၀၂၊ ဒါနနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှသောဂါထာများ။ ။ဇာတက—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇၂၊ ဆောင်ပြထားခြင်းဖြစ်၏။

နိပက္ကာတိ နေပက္ကေန သမန္နာဂတာ ပညဝန္တောဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၂၊ ဌ—၃။ ။နေပက္ကံ ဝုစ္စတိ ပညာ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၊ ဌ—၄၀။ ။ဣတိ—ဌ—၁၆၁၊ ပါ—၂၂၂။ ။နိဒါန—သံ—ဌ—၅၆၊ ပါ—၂၀၃။ ။မဟာ—သံ—ဌ—၂၆၅၊ ပါ—၁၇၃။

နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဟောသော သုတ်များ။ ။အသင်္ခတ သံယုတ္တ—အသင်္ခတသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၅၃၅၊ ၅၃၇၊ ဌ—၁၄၀၊ ၁၄၉။ ။ဂါထာ၊ မေ့—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၆။ ။အစ္ဆရာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၀၊ ဌ—၀၀။ ။ပါရံဂမသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၉၊ ၇၃၊ ဌ—၁၆၀၊ ဂါထာများပါ၏၊ ရောက်နိုင်ခြင်း, မရောက်နိုင်ခြင်းအင်္ဂါများကို ဟောသော အာတာပီသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၁၄၊ ဌ—၁၀၀၊ ဂါထာများပါ၏။ ။နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရပုံ၊ မပြုရပုံ အင်္ဂါလေးပါးစီဟောသော နိဗ္ဗာနသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၀၆၊ ဌ—၃၅၆၊ ဟာနဘာဂိယ၊ ဌိတိဘာဂိယ၊ ဝိသေသဘာဂိယ၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယ ၄—မျိုး၌ အမှန်အတိုင်း ထိုးထွင်း၍ မသိမှု၊ သိမှုတည်း။ ။နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရန်အင်္ဂါ ၆-ပါး၊ ဗိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၄၀။ ။သီတိဘာဝသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၇၉၊ ဌ—၁၄၀။ ။မောရနိဝါပသုတ်၊ အံ—၁၁—ပါ—၅၂၀၊

ဋ္ဌ—၃၄၄၊ ကာယဂတာသတိသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၅၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၃၈၊ သမထ ဝိပဿနာသုတ်၊ သဝိတက္က သဝိစာရသုတ်၊ သုညတာသမာဓိသုတ်စသည်များ တည်း။ ။နိဗ္ဗာနသပ္ပါယသုတ်၊ ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—၄၆၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု မြင်လျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်းဟု ဟောထား၏။ ။နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေနိုင်သောအင်္ဂါဂါထာ၊ မဟာနိ—ဋ္ဌ—၇။ ။နိဗ္ဗာန်သို့ သွားနိုင်ရန် ညွှန်ပြသောဂါထာများ၊ ပါ—၁၈၇၊ ဋ္ဌ—၁၀၅။ ။သုတ္တ—ပါ—၁၅၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၀။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၄၇။ ။နိဗ္ဗာနပဉှာသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၄၇၊ ဋ္ဌ—၁၂၇၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရန် မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးကို ပွားများရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။အေးငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုရှာတော့အံ့ဟုကြံစည်သောဂါထာများ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၊ (သုမေဓ ပတ္တနာခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။နိဗ္ဗာန်ကို ရှာရာ၌ ဥပမာဂါထာများ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၄၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၅။ ။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရန် ခဲယဉ်းလှပုံ ဥပမာဂါထာများ၊ ၁၁၆။ ။ နိဗ္ဗာန်ရောက်သူ နည်းပါးလှကြောင်းနှင့် ရောက်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၉။ ။ဒု—အုပ်—၁၁၄။

နိဗ္ဗာန်သည် ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိကြောင်းကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အဇာတသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၄။ ။နေတ္တိ—ပါ—၅၃၊ ဋ္ဌ—၁၂၅။ ။ပါ—၁၂၉၊ ဋ္ဌ—၂၄၁။ ။အဘိ—၂—ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—၄၈။ ။နိဗ္ဗာန ပဋိသံယုတ္တသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၇၇၊ ၁၇၈၊ ဋ္ဌ—၃၅၁—မှ ၃၆၀—အထိ၊ (ပ—ဒု—တ—စ—လေး သုတ်) **နိဗ္ဗာန်**၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို ဟောထား၏၊ တတိယသုတ်၌ နိဗ္ဗာန်သည် ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိကြောင်း ရှင်းပြထား၏။ ။နိဗ္ဗာန်ကို အနည်းငယ် ရှင်းပြခဏ်း၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄၅၊ ပါ—၃၃၇။ ။နိဗ္ဗာန်၏ ဂုဏ်ပုဒ်များ ပြဆိုခဏ်း၊ ထေရီ—ပါ—၄၃၄၊ ဋ္ဌ—၂၉၇။ ။ဥဒါန—ပါ—၈၆၊ ၈၇၊ ဋ္ဌ—၈၇။ ။ နေတ္တိ—ပါ—၁၂၉။ ။**နိဗ္ဗာန်**သာ မှီခိုရာအစစ် ဖြစ်ကြောင်း၊ စူဠနိ—ပါ—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—၃၃။ ။မိလိန္ဒပဉှာ၊ ပါ—၇၀၊ ၃၀၀ စသည်၌ **နိဗ္ဗာန်**နှင့် စပ်၍ ကျယ်ဝန်းစွာ မေးဖြေထား၏။ ။နိဗ္ဗာနကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၃၉၊ မေးဖြေထား၏။ ။အာယတန ပဋိက္ခေပ အားဖြင့်ရင်း, သင်္ခါရပဋိက္ခေပ အားဖြင့်ရင်း, နိဗ္ဗာန်ကို ထင်မြင်အောင်ပြခြင်း ၂—မျိုး၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၅၊ ဋ္ဌ—၁၇။ ။နိဗ္ဗာန် နိဗ္ဗာနတော သညာနာတိအဖွင့်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀။ ။နိဗ္ဗာန်မည်ပုံဂါထာ၊ စူဠနိ—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၄၅။ ။**နိဗ္ဗာန်**၏ ဂုဏ်ပုဒ်ဖြစ်သော ဝိညာဏံ အ**နိ**ဒဿနံ အနန္တံ သဗ္ဗတောပဘံပုဒ်ကို ဖွင့်ပြပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၀။

နိဗ္ဗာနပုဒ်၏ ဝိဂ္ဂဟ။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၀၀၊ ပါ–၁၃၈၊ ဗြဟ္မယာစန သုတ်။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၁။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၅၊ ဋ္ဌ–၇၀။ ။ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ၌ များစွာရှိ၏။

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပြဆိုခန်း။ ။နိဗ္ဗာနသုခသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၂၁၃၊ ဋ္ဌ–၂၇၇။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၉၊ ဂါထာ။ ။နိဗ္ဗာနသုခံ သဗ္ဗပရိဠာဟာနံ ဝူပသမာယ သဗ္ဗာကာရေန ဧကန္တသုခံဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၅၊ ပါ–၁၀၉။ ။လူမိုက်နားတွင် နိဗ္ဗာန်စကား အလွန်ခါးကြောင်း၊ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၉၊ ကာမဂုဏ်မရှိ ပျင်းဘိပုထုဇဉ် အသိဉာဏ်မဝင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။(နိဗ္ဗာန်၏ ဂုဏ်ပုဒ်ကို ပြသောအခန်း၌လည်း နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို ပြဆိုလျက် ရှိ၏)။ ။နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်ရဘဲ အနှစ်တရာ အသက် ရှည်ရသောထက် မြင်ပြီးတရက်နေရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၅။ ။ထေရီ–ဋ္ဌ–၁၀၂။

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မရနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။၈–ဦး၊ ပဌမဒါရုက္ခန္ဓောပမ သုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၀၇၊ ဋ္ဌ–၇၆။ ။ဓမ္မာဘိသမယပဥှ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၉၈၊ မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ် ၁၆–ဦး၊ ၇–နှစ်အောက်ငယ်လျှင်လည်း မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်သေးကြောင်း တိကျစွာ ဟောထား၏။

နိဗ္ဗာန် ၂–မျိုး ၃–မျိုးကိုပြဆိုခန်း။ ။နိဗ္ဗာနဓာတုသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၅၇၊သဉပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၆။ ။ပေဋက–ပါ–၂၅၁။ ။၃–မျိုး၊ သုညတနိဗ္ဗာန်၊ အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်၊ အပ္ပဏိဟိတ နိဗ္ဗာန်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၅။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၆။ ။နိဗ္ဗာန်လည်း အပ္ပမာဏမည်ပုံဖွင့်ပြခန်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၇၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၃။

နိဗ္ဗာန်ကို နာမ်တရား၌ သွင်းပြပုံ။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၂။ ။ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၁၅၉၊ ၁၆၀၊ ပါ–၁၇၈။ ။အဘိ–၆–ဋ္ဌ–၂၉၁၊ ပါ–၁၃။

နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်။ ။နိဗ္ဗာန်၌ ဓာတ်ကြီးလေးပါး၊ နေရောင်၊ လရောင်၊ မီးရောင်စသည်လည်း မရှိ၊အမှောင်ဓာတ်လည်း မရှိကြောင်းဂါထာ၊ ဥဒါန–ပါ–၈၆၊ ဋ္ဌ–၈၇။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၉၊ ဋ္ဌ–၂၄၁။ ။နိဗ္ဗာန်မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော ပုဂ္ဂိုလ်မရှိသောကြောင့်လည်း လျော့နေသည်ဟူ၍ မရှိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော ပုဂ္ဂိုလ်ပေါများသောကြောင့်လည်း ပြည့်နေသည်ဟူ၍ မရှိ

ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၇၅၊ ပါ—၁၄၃၊ ။အံ—၈—ပါ—၄၂၊ ဋ္ဌ—၂၂၁။ ။ဝိ—၄—ပါ—၄၂၃၊ ဋ္ဌ—၁၂၃။ ။နိဗ္ဗာနန္တိစေတ္တာ အရဟတ္တံ အမိပ္ပေတံ ဟုဖွင့်ပြပုံ၊ နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၄၈၊ ပါ—၁၃၆။ ။နိဗ္ဗာန်ကို နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သပ္ပါယ အသပ္ပါယကို ဥပမာများနှင့်တကွ ဟောထားသော သုနက္ခတ္တသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—၃၄။

နိဗ္ဗာန်၏ ပရိယာယ်ပုဒ်များ။ ။အသံဟီရံ ဝုစ္စတိ အမတံ နိဗ္ဗာနံ၊ အသံကုပ္ပံ ဝုစ္စတိ အမတံ နိဗ္ဗာနံ၊ စူဠနိ—ပါ—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—၈၇။ ။ပါရံ ဝုစ္စတိ နိဗ္ဗာနံ၊ နေတ္တိ—ပါ—၈၆၊ ၁၉၆။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၆၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—၆၉။ ။ပရမတ္ထံ ဝုစ္စတိ အမတံ နိဗ္ဗာနံ၊ စူဠနိ—ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—၁၃၄။ ။အစ္စန္တသန္တိ ဝုစ္စတိ အမတံ နိဗ္ဗာနံ၊ မဟာနိ—ပါ—၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၇၆။ ။ခေမံ ဝုစ္စတိ အမတံ နိဗ္ဗာနံ၊ ပါ—၁၀၀။ ။အဝိဝါဒဘူမိ၊ ပါ—၂၃၈၊ ဋ္ဌ—၃၂၁။ ။ထလံ၊ ပါ—၃၄၀၊ ဋ္ဌ—၃၈၄။

နိဗ္ဗာန်ဆော်ပြုရကျိုး။ ။(ရပ်ထဲရွာထဲ၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုကြရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သူကို နိဗ္ဗာန်ဆော်ဟူ၍ ခေါ်ကြ၏) နိဗ္ဗာန်ဆော်တို့ အားတက်ဘွယ်ကောင်းလှသော သန္တတိအမတ်ကြီး၏ ရှေးအတိတ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၁၊ အကျိုးကြီးလှပုံ၊ တဘာဝအတွင်းမှာပင် ဗန္ဓုမတီမင်းကြီး၏ ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရပုံ။ ။အနေကဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန—ပါ—၁၁၂၊ ဋ္ဌ—၃၀၂။ ။နိဗ္ဗာန်ဆော်တို့မှာ အမြဲတမ်း မေတ္တာဝစီကံ ကုသိုလ်ရနေကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၂။

နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ထင်ပုံ ဥပမာများ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁။ ။နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာ ဉာဏကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၈၇။ ။နိဗ္ဗိဒါသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၇၃၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ထင်မြင်ရန် အကြောင်း ၅—ပါး၊ အသုဘာနုပဿီ၊ အာဟာရေပဋိကူလသညီ၊ အနိစ္စာနုပဿီ၊ သဗ္ဗလောကေ အနဘိရတသညီ၊ မရဏသညာ။

နိဗ္ဗုတာနူန သာ မာတာ စသော ဂါထာ။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၂၀။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၇၆။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၄။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၃။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၁။

နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသညာ ၆—ပါး။ ။ဣတိ—ပါ—၂၁၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၀၈၊ ဋ္ဌ—၂၂၁၊ အနိစ္စေ အနိစ္စသညာ၊ အနိစ္စေ ဒုက္ခသညာ၊ ဒုက္ခေ အနတ္တသညာ၊ ပဟာနသညာ၊ ဝိရာဂသညာ၊ နိရောဓသညာ ၆—ပါး။ ။

ဒီဃ—၃၌ နိဗ္ဗေဓ ဘာဂိယာတိ-နိဗ္ဗေဓော ဝုစ္စတိ နိဗ္ဗာနံ၊ တံ ဘဇန္တိ ဥပဂစ္ဆန္တီတိ နိဗ္ဗေဓ ဘာဂိယာဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။နေတ္တိ—ပါ—၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၁၀၊ ၁၁၁။ ။ နိဗ္ဗေဓ ဘာဂိယ သုတ်များကို စုပေါင်း၍ ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၂၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခမှလွတ်မြောက်ကြောင်း သုတ်များဟူလို။

နိမိမင်းကြီး အဌုပ္ပတ္တိ။ ။နိမိမင်းကြီး နတ်ပြည် ငရဲပြည် ရောက်ကြောင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်—၂—ပါ—၂၆၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၆၊ အခြားမင်းတို့ထက် သာလွန်သော ဂုဏ် ၂—ပါးကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။နိမိရာဇစရိယ၊ စရိယာ—ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—၅၂။ ။နိမိဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၁၉၊ မဃ ဒေဝမင်းကြီး အကြောင်းအရာကို ပြဆိုပြီးမှ နိမိမင်းကြီး၏ အကြောင်းအရာကို ပြဆိုထား၏၊ ငရဲအမျိုးမျိုးကိုလည်း အကျယ်ဟောထား၏။

နိမ္မိတရုပ်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။နိမ္မိတရူပေ ပန ပသာဒေါ် နာမ နတ္ထိ၊ ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၄၊ ပါ—၃၀၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၄။ ။ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၄၊ ၁၆၅။ ။ၵ—ပါ—၃၇၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၇။

နိမ္မိတသူငယ်မကို ဖန်ဆင်း၍ တရားထူး ရကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။ကိမိလ မထေရ်၊ ထေရ—ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၀။ ။အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၉၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၂။ ။ဇနပဒကလျာဏီခေါ် နန္ဒာခေါ် သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး၏ သမီး၊ အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၅၃၊ ၂၅၅၊ နန္ဒာထေရီအပဒါန။ ။ အဘိရူပနန္ဒာခေါ် ခေမကာသာကီဝင်၏ သမီး၊ ပါ—၂၉၀၊ ၁၊ အဘိရူပနန္ဒာ ထေရီ အပဒါန။ ။ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီး ခေမာ၊ ပါ—၂၂၁၊ ၂၂၆၊ ခေမာထေရီအပဒါန။

နိမိတ်ကြီးလေးပါးကိုပြဆိုဒဏ်း။ ။နိမိတ်ကြီးလေးပါး (သူအို, သူနာ, သူသေ, ရဟန်း) ကို သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာကြီးများက ဘုရားလောင်းများအား ပြကြကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၄၆။ ။(ဂေါတမဗုဒ္ဓဝံသခဏ်း၌ ရှိ၏)။ ။ နိမိတ်ကြီးလေးပါးကို မြင်ရာ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ ၂—ဦးတို့ ဝါဒကွဲနေကြပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၉၊ ၇၀။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၁၊ ၇၂၊ အသက် တမ်းရှည်လျားသော ဘုရားလောင်းတို့ကား အနှစ်တရာ, တရာမှ တကြိမ်, တကြိမ် မြင်ကြကြောင်း၊ ငါတို့ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်ကား ၄-လလျှင် တကြိမ်တကြိမ် မြင်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၂၀—၌ မိန့်ဆိုထား၏၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၄၀—၌ကား နိမိတ်ကြီးလေးပါးစလုံးကို တနေ့တည်းမြင်၏ဟု မိန့်ဆိုထား၏။

နိမိတ်ဖတ် သမားများ ရှေးကပင် ရှိခဲ့ကြပုံ။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၈၇။ ။ နေရာထိုင်ခင်းကို ကြည့်၍ နိမိတ်ဖတ်ကြပုံ၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၉။ ။ နေမိတ္တကပုဒ် (နိမိတ်ဖတ်သမား) ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၆၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၉၊ (ပုဗ္ဗနိမိတ်ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

နိမိတ်ကြီးသုံးပါးကို ကြိုတင် ပြောကြားခဲ့ပုံ။ ။ဥပုသ်ဆောက်တည်သွားသော စမ္မေယျနဂါးမင်းက သုမနဒေဝီမိဖုရားအား မှာကြားခဲ့ပုံ၊စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၂၆။။ စမ္မေယျဇာတက၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၅၉။

နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၀၊ ၎င်းတို့ကို ရှောင်ကြဉ်ရန် ဂါထာလည်းပါ၏။ ။နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့မှာ သံသရာသစ်ငုတ်သဖွယ်၊ မြေစောင့်သဖွယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ဝဇ္ဇဓါဏုနာဒမဿ သတ္တော ပထဝီဂေါပကော) ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၈၅၊ ၎င်းတို့၏ အပြစ်နှင့်ရှောင်ကြဉ်ရန်လည်း ညွှန်ပြထားသော ဂါထာ။ ။ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၉၆၊ ပါ—၁၂၁။ ။၎င်းတို့မှာ ကမ္ဘာပျက်သော အခါ၌လည်း မပျက်စီးသောကမ္ဘာရှိ ငရဲတွင် ပြောင်း၍ ခံရကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၇၂။ ။(မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

နိယာမတရား ၅—ပါး။ ။(ကမ္မနိယာမ၊ ဥတုနိယာမ၊ ဗီဇနိယာမ၊ စိတ္တနိယာမ၊ ဓမ္မနိယာမ) ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၄၊ ပါ—၁၀။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၁၂။ ။တနည်း၊ သမ္မတ္တနိယာမ၊ မိစ္ဆတ္တနိယာမ ၂—ပါး၊ အဘိ—၅—ပါ—၃၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။ ။ ပါ—၃၄၈၊ ဋ္ဌ—၂၃၆။ ။တနည်း၊ နိယာမာ ဝုစ္စန္တိ စတ္တာရော မဂ္ဂါ၊ စူဠနိ—ပါ—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၂၅။

နိရယ တိရစ္ဆာန စသော ပုဒ်တို့၏ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၂၊ ပါ—၁၀၆။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၉၊ (အပါယံ ဒုဂ္ဂတိံ စသော ပုဒ်များ၏ အဖွင့်ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

နိရယပါလခေါ် ငရဲထိန်းတို့ ရှိကြောင်း။ ။(ငရဲထိန်းခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ နိရယဝဂ္ဂ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၆—မှ ၃၀၇—အထိ၊ ငရဲသို့ရောက်ကြောင်း အမှုများကို ဟောသောဂါထာများ၊ (သုဂတိသို့ ရောက်ကြောင်း အမှုများကို လည်း တွဲလျက် ပြထား၏)။

နိရောဓသစ္စနိဒ္ဒေသ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၇။ ။အဘိ—၂—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၃၀။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၄၇၊

ဋ္ဌ—၁၉၀၊ (မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ခဏ်း၊ သစ္စာဝါရခဏ်း၌လည်းရှိ၏)။ ။ နီဝရဏပုဒ်၌ နိသဒ္ဒါ ရဏသဒ္ဒါဟောနက်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၁၊ ပါ—၄။ ။နီဝရဏ ၅—မျိုး၊ပဋိသံ—ပါ—၃၉၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၈၊ (ဝိက္ခမ္ဘန၊ တဒင်္ဂ၊ သမုစ္ဆေဒ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိ၊ နိဿရဏ။ ။၂—မျိုး၊ အနုပါဒိန္နကနီဝရဏ၊ ဥပါဒိန္နကနီဝရဏ၊ စူဋ္ဌနိ—ဋ္ဌ—၃—ပါ—၆။ ။တနည်း၊ ခဏနီဝရဏ၊ အစ္စန္တနီဝရဏ ၂—မျိုး၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၁၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၉။

နီဝရဏသမာပတ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၇၈၊ ၃၇၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၄။ ။၎င်းသမာပတ်မှ ထပုံ၊ သေသူနှင့် နီဝရဏသမာပတ် ဝင်စားသူတို့ အထူး၊ ပါ—၃၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၀။ ။နီဝရဏသမာပတ်တန်ခိုး၊ ပါ—၄၀၉၊ ဋ္ဌ—၃၁၄။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၀။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၇၆။ ။သညာ ဝေဒယိတ နီဝရဏသမာပတ်ဝင်စားပုံ၊ သမာပတ်မှ ထပုံ အပြည့်အစုံ မေးဖြေ အကျယ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၈၃၊ ဋ္ဌ—၁၃၃။ ။အထူး၊ ပါ—၄၈၄။ ။နီဝရဏ သမာပတ္တိယာ ဉာဏ်ပုဒ်အဖွင့်၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၊ ၃၈။ ။ နီဝရဏသမာပတ္တိဉာဏနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၉၄၊ ဋ္ဌ—၂၈၃။ ။နီဝရဏသမာပတ် မဝင်စားမီ ပြုရသော ပုဗ္ဗကိစ္စ လေးပါး၊ ဋ္ဌ—၂၈၇။ ။အထူး၊ ဋ္ဌ—၂၈၉။ ။ နီဝရဏသမာပတ္တိကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၄၄။ ။အထူး၊ ၃၅၁။ ။ နီဝရဏကထာ၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၁၆၈၊ ဋ္ဌ—၃၀၃။ ။ပါ—၁၇၁၊ ဋ္ဌ—၃၇၀။ ။ နီဝရဏသမာပတ်အတွင်း၌ မသေနိုင်ကြောင်း၊ ၂—ဋ္ဌ—၁၈၆၊ ပါ—၁၂၈။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၅၀။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၀၅။ ။နီဝရဏသမာပတ်မှ ထပြီး ဆွမ်းခံရာ၌ သဒ္ဓါတရား ရှိ,မရှိ၊ ချီးမြှောက်နိုင်, မချီးမြှောက်နိုင် စဉ်းစားတော်မူသေးကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၇၊ ၁၉၇။

နိဿယ ၂—မျိုး။ ။(တဏှာနိဿယ၊ ဒိဋ္ဌိနိဿယ) မဟာနိ—ပါ—၃၆၄။ ။ နေတ္တိ—ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၂၆၊ တဏှာနိဿယောတိ တဏှာဘိနိဝေသောဟု ဖွင့်ပြထား၏။

နိဿရဏ ၃—မျိုး။ ။ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ပုံ သုံးမျိုးဟူလို၊ (ဝိက္ခမ္ဘန နိဿရဏ၊ တဒင်္ဂနိဿရဏ၊ သမုစ္ဆေဒနိဿရဏ)။ ။သင်္ဂါရဝသုတ်၊ အံ—၅— ပါ—၂၀၂၊ ဋ္ဌ—၆၇။ ။နိဿရဏနိဒ္ဒေသ၊ပဋိသံ—ပါ—၂၀၇၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၅၊ (ဣန္ဒြိယကထာ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅-ပါး၏ နိဿရဏပေါင်း(၁၀၈)ကိုအကျယ် ဟောထား၏)။

နိဿာရဏီယသုတ်။ ။အံ—၅—ပါ—၂၁၄၊ ဠ—၇၄၊ ကာမ, ဗျာပါဒ, ဝိဟေသ, ရူပ, သက္ကာယ ၅—ပါးမှ လွန်မြောက်ကြောင်းကို ဟောထား၏။ ။၆—ပါ—၂၅၇၊ ဠ—၉၅၊ မေတ္တာစေတော ဝိမုတ္တိ ကရုဏာ မုဒိတာ ဥပေက္ခာ အနိမိတ္တ အသ္မိတိ မာန သမုဂ္ဃာတစေတောဝိမုတ္တိ၊ ပေါင်း နိဿာရဏီဓာတ် ၆—ပါးကို ဟောထား၏။ ။ဣတိ—ပါ—၂၃၇၊ဠ—၂၀၉၊နေက္ခမ္မနိဿရဏ၊အာရုပ္ပနိဿရဏ၊ နိရောဓနိဿရဏ ၃—မျိုး၊ ၂—ဂါထာပါ၏၊ (ကာမမှရင်း, ရုပ်မှရင်း, သင်္ခါရမှရင်း,ထွက်မြောက်ကြောင်း သုံးမျိုးဟူလို)။ ။နိဿရဏီယပဉ္ဇကာ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၉၊ ဠ—၂၁၄။ ။ပါ—၂၃၃။ ။နိဿရဏီယဆက္က၊ ပါ—၂၀၅၊ ဠ—၂၁၀။ ။ပါ—၂၃၀။

နိဝရဏ ၅—ပါး ၆—ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နီဝရဏပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ (ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ခဏ်း၊) ပဏ်—၁—ပါ—၇၆၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၀၅၊ (သတိပဋ္ဌာန် ခဏ်းတိုင်း၌ရှိ၏)။ ။နီဝရဏဝဂ္ဂ၊ အံ—၅—ပါ—၅၆၊ ဠ—၂၆။ ။ထေရ—ပါ—၂၃၆၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၀၉၊ အကျဉ်း။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၆၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁၁၀။ ။ပေဋက—ပါ—၂၅၉၊ နီဝရဏမည်ပုံ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၂၃၈၊ ဠ—၃၃၅။ ။နီဝရဏဂေါစ္ဆက၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၃၂၊ ဠ—၄၀၀။ ။ပါ—၂၀၃၊ ဠ—၄၅၁။ ။နီဝရဏ ၁၀—ပါး ပြားနိုင်ကြောင်း ဟောသော ပရိယာယသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၉၅၊ ဠ—၂၀၄။ ။နီဝရဏ ၅—ပါး၊ စူဠနိ—ပါ—၂၉၄၊ ဠ—၁၃၃။

နီဝရဏဖြစ်ကြောင်းများကို ပြဆိုခဏ်း။ နီဝရဏ ၅—ပါး၏ အကြောင်းကို ပြသောကာယသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၅၉၊ ဠ—၁၇၇။ ။ဌာနိယသုတ်၊ ပါ—၇၆၊ ဠ—၁၀၆။ ။အာဟာရသုတ်၊ ပါ—၉၀၊ ဠ—၁၉၃။

နီဝရဏ နှိပ်စက်ခံရပြစ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နီဝရဏရှိလျှင်အပြစ်၊ မရှိလျှင်အကျိုးကို ဟောသော နီဝရဏသုတ်၊ မဟာ—သံ-ပါ—၀၆၊ ဠ—၁၀၉။ ။အမှန်ကို မမြင်အောင် ဖုံးထားတတ်ကြောင်းဟောသော အဘယသုတ်၊ ပါ—၁၁၁၊ ဠ—၂၁၀။ ။နီဝရဏနှိပ်စက် ခံရသူသည် အိပ်ပျော်သည်မည်၍ မခံရသူသည် နိုးကြားသည်မည်ကြောင်းဟောသော ဇာဂရသုတ်၊ သဂါထာ-သံ—ပါ—၃၊ ဠ—၂၃။ ။နီဝရဏ နှောင့်ယှက်လျှင် သူကျိုး, ကိုယ်ကျိုး မသိမမြင်တော့ကြောင်း၊ အံ—၁—ပါ—၀၊ ဠ—၄၃၊ ၄၄။ ။နီဝရဏ ၅-ပါး၏ဥပမာကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၄၃၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၂၁၇။ ။နီဝရဏ နှိပ်စက်လျှင် လာခဲ့ဟု ဘုရားရှင် ခွင့်ပြုထားတော်မူပုံ၊ သမယသုတ်၊ အံ—၆-ပါ—၂၇၉၊

၂၀၂၊ ဌ—၁၀၂။ ။(နီဝရဏ ၅—ပါးကို ဒေသနာဟာရ စသော ဟာရ ၁၆—ပါးဖြင့် ဝေဘန်၍ ပြဆိုခဏ်း၊ ပေဋက—ပါ—၂၇၂)။

နီဝရဏကို ပယ်နိုင်ရန်နည်းများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နီဝဏ ၅—ပါးဖြစ်သည်ကို ငြိမ်းစေရန်ဟောသော သမယသုတ်၊ (ပ—ဒု) အံ—၆—ပါ—၂၇၉၊ ၂၀၂၊ ဌ—၁၀၂။ ။နီဝရဏကပ္ပဟာနကထာ၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၆၇၊ ၆၀၊ ဌ—၁၀၇၊ ၀၊ ၉၊ ၁၉၀။ ။၂—ပါ—၂၃၀၊ ဌ—၃၆၇။ ။နီဝရဏ ၆—ပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင် ဂ—ပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောသော နီဝရဏသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၅၆။ ။အံ—၉—ပါ—၂၅၀။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၉၂၊ ဌ—၂၀၁။ ။သမ္ပန္န သီလသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၇၄၊ ဌ—၃၃၀။ ။အံ—၁—ပါ—၂၊ ဌ—၂၂၊ နီဝရ ဏပ္ပဟာနဝဂ္ဂ။ ။နီဝရဏကင်းခြင်း၏ အကျိုးများ၊ ပဏ—၁—ဌ—ဒု— အုပ်—၂၂၀။

နုနယ်ရုပ်ဆင်း၊ လှပခြင်း၊ အိုမင်းနောက်ဆုံး ရှိချေသည်။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၂၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၂၊ ဂါထာနံပါတ်—၉၄၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၂၃၊ ဌ—၃၇၀။

နေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။နေမှာ ယူဇနာ ၅၀—ရှိကြောင်း မိန့်ဆို ထားပုံ၊ သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၀။ ။ဒု—အုပ်— ၄၇။ ။ဓူဠနိ—ဌ—၃၉။ ။ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၉၂၊ လ,မှာမူ ၄၉—ယူဇနာ ရှိကြောင်းလည်း ပြဆိုထား၏။ ။နေလတို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊ အဘိ—၁—ဌ—၃၅၄၊ ပါ—၁၆၂။ ။တွက်ပေါ်လာပုံမှစ၍ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ—၃—ဌ—၅၀၊ ပါ—၇၀။ ။နေမှာ သုံးကျွန်းလင်းခိုက် တကျွန်းမိုက် ကြောင်း၊ တမျက်နှာ တမျက်နှာ၌ ယူဇာနပေါင်း ကိုးသန်းကိုးသိန်း ထွန်း လင်းကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ—၂—ဌ—၂၆၊ ပါ—၁၀။ ။အံ—၃—ဌ— ၂၁၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၆။ ။ဥဒါန—ဌ—ဂ၇၊ ၃၂၅။ ။ပဋိသံ—ဌ— ပ—အုပ်—၃၃၁။ ။နေနှင့်လတို့သည် မရွေ့ရှားဘဲ အမြဲတည်နေ၏ဟု ရှေးက ပင် ယူမှားခဲ့ကြပုံကို ဟောသော ဝါတသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၆၆၊ ဌ—၃၁၀။

နေ၏ အန္တရာယ်လေးပါး။ ။(လ ၏ အန္တရာယ်လည်း နည်းတူ) မိလိန္ဒ—ပါ— ၂၆၅။ ။ဝိ—၄—ပါ—၄၉၂၊ (တိမ်တိုက်၊ ဆီးနှင်း၊ မြူ၊ သို့မဟုတ် မိုး၊ ရာဟု)

နေက္ခမ္မပါရမီနိဒ္ဒေသ။ ။ယုဓဉ္စယစရိယ၊ စရိယာ—ပါ—၄၀၀၊ ဌ—၁၇၇။ ။ သောမနဿစရိယ၊ ပါ—၄၀၀၊ ဌ—၁၈၁။ ။အယောဃရစရိယ၊ ပါ—၄၁၀၊ ဌ—၁၈၉။ ။ဘိသစရိယ၊ ပါ—၄၁၀၊ ဌ—၁၉၃။ ။သောဏပဏ္ဍိတစရိယ၊

ပါ—၄၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၂၊ နေက္ခမ္မပါရမီကျင့်စဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဋ္ဌ—၃၀၆။ ။ ဇာတကာ၌လည်း များစွာ ရှိ၏)။

နေက္ခမ္မသိတ သောမနဿ ဒေါမနဿ ဥပေက္ခာကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၈၆၊ နေက္ခမ္မသိဘာ သောမနဿနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာ။ ။သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၄၂၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၃။

နေရာထိုင်ခင်းကို ပေးလှူရကျိုး။ ။နေရာထိုင်ခင်းကို ပေးလှူလျှင် မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ဝိမာန—ဋ္ဌ—၂၈။ ။နေရာထိုင်ခင်းကို အမွေး အကြိုင် ကြာဝတ်မှုန်တို့ဖြင့် ခင်းကျင်း၍ ဆွမ်းလှူရခြင်းကြောင့် နတ်သမီး ဖြစ်ရပုံ၊ ကုဋ္ဌရဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၂၇။ ။အကျိုးပြ ဂါထာများ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၁၊ ၁၆၆၊ ၁၉၅၊ ၂၉၀။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၇။ ။ ထေရီ—ဋ္ဌ—၅၈။ ။(အပ—၌လည်း ရှိ၏)။ ။နေရာထိုင်ခင်းနှင့် စပ်သော ပုဒ်များအဖွင့် (မဋ္ဌ ပိဋ္ဌစသည်) မဟာနိ—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၂။

နေရာကပ်ငြိ ဘေးရန်ထိတတ်ကြောင်း။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉။ ။ ကစ္ဆပ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၂။ ။နေရာမက်မော ဘေးထူပြောကြောင်း၊ မိတစိန္တိဇာတက၊ ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅၂။ ။ ဃတာသနဇာတက၊ ပါ—၃၁၊ ဋ္ဌ—၄၉၆။ ။နေရာမှန်က ဘေးရန်ကိုတွန်းလှန် နိုင်ကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ပါ—၀၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၄။ ။ဇာတကာ၌လည်း ရှိ၏။

နေရောင်ခြည်ရောက် ဆီးနှင်းပျောက်သို့ ဟူသော ဥပမာဂါထာ။ ။စရိယာ— ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၀။ ။ယုဓဉ္စယ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၆၊ ဋ္ဌ—စ— အုပ်—၁၂၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၂၄။

နေဝသညာ နာသညာယတနသမာပတ်၌ ဘုရားရှင်သာလျှင် ပရောပဏ္ဏာသမ္မ တို့ကို သီးခြားတခုစီတခုစီထုတ်၍ဟောတော်မူနိုင်ကြောင်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ— ၃၆၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၅။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၉၄။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၃၀၆။ ။ပုင်းစျာန်၌ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သော်ပင် ကလာပသမ္မ သနဖြင့်သာ သုံးသပ်ဆင်ခြင်နိုင်ကြောင်း၊ တခုစီ တခုစီခွဲခြား၍ မသုံးသပ် နိုင်ကြောင်း၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၅၃။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၇၈၊ ဋ္ဌ—၆၁။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃၃၁။

နေ့အခါအိပ်ခြင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။နေ့အခါ၌ များစွာ အိပ်ခြင်း အပြစ်ကိုဟောသော ဥပဋ္ဌာနသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—၂၆၃။ ။

နေ့အခါ အိပ်သော အကျင့်မှာ ဘုရားရှင်ပင် (နွေဥတု အဆုံး လ—၌) ကျိန်းစက်တော်မူသေးကြောင်း၊ (အခြားလများ၌ ကျိန်းစက်ကြောင်း ဖွင့်မပြ) ဣတိ—ဌ—၂၃၅။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၁၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၄။ ။ နေ့အခါ၌ အိပ်လျှင် တံခါးပိတ်ရမှု မပိတ်ရမှု အဆုံးအဖြတ်၊ ဝိ—၁—ပါ—၄၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၃။ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂။ ။ရဟန်းတို့ နေ့အခါ၌ အိပ်လျှင် ဆံပင်ဖျားကပ်နေသော ရေခြောက်ရုံမျှ ကာလကြာအောင်သာ အိပ်သင့်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၆။

နေ၁သဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။နေ၁ သဒ္ဒါ ပုဗ္ဗာအနက် ဟောပုံ၊ (ကုတောနေ၁တိ ကုတောန္ဒ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၀၆၊ ပါ—၂၅၁။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၂၀၁၊ ပါ—၂၁၀။ ။အံ—၅—ဋ္ဌ—၆၅၊ ပါ—၁၉၇။ ။ အံ—၆—ဋ္ဌ—၉၀၊ ပါ—၂၆၅။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၅၄၊ ပါ—၁၀၂။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၄၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၀။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၉။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—၇၀။ ။ပါ—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၁၀။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၂၇၄၊ ဋ္ဌ—၂၉၅။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၄၄၊ ပါ—၄၀။ ။ဝိ—၃—ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၆။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၅၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၅။ ။နေ၁တိ နိပါတမတ္တံဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၉၀။ ။ ပါ—ဒု—အုပ်—၃၅၉၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၃၄၅၊ ဂါထာနံပါတ် ၂၂၂၄။ ။နေ၁တိ ပုစ္ဆာယ နိပါတော၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၃၉၊ ပါ—၃၁၅။

နာ့ရောဂါရှိသူတို့ သိထားစရာ။ ။ခါသားစားလျှင် နားပြည်ယို ပျောက်ကင်းတတ်၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၇၁။ ။လယ်ပုဇွန်ကို စားလျှင်လည်း ပျောက်ကင်းတတ်၏ မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၂၂၅။

နှာချေလျှင် အသက်ရှည်ပါစေ (ဇီဝ) ဟု မဆိုသူကို ဘီလူးစားရန် အပ်နှင်းထားသောကြောင့် ဆိုကြရပုံကို ဟောသော ဘဂ္ဂဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄။ ။ရဟန်းတော်များမှာ ထိုသို့ မဆိုအပ်ကြောင်း ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ—၄—ပါ—၂၈၁၊ ဋ္ဌ—၅၆။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၄၇။

နွားများတွင် အကြီးအမှူး သုံးကောင်အထူး။ ။နွားကောင်ရေ တရာတို့၏ အကြီးအမှူး နွားလားသည် ဥသဘနွားလားမည်၏၊ နွားကောင်ရေ တထောင်

တို့၏ အကြီးအမှူး နွားလားသည် နိသဘနွားလားမည်၏၊ အလုံးစုံသော နွားအပေါင်းတို့၏ အကြီးအမှူး နွားလားသည် အာသဘ နွားလားမည်၏၊ တနည်းဖွင့်ပြထားသေး၏၊ ပဏ်—၁—ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၂။ ။ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—၇၆။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၅၃။ ။အံ—၁၀—ဋ္ဌ—၂၉၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၃၅၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၀။ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၇၅၊ ပါ—၁၉။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၀။ ။နိဒ္ဒေသ—သံ—ဋ္ဌ—၄၃။ ။အဘိ — ၂—ဋ္ဌ—၃၀၁၊ ကျန်သော တိရစ္ဆာန်များတွင်လည်း အကြီးအမှူးများမှာ ဤနည်းအတူပင် ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။(ဖွင့်ပြပုံ အနည်းငယ်စီ ကွဲပြားသည်လည်း ရှိ၏)။ ။တနည်းလေးကောင်၊ အပ—ဋ္ဌ–ဒု—အုပ်—၉၁၊ ၁၉၃၊ ၌ နွားကောင်ရေ တရာတို့၏ အကြီးအမှူးသည် ဝသဘမည်၏၊ တထောင်တို့၏ အကြီးအမှူးသည် နိသဘမည်၏၊ တသိန်းတို့၏ အကြီးအမှူးသည် ဝိသဘမည်၏၊ ကုဋေတသိန်းတို့၏ အကြီးအမှူးသည် အာသဘနွားလားမည်၏ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

နွားအကြီးအမှူးများကို ကောင်းစွာပူဇော် သင့်ကြောင်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၃။ ။၎င်းနွားများကို ရှေးကပူဇော်ကြပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅။ ။အံ—၁၁—ဋ္ဌ—၃၅၂၊ ပါ—၅၄၇။ ။ ရှေးကပူဇော်ကြပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၂၆။

နွားလားဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ် ၄—မျိုး။ ။ဗလီဗဒ္ဒသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၂၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၀။ ။ဗလီဗဒ္ဒူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၇၇။

(၁) မိမိပရိသတ်၌ ကြမ်းထမ်းစွာ ဆက်ဆံ၍ သူတပါးပရိသတ်၌ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ဆက်ဆံသော နွားလား၊ (ပုဂ္ဂိုလ်)။

(၂) သူတပါးပရိသတ်၌ ကြမ်းထမ်းစွာဆက်ဆံ၍ မိမိပရိသတ်၌ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ဆက်ဆံသော နွားလား၊ (ပုဂ္ဂိုလ်)။

(၃) ပရိသတ် ၂—မျိုးလုံး၌ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ဆက်ဆံသော နွားလား၊ (ပုဂ္ဂိုလ်)။

(၄) ပရိသတ် ၂—မျိုးလုံး၌ ကြမ်းထမ်းစွာ ဆက်ဆံသော နွားလား၊ (ပုဂ္ဂိုလ်)။

ဤနွားလား ၄-ကောင်နှင့်အတူ လူစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း ၄—မျိုးရှိကြောင်း ဟောထား၏။

နွားနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။နွားချေး လိမ်းကျံခြင်းသည် အလုံးစုံသော မင်္ဂလာတို့၌ သင့်လျော်၏ဟု ရှေးလူအချို့တို့ အယူရှိခဲ့ကြပုံ၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၂။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၆၉။ ။နွားကိုသတ်ကြသော နန္ဒညီနောင်ဝတ္ထု၊ အံ—၂—ဋ္ဌ—၅။ ။ဣတိ—ပါ—၂၁၂၊ ဋ္ဌ—၉၈။ ။နန္ဒ နွားသတ်သမားဝတ္ထု၊ ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၅။ ။နွားရှိသောသူ နွားကြောင့် ပူရကြောင်းဟောသော နန္ဒတိသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၃၀။ ။ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၀။ ။နေတ္တိ—ပါ—၃၀။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၈၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၁။ ။နွားကျွဲများကို မိဘသဖွယ်ဟု ရှေးခေတ်ဗြာဟ္မဏတို့ ယူဆလာကြပုံ ဂါထာများ၊ ပါ—၃၂၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၃။ ။နွား မသတ်သောအကျိုး၊ ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၅၄။ ။နွားကို အစဦးဆုံးသတ်ကြသော ပုဏ္ဏားများ၊ ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၅၅၊ ၅၇။ ။နွားဝန်ရုံး၊ အသုံးကျအောင်၊ ကိုယ့်ဘို့ဆောင် ဟူသောဥပမာ ဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၅၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၈၁၊ ၃၈၂။ ။နွားလားဥသဘအား ပူဇော်သည်ကိုမြင်၍ ကျောတွင် အဖုကြီးပါသော လူကုံးကို လူဥသဘထင်ပြီး လင်ပြုကာ ထွက်ပြေးသော သေဋ္ဌေးသမီး၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၆၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၅။

နွားနို့အရသာကို လှူရကျိုး။ ။ဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၂၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၃။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၃၊ ၂၀၀။ ။နို့ဃဏာဆွမ်းကို လှူရကျိုး၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၈၊ ၂၅၀။ ။နို့ဓမ်းလှူရကျိုးဂါထာ၊ ပါ—၃၆၉။ ။သုဇာတာသေဋ္ဌေးသမီး နို့ဃဏာဆွမ်းလှူရာ၌ နွားနို့ညှစ်ပုံ ချက်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၈၁၊ ၈၂။ ။နတ်သားဝတ္ထု၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၉၄။

နည်းငယ်ချမ်းသာ၊ စွန့်တုံပါ၊ များစွာကောင်းကျိုးရ ဟူသောဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၈၀။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၆၈။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၆။

မတ္တာ သုခ ပရိစ္စာဂါ၊ ပဿေ စေ ဝိပုလံ သုခံ။
စဇေ မတ္တာသုခံ ဓီရော၊ သမ္ပဿံ ဝိပုလံ သုခန္တိ။ ။

နည်း (နယ) လေးပါး။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့်စပ်၍ ပြသောနည်းလေးပါး၊ ဧကတ္တနည်း၊ နာနတ္တနည်း၊ အဗျာပါရနည်း၊ ဧဝံဓမ္မတာနည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၂၀။ ။၎င်းနည်းလေးမျိုးကို ထင်ရှားစေသော ဝိပဿနာဉာဏ်အမြင်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၂၆၈။ ။နည်းလေးပါး၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၁၈၈။ ။

နည်း ၆—ပါး၊ တခုတည်းသောအကြောင်းကိုရင်း, အကျိုးကိုရင်း, ဟောပြော ရာ၌ နည်း ၆—ပါးရှိပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဋ္ဌိသံ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၇၊ ပါ—၁၀၉။

နတ်သုံးမျိုး။ ။(သမုတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်). ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဌ—၁၀၃။ ။ဣတိ—ဌ—၂၄၂၊ ၃၁၉၊ ပါ—၂၆၇။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၉။ ။သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၇၊ ၉။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၅။ ။ဝိမာန—ဌ—၁၅၊ ပါ—၁။ ။စူဠနိ—ပါ—၉၂၊ ဌ—၂၂၅၊ အကျယ်ပြဆို ထား၏။ ။အဘိ—၂—ပါ—၄၃၇၊ ဌ—၅၀၁၊ ဤ၌မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

နတ်ပြည်ရောက်ကြောင်း ကုသိုလ်များ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၀၊ ဌ—၇၃၊ ဝနရောပသုတ်။ ။ဒေဝစာရိကသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၃၁၇၊ လေးပါး။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၄၊ သုံးဂါးဂါထာ။ ။ဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၃၊ ဌ—စ—အုပ်—၁၁၂။ ။(သုဂတိရောက်ကြောင်းခဏ်း၌ များစွာရှိ၏)။

နတ်ပြည်တွင်မယား၊ သားသမီး၊ အလုပ်အကျွေး၊ အခြံအရံဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာ ကြပုံ၊ ခေါ်ကြပုံကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၁၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၁။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၉၆။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၂၉၇၊ ပါ—၂၁၅။

နတ်တို့အရွယ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နတ်သမီးမှာ ၁၆—နှစ်အရွယ်၊ နတ်သားမှာ အသက် ၂၀—အရွယ် အမြဲရှိကြောင်း၊ ထိုထက်ပို၍ အရွယ်ရင့်ခြင်းစသည် မဖြစ်ကြဘဲ သက်တမ်းစေ့သည်အထိ ဆိုခဲ့ပြီးသောအရွယ်များ၌သာ အမြဲ တည်ကြ၏ဟူလို၊ ပဏ်—၃—ဌ—၁၂၁၊ လူတို့အရွယ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြထား၏။ ။ဣတိ—ဌ—၂၄၃။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၂၁။

နတ်တို့၏အသက်ကို ရေတွက်ပြခဏ်း။ ။အဘိ—၂—ပါ—၄၃၇၊ ဌ—၅၀၃—မဖွင့်၊ နတ်ပြည် ၆—ထပ်ရှိ နတ်တို့၏အသက်ကို နတ်တို့၏ ရေတွက်ခြင်း, လူတို့၏ ရေတွက်ခြင်း နှစ်မျိုးဖြင့် တိကျစွာဟောထား၏။ ။နတ်တို့၏ ရေတွက်ခြင်း ဖြင့် ပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ—၅—ပါ—၁၅၉။ ။အံ—၃—ပါ—၂၁၃။ ။အံ—၈—ပါ—၈၂၊ ၈၅။ ။နတ်သက်နှင့် လူသက်ကို နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၁။ ။တုသိတာနတ်သက်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၇၃။ ။ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၀။ ။စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာနတ်သက်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ဇာတက—ဌ—စ—အုပ်—၁၀၆။ ။ဌ—သ—အုပ်—၁၃၂။ ။ပဏ်—၂—ဌ—၆၅။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၄၇။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၆၃၊ ၂၄၀၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်သက်မှာ လူတို့ အရေအတွက်ဖြင့် နှစ်ပေါင်း ၉—သန်းရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ပါ—

၂၆၁။ ။ဝိမာန–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၅။ ။ပါ–ဂ၁၊ ဋ္ဌ–၂၂၉။ ။ပါ–၁၂၁၊ ဋ္ဌ–၃၂၃၊ ၃၂၄။

နတ်တို့ကာမဂုဏ် ခံစားမှုမှာလည်း လူတို့ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ကြောင်း။ ။ဣတိ–ပါ–၂၅ဂ၊ ဋ္ဌ–၂ဂ၅၊ ၆။ ။အဘိ–၂–ပါ–၄၃၉၊ ဂါထာ။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁ဂ၃၊ ဋ္ဌ–၁ဂ၃။ ။အဘိ–၅–ဋ္ဌ–၁၆၀၊ ပါ–၁၂ဂ၊ (ဒေဝတာနံ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ နာမ နတ္ထိဟု ဖွင့်ပြထား၏)။ ။အထက် ၂–ပြည် ကာမဂုဏ်ခံစားပုံ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁ဂ၃၊ ဋ္ဌ–၁ဂ၃။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၂ဂ၅၊ပါ–၂၅ဂ။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၁၃၊ ၁၄။

နတ်တို့ကာမဂုဏ်နှင့် နှိုင်းစာလျှင်···· လူတို့ကာမဂုဏ်ကား သမန်းမြက်ဖျားတွင်ပါသော ရေစက်ပမာဏမျှသာ ရှိ၍ နတ်တို့ကာမဂုဏ်ကား သမုဒ္ဒရာရေပမာဏ ရှိကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၅၁။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၀၇၊ ဂ။ ။အံ–ဂ–ပါ–ဂ၂၊ ဂ၅။

နတ်တန်ခိုးကြီးတို့က အခြားနတ်တို့ထက် လွန်ကဲသောအရာ ၁၀–မျိုး။ ။အာရုံ ၅–ပါးနှင့် အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ယသ၊ အဓိပတေယျ ပေါင်း ၁၀–မျိုး၊ ဣတိ–ဋ္ဌ–၂၇၁။ ။ဝိမာန–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၅။ ။ထေရီ–ဋ္ဌ–၁၅၆။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၁၅၊ ၂၉၁။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၄၃၊ ၂၀၉။ ။၃–ပါ–၁၁၉၊ ၁၄၃၊ ဋ္ဌ–၁၀၄။ ။အံ–ဂ–ပါ–၇၃၊ ဋ္ဌ–၂၃၁။ ။ပေတ–ပါ–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–၁၂၇။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၂၁၆။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၄၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၂၉။ ။အံ–၂–ဋ္ဌ–၂၀။

နတ်တို့စုသေကာနီးလျှင် ထင်သော ပုဗ္ဗနိမိတ် ၅–ပါး။ ။(တန်ခိုးကြီးသော နတ်တို့မှာသာ ထင်တတ်ကြကြောင်း)၊ ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၁၂၁။ ။ပဉ္စပုဗ္ဗနိမိတ္တ သုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၄၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၂၊ ၂၄၄။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၉၇။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၀။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၇၅။ ။နတ်တို့ စုတေခြင်းအကြောင်း လေးမျိုး၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၀။ ။နတ်တို့ စုတေကာနီးလျှင် အချင်းချင်း မှာကြားသောစကားများ၊ ၅–ဂါထာ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၉၉။

နတ်တို့ စုတေ (သေ) လျှင် ခန္ဓာကိုယ်ကောင် လွင့်ပစ်စရာ မကျန်ခဲ့ဘဲ မီးငြိမ်းသကဲ့သို့ ငြိမ်းပျောက်သွားကြောင်း။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၂၄။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၁။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၁၂။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၂၁ဂ။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၉၅၊ ပါ–၁၀၄။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၉။

နတ်ကတောင်တို့ဖြစ်ရသောပြိတ္တာ။ ။မင်္ဂလိတ္ထိသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၄၊ ကြောက်စရာ အဆင်းအနံ့ရှိသော ပြိတ္တာဖြစ်ကြရပုံ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၄၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၀။

နတ်တို့ လူ့ပြည်သို့ လာသော် ပြုပြင်လာကြရပုံ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၊ ဗြဟ္မာတို့လည်း နည်းတူ။ ။နူးညံ့လွန်းသောကြောင့် ပကတိ မြေ၌ မတည်နိုင် ကြကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၇၂၊ ပါ–၁၁၅။ ။ဟတ္ထကသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။

နတ်တို့မှာ လူတို့၏ကိုယ်အနံ့ကို ယူဇနာတရာကပင် နံစော်လှ၏ဟုဆိုထားပုံ။ ။ထို့ကြောင့် နတ်တို့ ဘုရားရှင်ထံ လာကြသော အခါ မထိုင်ဘဲ ရပ်၍သာ နေလေ့ ရှိကြကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၉၉၊ ပါ–၃။ ။ခမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၅။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၀၊ ပ၊–၃၁၀။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၂၂၊ ၃၉၀။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၄၀၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၃၊ ဤ၌အာကာသဋ္ဌ နတ်များဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။နတ်ပြည် ဗြဟ္မာပြည်တို့၌ အနိဋ္ဌာရုံမရှိကြောင်း၊ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၁၅၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၉၀။

နတ်တို့ ကောင်းမှုရှင်စာရင်း ကောက်ယူကြကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ။ ။စတုမဟာရာဇသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–၁၂၂။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၄၃၊ တလ လေးကြိမ် လေးကြိမ် လူ့ပြည်သို့ဆင်း၍ နတ်များကောင်းမှုရှင် စာရင်း ရေးမှတ်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

နတ်တို့က လူ့ပြည်ကို သုဂတိဟုဆိုကြပုံ။ ။ဣတိ–ပါ–၂၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၄။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၃၁၉။ ။ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၁၂၄။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၃။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၆၊ ဂါထာနံပါတ် ၃၅။ ။ပါ–၂၉၉၊ ဂါထာနံပါတ်–၄၀။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၉။

နတ်တို့က လူတို့ကိုပြန်၍ စောင့်ရှောက်ကြောင်း။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၉။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၆၃၊ ဋ္ဌ–၁၁၀၊ ၁၁၁၊ ၁၃၂၊ အမျှဝေလျှင် စောင့်ရှောက်ကြ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဖြစ်ပေါ်နေသော ဒုက္ခကို ငြိမ်းစေနိုင်၏၊ တိုးပွားစေနိုင်၏ဟုလည်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။အံ–၇–ဋ္ဌ–၁၅၄။ ။နတ်တို့အား အမျှပေးဝေပြီးနောက် အစောင့်အရှောက် မမေ့စေရန် သတိပေးစကား၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၄၂၊ ၁၄၅၊ ပါ–၅။

နတ်ပြည်၌ တိရစ္ဆာန်မရှိကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။ ။ဧရာဝဏ်ဆင်၊ သိန္ဓောမြင်း စသည်တို့မှာ နတ်များပင် ဖြစ်ကြကြောင်း၊ (အရေးပေါ် ဖန်ဆင်းထားမှု ဟူလို) ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၃။ ။ဝိမာန–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၃။ ။တိရစ္ဆာန ကထာ၊ အဘိ–၅–ပါ–၄၃၂၊ ဋ္ဌ–၂၇၃၊ နတ်ပြည်၌ တိရစ္ဆာန်ရှိ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

နတ်တို့စစ်တိုက်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။တာဝတိံသာနတ်နှင့် အသုရာနတ်တို့ စစ်တိုက်ကြရာ၌ စိတ်ဖြင့်သာ တဦးနှင့်တဦး ချည်နှောင်ကြပုံ၊ ပြန်လွတ်ကြပုံ၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၄၀၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၃။ ။သတ်ခြင်း ဖြတ်ခြင်း မရှိကြကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၃၁၊ ပါ–၂၂၇။ ။လူတို့စစ်မတိုက်မီ လူတို့ကိုယ်စား ကိုယ်စောင့်နတ်တို့ အချင်းအချင်း အရှုံးအနိုင် စစ်တိုက်ကြပုံ၊ နိုင်သူကအဖြူ၊ ရှုံးသူက အနက်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၅။

နတ်တို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အံ–၄–ဋ္ဌ–၃၃၃၊အဝတ်အစား၏ အရောင်၊ ခန္ဓာကိုယ်၏အရောင်၊ ဘုံဗိမာန်၏ အရောင်အဝါတို့မှာ ၁၂-ယူဇနာစီ ထွန်းလင်းကြကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၅။ ။ဋ္ဌ–၂၃၂–၌ ကား ဘုန်းကြီးသော နတ်တို့ကား ယူဇနာတရာတိုင်တိုင် ထွန်းလင်းကြကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။တန်ခိုးကြီးနတ်တို့လာလျှင် ဘီလူးသရဲတို့ ထွက်ပြေးကြကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၃၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၅။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၇။

နတ်တို့၏အပြစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နတ်တို့မှာ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ ၂–မျိုးကို လွန်စွာ တောင့်တကြသောကြောင့် အထီးကျန် ဆင်းရဲလှရကား ပေတဟူ၍ အခေါ်ခံကြရပုံ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၂၃။ ။နတ်တို့ကို ဒုဂ္ဂတဟု အသျှင်အနုရုဒ္ဓါ ထေရ်က မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၇။ ။နတ်သမီးများကိုမြေဘုတ်ဘီလူးမများဟု ရဟန်းနတ်သားက ဆိုထားပုံ၊ ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၇၁။ ။နတ်တို့မှာ အာရုံ ၅–ပါးဖြင့် အလွန်မေ့လျော့ကြကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၁၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၂။ ။ထို့ကြောင့် နတ်ပြည်၌ အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မနေနိုင်ကြကြောင်း၊ ဘုမ္မဇိုဝ်းနတ်တွင်ကား ရဟန္တာအဖြစ်နှင့်လည်း နေနိုင်ကြောင်း၊ ၂–ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၃၆၊ ၁၃၇။ ။နတ်သမီးငါးရာတို့ ပန်းခူးနေရာမှ စုတေ၍ ငရဲ၌ဖြစ်ကြရပုံ၊ သုပြဟ္မာ နတ်သားဝတ္ထု၊ ၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၀။ ။ပမာဒဋ္ဌာန မိဒ်

ဒေဝတ္တိနာမ၊ ၃—ဋ္ဌ—၂၃၀။ ။နတ်ပြည်၏ အပြစ်ကိုဟောသော ဂါထာများ၊ အနုရုဒ္ဓသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၇။

နတ်တို့ကို ဇရာတရား မနှိပ်စက်ကြောင်း။ ။မရဏာတရားကမူ သတ္တဝါအားလုံးကို နှိပ်စက်ကြောင်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၂၁၊ ဋ္ဌ—၈၄။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၄၃။ ။ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၁၁။

နတ်၊ နတ်ပြည်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ၂—ပြည်ကို ဘုမ္မဒေဝတွင် ထည့်သွင်း၍ အထက်နတ်ပြည်လေးထပ်ကိုသာ အာကာသဋ္ဌဒေဝဟု ခွဲပြထားပုံ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၉။ ။ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၃၉။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၅၀၂။ ။နတ်များက ပြိတ္တာတို့ကို ကျောင်းဝင်းအတွင်း မဝင်ရန် တားမြစ်ကြပုံ၊ ပေတ—ဋ္ဌ—၇၃။ ။နတ်အချို့တို့မှာ ပယောဂဝိပတ္တိဖြစ်ခဲ့လျှင် သက်တမ်းမစေ့မီ စုတေတတ်ကြကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၁၂၇၊ ပါ—၁၅၉။ ။နတ်တို့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အားလုံး သုံးဂါဝုတ်ချည်း ရှိကြကြောင်း၊ (ဝါ) အားလုံးနတ်များ သုံးဂါဝုတ်ချင်း တူကြသည်ဟူလို၊ ပုက္ကခြင်း၊ ရှည်လျားခြင်း မရှိကြကြောင်း၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၀၂။ ။ နတ်တို့၏ ဝတ်စားတန်ဆာများမှာ လှည်းစီး ၆၀-တိုက်ခန့် ရှိ၍ မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိမာန—ဋ္ဌ—၁၀၊ ၄၉၊ ၇၁၊ ၁၉၃၊ ၂၁၆။ ။နတ်ပြည် ၆—ထပ် အမည်များကို ဝိဂ္ဂဟပြုပြပုံ၊ ထေရီ—ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ၅၊ ပါ—၄၀၁။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀၊ ပါ—၃၃၂။ ။အဘိ—၂—ပါ—၄၃၇၊ ဋ္ဌ—၅၀၂။ ။နတ်ပြည် ၆-ထပ်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်အကျဉ်း၊ မဟာနိ—ပါ—၃၃၊ ဋ္ဌ—၁၃၃။ ။နတ်တို့မှာ မျက်တောင်မခပ် ကြကြောင်း၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၇၄။ ။ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၇၃၊ (ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ နိကာယ်ခဏ်း၌လည်း များစွာရှိသေး၏)။ ။ နတ်များပင် ဝီရိယပြုရသေးကြောင်း ဟောသော သုဝီရသုတ်၊ သုသီမသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၁။ ။နတ်တို့ လက်ဆောင် ၁၀—ပါး၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၁။ ။ရဟန်းတော်က နတ်ကိုနှင်ထုတ်သော ဂါထာ၊ ၄၁၄။ ။နတ်တို့ ဘဝဟောင်းမှ လာပုံ၊ ကုသိုလ်ပြုခဲ့ပုံကို ဆင်ခြင်ကြပုံ၊ ဝိမာန—ဋ္ဌ—၇။ ။နတ်သမီး ဘုန်းကြီးလျှင် နတ်သားတို့ကလည်း ခြံရံကြရကြောင်း၊ ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၅၁။ ။ပါ—၃၃၊ ဋ္ဌ—၁၁၁။ ။နတ်တို့မှာ သာခုခေါ်ရလျှင် စည်းစိမ်တိုးကြောင်း၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၂၀။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၈၁။ ။နတ်တို့မှာ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် ပယ်ဘွယ်ကိစ္စမရှိဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၆၀။

နတ်သြဇာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဘုရားရှင် စားသောက်သော အစာအာဟာရ၌ နတ်သြဇာ ထည့်ပေးကြပုံ၊ ဝိ-၃-ဌ-၄၀၁။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၁၀၆၊ ဌ-၁၅၉။ ။ဗုဒ္ဓ-ဌ-၃၃၆၊ အလောင်းတော်ဘဝ။ ။သက္ကဝိပဿက ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်ကပင် နတ်သြဇာကို ကြေကျက်အောင် မချက်နိုင်ကြောင်း၊ သဂါထာ-သံ-ဌ-၂၁၆။ ။နတ်သုဓာစားရကျိုး၊ ၁၂-ပါး၊ ၎င်းနတ်သုဓာကြောင့် ပယ်နိုင်သော အပြစ်များ ဟူလို၊ ဇာတက-ဌ-မ-အုပ်-၄၂၃။ ။နတ်သြဇာမှာ လူတို့ အရေ အတွက်ဖြင့် တလ, နှစ်လ ထောက်ပံ့နိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၂၅၁။

နတ်တို့လည်း တရားဖြစ်ကြရသေးပုံ။ ။ဘုံဗိမာန်အတွက်၊ ဇာတက-ဌ-သ-အုပ်-၁၆၉။ ။နတ်သား နတ်သမီးအတွက်၊ ဒီဃ-၂-ဌ-၂၉၇။ ။မမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၉၄။

နတ်ပြည်မှ စုတေသူတို့ နတ်ပြည် လူပြည်၌ ပြန်ဖြစ်ကြရသည်က နည်းပါးလှ ကြောင်း ဟောသော ဒေဝစုတိ နိရယာဒိသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၄၁၃။ ။အံ-၁-ပါ-၃၉။ ။နတ်ပြည် နိဗ္ဗာန်ရောက်သူ နည်းလှကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၄။

နတ်သမီးကို ရလို၍ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်ကြသည်ဟု အယူ မှားခဲ့ကြပုံ။ ။သဂါထာ-သံ-ဌ-၄၁၊ ပါ-၉။ ။ဝိ-၁-ပါ-၂၀၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၇၇။ ။အပ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀။ ။မဟာနိ-ဌ-၂၆၄၊ ပါ-၁၄၁။ ။ပဏ်-၂-ပါ-၂၅၂၊ ဌ-၂၀၀။ ။ထေရ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၉၁။

နတ်လူတို့ ချစ်မြတ်နိုးစေသောနည်း။ ။နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးစေရန် မေတ္တာ သုတ်ကို အမြဲရွတ်ဆိုသင့်ကြောင်း၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၀၁၊ (မေတ္တာသုတ် အဖွင့်များ၌ ပါရှိ၏)။ ။နတ်လူတို့ ချစ်ခင်စေတတ်သော အင်္ဂါများကို ပြသောဂါထာ နေတ္တိ-ပါ-၁၄၀၊ ဌ-၂၅၀၁။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၀၉။ ။ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၇၊ ဂ၊ တနည်း။ ။ဂါထာ၊ ဌ-ဒု-၃၆၇။ ။ထေရ-ပါ-၂၆၀၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၄၁၉၊ ဂါထာ။ ။နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးစေလိုလျှင် ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌ တိုက်တွန်းပေးရကြောင်း နမူနာ၊ (ပိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ်အလောင်း) အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၆၅၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၃။

နန်းတော်သို့ဝင်ရခြင်း၌ အပြစ် ၁၀—ပါး။ ။ရဟန်းတို့ နန်းတော်သို့ ဝင်ရာ၌ ရအပ်သောအပြစ် ၁၀—ပါး၊ (ဝါ) မင်းကျွမ်းဝင်ရခြင်း၌ ရအပ်သော အပြစ်များလည်း ဟူ၏၊ ရာဇန္တေပုရပ္ပဝေသနသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၂၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၂။ ။ဝိ—၂—ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၁၅၁။

နှုတ်မစောင့်စည်း၍ ပျက်စီးရာ တိုင်ခဲ့ကြသောဝတ္ထုများ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၉။ ။ဂါထာ၊ ၃၆၄။ ။သူကရမုခပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၉။ ။နန္ဒာပေတိဝတ္ထု၊ ပါ—၁၄၄၊ ဋ္ဌ—၈၄။ ။ကုမာရပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၇၉။ ။ဇမ္ဗုလသေဋ္ဌေးဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၄၄၊ ရေမြှော်ခံရပုံ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၈၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၇၊ ¦ဂါထာ။ ။နှုတ်မစောင့်စည်းသူ၏အပြစ်ကို ပြသောဂါထာ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၇။ ။ကစ္ဆပဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၀။ ။တက္ကာရိယ ဇာတက၊ ပါ—၂၆၈၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၄၃—မှ ၂၅၂—အထိ။ ။ကျွန်ဖြစ်ရပုံ၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၁၆။ ။ကောကိလဇာတက။ ။နှုတ်ကြောင့်သေ ဟူသောစကားပုံအရ ဂါထာ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၆။ ။(အကျယ်သိလိုမူ အက္ခရာစဉ်အတိုင်း ရှာဖွေကြည့်ရှုကြပါလေ)။

နှုတ်ချို သျှိုတပါး။ ။ဤစကားပုံဖြစ်လာခြင်းအကြောင်းပါဠိ၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၇၄၊ ဝစီသုစရိုက်ကို ဖွင့်ပြသော အခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။ ။နှုတ်ချိုသာ လိုရာအောင် ဟူသောစကားအရ နန္ဒိဝိသာလ ဇာတက၊ ဝိ—၂—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၄၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ ပါ၏။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၇။

နှောင်ဖွဲ့ခြင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ၂—မျိုး၊ (အဇ္ဈတ္တဗန္ဓန၊ ဗာဟိရဗန္ဓန) မဟာနိ—ပါ—၁၈၊ ဋ္ဌ—၇၈။ ။ခိုင်ခံ့လှသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၃၁၊ ၁၃၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၃၊ သားမယား စသည်၌ ငဲ့ကွက်မှုများဟူလို။ ။ဗန္ဓနသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၁၃၄၊ ကာမဂုဏ်ခံစားမှု လွတ်ကင်းမှ နှောင်ဖွဲ့ခံရမှု ကျွတ်လွတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—၈၉၊ တဏှာကင်းက နှောင်ဖွဲ့မှုရှင်းကြောင်းဂါထာ။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၅၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ အတ္တဟု ယူမှားသူ ကိလေသာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းခံရကြောင်းဟောထား၏။ ။ဗန္ဓနာဂါရဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၃၇။

နို့ရည်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။နို့ရည်ဖြူခြင်းမှာ မေတ္တာကြောင့်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၃၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀။ ။နို့ရည်မှာ နှလုံး

သွေးဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋီကာ- ဋ္ဌ-၃၂၀။ ။မိန်းမ အမျိုးမျိုးတို့၏ နိုးရည် အမျိုးမျိုးကို ခွဲပြပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၃။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

နဂရ ဝိန္ဒေယျသုတ်။ ။၃—ပါ—၃၃၉၊ ဋ္ဌ—၂၄၉၊ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ, ကင်းမှသာ ကင်းအောင်ကျင့်သူဖြစ်သော အရိုအသေ ပြုထိုက်, ပူဇော်ထိုက်ကြောင်း ဟောထား၏။

နန္ဒကောဝါဒသုတ်။ ။ပါ—၃၁၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၉၊ နန္ဒကမထေရ်၏ အတိတ်ဝတ္ထုနှင့် ဘိက္ခုနီတို့အား လက္ခဏာရေးသုံးပါး ပေါ်လွင်အောင် ဥပမာသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ဟောထား၏။

နဖူးသင်းကျစ်ကို ပြုကြပုံ အစဉ်အလာ။ ။ပစ္ဆိမဘာဝိက ဘုရားလောင်းတို့၏ ဥဏှီသ သီသလက္ခဏာကို ကြည့်၍ ရှေးမင်းတို့ နဖူးသင်းကျစ်တန်ဆာကို ဆင်မြန်းကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၂—ပါ—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၄။

နဠကပါနသုတ်။ ။၂—ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—၁၂၄၊ မင်ဖိုလ်ရပြီးသောဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသက၊ ဥပါသိကာတို့၏ လားရာဂတိကောင်းကို ကြားရ, သိရ၍ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်အောင် စိတ်ညွတ်ပြီးနေရမှုမှာလည်း ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်၏ဟု ဟောထား၏။

နိမိတ္တ၊ အနိမိတ္တတရား ခွဲပြပုံ။ ။နိမိတ္တတရားသုံးပါး၊ (ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ)၊ အနိမိတ္တတရား ၁၃—ပါး၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ အာရုပ္ပလေးပါး၊ မင်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ ၁—ပါ—၃၇၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၄။

နိဝါပသုတ်။ ။၁—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၅၊ မြက်မွေး၍ သမင်ဖမ်းသော ဥပမာဖြင့် မာရ်မင်း၏ အစာကျွေးကွင်းမှ မလွတ်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက်နှင့် လွတ်ကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ကို ဟောထား၏။

(၁) အိမ်ထောင်လူ။

(၂) သားတယောက်ရမှ တောထွက်သောပုဏ္ဏားမျိုး။

(၃) ရသေ့ဝတ်၍ ဆင်စီး, မြင်းစီး စသောအတတ်ကို သင်ပေးသူ။

(၄) သာသနာတော်၌ အကျင့်မှန်ကို ကျင့်သူ။

နွားကျောင်းသား ပြုလုပ်ထိုက် မထိုက် ဥပမာဖြင့် သာသနာတော်၌ မကြီးပွားနိုင်, ကြီးပွားနိုင်သော အင်္ဂါများကို ဟောထားသော စူဠဂေါပါလကသုတ်၊ မဟာဂေါပါလကသုတ်၊ (ဂေါ—ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

နတ်စစ်သူကြီးမှာ ၂၈—ယောက်ရှိကြောင်း စကားအမြွက်။ ။၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၆၊ ပါ—၂၇၁။ ။(ဒီဃ—၃—ပါ—၁၆၅၊ ၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၅၁၊ ၂—၌ အမည်များကို ဂါထာများဖြင့် ပြဆိုထား၏)။

နတ်များ အလွန်ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြ၏ ဆိုသော မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်။ ။၁—ပါ—၃၀၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၃၊ ၂၇၆။ ။နတ်များကပင် သင်ကြားရန် တိုက်တွန်းသော ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊ ၃—ပါ—၂၂၆၊ ၂၃၂၊ ၂၃၃၊ ဋ္ဌ—၁၇၀၊ ၂၊ ၃။ ။(ရက္ခဇိုဝ်းနတ်ကပင် သုက္ကာထေရီ၏ တရားတော်ကို နာယူကြရန် လူတို့အား တိုက်တွန်းပုံဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၆၂)။

နတ်ရှိကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။ ။၂—ပါ—၄၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၉။

နတ်သား တယောက်လျှင် (အချို့မှာ) နတ်သမီးအခြံအရံ ၂—ကုဋေ ၅—သန်း၊ အချို့မှာ ၉—ကုဋေရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။၃—ဋ္ဌ—၁၁၁။

နှုတ်ခွန်းဆက်စကား။ ။သိကြားမင်းက အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်အား ခုမှ လာဘို့ အလှည့်ကျပါသလားဘုရားဟု လျှောက်ထားပုံ၊ လူတို့တွင်လည်း ချစ်ခင်သူတို့လာလျှင် ဘယ်ကမျက်စွေလည်လာသလဲ၊ ခုမှ လာရသလား စသည်ဖြင့် နှုတ်ခွန်းဆက်စကား ပြောတတ်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၁။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

နသဒ္ဒါပုစ္ဆာအနက် ဟောကြောင်း ဖွင့်ပြပုံ။ ။သဂါထာ—ဋ္ဌ—၂၅၃။ ။ (ဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၂၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၇၀။ ။ပါ—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၆၅—၌လည်းရှိ၏)။

နကုလပိတုသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၉၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ အတ္တဟု ရှုခြင်း အပြစ်၊ အနတ္တဟု ရှုခြင်းအကျိုး၊ ဋ္ဌ—၌ ၎င်းတို့လင်မယားမှာ ဝိဿာသိက အရာ၌ ဧတဒဂ်ရပုံကို ဖွင့်ပြထား၏၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ၂၀—ဖြစ်ပုံကိုလည်း ဟောထား၏။ ။သဠာ—ပါ—၃၃၃၊ ဋ္ဌ—၄၁၊ အာရုံ ၆—ပါး၌ မတွယ်တာလျှင် အေးငြိမ်းကြောင်း ဟောထား၏။

နခသိခသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ--၄၅၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၆၊ လူပြည်မှ စုတေသူတို့ လူပြည်ပြန်ရောက်သူ အလွန်နည်းပါးလှကြောင်း ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။

နခသိခါသုတ်။ ။ပါ—၃၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၁၉၊ သောတာပန်တို့မှာ ကုန်ခမ်းသော ဒုက္ခက များ၍ ကျန်သောဒုက္ခမှာ အနည်းငယ်သာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၂၀၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးတို့ အနိစ္စဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်အောင် ဟောထား၏။

နဂရသုတ်။ ။ပါ—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—၁၀၆၊ ဘုရားလောင်းဘဝကပင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်ပုံ၊ မြို့တည်၍ လူစည်ကားအောင် ပြုသကဲ့သို့ ဘုရားရှင်ကလည်း နိဗ္ဗာန်မြို့တည်၍ စည်ကားအောင် ပြုတော်မူပုံ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ နဂရဥပမာ၊ တရားရှာသူ မှတ်သားစရာ ကိံသုကောပမသုတ်၊ သဠာ—ပါ—၃၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၂။

နဇီရတိသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၉၃၊ လောဘော ဓမ္မာနံ ပရိပန္ထော စသောဂါထာ၊ စီးပွားဥစ္စာ မတည်တတ်သူ ၆—ဦးကို ရှောင်ကြဉ်ရန် ဟောထား၏။

နစ္စဂီတသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၃၃၅၊ ၎င်းမှ ရှောင်ကြဉ်သူတို့ နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။

နတ္ထိပုတ္တသမသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၊ နတ္ထိ ပုတ္တသမံ ပေမံ စသောဂါထာ။

နတ္ထိဒိန္နသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၃၁၁၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ကို၏ ဝါဒကို အနည်းငယ် ဟောထား၏။

နန္ဒသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၆၂၊ လောကာမိသကို ပယ်စွန့်ရန် ဟောထား၏။

နန္ဒနသုတ်။ ။ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၂၀၊ နတ်ကာမဂုဏ် ၅—ပါး၌ အရိယာနတ်သမီးက အနိစ္စမြင်အောင် ပြောပြခဏ်း၊ အနိစ္စာ သဗ္ဗသင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယ ဓမ္မိနော စသောဂါထာ။ ။ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၂၊ သီလ ပညဝန္တ ဒုက္ခမတိစ္စ ဒေဝတာ ပူဇ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မေး၍ ဖြေထား၏။

နန္ဒတိသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၊ သားသမီးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် နတ်သား အလိုက နန္ဒတိ၊ ဘုရားရှင်အလိုတော်က သောစတိဟု ဟောထား၏။ ။ ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၀၊ သားရှိသောသူ သားကြောင့် ပူ၊ နွားရှိသောသူ နွား ကြောင့် ပူရကြောင်း ဂါထာ။

နန္ဒကလိစ္ဆဝိသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၄၀၊ သောတာပန်တို့မှာ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၊ ၅—ပါးသီလ မြဲမှုရှိကြောင်းနှင့် ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသူအား အာယု, ဝဏ္ဏ သုခ, ယသ, အဓိပတေယျ ဤ ၅—ပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံကြောင်း ဟောထား၏။ ။နန္ဒိယသုတ်၊ ပါ—၃၅၃၊ အထက်ပါ အင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် သောတာပန်ခေါ် ကြောင်း။

နန္ဒိယသက္ကသုတ်။ ။ပါ—၃၄၆၊ ဋ္ဌ—၃၂၀၊ အရိယာတို့ ပမာဒဝိဟာရီ၊ အပ္ပမာဒ ဝိဟာရီမည်ပုံ ဟောထား၏။ ။နန္ဒိယသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၄၊ မဂ္ဂင် ၈—ပါးပွားမှသာ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

နန္ဒိဝိသာလသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၆၂၊ ခန္ဓာကိုယ် ကောင်ပုပ်မှ လွတ်ကြောင်း ဂါထာ။

နန္ဒိက္ခယသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၄၂၊ ဋ္ဌ—၂၅၀၊ လက္ခဏာရေးပါးကို အမှန်အတိုင်း မြင်မှ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်းစသည် ဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ ယောနိသော မနသိကာရဖြင့် နှလုံးသွင်းမှ အမှန်မြင်၊ အမှန်မြင်မှ ငြီးငွေ့၊ ငြီးငွေ့မှ ရာဂကုန်ကြောင်းဟောထား၏။ ။အဇ္ဈတ္တ နန္ဒိက္ခယသုတ်၊ ဗဟိရ နန္ဒိက္ခယသုတ်၊ အဇ္ဈတ္တ အနိစ္စ နန္ဒိက္ခယသုတ်၊ ဗာဟိရ အနိစ္စ နန္ဒိက္ခယသုတ်၊ လေးသုတ်၊ သဠာ—ပါ—၃၅၄၊ ဋ္ဌ—၄၀။

နန္ဒိဘဝပရိက္ခယာပုဒ် အရကောက်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–၂၀။

နန္ဒိရာဂကို ဝိပဿနာ တင်ရှုပုံ။ ။သဠာ–ပါ–၃၀၁၊ ဋ္ဌ–၆၂။

နဒီသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၁၂၊ ဋ္ဌ–၂၉၂၊ ခန္ဓာ ၅–ပါး၌ စွဲကိုင်သူတို့ ပျက်စီးရပုံ ဟောထား၏။ ။မဟာ–ပါ–၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၇၃၊ မဂ္ဂင် ၈–ပါးကို အားထုတ်သော ရဟန်းတို့မှာ လူမထွက်တော့ကြောင်း တိကျစွာ ဟောထား၏။

နဒုဋ္ဌိယသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၂၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၅၊ သိကြားမင်းက ဝေပစိတ္တိ အသုရာနတ်ကြီး အပေါ် မပြစ်မှားတော့အံ့ဟု ကြံစည်သည်ကို သိ၍ ဂုင်းက ဘိကြားမင်းအပေါ် စမ်းကြည့်ပုံ။

နာနာတိတ္ထိယ သာဝကသုတ်။ ။ပါ–၆၅၊ ဋ္ဌ–၁၁၆၊ သူတို့ဆရာ တိတ္ထိများကို ချီးကျူးကြသော နတ်သားများ နောက်ဆုံး ဘုရားရှင်၌ ကြည်ညို၍ ဂုင်း နတ်များက ဘုရားရှင်အား တဖန် ချီးကျူးကြပုံ။

နဝသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၆၅၊ ဋ္ဌ–၂၁၆၊ အခြားကိစ္စကို ပြုသည်ထက် ရဟန်း ကိစ္စပြုသည်ကိုသာ ဘုရားရှင်ချီးမွမ်းတော်မူကြောင်း။ ။နဝကမ္မိကသုတ်၊ သဂါထာ–ပါ–၁၈၁၊ ဋ္ဌ–၂၄၃၊ ကိလေသာတောကို ဖြတ်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင် ရှင်းပြခဏ်း။

နသန္တိသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၁၊ ဋ္ဌ–၆၀၊ ကာမဘောဂီ အဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်းပြထား၏။

နဠကလာပီသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၃၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၂။ ။ဇရာမရဏ စသည်ကို ကိုယ်တိုင်ပြုသလော၊ သူတပါးပြုသလောဟု မဟာကောဋ္ဌိက မထေရ်ကမေး၍ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က အကြောင်းကို စွဲ၍သာ ဖြစ်ကြောင်း ဖြေဆိုထား၏။

နာဂသုတ်။ ။ပါ–၄၅၈၊ ဋ္ဌ–၂၁၂၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို တပ်မက်၍ သုံးဆောင်သော ရဟန်းများသည် အဆင်းခွန်အား မဖြစ်သည့်ပြင် ပျက်စီးခြင်းသို့ပင် ရောက်တတ်ကြောင်း ဆင်ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။ ။မဟာ–ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၇၃၊ သီလဝိသုဒ္ဓိပေါ်၌ တည်၍ မဂ္ဂင် ၈–ပါးကို အားထုတ်မှ အားရှိကြောင်း၊ (ဝါ) မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

နာဂဒတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၈၊ ဆွမ်းခံအချိန် မမှန်သော နာဂဒတ္တ ထေရ်ကို နတ်က သတိပေးပုံ။

နာမသုတ်။ ။ပါ–၃၆၊ ဋ္ဌ–၈၉၊ အရာဝတ္ထုဟူသမျှအမည် (နာမ) နှင့် မကင်းကြောင်း ဟောထား၏။

နာဝါသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၃၊ မဂ္ဂင် ၈–ပါးကို အားထုတ်လျှင် သံယောဇဉ်မီးတို့ကို ငြိမ်းအေးစေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

နာလန္ဒသုတ်။ ။ပါ–၁၃၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၃၊ အတိတ်အနာဂတ်၌ ဖြစ်သော ဘုရားရှင်တို့၏ သီလ ဓမ္မ ပညာစသည်တို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိသော စေတောပရိယညာဏ်အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၌ မရှိကြောင်း၊ ဘုရားရှင်၏ နည်းကို ရသော် သဗ္ဗညုတညာဏ်သဖွယ် သိနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ၎င်းထေရ်၏ သီဟနာဒလည်း ဟူ၏၊ ဘုရားရှင်၌ ယုံမှားကင်းအောင် ဤသုတ်ကို မပြတ်ဟောရန် ဘုရားရှင်က တိုက်တွန်းထားတော်မူပုံ။

နာသေန္တိသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၄၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၂၆၊ မိန်းမတို့မှာ သီလအားရှိသော် မည်သူမျှ မဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

နာဠန္ဒသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၂၈၊ ဋ္ဌ–၃၇၊ အာရုံ ၆–ပါး၌ တွယ်တာမှုကင်းလျှင် အေးငြိမ်းကြောင်း ဟောထား၏။

နိက္ခန္တသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၈၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၆၊ ဝင်္ဂီသမထေရ် သန္တာန်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကာမဝိတက်ကို ကိုယ်တိုင်ပြန်၍ နှိမ်နင်းပုံ ဂါထာများ။

နိစ္စဝိသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၄၈၊ ဋ္ဌ–၂၀၁၊ သိုးဆိတ်စသည်ကိုသတ်၍ အသက်မွေးသူတို့ အရေမရှိသော ပြိတ္တာဖြစ်ကြရပုံ ဟောထား၏။

နိစ္စဝိတ္ထိသုတ်။ ။ပါ–၄၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၃၊ လင်ငယ်နေသော မိန်းမတို့ အရေမရှိသော ပြိတ္တာဖြစ်ကြ၍ ကျီး, လင်းတ, စွန်ရဲတို့ ထိုးဆိတ်သည်ကို ခံနေကြရပုံ ဟောထား၏။

နိဒ္ဒါတန္ဒီသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၃၄၊ ထိန, မိဒ္ဓ, အရတိ စသည်ကို ပယ်ထုတ်မှ မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

နိဒါနသံယုတ္တ။ ။နိဒါန–ပါ–၂၄၃၊ ဋ္ဌ–၁၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အကျယ် ဟောထား၏။

နိဒါနသုတ်။ ။ပါ—၃၁၇၊ ဋ္ဌ—၇၉၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ လွယ်သည်ဟု အသျှင်အာနန္ဒာက ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်က တားမြစ်၍ ခက်ခဲလှကြောင်း အကျယ်ရှင်းပြခဏ်း။

နိဗ္ဗိဒါဗဟုလသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၄၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၆၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ ငြီးငွေ့မှုဖြင့် နေထိုင်ရန် ဟောထား၏။

နိဗ္ဗိဒါသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၇၅၊ ဗောဇ္ဈင် ပွားမှ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ် ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသုတ်။ ။ပါ—၇၈၊ ဋ္ဌ—၁၀၇၊ ဗောဇ္ဈင် ၇—ပါးကို ပွားလျှင် လောဘစသည်ကို ဖေါက်ခွဲဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

နိမောက္ခသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၁၉၊ နိမောက္ခ၊ ပမောက္ခ၊ ဝိဝေက အရကောက်ပြပုံ။

နိရာမိသသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၄၃၃၊ ဋ္ဌ—၁၂၄၊ သာမိသာပီတိ၊ နိရာမိသာပီတိ စသည်ကို ခွဲပြပုံ။

နိရုတ္တိပထသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၅၉၊ ဋ္ဌ—၂၅၇၊ နတ္ထိက၊ အဟေတုက၊ အကိရိယဝါဒသုံးမျိုး ဟောထား၏၊ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီး သုံးပါး)။

နိရောဓ ဓမ္မသုတ်။ ။ပါ—၁၆၁၊ ခန္ဓာ ၅—ပါးကို နိရောဓ ဓမ္မဟု ဟောထား၏။ ။ပါ—၁၆၃၊ ၁၆၄။ ။နိရောဓသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၁၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၁၂၊ အဋ္ဌိကသညာ စသည်ကို အားထုတ်ရကျိုး ဟောထား၏။

နိဃသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၅၃၊ ဋ္ဌ—၁၇၄၊ နိဃသုံးပါး (ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ) ကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင် ၈—ပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

နီတမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ခန္ဓ—ဋ္ဌ—၂၇၃၊ ဦးခေါင်းပေါ် သင်ဒုန်းဒါးသွား တင်ကာမျှကာလတွင် ရဟန္တာဖြစ်သော မထေရ်၊ မဟာအရိယာဝံသအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးပံသုကူ ကောက်ရာတွင် မဟာဗြဟ္မာ (၇၀၀) တို့က တပြိုင်နက် ရှိခိုးကြကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၌ ဂါထာများ ပါ၏။

နေ၁ စ မေ သိယာသုတ်။ ။ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၇၊ ခန္ဓာ ၅—ပါး၌ လက္ခဏာရေး သုံးပါး တင်ပြထား၏။ ။ပါ—၁၆၉။

နေ့သစေဒံသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၃၈၁၊ ဋ္ဌ–၁၄၄၊ ခတ်ကြီးလေးပါးကို မနှစ်သက်လျှင် သံသရာမှလွတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

နေ့သစေအဿာဒသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၄၄၊ ဋ္ဌ–၃၊ အာယတန ၁၂–ပါး၌ မသာယာလျှင် နိဗ္ဗာန်ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ် လာတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

နကုလပိတုဂဟပတိဝတ္ထု။ ။၁–ပါ–၂၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၇၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ ဝိဿာသကာနံ ယဒိဒံ နကုလပိတာ ဂဟပတိ။ ။ နကုလပိတုသုတ်၊ ၆–ပါ–၂၆၁၊ ဋ္ဌ–၉၇၊ နကုလမာတာက နကုလပိတာအား ဆုံးမသော (တနည်း) သစ္စာပြုသော စကားများ။ ။နကုလမာတာဝတ္ထု၊ ၁–ပါ–၂၈၊ ဋ္ဌ–၃၅၁၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ ဝိဿာသိကာနံ ယဒိဒံ နကုလမာတာ ဂဟပတာနီ။ ။နကုလပိတု နကုလမာတာ လင်မယားတို့မှာ တဦးပေါ် တဦး ကျော်လွန်၍ အခြားမိန်းမ၊ အခြားယောက်ကျားနှင့် (မနေ့ဘက်ဖြင့်ပင် မလွန်ကျူးကြကြောင်း၊ယခုဘဝတွင်ရှင်း နေ့ခင့် ဘဝများတွင်ရှင်း မကွဲမကွာ တွေ့မြင် ရလိုကြောင်း ဘုရားရှင်ထံ ဆုတောင်းကြပုံ၊ ၁–ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ဘုရားရှင်၏ မိဘအသစ်များ ဖြစ်ကြ၏။ ။ ၎င်းတို့ လင်မယားမှာ သောတာပန်ဖြစ်ကြ၏၊ ၎င်းတို့ကို အကြောင်းပြု ဟောသော သမဇီဝိသုတ်၊ (ပ–ဒု) ၄–ပါ–၃၇၂၊ ဋ္ဌ–၃၁၁၊ လင်မယား မကွဲမကွာနေရခြင်း အကြောင်းလေးပါး၊ (သမသဒ္ဓါ၊ သမသီလ၊ သမစာဂ၊ သမပညာ)။

နဂရောပမသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၇၈၊ ဋ္ဌ–၁၈၁၊ နယ်ခြားမြို့ လုံခြုံစေရန် အင်္ဂါ ၇–ပါး ၂–နည်း၊ ၎င်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြ၍ ရဟန်းတို့အတွက် ကိလေသာရန်သူ မဝင်နိုင်ရန် ခံတပ် ၇–မျိုးကို ဟောထား၏။

နန္ဒကသုတ်။ ။၉–ပါ–၁၆၉၊ ဋ္ဌ–၂၆၀၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ဆင်းရဲစွာ ၎င်းမထေရ်၏ တရားကို နာယူပုံ၊ တရားတော်ကို နာရ ဆွေးနွေး ရကျိုး ၅–ပါး။

နန္ဒိယသုတ်။ ။၁၁–ပါ–၅၃၅၊ ဋ္ဌ–၃၄၅၊ သဒ္ဓါ, သီလ, အာရဒ္ဓဝီရိယ, ဥပဋ္ဌိတသတိ, သမာဟိတ, ပညာဝါ ဤ ၆–ပါးနှင့် ရှေ့အနုဿတိ ၅–ပါး ပေါင်း ၁၁–ပါး၌ သတိဖြစ်စေရန် ဟောထား၏။

နပ္ပိယသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၃၂၅၊ ညီညွတ်စွာ မနေရခြင်း၊ နေရခြင်း အကြောင်း ၁၀–ပါးစီ ဟောထား၏။

နမုနာယူစရာ ကောင်းလှသော ဂဝေသီသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၇၉၊ ဋ္ဌ–၆၃၊ ဂဝေသီ ဥပါသကာမှာ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ နောက်ပါ လူများထက် အဆင့်ဆင့်သာလွန်အောင် ကြံဆောင် အားထုတ်ရာ နောက်ဆုံးတွင် ရဟန္တာ ဖြစ်သွားပုံ၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် ဖြစ်၏။

နဝဂုံပေါသထသုတ်။ ။၉–ပါ–၁၉၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၆၊ ၉–ပါးသီလဆောက်တည်ရပုံ။

နဋကသုတ် ပ–ဒု။ ။၁၀–ပါ–၃၅၃၊ ၃၅၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၇၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း မဆုတ်ယုတ်ခြင်း အကြောင်းများကို ဟောထား၏။

နာဂသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၃၁၊ ဋ္ဌ–၃၂၉၊ အလှူခံထိုက်သော အင်္ဂါလေးပါး၊ (သောတာ၊ ဟန္တာ၊ ခန္တာ၊ ဂန္တာ)။ ။၆–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၁၀၊ ဘုရားရှင်အား နာဂ ဟု ကာဠုဒါယီထေရ် ချီးကျူးထားသောဂါထာများ၊ မှတ်သားဘွယ်။ ။၉–ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၇၂၊ အပေါင်းအသင်းနှင့် နေလျှင် ချာန်မင်ဖိုလ် မရနိုင်ကြောင်း။

နာဂိတသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၅၊ ဋ္ဌ–၁၂၊ လာဘပိယ၌ လိုက်စားခြင်းအပြစ်၊ အသုဘ အနိစ္စဟု ရှုရခြင်းအကျိုးများကို ဟောထား၏။ ။၆–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၉၊ တောရကျောင်း၌ နေထိုင်ခြင်းကို ဘုရားရှင် ချီးမွမ်းတော်မူပုံ။

နာနာကရဏသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၄၁၊ ဋ္ဌ–၃၃၁ ဗြဟ္မာပြည်ရောက်သော ပုထုဇဉ်တို့မှာ ချာန်အရှိန်ကုန်က အပါယ်လေးပါးသို့ လားကြရပြန်ကြောင်း၊(ဗြဟ္မာပြည်မှာ တဝင်းဝင်း ဝက်စားကျင်းမှာ တရှုတ်ရှုတ်ဟူလို)၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ထိုဗြဟ္မာပြည်၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြကြောင်းဟောထား၏၊ဤသို့ ထူးခြားကြသည်ဟူလို။ ။ဒု–သုတ်၊ ပါ–၄၄၃၊ ဋ္ဌ–၃၃၃၊ အရိယာဗြဟ္မာတို့ သုဒ္ဓါဝါသ ဘုံရောက်ကြပုံ ဟောထား၏။

နာဝရဒသုတ်။ ။၅–ပါ–၅၀၊ ဌ–၂၅၊ မဖြစ်အောင် တောင့်တ၍ မရကောင်း သောအရာ ၅–မျိုး၊ (ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ ခယဓမ္မ၊ နဿနဓမ္မ)။

နိကဋ္ဌသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၅၄၊ ဌ–၃၃၀၊ တောရကျောင်း၊ ရွာနီးကျောင်းတို့၌ ဝိတက်ဆိုး သုံးပါးကို ကြံစည်ခြင်း, မကြံစည်ခြင်းဖြင့် လေးချက်လှည့်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး ဟောထား၏။

နိဂဏ္ဌသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၂၁၊ ဌ–၂၀၂၊ နိဂဏ္ဌ၏ ဝါဒကို ၎င်း၏ တပည့်က လျှောက်ထားပြီး ထိုဝါဒ၌ ဘုရားရှင်က မည်သို့ဟောပါသနည်းဟု အသျှင် အာနန္ဒာအား မေးလျှောက်၍ အသျှင်အာနန္ဒာက သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ် ကြောင်း သုံးပါးကို ဟောထား၏။

နိဗ္ဗေဂ်တသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၅၁၊ ဌ–၃၁၇၊ သောတာပန် သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အထက်မဂ်ဖိုလ်ရောက်မှ ကိစ္စပြီးဆုံးကြောင်း ဟောထား၏။ ။(အဝေစ္စပ္ပ သန္နသုတ်လည်း ဤသုတ်နည်းတူပင်တည်း)။

နိဒါနသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၃၃၊ ဌ–၁၀၃၊ ကံဖြစ်ကြောင်း သုံးပါးစီ ဟောထား၏၊ အကုသိုလ်၌ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ၊ ကုသိုလ်၌ အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ ဟူလို၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ ပါ၏။ ။ပါ–၂၆၆၊ ဌ–၂၃၂၊ (ပ–ဒု) ဒုတိယသုတ်၌ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးပါး၌ ဆန္ဒရာဂ ဖြစ်ခြင်း, မဖြစ်ခြင်းသည် ကံဖြစ်ကြောင်း သုံးပါးတည်းဟု ဟောထား၏။ ။ ၆–ပါ–၂၉၇၊ ဌ–၁၀၀၊ တိကဥ္စ လာသောသုတ်နှင့် တူ၏။

နိဒ္ဒမနိယသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၄၃၅၊ ဌ–၃၃၅၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈–ပါး၊ သမ္မာဉာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိပေါင်း ၁၀–ပါးဖြင့် မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈–ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁၀–ပါးကို နှင်ထုတ်ရန် ဟောထား၏။

နိဗ္ဗုတသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၅၀၊ ဌ–၁၄၁၊ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟကြောင့် ဒုက္ခ ဝေဒနာ ဒေါမနဿဝေဒနာကိုခံစားကြရကြောင်းနှင့် တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး မည်ပုံ ဟောထား၏။

နိဗ္ဗေဓိကသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၅၀၊ ဌ–၁၃၅၊ ကာမ, ဝေဒနာ, သညာ, အာသဝ, ကမ္မ, ဒုက္ခ၊ ဤ ၆–ချက်၌ နိဒါန, ဝေမတ္တ, ဝိပါက, နိရောဓ, နိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ ၅–ချက်ဖြင့် အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။

နိမိတ္တသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၅၀၊ ဌ—၂၂၀၊သမာဓိ ပဂ္ဂဟ ဥပေက္ခာ နိမိတ်သုံးပါးကို တလှည့်စီ နှလုံးသွင်းအပ်ပုံ၊ ထိုသို့ နှလုံးသွင်းလျှင် အဘိညာဉ် ၆—ပါးရနိုင်ကြောင်း။

နိမိတ္တသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။၁—ဌ—၂၅၊ ပါ—၂၊ ရာဂဌာနိယ အာရမ္မဏ, ပစ္စယ, ကာရဏ, သမာဓိ, ဝိပဿနာ၊ဤ ၅-နက်ကို ဟောထား၏။

နိယျာနိကံ ဝတ ဗုဒ္ဓသာသနံ။ ။၁—ဌ—၁၃၃၊ (ဒီဃ—၁—ပါ—၁၈၀၊ ဌ—၁၁၃၊ သာသနာတော်၌ နိယျာနိကဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ တယော အတ္တပဋိလာဘ ဝဏ္ဏနာ ဤအခဏ်း၌လည်း ပြဆိုထား၏)။ ။(နိယျာနိကပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ မဟာနိ— ဌ—၉၇၊ ပါ—၂၇)။

နိရယသုတ်။ ။၄—ပါ—၃၀၂၊ ဌ—၁၁၄၊ ကံ ၅—ပါးတွင် ရှေ့ကံလေးပါးကို ကျူးလွန်က ငရဲကျရောက်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ၁—ဂါထာပါ၏။

နိရောဓသုတ်။ ။၅—ပါ—၁၆၈၊ ဌ—၅၀၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ၏ စကားကို ကာဠုဒါယီထေရ်က ကန့်ကွက်သောကြောင့် ဘုရားရှင်က အသျှင်အာနန္ဒာ အား ကဲ့ရဲ့တော်မူပုံနှင့် သီတင်းသုံးဘော်တို့ ချစ်ခင်ကြောင်း ၅—ပါးကို ဟောထား၏။

နိဝရဏပ္ပဟာနဝဂ္ဂ။ ။၁—ပါ—၂၊ ဌ—၃၂၊ နီဝရဏ ၅—ပါးကို ပယ်နိုင်ရန် အကြောင်းများ၊ နီဝရဏတို့ ဖြစ်ကြောင်း, တိုးပွားကြောင်းများ, မဖြစ်ကြောင်း, ပယ်နိုင်သောအကြောင်းများကို အကျယ်ဟောထား၏။

နိဝေသကသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၂၃၊ ဌ—၂၀၃၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အား ရတနာ ၃ သုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်စေရန် တိုက်တွန်းသင့်ကြောင်း ဟောထား၏

နိဿယသုတ်။ ။၉—ပါ—၁၆၅၊ ဌ—၂၅၀၊ မိုခိုရာ ၉—ပါးကို ဟောထား၏၊ သဒ္ဓါ, ဟိရိ, ဩတ္တပ္ပ, ဝီရိယ, ပညာ, သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၊ ပေါင်း ၉—ပါး။ ။ နိဿယသုတ်၊ ၁၀—ပါ—၃၁၃၊ နိဿရည်း ဆရာဖြစ်ထိုက် အင်္ဂါ ၁၀—ပါးကို ဟောထား၏။

နှစ်သက်ဖွယ်ကို ပေးလှူလေ့ ရှိသူမှာ ဖြစ်လေရာဘဝ၌ ဒီဃာယုက ယသဝါ ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောသောဂါထာ၊ မနာပဒါယီသုတ်။ ။၅—ပါ—၄၂၊ ၄၅၊ ဌ—၂၃၊ ၂၄။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

နင်္ဂလ ကုလတ္ထေရဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇၈၊ ကိုယ်ထားခဲ့သော ထွန်တုံးကို ကြည့်၍ အကြိမ်ကြိမ်လူထွက်အံ့ ကြံစည်သောရဟန်း၊ နောက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမ၍ ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

နဋ္ဌမုတ္တက မဂ္ဂထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—၄၄၇၊ လူနတ်စည်းစိမ်ကို စွန့်မှ၊ ပျော် မပျော်ကို ပယ်မှ ပြာဟွအမည်ပုံဟောသော ဂါထာများ၊ ၄၄၈။

နန္ဒဂေါပါလကဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၅၊ ဘယ်အရပ်သွားသွား သေခြင်းတရားမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

နမော ဗုဒ္ဓဿ။ ။ကျဲသို့မြည်တမ်းသော ကလေးသူငယ်မှာ ဘီလူးစားမခံရရုံမျှမက ဘီလူးကပင် စောင့်ရှောက်သွားပုံ၊ ဒါရုသာကဋိကဝတ္ထု၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၄။

နိဂမဝါသီ တိဿမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၉၊ ၎င်းမထေရ်၏ အပ္ပိစ္ဆဂုဏ်ကို ချီးမွမ်း၍ အလောင်းတော်ကျေးသားဝတ္ထုကို အတိတ်ဆောင်ဟောထား၏။

နိဂ္ဂဏ္ဌဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၅၊ မရှက်အပ်သည်ကိုရှက်၊ ရှက်အပ်သည်ကို မရှက်လျှင် ဒုဂ္ဂတိလားရတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဘေးရှိရာကို မရှိထင်၊ ဘေးမရှိရာကို ရှိ၏ ထင်လျှင်လည်း ဒုဂ္ဂတိလားရတတ်ကြောင်း။

နူနာရောဂါဖြစ်တတ်ပုံ၊ ပျောက်ကင်းတတ်ပုံ။ ။ကုဋ္ဌသာတရား နှိပ်စက်မှုကြောင့် ကချေသည်မ အပေါ်၌ ခွေးလေးသီးမှုန့်တို့ဖြင့် မသိအောင် ဖြူးခဲ့သော မိဖုရားကြီးမှာ ငါတို့ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် အသျှင်အနုရုဒ္ဓါထေရ်၏ နှမ ရောဟိနီမင်းသမီးဖြစ်လာပြီး နူနာရောဂါစွဲကပ်နေပုံ၊ ပျောက်ကင်းစေရန် တံမြက်လှည်းခိုင်းတော်မူပုံ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၂။

နောင်တ တဖန် ပူပန်ရအံ့သောအမှုများကို မပြုရန်ဂါထာ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၄။ ။မပူပန်ရအံ့သော အမှုများကိုသာ ပြုရန်ဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၃၃၁။

ဥဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

နာဂသုတ်။ ။ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—၂၂၅၊ ကောသမ္ဗီရဟန်းတို့ အဓိကရုဏ်းဖြစ်မှု ကြောင့် ဘုရားရှင်တပါးတည်း ပါလိလေယျက တောအုပ်သို့ ကြွတော်မူခဏ်း။

နာနာတိတ္ထိယသုတ်။ ။ဟဋ္ဌမ၊ ပါ—၁၅၈၊ ဋ္ဌ—၃၀၇၊ လောက၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော အယူဝါဒအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ (အသဿတော လောကော၊ အသဿတော လောကောစသည်ဟူလို)။ ။ဒုတိယ၊ ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—၃၁၃၊ သဿတော အတ္တာစ လောကောစ စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံနေကြပုံ ဟောထား၏။ ။တတိယ၊ ပါ—၁၆၄၊ ဋ္ဌ—၃၁၄။

နေရဥ္စရာယ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဋ္ဌ—၂၅၊ ပါ—၇၇။

ဣတိဝုတ္တကပါဠိအဋ္ဌကထာ

နကုဟနသုတ်။ ။(ပ—ဒု) ပါ—၂၁၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၂၊ ရဟန်းတို့မှာ မိမိတို့၏အကျင့်သီလစသည်ဖြင့် လူတို့ကို အံ့သြဘွယ်မဖြစ်စေရကြောင်း ဟောထား၏။ ။(အံ—၄—ပါ—၃၃၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၅၊ ဗြဟ္မာစရိယသုတ်၌လည်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏)။

နဒီသောတသုတ်။ ။ပါ—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—၃၂၆၊ မြစ်ရေအလျှင်နှင့်တူသော တဏှာရေအလျှင်ကို ဖြတ်ကူးရန် ဟောထား၏။

နာနာနယ နိပုဏံပုဒ်အဖွင့်။ ။ဋ္ဌ—၁၈။

နေက္ခမ္မမည်ပုံဂါထာ။ ။ပါ—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—၃၃၁။

နတ်တို့က သုံးကြိမ် ကောင်းချီးပေး၍ ရှိခိုးကြပုံဟောသော ဒေဝသဒ္ဒသုတ်။ ။ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၉၊ ရဟန်းပြုရန် ကြံစည်သောအခါ တရားအားထုတ်သောအခါ ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ဤသုံးကြိမ်၌ ဟူလို၊ ဂါထာများပါ၏။

ဝိမာနဝတ္ထု ပါဠိအဋ္ဌကထာ

နန္ဒနဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၀၃၊ ဋ္ဌ–၂၇၁၊ မိဘလုပ်ကျွေးရကျိုး၊ ဒါနသီလအကျိုး။

နရပုဒ်၊ နာရီပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဋ္ဌ–၃၆၊ ပါ–၆။

နာဂဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၅၊ သုရားရှင်အား သင်္ကန်းလှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပဌမ၊ ပါ–၈၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၄၊ ကဿပဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်ကိန်းဝပ်ရာ စေတီတော်အား ပန်းလှူရကျိုး။ ။ဒုတိယ၊ ပါ–၈၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၆၊ ဒါနသီလအကျိုး။ ။တတိယ၊ ပါ–၈၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၇၊ ဝေဿဝဏ်အကျိုးနှင့် ကြံလှူ၊ ဆွမ်းလှူရကျိုး။

နာဝါဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပဌမ၊ ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၃၄၊ ရေလှူရကျိုး။ ။ဒုတိယ၊ ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၃၇၊ ဖျော်ရည်လှူရကျိုး။ ။တတိယ၊ ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၄၀၊ အသက်စွန့်၍ ရေလှူသော ကျွန်မ၊ နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ။

နိဒ္ဒါ၊ သုနိဒ္ဒါဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၆၊ သဒ္ဓါသီလနှင့် ပြည့်စုံရကျိုး။

နှမ်းလှူရကျိုး။ ။နှမ်းကို လှူခဲ့ခြင်းကြောင့် နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ၊ တိလဒက္ခိဏာဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၁၁၊ ဋ္ဌ–၄၇။ ။(နှမ်းမုံ့ဆုပ်ကို လှူရကျိုး၊ အပဒါန–ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၅–ဋ္ဌလည်း ရှိ၏)။

နှုတ်ဆက်ရရုံ၊ စိတ်ထဲကြည်ညိုရုံမျှနှင့် နတ်သားဖြစ်ရပုံ။ ။ဒွါရပါလက ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၈၁၊ ဋ္ဌ–၂၂၈။

ပေတဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

နန္ဒကပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၇၊ (မ-ခဏ်း၌ ရှိ၏)။

နာဂပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—၅၀၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏားလင်မယားတို့ အချင်းချင်း ရိုက်ပုတ်၍ ထွက်လာသော သွေးပုပ် ပြည်ပုပ်တို့ကို သောက်ကြရသော ပြိတ္တာများဖြစ်နေကြရပုံ။

နန္ဒာပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၄၄၊ ဋ္ဌ—၈၄၊ ဒါနသီလလည်းမပြု၊ ကြမ်းထမ်းသော ဖရုသဝါစာကိုလည်း ပြောဆို၏၊ လင်ယောက်ကျားနှင့် ယောက္ခမတို့ကိုလည်း မရိုသေ၊ ဤအပြစ်များကြောင့် ပြိတ္တာမဖြစ်ရပုံ။

နေ့စံ၍ ညခံရသော ကဏ္ဏမုဏ္ဍပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၆၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။

နေ့ခံ၍ ညစံရသော မိဂလုဒ္ဒကပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၇၆၊ ၁၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၈၉—မှ ၁၉၆—အထိ၊ သုံးဝတ္ထု။

နှုတ်မစောင့်စည်းခြင်းအပြစ်များ။ ။ရဟန်းတို့ကို ဆဲရေးခြင်း၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကြောင့် ရဟန်းဘဝမှ စုတေသောအခါ ဝက်နှုတ်သီးနှင့်တူသော မျက်နှာရှိသောပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊သူကရမုခပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၉။ ။အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဆဲရေးခြင်းကြောင့် ပြိတ္တာမဖြစ်ရပုံ၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရ မာတုပေတိဝတ္ထု၊ ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၇၂၊ ၇၃။ ။နန္ဒာပေတိဝတ္ထု၊ ရေးခဲ့ပြီ။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

နန္ဒကတ္ထေရဂါထာ။ ။မါ—၂၅၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၈၁၊ သဲကိုဖြန့်ခင်းလှူခဲ့ရကျိုး။

နန္ဒိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၂၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၁၊ စေတီတော်အား ပူဇော်ရကျိုး၊ စန္ဒကူးပွတ်လုံး လှူရကျိုး။

နာဂသမာလတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၊ ထီးလှူရကျိုး၊ ပွဲလမ်းသဘင် ကသည်ကို မြင်ရာတွင် တရားထူးရသွားသော မထေရ်ဖြစ်၏။

နာဂိတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၃၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၁၊ ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။

နှာတကမုနိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၈၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၁၊ ပီတိအစာဖြင့် နေထိုင်ကြောင်း ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားခဏ်း။

နိဂြောဓတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၂၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၂၊ အင်ကြင်းပန်းကို မဏ္ဍပ် ပြု၍ လှူရကျိုး၊ ဝိဝဋ္ဋကုသိုလ်ကိုလည်း များစွာပြုခဲ့၏။

နိတကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၄၀၃၊ အုန်းသီးလှူရကျိုး။

နိသဘတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၅၈၊ ဋ္ဌ—၄၀၆၊ သီးသီးလှူရကျိုး။

နီတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၃၈၊ ဋ္ဌ—၂၂၇၊ ပန်းဖြင့်ပူဇော်ရကျိုး၊ ရဟန်းပျင်း ရဟန်းဖျင်းတို့ကို ဆုံးမသောဂါထာ။

နံ့သာစသည်ကို လှူရကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၄၊ ၂၀၂။ ။ နံ့သာမျိုး လေးပါးဖြင့် ဂန္ဓကုဋီကို သုတ်လိမ်းလှူခဲ့ရကျိုး၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀။ ။(အပဒါန—ဋ္ဌလည်း)။

မိလိန္ဒပဉှပါဠိ

နာဂသေနမထေရ်၏အဇ္ဈုပ္ပတ္တိ။ ။၎င်း၏ ရှေးဆုတောင်းနှင့် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီး နှစ်ပေါင်းငါးရာ ကြာမြင့်မှ ပေါ်ထွန်းကြောင်း၊ ပါ–၃။ ။ပဋိသန္ဓေ နေစဉ် လက်နက်များ အရောင်တောက်ခြင်း၊ ကောက်စပါးများ ထူးထူး ခြားခြား ပြည့်စုံကြခြင်း၊ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းခြင်း၊ နိမိတ်ကြီးသုံးပါး ဖြစ်ပေါ်လာပုံ၊ ပါ–၈။ ။၎င်းမထေရ် ပညာသင်သွားခဏ်း၊ ပါ–၁၄။ ။ ၎င်းထေရ်အား မိလိန္ဒမင်းကြီးက ပဋိသန္ဓေနေလတ္တံ့လောဟု မေးရာ တိုက် ရိုက် မဖြေကြားဘဲ သွယ်ဝိုက်၍ ဖြေကြားတော်မူပုံ၊ ပါ–၄၈။ ။နာမည် ပညတ်ကို မေးဖြေခဏ်း၊ ပါ–၂၄။

နာနာဓမ္မာနံ ဧကကိစ္စ အဘိနိပ္ဖါဒနပဉှ။ ။ပါ–၁၉၊ အသီးအသီးသော တရား တို့က တခုတည်းသော အကျိုးကို ပြီးစေနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

နာမရူပဧကတ္တနာနတ္တပဉှ။ ။ပါ–၄၆၊ ပဋိသန္ဓေနေသော တရားမှာ နာမ်ရုပ် ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

နာမရူပပဋိသန္ဓဟနပဉှ။ ။ပါ–၄၉၊ နာမ်နှင့်ရုပ် ပူးတွဲ၍ ပဋိသန္ဓေနေသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

နာမ်ရုပ်တို့၌ အဓွန့်ရှိ မရှိ မေးဖြေခဏ်း။ ။အဒ္ဓါနပဉှ၊ ပါ–၄၉။

နိပ္ပပဉ္စပဉှ။ ။ပါ–၂၅၅၊ နိပ္ပပဉ္စတရားအကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

နိဗ္ဗာန်၌ အကြောင်းမရှိကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။ ။အကမ္မဇာဒိပဉှ၊ ပါ–၂၆၁။

နိဗ္ဗာနလာဘနပဉှ။ ။ပါ–၇၁၊ လူတိုင်း နိဗ္ဗာန်မရနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

နိဗ္ဗာနသုခဇာနနပဉှ။ ။ပါ–၇၃၊ နိဗ္ဗာန်မရသေးသောသူပင် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ ကို သိကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။ဧကန္တသုခနိဗ္ဗာနပဉှ၊ ပါ–၁၀၀၊ နိဗ္ဗာန် သည် အမှန်စင်စစ် ချမ်းသာကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

နိဗ္ဗာနရူပသဏ္ဌာနပဉှ။ ။ပါ–၁၀၃၊ နိဗ္ဗာန်၏ အဆင်းသဏ္ဌာန်အရှည် ပမာဏ ကို ပြခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ နိဗ္ဗာန်၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကိုလည်း ဟောထား၏။

နိဗ္ဗာနသန္တိကရဏပဉှ။ ။ပါ–၃၀၉၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုရာ၌ ကာလသုံးပါးမှ အလွတ်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အာရုံပြုကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

နိဗ္ဗာနသန္နိဟိတပဉှ။ ။ပါ–၃၁၂၊ နိဗ္ဗာန်သည် အရပ်လေးမျက်နှာ၌လည်းမရှိ၊ စုဝေး၍လည်း တည်နေသည်မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

နိရောဓနိဗ္ဗာနပဉှ။ ။ပါ–၇၀၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာသည် နိဗ္ဗာန်မည်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

နေပူပြင်းခြင်း၊ မပူပြင်းနှင့်စပ်၍ မေးဖြေခဏ်း။ ။ကဒ္ဒိနတပနပဉှ၊ ပါ–၂၆၅၊ နေသည်ဆောင်းအခါ၌ စပ်စပ်ပြင်းပြင်းပူပြင်း၍ နွေအခါ၌မပူခြင်းအကြောင်းကို မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

နေရယိကဂ္ဂိဥဏှဘာဝပဉှ။ ။ပါ–၆၀၊ ၆၉၊ ငရဲမီးမှာ ပူပြင်းလှသော်လည်း ငရဲသားတို့မှာ အကုသိုလ်ကံအရှိန် မကုန်သေးမှုကြောင့် ကြေမွမသွားကြကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ

နာမ်နှင့်ရုပ် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး၏ အကြောင်းကို ရှာသော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟကထာ၊ ဒု–အုပ်–၂၃၃၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ ပါ၏။ ။နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး၌ ရေပွက်ပမာ တံလျှပ်ပမာ အပျက်ကို မြင်လျှင် သေမင်းမမြင်နိုင်တော့ကြောင်း၊ (ဝါ) သေဘေးမှ လွတ်တော့ပြီဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ၂၈၁။

နိမိတ္တာဘိမုခ ပဋိပါဒန။ ။နိမိတ်ရအောင် အားထုတ်နည်း၊ (ပထဝီကသိဏ နိဒ္ဒေသ) ပ–အုပ်–၁၃၂။ ။နိမိတ္တဝဍ္ဍနနယ၊ နိမိတ်ပွားအောင် အားထုတ်နည်း၊ ၁၄၇။

နီလကသိဏကထာ။ ။ပ–အုပ်–၁၆၇၊ ၎င်းကို ရအောင်အားထုတ်နည်း။

နေဝသညာ နာသညာယတနကထာ။ ။၃၂၀၊ ၎င်းကိုရအောင်အားထုတ်နည်း။

နတ်ပြည်၌ မရနိုင်သော ကမ္ဗဠာန်း ၁၂-ပါး။ ။၁၃၈၊ (အသုဘ ၁၀၊ ကာယ ဂတာသတိ၊ အာဟာရေပဋိကူလသညာ)။

နောက်ဆုံးတွေ့ရအံ့သော အရာများ (အို-နာ-သေ)။ ။ပ-အုပ်-၂၂၅။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

နဂရပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၁၇၅၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၄၂။

နန္ဒကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-၄၁၀၊ ဋ္ဌ-၂၀၆၊ ပန်းမဏ္ဍပ်လှူရကျိုး၊ ဋ္ဌ-၌ ကရဝိက်ငှက် ဥဒေါင်းငှက်ဖြစ်စဉ် တွန်၍ အသံလှူရကျိုးဟု ဖွင့်ပြထား၏။

နဒီပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပါ-၁၂၅၊ ဋ္ဌ-၉၀၊ ၁၄၇။

နမော တေ ဗုဒ္ဓ ဝီရတ္ထုစသော ဂါထာ။ ။ပါ-၂၀၄။

နဠမာလိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၁၅၇၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၂၅၊ကျူပြန်း ကို ယပ်လုပ်၍ လှူရကျိုး။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၄၆။ ။နဠမာလပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။

နဠိနကေသရိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၂၅၁၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၀၊ ရေကြက်ဘဝက ကြာဝတ်ဆံလှူရကျိုး။

နဠကုဋိဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၀၁၊ ကျူကျောင်းလှူရကျိုး။

နဠမာလိကာထေရီအပဒါန။ ။ပါ-၁၉၀၊ ၂၀၅၊ ကျူပြန်းလှူရကျိုး။

နဠာဂါရိကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၃၂၁၊ကျူနံရံရှိသာ မြက်မိုးကျောင်း လှူရကျိုး။

နာဂသမာလတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-၁၃၂၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၉၇၊ စေတီတော်အား သခွတ်ပွင့်လှူရကျိုး။

နာဂပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ-၁၉၀၊ ဋ္ဌ-၁၆၇၊ ဂန့်ဂေါ်ပွင့် လှူရကျိုး၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၉၅။

နာဂကေသရိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၈၈၊ ဂန့်ဂေါ်ဝတ်ဆံလှူရကျိုး။

နာဂပလ္လဝတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၄၃၈၊ ဂန့်ဂေါ်ရွက်ညွန့် လှူရကျိုး။

နာဠိကေရဖလ ဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၉၂၊အုန်းသီးလှူရကျိုး။

နိဂ္ဂုဏ္ဍိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၉၊၂၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၈။ ။ (၇) နှစ်သား‌တွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။

နိပန္နဥ္စလိကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၇၊ အိပ်လျက် ရှိခိုးရကျိုး။

နိမိတ္တသညကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၉၇၊ ဘုရားရှင်ကို အောက်မေ့၍ နိမိတ်ယူပြီး ကြည်ညိုရကျိုး။

နိမိတ္တဗျာကရဏိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၄၊ ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းသောအခါ၌ (ကေန် ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းတော်မူလာကြောင်း) မြေလျှင်လှုပ်သည်ကို နိမိတ်ဖတ်ပေးရကျိုး။

နိဿေဏိဒါယကတ္ထေရေ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၈၊ လှေကား လှူခဲ့ရကျိုး။

နေရာထိုင်ခင်း လှူရကျိုးပြ ဝတ္ထုများ။ ပန်းအခင်းလှူရကျိုး၊ သောပါကထေရ်အလောင်း၊ ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၇။ ။ပလ္လင်တော်နှင့်တကွ ကောင်းမွန်စွာလှူခဲ့ရကျိုး၊ ကာဠုဒါယီကာဠုဒါယီ ဘဒ္ဒိယထေရ်အလောင်း၊ ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၆၈။ ။မြက်အခင်း လှူရကျိုး၊ ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၁။ ။သီဟာသနပလ္လင် လှူရကျိုး၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၆။ ။ပါ—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—၁၉၂။ ။နေရာထိုင်ခင်းနှင့်တကွ ရေလှူရကျိုး၊ ပါ—၂၄၅။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၊ ၂၈၊ ၁၀၁၊ ၁၀၂။

နံ့သာလှူရကျိုး။ ။နံ့သာနှင့် ပန်းလှူရကျိုး၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၈၂။ ။နံ့သာအခိုးအထုံ လှူရကျိုး၊ ပါ—၃၀၅၊ နံ့သာခဲလှူရကျိုး၊ ပါ—၃၃၈။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၇။ ။နံ့သာ အခိုးအထုံလှူရကျိုး ၁၀—ပါးဂါထာ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၉။ ။နံ့သာမျိုး လေးပါးဖြင့် ကဿပ ဘုရားရှင်၏ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ကို သုတ်လိမ်းလှူခဲ့ရကျိုး၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၆၅၊ ဋ္ဌ—၂၆၉။

နှာနှုတ်တံ လူရကျိုး ၈—ပါးဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၆။

နယ်ဆီ လူရကျိုး။ ။(ခြေလက် စသည်ကို လိမ်းသောဆီ) ပါ-၂၆၆။ ။ ၎င်းအကျိုး ၅—ပါးဂါထာ၊ ပါ—၃၆၈။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၃။

နေတ္တိပါဠိအဋ္ဌကထာ

နန္ဒိယာဝဋ္ဋနည်း။ ။နန္ဒိယာဝတ္တ တဏှာဝိဇ္ဇာဟိ သမထေန တဏှံ ဂဝေန အဝိဇ္ဇံ သမထဝိပဿနာဖြင့်၊ တဏှာကို ပယ်ဖြတ်ရန် ပေးသောနည်းသည် နန္ဒိယာဝဋ္ဋနည်း မည်၏၊ ပါ—၉၃၊ ဋ္ဌ—၁၉၇။ ။(ပေဋက—ပါ—၃၃၇)။

နယသခေ်ပ။ ။နန္ဒိယာဝဋ္ဋစသည် နည်း ၅—မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၁၇၊ ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၂၉။ ။နယသမုဋ္ဌာနဝါရ၊ ပါ—၉၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၂၊ ၎င်းနည်း ၅—မျိုး အကျယ်ဝေဘန်၍ ပြဆိုခဏ်း။ ။(ပေဋက—ပါ—၃၄၀၊ ၃၄၁။ ။နည်း ၅—မျိုးကို ရေတွက်ပြသောဂါထာ၊ ပါ—၁၆၉)။

နိဒ္ဒေသဝါရ။ ။ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၁၉၊ ဟာရ ၁၆—ပါးကို ဝေဘန်ပြဆိုခဏ်း။

နိရုတ္တိပုဒ်ကို ဖွင့်ပြပုံ။ ။ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—၉၉။ ။(နိရုတ္တိနည်း ၅—မျိုး ပါဠိဂါထာ၊ မဟာဋီ—ဋ္ဌ—၂၂၈)။

နေတ္တိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။နေတ္တိပါဠိကို အသျှင်မဟာကစ္စည်း ထေရ်ဟောကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ပါ—၁—ဋ္ဌ—၁၊ ။နေတ္တိမည်ခြင်းအကြောင်း ဖွင့်ပြပုံ၊ဋ္ဌ—၂။ ။သုတ်တခုတည်း၌ နေတ္တိနည်း ၁၆-ပါးလုံးပင် ပါဝင်ကြောင်း ရှင်းပြသော ဟာရသမ္ပါတဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၄၁။

နေယျတ္ထဒေသနာဂါထာ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၄၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၁၊ အမိအဘ မင်းသူလျှိုတိုင်းပြည်တို့ကို သတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီးပစ်ရန် ဟောသောဂါထာ။ ။မူရင်းမှာ—ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၃၊ ၂၀၄—၌ ရှိ၏။

ဇာတက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

နက္ခတ္တဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၄၊ မင်္ဂလာပွဲကို ဖျက်ဆီးသော အာဇီဝက၊ နက္ခတ်ကြည့် မရှိ အကျိုးမှတ်။ ။နက္ခတ် ၂၈–လုံး ရှိကြောင်း ပြဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၃၂၉။ ။(နက္ခတ္တာနီတိ ကတ္တိကာဒိဟိ အဋ္ဌဝီသတိ နက္ခတ္တာနိ ဟု ဟောထားပုံ၊ မဟာနိ–ပါ–၂၉၈၊ ဋ္ဌ–၃၆၆)။

နကုလဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၇၊ ရန်သူနှစ်ဦးကို ညီညွတ်စေပုံ။

နင်္ဂလီသဇာတက။ ။ပါ–၂၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၇၂၊ ကာဠုဒါယီထေရ်အလောင်း ဖျင်းအခဲ့ပုံ ဟောထား၏။

နင်္ဂုဋ္ဌဇာတက။ ။ပါ–၃၃၊ ဋ္ဌ–၅၁၉၊ ဘုရားလောင်းကိုယ်တိုင် မှားယွင်းခဲ့ဘူး၍ မီးကို ပူဇော်ရာ အကျိုးမရှိကြောင်း ပြန်ဟောထား၏။

နစ္စဇာတက။ ။ပါ–၈၊ ဋ္ဌ–၂၂၂၊ အယုက်အကြောက်ကင်းပြီး ကသောကြောင့် ဟံသာမင်း၏ သမီးရတနာလာဘ်မှ လွဲရသောဥဒေါင်းငှက်ငယ် အကြောင်း။

နန္ဒဇာတက။ ။ပါ–၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၁၊ ဥစ္စာမာန်တက် ဆုံးမခက်ပုံ ဟောထား၏။

နန္ဒိယ(စူဠ)ဇာတက။ ။ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၃၊ မိဘကို လုပ်ကျွေးသော မျောက်၊ ၎င်းမျောက်ကို သတ်သောပုဏ္ဏားမိုက် ပျက်စီးရပုံ။

နန္ဒိယ မိဂရာဇ ဇာတက။ ။ပါ–၁၄၅၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၅၅၊ မိဘအတွက် အသက်စွန့်သောသမင်။

နရသီဟ ၁၀–ပါးဂါထာ။ ။ယသောဓရာမင်းသမီးက ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးထားသောဂါထာများ၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၄။

နသာဓုတရား လေးပါးဂါထာ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၉၊ ၂၂၁၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၉၇။ ။ပါ–၁၂၈၊ ဋ္ဌ–၁၄၃။ ။ပါ–၃၃၆၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၅၃။ ။ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၁၉။

နဠပါနဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၆၊ သစ္စာတန်ခိုးဖြင့် ကျူရိုးများ အဆစ်မရှိအောင် ပြုခဲ့ပုံ။

နာနာဆန္ဒ ဇာတက။ ။ပါ–ဂ၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃ဂ၄၊ ဆုပေးရာ၌ ဆုယူလိုသူတို့မှာ အလိုဆန္ဒ အမျိုးမျိုးရှိကတ်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

နာမသိဒ္ဓိ ဇာတက။ ။ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၂၆၊ နာမည်မှာ လိုရင်းမဟုတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။နာမည်မကောင်းသည်မှာ လိုရင်းမဟုတ်၊ စိတ်ထား ကောင်းခြင်းသာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်းဟောသော ကာဋ္ဌကဏ္ဏိဇာတက၊ ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–၃ဂ၅။

နာရဒ(မဟာ)ကဿပ ဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၅၇၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၀၅၊ ဥရုဝေလ ကဿပ ညီနောင်တို့ကို ဆုံးမခဲ့ဘူးပုံ ဟောထား၏။

နိက္ခမ္မပါရမီကို ချီးကျူးထားသော ဇာတ်တော်များ။ ။မဃဒေဝ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၄။ ။သေယျဇာတက၊ ပါ–၉ဂ၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၉။ ။ဒရီမုခ ဇာတက၊ ပါ–၁၃ဂ၊ ဋ္ဌ–၂၂၃။ ။ယုဓဉ္စယ ဇာတက၊ ပါ–၂၃၅၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၂၁။ ။အသဒိသဇာတက၊ ပါ–၄၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၉။ ။သုသီမ ဇာတက၊ ပါ–၁၆၉၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၆၉။ ။ဟတ္ထိပါလ ဇာတက၊ ပါ–၃၅၀၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၇ဂ၊ ရသေ့ပရိသတ်ပေါင်း ယူဇနာ ၃၀–ရှိကြောင်း။ ။အယောဃရ ဇာတက၊ ပါ–၃၅၃၊ ဋ္ဌ–၄၉၅၊ ရသေ့ပရိသတ် ၁၂–ယူဇနာရှိကြောင်း။ ။စူဠသုတသောမ ဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၅၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁ဂ၉။ ။သောဏက ဇာတက၊ ပါ–၅၃၊ ဋ္ဌ–၂၆၁။ ။မူဂပက္ခ ဇာတက (တေမိယမင်း) ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁။ ။မဟာဇနက ဇာတက၊ ပါ–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–၃၉။

နိဂြောဓမိဂ ဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၂၊ အသျှင်ကုမာရကဿပထေရ်ဝတ္ထု။

နိဂြောဓဇာတက။ ။ပါ–၂၂၁၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၇၊ ကျေးဇူးရှင်ကို ပြစ်မှားသော ဒေဝဒတ်အလောင်း သာခ အကြောင်း။

နိင်္ဂုနိကာ ဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၃၁၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၀၃၊ ဣသိသိင်္ဂရသေ့ငယ်အား အင်္ဂါဇာတ်ကို ဖော်ပြ၍ ဝံကိုက်နာဟု လိမ်ပြောပြီး ဆေးကုခိုင်းသောမင်းသမီး။

နူနာတိ ပရိဝိတက္ကေ နိပါတော။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၅၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၉။ ။ကေံသတ္တေ၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၅၊ ပါ–၁၀၀။ ။နူတိ နာမတ္တေ နိပါတော၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၆။ ။ပါ–၄၁။ ။အနုဿဝတ္တေ၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၆၃၊ ပါ–၁၄၆။

နေရာ မလျော်က်ပတ်လျှင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရကြောင်း ဟောသော ဃတာသန ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၉၆။ ။ကိုယ့်နေရာမှန်လျှင် ဘေးရန်ကို တွန်းလှန်နိုင်ကြောင်း၊ ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၈။

နေရုဇာတက။ ။ပါ—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၃၁၊ ဂုဏ်ရှိသည် မရှိသည်ကို မသိတတ်သောအရပ်၌ မနေအပ်ကြောင်း ဟောထား၏။

နေ့မြင် ညပျောက်၊ ညမြင် နေ့ပျောက်ဟူသော ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၂၉။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၃၄။

နက်ဖြန် နက်ဖြန်၊ မပြုပြန်၊ တဖန် နောင်တ တွေ့တတ်လှ ဟူသော စကားအရ ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၅၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၈၆။

နတ်တင်ခြင်း၏ အပြစ်များကို ပြဆိုခန်း။ ။သူတပါးအသက်ကို သတ်၍ နတ်တင်ရာ၌ နတ်ကိုယ်တိုင်ကပင် အပြစ်ကိုပြောပြသော အာယာစိတ ဘတ္တ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၈၅။ ။အသားစိုကို နတ်တင်လျှင် ဘီလူးစာဖြစ်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၃၄။ ။ထိုသို့တင်ကြခြင်းကို ဘုရား အလောင်း မင်းကြီးက ပရိယာယ်ဆင်၍ တားမြစ်ခဲ့ဘူးပုံ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၇။

နတ်ကိုးကွယ်ခြင်း၏ အကျိုးများ။ ။မုံ့ဖြင့် နတ်တင်ရသောအကျိုး၊ ကုဏ္ဍပူဝ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၄၆၊ အစာတွင်းမှ ဩဇာကို သာ သုံးဆောင်ကြကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ချမ်းသာလာသော ပဏ္ဏား၊ ပလာသဇာတက၊ ပါ—၉၆၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၁။

နတ်မိုက်စကား နားယောင်မှား၍ အမျိုးသား ငါးရာတို့ ရေနစ်သေရပုံ ဟော သော သမုဒ္ဒဝါဏိဇ ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၆၀။ ။နတ်သမီးမရ၍ သေရသော သုဇာတသူကြွယ်၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၀၇။

နောင်တ တဖန် ပူပန်ရသော ဝတ္ထုများကို စုပေါင်း ဟောထားသော အတ္ထ ကာမဝဂ်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁။ ။နောင်တ တဖန် ပူပန်ရတတ်သော တရား ၁၀—မျိုး ဂါထာ၊ ပါ—၂၄၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၇၈။

နှိပ်စက်တတ်သူ ဘေးရန်ထူကြောင်း နမူနာ။ ။ဗောဓိမင်းသား အလောင်း ဝတ္ထု၊ ဝေနသာခ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၄၆။ ။ နိုင်ထက်ကလူ၊ ပြုတတ်မူ၊ ထိုသူသက်မရှည် ဟူသော ဂါထာ၊ ပါ—ဒု—အုပ်— ၄၂၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၃၀၊ ၂၃၆။

နှုတ်ကြမ်းသောသူ လူမှန်းထူကြောင်း။ ။ကေပဏ္ဏဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၃၄၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၅၃၀။ ။သုဇာတ ဇာတက၊ ပါ-၇၀၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁၆။ ။ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၁၄၊ သေဌေးသမီး။ ။ဋ္ဌ-၃၄၁၊ မင်းသား။

နှုတ်ကို စောင့်စည်းကြသော ကိန္နရာမောင်နှံ။ ။စကားများ အမှားပါဟုဆိုကြပုံ၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၆၉၊ ဋ္ဌ-စ-အုပ်-၂၅၂။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

နဝက ဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၂၁၀၊ ဋ္ဌ-၂၂၀။ ။၉-ခုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

နဝမက္ခဏကို ရေတွက်ပြခဏ်း။ ။ပါ-၂၁၉၊ ဋ္ဌ-၂၂၉၊ တရားကျင့်ခွင့် မရသော အခါ ၉-မျိုးဟူလို၊ ရပ်ပြစ် ၈-ပါးဟူ၍ ခေါ်ကြ၏။ ။(အက္ခဏသုတ်၊ အံ-၈-ပါ-၆၀၊ ဋ္ဌ-၂၂၄၊ ရစ်ပြစ် ၈-ပါးကို ဟောထား၏)။ ။(အ-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

နဝဓမ္မဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၂၅၂၊ ဋ္ဌ-၂၄၇၊ ဗဟုကာရ ဘာဝေတဗ္ဗ ပရိညေယျ ပဟာတဗ္ဗ ဟာနဘာဂိယ ဝိသေသဘာဂိယ ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဈ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗ အဘိညေယျ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ ဤ ၁၀-ချက်ကို မူတည်၍ ၉-ခုစီ ရှိသောတရားများကို ဟောထား၏။

နိဂြောဓ ပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု။ ။ပါ-၃၀၊ ဋ္ဌ-၁၆၊ တိတ္ထိတို့ အကျင့်နှင့် ရှင်း အကျင့်၏ ညစ်နွမ်းကြောင်းများကို ဟောထား၏။

နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလ၊ အနေ္တာနမ ဇဏ္ဏုပရိမဿန လက္ခဏ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၁၃၂၊ ဋ္ဌ-၁၁၇၊ အရပ်နှင့် အလံမျှတော်မူခြင်း၊ မကိုင်းမညွတ်ဘဲ ဒူးတော်ကို သုံးသပ်နိုင်ခြင်းမှာ ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက်ကြည့်ရှု၍ထိုက်တန်အောင်လှူခဲ့သောကြောင့် ဟု ဟောထား၏။

နိခါနံ ဝုစ္စတိ ဥပနော ကာသောဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၁-ဋ္ဌ-၇၅၊ ပါ-၄။

နိဝါပေ ဝုစ္စတိ ဘတ္တံ ဟုဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၃-ဋ္ဌ-၁၉၊ ပါ-၃၁။

နူးညံ့သော အခင်းအခြုံ တို့ကို လှူခဲ့သောကြောင့် ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းတော်ရှိပုံကို ဟောသော သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏလက္ခဏာဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၁၃၀၊ ဋ္ဌ-၁၁၆။

နေဝသညီ နာသညီဝါဒဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၀။

နတ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။နတ် ဘီလူးတို့ ဖမ်းစားခံရသူတို့မှာ ဝိပလ္လာသ ၁၂–ပါးလုံးကို မပယ်နိုင်သေးသူတို့သာပြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၂–ဋ္ဌ–၁၄၅၊ ပါ ၈၆။ ။နတ်သဘင် အစည်းအဝေးအကြောင်းနှင့် နတ်တို့ စည်းဝေးခြင်းအကြောင်း လေးပါး၊ ဒေဝသဘာဝဏ္ဏနာ၊ ၂–ပါ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၃၃၂။ ။ပါ–၁၇၈၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။နတ်တို့လည်း ပဝါရဏာပြုကြကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၂၄၁။ ။နတ်ကိုခေါ်သွင်းနိုင်သော အတတ်ပညာ ရှေးကပင်ရှိခဲ့ပုံ၊ ၁–ဋ္ဌ–၉၁၊ ပါ–၁၁။ ။နတ်တို့မှာ ဘုရားရှင်ရှေ့တွင် ရပ်နေသည်ကများ၍ ထိုင်နေသည်က နည်းပါးလှကြောင်း၊ အာဋာနာဋိယသုတ်ကို လျှောက်ထား စဉ် အခါ၌ကား ထိုင်၍ နေကြကြောင်း။ ။၃–ဋ္ဌ–၁၄၄၊ ပါ–၁၅၈။ ။ အထက် အထက်နတ်တို့၏ ပကတိ ခန္ဓာကိုယ်ကို အောက်အောက် နတ်တို့က မမြင်နိုင်ကြကြောင်း၊ ၂–ဋ္ဌ–၂၃၃၊ ပါ–၁၇၀။ ။နတ်ဘီလူးတို့က တိရစ္ဆာန် တို့ကို သာမက လူတို့ကိုပင် ယာဉ်သဖွယ် အသုံးပြုစီးနင်းကြကြောင်း ဟော ထားပုံ၊ ၃–ပါ–၁၆၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၇၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသူတို့ကိုမူ အသုံးမပြုနိုင် ကြကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

ဝိနယပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

နအုက္ခရာဖြင့် တားမြစ်ထားသော အရာဟူသမျှ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၃–ဋ္ဌ–၂၅၉။ ။ဂိလာန ပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်စေကာမူ ပြုလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ–၂၆၁။ ။ဥပဇ္ဈာယာဒိဝတ္တဝိနိစ္ဆယ ကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၂၆။

နဂ္ဂိယပဋိက္ခေပကထာ။ ။၃–ပါ–၄၂၁၊ သက်န်းကိုယ်တွင်မကပ်ဘဲ (သင်းပိုင်) ကိုယ်တုံးလုံးနေလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာ ပုဒ်။ ။၁–ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၅။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၂၃။

နဝကမ္မဒါနာနုဇာနနကထာ။ ။၄–ပါ–၃၀၇၊ ဋ္ဌ–၆၃။ ။နဝကမ္မဒါနကထာ၊ ပါ–၃၂၄၊ ဋ္ဌ–၈၄။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၉၃။ ။၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၆၊ ၂၅၇၊ ပါ–၃၂၆၊ နဝကမ္မအတွက် လှူရာ၌ အလှူခံအပ် မအပ်ကို စိစစ်ပြခဏ်း။

နဝကဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၂၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၈၁၊ ၉–ခုစီ ရှိသော တရားများကို စုပေါင်း ဟောထား၏။

နာနာသံဝါသကာဒီဟိ ဥပေါသထကရဏကထာ။ ။၃—ပါ—၁၇၇၊ ဋ္ဌ—၃၄၇။

နာသန ၃—မျိုး။ ။(ဖျက်ဆီးခြင်း၊ လိင်္ဂနာသန၊ သံဝါသနာသန၊ ဒဏ္ဍကမ္မ
နာသန) ၁—ပါ—၂၄၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၇။ ။၂—ပါ—၁၇၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။ ။
၅—ပါ—၃၆၅၊ ဋ္ဌ—၁၅၇၊ ၂၂၉။

နိဂြောဓသာမဏေ အဌုပ္ပတ္တိ။ ။ဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ တူတော်၊ ၁—ဋ္ဌ—
ပ—အုပ်—၃၄။

နိမန္တနဘတ္တကထာ။ ။ပင့်ဖိတ်ခြင်း ၂—မျိုး၊ (သံသာရိက၊ ပုဂ္ဂလိက) ၄—ပါ—
၃၂၉၊ ဋ္ဌ—၉၅။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၇၀။

နိယသကမ္မကထာ။ ။၃—ပါ—၄၅၆၊ ဋ္ဌ—၄၃၀၊ ဗာလ, အဗျတ္တ, အာပတ္တိ
ဗဟုလ အနပဒါန ဂိဟိသံသဋ္ဌတို့ကြောင့် ပြုရသောကံဖြစ်၏။ ။၄—ပါ—
၁၃၊ ဋ္ဌ—၂၊ ၃။ ။နိယသကမ္မ အာကင်္ခမာနဆက္ကကထာ၊ ၄—ပါ—၁၈၊
ပုင်းကံပြုနိုင်သော အင်္ဂါများကို ဟောထား၏။ ။နိယသကမ္မ နပ္ပဋိပ္ပဿမ္ဘေ
တဗ္ဗ၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတဗ္ဗကထာ၊ ပါ—၂၀၊ ၂၁။ ။နိယသကမ္မပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ
ကထာ၊ ၃—ပါ—၄၆၃၊ ၄၇၂။ ။ဝိဝါဒကထာ၊ ပါ—၄၆၈။

နိဿယ ဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။နိဿရည်းပေးမှု၊ ယူမှုငြိမ်းမှုစသည်ကို ပြဆိုခဏ်း၊
၃—ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၊၆၆။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၁၆၄။ ။နိဿရည်းယူပုံ၊ ဋ္ဌ—
၁၇၁။ ။နိဿရည်းဆရာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်ထိုက် မဖြစ်ထိုက်သော အင်္ဂါ
ရပ်များကို ဟောသော ဥပသမ္ပဒေတဗ္ဗပဉ္စက၊ ၃—ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၀။ ။
ဆက္က—ပါ—၉၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၂။ ။၅—ပါ—၃၁၄။ ။နိဿရည်းဆရာ ပြုနိုင်
သော အင်္ဂါများ၊ ၅—ပါ—၂၃၇။ ။နိဿရည်းဆရာ မပြုလုပ်ထိုက်သော
အင်္ဂါများ၊ ပါ—၂၁၄၊ ဋ္ဌ—၁၆၁။ ။ပါ—၃၁၄။ ။နိဿရည်းမယူဘဲမနေထိုက်
သော အင်္ဂါများ၊ ၃--ပါ—ဓ၁၁၊ ၂၊ ၃၊ ၁၁၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၅။ ။၅—ပါ—၂၃၄၊
ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။အနိဿိတဝဂ္ဂ၊ ပါ—၃၁၃၊ ဋ္ဌ—၂၁၅၊ နိဿရည်းမယူဘဲမနေထိုက်
သော ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။နိဿယပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ၊ ၃-ပါ—၇၉၊ ဋ္ဌ--၂၆၇၊ ၂၇၀၊
နိဿရည်းငြိမ်းပုံ မငြိမ်းပုံ ဟောထား၏။ ။ဆရာနှင့်တပည့်တို့ အတူခရီး
သွားစဉ် နိဿရည်း ငြိမ်း, မငြိမ်း ဝိနိစ္ဆယကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၃—ပါ—၁၂၁၊
ဋ္ဌ—၃၁၄၊ နိဿရည်း မယူဘဲ အခိုက်အတံ့ နေနိုင်သော အင်္ဂါများကိုလည်း
ဟောထား၏။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၁၇၀။ ။၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၇။ ။
နိဿယမုစ္စနက ကထာ၊ ၃—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၅၊ နိဿရည်း မယူရတော့ဘဲ
နေထိုင်နိုင်သောအင်္ဂါများကိုဟောထား၏၊ **နိဿယမုစ္စနကအင်္ဂါ ၅-ပါး။** ။
၂—ဋ္ဌ—၅၄။

နိဿယာရောစနကထာ။ ။၃—ပါ—၁၃၃၊ ဌ—၃၁၆။ ။ပါ—၇၃၊ ဌ—၂၆၅၊ ရဟန်းဖြစ်ပြီးစ၌ ပြောပေးရသော မှီရာလေးပါး၊ (ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေး)။ ။မပြုအပ်သော ပါရာဇိကလေးပါးကိုလည်း ဟောထား၏။

နိဿရဏကံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နှင်ထုတ်ခြင်း၊ ဩသာရဏကံ (ပြန်သွင်းခြင်း) ပြုပုံများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၃—ပါ—၄၄၃၊ ဌ—၄၂၉။ ။ဩသာရဏာနုဇာနန ကထာ၊ ပါ—၅၀၆၊ ဌ—၂၂၆။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၀၀။ ။ဒွေနိဿရဏာဒိကထာ၊ ၃—ပါ—၄၄၃၊ ဌ—၄၂၀၊ ဒုန္နိဿာရိတ၊ သုနိဿာရိတ ၂—မျိုးကို ခွဲပြထား၏။

နိသီဒနာဒိ အနုဇာနနကထာ။ ။၃—ပါ—၄၀၉၊ ဌ—၄၁၀။

နေရာထိုင်ခင်း၌ နေထိုင်မည်ကြံလျှင် စူးစမ်းဆင်ခြင်ပြီးမှ ထိုင်ရမည်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။မစူးစမ်းမဆင်ခြင်ဘဲ ထိုင်လျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ပညတ်ထား၏၊ ၁—ပါ—၁၀၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၆၁။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၂၉။

နေရာတခုတည်း၌ အတူနေကောင်း မနေကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲခြားပြခဏ်း။ ။၄—ပါ—၃၁၉၊ ဌ—၇၆။

နေထိုင်ရာမှ မရွှေ့ရှားစေထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် လေးဦး။ ။ရွှေ့ရှားစေလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ၃—ပါ—၃၉၇၊ ဌ—၄၀၄။ ။ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ၂—ပါ—၆၃၊ ဌ—၄၆။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၂၄၊ ၄၂၅။ ။သီတင်းကြီး ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်၊ ၃—ပါ—၅၀၅။ ။၄—ပါ—၃၁၅၊ ဌ—၆၄။

နေယျာဒိက ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး။ ။၅—ပါ—၂၂၂၊ ဌ—၁၆၆၊ အဖြဟ္မာစာရီ ဖြဟ္မစာရီ ပဋိညပုဂ္ဂိုလ်၊ ခိဏာသဝ အမူလကောန အနုဒ္ဓိသနပုဂ္ဂိုလ်၊ ကာမဂုဏေ အနာဒီနဝ ဒဿဝိပုဂ္ဂိုလ်။

နှာခေါင်းတွင်းမှ အမွေးကို ရှည်စွာထားလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၄—ပါ—၂၇၅၊ ဌ—၅၃။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၄၅၊ ၄၄၆။

နံရံကိုမှီလျှင် (ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုထားသော) ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်၊ ၄—ပါ—၃၂၉၊ ဌ—၈၇။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၄၈။

နွားကျွဲ စသည်ကို အပ်အောင် အလှူခံနည်းကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၂။

နတ် ဘီလူးတို့ကို သတ်လျှင် ထုလ္လစ္စယအာပတ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၁—ပါ—၁၀၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၆၉။

အဘိဓမ္မပိဋကပါဠိအဋ္ဌကထာ

နန္ဒိနှင့် နန္ဒိရာဂ ၂–ပုဒ်ကို ခွဲကောက်ပြပုံ။ ။၁–ဋ္ဌ–၃၉၅၊ ပါ–၂၁၅၊ တကြိမ် ဖြစ်ခြင်းသည် နန္ဒိမည်၏၊ အကြိမ်များစွာဖြစ်ခြင်းသည် နန္ဒိရာဂမည်၏။

နိက္ခေပတုက္က။ ။၁–ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၃၇၉၊ နိက္ခေပခေါ်ရပုံဂါထာ၊ တိတ်ဒုက် တရားတို့ကို မူလ, ခန္ဓ, ဒွါရ, ဘူမိ, အတ္ထ, ဓမ္မ, နာမ, လိင်တို့ဖြင့် ဝေဘန်၍ ပြထား၏။

နိဂ္ဂဟကထာ။ ။၅–ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ ဝသီဘော်စွမ်းအားဖြင့် သူတပါး၏ စိတ်ကို နှိပ်နင်းနိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်း။

နိပ္ပေသိကဟာ နိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ--၃၆၆၊ ဋ္ဌ–၄၆၆၊ ပစ္စည်းရအောင် ဆဲရေး ခြင်း၊ အပြစ်ပြောခြင်း ပြုတတ်သောရဟန်း။

နိမိတ်သုံးပါးကို ပြဆိုချက်း။ ။(ကံနိမိတ်, ကမ္မနိမိတ်, ဂတိနိမိတ်) ၂–ဋ္ဌ– ၁၄၀၊ ပါ–၁၄၂။

နိယတနိဒ္ဒေသ။ ။၄–ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၃၇၊ ဂတိ မြဲ,-မမြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ခွဲခြား ဟောထား၏။

နိယတဿ နိယာမကထာ။ ။၅–ပါ–၃၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၃၆၊ နိယာမတရား ၂–ပါး ကို အရကောက်ပြပုံ၊ နိယတအမည်ရသော ဘုရားအလောင်းသည် နိယာမ မဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်း။

နိယာမောက္ကန္တိကထာ။ ။ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–၁၀၂၊ ဘုရားလောင်း၌ ရှိ၏။

နိယာမကထာ။ ။ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၀၅၊ ပုထုဇဉ်တိုင်းအား မဂ်ရောက်ချန် ဉာဏ်ရှိ၏ ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်း။ ။ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၁၉၁၊ နိယာမ ကထာ၊ မဂ်ချက်း၌ ရှိ၏။

နိရောဓကထာ။ ။ပါ–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၆၇၊ အပ္ပဋိသင်္ခါနိရောဓ ပဋိသင်္ခါနိရောဓ ၂–ပါးကို တပေါင်းတည်းပြု၍ နိရောဓသစ္စာ တပါးတည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်း။ ။နိရောဓကထာ၊ ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၀။

နိရောဓ သမာပတ္တိကထာ။ ။၅–ပါ–၂၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၉၁၊ ၎င်းသမာပတ်ကို အသင်္ခတဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်း။

နိဝုတကထာ။ ။ပါ–၃၄၉၊ ဋ္ဌ–၂၃၇၊ နီဝရဏတို့က ပိတ်ပင်ထားပါလျှင် နီဝရဏတရားတို့ကို ပယ်နိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

နေမိတ္တိကကထာ နိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၆၆၊ ဋ္ဌ–၄၆၅၊ ပစ္စည်းရအောင် အရိပ် နိမိတ်ပြောတတ်သောရဟန်း။ ။အညာကောင်းသော အိမ့်ရှင်မကို အလှိမ့် ကောင်းသောရဟန်းက ဆွမ်းရအောင်လှိမ့်ယူပုံ ပြဆိုခဏ်း။

နေဝသညာ နာသညာယတနကထာ။ ။၅–ပါ–၁၉၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၆၊ ၎င်းဘဝ၌ သညာမရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

နတ်ပြည် ဗြဟ္မာပြည်တို့၌ မဂ္ဂဘာဝနာ မရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဗြဟ္မစရိယကထာ။ ။ပါ–၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၆။

နတ်ပြည်အထက် ၅–ထပ်၌ ၅–ပါးသီလ မလွန်ကျူးရန် စောင့်စည်းမှု သံဝရ ရှိ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော သံဝရကထာ၊ ပါ–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–၁၇၅။

အ–အက္ခရာမှ န–အက္ခရာအထိ

ပိဋကလမ်းညွှန် ပထမတွဲ ပြီး၏။

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အကြောင်းအရာ
၉		အဂ္ဂိပုဒ်များ၌ အပေါ် ဣသရ များမှာ မပီသ၊ အသတ်နှင့် တူနေသည်၊ ဣသရ ပီသအောင်ပြင်ပါ။
၅၂	၂၃	ဤ၌ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၂၀၊ ဤစကားရပ်ကို ထည့်ထားပါ။
၅၇	၃ ။ ၄	။ ဤအစက်ချများကို လက်ယာဘက်မှာ ရှိပါစေ။
။	၂၁	၁၂—နှင့် ၉၆ — အကြားတွင် တောင်မြောက် မျဉ်းလို၏။
၉၆	၁၁	ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၂ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၀၊ ဟု ဆက်လျက်ရှိရမည်၊ အပိုဒ်ကြီး ၂-ပိုဒ် မခြားရ။
၂၅၅	၆	ဥက္ခိတ္တာ ပုညတေဇေန စသည်ကို ဂါထာဟုမှတ်ပါ။
၂၆၀		၂၇၃၀၀-နှင့် ၂၀၆၄၁-အကြားတွင် တောင်မြောက် မျဉ်းလို၏။
၃၀၅	၃ ။ ၄	ခီဏာသဝဗလ ၈-ပါးကို ဟောသော ဗဟုကာရသုတ်၊ ၄—ပါ—၅၆၀၊ (ဤစာကြောင်းကို ဖျက်ပစ်ပါ)။
၄၇၀	၂	စူဠအနာထပိဏ်သော္ဌေးမှာ အနာဂါမ် ဖြစ်ကြောင်း (ဤစာတမ်းမှာ သီးခြားထားရန် ဖြစ်၏)။
၅၉၇	၂၀	တရားထူး နောက်၌ရှိသော အပိုဒ်ကို ဖျက်ပစ်ပါ။
၆၀၃	၈	ထူပပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ ဤစာတမ်းကို သီးခြားထားရန် ဖြစ်၏။
၆၀၈	၅	ဒါနပြုကြပုံ နောက်၌ရှိသော အပိုဒ်ကို ဖျက်ပစ်ပါ။
၆၁၆	၁၃	ဒုက္ကရကာရိကာဒိသုဒ္ဓိဝဏ္ဏနာ နောက်၌ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၁၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၆၊ ဤစာတမ်း ရေးသားထားရန်။
၆၂၈	၆	ဒဏ္ဍကီခင်း စသော စာတမ်းမှာ သီးခြားထားရန် ဖြစ်၏။
၆၃၁	၁၅	လောက၏ နောက်၌ပါသော အပိုဒ်ကို ဖျက်ပစ်ပါ။
၇၀၉	၁၅	နန္ဒိယသုတ်၊ ပါ—၃၅၃၊ စသည်မှာ သီးခြားထားရန် ဖြစ်၏၊ ရောနှောထားရန် မဟုတ်ပေ။
၇၃၁	၁၀	နေကြကြောင်း။ ။၃—ဋ္ဌ—၁၄၄၊ ပါ—၁၅၀၊ ဤ၌ ပိုဒ်ကြီးမခြားဘဲ (ကြောင်း၊ ၃—ဋ္ဌ—၁၄၄) ဤသို့ စသည်ရှိရမည်။

ပ ။ ဖ ဘို့ မထင်ရှားသော နေရာများ					
စာ မျက်နှာ	စာ ကြောင်းရေ	စာမျက်နှာ	စာ ကြောင်းရေ	စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ
၁၄	၁၆	၆၅၆	၁၇ ။ ၂၀	၃၁၃	၁၁
၁၆	၄	၆၅၇	၂၀	၃၁၈	၁၀
၂၇	၂၇	၆၆၃	၃	၃၂၄	၂၁
၆၅	၄	၆၆၄	၁၆ ။ ၁၉	၃၇၇	၁
၁၉၁	၆	၆၈၃	၁၀	၃၈၆	၂၃
၂၀၈	၂၉	၆၈၉	၄	၃၉၅	၆
၂၀၃	၁၃	၆၉၃	၅	၄၁၁	၂
၂၂၄	၂၇ ။ ၂၈	၆၉၄	၁၀	၄၁၄	၂၇
၂၂၅	၁၀ ။ ၁၁	၇၀၆	၁၇	၅၅၄	၂၀
၂၂၆	၃ ။ ၁၉	၇၀၉	၁၇	၅၅၈	၂၄
၂၃၀	၁၂	၇၁၀	၁၆	၅၆၆	၁၄
၂၃၅	၁၃	၇၁၄	၄	၅၇၉	၂ ။ ၆
၂၃၈	၁၆	၇၃၂	၁၂ ။ ၂၄	၆၀၉	၁၄ ။ ၂၅
၂၄၀	၆ ။ ၇ ။ ၈	ပုဂ္ဂိုလ်စာလုံး		၆၁၃	၁၄
၂၄၉	၂၉	မထင်ရှားသော နေရာများ		၆၁၈	၂
၂၅၂	၁၀ ။ ၂၂			၆၂၂	၆
၃၀၁	၉	၇၇	၁၆	၆၄၁	၉
၃၁၃	၄ ။ ၁၂	၁၅၂	၁၈	၆၅၅	၂၂
၃၁၈	၄	၁၇၄	၂၉	၆၅၉	၈
၄၂၉	၁၀ ။ ၁၄	၁၇၅	၁၂	၆၈၅	၂၈
၄၄၈	၂	၂၀၁	၆ ။ ၁၂	၆၈၈	၁၅ ။ ၂၈ ။ ၂၉
၅၄၇	၁၄ ။ ၁၆	၂၀၂	၁၃	၆၈၉	၄
။		၂၃၅	၁၆	၇၀၆	၂၁
၆၁၆	၁	၂၆၄	၄	၇၃၀	၂၀
၆၂၆	၁၃	၂၇၆	၉		
၆၃၀	၁၂	၂၉၁	၇ ။ ၂၈		
၆၅၂	၆	၂၉၄	၂၇		

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	ထင်ရှားအောင် ပြင်ဆင်ရေးသားရန်
၆၂	၂	အဋ္ဌိပုဋ္ဌ
၁၆၈	၂	အလောင်းတော်
၁၇၃	၁၆	ပဋ္ဌိသံ
၂၀၈	၂၈	အာထဗ္ဗဏိကာ
၂၂၂	၁၂	ဥဒယ မာဏဝ
၂၂၄	၆	အနာဂါမ်
၂၃၀	၁	ဂေဟာဿိတ၊ နေက္ခမ္မဿိတ
၂၄၉	၄	ပျက်စီးရသော
၂၅၇	၅	အဝတ်သက်န်း
၂၇၆	၂၁	သုတ္တန္တ
၂၈၁	၅	ဝေဒနိယကံ
〃	၆	၁၀၄
၂၉၁	၁၀	ရဟန်း
〃	၂၆	ဘဒ္ဒိယော
၂၉၆	၃	မဖြစ်သင့်
၃၀၄	၁၂	မဟုတ်မမှန်
၃၀၅	၃၀	တည်ခဲ့ကြောင်း
၃၀၈	၂၇	သေရပုံ
၃၆၂	၁၀	ဘုန်းပေးတော်
၃၆၆	၄	သေငွေးအိမ်
၃၇၈	၄	ကြံ့ချိမှာ
၃၇၉	၁၃	ဂုဏောတိ
〃	၁၄	ခန္ဓပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ
၃၈၀	၅	အဘိ—၂—ပါ
〃	၂၇	မခ္ခါလျှင်
၃၈၅	၂၃	ဒုဗ္ဘာသိတ
၃၈၈	၁၄	သောဏ
၃၉၅	၂	ငြိကပ်တတ်
၄၀၆	၂၄	ပေတဂတိ
၄၁၉	၁၀	စားကြဟု

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	ထင်ရှားအောင်ပြင်ဆင်ရေးသားရန်
၄၂၀	၁၅	ဂိရိမာနန္ဒသုတ်
၄၂၆	၁၁	အသက်စွန့်၍
၄၃၀	၁၀	ပေးလှူခဲ့ရကျိုး
၄၃၁	၁၆	နတ်ပြည်ရောက်၍
၄၃၃	၂	ဖြစ်သော
၄၃၉	၅	ကျရောက်ခံနေရသူတို့
၄၄၁	၂၄	ဗုဒ္ဓပံသခဏ်း
၄၄၇	၁၇	ပေတ
၄၅၅	၁၆	ခေတုစေတီ
၅၁၀	၅	မျက်ရည်
၅၃၇	၂၃	သုတမယ
၅၃၈	၁၅	မြင်တော်မူသောကြောင့်
၅၄၁	၂	မေထုန်
၅၅၀	၂၆	အရာများကို
၅၅၂	၉	ကောင်းလှ၏။
။	၁၀	ဝတ္ထုသက်သေ
။	၁၁	တံမြက်လှည်းခြင်း
၅၅၄	၁၀	ဆိုထားပုံ
၅၅၇	၂၂	အမျပေးဝေရကျိုး
၅၅၈	၆	စပေါင်း
၅၅၉	၁၂	နန္ဒကသုတ်
။	၁၄	ဖါးနတ်သား
။	၁၅	ကြက်မဘဝမှ
။	၂၀	ငါးရာတို့
၅၆၀	၁၁	အမိပွါယ်
။	၁၄	တရားတော်ကို
၅၆၂	၁၁	မိဿက ကံကြောင့်
။	၁၄	၎င်းလိုင်ဥကြီးကို
၅၇၀	၁၄	ဖုံးကွယ်ထားနိုင်သော
။	၂၃	တရားကိုမေး၍

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	ထင်ရှားအောင်ပြင်ဆင်ရေးသားရန်
။	၂၆	လူထွက်ကို
၅၇၆	၁၀	ရှေးဦးသော
၅၈၁	၆	တိုက်တွန်းထား
။	၁၃	ရှင်းပြခဏ်း။
။	၁၅	ဂေဟာသိတကထာဝ
။	၂၄	ထွက်သောသွေး
၅၈၂	၅	ဟောထား၏။
၅၉၅	၁၆	လက်ကော်ရ
၆၀၁	၁	အင်္ဂါဆယ်ပါးကို
၆၀၅	၇	ရဟန်းတော်များ
၆၀၇	၂၇	ဝေလာမသုတ်
၆၁၀	၁၆	မှတ်သားဘွယ်
၆၁၃	၂၅	ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။
၆၁၈	၁၂	ပဋိပတ္တိ
၆၂၀	၂၅	ဟူသောဂါထာ
၆၂၆	၂၉	ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော
၆၂၈	၁၆	ဟောထား၏။
၆၃၀	၂	အားထုတ်ရမုံ
၆၃၁	၁၀	ပျက်စီးခြင်းသို့
၆၃၂	၁	ဒုက္ခသုတ်
၆၃၂	၅	ကိုယ်တိုင်ပြုသလော၊
၆၃၅	၃	၆—ပါ—၂၉၉။
။	၁၅	ဝိတက်ဆိုး
၆၃၆	၂၂	ချီးပေါက်၍
၆၃၈	၁၂	အကျိုးကြီးကြောင်း
။	၂၂	မှတ်သားဘွယ်ရာ
၆၄၃	၈	အရပ်ကို
၆၅၂	၁၉	သောတာပန်တို့
၆၅၅	၂၃	ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၉။
၆၅၇	၂၀	ဓမ္မဒဿီ

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	ထင်ရှားအောင်ပြင်ဆင်ရေးသားရန်
။	၂၉	တောထွက်၍
၆၆၃	၂၃	ခေါတ်တော်
၆၆၄	၂	တောသေငွေး
။	၁၄	အဿဒ္ဓ
၆၆၅	၂၄	ရှိပုံကိုမသိဘဲ
၆၆၇	၁၂	ပကတိ
၆၇၀	၂၄	သင်္ကန်းစသည်ကို
၆၇၉	၁၁	တွန်သံပြုခဲ့ရကျိုး
၆၉၁	၅	ဥပုသ်ဆောက်တည်သွား
။	၂၃	ငရဲထိန်းခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။
၆၉၅	၄	နေက္ခမ္မသိတ
၇၀၀	၁	ပါ—၈၁၊ ဌ—၂၂၉၊
၇၀၆	၇	သုံးမျိုးတို့ဖြင့်
၇၀၉	၂၄	ခန္ဓာ ၅—ပါး၌
၇၁၀	၂၄	ရောက်တတ်ကြောင်း
၇၁၂	၁	လွယ်သည်ဟု
။	၃	ခက်ခဲလှကြောင်း
၇၁၅	၂၆	ဝေမတ္တ
၇၁၆	၂၆	ဖြစ်တတ်ကြောင်း
၄၄	၆	အမတော်ငွေ
၆၅	၄	တေ တယော
။	၆	တေ ဟိတွာ
၂၀၉	၂	ဇတ္ထ တတ္ထ
၂၂၅	၁၁	တုပ္ပန္န
၅၅၀	၇	တထာဂတ
၅၆၀	၈	ပစ္စေကဗုဒ္ဓမှတပါး
၅၆၆	၂၀	တန်ခိုးပြိုင်အံ့ဟု
၅၉၇	၄	တထတာမည်၏
၆၀၀	၂၀	ဗဟုဿုတ

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၉	၂၀	လောသဿ	လောကဿ
၁၀	၂၁	အပြစ်ရှိ၏ဟု မသိသူ	အပြစ်ရှိ၏ဟု သိသူ
၁၁	၁၂-မှ-၁၅ထိ	နစိန္တိတဗ္ဗော	နစိန္တေတဗ္ဗော
၁၂	၉	ဝိဟာရိတံ	ဝိရဟိတံ
၁၆	၁၆	ဤနှစ်ဌာနပါသော	ဤနှစ်ဌာန၌ ပါသော
၁၇	၂၂	ဝဓုမှိ	ဝဓိမှိ
။	၂၄	အတ္ထကုသလေ	အတ္ထကုသလ
။	၂၅	သုတ္ထ	သုတ္တ
၃၇	၉	သဂါ-သံ	သဂါထာ—သံ
။	၂၆	ဟူသောအဖွင့်	ဟူသောပုဒ်အဖွင့်
၅၂	၁၁	စေတီတော် ဖျက်ဆီးခြင်း	စေတီတော်ကိုဖျက်ဆီးခြင်း
။	၁၀	တရားပြုလုပ်ကြခြင်း	တရားအရပြုလုပ်ကြခြင်း
။	၂၆	အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြင့်	အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
၅၉	၁	ပြင်းထန်သောရာဂများ	ပြင်းထန်သော ရောဂါများ
၆၃	၁၇	အနည်းသော	အနည်းငယ်သော
၆၅	၃	သံ—၅၉	သံ—ပါ—၅၉
၆၆	၅	ဗာဟုရဂ္ဂိစ သိင်္ဂိယော	ဗာဟုရဂ္ဂိစ သင်္ဂိယော
၆၀	၁၀	ပဲတင်ထပ်ခြင်း	ပဲ့တင်ထပ်ခြင်း
၇၂	၂၇	ကာဂုဏ်ကို	ကာမဂုဏ်ကို
၇၇	၁၉	၃၀၁ ၌	၃၀၁။၌
၈၀	၁၇	နိဒ္ဒရော သ	နိဒ္ဒါရောသ
၈၂	၅	စကား၂-ခွန်းမစေရဘဲ	စကာ ၂-ခွန်း မပြောဆိုစေ ရဘဲ
၈၅	၁၅	အဇ္ဈတ္တနိစ္စ	အဇ္ဈတ္တာနိစ္စ
၉၃	၂၄	ကောင်မွန်စွာ	ကောင်းမွန်စွာ
၉၆	၃	အရိယာပုဂ္ဂိုလ် မြဲသော	အရိယပုဂ္ဂိုလ်တို့မြဲသော
၁၀၀	၁၁	၄—၅၇၆	၄-ပါ-၅၇၆။
၁၀၁	၁၃	သာသနာတော်ကြီးပွား	သာသနာတော်၌ ကြီးပွား
။	၁၀	နှစ်ဦးကိုသာ	နှစ်ဦးသားကို
၁၀၆	၂၁	မေထုန်မှိဝဲသော	မေထုန်မှီဝဲလိုသော

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၁၁၄	၂၂	အဘိက္ကရေထ	အဘိတ္ထရေထ
၁၂၅	၆	ကာမစ္ဆန္ဒံ	ကာမစ္ဆန္ဒ
၁၃၀	၁	စရိယပိဋက	စရိယာပိဋက
၁၄၀	၂၆	ကပေါဇာတက	ကပေါတ ဇာတက
၁၄၄	၂၄	၄ဂ ဋ္ဌ	၄ဂ။ ဋ္ဌ
၁၅၀	၁၃	ရောက်ယှက်ကြရာ၌	ရောယှက်ကြရာ၌
၁၅၁	။	ရှိကြေမှင်း	ရှိကြောင်း
၁၅၂	၁၈	အရိအသေ	အရှိအသေ
၁၅၄	၂၃	၆-ပါ	၆-ပါး
၁၅၅	၂၀	အမသတ္တဝါ	အမသတ္တဝါ
၁၆၄	၂	အရှုပဘုံ	အရှုပဘုံ၌
၁၆၆	၂၁	အကျိုးစီးပွားကို	အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို
၁၆၉	၁၇	အာဒိစ္စဗန္ဓု	အာဒိစ္စဗန္ဓု
၁၇၀	၂၆	ဣရိယာပုတ်	ဣရိယာပုထ်
၁၇၃	၅	ပဏ်-၁ပါ	ပဏ်-၁-ပါ
။	၁၂	အဖွင်	အဖွင့်
၁၇၈	၃	ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-၈၀။	ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၈၀။
၁၈၀	၄	အာဟရ	အာဟာရ
၁၉၁	၂၂	ဥပဒေများဖြင့်	ဥပမာများဖြင့်
၁၉၄	၁၇	သန္တဝိက	သန္တဝိက
၁၉၈	၂	ဘီလူးသားရဲ	ဘီလူးသရဲ
၂၀၀	၂၄	သီလမပြည့်စုံသောကြောင့်	သီလ မပြည့် စုံနိုင်သောကြောင့်
၂၀၄	၁	စောဒနတ္ထေနိ ပါတော	စောဒနတ္ထေ နီပါတော
။	၁၃	ပတ္တတံ	ပတ္တိတံ
။	၂၂	ဝတ္တုကထာ	ဝတ္ထုကထာ
။	၇	လက္ခဏာ ပစ္စုပဋ္ဌာန်	လက္ခဏ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန်
၂၀၇	၁၉	ဋ္ဌ-ဝ၃	ဋ္ဌ-ဂ၃
၂၁၀	၉	ဣရိယာပုဒ်	ဣရိယာပုထ်
၂၁၅	၉	အကြောင်းကိုရင်း	အကြောင်းကို ရင်း

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၂၁၆	၈။၁၁	ပြိတ္တာမဖြစ်ရသော	ပြိတ္တာမ ဖြစ်ရသော
။	၁၀	နှိပ်စက်မှုမြင့်	နှိပ်စက်မှုဖြင့်
၂၂၀	၁၄	အဘိ–၄–၁၅၈	အဘိ-၄-ပါ-၁၅၈
၂၂၄	၂၅	ဥပ္ပတိ ၄–မျိုး	ဥပ္ပတ္တိ-၄-မျိုး
၂၂၅	၇	ဒုက္ခမိဒ	ဒုက္ခမိဒံ
။	၁၀	ဥပန္န	ဥပ္ပန္န
။	၁၇	ဥပန္နသဒ္ဒါ	ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါ
၂၂၇	၁	ဥပ္ပါဒ္ဒေါ	ဥပ္ပါဒေါ
။	၂၁	အံ–၁၀–ပါ	အံ–၁–ပါ
၂၂၉	၂၇	စရိယာ၊ ကစ္ဆပ	စရိယာ။ ။ကစ္ဆပ
၂၃၁	၁၄	ရိပုလေ	ဝိပုလေ
၂၃၆	၄	ထေရ်အား	ထေရ်က
။	၉	ပြောထား၏။	ဟောထား၏။
၂၃၇	၁၀	ဟောထာ၏။	ဟောထား၏။
။	၁၄	ဥပါဒါနုပဥ္စသုတ် သဠာ	ဥပါဒါနုပဥ္စသုတ်။ ။သဠာ
။	၁၇	ဥသုလောမ လောမသုတ်	ဥသုလောမသုတ်
၂၃၉	၅	သတိသမ္ဗဇည	သတိသမ္ပဇည
။	၁၅	တကာ	ဒကာ
၂၄၃	၁၀	ဝိမာနပေတ	ဝိမာန။ပေတ
၂၄၅	၁၀	အပဒါနရှိသော	အပဒါန၌ ရှိသော
၂၄၈	၁၉	လာလှည့်ကြပုံ	လာလှည့်ကြည့်ပုံ
၂၅၁	၆	တိတ္ထိံ	တိတ္ထိ
၂၅၈	၁၀	ဇောတိ တဏှာ	ဇောတိ တဏှာ
၂၆၄	၄	မရတော့ကြောင်း	မရသောကြောင့်
၂၆၈	၁၁	ကေမဂ္ဂကတာ	ကေမဂ္ဂကထာ
၂၆၉	၁၆	စက္ခုနေဝ	စက္ခုံဟိ နေဝ
၂၇၀	၂၂	ဝေဘန်၍ဟောထား၏။	အကျယ်ဝေဘန် ဟော ထား၏။
၂၇၂	၄	သကတ္တ၊ ပရတ္တ	သကတ္တာ၊ ပရတ္တာ
၂၇၉	၁၇	ဒေသနက္ကမ	ဒေသနာက္ကမ

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၂၈၀	၁၅	၂-ဂါထာ။ ။သဂါထာ	၂-ဂါထာ။ သဂါထာ
။	၂၁	ပဏ်သတ်၍	ပတ်သက်၍
၂၈၄	၂၇	ဗိဇံ တာဒိသံ	ဗီဇံ၊ တာဒိသံ
၂၉၀	၁၅	ပေဠက—၂၀၇	ပေဠက ပါ—၂၀၇
။	၁၇	ကာယနေ	ကာယေန
၂၉၄	၁၈	သမာပတ္တိ၊ စိဏ္ဏဝသီ	သမာပတ္တိ စိဏ္ဏဝသီ
။	၂၆	တုဏ္ဍလကေသာ	ကုဏ္ဍလကေသာ
၂၉၉	၂	သုစိမုခသုတ်	သူစိ မုခီသုတ်
၃၀၀	၃	ဝဏ္ဏာ	ဝဏ္ဏနာ
၃၀၃	၁၂	နိဗ္ဗိဂိသိတာရ	နိဗ္ဗိဂိသနထာ
၃၀၄	၂၆	ကဲ့ရဲ့သူကို	ကဲ့ရဲ့သင့်သူကို
၃၀၅	၁၃	၂၆၀ ၌	၂၆၀။၌
။	၁၈	၂၃၃ အဘိ	၂၃၃။ ။အဘိ
၃၀၈	၉	အဓိကရုဏ်	အဓိကရုဏ်း
၃၁၀	၄	ဝတ္ထု။ ။ဝိ—	ဝတ္ထု။ ဝိ—
၃၁၁	၅	ရသေ့သိဃ်	ရသေ့။ သိဃ်
။	၂၂	တိတ္ထိရ	တိတ္တိရ
၃၁၇	၁၇	၇၆၊ ပဏ်	၇၆။ ။ပဏ်
။	၁၂	သုဝဏ	သုဝဏ္ဏ
၃၁၉	၁၇	၃၁၊ ၃၂၊သုတ္တ	၃၁။၃၂။ ။သုတ္တ
၃၂၀	၁၀	သရဏာသုံးပါး	သရဏဂုံသုံးပါး
၃၂၂	၁၉	အထက်သွားသူ	အထက်သွားသူ၊ အောက်သွားသူ
၃၂၃	၁၅	ရကွေဃျ စာမရီ	ရကွေဃျ၊ စာမရီ
၃၂၅	၁၈	ဩဿတိက္က	ဩဿတိဏ္ဏ
၃၃၂	၁၃	ကဏ္ဍမ္မ ၂—ပါ	ကဏ္ဍမ္မ ၂—ပါး
၃၃၃	၂၂	တေဂ္ဂံ	တေဒဂ္ဂံ
၃၃၅	၁၆	အဓိဂမသုတ်။ ။၆-ပါ	အဓိဂမသုတ်။ ၆—ပါ—
၃၄၂	၈	မှတ်သာဘွယ်	မှတ်သားဘွယ်
၃၄၅	၂	ဘုမ္မဇိုဝ်	ဘုမ္မဇိုဝ်း

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၃၄၇	၁	သာမဏော	သာမဏော
၃၅၄	၈	ဖြစ်ကြောင်း၊ မင်းအား	ဖြစ်ကြောင်း မင်းအား
၃၅၈	၆	လျှော်တော်သက်န်း	လျှော်တေသက်န်း
။	၈	ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀၊	ဌ—တ—အုပ်—၂၁၀၊
၃၅၉	၂၃	ကုန်သည်	ကုန်လေသည်။
၃၆၁	၅	၅၂၆၊ ပလာသ	၅၂၆။ ။ပလာသ
၃၆၄	၁	ဓမ္မကာရ	စမ္မကာရ
။	၂၄	ကျေးဇူးမသိ	ကျေးဇူးမသိက
၃၆၇	၁၁	ထည့်တွက်လျှက်	တည့်တွက်လျှင်
၃၇၁	၁၉	ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ	ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ
။	၂၃	ကလီတိ ကောခ	ကလီတိ ကောခေ
၃၇၂	၄	မူလဒိ	မူလာဒိ
။	၈	ကြက်ပျံမက	ကြက်ပျံမကျ
။	၂၇	နုပ္ပဋ္ဌိသမ္မနဝဂ္ဂ	နုပ္ပဋ္ဌိပ္ပသမ္မနဝဂ္ဂ
၃၇၅	၄	အနာဒရေယ	အနာဒရေဟု
၃၇၆	၁၀	ဝေဒနာ ဟောထား၏။	ဝေဒနာတို့ကိုလည်း ဟော ထား၏။
၃၇၉	၁၂	ရှင်ဥယံ	ရှင်ဥယံ
၃၈၄	၂၃	အပျောကျူး၍	အပျော်ကျူး၍
၃၈၅	၁၁	ရဟန်းပြု မပြု	ရတန်းပြု။ မပြုနိုင်လျှင်
၃၈၈	၂၀	ဖနောင့်မထင်တတ်	ဖနောင့်ရာမထင်တတ်
၃၉၁	၁၈	၃၄၂ ဌ	၃၄၂။ ဌ
၄၀၁	၁၇	ထသော်ခရာ	ယသောခရာ
၄၂၀	၂၃။၂၄	တရားဟောကို	တရားဟောပုံကို
။	၂၄	ပြာဟ္မဏလိုမျိုး	ပြာဟ္မဏလူမျိုး
၄၂၃	၁၁	ကဏ္ဍုပ္ပိယ	ဂဏ္ဍုပ္ပိယ
၄၂၉	၄	ဂိသာန	ဂိလာန
။	၅	ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မူ	အဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မူ
၄၃၀	၇	သောတပတ္တိ	သောတာပတ္တိ
။	၈	ဿဋ္ဌိကာယ	ဿဋ္ဌိကာရ

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၄၃၁	၁၆	လူပြည်	လူပြည်၌
၄၃၂	၁၃	ငရဲထိန်းတို့။ ရှိဟု	ငရဲထိန်းတို့မရှိဟု
၄၃၉	၉	ပ—ဒု—အုပ်	ပါ—ဒု—အုပ်
၄၄၈	၆	စရိမက	စရိမ
၄၅၀	၁၅	တေဂုံ	တေဒဂုံ
။	၂၉	သံကိလိသမှိ	သံကိလိဋ္ဌမှိ
၄၅၁	၁၄	ဝသမန္တဂူတိ	ဝသမန္တဂူ-တိ
၄၅၉	၁၂	အထွက်	အတွက်
၄၆၁	၁	၉၂ မိလိန္ဒ	၉၂။ ။မိလိန္ဒ
။	၁၄	၅-ပါး။ ။မေဃိယသုတ်	၅-ပါး။ မေဃိယသုတ်
၄၆၂	၂၃	ဋ္ဌ—အုပ်—၂၃၀။	ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၀။
၄၇၂	၄	စိတ္တလတာ	စိတ္တလတာ
၄၇၃	၉	ပေတဝတ္ထု။	ပေတဝတ္ထု။
၄၈၆	၂၁	သိက္ခာဒ	သိက္ခာပဒ
၄၉၀	၁	မာတုမက	မာတုဂါမက
၄၉၂	၆	ထေရ ပါ ၂၁၉။	ထေရ—ပါ—၂၁၉
၄၉၆	၂၃	ပဏ်—ဋ္ဌ	ပဏ်—၂—ဋ္ဌ
၅၀၀	၂၄	ဒီဃာယုကော ဟောထ	ဒီဃာယုကာ ဟောထ
၅၀၁	၉	အခြားခြားသော	အခြားအခြားသော
၅၀၂	၁	၄၁၅၇	၄၁။ ၅၇။
၅၀၃	၁၆	ပါ—၈—ဋ္ဌ	ပါ—၈။ ဋ္ဌ
၅၀၇	၅	ဒန္တော ဒ မဿ	ဒန္တော ဒမဿ
။	၁၈	ဆဋ္ဌဘိ	ဆဋ္ဌာဘိ
။	၂၄	အသျှမဟာ	အသျှင်မဟာ
၅၁၀	၈	ကြောင်း၊ ရှင်းပြခဏ်း	ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း
။	၁၂	အကျိုး။ ။၂၈-ပါး။	အကျိုး—၂၈—ပါး။
၅၁၂	၂၂	ကာဠုဒါယီ	လာဠုဒါယီ
၅၁၄	၂၄	ဆောင်လျှင် သင့်၏။	ဆောင်လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ် သင့်၏။
၅၁၈	၁၃	ယော ဟိ ဗုဒ္ဓဿ	ဇယော ဟိ ဗုဒ္ဓဿ

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၅၁၉	၂၅	အိပ်ပျောသည်	အိပ်ပျော်သည်
၅၂၀	၂၄	ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ	ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ
၅၂၂	၅	သုတ္တ—ဒု—အုပ်	သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်
၅၂၇	၁၂	နေ့ာင်တဖန်	နေ့ာင်တာ တဖန်
၅၃၂	၂၆	၁၀၇-မှ၊ ၁၂၅-အထိ	၁၀၇—မှ—၁၂၅—အထိ
၅၃၉	၅	မနေရခြင်း ၁၀ ·ပါးစီ	မနေရခြင်း [redacted]ကြောင်း ၁၀—ပါးစီ
၅၄၇	၂	၂၅-ပါ-၅၅။ ။	၂၅။ ပါ—၅၅။ ။
၅၄၉	၈	တကျော့ဝါရလည်းရေးခဲ့ပြီ	တကျော့ဝါရဋ္ဌလည်းရေးခဲ့ပြီ
၅၅၂	၁၄	စောင့်ရှောက်ရန် ၅-မျိုး	မစောင့်ရှောက်ရန်၊ ။၅-မျိုး
။	၁၆	၁၀၅။ ။ထေရ	၁၀၅။ ထေရ
၅၅၄	၃	ပြဆိုခဏ်း ပဏ်	ပြဆိုခဏ်း။ ပဏ်
။	၅	ဝနပတ္တသုတ်	ဝနပတ္ထသုတ်
။	၂၂	ဥာတိဗျာသန	ဉာတိဗျသန
၅၅၈	၂၅	နမူနာ။ ။ဇာတက--	နမူနာ။ဇာတက
၅၅၉	၁၃	မဏ္ဍုက	မဏ္ဍူက
၅၆၃	၁၀	ဆင်း သက်တော်မူခဏ်း။	ဆင်းသက်တော်မူခဏ်း
။	၂၇	ဝဋ္ဋ၊	ဝဋ္ဋ၊
၅၆၄	၁၁	စွပ်စွဲကြပုံနှင့်	စွပ်စွဲကြပုံနှင့်
၅၆၆	၁၀	ပိုင်းခြင်းမသိကြကြောင်း၊	ပိုင်းခြားမသိကြကြောင်း
။	၁၁	တိတ္ထိ	တိတ္ထိ
။	။	မရှိကြကြောင်	မရှိကြကြောင်း
၅၆၇	၁၆	မဖျက်စီးခြင်း	မဖျက်ဆီးခြင်း
။	၂၉	ပုဂ္ဂိုလ်၊ မမှန်မြတ်	ပုဂ္ဂိုလ်မမှန်မြတ်
၅၆၈	၂၀	တိတ္ထိရဇာတက	တိတ္ထိရဇာတက
၅၇၀	၄	ရှောက်ရပုံ။ ။စရိယာ	ရှောက်ရပုံ၊ စရိယာ
၅၇၃	၁၉	၅၇၅။ ။ကာမဝိတက္က	၅၇၅။ ကာမဝိတက္က
၅၇၄	၂၀	၂၅၃။ ။အရဟတ္တဖိုလ်	၂၅၃။ အရဟတ္တဖိုလ်
၅၇၅	၁၉	တားခင်းလှူရသော	တံတားခင်းလှူရသော
။	၂၃	၂၇၈။ ။(နွားခေါင်းရိုး)	၂၇၈။ (နွားခေါင်းရိုး)

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၅၇၇	၁၂	ပြတား၏။	ပြထား၏။ ။
၅၈၀	၂၂	ဘရဏာရက္ခသုတ်	တရဏာရက္ခသုတ်
၅၈၄	၁၂	ပွားကျေ ာင်း	ပွားကြောင်း
၅၉၂	၁၄	ဟောထားတော်မူပုံ	ဟောထားတော်မူပုံ။
။	၂၀	ခါသတ္တဝါတို့က	ခါသတ္တဝါက
၅၉၇	၁၂	ကာလသုပါး၌	ကာလသုံးပါး၌
၆၀၆	၁၇	တပါးအဝင်	တပါးအပါအဝင်
၆၁၀	၁	ဆအလှူခံ	အလှူခံ
၆၁၀	၂	အာကာခ်သုတ်။ ။အံ	အာကာခ်သုတ်။ အံ
၆၁၁	၁၂	သန္ဒ၊	သဒ္ဒ၊
၆၁၅	၁၀	ရတ္တိမာဘာဘိ	ရတ္တိမာဘာတိ
။	၂၂	မတုံ့လျှင်းရန်ဟောထား၏	မတုံ့လျှင်းရန်မှာကြားပုံ။
၆၁၆	၁၆	ဣထိ—၌	ဣတိ—၌
၆၁၇	၉	ပေ၍—ပါ	ပေ၍က—ပါ
၆၁၉	၁၃	၂၀၊ ၂၁၊ ၄၀၊ ဖြစ်ပုံ	၂၀၊ ၃၀၊ ၄၀၊ ဖြစ်ပုံ
၆၂၀	၂၂	တိတ္တိတို့	တိတ္တိတို့
၆၂၂	၆	၁၈၀ ၌—၆၁။	၁၈၁။ ၌—၆၁။
။	၂၅	မေးစိစစ်ပုံ	မေးစိစစ်ပုံ
၆၂၅	၁၅	ဆိုဆုံးမကြောင်း	ဆိုဆုံးမခက်ကြောင်း
၆၂၆	၁၀	အကျေသသုတ်	အကျောသသုဘ်
။	၁၇	အာဃာတပရိဝိနယသုတ်	အာဃာတပဋိဝိနယသုတ်
၆၂၈	၁၄	သုံနက္ခတ္တသုတ်	သုနက္ခတ္တသုတ်
၆၃၀	၁၂	ဆင်းရဲသည်မမည်ကြောင်း	ဆင်းရဲသည်မည်ကြောင်း
၆၃၂	၁၁	ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီတဘား	ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီတကား
၆၃၅	၆	ဒါရုကမ္ပိကသုတ်	ဒါရုကမ္မိကသုတ်
၆၃၆	၄	ပြောလိုသေစကား	ပြောလိုသောစကား
၆၃၇	၄	ဆရာခကိုယ်ကား	ဆရာခကိုကား
၆၃၈	၁၈	ဒွေသဟာယဘိက္ခု	ဒွေသဟာယကဘိက္ခု
၆၃၉	၁	ဗဟုကာသုတ်	ဗဟုကာရသုတ်
၆၄၀	၂၃	ဂါ—၄၂၆။	ပါ—၄၂၆။

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၆၄၁	၁၆	၁၀-ပါးဖြင့်သာ လွန်ပုံ	၁၀-ပါးဖြင် သာလွန်ပုံ
၆၅၇	၁၄	မဟာသံ—ပါ—	မဟာ—သံ—ပါ—
၆၅၉	၄	အိပ်ရာနေစသည်	အိပ်ရာနေရာစသည်
၆၆၂	၁၅	နိဒါန—ပါ—	နိဒါန—သံ—ပါ—
။	၂၂	ဓာတုယမက၊ ၆-ပါ	ဓာတုယမက။ အဘိ-၆-ပါ-
၆၆၄	၉	ပူဇော်သူ နတ်ပြည်	ပူဇော်သူတို့ နတ်ပြည်
၆၆၇	၁	ဓမ္မဒါယဒသုတ်	ဓမ္မဒါယာဒသုတ်။
၆၇၃	၁၀	အဝိစိတွင်	အဝီစိငရဲတွင်
၆၇၆	၂	အတ္တူဒ္ဓါရ	အတ္တုဒ္ဓါရ
၆၇၇	၂	ဩပပါတိကနဂါး	ဩပပါတိကနာဂ
။	၆	အာကာမရူပိ တဖန်	အကာရူပိ။ တဖန်
၆၇၈	၁၆	အတ္တာသမံ	အတ္တာသမံ
၆၇၉	၉	ဘိက္ခုနေ၁ဝါဒကာနံ	ဘိက္ခုနေ၁ဝါဒကာကံ
။	၁၄	အသျှင်မဟာကဿထေရ်	အသျှင်မဟာကဿပထေရ်
။	၂၀	ကောင်း၏၊ အင္ဂက	ကောင်း၏။ ။အင်္ဂက
။	၂၂	သာခုခေါ် ခဏ်း။ ။သုတ္တ-	သာခုခေါ် ခဏ်း။ သုတ္တ—
၆၈၀	၃	ပေးထားပုံ။ ။သဂါထာ	ပေးထားပုံ။ သဂါထာ—
၆၈၁	၂၁	ဟောထား၏။ ။သီလ	ဟောထား၏။ သီလ၊
၆၈၂	၈	မဏိမိ	ပဏိမိ
၆၈၃	၁	နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းစပ်၍	နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် စပ်၍
၆၈၆	၉	ဗုဒ္ဓ—၆၊	ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၆။
။	၂၄	ပါ၏၊ ရောက်နိုင်ခြင်း	ပါ၏။ ။ရောက်နိုင်ခြင်း
၆၈၇	၁၀	ပတ္တနာ	ပတ္ထနာ
၆၉၀	၁၄	ဖန်ဆင်း၍	ဖန်ဆင်းပြ၍
၆၉၄	၁၈	တွက်ပေါ်လာပုံ	ထွက်ပေါ်လာပုံ
၆၉၅	၁၇	၎၂၇၊	၁၂၇။
၆၉၆	၂၂	မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ဝိမာန	မိန့်ဆိုထားပုံ။ ဝိမာန—
၇၀၀	၁၉	စုသေကာနီးလျှင်	စုတေကာနီးလျှင်
၇၀၄	၂၄	ဂါထာ နေတ္တိ	ဂါထာ။ နေတ္တိ
၇၀၇	၁၅	ဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၆၂။	ဂါထာ။ ထေရီ-ဋ္ဌ-၆၂။

စာမျက်နှာ	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၇၁၄	၂၁	၃၃၁ ဗြဟ္မာပြည်	၃၃၁။ ဗြဟ္မာပြည်
၇၁၆	၁၃	ကာဠုဒါယီထေရ်	လာဠုဒါယီထေရ်
၇၁၇	၁၄	နိဗ္ဗာဝတ္ထု	နိဂဏ္ဌာဝတ္ထု။
၇၁၈	၄	အသာတော	သဿတော
၇၁၉	၄	သုရားရှင်အား	ဘုရားရှင်အား
၇၂၇	၂	နက္ခကြည့်	နက္ခတ်ကြည့်
၇၂၇	၇	ကာဠုဒါယီထေရ်	လာဠုဒါယီထေရ်
၇၃၁	၂၃	နစကမ္မဒါနာ	နဝကမ္မဒါနာ
၆၃၃	ခေါင်းစီး	ပဋ္ဌနိကာယ	သံယုတ္တနိကာယ
၇၂၀	၇။၁၄	ပြိတ္တာမဖြစ်ရပုံ	ပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံ
၇၂၁	၁၇	အပဒါန၌လည်း	အပဒါန၌လည်း ရှိ၏။
၇၃၃	၂၀	အနာဒိနဝဒဿဝီ	အနာဒိနဝဒဿာဝီ
၇၃၄	၃	နိကွေပတုလ္လာ	နိကွေပကလ္လာ
။	၁၇	ဘုရားလောင်း၌ရှိ၏	ဘုရားလောင်းခဏ်း၌ ရှိ၏။
၇၃၅	၁	ပိတ်ပင်ထားပါလျှင်	ပိတ်ပင်ထားပါလျက်

မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်သစ်
သံတော်ဆင့်ကျောင်း (နေခဲ့ဘူးသောနေရာ) နှင့် ၄၁–လမ်း
တောင်ခွင်တိုက် ပတ္တမြားကျောင်း (နေဆဲ) "ဦးသီဟ ဗလ"
အမှူးပြုသော ဓမ္မဒါန အဖွဲ့ကြီးမှ လှူဒါန်းပြီးသော
ကျမ်းစာများ

ဦးရေ	ကျမ်းစာအမည်	အုပ်ရေ	ကုန်ကျငွေပေါင်း
၁	ပဋ္ဌာန်းပါဠိကျမ်းငယ်	၁၀၀၀	၁၅၇၄
၂	ယမိုက်ပါဠိကျမ်းငယ်နှင့် ဓာတုကထာဇယားပုံကျမ်း	၁၀၀၀	၂၇၃၀
၃	ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ်	၅၀၀	၄၅၀
၄	ဓမ္မာစရိယပါဠိကျမ်း	၁၀၀၀	၁၇၀၀
၅	ဘော်လှိုင်ကျောင်းဆရာတော်ကြီး ထေရုပ္ပတ္တိနှင့် စာမေးပွဲသတင်းကြေညာချက်	၁၀၀၀	၂၀၅
၆	ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးကိုးကွယ်နည်း	၁၀၀၀	၀၄၂
			၇၅၀၁
၇	ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီး (ပဥ္စမတွဲ) လှူဒါန်းဆဲ	၁၀၁၀	၀၁၁၅–၅၀
	စုစုပေါင်းကုန်ကျငွေ		၁၅၆၉၆–၅၀

မှတ်ချက် ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ်စာအုပ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ပုံနှိပ်ရာတွင် အုပ်ရေ ၁၅၀၀ ကို တအုပ်လျှင် ၂–ကျပ်နှုန်းဖြင့် ရောင်းချပြီးလျှင် ရသော ငွေများဖြင့် ၎င်းဗုဒ္ဓလမ်းစဉ် စာအုပ်များ ပုံနှိပ်ခပေးရသည်။

ယမိုက်ပါဠိကျမ်းငယ်မှ ကျန်သောငွေ

ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ်ကျမ်းမှ ရောင်းရငွေ

ဤနှစ်ရပ်ဖြင့် ဓမ္မာစရိယပါဠိကျမ်းစာအုပ်များ ပုံနှိပ်ခပေးရသည်။

ဓမ္မဒါနအဖွဲ့ဝင်များ လှူဒါန်းပြီးသော ကျမ်းစာအုပ်များတွင် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးတော်မူကြသော သံဃာတော် အသျှင်မြတ် များနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အမည်စာရင်းများကို ထည့်သွင်းဖော်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဆက်တွဲ ဓမ္မဒါနအဖွဲ့ဝင်များ

ဓမ္မာစရိယပါရဂူကျမ်းထွက်ပြီးနောက်မှ လက်ကျန် ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ် စာအုပ်များကို ကူညီရောင်းချသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ရောင်းရငွေစာရင်း။

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	အုပ်ရေ	ငွေပေါင်း
၁	နမ္မတူမြို့ဘော်တွင်း (ကျောက်ပန်းတောင်းဇာတိ) ကိုစောမောင်		
၂	ကိုစံလှိုင်၊ ကိုထွန်းမှန်	၁၀	၄၀
၃	ချောက်မြို့နယ်ဇာတိ ကိုရှိန်		
၄	ချောက်မြို့နယ်ဇာတိ မောင်ကျန်ထွန်း	၁၀	၄၀
၅	မန္တလေးမြို့စိန်ပန်းဇာတိ ကိုကျွဲ	၁၀	၂၀
၆	ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ရွာ မောင်ကြိုင်	၁၀	၂၀
	(နမ္မတူဘော်တွင်း၌နေ၍ဆောင်ရွက်ပေးကြသူများ)		
၇	မန္တလေးမြို့ ပုဂံအတွင်းဝန်တိုက်အလယ်ကျောင်းကြီး အောက်ထပ် ဦးပဏ္ဍိတဓမ္မ	၃၅	၇၀
၈	ယင်းမာပင်မြို့ ရေဝန်းကျောင်း ဘုန်းကြီး ဦးဥတ္တမ	၇	၁၄
၉	မုံရွာမြို့နယ် အနောက်တမာပင်ခွကျောင်း ဦးဣန္ဒက (ကြီး)	၆	၁၂
၁၀	သာစည်မြို့နယ် ညောင်ရမ်းဘူတာအနီး ဆရာချစ်	၁၅	၃၀
၁၁	တပ်ကုန်းမြို့နယ် အနောက်သရက်ကွင်းကျောင်း ဦးသူရိယ	၂၃	၄၆
၁၂	တပ်ကုန်းမြို့နယ် ညောင်ကိုင်းရွာအနီး သိမ်တော်ကြီး ဘုရားလူကြီး ဦးထိန်သီး	၁၄	၂၈
၁၃	ရမည်းသင်းမြို့နယ် မှန်စီကျောင်း ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓ	၁၀	၂၀
၁၄	၎င်းကျောင်းနေ ဦးဥတ္တမ ကိုယ်တိုင် လှူငွေ		၅

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	အုပ်ရေ	ငွေပေါင်း
၁၅	ရမည်းသင်းမြို့နယ် သိမ်ကုန်းကြီးရွာ တောင်ဘက်တောရကျောင်းတိုက် သီလရှင် ဒေါ်ဓမ္မဝတီ	၅၀	၁၃၃
၁၆	စာရေးသူကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်	၅၀	၁၀၀
၁၇	မေမြို့နယ်ဝက်ဝံဘူတာအနီး ရေဦးရွာ ဦးမောင်ကြီး	၃၄	၆၀
၁၈	မေမြို့နယ် ဝက်ပံဘူတာအနီး ရေဦးရွာ ကိုလှတင်	၄	၉
၁၉	မေမြို့နယ် ဝက်ပံဘူတာအနီး ဘော်လှိုင်ကျောင်း ဦးဝိမလ	၁၀	၂၁
၂၀	မေမြို့နယ် ဝက်ပံဘူတာအနီး ဘော်လှိုင်ရွာ ကိုအောင်ထွန်း	၅	၁၀
၂၁	မေမြို့နယ် ဝက်ဝံဘူတာအနီး ချစ်မြစ်ပင်ကျောင်း ဦးပဏ္ဍိစ္စ	ဂ	၁၆
၂၂	မေမြို့နယ် သက်ကံရွာချိုင်းကျောင်း ဘုန်းကြီး ဦးတေဇဝန္တ	၆	၁၂
၂၃	ရွှေဘိုခရိုင် ရေဦးမြို့နယ် ဒေါင့်ကြီးရွာ သီးကုန်းကျောင်း ဦးသုမန	၁၃	၂၆
၂၄	စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သိမ်အမကြီးချောင် ချောင်အုပ်ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်လှူငွေ		၁၀
	စုစုပေါင်း ရငွေ		၆၅၁

အသုံးစာရင်း

ဓမ္မာစရိယပါရဂူကျမ်းအတွက်လိုငွေပေး	၂၉၁–ဂဂ
၎င်းကျမ်းစာအုပ်များကို ပို့လှူရာ၌ကုန်ငွေ	၄–၅၀
ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ကိုးကွယ်နည်းစာအုပ်တွင် ပါဝင်ကုန်ရသောငွေ	၁၆၉–၂၀
	၄၆၅–၅၀

အားလုံးပေါင်း ရငွေ	၆၅၁–၀၀
အားလုံးကုန်ကျငွေ	၄၆၅–၅၀
လက်ကျန်ငွေ	၁ဂ၅–၅၀

ဤပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီးပေါ် ထွက်လာရန် ကူညီထောက်ပံ့ကြသောပုဂ္ဂိုလ်များ

၁ နောင်ချိုမြို့နယ် ဗန့်ပွေးတိုက်အတွင်း ဘော်လှိုင်ကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူ အဋ္ဌကထာ သားရေဖုံး ၅–အုပ်ကို လှူဒါန်းတော်မူခြင်း၊ သကၤန်း ထီး, ဘိနပ်စသည်တို့ကို ပေးကမ်းတော်မူခြင်း 'ကုလမစွဲရကောင်းစင်ပြီးလျှင် စာရေးသူ' ပျော်ပိုက်အောင် သူ၏ ဒကာ ဒကာမများအား ပြုစုကြရန်တိုက်တွန်းပေးခြင်းဖြင့်ကူညီထောက်ပံ့တော်မူခဲ့သည်။

၂။ ၎င်းကျောင်းနေ ဦးပဥ္ဇင်းဖုန်းခေါ် ဦးပညာကလည်း အဋ္ဌကထာ သားရေဖုံး ၁–အုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ ကျရောက်လာအံ့သော အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ပေးခြင်းဖြင့် ကူညီခဲ့ပေသည်၊ ကိုရင်ကြီး ရှင်ဥဂ္ဂသ မူကား ညီအစ်ကိုအရင်းတမျှ အစစအရာရာ မငြိုမငြင်ပြုစုခဲ့သည်၊ ကူညီခဲ့သည်။

၃။ ၎င်းကျောင်းရှိ အခြားသော ရဟန်းတော်များ၊ သာမဏေများ၊ ကျောင်းသားများကလည်း မိမိတို့စွမ်းနိုင်သော ကိစ္စများ၌ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသည်။

၄။ ရေဦးရွာ ကိုကြီးဖေ နှင့် မောင်တင်ဝင်း ဇနီး မခင်သောင်း သမီး မတင်အောင်တို့က ၂–နှစ်တိုင်တိုင် ကောင်းမွန်စွာ ချက်ပြုတ်၍ ကျော်လှော်၍ မငြီးမငြူ ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့ကြသည်။

၅။ ရေဦးရွာ ကျောင်းဆရာဟောင်း ဦးမောင်ကြီး ဇနီး ဒေါ်ငွေသန့် တို့က အဋ္ဌကထာစာအုပ် ၁–အုပ် လှူဒါန်းပြီးလျှင် သူတပါးတို့အားလည်း လှူဒါန်းကြရန် တိုက်တွန်းပေးခြင်း၊ မကျန်းမာသောအခါ၌ အထူးဂရုစိုက်၍ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်း ပြုခဲ့ကြသည်။

၆။ ရေဦးရွာ ဒါယိကာမကြီး ဒေါ်ဆန်းရာနှင့် ကိုဘထွန်း-မလှသိန်း သား မောင်သန်းအောင်၊ သမီး မခင်ချော၊ မခင်ကြည်၊ မခင်နု၊ မခင်ငွေး တို့က စာရေးသူအပေါ်၌ ဆွေမျိုးသားချင်း အရင်းသဖွယ် အောက်မေ့ပြီးလျှင် ပိတ်သကၤန်း၊ သင်္ကန်းလုံချည်၊ ထီး၊ ဘိနပ်၊ ဆေးလိပ် စသည်တို့ဖြင့် လိုသေးသည် မရှိရအောင် ပြုစုထောက်ပံ့ကြသည့်အပြင် ၂-နှစ်တိုင်တိုင် နေ့ရက်မပျက် နံနက်တွင် ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို လာရောက်ပို့လှူခြင်း ပြုခဲ့ကြသည်၊

၉။ ရေဦးရွာ ဒါယိကာမကြီး ဒေါ်သီ၊ သား ကိုသန်းမောင် တို့ကပင်း, ကိုဘစိန်-မတင်မေ သား သမီးတစုတို့ကဒင်း, စားရေး သောက်ရေး၌ အထူးဂရုစိုက်၍ ပြုစုခဲ့ကြသည့်အပြင် သွားလာရာ၌လည်း ခရီးစရိတ်ကို အမြဲလိုပင် လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

၁၀။ ရေဦးရွာ (၁) ကိုဘစိန်-မတင်မေ၊ (၂) ကိုအောင်တင်-မရင် တို့က ၂-အုပ်စီ။ ။(၃) ဒကာမကြီးဒေါ်တင်သား ကိုချစ်မောင်-ကိုစိုးတေ။ ။(၄) ကိုပုစု-မပိုးညွန့်။ ။(၅) ဦးသာမဲ-ဒေါ်သန့်။ ။(၆) ကိုဘငွေး-မသိန်း။ ။(၇) ကိုသာဟန်-မမြခင်။ ။(၈) မောင်ပု-မချမ်း။ ။(၉) ဦးသာဆိုင်-ဒေါ်သီ သား ကိုသန်းမောင်။ ။(၁၀) ကိုဘထွန်း-မလှသိန်း။ ။(၁၁) ဦးခမ်းလိပ်-မသန်းတင်။ ။(၁၂) ဦးဘသွယ်-ဒေါ်နွယ်။ ။(၁၃) ဒေါ်စောမြနှင့် မောင်ဖြစ်သူ ကိုလှတင်။ ။(၁၄) ဒကာမကြီး ဒေါ်အေးရင်။ ။(၁၅) ဒေါ်ထူး။ ။(၁၆) မောင်တင်ဝင်း-မခင်သောင်း) ။(၁၇) ဦးကြီးမောင် အမွှားထား၍ ကိုဘငြိမ်း-မထွန်းကြည်။ ။(၁၈) ကိုချစ်ဖေ-မငြိမ်း။ ။(၁၉) ကိုအုန်းဖေ-မတင်ရွှေ။ ။(၂၀) ဘော်လှိုင်ရွာ ဒေါ်ချို သား သမီး တစု။ ။(၂၁) ကိုအောင်ထွန်း-မသောင်းရီ။ ။(၂၂) ကိုဘအေး-မအေး။ ။ဤပြခဲ့သောသူများက အဋ္ဌကထာစာအုပ်များကို တအုပ်စီ လှူဒါန်းကြ၏၊ ဤသူများနှင့်တကွ အခြား ကျန်သော သူများကလည်း ၅-နှစ်တိုင်တိုင် စားဝတ်နေရေး သွားလာရေးတို့၌ မိမိတို့ စွမ်းအား ရှိသလောက် ထောက်ပံ့ခဲ့ကြသည်။

၁၁။ နန့်လင့်ခံရွာ ဦးဆွဲ-ဒွေါ်သိန်းမေ သား မောင်ဖေသောင်း၊မောင်ပုတို့က ငင်း, အခြားသော ဒကာ ဒကာမတို့ကငင်း, ၅-နှစ်တိုင်တိုင် ဆွမ်း ခဲဘွယ် စသည်တို့ဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့ကြသည်။

၁၂။ ကြူအင်းရွာ ဦးထွန်းစံ-ဒေါ်အေးကြည် သားသမီးတစုတို့က အဋ္ဌကထာ ၂-အုပ်လှူဒါန်းသည်၊ အခြားသော အသုံးအဆောင်တို့ကိုလည်း တနှစ် လျှင် ၂-ကြိမ်၊ ၃-ကြိမ် လာရောက်လှူဒါန်းကြသည်။

၁၃။ ကြူအင်းရွာ ဒေါ်ငွေသောင် သားသမီးတစု၊ မေမြို့ဈေးအတွင်းကုန်သည် ဒေါ်စောမေ၊ မောင်တော်သူ ကျောင်းဆရာ ကိုဘငွေ-မကြင်ဝယ် သားသမီးတစုတို့က အဋ္ဌကထာစာအုပ် ၁-အုပ်စီ လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

၁၄။ ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ရွာ ဘုန်းကြီးဘ ဦးစံမြ၊ ဘုန်းကြီးမေ ဒေါ်ပျို။ ။ဇရပ်အမ ဘုန်းကြီးမေ ဒေါ်ညွန့်။ ။မောင်ချစ်မောင်ကြီး။ ။ မောင်ချစ်မောင်ငယ်။ ။မောင်ညွန့်ရွှေ။ ။မောင်ခင်မောင်(ဆည်တိုရွာ ဇာတိ)။ ။ထီးလှိုင်ရွာ မေပင်မြသိန်း-မခင်နု။ ။မောင်ဝင်း—မခင်ကြည်။ ။အရှေ့ဆည်တိုရွာ ဦးမောင်ကို—ဒေါ်အမိ။ ။ရှမ်းပြည် တောင်ပိုင်း တောင်ကြီးမြို့ ဘိုင်လာဌာန လက်ထောက် အော်ပရေတာ မောင်ဝင်းဖေ။ ။ရမည်းသင်းခရိုင် တပ်ကုန်းမြို့နယ်ညောင်ကိုင်းကျောင်း ဦးဇောတိပါလ။ ။ရမည်းသင်း မြို့နယ် သိမ်ကုန်းကြီးရွာ ဇာတိ သီလရှင် ဒေါ်မေ့ဝတီနှင့် သမီး မသုမာလာ။ ။ဤပုဂ္ဂိုလ်များက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ စာအုပ်များကို တအုပ်စီ လှူဒါန်းကြသည်။

၁၅။ ရမည်းသင်းမြို့နယ် မှန်စီကျောင်းဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓက ပဏ္ဏာသပါဠိ ၃—အုပ်၊ ဝိနယမဟာဝဂ္ဂပါဠိ ၁—အုပ်—ပေါင်း ၄—အုပ်။ ။ညောင်အိုင် ကံသာကျောင်း ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဝံသက အဘိဓမ္မာပါဠိ ၄—အုပ် စွန့်ကြဲတော်မူကြ၏။

၁၆။ မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် ၄၁—လမ်း တောင်ခွင်တိုက် ပတ္တမြားကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိစ္စက ခေတ်ဟောင်း နံပါတ် (၁) ပိုင်းလော့ ဖေါင်တိန် ၁—ချောင်း လှူဒါန်းသည့်အပြင် အေးချမ်းစွာ နေထိုင် စား သောက်နိုင်ရန်လည်း လုံးပန်းပေးတော်မူသည်။

၁၇။ ၎င်းကျောင်းနေ ဦးဇောတိပါလ၊ ဦးဇဝန၊ ဦးဝဏ္ဏိတ၊ ဦးဉာဏိန္ဒ၊ ဦးသုမန၊ ဦးပညိန္ဒ၊ မောင်သန်းအောင် စသော မိတ်ဆွေတစုတို့က စားရေးသောက်ရေး၌ ကူညီကြသည့်အပြင် သွားလာရာ ကိစ္စကြီးငယ် တို့ကိုလည်း ရှင်လန်းစွာ ဆောင်ရွက်ပေးကြသည်။

၁၈။ တောင်ခွင်တိုက် ကိုက်အုပ်ဆရာတော် ဘုရားကြီး ဦးစန္ဒိမာက ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူ ပါဠိစာအုပ်များကို အချိန်မရွေး ကြည့်ရှုစွာ•ငှါးတော်မူသည်။

၁၉။ မန္တလေးမြို့တောင်ပြင် အောင်မြေရွှေဘုံတိုက် သာသနာ့ဗိမာန်ကျောင်း မိတ်ဆွေရင်း အသျှင်သုဇနပဏ္ဍိတက ကျမ်းစာရေးသားရာ၌ အကြံဉာဏ် ပေးခြင်း၊ စာအုပ်ဒါယကာ ပေါ်လာရန် အကြံဉာဏ်ပေးခြင်း၊ ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေရေး၌ အဆင်ပြေအောင် သွားလာပေးခြင်းဖြင့် ကူညီအားပေး ခဲ့သည်။

၂၀။ မန္တလေးမြို့ ဂ၅-လမ်းသျှန်တက္ကသိုလ်ဝင်ကျောင်း ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးအောင်သျှန် ဇနီး ဒေါ်ခင်ခင်တို့က အဌကထာစာအုပ် ၂–အုပ်လှူဒါန်းကြသည်။

၂၁။ ၃၆–လမ်း ကွမ်းခြံရပ် ဦးဘသိန်း ဇနီး ဒေါ်သက်တင် ညီမ မသက်ကြည်တို့က သံယုတ္တနိကာယပါဠိ ၃–အုပ် လှူဒါန်းကြသည်။

၂၂။ ရန်ကုန်မြို့ ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစာစောင်တိုက်မှ ပိဋကလမ်းညွှန် ကျမ်းကြီး ဒကာပေါ်ထွက်နိုင်ရေးအတွက် တကြိမ်အခမဲ့ကုသိုလ်ဖြစ် ကြော်ငြာပေးခဲ့သည်။

၂၃။ မန္တလေးမြို့ မြန်မာ့လမ်းစဉ် သတင်းစာတိုက်မှ တကြိမ်အခမဲ့ကုသိုလ်ဖြစ် ကြော်ငြာပေးခဲ့သည့်အပြင် နောက်တကြိမ်အခမဲ့ဖြင့်ကြော်ငြာရာ၌လည်း သုံးပုံတပုံ လျှော့ယူခြင်းဖြင့် ကူညီခဲ့သည်။

၂၄။ ရန်ကုန်မြို့ ရန်ကုန်သတင်းစာတိုက်မှ တကြိမ်ကြော်ငြာခ ကျသင့်ငွေတွင် လေးပုံတပုံ လျှော့ယူ၍ ကြော်ငြာပေးခဲ့သည်။

၂၅။ မန္တလေးမြို့ ၂၆–လမ်း ရွှေတချောင်း အနောက်ဘက် ကုန်သည်ကြီး ဦးရှိန်က စာအုပ်ဒါယကာ ကိုယ်စားလှယ် ကိုစံလင်းလာ၍ စုံစမ်းသောအခါတွင် စာအုပ်ဒါယကာ ဖြစ်သွားအောင် ပြောဆိုသွားလာ လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သည်။

၂၆။ မန္တလေးတက္ကသိုလ် ဗုဒ္ဓကျမ်းစာဌာန လက်ထောက်ကထိက ဦးတင်ရှိန်က ဤပိဋကလမ်းညွှန် ကျမ်းကြီး၌ အထားအသို သန့်ရှင်းစေရန် သတ်ပုံသတ်ညွှန်း မှန်ကန်စေရန် စေတနာဝန်ထမ်း ကူညီပြင်ဆင်ပေးခဲ့သည်။

၂၇။ မန္တလေးမြို့ အိမ်တော်ရာ ဆင်တံတားလမ်း မြဇော်ပုံနှိပ်တိုက် ပိုင်ရှင် ဦးတင်ဦးကလည်း ကုသိုလ်ရှင်ပေါ်ထွက်လာပြီးနောက် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေး၌ သင့်တင့်လျှော့ပေါ့ပေးစေရန် ကူညီခဲ့သည်၊ ပုံနှိပ်တိုက်အဖွဲ့သားတို့ကလည်း စိတ်လက်ရှည်စွာ လုပ်ကိုင်ပေးမှုကြောင့် ဤမျှအထိ သပ်ယပ်သန့်ရှင်းစွာ ပေါ်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

ဤဆိုခဲ့ပြီးသော မိတ်ဆွေရင်းများအား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ထားသောအနေဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ရပေသတည်း။

ဤစာအုပ်ဒါယကာတို့ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်များ

၁။ ၁၃၂၃-ခုနှစ်၊ မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင်တွင် သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူကြသော တိုက်အုပ် ဆရာတော်များ အမှူးထားသည့် သံဃာတော် ၂၀၀၀ ကျော်တို့အား ဆွမ်းကပ်လှူခဲ့ဘူးသည်။

၂။ ၁၃၂၄-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် မန္တလေးမြို့ပေါ်ရှိ ကျောင်းပေါင်း အားလုံးကုန်အတွက် တကျောင်းလျှင် ဆန်ဟအိတ်စီ၊ ဆား၊ ၂—ပိဿာစီ၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော်များအား အပို ဆိပ်ုးကြီး တပုံးစီ လှူဒါန်းရာ ငွေ (၇၀၁၀၀) ကျော် ကုန်သည်။

၃။ မန္တလေးမြို့ မိုးကောင်းတိုက် ဒေးဒရဲအုတ်ကျောင်းကို ပြုပြင်ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ရာ (၅၀၀၀) ကျော် ကုန်ကျသည်။

၄။ မန္တလေးမြို့ အိမ်တော်ရာဘုရားအတွင်း အုတ်ရေကန်တလုံး ပြုလုပ်လှူဒါန်းရာ (၄၇၀၀) ကျော် ကုန်ကျသည်။

၅။ မန္တလေးမြို့ အသောကရာမတိုက်တွင် အဝီစိစက်ရေတွင်း ရေကန်များလှူဒါန်းရာတွင် ငွေ (၅၀၀၀) ကျော် ကုန်ကျသည်။

၆။ မန္တလေးမြို့သင်္ဂဇာတိုက်တွင် မြရတနာတိုက်ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းရာ ငွေ (၇၀၀၀၀) ကျော် ကုန်ကျသည်။

၇။ မန္တလေးမြို့ တောင်ခွင်တိုက် ပတ္တမြားကျောင်း ဦးသီဟဗလ ရေးသားပြုစုသော ဤပဋ္ဌာနလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီးကိုလှူဒါန်းရာ၌ ငွေပေါင်း (၈၁၁၅—၅၀) ကုန်ကျသည်။

၈။ မြစ်ကြီးနားခရိုင် ဖါးကန့်မြို့တွင် တိုက်ကျောင်း ရေစက်၊ မီးစက်၊ ပန်းချီကားများ ကျောင်းရေစက်ချပွဲအပြီးအထိ ကုန်ကျငွေပေါင်းမှာ(၃၀၀၀၀၀) သိန်း ကျော်လေသည်။

၉။ မြစ်ကြီးနား ခရိုင် မိုးကောင်းမြို့တွင် သိမ်တိုက်၊ ရေတွင်း၊ စရပ်များကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ရာ (၁၀၀၀၀) ကျော်ကုန်ကျသည်။

၁၀။ နမ္မားမြို့တွင် တိုက်ကျောင်း သစ်သားကျောင်း ရေချိုးအိမ်၊ ကုဋီ၊ ကျင်ငယ်အိမ်၊ စင်္ကြံ စသည်များကို ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းရာ ငွေ (၅၀၀၀၀) ကျော် ကုန်ကျသည်။

၁၁။ စာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ အလှူခံကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များအားလည်း ၅၀၀၊ ၄၀၀၊ ၃၀၀၊ ၂၀၀၊ ၁၀၀၊ စသည်ဖြင့် ထိုက်တန်သလို လှူဒါန်းကြသည်။

အနာဂတ်ရည်ရွယ်ချက် ၁၃၂၄–ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း ၁၂–ရက်နေ့ ကျမ်းပြု အသျှင်နှင့် စာအုပ်ဒကာတို့ တွေ့ဆုံ ပြောဆိုရသောအခါတွင် ရှေ့လာမည့် ၂၅–ခုနှစ်တွင် မန္တလေးသို့ လာရောက်၍ ရဟန်းတော် အပါး (၅၀) ရှင်သာမဏေ အပါး (၅၀၀) ပြည့်အောင် သာသနာ့ဝန်ထမ်းဖြစ်စေ၍ လိုသေးသည်မရှိရအောင် ပြုစုထောက်ပံ့မည်ဟု လျှောက်ထားဘူးသော်လည်း ၂၅–ခုနှစ် ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၂–ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားခြင်းကြောင့် ရည်ရွယ်ချက် မအောင်မြင်လိုက်တော့ပေ။

တဖန် သီလရှင် ၂–ပါးလာရောက် အလှူခံမှုကြောင့် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးတွင် နှစ်သောင်းကျော်တန် တိုက်တလုံးဆောက်လုပ်ပါမည်ဟု ဝန်ခံလိုက်သော်လည်း မအောင်မြင်တော့ပေ။

တောင်းပန်စကား

စာအုပ်ဒါယကာ၏ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်များကို တိကျစွာရေးသား ဖော်ပြနိုင်ရန် ကျန်ရစ်သူ ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်ဉာဏ်ထံသို့ မှတ်ပုံတင်စာ ထည့်လိုက်သော်လည်း ကချင်ပြည်နယ်တွင် အခြေအနေမငြိမ်သက်ခိုက် ကြုံနေသောကြောင့် ဖါကန့်တွင် မနေနိုင်တော့ဘဲ တနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားရကား ထိုမှတ်ပုံတင်စာမှာ ဦးပဥ္စင်းထံသို့ ပြန်ရောက်လာတော့သည်၊ သို့အတွက် ကုသိုလ်စာရင်းများကို တင်ပြရာ၌ ပြည့်ပြည့်စုံစုံတင်မပြနိုင်တော့ဘဲ ကြားသိရသမျှကိုသာ တင်ပြရသောကြောင့် သက်ဆိုင်ရာကျောင်းအမကြီး ဒေါ်ဉာဏ်စသော ဆွေမျိုးများကရင်း, တိကျစွာသိထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များကရင်း, စာရေးသူဘင်ပြချက် မပြည့်မစုံဖြစ်နေသည်ကို ခွင့်လွှတ်ကြပါရန် လေးနက်စွာ တောင်းပန်လိုက်ပါသည်။

ဇာတိနေရင်း

ဦးသီဟဗလ
ထီးလှိုင်ကျောင်း ရမည်းသင်းမြို့နယ်
၂၆–၃–၁၃၂၅–ရက်၊
၂၅–၅–၆၄၊

ပဝတ္တိနေရပ်

ဦးသီဟဗလ
ပတ္တမြားကျောင်း
ယောင်ခွင်တိုက် ၄၁–လမ်း
အနောက်ပြင် မန္တလေးမြို့။

ဤကျမ်းစာ ကုသိုလ်ရှင်

မြစ်ကြီးနားခရိုင် ဖါကန့်မြို့၊ အဘ—ဦးထွန်းခိုင်၊ အမိ—ဒေါ်ကြို၊ ဦးလေး—ဦးညို တို့ကို အမှူးထား၍ ကျောက်စိမ်း ကုန်သည်ကြီး ကျောင်းဒါယကာ ဦးဘဒင်၊ ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်ဘုဏ်၊
သား—မောင်းဝင်းဖေ၊ မောင်ဝင်းရွှေ၊
သမီး—မမြရင်၊ မမြခင်၊ မစိန်စိန်၊ မစိန်ဝင်း၊ မစီစီ တို့ကောင်းမှု။

စာအုပ်ပေါင်း ၁၁၁၀

ကုန်ကျငွေပေါင်း ၇၁၅—၈၁ ပြား